பிரசித்தபத்திரிகை.

புதுவையில்ச்சிற்பதிப்பித்துவெளிப்படுத்தின

புஸ்தகங்களாவன.

	புதுவையில்.			மற்றவிடங்களில்.		
	ரூ	அ.	ப.	ரூ	அ.	ப.
ஞானமிர்ததடாகம். சித்திரகட்டிடம்	௧	௮		௧	௰	
ஷி தங்கவிரேக்குக்கட்டிடம்.	௨			௨	௨	
ஷி தோற்கட்டிடம்.	௧	௨		௧	௪	
வேதவிளக்கம். —	௧	௪		௧	௬	
ஞானமிர்தம். —		௮			௯	
வேதப்புரட்டலைநீக்குஞ்சஞ்சீவி. —	௧			௧	௧	
சத்தியவேதப்பரிட்சை. —	௧			௧	௧	
தேவமாதாவின்வணக்கமாதம். —		௰௧			௰௨	
இலத்தின் பிராஞ்சு தமிழ்அகராதி. —	௫			௫	௬	
ஷி அகராதியைச்சேர்ந்த பிராஞ்சு தமிழ்அகராதி. —	௬			௬	௭	
பிராஞ்சுதமிழகராதி. —	௨			௨	௨	
தேம்பாவணி-௩-காண்டமு மொருபுத்தகமாக. —	௪	௰௨		௫	௪	
ஷி ௩-காண்டமும்-௩-புத்தகமாக.	௫			௫	௮	
ஷி முதனான்குபடலம். கடுதாசி...		௮			௯	
ஷி ௩-ம். காண்ட முதனான்குபடலம். தோற்கட்டிடம்.		௰			௰௧	
அநுசாரம். —		௮			௯	
ஷி அரைக்கட்டிடம்.		௬			௭	
ஞானமுயற்சி. தோற்கட்டிடம்.		௯			௰	
ஷி அரைக்கட்டிடம்.		௭			௮	
ஞானவுணர்த்துதல். தோற்கட்...		௫	௬		௬	
ஷி அரைக்கட்டிடம்.		௩	௬		௪	
நன்றுய்நினை. தோற்கட்டிடம்.		௮			௯	
ஷி அரைக்கட்டிடம்.		௬			௭	
சிலுவைப்பாதை. தோற்கட்டிடம்.		௮			௯	
ஷி அரைக்கட்டிடம்.		௬			௭	
அர்ச்.-இஞ்ஞாசியார்தியானம். —		௰			௰௧	

பிரசித்தபத்திரிகை.	புதுவையில்.			மற்ற விடங்களில்.		
	ரூ	அ.	ப.	ரூ	அ.	ப.
அர்ச்.-இஞ்ஞாசியார்தியானம். தோற்கட்டிடம்.		௰௨			௰௩	
அர்ச்.-சவேரியார்சரித்திரம். —		௮			௯	
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௬			௭	
தெய்வப்பரிட்சை. தோற்கட்டிடம்.		௫	௬		௬	
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௩	௬		௪	
பிராஞ்சிலக்கணநூற்சுருக்கம். தோ.		௰௨			௰௩	
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௰			௰௧	
இலக்கணச்சுருக்கம். தோற்கட்...		௯			௰	
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௭			௮	
இலக்கணநூலாதாரம். தோற்கட்...		௬			௬	௬
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௪			௪	௬
இலத்தீனிலக்கணநூற்சுருக்கம். தோ		௰௪			௰௫	
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௰௨			௰௩	
வாலர்பொக்கிஷம். தோற்கட்டிடம்.		௫			௫	௯
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௩	௬		௪	
வாலர்துணை. தோற்கட்டிடம்.		௪			௪	௪
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௨	௬		௩	
வேதியரொழுக்கம், ஞானக்கண்ணாடி. தோற்கட்டிடம்.		௰			௰௧	
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௮			௯	
வாலர்கணிதம். தோற்கட்டிடம்.		௰௨			௰௩	
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௰			௰௧	
திவ்வியமாதிரிகை. தோற்கட்டிடம்.		௮			௯	
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௬			௭	
சாதாரணம். அரைக்கட்டிடம்.		௧	௬		௧	௯
ஷை கடுதாசிக்கட்டிடம்.		௧			௧	
வேதப்புரட்டலைமறுத்தல். அரைக்...		௨			௨	௪
ஷை கடுதாசிக்கட்டிடம்.		௧			௧	௩
பிரிவினைவிளக்கம். கடுதாசிக்கட்...		௧			௧	௩
நெடுநாட்பஞ்சாங்கம். —		௨			௨	௩
சத்தியவேதாற்புதங்களின்சுருக்கம்.		௧			௧	
லுத்தேரினத்தியல்பு. —		௧			௧	
ஆதிச்சுவடி. —		௧	௬		௧	௯
ஆதிச்சுவடி. அரைக்கட்டிடம்.		௨	௬		௩	

பிரசித்தபத்திரிகை.	புதுவையில்.			மற்ற விடங்களில்.		
	ரூ	அ.	ப.	ரூ	அ.	ப.
Grammatica-Latino-Tamulica. —	௧	௮		௧	௰	
Dictionarium Latino-Gallico-Tamulicum. —	௫			௫	௬	
Dictionnaire Latin-Français-Tamoul avec Vocabulaire Français-Tamoul. —	௬			௬	௭	
Vocabulaire Français-Tamoul.	௨			௨	௨	
Tembavani, 3 vol. relié.	௫			௫	௮	
Notice sur le Tembavani, broché.		௪			௪	௬
Verbes irréguliers. —		௪			௪	௬
ஆதிச்சுவடி, பரமார்த்தகுருவின்கதை. அரைக்கட்டிடம்.		௪			௪	௬
ஷை கடுதாசிக்கட்டிடம்.		௩			௩	௪
பரமார்த்தகுருவின்கதை. —		௧	௬		௧	௯
ஷை அரைக்கட்டிடம்.		௨	௬		௩	
இலத்தீனிலுந் தமிழிலும் ஷைகதை. கடுதாசிக்கட்டிடம்.		௩			௩	௬
பிராஞ்சுநெடுங்கணக்கு. —		௨			௨	௩
பிராஞ்சு தமிழ்எளிதானபாடங்கள். அரைக்கட்டிடம்.		௮			௯	
ஷை கடுதாசிக்கட்டிடம்.		௭			௮	
பாலர்சுவடி. —		௧			௧	
சத்தியசபைப்பரிட்சை. —		௧			௧	
அஞ்ஞானதூஷணமறுத்தல். —		௧			௧	௩
அதிசி[illegible]ஷ்டசபைஒழுங்கு. —			௬			௬
பூசையுதவிமந்திரம். —		௧			௧	
அர்ச்.-அத்தனாசியார்சரித்திரம். —		௧	௬		௧	௯
அர்ச்.-அஞ்ஞேசம்மாள்சரித்திரம்.		௧	௬		௧	௯
அர்ச்.-முடியப்பர்சரித்திரம். —		௧	௬		௧	௯
அர்ச்.-லவுரேஞ்சியார்சரித்திரம். —		௧	௬		௧	௯
அர்ச்.-தேவவருளப்பர்சரித்திரம். —		௧	௬		௧	௯
அர்ச்.-மற்றீஞர்சரித்திரம். —		௧	௬		௧	௯
அர்ச்.-செபஸ்தியார்சரித்திரம். —		௧			௧	
அர்ச்.-இஞ்ஞாசியார்சரித்திரம். —		௧			௧	
அர்ச்.-அந்தோனியார்சரித்திரம். —		௧			௧	

பிரசித்தபத்திரிகை.	புதுவையில்.			மற்றவிடங்களில்.		
	நூ	அ.	ப.	நூ	அ.	ப.
அர்ச்.-மக்காரியார்சரித்திரம். கடுதாசிக்கட்டிடம்.		க			க	
அர்ச்.-பொலிக்கார்ப்பியார் சரித்திரம்.		க			க	
அர்ச்.-வனத்துச்சின்னப்பர் சரித்திரம்.		க			க	
இந்தப் பன்னிரெண்டுசரித்திரப்புஸ்தகங்களையும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்தது. அரைக்கட்டிடம்.		௰௨			௰௩	

விவரம்.

இப்புஸ்தகங்களைப் புதுவையினின்று மற்றவூர்களுக்குக் கொண்டுபோகிற செலவையுஞ் சுங்கத்தையும்பற்றிப் புதுவைக்கும் மற்றவிடங்களுக்கும் வெவ்வேறுவிலை குறிக்கப்பட்டது.

DICTIONNAIRE

TAMOUL-FRANÇAIS.

DICTIONNAIRE

TAMOUL-FRANÇAIS,

PAR DEUX MISSIONNAIRES APOSTOLIQUES

DE LA CONGRÉGATION

DES MISSIONS-ÉTRANGÈRES.

அந்நியதேசத்துப்போதகர்சபையிலுள்ள

அப்போஸ்தொலிக்குக்குருக்களிலிருவர்

செய்தருளிய

தமிழ்பிராஞ்சகராதி.

PONDICHÉRY,

IMPRIMERIE DES MISSIONNAIRES APOSTOLIQUES

DE LA DITE CONGRÉGATION.

1855.

Avec l'approbation des Supérieurs.

PRÉFACE.

La divine Providence daignant de nos jours envoyer, en plus grand nombre qu'auparavant, des ouvriers évangéliques à ces contrées infidèles, le désir de leur procurer le moyen d'apprendre parfaitement, et avec facilité, la langue des peuples, qu'ils sont venus éclairer du flambeau de la foi, nous a fait entreprendre la rédaction et l'impression de ce Dictionnaire, dont nous offrons maintenant au public la première livraison: entreprise sans doute au-dessus de nos forces, mais dont la nécessité est trop sentie, pour que nous n'essayions pas, dans les limites de notre capacité, de répondre à l'attente générale, et de remplir la lacune que laissent notre Dictionnaire Latin-Français-Tamoul et notre Vocabulaire Français.

Tout en obtenant notre premier but, nous serions également heureux, si nous pouvions, par cet ouvrage, nous rendre utiles à cette colonie, où l'étude du Français et du Tamoul a pris, depuis quelques années, grâce aux encouragemens du Gouvernement, un essor si avantageux. La jeunesse de Pondichéry, qui se lance avec tant d'ardeur dans la carrière des études, y trouvera, nous l'espérons, un puissant secours pour son instruction. Nous osons même nous promettre, que l'utilité de ce Dictionnaire ne se bornera pas aux Établissemens français.

Pour le rendre plus profitable à tout le monde, nous y avons réuni, dans leur ordre alphabétique, le plus grand nombre de mots du Tamoul vulgaire et du Tamoul poétique, que nous avons pu. Ces deux idiomes de la même langue, nous dirions presque ces deux langues, quoique assez distincts dans leur ensemble, n'ont pas de démarcations assez absolues, assez tranchées, pour qu'on puisse les séparer dans un Dictionnaire, sans laisser fréquemment dans l'embarras ceux qui étudient l'un ou l'autre.

A l'imitation de tous les lexicographes, nous avons pu, et dû sans doute, mettre à profit les compilations de tous ceux, qui nous ont précédés dans la carrière; d'autant plus que, parmi eux, les étran-

gers mêmes avaient déjà mis à contribution les précieux ouvrages des anciens Pères, qui ont les premiers travaillé à la composition de véritables Dictionnaires Tamouls,et nous ont faits les héritiers de leurs travaux. D'ailleurs l'impression ne nous ayant fourni, jusqu'à présent,aucun Dictionnaire Tamoul-Français,et les manuscrits étant fort incomplets, les secours, que nous offraient les Dictionnaires purement Tamouls ou Tamouls-Anglais,nous laissaient encore une immense tâche à accomplir. Néanmoins, c'est avec plaisir que nous aimons à payer un tribut de reconnaissance aux sources principales, dans lesquelles nous avons puisé,telles que le Dictionnaire de Rottler, celui de Jaffna, le Sadouragarâdi du P. Beschi, le Dictionnaire manuscrit du même Père, celui du P. de Bourges, et le Dictionnaire Tamoul-Latin litographié du P. Gury.

Nous regrettons que le Dictionnaire de Jaffna ne s'accorde pas toujours avec celui de Rottler,surtout pour l'orthographe. Sans vouloir nous établir juges entr'eux, nous avons généralement suivi ce dernier. Néanmoins nous devons avertir, que cet auteur ne s'accordant pas toujours avec lui-même en certains points, où l'usage ne parait pas encore bien établi, nous n'avons non plus osé nous prononcer absolument. Ainsi, aprés un nom terminé par உ précédé d'une double cousonne rude, et suivi d'un verbe qui commence par க,ச,த், ou ப, quelquefois il double cette initiale,et quelquefois non. Il met, par exemple, உப்புப்பார்க்கிறது, உப்புப்போடுகிறது, et மன்னிப்புகேட்கிறது, மன்னிப்புபண்ணுகிறது. Il nous semble toutefois,qu'en pareil cas,l'usage de ne pas doubler ces consonnes devient plus général.

Pour faire connaitre, autant que possible, avec la langue de ce peuple, sa mythologie, son culte, ses usages, ses sciences, ses doctrines, ses proverbes et autres particularités semblables, nous avons parfois ajouté, à la simple traduction des mots, quelques courtes explications, et les renseignemens utiles, que nous avons pu trouver. Mais que personne ne s'imagine que nous admettions, ou donnions pour vrai, ce que nous insérons dans cet ouvrage, concernant la mythologie des Indiens, ou leurs pratiques supertitieuses. Un Dictionnaire doit donner la signification des mots, sans autoriser pour cela l'abus qu'on en fait, ou les fausses doctrines auxquelles on les emploie. Bien des fois nous avons exprimé, en termes formels, notre improbation et notre aversion pour les fausses maximes, les absur-

dités et les turpitudes du paganisme. Si, pour ne pas tomber dans des redites, nous n'avons pas toujours manifesté nos sentimens, qu'on n'aille pas en conclure, que nous admettions tant soit peu des erreurs et des superstitions, auxquelles nous désirons du fond de notre cœur voir ce pays renoncer, pour embrasser la vérité, et entrer dans la voie du salut et du vrai bonheur.

Afin de faciliter l'étude approfondie et raisonnée de cette langue, nous avons mis, presqu'à chaque mot, son étymologie entre parenthèses. Cette simple étymologie suffira très fréquemment, pour faire voir les absurdités et les infamies de la théogonie indoue. Ainsi ஆனைமுகன் et ஆகுவாகனன் sont des noms de Vinâyaguen ou Pouléyar, une des divinités les plus populaires de l'Inde: le premier signifie *celui qui a un visage ou une tête d'éléphant;* le second, *celui qui a pour monture un gros rat.* De fait, les gentils supposent, que ce fils de Siven ayant eu la tête anéantie par un accident, dont la cause est rapportée de différentes manières, on coupa une tête d'éléphant qu'on ajusta à son tronc, et qu'elle prit assez bien pour remplacer la sienne. Et ce dieu à tête d'éléphant, à ventre énorme, n'a pour monture qu'un gros rat! அரிகரபுத்திரன் signifie Ayénar, et son étymologie veut dire *le fils de Vichnou et de Siven:* les gentils prétendent que Siven l'eut de Vichnou métamorphosé en femme séduisante; fable qui suffit pour caractériser la moralité des plus grands dieux de l'Inde et de sa religion. Câmen est le nom du dieu de l'impureté, et signifie *le luxurieux.* Celui de Rati ou Irati, sa femme, veut dire *luxure* ou *copulation,* et s'emploie pour désigner les choses les plus obscènes. Cet ouvrage renferme tant d'exemples de ce genre, qu'il est inutile que nous en citions d'autres.

Ces étymologies pourront encore, nous l'espérons, servir puissamment à résoudre ces deux grandes et importantes questions:

LE TAMOUL DÉRIVE-T-IL DU SANSCRIT? OU BIEN EST IL UNE LANGUE-MÈRE?

Il est indubitable que le Tamoul a emprunté une foule d'expressions de la langue Sanscrite ou Grandonique, surtout les mots de mythologie et de sciences. Nos étymologies et nos astérisques les indiqueront au premier coup d'œil. Mais la plupart de ces mots ne sont connus que des savans, et sont étrangers au Tamoul vulgaire. La langue du peuple se compose généralement de mots d'origine purement Tamoule, et dont le Sanscrit n'offre aucun prototype. De plus, les lettres Tamoules sont complétement différentes pour le nombre

et la forme, de celles du Sanscrit. Le Tamoul a six lettres que ne possède pas la langue Grandonique, savoir: l' எ bref, l' ஒ bref, et les consonnes ள், ழ், ற், et ன். Le Sanscrit a bien d'autres lettres qui ne sont pas en Tamoul. L'usage, il est vrai, a introduit un petit nombre de caractères étrangers, pour rendre en cette langue quelques-unes des lettres Grandoniques, qui lui manquent; mais le nom de caractères Sanscrits, qui leur est resté, est une preuve que les autres lettres et l'idiome, auquel elles appartiennent, ne sont pas dérivés du Sanscrit. C'est du Maléalam que le Tamoul a emprunté les caractères, dont nous parlons, qui du reste n'ont de Sanscrit que le son, et qui suppléent aux lettres Grandoniques. Encore le pur Tamoul ne les admet-il ni dans ses Dictionnaires, ni dans ses autres ouvrages, et représente-t-il les lettres des mots, qu'il emprunte du Sanscrit, par les caractères Tamouls, qui s'en rapprochent le plus. Enfin le Tamoul a des règles spéciales d'orthographe pour les mots Sanscrits, soit qu'ils se combinent entr'eux, soit qu'ils se rencontrent avec des expressions purement Tamoules; règles qui ne servent pas peu à perpétuer la tradition de leur origine étrangère.

Mais la plus grande preuve que le Tamoul n'est pas dérivé du Sanscrit, c'est la différence complète qui existe entre ces deux langues dans une foule de choses, qui leur donnent des traits tout-à-fait distincts, et indiquent évidemment une origine différente. Nous nous contenterons de mentionner les principaux de ces traits.

1° Dans la tournure de leurs phrases, ces deux langues sont presque l'opposé l'une de l'autre. Les règles de la syntaxe Tamoule sont peu compliquées et peu nombreuses; la tournure de ses phrases assez uniforme. On peut la varier légèrement; mais il y a des choses qui sont généralement invariables, comme la position du sujet au commencement de la phrase, et celle du verbe principal à la fin. La phrase Tamoule procède souvent à l'inverse des langues d'Europe, de telle sorte que la traduction d'une période Tamoule, faite à rebours d'un bout à l'autre, donne une phrase Française ou Latine assez correcte. Le Sanscrit au contraire se rapproche sensiblement, dans sa phraséologie, du Grec et du Latin.

2° En Tamoul, il n'y a absolument qu'une conjugaison pour toute sorte de verbes, et encore n'a-t-elle que trois temps, un pour le présent, un pour le passé, et l'autre pour le futur, indépendamment sans doute de l'infinitif, dans lequel nous comprenons les gé-

rondifs et les participes. Le conditionnel n'a point de personnes; le même mot sert pour toutes, et renferme la conjonction *si*. Le Sanscrit, au contraire, a comme le Latin plusieurs conjugaisons, et à chacune d'elles une foule de modes et de temps.

3° Le Tamoul n'a point de conjugaison ni de terminaisons particulières pour le passif. Le verbe neutre படுகிறது, dont la racine et la signification se rapprochent singulièrement du latin *pati*, *souffrir*, se joint dans toute sa conjugaison à l'infinitif des verbes actifs, et quelquefois même des verbes neutres, pour former le passif. Le Sanscrit a une conjugaison propre pour cette sorte de verbe.

4° Le Tamoul a une manière particulière d'exprimer le verbe négatif: un temps spécial, qui a toutes ses personnes, l'exprime par un seul mot. Ce verbe négatif a un impératif, des participes et des gérondifs. Ainsi இலேன் veut dire *je ne suis pas*. Le Sanscrit n'a rien de semblable.

5° Le Tamoul n'a point, comme le Sanscrit, et les langues européennes, de *qui*, *que* ou autre pronom relatif. Ces pronoms se trouvent parfaitement compris dans les participes, ainsi que l'adverbe de lieu *où*, et les prépositions jointes aux pronoms relatifs, comme *dans lequel*, *avec lequel* etc...

6° Le Tamoul n'a point de duel comme le Sanscrit et le Grec. Mais il a dans la langue vulgaire des terminaisons propres pour l'honorifique, c'est-à-dire, pour ne pas tutoyer la personne à qui l'on parle, et pour traiter respectueusement celle de qui l'on parle. Ces terminaisons servent d'honorifique au Tamoul vulgaire, et de pluriel au Tamoul relevé, qui, comme le Latin, emploie toujours le singulier, quand il parle à une seule personne, ou d'une seule personne.

7° Bien que cette langue décline ses noms, elle n'a, à proprement parler, qu'une déclinaison, et de plus les terminaisons des cas sont les mêmes au pluriel et au singulier; le changement de la finale de certains noms, ou l'insertion de deux lettres avant la terminaison pour la plupart, distingue le pluriel. Le Sanscrit a plusieurs déclinaisons et les terminaisons du pluriel diffèrent de celles du singulier.

8° Le Tamoul suit, pour la distinction du genre masculin et du genre féminin dans les noms, celle que la nature elle-même a mise parmi les êtres raisonnables, ou celle que sa mythologie a créée. Tous les noms d'êtres inanimés, ou dénués de raison, sont neutres,

tandis que le Sanscrit, ainsi que le Grec et le Latin, fait ces noms soit masculins, soit féminins, soit neutres, sans aucune raison naturelle. En outre, dans les verbes, le Tamoul a des terminaisons particulières pour le masculin, le féminin et le neutre de la 3me personne du singulier, et au pluriel une pour le neutre, différente de celle qui est commune au masculin et au féminin, se rapprochant en cela de l'Hébreu; ce que n'a pas le Sanscrit.

9° Les adjectifs du Tamoul sont indéclinables, et sa manière de les former toute particulière. Le Sanscrit au contraire décline ses adjectifs, et les forme différemment.

10° Pour les chiffres, le Sanscrit, comme l'Arabe, suit le système décimal; le Tamoul en a un tout différent. Un, dix, cent et mille se représentent chacun par un chiffre. On pourrait encore tracer bien des traits caractéristiques, particuliers au Tamoul. Néanmoins notre but n'étant pas de faire là-dessus une dissertation, mais de donner un court aperçu des bases principales sur lesquelles on peut appuyer son jugement en cette matière, nous nous bornons aux particularités que nous venons de signaler.

Tout ceci semble prouver assez clairement que le Tamoul ne vient pas du Sanscrit; que par conséquent la langue Tamoule et le peuple qui la parle, existaient avant l'immigration ou l'invasion Bramanique. Bien des auteurs s'accordent à dire que le règne du Tamoul s'étendait autrefois fort au loin dans l'Inde; on en trouve encore des traces dans les points les plus reculés. L'invasion des Brames l'a refoulé vers le sud de la presqu'île, où il s'est maintenu en possession constante et imprescriptible du peuple et du pays. Long-temps même il a fleuri au Maduré, où, sous le règne des rois indiens, il fut cultivé par une espèce d'académie. Toujours il a conservé ses titres d'antériorité, et imprimé à son antagoniste un caractère d'étranger, en appelant le Sanscrit et les mots qui en derivent வடமொழி *language ou mots du nord*. En outre, les Brames, aussi bien que le Sanscrit, qu'ils ont importé dans ce pays, sont désignés par les mots d'ஆரியர் et d'ஆரிய, qui viennent évidemment du mot ஆரியம், nom du pays situé entre les monts Himalaya et Vindia, à moins qu'on ne les fasse dériver du nom d'Arie, province de Perse. Quoi qu'il en soit, il est généralement admis, surtout des savans, que les Brames sont venus du nord de l'Inde, ou par le nord. Il est très-probable que la plus grande partie des doctrines et des pratiques

idolâtriques de l'Inde, sa mythologie, et son polythéisme actuel etc... y ont été implantés par eux, en même temps qu'ils y ont introduit les mots Sanscrits, qui les expriment. Le Tamoul ayant toujours conservé, même après que les Brames eurent pris la prépondérance dans l'Inde, son caractère distinct et national, il est à présumer qu'il était déjà bien cultivé alors, et qu'il continua d'être la langue non pas seulement de la lie du peuple, mais des savans et de la bonne majorité de la nation; autrement ou il aurait disparu, ou il se serait confondu avec la langue de ses maîtres, ainsi qu'il est arrivé dans tant de pays. Une foule d'expressions contraires au polythéisme, d'autres qui rehaussent le Bouddhisme, ainsi que tout ce qui y a rapport, et qui sont restées propriété de la langue, les Djaïners et Samanéens, qui sont encore en certain nombre dans le pays, les faits de l'histoire, les médailles antiques, ou autres traces de l'antiquité recueillies par les savans, semblent prouver assez clairement qu'une espèce de Bouddhisme, ou une autre secte beaucoup plus rapprochée de la vraie religion, et bien différente du Bramanisme, dominait autrefois dans l'Inde. Des guerres et des persécutions cruelles l'ayant presque anéantie, ont fait prévaloir son rival, qui du reste flattait davantage les passions. Il y a même des auteurs, qui, recueillant les vestiges de l'antiquité, prétendent que le règne du Bramanisme, et de son culte idolâtrique, est bien postérieur à l'ère chrétienne. Tout cela donne un démenti bien formel à la haute antiquité, que les Brames ont cherché à donner à leur mythologie, et aux livres qu'ils donnent comme sacrés, et que les Bouddhistes ont toujours rejetés avec autant d'aversion, que le font les Fidèles éclairés des lumières de la verité.

Le Tamoul ne venant pas du Sanscrit, d'où peut-il venir? A-t-il une origine commune avec le Pâli? Nous ne saurions le dire. Est-il à proprement parler une langue-mère? Nous n'oserions non plus l'assurer. On lui trouve une nombreuse filiation; mais son origine se perd dans la nuit des temps; et nous ne pouvons en fixer l'époque. Au moins est-il certain, qu'elle doit être postérieure à la confusion des langues survenue lors de la construction de la tour de Babel, et par conséquent bien postérieure au déluge, dont la tradition s'est conservée dans ce pays, comme partout ailleurs. Au reste l'ère du Caliougam, qui est la seule des quatre Yougams des Indiens, que l'on puisse regarder comme non fabuleuse, si même elle ne l'est pas un

peu, remonte à trois années après le déluge, suivant la chronologie des Septante avant Abraham, puis suivant celle de l'Hébreu après ce patriarche. Une chose toutefois digne de remarque, c'est que le Tamoul, le Pâli, le Sanscrit, le Thibétain, le Siamois et plusieurs autres idiomes des Indes et des pays circonvoisins, classent dans le même ordre les lettres, qu'ils admettent dans leur alphabet; ce qui montre qu'ils doivent avoir quelque chose de commun dans leur origine.

Les principales langues qui viennent du Tamoul, sont le Télinga, le Canara et le Maléalam. Ces trois idiomes, quoiqu'ils aient un alphabet bien différent du Tamoul, lui ressemblent parfaitement pour le fond. Bien des mots n'en diffèrent que par la terminaison. La phraséologie est tellement la même, qu'on peut, généralement parlant, faire la traduction mot-à-mot de ces langues, de l'une en l'autre, en suivant l'ordre des mots, sans nuire à la clarté et à la beauté de la phrase. Les trois langues susdites manquent, comme le Tamoul, du *qui* et du *que* relatifs; elles ont les mêmes temps que le Tamoul, un verbe négatif comme lui, et ses autres traits caractéristiques. Seulement le Maléalam n'a qu'une seule terminaison à chaque temps du verbe, pour toutes les personnes, comme l'Anglais au prétérit, excepté que l'Anglais varie à la seconde personne du singulier. Le Maléalam du reste ressemble au Tamoul pour la forme de quelques lettres; mais l'un et l'autre diffèrent entièrement du Télinga et du Canara, qui se ressemblent entr'eux dans le nombre et la forme de presque tous leurs caractères. Comme l'ordre de l'alphabet soit Télinga, soit Canara, soit Maléalam, se rapproche plus du Sanscrit, et que ces trois idiomes ont toutes les lettres voulues pour remplacer les caractères Grandoniques, tandis que, pour le fond de la langue, ils ont tant de rapports directs au Tamoul, il est clair que leur origine est postérieure à celle de cette langue, et même probablement à l'immigration bramanique. Le Tamoul est plus connu des Français sous le nom de Malabare, et c'est la filiation du Tamoul, que Balby, dans son dictionnaire géographique, appelle du nom de famille Malabare.

Cette langue n'ayant qu'une seule déclinaison, une seule conjugaison, et encore peu de temps à cette conjugaison, des adjectifs indéclinables, des noms neutres pour tous les êtres inanimés, ou dénués de raison, et peu de règles à sa syntaxe, on peut dire avec véri-

té, qu'elle est assez facile, surtout le Tamoul vulgaire, dans lequel on peut exprimer assez facilement ses pensées, dès que l'on sait quelques milliers de mots. La tournure inverse de ses phrases, et la prononciation surtout de quelques lettres dures offrent seulement des difficultés aux Européens. Néanmoins lorsqu'on en a contracté l'habitude, cette phraséologie même devient assez facile. La langue poétique présente plus de difficultés par son laconisme, ses ellipses, et surtout par la multitude de significations, qu'ont les mots qu'elle emploie.

Le Tamoul a emprunté peu de mots des langues étrangères autres que le Sanscrit. J'en excepte la langue des divers bureaux de l'administration civile, militaire ou judiciaire, et celle des divers corps d'ouvriers, qui approchent les Européens. Car pour ces divers emplois il s'est formé une espèce d'idiome venu de diverses langues étrangères, et qui varie souvent selon les localités; aussi les mots n'ent sont-ils pas encore analysés, ni inscrits dans les dictionnaires. Ils pourront faire plus tard la matière d'un supplément à cet ouvrage.

Le Tamoul, surtout le langage relevé, est riche de mots composés. Les uns sont formés de la réunion de mots Sanscrits, d'autres de mots purement Tamouls, d'autres enfin viennent de la jonction des uns et des autres. Dans la composition de ces mots, cette langue suit des régles à peu prés uniformes; de manière que rarement les mots sont défigurés, comme le sont dans bien des langues les mots composés ou dérivés. C'est pourquoi il y a peu de langues aussi pures en elles-mêmes, que l'est le Tamoul sous ce rapport. Malheureusement il abonde en expressions indécentes, ou employées à exprimer des choses dont la pudeur rougit; ce qu'il doit sans doute à la licence et à la corruption causées par les infamies du paganisme indien.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES.

1° MOTS SANSCRITS.

On reconnaîtra facilement dans ce Dictionnaire les mots d'origine Grandonique à l'astérisque qui les précède. Quand un terme, quoique d'origine Sanscrite, vient d'une autre expression de cette langue déjà usitée en Tamoul, nous mettons entre parenthèses le mot Tamoul, dont il est dérivé. Dans le cas contraire, nous mettons le mot Sanscrit en caractères romains; et si sa signification est autre que celle du Tamoul, qui en dérive, la signification du Sanscrit est mise aussi dans la parenthèse en lettres italiques.

On appelle தற்பவம் les mots Sanscrits usités en Tamoul, mais avec quelqu'altération, et தற்சமம் ceux qui ne subissent pas d'autre altération que les inflexions ordinaires au Tamoul.

MANIÈRE D'ÉCRIRE EN TAMOUL LES MOTS SANSCRITS.

CHANGEMENS DANS LA TERMINAISON DES MOTS.

Les noms Sanscrits terminés en *a*, ajoutent en Tamoul à cette finale un ன் pour le masculin et un ம் pour le neutre. *Ex.*

Siva சிவன் *Siven*; doûta தூதன் *messager*; Dèva தேவன் *Dieu*;
Nâga நாகம் *serpent*; pounya புண்ணியம் *vertu*.

Les noms terminés en *â*, féminin de la terminaison *a*, changent cette finale en ஐ pour le Tamoul. *Ex.*

Mâlâ மாலை *guirlande*; sabhâ சபை *assemblée*; sènâ சேனை *armée*;
Poûdjâ பூசை *sacrifice*; dayâ தயை *miséricorde*.

Mais quand ces noms viennent devant un autre, avec lequel ils forment comme un nom composé, ils reprennent l'*â*. *Ex.*

சேனை-பதி, சேனாபதி *général d'armée*;
தயை-பரன், தயாபரன் *miséricordieux*.

Les mots terminés en *â*, qui viennent d'un radical en *rou*, comme pitâ de pitrou, mâtâ de mâtrou, et ceux qui dérivent d'un radical en *an*, comme âtmâ de âtman, râdjâ de râdjan conservent l'*â*. *Ex.*

பிதா *père*, மாதா *mère*, ஆத்துமா *âme*, இராசா *roi*.

La terminaison en *î* et *où* longs des polysyllabes se change en *i* et *ou* brefs. *Ex.* Nadî நதி *rivière*; vadhoû வது *femme*.

Les noms terminés par un consonne, la doublent si c'est une forte, et y ajoutent la voyelle உ. *Ex.*

Vâk வாக்கு *parole*; dik திக்கு *côté*; marout மருத்து vent;
Apad ஆபத்து *danger*; ap அப்பு *eau*;
Cependant manas fait மனசு *volonté*; tapas தபசு *pénitence*.

Les noms masculins et féminins terminés par la voyelle *rou* changent cette terminaison en *â*. *Ex.*

Pitrou பிதா *père*; mâtrou மாதா *mère*; karttrou கர்த்தா *créateur*.

Quelques-uns retiennent aussi *rou* changé en இரு, comme thâtrou தாதா et தாதிரு *père*.

CHANGEMENS AU COMMENCEMENT ET DANS L'INTÉRIEUR DES MOTS.

La 7me voyelle sanscrite *ri* ou *rou* se change en இ, இரு ou இரி. *Ex*.

Richabha இடபம், இரிஷபம் *taureau*;

Richi இருடி, இருஷி, இரிஷி *pénitent*;

Hridaya இதயம், இருதயம் *cœur*.

Parmi les consonnes les 4 gutturales *ka, kha, ga, gha* sont remplacées en Tamoul par la seule lettre க; et la nasale correspondante *m* par ங.

Les 4 palatales *tcha, tchha, dja, djha* se changent en ச, et la nasale correspondante *n* en ஞ. Au milieu des mots *dja* se change aussi en ய. *Ex*. Bhoudja *épaule* புசம் ou புயம்.

On supplée aux 4 linguales *ta, tha, da, dha* par ட, et à la nasale correspondante *n* par ண.

Les 4 dentales *ta, tha, da dha* se changent en த, et la nasale correspondante *n* en ந.

Les 4 labiales *pa, pha, ba, bha* sont remplacées par ப, et la nasale correspondante *m* par ம.

Ces 20 lettres sont ce qu'on appelle en Tamoul வல்லினம் lettres fortes ou dures.

Les nasales correspondent aux lettres douces dites மெல்லினம். Mais il n'y a point en Sanscrit de lettres correspondantes à ற et à ன

Si les lettres susdites sont simples en Sanscrit, on n'en écrit qu'une en Tamoul; on en met deux quand elles sont doubles; de là vient le changement de prononciation de *ka* en *ga*, de *ta* en *da*, de *pa* en *ba*, et réciproquement. *Ex*.

Akâsa *air* ஆகாசம் âgâsam; gourou *prêtre* குரு kourou;

Doûta *messager* தூதன் toûden; souddhi *purification* சுத்தி soutti.

Ainsi, dans ces mots, la prononciation et la figure des lettres se trouvent changées.

A la première sifflante *sa* on supplée par ச, et au milieu des mots par ச ou par ய. *Ex*.

Akâsa *air* ஆகாசம் ou ஆகாயம்; dèsa *pays* தேசம் ou தேயம்.

La seconde sifflante *cha* peut être remplacée par ஷ. Toutefois en pur Tamoul, au commencement des mots, elle se change en ச; mais au milieu et à la fin elle se change en ட், et en ண devant les nasales. *Ex*. Chach *six* சட்டு; achta *huit* அட்டம் ou அஷ்டம்;

Ichta *plaisir* இட்டம் ou இஷ்டம்; vicham *poison* விஷம் ou விடம்.

La troisième sifflante, qui est la véritable *s*, se remplace par ச; mais au milieu des mots elle se remplace quelquefois par த. *Ex*.

Asana *siége* ஆசனம் ou ஆதனம்; mâsa *mois* மாசம் ou மாதம்.

Devant une consonne *s* se change en ஸ. Mais ordinairement dans le haut Tamoul, au commencement des mots, elle se supprime; et au milieu des mots devant *t* elle se change en த். *Ex*.

Stala *lieu* ஸ்தலம் ou தலம்; hasta *main* அஸ்தம் ou அத்தம்.

Astra *arme qu'on lance* அஸ்திரம் ou அத்திரம்;

Sâstra *science* சாஸ்திரம் ou சாத்திரம்.

La lettre *h* se supprime au commencement des mots. *Ex.*
Hari *Vichnou* அரி; hara *Siven* அரன்.
Mais au milieu des mots, elle est remplacée par un seul க. *Ex.*
Dâha *soif* தாகம்; dahana *combustion* தகனம்.
Dans le second mot des noms composés, *h* initiale est remplacée par க. *Ex.* hariharapoutra அரிகரபுத்திரன் *Vinâyaguen.*
Kcha s'écrit par க்ஷ; mais au commencement des mots on le remplace aussi par un க, ou un ச, et au milieu des mots par deux க்க. *Ex*
Kchira *lait* க்ஷீரம், கிரம்; Kchana *instant* க்ஷணம், கணம், சணம்.
Mòkcha *paradis* மோக்ஷம் ou மோக்கம்.
Les 4 semi-voyelles *ya*, *ra*, *la*, *va*, sont représentées par ய, ர, ல, வ; mais il y a diverses remarques à faire à leur sujet.
1° On peut mettre un இ devant les mots commençant par *ya*, et dire யமன் ou இயமன் *Yamen.* En outre pour *ya* on écrit aussi quelquefois எ, ஏ, இய et ய. *Ex.*
Yantra *machine* எந்திரம், ஏந்திரம், யந்திரம் ou இயந்திரம்.
Quand la lettre *ya* suit une consonne, on insère un இ euphonique entre ய et cette consonne, qui se double ordinairement, à moins qu'elle ne soit initiale. Quelquefois *ya* disparaît alors. *Ex.*
Vâkya *parole* வாக்கியம்; âsya *visage* ஆசியம்;
Vyavahâra *procès* விவகாரம்; nyâya *raison* நியாயம்.
2° Si *r* vient après une consonne, on insère un இ ou un உ euphonique entre l'*r* et cette consonne, qui se double, à moins qu'elle ne soit initiale. *Ex.*
Krama *ordre* கிரமம்; akrama *désordre* அக்கிரமம்;
Vrata *vœu* விரதம்; krôdha *colère* குரோதம்.
Vakra *courbure* வக்கிரம்; âsrama *hermitage* ஆச்சிரமம்.
Devant une consonne, *r* trouve son équivalent dans ர். *Ex.*
Sarva *tout* சர்வம்; poûrva *ancienneté* பூர்வம்.
Mais ordinairement on insère un உ, et on double la consonne suivante, si c'est une forte. Quelquefois on insère un இ, sans doubler la consonne; d'autres fois on supprime *r*. *Ex.*
Arka *le soleil* அருக்கன்; artchanâ *adoration* அருச்சனை.
Karttâ *créateur* கருத்தா; sarva *tout* சருவம்;
Artha *richesses*, et arddha *moitié*, அருத்தம், அத்தம் ou அர்த்தம்;
Sparsa *tact* பரிசம்; vimarsa *recherche* விமரிசம்.
3° Si *l* vient après une consonne, on insère இ ou உ entre *l* et cette consonne, qui se double, si elle n'est initiale. *Ex.*
Klêsa *peine* கிலேசம்; slôka *strophe sanscrite* சுலோகம்.
Soukla *couleur blanche* சுக்கிலம்.
Mais devant les consonnes fortes, *l* se change en ற். *Ex.*
Alpa *petitesse* அற்பம்; phalgouna, *n. pr.* பற்குனன்.
4°. Si *v* vient après une consonne, on insère un உ entre le *v* et cette consonne, qui se double, si elle n'est initiale. *Ex.*
Tva *qualité* துவம்; svâmi *Seigneur* சுவாமி; pakva *maturité* பக்குவம்
Précédé d'une consonne, *m* lui fait prendre la voyelle உ. *Ex.*
Padma *nénuphar* பதுமம்; âtmâ *âme* ஆத்துமா.
Précédé d'une consonne, *n* la fait doubler, et lui fait prendre la

voyelle இ. *Ex.* Agni *feu* அக்கினி; ratna *perle* இரத்தினம்.

Alors les palatales se changent en க. *Ex.*

Adjnâ *ordre* ஆக்கினை; râdjni *reine* இராக்கினி.

Mais au commencement des mots, les lettres *djna* se remplacent par ஞ ou கிய. *Ex.* Djnâna *sagesse* ஞானம் ou கியானம்.

Quand il y a deux lettres fortes de suite, souvent la première se change en la seconde. *Ex.*

Rakta *sang* இரத்தம்; sakti *pouvoir* சத்தி.

Saptam *sept* சத்தம்; troupti *satiété* திருத்தி.

On voit, par ce qui précède, que la lettre க remplace les 4 gutturales et la lettre *h*; que ச remplace les 4 palatales, les 2 *s*, et *cha* initial; que ட supplée aux 4 linguales et à la lettre *cha*: que த tient lieu des 4 dentales, et quelquefois de la lettre *s*: que ப remplace les 4 labiales; que ய supplée à la lettre *ya* et quelquefois à *dja*, et à l'*s*; et que இ et உ sont souvent euphoniques.

FORMATION ET ETYMOGIE DES MOTS SANSCRITS.

Les Dictionnaires Sanscrits font dériver tous les mots des verbes, et quelquefois même sans raison. Ces verbes n'étant point usités en Tamoul, on a pris pour racine le mot Sanscrit dérivé du verbe, qui a servi de type au mot Tamoul, et d'où plusieurs autres peuvent souvent se dériver. Ces mots sont formés quelquefois d'une telle racine et de quelques affixes ou terminaisons, et fréquemment aussi d'une préposition inséparable, qui se met devant le mot.

Voici ces prépositions inséparables, avec leurs principales significations; on peut voir les autres à leurs places dans le Dictionnaire: A privatif, அ, et அந் devant une voyelle, *sans*; ati அதி *au delà, sur;* adhi அதி *sur*; anou அநு *après*; antar அந்தர் *entre, dedans, au milieu, dessous*; apa அப *de, sous*; api அபி *dessus*; abhi அபி *vers*; ava அவ *vers, de haut en bas*; â ஆ *vers, jusqu'à*; out உத் *en haut*, (Le *t* de cette préposion se combine avec la lettre suivante); oupa உப *vers, dessous*; sam சம் *avec*; sou சு *bon*; dour துர் *mauvais*; ni நி *en bas, dessous, de, sans*; nir நிர் *de, sans*; parâ பரா *en arrière*; pari பரி *autour*; pra பிர *pour*; prati பிரதி *contre, vis-à-vis, vers*; vi வி *de*, marquant la séparation. Quelquefois il y a deux de ces prépositions devant le nom. Elles se combinent avec le nom, d'après la règle de l'union des mots sanscrits intitulée வடமொழிச்சந்தி.

Les affixes, qui se mettent à la fin des mots, n'ont point de signification, et ne servent qu'à former des mots, au moyen des racines ou des mots déjà formés. Il y en a un très-grand nombre: en voici quelques-unes des plus usitées: a, aka, an, ati, ana, ani, anta, ala, âla, aya, â, âka, i, ini, ika, ikâ, ira, ila, ita, ina, ou, ouka, ka, ti, tou, tama, tara, tâ, tra, trou, tna, na, ma, mân, mati, mâna, va, vân, vati, ya, ra, la, sa. Ces affixes ne se combinent pas avec le mot; mais quand les affixes commencent par une voyelle ou *ya*, les lettres *a*, *â*, *i*, *î*, de la fin du mot se retranchent; *ou*, *oû* et *ó* se changent en *av*, *aou* en *âv*, la voyelle *rou* en *r*; mais alors les voyelles du mot primitif sont souvent soumises aux variations nommées குணம் et விருத்தி.

Les voyelles, அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ரு, ரூ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, deviennent par le குணம், அ, ஆ, ஏ, ஏ, ஓ, ஓ, அர், அர், ஏ, ஐ, ஓ, ஔ.
par le விருத்தி, ஆ, ஆ, ஐ, ஐ, ஔ, ஔ, ஆர், ஆர், ஐ, ஐ, ஔ, ஔ.

Ainsi de div *ciel* on fera diva, dèva, daïva, daïvya, divya, திவம், தேவன், தெய்வம், தைவியம், திவ்வியம், où l'on voit la lettre *i* changée en *é* et en *aï*, etc.; de Siva on fera saïva சைவம் et சைவன் *secte et sectateur de Siven*; de Vichnou on fera vaïchnava வைஷ்ணவம், வைஷ்ணவன் *secte et sectateur de Vichnou*; de Djanaka சனகன், on fera djânaki சானகி *fille de Djanaka;* de gô கோ *vâche* en ajoutant *ya* on aura gavya கவ்வியம் *chose qui a rapport à la vache*, ou *qui en vient;* de richi இருடி *pénitent*, en ajoutant *a* avec le விருத்தி, on aura ârcha ஆரிடம் *chose qui regarde les pénitens.*

On trouve aussi, à la fin des mots, quelques terminaisons, qui dérivent des verbes, et qui ont une signification; comme: dja, djâ, djam, qui viennent de djan *naître*, et signifient *né, née, naissance, fils, fille;* ga *allant*, de gam *aller;* da *qui donne, don*, de dâ *donner.*

Il est à remarquer, que des adjectifs et participes Sanscrits, on fait des noms Tamouls, en ajoutant un ம், et qu'en outre, plusieurs de ces adjectifs ont exactement la même signification dans les deux langues; ainsi, hina ஈன *vil. bas*, ஈனம் *bassesse*; outtama உத்தம *excellent, parfait*, உத்தமம் *excellence, perfection*; alpa அற்ப *petit*, அற்பம் *petitesse*; likhita *écrit*, இலிகிதம் *écriture*; oukta *dit*, உத்தம் *action de dire.*

DE L'UNION DES MOTS.

Quand des mots dérivés du Sanscrit sont unis, pour former en Tamoul un mot composé, le premier n'a que la racine sans la terminaison. C'est pourquoi on retranche la finale ன் ou ம். La lettre *â* longue se conserve, et ne se change pas en ஐ. La terminaison *rou* du mot pitrou, qui se conserve en Sanscrit, se change dans le Tamoul en *ir*; ainsi on dit பிதிர் pour பிதா ou பிதிரு. On ne double pas le க, ச, த, ப du mot suivant, à moins que ce mot ne commence par deux consonnes, entre lesquelles il faille insérer இ ou உ. Le த se double aussi quand il est pour ஸ்த, ou plutôt c'est la lettre ஸ qui se change en த்.

Si un mot finit par une voyelle, et que le suivant commence par une voyelle, ces deux voyelles se contractent de diverses manières.

1° La 1re manière, que l'on appelle தீர்க்கசந்தி, consiste en ce que les voyelles semblables, ou qui ne diffèrent que pour la quantité, se contractent en leur longue. Ainsi:

அ ou ஆ avec அ ou ஆ font ஆ: தேவ-ஆலயம், தேவாலயம் *te[illegible]e de Dieu*; இ ou ஈ avec இ ou ஈ font ஈ: முனி-இந்திரன், முனீந்திரன் *maître des sages*; உ ou ஊ avec உ ou ஊ font ஊ: குரு-உபதேசம், குரூபதேசம் *doctrine du gourou;* ரு ou ரூ avec ரு ou ரூ font ரூ.

2° La seconde manière, que l'on appelle குணசந்தி, consiste en ce que அ ou ஆ avec இ ou ஈ se changent en ஏ, avec உ ou bien ஊ en ஓ; et avec ரு ou ரூ en அர். *Ex.*

சர்வ-ஈசுரன், சர்வேசுரன் *maître de tout*; ஞான-உபதேசம், ஞானோபதேசம் *doctrine spirituelle.*

3° La 3me manière, que l'on appelle விருத்திசந்தி, consiste en ce que அ ou ஆ avec ஏ ou ஐ se changent en ஐ; et avec ஓ ou ஔ en ஔ. *Ex.* ஏக-ஏகன், ஏகைகன் *l'unique.*

மகா-ஐசுவரியம், மகைசுவரியம் *grandes richesses.*

கலச-ஓதனம், கலசௌதனம் *riz cuit de la marmite.*

மகா-ஔடதம், மகௌடதம் *grand remède.*

4° Les mots Sanscrits finissant par la lettre *s*, changent cette *s* en *r*, devant *g*, *gh*, *dj*, *djh*, *d*, *dh*, *b*, *bh*, ainsi que devant les nasales, les demi-voyelles *y*, *r*, *l*, *v*, *h*, et les voyelles. *Ex.* Asìs et vâdam font âsîrvâdam ஆசிர்வாதம் *bénédiction.* Si cette lettre *s* est précédée de *a*, comme dans manas *volonté*, la terminaison *as* se change en *ó* devant les consonnes susdites, et la lettre *a* qui s'élide alors. Ainsi manas et doukha font manôdoukha மனோதுக்கம் *douleur de l'âme*; tapas et dhana font tapôdhana தபோதனன் *pénitent*; anyas et anyam font anyônyam அந்நியோந்நியம் *l'un l'autre, réciproquement.*

2° MOTS TAMOULS.

1° Nul mot Tamoul ne commence par ங, ண, ழ, ள, ற, ன.

2° De plus, aucun mot purement Tamoul ne doit commencer par les lettres ட, ர, ல. Les mots dérivés du Sanscrit, de l'Indoustani ou d'autres langues, qui commencent par ces lettres, prennent un இ devant, excepté ceux dont l'initiale est ரு, ரூ, ரொ, ரோ, லு, லூ, லொ, லோ, qui prennent un உ. Toutefois, si ரு vient de la voyelle sanscrite *ri* ou *rou* il s'écrit ainsi: இரி ou இரு. On peut encore insérer un இ devant les mots, qui commencent par la lettre ய. Cet இ et cet உ euphoniques souvent ne se prononcent pas. Ils sont marqués par une croix dans ce Dictionnaire. En outre, dans les mots composés, cet இ et cet உ disparaissent ordinairement, s'ils viennent au commencement du second mot. *Ex.*

இராசன் et இலேகம் font இராசலேகம் *ordre du roi;*

இராசன் répété fait இராசராசன் ou இராசவிராசன் *roi des rois.*

3° Dans la formation des mots composés d'élémens purement Tamouls, ainsi que dans la rencontre de ces mots ensemble, on suit les règles d'ortographe, que nous avons données en abrégé, dans le tableau ajouté à la Grammaire du P. Beschi, page 30, et à la page 2 du Compendium, que nous avons joint à cette Grammaire. En conséquence, quand après une voyelle finale vient un mot, qui commence par une voyelle, on ne fait pas de contraction, comme dans les mots venus du Sanscrit, mais on insère un வ் ou un ய் euphonique, selon les règles de la Grammaire.

N. B. Après எ ou ஏ, on emploie généralement l'euphonique ய், quelquefois aussi வ். *Ex.* அவனே-அரசன், அவனேயரசன் ou அவனேவரசன் *il est lui même le roi.*

4° Cependant la lettre அ s'élide quelquefois, surtout dans certains verbes composés d'un infinitif et d'அடிக்கிறது; mais on ne peut en faire une règle générale. *Ex.*

போக்க-அடிக்கிறது, போக்கடிக்கிறது *perdre;*
சிதற-அடிக்கிறது, சிதறடிக்கிறது *disperser;*
அந்த-அந்த, அந்தந்த *chacun;* எந்த-எந்த, எந்தெந்த *quelconque;*
ஏல-அரிசி, ஏலரிசி *graine de cardamome.*

5° Après les lettres indicatives அ, இ, உ, *ce, cette, ces,* எ *quel,* மு syncope de மூன்று *trois,* on double la consonne suivante, et on insère deux வ்வ் euphoniques, si c'est une voyelle qui suit. La lettre ய ne se double pas, mais prend un வ் devant soi. *Ex.*

இக்குதிரை *ce cheval;* இவ்விடம் *ce lieu-ci.*
மூவ்வரசர் *trois rois;* இவ்யானை *cet éléphant.*

6° Quand un mot finit par une consonne, et que le suivant commence par une voyelle, la voyelle s'unit à la consonne, à moins que cette consonne ne soit précédée d'une seule brève; car alors elle se double. *Ex.* பொருள்-ஆசை, பொருளாசை *désir des richesses;*
பொன்-ஆசை, பொன்னாசை *désir de l'or ou des richesses.*

7° Quand une consonne finale se rencontre avec une consonne initiale, il peut y avoir élision, changement, contraction ou augmentation, selon les règles de la Grammaire indiquées ci-dessus, auxquelles nous en ajouterons quelques-unes.

ம் final s'élide devant ஞ et ம, ainsi que devant ந. *Ex.*
நாம்-ஞாதியர், நாஞாதியர் *nous sommes parens;*
ஒட்டகம்-மாய்ந்தது, ஒட்டகமாய்ந்தது *le chameau est mort.*

Mais si ம் est précédé d'une seule brève, il se change en ஞ் devant ஞ, en ந் devant ந et reste invariable devant ம. *Ex.*
எம்-ஞானம், எஞ்ஞானம் *notre sagesse;* செம்நெல், செந்நெல் *riz rouge;* எம்-மனம், எம்மனம் *notre volonté.*

Devant ஞ et ம, ல் final se change en ன், et ள் final en ண். *Ex.*
கல்-மலை, கன்மலை *montagne de pierre.*
முள்-முடி, முண்முடி *couronne d'épines.*

Quand le mot n'a pas le sens de l'oblique, ல் final précédé d'une seule brève, avec le த suivant, peut se changer en ற்ற, et ள் avec த en ட்ட. *Ex.* கல்-தீது, கற்றீது *la pierre est mauvaise.*
முள்-தீது, முட்டீது *l'épine est mauvaise.*

8° En poésie on retranche souvent une consonne doublée par la jonction des mots. *Ex.*
பொன்-நாணி, பொன்னணி, en poésie பொனணி *cordon d'or;*
அவன்-தேர், அவற்றேர், en poésie அவறேர் *son char.*

9° Quelquefois dans les noms composés, on trouve la dernière syllabe du premier mot changée en ஆ; comme சமுத்திராபச்சை *mentha zeylana;* கோடாகோடி pour கோடிகோடி *cent trillions.* Il y a des noms propres, qui prennent ஆ, avant le nom honorifique de la caste பிள்ளை, comme சவேரிமுத்தாபிள்ளை, அந்தோனியாபிள்ளை.

NOMS VERBAUX.

Le Tamoul est extrêmement riche en noms verbaux; on les forme, 1° en changeant க்கிறது en த்தல், க்கை, க்குதல், க்குகை, ப்பு. *Ex.* படிக்கிறது, படித்தல், படிக்கை, படிக்குகை, படிக்குதல், *étudier ou action d'étudier,* படிப்பு *étude;* 2° en changeant கிறது en தல், (ou

en டல் après ண், et en றல் après ற் ou ன்), et en கை, குதல், குகை, வு, et quelquefois en பு et சல். *Ex*. படிகிறது, படிதல், படிகை, படிகுதல், படிகுகை *se soumettre*, et படிவு *soumission*; இடிகிறது, இடிதல், இடிகை *tomber en ruines*, இடிசல் ou இடிவு, *ruine*; இழிகிறது, இழிதல், *s'abaisser*, இழிவு ou இழிபு *bassesse*. La terminaison ஆுதல் se contracte quelquefois en றல் ou ன்றல். *Ex*. அயிலுதல் *action de manger*, அயிறல், அயின்றல்; கனலுதல் *brûler*, கனறல், கனன்றல்.

Ce que l'on appelle verbe ou infinitif en க்கிறது, et en கிறது, n'est aussi qu'un nom verbal ou appellatif. Pour nous conformer à l'usage, et faciliter par là l'étude de la langue, nous l'avons donné comme verbe, d'autant plus qu'il en a la signification, et sert à former les temps du verbe. Il exprime l'action de faire, et ce qui fait cette action; ainsi: பேசுகிறது *l'action de parler*, ou simplement *parler*, et *ce qui parle*. *Ex*. *l'action de parler*, ou *parler est naturel à l'homme* பேசுகிறது மனிதனுக்கியல்பாம்; *tout ce qui parle est vivant* பேசுகிறதெல்லாஞ்சீவனுள்ளதாமே. Les noms verbaux terminés en த்தல், க்கை, க்குதல், க்குகை; ou en தல், (டல், றல்), கை, குதல். குகை n'expriment que l'action du verbe, et n'ont que le premier des deux sens, que nous venons d'exposer; ils sont généralement susceptibles de toutes les significations, qu'ont les verbes correspondans en க்கிறது et கிறது. C'est pourquoi nous nous contentons bien des fois de renvoyer à ces verbes. Néanmoins, quand des noms substantifs français en rendent parfaitement le sens, nous les marquons, au moins pour les principales significations. Pour les autres, on peut recourir aux verbes en க்கிறது ou கிறது; et réciproquement, quand les noms verbaux en த்தல் ou தல் donnent plus de significations.

Quant aux noms verbaux terminés en பு, வு, சல், et பு, ils prennent plus ou moins des significations du verbe; mais ordinairement ils, ne les admettent pas toutes, surtout dans la langue vulgaire; et ainsi qu'on a pu le voir par les exemples précédens, ils se traduisent par de simples noms; aussi gouvernent-ils le génitif, tandis que les autres gouvernent le même cas que le verbe, c'est-à-dire l'accusatif, quand ils dérivent d'un verbe actif, et le datif ou quelqu'autre cas, s'ils dérivent d'un verbe neutre.

Les noms verbaux en க்குகை et குகை ne sont guère usités.

3° En ajoutant ல் à l'infinitif terminé en அ, on a un nom verbal, qui est susceptible de toutes les significations du verbe. *Ex*. செய்ய, செய்யல்; ஆம் ajouté à ce nom verbal se traduit par *on peut*. *Ex*. செய்யலாம் *on peut faire*. Cette terminaison en அல் sert aussi bien des fois, dans le haut Tamoul, d'optatif positif, et d'impératif ou d'optatif négatif. Il en est ainsi toutes les fois que la négation அல், ajoutée à l'impératif, donne le même mot. *Ex*. செய்—அல், செய்யல். Ainsi செய்யல் signifie *faire, action de faire, fais, puisses-tu faire! ne fais pas*, et *puisses-tu ne pas faire!*

4° La racine de certains verbes ou l'impératif, (car c'est le même mot), fait un nom verbal ou un substantif. *Ex*.

De ஆட்டுகிறது, ஆட்டு *agite, meus*, et *agitation, motion*.

De கட்டுகிறது, கட்டு *lie* et *lien*.

De இருளுகிறது, இருள் *obscurcis-toi*, et *obscurité.*
De இருட்டுகிறது, இருட்டு *obscurcis*, et *obscurité, ténèbres.*
Item திரள், திரட்டு, சுருள், சுருட்டு, etc...

5° En ajoutant ச்சி à l'impératif des verbes terminés en ர்கிறது, ழ்கிறது, ல்கிறது et ள்கிறது, on a des noms substantifs ou verbaux. Mais, selon les règles ordinaires, ல் et ச்சி se changent en ற்சி; ள் et ச்சி en ட்சி. Quelques-uns prennent aussi la terminaison தி. *Ex.*

De அயர்கிறது, அயர் *oublie*, அயர்ச்சி ou அயர்தி *oubli.*
De இகழ்கிறது, இகழ் *méprise*, இகழ்ச்சி *mépris.*
De சுழல்கிறது, சுழல் *tourbillonne*, சுழற்சி, ou சுழற்றி *tourbillon.*
De நீள்கிறது, நீள் *allonge-toi*, நீட்சி *longueur.*

6° On forme aussi le nom verbal, ou le simple substantif de quelques verbes, en changeant உ ou அ final de l'impératif en ஐ. *Ex.*

உடு *vêtis*, உடை *vêtement.*
நட *marche*, நடை *la marche.*

7° D'autres noms, soit verbaux, soit substantifs, se forment de quelques impératifs terminés en உ, en changeant en அம் cette terminaison. *Ex.*

ஆட்டு *agite*, ஆட்டம் *agitation.*
அடக்கு *retiens*, அடக்கம் *retenue.*
ஒடுக்கு *resserre*, ஒடுக்கம் *retraite, resserrement.*

8° La finale de la racine, ou de l'impératif des verbes terminés en ற்கிறது, est ல்; les substantifs de plusieurs de ces verbes se forment en ajoutant ஐ à cet impératif. *Ex.*

நிற்கிறது *s'arrêter*, நில் *arrête*, நிலை *station.*
கற்கிறது *apprendre*, கல் *apprends*, கலை *science.*
விற்கிறது *vendre*, வில் *vends*, விலை *prix.*

Cependant de தோற்கிறது *être vaincu*, தோல் *sois vaincu*, on fait தோல்வி, தோல்வு, தோல்வை, தோற்பு *défaite.* Quelques autres terminaisons particulières servent à former des noms dérivés des verbes.

9° Généralement de tous les verbes, on forme des noms verbaux, en ajoutant மை aux participes du présent, du prétérit, et du négatif. *Ex.* செய்கின்றமை, செய்தமை, செய்யாமை. Les deux premiers de ces noms verbaux s'emploient surtout à l'ablatif. *Ex.* அவனிதைச் செய்கின்றமையால், —செய்தமையால் *parce qu'il fait ou qu'il a fait cela.* Mais le nom verbal négatif s'emploie à tous les cas. *Ex.* செய்யாமை *manque de faire, omission.*

NOMS APPELLATIFS.

1° On forme des noms appellatifs en ajoutant வன், வள், து à tous les participes, et aux adjectifs terminés en அ. *Ex.*

படிக்கிற *qui étudie*, படிக்கிறவன் *celui qui étudie.*
படித்த *qui a étudié*, படித்தவன் *celui qui a étudié.*
படியாத *qui n'a pas étudié*, படியாதவன் *celui qui n'a pas étudié.*
நல்ல *bon*, நல்லவன் *l'homme bon*; நல்லவள் *celle qui est bonne.*
கொடிய *cruel*, கொடியவன் *un cruel.*
சின்ன *petit*, சின்னவள் *la petite femme ou fille.*
அரிய *difficile*, அரியது *ce qui est difficile.*

L'appellatif du futur se forme du futur même, en changeant ப்பேன் en ப்பவன்,ப்பவள்,ப்பது pour les verbes terminés en க்கிறது, et வேன் en பவன்,பவள், வது pour ceux en கிறது.

2° On en forme aussi de quelques adjectifs, en ajoutant seulement ன் pour le masculin, ள் pour le féminin, து pour le neutre, et ர் pour le pluriel. *Ex.* கொடிய *cruel*, கொடியன், கொடியள், கொடிது, கொடியர். Quelques uns n'ont que ce pluriel *Ex.* பல, பலர், *plusieurs*; சில *quelques*, சிலர் *quelques-uns*; அநேக, அநேகர் *plusieurs.*

3° Les 3mes personnes du masculin et du féminin, soit au parfait, soit au futur, sont prises pour des noms appellatifs. *Ex.* செய்தான், செய்வான் *celui qui fait, a fait, ou fera; f.* செய்தாள், செய்வாள்; *pl.* செய்தார், செய்வார்.

4° En changeant la terminaison ஆன் de ces appellatifs en ஓன், on a un nom appellatif correspondant aux noms français en *teur. Ex.*

படைத்தான் *celui qui créé*, படைத்தோன் *créateur.*

செய்வான் *celui qui a fait*, செய்வோன் *faiseur.*

Tout cela est à peu près général.

5° On forme aussi des noms appellatifs, en changeant உம் du participe futur en இ. *Ex.*

வாங்கும், வாங்கி *qui arrache*; அடக்கும், அடக்கி *qui renferme.*

Ces mots servent surtout à former des mots composés, comme: இழைவாங்கி *aiguille pour ravauder*; முள்ளுவாங்கி *instrument pour arracher les épines.*

6° Un grand nombre de noms appellatifs se forment en ajoutant à des substantifs வாதி, ஆளி, ஆ[illegible]ன், சாலி, தாரி, மான், ஞன், நன், ou னன்; alors les noms, qui sont [illegible]rminés en ம், l'élident. *Ex.*

உத்தரம் *réponse*, உத்தரவாதி *répond[illegible]nt.*

கூட்டு *société*, கூட்டாளி *associé.*

இலிங்கம் *lingam*, இலிங்கதாரி *linganist[illegible]*

புத்தி *esprit*, புதநிசாலி *homme d'esprit.*

கல்வி *science*, கல்விமான் *savant*; பகை *inimitié*, பகைஞன் *ennemi.*

இளை *jeunesse*, இளைஞன் ou இளைநன் *jeune homme.*

De l'adjectif இளம் *jeune* on fait aussi இளந்தாரி *jeune homme.*

7° Il y a un grand nombre de noms appellatifs dérivés des noms, ceux surtout qui viennent des noms de villes, villages, endroits, profession etc., et se forment en ajoutant au nominatif la terminaison ஆன் pour le singulier, et ஆர் pour le pluriel; mais si le nom finit en ம், c'est à l'oblique qu'on ajoute cette terminaison. *Ex.*

ஊர் *village* ou *ville*, ஊரான் *habitant du village* ou *de la ville.*

பட்டணம் *ville*, பட்டணத்தான் *habitant de la ville.*

கோவை *Goa*, கோவையார் *les Goanais, les habitans de Goa.*

தொழில் *métier*, தொழிலார் *gens du métier.*

8° Beaucoup de noms appellatifs prennent d'autres terminaisons. La plupart sont la 3me personne du வினைக்குறிப்பு dont il est question dans le Compendium ajouté à la Grammaire Tamoule du P. Beschi, pag. 7. Il n'y a point de régles fixes pour leur formation. Leurs principales terminaisons sont அன், அவன், ஓன், ஆன், இனன், இ pour le masculin; அள், அவள், ஆள், இ pour le féminin; அது, து pour le

neutre; அர், ஆர், அவர் pour le pluriel masculin et féminin; அவை, அன், அ pour le pluriel neutre. On ajoute ces terminaisons au nom ou à l'oblique, même lorsqu'il a la terminaison இன். Ainsi de வில் *arc*, viennent வில்லி, வில்லன், வில்லவன், வில்லோன், வில்லான், வில்லினன் *archer*; de வெற்பு *montagne* viennent வெற்பன், வெற்பவன் *montagnard*; de நாடு *pays* viennent நாடன், நாட்டவன், நாட்டான், நாட்டினன் *homme du pays*. Comme l'on voit par ces exemples, toutes les terminaisons susdites ne conviennent pas à tous les noms.

Les noms appellatifs des substantifs terminés en மை, comme கருமை *noirceur*, se forment de leur adjectif terminé en ய ou இய, auquel on ajoute les terminaisons, qui leur conviennent. *Ex.* கரிய *noir*, கரியவன், கரியன், கரியான் *un noir*.

Plusieurs noms en அம், comme தருமம் *bienfaisance, charité*, changent cette terminaison en அன், அள், இ, ou ajoutent les terminaisons ஆன், ஆள், ஆர் etc., à l'oblique en த்து. *Ex.* தருமன், தருமள், தருமி, தருமத்தான், தருமத்தாள் *homme—, femme charitable*; mais s'ils sont de deux syllabes on se sert de l'oblique en த்து: ainsi de மனம் *volonté* on fera மனத்தன், மனத்தினன் *homme qui a la volonté*.

FORMATION DES ADJECTIFS.

A peine y a-t-il en Tamoul quelques adjectifs qui ne soient dérivés des noms, au moins dans la haute langue; ainsi பல் ou பல *plusieurs* peut venir de பன்மை *pluriel*, ou en être la racine; de même நல் ou நல்ல *bon* de நன்மை *bonté*; சில *quelque* de சில் *petitesse*.

Aux règles de la Grammaire du P. Beschi sur les adjectifs, nous ajouterons seulement quelques observations.

1° Les noms Sanscrits en அன் perdent l'ன் et les noms en அம் perdent l'ம், pour devenir adjectifs. *Ex.*

சிவன்-மதம், சிவமதம் *la secte Sivéniste ou de Siven.*

தருமம்-சிந்தனை, தருமசிந்தனை *pensée vertueuse.*

2° Les mots unis par la suppression du ம் et du ன் ne forment pas toujours des adjectifs; mais on unit ainsi, en Sanscrit et en Tamoul, plusieurs noms au même cas, en ne mettant la terminaison qu'à la fin, et quelquefois même au pluriel. *Ex.*

பாவபுண்ணியம் *le péché et la vertu;*

அன்னவஸ்திரம் *la nourriture et le vêtement;*

சந்திரசூரியன் ou சந்திரசூரியர் *la lune et le soleil;*

சந்திரசூரியநக்ஷத்திரங்கள் *la lune, le soleil et les étoiles;*

இராமலக்ஷ்மணுள் (ஆள் terminaison bramanique du pluriel) *Râmen et Lakchoumanen.*

3° Quelques noms en அம் ont pour adjectif, non seulement l'oblique terminé en அ ou அத்து, mais aussi le participe du குறிப்புவினை ou de l'appellatif. *Ex.*

கனம் *pesanteur*, கன, கனத்து et கனத்த *pesant;*

முகம் *visage*, முக, முகத்து et முகத்த *qui a le visage.*

4° Un grand nombre d'adjectifs sont formés des substantifs terminés en ஐ, மை et surtout உமை.

1. Les noms, qui finissent en ஐ simple, ajoutent ய. *Ex.*

மலை *montagne*, மலைய *de montagne.*

2. மை final précédé d'une consonne se retranche, ou se change en இய. Alors si la consonne qui précède மை est ண் ou ன், elle se change en ள் ou ல், quand cette finale est la forme radicale du mot. *Ex.*

வெண்மை *blancheur*, வெண் ou வெள் *blanc*;
திண்மை *force*, திண், திண்ணிய *fort*;
தெண்மை *clarté*, தெண், தெள், தெள்ளிய *clair*;
மென்மை *finesse, minceur*, மென், மெல், மெல்லிய *mince*.

Ce changement de la consonne montre qu'il serait peut-être plus vrai de dire avec Beschi, gram. pag. 168, que les noms terminés en மை viennent d'autres noms, ou bien de la racine ou de l'adjectif d'autres substantifs, auxquels on ajoute மை.

3. அமை final perd ஐ ou மை, ou se change en ஐய. *Ex.*

பழமை *ancienneté*, பழம், பழ, பழைய *ancien*.
இளமை *jeunesse*, இளம், இள, இளைய *jeune*.

4. Les substantifs terminés en இமை, ஈமை, ய்மை et ஐமை, changent மை en ய; quelques-uns même le retranchent, ainsi que l'இ ou l'ஐ qui précède. *Ex.*

இனிமை *douceur*, இனிய ou இன் *doux*;
தீமை *méchanceté*, தீ ou தீய *méchant*.

5. si மை est précédé d'une autre voyelle que உ, quelquefois on retranche மை à l'adjectif, et alors le க, ச, த, ou ப suivant se double.

6. Les noms terminés en உமை perdent ஐ, மை ou உமை; mais dans ce dernier cas la voyelle précédente devient longue, ou l'on double la consonne, si c'est une forte, et qu'elle soit suivie d'une voyelle; on peut changer aussi உமை en [illegible]ய. *Ex.*

பெருமை *grandeur*, பெரும், பெரு, பெரி[illegible] பேர் *grand*;
சிறுமை *petitesse*, சிறும், சிறு, சிறிய, (et [illegible]evant une voyelle) சீற், சிற்று *petit*; ainsi சீறடி, சிற்றடி *petit piec*[illegible]
பசுமை *verdeur* fait பசும், பசிய, பச்சை *vert*, (et devant une voyelle) பாச், பச்ச்; ainsi பாசிலை, பச்சிலை *feuille verte*.

Quelques autres noms font aussi leurs adjectifs en இய. *Ex.*

அழகு *beauté*, அழகிய *beau*; அறம் *vertu* அறவிய *vertueux*.

5° Les noms terminés en ங்கு, ஞ்சு, ண்டு, ந்து, ம்பு, ன்று, changent la douce en la forte suivante. *Ex.*

குரங்கு *singe*, குரக்கு *de singe*; நஞ்சு *venin*, நச்சு *venimeux*;
இரண்டு *deux*, இரட்டு *double*;
மருந்து *médecine*, மருத்து *médicinal*;
இரும்பு *fer*, இருப்பு *de fer*; கன்று *veau*, கற்று *de veau*.

6° Quelques noms de temps et de nombre, terminés en ண்டு et ன்[illegible], changent, pour l'adjectif, ces terminaisons en ட்டை et ற்றை. *Ex.*

ஆண்டு *ann*[illegible]*e*, ஆட்டை *d'un an*;
இன்று *aujourd'hui*, இற்றை *d'aujourd'hui*;
அன்று *ce jour-là*, அற்றை *de ce jour-là*;
ஒன்று *un*, ஒற்றை *seul, impair*.

7° Tous les noms d'arbres et de plantes, pour former leur adjectif, changent leur terminaison en அம்; quelques-uns ajoutent cet அம் à leur oblique, ou se servent simplement de l'oblique. *Ex.*

அறுகு *chiendent*, அறுகம் *de chiendent*;
பனை *palmier*, பனம் *de palmier*;

மாதளை *grenadier*, மாதளம் *de grenadier;*
கரும்பு *canne à sucre*, கருப்பு et கருப்பம் *de canne à sucre;*
பிரம்பு *rotin*, பிரப்பு et பிரப்பம் *de rotin.*

De même, குளம் *réservoir* fait à l'adjectif குளத்து et குளத்தம்; ஆறு *rivière* fait ஆற்று et ஆற்றம்.

8° Quelques noms prennent aussi à l'adjectif ஆம் pour அம்; ainsi பூட்டு fait பூட்டம் et பூட்டாம்; முள்ளு fait முள்ளம் et முள்ளாம்.

9° D'autres deviennent adjectifs en prenant seulement la lettre ம்; ce sont surtout les monosyllabes longs et les dissyllabes brefs. *Ex*

சீ *pus*, சீம்; சே *rougeur*, சேம்; பூ *fleur*, பூம்; மா *manguier*, மாம்;
வேய் *tube*, வேய்ம்; புளி *tamarin*, புளிம்; வசு *richesse*, வசும்.

10° Aux noms de lieu comme எங்கு *où*, கிழக்கு *orient*, தெற்கு *midi*, மேற்கு *occident*, வடக்கு *nord*, on ajoute quelquefois pour l'adjectif les terminaisons அத்து, அத்தை, அத்தைய, அத்தி, உத்திய. *Ex.*

எங்கத்து ou எங்கத்தையவார்த்தை *de quel endroit est ce mot?*
கிழக்கத்தி *oriental*, de là vient கிழக்கத்தியார் *les orientaux.*

Toutefois les adjectifs ordinaires des quatre points cardinaux sont: கீழ் *oriental*, தென் *méridional*, மேல் *occidental*, et வட *septentrional.*

VERBES.

1° Un grand nombre de verbes Tamouls viennent de noms dérivés du Sanscrit. Ils se forment en changeant la voyelle finale en இக்கிறது. Mais si ces noms sont terminés par des affixes comme *ka*, *na* etc., on les retranche, et c'est la voyelle précédente qui subit le changement. Au reste ces verbes ne ressemblent au verbe Sanscrit qu'au participe passé en த்த qui correspond au participe passif en ita. *Ex.* ஸ்தாபகம் *établissement*, ஸ்தாபிக்கிறது *établir*, ஸ்தாபித்த (stapita) *établi.*

இலாபம் *gain*, இலாபிக்கிறது *gagner;*
ஆசை *désir*, ஆசிக்கிறது *désirer;*
இச்சை *convoitise*, இச்சிக்கிறது *convoiter;*
துக்கம் *chagrin*, துக்கிக்கிறது *se chagriner;*
சனனம் *naissance*, சனிக்கிறது *naître;*
மரணம் *mort*, மரிக்கிறது *mourir;*
செயம் *victoire*, செயிக்கிறது *vaincre;*
ஸ்துதி *louange*, ஸ்துதிக்கிறது *louer.*

2° Quant aux verbes purement Tamouls, nous n'oserions dire s'ils dérivent des noms, ou si ce sont les noms qui dérivent des verbes; au moins est-il qu'il n'y a pas de règle fixe pour leur formation. Cependant quelques observations pourront faciliter la mémoire.

Des noms terminés en ள் on peut former des verbes neutres, en ajoutant உகிறது ou கிறது. *Ex.*

இருள் *obscurité*, இருளுகிறது ou இருள்கிறது *s'obscurcir;*
உருள் *roue*, உருளுகிறது ou உருள்கிறது *rouler;*
சுருள் *rouleau*, சுருளுகிறது ou சுருள்கிறது *se mettre en rouleau.*

Beaucoup de noms terminés en ட்டு et த்து forment des verbes actifs en ajoutant கிறது. *Ex.*

நீட்டு *longueur*, நீட்டுகிறது *allonger.*
பொருத்து *jointure*, பொருத்துகிறது *joindre.*

3° Des verbes neutres, se forment beaucoup de verbes actifs de la manière suivante:

1. Les verbes neutres en ங்குகிறது changent pour l'actif ங் en க். *Ex.* அடங்குகிறது *se renfermer*, அடக்குகிறது *renfermer*; ஒடுங்குகிறது *se retirer*, ஒடுக்குகிறது *repousser*; et ainsi des autres.

2. Souvent d'un verbe actif ou neutre, en changeant க்கிறது ou கிறது en த்துகிறது, on forme des verbes actifs. *Ex.*
சுமக்கிறது *porter*, சுமத்துகிறது *charger*;
இருக்கிறது *être*, இருத்துகிறது *placer*;
உடுக்கிறது *se vêtir*, உடுத்துகிறது *vêtir*;
உணர்கிறது *comprendre*, உணர்த்துகிறது *faire comprendre*;
தாழ்கிறது *s'abaisser*, தாழ்த்துகிறது *abaisser*;
கிடக்கிறது *être couché*, கிடத்துகிறது *coucher*.

3. La plupart des verbes, qui avant கிறது ont டு, ண், ளு ou ள், les changent en ட்டு pour l'actif. *Ex.*
ஆடுகிறது *jouer*, ஆட்டுகிறது *faire jouer*;
காண்கிறது *voir*, காட்டுகிறது *montrer*;
இருளுகிறது *s'obscurcir*, இருட்டுகிறது *obscurcir*;
நீளுகிறது *s'étendre*, நீட்டுகிறது *étendre*.

4. Ceux qui ont லு, ல் ou று avant கிறது les changent en ற்று. *Ex.*
அகலுகிறது *s'éloigner*, அகற்றுகிறது *eloigner*;
ஆறுகிறது *s'apaiser*, ஆற்றுகிறது *apaiser*;
ஏறுகிறது *monter*, ஏற்றுகிறது *monter, placer sur*.

5. Les verbes neutres, qui ont ந்து avant கிறது, changent ந் en த் pour l'actif. *Ex.*
வருந்துகிறது *se tourmenter*, வருத்துகி[illegible]து *tourmenter*.

6. Bien des verbes neutres en கிறது, su[illegible]out ceux qui ont ர், ou ரு avant cette terminaison, forment l'actif [illegible] doublant le க். *Ex.*
அறுகிறது *se couper*, அறுக்கிறது *cou[illegible]*;
அழிகிறது *se corrompre*, அழிக்கிறது *corrompre*;
கெடுகிறது *se gâter*, கெடுக்கிறது *gâter*;
அசைகிறது *être agité*, அசைக்கிறது *agiter*;
சேர்கிறது *se joindre*, சேர்க்கிறது *joindre*;
வளர்கிறது *croître*, வளர்க்கிறது *élever*.

4° Tous les verbes et les noms verbaux, qui avant கிறது ou தல், ont ரு, லு, ழு, et ளு, peuvent à volonté garder ou élider l'உ de ces lettres, excepté ceux qui n'ont qu'une syllabe brève devant. Ainsi, quand bien même une de ces deux manières ne serait pas marquée dans le Dictionnaire, cela ne doit pas empêcher de l'adopter. *Ex.*
அயர்கிறது ou அயருகிறது *défaillir*.

5° Quelques verbes en கிறது changent cette terminaison en தருகிறது, sans changer le sens; ou si l'on veut, ils ajoutent தருகிறது à la racine. *Ex.*
சொரிகிறது ou சொரிதருகிறது *répandre abondamment*;
திரிகிறது ou திரிதருகிறது *courir ça et là*;
போகிறது ou போதருகிறது *s'en aller*;
மறிகிறது ou மறிதருகிறது *revenir, retourner*.

6° Outre la forme ordinaire du passif, qui est d'ajouter à l'infinitif le verbe படுகிறது, il y a des verbes, qui pour le passif ajoutent à leur racine உண்கிறது ou படுகிறது; alors le ப ne se double pas. *Ex.* அறைகிறது *clouer*, அறையப்படுகிறது, அறையுண்கிறது ou அறைபடுகிறது *être cloué*;

இழிக்கிறது *abaisser*, இழிக்கப்—, ou இழிபடுகிறது *être abaissé*;
எடுக்கிறது *emporter*, எடுக்கப்—, ou எடுபடுகிறது *être emporté*;
தள்ளுகிறது *chasser*, தள்ளப்படுகிறது, தள்ளுண்கிறது *être chassé*.

7° Pour former les verbes causatifs, ou de commendement, on change la terminaison ஏன் du futur en இக்கிறது. Cette règle est générale. *Ex.*

காண்கிறது *voir*, futur காண்பேன், காண்பிக்கிறது *faire voir*;
அறிகிறது *savoir*, அறிவிக்கிறது *faire savoir*;
பண்ணுகிறது *faire*, பண்ணுவிக்கிறது *faire faire*.
நடக்கிறது *marcher*, நடப்பிக்கிறது *faire marcher, conduire*;
படிக்கிறது, *étudier*, படிப்பிக்கிறது *enseigner*.

8° Le participe du futur, surtout dans le haut Tamoul, peut perdre l'ம் final, et même உ avec la consonne qui a été ajoutée, pour lui être jointe, peut s'élider, pourvu que ce participe ne soit pas de deux syllabes brèves, comme வரும். Dans les verbes en கிறது après l'élision d'உம், le participe ressemble à l'impératif ou à la racine du verbe. *Ex.* செய்யும், செய்; அணியும், அணி; உண்ணும், உண்; சொல்லும், சொல்.

Ce participe, après l'élision, sert souvent à former des mots composés. *Ex.* De இசலும்-ஆட்டம் இசலாட்டம் *rivalité*; de நிகழும்-காலம், நிகழ்காலம் *le présent*.

9° Le Tamoul n'a point de préposition, et presqu'aucun adverbe proprement dit; plusieurs gérondifs ou infinitifs, ainsi que quelques noms, en tiennent lieu. *Ex.*

கீழ், கீழே ou தாழ *sous*; அகல ou தூரமாய் *loin*;
மேல், மேலே ou மேற்பட *sur*; சூழ ou சுற்றிலும் *autour*;
முன் ou முன்னே *avant*; முந்த ou முந்தி *d'abord*;
பின் ou பின்னே *après*; திரும்ப ou திரும்பி *de nouveau*.

VARIATION D'ORTHOGRAPHE.

Dans l'intérieur des mots, on met souvent surtout, dans le haut Tamoul, ட்ட pour ஷ்ட; ட்ச ou க்க pour க்ஷ; த்த pour ஸ்த. *Ex.* அட்டம் pour அஷ்டம் *huit*; நட்டம் pour நஷ்டம் *perte*; மோட்சம் ou மோக்கம் pour மோக்ஷம் *paradis*; சாத்திரம் pour சாஸ்திரம் *science*.

Au commencement des mots, on écrit க ou ச pour க்ஷ; த pour ஸ்த. ainsi கணம் ou சணம் pour க்ஷணம் *instant*; தலம் pour ஸ்தலம் *lieu*.

Dans bien des mots, même d'origine Tamoule, le ய se met pour le ச; le வ pour le ப, et quelquefois le த aussi pour le ச; ainsi முயல் pour முசல் *lièvre*; தவம் pour தபம் *pénitence*; தவலை pour தபலை *sorte de chaudron*, தாமதம் pour தாமசம் *délai*.

L'usage s'est introduit, depuis certain temps, de mettre de préférence le ந, dans bien des mots surtout Sanscrits, où, selon l'ancienne orthographe, il y avait un ன. *Ex.* அநுபவம் pour அனுபவம் *jouissance*. C'est cette orthographe, que nous avons suivie.

Bien des mots, dont l'initiale est ய,s'écrivent aussi sans cette lettre. *Ex.* யானை ou ஆனை *éléphant.*

Au commencement et au milieu des mots அய்,அயி,எய் s'emploient pour ஐ. *Ex.* அய்யன் pour ஐயன் *maître*; தயிரியம் pour தைரியம் *courage*; தெய்விகம் pour தைவிகம் *divinité.*

அவ்,அவு équivalent à la voyelle ஔ. *Ex.* அவுஷதம் pour ஔஷதம் *remède*; அவ்வியம் pour ஔவியம் *jalousie*; இலவுகிகம் pour இலௌகிகம் *mondanité.*

ஐ se met quelquefois pour அ devant ச,ஞ,et surtout ய; ainsi பையல் pour பயல் *gamin*; ஆலயம் pour ஆலயம் *temple.* Quand on ne trouve pas un mot d'une manière,il faut le chercher d'une autre.

Il y en a qui écrivent ற் pour ர் devant les lettres fortes, pour ne pas les doubler; ainsi கற்தன் pour கர்த்தன் *seigneur*; கற்பம் ou même கெற்பம் pour கர்ப்பம் *grossesse*; அற்சியசிஷ்ட pour அர்ச்சியசிஷ்ட *saint*; d'autres écrivent று pour ர் ou ரு; ainsi சறுவேசுரன் *Dieu*; ce qui est fautif. Il y en a encore qui écrivent ற pour ர, quand on insère un இ euphonique devant, comme பிறகாரம் pour பிரகாரம் *manière*: ce qui est encore fautif, puisqu'en Sanscrit il n'y a pas de ற

Dans le sud de la presqu'île, et dans l'île de Ceylan, souvent on confond les lettres ள et ழ l'une avec l'autre, parce qu'on les prononce presque de la même manière,et dans le Dictionnaire de Jaffna on trouve quelquefois l'une pour l'autre; ainsi ஒழி pour ஒளி *lumière.*

Dans certaines localités,pour terminaisons du parfait,on dit et on écrit ய்சேன் pour ய்தேன், ஐசேன் pour ஐதேன்,இச்சேன் pour இத்தேன்,ஐச்சேன் pour ஐத்தேன், இஞ்சேன் pour இந்தேன், ஐஞ்சேன் pour ஐந்தேன். *Ex.* செய்சேன் pour செய்தேன்; வைசேன் pour வைதேன், படிச்சேன் pour படித்தேன், கனைச்சேன் pour கனைத்தேன்; ce qui n'est pas élégant.

Dans le haut Tamoul,les prétérits qui ont pour terminaison உத்தினேன்,உந்தேன், ou உவினேன்,peuvent la changer en ஈஇனேன், dont le gérondif est ஈஇ,et le participe ஈஇன: mais dans le Tamoul ordinaire on n'emploie jamais cette terminaison.

La terminaison des participes en இன, peut très-bien, même dans le Tamoul ordinaire,se changer en இய; ainsi சொல்லிய pour சொல்லின ou சொன்ன,அடங்கிய pour அடங்கின.

Outre les lettres de l'alphabet Maléalam,dont nous avons parlé ci dessus,certains auteurs en employent encore quelques autres, pour suppléer aux lettres Grandoniques. Ainsi ils se serventde ஜ pour représenter le *dja* Sanscrit,et de ஸ,pour le ச, comme consonne-voyelle; ainsi ils écriront ஜனம் pour சனம் *peuple*; ஜாதி pour சாதி *caste*; ஸந்தோஷம் pour சந்தோஷம் *joie.* Dans ce Dictionnaire,c'est par le ச qu'il faut chercher ces mots,et tous ceux de ce genre. Le ஸ ne se trouve généralement employé que comme consonne; ainsi ஸ்துதி *louange.* Le *ha* du Sanscrit s'y trouve toujours représenté par le க.

Parmi les écrivains modernes il y en a qui, pour se rapprocher davantage de l'ortographe Sanscrite,ne suivent pas celle qui est d'u-

sage en Tamoul pour les mots Grandoniques, et dont nous avons donné plus haut les règles. Ainsi quand deux lettres fortes viennent ensemble, ils ne changent pas la première de ces lettres en la seconde, et ils n'insèrent point l'இ ou l'உ euphonique, quand la régle l'exige. Ils écriront, par exemple, ரக்தம் pour இரத்தம் *sang*: சக்தி pour சத்தி *pouvoir*: சப்தம் pour சத்தம் *son* ou *sept*; முக்தி pour முத்தி *béatitude finale*; சத்யம் pour சத்தியம் *vérité*: பத்மம் pour பதுமம் *nénuphar*: ஆத்மா pour ஆத்துமா *âme*; ஸ்வாமி pour சுவாமி *Seigneur*. Nous n'avons pas adopté une pareille orthographe, qui est nouvelle, et n'est ni Tamoule ni absolument Sanscrite. Si on rencontre dans les livres, ou les écrits, des mots de ce genre, on les trouvera facilement dans le Dictionnaire, en faisant la correction de leur orthographe, au moyen des régles que nous avons données, pour écrire en Tamoul les mots Sanscrits.

On ne peut comprendre sous le nom de variation d'orthographe les barbarismes du bas peuple, telles que contractions, élisions et duplications contre les régles, comme: கொண்டா pour கொண்டுவா *apporte*; சொல்லிக்கிறது pour சொல்லிக்கொள்ளுகிறது *se dire*; மரங்கரம் pour மரம் *arbre*; கறிகிறி pour கறி *ragoût*.

REMARQUES PARTICULIÈRES.

La plupart des noms Tamouls étant neutres, nous avons cru inutile de leur metire quelque indication, pour marquer l'espéce de mots et le genre, auxquels ils appartiennent. L'absence d'aucun signe à ce sujet désignera généralement un nom neutre.

Pour que l'on puisse facilement trouver les mots composés, sans trop augmenter le volume de ce Dictionnaire, nous n'avons mis à leur ordre alphabétique, comme les autres mots, que ceux qui peuvent présenter quelque difficulté. Mais ceux dont la décomposition est facile, nous les avons mis comme phrases, et par ordre alphabétique, à l'article du premier mot dont ils sont composés, où l'on peut les trouver. Un trait semblable (—) à celui-ci remplace ordinairement le mot Tamoul, dont il est question dans l'endroit où il se trouve, ou quelqu'un de ses cas, de ses temps ou de ses dérivés, suivant que l'indique le contexte. S'il vient devant ou aprés un mot français, il remplace un ou plusieurs des mots qui précèdent ou qui suivent, selon que le sens l'indique.

Pour faciliter davantage l'étude de cette langue, nous n'avons pas craint d'insérer dans cet ouvrage les phrases, qui peuvent être utiles aux étudians.

Nous n'avons pas mis dans ce Dictionnaire plusieurs noms appellatifs, et verbaux, qui se forment réguliérement, tels que ceux qui viennent des participes etc... L'usage n'est pas de les mettre, et

ils ne feraient qu'augmenter le volume sans nécessité. La manière de les former étant connue, et leur sens analogue à celui du verbe, il n'est pas plus nécessaire de les insérer que chacune des personnes du verbe. On aurait pu en omettre aussi quelques autres; mais pour la facilité des étudians, on a jugé plus à propos de les mettre, d'autant plus que quelquefois ils ont des significations, qui leur sont spéciales. Toutefois les règles, que avons indiquées pour leur formation, serviront non seulement à les trouver plus facilement dans ce Dictionnaire, mais aussi à en comprendre ordinairement le sens, sans y avoir recours, pourvu qu'on sache celui du verbe dont ils dérivent.

Nous avons généralement mis en premier lieu la signification la plus ordinaire des mots. Nous aurions voulu le faire toujours: mais nos matériaux suivant, même dans les significations, l'ordre alphabétique, nous ont quelquefois détourné de notre marche ordinaire.

Autant que possible, nous avons donné, avec le nom botanique, le nom ordinaire des arbres et des plantes connues. Quant aux autres, nous nous sommes contentés d'indiquer le nom botanique, tel que le donne Rottler.

Sans doute dans une langue aussi ardue, et dans un si long travail, il pourra se glisser quelqu'incorrection, ou bien il y aura certaines choses que nous ne pourrons donner qu'en hésitant. Le lecteur indulgent fera attention, que c'est en quelque sorte le premier essai de ce genre en Français, et nous tiendra compte au moins de la volonté sincère, que nous avons eue de l'obliger.

EXPLICATION DES ABRÉVIATIONS.

abl. ablatif.
acc. accusatif.
adj. adjectif.
adv. adverbe, ou mot pris adverbialement.
conj. conjonction.
corr. corruption d'un mot, ou mot incorrect.
dat. datif.
dém. démonstratif ou lettre démonstrative, அ, இ, ou bien உ.
Ex. ou *ex.* exemple.
f. ou *fém.* féminin.
fig. de rhét. figure de rhétorique.
fut. futur.
gén. génitif.
gér. gérondif.
hon. honorifique.
id. idem, la même chose, la même racine.
i.e. id est, c'est-à-dire.
immod. mot immodeste.
imp. impératif.
ind. mot indoustani.
inf. infinitif.
ins. cas instrumental, qui marque l'instrument.
int. interjection.
inu. inusité.
litt. littéralement.
m. ou *masc.* masculin.
m. à m. mot à mot.
n. nom, substantif.
n.app. nom appellatif.
n.pr. nom propre.
n.v. nom verbal.
n.v.nég. nom verbal négatif.
nég. négatif.
neut. neutre.
nom. nominatif.
obl. oblique, cas autre que le nominatif, ou nominatif qui a le sens d'un autre cas.
opt. optatif. N.B. Ce mot désigne ordinairement l'optatif positif ou véritable, et quelquefois aussi l'optatif négatif. Les optatifs terminés en அல் ajouté à l'impératif ont généralement ces deux sens.
P. pour, à la place de. Il désigne souvent la vraie orthographe des mots.
parf. parfait.
part. participe.
partic. exp. particule explétive, qui ne signifie rien.
pers. personne.
pl. pluriel.
préc. précédent.
prép. préposition.
prés. présent.
priv. privatif.
pron. pronom.
prov. proverbe.
s. substantif.
sing. singulier.
suiv. suivant.
sync. syncope (par)
v.a. verbe actif.
v.c. verbe composé.
v.caus. verbe causatif, qui marque le commandement.
v.g. verbi gratiâ, par exemple.
v.imp. verbe impersonnel.
v.n. verbe neutre.
v.p. verbe passif.
voc. vocatif.
* astérisque qui désigne un mot Sanscrit ou dérivé du Sanscrit.
† signe qui indique que la lettre initiale இ, ou உ, est ajoutée à un mot Sanscrit commençant par ட, ர, ou ல, et que souvent elle ne se prononce pas.

DICTIONNAIRE

TAMOUL-FRANÇAIS.

தமிழ் பிராஞ்சகராதி.

அ

அ. 1° A bref, 1re lettre de l'alphabet, nommée அகரம்; ce qui a donné lieu à ce distique fameux du poète திருவள்ளுவர்: அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி பகவன்முதற்றேயுலகு, comme l'A est la première de toutes les lettres, Dieu le souverain maitre est le principe du monde. 2° அ s'emploie pour le chiffre huit (அ); cependant celui-ci diffère en ce qu'il n'a pas le சுழி ou contour comme l'அ. 3° அ est la 1re des lettres சுட்டெழுத்து, et comme tel il équivaut au pronom démonstratif அந்த ce, cette, ces, désignant les objets éloignés; alors si le nom, auquel il se joint, commence par une consonne, celle-ci se double; s'il commence par une voyelle, il faut intercaller deux வ்வ euphoniques. *Ex.* கரை rivage, அக்கரை ce rivage, அளவு mesure, அவ்வளவு cette mesure. 4° அ est l'a privatif sanscrit, et change en sens inverse la signification du mot auquel il se joint. *Ex.* சுத்தம் propreté, அசுத்தம் malpropreté. Dans cette acception il demande l'intercallation d'un ந ou ன euphonique, si le nom commence par une voyelle. *Ex.* ஆதி commencement, அநாதி ou அனாதி sans commencement. 5° அ est la terminaison du pluriel neutre, du génitif, des participes et de l'infinitif. *Ex.* தடவுகிறநின்கரங்கள் மிகக்குளிர்ந்தன, tes mains qui frottent sont trés-froides. Enfin அ est une des particules nommées சாரியை, par ex. dans நினக்கு à toi.

*அக, *adj. de* அகம், intérieur.

அகக்கடவுள், (அகம்), Dieu, âme, conscience. [arbre mâle, diamant.

அகக்காழ், (அகம்), cœur de l'arbre,

அகங்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.n.* அகங்கரித்தல், *n.v.* (அகங்காரம்), s'enorgueillir.

அகங்கரிப்பு, *n.v.du.préc.* orgueil, dédain, aversion. [க்கிறது.

அகங்கலாய்க்கிறது, *V.* அங்கலாய்

அகங்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v.n.* அகங்களித்தல், *n.v.* (அகம்), se réjouir.

*அகங்காரம், (அகம் *moi*, காரம்), orgueil: அகங்காரக்கிரந்தி déguisement de l'orgueil, enchainement de l'orgueil, de la luxure, et du trouble de l'esprit; அகங்காரத்திரயம் les 3 sortes ou degrés de l'orgueil.

* அகங்காரி, (அகங்காரம்), *m.f.adj.* orgueilleux, —lleuse.

அகங்காழ், V. அகக்காழ்.

அகங்கை, (அகம், கை), paume de la main.

* அகசியம், dérision, badinage, spectacle, face.

* அகசு, (ahan), jour.

அகச்சுட்டு, (அகம்), lettre démonstrative initiale comme அ, இ, உ dans அவன், இவன், உவன்.

* அகடம், அகடனம், (அ *priv.*), mal, injustice, tort, tromperie.

* அகடவிகடம், (அகடம்), chicane, tromperie, ruse, obstacle.

* அகடனுகடனசாமர்த்தியம், (அகடனம், அகடனம்), toute-puissance, habilité supérieure.

அகடு, intérieur, milieu, ventre, fraude, ruse, mépris, affront, mal, lieu élevé, distinction, bon ordre —பண்ணுகிறது vexer, ridiculiser, tromper.

அகடன், *m.* அசடி, *f.* அகடுள்ள, *adj.* (அகடு), fourbe, trompeur.

அகடூரி, (அகடு, ஊருகிறது), serpent.

அகட்டுகிறது, V. அகற்றுகிறது.

அகணி, intérieur, rizière, champ arrosé propre au riz, fibres de palmiers, cocotiers etc.

* அகணிதம், (அ *priv.*), innumérabilité, nombre incalculable.

* அகணிதபஞ்சாங்கம், (அ *priv.* கணிதம், பஞ்ச, அங்கம்), almanach non calculé.

* அகணிதபஞ்சாங்கி, (*id.*), qui débite un almanach non calculé.

அகண், proximité.

* அகண்டம், (அ *priv.*), chose entière, totalité, lampe ronde et de terre: அகண்ட, அகண்டமான entier, indivisible; அகண்டமாய் entièrement.

* அகண்டன், (அகண்டம்), l'indivisible, Dieu, surnom de Siven, de Vichnou et d'Arouguen.

* அகண்டாகண்டன், (அகண்டம், அகண்டன்), le tout en tout, Dieu.

* அகண்டாகாரவிருத்தி, (அகண்டம், ஆகாரம்), action de dissiper l'ignorance et de donner l'intelligence.

அகண்டி, espèce d'instrument de musique.

* அகண்டிதம், (அ *priv.*), immensité, impalpabilité, indivisibilité, acceptation, totalité.

* அகஸ்தியன், (agastya), Agastien, un des célèbres Richis: அகஸ்தியர்குழம்பு médecine composée des 10 ingrédiens suivans: பெருங்காயம் assa-fœtida, கடுகு moutarde, இந்துப்பு sel gemme, இரசம் mercure, வெங்காரம் borax, மனோசிலை espèce d'arsenic, அரிதாரம் calamine, நேர்வாளம் tiglia, ஓமம் ammi verum, கருஞ்சீரகம் cumin noir.

* அகதங்காரன், (அகதம்), médecin.

* அகதம், (agada), espèce de pilule, santé.

அகதி, l'arbre mimosa. ‖ * அகதி, (அ *priv.*), homme pauvre, sans habileté, sans appui.

* அகதேசி, (அகம், தேசம்), mendiant de l'endroit.

அகதேசு, (அகதம்), homme bien portant.

அகத்தடிமை, (அகம், அடிமை), esclave de la maison.

அகத்தடியாள், (அகம், அடியாள்), épouse, femme esclave.

அகத்தான், (அகம்), membre d'une famille.

அகத்தாறுபகை, (அகம், ஆறு, பகை), les six mauvaises inclinations de l'âme, savoir: காமம் la luxure, குரோதம் la haine, லோபம் l'avarice, மோகம் la sensualité, மதம் la folie, மாற்சரியம் l'envie.

* அகத்தி, (agasti), agati, arbre légumineux dit coronilla grandiflora; il y en a 3 espèces: சிற்றகத்தி, செவ்வகத்தி, சாழையகத்தி.

அகத்திடுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட, *v.a.* அகத்திடுதல். *n.v.* (அகம், இடுகிறது), insérer, renfermer.

அகத்திணை, (அகம், திணை), chose intrinsèque, —intérieure, idée dans l'esprit, ordre intérieur, disposition des pensées, argumens intrinsèques, règles du raisonnement. Il y en a douze, savoir: 1° இயல்பகத்திணை définition. 2° வகையகத்திணை amplification ou détail. 3° பொதுவகத்திணை récapitulation ou péroraison. 4° சிறப்பகத்திணை distinction ou ex-

plication des particularités. 5° உவமவகத்திணை figures ou usage des métaphores. 6° புறநிலையகத்திணை exemples ou preuve par des exemples. 7° எதிர்நிலை யகத்திணை contraste ou preuve par les contraires. 8° காரண ou கருவியகத்திணை principes ou preuve par les causes. 9° காரியவகத்திணை effets ou preuve par les effets. 10° காரகவகத்திணை narration, à laquelle appartiennent les lieux communs, savoir: செய்பவன் *quis*, qui? செய்தொழில் *quid*, quoi? அதற்குதவுங்கருவிகள் *quibus auxiliis*, avec quels secours? அதனுற்கருதியபயன் *cur*, pourquoi? அதனைமுடித்தவிடம். *ubi*, où? காலம் *quando*, quand? திறன் *quomodo*, comment? 11° முன்னவையகத்திணை les pronostics, ou le détail des signes avant-coureurs. 12° பின்னவையகத்திணை prévision des conséquences.

அகத்திணைப்புறம், (அகம், திணை, புறம்), désirs impurs d'amans séparés.

* அகத்தியமாமுனி, *V.* அகஸ்தியன்.

* அகத்தியம், nécessité, besoin, règles grammaticales d'அகத்தியன்.

* அகத்தியன், *V.* அகஸ்தியன்.

அகத்தியா, profondeur, impuissance d'atteindre.

* அகத்திசரறுகு ou அகஸ்தியேசரறுகு, herbe nommée agrostis linearis. [tion de serrer entre ses bras.

அகத்திடு, (அகம், இடுகிறது), ac-

அகத்து, அகத்தே, (*abl. de* அகம்), dedans, intérieurement.

அகத்துறுப்பு, (அகம், உறுப்பு), qualité ou propriété intérieure.

அகத்துரைப்போன், *n. app.* (அகம், உரைக்கிறது), Dieu, voix de la conscience.

அகத்தெண்பகை, (அகம், எண், பகை), les huit mauvaises inclinations de l'âme. *V.* அகத்தாறுபகை et de plus இடும்பு l'orgueil, et வேகம் la sévérité.

அகநிலாமணிவட்டம், (அகம்), partie intérieure d'une maison, exposée à la clarté de la lune.

அகநிலை, (அகம்), Dieu.

* அகந்தை, (*id.*), orgueil, arrogance, vanité, présomption: அகந்தைக்காரன், -யுள்ளவன் un arrogant, un orgueilleux.

அகப்படுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட, *v.n.* அகப்படுதல், *n.v.* (அகம்), se trouver, se rencontrer, se prendre, être obtenu, saisi, pris, attrapé, entrer, tomber, approcher: மோசத்தில்-, être trompé, tomber en quelque danger; அகப்படாத qui ne se trouve pas, qui ne peut être pris.

அகப்படுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a.* அகப்படுத்துதல், *n.v.* (அகம்), induire, surprendre, trouver, faire trouver, faire prendre, faire entrer, faire tomber.

அகப்பத்தியம், (அகம்), continence gardée pour cause de santé.

அகப்பற்று, (*id.*), désir de l'esprit, amour propre. [pour s'asseoir.

அகப்பரம், (*id.*), exhaussement

அகப்பா, exhaussement à l'intérieur des remparts, fossé, fortification, rempart, mur, haie.

அகப்பாடு, *n.v.d'* அகப்படுகிறது, action de se trouver, ce qui est ou se passe dans l'intérieur: அகப்பாட்டு வண்ணம், finir sans avoir l'air de le faire: அகப்பாட்டுறுப்பு, 12 particularités des sentimens qui font le sujet d'une pièce spéciale de poésie érotique. [ment.

அகப்பு, bas fond, fossé, abaisse-

அகப்புறக்கைக்கிளை, (அகம், புறம்), longs propos érotiques d'un amant auprès de son amante en bas âge dont il ne connait pas encore les sentimens. [ணை), *V.* அகத்திணைப்புறம்.

அகப்புறத்திணை, (அகம், புறம், தி-

அகப்புறப்பாட்டு, (அகம், புறம்), tableau de diverses phases de l'amour.

அகப்புறப்பெருந்திணை, (அகம், புறம், பெரும்), description des sentimens des amans depuis le chagrin de leur séparation jusqu'à leur pénitence dans le désert.

அகப்புறப்பொருள், (அகம், புறம், பொருள்), *V.* அகத்திணைப்புறம்.

அகப்பை, cuillère à pot, grande

cuillère de bois, ou d'une coque de coco: அகப்பைக்காம்பு manche de cette cuillère. [philosophe.

அகப்பேய்சித்தர், *n. pr.* ancien

அகப்பொருள், (அகம், பொருள்), 1° chose intérieure. 2° section de la grammaire qui traite des poèmes érotiques et se rapporte à 2 états, savoir: களவு rapports clandestins entre amants et கற்பு rapports chastes des époux. A chacun de ces 2 états se rattachent 5 circonstances: புணர்தல் union, பிரிதல் séparation, இருத்தல் vie séparée, ஊடல் querelle d'amour ou de jalousie, இரங்கல் regrets de séparation. 3° règles du raisonnement; il y en a 12. *V.* அகத்திணை.

அகப்பொருட்கோவை, (*id.*), nom du 5me பிரபந்தம் ou règles de poésie érotique. [intérieure, gaieté.

அகமகிழ்ச்சி, (அகம், மகிழ்ச்சி), joie

* அகமம், (agama, அ *priv.* gama *qui marche*), arbre en général.

* அகமரிஷணம், அகமருஷணம், அகமருடணம், (அகம் *péché*, marchana), prière expiatoire gentile pour l'ablution du nez: அகமருஷணத்தீர்த்தம் eau pour l'ablution.

அகமலர்ச்சி, (அகம், மலர்ச்சி), joie, gaieté, épanouissement de l'intérieur.

அகமலருகிறது, (அகம், மலருகிறது), l'âme s'épanouir, se réjouir: அகமலர்ந்தமுகம் visage épanoui, joyeux, gracieux.

அகமுடையான், —உடையாள், (அகம், உடையான்), propriétaire d'une terre, maître, maîtresse de la maison, nom d'une caste.

* அகம், 1° (aham), intérieur, esprit, âme, volonté, moi-même; 2° (aga), arbre, soleil, serpent, montagne; 3° (agha), péché, tribulation, peine; 4° maison, bâtiment, habitation, résidence, lieu, terre, profondeur, creux, abime, bonnes et mauvaises qualités; 5° il sert aussi pour l'ablatif: பலரகம் ou பலரிடத்தில் dans plusieurs; 6° ou அங்கம், grain.

அகம்படியன், அகம்படியான், (அகம், படி), nom de caste, qui travaille dans l'intérieur des maisons ou des temples.

* அகம்பிரமம், (அகம் *moi*, பிரமம்), orgueil, se dire l'être suprême.

* அகம்மதி, (அகம், மதி), ignorance, amour propre.

* அகம்மியம், (அ *priv.*), 10 décillions ou 1 suivi de 34 zéros.

* அகம்மியை, (agamyâ), concubine, prostituée: அகம்மியாகமனம், (*id. et* கமனம்), fornication: அகம்மியாகமனம்பண்ணுகிறது commettre la fornication.

அகரம், 1° (அ, கரம்), la lettre அ, 2° bourg de brames, village en terre cultivée, maison, mercure, particule qui se joint aux lettres.

* அகராதி, (அகரம், ஆதி), dictionnaire, vocabulaire.

அகர்ஷணம், (அ *priv.* harchana *plaisir*), tristesse, aversion.

* அகரு, (agarou), *V.* அகில்.

அகருதம், être assis majestueusement. [ம்), théorie.

* அகருமசாஸ்திரம், (அ *priv.* கருமம்

* அகர்த்தத்துவம், (அ *priv.* கர்த்தன், துவம்), inertie, pouvoir de détruire. [taud.

* அகர்த்தனன், (akartana), cour-

* அகர்த்தா, (அ *priv.* கர்த்தா), inerte, inactif. [inaction, action.

* அகர்த்தியம், (அ *priv.* கிருத்தியம்),

* அகர்ப்பதி, அகர்ம்மணி, (ahas, *jour*), soleil.

* அகர்ம்முகம், (*id.*), point du jour.

அகல, *inf. de* அகலுகிறது, *adv.* loin, au loin.

* அகலம், largeur, étendue, poitrine, augmentation: அகலமான large; அகலக்கட்டை défaut de largeur; —கட்டையான étroit; அகலவுரை glose, commentaire.

அகலர், *pl.* (அகலம்), gens vils, qui ne doivent pas s'approcher.

அகலல், *n. v. d'* அகல்கிறது, départ, action de se retirer, de s'étendre, état de séparation, d'éloignement.

அகலிடம், (அகல்), monde, la terre.

* அகலியம், (ahalya), arbre.

*அகலியை, அகலிகை, (ahalyâ), nom de la femme de Gaoudamen.

அகலுகை,அகல்கை,*n.v.de*

அகலுகிறது,அகல்கிறது,கன்றேன்,கலுவேன், *ou* கல்வேன், கலு, *ou* கல்,கல,*v.n.ou* அகன்றுபோகிறது, s'éloigner,s'en aller,se retirer,s'écarter,s'étendre,s'accroitre: அகல,loin; அகலச்செய்கிறது éloigner,chasser; அகலநிற்கிறது se tenir au loin; அகலப்போகிறது se retirer,aller loin; அகன்றிருக்கிறது être large, vaste, éloigné, அகன்றுபோனவன் un apostat; அகன்ற large,vaste,éloigné.

அகலுள், (அகல், உள்), village, pays,honneur, grandeur,largeur.

அகல், 1° lampe de terre ronde,couvercle de terre,vulve. 2° *imp.et part. d'*அகலுகிறது. 3° *V.* அகலுள்.

அகல்வோர்,*pl.* (அகலுகிறது), *V.* அகலர். [geur; 2° *V.* அகலல்.

அகல்வு,*n.v.d'* அகலுகிறது; 1° lar-

அகவயிரம்,(அகம்), *V.* அகக்காழ்.

அகவல்,cri et danse du paon,danse,appel,moucheron,sorte de cadence, genre de poésie nommée aussi ஆசிரியப்பா: அகவலுரிச்சீர் pied de deux அசை,propre à l'agavel; அகவலோசை chant propre à l'agavel; அகவற்பா le genre de poésie dit agavel; அகவற்றுள்ளல் mélange des combinaisons de pieds nommées வெண்டளை et கலித்தளை; அகவற்றூங்கல் endroits de l' அகவல் où le ton baisse, et la mesure diminue.

அகவாட்டி, (அகம், ஆட்டி), maîtresse de la maison.

அகவிதழ்,(அகம், இதழ்),intérieur des fleurs,*i.e.*les étamines et pistils.

அகவிலை, (அகம் *blé*, விலை), prix des grains et des denrées.

அகவுகிறது, வி[illegible]ன்,வுவேன்,வு, வ,*v.n.*அகவுதல்,*n.v.*(அகவல்),danser

அகழான்,(அகழ்),espèce de rat.

அகழி,அகழ்,அகிள், fossé, surtout de fortifications: —வெட்டுகிறது,கட்டுகிறது,எடுக்கிறது creuser un fossé; —தூர்க்கிறது combler un fossé.

அகழுகிறது,ழ்ந்தேன்,ழுவேன்,ழு, ழ,*v.a.*அகழுதல்,*n.v.*(அகழ்), creuser

அகழெலி,(அகழ்), *V.* அகழான்.

அகழ், 1° *V.* அகழி. 2° *imp.et part. de* அகழ்கிறது,ழ்ந்தேன்,ழ்வேன், ழ், ழ,*v.a.* அகழ்தல்,*n.v.*creuser.

*அகளங்கம்,(அ *priv.*),pureté,propreté,espèce d'arsenic: —ஆன pur; sans tache; அகளங்கமூர்த்தி le pur, surnom de Bouddha.

*அகளங்கன்,(*id.*),le pur,Dieu,surnom de Bouddha.

அகளம்,அகளி,cruche,pot de terre.

அகறல்,largeur,action d'éloigner, de transporter.

அகற்றல்,அகற்றுகை,அகற்றுதல், déplacement, action d'éloigner, de chasser: *n.v.de*

அகற்றுகிறது,ற்றினேன்,ற்றுவேன்,ற்று,ற்ற,*v.a.de* அகலுகிறது, éloigner, chasser,étendre, écarter les jambes,ouvrir grandement la bouche: அகற்றிநடக்கிறது marcher les jambes écartées; அகற்றல்பண்ணுகிறது,*ou*

அகற்றுவிக்கிறது,வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க,*v.a.caus.du préc.*faire éloigner,faire chasser.

*அக[illegible]ம்,(அ *priv.*), légèreté.

*அக[illegible]க்கத்திருப்பிரயோகம்,(அ *priv.*கன்ம[illegible], கத்திரு *agent*),verbe intransitif.

அ[illegible]ன்மணி, (அகல்),pierre précieuse considérable,digne des immortels.

அகன்ற,*part.d'* அகலுகிறது, large, vaste, éloigné. [அன்றில்.

அகன்றில்,le mâle de l'oiseau dit

*அகன்னம்,(அ *priv.*), surdité.

அகாசரம்,ignorance.

அகாடி, 1° corde du cheval. 2° *adv.* avant,d'avance.

* அகாண்டபாதசாதம், (akânda *soudain*, pâta *mort*, djâta *né*), mort soudaine après la naissance.

* அகாதத்துவம், (அகாதம்),profondeur,fourberie.

*அகாதம்,(agâdha),eau suffisante pour nager,profondeur,cavité, fraude,tromperie, héron blanc. [fourbe.

* அகாதன், (அகாதம்),trompeur,

அகாதிதம்,action de manger.

*அகாத்தியம்,(அகாதம்),mal,fraude
*அகாத்துமசை, (aga montagne. ஆத்துமசை), Parvadi,fille du mont Himalaya.
*அகாரணம், (அ priv.), accident, chose déraisonnable,sans cause.
*அகாரணன், (அ priv.),être sans cause.
*அகாரத்திரயவித்தை,(அகாரம்,திரயம், வித்தை),les 3 explications du பஞ்சாக்ஷரம்.ou l'une d'elles.
*அகாரம்,1° (அ, காரம்), la lettre அ.2°(agâra) maison.
*அகாராதி,(அகாரம்,ஆதி), dictionnaire.
*அகாரி,(அகம் péché, அரி), Dieu, l'ennemi ou le destructeur du péché.
*அகாரியம்,(அ priv.),bagatelle,action inutile ou mauvaise: அகாரியமாய் inutilement.
*அகாலம், (அ priv.),temps inopportun, prématuré, temps de famine: அகாலமான,அகால prématuré, inopportun,hors de saison.
*அகி,(ahi), serpent,fer,plomb,soleil,voyageur,le serpent இராகு.
*அகிகாந்தம்,(ahikânta),vent.
*அகிகை, (ahikâ),cotonnier à cosses soyeux.
அகிஞன்,pauvre.
*அகிதம்,(அ priv. இதம் hitam), inimitié,haine,déplaisir, mal, manque de droit ou de privilége,méditation, nourriture: —பண்ணுகிறது agir avec haine.
அகிதன், (அகிதம்), pl. அகிதர், ennemi.
*அகிபதி,(அகி),le roi des serpens, le serpent சேஷன்.
*அகிபுசம், (அகி,புசித்தல்),le mangeur de serpents, i. e. le faucon garouda,le paon.
*அகிபேனம்,(அகி), opium, venin de serpent.
*அகிரன், (agira),soleil,feu.
*அகிருதம், (அ priv.),ouvrage imparfait.
*அகிருதித்துவம், (அ priv. இருதி), difformité,laideur.
*அகிருத்தியம்,(அ priv.), mauvaise action,perversité: —உள்ள méchant; —ஆய் méchamment,injustement.
அகிர்,teigne.
*அகிலம்,(akhila), terre, tout: அகிலரூபன் celui qui est tout,ou de toute forme.
*அகிலாண்டம், (அகிலம், அண்டம்),l'univers,le globe terrestre.
*அகில், அகிற்கட்டை, (agarou), agalloche,bois odoriférant,espèce supérieure de sandal: அகிற்கூட்டு amalgame de sandal,de camphre,de cachou,de miel et de cardamome.
அகிள், V. அகழி.
*அகீசன், (அகி, ஈசன்), le roi des serpents,Adisèchen.
*அகீர்த்தி, (அ priv.),mauvaise renommée.
அகுடம்,graine de moutarde.
*அகுணம், (அ priv.), défaut,vice, mauvaise nature,indisposition.
*அகுணி, (அ priv. குணம், ou குணி),homme de mauvais naturel, ou non estropié.
அகுதம்,désordre,faiblesse,misère, chose inutile.
அகுதி, (அகுதம்), homme pauvre, abandonné.
*அகுப்பியம், (அ priv.),or,argent.
அகும்பை,plante dite borago.
*அகுலீனம், (அ priv. குலீனன்), bassesse de caste.
*அகூடகந்தம், (அ priv. கூடம்,கந்தம்.),assa-fœtida
அகேசன்,(அ priv.கேசம்),homme chauve.
*அகேது, (அ priv. ஏது hêtou cause),manque de motif.
*அகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன்,கை,கைக்க,v.a. அகைத்தல், n. v.frapper,couper,élever,briser,rompre,payer,livrer,accomplir,vexer.
அகைப்பு,coup,coupure,élévation, n.v.d' அகைக்கிறது :— வண்ணம் air souvent entrecoupé,manière souvent interrompue.
அகையனூர்,ouஅகையனுர்.n. pr. célèbre grammairien.
*அகோ,(aho),int.oh,oh!
*அகோசரம்,(அ priv.),incompréhensibilité, invisibilité, ce qui ne peut tomber sous les sens:—ஆன incompréhensible,qui est hors de la portée des sens;—ஆய் incompréhensiblement.
அகோடம்,vautour.
அகோதாரை,grande pluie,abondance, largesse abondante.
*அகோத்திரம்,(அ priv.),état d'individu sans caste ou de basse caste.

*அகோபிலம், *n. pr.* lieu célèbre nord-ouest de Madras.

*அகோரம், (aghora), violence, rigueur, sévérité, cruauté, véhémence, impétuosité, chaleur, ardeur, chose terrible, la 3e face de Siven: அகோர. அகோரமான terrible, violent, véhément, sévère, impétueux: அகோரமாய் terriblement, violemment, impétueusement, fortement.

*அகோராத்திரம், (ahòrâtra, *de* ahas, râtri), jour et nuit. [leur.

*அகோரை, (aghòrâ), jour de cha

*அக்ககன்னம், *V.* அக்ஷகன்னம்.

☞ voyez par அக்ஷ les mots qui ne se trouvent pas par அக்க

அக்கசாலை. (அக்கம்), boutique de monnayeur, d'ouvrier en métaux.

அக்கசாலையன், (அக்கம், சாலை), ouvrier en métaux, monnayeur, orfèvre.

அக்கச்சி, *corr. de* அக்கைச்சி.

அக்கடி, difficulté, détresse, tâche difficile. [ணம்), ce moment-là.

அக்கணம், 1° borax, 2° (அ *dém.* க

அக்கண்டே, ô sœur aînée!

*அக்கதம், (akchata), 1° innocence, pureté, intégrité. 2° *V.* அக்ஷதை.

*அக்கதயோனி, (அக்கதம்.) vierge.

*அக்கதூர்த்தன், அக்ஷதூர்த்தன், (அக்கம்), joueur de profession, es-

அக்கதேவி, espèce d'herbe. [croc.

அக்கந்தம், l'arbre terminalia. [eur

அக்கந்து, (அ *dém.*), joint extéri-

*அக்கபாடம், (அக்கம்), lieu pour la lutte. [état, naufrage, péril.

அக்கப்பாடு, (அக்கம்), perte de son

*அக்கமம், (akchama), impatience.

அக்கமுன்றி, œil.

*அக்கம், (akcha), 1° œil, corde, métal, côté, proximité, prix du blé, or, âme, sel, espèce de poids, morceau rond, dame, pion, sagesse, affliction, roue, partie d'un char, char, serpent, procès, dispute, latitude terrestre. 2° *V.* உருத்திராக்ஷம், et அக்கந்தம்: அக்கம்பக்கம் பார்க்கிறது regarder tout autour. [dre de l'estomac.

*அக்கரம், 1° *V.* அக்ஷரம். 2° désor-

*அக்கரசூத்தம், (அக்ஷரம், சூத்தம்), *V.* சித்திரகவி.

அக்கரவிலக்கணம், *V.* அக்ஷரவிலக்கணம்.

*அக்கரன், *V.* அக்ஷரன்.

*அக்கராந்தம், *V.* அக்ஷராந்தம்.

*அக்கராரம்பம், *V.* அக்ஷராரம்பம்.

*அக்கவாடம், *V.* அக்கபாடம்.

அக்கரை, (அ *dém.*), *P.* அந்தக்கரை.

அக்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v.n.* அக்களித்தல், *n.v.* se réjouir, tressaillir de joie, folâtrer.

அக்களிப்பு, *n.v. du préc*, joie, allégresse. [faute.

அக்கறை, nécessité, besoin, affaire,

*அக்கன், *V.* அக்ஷன்.

அக்காணி, *V.* பதநீர்.

*அக்காகிரம், (அக்கம், அக்கிரம்), essieu, devant d'un char.

அக்காதேவி, *V.* மூதேவி. [jagre.

*அக்காரம், (அ *priv.* க்ஷரம்), sucre,

அக்காள், sœur aînée, nom donné aussi à une compagne.

*அக்கி, (akchi), œil, érysipèle, chaleur: அக்கிக்கல் pierre précieuse; அக்கிதாரை prunelle de l'œil: அக்கிபடலம் espèce de cataracte, maladie de l'œil; அக்கிபுறப்பட்டவன் celui qui a un érysipèle.

*அக்கியாதம், (அ *priv.*), cachette: அக்கியாதவாசம் retraite, solitude, être caché, incognito, ou sous un nom emprunté. [renommée.

*அக்கியாதி, (அ *priv.*), mauvaise

*அக்கியானம், (அ *priv.*), paganisme, ignorance, folie: —ஆன payen, ignorant; —ஆய் d'une manière payenne, follement. [payen, athée.

*அக்கியானி, (அ *priv.*), ignorant,

*அக்கிரகரம், (அக்கிரம், கரம்), bout des doigts, main droite.

*அக்கிரகாரம், (அக்கிரம், காரம் hâra), village ou rue de brames, terre cultivée, Tellichéry.

*அக்கிரசங்கை, (அக்கிரம், djanghâ *cuisse*, et சங்கை), 1° devant de la cuisse. 2° *ou* [civilité.

*அக்கிரசம்பாவனை, (*id.*), première

*அக்கிரசந்தானி, (agrasandhâni), registre de Yamen. [re aîné, brame.

*அக்கிரசன், (அக்கிரம், dja *ne*), frè-

*அக்கிரசன்மன், (அக்கிரம், சன்மம்), frère aîné, brame, Brama.

*அக்கிரசா, அக்கிரச்சியை,(அக்கிரம்), sinus de l'amplitude.

*அக்கிரசாதகன்,(அக்கிரம்), brame.

*அக்கிரசாதி,(*id.*),Brame, caste de [brame.

*அக்கிரநிரூபணம்,(*id.*), arrangement antérieur,prédestination.

*அக்கிரபாகம், (*id.*), extrémité, première partie,devant.

*அக்கிரபாணி,(*id.*), *V.*அக்கிரகர[ம்.

*அக்கிரபூசை, (அக்கிரம்), 1er sacrifice, 1re politesse.

*அக்கிரமம்,(அ *priv.*),malice,perversité,cruauté, désordre, irrégularité,impiété,crime, mauvaise action: அக்கிரம, அக்கிரமமான, -உள்ள, mauvais, pervers,injuste, cruel, désordonné,en désordre; அக்கிரமப்பகை haine cruelle; அக்கிரமப்பேச்சு paroles indécentes,calomnie ; அக்கிரமமாய்ப்பேசுகிறது dire des paroles indécentes,injurier; —ஆய்ச்செலவழிக்கிறது dissiper en folles dépenses, en mauvaise conduite.

*அக்கிரமன்,*m.* அக்கிரமி,*f. ou* அக்கிரமக்காரன், -காரி, (அக்கிரமம்), méchant, pervers,injuste,cruel.

*அக்கிரமாமிசம், (அக்கிரம், மாமிசம்), le cœur, siége du sang.

*அக்கிரம், (agra), extrémité, sommet,bout,principal,priorité, antériorité, amplitude.

*அக்கிராதம், (akrâdha), manque de colère. [ம்), *V.*அக்கிரகரம்.

*அக்கிராத்தம், (அக்கிரம், அத்த

*அக்கிராந்தம்,(akrânta), *V.*சேம்பு.

*அக்கிரா, அக்கிராகாரம்,une racine médicinale de l'Anthemis pyrethrum. [ம்.

*அக்கிராரம்,*corr.de* அக்கிரகார

*அக்கிரியன், (agriya), frère aîné.

*அக்கிரு,(agrou),doigt.

*அக்கிரேவனம்,(agrê *devant*,வனம்),bord d'une forêt.

அக்கிள்,chatouillement, aisselle: அக்கிள்பாய்ச்சுகிறது, —காட்டுகிறது chatouiller; — படுகிறது être chatouilleux.

*அக்கினி, (agni), 1° feu,urine, salpêtre,soudure,bile,or,chaleur de l'estomac.2° *V.* அக்கினிபகவான்,et கொடிவேலி.On distingue plusieurs sortes de feux,dont l'explication se trouve aux mots ஆயுருவேதாக்கினி et வேதாக்கினி: —க்கடன் holocauste, ou vœu,obligation d'en offrir un; —க்கட்டு fascination du feu; அவனிடத்திலக்கினிக்கட்டுண்டு il a pouvoir sur le feu;— கட்டுகிறது enchanter le feu,faire au feu un entourage du jus des plantes pour barrière;— க்கணம் étincelle, grand feu, pied de 2 brèves 1 longue et 2 brèves;—த்கண்ணன் homme violent, aux yeux de feu,Siven;—க்கரகம் pot de feu;—க்கரப்பான் érysipèle; — கருப்பன் Coumaren;—கருப்பம்,-கர்ப்பம்,crystal,lentille de crystal,coquillage rongé de vétusté, os de sèche; — க்கல் caillou,pierre à fusil;—க்காற்றுvent brûlant;—க்குமரம் espèce de médecine contre le rhume,les vents etc;—குமரன் Soupramanien;—க்கொழுந்து flamme,rayon; —கோணம் sud-est; —கோத்திரம்feu,beurre,espèce de sacrifice:—சகன்,—சகாயம் vent;—சன்மன் Coumaren;—ச்சாலம் tours d'adresse avec du feu,une plante; —சிகம் flèche,fusée, lampe;—ச்சிலம் la plante gloriosa;—சேகரம் saffran;—ச்சுவாலை flamme, lumière éblouissante,éclat ou chaleur du feu; — ட்டோமம்,(ஷ்தோமம்),espèce de sacrifice;—த்தம்பம் colonne de feu, ou—த்தம்பனம் art de fasciner le feu;—திரேதை les 3 espèces de feu;—த்திராவகம் espèce d'eau distillée;—த்தூண் colonne de feu;—நாள்,— நக்ஷத்திரம் canicule;—பகவான் Agni, selon les payens dieu du feu et gardien du sud-est; —பரிச்சதம் ustensile ou autre chose qui sert à l'holocauste; — பரீக்ஷை épreuve par le feu; —பலி sacrifice de feu; —பற்றிக்கொள்ளுகிறது le feu prendre, s'enflammer; —ப்பிரவேசம் பண்ணுகிறது se jetter sur le bûcher funèbre, entrer ou tomber dans le feu;—போஷணம் espèce d'holocauste; —ப்பிரஸ்தரம் caillou;—மணிlentille de cri-

stal;—மண்டலம் l'abdomen, le bas-ventre;—மாந்தியம் indigestjon, mal d'estomac;—மாருதி Agastien;—மிதிக்கிறது marcher sur le feu;— முகம் V. சேங்கொட்டை; — முகன் feu, brame;—மூலே sud-est; —யஸ்திரம் dard enflammé; — யாய் en feu, en forme de feu;— யாகாரம் salle de l'holocauste;— யாதானம் entretien du feu de l'holocauste; — யாதேயம் entretien du feu perpétuel, espèce d'holocauste;—யாலயம் salle de l'holocauste; —யுற்பாதம் météore;— யோகம் considération ou côté propre au feu;— ரூபம் figure de feu;— வருத்தனம் entretien du feu;—வல்லபம் résine, espèce de goudron;— வாகம், -வாகு fumée;— விசர்ப்பம் bandage de plaie;—வீசம், —வீரியம் or;— வேதனே douleur de brûlure; அக்கினியின்குணம் caractéres ou effets du feu, savoir: ஆலசியம் paresse, தாகம் soif, பசி faim, நித்திரை sommeil, மைதுனம் copulation; அக்கினியின்கோபம் bile.

அக்கு, bosse des bœufs, collier de grains de conque, fruit de l'arbre உகா ou dillenia, conque, cauris ou monnaie de coquillage, os, œil: — மணி chapelet de grains de conque;—த்தொக்கில்லாதவன் homme dépourvu de tout, *litt.* de cauris et d'habit.

அக்குத்து, doute, milieu.

அக்குரன், *n.pr.* Accouren, un de la 2e classe d'hommes célèbres par leur libéralité.

அக்குருக்கி, phthisie.

*அக்குரோணி, (akchaouhini), armée prodigieuse de chariots, d'éléphants, de cavalerie et d'infanterie, dont le total selon le கணக்கதிகாரம் se monte à 9,126,600, selon d'autres à 30,000,000,000,000,000, et selon d'autres qui se fondent sur le Bâradam à 218,700, savoir 21,870 chariots, 21,870 éléphans, 65,610 chevaux, 109,350 fantassins; armée de 10 அநிகம்.

அக்குரோதம், l'arbre ஆலமரம்.

அக்குள், V. அக்கிள்.

அக்கை, அக்கைச்சி, V. அக்காள்.

*அக்கை, (akkâ), mère.

அக்கோ, *int. de surprise et de pitié*, oh, oh! ha! ah!

*அக்கோடகம், அக்கோடம், V. அக்ஷோடகம்.

*அக்கோணி, V. அக்குரோணி.

*அக்கோபம், (akchôbha) fermeté, colonne à la quelle on attache les éléphants.

அக்கோலம், l'arbre strychnos, et son noyau qui sert à clarifier l'eau.

*அக்கௌகிணி, V. அக்குரோணி.

*அக்கௌகிணி, V. அக்குரோணி.

அஃகம், blé, grain: அஃகங்குறைய ஐந்துங்குறையும் où le grain vient à manquer, tout manque, *lit.* les 5 choses.

அஃகடி, V. அக்கடி.

அஃகரம், V. வெள்ளெருக்கு.

அஃகல், 1° manque, diminution, raccourcissement. 2° *n.v. et opt. de.* அஃகுகிறது.

அஃகு, la lettre ஃ nommée ஆய்தம்.

அஃகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n.* manquer, décroitre, se raccourcir.

அஃகுல்வி, espèce de gâteau, repas frugal.

அஃகேனம், 1° V. அஃகு. 2° Porc-épic sans piquants.

அஃதல், s'établir solidement.

அஃது, P. அது, cela.

அஃபோதம், grand hibou, bartavelle.

அஃறிணை, genre des choses irraisonnables, *i. e.* les animaux et les êtres inanimés; il renferme le neutre singulier ஒன்றன்பால், et le neutre pluriel பலவின்பால்:—ப்பால் genre neutre.

☞ அக்ஷ se met parfois pour அக்க ou அட்ச; en conséquence cherchez parmi les mots en அக்க ou அட்ச ceux qui ne se trouvent pas ici.

*அக்ஷகன்னம், (அக்ஷம்), hypoténuse, argument de latitude.

*அக்ஷகுலே, (அக்ஷம்), espèce de maladie vénérienne.

*அக்ஷணம், (akchna), moment *ou* au même moment.

*அக்ஷதகுமாரன், (அக்ஷதம்), Akchatacoumâren, fils de Râvanen.

அக்ஷதம், V. அக்கதம், *et*

*அக்ஷதை,(akchatâ), grain entier, ris safrané, sur lequel on a dit des mandrams et qui se met au front:—ப்பொட்டு botton ou marque sur le front faite de ce ris.

*அக்ஷபாடனம்,(அக்ஷம்),se rider.

*அக்ஷபாதன், (அக்ஷம், பாதம்), Gaoudamen qu'on prétend avoir eu un œil au pied.

*அக்ஷமம், V. அக்கமம்.

*அக்ஷமாலை,(அக்ஷம்),chapelet de உருத்திராக்ஷம்.

*அக்ஷம்,(akcha), V. அக்கம்.

*அக்ஷயதூணீரம், (அக்ஷயம்), carquois inépuisable.

*அக்ஷயபாத்திரம்,(id.),corne d'abondance, vase toujours plein, corbeille de mendiant.

*அக்ஷயம்,(அ priv.),incorruption, indestructibilité:ஒன்றக்ஷயமாய்வளர்ந்தது une chose sans défaut a crû immensément.

*அக்ஷயவருஷம்,(அக்ஷயம்),la dernière année du cycle de 60 ans. i. e. 1806,1866. [Dieu.

*அக்ஷயன், (id.), l'incorruptible,

*அக்ஷரக்கியன், அக்ஷரஞ்ஞன், (அக்ஷரம்), homme lettré.

*அக்ஷரசஞ்சன், அக்ஷரசணன், அக்ஷரசனன், அக்ஷரசிவிகன், (அக்ஷரம்), écrivain.

*அக்ஷரசனனி, அக்ஷரதூலிகை, (அக்ஷரம்), poinçon, plume, ou roseau pour écrire. [திரகவி.

*அக்ஷரசுத்தம், (அக்ஷரம்), V. சித்

*அக்ஷரசுத்தி, (அக்ஷரம்), netteté de l'écriture, de la prononciation, soin en écrivant.

அக்ஷரபுல், (அக்ஷரம்), l'herbe பீனசப்புல் panicum. [élève.

*அக்ஷரமுகன், (அக்ஷரம், முகம்),

*அக்ஷரம், (akchara), cadence ou mesure, air, lettre, caractère magique, aphthe, légère ulcération à la bouche, objet religieux, éternelle béatitude, ou fin des prétendues transmigrations.

*அக்ஷரராசிகம்,(அக்ஷரம்,இராசிகம்),quantité constante en mathématiques.

அக்ஷரவிலக்கணம்,-விலக்ஷணம், (அக்ஷரம்,இலக்ஷணம்),orthographe, science d'épeler et de lire.

*அக்ஷரவினியாசம், (அக்ஷரம்,vinyâsa *assemblage*), lettre, écriture, livre sacré.

*அக்ஷரன், (akchara), surnom de Siven, de Vichnou, de Brama.

*அக்ஷராப்பியாசம், (அக்ஷரம், அப்பியாசம்), pratique de lire et d'écrire, usage des lettres.

*அக்ஷராந்தம், (அக்ஷரம், அந்தம்), son des lettres.

*அக்ஷராரம்பம், (அக்ஷரம், ஆரம்பம்),se mettre à apprendre les lettres.

*அக்ஷவாடம், (அக்ஷம்), lieu pour

*அக்ஷி. V. அக்கி. [la lutte.

*அக்ஷின், (akcha),chien, aveugle, le faucon கருடன்.

*அக்ஷோடகம்,அக்ஷோடம், (akchodaka), V. கடுக்காய்.

*அக்ஷோபம், V. அக்கோபம்.

*அங்கக்ம்.(அங்கம்,ka), V. அங்கம்.

*அங்ககாரம், (அங்கம், ஆரம் hâra), geste, gesticulation, pantomime.

அங்கங்கே,(அங்கு,அங்கு), *adv.* çà et là. [tion.

*அங்கசங்கம், (அங்கம்), copula-

*அங்கசம், (அங்கம், dja *né*), sang, poil, luxure, maladie. [ன்மதன்.

*அங்கசன், (அங்கம், dja *né*), V. ம

*அங்கசாதனம், (அங்கம்), signe, marque, signes des constellations à la naissance suivant les payens pièces d'un procès:— பிடிக்கிறது trouver par des marques, ou par des indices, découvrir les marques.

*அங்கசாலை,(அங்கம்), trésor: —க்காரன் trésorier, serviteur du village. [purification.

*அங்கசுத்தி, (அங்கம்), espèce de

*அங்கசேஷ்டை,(அங்கம்) grimace, contorsion, mauvais attouchemens.

அங்கச்சி, *corr. de* தங்கைச்சி.

*அங்கணம்,(angana),cabinet, petite chambre, cellule, espace entre 2 piliers, cour, égout, rigole, boue, borax, écluse, mesure de dix coudées

அங்கணன். 1° V. அங்கவன், 2° Arouguen, Siven, Vichnou.

அங்கணி, aloès, Kali, Parvadi.

அங்கணைக்கிறது, (அங்கம், அணைக்கிறது), s'armer.

அங்கணை, அங்கணைப்பு, (n. v. du préc.), action de s'armer.

அங்கண், (அங்கு), là.

* அங்கதம், (angada), sorte d'armure ou d'ornement des épaules des rois, poitrine, serpent, nourriture des éléphans, mensonge, gronderie, réprimande.

* அங்கதன், (id.), singe de la fable, fils de Vâli.

* அங்கதி, (ankati), don, feu, maladie, brame, Brama, Vichnou, Vâyou. [vent

அங்கது. pensée. intention.

* அங்கதை, (angadâ), femelle de l'éléphant du sud.

அங்கத்தி, votre grandeur, (terme de respect aux Pandarams.)

* அங்கநியாசம், (அங்கம்), action de faire des signes sur le corps pendant la prière.

அங்கபடி, (id.), étrier.

அங்கப்பானை, (id.), vase où l'on met les os des morts.

* அங்கபாலி, அங்கபாலிகை, (id.), embrassement.

* அங்கப்பிரதக்ஷிணம், —ப்பிரதட்சணம், (id.), action de se rouler en faisant à droite le tour d'un temple sorte de vœu ou de pénitence des gentils.

அங்கமணிக்கூடை, (அங்கம், மணி), corbeille où l'on met les présens de mariage, ou de 1re grossesse.

* அங்கமாலை, (அங்கம்), poëme sur le corps humain.

* அங்கம், 1° (angam), corps, membre, partie, section, lit, esprit, volonté, imagination, espèce d'arsenic, pays d'Anga, Bengale propre, sa langue, division ou sorte d'armée, os, squelette, systéme, ou ce qui constitue une science, condition, état, une des 10 régles de musique, serpent, manguier aigre, forme, ressemblance. 2° (ankam), chapitre, ornement, beauté, signe, faute, proximité, lieu où l'on s'arrête, ligne, régle ou acte de comédie, espéce de jeu. ‖ V. வேதாங்கம்.

அங்கயற்கண்ணம்மை, (அம், கயல், கண்), la Minâtchi de Maduré.

* அங்கயோகம், (அங்கம்), qualités d'un pénitent: V. அஷ்டாங்கயோகம்

* அங்கரங்கம், (அங்கம், அரங்கம்), tout: அங்கரங்கவைபோகம் jouissance de tous les biens.

* அங்கரக்ஷணி, அங்கரட்சணி, (அங்கம், இரக்ஷணை), cuirasse, cotte de maille.

அங்கரமாதி, V. கௌரிபாஷாணம்

* அங்கரவல்லி, V. அங்காரவல்லி.

* அங்கராகம், (அங்கம், இராகம்), parfum. [poil du corps.

* அங்கருகம், (அங்கம், உருகம்),

அங்கரைக்காய், sorte de veste, ou gilet indien.

* அங்கர், (அங்கம்), habitants d'Anga: — கோமான் ou அங்கராசா Cannen, roi d'Anga.

அங்கலாய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன். ய். ய்க்க, v. n. (அகங்கலாய்க்கிறது), se lamenter, s'affliger.

அங்கலாய்ப்பு, n. v. du préc. douleur, affliction, inquiétude, grand désir. [ment extérieur.

* அங்கவஸ்திரம், (அங்கம்), vête-

அங்கவடி, (அங்கம். அடி), étrier.

* அங்கவம், (angava), beauté, fruits secs. [rel.

அங்கவன், espèce d'arsenic natu-

* அங்கவிக்ஷேபம், —விட்சேபம், (அங்கம்), gesticulation. [calcul.

அங்கவித்திகை, (அங்கம், வித்தி),

அங்கவியல், (அங்கம், இயல்), les 6 qualités d'un roi. V. அரசரங்கம்.

அங்கவீனம், (அங்கம், ஈனம்), difformité du corps, défaut naturel.

அங்சலி, V. கற்றழை.

அங்சனம், l'arbre dit கடு.

* அங்கனுகணம், (அங்கனை, கணம்), troupe de femmes.

* அங்கனை, (anganâ), femme, femelle, le signe de la Vierge, la femelle de l'éléphant du nord.

அங்காக்கிறது, காத்தேன், காப்பேன், கா, காக்க, v. n. ouvrir une large bouche, ouvrir la bouche.

அங்காடி, vivres ou provisions

colportés, marché, bazar, boutique, rue de boutiques: — கூறுகிறது crier des marchandises; — க்கடை boutique où l'on vend des vivres: — க்காரன், — க்காரி marchand de vivres; — க்கூடை panier aux provisions.

*அங்காதிபாதம், (அங்கம், ஆதி, பாதம்), tout le corps, nom d'un livre de médecine.

அங்காத்தல், அங்காப்பு, *n. v.d'* அங்காக்கிறது. [onguent.

*அங்காரகம், (angâraka), charbon,

*அங்காரகன், (angâraka), feu, la planète dite செவ்வாய், *i.e.* mars.

*அங்காரதானிகை, (அங்காரம், dhânikâ *qui tient*), réchaud, petit foyer portatif, foyer. [ர்மநூல்.

அங்காரத்தி, un des livres dits த

*அங்காரபரிபாசிதம், (அங்காரம், paripâtchita *rôti*), viande rôtie.

*அங்காரம், (angâra), charbon, feu.

*அங்காரவல்லி, (அங்காரம்), la plante asclépias.

*அங்காரன், (*id.*), *V.* அங்காரகன்.

அங்காரி, borax. [sucre.

*அங்காரிகை, (angârikâ), canne à

அங்காவனம். (அம், கா, வனம்), pandel des 5 arbres réputés célestes.

அங்காளி, அங்காளம்மை, *n. pr.* Angâli, déesse cruelle: அங்காளம்மைமருள்கொண்டவள் une démoniaque.

*அங்கி, (அங்கம்), angui, longue robe, feu, fête, l'étoile ஆங்கிரசன் de la petite ourse, ce qui est corporel. ‖ *V.* அங்கிநாள்.

அங்கிகரித்தல், *V.* அங்கீகரித்தல்.

அங்கிகரிப்பு, *V.* அங்கீகரிப்பு.

அங்கிகாரம், *V.* அங்கீகாரம்.

*அங்கிசம், (அம்சம்), partie, division, famille, une des divisions de l'உபநிஷதம். [dite aussi அத்தம்.

அங்கிசார், la 13me constellation

*அங்கிசை, *corr. de* அம்சை.

*அங்கிஷபாதி, (அம்சம்), la plante hedysarum.

*அங்கிஷம், (அம்சம்), partie, division, famille, bananier. [instable.

அங்கிடுதத்தி, vagabond, homme

அங்கிடுதுடுப்பன், (அங்கு, இடு, துடுப்பு), bavard, intrigant.

*அங்கிட்டோமம், அங்கிஷ்டோமம், (அங்கி, ஸ்தோமம்), onyx.

*அங்கிதம், (ankita), marque, cicatrice, marque de coup, dénomination, nom donné au héros d'un poëme: ஒருஅங்கிதம்வைத்துப்பாடுகிறது chanter une chanson sur quelqu'un que l'on désigne par quelqu'indice.

அங்கிநாள், (அங்கி), la 3me et la 13me constellation, *i. e.* கார்த்திகை et அத்தம்.

அங்கிரகம், maladie du corps.

அங்கிரா, *n.pr.* un des தர்மநூல்.

*அங்கிரி, (anghri), pied, racine d'arbre, richi qui avait, dit-on, 3 pieds: — நாமகம் racine d'arbre.

அங்கினி, aloès. [sentement.

*அங்கீகரணம், (angikarana), con-

அங்கீகரிக்கிறது. ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.* (அங்கிகாரம்), croire, consentir, approuver, accepter, embrasser: ஒருத்தனை —, être reconnaissant, gracieux, respectueux envers quelqu'un; அங்கீகரியாதவன் celui qui n'a nulle confiance, nul égard.

அங்கீகரிப்பிக்கிறது, *v. caus. du préc.* faire croire, faire approuver, persuader.

அங்கீகரித்தல், அங்கீகரிக்கை, அங்கீகரிக்சல். *n.v.d'* அங்கீகரிக்கிறது.

அங்கீகரிப்பு. (*id.*), assentiment, acceptation, réception pleine de confiance: — உள்ளவன் celui qui a de la confiance, qui se fie à un autre.

*அங்கீகாரம், (angîkâra), foi, assentiment, confiance, acceptation, approbation, promesse.

அங்கு, 1° ce lieu-là. 2° *adv.* là: அங்குமிங்கும் çà et là.

*அங்குசகிரகன், (அங்குசம், கிரகம்), cornac, conducteur d'éléphans.

*அங்குசதாரி, (அங்குசம்), cornac, calamine, Vinâyaguen.

அங்குசபாசமேந்தி, *அங்குசபாசதரன், (அங்குசம், பாசம்), Vinâyaguen, qui porte un aiguillon de cornac.

*அங்குசபரணி, (அங்குசம்), surnom de Kâli, de Vinâyaguen et de Virapattiren.

அங்குசபிசாரி, V. அங்குசவி.
* அங்குசம், (ankousa), 1° croc, aiguillon pour conduire les éléphans, arme de Brama, bananier. 2° V. அங்குஷடம் 1°
அங்குசரோசனம், V. கூகைநீறு.
அங்குசவி, collou, sorte de lentille.
அங்குசன், 1° espèce d'arsenic. 2° V. காந்தம்.
அங்குசோவி, chiendent.
* அங்குஷடம், (angouchta), 1° ou அங்குஷடான், pouce, gros orteil, pouce (mesure), dé à coudre, doigtier, courte taille, petite figure.
அங்குஷடம், 2° jaunisse.
* அங்குஷிதான், oie, oie sauvage.
* அங்குடம், (ankouda), clef, renoncement au monde.
அங்குட்டம், V. அங்குஷடம் 1° et 2°
அங்குட்டான் ou அங்குஷடான், V. அங்குஷடம் 1°
அங்குணம், borax.
* அங்குரகம், (ankouraka), nid.
* அங்குரம், (ankoura), germe, rejeton, pieu, cheville, poil, ancre, eau.
* அங்குரார்ப்பணம், (அங்குரம், arpana *action de placer*), cérémonie gentile qui consiste à semer des grains pour préliminaire d'une fête, cheviller, enfoncer un pieu.
* அங்குரி, (angouri), doigt.
அங்குரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v.n. (அங்குரம்), அங்குரித்தல், n.v. germer.
* அங்குரீயம், (angouriya), anneau.
* அங்குலம், (angoula), pouce, (doigt et mesure): அங்குலப்பிரமாணம் la longueur d'un pouce.
* அங்குலி, (angouli), 1° doigt, bout de la trompe d'un éléphant. 2° V. ஐ [விரலி.
* அங்குலிகம், (*id.*), anneau.
* அங்குலிசந்தேசம், (அங்குலி, sandêsam *information*), action de faire craquer ses doigts, *i.e.* le pouce avec le doigt du milieu.
* அங்குலிதோரணம், (அங்குலி), triple ligne de cendres sur le front.
அங்குலித்திரம், (*id.*), dé à coudre, doigtier. [குலித்திரம்.
* அங்குலித்திராணம், (*id.*), V. அங்
* அங்குலிபஞ்சகம், (*id.*), les 5 doigts.
* அங்குலிமுகம், (*id.*), bout du doigt.
* அங்குலிமுத்திரை, (*id.*), anneau à cachet.
* அங்குலிமோடனம், (அங்குலி), 1° V. அங்குலிசந்தேசம். 2° lancer avec le doigt.
* அங்குலியம், அங்குலீயம், அங்குலீகம், அங்குலீயகம், (*id.*), anneau, *i.e.* anneau du doigt.
* அங்கூசம், V. அங்குசம்.
* அங்கூஷம், அங்கூடம், (angoûcha), flèche, mangouste.
* அங்கூரம், (அங்குரம்), rejeton.
அங்கே, (அங்கு), *adv.* là, en ce lieu-là.
அங்கை, (அகம், கை,), paume de la main: — மீன் la constellation அத்தம். [ங்கம்), partie.
* அங்கோபாங்கம், (அங்கம், உப, அ
* அங்கோலம், அங்கோலவைரவன், (ankôla), l'arbre அழிஞ்சில் alangium.
அங்ஙனம், அங்ஙன், அங்ஙனே, (அ *dém.* ஙனம்), 1° ce lieu là, cette manière là. 2° *adv.* là, ainsi.
* அங்க்ஷம், P. அங்கிஷம், (amsa), partie, division, famille: அங்க்ஷபத்திரம் acte de partage.
அங்கூாரம், respect, civilité.
* அஞ்சம், V. அம்சம்.
* அசகசாந்தரம், (அசம், கசம், அந்தரம்), grande différence, aussi grande que celle qui existe entre une brebis et un éléphant. [cleome.
அசகண்டர், la plante வேளை, *i.e.*
* அசகம், (அசம்), brebis des montagnes.
* அசகவம், (adja *Vichnou*, ka *Brama*), arc de Siven; Vichnou en fait les 2 extrémités et Brama, le milieu.
* அசகியம், (அ *priv.* சக்கியம்), dégoût, aversion, turpitude, chose insupportable: — ஆன dégoûtant.
அசக்கல், action de lier.
அசக்கியம், (அ *priv.* சக்கியம்), impossibilité, sable mêlé de zinc: — ஆன impossible.
அசக்கியன், (*id.*), qui est au dessus des forces, incapable, invincible.
அசக்கிறது, சந்தேன், சப்பேன், ச, சக்க, v.n. et a. V. அசருகிறது.

*அசங்கசித்தன்,(அ priv. சங்கம், சித்தன்), ignorant volontairement, ignare.

* அசங்கதம், (அ priv.), mensonge, désordre,moquerie,aversion.

*அசங்கதி,(அ priv.sangati union), désunion,discorde,opposition.

அசங்கதிக்கிறது,தித்தேன், திப்பேன்,தி,திக்க,se moquer.

*அசங்கமம்,(அ priv.),aversion,dégoût,honte,négligence, mépris, impureté.

* அசங்கம்,(அ priv.),désunion, opposition, isolement, certitude, assurance,fausseté.

*அசங்கற்பம், (அ priv.), vérité, manque de prédétermination.

*அசங்கன், (அ priv. சங்கம்),ignorant, insociable,qui se sépare. [மம்.

*அசங்கியம், V. அசகியம்,et அசங்க

அசங்குகிறது,v.n அசங்குதல்,n.v. P. அசைகிறது, remuer, chanceler, déloger, s'éloigner: அசங்காத inébranlable,ferme,résolu.

* அசங்கை, (அ priv.), irrévérence, affront,manque de respect.

*அசங்கோசம்,(அ priv.),défaut de modestie,de retenue. [ger.

*அசசிவிகன்,(அசம்,சிவிகை),ber

*அசஞ்சலம்,(அ priv.), fermeté,stabilité,résolution,doute.

* அசஞ்சிதன், (அ priv. சஞ்சிதம்), bienheureux,délivré du mal et de nouvelles naissances.

அசடன்,m.அசடி,f.அசடர்,pl.(அசடு),personne ignoble,—vile, fainéant, négligent, bas peuple.

அசடு,bassesse,fainéantise, rouille, croûte: அசட்டு, obl. அசடுள்ள bas,méprisable,vil. [mépris,dépit.

அசட்டாட்டம், (அசடு, ஆட்டம்),

அசட்டை,(அ priv. சட்டை), mépris,négligence,dédain: —பண்ணுகிறது, —செய்கிறது négliger, mépriser,dédaigner; —ஆய் négligemment, avec dédain,—mépris;—உள்ள négligent, dédaigneux.

* அசதாசாரம்,(அ priv.sat bon, ஆசாரம்), mauvaise conduite.

அசதி,1° lassitude,oubli,assoupissement,moquerie: அசதியாயிருக்கிறது être oublieux,sommeiller. 2° அசதி ou

*அசதி, (அ priv. சதி), prostituée, concubine: அசதிசுதன் bâtard.

*அசத்தன், (அ priv. sakta fort.), homme faible, imbécille. [cillité.

* அசத்தி, (அ priv.),faiblesse,imbé-

*அசத்தியம்,(அ priv.),mensonge: அசத்தியவாதி faiseur de faux sermens.

*அசத்திலக்ஷணம், அசத்திலட்சணம், (அசத்தி, இலக்ஷணம்), défaut de réussite,nullité. [songe.

*அசத்து, (அ priv.), oubli, men-

*அசத்துரு,(அ priv.),la lune, ami.

*அசத்துவம், (அ priv.), faiblesse, impuissance.

*அசத்தை, (அ priv. சத்தை),vide, néant,monde,mensonge.

அசந்த,part.de அசக்கிறது.

*அசந்தம், (atch அச்சு, அந்தம்), mot terminé par une voyelle.

*அசந்தர்ப்பம்,(அ priv.),inopportunité, inaptitude, inconvenance: —ஆன inopportun,impropre.

*அசந்தானம்,(அ priv.),défaut de postérité,séparation.

*அசந்தி, (அ priv.),faute d'union, de combinaison.

அசந்து,gér.de அசக்கிறது.

*அசந்துஷ்டி, அசந்தோஷம், (அ priv.), mécontentement,tristesse.

*அசபன், (அசம்), berger, défenseur.

*அசப்பியம், (அ priv.),indécence, parole ou action déshonnête, mauvaise, indigne de la société.

அசப்பியன், (அ priv.), mauvais bouffon, impertinent.

அசப்பிலே, V. அசுப்பிலே. [ce.

*அசமஞ்சசம், (அ priv.),différen-

*அசமதாகம், (adjamâdâ),la plante ஓமம் sison ammi, dont la graine est aromatique et médicinale.

*அசமந்தம்,1°(அ priv. samandjasa égal), différence, incompatibilité. 2° paresse, nonchalence, indolence: அசமந்தகுணம் indolence, paresse, stupidité. 3° espèce de figuier.

*அசமந்தன், (அசமந்தம்),pares-
seux,stupide. [தை),route d'armée.
*அசமபாதை,(அ *priv.* சம்ம, பா
*அசமன்,(அ *priv.*), inégalité.
*அசமானம்,(அ *priv.*), chose in-
comparable,incomparabilité.
* அசமுசாரி,(அ *priv.*), incorporel,
pur esprit,célibataire.
*அசமோதம்,அசமோதகம், (அச
ம்,மோதம்),*V.* அசமதாகம்.
அசம், 1° oignon, ail. 2° அசம்,
(adjam), brebis, chèvre, bélier, ris
de 3 ans, sandal.
*அசம்பவம், (அ *priv.*), prodige,
vide,néant,altération,contradiction,
un des 3 principaux défauts d'un
livre.
* அசம்பாவனை, (அ *priv.*), chose
qu'on ne peut connaître, incompré-
hensibilité.
*அசம்பாவிதம்,(அ *priv.* sambhâ-
vita *possible*), ce qui ne peut arriver.
அசம்பி,அசம்பை,sac,besace,bis-
sac, valise.
*அசம்பிரேக்ஷியகாரித்துவம், (அ
priv. sam,pra,ikchya *en examinant*,
kâri *qui agit*, துவம்), action faite
sans examen. [jouissance.
*அசம்போகம்,(அ *priv.*),défaut de
*அசம்மதம், (அ *priv.*), défaut de
consentement,improbation. [கை.
*அசம்மானம்,(அ *priv.*),*V.* அசங்
*அசயம்,(அ *priv.*),1° chose sèche,
sans suc ni goût.2° défaite.
*அசரம்,(அ *priv.*),chose immobile,
telle que les arbres,les pierres. [sia.
அசராது, l'arbre கொன்றை cas
*அசரியம், (adjarya),amitié,incor-
ruptibilité. [men.
*அசரீரன், (அ *priv.* சரீரம்), Câ
*அசரீரி,(*id.*),être incorporel, spiri-
tuel,sans figure,voix du ciel:—வாக்
கியம், —வாக்கு voix aérienne, qui
vient du ciel.
அசருகிறது,சர்ந்தேன்,சருவேன்,
ரு,ர்,*v. n.*அசர்ந்து *ou* அசந்துபோ
கிறது tomber d'assoupissement, de
langueur, de fatigue, être fatigué,
languissant,oublier:கண்—s'endor-
mir; அசந்தநித்திரை sommeil pro-
fond; சற்றே யசந்தநித்திரையாயி
ருத்தல் dormir peu de temps d'un
sommeil profond.
அசரைமீன்,petite lamproie.
அசர்,teigne, crasse de la tête pa-
reille au son.
அசர்வு,(அசருகிறது) défaillance,
assoupissement,faiblesse. [sin.
அசலகத்தான், (அசல்,அகம்),voi-
அசலகால்,(அசலம்),vent du midi
*அசலம்,(அ *priv.*),immobilité,so-
lidité, terre, montagne, flèche, fer,
arme. [d'arsenic naturel.
*அசலவுற்பத்தி, (அசலம்), espèce
*அசலனம், (அ *priv.*),immobilité.
*அசலன், (அசலம்), celui qui est
immobile,Dieu. [roi des montagnes.
*அசலாதிபன், (அசலம்,அதிபன்),
அசலான், *sing.* (அசல்), அசலார்,
pl. voisin,étranger.
அசலூரான்,(அசல்,ஊர்),homme
d'un village voisin ou d'un autre
village.
*அசலை,(அசலம்),terre,montagne.
அசல்,1° *s.* voisinage,chose étran-
gère, original, chose de 1re qualité,
capital,toile, terre:—சீட்டு,—பிரதி
original, minute;— வீடு la maison
voisine; —மனிதன் un étranger. 2°
அசல் ou அசலான,*adj.*voisin,étran-
ger, qui appartient à autrui.
அசவல், *V.* அசறு.[sition,maladie.
*அசவுக்கியம், (அ *priv.*), indispo-
அசவை,racine du pouce.
அசறு,croûte de plaie, moustique,
petit insecte,boue,saleté:—பிடிக்கிற
து se couvrir de saleté ou d'insectes;
ஆறினபுண்ணிலுமசறுநிற்கும் une
plaie bien que fermée a encore une
croûte.*prov.* [rouge foncée.
அசறுக்கம், teinte ou couleur
*அசற்பதம்,(அ *priv.*சற்),mauvais
chemin,mauvaise conduite.
*அசனம்,(asana),repas,nourriture,
aliment,ris cuit,ail,l'arbre வேங்கை:
அசனப்பிரியம் gourmandise; அசன
ம்பண்ணுகிறது manger;— இடுகிற
து,—பரிமாறுகிறது donner à man-
ger,distribuer la nourriture, en faire
les portions.

*அசனி,(asani),foudre, l'arbre அ
னிச்சம், l'arme de diamant de Dê-
vendiren. [Siven,Brama, Vichnou.

*அசன், (அ priv. dja *né*),Kamen,

*அசன்மானம், (அ *priv.* sat *bon*),
V.அசங்கை. [cleome.

அசன்றிகா, la plante வேளை *i. e.*

*அசன்னியம், (adjanya), augure,
présage. [ment, espérance.

*அசன்னிதி, (அ *priv.*), éloigne-

*அசாகசம், (அ *priv.*), douceur,
accord,mensonge.

அசாகை,bouillie.

*அசாக்கிரதை,(அ *priv.*),paresse,
négligence, inactivité, oubli.

*அசாசனம், (அ *priv.*), anarchie,
manque de gouvernement,de direc-
tion, d'autorité.

*அசாசிவி,(அசை *de* அசம்),mar-
chand de moutons, berger,chevrier.

*அசாதனம்,(அ *priv.*),manque de
fermeté,manquer d'affermir.

*அசாதரணம்,(அ *priv.*),spéciali-
té,chose particulière,volubilité.

*அசாதுரியம், (அ *priv.*), défaut
d'éloquence.

*அசாத்தியம்,(அ *priv.*), chose im-
possible, impraticable, irréparable,
incurable,non usuelle,état désespé-
ré,doute: வியாதிஅசாத்தியத்தில்விழு
கிறது la maladie devenir incurable.

*அசாபாலகன், V. அசாசிவி.

*அசாபல்வியம்,(அ *priv.*),fermeté,
courage.

அசாரம்,1° frontispice, façade: அ
சாரவாசல் porte de palais .2° (அ
priv.),Palma-Christi. [té,constance.

அசாவாமை,(அசக்கிறது),ferme-

*அசாவேரி, (அ *priv.*), un des 42
nouveaux tons de musique.

*அசி,1° (hasi),ris moqueur ou fou,
2° (asi),arme,épée,guerre,combat: அ
சிகாயம் blessure d'arme.

அசிக்கல், (அ *priv.*),chose rare.

அசிக்கிறது,சித்தேன், சிப்பேன், சி,
சிக்க,*v. a.* அசித்தல்,*n. v.* manger.

*அசிதம்,(அ *priv.*),un des 28 livres
des Sivénistes,déclin de la lune,noir-
ceur, Saturne.

*அசிதன், (அசிதம்), celui qui est
noir,Siven,Vichnou,Bouddha. .

*அசிதாம்புருகம், அசிதோற்பலம்,
(அசிதம்,ambourouha, உற்பலம்),le
nénuphar bleu.

*அசிதை, (அசிதம்), indigotier.

*அசித்தி,(அ *priv.*), chose sans preu-
ve,erreur.

*அசித்திரன்,(asitra), voleur.

*அசிந்தம்,அசிந்தியம்,(அ *priv.* சிந்
தை, சிந்தியம்), incompréhensibilité,
chose inconcevable,un octillion.

*அசிந்தை,(அ *priv.*),défaut de sens.

அசிபத்திரகம், (அசி *épée*), canne à
sucre.

*அசிபத்திரம், (அசி *épée*), canne à
sucre,fourreau, tranchant d'épée.

*அசிபத்திரவனம், (அசி,பத்திரம்),
enfer pavé d'épées. [*long*), éclair.

*அசிரப்பிரவை, (அ *priv.* சிரம்

*அசிரம்,(adjiram),corps,vent,gre-
nouille,cour,objet,sujet.

*அசிரவணம்,(அ *priv.*),surdité.

*அசிரன்,(asira),soleil, feu.

*அசிராபை,(அ *priv.* சிரா *longue*,
பா *lumière*), éclair. [seau de sang.

*அசிருபாடம், (asroupâda), ruis-

*அசினபத்திரிகை,(அசினம்,பத்திர
ம்),chauve-souris. [zelle,peau.

*அசினம்,(adjinam), peau de ga-

*அசினயோனி,(அசினம்),cerf ,ga-
zelle. [கரம் *rayon*), soleil.

*அசீதகரன்,(அ *priv.* சீதம் *froid*,

*அசீரணம்,(அ *priv.*),indigestion,
crudité,inertie de l'estomac, jeunes-
se,beauté.

அசீர்,(*ind.*), préparation,ustensil:
அசீராயிருக்கிறது, être prêt.

*அசீவம்,(அ *priv.*),mort,néant,vide

*அசீவனி,(அ *priv.* சீவம்), vide,né-
ant.

*அசீவி,(அ *priv.*), mort, privé de
vie: அசீவியந்தம் jusqu'à la mort.

*அசு,(asou),air vital du corps,vie.

*அசுகம்,1°(அசு),vent. 2°(அ *priv.*)

அசுகுசுப்பு,aversion. [tristesse.

அசுகுணி,(அ *priv.* சுகம்,உணி),
insecte qui s'attache aux fleurs,
espèce de mal à l'oreille.

அசுகை,*corr. d'* அசைகை, soup-
çon,conjecture, signe, envie:—ஆம்

par conjecture;—அயிருக்கிறது porter envie; —காட்டுகிறது tromper, contrefaire.

அசுக்கிறது,சுத்தேன், சுப்பேன், சு,சுக்க.v.a. (அசுகை), soupçonner.

*அசுசமன், (அசு, vie, சமம்), amant, mari.

*அசுசி,(அ priv.), ordures, saleté, souillure,aversion,infamie, mauvais bruit:—ஆன sale, malpropre; அசுசிப்படுத்துகிறது salir, souiller.

அசுணமா,அசுணம்,l'oiseau கேகயப்புள்.

*அசுதாரணம், (அசு,தாரணம்), [vie.

அசுதி,lavement.

*அசுதை,(அ priv.), poison.

*அசுத்தம்,(அ priv.),ordure,saleté, souillure:—ஆன sale,malpropre:—பண்ணுகிறது,— ஆக்கிறது salir, souiller.

அசுத்தாவி,(அசுத்தம், ஆவி), es-[prit impur,démon.

*அசுநாசி, (அசு), Dèvendiren.

*அசுந்தரம், (அ priv.), laideur, inconvenance.

*அசுபதி, P.அசுவதி,la 1re constellation,cheval,cavalier.

*அசுபம்,1° (அ priv.), mal, péché. 2° P. அசுவம், cheval. 3° la plante அமுக்கிரு.

*அசுபதம்பவாதம்,(அசுபம்,தம்பம்,வாதம்),une des 80 affections venteuses du corps.

அசுட்பு, vitesse, chose subite,—inattendue:அசுட்பிலே subitement, à l'improviste: அசுப்பிலேவருகிற subit, inattendu.

அசுமாற்றம்,(அ priv.சு),soupçon, conjecture, signe, mot ou changement non favorable.

அசுமானகிரி, (ind.), dais,balda-[quin,ciel de lit.

அசும்பி, V.அசம்பி.

அசுமேதம்,corr.d'அசுவமேதம்.

அசும்பு,puits,mauvaise terre, sol glissant.

அசும்புகிறது, பினேன், புவேன், [பு,ப,v.n.s'agiter.

*அசுர,obl.de

*அசுரன்,(அ priv.சுரன் dieu), pl. அசுரர்,Asouren,démon,géant, ennemi des habitans des cieux: அசுரகுரு,அசுரமந்திரி,Soukren, (i.e.Vénus) le gourou et le ministre des Asourers; —சந்தி crépuscule;—நாள் la 19me des constellations, jour néfaste selon les gentils, jour de la naissance des Asourers;—மணம் mariage d'Asourers,un des அஷ்டமணம்;—லோகம் le monde des Asourers.

*அசுரரிபு, (அசுரன், இரிபு), Vichnou, l'ennemi des Asourers.

*அசுரை,(asourâ),signe du zodiaque,ténèbres,prostituée. [அமுக்கிரு.

*அசுவகந்தி, (அசுவம்,கந்தம்), V.

*அசுவகினி,(asvakini), la 1re constellation.

அசுவசட்டிரம், la plante நெருஞ்[சில்.

*அசுவசாஸ்திரம்,—சாத்திரம்,(அசுவம்), connaissance et examen des marques des chevaux,qui dénotent leurs qualités bonnes ou mauvaises, ouvrage qui en traite, le 3me des கலைக்கியானம்.

*அசுவசாந்தி,(id.)espèce de sacri-[fice.

*அசுவசாரத்தியம், (id.), art de conduire les chevaux.

*அசுவசாலே, (id.),écurie, rangée de chevaux.

*அசுவசாபம்,(id.sâva petit.),pou-[lain.

*அசுவதாட்டி,(id.),vitesse, vélocité du cheval:—ஆய் vite.

*அசுவதி,(id.), la 1re constellation des Indiens.Elle ressemble,disent-ils, à la tête d'un cheval;elle se compose des cornes du bélier, de 2 étoiles de la base du grand triangle, d'une dans le pied gauche d'Andromède et de quelques autres aux environs.

*அசுவத்தம், (asvattha), figuier, l'arbre அரசு.

*அசுவத்தாமன், Asvatthâmen, fils de Tourònen et un des 7 சிரஞ்சீவியர்.

*அசுவந்தம்,(அசு,அந்தம்),foyer, [mort, fin,champ.

அசுவபரி, l'arbuste அலரி.

*அசுவபரிக்ஷை,(அசுவம்). V. அசுவசாஸ்திரம்.

*அசுவபாலன்,(id.), cocher, pale-[frenier.

*அசுவமியம்,(id.),espèce d'arsenic naturel.

*அசுவமேதம், (id.), sacrifice du [cheval.

*அசுவமேதயாகம், (அசுவம்,மேத

ம்), rites du sacrifice du cheval, livre qui les contient: —பண்ணுகிறது accomplir ces rites.

*அசுவமேதிகம், அசுவமேதியம், (அசுவமேதம்), cheval propre à être sacrifié.

*அசுவம், (asvam), 1° cheval. 2° *V.* அசுவதி et அசுவமியம்.

*அசுவலக்ஷணம், (அசுவம்), caractère et qualités d'un cheval. [வதி.

*அசுவினி, *P.* அச்சுவினி. *V.* அசு

அசுவை, (அ *priv.*), chose sans preuve, sans goût.

அசுழம், chien. [reté, souillure.

அசுசம், அசுசி, (அ *priv.* சுசி), impu-

*அசுதி, (அ *priv.*), manque de naissance, femme stérile.

*அசூயனம், அசூயை, (asûyâ), envie, haine, malignité, calomnie, diffama-

அசூரி, petite vérole. [tion.

*அசேஷம், (அ *priv.*), tout, nourriture intacte, —propre.

*அசேதனம், (அ *priv.*), manque de raison, chose irraisonnable, ignorance: —ஆன dénué de raison; —ஆனவஸ்து —செந்து brute; —ஆய்எண்ணுகிறது prendre pour un ignorant, mépriser comme tel. [raison.

*அசேதனன், (*id.*), être dénué de

அசேவகவாதம், une de 80 affections venteuses du corps.

*அசேவனம், (அ *priv.*), dédain, négligence, désobéissance, action d'éviter. [action d'éviter.

*அசேவை, (அ *priv.*), irrévérence,

அசை, 1° syllabe, syllabe métrique, soit d'une longue de sa nature ou par sa position, (c'est le நேரசை), soit d'une brève suivie d'une autre brève ou d'une longue (et c'est le நிரையசை). 2° particule explétive. *Ex:* அத்து, அம், 3° rumination: —போடுகிறது, —விடுகிறது, —பறிக்கிறது, —வெட்டுகிறது, — இடுகிறது ruminer. 4° *imp. et part. d'*அசைகிறது *et d'*அசைக்கிறது. 5° mouvement. 6° partie ou division de combinaison. 7° *அசை, (adjâ), agneau, chèvre, apparence trompeuse ou illusion de la nature.

*அசைகபாதன், (அசன், ஏகம், பாதம்), un des 11 Routtirers.

அசைகிறது, சைந்தேன், சைவேன், சை, சைய. *v. n.* se mouvoir, branler, chanceler, être troublé, se relâcher, craindre, plier, se promener, être, demeurer: அசைந்தாடுகிறது danser en s'agitant, danser, branler: அசைந்தாடுசீலை toile suspendue pour bercer un enfant; அசைந்தாடுந்தியாகன் le généreux danseur, *i.e.* Siven. [mouvement.

அசைகுகை, *n. v. d'* அசைகிறது

அசைகை, 1° *n. v. d'*அசைகிறது. 2° mouvement, soupçon, conjecture: —பார்க்கிறது épier, sonder, conjecturer les dispositions d'après les mouvemens.

அசைக்கிறது, சைத்தேன், சைப்பேன், சை, சைக்க, *v. a. d'* அசைகிறது, remuer, agiter, ébranler, parler, faire résonner, exécuter, lier: அசைத்திடுகிறது remuer, agiter.

அசைச்சீர், (அசை), pied d'un அசை, *i.e.* d'une syllabe métrique.

அசைச்சொல், (அசை), particule explétive. *Ex.* அத்து, அம்.

அசைதல், 1° *n. v. d'* அசைகிறது. 2° mouvement, agitation, promenade, trouble, pli, courbure, indolence, séjour, existence, décadence, crainte.

*அசைதன்னியம், (அ *priv.*), ignorance, aveuglement spirituel, matérialité.

அசைத்தல், *n. v. d'* அசைக்கிறது *et* அசைத்திடல், action de remuer, de lier, exécution, production du son.

அசைநிலை, (அசை), particule explétive: அசைநிலையோகாரம், ஓ final explétif. *Ex.* கேண்மினோ écoutez.

அசைப்பிக்கிறது, *v. caus. d'* அசைக்கிறது, faire remuer, etc...

அசைப்பு, *n. v. d'* அசைக்கிறது, mouvement, parole, action de parler, arrogance. [போதரங்கம்.

அசையடி, (அசை, அடி), *V.* அம்

அசையந்தாதி, (அசை, அந்தம், ஆதி), consonnance de la syllabe (அசை) finale d'un vers et de l'initiale du vers suivant.

அசையல், *V.* அசைதல்.

அசையா, அசையாத, *part. nég.* d'அசைகிறது, immobile, inébranlable, ferme, constant.

அசையாநிலை, அசையாமை, (அசைகிறது), constance, immobilité, fermeté inébranlable.

அசையாமணி, (அசையா, மணி), *V.* ஆராய்ச்சிமணி.

அசைவு, *n.v.d'* அசைகிறது, mouvement, mobilité, agitation, changement, paresse, sorte de poids ou de balance: அசைவாடுகிறது, அசைவாடுதல் se mouvoir, se promener, être continuellement en mouvement; அசைவுபார்க்கிறது épier les mouvemens, conjecturer de là les intentions, sonder.

அசைவெட்டுதல், —வெட்டுகிறது, (அசை, வெட்டுகிறது), ruminer.

அசோகதளிர்மணி, (அசோகம், தளிர், மணி), espèce de pierre précieuse.

* அசோகம், (அ *priv.*), bonheur, état exempt d'affliction, une des flèches de Câmen, bananier, l'arbre asôga, *i.e.* uvaria longifolia: அசோகவனம் jardin de bananiers, bocage d'asôga. (Sidei fut gardée dans un pareil bocage.)

* அசோகன், அசோகுடைசெல்வன், (அசோகு, உடை), Arouguen à qui l'arbre asôga est censé consacré.

* அசோகு, அசோகை, (அசோகம்), l'arbre asôga.

* அசோசம், (அ *priv.* sotcha *chagrin*), tranquillité d'âme, exemption de chagrin, insouciance.

அசோணம், அசோண்டி, chair du fruit de la plante dite சவரி ou trichosanthes. [forte pluie.

அசோத்தாரை, grande ondée,

* அசௌசம், (அ *priv.*), saleté, impureté, règles des femmes.

* அசௌரியம், (அ *priv.*), lâcheté.

அச்சகம், la plante நீர்முள்ளி barleria. [ce, petite.

அச்சக்கல், (அச்சம்), brique min-

அச்சக்குறிப்பு, (*id.*), marque de crainte.

அச்சடியன், (அச்சு, அடிக்கிறது), espèce de toile peinte. [gelle.

அச்சத்தி, la plante கத்தரி brin-

அச்சபரம், l'herbe நாணற்புல்.

* அச்சபல்லம், (அச்சம்), ours.

அச்சமம், l'herbe முசுறுப்புல்.

அச்சம், (அஞ்சுகிறது), 1° crainte, figure de rhétorique qui l'exprime, timidité de jeune fille, respect, don fait par crainte, ténuité, minceur: அச்சமுள்ள mince, peureux; அச்சமுள்ளோன் timide, craintif; அச்சமுறுத்துகிறது effrayer; அச்சமாயிருக்கிறது être mince, peureux, plein de respect: அச்சமின்மை intrépidité; கள்ளனச்சங்காடுகொள்ளவில்லை la crainte du voleur s'étend au delà de la forêt, *i. e.* une conscience coupable n'a de repos nulle part. 2° *V.* அகத்தி. 3° espèce d'arsenic naturel. 4°. * அச்சம், (atchtcha), pureté, transparence, crystal, ours, partie antérieure, 5° *adv.* purement, absolument.

* அச்சயன், (அ *priv.* க்ஷயம்), l'incorruptible, l'impérissable, Dieu.

அச்சல், fois, qualité.

அச்சவர்ரம், *V.* அச்சாரம்.

அச்சறுக்கை, billet ou lettre d'avertissement.

அச்சன், seigneur, maître, père.

அச்சாணி, (அச்சு, ஆணி), *V.* அச்சுருவாணி. [மணி.

அச்சாணிமூலி, la plante உத்தா

அச்சாரம், arrhe, avance, gage.

அச்சி, Achem, ville et royaume de la côte de Sumatra: அச்சிக்குதிரை, —மட்டம் cheval d'Achem; —நடை amble des chevaux d'Achem; —த்திணை, espèce de petit millet; —நறுவிலி l'arbre cordia.

அச்சிக்கை, (அஞ்சுகிறது), frayeur, respect, crainte respectueuse.

அச்சு, 1° type, caractère d'imprimerie, lettre, rang de lettres, presse, forme, moule, instrument ordonné ou déterminé, modèle, signe, corps, crainte. 2° * அச்சு, (akcha), essieu, estille, métier de tisserand. 3° (atch), voyelle: — அச்ச

டிக்கிறது, அச்சிலேபோடுகிறது, அச்சிற்பதிக்கிறது imprimer; அச்சாயிருக்கிறது être semblable; அச்சுக்கூடம் imprimerie; —க்கூடத்தான் ouvrier ou homme d'imprimerie; —க்கூடத்துத்தலைவன், —க்கூடத்தெசமான் imprimeur; —க்கம்பு fût d'un fusil; —த்தடி levier; அச்சு ou அச்சிற்பதிகிறது être imprimé, s'imprimer; —ப்பலகை; —பணை estille de tisserand; —ப்பூட்டியிழுக்கிறது faire passer le fil dans l'estille; —ப்பூட்டிவிளையாடுகிறது jouer avec de petites boules ou des noyaux de tamarin; —மரம் essieu; —முத்திரை sceau ou médaille frappée au coin; —வார்க்கிறது fondre des caractères; —வெட்டுகிறது graver des types, faire ou tailler des formes.

*அச்சுதம், 1° (atchyouta), incorruption, ce qui n'est pas corrompu. 2° அச்சுதம், *V.* அச்சுதை.

*அச்சுதன், (*id.*), l'incorruptible, Dieu, vieillard, Vichnou: அச்சுதன் முன்னர்வந்தோன், nom de பலதேவன் Baladêven.

அச்சுதை, mélange de chiendent, de safran, de sandal et de ris qu'on met au front et aux épaules des nouveaux mariés, et qu'on offre aux idoles.

*அச்சுபதி, *P.* அசுவதி.

அச்சுரம், la plante நெருஞ்சில்.

அச்சுருவாணி, (அச்சு, உரு, ஆணி), cheville qui joint l'essieu à la voiture.

அச்சுலக்கை, (அச்சு, உலக்கை), axe d'une balance.

*அச்சுவத்தம், *P.* அசுவத்தம், l'arbre அரசமரம்.

*அச்சுவமுகாதனம், (அச்சுவம், முகம், ஆதனம்), manière de s'accroupir en forme de cheval; on plie les jambes, ou appuie les coudes sur les genoux, et l'on tient les joues dans les paumes des mains.

*அச்சுவம், *P.* அசுவம், cheval.

*அச்சுவினி, அச்சுவினிநாள், (asvini) *V.* அசுவதி.

*அச்சுவினிகள், அச்சுவினிதேவர், அச்சுவினிகர், (*id.*), les 2 médecins des dieux, fils gémeaux du soleil et de la nymphe ou constellation Asvini.

அச்சுறுகிறது, சுற்றேன், சுறுவேன், சுறு, சுற, *v.n.* அச்சுறல், *n.v.* (அச்சு *P.* அச்சம் *et* உறுகிறது), craindre, avoir peur.

அச்சுறை, (அச்சு, உறை), corps.

அச்சோ, *int.* oh, oh !

*அஷ்ட, *obl. de* அஷ்டம், huit.

*அஷ்டகச்சம், (அஷ்ட), *V.* அஷ்டதிக்குக்கசம்.

*அஷ்டகணம், (அஷ்ட), 8 espèces de pieds que les poëtes gentils regardent comme propres à venir au commencement de l'invocation d'un poëme, et qui servent de pronostic à son dénoûment, savoir: 1° நிலம், நிலக்கணம் pied de 6 brèves, *i. e.* கருவிளங்கனி. 2° நீர், நீர்க்கணம் pied d'une longue et 4 brèves: கூவிளங்கனி. 3° மதி, சந்திரகணம் 2 brèves et deux longues: புளிமாங்காய். 4° இயமானன், இந்திரகணம் 3 longues: தேமாங்காய்; ces 4 espèces de pieds sont censées porter bonheur au héros du poëme. Les autres espèces sont réputées de mauvais augure, savoir: 5° சூரியன், சூரியகணம் pied d'une longue, 2 brèves et une longue, *i. e.* கூவிளங்காய்; dans les idées superstitieuses du pays il présage la perte de la force. 6° தீ, தீக்கணம் 2 brèves, une longue et 2 brèves: புளிமாங்கனி; il marque la perte de la santé. 7° வாயு, ou வாயுக்கணம், மாருதகணம் 2 longues et 2 brèves: தேமாங்கனி; il présage la perte des biens. 8° ஆகாயம், அந்தரகணம் 4 brèves et une longue: கருவிளங்காய்; il présage la courte vie du héros. Il y a en a qui mettent le வாயு parmi les pieds de bon augure en place du இயமானன்.

*அஷ்டகணிதம், (அஷ்ட), les 8 espèces de calculs, savoir: சங்கலிதம் addition, விபகலிதம் soustraction, குணனம் multiplication, பாகாரம் division, வருக்கம் carré, வ

ருக்கமூலம் racine carrée, கனம் cube, கனமூலம் racine cubique.

*அஷ்டகம்,(அஷ்ட), troupe de 8, nom d'un livre sanscrit.

*அஷ்டகவியாணம், (அஷ்ட), V. அஷ்டமணம்.

*அஷ்டகரன், (அஷ்ட, கரம்), qui [a 8 mains.

* அஷ்டகருமம்,(அஷ்ட), 8 espèces d'enchantemens, savoir: வசியம் s'attacher, gagner, மோகனம் exciter à la luxure, தம்பனம் priver du mouvement உச்சாடணம் chasser d'un lieu, ஆகருடணம் évoquer, வித்துவேஷணம் exciter à la haine, பேதனம் diviser, மாரணம் priver de la vie.

* அஷ்டகிரி, (அஷ்ட), V. அஷ்ட [திக்குப் பர்வதம்.

* அஷ்டகுணம், (அஷ்ட), les 8 attributs de Dieu; V. எண்குணம், et அஷ்டலக்ஷணம்.

அஷ்டகுலகிரி, *ou* அஷ்டகுலமலே, (அஷ்ட, குலம்), V. அஷ்டதிக்குப்பர்வதம்.

அஷ்டகுற்றம், (அஷ்ட), 8 imperfections incompatibles avec la divinité, savoir: ஞானுவரணம் ou ஞானுவரணியம், அறிவுமறைத்தல் ignorance; தரிசனுவரணம் ou தரிசனவரணியம், தரிசனமறைப்பு aveuglement ou obstacle à tout voir; வேதநியம், வேதனேயுடைமை passibilité; மோகநீயம், மோகமுடைமை penchant à la luxure; ஆயு ou வயது, ஆயுடைமை ou வயதுடைமை âge ou durée limitée; நாமம், ou நாமமுடைமை nom propre, autre que celui de la divinité: கோத்திரம் ou கோத்திரமுடைமை parenté; அந்தராயம் ou விக்கினமுடைமை mal ou obstacle, y être sujet.

அஷ்டகுன்மம், (அஷ்ட), 8 espèces de maladies provenant d'obstruction, savoir: சூலேகுன்மம் maladie de nerfs, வாதகுன்மம் hypochondrie, பித்தகுன்மம் maladie bilieuse, சிலேத்துமகுன்மம் excès de flegme, சுரிகுன்மம் excès de chaleur et mal de tète, சத்திகுன்மம், vomissement, சன்னிகுன்மம் convulsions, வலிகுன்மம் fièvre avec douleurs dans tout le corps.

* அஷ்டகை, (achtakâ), 1° culte des ancêtres, un des 21 sacrifices gentils. 2° V. அஷ்டமி.

* அஷ்டகோணம்,(அஷ்ட), V. அஷ்டதிக்கு.

* அஷ்டசித்தி, (அஷ்ட), V. அஷ்ட [மாசித்தி.

* அஷ்டசுபம், (அஷ்ட), 8 choses prospères, dont la rencontre est censée de bon augure, savoir: சாமரை éventail de poil blanc, நிறைகுடம் cruche pleine, கண்ணுடி miroir, தோட்டி croc pour conduire les éléphans, முரசு grand tambour, விளக்கு lampe, கொடி drapeau, இணைக்கயல் deux poissons de rivière.

அஷ்டசெல்வம், (அஷ்ட), 8 espèces de prospérités, savoir: இராசாங்கம் gouvernement, மக்கள் des enfans, சுற்றம் parenté, பொன் or, மணி pierreries, நெல் ris, வாகனம் monture, அடிமை esclaves.

* அஷ்டதந்திரவாதம்,(அஷ்ட, தந்திரம்), une des 80 espèces de maladies provenant de flatuosité; elle renferme 8 mauvais symptômes spéciaux.

* அஷ்டதயாவிருத்தி, (அஷ்ட, தயை), 8 actes de bienfaisance, V. தயாவிருத்தி.

* அஷ்டதனம், (அஷ்ட), 8 avantages ou 8 espèces de richesses, savoir: அழகு ou ரூபம் beauté, சம்பத்து acquisitions ou propriétés, வித்தை science, விவேகம் prudence, குணம் bon caractère, தனம் or, குலம் ou நல்வகுவம் haute caste, ஆயு ou வயது âge ou bon âge.

* அஷ்டதாது, (அஷ்ட), 8 métaux, V. அஷ்டலோகம்.

* அஷ்டதானபரிகைஷ, (அஷ்ட, தானம்), la connaissance des 8 endroits où l'on découvre les symptômes des maladies, savoir: நாடி le pouls, முகம் le visage, மலம் les selles, அமுரி ou மூத்திரம் l'urine, கண் les yeux, நா la langue, சரீரம் le corps, தொனி la voix.

* அஷ்டதிக்கசம், ou அஷ்டதிக்கயம், (அஷ்ட, திக்கு *en sanscrit* திக், கசம் *ou* கயம்), V. அஷ்டதிக்குக்கசம்.

* அஷ்டதிக்கு, (அஷ்ட), les 8 points cardinaux, savoir: கிழக்கு est, தென்கீழ் ou தென்கிழக்கு sud-est, தெற்கு sud, தென்மேல் ou தென்மேற்கு sud ouest, மேற்கு ouest, வடமேல் ou வடமேற்கு nord ouest, வடக்கு nord, வடகீழ் ou வடகிழக்கு nord-est. On les nomme encore en astrologie dans le même ordre, கருடதிசை, பூனைத்—, சிங்கத்—, சுனக—, நாகத்—, எலித்—, யானைத்—, முயற்றிசை, côté de l'oiseau garonda, du chat, du lion, du chien, du serpent, du rat, de l'éléphant, du lièvre.

* அஷ்டதிக்குக்கசம், ou அஷ்டகுலயானை, (அஷ்ட, திக்கு, கசம், குலம்), les 8 éléphans qui, au dire des payens, supportent le monde. Voici les noms qu'ils leur donnent, et ceux de leurs femelles: ஐராவதம் et அப்பிரமை à l'est, புண்டரீகம் et கபிலை au sud-est, வாமனம் et பிங்கலை au sud, குமுதம் et அநுபமை au sud-ouest, அஞ்சனம் et தாமிரபருணி à l'ouest, புட்பதந்தம் et சுதந்தி au nord-ouest, சார்வபூமம் et அஞ்சனை au nord, சுப்பிரதீபம் et அஞ்சனாவதி au nord est.

* அஷ்டதிக்குப்பர்வதம் ou அஷ்டதிக்குப்பருப்பதம், (அஷ்ட, திக்கு), 8 montagnes aux 8 points cardinaux, savoir: ஏமகூடம் ou பொன்மலை, கைலை ou வெள்ளிமலை, இமயம் ou பனிமலை au nord, மந்தரம் ou கடலைக்கடைந்தமலை vers l'est, விந்தம் mont Vindhia, au sud d'Arya, கந்தம் ou கந்தமாதனம் ou பொதியமலை au sud, près le cap Comorin, நிடதம் vers le nord, நீலகிரி ou அஸ்தமிக்குமலை vers l'ouest.

* அஷ்டதிக்குப்பாலகர், (id.), les gardiens des 8 points cardinaux, savoir: இந்திரன் à l'est, அக்கினி ou அங்கி au sud est, யமன் au sud, நிருதி au sud-ouest, வருணன் à l'ouest, வாயு au nord-ouest, குபேரன் au nord, ஈசானன் au nord est.

* அஷ்டநாகம், ou —நாகங்கள், (அஷ்ட), les 8 serpens qui, suivant les gentils, supportent le monde. Leurs noms sont: வாசுகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபத்மன், கார்க்கோடகன்.

* அஷ்டபந்தனம், (id.), enchantement pour les 8 coins du monde, précautions prises ou prière magique pour arrêter les ennemis qui pourraient en venir.

* அஷ்டபரிசம், (அஷ்ட), V. அஷ்டமெய்ப்பரிசம்.

* அஷ்டபாக்கியம், (அஷ்ட), V. அஷ்டமாசித்தி.

* அஷ்டபாலகர், (id.), V. அஷ்டதிக்குப்பாலகர்.

அஷ்டபாலகர்குறி, (id.), signes des prétendus gardiens des 8 points cardinaux: ces signes sont à commencer par celui d'Indiren. 1° இடி la foudre; 2° புகை la fumée; 3° சியம் le lion; 4° ஞாளி ou நாய் le chien; 5° இடபம் le taureau; 6° கழுதை l'âne; 7° யானை l'éléphant; 8° காகம் le corbeau.

* அஷ்டபிரமாணம், (அஷ்ட), 8 régles ou manières de découvrir la vérité, savoir: பிரத்தியக்ஷம் vue ou évidence perçue par les sens; அநுமானம் conjecture et induction; சத்தம் ou ஆகமம் ou நம்பிக்கையான சொல் témoignage de gens sûrs et précepte religieux; அருத்தாபத்தி ou அந்நியதாவநுப்பத்தி conclusion ou conséquence; உவமானம் comparaison; அபாவம் non-existence ou non-apparence; ஐதிகம் ou ஐதீகம் témoignage traditionnel; சம்பவம் coexistence. De là on dira பிரத்தியட்சப்பிரமாணம் preuve d'évidence i. e. qui vient de l'évidence; et ainsi des autres manières.

* அஷ்டபோகம், (அஷ்ட), les 8 délices des Hindous, savoir: பெண் femme; ஆடை vêtemens; அணிகலன் bijoux; போசனம் nourriture; தாம்பூலம் bétel et arec; பரிமளம் parfums; சங்கீதம் ou பாட்டு chant; பூவமளி lit de fleurs.

* அஷ்டமங்கலம், (id.), 1° V. அஷ்டசுபம். 2° nom d'un ouvrage.

* அஷ்டமணம், (id.), les 8 espèces de mariages: பிரமம் ou பிரமமணம் mariage d'une vierge à un jeune homme chaste; பிரசாபத்தியம் ou பிரசாபத்தியமணம் mariage

célébré avec le consentement des parens des deux parties et sur la demande des parens de l'époux; ஆரிடம் ou ஆரிடமணம் mariage où les parens de l'épouse reçoivent des bœufs et des vaches des parens de l'époux; தெய்வம் ou தெய்வமணம் mariage d'une fille donnée à un sacrificateur. Les gentils font ces 4 mariages devant le feu; காந்தருவம் ou காந்தருவமணம் mariage clandestin entre un jeune homme et une jeune fille; ஆசுரம் ou அசுரமணம் mariage où l'époux est obligé de donner de l'argent aux parens de la fille et des bijoux à son épouse; இராக்கதம் ou இராக்ஷதமணம் rapt ou enlèvement d'une fille que son ravisseur force à l'épouser; பைசாசம் ou பைசாசமணம் viol d'une femme endormie.

* அஷ்டமச்சனி, அஷ்டமத்துச்சனி, (அஷ்டமம், சனி), mauvaise influence (prétendue) de saturne au 8me signe, *i. e.* lorsqu'au moment de la naissance il est dans le 8me signe en arrière du nœud ascendant; இவனவனுக்கஷ்டமத்துச்சனி celui-ci (dira un gentil), ne lui est pas moins funeste que saturne au 8me signe.

* அஷ்டமம், (அஷ்ட), le huitième.

அஷ்டமாகிரி, (அஷ்ட, மா), *V.* அஷ்டதிக்குப்பர்வதம்.

அஷ்டமாசித்தி, (அஷ்ட, மா), 8 prétendus dons miraculeux, obtenus en tout ou en partie par une rigoureuse pénitence, en s'habituant graduellement à retenir plus ou moins son haleine, savoir: அணிமா pouvoir de se rendre petit comme un atome; மகிமா pouvoir de se grossir sans fin; கரிமா pouvoir de se rendre extrêmement pesant; லகிமா pouvoir de se rendre léger; பிராப்தி pouvoir de se procurer tout ce que l'on veut et de satisfaire tous ses désirs; பிராகாமியம் subtilité ou pouvoir de pénétrer partout; ஈசத்துவம் pouvoir de contraindre toutes les créatures à obéir à ses volontés et de devenir le Dieu souverain; வசித்துவம் pouvoir de changer de forme et de prendre les attributs particuliers à chaque forme, ou d'être l'objet des hommages et de la soumission de tout le monde. Il y a des variantes au sujet de ces prétendus dons miraculeux. En outre les Indous croient que l'on respire 21600 fois en 24 heures.

* அஷ்டமாந்தம், (அஷ்ட), 8 espèces de maladies des enfans, savoir: செரியாமாந்தம் indigestion; பேர்மாந்தம் obstruction des entrailles; மலடிமாந்தம் dégout du lait avec accès de fièvre; பெருமாந்தம் flux de ventre et saisissement de froid; வாதமாந்தம் enflure; சுழிமாந்தம் colique avec tournoiment des yeux; வலிமாந்தம் convulsions; கணமாந்தம் dyssenterie et fièvre.

* அஷ்டமி, (அஷ்ட), le 8me jour après la nouvelle ou la pleine lune.

* அஷ்டமூர்த்தம், (அஷ்ட), les 8 corps par lesquels Siven est censé s'être manifesté, savoir: நிலம் ou பூமி la terre; நீர் l'eau; தீ ou தேயு le feu; கால் ou வாயு le vent; வெளி ou ஆகாயம் l'air; சூரியன் le soleil; சந்திரன் la lune; இயமானன் ou ஆன்மா l'âme.

* அஷ்டமூர்த்தி, அஷ்டமூர்த்திதரன், (*id.*), Siven qu'on suppose s'être manifesté par les 8 corps mentionnés dans l'article précédent.

* அஷ்டமூலம், (அஷ்ட), 8 racines médicinales, savoir: சுக்கு gingembre; அரத்தை alpinia galanga; செவ்வியம் poivre; சித்திரமூலம் plumbago zeylanica; கண்டுபாரங்கி arbuste appelé aussi சிறுதேக்கு; கோரைக்கிழங்கு cyperus juncifolius; நன்னாரிவேர் periploca indica; காஞ்சொறிவேர் tragia involucrata.

அஷ்டமெய்ப்பரிசம், (அஷ்ட, மெய்), les 8 sensations du corps, savoir: ஊன்றல் s'appuyer; கட்டல் lier; குத்தல் frapper ou piquer; தடவல் frotter; தட்டல் taper; தீண்டல் toucher; பற்றல் prendre; வெட்டல் couper.

அஷ்டம், 1° noix muscade. 2° *அஷ்டம், huit. [டாங்கயோகம்.

அஷ்டயோகம், (அஷ்ட), V. அஷ்

*அஷ்டலக்ஷணம், (அஷ்ட, இலக்ஷணம்), les 8 attributs de Dieu, savoir: கடையிலாஞானம் sagesse infinie; கடையிலாக்காட்சி intelligence et connaissance infinie; கடையிலாவீரியம் pouvoir infini; கடையிலாவின்பம் bonheur infini; நாமமின்மை n'avoir point de nom propre; கோத்திரமின்மை être sans descendance ou parenté; ஆயுவின்மை éternité; அந்த்ராயமின்மை subtilité ou n'avoir aucun obstacle. Comparez avec அஷ்டலக்ஷணம் les எண்குணம் et அஷ்டகுற்றம்.

அஷ்டலட்சுமி, (அஷ்ட, இலட்சுமி), les 8 prétendues déesses de la fortune, savoir: தனலட்சுமி celle des richesses; தானியலட்சுமி celle du blé; தைரியலட்சுமி celle de la hardiesse; சௌரிய — ou வீரலட்சுமி celle de la bravoure; வித்தியாலட்சுமி celle de la science; கீர்த்திலட்சுமி celle de la renommée; விசயலட்சுமி celle de la victoire ou du succès; இராச்சியலட்சுமி celle des royaumes.

*அஷ்டலோகபஸ்பம், (அஷ்ட, உலோகம்), médecine composée des 8 métaux suivans.

*அஷ்டலோகம், (அஷ்ட), les 8 métaux principaux, savoir: பொன் or; வெள்ளி argent; செம்பு cuivre; இரும்பு fer; வெண்கலம் cuivre blanc; தரா airain ou laiton; வங்கம் plomb; துத்தநாகம் zinc.

அஷ்டவசுக்கள், (id.), les 8 Vasous ou demi dieux nommés அனலன், அணிலன், ஆபச்சைவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன்.

*அஷ்டவணிகக்குணம், (அஷ்ட, வணிகன்), les 8 qualités d'un bon marchand: உறுவதுதெரிதல் connaître les prix des marchandises; ஈட்டல் en amasser; பகுத்தல் partager honnêtement le profit; இறுவதஞ்சாமை ne pas s'effrayer des pertes; இடனறிந்தொழுகல் adapter ses desseins aux lieux et aux circonstances; தனிமையாற்றல் garder le secret sur ses affaires; முனிவிலனாதல் ne pas se fâcher; பொழுதிற்கூடல் se retirer avant le coucher du soleil.

அஷ்டவவதானம், ou அஷ்டவதானம். V. அஷ்டாவதானம்.

*அஷ்டவருக்கம், (அஷ்ட), 8 espèces de médecines, savoir: சீரகம் ou நற்சீரகம் cumin; கருஞ்சீரகம் cumin noir; சுக்கு gingembre sec; மிளகு poivre; திப்பிலி poivre long; இந்துப்பு sel artificiel; பெருங்காயம் assa fœtida; ஓமம் ou அசமோதம் sison ammi.

*அஷ்டவிகாரம், (அஷ்ட), les 8 mauvaises inclinations, savoir: காமம் luxure; குரோதம் haine; உலோபம் avarice; மோகம் volupté; மதம் présomption; மாற்சரியம் impatience; இடும்பை orgueil; அசூயை envie.

அஷ்டவூறு, (அஷ்ட, ஊறு), 8 espèces de sensations provenant du toucher, savoir: வெம்மை chaleur; தண்மை froid; மென்மை douceur; வன்மை dureté; திண்மை pesanteur; நொய்மை légèreté; சீர்மை égalité, poli; சருச்சரை aspérité.

அஷ்டவெச்சம், (அஷ்ட, எச்சம்), 8 défauts naturels du corps, savoir: குறள் petitesse; கூன் bosse; ஊமை mutisme; செவிடு surdité; குருடு cécité; முடம் être estropié; உறுப்புமயக்கம் impuissance, inertie des membres; உறுப்பிலபிணம் avortement, fœtus informe.

அஷ்டவெற்றி, (அஷ்டம்), 8 sortes de victoires ou d'avantages en guerre, savoir: பகைநிரைகவர்தல் piller le bétail de l'ennemi; பகைவர்கவர்நிரைமீட்டல் recouvrer le bétail enlevé par l'ennemi; பகைமேற்செல்லல் marcher à l'ennemi; வரும்பகைமுன்னெதிருன்றல் vaincre l'ennemi avant qu'il soit en force; தன்னரண்காத்தல் défendre ses fortifications; பகைவரரண்டன்வசமாக்கல் ou வளைத்தல் s'emparer de celles de l'ennemi; பொருதல் combattre sans plier; போர்வெல்லல் remporter la victoire.

அஷ்டவெற்றிமாலை, (*id.*), les 8 guirlandes de ces 8 sortes de victoires, savoir, en suivant le même ordre: வெட்சிமாலை guirlande d'ixora coccinea; கரந்தைமாலை guirlande de basilic; வஞ்சிமாலை guirlande de vangsi; காஞ்சிமாலை guirlande d'ulmus integrifolia; நொச்சிமாலை guirlande de vitex negundo; உழிஞைமாலை guirlande d'illecebrum lanatum; தும்பைமாலை guirlande de phlomis indica; வாகைமாலை guirlande de mimosa flexuosa.

அஷ்டவைசுவரியம், (அஷ்ட, ஐசுவரியம்), *V.* அஷ்டசெல்வம்: —ஆயிருக்கிறது être extrêmement riche.

*அஷ்டாங்கம், (அஷ்ட, அங்கம்), les 8 membres qui servent à la prostration, savoir: நெற்றி le front: இருதோள் les 2 épaules; மார்பு la poitrine: இருகை les 2 mains; இருகால் les 2 pieds.

*அஷ்டாங்கநமஸ்காரம், அஷ்டாங்கவந்தனம், (*id.*), prostration entière, *i. e.* des 8 membres (susdits.)

*அஷ்டாங்கயோகம், (அஷ்ட, அங்கம், யோகம்), les 8 qualités d'un pénitent ou yogui gentil, savoir: 1° இயமம் dompter ses désirs. 2° நியமம் observances religieuses volontaires. 3° ஆதனம் position du corps plus ou moins bizarre. 4° பிராணயமம் manière de respirer. 5° பிரத்தியாகாரம் être absorbé dans une méditation qui ôte le sentiment de la douleur. 6° தாரணை fixer son esprit sur un des objets suivants: கண்டம் la gorge, இதயம் le cœur, நெற்றி le front, கபாலம் le crâne, நாபி le nombril. 7° தியானம் être absorbé dans la méditation de Siven. 8° சமாதி vision de soi-même ou de l'âme délivrée des désirs du corps, quoiqu'elle y fasse encore sa demeure. [ம்), les 8 lettres sacrées.

*அஷ்டாக்ஷரம், (அஷ்ட, அக்ஷர

*அஷ்டாதசம், (அஷ்ட, தசம்), dix-huit.

அஷ்டாதசகணம், (*id.*), 18 classes d'êtres réputés célestes, savoir: அமரர் les dieux; சித்தர் demi-dieux; அசுரர் démons; தைத்தியர் sorte de titans; கருடர் autre espèce de dieux; கின்னரர் joueurs de luth; நிருதர் ou இராக்கதர் géans; கிம்புருடர் oiseaux à figure humaine ou musiciens célestes; கந்தருவர் choristes célestes; இயக்கர் demi-dieux serviteurs de Coubêren; விஞ்சையர் ou வித்தியாதரர் magiciens célestes; பூதர் fantômes, ou esprits familiers; பிசாசர் diables; அந்தரர் vagabonds; முனிவர் hermites; உரகர் ou நாகர் serpens; ஆகாயவாசிகள் habitans de l'air; போகபூமியர் gens parvenus ou paradis de leur dieu spécial.

*அஷ்டாதசகுணம், (*id.*), 18 propriétés du corps, (suivant certains systèmes indiens), savoir: பசி faim; தீர்வேட்டல் soif; பயம் peur; வெகுளி colère: உவகை joie; வேண்டல் désir; நினைப்பு pensée: உறக்கம் sommeil; நரை cheveux blancs: நோய் douleur; மரணம் mort; பிறப்பு naissance; மதம் passion; இன்பம் plaisir அதிசயம் admiration; வியர்த்தல் sueur; கேதம் affliction; கையறவு incapacité ou inertie.

*அஷ்டாதசதருமசாஸ்திரம், (அஷ்ட, தசம், தருமம்), 18 livres de jurisprudence. Voici le nom de chacun de ces livres dérivé du nom du sage qui en a été l'auteur: வாசிஷ்டம், ஆரிதம், வையாசம், பாரத்துவாசம், பாராசரியம், காசிபம், மானவம், யாக்கியவற்கியம், ஆத்திரேயம், தாக்ஷம், காத்தியாயனம், வைஷ்ணவம், கௌதமம், பாரகஸ்பத்தியம், சாம்வர்த்தம், யாமியம், சாங்கம், ஔசனசம்.

*அஷ்டாதசபாஷை ou —பாடை, (அஷ்ட, தசம்), les 18 langues connues des Indous, savoir: அங்கம் celle du Bengale propre: அருணம் celle d'Agra; கலிங்கம் celle de Calinga: கன்னடம் le Canara; காம்போசம் la langue de Cambosa dans le nord de l'Inde; கொங்கணம் le Concani; கோசலம், கௌசலம் la langue d'Aoude; சாவகம்

celle de Malaca; சிங்களம் le Singalais dans l'île de Ceylan; சிந்து la langue du Sind; சீனம் le Chinois; சோனகம் l'Arabe; திராவிடம் le Tamoul; துளுவம் le Toulouva; பப்பரம் la langue du Guzerat; மகதம் celle du Magada ou Bahar méridional; மராடம் le Maratte; வங்கம் le Bengali.

*அஷ்டாதசபுராணம், (அஷ்ட, தசம்), les 18 pouranas ou légendes indiennes composées, dit-on, par Viyasen, savoir: மச்சியம் le poisson; கூர்மம் la tortue; வராகம் le cochon; வாமனம் le nain; பிரமம் Brama; வைணவம் légende de Vichnou; பாகவதம் celle de Crichna; சைவம் celle de Siven; இலிங்கம் le lingam; பௌடிகம் (bhavishyat), l'avenir; நாரதியம் la légende de Naraden; கருடம் la légende de Garouden; பிரமகைவர்த்தம் la transformation de Brama; காந்தம் la légende de Scanden fils de Siven; மார்க்கண்டேயம் celle du pénitent Marcandeyen; ஆக்கிநேயம் le feu; பிரமாண்டம் l'œuf de Brama; பதுமம் le nénuphar.

*அஷ்டாதசமூலம், (அஷ்ட, தசம்), 18 espèces de racines médicinales, savoir: கொடிவேலி, எருக்கு, நொச்சி, முருங்கை, மாவிலிங்கம், சங்கங்குப்பி, கழுதாழை, குமிழ், பாதிரி, வில்வம், கண்டங்கத்திரி, கறிமுள்ளி, சிற்றமல்லி, பேராமல்லி, வேர்க்கொம்பு, கரந்தை, தூதுளை, நன்னாரி.

*அஷ்டாதசோபபுராணம், (அஷ்ட, தச, உப, புராணம்), les 18 pouranas ou légendes du second ordre, savoir: உசனம், கபிலம், காளி, சனற்குமாரம், சாம்பவம், சிவதன்மம், சௌரம், தூருவாசம், நந்தி, நாரசிங்கம், நாரதியம், பராசரம், பார்க்கவம், ஆங்கிரம், மாரீசம், மானவம், வாசிட்டலிங்கம், வாருணம்: le nom de chacun de ces pouranas est dérivé du nom de son auteur.

*அஷ்டாபதம், (அஷ்ட, பதம்), oiseau à 8 pieds, verrou de porte, toile peinte, or: அஷ்டாபத பத்திரம் feuille d'or.

*அஷ்டாபந்தனம், (அஷ்ட, பந்தனம்), V. அஷ்டபந்தனம்.

*அஷ்டாவதானம், (அஷ்ட, அவதானம்), art ou talent de faire 8 choses à la fois.

*அஷ்டாவதானி, (id.), celui qui possède le talent de faire 8 choses à la fois. [தம்), bracelet du poignet.

*அஸ்தகடகம், அஸ்தகடயம், (அஸ்

*அஸ்தகன், (அஸ்தம், ka), assistant, écrivain, copiste.

*அஸ்தபிராப்தி, (அஸ்தம்), action de remettre ou d'accepter, en mains propres.

*அஸ்தமம், அஸ்தமயம், அஸ்தமனம், (அஸ்தம்), ou

*அஸ்தமானம், (அஸ்தம்), 1° coucher du soleil et des astres. 2° ou அஸ்தமானகாலம், —நேரம், —வேளை le soir, le moment du coucher du soleil.

அஸ்தமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, (id.), ou அஸ்தமித்துப்போகிறது, v. n. 1° (les astres) se coucher. 2° périr, mourir, finir, se cacher.

அஸ்தமிக்கை, அஸ்தமித்தல், அஸ்தமிப்பு. n. v. du préc. coucher du soleil ou des astres.

*அஸ்தம், 1° (hasta), main, 13me constellation. 2° (asta), montagne derrière laquelle le soleil se couche. 3° V. அத்தம்.

*அஸ்தலாகவம், (அஸ்தம், இலாகவம்), tour de main, —d'adresse, prestidigitation, dextérité: அஸ்தலாகவித்தைபண்ணுகிறது faire des tours de passe-passe.

*அஸ்தனுபுரி, V. அஸ்தினபுரம்.

*அஸ்தி, 1° (asthi), os: அஸ்தியாய்ப்போகிறது, — உலர்ந்துபோகிறது, —வற்றுகிறது maigrir, dépérir. 2° (hastin), éléphant.

அஸ்திசாரபேதி, (அஸ்தி, சாரம்), dyssenterie avec fièvre.

*அஸ்திசுரம், (அஸ்தி), fièvre qui ronge les os, qui fait languir.

அஸ்திபாரம், V. அஸ்திவாரம்.

அஸ்திபேதி, (அஸ்தி), ocre de fer, sorte de minéral.

*அஸ்திமசகாந்தரம், (அஸ்தி, மச

கம், 'அந்தரம்), différence entre un éléphant et un moucheron: —என்கிறுப்போலே aussi différent qu'un éléphant l'est d'un moucheron.

'அஸ்திரம், (astra), trait, javelot, trait enchanté: அஸ்திரபரிக்ஷை, V. அத்திரபரிக்ஷை.

அஸ்திவாரம், fondation, base, fondement: —பறிக்கிறது, —வெட்டுகிறது, —தோண்டுகிறது, —எடுக்கிறது creuser les fondemens: —போடுகிறது poser les fondemens: அஸ்திவாரமுகூர்த்தக்கல் 1re pierre, pierre fondamentale. (expression gentile.)

*அஸ்திநபுரம், அஸ்திநபுரி, (hastinâpura), *n.pr.* ancienne capitale des Kourous sur le Gange, nord ouest de Délhi, fondée par le roi Hastinou.

*அஸ்திநி, (hastini), femme luxurieuse et furieuse dans ses passions, une des 4 classes de femmes, femme de cette classe.

*அஸ்து, (astou), soit, ainsi même.

அஸ்ப்பகான், ou அஸ்பகான், Ispahan en Perse.

அஞர், 1° *(அ *priv.* djna *qui connait*), *pl.* ignorants. 2° *sing.* affliction, crainte, maladie. [ment. 2° *n.v.de*

அஞர்தல், 1° paresse, décourage-

அஞருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ர், ர. *v.n.* devenir paresseux, se découra-

அஞலம், அஞல், moucheron. [ger.

அஞறு, boue.

அஞ்சணங்கம், (அஞ்சு, அணங்கம்), *V.* டஞ்சலட்சணம்.

அஞ்சணங்கியம், (அஞ்சு, அணங்கம்), les 5 poèmes réputés modèles.

*அஞ்சதி, (antchati), air, vent.

*அஞ்சம், *P.* அம்சம், cygne.

*அஞ்சலம், (antchala), bout d'habit qui pend, fourreau d'épée.

அஞ்சலான், (அஞ்சல்), courrier du roi, courrier public.

*அஞ்சலி, 1° (andjali), révérence, respect, vénération: —யிடுகிறது, —செய்கிறது, —பண்ணுகிறது révérer, faire la révérence. 2° அஞ்சலி, chauve-souris, homme simple, pauvre, ignorant. 3° *V.* les plantes வறட்சுண்டி et வண்டுகொல்லி.

*அஞ்சலிகாரிகை, (அஞ்சலி, kârikâ *(faisant)*, espèce de mimosa ou sensitive, poupée. [ve-souris.

*அஞ்சலிகை, (அஞ்சலி, kâ), chau-

*அஞ்சலிபாதம், (அஞ்சலி), prostration. [vérence, salut profond.

*அஞ்சலிவந்தனம், (அஞ்சலி), ré-

அஞ்சல், *n.v. et opt. d'* அஞ்சுகிறது, crainte, fuite, défaite, course, voiture ou courrier public, poste, relais de poste: அஞ்சலஞ்சலாய்ப்போகிறது aller en poste; அஞ்சற்காரன் postillon, courrier; அஞ்சற்காகிதம் lettre venue par la poste; அஞ்சற்குதிரை cheval de poste.

அஞ்சற்குளச்சி, *ou* —குழச்சி (அஞ்சல்), espèce d'arsenic préparé.

அஞ்சனக்கல், (அஞ்சனம், கல்), sulfate d'antimoine.

'அஞ்சனம், (andjana), noirceur, obscurité, chose noire, encre, collyre pour noircir les cils et les sourcils, onguent magique, que l'on frotte surtout aux mains pour découvrir, les choses cachées, pierre ou marbre noir, l'éléphant de l'ouest: அஞ்சனக்கலிக்கம் onguent magique que l'on frotte sur les yeux ou les mains de ceux qui veulent découvrir les choses cachées: —க்காரன், அஞ்சனம்பார்க்கிறவன் devin, enchanteur, magicien; அஞ்சனக்கோல், —சலாகை pinceau pour peindre les cils et sourcils en noir; —பாஷாணம் espèce d'arsenic naturel; அஞ்சனம்பார்க்கிறது, —போட்டுப்பார்க்கிறது frotter de l'onguent magique et le considérer pour découvrir les choses cachées; அஞ்சனவண்ணம் couleur noire; —வண்ணன் celui qui est noir, Vichnou.

*அஞ்சனன், (அஞ்சனம்), Dèvendiren, Vichnou, Saturne.

*அஞ்சனுதேவி, (அஞ்சனை), *n.pr.* la mère d'Anouman. [நீவோற்பலம்.

அஞ்சனுலா, *V.* கருங்காக்கணம் *et*

*அஞ்சனுவதி, (அஞ்சனை, vati), *n.pr.* femelle de l'éléphant du nord-est. [be நாணற்புல்.

அஞ்சனி, l'arbuste காசா, l'her-

*அஞ்சனை,(andjanâ),la mère d'Anouman, la femelle de l'éléphant du nord: அஞ்சனைதனயன் le singe Anouman.

அஞ்சா,அஞ்சாத,part. nég. d'அஞ்சுகிறது, qui ne craint pas, intrépide: அஞ்சாப்பட்டயம் sauf-conduit, passe-port. [து,intrépidité.

அஞ்சாமை, n.v.nég. d'அஞ்சுகிற

அஞ்சாம், (அஞ்சு, ஆம்), cinquième, அஞ்சாந்தரம la 5me fois.

அஞ்சாரப்பெட்டி, P. அஞ்சறைப்பெட்டி, (அஞ்சு, அறை, பெட்டி), boite à 5 compartimens,ou à plusieurs compartimens.

அஞ்சாவிகள், (அஞ்சு), gens forcés de payer au roi les quatre cinquièmes de leurs revenus.

அஞ்சாவிதேசம், leur pays, au sud de Maduré.

அஞ்சாவியிடையர், P. அஞ்சாரவிடையர், (அஞ்சு,ஆரம், இடையன்), caste de vachers dont les femmes portent un tâli accompagné de 5 ornemens. [cinquièmement.

அஞ்சாவது,(அஞ்சு,ஆவது),adv.

அஞ்சாவிரா,l'arbre பெருங்குமிழ்

அஞ்சானனம், lion,le signe du

அஞ்சானன், Siven. [Lion.

*அஞ்சி, 1° (andji), maître. 2 gér. d'அஞ்சுகிறது. [te

அஞ்சிக்கை,(அஞ்சுகிறது), crain-

*அஞ்சிஷ்டன் ,அஞ்சிட்டன், (andjichta), soleil.

*அஞ்சிதமுகம்,(அஞ்சிதம்), abattement qui fait pencher la tête sur les épaules, lassitude: — ஆகிறது pencher la tête sur les épaules par abattement ou lassitude.

*அஞ்சிதம், (antchita), existence, union, convenance, branlement de tête, adoration, vénération.

அஞ்சிதவணி, (அஞ்சிதம், அணி), V. தற்குறிப்பணி.

அஞ்சின, part. d'அஞ்சுகிறது.

*அஞ்சிரம்,(andjira),figuier,figue.

அஞ்சு, 1° cinq: அஞ்சுதினுசு 5 espèces différentes d'un genre: அஞ்சுமூன்றுமுண்டானால் அறியாப்பெண்ணுங்கறியாக்கும் même une jeune fille,qui ne sait rien, fera un ragoût, si elle a les 5 choses et les 3 choses; les 5 choses sont: புளி tamarin, மிளகு poivre, உப்பு sel, கடுகு moutarde, சீரகம் cumin. Les 3 choses sont: நீர் eau, நெருப்பு feu, [விறகு bois.

அஞ்சுகம்,perroquet.

அஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, v.n.craindre, avoir peur: கோயிற்பூனைதேவற்கஞ்சாது le chat du temple n'en craint pas le dieu, i. e. la familiarité engendre le mépris.

அஞ்சுகை,அஞ்சுதலே,ou அஞ்சுதல்,n.v.d'அஞ்சுகிறது crainte,peur.

அஞ்சுதேங்கு, அஞ்சுதங்கல், (அஞ்சு), Anjenga, ville du Travancore.

*அஞ்சுமான், (amsoumân), un des 28 livres sacrés des Sivénistes, nom du soleil dans le 6e signe.

அஞ்சுருவாணி, (அஞ்சு, உருவுகிறது, ஆணி), cheville qui joint les différentes pièces d'un char, et surtout 5 pièces principales d'un char l'idole, fermeté, constance: மனதிலஞ்சுருவாணிபோடுகிறது faire une ferme résolution, se mettre fortement dans la tête.

அஞ்சுவரணத்தோன்,zinc.

அஞ்சுவனத்தார், caste de tisserands surtout musulmans.

*அஞ்ஞத்துவம், (அஞ்ஞன்), V. அஞ்ஞானம். [nait), ignorant, benêt.

*அஞ்ஞன், (அ priv. djna qui con-

அஞ்ஞாங்கர், (அ priv. ஞாங்கர்), avant.

*அஞ்ஞாயம், (அ priv. ஞாயம்), injustice, chose inique: அஞ்ஞாயசம்பாதனை exaction,—சம்பாதனைக்காரன் concussionnaire; அஞ்ஞாயமான injuste; அஞ்ஞாயமாய் injustement.

*அஞ்ஞானம், (அ priv. ஞானம்), ignorance, paganisme, manque de raison,—de la connaissance du vrai Dieu. [rant, payen.

*அஞ்ஞானி,(அ priv.ஞானி),igno-

அஞ்ஞான்று, (அ, ce, ஞான்று), ce jour-là.

அஞ்ஞாறு, P. ஐஞ்ஞாறு,500.

*அஞ்ஞை,1° *f. d'* அஞ்ஞன், ignorante. 2° front, place du front.

அடகு, gage, assurance, hypothéque, maison hypothéquée, légumes, végétaux, plat d'herbes: அடகுவைக்கிறது, —போடுகிறது, அடகாகவைக்கிறது, அடகென்றுவைக்கிறது mettre en gage: அடகுவாங்கிறது, அடகெடுக்கிறது prendre en gage; அடகுமீட்கிறது racheter un gage; அடகில்லாதவட்டி interêt d'un prèt sans gage.

அடக்கம், *n.v.d'* அடக்குகிறது, action de renfermer, de cacher, d'enterrer, sépulture, enterrement, modestie, recueillement, réserve, retenue, continence, soumission, subordination, contrainte, répression, resserrement, contenu, sujet, sens, intention, retraite, membres perclus: அவனுக்காஸ்தியுண்டானுலு மடக்கமெத்த il a des richesses, mais il ne les fait pas paraitre: எல்லாமதிலேயடக்கம் tout est contenu là-dedans: அடக்கக்காரன் qui cache sa science, ses richesses; அடக்கமான secret, caché; அடக்கமுள்ள réservé, modeste; அடக்கமுள்ளவன் qui garde son secret: அடக்கமாய் modestement, en somme, en secret, dans la retraite, dans le recueillement; ஆக்கினைக் கடக்கமாய் நடக்கிறது se montrer obéissant à l'autorité; அடக்கம்பண்ணுகிறது enterrer, cacher, faire l'enterrement.

அடக்கல், *n.v.d'* அடக்குகிறது, répression, resserrement, action d'enfermer, de soumettre, de cacher, *V.* அடக்கம்.

அடக்காமை, *n.v.nég. d'* அடக்குகிறது, rébellion, insubordination.

அடக்குதல், அடக்குகை, *V.* அடக்கல்.

அடக்குகிறது, *sync.* அடக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a.* enfermer, environner, cacher, enterrer, ensevelir, soumettre, réprimer, dompter, renfermer, contrôler. [*pl.* ennemis.

அடங்கலர், (அடங்குகிறது, அல்ல),

அடங்கல், *n.v.d'* அடங்குகிறது, modestie, calme, soumission, contraction, rétrécissement, convention, contrat à prix fait, tout, totalité: அடங்கலும் tout, tout l'enclos, tout ensemble, entièrement: அடங்கல் —, அடங்கலும்எடுக்கிறது prendre le tout ensemble: வீட்டடங்கலாய் toute la famille; அடங்கலாய்க்கொடுக்கிறது donner à prix fait; அடங்கல்வேலை ouvrage à prix fait; அடங்கல்பார்க்கிறது évaluer le produit d'un champ. [tispice d'un temple.

அடங்கன்முறை, (அடங்கல்), fron-

அடங்கா, அடங்காத, *part. nég. de* அடங்குகிறது, désobéissant, indomptable, rebelle, revêche, qui ne peut être contenu. [de rebelles.

அடங்காப்பற்று, (அடங்கா.) ville

அடங்காமை, *n.v.nég. d'* அடங்குகிறது, désobéissance, rébellion, ce qui ne peut être contenu. [sel de mer.

அடங்காவாரிதி, (அடங்கா), urine,

அடங்குகிறது. *sync.* அடங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க. *v.n d'* அடக்குகிறது, être contenu, être soumis, obéir, céder, diminuer, s'apaiser, s'affaiser, déposer, tomber à fond, cesser: அடங்காமலிருக்கிறது désobéir, être désobéissant, indomptable; அடங்கியிருக்கிறது être contenu; அடங்கிவருகிறது, —போகிறது se soumettre, obéir, s'apprivoiser; அடங்கப்பண்ணுகிறது, —வைக்கிறது réprimer, soumettre, renfermer, placer, remplir.

அடங்குவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. a. caus. du préc.* renfermer, faire obéir, faire céder.

அடங்குகை, அடங்குதல், *n.v.d'* அடங்குகிறது, obéissance, modestie.

அடசச்சூலை, (அடச), goutte, maladie. [டைசுகிறது.

அடசி, அடசுகிறது, *P.* அடைசி, அ

அடடா, (அடா, அடா), *int.* oh, oh!

அடதாளம், (அடம்), un des 7 tons de musique ou manières de garder la mesure. [musique.

அடந்தை, mesure ou ton de

அடப்படுகிறது, *pass.d'* அடுகிறது,

cuire, être tué. [adj. d'அடம்பு.

அடப்பம், 1° s. V. அடைப்பம். 2° அடப்பன், அடப்பனூர், titre honorifique parmi les Paravers, chef de village.

அடமானம், P. அடைமானம்.

அடம், 1° bassesse, affront, mépris, mal, 2° * (ata), vagabondage, écart, allées et venues, communication, commerce. 3° *(hatha), obstination, opposition, obstacle, résistance, rapine, violence: அடஞ்சாதிக்கிறது, —செலுத்துகிறது s'opposer, empêcher. [cruel.

அடம்பன், (அடம்பு), audacieux,

அடம்பாரம், P. ஆடம்பரம், ostentation, célébrité, extension.

அடம்பு, 1° audace, cruauté, injustice. 2° ou அடம்புபூடு, ou அடப்பங்கொடி, la plante ஆட்டுக்கால் ou convolvulus, pied de chèvre: அடப்பம்பூ sa fleur. [mis.

அடரார், (அடருகிறது), pl. enne-

அடருகிறது, ou அடர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு ou ர், ர. v. n. s'épaissir, être épais, se presser, serrer de près, s'approcher: அடர்ந்திருக்கிறது être épais, serré, près l'un de l'autre: அடர்ந்துகேட்கிறது presser de questions; —தொடருகிறது persister à, poursuivre, serrer de près; —வருகிறது venir souvent, s'approcher; —வளருகிறது croître épais, ou auprès: அடர்ந்தேறுகிறது monter à l'assaut en serrant les rangs.

அடர், 1° imp. et part. d'அடருகிறது. 2° s. lieu plein d'une épaisse végétation, lieu étroit, étrécissement, foule, presse, crainte, plaque

அடர்ச்சி, P. அடர்த்தி. [de métal.

அடர்தல், 1° n. v. d'அடருகிறது. 2° lieu étroit, presse, gène.

அடர்த்தல், 1° n. v. d' அடர்த்துகிறது. 2° combat, resserrement.

அடர்த்தி, 1° (அடருகிறது), épaisseur, resserrement, condensation, obstruction, état de presse: அடர்த்தியாயிருக்கிறது être épais, serré, aggloméré, entrelacé; —யாக்கிறது resserrer, condenser, presser, rendre épais; —யான épais, serré. 2° gér. d'அடர்த்துகிறது. 3° ou

அடர்த்திப்பலகை, planche de tek longue de 20 à 25 pieds, large d'un pied et demi et épaisse d'un demi-pied.

அடர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த. v. a. d'அடருகிறது, combattre, condenser, presser, serrer.

அடர்ந்த, part. d'அடருகிறது, épais, serré, compact.

அடர்ந்தேற்றம், அடர்ந்தேற்றி, (அடருகிறது, ஏற்றம்), cruauté, injustice, resserrement, pression, escalade en se pressant.

அடர்பு, (அடருகிறது), 1° abondance. 2° ou

அடர்ப்பம், (id.), pression, resserrement, état de ce qui est étroit.

அடர்ப்பு, (id.), 1° combat. 2° V. அடர்ப்பம்.

*அடலம், (atala), immutabilité.

அடலரிவை, (அடல், அருமை), héroïne.

அடலன், (அடல்), insolent, cruel.

அடலார், pl. (அடல்) ennemis.

அடலி, (அடல்), servante, cuisinière.

அடலை, (அடல்), cendre, affliction, douleur, champ de bataille. 2° *(அடலம்), immutabilité.

அடலைமுடலை, vaines paroles, angoisses de la maladie.

அடல், n. v. d'அடுகிறது, action de faire cuire, d'accommoder, de tuer, meurtre, querelle, combat, victoire, force, pouvoir, la sole: அடலாடுகிறது combattre.

அடவாதி, (அடம்), opposant. [ge.

*அடவி, (atavi), forêt, bosquet, boca-

*அடவிகன் (அடவி, ka), hermite.

அடவிக்கல், (அடவி), pierre métallique.

அடவிச்சொல், (அடவி), bézoard.

அடவு, P. அடைவு, chemin, manière, tout, gage: இந்தடவாக ainsi.

*அடனம், (atana), course errante, vagabondage, marche.

அடனி, (atani), bout de l'arc, (où il y a une coche.)

அடா, 1° interjection en appe-

lant des gens viles et des serviteurs, (pour les femmes c'est அடி), eh! ho! donc: எங்கடா, எங்கடி, hé! bien, gueux ou gueuse, où est-ce? ஏனடா ou ஏன்டா, ஏனடி, என்டி pourquoi donc? Après une longue on retranche அ, comme போடா, போடி va-t-en donc, வாடா, வாடி viens donc. 2° *V.* அடாத.

அடாசனி, *V.* புளியாரை.

அடாணா, un des 42 nouveaux tons tamouls.

அடாத, *part. nég. d'* அடுக்கிறது, mauvais, injuste, inconvenant, impropre, incohérent: அடாதது chose inconvenante, malhonnêteté, injustice.

அடாது, *nég. d'* அடுக்கிறது, il ne convient pas, il n'est pas convenable: இதைநான்செய்யவடாது il ne convient pas que je fasse ceci; உனக்கடாது cela ne te convient pas, ou ne t'appartient pas.

அடாத்தியம், vexation, insolence, chose inconvenante.

அடாத்து, *V.* அடாதது.

அடாவந்தி, (அடா), injustice, extortion, tort, vexation, inconvenance, incongruité, mot impropre, fausseté, fausse imputation.

அடாவரி, (அடா), taxe ou impôt injuste.

அடாவழி, (அடா), chemin mauvais ou messéant, mauvaise conduite.

அடாரவெளி, champ ouvert, nu [et inculte.

அடி, 1° interjection usitée à l'égard des femmes de basse condition, *V.* அடா. 2° *imp. et part. d'* அடிக்கிறது. 3° *s.* vers, ligne métrique. On en distingue de 5 sortes, savoir: குறளடி de 2 pieds; சிந்தடி de 3; அளவடி de 4; நெடிலடி de 5; கழிநெடிலடி de plus de 5 pieds: இந்தப்பாட்டுக்கெத்தனையடி combien de vers a cette chanson ou cette pièce de poésie. 4° coup, pied, trace, vestige, soulier, chaussure, sandale, semelle, pied, (mesure de 12 pouces), pas, marche, pied ou tronc d'arbre, pied de montagne, base, fondement, proximité, voisinage, Dieu, principe, commencement, origine, racine, fond d'un vase etc... lie, sédiment, le bas, la partie inférieure d'une chose, serviteur, cercle, bouquet, devant, lieu découvert, souche d'une famille. *au pl. V. aussi* அடிகள்: அடிகடை, *ou* அடிநுனி le commencement et la fin, tout; —க்கீழ்ப்படுத்துகிறது dompter, soumettre, gouverner, régir; —க்குடி, —க்குடில் faubourg, village près d'une ville; —கொள்ளுகிறது commencer; — கோலுகிறது s'emparer d'un lieu; —க்கோல் pied de roi, bâton ou houssine pour frapper; —ச்சரக்கு marchandise de rebut, de reste, de qualité inférieure; — ச்சாருகிறது, — சேருகிறது venir ou se rendre aux pieds de; —ச்சுவடு traces, chemin, conduite, mœurs; —ச்சேரி faubourg, village près d'une ville; —தலை les pieds et la tête, description, particularité; —த்தட்டு pont inférieur d'un vaisseau; —த்தலம் fondement, pied; —த்தழும்பு marque de coup, empreinte des verges; —த்தளம் fondement, pavé, carreau de maison; — தாண்டுகிறது, —தாண்டுதல் sauter—, ou saut par dessus la marque, le but, ou la trace, (espèce de jeu d'enfans); —த்தூண்டில் partie supérieure d'un hameçon; — நா racine de le langue; - படுகிறது *v.n.* se soumettre, être frappé, tué, dépensé, consumé, digéré, commun, usuel, répandu, soumis, exèrcé, versé; காதிலடிபடுகிறது parvenir aux oreilles; அடிபடப்பண்ணுகிறது faire battre; —படுத்துகிறது, *v.a.* faire battre, soumettre, subjuguer; — பணிகிறது se prosterner aux pieds, révérer; — பார்க்கிறது chercher les traces ou la cause; — பிடிக்கிறது découvrir ou trouver les traces, la cause, le commencement, le devant, recouvrer le capital, s'attacher au fond; — பெயர்கிறது, — பெயர்தல் se retirer, recu-

ler;—ப்படைgros de l'armée, la fleur de l'armée, 1re couche d'un mur;—ப்படைபோடுகிறது mettre la première couche d'un mur en terre;—பட்டநெல்லு ris battu, ris qui reste au fond;—ப்பட்டகாந்தி sorte d'arsenic préparé;—ப்பலம் gros de l'armée;—ப்பல் dent mâchelière: —ப்பற்று ce qui s'est attaché au fond du vase, s'attacher ainsi, espèce de sel, sel gemme;—ப்பற்றுகிறது s'attacher au fond;—ப்பாடு traces, chemin, conduite, mœurs;—ப்பாயல், —பாய்கிறது, — பாய்சல், V. அடிதாண்டுகிறது;—ப்பாரம் lest; —போடுகிறது faire place, mettre le pied; —மட்டும் jusqu'au fond, entièrement, de fond en comble: — மரம் pied d'un arbre, tronc; — முகனை commencement; — முடி les pieds et la tête, description, détail; —மூட்டிவைக்கிறது faire battre, exciter à se battre; —வணங்குகிறது se prosterner aux pieds, vénérer, adorer;—வயிறு abdomen, bas ventre; —வருடல் action de frotter ou presser légèrement les pieds;— வாரம் pied d'une montagne, fondement, pied; — விடுகிறது le fond d'un vase se séparer, se dessouder; —வினை perversité originelle, extrême malice; அடிக்கொரு நினைவா யிருக்கிறது changer à tout moment de sentiment; அடியின்பிறகேவருகிறது venir après, suivre; அடியைப்பார்த்து நடக்கிறது suivre les traces; மத்தியானத்துக்கெத்தனையடி combien s'en faut-il de pieds pour qu'il soit midi; அடியோடேவீடுவிழுந்தது la maison est tombée de fond en comble; கோயிலடியில் près de l'église; அடியிலேகதைசொல்லு dis la fable ou la chose à partir du commencement; அடியிலேபார்க்கவேணும் il faut voir au fond, remonter à la source; அடியிலிருக்கிறது être au bas, au dégré le plus bas.

அடிகள், *pl.* Dieu, les dieux de la fable, prêtres, hermites, vieillards, chef, dame, sages.

அடிகிறது, டிந்தேன், டிவேன், டி, டிய, *v.n.* (அடி), être frappé, recevoir des coups, se répandre.

அடிக்கடி, (அடிக்கு, அடி), souvent, fréquemment, à tout moment.

அடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v.a.* (அடி), frapper, battre, fouetter, cogner, tuer, massacrer: சாட்சி—appeler en témoignage: அடித்துக் கொள்ளுகிறது se frapper soi-même, se disputer, se battre: அடித்துத்தள்ளுகிறது tuer, *ou comme* அடித்துத்துரத்துகிறது chasser à force de coups: அடித்துப் போடுகிறது tuer; அடித்துவிடுகிறது s'efforcer, aspirer; அடித்துவிழுகிறது, —மோதிவிழுகிறது se frapper la poitrine et tomber à terre de chagrin, être inconsolable. Le mot அடிக்கிறது se joint à certains infinitifs, en élidant l'அ, ou aux gérondifs, et souvent il n'ajoute rien à la signification, *Ex.* சிதறஅடிக்கிறது ou சிதறடிக்கிறது, வாரியடிக்கிறது disperser.

அடிக்கிறவன், *n. app.* d'அடிக்கிறது, celui qui frappe, tue, bourreau, boucher. [க்கிறது, V. அடித்தல்.

அடிக்குதல், அடிக்கை, *n.v.* d'அடி

அடிசில், அடிசிலூண், riz cuit, nourriture cuite,—préparée.

அடிதல், *n.v.* d'அடிகிறது, V. அடிபடுகிறது.

அடித்தல், *n.v.*d'அடிக்கிறது, action de frapper, de tuer, percussion, coup.

அடிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v.a. caus.* d'அடிக்கிறது, faire frapper, faire battre, procurer la bastonnade.

அடிப்பினை, sable mêlé de plomb.

அடிப்பு, *n.v.*d'அடிக்கிறது, V. அடித்தல்.

அடிமடக்கு, (அடி), strophe où un ou plusieurs vers se repètent en tout ou en partie. [கு.

அடிமயக்கு, (அடி), V. பாதமயக்

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா, (அடி, மறிதல், மண்டிலம், ஆசிரியம், பா) agavel où chaque vers peut se mettre

au commencement, au milieu ou à la fin, sans changer ni la mesure ni le sens.

அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள், (அடி, மறிதல், மாற்று, பொருள், கோள்), vers dont on peut intervertir l'ordre, sans nuire ni au sens, ni à l'harmonie, ni à la beauté.

அடிமறிமொழிமாற்றுப்பொருள்கோள், (அடி, மறிதல், மொழி, மாற்று, பொருள், கோள்), vers qu'il faut transposer pour en avoir le sens.

அடிமுரண்டொடை, (அடி, முரண், தொடை), vers au commencement de chacun desquels le mot ou la signification contrastent.

அடிமை, (அடி), esclave, *m. f.* servitude: இவனென்னடிமை il est mon esclave; அடிமைச்சீட்டு, —முறி billet de vente d'un esclave; —த்தனம் servitude, esclavage, captivité: —ப்படுகிறது, — யாகிறது, அடிமைத்தனத்திலகப்படுகிறது être fait ou devenir esclave; — ப்படுத்துகிறது, —யாக்கிறது. —பண்ணிக்கொள்ளுகிறது faire esclave, réduire en esclavage; —யானவன், —யானவள் esclave, *m. f.* celui, celle qui sont devenus esclaves; அடிமையைமீட்கிறது racheter un esclave, le délivrer de l'esclavage.

அடிமோனைத் தொடை, (அடி, மோனை, தொடை), vers qui commencent tous par la même lettre.

அடியந்தாதி, (அடி, அந்தம், ஆதி), pièce de vers où le dernier vers d'une strophe est répété au commencement de la suivante. [suite.

அடியல், *v. n. d'* அடிகிறது, effusion,

அடியளபெடைத்தொடை, (அடி, அளபெடை, தொடை), vers, qui ont tous au 1er mot l'அளபெடை.

அடியறுக்கி, (அடி, அறுக்கிறது), instrument de potier pour marquer son ouvrage et le couper en dessous, afin de l'ôter de dessus la roue.

அடியற்றுப்போகிறது, (அடி, அறுகிறது), être arraché jusqu'à la racine, se déraciner entièrement.

அடியநாதி, அடியனாதி, (அடி, அ *priv.* ஆதி), ce qui est antique.

அடியாட்டி, (அடி), esclave, servante. [tre servante.

அடியாள், (அடி), esclave, moi votre

அடியாறு, (அடி, ஆறு), vieille histoire ou vieil événement, commencement.

அடியான், *au pl.* அடியார், (அடி), esclave, serviteur, moi votre serviteur: அடியார்க்கேவல்செய்தல் obéir à ceux qui sont engagés au service de Dieu, ou aux grands; அடியார்க்கடியேன் moi le serviteur de vos serviteurs.

அடியிடுகிறது, (அடி, இடுகிறது), commencer, entreprendre, poser les bases, — les fondemens.

அடியியைபுத்தொடை, (அடி, இயைபு), vers qui riment ensemble, *i. e.* qui finissent tous par le même mot ou la même syllabe.

அடியுண்கிறது, (அடி, உண்கிறது), être battu, rôder.

அடியுண்ணி, (*id.*), individu accoutumé aux coups.

அடியுரம், (அடி, உரம்), gros de l'armée, fondement. [vrir les traces.

அடியெடுக்கிறது, (அடி), décou-

அடியெதுகைத்தொடை, (அடி, எதுகை); connexion de vers qui riment à la seconde syllabe.

அடியேத்துகிறது, *id.*), se prosterner aux pieds, vénérer, adorer.

அடியேன், (அடி), moi votre serviteur. *au pl.* அடியேங்கள், அடியார், அடியோர்கள் nous vos serviteurs.

அடியொட்டி, (அடி, ஒட்டுதல்), ce qui prend aux pieds, chausse-trape.

அடிவரையறை, (அடி, வரை, அறை), *ou* அடிவாறு, (அடி, வாறு), *V.* அடியாறு.

அடீ, interjection d'un mari à sa femme, ou d'une personne qui a quelque supériorité d'âge etc... envers les femmes de la maison, hé!

அடு, *imp. et part. d'* அடுகிறது *et d'* அடுக்கிறது.

அடுகளம், (அடுகிறது, களம்), champ de bataille.

அடுகிடை, (அடுக்கிறது, கிடை),

rester couché,ne pouvoir se relever, rester inséparablement uni.

அடுகிறது,அட்டேன், அடுவேன், அடு, அட, *v.a.* cuire, accommoder, combattre, tuer, faire, vaincre.

அடுக்க, *inf.d'* அடுக்கிறது,proche, près, tout près.

அடுக்கணி,(அடுக்கு,அணி),*fig.de rhét.* accumulation de mots et d'idées.

அடுக்கல், *n.v. d'* அடுக்குகிறது *et d'* அடுக்கிறது, accumulation, monceau,arrangement, montagne.

அடுக்களை, (அடுகிறது), cuisine.

அடுக்காலாத்தி, (அடுக்கு,ஆலாத்தி),*V.* அடுக்குத்தீபம்.

அடுக்கானகன்னி, (அடுக்கு,ஆன, கன்னி), espèce d'arsenic préparé.

அடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு,டுக்க,*v.a.et n.*1° *acc.et dat.* approcher, être proche, atteindre, se tenir près, s'attacher à, chercher la protection de. 2° *dat.* appartenir, convenir, être bienséant, arriver: அடுத்தாற்போலே proche.

அடுக்கு,pile, accumulation,monceau, tas, rang, rangée, arrangement, ordre, règle, couche de briques, veine de mine, écheveau de 4 fils dévidés ensemble, adjonction, union: அடுக்கடுக்காய்—, அடுக்காய் வைக்கிறது,*V.* அடுக்குகிறது;அடுக்கடுக்காயிருக்கிறது être entassé,empilé, en rangées.

அடுக்குகிறது,*sync.*அடுக்கிறது,க்கினேன், க்குவேன்,க்கு,க்க, *v.a.* (அடுக்கு),*ou* அடுக்கிவைக்கிறது,arranger,mettre en rang, mettre l'un sur l'autre,en rangée, par file, en pile, empiler,amonceler,entasser.

அடுக்குகை,அடுக்குதல்,*v.n.d'* அடுக்குகிறது, monceau, accumulation, pile, action d'entasser, d'empiler.

அடுக்குத்தீபம், (அடுக்கு) , lustre, lampe ou chandelier à plusieurs branches.

அடுக்குத்தொடர்,(அடுக்கு) , répétition d'un mot 2,3, ou 4 fois, soit comme mot de remplissage; *Ex.* அன்றேயன்றே; soit pour le sens; *Ex.* தீதீதீ; soit pour l'harmonie;*Ex.* வருகவருகவருகவருக.

அடுக்குநந்தியாவட்டம், அடுக்குநந்தியாவர்த்தம், (அடுக்கு) , espèce de நந்தியாவட்டம்,ou nerium coronarium,arbuste à fleurs.

அடுக்குப்பாற்சோற்றி,(அடுக்கு), espèce de பாற்சோற்றி ou ruellia secunda.

அடுக்குமல்லிகை, (அடுக்கு), espèce de மல்லிகை ou jasmin.

அடுக்குமுள்ளி, (அடுக்கு) , arbuste épineux,hyssope indienne.

அடுக்குமெத்தை, (அடுக்கு) , lit à plusieurs oreillers placés l'un sur l'autre,maison à plusieurs étages.

அடுக்கூமத்தை,(அடுக்கு, ஊமத்தை) , espèce d'ஊமத்தை ou datura,à fleurs renfermées les unes dans les autres.

அடுசிலைக்காரம்,(அடு, சிலை, காரம்) , la plante நாயுருவி ou achyranthes aspera rouge.

அடுதல், *n.v. d'* அடுகிறது,cuisson, épaississement par l'effet du feu, meurtre,action de faire.

அடுத்த, *part. d'* அடுக்கிறது, *dat.* proche, voisin,contigu, concernant, appartenant, qui concerne, appartient:— இடம் l'endroit tout proche, ou qui m'appartient; — படி comme il semble bon; அடுத்ததாய் conformément;அடுத்தாப்போலே auprès.

அடுத்தல், *n.v. d'* அடுக்கிறது, approche,proximité, événement, attachement,union.

அடுத்தார்,(அடுத்த) ,les parens,les [proches.

அடுத்தி,usure.

அடுந்திறல்,(அடும்) , ardeur belli- [queuse,lion.

அடுப்பங்கரை, (அடுப்பு, அம், கரை) , bords du foyer,foyer.

அடுப்பு,foyer, âtre, crainte, la 2° constellation dite பரணி: அடுப்பிலேயிருக்கிறது être sur le feu; —ஆக்கிறது faire cuire ou bouillir sur le feu;—காயவைக்கிறது faire chauffer sur le feu;—சுடுகிறது, —வறுக்கிறது rôtir, griller;—பொரிக்கிறது frire; — போடுகிறது mettre sur le feu; — வைத்திறக்குகிறது ôter de

dessus le feu, de dessus le fourneau.

அடுமை, *et* அடுமைத்தனம். *P.* அடிமை *et* அடிமைத்தனம்.

அடுவல், mélange de riz et de வரகு ou millet, monnaie de bas aloi.

அடே, interjection envers les inférieurs, hé!

அடை, 1° couvée, incubation, espèce de gâteau, chemin, feuille, poids, gravité, poids de 50 பலம், pointe, appui d'un lévier, fermeture, enclume, impôt sur la terre, comparaison, approche, proximité, voisinage. 2° *imp. et part. d'* அடைகிறது, *et d'* அடைக்கிறது : அடையிலிருக்கிறது, அடைகாக்கிறது, —காத்தல், —கிடக்கிறது couver, ne pas quitter, ne pas bouger; — கோழி poule qui couve; — கத்துகிறது gloussement d'une poule qui couve; — பற்றினபுழுதி croûte de poussière, motte. [ண்.

அடைகட்டி, (அடை), *V.* அடைம

அடைகலம், (அடை), plaque ronde de métal qui sert de clochette.

அடைகல், அடைகல்லு, (அடை), enclume de pierre, enclume.

அடைகாய், (அடை), achar, fruit onfis au vinaigre.

அடைகிறது, டைந்தேன், டைவேன், டை, டைய, *v.a. et n.* அடைகுதல், *n.v.* obtenir, acquérir, remporter, gagner, atteindre, avoir, confire, faire des conserves, des achars, venir, arriver, se rendre, se joindre, recourir, se réfugier, jucher, être enfermé, bouché, barré, obstrué, payé, contigu, adjacent, continuel, confiner à, échouer sur la côte: நோவடைகிறது éprouver de la douleur; தன்னூர்— arriver à son village. [canal.

அடைகுளம், (அடை), étang sans

அடைகுறடு, (அடை), pinces, pincettes, enclume. [ception, acquisition.

அடைகை, *n.v. d'* அடைகிறது, ré-

அடைகொடுத்தல், (அடை), échange, troc, troquer. [bloqué, blocus.

அடைகோட்டை, (அடை), fort

அடைக்கலக்குருவி, அடைக்கலங்குருவி, அடைக்கலாங்குருவி, அடைக்கலான்குருவி, (அடைக்கலம்), moineau, passereau, fringilla domestica.

அடைக்கலம், refuge, asyle, protection, sureté, abri, dépôt, ce qu'on a sous la main: அடைக்கலம்புகுமிடம், அடைக்கலஸ்தலம் asyle, lieu de refuge; —புகுதல் refuge, se réfugier; அடைக்கலமாய்ப்போகிறது, —வருகிறது, அடைக்கலம்புகுகிறது *et par corr.* — பூருகிறது, — பூதுகிறது se réfugier auprès, avoir recours à ; அடைக்கலங்கொடுக்கிறது, —அடைவிக்கிறது, — ஆயேற்றுக்கொள்ளுகிறது, — ஆகவைக்கிறது protéger, prendre sous sa protection, donner asyle.

அடைக்காய், (அடை), noix d'arec.

அடைக்கிறது, டைத்தேன், டைப்பேன், டை, டைக்க, *v.a. ou* அடைத்திடுகிறது, அடைத்துப்போடுகிறது, fermer, fermer au verrou, ou à clef, obstruer, boucher, arrêter, combler, payer, renfermer, clore, enclore, entourer, emprisonner, confiner, joindre, empêcher, cacher, borner la vue, prendre, engloutir, dévorer, pleuvoir sans discontinuer: வேலியடைக்கிறது entourer ou fermer d'une haie; அடைத்திருக்கிறது, அடைத்துக்கிடக்கிறது être fermé, bouché; வாசலடைக்கிறது fermer la porte, boucher l'entrée; அடைத்துக்கிடக்கின்றது la porte est fermée.

அடைசல், *n. v. d'* அடைசுகிறது, presse, resserrement, éloignement.

அடைசி, *ger. d'* அடைசுகிறது, loin, à part, garre, garre! —ப்போ, —யிரு va-t-en, retire-toi, fais place.

அடைசிலை, (அடை), doublure, habit doublé ou usé.

அடைசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.n. et a.* se retirer, s'écarter, s'en aller, se presser, être pressé, presser, repousser, retrousser, devoir, mettre dans le coin de sa bouche; அடைசிப்போகிறது, — யிருக்கிறது se re- [tirer.

அடைசுதல், *V.* அடைசல்.

அடைசுபலகை, (அடைசுகிறது), planche qui s'adapte pour boucher une ouverture.

அடைசுவலை, (*id.*), espèce de filet.

அடைசேரி,(அடை), faubourg.

அடைசொல், (அடை), *V.* அடைமொழி.

அடைச்சூதல், couronnement de [fleurs.

அடைதல்,*n.v.* *d'* அடைகிறது, recours,acquisition,obtention,gain.

அடைத்தல்,*n. v.* *d'* அடைக்கிறது, action de fermer,d'enclore etc...clôture,garde, accumulation.

அடைந்த,*part.d'* அடைகிறது: அழுக்கடைந்த sale.

அடைந்தவர்,அடைந்தார், அடைந்தோர்,(அடைகிறது), parens,amis, cliens,ceux à qui on donne asyle.

அடைபடுகிறது,ட்டேன்,டுவேன், டு,ட, (அடை), *v. pass.* *d'* அடைக்கிறது, être fermé, bouché, obstrué.., s'obstruer,se boucher,se fermer, etc.

அடைப்பம்,(அடைப்பு),sac,sachet, bourse,poche,sac à bétel:—கட்டுகிறது lier ou assujettir son sac; அடைப்பக்காரன் serviteur qui porte le sac à bétel.

அடைப்பன்,அடைப்பான், (*id.*), esquinancie des animaux, qui les suffoque.

அடைப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. d'* அடைக்கிறது,emprisonner,faire emprisonner,faire enfermer ou enclore

அடைப்பு, *n. v. d'* அடைக்கிறது, haie,enclos,obstruction,porte,ce qui est clos,chose fermée, clôture, emploi de clore, action de fermer etc...

அடைப்பை,(அடை), sac à bétel: அடைப்பைக்காரன் serviteur qui porte le sac à bétel, ou le bétel et l'arec.

அடைமண், (அடை), terre qui s'attache à la charrue.

அடைமழை,(அடை), pluie con-[tinuelle.

அடைமாங்காய்,(அடை),mangue verte coupée,salée et séchée au soleil

அடைமானம்,gage, caution, manière,méthode,remède à une chose, comparaison: — ஆன engagé, mis en gage; — வைக்கிறது donner en gage, hypothéquer; — கட்டுகிறது hypothéquer; அதற்கடைமானமில்லை il n'y a pas de remède à cela.

அடைமொழி, (அடை), mot ajouté à un nom,adjectif, attribut, épithète.

அடைய,1° *inf. d'* அடைகிறது. 2° [tout.

அடையடுத்தவாகுபெயர், (அடை, அடுத்த, ஆகு, பெயர்), ஆகுபெயர் composé *i. e.* auquel un autre mot s'est joint adjectivement.

அடையலர்,(அடைகிறது, அல்ல), அடையார்,(அடைகிறது), ennemis.

அடையல்,1° *n.v. d'* அடைகிறது. 2° acquisition,tout,enclume,recours

அடையாளம்,signe,indice,preuve, marque,témoignage,spécimen, évidence:—போடுகிறது marquer,mettre une marque; — கண்டுபிடிக்கிறது découvrir les marques,ou au moyen des marques; அடையாளக்குறி signalement,indice.

அடைவிக்கிறது,வித்தேன்,விப்பேன்,வி,விக்க, *v. caus. d'* அடைகிறது, 1° protéger, donner asyle. 2° *ou*

அடைவிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன்,ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. du préc.* faire obtenir.

அடைவு,voie,manière, méthode, répétition *v.g.*de comédie,fois, tout, gage, caution, comparaison : அடைவாய்,அடைவாக bien, convenablement,brièvement et avec ordre,proprement, adroitement; அந்தவடைவாக, அந்தடைவாக, அந்தடைவுபோல ainsi,de cette manière.

☞ அட்ச se met souvent pour அக்ஷ ou அக்க; en conséquence cherchez par அக்ஷ ou அக்க les mots qui commencent par அட்ச et qui ne se trouvent pas ici.

*அட்சகன்னம்,(அக்ஷம்), *V.* அக்ஷகன்னம்.

*அட்சதை, *V.* அக்ஷதை.

*அட்சபாடனம், *V.* அக்ஷபாடன[ம்.

*அட்சம், *V.* அக்கம்.

அட்சயவருஷம், *V.* அக்ஷயவருஷ[ம்.

*அட்சயம், *V.* அக்ஷயம்.

*அட்சரம், et ses dérivés, *V.* அக்ஷரம்,et ses dérivés.

*அட்சி, *V.* அக்கி.

☞ அட்ட 1° se met souvent pour அஷ்ட; en conséquence cherchez par அஷ்ட les mots en அட்ட qu'on ne trouve pas ici. 2° *part. d'* அ

கிறது. 3° *obl. d'*அட்டம், huit.

*அட்டகம், *V.* அஷ்டகம்.

*அட்டகாசம், (attahâsa), éclat de rire,ris immodéré.

*அட்டகை, *V.* அஷ்டகை.

*அட்டமி, *V.* அஷ்டமி.

*அட்டம், 1° (அஷ்டம்), huit,noix muscade. 2° (atta), lieu voisin,le palais de la bouche, riz cuit, étage d'une maison. 3° prostration, révérence aux pieds de quelqu'un, cercle, forme croisée: அட்டங்கால் jambes croisées; — கால்போடுகிறது croiser les jambes; அட்டமிடுகிறது tourner en rond; அட்டம்பாரிக்கிறது, — பாரித்தல் s'étendre sur les côtés. [par le broiement.

அட்டயோசம், poudre obtenue

அட்டவணை, livre de compte ou de caisse,grand-livre, registre,liste, cahier,index,table (d'un livre),chose ajoutée.

அட்டவதானம், *V.* அஷ்டாவதானம். [தம்.

*அட்டனம்,(attana), *V.* சக்கராயு

அட்டணை,(அட்டம்), forme croisée: —க்கால் pieds croisés; இடதட்டணை manière d'être assis le pied gauche croisé sur l'autre; வலதட்டணை la manière où le pied droit est croisé sur l'autre.

*அட்டாங்கநமஸ்காரம், அட்டாங்கவந்தனம், *V.* அஷ்டாங்கநமஸ்காரம். [கயோகம்.

*அட்டாங்கயோகம், *V.* அஷ்டாங்

அட்டாதுட்டி, 1° désordre. 2° *V.* அடர்ந்தேற்றம்.

*அட்டாபதபத்திரம், (அட்டாபதம்), lame ou feuille d'or.

*அட்டாபதம், *V.* அஷடாபதம்.

*அட்டாபந்தனம், *V.* அஷ்டபந்தனம்.

அட்டாமுகம், (அட்டம்), air de travers,d'aversion,de mépris,de distraction. [*V.* அட்டாணை.

*அட்டாலம்,1° (attâla), palais. 2°

*அட்டாலிகாகாரன், (attâlikâ palais), sculpteur,tailleur de pierre.

அட்டாலே, *V.* அட்டாணை. [tosa.

அட்டாலேமரம்,l'arbre ficus ace-

*அட்டாளகம்,அட்டாளம்,(attâla, —laka), étage,chambre haute.

*அட்டாளிகை, (attâlikâ), étage supérieur, chambre sur l'étage, pa-

அட்டாணை,banc cingalais. [lais.

அட்டி,1° délai, retard, obstacle, pouppe de navire, fond ou extrémité d'un tonneau, réglisse, sandal rouge,l'arbre இலுப்பை. 2° *(achthi) pois, amande, pulpe de féve ou de noyau: —யுள்ளவன் homme lent; — பண்ணுகிறது,—படுத்துகிறது différer,empêcher; — சொல்லுகிறது prononcer lentement; அட்டிக்கிடமான qui cause du retard.

அட்டிகம்,noix muscade.

அட்டிகை,அட்டியல், joyaux que les femmes portent au cou.

அட்டில்,(அடுகிறது,இல்),cuisine.

அட்டு,1° extrait des fruits et du suc de palmier, chose cuite, chose faite,digue,estimation. 2° *gér. d'*அடுகிறது. 3° terminaison de l'optatif; *Ex.* செய்யட்டு qu'il fasse.

அட்டை,sangsue, semelle.

அட்டோலிக்கம்,pompe,splendeur, grand train,joie.

அணங்கம், *V.* இலக்ஷணம்.

அணங்காட்டு,possession ou oracle,(d'esprit bon ou mauvais.)

அணங்கு,1° crainte,beauté,désir, meurtre, divinité, déesse, femme, danse en l'honneur des faux dieux, maladie,peine, trouble, monde des immortels,vitesse, nouveauté, mer, agneau. 2° *imp. et part. d'*அணங்குகிறது: —கடவுள் Dieu, déesse.

அணங்குகிறது,கினேன்,குவேன், கு,க, (அணங்கு), *v.n.* être troublé, affligé, se fatiguer.

அணங்குதல், *n.v. d'*அணங்குகிறது,trouble,affliction.

அணம்,அணரி,palais de la bouche,menton, côté de la partie inférieure de la bouche.

அணல், partie inférieure de la bouche, gorge, gosier.

அணவல், *n. v. d'*அணவுகிறது, proximité,conformité,congruité.

அணவு,1° milieu. 2° *imp. et part. de*

அணவுகிறது,வினேன், வுவேன்,
வு,வ,*v.n.*s'attacher à,s'unir,s'approcher, convenir, s'accoupler.

அணவுதல், *n. v. d'* அணவுகிறது,
adhésion,proximité,connexion, co-

அனு,ana,15 centimes. [pulation.

அனுப்பு,அனுப்புதல். 1° fraude.2°
n.v. de

அனுப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவே
ன்,ப்பு,ப்ப, *v.a.*tromper.

அணி,1° ornement,décoration,figure de rhétorique, traité de ces figures,beauté,guirlande de fleurs,orgueil,grandeur,bien, ordre, régularité,série,rangée,pile,rang,détachement,bataillon,corps de troupes,ordre de bataille ou de marche,troupe de 5 éléphans, joyaux, bijou, instrument de labourage.2° *imp. et part. d'* அணிகிறது. 3° * (ani), borne: அணியணியாய் en rang, en rangée, par files; அணிப்படுத்துகிறது faire habiller,orner,ranger; — பார்க்கிறது passer en revue, ajuster le fil pour tisser; — யிடுகிறது,-வகுக்கிறது mettre en rang, ranger une armée en ordre,ranger en bataille:— வகுப்பு ordre de bataille, ordre, bataillon. [tain nombre de troupes.

அணிகம், litière, palanquin, cer-

அணிகலம், (அணி),1° bijou, instrument d'orfèvre ou d'autres ouvriers.2° *ou* அணிகலச்செப்பு boite aux bijoux. [joyaux.

அணிகலன்,*P.*அணிகலம், bijou,

அணிகிறது, ணிந்தேன், ணிவேன்,ணி,ணிய,*v.a.*1°embellir,revêtir, orner de bijoux, ranger une armée en bataille ou en ordre. 2° *ou* அணிந்துகொள்ளுகிறது s'habiller,se revêtir,être revêtu, porter, s'orner de bijoux etc..,mettre,prendre: மோதிரம்— prendre sa bague, se mettre une bague au doigt; அணிந்தற்றுப்போகிறது déchoir,devenir pauvre.

அணிசு,*P.*அணிது. [அணிது.

அணிச்சை, *V.* நாகமல்லிகை et

அணிதல்,*n.v. d'* அணிகிறது, décoration, action de revêtir, d'orner, de se vêtir, de s'orner de bijoux

அணிது,proximité,proche.[etc..

அணிதுணு,(அணி) , l'arbre,மணிலாஆத்தா. [trée d'une pagode.

அணிர்தம்,siége ou banc à l'en-

அணிந்துரை,(அணிதல்;உரை),
préface,exorde,partie ornée du dis-

அணிப்பிள்ளை,*V.*அணில். [cours.

* அணிமா, (அணு, iman),un des அஷ்டமாசித்தி, pouvoir imaginaire de se réduire à la petitesse d'un atome.

அணிமுலை, (அணி), citrouille.

அணிமை, 1° (அணி), action de vêtir ou de se vêtir, ornement, parure, voisinage. 2° *P.* அணிமா,petitesse, finesse.

அணியதிகாரம், (அணி), traité des figures de rhétorique, il fait ou est censé faire la 5me partie de l'இலக்கணம் ou grammaire tamoule.

அணியம், proue, préparatif, ustensil, détachement,partie d'armée.

அணியல்,1° *V.* அணிதல்.2° guirlande. [ணியதிகாரம்.

அணியிலக்கணம், (அணி), *V.* அ

அணிலன், *P.* அநிலன், *n.pr.* un des 8 vasous, ou demi-dieux.

அணில், écureuil, rat palmiste, sciurus palmarum. [joux,collier.

அணிவடம்,(அணி),collier de bi-

அணிவிக்கிறது,வித்தேன்,விப்பேன்,வி, விக்க, *v. caus. d'* அணிகிறது,faire habiller, faire orner.

அணிவித்தல், *n. v. d'* அணிவிக்கிறது. [nulaire.

அணிவிரல், (அணி), doigt an-

*அணு, (anou), atome, âme, vie, petitesse, finesse, espace, division d'un atome: அணுவணுவாய் en poudre; அணுவுக்கணு un atome d'atome, une chose infiniment petite; அணுவுக் கணுவாயிருக்கிறவர் l'être suprême.

அணுகலர்,1°(அணுகு,அலம்),voisins. 2° (அணுகல், அல்ல), ennemis.

அணுகல், *n.v. d'* அணுகுதல் proximité, approche. [homme.

* அணுகன், (அணு, ka), habile

அணுகுகிறது, *sync.*அணுகிறது, கினேன்,குவேன்,கு,க, *v. n.* approcher, venir, arriver,toucher: அணுகிவா viens tout près; அற்பருத்தமு

ங்கர்த்தாவுக்கணுகாது le Seigneur est impeccable même pour les plus petites fautes. [கல்.

அணுகுதல், அணுகுகை, *V.* அணு

அணுக்கம், sandal.

* அணுச்சைசவம், (அணு), une des 16 sectes de Siven. [éclair.

* அணுபை, (அணு, bhâ *lumière*),

* அணுப்பிரமாணம், (அணு), mesure d'un atome, le moins possible.

அணுமை, 1° (அண்ணுகிறது), proximité, 2° *P.* அணிமா, petitesse.

* அணுருபம், (அணு, உருபம்), figure d'un atome, chose invisible, extrêmement petite.

* அணுருபகாரணம், (அணு, உருபம், காரணம்), cause efficiente des atomes, Dieu.

* அணுருபி, (அணு, உருபி), esprit.

* அணுரோணு, (அணு, இரோணு), poussière menue.

அணுவெழுத்து, (அணு), très-petite lettre, lettres de même classe.

அணுவல், அணுவுகிறது. அணுவு, *corr. de* அணவல், அணவுகிறது, அணவு.

அணை, 1° digue, chaussée, rive, bord, levée de terre entre les rizières ou les champs, paire de bœufs, lit, couche, coussin, matelas, secours, lest de navire, file, grandeur, gravier, gravois. 2° *imp. et part. d'* அணைகிறது *et d'* அணைக்கிறது: அணைகட்டுகிறது, —போடுகிறது, — சொரிகிறது construire une digue; — யுடைக்கிறது rompre une digue; —வெட்டிவிடுகிறது couper une digue ; வெள்ளம்வருவதற்குமுன்னேயணைபோடவேண்டும் il faut faire la digue avant que le torrent ne vienne, *i. e.* il faut prévenir le mal; ஓரணை, ஈரணை, மூவணை, une, deux, trois paires de bœufs, (au delà on se sert plutôt de ஏர்.)

அணைகயிறு, (*P.* அணையும், கயிறு), corde avec laquelle on lie le veau aux pieds de devant de la mère quand on la trait.

அணைகிறது, ணைந்தேன், ணைவேன், ணை, ணைய, *v. n. ou* அணைந்துபோகிறது, s'éteindre, être lié deux à deux, s'approcher, s'accoupler; அணையாமலிருக்கிறது n'être pas éteint, être inextinguible.

அணைக்கிறது, ணைத்தேன், ணைப்பேன், ணை, ணைக்க, *v. a. d'* அணைகிறது, éteindre, embrasser, serrer dans ses bras, recevoir, accueillir, nourrir, lier, joindre, unir, mettre autour *ou* au pied, mettre, approcher: அணைத்து *ou* அணைச்சுப்போடுகிறது éteindre: — க்கொள்ளுகிறது embrasser; அணைத்தெடுக்கிறது embrasser un enfant et le prendre dans ses bras; பட்சிதன்குஞ்சுகளை யணைத்துநிற்கும் l'oiseau tient sous lui ses petits pour les conserver chauds, *fovere*; மரத்துக்குமண்ணையணைக்கிறது chausser un arbre, y mettre de la terre au pied.

அணைக்கை, *V.* அணைத்தல்.

அணைசு, அணைச்சு, (அணைகிறது). 1° proximité. 2° *adv.* proche.

அணைசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n.* se retirer, s'écarter, s'en aller, chercher protection: அணைசிப்போகிறது se retirer; — யிருக்கிறது être sous la protection. [liaire.

அணைசொல், (அணை), mot auxiliaire.

அணைதல், *n. v. d'* அணைகிறது, union, copulation, extinction.

அணைத்தல், அணைப்பு, *n. v. d'* அணைக்கிறது, embrassement, union, action d'éteindre, de joindre, d'approcher.

அணையாடை, (அணை, ஆடை), toile pliée sur laquelle on met coucher les enfans, habits.

அணையாத, *part. nég. d'* அணைகிறது *et d'* அணைக்கிறது. inextinguible... [on, jonction, attache.

அணைவு, *n. v. d'* அணைகிறது, union, jonction, attache.

அணோக்கம், (அண், நோக்கம்), arbre, regard en haut, blessure au visage, fracture des dents.

அண், 1° coche, cran fait à un bâton, lacet à nœud coulant, fronde, dessus. 2° *imp. et part. d'* அண்ணுகிறது: அண்ணிடுகிறது faire un nœud coulant; அண்ணுக்கிறது, *P.* அண்ணுக்குகிறது, faire des coches, des dents.

*அண்டகடாகம், (அண்டம், கடாகம்), le globe de l'univers considéré comme un grand vase ou une tuile creuse. [கம், முகடு). zénith.

அண்டகடாகமுகடு, (அண்டகடா

*அண்டகம், (andaka), 1° testicules. 2° la plante குப்பைமேனி.

*அண்டகன், (அண்டம், han *détruire*), eunuque.

அண்டகை, pain, pâtisserie.

*அண்டகோசம், (அண்டம்), cosmographie, science du globe, de l'univers, limites, fruit, peau de fruit, testicules. [globe de l'univers.

*அண்டகோளம், (அண்டம்), le

அண்டங்காக்கை, அண்டங்காக்காய், அண்டங்காகம், (அண்டம்), corbeau noir ou des bois.

*அண்டசம், (அண்டம், dja *né*), animal ovipare: les plus connus dans l'Inde, sont: 1° அரணை le lézard bigarré, 2° ஆமை la tortue, 3° இப்பி les poissons à coquille, 4° உடும்பு le lézard appelé leguan iguana, 5° ஓந்தி le caméléon, 6° தவளை la grenouille, 7° நண்டு le crabe, 8° பல்லி le lézard domestique, 9° பறவை les oiseaux, 10° பாம்பு les serpens, 11° மீன் les poissons, 12° முதலை le crocodile. ce monde et les autres.

*அண்டபகிரண்டம், (அண்டம்),

*அண்டம், (anda), œuf, univers, monde, air, ciel, firmament, testicules, crâne: அண்டத்துக்குள்ளது பிண்டத்துக்குண்டு le corps humain renferme en petit ce qui est dans le monde. [mes.

அண்டயர், (அண்டம்), les hom-

*அண்டயோனி, (அண்டம்), soleil, matrice de l'univers, ce qui engendre tout. [ண்டம்), gros oiseau, aigle.

அண்டரண்டபக்ஷி, (அண்டர், அ

அண்டரண்டம், (அண்டம், அண்டம்), les divers mondes.

அண்டர், (அண்டம்), habitans du ciel, dieux prétendus, bergers, ennemis: அண்டர்மண்டலம் ciel.

அண்டலர், (அண்டுகிறது, அல்ல), ennemis.

அண்டல், *n.v.* *d'*அண்டுகிறது, proximité, approche, recours, action de s'approcher, d'enfoncer, de resserrer. [tans de l'air, du ciel.

அண்டவாணர், (அண்டம்), habi-

அண்டவாதம், அண்டவாய்வு, அண்டவுபத்திரியம், (அண்டம்), hydrocèle (surtout celle des enfans), tumeur d'un des testicules, hernie.

அண்டவிருத்தம், — விர்த்தம், (அண்டம்), cours circulaire des planètes autour du soleil.

அண்டா, terrine, casserole. [mis.

அண்டார், (அண்டுகிறது), enne-

அண்டி, 1° anus, fondement. 2° *gér. d'*அண்டுகிறது. [et féroce.

அண்டிகம், chien sauvage, rouge

*அண்டிரன், (andira), homme.

அண்டில், insecte qui attaque les yeux.

அண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v.a. et n. ou* அண்டிக்கொள்ளுகிறது, approcher, arriver, se rendre auprès, recourir, s'unir, s'adonner à, se mettre sous la protection, s'enfoncer, presser: அண்டப்பார்க்கிறது, — பார்த்தல் chercher à plaire, à gagner les bonnes grâces; ஆசையண்டாதாலழுகையுமண்டாது sans désir point de pleurs: ஒருவனையண்டி *ou* அண்டிக்கொண்டுபிழைக்கிறது subsister par la faveur de quelqu'un; பாவிகளையண்டாதே n'aie aucune liaison avec les méchans. [ல்.

அண்டுகை, அண்டுதல், *V.* அண்ட

அண்டை, (அண்டுகிறது), 1° *s.* proximité, voisinage, côté, support, appui, étai, morceau, pièce. 2° *adv.* près: அண்டைக்கு, அண்டையில் (*avec le gén.*), près, auprès, avec; அண்டைபோடுகிறது rapiécer: — வீடு la maison voisine; — கொடுக்கிறது appuyer, mettre un étai, donner un support; — போகிறது approcher, aller auprès, aller trouver; என்னண்டை, என்னண்டையில் avec moi, auprès de moi; என்னண்டைக்குவா viens à moi; அண்டை யயல்பார்த்துப்பேசுகிறது parler en secret regardant tout autour si on est observé.

அண்ணகன், eunuque, châtré, *pl.*

அண்ணாகர், அண்ணாகன்மார் eunuques, surtout parmi les mahométans, gymnosophistes qui vont nus et vivent ordinairement dans les bois.

அண்ணாந்தாள், corde qu'on lie de manière à faire tenir la tête haute, supplice qui consiste à avoir le gros orteil attaché au cou et les mains liées derrière le dos. [luette, menton.

அண்ணம், palais de la bouche,

அண்ணல், 1° frère aîné, chef des habitans des bois, grandeur, grand, prince, roi, (surnom de) Siven, Bouddha, Arouguen. 2° n. v. d' அண்ணுகிறது, approche, venue.

அண்ணன், voc. அண்ணா, அண்ணே, pl. அண்ணன்மார், frère aîné, cousin germain (aussi plus âgé); ce nom s'emploie encore par honneur et amitié.

அண்ணா. 1° voc. de அண்ணன். 2° imp. d' அண்ணாக்கிறது. 3° s. V. அண்ணாக்கு. [qui ceint les reins.

அண்ணாக்கயிறு, ceinture, corde

அண்ணாக்கிறது, ணாந்தேன், ணாப்பேன், ணா, ணாக்க, v. n. 1° ou அண்ணாந்துபார்க்கிறது regarder en haut, ouvrir la bouche, ou une large bouche. 2° sync. d' அண்ணாக்குகிறது, (அண், ஆக்குகிறது), க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, faire des coches, des dents.

அண்ணாக்கு, அண்ணா. (அண், நாக்கு, நா). luette, épiglotte: இதையண்ணாக்குத்தொண்டையால் விழுங்கிப்போடு avale ceci sans le goûter.

அண்ணாடகம், corr. d' அன்றாடகம்.

அண்ணாத்தல், n. v. d' அண்ணாக்கிறது. [அண்ணாந்தாள்.

அண்ணாந்தாள், அண்ணாந்தாழ், V.

அண்ணாமலை, (அண்ணுகிறது), montagne dont Brama et Vichnou ne peuvent approcher; elle est dédiée à Siven.

அண்ணாருகிறது, ணார்ந்தேன், ணாருவேன், ணாரு ou ணார், ணார, v. n. regarder en haut.

அண்ணாவி. அண்ணாவியார், tuteur, précepteur, frère aîné, poëte, ancien, catéchiste.

அண்ணி, அண்ணியார், (அண்ணன்), femme du frère aîné. [ximité.

அண்ணிசு, (அண்ணுகிறது), pro-

அண்ணிடுகிறது, (அண், இடுகிறது), faire un nœud coulant.

அண்ணியில், P. அன்றியே.

அண்ணீர், hon. d' அண்ணி.

அண்ணுகிறது, ணினேன், ணுவேன், ணு, ண, v. n. approcher, atteindre, s'attacher.

அண்ணுதல், n. v. d' அண்ணுகிறது, proximité, approche, attachement.

அண்ணெரிஞ்சான்பூண்டு, arbrisseau appelé hedysarum bearticulatum.

அண்ணை, homme de peu d'esprit.

அண்முதுகிறது. தினேன், துவேன், து, த, v. n. V. அண்ணுகிறது.

அண்முதல், n. v. du préc. proximité, approche.

அண்மை, n. v. d' அண்ணுகிறது, proximité: அண்மைச்சுட்டு la lettre இ ou ce qui montre les objets voisins; —விளி, ou —விழி appel de ceux qui sont proche. [nace.

அதகடி, (அதம்) réprimande, me-

*அதகணம், (அதம்), constellations ou correspondance d'étoiles qu'on prétend pronostiquer la ruine.

அதகம், remède, forte médecine qui fait revenir de l'évanouissement, la plante பெருமருந்து.

அதக்குகிறது, sync. அதக்கிறது, க்கினேன். க்குவேன், க்கு. க்க, v. a. broyer ou frotter dans les mains, presser doucement, amollir, tourner les alimens dans la bouche, les faire passer d'un côté à l'autre, menacer, réprimander, parler, avaler sans mâcher.

அதக்குகை, n. v. d' அதக்குகிறது, menace, réprimande.

அதங்கம். (அ priv.), plomb.

*அதசம், (atasa), âme, vent, toile faite de fibres d'écorce.

அதசு, interrogation, ruine.

*அதஸ்தம், அதஸ்தத்துவம், (adhastha), chose inférieure, subsistence.

அதஷ்டம், P. அதிஷ்டம்.

*அதடம், (atata), précipice, lieu escarpé. [leine du serpent.

அதட்டம், dent venimeuse—,ha-

அதட்டல்,அதட்டு,*n.v. d'*அதட்டுகிறது,réprimande, menace, tremblement.

அதட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.*gronder, réprimander,reprendre, menacer, censurer, crier: அதட்டிப்பார்க்கிறது sonder l'esprit en menaçant; அதட்டிக்கேட்கிறது demander avec colère,reproche, menace, réprimande. [ல்.

அதட்டுகை,அதட்டுதல்,*V.*அதட்ட-

அதது,*P.*அதுவது, chaque, chaque chose,cela et cela.

அதப்பியம்,indécence, déshonnêteté, parole ou chose indécente: — சொல்லுகிறது, — பேசுகிறது en dire. [பகம்.

*அதமசரீரம்,(அதமம்),l'arbre கற்-

*அதமதானம், (*id.*), don fait à contre-cœur. [காரன்.

*அதமபிருதகன்,(*id.*), *V.* காவடிக்-

*அதமம்,(adhama),chose vile,abjecte, mauvaise, injustice, dernière qualité.

*அதமவிமிசதி, (அதமம், vimsati 20). 20 années du siècle de 60 ans réputées mauvaises, ce sont les dernières.

*அதமன்,*m.* அதமி,*f.*(அதமம்),personne vile,abjecte,scélérat,—te.

*அதமாங்கம், (அதமம், அங்கம்), pied.

*அதமாதமம்,(அதமம், அதமம்), chose très-vile, scélératesse.

*அதம், 1° (adhas), petitesse, bas, profondeur, bas-fond, figuier. 2° (atha) postériorité, après. 3° (hata), ruine, destruction, meurtre:—பண்ணுகிறது,— பண்ணிப்போடுகிறது tuer, détruire, démolir.

அதம்பம்,espèce d'arsenic naturel.

அதம்புகிறது,பினேன்,புவேன், பு, ப,*v.a.V.*அதும்புகிறது.

அதம்புகை,அதம்புதல்,*n.v.du préc.* réprimande: அதம்புதல்பண்ணுகிறது réprimander. [midité.

*அதபிரியம்,(அ *priv.*), lâcheté,ti-

*அதரபானம்,அதரமதம்,(அதரம்), humidité des lèvres, salive qui en provient. [lèvre, vulve,anus.

*அதரம்,(adhara)lèvre inférieure,

*அதராமிர்தம்,(அதரம்,அமிர்தம்), eau des lèvres.

*அதராவலோகம், (அதரம், அவலோகம்), compression des lèvres.

*அதரிசனம்,(அ *priv.*),invisibilité, imperceptibilité, cécité, disparition.

அதரிசனன், அதரிசி, (அ *priv.*), 1° Dieu, l'invisible. 2° aveugle.

*அதரித்திரன், (அ *priv.*), homme aisé,non pauvre,le roi கன்னன்.

அதருமம், *V.* அதர்மம்.

*அதருவச்சிரம், *V.* அதர்வச்சிரம்.

அதர், excroissance, glandes à la gorge des brebis,poussière(des rues), chemin,sable fin,long magasin.

அதர்கொளல்,அதர்கோள், (அதர்), vol de grand chemin. [ம்.

*அதர்க்கம்,(அ *priv.*), *V.* குதர்க்க-

*அதர்மம், (அ *priv.*), iniquité,injustice,péché,manque de charité.

*அதர்மன்,*m.* அதர்மி,*f.* (அதர்மம்),personne injuste,non charitable.

*அதர்மாசாரி,*m.f.*(அ *priv.* தர்மம், ஆசாரி), vaurien, vaurienne, personne de mauvaise vie,sans civilité.

*அதர்மாத்திகாயம், (அ *priv.*), homme injuste.

*அதர்வணம், அதர்வணவேதம், (atharva), le 4me Vêdam.

*அதர்வம், அதர்வக்கிரம்,(*id.*),une des divisions des vêdams, le 4me des உபநிடதம். [des உபநிடதம்.

அதர்வச்சிரம், (அதர்வம்), le 32me

அதலகுதலம், désordre, tumulte, bruit,confusion, déroute:—பண்ணுகிறது disperser,causer du tumulte, de la confusion,faire du bruit,du tapage; அதலகுதலப்பட்டுப்போகிறது être dispersé,mis en déroute.

அதலமூலி,(அதலம்,மூலம்), sorte de plante, sorte de பாலை que les brebis ne broutent pas.

*அதலம், அதலலோகம்,(atala),le 1er des 7 mondes inférieurs des fables indiennes,la portion des enfers immédiatement sous la terre.

*அதவம்,(atha),postériorité,après.

*அதவா,(athavâ), outre, sans: அ-

த்வாபக்ஷம் amitié fausse, supposée.
அதவிடம், V. அதிவிடயம்.
அதவு, figuier, beurre.
அதழ், pétale, feuille de fleur.
அதளி, vitesse, précipitation, tumulte, bruit, tintamarre: —பண்ணுகிறது faire du tapage, causer du tumulte, du désordre, hâter, précipiter; —யாயிருக்கிறது être en désordre, en émeute; —யாய்ப்பேசுகிறது parler avec colère et dureté.
அதளை, 1° grande cruche, grand pot, espèce de gâteau, hutte pour garder la moisson: —போடுகிறது dresser une hutte. 2° la plante நிலப்பீர்க்கு. 3° ou புளியதளை masse ou balle de tamarin: —பண்ணுகிறது, —பிடிக்கிறது mettre le tamarin en masse ou en boule. [brebis.
அதள், peau, glande du cou des
அதறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v.a. அதறுதல், n.v. faire tomber en secouant.
அதனப்பிரசங்கி, (அதனம்), orgueilleux, grand babillard.
அதனம், abondance, excès, plus, trop, beaucoup.
அதன், obl. d'அது, de cela.
*அதன்மம், P. அதர்மம், injustice.
அதா, (அது, ஆ), voilà.
*அதாதிரு, (அ priv. dâtrou, qui donne), avare. [dire, savoir.
அதாவது, (அது, ஆவது), c'est-à-
*அதி, 1° (ati, adhi), particule qui se joint au commencement des noms et signifie grand, beaucoup, fort. 2° V. அதிதி. [de rire.
*அதிகசிதம், (அதி, hasita ris), éclat
*அதிகடம், (அதி), éléphant.
*அதிகண்டம், (அதி), la 6me des 27 divisions de l'orbite de la lune.
*அதிகதம், (அதி), vent.
*அதிகதை, (அதி), discours frivole, —insignifiant. [கொடிவேலி.
அதிகநாரி, (அதிகம்), la plante
*அதிகந்தம், (அதி), sorte d'herbe odoriférante, souffre, fleur de l'arbre சண்பகம்.
*அதிகப்பிரசங்கம், (அதிகம்), discours trop long, bavardage, fanfaronnade, vanterie.
*அதிகப்பிரசங்கி, (அதிகம்), grand parleur, fanfaron.
*அதிகம், (adhika), abondance, grande quantité, surplus, excès, plus, trop, accumulation d'exemples, armée, signe, gain, avantage, accroissement, élévation, expansion, l'arbre குருக்கத்திமரம் gœrtnera racemosa, presse, le serpent Râgou, petit lait: அதிகமாகிறது, அதிகப்படுகிறது s'accroître, augmenter; அதிகமாக்குகிறது augmenter; அதிக, அதிகமான plus, trop de, excessif, plus grand, plus nombreux; அதிகமாய், அதிகமாக plus, trop; அதனிலுமதிகமாக plus même que cela; அதிகமதிகமாய் de plus en plus.
அதிகரணம், (அதி), lieu, possession, terminaison de l'ablatif ou cas nommé locatif, question, excellence.
அதிகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v.n. (அதிகாரம்), exceller, croître surpasser, se distinguer.
அதிகரிக்கை, அதிகரித்தல், அதிகரிப்பு, n.v. du préc. accroissement, augmentation, supériorité.
அதிகரிப்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. caus. d'அதிகரிக்கிறது, augmenter, amplifier, faire croître, faire exceller.
அதிகல், la plante காட்டுமல்லிகை.
அதிகற்றுதி, la plante கொடிவேலி.
*அதிகன், (அதிகம்), grand, supérieur, Siven. [de rire.
*அதிகாசம், (அதி hâsa ris), éclat
*அதிகாந்தம், (அதி), ciel rouge.
*அதிகாயன், (அதி, காயம்), n. p. Adicayen, un des fils de Ravanen.
*அதிகாரம், (adhikâra), 1° article, chapitre, section. 2° intendance, pouvoir, autorité, gouvernement, emploi, droit, prérogative, augmentation, nature, qualité, disposition, science, ordre, excellence, supériorité. 3° V. அதிகாரவுனை: —கொடுக்கிறது donner pouvoir, autoriser; அதிகாரச்சாலை prétoire, cour, tribunal; —தலைவன் chef, intendant.
அதிகாரப்புறனடை, (அதிகாரம், புறன், நடை), remarque sur ce qui manque à un chapitre.

அதிகாரவுரை,(அதிகாரம்,உரை), explication où l'on cite les chapitres ou titres d'un livre.

*அதிகாரன்,(அதிகாரம்),celui qui a autorité ou droit,chef, magistrat, intendant,curateur.

*அதிகாரி,(*id.*) , 1° *V.* அதிகாரன். 2° héros d'un poëme, celui qui est capable d'entendre la lecture des ouvrages,celui qui a fait composer un ouvrage; அதிகாரித்துவம் pouvoir,exercice de l'autorité.

*அதிகாலம்,அதிகாலே,(அதி),grand matin: அதிகாலமே, அதிகாலேயிலே de grand matin.

*அதிகிரமம்,1° (அதி),négligence, augmentation,excès,opposition,violation. 2° *V.* அதிக்கிரமம்.

*அதிகிருச்சிரம், (அதி) , espèce de pénitence qui consiste à ne prendre chaque jour qu'une poignée de nourriture pendant 6 jours et à ne rien prendre les 3 jours suivans. [rel.

*அதிகுணம்,(அதி),excellent natu-

*அதிகுணன்,(அதி), Dieu,homme de bon naturel. [ற்று.

அதிகும்பை,(அதி), la plante பொ

அதிகோவம்,la plante அழிஞ்சில்.

*அதிக்கிரமம், (அதி), impiété,iniquité,pétulance,injustice, désobéissance: அதிக்கிரமக்காரன் impudent, insubordonné, mutin; அதிக்கிரமம் பண்ணுகிறது,—செய்கிறது *ou*

அதிக்கிரமிக்கிறது,மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v.a.et n.*(அதிக்கிரமம்), traiter ou agir avec insolence, méchanceté, injustice,désobéir: அதிக்கிரமித்துநடக்கிறது se conduire mal, être désobéissant.

அதிக்கிரமித்தல்,அதிக்கிரமிப்பு, *n. v. du. préc.* pétulance, insolence, désobéissance.

அதிக்குதி,(அதி), conduite cruelle, —mauvaise, —indécente, cruauté.

*அதிக்ஷேபம்,(அதி),envoi.mépris.

அதிங்கம்,réglisse,glycyrrhiza.

*அதிசங்கலிதம்,(அதி) , *V.* சங்கலிதசங்கலிதம். [mulation de richesses.

*அதிசஞ்சயம்,(அதி), tas ou accu-

*அதிசந்தானம்,(அதி),mensonge.

*அதிசயம், (atisaya), étonnement, admiration,figure de rhétorique qui l'exprime,miracle, merveille, prodige, beauté, excellence, prééminence,nouveauté,un des 18, défauts d'un corps fantastique: அதிசயமாய் merveilleusement; அதிசயமான admirable,étonnant, merveilleux; அதிசயப்படுகிறது admirer,s'étonner;—க்காரன் homme admirable,surprenant,faiseur de prodiges;—ச்சொல் mot d'admiration,de surprise;— விரக்கச்சொல் mot de surprise et de commisération.

அதிசயன்,(அதிசயம்), 1° *V.* அதிசயக்காரன். 2° Arouguen.

அதிசயிக்கிறது,யித்தேன், யிப்பேன்,யி,யிக்க,*v.n.*(அதிசயம்),admirer, s'étonner,être surpris,surpasser, exceller. [*préc. V.*அதிசெயிப்பு.

அதிசயித்தல், அதிசயிப்பு,*n. v. du*

*அதிசயோத்தி, (அதிசயம், உத்தி), exclamation, louange, exagération.

அதிசரம்,(அதி) , soupir.

அதிசரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,*v.n.* அதிசரித்தல், *n.v.* (அதி), s'en aller loin, marcher beaucoup, —vite.

*அதிசருச்சனம்,(atisardjana) , libéralité,don,donation, meurtre.

*அதிசாக்கிரதை, (அதி) , grande diligence, grand soin. [ன்றி.

அதிசாமியை, l'arbuste வெண்கு

அதிசாரணம்,l'arbre,மாவிலிங்கு

*அதிசாரம்,1° (atisâra), diarrhée, cours de ventre, espèce de dyssenterie ; on en distingue de 4 sortes, savoir:வாதாதிசாரம், பித்தாதிசாரம்,சிலேஷ்மாதிசாரம், திரிதோஷாதிசாரம்;—எடுக்கிறது, —பிறக்கிறது commencer à avoir la diarrhée; அதிசாரபேதி espèce de dyssenterie avec fièvre ; அதிசாரத்திரவியங்கள் remèdes contre la dyssenterie, savoir: 1° வெட்பாலேயரிசி nerium antidyssentericum,2° அதிவிடையம் espèce de racine médicinale. 3° வட்டத்திருப்பி cissampelos pareira. 4° வறட்சுண்டி mimosa triquetra. 5° சுக்கு gingembre sec. 6° கீழ்காய்நெல்லி phyllanthus niruri. 7° இலவம்பிசின் gomme du cotonnier ou bombax petan-

drum. 8° ஓமம் sison ammi, 9° கஞ்சா cannabis indica. 10° மாவிரை semence ou noyau de manguier. 11° திப்பிலி poivre long. 12° சிறுகாய்ஞ்சொறி tragia cannabina. 13° இருபூலா, *i.e.* வறட்பூலா fluggea leucopyrus, et நீர்ப்பூலா phyllanthus multiflorus. 14° சாதிக்காய் noix muscade. 15° நீர்முள்ளிவிரை graine de barleria longifolia. 16° முத்தக்காசு cyperus juncifolius. 17° குங்கிலியம் sorte de résine. 18° காட்டாத்திப்பூ fleur de bauhinia tomentosa. 19° கிராம்பு clou de girofle. 20° கருங்காலிப்பிசின் gomme du bois noir ou diospyros ebenum. 21° ஆவிரை cassia auriculata. 22° புளியம்வேர் racine de tamarinier. 23° வாழை bananier ou musa paradisiaca. 24° வெள்ளிலோத்திரம் pulpa feroniæ. 25° மாதுளம்பிஞ்சு grenade en croissance. 26° கருவேல் mimosa arabica. 27° தேன் miel. 28° புளியங்கொட்டைத்தோல் peau de la noix du tamarinier. 29° தென்னம்பாளை enveloppe d'où sort la grappe du palmier. *En outre.*

*அதிசாரம், 2° (atitchâra), passage d'une planète, par un signe, plus prompt que le temps moyen: அதிசாரவக்கிரம் espèce de rétrogradation des astres.

*அதிசித்திரம், (அதி), mesure de temps en musique d'un quart de மாத்திரை et d'un கலை.

*அதிசீக்கிரம், (அதி), grande hâte, —diligence: அதிசீக்கிரமாக très-vite, en grande hâte, rapidement.

*அதிசெயம், *P.* அதிசயம். [து.

அதிசெயிக்கிறது, *P.* அதிசயிக்கிறது.

அதிசெயிப்பு, *n.v. du préc.* étonnement, prépondérance, supériorité.

*அதிச்சத்திரகம், அதிச்சத்திரம், (atitchtchhatra), champignon, mousseron. [அதிஷ்டவான்.

அதிஷ்டக்காரன், அதிஷ்டசாலி, *V.*

*அதிஷ்டம், அதிஷ்டத்துவம், (அ, *priv.* திஷ்டம்), bonne fortune, bonheur, fortune, chance, hazard, don de Dieu, destin.

அதிஷ்டவான், அதிஷ்டன், *m.* அதிஷ்டி, *f.* (அதிஷ்டம்), heureux, fortuné.

அதிஷ்டவீனம், (அதிஷ்டம், ஈனம்), infortune, malheur, guignon.

அதிஷ்டவீனன், (*id.*), infortuné.

*அதிஷ்டானம், (adhichtâna), அதிஸ்தானம், stabilité, lieu, cause efficiente, roue, ville: அதிஷ்டானசைதன்னியம், Dieu, la 1re cause.

அதிஷ்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v.a.* அதிஷ்டித்தல். *n. v.* (அதி, ஸ்திதம்), affermir, ordonner.

*அதிட்சேபம், *V* அதிக்ஷேபம்.

அதிட்டச்செல்லி, espèce d'arsenic.

*அதிட்டம், 1° *V.* அதிஷ்டம். 2° poivre.

*அதிட்டானம், *P.* அதிஷ்டானம்.

அதிட்டிக்கிறது, *P.* அதிஷ்டிக்கிறது. [maladie phlegmatique.

அதிதலசிலேட்டுமம், (அதி, தலம்),

அதிதனுவு, (அதி, தனம்), or.

*அதிதாதிரு, (ati, dâtrou *qui donne*), homme libéral.

அதிதாரம், (அதி), jujubier.

*அதிதானம், (அதி), don, présent.

*அதிதி, 1° (aditi), terre, Aditi, une des épouses de Câsibabrama et mère des 330 millions de dieux inférieurs. 2° (atithi), *pl.* அதிதியர், hôte, étranger, nouveau venu, novice: —கிரியை, —சேவை, —பூசை hospitalité. 3° (அ *priv.* திதி), jour lunaire réputé impropre pour les sacrifices aux morts. [tion புனர்பூசம்.

அதிதிநாள், (அதிதி), la 7e constella-

அதிதிப்பம், manque d'appétit. [ம்.

*அதிதீவிரம், (அதி), *V.* அதிசீக்கிர

*அதிதூதன், (*id.*), *pl.* அதிதூதர், அதிதூதர்கள், archange, premier ambassadeur ou chef d'ambassade.

*அதிதேவன், (*id.*), Dieu.

*அதிதேவதை, (*id.*), déesse qui est supposée avoir autorité. [sia.

அதிபசமி, l'arbre கொன்றை cas-

*அதிபதி, (அதி), souverain maître, seigneur, chef, roi: —யாயாளுகிறது: gouverner avec un pouvoir absolu.

*அதிபயம், (*id.*), grande crainte.

*அதிபரன், (*id.* para *ennemi*) vainqueur des ennemis.

*அதிபலம், (*id.*), l'arbre நேர்வாளம், grande force. [வாதுளுவை.

அதிபறிச்சம், graine de la plante

*அதிபன், (adhipa), roi, prince, maitre, chef, souverain seigneur de toutes choses. [violation.

*அதிபாதம், (atipâta), opposition,

*அதிபாரகம், (அதி, பாரம், ga *qui va*), mulet. [savant.

*அதிபாரகன், (அதி), homme très-

*அதிபாரம், (*id.*), lourd fardeau.

*அதிபானம், (*id.*), liqueur enivrante. [ture.

*அதிபூதம், (*id*), illusion de la na-

*அதிமதுரம், (*id.*), réglisse, l'arbrisseau வெண்குன்றி: அதிமதுரப் பட்டை écorce ou racine de réglisse.

அதிமலம், (*id.*), l'arbre மாவிலிங்கு. [excès.

*அதிமாத்திரம், (*id.*), abondance,

*அதிமாயம், (*id.*), manque d'illusion. [cellent, —qui vit long-temps.

*அதிமானுடன், (*id.*), homme ex-

அதிமிதி, (*id.*), *V.* அதிக்குதி.

*அதிமித்திரன், (*id.*), mari.

அதிமிருத்தியாதிமாத்திரை, pilule de bézoard, pierre animale.

*அதிமூர்க்கம், (அதி), furie, emportement, rage, grande obstination: —பண்ணுகிறது être en fureur, ou très-obstiné. [homme violent.

*அதிமூர்க்கன், (அதி), furieux,

*அதிமோகம், (அதி), 1° beaucoup, plusieurs. 2° *V.* ஒருதலைக்காமம்.

*அதியக்ஷன், அதியட்சன், (அதி, அக்ஷம்), inspecteur.

*அதியசிதம், *V.* அதிகசிதம்.

*அதியம், (அதிகம்), abondance, plus, excès, espèce de remède.

அதியா, (hadiyah, *mot arabe*), dons faits aux grands: —க்கொடுக்கிறது donner libéralement, largement; —அனுப்புகிறது envoyer des présens; —த்தட்டுமுட்டு présent, don gratuit.

அதியாமம், chiendent. [cessive.

*அதியுஷ்ணம், (அதி), chaleur ex-

*அதியோக்கிய, (அதி, யோக்கியம்), *adj.* très-digne, très-grand.

*அதிரசம், (அதி, இரசம்), espèce de gâteau, —de boisson.

*அதிரதம், (அதி), 1° char entier, *i.e.* la plus haute sorte de char, une des 4 sortes de chars. 2° *V.* அதிரசம்.

*அதிரதன், அதிரதி, (அதிரதம்), roi qui a un char entier, *i.e.* de la plus haute espèce. [ment, hallier.

அதிரல், *n.v.d'* அதிருகிறது, ébranle-

அதிராகம், souffre. [gentil.

அதிராத்திரம், espèce de sacrifice

அதிராயம், admiration, prodige.

*அதிரிசம், அதிரிசனம், (adrisa), *V.* அதரிசனம். [gle.

*அதிரிசன், (*id.*), invisibile, aveu-

*அதிரிசியம், (அதிரிசம்), invisibilité, l'art de se rendre invisible.

அதிருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, *v.n.* branler, vaciller, trembler, frissonner, frémir, avoir peur, tonner, gronder; அதிர்ந்துபோகிறது branler, être ébranlé: பூமியதிரநடவாதபுண்ணியவான் brave homme qui a soin de n'offenser personne, qui mène une vie tranquille.

அதிருத்தி, (அ *priv.*), insatiabilité, n'être pas satisfait, —rassassié.

*அதிருபம், (அதி), belle figure, air, forme.

*அதிரேகம், (atirêka), étonnement, superfluité, abondance, excès, supériorité, chose supérieure.

*அதிரோகணி, (அதி, rohani *montée*), échelle. [monaire.

*அதிரோகம், (அதி), phthisie pul-

அதிர், (அதிர்கிறது), commotion, secousse, tremblement, crainte, son, *imp. et part. d'* அதிர்கிறது *et d'* அதிர்க்கிறது. [*V.* அதிருகிறது.

அதிர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர,

அதிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a. d'* அதிர்கிறது, secouer, ébranler, faire trembler, crier, gronder, dire.

அதிர்ச்சி, *n.v.d'* அதிருகிறது, secousse, tremblement, cri, clameur, éclat, tonnerre, grand bruit, tumulte, augmentation, crainte.

அதிர்தல், *n.v.d'* அதிருகிறது, tremblement, secousse, bruit du tonnerre

அதிர்த்தல், *n.v.d'* அதிர்க்கிறது, secousse, tremblement, réprimande, dictée, énonciation, bruit du tonnerre.

அதிர்த்தி, *V.* அதிர்ச்சி. [nerre.

அதிர்ப்பு, *n. v. d'* அதிர்க்கிறது, se-

cousse, commotion, tremblement, crainte, grand bruit, clameur.

அதிர்வெடி, அதிர்வேட்டு, (அதிர்), coup de canon tiré à poudre, ou pour effrayer: அதிர்வெடியாய்ச்சுடுகிறது tirer à poudre pour effrayer.

*அதிலோகம், (அதி), monde.

*அதிவசனம், (*id.*), nom.

*அதிவாசம், (*id.*), veille d'un jeûne, cérémonie préparatoire, odeur forte, voisinage, lieu, maison.

*அதிவாசனம், (*id.*), onction—, effusion de parfums.

*அதிவாதம், (அதி), grand vent.

*அதிவாலகன், (அதி, பாலகன்), enfant, poupon.

அதிவிடயம், அதிவிடையம், (அதி), racine médicinale, bonne pour la dyssenterie, igname.

*அதிவிநயம், (அதி), humilité excessive ou fausse, flatterie, belles paroles: அதிவிநயமனுஷன் fourbe, trompeur. [tourment.

*அதிவியதை, (ativyathâ), grand

அதிவியர்த்தி, (அதி), conséquence, indication d'une chose, bavardage, loquacité. [grande pluie.

*அதிவிருஷ்டி, (அதி, vrouchti *pluie*),

*அதிவீரம், (அதி), grande force, grand courage, grande valeur.

*அதிவீரன், (அதிவீரம்), homme très brave, *n. pr.* d'un auteur.

அதிவெள்ளைச்சிந்தூரம், — செந்தூரம், (அதி, வெள்ளை), mercure sublimé. [ம்.

*அதிவேகம், (அதி), *V.* அதிசீக்கிர

*அதிவேதனம், (அதி), mariage d'un homme qui a déjà une femme.

*அதீசன், (அதி, ஈசன்), maître.

*அதீசாரம், *P.* அதிசாரம்.

*அதீச்சுரன், அதீச்சுவரன், (அதி, ஈச்சுரன், ஈச்சுவரன்), roi, Dieu, ange: அதீச்சுரபதவி dignité ou privilège des 9 chœurs des anges.

*அதீக்ஷணதை, அதிட்சணதை, (அ *priv.* தீக்ஷணம்), chose émoussée.

*அதீதப்பிரமம், (அதீதம்), Dieu.

*அதீதம், (atita), abondance, superfluité, ce qu'on ne peut atteindre, ce qui est passé, supérieur, ou au dessus, chant accompagné d'une cymbale, or: அதீதமாய் abondamment, au-dessus; மனோவாக்குக்கதீதமாய் d'une manière incompréhensible et ineffable. [ciel, les sages, les grands.

*அதீதர், (அதீதம்), habitans du

*அதீதவேதன், (அதீதம்), homme versé dans les vêdas.

*அதீதியம், (அ *priv.* தீதி *soif*), exemption de désir.

*அதீந்திரியம், (அதி, இந்திரியம்), chose au-dessus des sens.

*அதீரம், (அ *priv.*), ce qui est sans rivage, défaut de rivage.

*அதீரை, (adhirâ), femme stupide, —désobéissante, éclair.

*அதீனம், (adhina), habileté, droit, autorité, maîtrise possession: அதீனத்துவம் liberté, droit, habileté.

அது, 1° (*neut. de* அவன்,), cela. 2° terminaison du génitif singulier: அவனதுகை sa main: அதற்கது cela se rattache à cela; அதற்கப்புறம், அதுக்கப்பால் après cela, ensuite, en outre; அதற்குள்ளே cependant, durant cet intervalle; அதற்கென்ன qu'est-ce que cela fait, ou signifie; அதிலுங்குறைய moins que cela; அத்தோடுவந்தான் il est venu avec cela; அதெப்படியென்றால் ou யெனில், car, en effet, *mot à mot*, si vous demandez comment; அதுவே cela même.

அதுக்கம், (அதுக்குகிறது), coup, action de frapper, abri, refuge, fosse, creux.

அதுக்கல், *n.v.d'* அதுக்குகிறது, action de battre, de presser, d'exprimer.

அதுக்குகிறது, *sync.* அதுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* amollir avec les doigts, presser doucement, exprimer, faire sortir en pressant.

அதுங்கல், 1° action de se retirer, de se réfugier, de se creuser, amollissement. 2° *n.v. de*

அதுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n.d'* அதுக்குகிறது, être amolli par la pression des doigts, s'amollir, se retirer, devenir creux.

அதும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.a.* injurier, invectiver, repro-

cher, réprimander.

*அதுலம்,(அ priv. துலா),chose incomparable, 1 décillion ou l'unité suivie de 33 zéros. [Dieu.

*அதுலன், (id.), l'incomparable,

*அதுலிதம், (அ priv.), inégalité, immobilité.

*அதுல்லியம், (அ priv.), incomparabilité, chose incomparable.

அதெந்து.qui,quoi?

*அதெரிசனம், P. அதரிசனம்.

அதே,(அது.ஏ), cela même.

அதேதென்றால்,அதேதெனில், அதேதென்னில். அதேனென்றால், அதேனென்னில்,(அது,ஏது, ஏன், என்றால்,என்னில், எனில்), car, en effet, certes, *mot à mot*, si vous demandez ce que c'est, —pourquoi.

அதைக்கிறது, தைத்தேன், தைப்பேன், தை, தைக்க, *v.n.* rebondir, reculer, s'enfler, se délier, se débander, croître: செறுவத்திறுலேஅதைத்துப்போகிறது s'enfler d'orgueil; அதைத்த enflé, large, débandé, reculé, qui a rebondi.

அதைக்கை, அதைத்தல், அதைப்பு, *n.v.d'* அதைக்கிறது, rebondissement, reculement, répercussion, enflure: அதைப்பாயிருக்கிறது être enflé.

அதொன்மையம், (அ priv. தொல், மை, அம்), nouveauté.

அதோ, 1° (அது.ஓ), est-ce cela, voilà, vois. 2° *அதோ, (adhô *pour* adhas), dessous, partie inférieure.

*அதோகதி,(அதோ), enfer, descente, fosse, creux. [anus, vulve.

*அதோங்கம், (அதோ, அங்கம்),

*அதோசாதி,(அதோ), basse caste.

*அதோபாகம்,(அதோ), côté inférieur, dessous. [inférieur, enfer.

*அதோபுவனம், (அதோ), monde

*அதோமாயை,(அதோ), vil prestige.

*அதோமுகம், (அதோ), embouchure, yeux baissés, regard en bas, tête baissée. [plante கவிழ்தும்பை.

அதோமுகி, (அதோ, முகம்), la

*அதோலம்பம்,(அதோ),chose suspendue, pendre, ligne perpendiculaire. [தோபுவனம்.

*அதோலோகம், (அதோ), V. அ

*அதோவதனம்,(அதோ), V. அதோ

*அதோவாயு.(அதோ),pet. [முகம்.

அத்த, *adj. et obl. de* அத்தம், demi, à moitié. [celet.

*அத்தகடகம்,(அத்தம் *main*), bra-

அத்தகண்டாதனம்,(அத்தம், கண்டம், ஆதனம்), manière d'être assis en s'appuyant d'une main par terre, pendant que l'autre main tient le pied élevé en haut.

அத்தகமை,(அ, *dém.*), cette manière, —convenance.

அத்தகம்,cumin noir.

அத்தகோரம்.l'arbre நெல்லிமரம்.

*அத்தசகாயம், (அத்தம்), secours en nature.

*அத்தசதம்,(id.), 100 ans.

*அத்தசந்திரன்,(id.),1er quartier, croissant de la lune.

*அத்தசாமம்,(id.), minuit.

*அத்தசித்திரம், (id.), mesure de temps en musique d'un demi மாத்திரை et d'un கலை.

அத்தடி, le pied ou la base se perdre, fluctuation. [richesses.

*அத்தநாசம்,(அத்தம்), perte des

அத்தநாள்,(id.), la 13me constellation, moitié du jour.

*அத்தபாகம்,(id.), moitié.

*அத்தப்பிரகரம், (id.), 4 nâjigei 1/4, ou 102 minutes [tes invisibles.

அத்தப்பிரகரன், une des planè-

*அத்தமண்டபம்,(அத்தம்), vestibule du milieu du temple. [னம்.

*அத்தமம்.(அஸ்தம்), V. அஸ்தமா

*அத்தமனம்,(id.), V. அஸ்தமானம், அஸ்தமித்தல்.

அத்தமானம், ricin.

அத்தமானியம்,(அத்தம்), 1° payer pour taxe la moitié des revenus. 2° V. அர்த்தமானியம்.

அத்தமிக்கிறது, அத்தமித்தல், அத்தமிப்பு, V. அஸ்தமிக்கிறது, அஸ்தமித்தல், அஸ்தமிப்பு.

அத்தமேற்காலாதனம், (அத்தம், மேல், கால், ஆதனம்), manière de s'asseoir où l'on tient avec les mains les 2 pieds pliés en haut.

*அத்தம், 1° (hasta), la 13me constellation ou chevelure de Bérénice, chemin, chemin difficile, main. 2°

(artha), richesses, or, signification, guichet, forêt, miroir, gomme, résine, gummi bdellium, racine médicinale dite அதிவிடயம். 3° (அஸ்தம்), la montagne derrière laquelle le soleil se couche. 4° (arddha), moitié, demi. 5° (abda), année, nuage, nom d'une montagne. [ainée.

அத்தம்பியான், mari de la sœur

அத்தரசிதம், calamine, cadmia.

*அத்தராத்திரி, (அர்த்தம்), minuit, milieu de la nuit.

அத்தர், 1° parfum, parfums mélangés. 2° (அத்தம்), habitans des forêts.

அத்தலைபொருந்தி, nom d'une plante. [ம்), dire c'est assez.

அத்தவாரணம், (அத்தம், வாரண

அத்தவாளம், (அத்தம்), récréation, agrément, plaisanterie, forêt, manteau. [désir des richesses.

அத்தவேடணை, (அத்தம், ஏடணை),

அத்தவிலை, (அத்தம், விலை), prix moyen. [cette occasion.

அத்தறுவாய், (அ *dém.* தறுவாய்),

அத்தனை, (அ *dém.* தனை), tant, autant, si, autant que, comme: —பேர் tant de personnes; — பெரிய si grand; — ப்பிரயாசைப்பட்டான் il a fait tant d'efforts; கடற்கரைமணலத்தனை aussi nombreux que le sable de la mer; வந்தஅத்தனைபேரும் tous ceux qui vinrent; எள்ளத்தனையாயிருக்கிறதைமலையத்தனையாக்குகிறது exagérer considérablement, faire une montagne d'un grain de sésame. *prov.* இரண்டத்தனையாகிறது être doublé: அத்தனைக்கத்தனை tant pour tant; நீயத்தனைமடையனோ es-tu si stupide?

*அத்தன், (atta), Dieu, prêtre, père, aîné, ancien, le fruit கடுக்காய், étain, Arouguen, Siven.

அத்தன்மை, (அ *dém.* தன்மை), cette manière.

அத்தாட்சி, preuve, témoignage, marque, autorité: —கொடுக்கிறது prouver, vérifier, donner des preuves, des témoignages.

அத்தாணி, trône, résidence du roi.

*அத்தாதிக்கம், (அத்தம், ஆதிக்கம்), excédent de la moitié.

*அத்தாதுரம், (அத்தம், ஆதுரம்), désir des richesses.

அத்தாப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v.a.* அத்தாப்பித்தல், *n.v.* presser en menaçant.

அத்தாயம், marche de tour, marche-pied de tourneur, écorce dont il polit son ouvrage.

*அத்தார்ச்சனை, (அத்தம், அர்ச்சனை), acquisition des richesses.

*அத்தார்த்தம், (அத்தம், அர்த்தம்), demi-année, semestre, cause ou marque de richesses.

அத்தால், *abl. de* அது.

*அத்தாள், *voc.* அத்தா, (attâ), mère.

அத்தானம், porte sous la tour d'une pagode.

அத்தான், cousin, beau-frère.

அத்தி, 1° ou அத்திமரம், figuier, ficus racemosa: —க்கொழுந்து rejeton de figuier; — க்காய் figue verte. 2° *அத்தி, (hasti), éléphant, (mâle ou femelle). 3° (asthi), os, poivre long, un des 10 principaux nerfs du corps humain, nerf oculaire. 4° (hatyâ), meurtre. 5° (atti), sœur aînée, la plante கருவிளை, la plante மெருகு. 6° *gér. de* அத்துகிறது *et imp. de* அத்திக்கிறது. 7° (asti), existant, présent. 8° (abdhi), mer. 9° (adri), montagne.

*அத்திகை, (attikâ), sœur aînée.

அத்திகோலம், (அத்தி), l'arbre அழிஞ்சில். [கு, arum.

அத்திக்கன்னி, (*id.*), l'arbre மெரு

அத்திக்கடவுள், (*id.*), Pilleiyar, le dieu éléphant.

அத்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, *v.a.* (அத்தம்), faire la moitié. [நீர்முள்ளி.

*அத்திசம், (அத்தி *mer*), la plante

அத்திசயனன், (அத்தி *mer*, சயனம்), Vichnou. [ரம்.

*அத்திசுரம், (அத்தி *os*), *V.* அஸ்திசு

அத்தித்தல், *n.v. de* அத்திக்கிறது.

*அத்தித்திப்பிலி, (அத்தி *éléphant*), *V.* யானைத்திப்பிலி. [Parvadi.

*அத்திநந்தனி, (அத்தி *montagne*),

*அத்திநவநீதகம், (அத்தி *mer*), la lune (née, selon la fable, en barattant la mer).

*அத்திபஞ்சரம், (அத்தி os), squelette, os sans chair.

*அத்திபாரம், V. அஸ்திவாரம்.

அத்திபுரசாதனி, l'indigotier.

*அத்திமண்டுகி, (அத்தி mer, மண்டூகம் grenouille), mère-perle.

*அத்தியக்கினி, (அதி, அக்கினி), 1° dot. 2° V. ஊழித்தீ.

*அத்தியக்கினிட்டோமம், (அதி, அக்கினி, ஸ்தோமம்), espèce de sacrifice

*அத்தியக்ஷரம், —யட்சரம், (அதி, அக்ஷரம்), V. பிரணவம்.

*அத்தியக்ஷன், —யட்சன், (அதி, அக்ஷம்), président, magistrat, intendant, économe. [pas funèbre.

*அத்தியசனம், (அதி, அசனம்), re-

*அத்தியந்தம், (அதி, அந்தம்), infinité, immensité, abondance, excellence, 10 octillions, ou l'unité suivie de 28 zéros: —ஆன excessif, extrême, illimité, sans borne; அத்தியந்ததரித்திரம் très-grande pauvreté; —பணிவு profonde humilité; —கோபம் colère excessive.

*அத்தியந்தாபாவம், (அதி, அந்தம், அபாவம்), manque d'existence antérieure, qui suppose l'existence subséquente.

*அத்தியயம், 1° (adhyaya), chapitre. 2° (atyaya), châtiment, supplice, détresse, connaissance douteuse de la différence d'une chose, perte, dommage, mal, mort, violation.

*அத்தியயனம், (adhyayana), lecture ou étude surtout des vèdas, action d'apprendre par cœur surtout les choses de religion: — பண்ணுகிறது apprendre ainsi.

அத்தியவசயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, v.a. அத்தியவசயித்தல், n.v. (அத்தியவசாயம்), appliquer les qualités naturelles d'une chose à une autre dont on parle, parler par métaphore.

*அத்தியவசாயம், அத்தியவசாயிதம், (adhyavasâya, —yita), persévérance, effort, application déterminée, métaphore, ce qu'on s'est approprié.

*அத்தியாகரணம், (adhyâharana), 1° supplément des ellipses, des élisions et des abréviations. 2° lecture des védas, étude.

*அத்தியாகாரம், 1° (atyâkâra), faute, censure. (2° atyâhâra), gourmandise, repas copieux. 3° (adhyâhâra), V. அத்தியாகரணம்.

*அத்தியாசம், (adhyâsa), différence, imputation, mettre sur, siéger, être assis majestueusement.

*அத்தியாசனம், (அதி, ஆசனம்), sorte de cérémonie funèbre.

*அத்தியாசாரம், (அதி, ஆசாரம்), irrégularité, violation de la coutume. [மா), âme, Dieu.

*அத்தியாத்துமா, (அதி, ஆத்து

*அத்தியாத்துமிகம், (id.), ce qui regarde Dieu: அத்தியாத்துமிகநூல், V. அத்தியான்மிகநூல்.

*அத்தியாபகன், (adhyâpaka), professeur de vêdas, ou de doctrine religieuse.

*அத்தியாபனம், (adhyâpana), enseignement, enseignement des vèdas, ou de la religion.

*அத்தியாயம், (adhyâya), section, chapitre surtout d'un livre sacré, ou de poésie, chapitre d'un commentaire des vèdas, les vèdas, étable à bœufs.

*அத்தியாயனம், V. அத்தியயனம்.

*அத்தியாரோகணம், அத்தியாரோகம், (அதி, ஆரோகணம்), action de monter, ascension.

*அத்தியாரோபனம், (அதி), entassement d'une chose sur une autre.

*அத்தியாவாகனிகம், (adhyâvâhanika), dot, douaire.

*அத்தியான்மா, அத்தியான்மிகம், (அதி, ஆன்மா, ika), V. அத்தியாத்துமா. அத்தியாத்துமிகம்.

அத்தியான்மிகநூல், (அதி, ஆன்மிகம், நூல்), science théologique des indiens. Elle est divisée en trois systèmes dits சாங்கியம், பாஞ்சலியம், வேதாந்தம். [reux, surnom de Siven.

*அத்தியுடன், (adhyouda), l'heu-

அத்திரதர், rois qui ont un char à roues. [des armes.

*அத்திரதேவர், (அத்திரம்), dieux

*அத்திரபரிக்ஷை, (id.), art de lan-

cer des traits, science de l'arc, une des 64 sciences des gentils.

*அத்திரம், (astra), trait, flèche, javelot, toute arme qu'on lance avec la main, dard lancé en avant, en ligne droite ou le premier, âne, cheval, montagne, fusée volante, jujubier, noix de galle du terminalia dite கடுக்காய்ப்பூ. [dité, hardiesse.

*அத்திராசம், (அ priv.), intrépi-

*அத்திராதரம், அத்திராபரம், (அத்திரம், ஆதரம், அபரம்), carquois.

*அத்திரி, (adri, atri), chameau, âne, cheval, soufflet de fournaise, dard, Atri, un des 7 sages que les gentils prétendent être une des 7 étoiles de la grande ourse, flèche, air, montagne, soleil, nom d'un des 18 livres de jurisprudence. [terre.

*அத்திரிகிலே, (அத்திரி, கிலம்), la

*அத்திரிசாதன், (atri, djata né), la lune, prétendu fils d'Atri, (அ priv. திரி), homme des 3 premières castes.

*அத்திரிசாரம், (அத்திரி), fer.

*அத்திரிசிருங்கம், (id.), sommet de montagne.

*அத்திரீசன், (அத்திரி, ஈசன்), l'Himâlaya, roi des montagnes, Siven.

அத்திரு, l'arbre அரசு.

*அத்திரோகம், (அ priv. துரோகம்), douceur, poli.

*அத்திவாரம், P. அஸ்திவாரம்.

அத்திலே, la plante dite செருப்படி.

*அத்தினபுரம், அத்தினபுரி, V. அஸ்தினபுரம். [femelle. 2° V. அஸ்தினி.

*அத்தினி, 1° (hastini), éléphant

அத்து, 1° particule explétive et intercallaire, Ex. அத்து dans பாடத்துக்கு venant de பாடம் et க்கு. 2° ceinture, ceinture de femme, combinaison, union, accouplement, exactitude, limite, couleur rouge, couture, glandes au cou, phlegme, 3° *imp. et part. d'* அத்துகிறது.

அத்துகமானி, l'arbre அரசு.

அத்துகம், ricin.

அத்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v. a. et n. ou* அத்திக்கொண்டிருக்கிறது, parvenir, arriver, atteindre à, servir, s'appuyer, se reposer sur, compter sur, se fier à, convenir, appliquer, unir, ajuster: இந்தச்செய்தியெனக்குமத்திற்று cette nouvelle m'est aussi parvenue; அவனையத்தி en s'appuyant sur lui, par son moyen, par sa protection. [zénith juste.

அத்துச்சம், (அத்து, உச்சம்), le

அத்துதல், *n. v. d'* அத்துகிறது.

அத்தும்மம், la racine dite அரத்தை.

*அத்துருக்கம், (ap *eau*, துருக்கம்), citadelle entourée d'un fossé.

அத்துலாக்கி, cumin noir.

*அத்துவகமனம், (அத்துவம்), voyage, voyager.

*அத்துவசோதனே, (அத்துவம்), examen des vêdas, ou de la science des vêdas.

*அத்துவம், 1° (adhvan), chemin, couleur rouge. 2° (அ priv. dvam *deux*) union de deux choses en une.

அத்துவர், savans dans la science des vêdas. [de deux choses en une.

*அத்துவா, (அ priv. துவா), union

அத்துவாக்காயம், cumin.

*அத்துவாசைவம், (அத்துவா), une secte de Siven.

*அத்துவாந்தம், (அ priv.), crépuscule du matin et du soir.

*அத்துவாமூர்த்தி, (அத்துவா), celui qui prospère en s'immisçant dans les choses terrestres.

அத்துவானம், (அத்து), ciel rouge, lieu désert, —stérile, chose mauvaise, —corrompue.

*அத்துவிதம், (அ priv.), union.

*அத்துவை, (adhvâ), rue, temps, mélange de moelle et de phlegme.

*அத்துவைதம், (அ priv.), secte indienne qui prétend qu'il n'existe que Dieu, et que les créatures ne sont que des formes ou modifications de Dieu.

அத்தூரம், l'arbre மரமஞ்சள்.

*அத்தை, (attâ), 1° tante, sœur du père, belle-mère, maîtresse de maison etc.., sœur aînée, mère. 2° *partic. expl. de l'imp. Ex.* சொல்லியரத்தைநின்வெகுளி évente ta colère.

அத்தே, அத்தோ, interjection d'étonnement ou de pitié.

*அத்தோதையம், P. அருத்தோதையம். [lité.

*அநகங்காரம்,(அந் *priv.*), humi-

*அநகம்,1° (அந் *priv.*), pureté sans tache, exemption de péché, —de tache. 2° (anaka), infériorité, ce qui est inférieur. [guen.

*அநகன், (அநகம்), Dieu, Arou-

*அநக்ஷம்,(அந் *priv.*), cécité.

*அநக்ஷரன்,(அந் *priv.* அக்ஷரம்), un ignorant,illétré.

*அநங்கம்,(அந் *priv.*), incorporalité,immatérialité,intelligence, air, deux espèces de jasmin.

*அநங்கன்,(அநங்கம்), être incorporel, Dieu, esprit,Kâmen.

அநங்கி,(*id.*), être incorporel.

*அநங்கிகாரம், (அந் *priv.*), dissentiment,désapprobation.

அநங்கிகரிக்கிறது, (அநங்கிகாரம்),ரித்தேன்,ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,*v. n.* ne pas consentir,désapprouver.

*அநசனம்,(அந் *priv.*), jeûne.

*அநசூயம், (அந் *priv.* அசூயை), manque de colère, —d'envie.

*அநஞ்சனம்,(anandjana), air.

*அநட்சம்,(அந் *priv.*), cécité.

*அநதிகாரி, (*id.*), homme qui n'a pas la propriété, —le pouvoir, —le [droit.

*அநத்தம், *P.* அநர்த்தம்.

*அநநுரூபம், (அந் *priv.*), défaut de conformité, équivoque philosophique: அநநுரூபகாரணம் cause équivoque.

*அநந்த, *obl. et adj. de* அநந்தம், infini,immense,sans borne, innombrable:—பட்சம் amour infini, sans borne;—தோத்திரம் louange infinie; —தோத்திரம் பண்ணுகிறது louer à jamais,—infiniment.

*அநந்தசயனன்,(அநந்தன்,சயனம்), Vichnou, toujours couché sur le serpent Ananden, selon la fable.

*அநந்தஞானி, (அநந்தம்), Dieu, celui qui sait tout,Arouguen,Brama, Parvadi. [l'infini,terre à lessive.

*அநந்தநாதன், (அநந்தம்), Dieu,

*அநந்தபதுமநாபன்,(அநந்தன், பதுமம், நாபி), Vichnou reposant sur le serpent Ananden avec le nénuphar sortant de son nombril.

அநந்தமுடிச்சு, (அநந்தம்), pendant d'oreilles en or pour les femmes plus grand mais de la même forme que le புலிமுகக்கடுக்கன்.

*அநந்தம், (அந் *priv.* அந்தம்), infinité,immensité,perpétuité, ciel, l'air,or,difformité, espèce d'arsenic naturel,100 octillions ou l'unité suivie de 29 zéros: அநந்த (*voyez ci-devant.*)

*அநந்தரம்,(அந் *priv.*), temps à venir,après,ensuite,premier en succession,dessus,sur,éternité,indivisibilité.

*அநந்தலோசனன், (அநந்தம்,உலோசனம்), Dieu qui voit tout, *litt.* celui qui a des yeux sans fin, Bouddha,Vichnou.

*அநந்தவாதம், (அநந்தம்), sorte de maladie,paralysie des muscles de la face et du cou.

*அநந்தவிரதம்,(அநந்தன்), cérémonie en l'honneur du serpent Ananden ou de Vichnou.

*அநந்தன்,(அந் *priv.* அந்தம் *fin*), l'infini,Dieu,le serpent Ananden ou Sêchen,Siven, Vichnou, Arouguen, Brama,Palabattiren, Bouddha,espèce d'arsenic composé,une maladie vénérienne.

*அநந்தை, (அந் *priv.* அந்தம்), chose infinie,terre, enfant à la mamelle, Parvadi.

*அநந்நியசன், *V.* அனன்னியசன்.

*அநபரன்,(அந் *priv.*), Brama.

*அநபாயம்,(அந் *priv.*),incorruptibilité,exemption de danger,de dommage.

*அநபியிதகருத்தன், (அந் *priv.*), nom de l'agent à l'ablatif en ஆல்.

அநப்பியாசம், (அந் *priv.*), manque de pratique, d'habilité.

அநயம், (அ *priv.* நயம்), manque de bonheur, infortune, mal, peine.

அநரவன்,espèce d'arsenic composé,la plante வெண்டோன்றி.

*அநருகம்,(அந் *priv.*), indignité.

*அநர்த்தம், (அந் *priv.*), parole

vide de sens,absurdité, futilité, inutilité,destruction, détriment, dommage,prédiction de maux, mauvais augure,malheur, mal: அநர்த்தமாய் inutilement,en vain, misérablement;அநர்த்தகாலம் temps malheureux:அநர்த்தம்பண்ணுகிறது nuire,causer du mal, rendre malheureux; அநர்த்தப்படுகிறது ne pas réussir,tourner mal,être désappointé.

*அநவசரம், (அந் *priv.*), manque de nécessité, chose non nécessaire, —qu'on ne laisse pas faire.

*அநவஸ்தானம், அநவஸ்தை... *V.* par அன். [que d'attention.

*அநவதானம், (அந் *priv.*), man-

*அநவரதம், (அந் *priv.* avarata *cessé*),éternité,perpétuité,durée: அநவரதகாலமும் l'éternité, *ou* அநவரதமாய், அநவரதகாலமாய் continuellement, pour toujours, pour toute l'éternité.

*அநாகதம்,(அந் *priv.* âhata *connu*),cœur,estomac,le 4me des ஆறுதாரம்,ce qui surpasse l'intelligence.

*அநாகாரம், (அந் *priv.*), abstinence,défaut de nourriture,souffrance de la faim,manque de figure.

*அநாகாலம்,(அந், *priv.*ஆ,, காலம்), temps de famine.

*அநாசரணம்,(அந் *priv.*), mauvaise conduite.

அநாசரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க, (அநாசாரம்), traiter incivilement. [servation.

அநாசரித்தல், (*n.v.du préc.*),inob-

*அநாசாரம், (அந் *priv.*), incivilité,impolitesse, indécence, nudité; அநாசாரம்பண்ணுகிறது faire des indécences,des impolitesses, rendre impur. [ம்), incivilité habituelle.

*அநாசாரியம், (அந் *priv.*ஆசார

*அநாசாரியன், (*id.*), homme habituellement incivil.

*அநாசிரயம், (அந் *priv.*), défaut d'asyle,manque d'affection.

*அநாஸ்தை, (அந் *priv.*âsthâ *station*),déshonneur, inconstance.

*அநாதபம், (அந் *priv.*) , froid, ombre.

*அநாதம், (அ *priv.* நாதன்), vie errante,fluctuation,manque de protection,ce qui est inconstant: அநாதசனம் gens délaissés, sans secours; அநாதரட்சகர் le protecteur des pauvres, des gens délaissés,Dieu.

*அநாதரம்,அநாதாரம்,(அந் *priv.*), incivilité,déshonneur,abandon.

*அநாதன்,*m.* அநாதி, *f.* (அ *priv.* நாதன்), orphelin,pauvre, délaissé, sans protecteur,— gardien ou secours:—ஆயிருக்கிறது être délaissé.

*அநாதி.1° (அந் *priv.*ஆதி), chose sans commencement,ce qui a précédé le commencement,éternité, Dieu, l'Éternel,Siven. 2° *feminin de* அநாதன்:அநாதிசைவம் une des 16 sectes de Siven;அநாதிகருமம் péché originel;—த்தனம்,—த்துவம் éternité;—தீர்மானம்résolution ou décret éternel;—நாதர்,*n.pr.*un des 9 sages dits சித்தர்;—முத்தன் sage immuable.

*அநாதியன், (அநாதி), être éternel. [ம்), manque d'admiration.

*அநாதிரேகம்,(அந் *priv.*அதிரேக

*அநாதீனவம், (அந் *priv.* ஆதீனம்),défaut de droit,de propriété,chose sans maître.

*அநாதுரம்,(அந் *priv.*), dégoût.

*அநாதேயம், (அந் *priv.*), chose sans profit,sans support,non recevable. [difformité.

*அநாந்தம், (அந் *priv.* அந்தம்),

*அநாமயம்,(அந் *priv.*),santé,absence de souffrance.

*அநாமயன், (அநாமயம்), bienportant,non malade. [nulaire.

*அநாமிகை,(anâmikâ), doigt an-

*அநாயகம்,(அ *priv.*), chose sans antécédent,manque de primauté.

*அநாயதம், (அந் *priv.*), proximité,chose courte,— proche.

*அநாயாசம்,(அந் *priv.*),légèreté, diligence,contentement.

*அநாரதம்,(anârata) , *V.* அநவரதம். [que de commencement.

*அநாரம்பம், (அந் *priv.*), man-

*அநாரோக்கியம், (அந் *priv.*), maladie. [bure,maladie.

*அநார்ச்சவம், (அந் *priv.*), cour-

*அநாவிருஷ்டி,(அந் priv. ஆவிருஷ்டி), sécheresse, manque de pluie.

*அநாவிலன்,(அந் priv. ஆவிலம்), la planète Vénus. [consolation.

அநாறுதல்,(அந் priv.), défaut de

அநிகம், P. அநீகம்.

*அநிக்கிரகம், அநிக்கிரகித்தல்,(அ priv.). conservation. [titude.

அநிசம்,(அ priv.), fausseté, incer-

*அநிச்சம், அநிச்சை,(அந் priv. இச்சை), indifférence, insouciance.

*அநிஷ்டம், அநிட்டம்,(அந் priv.), défaveur, désagrément, mauvaise grâce, chose désagréable: அநிஷ்ட désagréable; அநிட்டன் homme désagréable. [manque de fermeté.

*அநிட்டை, அநிஷ்டை,(அ priv.),

*அநிதானம்,(அ priv.), 1° défaut de certitude. 2° V. அநாதரம்.

*அநித்தம், அநித்தியம்,(அ priv.), le temps (opposé à l'éternité), état temporaire, inconstance, instabilité, fragilité, fausseté, ce qui est temporel, changeant, inconstant, non durable, sujet à la corruption: அநித்தியமான, ou அநித்திய transitoire, temporel, qui passe, qui doit finir; அநித்தியகாலம் temps transitoire, temps de la mort; —காலக்குறிப்பு symptôme de mort; —சமம் preuve par des exemples.

*அநித்தியன்,(அநித்தியம்), homme inconstant, changeant, mortel.

அநிமாவினம், mort.

*அநிமீலனம்,(அ priv.), guérison, convalescence.

*அநியதம், (அ priv.), chose corrompue, —défendue.

*அநியமச்சிலேடை, (அநியமம்), phrase ambigue, à double entente.

*அநியமம்,(அ priv.), doute, mauvaise conduite, chose défendue.

அநியமவுவமை, (அநியமம், உவமை), espèce de figure par laquelle on ajoute à la comparaison en semblant l'exclure.

*அநியாயம்,(அ priv.), injustice, chose déraisonnable.

*அநிரதம், V. அநிர்தம்.

*அநிருத்தபதம், (அநிருத்தன், பதம் chemin), l'air.

*அநிருத்தன், (aniroucldha), le fils de Kâmen, l'ingouvernable, le désobéissant. [ம்), malpropreté.

*அநிருமலம், (அ priv. நிரு, மல

*அநிர்தம், (anrouta, fausseté), espèce d'illusion, chose idéale, étrangère à l'existence de Dieu.

*அநிலசகன்,(அநிலம்), feu, l'ami du vent. [la 16me constellation.

அநிலநாள்,(அநிலம்), la 15me ou

*அநிலம்,(anila), vent, naissance.

*அநிலன்,(id), le dieu du vent, nom d'un géant, et d'un des 8 Vasous.

*அநிலாமயம்,(அநிலம், ஆமயம்), flatuosité, douleur causée par les vents.

*அநீகம், 1°(anika), armée composée de 3 கும்கம், ou d'un certain nombre de troupes, armée, combat. 2° (அந் priv. ஈகை), tranquillité d'esprit

*அநீகிதம், (அந் priv. ihita désiré), mécontentement, tristesse.

*அநீகினி, (anikini), nénuphar, armée, troupe, armée de 2187 éléphans, d'autant de chariots, de 6567 chevaux et de 10935 fantassins.

*அநீசம்,(அ priv.), civilité, honnêteté. [de chef, Vichnou.

*அநீசன்,(அந் priv.), qui n'a pas

*அநீசுவரவாதி, (அந் priv. ஈசுவரன், வாதி), athée. [tice.

*அநீதம், அநீதி, (அ priv.), injus-

*அநீதன், (அநீதம்), homme injuste, —vil; pl. அநீதர் gens injustes, —viles, vauriens.

*அநு. 1° (hanou), mâchoire, signe, suite, rime du milieu du vers, ou consonnance appelée மோனை. 2° (anou), particule qui se met au commencement des mots, et signifie petitesse, avec, immédiatement, après, sous, partie, isolement, proximité, ordre.

*அநுகதம்,(அநு), secours, participation, société, compagnie, allée ensemble, ce qui vient, venue après.

*அநுகதனம், (அநு), conversation. [semble ou après.

*அநுகமனம், (அநு), allée en-

அநுகம், sandal rouge.

*அநுகம்பை,(அநு, kampâ *tremblement*),affection,compassion.

*அநுகரணம், (அநு), concomitance, comparaison brillante, action éclatante: அநுகரணகாரணம் cause ou raison concomitante; அநுகரணசத்தம், அநுகரணவோசை répétition d'un son naturel, son imitatif, ou signe des sons comme அம்மெனல்.

*அநுகருஷணம்,(anoukarchana), appel, vol, désir, évocation, appel par enchantement. [vacher, berger.

*அநுகவினன், (அநு, கவினம்),

*அநுகற்பம், (anoukalpa), substitution, équivalent,remplaçant.

*அநுகன்,(anouga),mari. [gnon.

*அநுகாமி, (anougâmi), compa-

*அநுகூலம், (anoukoûla), succès, bon résultat, bonne fortune, bonheur, faveur, clémence, affection, consentement: அநுகூலமான favorable, heureux; அநுகூலத்துக்குவருகிறது, அநுகூலப்படுகிறது, அநுகூலமாகிறது réussir, avoir un bon résultat; அநுகூலப்படுத்துகிறது, அநுகூலம்பண்ணுகிறது, —செய்கிறது, —ஆக்குகிறது, (*avec l'acc.*), finir heureusement, faire réussir, chercher ou capter la faveur, montrer de la bienveillance; அநுகூலசத்துராதி faux ami; அவனெனக்கநுகூலம் il m'est favorable, il est mon appui, ma consolation; அவனுக்கநுகூலமானகாரியஞ்செய் fais lui une faveur, montre lui de la bonté,favorise-le.

*அநுகூலன், (அநுகூலம்), patron, protecteur, fauteur,partisan.

அநுக்காட்டுகிறது, —க்காட்டல், —க்காட்டுதல், (அநு,காட்டுகிறது), faire signe. [tation, ressemblance.

*அநுக்காரம், (anoukâra), imi-

*அநுக்கிரகம், (anougraha), secours, faveur, bienfait, bonté, miséricorde, œuvre de Dieu, rétablissement: அநுக்கிரகம்பண்ணுகிறது, 1° accorder, rétablir. 2° *ou*

அநுக்கிரகிக்கிறது,கித்தேன், கிப்பேன்,கி, கிக்க, *v.n.* (அநுக்கிரகம்), aider, favoriser,être favorable,montrer de la bonté, faire miséricorde.

அநுக்கிரகித்தல், அநுக்கிரகிப்பு, *n.v.du préc.*bienfait,faveur,bonté.

*அநுக்கிரமணம், (அநு, kramana *allée*), action de suivre.

*அநுக்கிரமணிகை, (அநுக்கிரமணம்,ikâ), table des matières.

*அநுக்கிரமம்,(அநு), ordre, méthode. [passion, accouplement.

*அநுசங்கம்,(*id.*), tendresse,com-

*அநுசந்தானம்,(அநு), examen, recherche, méditation continuelle: —பண்ணுகிறது,*ou*

அநுசந்திக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v.a.* அநுசந்தித்தல், *n.v.*(அநுசந்தானம்),méditer, ajuster une flèche sur l'arc, la lancer.

*அநுசயம்,(anousaya), repentir, haine,objet dans l'esprit,affection.

*அநுசரணம், அநுசரணை, (அநு), adhésion, observation, union, soin, attention, bienveillance, coutume, action d'accompagner, d'aller, de suivre: அநுசரணம்பண்ணுகிறது être attentif, assidu, adhérer, suivre, favoriser, être bien disposé pour.

*அநுசரன், (anoutchara), compagnon, ouvrier, serviteur.

அநுசரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,*v.a.*(அநுசாரம்), suivre, accompagner, observer, respecter, embrasser, s'attacher à, se soumettre à, se joindre à, chercher ou donner protection.

அநுசரிக்கை,அநுசரித்தல்,அநுசரிப்பு,*n.v.du préc.* observation, adhésion, unanimité, union, supplication,acte de suivre,—de s'approcher de Dieu. [pagnon, suivant.

*அநுசரிதன்,(அநுசரன்,ita),com-

*அநுசன், (அநு *après*, dja *né*), frère cadet. [verneur,chef.

*அநுசாசகன்,(anousâsaka),gou-

*அநுசாசனம்,அநுசாஸதி, (அநு, சாசனம், sâsti *ordre*), ordre, commandement. [cadet.

*அநுசாதன்,(அநு,சாதம்), frère

*அநுசாதை,(*id.*), sœur cadette.

*அநுசாரம்,(anousâra), adhésion, observation, suite, imitation, ressemblance, accompagnement, nature, qualité, faculté, conduite, fruit, coutume: —ou அநுசாரமாக auprès,selon.

*அநுசாரி,(அநுசாரம்),sectateur, partisan, aide, compagnon, observateur, protecteur, ami, intime.

*அநுசிதம்,(அந் priv.), inconvenance, incongruité, indécence,fausseté, malpropreté,toujours: —ஆன vil, inconvenant, impropre, corruptible.

*அநுசிந்தை,(அநு), méditation.

*அநுசை, (f. d'அநுசன்), sœur cadette.

*அநுசோகம்,அநுசோசனம்,(அநு,சோகம்,sôchana), tristesse.

*அநுச்சிட்டம், அநுச்சிஷ்டம், (அந் priv.), propreté.

*அநுச்சிதம், (அந் priv.), chose vile, basse, inconvenante,contraire.

*அநுச்சுவரம், (anousvâra), point sur une lettre sanscrite équivalant à la lettre ம். Ex த் pour தம்.

*அநுஷம்,அநுஷநாள், (anourâdhâ), la 17me constellation qui se compose de 3 étoiles de la tête du scorpion et de trois autres dans le voisinage.

*அநுஷ்டானம், observation des rites, observation, cérémonie, convenance, commencement, fixité:—உள்ளவன் celui qui observe les cérémonies d'usage.(அநு,ஸ்தானம்.)

அநுஷ்டிக்கிறது, அநுட்டிக்கிறது,டித்தேன்,டிப்பேன்,டி, டிக்க,v.a. (அநுஷ்டானம்), observer, accomplir les cérémonies, les exercices d'usage.

அநுஷ்டித்தல், அநுட்டித்தல், அநுஷ்டிப்பு, அநுட்டிப்பு, n.v.du préc. observation de ces cérémonies etc.

*அநுஷ்ணம் | (அந் priv.), froid,
அநுட்டணம் | paresse, nonchalence.
அநுடம்,V. அநுஷம்.

*அநுட்டானம்... V. அநுஷ்டானம்...

*அநுதமம்,(அநு,தமம்), le meilleur,prééminence.

*அநுதரம், 1° (anoutara), fret, le prix du fret, embarquement. 2° (அந் priv.), maigreur.

அநுதரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,v,n.(அநுதரம்), embrasser, étreindre,s'embarquer,maigrir.

*அநுதரிசனம், (anoutarchana), vase à boire.

அநுதரித்தல்,n.v.d'அநுதரிக்கிறது

*அநுதாத்தம், (anoudâtta), division des livres sacrés, ton grave,sorte de figure de rhétorique.

*அநுதாபம், (அநு), conversion, repentir,compassion.

அநுதாயம்,conversion.

*அநுதாரம், 1° (அநு), vertu domestique. 2° (அந் priv.), avarice.

*அநுதாவனம்,(அநு), poursuite.

*அநுதினம்,(அநு), chaque jour, ou அநுதினமும் tous les jours, journellement,toujours.

*அநுத்தமம், (அந் priv.), chose vile, de qualité inférieure.

*அநுத்தம்,(அந் priv.), chose ou mot non exprimé,fausseté.

*அநுத்தரம்,(அந் priv.), réponse qui ne convient pas.

*அநுத்தானம்,(அந் priv.), prostration,être prosterné.

*அநுத்தியோகம், (அந் priv.), inactivité,être sans emploi.

*அநுத்துவாகம்,(அந் priv.), état ascétique d'un célibataire.

*அநுத்தேகம், (அந் priv.), indifférence,nullité de désir.

*அநுநயம், (அநு), hospitalité, salutation.

*அநுநாசிகை,(அநு), V. மெல்லினம்.

*அநுநாதம்,(அநு), écho.

*அநுபஸ்தானம், அநுபஸிதி, (அந் priv.), manque, privation.

அநுபஸிதியேது ,(அநுபஸிதி, ஏது), instrument qui semble marquer le manque de froid et de rosée.

*அநுபதி,(அநு,pati allée),conclusion,conséquence. [allée.

*அநுபதிதம், (அநு), descente,

*அநுபந்தம்,(அநு), union, conjonction, connexion, rapport, accord, série d'actions qui ont une li-

aison entr'elles, devant, commencement, supplément, rapport entre la cause et l'effet, sujet d'une préface, ou particularité qu'on y doit spécifier; on en compte 4, savoir: 1° விடயம் le contenu de l'ouvrage, 2° சம்பந்தம் l'ordre des matières, 3° பிரயோசனம் l'objet de l'ouvrage, 4° அதிகாரி pour qui il a été fait.

*அநுபந்தன், (anoubandha), enfant, disciple, élève. [hoquet.

*அநுபந்தி, (anoubandhi), soif,

*அநுபமை, (அந் priv.), la femelle de l'éléphant du sud-ouest, excellence, chose incomparable.

*அநுபயோகம், (அந் priv.), inutilité, chose inutile.

*அநுபல்லவம், அநுபல்லவி, (அநு), 2me vers ou ligne du genre de poésies dites சிந்து, vers qui suit le refrain.

*அநுபவசித்தம், அநுபவசித்தி, (அநுபவம்), expérience, jouissance, accomplissement.

அநுபவசாலி, (அநுபவம்), homme expérimenté, expert, habile.

*அநுபவம், (அநு), expérience, épreuve, compréhension, souffrance, possession, jouissance, volupté, apparition, naissance: அநுபவமாகிறது arriver: அநுபவத்துக்குவருகிறது être compris, éprouvé; அநுபவப்படுகிறது, —படல் connaître parfaitement, —par expérience; அநுபவம்பண்ணுகிறது ou

அநுபவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. a.* (அநுபவம்), éprouver, sentir, souffrir, jouir, comprendre: ஆகாதவழியாயநுபவிக்கிறது abuser, mésuser.

அநுபவிக்கை, அநுபவித்தல், அநுபவிப்பு, *n. v. du préc.* expérience, jouissance, souffrance, volupté.

*அநுபாதகம், (அநு), grande faute, crime.

*அநுபானம், (அநு), breuvage dans lequel on administre un remède, ou qu'on prend avec autre chose: — பண்ணுகிறது, — கூட்டுகிறது préparer un tel breuvage, une potion.

அநுபிவம், geste, danse, certitude.

*அநுபூதி, (அநு), connaissance acquise par les அஷ்டபிரமாணம்.

*அநுபோகம், (அநு), délectation, jouissance, possession continue, cohabitation, commerce charnel: அநுபோகக்காரன் celui qui jouit, qui cohabite; அநுபோகம் பண்ணுகிறது, —செய்கிறது ou

அநுபோகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. a.* அநுபோகித்தல், *n. v.* (அநுபோகம்), avoir commerce charnel, cohabiter, jouir, avoir la jouissance.

*அநுப்பிராசம், (anouprasa), désir, luxure, incontinence, rime dite எதுகை qui vient à chaque pied des vers d'une strophe.

அநுமக்கொடியோன், (அநுமான், கொடி), Aroutchounen, dont l'étendard portait la figure d'Anouman. *V.* அருச்சுனன்.

அநுமக்கொடி, அநுமத்துவசம், (அநுமான்), étendard qui porte la figure d'Anouman.

*அநுமதி, (அநு), consentement, permission, autorisation, agrément, liberté, arrangement, ordre, commandement, le 14me ou le 15me de la lune, temps où elle est près d'être dans son plein, pleine-lune: —பண்ணுகிறது consentir; அநுமதியிலே, அநுமதியின்பேரிலே avec le consentement, —l'agrément.

அநுமதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v. n.* (அநுமதி), consentir.

*அநுமந்தசேவை, (அநுமந்தன்), apparence de Vichnou assis sur Anouman le 5me jour de ses fêtes.

*அநுமந்தன், (hanoumân), Anouman, ce fameux singe des fables indiennes, et un des 7 சிரஞ்சீவியர்.

*அநுமரணம், (அநு), mort d'une femme qui se laisse brûler vive avec le corps de son mari défunt: —பண்ணுகிறது, —ஆய்ப்போகிறது se laisser brûler ainsi

*அநுமானப்பிரமாணம், (அநுமானம்), connaissance par induction.

.*அநுமானம், (anoumâna), signe, conjecture,doute,induction de l'effet à la cause,[de ce qui a été dit à ce qui ne l'est pas,connaissance par induction, jonction: — ஆயிருக்கிறது être douteux; அநுமானப்படுகிறது douter.

*அநுமாநுமானம், (அநுமானம், அநுமானம்), induction de l'imagination.

*அநுமாநுபாசம், (அநுமானம், அபாசம்), induction douteuse.

அநுமானிக்கிறது,னித்தேன், னிப்பேன்,னி,னிக்க,v.n.(அநுமானம்) douter,conjecturer, hésiter, hennir, faire du bruit.

அநுமானிதம்,hennissement.

அநுமானித்தல்,அநுமானிப்பு,n.v.d'அநுமானிக்கிறது doute,conjecture,hennissement. [த்தி), logique.

*அநுமாநோத்தி,(அநுமானம்,உ

*அநுமான்,(hanoumân), un des 32 ordres d'architecture.‖ V.அநுமந்தன். [n.v.V.அநுமானிக்கிறது.

அநுமிக்கிறது, v.n. அநுமித்தல்,

*அநுமிதி,(அநு),V.அநுமானம்.

*அநுமேயம், (anoumêya), chose connue par induction.

*அநுமை,(anoumâ), conclusion, conséquence,voisinage extérieur ou bord de l'œil. [joie,plaisir.

*அநுமோதனம்,(அநு),douceur,

*அநுயோகம்,(அநு),réprimande, méditation,supplication.‖ou

*அநுயோசனம், (அநு), question,interrogation. [satiété.

*அநுரஞ்சகம்,(அநு,இரஞ்சகம்)

*அநுரஞ்சனம், (அநு), amour, marque de compassion. [amour.

*அநுரதம்,(அநு),affection,désir,

*அநுரதி,(அநு), amour.

*அநுராகம்,(அநு,இரதி),amour mutuel,désir continuel,désir, luxure,volupté: அநுராகபோகம் jouissance de la volupté; அநுராகமாலை pièce de vers ou quelqu'un raconte un songe impur à son compagnon.

*அநுரூபம்,(அநு), concorde,union,obstacle,médiation, ressemblance, conformité: — ஆகாதகாரணம் cause équivoque: அநுரூபகாரணம் cause non équivoque.

*அநுரோதகம், (anourôdhaka), consentement.

*அநுரோதம்,(anourôdha), faire l'ouvrage d'autrui,bon service.

*அநுலாபம்,(அநு,lâpa *discours*), tautologie. [V. அபிஷேகம்.

*அநுலேபகம்,அநுலேபம்,(அநு),

*அநுலேபனம், (அநு), action d'oindre,de parfumer.

*அநுலோமசன், அநுலோமன், m.அநுலோமி,f.(anoulômadja), fils, fille d'un père de haute caste et d'une mère de basse caste: அநுலோமரதியர் les anoulomens et autres gens semblables.

*அநுவக்கிரம்,(அநு), rétrogradation d'une planète dans le signe précédent. [semblable à une autre.

*அநுவசனம், (அநு), phrase

அநுவசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன்,சி,சிக்க,v.n. அநுவசித்தல்,n.v.(அநு, vatch *parler*), se répéter, redire la même raison.

*அநுவர்த்தனம்,(அநு), faire un devoir,service,profit. [cure.

அநுவழி,(அநு), la planète Mer-

அநுவாகாரியம்,(அநு, ஆகாரம், ya), repas—, cérémonie funèbre pour les ancètres.

*அநுவாக்கியை, (அநு, வாக்கியம்), prière tirée des vêdas.

*அநுவாசம்,அநுவாசனம்,(அநு) amour, union, cohabitation, action de parfumer,boutique d'ouvrier.

*அநுவாசிதம், (அநு vâsita *parfumé*), chose parfumée.

*அநுவாதம், (அநு), redite, répétition des mêmes raisons, consentement,permission,mépris,injure.

*அநுவாதேயன்,(anvâdhêya), qui n'obtient rien,qui n'a aucun droit à la propriété donnée à sa femme.

*அநுவாரோகணம், (அநு, ஆரோகணம்,) V.அநுமரணம்.

*அநுவிரசனம், (அநு), faire la conduite,envoi.

*அநுவிருத்தி,(அநு),bon service, urbanité.‖ V.புறனடை.

*அநுற்பத்தி,(அந் *priv.*), manque de naissance,faute. [*rie*],célibataire.

*அநூடன்,(அந் *priv.* oûdha *ma-*

*அநூபசம், (அநூபம்,சம்), gingembre vert.

*அநூபம்,(anoûpa), humidité.

*அநூரு, (அந் *priv.*), Arounen, cocher du soleil,la planète Mercure, homme perclus.

*அநூனம்,(அந் *priv.*), intégrité, tout,chose sans défaut.

*அநேகம், (அந் *priv.* ஏகம்), 1° grande quantité. 2° (*pris adjectivement*), beaucoup, plusieurs, plus d'un: அனேக, அநேகமான beaucoup,plusieurs; அநேகதரம், அநேகந்தரம் souvent; அநேககாலம் longtemps; அநேகதூரம் fort loin; அநேகநாள் plusieurs jours; அநேகமெல்லாம் bien des choses,toutes sortes de choses; அநேகம்பேர் *ou*

*அநேகர், (அநேகம்), plusieurs, —personnes,beaucoup de gens.

*அநேகாகாரம்,(அநேகம்,ஆகாரம்), plusieurs manières.

அநேகாங்கவுருவகம், (அநேகம், அங்கம்,உருவகம்),figure à plusieurs parties ou membres de phrase.

*அநேடமூகம்,(அந், *non priv.* ஏடன்,மூகம்), fraude, état de sourd et muet.

*அநேகாந்திகம், அநேகாந்திகபேதம், அநைகாந்திகம்,(அனேகம், அந்திகம்), métonymie,figure qui prend la cause pour l'effet et réciproquement.

*அநைக்கியம்,(அந் *priv.*), haine ou opposition mutuelle,pluriel.

அநைக்குமம்,(அந் *priv.* ஐக்கம்), défaut d'union,pluriel. [vreté.

*அநைசுவரியம்,(அந் *priv.*), pau-

*அநோககம்,(anôkaha), arbre.

அந்,préfixe ou particule composée de அ privatif et de l'ந் euphonique,qui se met au commencement des mots dont l'initiale est une voyelle; indique privation, négation, changement et substitution, et donne généralement aux mots une signification inverse de celle qu'ils ont habituellement.

அந்த,ce,cette,ces. Il double le க, ச,த,ப,qui suit: அந்தப்படி, —ப்படியே,—ப்படிக்கு, —ப்பிரகாரம் ainsi, de cette manière-là. Quelquefois on élide le dernier அ, comme dans அந்தண்டை pour அந்தஅண்டை de l'autre côté.

*அந்தகசயன்,(அந்தகன், சயம்), Siven,le vainqueur d'Andhaguen.

*அந்தகம்,(அந்தம்,ga *qui va*), 1° ricin. 2° *ou* அந்தகச்சன்னி sorte de tétanos,convulsion qui précède la mort. [l'ennemi d'Andhaguen.

*அந்தகரிபு,(அந்தகன்,இரிபு),Siven,

*அந்தகன்,1° (antaka), Andaguen ou Yamen,destructeur. 2°(andhaka), aveugle, la planète Saturne, le géant Andhaguen: —ஆய்ப்போகிறது devenir aveugle. 3° அந்தகன் savon: அந்தகன்பீடம்,montagne de laiton, ou de fer blanc.

*அந்தகாசுகிருதன், அந்தகாரி, } (அந்தகன், asuhrouda, அரி *ennemi*), Siven, l'ennemi d'Andhaguen.

*அந்தகாரம், (அந்தம், காரம்), obscurité,ténèbres,enfer.

*அந்தகி, *f. d'*அந்தகன், femme aveugle. [comblé,—caché.

*அந்தகூபம், (அந்தம்), puits

அந்தகோரம், (அந்தம்), *ou* அந்தகோளம்,l'arbre நெல்லி.

*அந்தக்கரணம், (அந்தர், கரணம்), facultés de l'âme: அந்தக்கரணசாட்சி conscience. [me joli,beau.

*அந்தக்காரன்,(அந்தம்), *m.* hom-

*அந்தக்காரி, *f.* (அந்தம்)], belle femme.

*அந்தக்கிரகம்,(அந்தர்), chambre intérieure,intérieur de maison.

அந்தக்கேடு,(அந்தம்), difformité, laideur.

அந்தக்கேடன்,*m.* (அந்தக்கேடு), homme difforme,laid,sale; *au f.* அந்தக்கேடி. [tre.

*அந்தசடம்,(அந்தர்,சடம்), ven-

*அந்தஸ்து,état, condition,rang, ordre,arrangement, force, capacité, faculté. [contre-poison,antidote.

அந்தணநாபி,(அந்தணன்,நாபி)

அந்தணர்,*pl. d'*அந்தணன், bra-

mes,sages,hermites: அந்தணர்வாக்கு les vèdas;—அறுதொழில், V. அறுதொழில்.

அந்தணன்,(அம்,தண்மை),Dieu, le beau,le miséricordieux, Sani ou Saturne, Viâgen ou Jupiter, Siven, Brama, Arouguen,brame, sage.

அந்தணாளர், (அந்தணன், ஆள்), brames,conseillers ou amis intimes du roi. [grande obscurité.

*அந்ததமசம்,(அந்தம், தமசம்),

அந்தந்த,(அந்த,அந்த), chaque, quelconque,tout,divers,plusieurs.

அந்தப்பிழை,(அந்தம்), V. அந்தக்கேடு.

*அந்தப்புரம்,(அந்தர், புரம்), harem,sérail, maison de la reine, appartement des femmes, ou l'intérieur de la maison,chambre à coucher du roi.

*அந்தமந்தம்,(அந்தம், மந்தம்), difformité, défaut de ce qui est émoussé, imparfait, informe.

*அந்தம்,1° (anta), fin,limite,terme,mort,beauté,élégance,musc,air, ordre,membre, proximité, naturel, certitude. 2° (andha), obscurité,eau. 3°(andhas), ris cuit: — ஆக்குகிறது orner,embellir; அந்தமாய் élégamment, joliment; அந்தமான, அந்தமுள்ள beau,joli,élégant,gracieux.

*அந்தயோக்கியம்,(அந்தம்,யோக்கியம்), ce qui convient à sa fin: அந்தயோக்கிய qui convient à sa fin.

*அந்தரகணம்,(அந்தரம்), V. ஆகாயகணம்.

*அந்தரகாமி, (அந்தரம், gam *aller*), cheval qui vole dans l'air.

*அந்தரங்கத்தியானி, (அந்தரங்கம்),tortue.

*அந்தரங்கம், (அந்தர், அங்கம்), lieu secret,—retiré,chose cachée,—intérieure, secret, solitude, esprit, intérieur,volonté,dessein, délibération:—ஆன secret, caché,mystique; —ஆய்,அந்தரங்கத்திலே en secret, à part; அந்தரங்கஸ்தானம் parties honteuses.

*அந்தரங்கன்,(அந்தரங்கம்), intime,qui parle en secret: இப்போதிராசாவுக்கந்தரங்கனுயிருக்கிறுன் le roi lui parle maintenant en particulier. [ற்பாஷாணம்.

அந்தரச்சிந்து, (அந்தரம்), V. க

*அந்தரசைவம், (அந்தரம்), une secte de Siven.

*அந்தரதிசை,(*id.*), un des points d'observations d'astrologie ou d'horoscope. [corde.

*அந்தரநடனர்,(*id.*), danseurs de

அந்தரபவனி,(*id.*), marche dans l'air. [mons de l'air.

*அந்தரப்பிசாசுகள், (*id.*), les dé-

*அந்தரமிசிரம்,(*id.*), une division de l'enfer,un des enfers des Indous.

*அந்தரம்,(antara), lieu, espace, intervalle,mesure,période de temps, cour, lieu vaste et inculte, solitude, désert, abondon, milieu, ténèbres, réunion,foule,temple, pagode, mal, tort, dommage,différence, diversité, fin, air, place, montagne, certaine montagne,nom de plusieurs peuplades,obstacle,nuage, fluctuation,vêtement,comparaison, Dieu, temps,reste, propriété,cause, subsistance, entretien,milieu de la paupière,dehors, plaine. Dans les mots composés il signifie parfois autre, divers,chaque: அந்தரத்திலேநிற்கிறது être abandonné,délaissé,suspendu en l'air; அந்தரத்திலேவிடுகிறது délaisser,laisser dans l'abandon; அந்தரஆண்டு période de temps entre 2 époques; அந்தரமத்திமபுத்தி différence entre le mouvement journalier moyen et le vrai. [templation dans le désert.

*அந்தரயோகம்,(அந்தரம்)) con-

*அந்தரயோகி,(*id.*), contemplatif du désert. [demi-dieux de l'air.

*அந்தரர், *pl.* (*id.*), vagabonds,

*அந்தரவல்லி, (*id.*), la racine ou rave dite கருடன்கிழங்கு.

*அந்தரவனம், (*id.*), désert,terre déserte,—inhabitée. [பாசி.

*அந்தரவாசம், (*id.*), V. கொடிப்

*அந்தரவாயு,(*id.*),hydrocèle.

அந்தரவிச்சு, (*id.*), fluctuation, manque d'appui,de tolérance.

அந்தரார்ணம், (அம், தராணம்),

fermeté,fixité de l'esprit du yogi dite தாரணை.

*அந்தராபத்தியை,(அந்தரம், அபத்தியம்), femme enceinte.

*அந்தராயம்,(அந்தரம்,âya), obstacle,mal,affliction, [lieu.

*அந்தராளம்,(அந்தரம்,âla), mi-

அந்தராளன்,(அந்தராளம்), fils d'un அநுலோமன் et d'une பிரதிலோமி. [de அந்தரிக்கிறது.

அந்தரி,1° Parvadi,Tourkei.2° *imp.*

அந்தரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,*v.n.*(அந்தரம்), flotter,vaciller,hesiter, changer, être irrésolu, trouver la différence entre 2 quantités. [rikcha), air,atmosphère.

*அந்தரிக்ஷம், அந்தரிட்சம், (anta-

*அந்தரிதம்,(antarita), reste.

அந்தரித்தல்,அந்தரிப்பு *n.v.* d'அந்தரிக்கிறது,fluctuation,hésitation.

*அந்தரியாகம், (அந்தர், யாகம்), sacrifice intérieur.

*அந்தரியாமி,(அந்தர், Yâmin *qui modère*), Dieu, âme,conscience,principe de l'intelligence.

*அந்தரிலம்பம்,(அந்தர்), triangle rentré,—intérieur dont tous les angles sont aigus. [tion,insensibilité.

*அந்தரிவயம்,(*id.*) ,inanité,inani-

*அந்தரீக்ஷம்,அந்தரீட்சம், (antarîkcha), air.

*அந்தரீபம்,(antarîpa), île.

*அந்தரேணம்,(antarêna),milieu.

*அந்தர்,(antar) , dedans,abri, cachette. [au milieu,chose intérieure.

*அந்தர்க்கதம், (அந்தர்) , arrivée

*அந்தர்க்கரணம், (*id.*), instrument ou cause intérieure.

*அந்தர்ச்சடரம், (*id.*), estomac, ventricule. [eurs.

*அந்தர்ச்சரீரம்,(*id.*), sens intéri-

*அந்தர்த்தகனம், (*id.*) , distillation des liqueurs spiritueuses.

*அந்தர்த்தானம்,(*id.*),disparition, dedans,lieu caché, action de cacher.

*அந்தர்த்துவாரம்,(*id.*) ,porte intérieure. [ment.

அந்தர்ப்பவம்,(*id.*) , emprisonne-

*அந்தர்ப்பிரகிருதி,(*id.*), sens intérieurs.

*அந்தர்ப்புரம்,(*id.*), *V.* அந்தப்புர

அந்தலே,அந்தலேப்பு,fin. [ம்.

அந்தளம்,cotte d'armes, coiffe de cheval,d'éléphant.

அந்தளி,temple.

*அந்தன், (andha) , aveugle, Sa-

அந்தா,*prép.* voilà. [turne.

*அந்தாதி,(அந்தம்,ஆதி), le commencement et la fin, Dieu, collection historique,anadiplose, répétition de la fin d'une strophe au commencement de la suivante, pièce de vers qui a cette répétition.

அந்தாதிக்கிறது,தித்தேன், திப்பேன்,தி,திக்க,*v.n.* அந்தாதித்தல், *n. v.* (அந்தாதி), joindre le commencement et la fin, joindre les 2 bouts, composer un அந்தாதி.

அந்தாதிச்சா,(அந்தம்,ஆதி,சா), mort ou éventualité,arrivée dans les 6 signes en commençant au capricorne.

அந்தாதித்தொடை,(அந்தாதி), liaison des vers nommés அந்தாதி,série de vers dont chacun commence par la lettre,la syllabe,le pied ou le mot par où finit le précédent.

அந்தாதிமடக்கு,(அந்தாதி), répétition de la fin d'un vers au commencement du suivant mais avec une autre signification.

அந்தால்,*adv.* là,en ce lieu là.

அந்தாளிபாடை,sorte de ton de musique. [fermer une voie d'eau.

அந்தான், planche clouée pour

அந்தி,1° (சந்தி), carrefour, lieu ou aboutissent 3 rues,jointure.2° (அந்தம்),soir,nuit,fin. 3° *அந்தி,(anti), sœur ainée. 4° *imp.* d'அந்திக்கிறது: அந்திக்கு le soir,dans la soirée: அந்திசந்தி soir et matin; அந்தித்தொழுதல் prière du soir, dire la prière du soir; — தொழுதுவருவேன் je viendrai après la prière du soir; அந்திப்பொழுது,—ப்போது, — நேரம் le soir;—நக்ஷத்திரம் étoile du soir.

*அந்திகம்,(antika),proximité, côté,étai. [யம்), étai,appui.

*அந்திகாசிரயம்,(அந்திகம், ஆசிர

அந்திகாவலன்,(அந்தி), fausse di-

vinité ou gnome qu'on prétend apparaitre le soir en certains lieux.

*அந்திகை, 1° (antikà), sœur ainée, foyer, proximité. 2° (andhikâ), nuit, femme, mal d'yeux.

அந்திக்கிறது, த்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v.n.* (அந்தி), s'unir, convenir, se mêler, soupirer, s'émousser.

அந்தித்தல், *n.v. du préc.* union.

அந்திப்பூ, அந்திமந்தாரை, அந்திமல்லிகை, (அந்தி), la plante polyanthes tuberosa, espèce de jasmin.

அந்திமாறு, அந்திமார், (அந்தி), chaque soir, le soir.

அந்திமான், *n.pr.* un des 7 de la 2e classe des personnages célèbres par leur libéralité. [சேவதி.

*அந்தியபம், (அந்தியம், பம்), *V.* இ

*அந்தியம், (antya), extrémité, fin: அந்தியகருமம் cérémonie funèbre; —காலம் temps de la mort; —பொழுது le soir; —வருணம் la 4me caste, les Soudras ou Choutres. [gens vils.

*அந்தியர், (அந்தியம்), bas peuple,

அந்தியேஷ்டி, அந்தியேட்டி, (அந்தியம், இஷ்டி), sacrifice funèbre, pour les morts.

அந்திரக்கண்மணி, saphir.

அந்திரக்கொடிச்சி, soufre.

*அந்திரம், (antra), entrailles, intestin. [க்கு.

அந்திரவசனம், *V.* கொட்டைப்பா

*அந்திரன், (andhra), chasseur.

அந்தில், 1° *part. exp.* 2° (அந்த, இல்), là, ce lieu-là.

அந்திவண்ணன், (அந்தி, வண்ணம்), Siven qui est rouge comme le ciel au coucher du soleil.

அந்தீஸ்து, *P.* அந்தஸ்து.

அந்து, 1° *ou* அந்துப்பூச்சி, tinea orizella, petit insecte ailé qui ronge le ris. 2°* அந்து, (andhou), puits. 3° (andou), ornement des pieds à grelots.

*அந்துகம், அந்தூ, அந்தூகம், (andouka, andoû, andoùka), chaine, ornement des pieds à grelots, chaine pour attacher le pied des éléphans, ou dont ils se servent avec leur trompe au combat.

அந்துளிதுந்துளியார்க்கிறது, —யார்த்தல், avoir des vertiges, palpiter beaucoup.

அந்தேசம், fluctuation, faiblesse.

*அந்தேவாசி, (antèvâsi), élève, vaurien, homme vil.

அந்தைமந்தை, nonchalence, paresse. [tié, ah ! hélas.

அந்தோ, *int. d'admiration ou de pi-*

அந்தோர், l'arbre நெல்லி.

அந்நாள், (அ *dém.*), ce jour-là.

*அந்நிய, *adj. et obl. d'* அந்நியம்.

*அந்நியசன்மம், (அந்நியம்), renaissance, nouvelle naissance.

*அந்நியகுணசகனம், (அந்நியம், குணம்), indulgence pour le caractère du prochain.

*அந்நியசாகன், (அந்நிய, சாகை), homme d'une autre secte ou caste, — déchu de sa caste ou de sa religion. [d'autrui, étrangère.

*அந்நியஸ்திரி, (அந்நியம்), femme

*அந்நியதாகர்த்தத்துவம், (anyathâ *autrement*), pouvoir de changer une chose en une autre.

*அந்நியதாசித்தி, (*id.*), réfutation d'une cause en établissant un point ou un motif différent.

*அந்நியதாவநுப்பத்தி, (*id. et* அந் *priv.* உற்பத்தி), *V.* அருத்தாபத்தி.

*அந்நியபிருதம், *அந்நியபுட்டம், அந்நியபுஷ்டம், (அந்நியம், bhrouta *ou* pouchta *nourri*), le குயில் ou coucou indien, dont la mère pond ses œufs dans le nid du corbeau, qui les couve et élève les petits jusqu'à ce que reconnaissant ce qu'ils sont, il les chasse de son nid comme étrangers.

*அந்நியமம், (அ *priv.* நியமம்), indétermination, chose non déterminée. ‖ *V.* அநியமம்.

*அந்நியம், (anya), 1° chose étrangère, exotique, qui appartient à autrui, différence, voisinage. 2° *V.* அந்நியபிருதம்: அந்நிய, அந்நியமான étranger, autre, proche, qui est à autrui.

*அந்நியவசம், (அந்நியம்), aliénation, vente: — ஆக்குகிறது aliéner, vendre, transférer.

*அந்நியன், *s.m.* அந்நியர், *pl.* (அந்நியம்), étranger, homme d'un autre pays, d'une autre caste, etc.., prochain, homme vil.

*அந்நியோந்நியம், (அந்நியம், உந்நியம்), réciprocité, familiarité, rapport mutuel: அந்நியோந்நிய, அந்நியோந்நியமான mutuel, réciproque; அந்நியோந்நியமாய் réciproquement, mutuellement, familièrement, l'un pour l'autre, l'un l'autre; அந்நியோந்நியகலகம், — விரோதம் haine —, opposition mutuelle; — கட்டு lien, convention contrat ou accord mutuel.

*அந்நியோந்நியாபாவம், (அந்நியோந்நியம், அபாவம்), chose qui n'a pas de connexion réelle avec une autre, comme la peinture avec l'objet peint.

அந்நேரம், (அ *dém.*), ce temps-là. ‖ou அந்நேரத்திலே alors, en ce moment-là; அந்நேரத்துக்கந்நேரம் au jour le jour, pour le moment, en temps convenable.

*அப, *obl. de* அபம், (apa) particule qui se joint au commencement des mots et signifie: opposé, mauvais, inférieur, moindre, vain, futile, nul, inutile, différent, etc...

*அபகடம், *V.* அவகடம். [*ler*), mort.

*அபகமம், அபகம், (அப, gam *al*-

*அபகரணம், (அப), usurpation, action coupable, — impropre.

அபகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (அபகாரம்), priver, déposséder, usurper, s'approprier, s'emparer par fraude, nuire, rendre de mauvais offices.

அபகரித்தல், அபகரிப்பு, *n. v. du préc.* usurpation, privation, dépossession.

*அபகருமம், (அப), mauvaise action, mal, tort, détresse. [nuelle.

*அபகளங்கம், (*id.*), injure conti-

*அபகனம், அபகன், (apaghana), membre.

*அப்காதம், (அப), meurtre.

*அபகாரம், (*id.*), mauvais office, dommage, tort, mal, ingratitude, action de rendre le mal pour le bien, vol, tyrannie, faute, haine, couleur.

*அபகாரி, (அபகாரம்), ingrat, malicieux, personne qui rend de mauvais offices.

*அபகிருதி, (அப), mauvaise action, opposition, détresse.

*அபகீர்த்தி, (*id.*), mauvaise renommée, infamie, ignominie, affront, mépris: — யுள்ள, — பெற்ற diffamé, malfamé, décrié; — படுகிறது, — பெறுகிறது, — அடைகிறது être décrié, diffamé; — படுத்துகிறது diffamer.

*அபகுண்டனம், (*id.*), circuit, environner, tour.

அபகுறி, (*id.*), mauvais symptôme.

*அபக்கியாதி, (*id.*), mauvais renom, diffamation, calomnie, médisance, honte, injure, mépris: — ஆன ignominieux, infamant, déshonorant, honteux; — யாய்நடக்கிறது se conduire mal, vilainement; — யாய்ப்பேசுகிறது, — யாய்ச்சொல்லுகிறது diffamer, parler mal, railler, calomnier.

*அபக்கிரமம், (*id.*), fuite, allée, retraite, refuge. [action, haine.

*அபக்கிரியை, (*id.*), mal, mauvaise

*அபக்கிரோசம், (apakrôsa), mépris, injure.

*அபக்குவம், (அ *priv.*), immaturité, inopportunité, état de ce qui n'est pas encore au point ou au temps voulu.

*அபக்ஷணம், அபக்ஷதை, அபக்ஷம், *V.* அபட்சணம், அபட்சதை, அபட்சம்.

அபங்கம், espèce d'arsenic naturel.

*அபசகுனம், (அப), mauvais signe, mauvais augure.

*அபசங்கம், (*id.*), pied, base. [sse.

*அபசதம், (*id.*), infériorité, basse-

*அபசத்தம், (*id.*), dissonance, mauvais son, mauvaise voix.

*அபசயம், (*id.*), mauvais succès, infortune, revers, perte, défaite, faiblesse: அபசயப்படுகிறது échouer, ne pas réussir, être vaincu.

*அபசரணம், (*id.*), sortie dehors, incivilité. [accéléré, marche pressée.

*அபசரம், (*id.*), expulsion, pas

*அபசரிதம், (*id.*), désordre, mauvaise conduite.

*அபசருச்சனம், (அப, sardjana *abandon*), meurtre, don, abandon, émancipation finale, délivrance de nouvelle naissance.

*அபசவ்வியம், (அப), coté droit, milieu—, espace entre le pouce et l'index.

*அபசாரம்,(*id.*), incivilité, impolitesse, indécence, affront, injure, grossièreté, mauvaise conduite,—vie, —action, défaut, sortie dehors;— ஆன impoli, incivil, rustique, dissolu;— ஆக impoliment, grossièrement, mal;—பண்ணுகிறது faire des impolitesses, traiter impoliment, se conduire mal.

*அபசாரி, *m. et f.* (அபசாரம்), homme incivil, — grossier, femme déréglée, prostituée.

*அபசிதம், (apatchita), observation, dépense, envoi.

*அபசித்து, அபசித்துமூர்த்தம், (அப, சித்து), le 8me des அஷ்டமூர்த்தம்,

*அபசெயம், *V.* அபசயம். [l'âme.

*அபசேதிரு, (apatchêtrou), prodigue, dépensier.

*அபச்சாயை, (அப), couleur de rebut, femme répudiée. [டகம்.

*அபஷ்டகம், அபஷ்டம், *V.* அபட்

*அபஞ்சீகிருதம், (அ *priv.* பஞ்சம், கிருதம்), élémens isolés.

*அபடி, (apati), rideau.

*அபடு, (apatou), manque d'habileté, incapacité.

*அபடுகரணம், (அபடு), manque de connaissance,—de quelqu'un des sens, faiblesse. [abstinence.

*அபட்சணம், (அ *priv.*), jeûne,

*அபட்சதை, (அபட்சம், tâ), opposition, l'opposé.

*அபட்சம், (அ *priv.*), aversion.

*அபட்டகம், அபட்டம், (apachta), pointe d'un croc de cornac.

*அபதாந்தரம், (அ *priv.* பதம், அந்தரம்), proximité, contiguité.

*அபதானகம், அபதானம், (apadâna), bonne conduite, emploi relevé, force.

அபதூறு, (அப), mauvaise renommée, mauvais rapport, mauvais bruit, médisance, calomnie, infamie, rapine: ஒருவன்மேல்அபதூறுஉண்டாக்குகிறது,—சொல்லுகிறது, ஒருவனை அபதூறுபண்ணுகிறது, —படுத்துகிறது diffamer, décrier, calomnier quelqu'un; அபதூறுக்காளாகிறது donner lieu a de mauvais bruits, en devenir l'objet.

*அபதேசம், (அப), mauvaise doctrine, but, moyen, cause, renommée, point cardinal, côté, fraude, déguisement. [du mensonge.

*அபதேசி, (அபதேசம்), docteur

அபதேசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. n.* (அபதேசம்), enseigner l'erreur. [vaise déesse.

*அபதேவதை, (அப), démon, mau-

*அபத்தச்சந்தம், (அ *priv.* பத்தசந்தம்), manque d'appétit.

*அபத்தம், (அ *priv.*), fausseté, absurdité, mensonge, erreur, faute, tromperie: அபத்த, அபத்தமான faux, erroné, absurde; அபத்தமாய் faussement, absurdement; அபத்தச்சொல் mensonge.

*அபத்தன், (அபத்தம்), menteur.

*அபத்தி, (அ *priv.*), manque de piété.

*அபத்தியசத்துரு, (அபத்தியம்), crabe. Il périt, dit-on, en mettant ses petits au monde.

*அபத்தியதை, (அபத்தியம், dâ *donner*), sage-femme. [ம்), vulve.

*அபத்தியபதம், (அபத்தியம், பத

*அபத்தியம், 1°(அ *priv.*), *V.* அவபத்தியம். 2° (apatya), enfant.

*அபத்தியாவிக்கிரயி, (அபத்தியம், விக்கிரயம்), vendeur d'enfant.

*அபத்தியானம், (அப), mal, tort, mauvaise pensée.

*அபத்திரபம், (*id.*), perte de la honte, —de la réputation, déshonneur. [té, mélange.

*அபத்திரவியம், (*id.*), malpropre-

*அபநயனம், (*id.*), corruption, destruction, usurpation, action de prendre, payement d'une dette.

*அபநீதம், (*id.*), usurpation, chose usurpée,—payée.

*அபநுதி, அபநுதியுருவகம், (அப,

துதி), figure qui,en fait de beauté,de caractère ou d'autre objet, nie la chose même pour donner plus de force à une comparaison. *Ex.* கையல்லக்காந்தண்மலர் non,ce n'est pas une main,mais une fleur de gloriosa. [on,répulsion.

*அபநோதம்,(apanôda), expulsi-
அபந்தனை, *V.* அவந்தனை.

*அபபாக்கியம்,(அப), infortune, malheur.

*அபமம்,(apama),déclinaison des astres,retour du soleil après les solstices. [mort.

*அபமரணம், (அப), mauvaise

*அபமார்க்கம்,(அப), *V.* அமார்க்கம். [mauvaise réputation.

*அபமானம், (அப), déshonneur,

*அபமிருத்து,(அப),mauvaise mort.

*அபம்,(apa), mal,inutilité;particule qui marque opposition, infériorité,diminution,privation, séparation,différence,mal,inutilité,etc...

*அபயகரம்,(அபயம்), *V.* அபயஸிதம். [renommée.

*அபயசம்,(அப,யச்சு),mauvaise

*அபயஸிதம், *P.* அபயாஸிதம், (அபயம்,அஸிதம்), main donnée en signe de protection,de sauve-garde, pour dissiper la crainte: அபயஸிதங்கொடுக்கிறது protéger, prendre sous sa sauve garde,délivrer de crainte.

அபயதன், (அபயம்,da *qui donne*), défenseur,protecteur.

*அபயதானம்,அபயப்பிரதானம், (அபயம்), refuge,asyle.

*அபயம்,(அ *priv.*), exemption de crainte, sécurité, intrépidité,refuge, asyle,endroit sûr,sûreté, protection, appel, appel au secours, clémence, miséricorde,fin du monde, poivrier: அபயமிடுகிறது, —கேட்கிறது, —இட்டமுகிறது, —என்றலறுகிறது, —இட்டுக்கேட்கிறது, —என்றுவருகிறது en appeler à, demander asyle,—secours, implorer la protection, se plaindre—, se réfugier auprès; —கொடுக்கிறது donner asyle,prendre sous sa protection; சுவாமியபயம்பயமிரட்சியும் seigneur,j'implore votre assistance,sauvez-moi.

*அபயவாக்கு,(அபயம்), promesse de protection,de sureté. [pides.

*அபயர்,(அபயம்),guerriers intré-

*அபயன்,(அபயம்), homme intrépide,—sans peur, héros,Dieu,Sôjen,Arouguen.

*அபயாத்தம், அபயாஸிதம், அபயார்த்தம், (அபயம், அத்தம், அஸிதம், அர்த்தம்), *V.* அபயஸிதம்.

*அபரக்கிரியை,(அபரம்),derniers devoirs, obsèques.

*அபரசன், (அபரம், சம்), frère cadet,successeur.

*அபரஞானம், (அபரம்), sagesse prématurée, – du jeune âge.

அபரஞ்சி,*ou* அபரஞ்சிப்பொன், or pur,de 24 carats:—க்காசு monnaie d'or pur;—மணல் poudre d'or.[sion

*அபரதி,(aparati), retard,suspen-

*அபரத்துவம், (அபரம்), opposition,postériorité. [pétition du son.

*அபரநாதம்,(அபரம்), écho, ré-

*அபரபக்ஷம், —பக்கம், —பட்சம்,(அபரம்), déclin de la lune, le temps de la pleine à la nouvelle lune, la partie postérieure.

*அபரபுத்தி, (அபரம்), arrière-pensée. [te நாயுருவி.

அபரமார்க்கம்,(அபரம்), la plan-

அபரம், 1° rancune, cotte d'armes,—de mailles, enfer. 2° *அபரம்,(apara), dos, derrière, arrière,ce qui suit, après, fin, ce qui est autre, opposition, pied de derrière d'un éléphant. [monde, le paradis.

*அபரலோகம்,(அபரம்), l'autre

*அபரவயசு,(அபரம்), âge décrépit. [l'invincible, Vichnou,Siven.

*அபராசிதன்,(அபரம், அசிதன்),

*அபராணம்,அபராண்ணம், (aparâhna), entreprise, après-midi: அபராண்ணகாலம் l'après-midi,le soir.

*அபராதம்,(aparâdha), amende, punition, pénitence sacramentelle, faute, offense,désobéissance, erreur, opposition, obstacle: —கட்டளையிடுகிறது, —போடுகிறது imposer une amende,une pénitence; —வாங்குகிறது lever, exiger une amende;—

கொடுக்கிறது payer l'amende;—தீர்க்கிறது accomplir sa pénitence, faire pénitence, être mis à l'amende, la payer;—சகிக்கிறது pardonner une offense.

*அபராத்திரம், அபரராத்திரம், (அப, அபரம்), dernière veille, —partie de la nuit.

*அபரிசரம், (அ priv. பரி, சரம்), distance, éloignement.

*அபரிச்சதம், (அ priv. paritch-tchhada couverture), nudité.

*அபரிச்சேதம், (அ priv.), désordre, manque de division,—de chapitre. [priv.), perte de la beauté.

*அபரிட்காரம், அபரிஷ்காரம், (அ

*அபரிணயனம், (அ priv.), réforme de la vie conjugale, renoncement au monde, célibat.

*அபரிணீதை, (அ priv. parinità mariée), femme non mariée.

*அபரிபாடி, (அ priv.), désordre.

*அபரிபூதம், (id.), chose non mûre. [mense.

*அபரிமாணம், (id.), chose im-

*அபரிமிதம், (id.), 1° grandeur, abondance. 2° ou [chose sans fin.

*அபரியந்தம், (id.), immensité,

*அபரியாயம், (id.), désordre.

*அபரூபம், (அப), 1° difformité, laideur. 2° P. அபூர்வம், chose rare, précieuse, extraordinaire, rareté.

*அபரோக்ஷஞானம், அபரோட்சஞானம், (அ priv. பரோக்ஷம்), vision de Dieu, de la cause première.

*அபரோக்ஷன், (அ priv. பரோக்ஷம்), bienheureux qui a obtenu la vision susdite.

*அபலம், 1° (அ priv.), faiblesse, infirmité, inutilité, stérilité, dommage, perte, désappointement, misère, calamité, détresse. 2° (apala), verrou: —ஆய் en vain, inutilement, misérablement; —ஆன vain, misérable, ignominieux; —ஆய்ப்போகிறது, அபலப்படுகிறது perdre sa peine, être inutile; —ஆய்க்கெடுகிறது, —ஆய்ச்சாகிறது périr misérablement; —ஆனசாவு, — அபலச்சாக்காடு mort ignominieuse, —misérable.

*அபலன், (அபலம்), homme pauvre, délaissé, sans secours.

*அபலாடிகை, அபலாஷிகை, (apalâchika), soif.

*அபலாபம், (அப, lâpa discours), fraude, tendresse, sensibilité.

அபவம், 1° baleine. 2°* அபவம், (அ priv.), non-existence. [couverture.

*அபவரணம், (அப), couvercle,

*அபவருக்கம், (apavarga, அப), paradis, éternelle félicité, exemption de nouvelle naissance, accomplissement, force, fruit d'une action, fin, abandon.

*அபவருச்சனம், (அப, vardjana abandon), don, exemption de nouvelle naissance, abandon.

*அபவருத்தம், (அப), destruction.

*அபவருத்தனம், (id.), éloignement, action de troubler, d'abréger, d'écarter.

*அபவனம், (id.), jardin fleuriste.

*அபவாகம் (apavâha), chambre intérieure. ‖ V. அருத்தாபத்தி.

*அபவாதம், (அப), langage injurieux, outrageant et vindicatif, contradiction, accusation, obstacle, blancheur: அபவாதயோகம் accusation. [cachette, mort.

*அபவாரணம், (அப), disparition,

*அபவிதவ்வியம், (அ priv. bhavitavya qui doit être), ce qui n'arrive pas, néant. [té, saleté, malpropreté.

*அபவித்திரம், (அ priv.), impure-

*அபவித்திரன், (அபவித்திரம்), impur, sale.

*அபவிய்யம், (அப, விய்யம்), prodigalité, dépense folle: அபவிய்யமானம் dépense, manquer de payer ses dettes. [nution.

அபவிருத்தி, (அப), manque, dimi-

*அபாகசாகம், (அபாகம்), gingembre vert. [ce qui n'est pas mûr.

*அபாகம், (அ priv.), immaturité,

*அபாகரணம், (அப, ஆகரணம்), payement d'une dette.

*அபாக்கியம், (அ priv.), misère, adversité, infortune: —ஆய்ப்போகிறது devenir malheureux, tomber dans la misère.

*அபாக்கியன்,(id.), infortuné.

*அபாங்ககம்,(அபாங்கம்,ka),coin de l'œil.

*அபாங்கம், (அப, அங்கம்), regard favorable, —du coin de l'œil, coin extérieur de l'œil.|| V. திலகம்.

*அபாசங்கம், (அப, ஆசங்கம்), carquois.

*அபாசம்,(அ priv.), manque de désir, indifférence, faute. [பந்தல்.

*அபாசிரயம், (அப, ஆசிரயம்), V.

*அபாசீனம்,(apâtchina), sud.

*அபாஷணம், (அ priv.), silence, tranquillité.

*அபாடவம், (அ priv.), laideur, inélegance; maladie. [célibat.

*அபாணிக்கிரகணம், (அ priv.),

அபாண்டம், calomnie, indignité, mépris: —போடுகிறது, சொல்லுகிறது calomnier.

*அபாதானம், (அப, ஆதனம்), éloignement, signification de l'ablatif d'éloignement, ou 5e cas tamoul.

*அபாத்திரம்,(அ priv.), indignité, incapacité, inconvenance, ce qui n'est pas un instrument convenable: —ஆன indigne, incapable; —ஆய், —ஆக indignement, vainement.

*அபாத்திரன், அபாத்திரவான், (அபாத்திரம்), homme indigne, incapable.

*அபாத்திரீகரணம், (அபாத்திரம், கரணம்), action indigne, emploi dégradant, quitter ses fonctions pour faire celles des autres.

*அபாபம், P. அபாவம்.

*அபாமார்க்கம், (apâmârga), la plante வெண்ணாயுருவி.

*அபாம்பதி, (apâm gén. pl. d' அப்பு, பதி), océan, roi des eaux.

*அபாயம், (apâya), péril, risque, infortune, revers, pensée de trahison, ruse, tromperie, corruption, dommage, élévation, division: அபாயசமயம் danger, temps de danger; —தந்திரம் ou

*அபாயோபாயம், (அபாயம், உபாயம்), artifice, ruse, stratagème.

*அபாரணை, (அ priv.), supercherie, manigance, subterfuge, abstinence de nourriture, —de la nourriture ordinaire après le jeûne.

*அபாரம், (அ priv.), ce qui est infini, Dieu, infinité, immensité, perte. [ம்), procès frauduleux.

*அபார்த்தகரணம், (அப, அர்த்த

*அபாவம், (அ priv.), 1° ce qui n'existe pas, inexistence, néant, mort, incohérence, inconvenance. 2° ou அபாவஅளவை, —ப்பிரமாணம் preuve de la non-existence, —fondée sur ce que naturellement la chose n'existe pas ou ne parait pas, comparaison avec ce qui n'existe pas.

*அபாவர்த்தனம், (அப, ஆவர்த்தனம்), action de tourner.

*அபாவனை, (அ priv.), manque de réflexion, de méditation, mépris.

*அபானம், (apâna), le derrière, pet: அபானத்துவாரம் orifice du derrière, anus; அபானவாயு, ou

*அபானன், (அபானம்), vent, pet, un des 10 airs vitaux du corps, dont le siège est, selon les Indiens, au sommet de la tête.

*அபி, (api, abhi), particule qui se joint au commencement des mots et marque mépris, réprimande, abondance, interrogation, doute, proximité, séparation, excellence, désir.

*அபிகதம், (அபி), approche.

*அபிகமம், அபிகமனம். } (அபி, கமனம்), proximité.

*அபிகரிசனம், (அபி), friction.

*அபிகாதம், (அபி), tourment, action de blesser.

*அபிகாதி, (abhighâti), ennemi.

*அபிகாயம், (அபி), chaleur, espèce de phthisie, colère, impétuosité d'esprit.

*அபிகாரம், 1° (abhihâra), pillage, port d'armes. 2° (abhighâra), beurre. [auparavant.

*அபிகிதம், (abhihita), chose dite

*அபிகிதத்துவம், (id.), exemple.

*அபிக்கியை, (abhikhyâ), beauté, appel, renommée, nom. [combat.

*அபிக்கிரகம், (அபி), vol, défi au

*அபிக்கிரகணம், (id.), aller au devant, vol en présence du possesseur.

*அபிக்கிரமம்,(*id.*), montée,attaque, caresse.

*அபிசங்கம்,(*id.*),troupe,embrassement, accusation, serment, malédiction, vérité. [mauvais renom.

*அபிசத்தி,அபிசஸ்தி,(abhisasti),

*அபிசந்தாபம்,(அபி), combat.

*அபிசந்தானம், (அபி), déception,union,affection.

*அபிசந்தி,(அபி), déception, union,affaire,chose. [nion.

அபிசம்,(*id.*), société, union, réu-

*அபிசம்பந்தம், (அபி), troupe d'amis,intimité,amitié.

*அபிசம்பாதம், (abhisampâta), malédiction,guerre,combat. [gnon.

*அபிசரன், (அபி,சரம்), compa-

*அபிசவம், அபிஷவம், (அபி, சவம்), cange,eau de ris épaisse.

*அபிசவனம், அபிஷவனம்,(அபி, சவனம்), bain. [meurtre, présent.

*அபிசற்சனம், (abhisardjana),

*அபிசனம், (அபி), renommée, patrie, prééminence,*ou* chef d'une famille,race.

*அபிசாதம், (அபி), convenance, noblesse: அபிசாதகுலம் bonne caste.

*அபிசாபம், (அபி), accusation, inutilité.‖ *ou* [malédiction.

*அபிசாபனம், (அபி, சாபனை),

*அபிசாபிவாரம்,désir, concupiscence. [meurtre par maléfice.

*அபிசாரகம், (abhitchâraka),

*அபிசாரணம்,(அபி), visite, approche.

*அபிசாரமந்திரம், (அபிசாரம்), enchantement pour la luxure.

*அபிசாரம், 1° (abhisâra), luxure, mauvaise conduite, destination, force, combat. 2° (abhitchâra), enchantement pour tuer.

*அபிசாரஹோமம்,(அபிசாரம், ஓமம்), sacrifice pour tuer.

*அபிசாரி,(அபிசாரம்), 1° femme de mauvaise vie,adultère.2° enchanteur qui excite à la luxure.

*அபிசாரிகை,(அபிசாரி,kâ), femme qui a des rapports criminels avec les étrangers.

*அபிசாரிதம், (அபிசாரி,ta), objet de désirs impurs.

*அபிசித்தாந்தம், (அபி), digression,divagation.

*அபிசித்து,(அபி), *V.* அபசித்து.

*அபிசூதம்,அபிஷுதம், (abhichouta), *V.* அபிசவம். [lédiction.

*அபிஷங்கம், (abhichanga), ma-

*அபிஷதம், *P.* அவுஷதம்.

*அபிஷேகம், (abhichêka), onction, consécration par des onctions, bain sacré, effusion sur la tête de ris,de lait ou d'huile, etc..,libation: —பண்ணுகிறது oindre,consacrer, verser sur la tête, surtout d'une idole,du ris,du lait,du beurre ou de l'huile etc... அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவன் *ou*

*அபிஷேகன்,(அபிஷேகம்), oint, celui qui est consacré par des onctions. [signe,tache, intelligence.

*அபிஞ்ஞானம், (அபி, ஞானம்),

*அபிடங்கம், *V.* அபிஷங்கம்.

*அபிடேகம், *V.* அபிஷேகம்.

*அபிட்டம்,(அ *priv.*பிஷ்டம் *étain*), vif-argent. [ver,délivrance.

*அபிதம்,(avita), action de sau-

*அபிதாபம்,(அபி), grande chaleur,trouble. [suivre,de poursuivre.

*அபிதாவனம், (அபி), action de

*அபிதானம், (abhidhâna), nom, sens d'un mot, langage, traité ou science des significations.

*அபிதிற்சை,(abhidhitsâ),désir.

*அபிதேயம், (abhidhêya), nom, mot significatif.

*அபிதேயரகிதம்,(அபிதேயம்,இரகிதம்), mot sans signification.

*அபித்தியானம், (அபி), méditation,désir.

*அபித்தியை,(abhidhyâ),désir,fantaisie.

*அபித்துரோகம்,(அபி),cruauté.

*அபிநந்தை, (abhinandâ), désir.

*அபிநயம், (அபி), gesticulation, pantomime, danse, bonne grâce, science, ornement, civilité, signe lascif,signe de luxure,de passion,de sentiment intérieur.‖ *V.* அவிநயம்.

*அபிநயன்,*pl.*அபிநயர், (அபிநயம்), danseur,pantomime,comédien.

அபிநயிக்கிறது,யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, *v.n.* அபிநயித்தல், *n.v.*

(அபிநயம்), danser, gesticuler, jouer la pantomime.

*அபிநவம், (அபி), chose nouvelle, —étrange, —inouie, prodige.

அபிநாச்சன்னி, (அபி, நா, சன்னி), maladie convulsive qui paralyse ou dessèche la langue.

*அபிநிஷ்கிரமணம், அபிநிட்கிரமணம், (அபி, நிஷ், P. நிர், kramana *allée*), vomissement, sortie.

*அபிநிஷ்பத்தி, அபிநிட்பத்தி, (அபி), fin.

அபிநிரியாணம், (அபி), mouvement ou marche d'une armée.

*அபிநிவேசம், (அபி), application à l'étude, trouble causé par la crainte.

*அபிநீதி, (அபி), signe, amitié.

*அபிபவம், (*id.*), défaite, conquête, action de soumettre.

*அபிப்பிரணயம், (*id.*), faveur, bonté. ‖ *V.* நிவிர்த்தி.

*அபிப்பிராயம், (abhiprâya), *ou* அபிப்பிராயச்சந்தம், intention, idée, fond de la pensée, affection cordiale, sens d'un mot, allusion, anxiété.

*அபிமதம், (அபி), consentement, amour, capacité, désir.

*அபிமந்திரணம், (அபிமந்திரம்), enchantement, charme, bénédiction, consécration, appel, consultation.

*அபிமந்திரம், (அபி), bénédiction, récitation de prières, prière.

அபிமந்திரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.* (அபிமந்திரம்), enchanter, charmer, bénir, consacrer.

அபிமந்திரிக்கை, அபிமந்திரித்தல், அபிமந்திரிப்பு, *n.v. du préc. V.* அபிமந்திரணம்.

*அபிமரம், (abhimara), meurtre, combat, arrestation, haro, défense.

*அபிமர்த்தம், (abhimardda), pillage de village, combat, frottement, friction.

அபிமன்னு, *n.pr.* Vâlabimen.

*அபிமானம், (அபி), honneur, grand honneur, amour, tendresse, soin, bienveillance, estime, crédit, approbation, faveur, protection, grandeur, arrogance, allégresse, joie, connaissance, habileté, déguisement de la fierté, compassion, sensibilité, meurtre. ‖ *V.* அபிமானியம்: அபிமானவிருத்தி orgueil, அபிமானக்குறைச்சல்பண்ணுகிறது déshonorer, faire honte: அவனுக்குத்துரையபிமானமுண்டு il a la faveur —la protection du gentilhomme.

*அபிமானி, (அபிமானம்), personne honorable, pleine d'affection, de bons sentimens, qui a de l'honneur.

அபிமானிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v.a.* (அபிமானம்), honorer beaucoup, protéger, estimer, mesurer.

*அபிமானிதம், (abhimânita), copulation.

அபிமானித்தல், *n.v. d'* அபிமானிக்கிறது.

அபிமானியம், (அபிமானம்), parties honteuses.

அபிமானு, (அபிமானம்), connaissance, tendresse, compassion, grandeur.

*அபிமுகம், (அபி), présence, vue, face à face.

*அபியவகிரீஷணம், (abhyavakarchana), extraction, action d'arracher, de déraciner.

*அபியாதி, (abhiyâti), ennemi.

*அபியிதம், (அபி), action de dire: அபியிதகருத்தன் nominatif ou sujet du verbe.

*அபியுத்தம், (அபி), rencontre des ennemis.

*அபியூக்ஷணம், அபியூட்சணம், action de faire, de déterminer.

*அபியோகம், (அபி), empêchement, punition, provocation au combat, activité, plainte, procès, guerre, combat.

*அபியோகி, (அபியோகம்), homme plaintif, médisant, demandeur.

அபிரங்கி, l'arbre nommé கருநெல்வி.

*அபிரக்ஷை, அபிரட்சை, (அபி, இரட்சை), conservation entière.

*அபிரதி, (அபி, இரதி), joie, emploi.

*அபிரயோசனம், *V.* அப்பிரயோசனம்.

*அபிராமம், (அபி, இராமம்), beauté, grande beauté.

*அபிராமி, (அபிராமம்), très-belle femme, Parvadi, Saratchouvadi, une des 7 மாதர்.

*அபிருசி, (அபி, உருசி), amour de

la renommée, désir, convoitise.

*அபிரூபன், (அபி, உருபம்), très-bel homme, Kamen, Sandiren, Siven, Vichnou, savant, lettré.

*அபிலாசம், (abhilâsa), désir.

*அபிலாபம், (abhilâpa), discours.

*அபிலிகிதம், அபிலேகனம், (அபி), écriture.

*அபிவந்தனம், அபிவாதனம், (அபி), salutation, dire des paroles de civilité.

*அபிவாக்கியம், (abhivâhya), action de porter, de transporter, de faire parvenir. [s'étendre.

*அபிவியாத்தம், (அபி), extension,

*அபிவியாத்தி, அபிவியாப்தி, (id.), présence en tout lieu.

*அபிவிருத்தி, (id.), grand accroissement, augmentation: —ஆகிறது, —அடைகிறது s'augmenter, s'accroitre, se multiplier; —ஆக்குகிறது, —செய்கிறது exalter, augmenter, accroitre. [opium.

அபினி, அபின், அபினிமருந்து,

*அபின்னதை, (அ priv. பின்னம், tâ), totalité.

*அபின்னம், (அ priv.), concorde, union, nombre entier, — sans fraction, indistinction, égalité.

*அபின்னசத்தி, (அ priv. பின்னம், ஆசத்தி), intégrité, incorruption, honneur intact.

*அபீகன், (abhika), mari, poëte.

*அபீசு, (abhisou), rayon de lumière. [de douleur, amour.

*அபீடனம், (அ priv.), exemption

*அபீக்ஷணம், (abhikchna), tranquillité, agrément, répétition.

*அபீஷ்டம், அபீட்டம், (அபி, இஷ்டம்), chose très-agréable, désirée, chérie. [ange, action de louer.

*அபீட்டிதம், (அபி, ஈடிதம்), lou-
அபீட்டபம், injure.

*அபீதம், அபீதி, (அ priv.), exemption de crainte, intrépidité.

*அபீமானம், P. அபிமானம்.

*அபீரன், (abhira), bouvier, berger. [pide, sans crainte, Vaïraven.

*அபீரு, (அ priv.), homme intré-

*அபுக்தம், (அ priv. bhoukta புத்தம் nourriture), jeûne, privation de nourriture.

அபுசியன்தேசம், Abyssinie.

*அபுத்தம், (அ priv.), chose qu'on ne mange pas, —qui n'est pas mangée. [n'a pas d'enfans.

*அபுத்திரன், (அ priv.), celui qui

*அபுனராவிருத்தி, அபுனர்ப்பவம், (அ priv. புனர்), exemption de nouvelles naissances.

*அபூதவுவமை, (அ priv. பூதம், உவமை), figure qui compare à des choses qui n'ont jamais existé. *Ex.* சகலகமலங்களி னழகெலாந்திரண் டிடினிவண்முகத்தொப்பு la beauté de son visage égale celle de tous les nénuphars réunie. [serie.

*அபூபம், (apoûpa), gâteau, pâtis-

*அபூரணகாலசம், (அ priv. பூரணம், காலம், சம்), avorton, ce qui est né avant terme. [ton soyeux.

அபூரணி, (அ priv.), l'arbre à co-

*அபூருவம், அபூர்வம், (அ priv.), nouveauté, rareté, chose nouvelle, étrange, extraordinaire: —ஆன, ou அபூர்வ nouveau, rare, étrange.

*அபெத்தன், (abaddha de அ priv. பெத்தம்), délivré des liens.

அபேக்ஷிக்கிறது, அபேட்சிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v.a. (அபேக்ஷை), désirer, convoiter, aimer.

*அபேக்ஷை, அபேட்சை, (apêkchâ), désir, concupiscence, souhait, amour, espérance, avertissement, respect, occasion.

அபேட்சித்தல், அபேக்ஷித்தல், அபேட்சிப்பு, n. v. d'அபேட்சிக்கிறது, désir. [des sectes de Siven.

*அபேதசைவம், (அபேதம்), une

*அபேதம், (அ priv.), union, égalité, manque de différence.

*அபேனம், (அ priv. பேனம் écume), opium. [de, vérité.

*அபைசுனம், (அ priv.), certitu-

*அபையம், *அபையன், P. அபயம், அபயன்.

*அபையார்த்தம், P. அபயார்த்தம்.

*அபோகண்டம், (apôganda), tranquillité, difformité, enfant, crainte, terreur.

*அபோகம். 1° (அ *priv.*), privation de volupté, de plaisir. 2° (அப, ஊகம்), éclaircissement d'un doute, action de rendre raison.

அபோகார்த்தம்,(அபோகம், அர்த்தம்), explication différente.

*அபோக்கியம், (அ *priv.*), manque de jouissance, non-jouissance.

*அபோசனம்,(*id.*), jeûne.

*அபோதம்,(*id.*), ignorance.

அப்தோரியாமம், un des 21 sacrifices des gentils.

அப்ப, 1° *ou* அப்பப்ப, *int. d'admiration et de douleur*, ha!ah! hélas. 2° *inf. d'* அப்புகிறது.

அப்பக்கம்,(அ *dém.*), ce côté-là.

அப்பசி, *P*. ஐப்பசி.

அப்பச்சி, (அப்பன்), père, grand'-mère maternelle.

அப்படா, (அப்ப, அடா), *int. de douleur et d'admiration*, ha!ah! hélas.

அப்படி, (அ, *dém.* படி), அப்படியே, அப்படிபோல், de cette manière, ainsi, comme cela, de la sorte; அப்படிப்பட்ட, *ou*

அப்படிக்கொத்த, (அ, படிக்கு, ஒத்த), tel, semblable, pareil. [பி.

அப்பட்டர், la plante வட்டத்திருப்

அப்பணை, permission, licence, congé, faculté, ordre: — கொடுக்கிறது permettre, ordonner.

அப்பம், 1° pain, gâteau, tout ce qui se fait avec de la farine, gouter: — சுடுகிறது cuire le pain. 2° la plante வட்டத்திருப்பி.

அப்பரிக்கிறது, அப்பரிப்பு, *corr. d'* ஆர்ப்பரிக்கிறது, ஆர்ப்பரிப்பு.

அப்பரியம், fossé de citadelle.

அப்பர், *n. pr.* un des 3 auteurs du poème தேவாரம்.

அப்பல், *n. v. d'* அப்புகிறது, action de frapper, de battre, d'enduire etc...

அப்பவருக்கம், — வர்க்கம், (அப்பம், வருக்கம்), toutes sortes de pains.

அப்பளகாரம், (அப்பளம்), une des 25 espèces de corps qui contiennent de la salure ou de l'acidité et de l'âcreté.

அப்பளம், espèce de gâteau mince.

அப்பருத்தோணி, அப்பருத்தூணி, (அப்பு, அறு), carquois inépuisable.

அப்பன், *hon.* அப்பர், père.

அப்பா, 1° *voc. d'* அப்பன். 2° *int. de douleur ou de surprise*; oh!ah! hélas.

அப்பாகம், la graine வாலுளுவை.

அப்பாட்டன், trisaïeul.

அப்பாத்தாள், (அப்பன், ஆத்தாள்), sœur aînée.

அப்பாயி, அப்பாய், (அப்பன், ஆயி, ஆய்), grand'mère paternelle.

அப்பால், அப்பாலே, (அ *dém.* பால்), *avec le dat.* au delà, plus loin, de l'autre côté, outre cela, ensuite, de plus: அப்பாலேபோ va-t-en; அப்பாலும் plus loin; அப்பாலிலே de ce côté-là; அப்பாற்படுகிறது être éloigné.

அப்பாவி, 1° (அ *priv.*), homme simple, pauvre, innocent, sans ruse. 2° (அ *dém.*), ce pécheur.

அப்பி, 1° sœur aînée. 2° *ger. d'* அப்புகிறது. [ner), nuage.

*அப்பிதம், (abda *de* ap, *eau*, da *don*-

*அப்பியங்கம், அப்பியங்கனம், (அபி, அங்கம்), bain entier, action de s'oindre d'huile avant le bain, onction d'huile, de parfum, de fard, de noir. ‖ *V.* பிண்ணாக்கு: அப்பியங்கஸ்நானம் action de s'oindre d'huile, — de s'en verser sur la tête.

*அப்பியசனம், *P*. அப்பியாசம்.

அப்பியசிக்கிறது, அப்பியசித்தல், *V*. அப்பியாசிக்கிறது. [envieux.

*அப்பியசூயகன், (அபி, அசூயை),

*அப்பியஞ்சனம், (அபி, அஞ்சனம்), huile, onction d'huile, de fard, de noir, de collyre, action de parfumer.

*அப்பியந்தரம், (அபி, அந்தரம்), rue ou place intérieure, milieu, retard. [tion, maladie.

அப்பியமிதம், (abhyamita), afflic-

*அப்பியர்த்தனை, (அபி, அர்த்தனை), supplication, vénération.

*அப்பியவகரணம், அப்பியவகாரம், (abhyavahâra), manducation, nourriture.

*அப்பியற்சனம், அப்பியற்சை, (அபி, அர்ச்சனை), vénération, adoration.

*அப்பியாகதன்,(abhyâgata),hôte.

*அப்பியாகமம், (அபி, ஆகமம்), proximité, approche, élévation, meurtre, guerre, combat, inimitié.

*அப்பியாகமனம், (அபி, ஆகமனம்), visite. [attaque,assaut.

*அப்பியாகாதம், (அபி,ஆகாதம்),

*அப்பியாகாரம், (abhyâhâram), vol larcin.

*அப்பியாசம்,(abhyâsa), habitude, pratique, exercice, expérience, facilité qui vient de l'habitude:—ஆய்ப்போகிறது, —பண்ணுகிறது, —செய்கிறது, et

அப்பியாசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன்,சி,சிக்க, (அப்பியாசம்), v. n. s'accoutumer, pratiquer, s'exercer, acquérir l'habitude, l'expérience.

அப்பியாசித்தல், அப்பியாசிப்பு,அப்பியாசிக்கை,n.v.d' அப்பியாசிக்கிறது,pratique,exercice,habitude.

அப்பியாசிப்பிக்கிறது, சிப்பித்தேன், சிப்பிப்பேன், சிப்பி, சிப்பிக்க, v. caus. de அப்பியாசிக்கிறது, accoutumer, faire pratiquer.

*அப்பியாசையோகம்,(அப்பியாசம்,யோகம்), méditation.

*அப்பியாதானம், (அபி, ஆதானம்), commencement. [da), combat.

*அப்பியாமர்த்தம், (abhyâmard-

*அப்பியுதையம், (அபி, உதயம்), événement,fête accroissement.

*அப்பியுத்தானம்,(அபி, உத்தானம்), élévation, hauteur, renommée, lever du soleil.

*அப்பியுபகமம்,(அபி, உபகமம்), approche, assemblage, promesse.

அப்பியுப்பத்தி,(அபி, உப, பத்தி), clémence,protection,propre défense.

*அப்பியுபாயம், (அபி, உபாயம்), accord,convenance,promesse.

*அப்பியுற்பத்திகை,(அபி, உற்பத்தி,kâ), bienfait.

*அப்பிரகம், (abhraka), talc, mica. Il y en a de 5 espèces ஏமாப்பிரகம், ou பொன்னப்பிரகம் de couleur d'or, இரசதாப்பிரகம், வெள்ளியப்பிரகம், வெள்ளையப்பிரகம் de couleur d'argent, தேனப்பிரகம் de couleur de miel, கிஷ்ணப்பிரகம், கிருட்டிணப்பிரகம் de couleur noire, கெந்தகாப்பிரகம் de couleur de souffre: அப்பிரகசெந்தூரம் remède bon pour les maladies vénériennes;—த்தகடு feuille de talc: —நவநீதம் onguent de talc; —பாஷாணம் espèce d'arsenic naturel.

*அப்பிரகம்பதை,(அ priv.பிர,கம்பதம்), immobilité.

*அப்பிரகாசம், 1°(அ priv.), ténèbres, obscurité.2°(அ dém.),cette lumière:—ஆக்குகிறது obscurcir.

*அப்பிரகிருட்டம், (அ priv.), vileté, corbeau, oiseau vil.

*அப்பிரசம்,(அ priv.பிரசை), stérilité. [auté, rigueur.

*அப்பிரசாதம்,(id.), dureté,cru-

*அப்பிரசாதை,(அ priv. pradjâtâ mère), femme stérile.

*அப்பிரசித்தம்,(அ priv.), secret, obscurité, chose inconnue,—cachée. —ஆன secret, inconnu; —ஆய்ப்போகிறது devenir obscur, tomber dans l'obscurité.

*அப்பிரதட்சிணம்,(id.), tour circulaire à gauche, ce qui n'est pas respectueux. [obscurcissement.

*அப்பிரதாபம், (id.), pauvreté,

*அப்பிரதானம், (id.), chose secondaire, non principale, accidentelle, non célèbre: —ஆயிருக்கிறவன்,ou [dignité, inférieur.

*அப்பிரதானி, (id.), second en

*அப்பிரதிகாரம், (id.), manque de remplaçant.

*அப்பிரதிபத்தி, (id.), négligence, erreur, incertitude.

*அப்பிரதிரதன், (அ priv. பிரதி,இரதம்), brave guerrier.

*அப்பிரத்தியயம்,(அ priv.),doute.

*அப்பிரபிசாசகம், அப்பிரபிசாசம்,(அப்பிரம், பிசாசம்,ka), le serpent Râgou, litt. le diable de l'air.

*அப்பிரபுட்பம், அப்பிரபுஷ்பம், (அப்பிரம்), eau, fleur des nuages.

*அப்பிரமாணம்,(அ priv.), cause ou origine de la vraie sagesse.

*அப்பிரமாணிகம், (அ priv.), perfidie, tromperie, fausseté, contradiction.

*அப்பிரமாணிகன், (அ priv.), perfide, menteur.

*அப்பிரமாதங்கம், (அப்பிரம்), l'éléphant d'Indiren.

*அப்பிரமாதம், (அ priv.), diligence.

*அப்பிரமாபிரியம், (அப்பிரமை, பிரியம்), l'ami d' அப்பிரமை, i.e. l'éléphant ஐராவதம்.

*அப்பிராமாலை, (அப்பிரம்), suite de nuages.

*அப்பிரமு, (abhramou), la femelle de l'éléphant de l'est.

*அப்பிரமேயம், (அ priv.), nombre infini, 100 novillions ou l'unité suivie de 32 zéros, incommensurabilité.

*அப்பிரமேயன், (id.), être inconnu, incommensurable.

*அப்பிரமை, (abhramâ), V. அப்பிரமு.

*அப்பிரம், (abhra), nuage, air, or.

*அப்பிரயோகம், (அ priv.), défaut d'usage, —de ce qui est inapplicable

*அப்பிரயோசனம், அப்பிரயோசகம், (அ priv.), inutilité, incapacité, désavantage.

*அப்பிரயோசகன், (id.), être inutile, incapable.

*அப்பிரவத்தகம், (அ priv.), inaction.

*அப்பிரவிருத்தன், (அ priv.), être qui n'augmente pas.

*அப்பிராகிருதம், (அ priv. prâkrouta vil.), le principal, le dessus.

*அப்பிராஞ்ஞம், (அ priv.), ignorance.

*அப்பிராணம், (அ priv.), mort.

*அப்பிராணி, (அ priv.), malheureux, infortuné, homme faible, infirme, maladif, sans ruse.

*அப்பிராந்தி, (அ priv.), tranquillité, calme.

*அப்பிரியதரு, (அ priv. பிரியம், தரு), l'arbre ஓதியமரம்.

*அப்பிரீதி, (அ priv.), inimitié, aversion.

அப்பிரு, le minéral பேரோசனை.

*அப்பு, 1° (ap), eau en tant qu'élément, mer, 2° (ab, hébreu), père. 3° அப்பு, dette, flèche, l'arbre பாதிரி. 4° adj. d'அம்பு flèche. 5° imp. et part. d'அப்புகிறது.

அப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, v. a. frapper, taper, battre (le tambour), donner contre, plaquer, appliquer, enduire, happer, aboyer, clabauder, gourmander, se revêtir: அப்பிவைக்கிறது plonger la main dans un remède et l'appliquer à la partie malade du corps. [V. அப்பல்.

அப்புகை, அப்புதல், n. v. du préc.

அப்புது, cri du cornac pour exciter l'éléphant.

அப்புத்திரட்டி, l'arbrisseau கட்டுக்கொடி.

அப்புருவம், (அப்பு, உருவம்), sel, soude.

அப்புலிங்கம், (அப்பு, இலிங்கம்), l'eau adorée à திருவானைக்கா.

அப்புவின்கோபம், (அப்புவின் gén. d'அப்பு), phlegme.

அப்புறம், (அ dém.), ce côté-là, au-delà, plus loin, outre cela, en outre: அப்புறப்படுகிறது s'éloigner, s'écarter; —ப்படுத்துகிறது éloigner, détourner du chemin; —ப்படுத்தல் action d'éloigner; அப்புறத்துக் கப்புறம் alors comme alors; அப்புறத்திலே de ce côté-là.

அப்புறுத்தூணி, espèce d'arsenic naturel.

அப்பை, 1° l'arbre கொன்றை. 2° ou அப்பைக்கோவை la plante bryonia rostrata.

அப்பொழுது, அப்போது, அப்போழ்து, (அ dém.), sync. அப்போ, ce temps-là, alors: அப்போதைக்கு pour lors; அப்போதே alors même; அப்போதும் alors aussi; அப்போதைக் கப்போது alors comme alors, dans les occasions favorables, aussitôt, désormais, de temps en temps.

அமக்களம், P. அமர்க்களம்.

*அமங்கலம், அமங்களம், (அ priv.), inélégance, grossièreté, malheur.

*அமங்கலி, அமங்கலை, (அ priv.), veuve.

அமசடக்கம், (அமசு, அடக்கம்), secret, cachette, voile, clandestinité: —ஆய் secrètement; —பண்ணுகிறது couvrir, cacher, assujettir, protéger, faire sans bruit.

அமசடக்கி, (id.), personne discrète, qui garde le secret.

அமசு, suffisance, il suffit.

அமச்சன், P. அமைச்சன்.

அமச்சு, P. அமைச்சு.

அமஞ்சி,corvée, travail gratuit et forcé:—செய்கிறது faire une corvée; கொள்ளுகிறது, — பிடிக்கிறது exiger des corvées,presser les ouvriers; அமஞ்சியாட்கள் gens de corvée; அமஞ்சிக்கழைக்கிறது appeler—,obliger à des corvées.

அமடு, pli, mal, tort.

அமட்டு,அமட்டுகை,*n.v.du suiv.* menace,action de rouler,tour, fraude,ruse.

அமட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.*menacer,réprimander,affaisser, accabler, reposer sur, s'appuyer sur,saisir,remuer,rouler, tourner,faire pencher le canot.

அமணம்,*V.*அவணம். [sensés.

அமணர்,*P.*சமணர், Djaïnas, in-

அமண், *P.* சமண், la secte des Djaïnas,ce qui lui appartient. [க்கு.

*அமண்டம்,(amanda), *V.*ஆமண

*அமதம்,(amata), maladie,mort.

அமதி,nectar.

அமத்துகிறது,*P.*அமர்த்துகிறது.

அமந்தவன்,*P.*அமர்ந்தவன்.

அமந்திமரம், amandier, (amandier), du pays, terminalia catappa.

*அமம்,(ama),maladie. [occasion.

அமயம்,(amasa,*ou* சமயம்),temps,

அமரக்காரன், (அமரம்), seigneur non héréditaire,commandant de 1000 fantassins.

அமரசயம்,estomac.

அமரசிலைகெந்தகம், (அமரம், சிலை), espèce d'arsenic composé.

*அமரத்துவம்,(அமரம்), incorruptibilité, immortalité.

*அமரபதி, (அமரம்), Indiren, le roi des dieux. [*maître*), Indiren.

*அமரபர்திரு, (அமரர், bhartrou

*அமரமாதர், (அமரம், மாதர்), déesse de la fable indienne, sainte.

அமரம்.1° douleur des yeux,poupe d'un vaisseau,revenu d'un bourg donné en salaire par le roi sans droit héréditaire,commandement de 1000 fantassins:—விட்டுநடக்கிறது jouir d'un pareil revenu.2° * அமரம்,(அ *priv.*mara *qui meurt*), immortalité, mercure, dictionnaire sanscrit composé par அமரசிங்கன், propreté, blancheur,espèce de maladie.

*அமரர்,அமரர்கள்,1°(*id.*), les immortels, les saints, les dieux de la fable.2° (அமர்),ennemis: அமரர்கற்பம் le ciel; — பதி le roi—, la ville des dieux;—மாதர்,*V.* அமரமாதர்.

அமரல்,*n.v.d'* அமருகிறது,ris,calme,grandeur. [னை), *V.*அமரமாதர்.

*அமராங்கனை, (அமரம், அங்க

*அமராசயம்,(அமளை, ஆசயம்), matrice. [combat.

அமராட்டம், (அமர், ஆட்டம்),

*அமராத்திரி,(அமரம்,அத்திரி), le mont Mérou.

*அமராபகை,(அமரம், ஆபகை), le prétendu Gange céleste, le fleuve des dieux de la fable.

*அமராபதம்,(அமளை, பதம்), le monde de ces dieux. [ennemis.

அமரார்,*n.v. nég. d'* அமருகிறது,

*அமராவதி,(அமளை,வதி,*P.*பதி), paradis, ville ou résidence des immortels,—des dieux de fable.

அமராவதியோன்,(அமராவதி),*V.* அமரேசன். [meuse துர்க்கை,aloès.

அமரி,nectar,urine, poison, la fa-

அமரிகூடம், (அமரி), porte d'un temple surmontée d'une pyramide.

அமரிக்கை,(அமருகிறது), calme, tranquillité,douceur, paix, consolation,préparatif, provision, décision: —செய்கிறது,—பண்ணுகிறது préparer,fournir, accomplir, effectuer; —யாகிறது être fini,arrangé,fourni; —க்குணம் caractère doux, tranquille. [na *patience*), colère.

*அமரிஷணம்,(அ *priv.* marcha-

அமரியம், l'arbuste குருந்து,la fleur de l'arbre செண்பகம்.

அமரியுப்பு, (அமரி, உப்பு), sel d'urine. [nête.

அமருகன்,non d'un livre déshon-

அமருகிறது,ர்ந்தேன், ருவேன்,ரு, ர,*v.n.*s'apaiser,se calmer, s'adoucir, s'assujettir,se terminer,être obtenu, procuré,loué, engagé, accéder,arriver, parvenir à, s'accorder, se rasseoir,se clarifier,tomber au fond,devenir aisé, être: அமர்ந்திருக்கிறது

être calme,rassis,patient,obtenu: உத்தியோகத்திலமர்ந்தான், உத்தியோகமவனுக்கமர்ந்தது il a obtenu un emploi;காரியமமருமாம் la chose s'arrangera,ou arrivera,dit-on;காற்றமர்ந்தது le vent s'est apaisé; வேலைக்குக் கூலிக்கார ரமரவில்லை on n'a pu avoir de mercénaires pour le travail.

அமருகை,அமருதல்,*n. v. du préc.* calme,tranquillité,grandeur,accord, sourire,abondance,état florissant.

*அமரேசன், அமரேசுவரன்,(அமரர்,ஈசன், ஈசுவரன்), Indiren, le roi des dieux de la fable.

*அமரை, (amarâ), la ville de ces dieux, matrice, arrière-faix, cordon ombilical,maison.

அமரோசை,(அமருகிறது,அமர், ஓசை), basse en musique, bruit du combat.

அமர்,1° (*P.* சமர்), combat,dispute,obstination,fureur,rempart. 2° *imp.et part.d'*அமருகிறது: அமராடுகிறது combattre; —கொள்ளுகிறது devenir furieux.

அமர்க்களம்,(அமர்),champ de bataille, tumulte, confusion, clameur, grand train,hâte, abondance,presse

அமர்தல், *V.*அமருகை. [தல்.

அமர்த்தல்,combat.‖ *V.* அமர்த்து

அமர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன்,த்து,த்த, *v.a.* apaiser,calmer, adoucir,retenir, préparer, procurer, pourvoir, faire parvenir à, procurer un emploi,employer, louer, engager,combattre: உத்தியோகத்திலமர்த்துகிறது procurer, assigner un emploi; அமர்த்திவைக்கிறது pourvoir,fournir.

அமர்த்துகை,அமர்த்துதல், அமர்த்தல்,*n.v. du préc.* action de calmer, pacification.

அமர்ந்தவன், *n. app.d'*அமருகிறது, homme calme, doux, modeste, loué, engagé... [urine de vache.

*அமலகமலம்,(அமலம், கமலம்),

அமலசாந்தம், (அமலம்), chaux, bouse de vache.

*அமலம்,(அ *priv.*), pureté, propreté,beauté,blancheur.

*அமலர்,(அமலம்) le fruit mûr de l'arbre நெல்லி.

அமலல்,*n.v.d'*அமலுகிறது,jonction,presse,réunion,accord.

*அமலன்,(அமலம்), l'immaculé, Dieu, (surnom impropre de) Siven, Vichnou,Arouguen.

அமலி, (அமல்) abondance.

அமலுகிறது, ன்றேன், லுவேன், லு,ல,*v.n.*se joindre,se presser,s'accorder.

அமலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன்,லி,லிக்க,(அமல்), *v.n.*être abondant.

*அமலை.1°(*f.d'*அமலன்),l'immaculée.Latchimi, Parvadi, arrière-faix, cordon ombilical. 2° அமலை, bruit, tumulte,riz cuit, abondance.

அமல்,abondance.

*அமலோற்பவி,(அமலம், உற்பவம்), celle qui a été conçue sans péché,*i.e.*la très-sainte Vierge Marie.

அமளி,bruit,tintamarre,lit,matelas:—பண்ணுகிறது faire du bruit. du tapage. [நெல்லி.

அமளை,nom d'une plante,l'arbre

*அமனி,(amani), route,rue.

*அமனோயோகம்,(அ *priv.* மனம், யோகம்), inattention. [tomac.

*அமாசயம்,(அமம்,ஆசயம்), es-

அமாதானம்,réserve,garde, action de cacher,secret.

*அமாத்தியர், (amâtya),ministres, conseillers, gens rusés. [tourment.

*அமாநசியம்,(amânasya), peine,

அமாந்தக்காரன், colporteur, revendeur. [மாவசி.

அமாமசி, (amâ *avec*,மசம்), *V.*அ

அமார், அமார்க்கயிறு, (amarre), amarre, câble.

*அமார்க்கம்,(அ *priv.*), déréglement, mauvaise voie, —vie, —conduite, schisme, hérésie, secte vile,la plante நாயுருவி: அமார்க்கச்சீஷன் disciple dégénéré, hérétique.

*அமாவசி, *et mieux* அமாவாசி,அமாவாசை,அமாவாசியை,(amâ *avec*, வாசம்), nouvelle lune, jour de la conjonction de la lune avec le soleil: கறுத்தஅமாவாசி nouvelle lune;வெள்ளையமாவாசி pleine lune.

*அமானம், 1° (அ *priv.*), immensité. 2° *ou*

அமானதம், dépot. [rence,affront.

*அமானனம், (அ *priv.*), irrévé-

அமானி, chose commune, non affermée, en dépot auprés du collecteur: அமானியாய்க்கிடக்கிறது rester sans être affermé.

*அமானிதை, (அ *priv.*), décence, modestie, humilité.

*அமிசகம், (amsaka), jour.

*அமிசகன், (*id.*), participant, cohéritier, part.

*அமிசம், (amsa), numérateur, degré de cercle, épaule, certitude, crédit, parole digne de foi, mariage. ‖ *V.* அம்சம். [on.

*அமிசனம், (அமிசம், na), divisi-

அமிசாமம், அமிசாமியம், étang prétendu du paradis de Brama.

*அமிசு, (amsou), soleil, rayon, lumière, atome. [bon—. bel habit.

*அமிசுகம், (amsouka), feuille,

*அமிச்சை, (அ *priv.*), sagesse.

அமிஞ்சி, *V.* அமஞ்சி.

*அமிதம், (அ *priv.*), immensité, immodération. [immodéré.

அமிதாவல், (அமிதம், ஆவல்), désir

*அமித்திரர், *pl.* (அ *priv.*), ennemis.

*அமித்துரு, (அ *priv.*), ennemi.

அமிரம், poivre. [ம்.

*அமிருதம், (amrouta), *V.* அமிர்த

*அமிருதை, (amroutâ), poivre long, basilic, liqueur enivrante.

*அமிருத்தியன், (அ *priv.* மிருத்தியு), Dieu, l'immortel.

*அமிர்தம், (amrouta, *ou* அ *priv.* மிருதம் *mort*), ambroisie, nectar, nourriture des dieux de la fable, immortalité, bonheur céleste, médecine vivifiante, chose délicieuse, bonbon, douceur, friandise, lait, sucre, banane, miel, coco, nourriture, riz cuit, petit lait, beurre, eau, bonheur, reste d'un sacrifice, délivrance des naissances futures, or, poison: அமிர்தங்கடைகிறது baratter pour faire l'ambroisie; அமிர்தக்கடல் la mer d'ambroisie ou de lait, d'où les gentils prétendent qu'est sortie Latchimi; —கதிரோன் la lune, l'astre aux rayons d'ambroisie; — கலசம் vase d'ambroisie, mamelle; —கலைகள் les phases de la lune; — கிரணம் clair de lune, rayons d'ambroisie, *i. e.* de la lune; —சஞ்சீவினி remède qui donne la vie, qui rend un peu la respiration; —சாகரன், *V.* அமுர்தசாகரன்; —சாரம் sucre candi; —சுரோணிதம், *V.* இந்திரகோபம்; — சொல், —பிரசங்கம், — வசனம் paroles douces, discours agréable; —சோதரம் cheval; — தரங்கிணி rayons ou clair de la lune; —பிந்து le 16me உபநிடதம், section des Vêdas; —வல்லி la plante சிந்தில். [mortel.

*அமிர்தன், (அமிர்தம்), être im-

*அமிர்தாகரணன், (அமிர்தம், ஆகரணம்), l'oiseau கருடன், qui a volé l'ambroisie, disent les Indous.

*அமிர்தாசனர், (அமிர்தம், அசனம்), ceux qui se nourrissent d'ambroisie, les dieux de la fable.

அமிர்தாரிவளை, or en forme de conque. [grand désir.

அமிர்தாவல், (அமிர்தம், ஆவல்),

அமிழுகிறது, *ou* அமிழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன், *ou* ழ்வேன், ழு, *ou* ழ், ழ, *v.n.* அமிழ்ந்துபோகிறது, se plonger, s'enfoncer, se noyer, couler à fond, plonger: அமிழ்ந்திருக்கிறது *ou* அமிழ்ந்திருக்கிறது être plongé, submergé, enfoncé. [ருதம் *et* அமிர்தம்.

அமிழ்தம், (*corr. d'* அமிர்தம்), *V.* அ

அமிழ்தல், அமிழுதல், *n.v. d'* அமிழ்கிறது, immersion, submersion, dépression, enfoncement, affaissement.

அமிழ்து, *corr. d'* அமிர்தம்.

அமிழ்த்தல், அமிழ்த்துகை, அமிழ்த்துதல், action d'enfoncer, de couler à fond, *n.v. de*

அமிழ்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a. d'* அமிழ்கிறது, plonger, submerger, enfoncer, noyer.

அமிழ்ந்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v.n. V.* அமிழ்கிறது.

அமிழ்ந்துகை, அமிழ்ந்தல், அமிழ்ந்துதல், *n.v. du préc. V.* அமிழ்தல்.

*அமீவம், (amiva), péché, difficulté, peine.

அமீனு, aminah, petit percepteur d'impots,etc...

அமுக்கடி, (அமுக்கு,அடி), temps couvert,obstruction,défaut, stupidité,couverture,action de couvrir.

அமுக்கல்,அமுக்குகை,*n. v.d'* அமுக்குகிறது,action d'enfoncer,de comprimer, de soumettre, compression, oppression. [médicinale.

அமுக்கனாங்கிழங்கு,sorte de racine

அமுக்கன், (அமுக்குகிறது), démon incube, cauchemar, filou, fripon. [nommée physalis flexuosa.

அமுக்கிரு, la plante médicinale

அமுக்கு,1° pression,compression. 2° *imp. et part. de*

அமுக்குகிறது,*sync.* அமுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* presser,enfoncer,fouler,presser dessus,comprimer,opprimer: அமுக்கினது ce qu'on a pressé,foulé.

அமுக்குமரம்,(அமுக்கும்,மரம்),la planche supérieure des côtés d'une chaloupe. [கிரு.

அமுக்குரவு, அமுக்குரா, *V.* அமுக்

அமுக்குவலி,(அமுக்கும்,வலி), cauchemar.

அமுங்கல்,அமுங்குகை, அமுங்குதல்,*n. v. d'* அமுங்குகிறது, action de s'enfoncer, pression, compression, immersion, enfoncement, légère pression, coup léger, affliction.

அமுங்குகிறது,*sync.* அமுங்கிறது, கினேன்,குவேன்,கு,க,*v. n. d'* அமுக்குகிறது, *ou* அமுங்கிப்போகிறது, s'affaisser,s'enfoncer, aller au fond, succomber,être pressé par un poids, être accablé,écrasé: அமுங்கிப்போன கொப்புளம் pustule rentrée, desséchée.

அமுக்கொத்தி,couperet. [chée.

அமுசம்,la plante சிறுசெருப்படி.

அமுணங்கம்,(அ *priv.* முணங்கு), manque de soumission,de retenue.

அமுதகம், (அமுதம்,ka), eau,mer de lait,mamelle.

அமுதங்கம்,(அமுது,அங்கம்), les arbrisseaux nommés கள்ளி *et* சதுரக்கள்ளி.

அமுதமேந்தல், (அமுதம்,ஏந்தல்), offrande de nourriture; c'est le 9me புண்ணியம்.

அமுதம் ,*P.* அமிர்தம், ambroisie, nectar nourriture des dieux de la fable, douceur, lait caillé, eau, médecine,cordial, médecine vivifiante, bonheur du ciel, mot de civilité, la plante சிந்தில்,grandeur,nourriture, repas,désir,prière,restes, moelle.‖ *V.* திரிகடுகு et திரிபலை: அமுதக்கதிரோன், — கிரணன் la lune, l'astre aux rayons de lait; —குண்டை vase de mendians;—குலர்,*pl.*bergers, sages; —சருக்கரை, *V.* சிந்திற்சருக்கரை;—தரம் l'arbre மஞ்சிட்டி; — புஷ்பம், —புட்பம் la plante சிறுகுறிஞ்சா;—பார்வை regard doux,lascif; —யோகம் le yoga appelé சுபயோகம்;—வல்லி la plante சிந்தில்,Valli, l'épouse de Mourouguen.

அமுதர்,*pl.*(அமுதம்),les habitans des cieux,les bergers.

அமுதவெழுத்து, (அமுதம், எழுத்து), lettres d'ambroisie ou de bonheur,réputées propres à commencer un poème etc... savoir: அ,இ,உ,எ,, க,ச,த,ந,ப,ம,வ.

அமுதாம்பரமணி, (அமுதம், அம்பரம்,மணி), bijou suspendu sur la poitrine de Vichnou.

அமுதாரி,la plante புனைக்காலி.

அமுது,*P.* அமிர்தம், ambroisie, nourriture des dieux de la fable,aliment, riz cuit, saveur, chose douce, lait, eau, pluie, médecine, remède excellent: — கொள்ளுகிறது, —செய்கிறது,—செய்தல் manger; — ஊட்டுகிறது,—அருளிச்செய்கிறது,—அளிக்கிறது donner à manger, nourrir; —படி riz cru. [tron.

அமுதுறை, (அமுது, உறை), ci-

அமுதெழுத்து,(அமுது, எழுத்து), *V.* அமுதவெழுத்து.

*அமுத்தம்,(அ *priv.*),la plante vénéneuse வச்சநாபி,arme manuelle.

*அமுத்தி,(அ *priv.*),déplaisir.

அமுரி,urine: அமுரியுப்பு sel d'urine.

*அமுர்தம்,*P.* அமிர்தம்: அமுர்தசாகரன்,*n.pr.*d'un reclus auteur d'un traité de poésie nommé காரிகை.

*அமூர்த்தம்,அமூர்த்தி, (அ *priv.*), manque de figure. [amande.

அமெந்துகொட்டை, (amande),

அமேதநீக்கி, *V.* கற்றாழை.

*அமேத்தியம், (அ *priv.*), immondice, excrément, excrément humain: அமேத்தியநாறும்மரம் arbre à feuilles puantes, serissa fœtida, ailanthus excelsa.

*அமை, 1° (amâ), nouvelle lune, bambou, roseau. 2° *imp. et part. de*

அமைகிறது, மைந்தேன், மைவேன், மை, மைய, *v.n.* s'apaiser, acquiescer, consentir, agréer, se soumettre, être persuadé, obtenu, élu, nommé, établi, entrer dans, être plein, compris, contenu, se préparer, arriver, convenir, être tranquille: வேதத்துக்கமைகிறது embrasser une religion; அமையும் c'est assez; அமைந்துபோகிறது consentir; வீடெனக்கமைந்தது la maison m'est échue, m'est accordée.

அமைக்கிறது, மைத்தேன், மைப்பேன், மை, மைக்க, *v.a. du préc.* préparer, créer, faire, persuader, apaiser, adoucir, établir, destiner, pourvoir, faire cuire: அமைத்துவைக்கிறது pourvoir. [quillité, soumission.

அமைச்சல், (அமைகிறது), tran-

அமைச்சன், (அமைச்சு), *pl.* அமைச்சர், conseiller, ministre du roi, Jupiter ou Viâjen le prétendu ministre des dieux de la fable.

அமைச்சு, ministre, dignité de ministre, conseil du roi: அமைச்சியல் office —, devoir de ministre.

அமைதல், *n.v. d'*அமைகிறது, tranquillité, retenue, consentement, complaisance, agrément, accord, suffisance, plénitude, temps, événement.

அமைதி, (அமைகிறது), excellence, grandeur, opportunité, complaisance, retenue, modestie, tranquillité, accord, événement, destination, action de faire.

அமைத்த, *part. d'*அமைக்கிறது, destiné: எனக்கமைத்தகாலம் le temps déterminé pour ma vie et ma mort.

அமைத்தல், *n.v. d'*அமைக்கிறது, action, cuisson, destination, action d'apaiser, etc...

அமைத்து, 1° couleur verte. 2° *gér. d'*அமைக்கிறது.

அமைந்த, அமைஞ்ச, *part. d'*அமைகிறது, soumis, complaisant.

அமைப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. d'*அமைக்கிறது, faire apaiser etc....

அமைப்பு, *n. v. d'*அமைக்கிறது, destin, destination, jouissance.

அமையம், *P.* சமையம், temps, occasion, opportunité.

அமையாமை, *n.v. nég. d'*அமைகிறது, dissention, discorde, différence.

அமையும், 3me *pers. neut. sing. fut. d'*அமைகிறது: c'est assez, cela suffit, soit: அமையுமென்கிறது, —என்றல் dire c'est assez, —soit, —qu'il en soit ainsi, —il ne faut pas.

அமைவடக்கம், (அமைவு, அடக்கம்), modestie, subjection. ‖ *V.* அமசடக்கம்.

அமைவன், *pl.* அமைவர், (அமைகிறது), homme modeste, — retenu, sage, hermite, Arouguen.

அமைவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. d'*அமைகிறது, ordonner de préparer, apaiser, faire consentir, etc...

அமைவு, *n. v. d'*அமைகிறது. 1° *V.* அமைதல். 2° beauté: அமைவுபடுத்துகிறது fournir.

அமொசு, suie.

*அமோகம், 1° (amogha), abondance, accroissement, multiplication. 2° (அ *priv.*), exemption de luxure: அமோகமாய் abondamment.

*அமோக்ஷம், அமோட்சம், (அ *priv.*), servitude, défense, cri de haro.

அம், beauté, eau, nuage, une des particules dites இடைச்சொல், une des particules explétives dites சாரியை. *Ex.* புளியம்பழம் tamarin; un des mots de remplissage dits அசைச்சொல், terminaison de la 1re *pers. plur. du prés. et du prét. Ex.* வந்தனம் nous sommes venus; terminaison du தொழிற்பெயர். *Ex.* தோற்றம் l'aspect; terminaison du பண்புப்பேர். *Ex.* நலம் bien.

*அம்சம், 1° (amsa), part, portion, fraction. 2° (hamsa), cygne: அம்ச

பாதம், trace de cygne, ou sorte de croix. (†)

*அம்சை, (amsâ), part, portion, bonne fortune, heureux hazard.

*அம்பகம், (ambaka), œil, cuivre, élévation, permission de s'en aller, congé, renvoi:—கொடுக்கிறது congédier, renvoyer;—பெற்றுப்போகிறது s'en aller avec permission.

*அம்பகன், (*id.*), espèce d'arsenic naturel.

அம்படம், la plante புழுக்கொல்வி.

அம்படலம், pierre sur laquelle on broie, char, bateau, plein air, campagne, argent, plomb, boisseau indien. [rasoir, couteau de barbier.

அம்பட்டக்கத்தி, (அம்பட்டன்),

அம்பட்டச்சி, அம்பட்டத்தி, அம்பட்டிச்சி, barbière; *f. de*

*அம்பட்டன், (ambachtha), barbier:—கத்தி rasoir, maquereau des Indes.

அம்பணத்தி, la fameuse துர்க்கை

அம்பணம், tortue, eau, navire, boisseau indien, bananier, fléau de balance. [taine caste.

அம்பணவர், *n.pr.* gens d'une cer-

*அம்பம், (ambhas); eau.

அம்பரத்தார், (அம்பரம்), habitans de l'air, —des cieux.

*அம்பரம், (ambara), mer, air, ciel, plein air, monde, toile, vêtement, lit, couche, région, quartier, coin du monde, muraille extérieure, dehors d'une place, monceau, talc.

*அம்பராந்தம், (அம்பரம், அந்தம்), bout d'un côté du monde, horizon, bord de vêtement.

*அம்பராம்புயம், (அம்பரம், அம்புசம்), nénuphar marin, or semblable à la fleur de nénuphar.

*அம்பரீசம், (ambaricha), combat, vase à huile, poêle à frire.

*அம்பரீசன், (*id.*), Siven, Vichnou.

*அம்பரை, (ambara), pyrite, bismuth:—நாதம் talc, mica. [place là.

*அம்பர், 1° (*id.*), ambre. 2° cette

அம்பலத்தி, l'arbre தான்றிக்காய்.

அம்பலம், hôtel de ville, cour, endroit en plein air, place, assemblée où se traitent les affaires de la peuplade, dignité de celui qui y préside, dignité d'அம்பலக்காரன், manifestation. ‖ *V.* சித்திரகூடம்:—பண்ணுகிறது traiter ou négocier les intérêts publics, être chef; அம்பலக்காரன் chef de la caste des callers, chef de village, — d'assemblée de caste, héraut qui en publie les décisions; அம்பலமாகிறது devenir public, — notoire, être abandonné; அம்பலத்திலேபோடுகிறது, அம்பலமாக்குகிறது manifester, rendre public;—ஏறுகிறது venir à l'assemblée, être porté à sa connaissance, à sa cour; ஏழைப்பேச்சு அம்பலமேறுமோ le pauvre sera-t-il écouté à la cour; அரைச்சொற்கொண்டம்பலமேறலாமோ peut on traduire à la cour — à l'assemblée une affaire qu'on ne connaîtqu'à demi.

அம்பலவன், (அம்பலம், அவன்), messager de la cour, — de l'assemblée. [ம்பலம்), l'arbre தில்லை.

அம்பலவிருக்ஷம்,—விருக்கம், (அ

அம்பல், injure, diffamation, médisance, calomnie, promulgation d'une faute, — d'une calomnie, la ville où vécut Sênden.

அம்பழம், (அம்,) nom d'une plante. ‖ *ou* அம்பழங்காய் son fruit, grêle.

அம்பறுத்தூணி, (அம்பு, அறுத, தூணி), carquois inépuisable.

அம்பனம், appui, fond.

அம்பா, அம்பாப்பாட்டு, (அம், பா), chanson—, chant de rameurs: —பாடுகிறது en chanter.

அம்பாயம், douleur, tourment, travail d'enfant, péril: அம்பாயப்படுகிறது souffrir les douleurs de l'enfantement, souffrir.

அம்பாரம், (*mot maratte*), monceau, pile, tas, monceau de grains dans l'aire: அம்பாரவடி espace autour d'un tel monceau; அம்பாரமளக்கிறது mesurer le riz entassé dans l'aire; அம்பாரமாய்க் கொட்டுகிறது,—குவிக்கிறது entasser;—ஆய்க்கிடக்கிறது être entassé; நெல்லைவாரியம்பாரம்போடுகிறது entasser le

riz, le mettre en monceau.

அம்பாரி, siége couvert d'un pavillon sur un éléphant.

*அம்பாலிகை, (ambâlika), mère, Parvadi, la mère du roi Pandou. ‖ V. தருமதேவதை.

அம்பால், (அம்), jardin.

அம்பாவணம், V. எண்காற்புள்.

அம்பாவை, V. அம்பாயம்.

அம்பி, barque, bateau, navire, radeau, panier pour tirer de l'eau et arroser, cruche, machine hydraulique, jet d'eau, l'hydraulique, corde, corde pour attacher les bœufs en rang.

*அம்பிகேயகன், அம்பிகேயன், (அம்பிகை), Vinâyaguen, Mourouguen, tous deux fils de Parvadi, Tridarâhctiren fils d'அம்பிகை.

*அம்பிகை, (ambikâ), mère, Parvadi, Kâli, Pagavadi, Ambiguei, (mère de Tridarâchtiren): அம்பிகை தனையன், — தனயன் Vinâyaguen, Mourouguen, Virapattiren, (tous trois fils de Parvadi); அம்பிகைபாகன் Siven, qui est une moitié de Parvadi. Ils sont représentés en un seul corps dont un côté a la figure de Siven et l'autre celle de Parvadi.

அம்பிலீர்க்கு, அம்பிறகு, (அம்பு, ஈர்க்கு, இறகு), plumes d'une flèche.

அம்பு, 1° flèche, trait, bourgeon, limonier, bambou, espèce d'arsenic naturel. 2° *அம்பு, (ambou), eau, nuage: அம்புகோக்கிறது ajuster, fixer la flèche sur l'arc; — கோத்தெய்கிறது ajuster et lancer une flèche; —க்கட்டு paquet de flèches; —க்காயம் blessure de flèche: —க்குதை coche—, bas—, pied de flèche; —க்குப்பி, —க்குழைச்சு le cou de la flèche; —க்கூடு carquois; — த்தட்டு bouclier; —த்தலை tête de la flèche; —த்திரள் paquet —, abondance de flèches; — ப்பொதி carquois; — மாரி pluie de flèches; அம்பின்டி, அம்பிற்குதை coche ou pied d'une flèche; அம்பெய்கிறது, அம்புகளைப்பிரயோகிக்கிறது décocher —, lancer des flèches; அம்பாலெய்கிறது lancer à quelqu'un des flèches; அம்பிடுதூரம், அம்பெறிதூரம், அம்போடுதூரம், (அம்பு, இடும், எறியும், ஓடும், தூரம்), portée d'une flèche.

*அம்புகிராதம், (அம்பு, கிராதன்), crocodile, chasseur aquatique.

*அம்புசம், (அம்பு, சம்), ce qui tire son origine de l'eau, nénuphar.

*அம்புசன்மம், அம்புசாதம், (அம்பு), nénuphar. [Brama.

*அம்புசாதன், (அம்பு, சாதம்),

*அம்புதம், (அம்பு, da *qui donne*), eau, pluie, nuage. ‖ V. கோரைக்கிழங்கு. [mer, océan.

*அம்புதி, (அம்பு, dhi *qui possède*),

*அம்புநிதி, (அம்பு), mer.

*அம்புபிரசாதனம், (*id.*), la noix தேற்றுங்கொட்டை qui sert à purifier l'eau.

*அம்புயம், P. அம்புசம், nénuphar, panier pour tirer de l'eau, carquois, fourreau. [porte.

*அம்புரம், (amboura), seuil de la

*அம்புராசி, (அம்பு, இராசி), accumulation d'eau, mer.

*அம்புரோகிணி, (அம்பு, உரோகிணி), nénuphar.

அம்புலி, அம்புலிமான், lune.

*அம்புவாகம், (அம்பு), nuage, nuée qui porte de l'eau.

*அம்புவாகினி, (அம்பு, vâhini *qui porte*), citronnier, l'arbre பாதிரி, sa fleur. [restre.

*அம்புவி, (அம், புவி), le globe ter-

அம்புவியோர், (அம்புவி), habitans de la terre, hommes.

அம்பை, 1° V. வெட்டிவேர். 2° *அம்பை, (ambâ), mère.

*அம்போச்சனி, அம்போசயோனி, (அம்போசம், சனி, யோனி), Brama, né sur le nénuphar.

*அம்போசம், (ambhas *eau*, சம்), nénuphar, lune.

*அம்போதம், அம்போதரம், (ambhas, da *qui donne*, dhara *qui a*), nuage.

*அம்போதரங்கம், (ambhas *eau*, தரங்கம்), flots de la mer, partie du poëme அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா qui est comparé aux

flots de la mer, parce que la lon-
gueur des vers croît et décroît gra-
duellement. L'அம்போதரங்கம் est
composé de 2, 3, ou 4 pieds et il se
place entre le தாழிசை et le தனிச்
சொல், ou entre l'அராகம் et le த
னிச்சொல்.

அம்போதரங்கவொத் தாழிசைக்க
லிப்பா, (அம்போதரங்கம், ஒத்தாழி
சை, கலிப்பா), espèce de கலிப்பா.
Il consiste des mêmes parties que le
வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா,
à l'exception de l'அராகம்.

*அம்போதி,(ambhas,dhi *qui pos-
sède*), mer, vent,pied,sens de vers,
ou de strophe. [bhas), mer.

*அம்போநிதி, அம்போராசி,(am-

*அம்போருகம்,(ambhas,உருகம்),
nénuphar. [écoutez, écoutez.

அம்ம,1° *part.expl.* 2° *espèce d'int.*

அம்மங்கார்,tante, femme de l'on-
cle maternel.

அம்மட்டு,(அ *dém.*), அம்மட்டும்,
அம்மட்டுத்தான், cette limite-là,au-
tant que cela, c'est là tout.

அம்மணம்,nudité,injure. [nu.

அம்மணன்,(அம்மணம்), homme

அம்மணி,jeune fille.

அம்மம், sein, mamelle de nour-
rice,cœur. [oh! ma mère,ma mère.

அம்மம்மா,(அம்மா,அம்மா), *int.*

அம்மருவாதி, (அ *dém.*), அம்மரு
வாதியே cette manière, ainsi,autant
que cela.

அம்மல், qualité indigeste, temps
nébuleux,stupidité,raideur.

அம்மனை, mère,le jeu nommé அ
ம்மானை. [pèce de chant.

அம்மன்,mère:அம்மன்பாட்டு es-

அம்மா,*voc.d'* அம்மாள்.

அம்மாத்திரம், (அ *dém.*), autant,
autant que cela. [ரிசி.

அம்மாபச்சரிசி, *V.* அம்மான்பச்ச

அம்மாமன்,oncle maternel.

அம்மாமி,tante maternelle.

அம்மாயி,அம்மாய், tante,femme
de l'oncle maternel, grand'mère
maternelle,chère mère.

அம்மாய்ச்சி,*ou* } mère,tante
அம்மாள்,*voc.* அம்மா, } maternel-
le, dame, madame, terminaison des
noms de femme. *Ex.* மரியம்மாள்
Marie:அம்மாள்பாதம் (M) *litt.* pied
de la dame ou de la déesse, sandale
qu'une prêtresse savetière donne
même aux bramines. [அந்தமாறு.

அம்மாறு,1° amarre, cable. 2° *P.*

அம்மானை,1° espèce de poème peu
estimé,composé de distiques en vers
libres et d'un style peu relevé. Il
sert à chanter les louanges de quel-
qu'illustre personnage. 2° Jeu de bal-
les qu'on lance en l'air les unes
après les autres et qu'on reçoit et
relance consécutivement:—யாடுகிற
து jouer ainsi aux balles;—பாடுகிற
து jouer ainsi aux balles en chan-
tant,chanter ou composer un அம்
மானை;—படிக்கிறது lire ou plu-
tôt chanter un tel poème.

அம்மான், oncle maternel, père:
ஒன்றைவிட்டம்மான் cousin de la
mère; அம்மான்மகன்,—மகள்,—பி
ள்ளை fils,fille de l'oncle maternel.

அம்மான்பச்சிலை, அம்மான்பச்ச
ரிசி, (அம்மான்,பசுமை,இலை,அரிசி),
les plantes சித்திரப்பாலாவி et சிதே
வியார்செங்கழுநீர்.

அம்மி,1° ou அம்மிக்கல்,pierre sur
laquelle on broie: —க்குழவி le cy-
lindre avec lequel on broie. 2° அ
ம்மி belle-mère,mère de l'épouse. 3°
gér.d' அம்முகிறது.

அம்மிமிண்டி,(அம்முகிறது,மிண்
டுகிறது), homme discret, modeste,
qui parle lentement.

அம்மியம், jus de palmier, trom-
pette,petite trompette. [tion.

அம்மியை, entêtement, obstina-

* அம்மிரம்,(amra),manguier. [gre.

*அம்மிலசாரம்,(அம்மிலம்),vinai-

* அம்மிலம்,(amla),aigreur,acidité,
tamarin: அம்மிலவிருக்ஷம், —விருட்
சம், *ou*

*அம்மிலிகை,(amlikâ), tamarinier

அம்முகள்ளன், (அம்முகிறது),
trompeur,fourbe,fripon, dissimulé.

அம்முகிறது,மினேன்,முவேன்,மு,
ம, *v. n. ou* அம்மிக்கொண்டிருக்கிற
து, être d'un caractère caché, dissi-

mulé, réservé, fermer, boucher, couvrir, manger.

அம்மெனல், (அம்மு, என்கிறது), espèce de son imitatif, signal donné par ce son.

அம்மை, (amba ou அம், மை), beauté, mère, grand'mère maternelle, religieuse, fille ou femme qui s'adonne à la vie pénitente, dame, excellente femme, Parvadi, génération future, petite-vérole, la mauvaise déesse மாரியம்மை. ‖ V. தருமதேவதை: அம்மைவார்க்கிறது donner la petite-vérole; — வார்த்திருக்கிறது avoir la petite-vérole; —விளையாட்டு progrès de la petite-vérole.

அம்மையநாயகன்பாளையம், ville auprès de சிறுமலை et de Dindigul.

அம்மையார், (அம்மை), madame, titre honorifique donné aux femmes de considération ou avancées en âge: —கூந்தல் la plante எலிச்செவி.

அம்மைவனப்பு, (அம்மை), beauté que la finesse de l'expression ajoute au brillant de la pensée. [et வசம்பு.

அயகம் les plantes சிறுகுறிஞ்சா,

அயக்கதையம், (அயம், கதை, அம்), pilon de fer. [fondu.

அயக்களங்கு, (அயம்), grain de fer

* அயக்காந்தம், (அயம்), pierre d'aimant, aiguille aimantée: அயக்காந்தச்சிந்தூரம், — ச்செந்தூரம் poudre rouge, composition de fer et d'aimant pulvérisés pour servir de médecine.

* அயக்கிரீவன், (அயம், கிரீவம்), géant qui avait, dit-on, un cou de cheval. [mant.

* அயக்கிருதி, (அயம்), pierre d'ai-

* அயசிந்தூரம், V. அயச்சிந்தூரம். [ணம்.

அயசிலவேதை, V. கோளகபாஷா

* அயசீசம், (அயம், சீசம்), composition médicale de fer et de plomb.

* அயசு, (ayas fer), acier, mauvais terrain, sol glissant.

அயசுபடில், sable mêlé d'étain.

அயச்சிந்தூரம், —ச்செந்தூரம், (அயம்), poudre rouge et médicinale extraite du fer.

அயதி, 1° P. அசதி. 2° la plante திருநாமப்பாலை. [inactivité.

* அயத்தினம், (அ priv. யத்தினம்),

அயத்தின்சாரம், (அயம் au gén. சாரம்), scorie—, rouille du fer.

அயத்தி, அயத்தொட்டி, (அயம்), espèce d'arsenic composé.

* அயநம், V. அயனம்.

அயமணல், (அயம்), sable —, limaille de fer. [லரி.

அயமரம், (id.), laurier rose dit அ

அயமலை, (id.), montagne de fer, ou qui en contient.

அயமி, moutarde blanche. [cheval.

* அயமேதம், (அயம்), sacrifice du

அயம், 1° étang, boue, champ, eau, fête, bonne action, vertu. 2° V. அயமரம். 3° * அயம், (aya), bonne fortune, heureux hasard, bonheur. 4° (ayas), fer. 5° (haya), cheval. 6° (P. அசம்), brebis, chèvre.

அயம்பற்றி, (அயம்), aimant.

அயம்புலம், (அயம்), écurie. [fer.

அயயோற்கம், (அயம்), limaille de

அயருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, v. n. அயர்ந்துபோகிறது, défaillir, s'évanouir, tomber en défaillance, s'affaiblir, s'assoupir, craindre, oublier, omettre.

அயர், 1° imp. et part. d'அயருகிறது. 2° difficulté, peine, défaillance, décadence.

அயர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v. a. d'அயருகிறது, endormir, coucher, faire oublier.

அயர்ச்சி, (அயருகிறது), oubli, perte—, faiblesse de l'intelligence.

அயர்தல், n. v. d'அயருகிறது, pâmoison, défaillance, action de faire.

அயர்தி, (அயருகிறது), anxiété, crainte. ‖ V. அயர்ச்சி.

அயர்த்தல், n. v. d'அயர்க்கிறது, oubli, défaillance.

அயர்ந்த, part. d'அயருகிறது: — நித்திரை sommeil profond.

அயர்ப்பு, n. v. d'அயர்க்கிறது, oubli, indolence.

அயர்வு, n. v. d'அயருகிறது, oubli, anxiété, crainte, peine, dégoût, défaillance, assoupissement, trouble d'esprit, nonchalence, largeur: அய

ர்வுயிர்த்தல் revenir de son évanouissement, de son trouble.

அயலகத்தான், அயலவன், அயலான், *pl.* அயலர், அயலோர், (அயல், அகம்), voisin, prochain.

அயலை, maquereau, scomber.

அயல், (அசல்), voisinage, proximité, chose extérieure, chose étrangère, lieu: —வீடு la maison voisine; —வீட்டுக்காரன் le voisin.

அயவாகனன், (அயம், வாகனம்), Agni, le dieu prétendu du feu dont la monture est un bélier.

அயவாரி, la plante வசம்பு.

அயவி, la plante சிற்றரத்தை.

அயவு, *P.* அயர்வு, largeur.

அயவெள்ளை, (அயம்), poudre médicinale de fer.

*அயனம், (ayana), chemin, passage, course, surtout celle du soleil d'un tropique à l'autre, et quelquefois au même tropique, semestre, espace de 6 mois, année, naissance, disque du soleil, fleur, les vêdams, points des équinoxes; — des solstices: அயனஆண்டு l'année comptée de l'équinoxe vrai; அயனகாலம் semestre, intervalle d'un solstice à l'autre, *ou* அயனப்பிறப்பு commencement de l'année et des mois d'après le zodiaque: அயனசலனம் passage des planètes par l'équateur, précession des équinoxes à une époque donnée, différence entre le zodiaque fixe et le zodiaque mobile; அயனபுடம் précession des équinoxes, différence entre le zodiaque fixe et le zodiaque mobile.

அயனூர், *V.* ஐயனூர்.

அயனாள், (அயன், நாள்), la 27me constellation, sous laquelle, dit on, naquit Brama.

அயன், 1° *n. pr.* Brama, Arouguen. 2° *V.* ஐயன்: அயனூருவிலுதித்தோர், *ou* வந்தோர் les marchands qu'on prétend nés des cuisses de Brama; அயன்பதத்துதித்தோர் les choutres qu'on dit nés des pieds de Brama; —மனைவி Saratchouvadi, la femme de Brama; — முகத்துதித்தோர் les brames, nés, dit-on, de la tête de Brama; —வாவி le lac du prétendu paradis de Brama; — வாழ்நாள் durée de la vie de Brama: அயன்றோளுதித்தோர் les rajas et les guerriers qu'on suppose nés des épaules de Brama.

அயாவுயிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. n.* அயாவுயிர்த்தல், *n. v.* (அயா, உயிர்க்கிறது), *n. v.* soupirer.

*அயானம், (ayâna), tempérament, nature.

☞ அயி, ou அய் se mettent souvent pour ஐ; en conséquence cherchez par ஐ le mots commençant par அயி ou அய் qui ne se trouvent pas ici.

அயிகம், la plante ஊமத்தை.

*அயிக்கம், அயிக்கியம், *P.* ஐக்கம், ஐக்கியம்.

*அயிணம், *P.* ஐணம்.

*அயிசுரியம், அயிசுரியவான், *P.* ஐசுரியம், ஐசுரியவான்.

*அயிந்திரியம், *P.* ஐந்திரியம்.

*அயிந்திரியக, (அயிந்திரியம்), *a.* sensitif, des sens.

அயிப்பை, nom d'un arbuste.

அயிரம், (அயிர்) sucre candi.

*அயிராச்சுரபி, (இரா, சுரபி), la vache காமதேனு.

அயிராணி, *P.* ஐராணி, Indirâni, Parvadi, affliction: அயிராணிபடுகிறது souffrir une grande affliction.

*அயிராபதம், அயிராவணம், அயிராவதம், (irâvat *océan*), l'éléphant blanc de l'est, — de Dèvendiren, la fable dit qu'il naquit de l'océan.

*அயிராவதப்பாகன், அயிராவதன், Dévendiren, qui a pour monture le susdit éléphant.

அயிரி, 1° couteau pour ôter les arêtes des poissons. 2° *ou*

அயிரியம், la plante நெட்டி.

அயிரை, un petit poisson dit pardelha.

அயிர், 1° sucre, subtilité, finesse, sable fin. 2° *imp. et part. d'* அயிர்க்கிறது.

அயிர்க்கடு, (நடு), croc de cornac.

அயிர்தல், action de manger.

அயிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. n.* douter, soupçonner.

அயிர்த்தல், அயிர்ப்பு, *n. v. du préc.*

doute,conjecture,soupçon.

அயிலல்,*n.v.d'* அயிலுகிறது, action de manger.

அயிலான்,(அயில்), Soupramanien,qui a pour arme un javelot.

அயிலுகிறது,யின்றேன்,யிலுவேன்,யில்,யில,*v.a.* manger.,

அயில், 1° javelot,dard,petite lance,fer, tranchant, beauté, charrue, la plante கோரை.2° *imp.et part.d'* அயிலுகிறது: அயிலுழவர் soldats armés de javelots.

அயிவணை,*P.*ஐவணை.

அயிறல்,manducation, *n.v. de* அயிறுகிறது, manger.

அயினி,ris cuit.

அயின்றல், *V.*அயிறல்.

அயின்றாள், 1° mère. 2° 3e *pers. fem. prét. et n.app. d'* அயிலுகிறது.

*அயுகலம்,(அ *priv.*யுகளம்), être seul,isolement.

*அயுதம், (ayonta), dix mille.

*அயுத்தம், (அ *priv.*), inconvenance,ce qui n'a pas de rapport, espèce de figure de rhétorique.

*அயுத்தி,(அ *priv.*), séparation,inconvenance,chose inconvenante.

அயை,*P.*ஐயை,

*அயோகம்,(அ *priv.*), effort, activité,aversion.‖*V.*அயுத்தி.

அயோகவிவச்சேதம்,l'ஏ mis pour la clarté et la force.

*அயோகனம், (ayas *fer*, கனம்), marteau,massue de fer.

*அயோகன், (அ *priv.* யோகம்), homme veuf.

*அயோக்கியதை, அயோக்கியத்தனம்,(அயோக்கியம்,tâ), état—, condition vile,—inconvenante.‖*ou*

*அயோக்கியம், (அ *priv.*), indignité,inconvenance, indécence, incongruité:—ஆன indigne,inconvenant,vil; —ஆய் indignement, indécemment; அயோக்கியப்படுகிறது devenir indigne, incapable, inconvenant.

*அயோக்கியன், (அயோக்கியம்), homme indigne, incapable, vil, qui ne convient pas.

*அயோக்கிரம், (ayas *fer*, அக்கிரம்),pilon,pilon ferré,marteau.

*அயோசனம், (அ *priv.*), séparation.

*அயோத்தி, அயோத்தியபுரி, (ayodhyâ), Ayottia ou Aoud, ville au nord est du Bengale où naquit et régna Ramen.

அயோ,*P.*ஐயோ.

அய்யம்,அய்யன்,*P.*ஐயம்,ஐயன்.

அர,*voc.et adj.de* அரன்.

அரக்கம், la plante திருநாமப்பாலை.

அரக்கல்,*n. v. d'* அரக்குகிறது,*V.* அரக்குதல்.

*அரக்கன்,*pl.* அரக்கர், (rakchas), géant,Asouren.

அரக்காம்பல், (அரக்கு,ஆம்பல்), nénuphar rouge.

அரக்கி,*f.d'* அரக்கன்,géante.

அரக்கு,1° cire rouge,— à cacheter,gomme-laque,(on la tire,dit-on, du nid des fourmis dites முசுறு), couleur rouge tirée de cette gomme bouillie, rouge, miel: அரக்குபாய்ச்சுகிறது couler de la cire à cacheter dans les cavités des bijoux;—க்காந்தம் sorte d'aimant qui sert en médecine; — மஞ்சள் saffran d'un jaune foncé.2° அரக்கு,*imp. et part. d'* அரக்குகிறது.3° அரக்கு, *ou*

அரக்குச்சாராயம், arack, eau de vie indienne faite ordinairement de jus de palmier distillé et de l'écorce de l'arbre வேல்.

அரக்குகிறது,*sync.* அரக்கிறது, க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க,*v.a.* broyer,froisser,frotter sourtout avec la paume de la main ou la plante du pied, piler, perdre, changer de place et d'état.

அரக்குதல்,*n.v. du préc.* froissement,frottement,broiement,changement de place,destruction.

*அரங்கம், (ranga), réunion,compagnie,assemblée publique, assemblée surtout de gens de lettres,salle d'armes,d'escrime,de danse, de théâtre,de jeu,salle,école,champ de bataille, île dans un fleuve, auberge, maison pour les voyageurs, salle carrée,—à 4 faces, aire, carré, petit étang, la ville de சிரங்கம், danse, couleur, peinture: அரங்கசிவகன் peintre; — பூமி théâtre, champ de bataille.

அரங்கல், அரங்குதல், *n.v. d'* அரங்குகிறது, abaissement, dépression, perte, corruption.

அரங்கு, 1° (அரங்கம்), lieu, maison, chambre, logement, appartement, loge, assemblée, congrégation, carré d'échiquier, de damier, champ de bataille, ile dans un fleuve. 2° *imp. et part. d'* அரங்குகிறது: அரங்கேறுகிறது être introduit dans l'assemblée, être exposé à la critique des savans ; அரங்கேற்றம் entrée dans une assemblée; அரங்கேற்றுகிறது, அரங்கேற்றுப்படிபண்ணுகிறது introduire dans l'assemblée, initier une fille dans l'art de danser, exposer un nouvel ouvrage à la censure des savans: அரங்கின்றிவட்டாடலு மறிவின்றிப்பேசலுமொன்று parler de ce qu'on ne connait pas c'est vouloir jouer aux échecs sans échiquier.

அரங்குகிறது, *sync.* அரங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n. d'* அரக்குகிறது, être enfoncé, se perdre: அரங்க, *inf.* entièrement, jusqu'à la fin.

அரச, *adj. d'* அரசன், royal.

அரசங்கவியல், (அரசு, அங்கம், இயல்), *V.* அரசரங்கம்-சு.

அரசங்கால், (அரசு, அம், கால்), *V.* அரசாணிக்கால்.

அரசச்சின்னம்-உக, (அரசன்), les 21 marques distinctives d'un roi indou: முடி couronne, குடை parasol ou dais, கவரி éventail, தோட்டி croc de cornac, முரசு tambour, சக்கரம் une arme circulaire, யானை éléphant, கொடி drapeau, மதில் fort, தோரணம் festons ou guirlandes, நீர்க்குடம் pot à l'eau, பூமாலை guirlande de fleurs, சங்கு conque, கடல் fort entouré d'eau, ou de la mer, மகரம் réquin, ஆமை tortue, இணைகயல் 2 poissons de rivière, சிங்கம் lion, தீபம் torche, இடபம் taureau, ஆசனம் trône. Tous ces objets se gardent dans le palais des rois indous. [l'arbre அரசு ficus religiosa.

அரசமரம், (அரசு, அம், மரம்),

அரசந்தழை, (அரசு, அம், தழை), feuillage de l'arbre susdit.

அரசமார், *P.* அரசன்மார்.

அரசரங்கம்-சு, (அரசன், அங்கம்), les 6 biens, avantages ou ornemens d'un roi, savoir: அமைச்சு ou மந்திரி ministres, நாடு pays, அரண் citadelle, பொருள் richesses ou productions, படை ou சேனை armée, நட்பு amis et alliés.

அரசரங்கம்-ய, les 10 richesses ou bases de la prospérité des rois, savoir: மலை des montagnes, ஆறு des rivières, நாடு des pays, ஊர் des villes, மாலை des guirlandes, பரி des chevaux, கரி des éléphans, முரசு des tambours, கொடி des drapeaux, செங்கோல் des sceptres.

அரசரறுதொழில், les 6 fonctions des rois ou Rajas indous. *V.* அறுதொழில்...3°

அரசரொளி-ச, les 4 vertus éclatantes des rois: கொடை dons ou libéralité, தலையளி bénignité, செங்கோல் sceptre, justice, குடியோம்பல் soin de ses sujets.

அரசர்-ங, les 3 rois célèbres, savoir: சேரன், சோழன், பாண்டியன்.

அரசர்குணம்-ங, les 3 qualités caractéristiques des rois: தூங்காமை vigilance, கல்வி science, துணிவு valeur.

அரசர்க்குக்குழு-ரு, les 5 sortes de gens de la suite des rois indous: மந்திரியர் ministres, புரோகிதர் devins, சேனாபதியர் généraux, தூதர் messagers, சாரணர் espions.

அரசர்க்குத்துணைவர்-அ, les 8 espèces d'assistans, ou d'appuis d'un roi, savoir: மந்திரியர் ministres, கருமாதிகாரர் ou காரியத்தலைவர் gouverneurs ou intendans, சுற்றம் parens, கடைகாப்பாளர் portiers, நகரமாக்கள் citoyens de la capitale, படைத்தலைவர் généraux d'armée, இவுளிமறவர் cavaliers ou chevaliers, யானைவீரர் guerriers montés sur des éléphans.

அரசர்க்குறுதிச்சுற்றம்-ரு, 5 espèces de serviteurs affidés d'un roi indou: நட்பாளர் amis intimes, அந்த

ஞர் brames, மடைத்தொழிலர் cuisiniers, மருத்துவக்கலைஞர் médecins, நிமித்திகப்புலவர் devins.

அரசர்நால்வகையியல்பு, les 4 qualités propres des rois: அஞ்சாமை intrépidité, ஈகை ou கொடுத்தல் libéralité, அறிவு discernement, ஊக்கம் énergie. [riyodanen.

அரசர்மன்னன், roi des rois, Dou-

அரசர்வல்லமை-ச, les 4 pouvoirs ou prérogatives d'un roi indou: இயற்றல் acquérir, ஈட்டல் recueillir ses revenus, காத்தல் ou பத்திரப்படுத்தல் les conserver, வகுத்தல் les distribuer ou les dépenser.

அரசர்வீதி, rue ou quartier des rajas, —de leur caste.

அரசருணை, (அரசன்), décret-, ordre du roi. [உயிர்), licorne.

அரசனுயிர்காத்தோன், (அரசன்,

*அரசன், *pl.* அரசர், (râdjâ), roi, souverain, prince, maitre, le souverain maitre de toutes choses, la planète Jupiter, chef des முக்குவர், 2 espèces d'arsenic nommées கருமுகிற்பாஷாணம் et பாணகெந்தகம், espèce de vitriol nommée துருசி, une des 5 combinaisons de voyelles dans le premier pied d'un vers nommées பொருத்தம்:—குலம் maison, famille ou race royale;— மகன் fils de roi, prince, raja de caste; — மனை résidence—, palais du roi; — விருத்தம் nom d'un poème; — விரோதி la plante கோவை; — தேவி reine, femme du roi.

அரசன்மார், *pl.hon.d'* அரசன், les rois, la caste des முக்குவர், ses chefs.

அரசாட்சி, (அரசு, ஆட்சி), royauté, règne, gouvernement, droit héréditaire à la couronne.

அரசாணி, 1° (அரசன்), reine. 2° (அரசு, ஆணி), branche de l'அரசமரம், que les payens attachent au pilier qui est au milieu du pandel du mariage avec une branche de கவியாணமுருக்கு. 3° ou அரசாணிமேடை élévation qui sert de piédestal à ce pilier: அரசாணிக்கால் pilier du milieu du pandel du mariage auquel les gentils attachent la branche d'அரசமரம், cette branche elle même.

அரசாள், அரசி, அரசியாள், *f. d'* அரசன், reine, princesse, maitresse.

அரசியல், (அரசு, இயல்), royauté, le propre d'un roi, office—, devoir d'un roi, —de la royauté: அரசியலாறு. 1° les 6 devoirs d'un roi savoir: அறநிலையறம் conserver les droits et privilèges de ses sujets, மறநிலையறம் punir ceux de ses officiers qui négligent de châtier les envahisseurs et les faire restituer, அறநிலைப்பொருள் recueillir ses revenus dans l'ordre voulu et avec justice, மறநிலைப்பொருள் s'abstenir de pillage sur ses voisins, d'exaction et d'excès dans le jeu, அறநிலையின்பம் se marier avec une jeune princesse nubile et douée de bonnes qualités, மறநிலையின்பம் ne point se marier avec des conditions indignes et illégales, comme de saisir et dompter un taureau, tirer au blanc etc.. 2° les 6 choses propres à un roi, savoir: படை armée, குடி sujets, கூழ் or, அமைச்சு ministres, நட்பு amis, அரண் fort.

அரசிருக்கை, (அரசு, இருக்கை), place du roi, trône.

அரசிலை, 1° (அரசு, இலை), feuille *d'* அரசமரம். 2° (அரம், சிலை), pierre à broyer dite அம்மி; அரசிலைத்தொங்கல், espèce bijou de femme. [roi.

அரசிறை, (அரசு, இறை), tribut du

அரசு, 1° (அரசன்), roi, royauté, royaume, règne, gouvernement, pays la planète Jupiter: அரசுமக்கள் rajas de caste; அரசடைகிறது devenir roi, parvenir au trône; அரசணுகிறது se présenter devant le roi; அரசமைகிறது être élu roi; அரசளிக்கிறது, அரசாளுகிறது reigner, gouverner. 2° அரசு, l'arbre அரசமரம் ficus religiosa: அரசுநீழலிலிருந்தோன் Bouddha qui habitait sous l'ombre de cet arbre. *L'adj.est* அரச

அரட்டம், terre stérile, désert. [ம்.

அரட்டன், *pl.* அரட்டர், (அரட்டம்), petit roi, roi d'une petite contrée.

அரட்டி, (அரளுகிறது), terreur, peur: எனக்கரட்டியா யிருக்கிறது j'ai peur. [10 comédies des Indous.

அரட்டுகம், அரட்டுசம், une des

அரணம்,(அரண்), 1° *V.* அரண். 2° cuirasse, cotte d'armes, javelot, armée, haie, lit, sandale, porte, prison, navire, les fleurs காந்தள் et முல்லை.

அரணம்பரம், (அரணம், அம்பரம்), muraille, haie.

அரணி, 1° (அரணம்), cotte d'armes, mur, forteresse, fourgon, 2° * (arani), pierre à fusil, forêt, forêt embrasée, le soleil, nom d'une plante.‖ *V.* தீக்கடைகோல். 3° *imp. de*

அரணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, (அரண்), *v.a.* fortifier, orner, garder, se raidir.

அரணித்தல், *n. v. d'* அரணிக்கிறது, action de garder, de se raidir, fortification, ornement.

அரணிப்பு, *n.v. d'* அரணிக்கிறது, fortification, décoration, ornement, place régulièrement bâtie et bien fortifiée, lieu secret,- séparé, beauté, garde, obstruction, raideur, endurcissement: அரணிப்பாய்க் கட்டுகிறது bâtir solidement et régulièrement; அரணிப்பாக்குகிறது fortifier, entourer de murs.

*அரணியம், (aranya), forêt: அரணியகதலி bananier sauvage; —சடகம் passereau des forêts; —சாரணை gingembre sauvage.

அரணியர், (அரணியம்), la plante காட்டுக்கரணை. [ணி), grande forêt.

அரணியவரணி, (அரணியம், அர

அரணிருக்கை, (அரண்), fort, emplacement de forteresse.

அரணை, lézard vert qui va en serpentant. Il est, dit-on, venimeux. Il y en a qui prétendent qu'il communique son poison en léchant: அரணை யலகுதிறக்கிறதில்லை le lézard susdit n'ouvre pas la mâchoire, *i.e.* ne mord pas.

அரண், défense, forteresse, fort, fortification, mur, rempart, garde, forte haie d'entourage, —qui sert de rempart, place défendue par une forte haie ou une forêt, arme, beauté: அரணுள fortifié; அரணில்லாத non fortifié, mal fortifié; —பண்ணுகிறது fortifier; படைமிகுத்தாவரணில்லை un fort ne sert de rien si l'armée se mutine. On distingue 4 sortes de forts, savoir: மலை, மலையரண் fort défendu par une haute montagne; மதில், மதிலரண் fort défendu par des remparts; நீர் ou கடல், நீரரண் fort défendu par l'eau, ou par la mer; காடு, காட்டரண் fort défendu par une forêt.

அரண்டு, *gér. d'* அரளுகிறது.

அரண்மனை, (அரண்), intérieur de maison, appartemens de la reine, forteresse.

*அரதனம், (இரத்தினம்), pierre précieuse, grosse pierre précieuse, bijou d'or ou d'argent que les femmes portent aux pieds, espèce d'arsenic naturel.

*அரதி, (அ *priv.* இரதி), abstinence, action de s'abstenir, aversion, colère, mécontentement, imperfection, peine.

அரதேசி, *P.* அகதேசி, pélérin natif, mendiant de l'endroit.

*அரத்தம், (இரத்தம்), sang, gomme-laque, rouge, couleur —, milan —, coton —, cire rouge, corail, or, l'arbre செங்கடம்பு, l'arbuste செம்பரத்தம்.‖ *V.* அரத்தி. [précieuse.

*அரத்தனம், (இரத்தினம்), pierre

*அரத்தன், (அரத்தம்), la planète rouge, *i.e.* Mars. [fleurs rouges.

அரத்தி, (அரத்தம்), nénuphar à

அரத்துகிறது, *P.* அரற்றுகிறது.

அரத்தேஷணை, (அரத்தம், ஈஷணை), désir de l'or.

அரத்தை, la plante —, la racine médicale dite alpinia galanga.

*அரத்தோற்பலம், (அரத்தம், உற்பலம்), *V.* அரத்தி.

அரநாள், *P.* அரனுள். [grin.

அரந்தை, malheur, affliction, cha-

அரபி, Arabie.‖ *V.* கடுக்காய்.

அரபியன், *pl.* அரபியர், Arabe.

அரப்பு, *P.* அரைப்பு. [fer, limaille.

அரப்பொடி, (அரம்), limaille de

அரமகளிர்,(அரன்), déesse de la fable;*pl.* அரமகளிர்.

அரமகள்,(அரன்),V. இந்திராணி

அரமனை,(அரன்),palais—,tribunal du roi, palais, cour de justice, gouvernement: அரமனைக்குவிடுகிறது livrer à la cour; அரமனைக்கிராமம்,—த்தேசம் village,pays appartenant à la cour ou adjacent au palais du roi.

அரமனையார்,(அரமனை), officiers de la cour, gens du gouvernement.

அரமியம், terrasse, argamasse d'une maison, cour dans l'intérieur des bâtimens, la plante பிரமிப்பூண்டு. [புழுதி.

அரமுறி,(அரம்), la plante இருப்

அரம், lime,acier,caverne,abyme, fourreau,porte.

அரம்பிலம்,(அரம்,பிலம்),abyme.

*அரம்பை, (rambhâ), bananier, la plante அசமதாகம்,Arambée une des 4 bayadères du paradis de Dêvendiren, sorte de déesse, prostituée;(*pl.* அரம்பையர்).

*அரரம்,அரரி,(arara,arari),porte.

*அரரு,(ararou), ennemi.

அரலிச்செடி,*P.* அலரிச்செடி,laurier rose.

அரலை, mer, forteresse, goître, glande ou tumeur à la gorge, la plante மரல்.

அரவக்கொடியோன், (அரவம்), அரவணிக்கொடியோன், (அரவு, அணி), celui qui a un serpent sur son étendard,*i.e.* Douriôdanen.

அரவணிந்தோன்,(அரவு,அணிகிறது), celui qui a pour collier un serpent,*i.e.* Siven.

அரவணை, அரவணைச்செல்வன், (அரவு,அணை), celui qui se plait à être couché sur un serpent, *i.e.* Vichnou.

அரவணைக்கிறது,ணைத்தேன்,ணைப்பேன்,ணை,ணைக்க,*v.a.* embrasser, caresser,protéger,admettre, recevoir

அரவணைத்தல், அரவணைப்பு,*n.v. du préc.*embrassement.

அரவம், 1° serpent,la 9me constellation. 2° *(rava), son,grand bruit, tintamarre, gros anneau à grelots pour les jambes: அரவமடங்கிப்போகிறது le bruit cesser; —ஆயிருக்கிறது être bruyant, plein de bruit; அரவமாட்டுகிறது jouer avec un serpent; அரவச்சூடிகை couronne d'un serpent.

அரவன், அரவாபரணன், (அரவம்,ஆபரணம்), V. அரவணிந்தோன்.

*அரவிந்தம், (aravinda), nénuphar,une des 5 flèches de காமன்.

அரவு,(அரவம்), serpent: அரவுநாள் la 9me constellation; அரவுயர்த்தோன்,V. அரவக்கொடியோன்; அரவுயிர்ப்பு haleine de serpent.

அரவுகிறது, வினேன்,வுவேன்,வு, வ,(அரவம்), *v.n.* parler avec bruit.

அரளி, l'arbre பீநாறி: —த்தொக்கு son écorce qui sert de remède.

அரளுகிறது, ரண்டேன், ரளுவேன், ரளு,ரள, *v. n. ou* அரண்டுகொள்ளுகிறது être stupéfait, épouvanté, s'effrayer.

அரற்றுகிறது,ற்றினேன்,ற்றுவேன்,ற்று,ற்ற,*v.n.* faire du bruit,crier, pleurer, se lamenter, froisser les épis pour en tirer le grain.

அரற்றுதல்,அரற்றல்,*n.v. du préc.* bruit,cri,lamentation,froissement.

அரனாள், (அரன், நாள்), la 6me constellation.

*அரன்,(hara), *voc.* அரா,*ou* அர, maître, seigneur, souverain maître, Siven. Les Sivénistes s'imaginent être sauvés par l'invocation de ce nom: அரனிடத்தவள் celle qui est à la gauche de Siven,*i.e.* Parvadi son épouse; அரன்மகன் le fils de Siven, *i.e.* Soupramanien, Vinâyaguen, ou Virapattiren;—வெற்பு la montagne de Siven ou le கைலாசம்; அரன்றோழன்,அரனதுதோழன், அரற்குப்பிரியாத்தோழன் le compagnon inséparable de Siven *i. e.* Coubêren.

அரா, 1° (அரவு), serpent, reptile. 2° *voc. d'* அரன். 3° *imp.et part. d'* அராவுகிறது.

*அராகம்,(râga,இராகம்), mélodie, symphonie, sorte de chant, son

de quelques notes du luth qu'on dit avoir rapport à l'aridité du sol, or, désobéissance, couleur rouge, désir, un membre ou une des parties du வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா et du பரதம்.‖ V. முடுகியல்: அராகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, V. வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

*அராதி,(arâti), ennemi.

அராதிபங்கம், (அராதி, பங்கம்), mettre en fuite, tailler en pièces l'ennemi.

அராத்தல்,அராத்துதல்,rememorer,souvenir,frottement,*n.v.de*

அராத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன்,த்து,த்த, *v.a.* faire souvenir, frotter, violenter.

அராநட்பு,(அரா), aversion.

அராபதம்,(அரா), scarabée, ombre.

[intérieures d'un fort, fort.

அராப்புக்கோட்டை,fortifications

அராமம்,bosquet, moisson croissante, culture en herbe.

அராமி,*m.f* méchant méchante.

*அராலம், (arâla), éléphant en rut, hachette,serpe,arme recourbée.

*அராலை,(arâlâ),prostituée.

அராவுகிறது, ராவினேன், ராவுவேன்,ரா,*ou* ராவு,ராவ, (அரம்), *v.a.*limer,polir.

அராவடம், (அராவும்,அடம்), அராவுகை,அராவுதல்,*n.v. d'* அராவுகிறது,action de limer,de polir: அராவடவேலை,poli,polissure.

அராவைரி, (அரா),l'ennemi des serpens. *i. e.* le faucon கருடன், le paon.

அரி,1° *imp.et part. d'* அரிகிறது, *et d'* அரிக்கிறது. 2° *அரி,(ari),ennemi, inimitié, roue,cercle.3° *அரி,(hari), Vichnou,(les Vichnouvistes s'imaginent être sauvés par l'invocation de ce nom);Siven, Brama, Dêvendiren, Yamen, air, vent, perroquet, cheval, singe, soleil, lune, rayon de lumière, lion, le signe du Lion,grenouille, feu, couleur verte, —tannée,—dorée ou jaune, serpent, une des 9 divisions du monde dite அரிகண்டம்.4° resserrement, épaisseur, consistance, riz cru, riz pilé, action de cribler, —de nettoyer, arme, épée, javelot, bouclier, outil, scie, chose creuse, plaque de métal, splendeur, mer, raie rouge dans le blanc des yeux,liqueur de palmier, faute, tranchant, pointe, gros anneau qui sert d'ornement aux pieds, petites pierres qu'on met dans les grelots de cet anneau, bélier rougeâtre, brebis, bosquet, jardin de fleurs, allée d'arbres, char, couleur, endroit étroit, épi de riz, lit, couche, instrument de musique, cochon, fumée, or, émeraude, cœur d'arbre, l'ஆலமரம்,montagne,pluie légère, guirlande, bambou,scarabée et autres insectes volatiles, lettre, ligne, force, pouvoir, banc, fagot, gerbe, botte, victoire, Sôjen, point cardinal, nue, démon, terre, paradis, ville, vie, yeux, impossibilité, tambour, égalité, explication:—கோட்டடிக்கிறது,V.அரியடிக்கிறது

அரிகண்டம்,1° (அரிகிறது, கண்டம்),grille de fer qu'on porte autour du cou pour pénitence, tribulation. 2° *(அரி), une des 9 divisions du monde selon les Indous: அரிகண்டபுலவன் nom du poète காளமேகன்.

அரிகதிர்,(அரி), épi.

*அரிகரபுத்திரன், (அரி, கரன்), Ayénar, prétendu fils de Siven et de Vichnou métamorphosé en femme séduisante.(Une fable aussi impure, aussi honteuse, caractérise bien la lubricité des dieux de l'Inde et du paganisme.)

[de teigne.

அரிகரப்பன், (அரிகிறது), espèce

அரிகரி,racine mince, rejeton du figuier.

அரிகர்,அரிகள்,*pl.d'* அரி, ennemis.

அரிகல்,(அரி,கல்), le mont Mérou.

அரிகளவம்,(அரி), fleuve.

அரிகிறது,ரிந்தேன்,ரிவேன்,ரி,ரிய, *v.a.et n.*scier les blés, moissonner, trancher, couper, amputer, découper, décapiter, être coupé, tranché, rogné, écourté:அரிந்துபோடுகிறது couper.

அரிகுரல்,(அரிகிறது), voix aigre, —rauque.

அரிகூடம், (அரி) , porte—, salle sous les pyramides des pagodes.

அரிகை, *V*. அரிதல்.

அரிக்கட்டு,(அரி) ,gerbe.

அரிக்கண்சட்டி, (அரிக்கிறது, கண்) , vase à laver le riz.

அரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க, *v. a. ou* அரித்துப்போடுகிறது, passer au crible,cribler le sable pour chercher quelqu'objet précieux,tamiser,épurer,purifier,laver le riz ou les métaux, ronger,ramasser,vexer, contrister, importuner, démanger, diviser: அரித்துப்பிடுங்குகிறது importuner, presser, vexer,(les sangsues etc...) mordre, piquer; உலைக்குஅரிசியரிக்கிறுள் elle lave le riz pour le faire cuire.

அரிக்குகை,அரிக்குதல்,*n.v.d'* அரிக்கிறது, lavage du riz et des métaux, vexation, importunité, action de cribler,de ronger etc...

அரிசயம், citronnier,l'arbre கொ
அரிசம்,poivre. [ன்றை.

அரிசனம்,safran.

அரிசா, l'arbre பெருங்குமிழ்.

அரிசி,riz pilé, grain, tout grain hors de sa coque.

அரிசு, (அரிசம்) , poivre

*அரிச்சந்தனம், (அரி), un des 5 prétendus arbres du சுவர்க்கம்,sandal de Vichnou.

*அரிச்சந்திரன், (அரி, சந்திரன்), *n.pr.* d'un roi de la 2e classe des hommes célèbres par leur libéralité, on l'appelle aussi முதற்சக்கரவர்த்தி: அரிச்சந்திரபுராணம் son histoi-
*அரிச்சனே, *P*. அர்ச்சனே. [re.

*அரிச்சிகன்,(அரி,சிகை), lune.

அரிச்சுவடி,(அரி), alphabet gentil, en tête duquel se trouve le nom d'அரி Vichnou, la 1re feuille de cet alphabet. [எருக்கு et மருதம்.
*அரிச்சுனம்,(ardjouna),les arbres

*அரிஷம், (harcha), érection du poil,(marque de joie).

*அரிஷ்டம்,(arichta), vin de palmier, corbeau, ruine, oeuf, oignon, ail, lait de beurre, petit-lait, faute originelle, défaut naturel, déshonneur, bonne ou mauvaise fortune, prospérité, harem, appartement des femmes,prodige, mauvais augure, chaleur,point, insolence, obscénité, l'arbre வேம்பு,Arichten,un des Asourers: *அரிஷ்ட—, அரிட்டசூதனன், (அரிஷ்டம், சூதனம்) , Vichnou, le vainqueur d'Arichten. [27 yoya.
*அரிடணம், (harchana) , un des

அரிடிகம்,un des 32 ordres d'architecture.

அரிட்சி, (அரிள்), crainte.

*அரிட்டம், *V*, அரிஷ்டம்.

*அரிட்டானகம்,(arichtânaka),terreur,peur. [tuer.
அரிட்டித்தல், meurtre, action de

*அரிணம்,(harina), blancheur,couleur blanche,—blanchâtre,—rouge, cerf, daim, cerf blanc, éléphant, or, mer.

அரிணி,l'arbrisseau வஞ்சிக்கொடி.

அரிணே,vin de palmier.

அரிதகி,l'arbre கடு.

அரிதட்டு, (அரிக்கிறது) , crible.

*அரிதம்,1° (harit),région,partie du monde. 2° (harita), couleur verte,—jaunâtre,—d'or, prairie verdoyante, gazon, safran. [couper.
அரிதல்,*n.v.d'* அரிகிறது, action de

அரிதளம்,(அரி) , orpiment, ochre, terre qui a la couleur de citron.

*அரிதாரம், (அரி) ,sulfate d'arsenic jaune, orpiment, calamine.‖ *ou:* அரிதாரவன்னம் couleur jaune.

*அரிதாலம்,(அரிதம்,அலம்) , *V*. அரிதாரம்.

*அரிதாளம், (அரி) ,une des 9 règles de mesure pour la musique.

அரிதாள்,(அரி *épi*), chaume.

அரிதினவயச்சி, la plante திருநாமப்பாலே.

அரிது,1° (அருமை) , chose difficile,—excellente, —rare. ‖il est difficile. 2° *(harit) ,vert: அரிதான difficile, excellent, rare; அரிதாய் difficilement; செய்கிறதற்கரிது difficile à faire: பிறவிக்குணமாற்றலரிது il est difficile de changer son na-

turel: இந்தப்பொருளகப்படுகிறதற்குஅரிதாயிருக்கிறது cet objet est difficile à trouver,—est rare.

*அரிதை,(அரி,tâ), haine.

அரித்தல்,n.v.d' அரிக்கிறது, action de cribler, de tamiser, d'épurer, de laver, de ronger, écureuil.

*அரித்திரம், 1° [haridrâ), safran, odeur, parfum. 2° (aritra), gouvernail. [leur d'or.‖ V. அரிதாரம்.

*அரித்திராபம்,(haridrâbha), cou-

*அரித்து, 1° (harit), vert. 2° gér. d' அரிக்கிறது.

*அரித்தை, 1° (artti), malheur, affliction, tristesse. 2° P. அரித்தாய் tu as criblé, épuré....

*அரிநிம்பம்,(அரி), margousier ou vèmbou des montagnes. [phire.

அரிநிறக்கல்,(அரி, நிறம், கல்), sap-

அரிநெல்லி, (அரிகிறது), l'arbre cicca disticha dont le fruit semble ciselé.

*அரிந்தமன், (அரி, acc. தமம்), le vainqueur de son ennemi, i.e. Vich-

அரிந்து, gér. d' அரிகிறது. [nou.

*அரிபாஷகம்,(அரி), espèce de parfum,—d'arbrisseau.

அரிமிளவை,(அரி), espèce d'ulcère.

அரிபுதை,(அரி), nuit.

அரிபெட்டி, V. அரிப்பெட்டி.

அரிப்பரிக்கிறது,(அரிப்பு, அரிக்கிறது), cribler.

அரிப்பன்,(அரிப்பு), cribleur, celui qui crible surtout la poussière d'orfèvrerie, le sable des rues etc...

அரிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, V. caus. d' அரிக்கிறது, faire cribler.

அரிப்பிரியம்,(அரி), disette, cherté du riz,—des vivres:—ஆய்விற்கிறது vendre cher le riz ou autres marchandises.

*அரிப்பிரியை, (அரி), Lakchimi, l'épouse chérie de Vichnou.

அரிப்பு, n.v. d' அரிக்கிறது, action de cribler..., vexation, démangeaison, faute:—க்காரன், V. அரிப்பன்; —துறை côte de l'île de Manar ou l'on crible le sable après la pêche des perles; — வேலை occupation—, action de cribler.

அரிப்பெட்டி, (அரிக்கிறது), crible, tamis. [பைமேனி.

அரிமஞ்சரி, (அரி), la plante குப்

அரிமணல்,(அரிக்கிறது), sable fin.

*அரிமணி,(அரி vert), émeraude.

*அரிமந்திரம், (அரி), caverne de lion. [le neveu de Vichnou.

அரிமருகன், (அரி), Vinâyaguen,

அரிமா,(அரி), lion, le signe du Lion.

அரிமாநோக்கு, (அரிமா), regard de lion, expressions qui regardent ce qui précède et ce qui suit.

அரிமுகச்சிவிகை, (அரி, முகம்), litière à tête de lion, c'est le véhicule distinctif des gourous qui ont vaincu dans la controverse les sectaires, leurs antagonistes.

அரிய, adj. d' அருமை, difficile, excellent, cher, rare: அரியசெயல் acte difficile, d'un mérite distingué, exécution de grandes choses;—தன்மை difficulté, excellence, chose précieuse;—தமிழ் le haut tamoul;—தொழில் emploi important,—honorable; —வலி grande force;—மறை, V. அருமறை.

அரியடிக்கிறது, (அரி, அடிக்கிறது), secouer les gerbes pour faire sortir le grain le plus mûr qui doit servir de semence.

அரியணை,(அரி lion, அணை), trône, siège de parade: அரியணைச்செல்வன் l'homme fortuné qui est assis sur un trône ou sur une peau de lion, i. e. Arouguen.

அரியது,(அருமை), V. அரிது.

*அரியமன், (aryaman), un des 12 soleils.

*அரியமா, (aryamâ), soleil, divinité de famille, un des ancêtres ou des chefs de famille déifiés. [musique

அரியம், musique, instrument de

அரியயற்கரியோன்,(அரி, அயன், அரியோன்), celui qui est difficile ou peu traitable pour Vichnou et Brama, i.e. Siven. [அரிகரபுத்திரன்.

அரியரகுமாரன்,(அரி, அரன்), V.

அரியல், n.v. et opt. d' அரிகிறது, action de couper, vin de palmier.

அரியவன், (அரிய), homme rare, —excellent,—de mérite. [trône.

*அரியாசனம், (அரி lion, ஆசனம்),

அரியேறி, (அரி lion, ஏறுகிறது), celle qui est montée sur un lion, i.e. துர்க்கை. [மை), V. அரியவன்.

அரியோன், pl. அரியோர், (அரு

அரில், (அரி), haine, dissension, faute, broussaille, touffe d'arbrisseaux.

அரிவட்டம், (அரி), V. அரிக்கண்டம்.

அரிவரி, (அரி), 1° la ligne du nom de Vichnou, la 1re de l'அரிச்சுவடி; elle commence par le mot அரி: —படிக்கிறது commencer à apprendre à lire. 2° série de lettres. 3° V. அரிச்சுவடி.

அரிவாட்கள்ளன், (அரிவாள்), douleur au poignet de la main droite.

அரிவாட்சொண்டன், (அரிவாள்), espèce de héron.

அரிவாள், (அரிக்கும், வாள்), faucille: அரிவாள்மணை instrument pour couper la viande, c'est une espèce de couperet fixé à une planche sur laquelle on est assis; அரிவாள்மணைப்பூண்டு sorte de plante médicinale dite sida lanceolata; அரிவாள்மூக்கன் gros oiseau aquatique dont le bec ressemble à une faucille.

அரிவி, épi: அரிவிக்கள்ளன் douleur au poignet gauche: அரிவிமயிர் plumes de certains oiseaux de Ceylan dont on orne parfois le bout des lances.

அரிவை, femme, femme agée de 25 ans, belle femme, déesse.

அரின், crainte.

*அரிடணம், V. அரிடணம்.

அரீடம், la plante médicinale கடுகுரோகணி.

அரு, 1° (அ priv. உரு), Dieu, connaissance, atome, petitesse, objet sans forme. 2° adj. d'அருமை, V. அரும். [près.

அருக, inf. d'அருகுகிறது, proche,

அருகசனி, cardamome.

அருகணி, la plante பிரண்டை.

*அருகந்தன், V. அருக்கந்தன்.

*அருகம், (arha), convenance, mérite, dignité, sainteté, la secte des Djaïnas.

*அருகர், pl. 1° (arhat), les Djaïnas ou Samanéens, secte d'Indous hétérodoxes qui a donné de savans auteurs. 2° (அருகு), parens; proches, amis, compagnons.

அருகல், n.v. et opt. d'அருகுகிறது, approche, embrassement, union, copulation, diminution, contraction, défaut, mort.

*அருகன், 1° (arhat), Arouguen, dieu des Samanéens ou Djaïnas, homme capable, —digne, — habile. 2° (அருகு), parent, proche, compagnon, ami, associé: அருகனைமுடிதரித்தாள், —தரித்தவள் Parvadi, celle qui a pris pour couronne Arouguen ou la vertu. ‖ V. தருமதேவதை.

அருகாமை, 1° n.v. nég. d'அருகுகிறது. 2° ou [voisinage, proximité.

அருகாண்மை, (அருகு, ஆண்மை),

அருகி, 1° vin de palmier. 2° *அருகி, f. d'அருகன், femme digne. 3° gér. d'அருகுகிறது. [பூனைக்காலி.

அருகியரத்தம், (அருகு), la plante

அருகு, 1° voisinage, proximité, bord, extrémité, bordure, bord de vêtement, côté, marge, tranche de livre etc..., corps de navire, sorte d'ombrelle, ou d'éventail, (emblème de dignité). 2° imp. et part. d'அருகுகிறது: அருகான proche, voisin, contigu; அருகுக்காரன் celui qui porte l'ombrelle, —l'éventail susdit; அருகுகால் jambage de porte; அருகில், அருகே près, proche; அருகிருக்கிறது être proche; என்னருகேவந்தான் il est venu près de moi; மலையருகில் près de la montagne.

அருகுகிறது, sync. அருகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v.n. (அருகு), approcher, arriver s'approcher, déchoir, décroître, diminuer, être petit; distiller, dégoutter, découler, démanger, cuire, piquer, gêner: அருகிப்போகிறது diminuer, déchoir, s'apetisser, le prix des grains diminuer; நீரருகிவருகிறது l'eau découler lentement.

அருகுதல், approche, n.v. de

அருகுறுகிறது, (அருகு, உறுகிறது), approcher.

*அருக்ககுனு, (அருக்கன்), Ya-
men, prétendu fils du soleil.

*அருக்கசோதரம்,(அருக்கன்),l'é-
léphant d'Indiren, prétendu frére
du soleil. [frande d'or.

*அருக்கதானம், (அருக்கம்), of-

அருக்கத்தி,peine,difficulté.

*அருக்கந்தன்,(arhanta),boudhis-
te,Siven. [bre வேம்பு.

*அருக்கபாதபம்,(அருக்கன்), l'ar-

*அருக்கமண்டலம், (அருக்கன்),
orbite du soleil,écliptique.

*அருக்கம்,(arka), défaut, richesse,
trésor,or,mauvais augure, cristal.||
V.அர்க்கம்.

அருக்கல், *n. v. d'* அருக்குகிறது,
crainte,diminution,action de dimi-
nuer,de rendre difficile,rare ou pré-
cieux.

*அருக்கவிக்ஷேபம், (அருக்கன்),
parallaxe de la lune en latitude.

அருக்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்
பேன்,ளி,ளிக்க,être effrayé, alarmé,
trembler de crainte,abhorrer.

அருக்களித்தல்,அருக்களிப்பு,*n.v.du
préc.*crainte,terreur,horreur: அருக்க
ளிப்பாயிருக்கிறது être frappé de
crainte,—de terreur.

அருக்கனிலை, (அருக்கன், நிலை),
place du soleil,place des 2 planètes
invisibles.

*அருக்கன், (arka), soleil, 2 pla-
nètes invisibles, Indiren, distance à
l'aphélie: அருக்கன்வீதி écliptique.

அருக்காணி,1° (அருக்கு,ஆணி),
chose noble,rare.2°(அருக்குகிறது),
personne qui vexe,vexation. [ம்.

*அருக்கியம்,(arghya), *V*.அர்க்கிய

அருக்கு,1° rareté, difficulté, cher-
té, menace. 2° *imp. et part. de*

அருக்குகிறது,*sync.*அருக்கிறது,க்
கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க, *v.n.et a.*
distiller, tomber par gouttes, vexer,
molester, demander un trop grand
prix,rendre cher, rare, difficile, ré-
duire un liquide en le faisant bouil-
lir,diminuer,menacer,détruire: அரு
க்குகிறவன் un importun, —tour-
ment; நீரருக்கிமோர்பெருக்கி நெய்யு
ருக்கியுண்ணுமவர்பேருரைக்கப்போ
மேபிணி la maladie s'enfuit en en-
tendant prononcer le nom de ceux
qui boivent de l'eau bien bouillie,du
lait caillé bien détrempé et qui se
servent de beurre fondu bien cuit.

அருக்குதல், அருக்குகை, *n.v. du
préc.*menace, destruction, vexation,
distillation,réduction.

*அருக்கேந்துசங்கமம், (அருக்க
ன்,இந்து), conjonction du soleil et
de la lune,nouvelle-lune.

*அருக்கோபலம்,(அருக்கன், உப
லம்), crystal, lentille de crystal, pi-
erre précieuse qui jette des flammes
au soleil.

அருங்கலம், (அரும், கலம்), vase
rare,— précieux, objet digne d'un
roi,—d'un prince.

அருங்கலைநாயகன்,(அரும், கலை),
celui qui préside aux hautes sciences,
Bouddha. [re,espèce de porphyre.

அருங்கல்,(அரும்,கல்), pierre noi-

அருங்கிடை,(அரும்,கிடை), man-
que de nourriture,jeûne. [ழ்.

அருசாவிரா,la plante பெருங்குமி

*அருசிபித்தம், (அ *priv.* ருசி goût),
dégoût de la nourriture, bile qui
cause ce dégoût.

*அருச்சதன், 1°(ardjaka), homme
qui s'est enrichi.2° (artchaka), sacri-
ficateur (d'un temple).

அருச்சந்தம்,airain,cuivre.

*அருச்சயம்,(artchya), chose ado-
rable, adoration.

*அருச்சயோகம், (artchâ *adorati-
on*), sacrifice latreutique ou d'ado-
ration.

*அருச்சனம், 1° (ardjana), acquisi-
tion. 2° (artchana), vénération, ado-
ration. [culte, vénération.

*அருச்சனை,(artchanâ),adoration,

*அருச்சிகன், (artchika), sacrifica-
teur,chantre (d'un temple).

அருச்சிக்கிறது,ச்சித்தேன்,ச்சிப்பே
ன்,ச்சி,ச்சிக்க,*v.a.V.* அர்ச்சிக்கிறது.

*அருச்சிதம், 1° (artchita), vénéra-
tion. 2° (ardjita), acquisition.

அருச்சித்தல்,அருச்சிப்பு, *n. v.d'* அ
ருச்சிக்கிறது,adoration,offrande.

*அருச்சியம், (artchya), *V.* அர்ச்சி

யம்: அருச்சியப்பிரபுத்துவம், principauté vénérable, propre aux 9 chœurs des anges.

*அருச்சுனம், (ardjouna), or, blancheur, la plante எருக்கு, l'arbre மருதம்.

*அருச்சுனன், (ardjouna), Aroutchounen, le 3me des 5 fils du roi பாண்டு, et le héros du Mahâbhârata, ou Pâradam; on l'appelle aussi le fils d'Indiren. Il a pour bannière l'அநுமத்துவசம்.

அருஞ்சிறை, (அரும், சிறை), dure captivité,—prison, enfer.

அருட்குடையோன், (அருள், உடையோன், ou குடை), le Seigneur, le Dieu de toute bonté, celui dont la bonté protége, Arouguen.

அருட்கொடையோன், (அருள், கொடை), Dieu, le distributeur de la grâce et des dons célestes.

அருட்கொடியோன், அருட்கொடிவேந்தன், (அருள், கொடி), le roi —, ou celui qui a la bonté pour devise de son étendard, Arouguen.

அருட்சத்தி, V. அருட்சித்தி.

அருட்சி, V. அருளுகை.

அருட்சித்தி, (அருள்), vif argent, un des 5 prétendus pouvoirs de Siven.

அருட்செல்வம், (அருள்), richesses de la grâce.

அருட்சோதி, (அருள்), Dieu, lumière de la grâce, espèce d'arsenic composé. [dite கடுகுரோகணி.

அருட்டம், œuf, la racine médicale

அருட்டி, 1° crainte. 2° *gér. de*

அருட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v.a.d'* அருளுகிறது, et அருட்டுதல், *n.v.* éveiller, exciter, exhorter, presser, faire avec diligence.

அருட்பெருங்கொடை, (அருள், பெரும்), bienfaisance, libéralité.

*அருணசாரதி, (அருணன்), le soleil qui, selon la fable, a Arounen pour cocher.

*அருணம், (arouna), brebis, rouge foncé, citronnier, pays—, langue d'Agra, éléphant, cerf, ciel rouge, aurore. [லோசனம்), colombe.

*அருணலோசனம், (அருணம், உ

*அருணவம், (arnava), mer.

அருணவூரி, (அருணம், ஊரி), V. இந்திரகோபம்.

*அருணன், (arouna), Arounen, cocher du soleil, le soleil, la planète Mercure.

*அருணுக்கிரசன், (அருணன், அக்கிரசன்), le frère cadet d'Arounen, *i. e.* கருடன்.

*அருணுசலம், (அருணம், அசலம்), la montagne rouge, *i.e.* திருவண்ணுமலை: அருணுசலபுராணம் légende de cette montagne. [பாலை.

அருணினம், la plante திருநாமப்

அருணினைவு, (அருள், நினைவு) pensée pleine de bonté, bienveillance, une des 3 bonnes qualités de l'âme.

அருணெறிசுரக்குஞ்செல்வன், (அருள், நெறி, சுரக்கிறது), celui d'où découlent la bonté ou la grâce et la droiture, Bouddha.

*அருணோதயம், (அருணம், உதயம்), aurore, point du jour, lever du soleil: அருணோதயத்தின்—, ou அருணோதயநக்ஷத்திரம், l'étoile du matin. [றது.

அருண்ட, éveillé; *part. d'* அருளுகி

அருத்த, *adj. et obl. d'* அருத்தம், demi, des richesses, de la signification. Il peut s'écrire par அர்த்த, ainsi que les mots composés où il entre:—கங்கை le Cavéri, qui est supposé avoir la moitié de la vertu du Gange;—காமம் désir des richesses;—கோளம் hémisphère, demi-globe; —சந்திரம் œil en demi-lune sur la queue des paons:—சந்திரன் demi-lune, croissant, 1er quartier de la lune;—சந்திரபானம் dard à forme de demi-lune;—சாமம் minuit;—நாரி, hermaphrodite, moitié-femme, *ou*;—நாரீச்சுரன், (அருத்த, நாரி, ஈச்சுரன்), Siven moitié homme et moitié femme;—நாள் demi-journée, moitié d'un jour; *—நிசா minuit; *—பதி le dieu des richesses, *i.e.* Koubêren;—பலன் demi-produit,—force;—பாகம் moitié; —பாகை explication du sens et du sujet des Vèdas; partie qui

contient cette explication, et indique le sujet d'une autre partie; —ப்பிரயோகம் profession de l'usure, maniement des deniers; —ப்பிராத்தி, V. அத்தார்ச்சனை.

*அருத்தம், 1° (artha), sens, signification, intention, dessein, cause, raison, chose, matière, biens, richesses, or, utilité. 2° (arddha), moitié, demi: —சொல்லுகிறது, —பண்ணுகிறது, அருத்தசாரஞ்சொல்லுகிறது exposer le sens, expliquer, interpréter; அருத்தங்கொள்ளுகிறது signifier; அவன்சொன்னதுக் கருத்தந்தெரியாது je ne comprends pas le sens de ce qu'il a dit. *Voyez en les composés après* அர்த்த *ou ci-dessous.*

*அருத்தராத்திரி, (அருத்த), minuit.

*அருத்தலாபம், (அருத்த, இலாபம்), V. அத்தார்ச்சனை.

*அருத்தலோபம், (அருத்த, உலோபம்), cupidité, avarice.

அருத்தல், V. அருத்துதல்.

*அருத்தவிருத்தி, —விற்பத்தி, (அருத்த), interprétation, explication.

*அருத்தவேதம், (*id.*), commentaire sur les Vèdas, un des உபவேதம்.

அருத்தனம், (artana), mépris, reproche. [mendier, mendicité.

*அருத்தனை, (arthanâ), action de

*அருத்தன், (artha), Dieu.

*அருத்தாங்கிகாரம், (அருத்த, அங்கிகாரம்), demi-volonté, —consentement.

*அருத்தாதிகாரன், அருத்தாதிகாரி, (அருத்தம், அதிகாரம்), économe, intendant, procureur.

*அருத்தாந்தரன்னியாசம், (அருத்தம், அந்தரம், நியாசம்), intention contraire, antithèse.

அருத்தாந்தரம், (அருத்தம், அந்தரம்), diversité d'intention, de sentimens.

*அருத்தாபத்தி, (அருத்தம், âpatti *obtention*), conséquence, conclusion par argument, indice d'une chose, espèce de métaphore appelée இலேசம். *Ex.* un habitant des mers pour dire un vaisseau. [னை.

*அருத்தார்ச்சனை, V. அத்தார்ச்ச

அருத்தானம், action de louer.

அருத்தி, 1° désir, dance, pied. 2° *gér. de* அருத்துகிறது, *et imp. de*

அருத்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, (அருத்தம்), faire la moitié, partager par la moitié.

*அருத்திதம், (ardita), abondance d'aumône.

அருத்தித்தல், *n. v. d'* அருத்திக்கிறது, action de faire la moitié.

அருத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. d'* அருந்துகிறது, nourrir, élever, entretenir, faire manger. [action de nourrir.

அருத்துதல், *n. v. du préc.* nutrition,

அருத்துரு, examen, exactitude, minutie. [demi-lune, croissant.

*அருத்தேந்து, (அருத்தம், இந்து),

அருத்தோதையம், (அருத்தம், உதையம்), lever du soleil au coucher de Jupiter.

*அருத்தோபார்ச்சனம், (அருத்தம், உப, அருச்சனம்), acquisition des richesses.

அருநிலை, (அரும், நிலை), chose—, passage difficile, eau non guéable.

அருநிழல், (அரு), ombre légère.

அருநெஞ்சு, (அரு), répugnance, volonté difficile.

அருநெல்லி, (அரு), un arbre.

அருநெறி, (அரு), chemin étroit, porte, enfer, terre stérile.

அருந்ததி, (aroundhati), Aroundadi, femme du pénitent Vasichten, une petite étoile près de la grande Ourse, en laquelle les gentils prétendent qu'elle fut changée à cause de sa chasteté: அருந்ததியைக்காண்பிக்கிறது montrer cette étoile à la nouvelle mariée le 3me jour des noces pour l'exciter à imiter son exemple.

அருந்தமிழ், (அரும்), le haut tamoul, le tamoul poétique.

அருந்தல், *n. v. et opt. d'* அருந்துகிறது, action de manger, eau basse, devenir rare, rareté: — ஆயிருக்கிறது l'eau être basse. [tence.

அருந்தவம், (அரும்), austère péni-

அருந்தவர், (*id.*) grands pénitens, sages.

அருந்துகிறது,தினேன்,துவேன், து,த,v.a.manger,être rare: அருந்திடுகிறது, v. comp. manger,avaler.

*அருந்துதன்,(arountouda), celui qui tourmente,bourreau.

அருந்துதி,1° P.அருந்ததி. 2° (அரும்), grand éloge, grande louange.

*அருப்பகன், (அருப்பம்), jeune homme,homme stupide.

அருப்பம், 1° poil follet, poil du visage,érection du poil,ville,vin de palmier, bois, forêt, meurtre, fort, chagrin,maladie,gâteau,goûter, village dans des champs cultivés, farine,petit-lait, lait de beurre, sol glissant, l'arbuste தொடரி:— இறங்குகிறது le poil follet commencer à pousser. 2° * அருப்பம், (arbha), enfant, rosée.

அருப்பலம், l'arbre அனிச்சமரம்.

அருப்பு,1° s.lait caillé.2° adj. d'அரும்பு. [temps de famine.

அருப்புகாலம், P. கருப்புகாலம்,

அருப்புச்சரி,(அரும்பு), boutons de fleurs enfilés avec un fil d'or; —க்கடுக்கன் boucles d'oreilles avec le même ornement.

அருப்புத்துருப்பு, V. அருந்தல்.

அருமதாளம், une des 9 règles de mesure pour la musique.

அருமந்தம்,(அரும்,அந்தம்), rareté,chose rare: அருமந்த rare, excellent,exquis; அருமந்தப்பிள்ளை ou

அருமருந்தன்னபிள்ளை,(அரு, மருந்து,அன்ன),enfant rare,excellent, cher comme le nectar,ou un remède exquis. [nieux.

அருமலதி,espèce de chant harmo-

அருமறை,(அரு), religion excellente,un des Vêdas à tort surnommé l'excellent:— க்கொடியோன் celui qui porte sur son drapeau le signe de ce Vêdam,i.e. துரோணாசாரியன்.

அருமை,difficulté, peine, excellence, importance, mérite, valeur, cherté, rareté,chose précieuse,—excellente,—chérie,—difficile,—pénible:—ப்பிள்ளை enfant chéri; அவனோடேபழகுவதருமை il est difficile de se familiariser avec lui; கற்றோரருமை கற்றோரறிவார் les savans seuls peuvent connaître le mérite des gens instruits et leur savoir; பெற்றவளுக்குத்தெரியும்பிள்ளையினருமை une mère seule peut connaître ce que vaut, ce que coûte ou combien est cher un enfant; நிழலினருமைவெய்யிலினின்றுற்றெரியும் c'est lorsqu'on est en plein soleil qu'on sait apprécier le plaisir d'être à l'ombre;la peine fait trouver ensuite plus de douceur dans le repos; அருமையாய் difficilement, péniblement; —ப்பிறக்கிறது naître difficilement, — après une longue attente; அருமையான ou

அரும்,(அருமை), adj.difficile,pénible, excellent, éminent, cher,précieux, rare, strict: —பகை grande haine;—படை armée terrible; —பண்டம் chose précieuse, rare;—பொருள் chose de prix, —exquise, sens difficile,relevé.

அரும்பல்,n.v.et opt. d'அரும்புகிறது, existence, floraison, germination, action de boutonner, de commencer à pousser. [fleur en bouton.

அரும்பாநனை,(அரும்பாத,நனை),

அரும்பாலை, (அரும்), espèce de chant formé de la 4me et de la 1re note de la gamme.

அரும்பி,1° espèce d'arsenic composé.2° ger.d'அரும்புகிறது.

அரும்பு,1° bouton de fleur, barbe naissante, grenaille, bouton de fleur en or ou autre métal. 2° imp. et part. d'அரும்புகிறது: அரும்பிட்டுவருகிறது, அரும்பிறங்கிறது la barbe commencer à venir, la barbe naître; அரும்புவேலை bouton de fleurs en or.

அரும்புகிறது,பினேன்,புவேன்,பு, ப,v.n.(அரும்பு), boutonner, fleurir, pousser des boutons, des fleurs,être florissant, paraître,pousser,germer, commencer à paraître.

அரும்புதல்,n.v.du préc. floraison, germination. [qui suffit à peu près.

அரும்பூட்டு, (அரும்), union, ce

அரும்பொருவினை, (அரும்,பொரும், வினை), une des 8 espèces de mariage.

அருவம்,1° (அ *priv.* உருவம்), chose sans figure. 2° *V.* அருந்தல்.

அருவருக்கிறது, ருத்தேன், ருப்பேன், ரு, ருக்க, *v.a.* haïr, détester, exécrer, abhorrer: அருவருக்கப்படத்தக்க détestable, abominable.

அருவருப்பு, *n.v. du préc.* horreur, détestation, mépris, dégoût, saleté.

அருவல், *n.v. d'* அருவுகிறது, cours, marche lente,—à petits pas, approche, attaque, caresse.

அருவா, அருவாவடதலை, *n.pr.* de 2 pays où l'on parle le bas tamoul.

அருவாணம், large plat de cuivre.

அருவி, ruisseau, ruisseau qui reflue, —qui descend des montagnes, confluent, tuyau de millet, épi.

அருவினை, (அரு), grand péché, crime: அருவினைகளைந்து, *V.* பஞ்சமாபாதகம்; தெய்வ மொருவனென்றேத்தியொருமித்திருந்தா லருவினைகளைந்துமறும் les 5 grands crimes seront pardonnés à celui qui honore le seul vrai Dieu et s'unit à lui. (mot de Camben).

அருவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.n.* un ruisseau couler, diminuer, approcher, attaquer, piquer, caresser.

அருவுதல், *V.* அருவல்.

அருளகம், la plante வெள்ளெருக்கு.

அருளப்பன், (அருள், அப்பன்), Jean.

அருளரசி, (அருள், அரசி), la plante médicinale குடசப்பாலை.

அருளல், *n.v. et opt. d'* அருளுகிறது, donation, faveur, agitation, réveil, garde, création, dire.

அருளவம், l'arbre பெருமரம்.

அருளாபு, la plante சாறணை.

அருளாயி, (அருள், ஆயி), Jeanne.

அருளாழிவேந்தன், (அருள், ஆழி), Dieu, le roi de la mer de grâce, ou dont la bonté est sans borne, Arouguen.

அருளுகிறது, ளினேன், ளுவேன், ள், ou ளு, ள, *v.a. et n.* 1° (அருள்), daigner, faire la grâce de, accorder gracieusement, gratifier, donner, garder, créer, dire. 2° être agité, s'éveiller. En ce sens il fait au parfait அருண்டேன்: அருளிச்செய்கிறது favoriser, faire une faveur, faire ou donner gracieusement. Le verbe அருளுகிறது dans le sens de daigner se joint au gérondif des autres verbes. *Ex.* வந்தருளுகிறது, செய்தருளுகிறது daigner venir,—faire.

அருளுகை, *n.v. du préc.* faveur, grâce, action de donner.

அருளுறுதி, (அருள்), l'arbre வேம்பு, la force de la grâce.

அருள், 1° grâce, bonté, bienveillance, faveur, donation, don, action de donner, puissance, Parvadi. 2° *imp. et part. d'* அருளுகிறது:— உடைமை bienveillance, bonté;— விருக்ஷம், —விருட்சம் les 5 arbres prétendus du சுவர்க்கம்; — வேதம் la loi de grâce, le Christianisme.

*அரூபகம், (அ *priv.* உரூபகம்), manque de figure, chose sans figure, —invisible. [ரூபகம். 2° difformité.

*அரூபதை, (அரூபம், tâ), 1° *V.* அ

அரூபம், (அ *priv.* உரூபம்), défaut, vide, air. ‖ *V.* அரூபகம்.

*அரூபி, (அ*priv.* உரூபி), esprit, être incorporel, —invisible, —sans forme, Dieu, rubis, Siven. ‖ *V.* ஆரதிகர்ப்பூரம் et சோரபாஷாணம். [கிழங்கு.

அரோசகண்டு, la plante கரணைக்

அரோசிகம், bananier. [வேர்.

அரோணுகம், poivre long. ‖ *V.* கடு

அரை, 1° moitié, demi. Sa marque est ௨. 2° les reins, le milieu—, la moitié du corps. 3° *imp. et part. d'* அரைக்கிறது: அரையிற்கட்டுகிறது,—கட்டிக்கொள்ளுகிறது ceindre; —கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது être ceint.

அரைகல், (அரைக்கிறது, கல்), pierre sur laquelle on broie, pierre à broyer. [ceinture.

அரைக்கச்சு, —க்கச்சை, (அரை),

அரைக்கட்டிடம், (அரை, கட்டு, இடம்), demi-reliure.

அரைக்காணி, (அரை), demi-kâni, demi-arpent de l'Inde, un cent soixantième, 1/160.

அரைக்காதம், (அரை), demi-kâdam, 5 milles anglais, 8 kilomètres: அரைக்காதவழி marche—, route—, distance de 5 milles anglais.

அரைக்கால்,(*id.*), demi quart,un huitième, 1/8.Sa marque est ஜ.

அரைக்கிறது,ரைத்தேன்,ரைப்பே ன்,ரை,ரைக்க,*v.a.* moudre, broyer, pulvériser,émietter, frotter, détruire, réduire à un autre état.‖*v.n.*s'affaisser dans la maladie, empirer: அரைத்தமா farine moulue. [த்தல்.

அரைக்குதல்,*n.v.du préc.V.*அரை

அரைக்குழல்,(அரை) ,étui de métal attaché à la ceinture qui sert de bourse. [அரைகல்.

அரைசிலை,(அரைக்கிறது,சிலை),*V.*

அரைச்சட்டை,(அரை), veste,gilet indien,habit qui descend jusqu'à la ceinture.

அரைச்சதங்கை, (*id.*) , ceinture à grelots. [சட்டை.

அரைச்சல்வடம்,(*id.*) , *V.*அரைச்

அரைஞாண்,(*id.*), cordon attaché aux reins des garçons dès leur naissance;il est ordinairement de coton, quelquefois d'or ou d'argent.

அரைத்தல், *n.v. d'*அரைக்கிறது, action de moudre,broiement,frottement,destruction,changement,accablement dans la maladie.

அரைத்திட்டம்,(அரை), la moitié, la juste moitié.

அரைநலம், (*id.*) , demi-virilité, testicules diminués sans être brisés.

அரைநா, (அரைக்கிறது, நா) , crocodile.

அரைநாண்,(அரை), *V.*அரைஞாண். [tournée d'une charrue, parole.

அரைநாவை, (அரை) , langue re-

அரைநாழிகை, (அரை) , demi-heure indienne,12 minutes,environ un demi-mille ou un kilomètre.

அரைநாள்,(*id.*), demi-journée,

அரைநூல்,(அரை), *V.* அரைச்சதங்கை et அரைஞாண். [demi-mûre.

அரைநெக்கல், (அரை), chose à

அரைப்பங்கு,(*id.*) , demi-portion, moitié: அரைப்பங்காய்ப்பிறிக்கிறது diviser en deux,—par la moitié.

அரைப்பட்டிகை,(அரை),ceinture d'or ou d'argent à l'usage des femmes surtout de celles qui sont au service des pagodes. [non.

அரைப்பணம், (அரை,), demi-fa-

அரைப்பு.*n.v.d'*அரைக்கிறது, action de broyer,ce qui est moulu, —broyé,les végétaux broyés dont les Indiens se frottent surtout la tête avant le bain: —க்கட்டி gâteau de graines d'இலுப்பை pressurées.

அரைப்பை,(அரை) , bourse attachée à la ceinture.

அரைமணி,(அரை), demi-heure.

அரைமனசு,(*id.*) , demi-volonté: அரைமனசாயிருக்கிறது répugner, ne vouloir qu'à demi.

அரைமா, (*id.*) , demi-vingtième, *ou* 1/40.Sa marque est சு: அரைமாவரைக்காணி,(சுஶ) 1/40 et 1/160,ce qui fait 1/32 [de pied.

அரைமுழம்,(*id.*), demi-coudée,3/4

அரைமூடி, (அரை) , petite plaque d'or ou d'argent attachée à la ceinture des petites filles, pour couvrir ce que la pudeur devrait mieux cacher. [broyée,moulue, pilée.

அரையல், (அரைக்கிறது) , chose

அரையன்,roi,poussière : அரையனுடுகிறது,அரையனிடுகிறது broyer et réduire en poussière.

அரையாப்பு,(அரை), 1° ceinture, aine. 2° *ou* அரையாப்புக்கட்டி, அரையாப்புப்புண் tumeur—,bubon—, ulcère vénérien à l'aine.

அரையினிற்பட்டிகை, (அரை, *abl.*), *V.*அரைப்பட்டிகை.

அரையேயரைக்கால்,(அரை, ஏ,அரைக்கால்) , demi et demi-quart ou 5/8.Sa marque est ௨ஹு.

அரைராத்தல்,*V.*அரைறுத்தல்.

அரைவடம்,(அரை), cordon garni de grains d'or enfilés qu'on attache aux reins, corde que les sânars se passent aux reins pour monter sur les palmiers.‖*V.*அரைஞாண்

அரைவட்டம்,(அரை),demi-cercle. ‖*V.*அரைமூடி. [cammâlers.

அரைவயிரக்கண், instrument de

அரைவயிறன்,(அரை,வயிறு), riz à demi-grain.

அரைவாசி,(அரை) , moitié,demi: —வார்க்கிறது remplir à moitié; —யாயிற்று c'est à moitié fait.

அரைவாய்,1° (அரைக்கிறது, வாய்),bouche usée par le frottement.2°

(அரை), demi-bouche.

அரைவீசம், (அரை), demi-seizième ou 1/32. Sa marque est அ௰.

அரைறுத்தல், (id.), demi-livre.

அரோ, part. expl. Ex. நன்றரோ bien. [absence de maladie.

*அரோகம், (அ priv.), bonne santé,

*அரோசகம், அரோசம், (அ priv. rôtchaka appétit), qualité indigeste. ‖ ou

*அரோசனம், (அ priv. rôtchana plaisir), dégoût, nausée, aversion, horreur, déplaisir.

*அரோசிகம், (அரோசம், ika), horreur, dégoût, nausée, aversion, immondice.

அரோசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v.a. (அரோசிகம்), abhorrer, détester, avoir du dégoût, de l'aversion pour: அதையரோசித்தேன் ou அதுவெனக்கரோசித்துப் போயிற்று j'ai conçu du dégoût pour cela.

அரோசித்தல், அரோசிப்பு, n.v. du préc. V. அரோசனம்.

அரோதனம், 1° (rôdana), pleurs. 2° rôdhana), empêchement, action d'entourer, de cerner une armée, entourage—, circuit d'une armée.

*அர்க்கம், (arka), soleil, corbeille aquatique, la plante எருக்கு.

*அர்க்கியம், (arghya), oblation de fleurs, de riz, d'herbe தருப்பை etc... aux dieux ou aux brames, espèce d'adoration. [ட saint.

அர்ச். abréviation de அர்ச்சியசிஷ்

*அர்ச்சனை, (artchanâ), adoration, hommage. [கன்.

அர்ச்சகன், (artchaka), V. அருச்ச

அர்ச்சிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v.a. (அர்ச்சனை), adorer, vénérer, honorer, consacrer, sanctifier: உம்முடையநாமம் அர்ச்சிக்கப்படுவதாக que votre nom soit sanctifié; அர்ச்சிக்கிறவன் sanctificateur, consécrateur.

*அர்ச்சிதன், (artchita), celui qui est adoré,—l'objet du culte.

அர்ச்சித்தல், அர்ச்சிப்பு, அர்ச்சிக்குகை, n.v. d'அர்ச்சிக்கிறது, adoration, sanctification, dédicace, consécration (de fleurs etc...).

அர்ச்சிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, v. caus. d'அர்ச்சிக்கிறது faire consacrer,—vénérer.

*அர்ச்சியம், அர்ச்சனியம், (artchya, artchaniya), sainteté, vénération, dédicace.

*அர்ச்சியசிஷ்ட, (அர்ச்சியம், சிஷ்டன்), saint, digne de vénération:—தம triès-saint; அர்ச்சியசிஷ்டன், அர்ச்சியசிஷ்டவன், அர்ச்சியசிஷ்டவர் saint; அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் les saints; அர்ச்சியசிஷ்டபண்டம் relique, objet sacré. [ருத்த.

அர்த்த, obl. et adj. d'அர்த்தம், V. அ

*அர்த்தமானியம், (அர்த்தம்), demi-mâniam, terre qui paye la moitié de la taxe ordinaire.

*அர்த்தம், V. அருத்தம்.

*அர்த்தாஷ்டமசனி, ou அர்த்தாட்டமசனி, (அர்த்த demi, அஷ்டமம், சனி), quadrant direct de Saturne, ou Saturne dans le quatrième signe.

*அர்த்தி, (arthi), mendiant.

*அர்ப்புதம், (arbouda), 10 milliards.

அல, 1° P. அல்ல. 2° imp. d'அலக்கிறது.

அலகம், V. யானைத்திப்பிலி. [றது.

அலகரி, torrent, débordement, flux de la mer.

அலகன், tuyau de soufflet de forge:—மூக்கு son bec,— extrémité.

அலகிடுகிறது, (அலகு, இடுகிறது), v.a. அலகிடல், n.v. compter, mesurer, épeler, scander des vers, balayer.

அலகில்லாமை, (அலகு), innumérabilité, immensité.

அலகு, compte, calcul, nombre, arme, outil, lame, tranchant d'épée, de couteau, etc... blé, grain—, épi de blé, de riz etc..., bec d'oiseau, balai, graine de மகிழமரம், cauris, petit coquillage servant de jeton, ver luisant, mouche luisante, mâchoire, bâton de tisserand pour ajuster la chaine, tout ce qui est long,—alongé, — tiré, palmier sauvage, croc de cornac, unité:—கட்டுகிறது enchanter un serpent ou une épée pour l'empêcher de couper;—கிட்டுகிறது la mâchoire être fermée, avoir la mâchoire fermée; —கூடை panier pour puiser de l'eau; —கொத்

து bouquet de fleurs, grappe de fruits, gerbe ou faisceau de blé etc... —திறக்கிறது desserrer les mâchoires; —நிலை total, produit de multiplication, place du bâton qui tient la chaîne des tisserands; —திறுத்துகிறது placer une épée droite la pointe en bas auprès d'un vase plein d'eau avant la fête de துரோபதை; si elle ne remue pas les payens en tirent un bon augure; —பருப்பு espèce de pois; —பனை palmier mâle, —à feuilles longues et plates; —பாக்குnoix d'arec large et mince; elle donne une couleur rouge, et est de qualité inférieure au களிப்பாக்கு; —போடுகிறது, —போட்டாடுகிறது percer la langue avec un fil de fer, se faire passer une corde dans les flancs et y être suspendu à une potence en l'honneur des idoles.

அலகுஞ்சம், ver luisant.

அலகெழுத்தாணி, (அலகு, எழுத்தாணி), couteau avec un poinçon à écrire.

அலகை, démon, diable, diablesse, mauvais esprit, aloès dit கற்றாழை: —கொடியாள் celle qui a un démon sur sa bannière *i.e.* Câli; —முலையுண்டோன் Vichnou, qu'on prétend avoir tué la diablesse பூதகி en la tétant dans sa 9me incarnation dite de கண்ணன்.

*அலக்கணம், (அ *priv.* இலக்கணம்), malheur, guignon, défaut, défaut de beauté, incorrection.

அலக்கண், (அலக்கணம்), vexation, malheur.

அலக்கழிக்கிறது, *P.* அலைக்கழிக்கிறது.

அலக்கிறது, லந்தேன், லப்பேன், ல, லக்க, *v.n.* se lamenter, s'affliger.

அலக்கு, branche. [ce, malheur.

*அலக்ஷணம், (அ *priv.*), inélégance, malheur.

*அலக்ஷியம், *V.* அலட்சியம்.

அலங்கம், rempart, mur, boulevard, partie de fortification.

*அலங்கரணம், (அலம்), ou

அலங்கரித்தல், அலங்கரிப்பு, *n.v. du suiv.* décoration, ornement, embellissement, beauté.

அலங்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.* (அலங்காரம்), orner, décorer, embellir.

அலங்கரிப்பிக்கிறது, *v. caus. d'* அலங்கரிக்கிறது, faire orner.

அலங்கலம், mouvement.

அலங்கல், mouvement, pitié, pleurs, splendeur, éclat, bourgeon, rejeton, guirlande de fleurs, *n.v. de* அலங்குகிறது.

அலங்கனரி, (அலங்கல், நாரி), mère-perle, perle brillante; *litt.* la mère de la splendeur.

*அலங்காரம், (அலம், கரம்), beauté, décoration, ornement, beauté de pièce de théâtre, bijou, comparaison, rhétorique, traité—, figure de rhétorique. On en compte 35, dont voici les noms: தன்மை, உவமை ou ஒப்பணி, உருவகம், தீவகம், பின்வருநிலை 5; முன்னவிலக்கு, வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, வேற்றுமை, விபாவனை, ஒட்டு 10; அதிசயம், தற்குறிப்பேற்றம், ஏது, நுட்பம், இலேசம் 15; நிரனிறை, ஆர்வமொழி, சுவை, தன்மேம்பாட்டுரை, பரியாயம் 20; சமாயுதம், உதாத்தம், அவநுதி, சிலேடை, விசேடம் 25; ஒப்புமைக்கூட்டம், விரோதம், புகழ்நிலை, புகழாப்புகழ்ச்சி, நிதரிசனம் 30; புணர்நிலை, பரிவருத்தனை, வாழ்த்து, சங்கீரணம், பாவிகம் 35; elles sont décrites dans le தண்டியலங்காரம்: அலங்காரமாய் joliment, élégamment; அலங்காரமான beau, élégant; அலங்காரத்திருவிழா fête principale, splendide; —நைவேத்தியம், —படைப்பு, splendide—, principal sacrifice; —பஞ்சகம் nom d'un livre; —ப்பிரியன் Vichnou, amateur d'ornements, —de la parure.

*அலங்கிருதம், அலங்கிருதி, (அலம்), beauté, ornement.

அலங்குகிறது, *P.* இலங்குகிறது.

அலங்குதல், *n. v. du préc.* éclat, splendeur.

அலங்கை, la plante துளசி.

அலங்கோலம், அலங்கோலை, (அலம், கோலம்), désordre, confusion, choses dérangées, mauvaise tour-

nure, malpropreté, difformité: அலங்கோலமாய் en désordre, pêle-mêle, confusément;—ஆயிருக்கிறது,—ஆய்க்கிடக்கிறது être tout en désordre; —ஆய்ப்போகிறது se déranger, tourner mal.

*அலசகம், (அலசம், ka), flatuosité des intestins,—dans le ventre.

அலசடை, P. அலேசடை, trouble, peine. [indolence.

*அலசத்துவம், (அசைம்), paresse,

*அலசம், (alasa), paresse, hernie, éléphantiasis, nom d'un arbre.

அலசல், 1° toile claire. 2° V. n. v. அ

அலசி, huître, moule. [லேசுதல்.

அலசுகிறது, V. அலேசுகிறது.

அலசுதல், n. v. du préc. V. அலேசுதல்.

அலச்சல், P. அலேச்சல். [te.

*அலஞ்சரம், (alandjara), jarre, jat-

*அலட்சியம், (அ priv.), mépris, petitesse, bagatelle: —பண்ணுகிறது,—செய்கிறது mépriser, அலட்சியக்காரன் celui qui méprise, contempteur.

அலட்டல், V. அலட்டுதல்.

அலட்டி, (அலட்டுகிறது), 1° radoteur, babillard, importun. 2° gér d'அலட்டுகிறது.

அலட்டு, (அலட்டுகிறது), 1° babil, impertinence, importunité. 2° *imp. du suiv.*—ச்சனி, —ச்சனியன் bavard importun;—ச்சன்னி maladie convulsive qui fait dire des extravagances;—பண்ணுகிறது,—உண்டாக்கிறது,—உண்டாக்குதல், ou

அலட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a. importuner, incommoder, ennuyer, molester, fatiguer par son babil, bavarder, extravaguer.

அலட்டுகை, V. அலட்டுதல்.

அலட்டுதல், n. v. d'அலட்டுகிறது, importunité, vexation, babil importun, extravagance:—ஆயிருக்கிற importun, incommode.

*அலத்தகம், அலத்தம், (alaktaka, alakta, *rouge*), coton rouge.

அலத்தல், n. v. d'அலக்கிறது, vexation, lamentation, affliction.

அலத்து, 1° cri. 2° *imp. et part. de* அலத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. n. (அலக்கிறது), se lamenter, crier dans la douleur.

அலத்தி, 1° ver-luisant. 2° V. அலத்தல். 3° *gér. du préc.* [tion, affliction.

அலந்தலே, (அலந்து, அலே), vexa-

அலந்தல், l'arbre செங்கத்தாரி.

அலந்தை, 1° étang, eau stagnante, affliction. 2° P. அலந்தாய், tu t'es lamenté. [றது), faire grand bruit.

அலப்பாரிக்கிறது, (அலப்பு, ஆர்க்கி

அலப்பு, (அலப்புகிறது), babil, bavardage:—க்காரன் bavard.

அலப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, v. n. jaser, bavarder, extravaguer, faire du bruit, causer du tumulte, du trouble, importuner.

அலப்புதல், n. v. du préc. babil, extravagance, grand bruit, tapage, importunité, trouble.

அலமரல், crainte, tournoiement, brandillement, affliction, vexation, peine; V. உலமரல்.

அலமலக்கிறது, லத்தேன், லப்பேன், ல, லக்க, (அலமலேக்கிறது), v. n. s'affliger, se lamenter.

அலமாக்கிறது, மாந்தேன், மாப்பேன், மா, மாக்க, et அலமருகிறது, மர்ந்தேன், மருவேன், மரு, மர, v. n. se lamenter, être triste, s'inquiéter, se troubler, tournoyer: அலமர்ந்துதிரிகிறது être inquiet.

அலமலேக்கிறது, லேத்தேன், லேப்பேன், லே, லேக்க, v. n. (அலே, மலேக்கிறது), avoir peur.

அலமாரி, avare, armoire.

*அலம், 1° (alam), ornement, guirlande, suffisance, dire c'est assez, négation.‖*adv.* assez, non. 2° (hala), charrue. 3° (ala), scorpion, signe du Scorpion, dard du scorpion, orpiment, tournoiement, brandillement, chagrin.

அலம்பல், n. v. d'அலம்புகிறது, action de laver, de retentir, bruit, affaissement, embarras, vexation, trouble, divulgation, bâton de branche d'arbre, fluctuation, bavardage; —ஆகிறது, être divulgué, devenir public;—ப்படுகிறது être troublé,

vexé, souffrir de la peine; —ப்படுத்துகிறது divulguer, accuser, blamer, décrier, troubler.

அலம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v.a. et n. laver, rincer, flotter, se briser contre, couler, se répandre, résonner, s'enfoncer, bavarder, dire des choses inutiles.

*அலம்புசம், (alamboucha), vomissement, main étendue.

அலம்புடை, அலம்புருடை, un des 10 pouls du corps, artère—, pouls de l'oreille. [maison.

*அலயம், (அ priv.), manque de

அலரறிவுறுத்தல், (அலர், அறிவு), diffamation, peine qu'elle cause.

அலரி, 1° beauté, soleil, abeille, vapeur, fleur, goutte d'eau, iris de l'œil. 2° l'arbuste nerium odorum, espèce de laurier rose ou de saule; sa racine est un poison. Les principales espèces d'அலரி sont: செவ்வலரி, வெள்ளலரி, ஆற்றலரி, ஈழத்தலரி, நீரலரி.

அலருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, v.n. அலர்ந்திருக்கிறது, fleurir, s'épanouir, se développer.

அலருதல், n.v. du préc. floraison, épanouissement, développement.

அலர், 1° (அலருகிறது), fleur, fleur épanouie, guirlande, eau, médisance, calomnie, diffamation. 2° pl. de அலன். 3° imp. et part. de

அலர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, V. அலருகிறது. [லருதல்.

அலர்ச்சி, அலர்தல், அலர்த்தி, V. அ

அலர்த்தல், n.v. de

அலர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v.a. d' அலருகிறது, faire fleurir, causer la floraison.

அலர்ந்த, part. d' அலருகிறது, fleuri, épanoui: அலர்ந்தபூ fleur épanouie, la plante rampante dite கொற்றான்.

அலர்மகள், (அலர்), fille des fleurs, Lakchimi, qu'on représente assise sur une fleur, Saratchouvadi.

அலர்முகராகம், (அலர், முகம், இராகம்), une partie du பரதம் ou de l'art de danser.

*அலஹியம், (halya), charrue.

அலவல், haillons, déchirement, déchirure.

அலவன், crabe, cancre mâle, signe du Cancer, lune, chat.

அலவாங்கு, (portugais), barre—, levier de fer.

அலவாட்டு, (télinga), coutume, usage: அலவாட்டாய் habituellement, selon l'usage; அலவாட்டாய்ப்போகிறது devenir habituel.

அலவாரி, avare.

அலறல், 1° opt. et n.v. d' அலறுகிறது. 2° V. அலறுகை.

அலறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v.n. crier, vociférer, se lamenter, pousser des cris de frayeur, donner l'alarme, se disperser: அலறவடிக்கிறது effrayer, alarmer; அலறவடித்தோட்டுகிறது chasser en faisant peur.

அலறுகை, அலறுதல், n.v. du préc. cri, clameur, cris de frayeur, lamentation, alarme, grand bruit, fuite.

அலன், 1° sync. d' அல்லன். 2° (அலம்), celui qui a. Dans le 1er sens il se joint à la racine des verbes comme négation. Ex. பிரியலன் ou பிரியாதவன் ami inséparable; dans le second sens il se joint à celle des noms dans le sens de உள்ளவன் Ex. ஆர்வம் amitié, ஆர்வலன் ami.

அலன்றல், la mort.

அலாக்கு, injure, tort: —ப்படுத்துகிறது, —பண்ணுகிறது faire tort, léser, nuire.

*அலாசம், (alâsa), pustule qui vient à la langue, desséchement de la langue. [brandon.

*அலாதம், (alâta), tison allumé,

*அலாபம், (அ priv.), inutilité, chose inutile, mal, perte.

*அலாபு, (alâbou), longue courge.

அலாயுதன், (அலம், ஆயுதம்), celui qui a pour arme une charrue, i.e. பலபத்திரன்.

*அலாரம், (alâra), porte. [லரி.

அலாரி, அலாரிதா l'arbuste dit அ

*அலானம், (அலம், ana), charrue.

அலி, 1° Yamen, feu, hermaphro-

dite, arbre sans cœur, l'arbre நறுவிலி. 2° f. d'அலன். 3°* (halin *cultivateur*), surnom de பலதேவன்.

*அலிகம், (alika), front.

*அலிஞ்சரம், (alindjara), jarre, jatte, grande cruche.

*அலிந்தம், (alinda), *V.* அளிந்தம்.

*அலிபகம், (alipaka), scarabée noir, scorpion, chien.

அலியெழுத்து, (அலி), consonne.

அலீசா, rame, étoffe rayée, guingan.

அலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன், லு, லுக்க, *v.n.* ou அலுத்துப்போகிறது, être fatigué, las, ennuyé: அதுஎனக்கலுத்துப்போயிற்று j'en suis las, dégoûté, excédé.

அலுக்குகிறது, *sync.* அலுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a.* secouer, agiter, se pavaner, faire le fier.

அலுக்குத்து, espèce de pendant [d'oreille.

அலுக்குலேகிறது, லேந்தேன், லேவேன், லே, லேய, *v.n.* அலுக்குலேதல், *n.v.* se déranger, être dérangé, branler.

அலுக்கொலு, confusion, désordre.

அலுங்குகிறது, *sync.* அலுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. d'*அலுக்குகிறது, branler, s'affliger, être secoué, altéré, affligé.

அலுசிலும்பல், confusion, trouble

அலுத்தல், *n. v. d'*அலுக்கிறது, dégoût, ennui.

அலுப்பு, (*id.*), fatigue dégoût, ennui, vexation, trouble: — ஆயிருக்கிறது être ennuyant, incommode, fâ-

அலுமம், aigreur. [cheux.

அலுவலுவென்கிறது, (அலு, அலு, என்கிறது), babiller, bavarder sans fin, faire du bruit.

அலுவல், occupation, travail, emploi, affaire.

அலுவீகம், l'arbre வில்வம்.

அலேகம், 1° minerai, sable mêlé de métal. 2°* அலேகம், (அ *priv.* இலேகம்), livre blanc, feuilles de palmier liées ensemble pour écrire.

அலே, 1° flot, vague, ondulation, mer, sable noir (des bords de la mer), véxation. 2° *imp. et part. d'*அலேகிறது et *d'*அலேக்கிறது: அலேக்கெதிர

அலே reflux. [று), vent qui secoue.

அலேகாற்று, (அலேக்கிறது, காற்

அலேகிறது, லேந்தேன், லேவேன், லே, லேய, *v.n.* (அலே), flotter, s'élever en vagues, hésiter, errer, être incertain, troublé, peiné, nonchalent: அலேயப்பண்ணுகிறது agiter, balloter, faire flotter, faire errer, chasser, pousser; அலேயப்படுகிறது flotter, errer, être ballotté, poussé, battu par les vagues.

அலேக்கழிகிறது, அலேக்கழிந்துபோகிறது, (அலேக்கு, அழிகிறது), être ballotté, fatigué, harassé, vexé, retardé, remis d'un jour à l'autre.

அலேக்கழிக்கிறது, (அலேக்கு, அழிக்கிறது), ballotter, fatiguer, vexer, troubler, remettre de jour en jour, ennuyer par des délais sans fin, faire aller et venir.

அலேக்கழித்தல், *n.v. du préc.* 1° action de ballotter etc...2° ou

அலேக்கழிவு, (அலேக்கு, அழிவு), fatigue, vexation, délai, remise, incertitude, trouble, embarras: — பண்ணுகிறது, *V.* அலேக்கழிக்கிறது.

அலேக்கிறது, லேத்தேன், லேப்பேன், லே, லேக்க, *v.a. d'*அலேகிறது, agiter, ballotter, pousser, faire flotter, vexer.

அலேசடி, அலேசடை, détresse, misère, calamité, affliction, occupation. ‖ *V.* அலேவு: அலேசடிப்படுகிறது être malheureux, —affligé, —dans la détresse.

அலேசல், *V.* அலேசுதல், *et* அலேதல்.

அலேசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.a. et* அலேசிப்போடுகிறது, laver légèrement, rincer, secouer: அலேசியலேசிக்குடிக்கிறது boire après avoir bien secoué le vase.

அலேசுதல், *n.v. du préc.* action de rincer, de laver, écart, fluctuation, instabilité, nonchalence, relachement.

அலேசோலி, (அலேகிறது, சோலி), *V.* அலேக்கழிவு.

அலேச்சல், *P.* அலேத்தல், agitation, fluctuation, embarras, peine, trouble,

affliction, vexation: — ஆயிருக்கிறது être harassé par une foule d'occupations; அலைச்சற்படுகிறது être vexé, molesté, troublé; — படுத்துகிறது vexer, ennuyer, molester, troubler

அலைதல், *n. v. d'* அலைகிறது, écart, égarement, allées et venues, ballottement, fluctuation, agitation, course, vexation, embarras, affliction, peine, trouble, sollicitude, nonchalence.

அலைதாடி, (அலையும், தாடி), fanon de bœuf. [அலைச்சல்.

அலைத்தல், *n. v. d'* அலைக்கிறது, *V.*

அலைத்துவம், (அலை), superfluité, surabondance. [டிக்கிறது.

அலைபாய்கிறது, (அலை), *V.* அலைய

அலைப்பு, 1° *n. v. d'* அலைக்கிறது, vexation, agitation, fluctuation, secousse, sorte de danse. 2° *P.* அலப்பு, bavardage: — க்காரன் babillard.

அலைப்புகிறது, *P.* அலப்புகிறது.

அலைமகள், (அலை), Lakchimi, prétendue fille des flots.

அலையடிக்கிறது, (அலை, அடிக்கிறது), s'élever en vagues, ondoyer, onduler.

அலையல், *V.* அலைதல்.

அலைவாய்க்கரை, (அலை, வாய், கரை), côte battue des flots, bord de la mer. [ondulation.

அலைவிரிசல், (அலை), vague frisée,

அலைவு, *n. v. d'* அலைகிறது, fluctuation, agitation, ballottement, vexation: அலைவுண்கிறது, அலைவுறுகிறது être ballotté. [ம் ana), invisibilité.

*அலோகனம், (அ *priv.* உலோக

அலோசி, espèce d'épinard.

அலோபம், (அ *priv.* உலோபம்), civilité, aversion.

அலோமி, la plante verbesina

அல், 1° nuit, ténèbres, mur, consonne: அல்லும்பகலும் jour et nuit. 2° (அல்ல), non. 3° terminaison de certains noms, de noms verbaux, d'optatifs, de la 1re pers. du futur et de l'imp. du verbe négatif. 4° *imp. et part. d'* அல்லுகிறது. 5° une des particules dites சாரியை: *Ex.* தொடை, தொடையல் guirlande.

அல்கல், 1° nuit, jour, halte, séjour pour une nuit, retard, manque, pauvreté, besoin, bien, rétrécissement. 2° *opt. et n. v. de*

அல்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* déchoir, diminuer, s'arrêter, séjourner, se rétrécir.

அல்குல், vulve, la partie supérieure de la vulve. *immodeste.*

அல்நார், *P.* கல்நார், asbeste.

*அல்ப்பம், (alpa), *V.* அற்பம்.

அல்மதம், *P.* கல்மதம்.

அல்ல, 1° *pl. neut. d'* அல்லேன், non; dans l'usage ordinaire il s'emploie pour toutes les personnes du singulier comme du pluriel, et ainsi que ses dérivés nie la qualité et la nature de la chose en question. C'est l'opposé de ஆம்: அல்லவாகிறது devenir faux, — nul; அல்லவாக்குகிறது réfuter, détruire, annuler; அல்லவென்கிறது, அல்லவென்றுசொல்லுகிறது, அல்லவென்று தட்டுகிறது nier, dire non, refuser; அல்லவென்றுபோகிறது devenir nul, — inutile, — faux; அல்லவேயல்ல point du tout; அல்லவோ n'est-ce pas? இது மெய்யல்லவோ ceci n'est-il pas vrai? அவன்திருடனல்ல il n'est pas un voleur; இதரிசியல்ல ceci n'est pas du riz; பேசினவன்நானல்ல ce n'est pas moi qui ai parlé; ஆமல்லவென்றிரண்டிலொன்றுசொல்லு dis oui ou non; இதுபொன்னோஅல்ல ceci est-il de l'or? non; அதிப்படியேயொழியமற்றப்படியல்ல cela est ainsi et non autrement.

அல்லகண்டம், affliction, malheur.

அல்லது, (அல்ல, அது), ou, ou bien, sinon: அதைக்கண்டாயோ அல்லது கேள்விப்பட்டாயோ l'as-tu vu, ou l'as-tu entendu dire? வாசி யல்லது போ lis, sinon vas-t-en.

அல்லம், gingembre vert.

அல்லரியல், maille, ouvrage maillé.

அல்லல், 1° *n. v. et opt. d'* அல்லுகிறது. 2° tristesse, malheur, entrelacement, tresse: அல்லலற்றுப்போகிறது le chagrin se dissiper; அல்லற்படுகிறது s'affliger, être triste.

அல்லவை, *pl.* (அல்ல), 1° bagatelles, choses bonnes à rien, tort, mal, pé-

ché: அல்லவைதேய்வறம்பெருகும் à proportion que le vice diminue, la vertu augmente. 2° ou

அல்லன், pl. (அல்ல), choses passées, —mauvaises,—qui ne sont pas.

அல்லாத, part. d'அல்ல, qui n'est pas, qui n'a pas, sans: பாவமல்லாதகிரியை action non criminelle, — sans péché.

அல்லாத்து, (அல்ல), ce qui n'est pas, ce qui est mauvais,—passé.

அல்லாத்தால், abl. du préc. parce que cela n'est pas,—n'est pas ainsi.

அல்லாதார், (அல்லாத), ceux qui ne sont plus, les méchans.

அல்லாதால், (அல்ல), s'il n'est pas.

அல்லாது, அல்லாதே, அல்லாமல், gér. d'அல்ல. (avec l'acc. ou le nom.) sans, excepté, de plus, outre: அவனையல்லாமல் sans lui ; இதல்லாமல், இதுவல்லாமல், இதுவுமல்லாமல் outre ceci, de plus ; பாவமல்லாமலொரு பொல்லாப்புமில்லை il n'y a de mal véritable que le péché; அல்லாமலும் en outre, de plus.

அல்லாமை, n.v.d'அல்ல, non, négation de la qualité, état non tel, ce qui est autrement,—en outre; அதிப்படியல்லாமையால் cela n'étant pas [ainsi.

அல்லாரி, nénuphar.

அல்லார், V. அல்லாதார்.

அல்லால், P. அல்லாமல்.

அல்லாவார், pl. (அல்லல்), ceux qui ne sont pas affligés.

அல்லாவிட்டால், (அல்ல, விடுகிறது), s'il n'est pas, sinon: அவன்தற்காலல்லாவிட்டால் s'il n'est pas propre à cela; நல்லவனுவான் அல்லாவிட்டால்...il deviendra bon, sinon...

அல்வி, pétale, anthère des fleurs, nuit, l'arbuste காயா memecylon, nénuphar blanc; on en distingue de 4 sortes: ஆகாசவல்லி, வெள்ளல்லி, செவ்வல்லி, சிற்றல்லி:—த்தண்டு pédoncule de nénuphar; —ப்பிஞ்சு fruit tendre dont la fleur n'est pas encore tombée.

அல்லிகம், coloquinte.

அல்லிக்கைமயிர், (அல்லுகிறது, மயிர்), cheveux tressés.

அல்லியம், danse de Vichnou, bourg de bergers, la plante கொட்டி.

அல்லியன், éléphant égaré,—isolé.

அல்லியாமரம், longue rame.

அல்லு, 1° (அல்), nuit: அல்லும் பகலும் nuit et jour. 2° imp. de

அல்லுகிறது, ல்லினேன், ல்லுவேன், ல்லு ou ல், ல்ல, v.a. unir, joindre, entrelacer, tresser, ourdir, lier: கூடல்லுகிறது faire son nid; அல்லிக்கொள்ளுகிறது s'entrelacer, s'embarrasser. [persé, troublé, agité, dérangé.

அல்லுச்சில்லுப்பபடுகிறது, être dis-

அல்லேன், அல்லாய் ou அல்லை, அல்லான் ou அல்லன், அல்லாள் ou அல்லள், அல்லது ou அன்று, அல்லோம், அல்லீர் ou அல்லிர், அல்லார் ou அல்லர், அல்லன ou அல்ல, je ne suis pas, tu n'est pas...

அல்லை, 1° sorte de plante rampante. 2° 2me pers. d'அல்லேன், tu n'es pas.

அல்லோ, P. அல்லவோ, n'est ce pas?

அல்லோன், (அல்), la lune, la reine (ou le roi) de la nuit, celui qui n'est pas, qui est passé, qui a cessé d'être.

அல்வழி, (அல்), état d'un mot qui n'est à aucun cas, ou du moins, n'est qu'au nominatif pur et simple: —ப்புணர்ச்சி union de mots dont le premier est à l'état susdit.

அல்வா, espèce de gâteau.

*அவ, adj. de அவம், (ava), mauvais, particule qui s'unit au commencement de certains mots et indique privation, mal, opposition comme அப.

*அவகடம், (அவ), obstacle, tort, ruse, tromperie, perfidie, faux rapport, mal, haine, opposition, opposite: —பண்ணுகிறது tromper, user de ruse, empêcher, exciter des querelles, faire des rapports en secret.

*அவகணிதம், (id.), déshonneur, affront, mépris. [visage.

*அவகண்டம், (id.), furoncle au

அவகதவாய், la plante கிழாநெல்

*அவகதி, (அவ), connaissance. [வி.

*அவகரணம், (id.), usurpation.

அவகரிக்கிறது, V. அபகரிக்கிறது.

*அவகர்த்தனம், (அவ, kartana cou-

pure),action de couper, de doler, de racler.

*அவகாசம்,(avakâsa), faculté,capacité,pouvoir,efficacité, voie, moyen,richesse, loisir, occasion, lieu, chambre du trésor,air,plaine: —உள்ள capable,riche; —இல்லாத incapable,pauvre; பிழைக்கிறதுக்கவகாசமில்லை il n'y a aucun moyen de subsister.

*அவகாதம், (அவ), affront, infamie,meurtre, action de piler le riz.

*அவகாரம்,(avahâra), appel,égarement, erreur, apostasie, requin, éléphant de mer. [vais.‖ V.அகாலம்.

*அவகாலம், (அவ), temps mau-

*அவகிரந்தனம்,(id.), pleurs avec lamentation.

*அவகிருத்தியம்,(id.), chose malheureuse, — inélégante, mauvaise action.

*அவகீதம்,(id.),mépris,satire.

*அவகீர்த்தி,(id.), 1° V.அபகீர்த்தி. 2° caractère méchant,—intraitable.

*அவகீனம்,(id.),scorpion.

*அவகுஞ்சனம்,(id.),courbure.

*அவகுடாரம், (avakoutara), vis-à-vis,opposition. [ractère.

*அவகுணம்,(அவ), mauvais ca-

*அவகுண்டனம்,(id.),voile.‖ ou

*அவகுண்டியம், (அவ,குண்டனம்), action d'envelopper,de tirer.

அவகுறி, (அவ), mauvais signe, —présage,signe de mort.

*அவு கேசி,(id.),arbre stérile.

அவகேடு,(id.), malheur, infortune,calamité.

*அவகேலம், அவகேலனம்,அவகேலிதம்,(அவ, கேலனம்), irrévérence, mépris. [fort), combat.

*அவகோரணம்,(அவ,gôrana ef-

*அவக்கியாதை, அவக்கியாதி, (அவ), irrévérence, affront, mauvaise renommée. [front,irrévérence.

*அவக்கிரகணம்,(id.),obstacle,af

*அவக்கிரகம்,(id.),acceptation,affection,nature,mépris.

அவக்கிரசம்,vinaigre.

*அவக்கிரயம்,(அவ),prix injuste.

*அவக்கிராகம், (avagrâha), malédiction.

*அவக்கிரியை, (அவ), négligence, mauvaise action.

*அவக்குணம்,V.அவகுணம்.

அவக்குறி,V.அவகுறி.

அவக்கொடை,(அவ),don inutile.

அவக்கொலை,(id.),mauvaise mort, meurtre cruel. [te.

*அவக்ஷயம்,(id.),corruption,per-

*அவசங்கை,(id.),déshonneur,irrévérence. [sage,—augure.

*அவசகுனம், (id.), mauvais pré-

*அவசதம்,(avasatha),V.கல்லூரி.

*அவசத்தம், ou அசத்தம், (அவ), dissonance, mauvais son, son injurieux,—désagréable.

*அவசம்,(அ priv.), extase, ravissement, trouble d'un esprit hors de lui-même. [défaite, perte.

*அவசயம்,(அவ), échec, insuccès,

*அவசரம், (avasara), nécessité, besoin, urgence, célérité, précipitation, occasion, opportunité,exploit, belle—,grande action, année, conseil, pluie: அவசர, அவசரமான nécessaire, urgent,pressant: அவசரத்தில், அவசரமாய் nécessairement, promptement,à la hâte;—ஆய்ப்போகிறது aller pour affaires pressantes; அவசரக்காரன் intrigant, importun, homme pressé.

*அவசனம்,(அ priv.),calme, paix.

*அவசாதம், (avasâda), lassitude, lâcheté, défaut de courage, précepte,mépris,fin.

*அவசாயம், (avasâya), certitude, accomplissement,fin.

*அவசாரணம்,(avasârana),direction, conduite, action de conduire.

*அவசாரம்,(அவ),inutilité, dérèglement, prostitution.

*அவசாரி,(அவசாரம்),prostituée.

*அவசானம், (avasâna), terme, mort,fin. [—finie.

*அவசிதம்,(avasita),chose connue,

அவசித்து, constellation entre la 21me et la 22me.

*அவசியம்,(avasya), nécessité, urgence, angoisse, danger, vérité,certitude, infaillibilité, cérémonies en l'honneur des ancêtres,coutume des ancêtres: அவசியமாய் nécessaire-

ment, certainement; அவசியம்வேண்டியது il est indispensable, —absolument nécessaire; அவசியமாய்—, அவசியந்தருவேன் je donnerai infailliblement. [preté.

*அவசுத்தம்,(அவ),saleté,malpro-

*அவசேகம்,(id.),aspersion.

*அவசேஷம், அவசேடம், (id.), reste,fin.

அவச்சா,(அவ,சா),mort funeste.

*அவச்சாயை, (அவ), V. அபச்சாயை.

*அவச்சுரிதகம், அவச்சுரிதம், (avatchtchhourita), hennissement.

*அவச்சின்னம்,(அவ),division.

*அவச்சேதகம்,அவச்சேதம்,(அவ, சேதம்), limite, choses propres à un objet,coupure,part.

*அவச்சேதனம், (அவ), coupure, rognure,distinction.

*அவஸ்தை, (avasthâ), extrémité, angoisse, peine, état pénible du corps, danger,approche de la mort, agonie,malade en danger, extrême-onction, nécessité, fin, condition, état: அவஸ்தைப்படுகிறது être dans les angoisses, à l'agonie, souffrir beaucoup,ou;—ஆயிருக்கிறது être à l'agonie, à l'extrémité; —ப்பூசுதல் extrême-onction;—ப்பூசுதல் ou அவஸ்தைகொடுக்கிறது donner l'extrême-onction; — பெறுகிறது recevoir l'extrême-onction; — ப்பிரயோகம் art de tuer par sorcellerie.

*அவடி,(avati),fosse,creux.

*அவடு, (avatou), puits, fosse, creux, nuque.

அவட்சயம், V. அவக்ஷயம்.

அவணம்,20000 noix d'arec.

அவணன்,homme fort,—futile.

அவணி,bien.

அவண்,(அ dém.),là,ce lieu-là.

*அவதந்திரம், (அவ), dessein de perfidie, fraude, trahison, pli.

*அவதரணம்,(அவ),action de descendre, d'interpréter. [casion.

அவதரம், occasion favorable, oc-

அவதரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,v.n.(அவதாரம்), s'incarner, être conçu, naitre, se métamorphoser, faire une transmigration, habiter, rester.

அவதரித்தல், அவதரிப்பு, n. v. du préc. incarnation, métamorphose.

*அவதாதம், (avadâta), couleur blanche, blanc.

*அவதாரணம், (அவ), houe, pioche,établissement,estimation.

*அவதாரம்,1° (avatâra), incarnation, métamorphose, transmigration, conception, naissance, origine, traduction,division.2° P. அபராதம் peine, punition, pénitence: அவதாரம்பண்ணுகிறது s'incarner, se métamorphoser, apparaître.

*அவதாவனம், (அவ), action de suivre, poursuite.

*அவதானம்,(avadhâna),attention, surtout à plusieurs choses, pensée, présence d'esprit, connaissance, intelligence,exactitude,adresse, subtilité,habileté,exercice de la mémoire, méditation,élan excessif de l'imagination, évagation de l'esprit, chose futile:—உள்ள attentif, appliqué, habile;—ஆய் attentivement, adroitement, habilement; — பண்ணுகிறது être attentif, faire attention à plusieurs choses à la fois;—ஆயிருக்கிறது être attentif, connu, exploré; —ஆய்ப்பிழைக்கிறது vivre par son industrie, sans emploi fixe ni stable;—ஆய்ப்போகிறது disparaître, s'évanouir;—ஆய்வருகிறது arriver inaperçu, subitement;—ஆயெடுத்துக்கொள்ளுகிறது voler adroitement.

அவதானி, (அவதானம்), m. f. attentif, habile, appliqué, studieux, versé dans les vêdams, dans les sciences,capable de s'occuper de plusieurs choses à la fois.

அவதானிக்கிறது,னித்தேன், னிப்பேன்,னி,னிக்க,v.n.(அவதானம்),ou அவதானித்துக்கொள்ளுகிறது, être attentif, pénétrer une affaire, apprendre parfaitement, — par cœur: அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறது savoir par cœur, faire grande attention, être bien attentif.

அவதானித்தல்,அவதானிப்பு, n.v.

du préc. attention, action d'apprendre par cœur.

*அவதி, (avadhi), angoisse, embarras, danger, peine, deuil, temps fixé, terme, fin, extrémité, limite, mesure, accord, union, attention, temps, magasin: —படுகிறது être dans l'embarras, dans l'angoisse;—குறைகிறது les peines diminuer; —கொண்டாடுகிறது célébrer le deuil; —தப்புகிறது, —போகிறது passer les limites, —le terme, manquer au temps marqué: — தப்பிப்போகிறது le terme expirer, y manquer, passer les bornes;—யிடுகிறது, —குறிக்கிறது assigner un terme, marquer le temps de la mort.

அவதிகத்தம், coquillage rongé de vieillesse.

*அவதிக்காரகம், (அவதி), nom dont le cas ou la terminaison indique séparation. [que de respect, mépris.

*அவதீரணம், (avadhîrana), men-

*அவதூதம், (அவ), état de renoncement à toute affection terrestre, renoncement complet au monde: அவதூதகீதை livre qui traite des moyens d'y parvenir.

*அவதூதன், (அவதூதம்), ascète, religieux qui a renoncé à tout.

அவதூறு, (அவ), V. அபதூறு.

*அவதூனனம், (அவ), action de chasser, d'agiter, de fouler aux pieds,

*அவதோகம், (அவ), lait. [trouble.

அவத்தம், P. அபத்தம், mensonge, fausseté, absurdité, vanité, futilité, danger, chose dangereuse: —ஆன faux, vain, inutile: —ஆய் faussement, en vain; அவத்தத்திற்செலவழிக்கிறது dépenser inutilement, prodiguer; அவத்தங்களில்வத்தம் vanité des vanités.

அவத்தன், (அவத்தம்), homme vain: — ஆய்த்திரிகிறான் il perd son temps, il rôde inutilement.

*அவத்தியம், (avadya), péché, vice.

*அவத்திரங்கம், (avadranka), marché, boutique.

அவத்திரியம், danger, angoisse.

*அவத்தை, V. அவஸ்தை.

அவநம்பிக்கை, (அவ), défiance, désespoir: — படுகிறது désespérer, se désespérer, se défier.

அவநாசி, (அவ, நாசம்), Avanachi, nom d'un lieu, — d'un bourg. ‖ V. கலைமகள். [descendre, —de descendre.

*அவநாயகம், (அவ), action de faire

அவநிதம், louange, action de louer.

*அவநிந்தை, (அவ), injure, affront.

*அவநியாயம், (id.), mauvaise raison, injustice.

*அவநீதம், (id.), injustice.

அவநுதி, அவநுதியுருபகம், —யுருவகம், (அவ, நுதி), V. அபநுதி.

அவந்தரை, inutilité, vide, dégât, dommage, désolation, perte, tort, confusion: அவந்தரையாய் en vain, inutilement;—ஆய்ப்போகிறது devenir inutile, infructueux;—ஆய்ச்சாகிறது périr, mourir désolé, —délaissé.

*அவந்தி, (avanti), la ville d'Oudjein ou உச்சயனி, une des 7 villes sacrées, pays près de அயோத்தி.

*அவந்திகை, (avantika), la ville d'Oudjein, perroquet.

*அவந்திசோமம், (அவந்தி), gruau aigre d'Avanti, vinaigre.

*அவந்தியம், அவந்தியத்துவம், (அ priv. வந்தி), fécondité: அவந்திய, அவந்தியமான fécond.

*அவபத்தி, (அவ), impiété, superstition, défaut de piété, piété fausse, —mal réglée.

*அவபத்தியம், (id.), 1° infraction de la diète, idem in usu Veneris etiam licitæ. 2° V. இச்சாபத்தியம்: அவபத்தியம்பண்ணுகிறது enfreindre la diète prescrite.

*அவபாசம், (avabhâsa), lumière.

*அவபாதம், (id.), trappe, fosse, injure, tort, mal. [per.

*அவபாதனம், (id.), action de cou-

*அவபோதகன், (அவ), maître d'école, celui qui excite, —qui élève.

*அவபோதம், (id.), connaissance, vigilance.

*அவப்பிரஞ்சம், அவப்பிரஞ்சனம், (அவ, bhransa *chute*) expression basse, —barbare, —du bas peuple. [nom-

அவப்பெயர், (அவ), mauvais re-

அவப்பொழுது, (id.), temps perdu,

temps·inutile:—போக்கிறது perdre le temps.

*அவமதாங்குசம்,(அவ, மதம், அங்குசம்), éléphant en rut, qui ne connait plus l'aiguillon.

*அவமதி, (அவ), manque de respect, affront, mépris, sottise.

அவமதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன்,தி,திக்க,*v.a.* (அவமதி), mépriser, ne pas faire cas.

அவமதித்தல், அவமதிப்பு, *n.v. du préc.* mépris,dédain.

*அவமரணம், (அவ), mort malheureuse,violente,imprévue,par accident: —ஆய்ப்போகிறது, — ஆய்ப்போய்விடுகிறது mourir d'une telle mort, périr malheureusement.

*அவமரியாதை,(அவ), incivilité.

*அவமாதாங்குசம், *P.* அவமதாங்குசம்.

*அவமானம், (அவ), déshonneur, infamie, ignominie, affront, opprobre:—பண்ணுகிறது,— ஆய்ப்பேசுகிறது, அவமானப் படுத்துகிறது, outrager,insulter,vilipender,calomnier; அவமானப்படுகிறது être outragé, insulté, calomnié;அவமானபத்திரிகை libelle diffamatoire,pasquinade;—வாசகம் mot impropre,style —,écrit indécent,—diffamatoire; அவமானமாக, —ஆய் ignominieusement, outrageusement, bassement, honteusement;அவமானமானignominieux,outrageant,honteux, infâme,déshonoré,outragé. [ம்.

*அவமானிதம்,(அவ),*V.*அவமான

*அவமிருத்து, (அவ), mauvaise mort. [émancipation,vomissement.

*அவமோசனம்,(அவ),délivrance,

*அவம், (avama *vil*), inutilité, chose mauvaise, futile, vaine, inutile, bonne à rien, sans support: அவமாய் vainement, inutilement: அவமாய்ப்—, அவம்போகிறது devenir inutile,—bon à rien.

*அவயம், *P.* அபயம், cri, pleurs, appel, couvée, inutilité, mal, l'herbe இலாமிச்சு: அவயங்காக்கிறது couver;—இடுகிறது crier au secours, en appeler, jeter l'alarme; அவயக்கோழி,—ப்பெட்டை poule qui couve, couveuse.

*அவயவம், (avayava), membre, partie du corps, corps:அவயவவுருவகம் figure de rhétorique qui use de métaphore ou de comparaison pour un membre ou une partie,sans s'en servir pour le corps ou la chose qui est le tout de cette partie.

அவயவி,(அவயவம்), le corps, objet qui a plusieurs parties ou membres:அவயவியுருவகம் figure de rhétorique qui use de métaphore ou de comparaison pour le corps ou le tout sans s'en servir pour le membre ou la partie de ce tout. [cadet.

*அவரசன், (அவரம், சம்), frère

*அவரம், (avara), partie postérieure,pied de derrière d'un éléphant

அவரவர், அவரவர்கள், *pl. de* அவனவன்,chacun: அவரவர்செய்ததீவினைக்கு அவரவரோகணக்குசொல்வார் chacun rendra compte du mal

அவரி,*P.*அவிரி. [qu'il aura fait.

அவரூபம்,*P.*அபரூபம், chose rare et extraordinaire: — ஆன rare, extraordinaire, cher, précieux;—ஆய் rarement, extraordinairement, chèrement;—பண்ணுகிறது,—ஆக்குகிறது rendre rare,cher, précieux.

அவரை,1° fève en général, haricot, lentille etc..., la plante légumineuse qui les produit.2° *acc. d'*அவர்:அவரைக்காய் fève en cosse encore verte; அவரைக்கொடி tige grimpante de fève, d'haricots.

*அவரோகணம், (அவ), descente, montée: அவரோகணகதி descente de la gamme; —சுரம் chanter la gamme en descendant.

*அவரோகம், (அவ), descente, montée, le சுவர்க்கம், racine qui descend des branches du multipliant (ஆலமரம்),etc... [ஆலமரம்.

*அவரோகி,(அவரோகம்), l'arbre

*அவரோதம்,(அவ), palais,appartement intérieur,—des femmes, intérieur d'hôtellerie,obstacle,haie.

*அவரோதனம்,(அவரோதம்), intérieur de palais,sérail,obstacle.

*அவரோபணம், (அவ), coucher des astres, descente, action de corrompre. [ன், il, lui, eux.

அவர், அவர்கள், *hon. ou pl. d'* அவ

அவர்க்கம், *V.* வர்க்கம்.

*அவலக்ஷணம், அவலட்சணம், (அவ), laideur, difformité, disproportion, indécence, déshonnêteté, désordre: —ஆன, —உள்ள, அவலக்ஷண laid, difforme, indécent, déshonnète, honteux; —ஆய், —ஆக d'une manière difforme, —laide, indécemment, honteusement.

*அவலக்ஷணன், அவலட்சணன், (அவலக்ஷணம்), homme vilain, difforme, grossier, impoli.

*அவலம், *P.* அபலம், inutilité, perte, malheur, misère, affliction, peine, anxiété, figure de rhétorique qui exprime la douleur, —la compassion.

*அவலம்பம், (அவ), protection, asyle, chose suspendue, état de ce qui pend, ligne perpendiculaire.‖ *V.* தாவரம். [à cacheter.

அவலரக்கு, (அவல், அரக்கு), pain

அவலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v. a.* (அவலம்), se donner —, avoir de la peine.

*அவலீலை, (அவ), jeu, mauvais jeu.

*அவலுஞ்சனம், (avaloundjana), action de déchirer. [se rouler.

*அவலுண்டனம், (அவ), action de

*அவலேகனம், (avalêhana), action de lécher. [bassesse, danger.

*அவலேசம், (அவ), peu, petitesse,

*அவலேபம், (avalèpa), beauté, ornement, onction, grandeur.

*அவலேபனம், (avalêpana), hardiesse. [வ), vue.

*அவலோகம், அவலோகனம், (அ

அவல், riz frit, espèce de friandise, —de croquet, profondeur, creux, étang, réservoir.

*அவவிசுவாசம், (அவ), incrédulité, infidélité, défaut de foi, foi erronée, défiance.

*அவவிசுவாசி, (அவ), *m. f.* incrédule, infidèle, personne d'une foi erronée.

*அவவியாத்தி, (அவ), parole—, phrase à double sens: c'est un des 3 défauts des ouvrages d'esprit.

அவளது, *gén. d'* அவள், d'elle, ce qui est à elle, son, sa, ses.

அவளவள், (அவள், அவள்), chacune.

அவனிகை, rideau.

அவள், *f. d'* அவன், elle. [riz.

அவற்கம், cange, eau épaisse de

அவற்று, அவற்றின் *ou* அவற்றினது *gén.* அவற்றிற்கு *dat.* அவற்றினை *ou* அவற்றை *acc.* அவற்றில், அவற்றினால் *ou* அவற்றால், அவற்றோடு, அவற்றின்கண், *abl. du pron.* அவை.

*அவனதி, 1° (avanati), action de se courber. 2° parallaxe de la lune en latitude.

*அவனம், (avana), action d'orner, de retenir, de placer, de tuer, de faire, d'embrasser, de caresser, de conserver, de se défendre, de soutenir, existence, satisfaction, vitesse, amour, prise, force, augmentation, désir. [qui est à lui.

அவனது, *gén. d'* அவன், de lui, ce

அவனவன், (அவன், அவன்), chacun. [கன் roi.

*அவனி, (avani), terre: அவனிபார

*அவனேசனம், (அவ, nêdjana *ablution*), action de laver.

அவன், *pron. m.* il, lui, celui-là, அவள், *f.* elle, celle-là; அது, *n.* cela; அவர், அவர்கள், *pl. m. f.* eux, elles, ceux-là, celles là; அவை, அவைகள்; அதுகள், *pl. n.* ces choses là. [son.

அவன்னியம், objet de comparai-

அவா, 1° désir, désir ardent, grande envie, descente. 2° *imp. d'* அவாவுகிறது.

*அவாசம், (அ *priv.*), manque d'habitation, —de tout, abandon, délaissement: —ஆயிருக்கிறது, —ஆய்ப்போகிறது être abandonné, délaissé, n'avoir ni feu ni lieu.

*அவாசி, (avatchi), le sud, le midi.

*அவாசியர், (அவாசி), peuples du midi, les sages, les savans.

அவாசு, *P.* ஆபாசம், perte, destruction. [vers de la main.

*அவாஸ்தம், (அவ, அஸ்தம்), re-

*அவாந்தரம்,அவாந்தை, (அவ, அந்தரம்), le vide, l'air, plaine, intérim, le contenu, midi: அவாந்தர வெளி plaine nue, désert.

அவாம்,*part.fut.d'* அவாவுகிறது.

*அவாரபாரம்,(அவாரம்,பாரம்), la mer. [le plus proche.

*அவாரம்,(avâra), rivage, le bord

அவாலுதார்,அவால்தார், (*hind.*), havildar, sergent,officier natif.

அவாவறுத்தல்,(அவா,அறுத்தல்), abstinence,répression des désirs.

அவாவின்மை, (அவா, இன்மை), indifférence, aversion, répression des désirs. [*imp.de* அவாவுகிறது.

அவாவு, (அவா), 1° *V.* அவா. 2°

அவாவுகிறது, வாவினேன், வாவுவேன், வா *ou* வாவு,வாவ, *v. a.* (அவா), désirer, souhaiter fort,soupirer après, descendre.

அவாவுதல், *n. v. du préc.*1° *V.* அவா. 2° pente,inclination.

*அவி, 1° (havis), riz cuit, beurre fondu, sacrifice, oblation, nourriture des habitans des cieux. 2° *imp. et part. d'*அவிகிறது *et d'* அவிக்கிறது. 3° * (avi), brebis, rat, vent, soleil, chef, muraille, montagne. [brebis.

*அவிகடம், (அவி), troupeau de

*அவிகம்,(avika),pierre précieuse.

*அவிகாயம்,*P.*அபிகாயம்.

*அவிகாரம், (அ *priv.*), ressemblance, inaltération, exemption de passions.

*அவிகாரன்,(அவி),berger.

*அவிகாரி,(அ, விகாரம்), homme d'un caractère inaltérable.

அவிகிறது,விந்தேன்,விவேன்,வி, விய,*v.n.ou* அவிந்துபோகிறது, s'éteindre,s'apaiser,se perdre (la vue), cuire, bouillir, se préparer, s'endommager, se gâter, se corrompre, pourrir, périr, se tourmenter: புல்லவியாதிருக்கக்கட்டவிழ்த்துதறு! délie et secoue l'herbe afin qu'elle ne se gâte pas. [défaut de courage.

*அவிக்கிரமம்,(அ *priv.*), lâcheté,

அவிக்கிறது,வித்தேன், விப்பேன், வி,விக்க,*v.a.d'* அவிகிறது, *ou* அவித்துப்போடுகிறது, éteindre, apaiser, étancher, faire bouillir, faire cuire (non le riz), corrompre, gâter, rejeter,éviter,tourmenter,détruire,faire périr.

அவிசல்,*P.* அவிதல்,*n.v. d'* அவிகிறது, extinction, cuisson, apprêt,destruction, ruine, corruption, moisissure, chancissure, affliction, vexation,sollicitation pressante,adoucissement, calme, diminution: அவிசலாய்ப்போகிறது se gâter, se moisir, rancir, se vermouler; அவிசல் நாற்றம் *ou* அவிசனாற்றம் puanteur,rancissure,rancidité.

*அவிசாரம்,(அ *priv*),folie, bêtise.

*அவிசாரி,*P.* அபிசாரி.

*அவிசு,(havis), oblation, riz cuit sans avoir été macéré par une 1re cuisson, beurre fondu, nourriture des habitans des cieux.

*அவிசுவாசம்,(அ *priv.*),incrédulité infidélité, défiance,manque de foi. [crédule, infidèle.

*அவிசுவாசி, (அவிசுவாசம்), in-

*அவிசேஷம், (அ *priv.*), égalité, அவிச்சி,désir. [uniformité.

*அவிச்சின்னம், (அ *priv.*), continuité,jonction,union.

*அவிச்சை, (அ *priv.*), ignorance, trouble d'esprit, illusion,aversion.

*அவிஷயம், (அ *priv.*), imperceptibilité,invisibilité. [ce.

*அவிஞ்ஞதை,(அ *priv.*),ignoran-

*அவிஞ்ஞாதம், (அ *priv.*), chose அவிடி,(அபடி),rideau. [ignorée.

*அவிட்டம்,அவிஷ்டம், (dhanichtâ),la 23me constellation,le Dauphin.

*அவிதம்,(அ *priv.* vitatha *faux*), vérité. [சல்.

அவிதல்,*n.v. d'* அவிகிறது, *V.* அவி

*அவிதானம்,(அ *priv.*), désordre.

அவிதி,*P.*அவதி, extrême nécessité, angoisse, détresse, calamité:—ப்படுகிறது être aux abois; —குறைகிறது être soulagé,les angoisses diminuer. [connue, pauvreté.

*அவித்தம், (அ *priv.*), chose in-

அவித்தல்,*n.v. d'* அவிக்கிறது, extinction, cuisson, adoucissement, destruction, démolition, tourment,

perte, action de corrompre. [cure.
அவித்தியசம், (avithyadja), mer-
*அவித்தியம்,(அ priv.),ignorance, illusion. [இலுப்பை.
*அவித்துருமம்,(அ priv.), l'arbre
*அவித்தை, (அ priv.), ignorance, illusion, trouble de l'esprit, la 4me des 5 மாயை.
*அவிநயம், P. அபிநயம், science —, traité de la gesticulation, de la pantomime, partie de comédie. ‖ V. அபிநயம்: —பிடிக்கிறது jesticuler, jouer la pantomime, faire des signes, faire signe des yeux; அவிநயசாலை théâtre, salle de comédie, salle à danser.
*அவிநயன்,(அவிநயம்),pl.அபிநயர்.1° V. அபிநயன். 2° auteur d'un traité de gesticulation ou de pantomime.
*அவிநிகமம், (அ priv. vinigama *conclusion juste*), jugement injuste, —obtenu injustement, conclusion non logique.
*அவிநீதை,(அ priv.விநீதம்), prostituée, femme impudique.
அவிந்த,part.d' அவிகிறது: éteint, cuit, bouilli, gâté, endommagé, pour-
*அவிபடம்,(அவி), V.கம்பளி. [ri.
*அவிபவனம்,(அ priv.), supériorité, victoire. [heur, guignon, faute.
*அவிபன்னம், (abhipanna), mal-
*அவிபாகம், (அ priv.), indigestion, jeunesse, tendreté, action dont on n'éprouve pas l'effet.
*அவிபாச்சியத்துவம், (அ priv.), indivisibilité. [bilité, cécité.
*அவிபாவனம், (அ priv.), invisi-
*அவிபூதி, (அ priv.), déshonneur, manque de respect.
*அவிப்பாகம், P. அவிர்ப்பாகம்.
அவிப்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. caus. d'அவிக்கிறது, ordonner d'éteindre, de faire bouillir etc...
*அவிமுத்தம், அவிமுத்தி, (அ priv. வி), Bénarès ou Kâsi, ville de béatitude selon les gentils, qu'on ne devrait pas perdre de vue
*அவிமுத்தேசன், (அவிமுத்தம், ஈசன்), seigneur de Kâsi.
அவியல், n.v.d' அவிகிறது, cuisson, bouilli, chaleur, corruption, pourriture, moisissure, état de ce qui est cuit, bouilli, gâté, pourri, moisi: அவியற்கறி boulli.
*அவியாகிருதம், (அ priv.), union inséparable avec l'être suprême.
அவியா, அவியாத, part.nég. d' அவிகிறது, inextinguible.
*அவியாத்தம், அவியாத்தியம், (அ priv.), état de séparation. [réunion.
*அவியோகம், (அ priv.), foule,
*அவிரதம்,(avirata), continuité.
அவிரி, indigotier, ou plante qui donne l'indigo, indigofera tinctoria: அவிரிமருந்துண்டை boule d'indigo. [யம்.
அவிருகம், la racine dite அதிவிடயம்.
அவிருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, v.n.(அவிர்), briller, se déchirer.
*அவிரோதம்,(அ priv.), unanimité, amitié, concorde, paix: அவிரோதச்சிலேடை figure qui donne à entendre que l'on ne rejette plus ce qu'on avait rejeté d'abord: அவிரோதவுந்தியார், nom d'un livre de சாந்தலிங்கசுவாமி.
அவிர், splendeur.
அவிர்தல், n.v.d' அவிருகிறது, splendeur, clarté, déchirure, déchirement.
*அவிர்ப்பாகம், (அவிசு, பாகம்), portion d'une oblation, nourriture des immortels. [on, accord.
*அவிவாதம், (அ priv.), amitié, uni-
*அவிவேகம், (அ priv.), imprudence, indiscrétion, bêtise
*அவிவேகி, (அ priv.), imprudent, indiscret, sot, niais.
அவிழுகிறது ou அவிழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன் ou ழ்வேன், ழு ou ழ், ழ, v.n.et அவிழ்ந்துபோகிறது se délier, se dénouer, se détacher, se défaire, s'étendre, se dilater, être délié desserré.
அவிழ், 1° moitié d'un grain de riz, 2° *imp.et part.d'* அவிழுகிறது *et d'* அவிழ்க்கிறது: கலவுமித்தின்றுலிரவிழ்தட்டாதா si l'on mange un calam de pailles de riz n'y trouverait-on

pas au moins la moitié d'un grain? *i.e.* une si grande peine sera-t-elle sans la moindre récompense?

அவிழ்க்கிறது,ழ்த்தேன்,ழ்ப்பேன், ழ்,ழ்க்க, *v.a. d'* அவிழுகிறது, *et* அவிழ்த்துப்போடுகிறது, *ou* அவிழ்த்துக்கொள்ளுகிறது, délier, détacher, dénouer, relâcher, déployer: அவன்காலான்முடிந்ததைக் கையாலவிழ்க்கக்கூடாது ce qu'il noue avec ses pieds nul ne peut le dénouer avec ses mains, *i.e.* il est si fin que ses ruses mettent à bout les plus habiles.

அவிழ்தம், *V.* அவுஷதம்.

அவிழ்தல், *n.v. d'* அவிழுகிறது, action de se délier, dénoûment, extension, dilatation.

அவிழ்த்தல், *n. v. d'* அவிழ்க்கிறது, action de délier, dénouement, dilatation, épanouissement.

அவிழ்ப்பிக்கிறது,ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க, *v.caus. d'* அவிழ்க்கிறது, faire délier.

*அவினு,(அ *priv.* vinâ *sans*), chose inséparable,—toute intérieure.

*அவினுபாவம், (அவினு), l'intérieur—, le propre d'une chose, une mesure.

*அவினுபூதம், (*id.*), affirmation, affinité naturelle : அவினுபூதகற்பனை précepte affirmatif,

அவினி,அவின், *P.* அபினி, opium.

அவுசு, netteté, propreté, élégance: அவுசாக élégamment, proprement, avec concision; அவுசுக்காரன்,—க்காரி propret, proprette, recherché dans sa toilette.

*அவுஷதம், அவுடதம், அவுஷ்தம், *P.* ஔஷதம், médecine, remède.

அவுணன், *pl.* அவுணர், géant, le géant மாவலி.

அவுதா, litière qui se met sur un éléphant ou sur un chameau. ‖ *V.* அம்பாரி. [nic naturel.

அவுபலபாஷாணம், espèce d'arse-

அவுரி, *V.* அவிரி.

அவுழ்தம், *V.* அவுஷதம்.

அவுறுதன், maladie biljeuse ou vénérienne. [dération.

*அவேகம், (அ *priv.*), lenteur, mo-

*அவேக்ஷை, அவேட்சை, (avêkchâ), union, attention, vue, convention.

*அவேத்தியம், (avêdya), jeune veau.

அவை, 1° (சவை), assemblée, troupe, les poètes, assemblée de poètes et de savans: அவையஞ்சாமை effronterie, hardiesse;—யறிதல் connaissance des bienséances de la société;—யடக்கம், *V.* அவையடக்கம். 2° *imp. et part. d'* அவைக்கிறது. 3° *pl. n. d'* அது, ces choses là: அவையாவன ces choses sont, à savoir, c'est à dire.

அவைகரணம், action de creuser, de couvrir.

அவைக்கிறது, வைத்தேன், வைப்பேன், வை, வைக்க, *v.a.* briser, casser, piler, frapper.

அவைத்தல், *n.v. d'* அவைக்கிறது, action de briser, de piler, armée de piquiers.

அவையடக்கம், (அவை, அடக்கம்), modeste apologie d'un auteur dans sa préface ou d'un orateur dans son exorde, modestie devant une assemblée,—qui porte à cacher sa science: —சொல்லுகிறது,—பாடுகிறது parler, chanter modestement; அவையடக்கமுள்ள modeste;— உள்ளவன் *ou* அவையடக்கக்காரன், *m.*—க்காரி, *f.* homme—, femme modeste, — qui parle et chante modestement; அவையடக்கமில்லாமை effronterie, har-

*அவையம், *P.* அபயம். [diesse.

அவையல், boule, boulette.

*அவையவம், *P.* அவயவம்.

அவையவி, *P.* அவயவி.

அவ், *pron. dém.* ce, cet, cette, ces, ces choses -là, chaque: அவ்யானை cet éléphant. Le வ் se double devant une voyelle. *Ex.* அவ்விரா cette nuit.

அவ்வடி, (அ *dém.* அடி), ce pied, la même place: அவ்வடியவ்வடியாய்வருகிறது, —போகிறது venir, aller par droit de succession.

அவ்வண்ணம், (அ *dém.* வண்ணம்), cette manière, cette couleur: அவ்வண்ணமே ainsi, de cette manière.

அவ்வளவு, (அ *dém.* அளவு), cette mesure, autant, tant: அவ்வளவும் autant, tant que cela; அவ்வளவிலே

dans une telle mesure,—proportion, en tant,en cela,cependant; அவ்வளவதிகமாய் tant plus,plus;எவ்வளவதிகமாயவனைநேசிக்கிறயோ அவ்வளவதிமாயுன்னைப்பகைக்கிறான் plus tu l'aimes plus il te hait.

அவ்வவ்,(அவ்,அவ்),chaque: அவ்வவ்விடம் chaque lieu.

அவ்வாறு,1° (அ dém. ஆறு),cette manière,cette voie, ce chemin, cette rivière.2° (ஆறு,ஆறு),six à six. [là.

அவ்விடம்,(அ dém.இடம்),ce lieu-

*அவ்வியஞ்சனம்,(அ priv.), chose sans marque, —sans signe,animal sans cornes.

*அவ்வியதி,(avyathi), cheval.

*அவ்வியதிஷி, அவ்வியதிதி, (avyathichi, —thidhi), terre, nuit.

*அவ்வியத்தம், (அ priv.), chose non évidente,—invisible, âme, Dieu, l'être suprême, 100 décillions, ou l'unité suivie de 35 zéros.

*அவ்வியத்தன்,(அ priv.), homme sot,Siven,Vichnou,Kâmen.

அவ்வியம்,1° P.ஔவியம்,envie.2°

*அவ்விய்யம், (avyaya), épithète, mot indéclinable,particule,parcimo-

அவ்வியன்,trompeur. [nieux.

*அவ்வியாகிருதம்,(அ priv.)ce qui est inséparablement uni—, union avec l'être suprême,illusion.

*அவ்வியாகிருதன்,(id.),homme uni à l'être suprême, celui qui est pour le monde un martyr de la religion.

*அவ்வியாசம்,(அ priv.),V.நிதார்த்தம்.

அவ்வுகிறது,வினேன்,வுவேன்,வு,வ,v.a.1° P.கவ்வுகிறது,saisir, saisir avec les dents, se jetter dessus avec désir, —avec ardeur. 2° s'enfoncer, couler à fond.

அவ்வுகை,அவ்வுதல்,n.v.du prée.

அவ்வுலோகம்,அவ்வுலகம்,(அ dém. உலோகம்,உலகம்), l'autre monde.

அவ்வை,அவ்வையார்,P.ஔவை.

அழ,inf.d'அழுகிறது.

அழகர், 1° la plante வெள்ளெருக்கு.2° hon.ou pl. d'அழகன் et அழகி.

அழகன், hon. ou pl. அழகர், (அழகு),bel homme,Vichnou: அழகர்கோயில் temple de Vichnou; —மலை, V. சோலைமலை.

அழகாரம்,(அழகு,ஆரம்), élégance du discours,douceur.

அழகி,f.d'அழகன்,belle femme.

அழகிய,(அழகு),beau,joli,élégant.

அழகியவாணன், (அழகிய, ஆணர்), espèce de riz.

அழகு,beauté,élégance,grâce, ordre,sucre:அழகான,அழகுள்ள beau, joli, élégant, gracieux;அழகாய் joliment,élégamment,avec grâce; அழகாய்ப்பண்ணுகிறது faire élégamment,avec grâce,rendre beau.

அழகுதுரைப்பெண், espèce d'arsenic composé.

அழகுவனப்பு, (அழகு), une des 8 beautés des vers, espèce d'harmonie résultant des synonymes ou des mots à sens divers.

அழத்தியன்,assa-fœtida.

அழலல், 1° opt. d'அழலுகிறது, qu'il brûle.2° n.v. V. அழலுகை.

அழலவன்,(அழல்), soleil brûlant, soleil,feu,la planète Mars.

அழலாடி, (அழல்,ஆடுகிறது), celui qui se joue dans le feu.i.e.Siven.

அழலிக்கை, (அழல்), impatience, peine, douleur brûlante, chaleur: —ப்படுகிறது éprouver une chaleur, ou une ardeur brûlante;என்னுடைமையைக்கொடுக்க உனக்கேனத்தனையழலிக்கை pourquoi as-tu tant de chagrin lorsque je donne mon bien?

அழலுகிறது, ழன்றேன், ழலுவேன்,ழலு ou ழல்,ழல,v.n.(அழல்),brûler,être brûlant,—ardent, s'enflammer, se fâcher: அழன்றிருக்கிறது être brûlant, ardent; அழன்றுவருகிறது s'échauffer: கோபத்திலுல்—, s'enflammer de colère.

அழலுகை,அழலுதல்,n.v.du préc. action de s'enflammer, de brûler, chaleur, ardeur, combustion.

அழலேந்தி, (அழல், ஏந்துகிறது), celui qui prend du feu dans ses bras,i.e.Șiven.

அழலோன்,(அழல்),V.அழலவன்.

அழல், 1° feu, chaleur, enfer, la

planète Mars, la 18me constellation, ardeur sur la langue causée par l'acrimonie des plantes. 2° *imp. et part. d'* அழலுகிறது. 3° *n.v. d'* அழுகிறது: அழல்விரியன், *V.* எரிவிரியன்.

அழற்கண்ணன், (அழல், கண்), celui dont les yeux sont enflammés, *i. e.* Siven.

அழற்கண்வந்தோன், (அழல், கண், வருகிறது), surnom de குமரன் *et de* வீரபத்திரன்.

அழற்குத்துகிறது, (அழல், குத்துகிறது), exhaler une puanteur forte, —brûlante. [brûlure, jalousie.

அழற்சி, (அழல்), chaleur, ardeur,

அழற்பால், (அழல்), l'arbrisseau எருக்கு, le charbon de cet arbuste sert à faire la poudre à canon.

அழற்பித்தம், (அழல்), maladie des jeunes gens qui fait blanchir la peau, et rend les cheveux gris.

அழற்பிரவை, (அழல்), région du feu dans les enfers indiens.

அழற்றல், 1° *opt. d'* அழற்றுகிறது, qu'on brûle. 2° *n.v. V.* அழற்றுகை.

அழற்றி, 1° (அழல்), *V.* அழற்சி. 2° *gér. de*

அழற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v.a. d'* அழலுகிறது, 1° brûler, consumer, allumer, enflammer. 2° mettre *ou* être dans les angoisses.

அழற்றுகை, அழற்றுதல், *n.v. d'* அழற்றுகிறது, combustion, action de brûler. [cadavre.

அழனம், அழன், (அழலுகிறது),

அழனுகம், (அழல், நாகம்), espèce de serpent. [ழலுகிறது.

அழன்ற, அழன்று, *part. et gér. d'* அ

அழாத, *part. nég. d'* அழுகிறது, qui ne pleure pas. [வு, வ, *v.a.* atteindre.

அழாவுகிறது, வினேன், வுவேன்,

அழி, 1° treillis, treillage. 2° *imp. et part. d'* அழிகிறது, *et d'* அழிக்கிறது

அழிகட்டு, imputation, change, changement. [dépensier.

அழிகரு, (அழியும், கரு), avorton,

அழிகிறது, ழிந்தேன், ழிவேன், ழி, ழிய, *v.n.* périr, se corrompre, se pourrir, se gâter, tomber en poussière, être corrompu, débauché, violé, pollué: அழிந்துபோகிறது périr, se corrompre, être périssable, fragile, transitoire, pollué, souillé; அழிந்துபோகிற corruptible, périssable, transitoire; அழியப்படாத, *V.* அழியாத; அழியாமலிருக்கிறது être incorruptible, pur, chaste, n'être pas corrompu, —violé, —souillé.

அழிகை, *n.v. du préc.* corruption, destruction: அழிகைக்குட்டி avorton, avortement.

அழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, *v.a. d'* அழிகிறது, détruire, corrompre, violer, débaucher, souiller, polluer, effacer, rayer, raturer, défaire, vaincre, dissiper, prodiguer, pervertir: தன்னுஸ்தியையழிக்கிறது dissiper son bien; தேடாதழிக்கிற்பாடாய்முடியும் si l'on dissipe ce que l'on n'a pas amassé, on en souffrira à la fin.

அழிக்கை, *n.v. du préc.* destruction, subversion, corruption, perversion.

அழிச்சாட்டியம், (அழிகிறது, சாட்டியம்), bravade, vexation, fluctuation: —பண்ணுகிறது vexer, braver, insulter; அழிச்சாட்டியக்காரன் vaurien, homme turbulent.

அழிஞ்சில், l'arbre alangium decapetalum; il produit une espèce d'huile et sert de remède contre le cours de ventre.

அழிதல், *n.v. d'* அழிகிறது, putréfaction, corruption, ruine.

அழிதூ, *V.* அவி.

அழித்தல், *n.v. V.* அழிக்கை.

அழிந்த, அழிந்து, *part. et gér. d'* அழிகிறது.

அழிபுண், (அழிகிறது, புண்), ulcère malin, —plein de corruption, —qui se gangrène. [gue, dépensier.

அழிப்பாளி, (அழிப்பு, ஆளி), prodi-

அழிப்பு, *n.v. d'* அழிக்கிறது, destruction, corruption, prodigalité, ruine: —க்காரன், *V.* அழிப்பாளி.

அழிமதி, (அழிக்கிறது, மதி), perte, perversion, corruption, prodigalité.

அழிமுதல், (அழிகிறது, முதல்), perte du capital, capital en danger d'être perdu.

அழிம்பன், (அழிம்பு), prodigue, dissipateur, débauché, corrupteur, trompeur, filou.

அழிம்பு,(அழிகிறது), corruption, perversion, viol, destruction, dommage, perte, obstacle: —பண்ணுகிறது corrompre, pervertir, violer, débaucher, gâter, endommager, arrèter, empêcher: —சொல்லுகிறது faire un procès pour reprendre; என்னுடைமைக் கழிம்புசொல்லுகிறான் il sollicite la restitution de mon bien; அழிம்பாய்ப்போகிறது être corrompu, dévasté, gâté; சீமையிலழிம்பு மெத்த dans le pays les dégâts sont sans nombre.

அழியாத, *part. nég.* d'அழிகிறது, incorruptible, non corrompu, pur, chaste: —பத்தினி chaste épouse, surnom de துரோபதை; அழியாதது ce qui est incorruptible.

அழியாமை, *n. nég.* d'அழிகிறது, incorruption, incorruptibilité.

அழிவழக்கு, (அழியும், வழக்கு), procès perdu, ou en danger d'être perdu, procès injuste, fausse raison, faux raisonnement.

அழிவி, embouchure de rivière, —de fleuve sujette à la marée.

அழிவு, *n.v.* d'அழிகிறது, corruption, perversion, décadence, ruine, perte, chute, faute. ‖ *V.* அழிவி: அழிவில்லாமை, அழிவின்மை incorruptibilité, incorruption; அன்றுகண்டமேனிக்கழிவில்லை son corps n'a pas dépéri; il est au même état où je l'ai vu alors.

அழு, *imp. et part.* d'அழுகிறது.

அழுகண்ணி, (அழுகிறது, கண்ணி), sorte de plante.

அழுகல், *n.v. et opt.* d'அழுகுகிறது et d'அழுகிறது, corruption, putréfaction, pleurs: அழுகற்பழம் fruit pourri; அழுகற்றேங்காய் coco pourri.

அழுகிறது, ழுதேன், ழுவேன், ழு, ழ, *v.n.* pleurer, crier, se lamenter: அழப்பண்ணுகிறது faire pleurer; குடல்கூழுக்கழக் கொண்டைபூவுக்கழுதோ quand le ventre crie pour avoir au moins de la bouillie, la chevelure peut-elle demander des fleurs; அழுகிறபிள்ளைபால்பெறும் l'enfant qui pleure obtiendra du lait, d'instantes prieres obtiendront leur effet; அழுகிறபிள்ளையையரவணைக்கிறது embrasser et consoler un enfant qui pleure; ஒருகாசென்கிறவிடத்திலழுகிறான் il s'attriste quand on parle même d'une cache à donner.

அழுகுகிறது, *sync.* அழுகிறது, கினது, கும், கு, க, *v. n. ou* அழுகிப்போகிறது se pourrir, se gâter, se corrompre, se putréfier: அழுகின, அழுகிப்போன pourri, gâté, putrefié, corrompu. [sorte de maladie virulente.

அழுகுசப்பாணி, (அழுகுகிறது),

அழுகுசற்பம், (*id.*), sorte de serpent venimeux. [து), enfant qui pleure.

அழுகுணி, (அழுகிறது, உண்கிற

அழுகுதல், *n.v.* d'அழுகுகிறது, corruption, putréfaction. ‖ pleurs *de*

அழுகை, 1° *n. v.* d'அழுகிறது, pleurs, action de pleurer. 2° *P.* அழுகாய் tu ne pleures pas: —அமர்த்துகிறது consoler, arrêter—, essuyer les larmes.

அழுக்ககற்றி, (அழுக்கு, அகற்றுகிறது), lessive, terre imprégnée de soude. [ற்றும், கல்), pierre calcaire.

அழுக்ககற்றுங்கல், (அழுக்கு, அக

அழுக்கணவன், espèce de vers ou d'insecte, nid de vers.

அழுக்கறல், அழுக்கறுதல், *n.v.* d'அழுக்கறுகிறது, jalousie, blanchissage, nettoiement.

அழுக்கறாமை, *n.v. nég. du suiv.* exemption de jalousie.

அழுக்கறுகிறது, ற்றேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* (அழுக்கு, அறுகிறது), devenir—, être jaloux, être nettoyé, se purifier, se laver: அழுக்கற்றகன்றாருமில்லையஃதிலார் பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாருமில் nul ne s'est agrandi par l'envie, et nul n'a perdu le bonheur pour n'avoir pas été jaloux. Tirouvallouven.

அழுக்கறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v.n.* (அழுக்கு, அறுக்கிறது), être jaloux, se fâcher du

bien d'autrui, nettoyer, purifier. [sic.

அழுக்கறுத்தல், *n.v. du préc.* jalou-

அழுக்கற்ற, *part. d'* அழுக்கறுகிற து, jaloux, pur, sans tache.

அழுக்கன், (அழுக்கு), avare.

அழுக்காமை, (அழுக்கு, ஆமை), espèce de tortue.

அழுக்காறுமை, *P.* அழுக்கறுமை.

அழுக்காறு, *n.v. d'* அழுக்கறுகிற து, envie, jalousie, mensonge, fausseté: அழுக்காறடைகிறது devenir —, être jaloux.

அழுக்கு, saleté, malpropreté, tache, immondice, linge sale, remors de conscience, avarice, tortue: —ப்படுகி றது, —அடைகிறது, —ஆகிறது, —ஏறுகிறது se salir, devenir sale, impur; —ஆயிருக்கிறது être sale, malpropre; —ப்படுத்துகிறது, —ஆக்குகி றது salir, tacher, polluer; அழுக்கு ப்படுதல், —ஆகுதல் action de se salir, saleté, souillure; —போடுகிறது donner son linge sale à blanchir; —உள்ள, —அடைந்த, —ப்பட்ட sale, malpropre, souillé; அழுக்கேறல் état de malpropreté; அழுக்கை *ou* அழுக் கிணையகற்றுகிறது, —போகப்பண் ணுகிறது nettoyer, laver, purifier; அழுக்கின்மை propreté, netteté, pureté; அழுக்காய் salement, malproprement; அழுக்காய்க்கிடக்கிறது être sali, souillé; அவன்மனதிலழுக்கி ருக்கின்றது il a la conscience souillée: உன்மனதிலழுக்கில்லாதே போ ளுறொன்றுக்கும்பயப்படாதே si tu as la conscience pure, ne crains rien.

அழுங்கல், *n. v. d'* அழுங்குகிறது, pleurs, désolation, abaissement, action de s'enfoncer, dépression, son, grand bruit, paresse, ruine, perte, affliction, peine, trouble, fluctuation, état non stable, crainte, obscurcissement, obscurité, douleur, compassion; அழுங்கற்கறி ragoût bien préparé, bien mitonné.

அழுங்கு, 1° la tortue, et le lézard nommés அளுங்கு. 2° *imp. et part. de*

அழுங்குகிறது, *sync.* அழுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n.* 1° *V.* அழு ந்துகிறது. 2° craindre, flotter, pleurer, retentir, s'apitoyer, s'obscurcir, se perdre, souffrir, être indolent.

அழுங்குதல், *n.v. du préc.* fluctuation, état non stable, obscurcissement, obscurité, pleurs, crainte.

அழுதல், *n.v. et opt. d'* அழுகிறது, action de pleurer, que les pleurs coulent.

அழுத்தம், (அழுத்துகிறது,), fermeté, densité, compacité, avarice, énergie, égalité, obstination, réserve, secret, signature: —ஆன avare, solide, ferme, épais, serré, compacte; அழுத்தக்காரன் homme obstiné, inexorable, d'un cœur dur, tenace, avare, réservé, courageux; அவனுக் கழுத்தமெத்த il est très-avare; திரவி யத்திலழுத்தமானவன் செத்தாலுங் கொடான் un riche avare mourrait plutôt que de rien donner; அழுத்த மாய்ப்பேசுகிறது parler avec emphase, —énergie, —force ou réserve, dire des choses d'un sens profond.

அழுத்தல், action de presser dessus, d'appuyer, d'imprimer, de vanter. || *n.v. et opt. de*

அழுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவே ன், த்து, த்த, *v.a.* presser avec le doigt, presser, enfoncer, appuyer, imprimer, rendre ferme, épais, compacte, serré, avoir la main pesante en écrivant, enchasser, vanter; அழுத்துஞ் சுமை charge lourde, accablante; அழுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிற து cacher, garder, éviter de rendre; எ ழுத்தாணியையழுத்தாமலெழுதுகிற து écrire légèrement sur ole, —sans y enfoncer le stylet.

அழுத்துகை, அழுத்துதல், *n.v. du préc.* pression, insertion, enchâssement, affermissement.

அழுந்தல், *n. v. d'* அழுந்துகிறது, action de s'enfoncer, de s'imprimer, dépression, humiliation, peine, restitution. [2° *imp. de* அழுந்துகிறது.

அழுந்து, 1° profondeur de l'eau. ||

அழுந்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v.n. d'* அழுத்துகிறது, et அழுந் திப்போகிறது, s'enfoncer, être submergé, pressé en bas, couler à fond,

devenir ferme, solide, compact, serré, s'imprimer, être enchâssé, peiné, vexé, s'efforcer, différer, hésiter, rendre: அழுந்த *inf.* fortement; அழுந்தக்கட்டுகிறது lier d'une manière serrée; அழுந்தத்தைக்கிறது coudre, clouer, enclouer.

அழுந்துகை, அழுந்துதல், *n.v.* V. அழுந்தல்.

அழுப்பு, riz cuit.

அழுப்புகம், (அழுப்பு, உகம்), V. தேவலோகம்.

அழுவம், 1° pain, toute espèce de pain, forteresse sur une montagne, tremblement, mer, pays, étendue, dilatation, développement, extension, grandeur, grand tambour, terre sale, —glissante. 2° P. அழுவோம், nous pleurerons.

அழை, *imp. de*

அழைக்கிறது, ழைத்தேன், ழைப்பேன், ழை, ழைக்க, *v.a.* appeler, citer, inviter, crier: அழைத்தனுப்புகிறது envoyer chercher; அழைத்துவருகிறது, —க்கொண்டுவருகிறது amener avec soi: அழைத்துப்போகிறது, —க்கொண்டுபோகிறது emmener.

அழைக்கை, 1° P. அழைக்காய் tu n'appelles pas. 2° *ou*

அழைக்குகை, அழைத்தல், *n. v. d'*அழைக்கிறது, action d'appeler, appel, cri.

அழைப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. d'*அழைக்கிறது, faire appeler, envoyer chercher; அழைப்பித்துத்தருகிறது procurer, fournir, faire venir.

அழைப்பு, V. அழைக்குகை.

அளகபந்தி, (அளகம்), cheveux —, chevelure de femme.

*அளகம், (alaka), eau, boucle de cheveux, piquant de porc-épic. ‖ V. அளகபந்தி et மயிர்க்குழற்சி.

*அளகாதிபதி, *அளகாதிபன், (அளகை, அதிபதி, அதிபன்), V. அளகையாளி.

*அளகாபுரி, (அளகை, புரி), V. அளகை.

அளகு, la 3me constellation nommée கார்த்திகை, la femelle des oiseaux excepté la poule et la chouette.

*அளகை, (alaka), Alaguei, la ville de குபேரன்.

அளகையாளி, (அளகை, ஆளி), le seigneur d'Alaguei, *i.e.* குபேரன்.

அளக்கரர், *pl.* (அளக்கர்), sauniers, faiseurs de sel.

அளக்கர், (அளம்), marais salant, mer, la 3me constellation, la terre, marne, terre grasse, long chemin.

அளக்கல், *n.v.* V. அளக்குகை.

அளக்கிறது, ளந்தேன், ளப்பேன், ள, ளக்க, *v.a.* mesurer, jauger, compter, estimer, déterminer, fixer les limites: அளக்கிறவன் mesureur, jaugeur: அளக்கிறகோல் ou அளந்திடுகோல் perche pour mesurer; அளந்திடுகிறது mesurer; அளந்துகொடுக்கிறது mesurer et donner à un autre, vendre; அளந்துகொள்ளுகிறது mesurer pour soi, prendre mesure, acheter; அளந்துபார்க்கிறது mesurer; தலைவழித் தளக்கிறது mesurer en râclant; நிறையவிட்டளக்கிறது mesurer mesure comble; மரக்காலைப்பாய்ச்சியளக்கிறது mesurer en plongeant le maracal (ou la mesure) dans le tas de grain; மரக்கால்சாயாமலளக்கிறது mesurer sans incliner le maracal.

அளக்குகை, அளக்குதல், அளத்தல், *n. v. d'*அளக்கிறது, mesurage, compte, estimation, limitation.

அளத்தி, *pl.* அளத்தியர், (அளம்), femme ou fille de saunier, — des bords de la mer.

அளத்து, *obl. d'*அளம்.

அளபு, அளபெடை, (அளபு, எடை), prolongement du son et de la quantité d'une lettre. Il y en a de 2 sortes, savoir: உயிரளபெடை et ஒற்றளபெடை: அளபெடுக்கிறது prolonger le son, prendre l'அளபெடை; அளபெடைவண்ணம் emploi de l'அளபெடை.

அளப்பம், *v.n. d'*அளக்கிறது, mesurage: அளப்பமறிகிறது sonder quelqu'un, —ses desseins.

அளப்பு, 1° *n.v.d'*அளக்கிறது, mesurage. 2° P. அலப்பு, babil, verbiage, extravagance, murmure, médisance: அளப்பளக்கிறது mesurer, *ou* அளப்புப்பேசுகிறது babiller, extravaguer, médire, calomnier, murmurer; அளப்

புபார்க்கிறது sonder les desseins.

அளப்புகிறது, *P.* அலப்புகிறது.

அளப்புதல், *P.* அலப்புதல்.

அளமிளைகிறது, *v.a.* அளமளைதல். *n.v.* (அளம், அளைகிறது), mélanger.

அளம், saline, terre ou marais à saline, tranchant, pointe aiguë, subtilité d'esprit, resserrement: அளத்துநிலம் terre salée et stérile; —ப்பச்சை la plante cressa indica; —ப்புல் la plante முசுறுப்புல்; —ப்பூளை, *V.* அளர்ப்பூளை.

அளர்ப்பூளை, (அளம், பூளை), la plante illecebrum brachiatura.

அளவடி, (அளவு, அடி), vers de 4 pieds: —ச்செய்யுள், —விருத்தம் pièce de vers—, strophe de 4 vers dont chacun a 4 pieds.

அளவர், *pl. d'* அளவன்.

அளவல், mélange.

அளவழித்தாண்டகம், (அளவு, அழி, தாண்டகம்), poème ou le nombre et la correspondance des lettres ne sont pas observés.

அளவளத்தல், அளவளாதல், அளவளாவுதல், mélange, mesurage.

அளவறுக்கிறது, *v.a.* (அளவு, அறுக்கிறது), déterminer, définir, décider, distinguer, diviser, limiter, mesurer: அளவறுக்கப்படாத inscrutable, qu'on ne peut définir, déterminer, mesurer.

அளவறுத்தல், அளவறுப்பு, *n. v. d'* அளவறுக்கிறது, mesure fixée, —limitée, limite, distinction, action de déterminer.

அளவற்ற, (அளவு, அற்ற), immense, infini.

அளவன், 1° (அளவு), mesureur, jaugeur. 2° (அளம்), saunier, faiseur de sel, espèce d'arsenic composé.

அளவிடுகிறது, *v.comp.* (அளவு, இடுகிறது), *et* அளவிடுதல், *n.v.* mesurer, estimer, limiter: அளவிடப்படாத, அளவிட்டுமுடியாத infini, immense, immensurable; அளவிடப்படாதவர் celui qui est infini, immensurable, *i.e.* Dieu.

அளவிடை, (அளவு, இடை), mesure, capacité, poids, conjecture. ‖ *V.* மட்டறிதல்.

அளவியற்றுண்டகம், (அளவு, இயல், தாண்டகம்), poème dont chaque vers a plus de 26 lettres, et dont les lettres, l'harmonie et la quantité s'accordent.

அளவின்மை, (அளவு, இன்மை), immensité, infinité.

அளவு, (அளக்கிறது), mesure, quantité, capacité, extension, limite, longueur: அளவுநாழி mesure étalonnée; —படுத்தல் mesurage, règlement, détermination; —படுத்துகிறது mesurer, fixer, déterminer; —பார்க்கிறது mesurer; —க்காரன் mesureur, jaugeur; —படியே selon la mesure, en mesurant, selon les ordres, la direction donnée; அளவற, (அளவு, அற), sans mesure; அளவற்ற, அளவில்லாத, அளவிறந்த infini, immense, illimité, qui n'a pas de bornes, sans mesure; அளவில்லாததன்மை immensité; அளவாய், அளவாக selon la mesure, à proportion de, selon que; அவனாசையளவாக, ஆசைக்களவாக selon ses désirs, à souhait; புண்ணியஞ்செய்த *ou* செய்ததற்களவாகப்பலன்வரும் on sera récompensé à proportion des vertus qu'on aura pratiquées; அளவாயிருக்கிறது être long; கோலளவில்லை le bâton n'est pas long; அளவில் tandis que, pendant que; *ou* அளவும் jusqu'à ce que, tant que; அவன்வாசிக்கிறவளவில் tandis qu'il lit; நீவருமளவும் jusqu'à ce que tu viennes. Les 4 manières de mesurer sont: எண்ணல் calculer; எடுத்தல் peser; முகத்தல் mesurer les liquides et les choses sèches; நீட்டல் mesurer l'étendue. Les indiens en ajoutent une 5me: தெறித்தல் éprouver en frappant avec le doigt ou faisant un peu sauter en l'air.

அளவுப்பண்புத்தொகை, (அளவு, பண்பு), élision du signe de l'adjectif dans les noms de quantité. *Ex.* நாற்பொருள் au lieu de நாலாகியபொருள் quatre choses.

அளவெண், (அளவு, எண்), strophe de 4 vers de 4 pieds chacun, et dont chaque vers a un sens complet.

அளவை, (அளவு), mesure, quantité, limite, connaissance, jour, science ou

traité des mesures. Il y a 4 espèces de mesures; எண்ணல் calcul; எடுத்தல் poids; முகத்தல் capacité; நீட்டல் étendue. Les Indiens distinguent aussi 3 sortes de mesures ou bases du jugement; பிரத்தியட்சம் l'évidence; அநுமானம் la conjecture; ஆகமம் la science ou le témoignage; அளவை-அ V. அஷ்டபிரமாணம்.

அளவையாகுபெயர்,(அளவை, ஆகும்,பெயர்),nom d'une mesure appliqué à la chose mesurée, ou à l'objet qui a cette mesure.

அளறு, boue, bourbier, terre grasse, marne, enfer; terre ou chaux qui se détache et tombe des vieux murs.

அளறுகிறது,றினேன், றுவேன், று,ற,*v.n.*அளறுதல்,*n.v.*être répandu, se répandre, se disperser.

அளாவல்,*n.v.et opt. d'* அளாவுகிறது, mélange, excellence, état éminent,—illustre.

அளாவுகிறது,வினேன், வுவேன், வு,வ,*v.a.*mêler, agiter, *v. g.* de l'eau chaude avec la main pour la faire refroidir, agiter dans l'air pour faire sécher, s'étendre, atteindre, s'attacher, toucher, consulter: அளாவிப்பார்க்கிறது s'assurer par des signes; அளாவியிருக்கிறது s'étendre au loin et en haut; வானமட்டும் *ou* வானத்தை அளாவினமரம் arbre qui s'élève jusqu'aux nues.

அளாவுதல்,*n.v.du préc.* mélange, action d'atteindre, portée, extension, étendue

அளி,1° amour, grâce, compassion, don, froideur, fraîcheur, liqueur enivrante, vin de palmier, fruit vert, scarabée, insecte volant, fenêtre, treillis, flèche, pauvreté. 2° *imp. et part. d'* அளிகிறது, *et* அளிக்கிறது.

*அளிகம், (அலிகம்), front, beauté, grande beauté.

அளிகிறது,ளிந்தேன்,ளிவேன், ளி, ளிய,*v.n.*mûrir, devenir mou, tendre, entiché, trop mûr, comme de la bouillie, se fondre, s'écouler: அளியப்பழுக்கிறது devenir trop mûr; சோறளிந்துபோயிற்று le riz est trop cuit, est réduit en bouillie; அளிந்தபழம் fruit trop mûr.

அளிக்கிறது,ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி,ளிக்க,*v.a.*(அளி), donner, accorder, faire présent, distribuer, garder, défendre, conserver, sauver, s'approcher. [*préc.*donation, concession.

அளிக்குகை,அளிக்குதல், *n. v. du*

அளிதல்,*n.v.d'*அளிகிறது, maturité, mollesse, trop grande maturité, écoulement.

அளித்தல்,*n.v. d'* அளிக்கிறது, donation, concession, distribution, conservation, garde, approche.

அளிந்த,அளிந்து,*part.et gér.d'* அளிகிறது.

*அளிந்தம், P. அலிந்தம், banc de pierre—, petite varangue à la porte des pagodes sous la tour, cour, cour devant une maison, terrasse.

அளியர்,(அளி),*pl.*amis, pauvres.

*அளீகதை, (அளீகம், tâ), mensonge. [fausseté.

*அளீகம், (alîka), front, déplaisir,

அளுக்கம்,(அளுக்குகிறது), crainte, timidité, honte.

அளுக்கல்,*n. v. d'* அளுக்குகிறது, signe de crainte, peur, timidité.

அளுக்காமை,*n.v.nég. d'* அளுக்குகிறது, intrépidité, action de ne pas effrayer.

அளுக்கு, *n. v. d'* அளுக்குகிறது, crainte, timidité: அளுக்கில்லாமை intrépidité, hardiesse.‖*imp.et part.de*

அளுக்குகிறது,*sync.* அளுக்கிறது, க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க, *v. n.et a.*craindre, avoir peur, effrayer: அளுக்கப்பண்ணுகிறது intimider, effrayer, épouvanter.

அளுங்காமை,(அளுங்கு, ஆமை), tortue à jolie écaille, testudo imbricata. [le de cette tortue.

அளுங்கோடு,(அளுங்கு,ஓடு), écail-

அளுங்கு, 1° V. அளுங்காமை. 2° sorte de lézard écailleux, manis brachyura: அளுங்குப் பிடியாய்ப் பிடிக்கிறது saisir fortement comme le manis, qui saisit et tient fortement même la trompe d'un

éléphant; அளுங்குப்பிடியன் homme tenace et obstiné comme le manis.

அளை, 1° caverne de montagne, lait de beurre, lait caillé, beurre frais, tertre élévé par les fourmis blanches, trou, terminaison de l'ablatif. 2° *imp. et part. du suiv.*

அளைகிறது, அளைந்தேன், அளைவேன், அளை, அளைய, *v. a.* mêler, mélanger, troubler: அளைந்தசேறு argile humectée, détrempée (par les potiers).

அளைகுதல், *n. v. du préc.* mélange, trouble. [copulation.

அளைதல், *n. v. du même*, mélange,

அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள், vers où mot de la fin d'une strophe qui sert de complément au commencement et au milieu de la même strophe. [tion, mélange.

அளைவு, *n. v. d'* அளைகிறது, mix-

அள், 1° joue, oreille, lieu étroit, tranchant, pointe, crampon. 2° *imp. et part. d'* அள்ளுகிறது. 3° terminaison du singulier féminin de la 3me personne des verbes, et du féminin des noms verbaux.

அள்ளல், *n. v. et opt. d'* அள்ளுகிறது, boue, marne, enfer, un des 7 prétendus enfers des gentils. ‖ *V.* அள்ளுதல்.

அள்ளாத்தி, nom d'un poisson.

அள்ளிருள், (அள்ளுகிறது, இருள்), obscurité épaisse qu'on peut palper.

அள்ளு, 1° (அள்ளுகிறது), crampon, gâche, pincettes, poignée de grains qu'on donne aux mesureurs, sorte de maladie des enfans, pointe, tranchant. 2° *imp. et part. d'* அள்ளுகிறது: அள்ளுகட்டுகிறது lier fortement avec du fer, assujettir avec un crampon; அள்ளுவாங்குகிறது prendre une poignée de ce qui se vend au bazar (espèce de tribut); அள்ளெடுக்கிறது prendre une poignée, contracter la maladie dite அள்ளு, recevoir une poignée de grains pour mesurage; அள்ளெடுக்கிறவன் celui qui reçoit une telle poignée.

அள்ளுகிறது, ளினேன், ளுவேன், ளு, ள, *v. a.* அள்ளிக்கொள்ளுகிறது, prendre dans le creux de sa main, prendre une poignée, extraire, ramasser avec la main; அள்ளிக்கொடுக்கிறது ramasser et donner; நீரள்ளுகிறது prendre de l'eau dans le creux de sa main; நீரள்ளிக்குடிக்கிறது prendre de l'eau et boire dans le creux de sa main; அள்ளாதுகுறையாதுசொல்லாதுபிறவாது si l'on ne prend rien, il ne manque rien, si l'on ne dit rien, aucun bruit ne prend naissance, *i. e.* les bruits qui se répandent ont toujours quelque fondement.

அள்ளுதல், *n. v. du préc.* action de prendre dans le creux de sa main, de ramasser avec la main, lieu étroit.

அள்ளை, 1° diable. 2° *P.* அள்ளாய் tu ne prends pas dans le creux de ta main.

அற, 1° *obl. ou adj. de* அறம், de la vertu, vertueux. 2° *inf. d'* அறுகிறது, à ou pour se rompre, cessant. *Après un nom il signifie* sans. *Ex.* தடையற sans obstacle; சந்தேகமற sans aucun doute, *litt.* tout doute cessant. *Mais au commencement d'une phrase, avant un verbe ou un nom verbal il signifie, ainsi qu'* அறவே, complètement, entièrement, parfaitement, fortement, très, precisément. *Ex.* அறக்கற்றவன், அறப்படித்தவன் homme parfaitement instruit, très-savant; அறக்கிழவன் vieillard très-âgé; அறக்கெட்டேனே je suis entièrement perdu; அறக்கொடியபாவம் ou பவம் crime énorme; அறக்கட்டுகிறது, *v. comp.* (அற), faire le monopole, lier fortement; அறக்கல்விமுழுமட்டை (avec une apparence de) grande science ce n'est qu'une bûche, *prov.* அறக்காய்கிறது chauffer fort, être très-chaud, —fort échauffé; அறச்செட்டுமுழுநஷ்டம் on perd tout en étant trop tenace. *prov;* அறப்பேசுகிறது parler décisivement, —positivement; அறத்தீர்ந்தவன் homme accompli, —très-ca-

pable; அறப்பாடுகிறது lancer en chantant des malédictions, jeter un sort, enchanter; அறவாரிக்கொண்டு போகிறது emporter tout, confisquer; அறவிளக்குகிறது polir—, éclaircir entièrement.

அறக்காடு, (அறம், காடு), lieu où l'on brûle les morts, cimetière. [son.

அறக்குளாமீன், nom d'un pois-

அறக்கொடியோன், (அறம், கொடி), celui dont la bannière est la charité,—l'amour, i.e. Dieu, Jésus-Christ. [டை.

அறங்கடை, (அறம்), V. அறன்க

அறங்கை, P. அகங்கை, paume de la main.

அறச்சாலை, (அறம், சாலை), maison de charité, hôtellerie où l'on donne l'aumône.

அறச்செல்வி, (அறம், செல்வம்), Parvadi, dame bienfaisante,—vertu-

அறணை, P. அரணை. [euse.

அறத்தளி, (அறம், தளி), V. அந்தப்புரம்.

அறத்தொடுநிற்றல், (அறம், நிற்கிறது), espèce d'élégie sur 7 particularités du départ et du retour d'un époux.

அறநிலைப்பொருள், (அறம், நிலை), collection de ses revenus dans l'ordre et avec les soins voulus, revenus ainsi perçus.

அறநிலையறம் (id.), conservation des droits et priviléges de chaque classe.

அறநிலையின்பம், (id.), épouser et prendre chez soi une vierge nubile de haute caste, de bonnes mœurs et de bon caractère. [vertu.

அறநெறி, (அறம்), chemin de la

அறப்பால், (அறம், பால்), traité de la vertu, c'est la 1re partie des குறள் de Tirouvallouver. Il y traite de la vertu en général, des vertus des personnes mariées et des gens qui vivent en société ainsi que de celles des anachorètes. [சாலை.

அறப்புறம், (அறம், புறம்), V. அறச்

அறமுறியப்பார்க்கிறது, v. comp. (அற, முறிகிறது), chercher à finir entièrement, ou à voir terminer entièrement.

அறமுறுக்கிறது, v. comp. (அற), être bourru, fantasque, murmurer.

அறமுறையிடுகிறது, v. comp. (அற, முறை, இடுகிறது), accuser, attaquer, se plaindre d'injustice.

அறம், vertu, bienfaisance, charité, aumône, bonne œuvre, bienfait, mal, maléfice, enchantement: அறஞ்செய்கிறது faire l'aumône, pratiquer le bien; அறஞ்செயவிரும்பு, aime à donner l'aumône,—à faire le bien:—வைத்துப்பாடுகிறது, V. அறப்பாடுகிறது sous அற; அறம்விளக்குகிறது faire connaître—, expliquer la vertu: அறத்தின்மூர்த்தி, V. தருமதேவதை; அறத்தின்மைந்தன் Darmarâsa, roi ou homme bienfaisant: அறத்தின்றுறை description des vertus morales et religieuses; அறத்துப்பால்,—ப்பகுதி, V. அறப்பால்: அறத்துறுப்பெட்டு ou அறத்துறுப்பு-அ, 8 parties ou qualités essentielles de la charité, savoir: ஐயப்படாமை assurance; விருப்பின்மை désintéressement; வெறுப்பின்மை être sans aversion; மயக்கமின்மை être calme; பழியைநீக்கல் ne pas faire de reproches; அழிந்தோரைநிறுத்தல் soutenir ceux qui sont ruinés; அறம்விளக்கல் expliquer la nature de la charité; பேரன்புடைமை grande bonté; அறத்தைக்காப்போன் le charitable, le gardien de la charité, Ayénar. En outre les Indous comptent 32 sortes d'அறம் ou actes de bienfaisance, savoir: ஆதுலர்க்குச்சாலை bâtir des maisons de charité; ஓதுவார்க்குணவு élever et instruire gratuitement; அறுசமயத்தார்க்குண்டி donner à manger aux adeptes d'une des 6 sectes de l'Inde; பசுவுக்குவாயுறை nourrir les vaches. 5° சிறைச்சோறு nourrir les prisonniers; ஐயம் faire l'aumône; தின்பண்டநல்கல் pourvoir (les voyageurs) de nourriture; அறவைச்சோறு nourrir les gens délaissés; மகப்பெறுவித்தல் assister les femmes en couche. 10° மகவுவள

ர்த்தல் élever des enfans; மகப்பால் வார்த்தல் allaiter un enfant, ou மகச்சோறளித்தல் nourrir des enfans; அறவைப்பிணஞ்சுடுதல் brûler ou enterrer les morts délaissés; அறவைத்தூரியம் vêtir les indigens, les gens abandonnés; சுண்ணம் donner de la chaux à joindre au bétel. 15° நோய்மருந்து procurer des remèdes aux malades, les soigner; வண்ணார் payer le blanchissage des pauvres; நாவிதர் payer pour les faire raser; கண்ணாடி donner un miroir; காதோலை donner des feuilles de palmier pour mettre aux oreilles des femmes. 20° கண்மருந்து donner des remèdes pour les yeux; தலைக்கெண்ணெய் donner de l'huile pour frotter la tête; பெண்போகம் faire faire ou procurer un mariage; பிறர்துயர்காத்தல் préserver le prochain de l'affliction: தண்ணீர்ப்பந்தல் établir des pandels où l'on donne de l'eau à boire. 25° மடம் bâtir des hôtelleries; தடம் creuser des étangs, des réservoirs; சோலை planter des bosquets; ஆவுரிஞ்சுதறி planter des pieux pour que les vaches s'y frottent; விலங்கிற்குணவு nourrir des animaux quelconques. 30° ஏறுவிடுத்தல் procurer un taureau pour couvrir une vache; விலைகொடுத்துயிர்காத்தல் donner de l'argent pour sauver la vie de quelqu'un; கன்னிகாதானம் donner une fille en mariage ou contribuer à un mariage.

அறம்பாடுகிறது, P. அறப்பாடுகிறது, V. sous அற.

அறம்புறம், (அறம், P. அகம்), l'intérieur et l'extérieur, les pieds et la tête, intérieur, renversement à l'envers, perplexité, hésitation.

அறல், n.v. et opt. d' அறுகிறது, déchirure, sable noir, petit buisson, —arbuste, eau, vague, flot de la mer, fête.

அறவரி, (P. அறுவரி), levée des impôts.

அறவர், (அறம்), 1° les grands, les supérieurs. 2° pl. de

அறவன், (அறம்), homme vertueux, sage, anachorète, Bouddha.

அறவாக்குகிறது, அறவாக்கல், அறவாக்குதல், P. அறுவாக்குகிறது...

அறவாழிவேந்தன், —வாழிமன்னன், (அறம், ஆழி), Dieu, *litt.* le roi de la mer de la vertu.

அறவாழியந்தணன், (அறம், ஆழி, அந்தணன்), le sage qui a traversé la mer de la vertu, Dieu, Siven, Vichnou, Arouguen.

அறவான், P. அறுவான், V. அறுவு.

அறவிடுகிறது, *v. comp.* P. அறுவிடுகிறது, V. *au mot* அறுவு.

அறவிடுதல், *n.v. du préc.* levée des impôts, fin, décision, détermination.

அறவிடுவோன், *n.v. du préc.* percepteur d'impôts.

அறவிய, (அறம்), *adj.* charitable, vertueux.

அறவு, P. அறுவு.

அறவுளி, (அறவு, உளி), fin: —பார்க்கிறது décider, terminer, rompre, perdre entièrement.

அறவூதுகிறது, *v. comp.* (அற, ஊதுகிறது), raffiner les métaux.

அறவெட்டை, (அற, வெட்டை), grande chaleur: ஆடியறவெட்டையிலுநெல்விலையாகவில்லை le riz ne se vend pas bien même dans les grandes chaleurs de juillet.

அறவே, V. அற, *inf. d'* அறுகிறது.

அறவை, (அறுகிறது), abandon, orphelin, personne délaissée, ce qui est délaissé: அறவைச்சோறு nourriture donnée aux orphelins, aux gens délaissés; —த்தூரியம் vêtemens donnés aux gens abandonnés; —ப்பிணஞ்சுடுதல் brûler le corps des gens abandonnés ou les enterrer.

அறவைக்கிறது, *v. comp.* (அற), raffiner les métaux: அறவைத்தபுடம் et அறவைத்தல், *n.v. du préc.* raffinement des métaux.

அறவோர், (அறம்), 1° brames. 2° *pl. de* அறவோன்.

அறவோன், (*id.*), homme charitable, sage, ermite, anachorète, Arouguen.

அறளை, nom d'une maladie, grille de fer qu'on porte autour du cou

par pénitence ou vaine ostentation.

அறன், P. அறம்: அறன்வலியுறுத்தல் exposition du pouvoir de la vertu. [sence de vertu.

அறன்கடை, (அறன்), péché, ab-

அரு, அருத, *part. nég. d'* அறுகிறது: அருவிலை prix excessif; அருவழக்கு dispute—, procés interminable; அருதநூல் fil bien fort, qui ne se rompt pas.

அறி, *imp. et part. de*

அறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய, *ou* றிக, *v. a.* connaitre, savoir, comprendre, apprendre: தன்னையறிகிறது se connaitre, se contenir, être en son bon sens; *ou* புத்தியறிகிறது avoir ses premières règles; தன்னையறியுமறிவேயறிவாகும் பின்னையறிவதுபேயறிவாமே la connaissance de soi-même est vraiment une science, toute autre connaissance est vaine; அவனறியச்செய்தேன் je l'ai fait à son escient, avec son consentement; அறிந்துமறியாமை, *V.* அறிமடம்; அறிந்திருக்கிறது connaitre, être connu; அறிந்துகொள்ளுகிறது apprendre, connaitre, s'informer, s'apercevoir; அறியப்படுகிறது, *v. p.* être connu, informé; அறியப்படுத்துகிறது faire savoir, informer, avertir; அறியப்படுதல் connaissance; அறியப்போகிறது visiter, faire une visite de condoléance; அவனையறியப்போனேன் j'ai été le visiter: மந்திரமெல்லாமறிவேன் je sais toutes les prières; அறியேன் je ne sais pas; அவனையறியேன் je ne le connais pas; அவனின்னுனென்றறியேன் je ne sais qui il est; அறியாயோ ne sais-tu pas? அறியாதபடிக்கு, அறியாமல் sans le savoir; என்னையறியாமல், நானறியாதபடிக்கு ou என்னையறியாதபடிக்குச்செய்தான் il a agi sans que je le susse; அறியாதிருக்கிறது, அறியாமலிருக்கிறது ignorer, ne pas savoir; அறியாமற்செய்கிறது faire sans le savoir, par ignorance; அறியாமற்செய்தேன் je l'ai fait par ignorance, je reconnais ma faute, j'en demande pardon; இது விழவறியாது cela ne saurait tomber.

அறிகுறி, (அறிகிறது, குறி), signe, marque pour reconnaitre. [sance.

அறிகை, *n. v. d'* அறிகிறது, connais-

அறிக்கை, *n. v. d'* அறிகிறது, déclaration, notification, avis, connaissance, instruction, monition, convention, requête; அறிக்கைபண்ணுகிறது, —யிடுகிறது notifier, faire connaitre, faire une convention, soumettre, donner un requête; —ப்பத்திரம் notification, avertissement, avis, affiche, mandat d'arrêt.

அறிஞன், *pl.* அறிஞர், (அறிகிறது), poète, sage, savant, anachorète, Boudha, la planète Mercure.

அறிதல், *n. v. d'* அறிகிறது, connaissance: ஒருவரறிதல்பலரிடத்துரைத்தல் divulguer les secrets de quelqu'un

அறிதுயில், (அறிகிறது, துயில்), sommeil uni, selon les gentils, à l'omniscience, sommeil spirituel: அறிதுயிலமர்ந்தமூர்த்தி celui qu'on prétend connaitre tout bien qu'endormi, Vichnou.

அறிமடம், (அறிகிறது, மடம்), faux prétexted'ignorance, ignorance crasse, —prétendue.

அறிமுகம், (அறிகிறது, முகம்), personne connue, connaissance, familiarité: அறிமுகமாயிருக்கிறவன், —முகமானவன் connaissance, ami familier; இவனெனக்கறிமுகமானவன் cet homme est une de mes connaissances; அறிமுகம்பண்ணுகிறது faire connaissance, contracter amitié; அறிமுகமில்லாதவூர் ville où l'on n'a point de connaissances. [ignorance.

அறியாமை, *n. nég. d'* அறிகிறது,

அறியா, அறியாத, *part. nég.* அறியாதவன், அறியான், *pl.* அறியார், *n. v. nég. d'* அறிகிறது, ignorant, qui ne sait pas: அறியாவினு, அறியான்வினு question sur ce qu'on ne sait pas; —வினுவல் questionner sur ce qu'on ignore.

அறியொணுமை, அறியொண்ணுமை, (அறிகிறது, ஒண்ணுமை), incompréhensibilité.

அறியொணாதது, அறியொண்ணாதது,(*id.*), ce qui est incompréhensible.

அறிவழி, 1° (அறிவு, அழி), toddi, callou, diable. 2° *P.* அறியும்வழி chemin connu. [26me constellation.

அறிவனாள், (அறிவன், நாள்), la

அறிவன்,*pl.* அறிவர், (அறிகிறது), savant, celui qui connait tout, Dieu, artiste, ouvrier, la 26me constellation, Arouguen, la planète de Mars, celle de Mercure.

அறிவாகரன், அறிவாகரமுள்ளவன், அறிவாகரப்பிரபு,(அறிவு, ஆகரம்),homme très-savant,—très-habile, très-intelligent, grand connaisseur.

அறிவாண்மை, (அறிவு, ஆண்மை),grande science,—connaissance

அறிவாளன், அறிவாளி, அறிவான்,(அறிவு,ஆளன்,ஆளி,அறிகிறது), savant,homme habile,—intelligent.

அறிவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க,*v.a. caus. d'*அறிகிறது, faire connaitre,faire savoir,apprendre,annoncer, notifier, avertir, rapporter,brûler avec un fer chaud,cautériser,rendre prudent par la correction; காலிலேயறிவித்தால்சிரணந்தீரும் en cautérisant les pieds avec un fer chaud on guérit une indigestion

அறிவித்தல்,அறிவிப்பு,*n.v.du préc.* annonce,déclaration, avis, indication,marque,cautérisation.

அறிவிப்பிக்கிறது,ப்பித்தேன்,ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க, *v.caus. d'* அறிவிக்கிறது,faire annoncer,faire connaitre,faire cautériser.

அறிவிலான்,அறிவில்லான், அறிவிலி,*pl.* அறிவிலார், அறிவில்லார், (அறிவு, இல்லான், இலி), ignorant, idiot,sot.

அறிவினா, (அறிகிறது, வினா), 1° question sur ce qu'on connait déjà. 2° *V.* அறிவொப்புக்காண்டல்.

அறிவின்மை,அறிவில்லாமை, அறிவீனம்,(அறிவு, இன்மை, இல்லாமை,ஈனம்),ignorance,stupidité,bêtise. [றிவிலான்.

அறிவீனன்,(அறிவு,ஈனன்), *V.* அ

அறிவு,*n.v. d'*அறிகிறது, intelligence,raison, esprit, connaissance, perception,érudition, science, instruction: அறிவுசூடு mal fait pour qu'on s'en souvienne;— சொல்லுகிறது donner des avis, prêcher; —மறைதல் ignorance, manque de connaissance;—வரச்செய்கிறது enseigner, instruire; அறிவுள்ள savant, habile; அறிவுள்ளவன் savant,homme habile; அறிவானது la connaissance, chose avouée,— connue;அறிவுகெட்டுப்பிதற்றுகிறது déraisonner,extravaguer,radoter.

அறிவுடைமை, (அறிவு, உடைமை),science,possession de connaissance.

அறிவுடையன்,அறிவுடையோன், (அறிவு,உடையன்,உடையோன்),*V.* அறிவாளன்.

அறிவொப்புக்காண்டல்,(அறிவு,ஒப்பு),voir si la science d'un autre s'accorde avec la sienne.

அறு.1° *imp.et part. d'* அறுகிறது, *et d'* அறுக்கிறது.2° *adj. d'* ஆறு six: *Ex.* அறுகலம் six boisseaux.

அறுகம்,*adj. d'* அறுகு: அறுகம்புல்லு chiendent;அறுகங்கட்டை tige de chiendent; அறுகங்கட்டையைப்போலுமசாந்தியவியாதி une maladie invétérée est aussi difficile à extirper que le chiendent. [தை.

அறுகரிசி,(அறுகு,அரிசி),*V.* அக்ஷ

அறுகால், (ஆறு, கால்), scarabée, scarabée noir, insecte volant à 6 pieds, l'insecte aux 6 pieds.

அறுகிறது,அற்றேன், *ou* அறுந்தேன்,அறுவேன்,அறு,அற, *v.n. ou* அற்றுப்போகிறது,*ou* அறுந்துபோகிறது, cesser, finir, se rompre, être coupé,tranché, décidé, terminé, détruit,décliner: அற்று *ou* அறுந்துவிழுகிறது se rompre ou être coupé et tomber; கயிறுஅறுந்தது *ou* அறுந்துபோயிற்று la corde s'est rompue.

அறுகு,lion,tigre mâle,tigre, éléphant,l'animal fabuleux யாளி, chiendent, agrostis linearis; *son adj. est* அறுகம்.

அறுகுணம்,(ஆறு),les 6 attributs

ou perfections de Dieu, savoir: தன்வயத்தனுதல் ou தானுயிருத்தல் exister de soi-même; முதலிலனுதல் ou துவக்கமில்லாமை, அனுதியாயிருத்தல் être sans commencement; உடம்பிலனுதல் ou சரீரமில்லாமை ou சரீரமில்லாதிருத்தல் être incorporel; எல்லாநலமுள்ளனுதல் ou சகலநன்மைச்சுருபியாயிருத்தல் posséder toutes sortes de biens; எங்கும்வியாபகனுதல் ou எங்கும்வியாபித் திருத்தல் être présent partout; எவற்றிற்குங் காரணனுதல் ou எல்லாத்துக்கு மாதிகாரணமாயிருத்தல் être la cause de tout. Ou bien d'une autre manière: சருவக்கியத்துவம் connaissance de toute chose, science ou sagesse infinie; சருவேச்சுரத்துவம் souveraineté universelle; சருவநியந்திருத்துவம் suprême autorité; சருவாந்தரியாமித்துவம் pouvoir de pénétrer partout ou présence universelle; சருவகற்பிதத்துவம் pouvoir de tout créer: சருவசத்தித்துவம் omnipotence.

அறுகுணன், (ஆறு), celui qui possède les 6 attributs. *i.e.* Dieu.

அறுகுதராசு, (அறுகு), petite balance. [davre sans tête.

அறுகுறை, (அறுகிறது), tronc, cadavre sans tête.

அறுக்கி, (அறுக்கிறது), instrument pour couper.

அறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v.a. d'* அறுகிறது, couper, tailler, trancher, déchirer, rompre, moissonner, faucher, sculpter, terminer, déterminer, découvrir, expliquer, définir: அறுத்துச்சொல்லுகிறது dire d'une manière décisive; —ப்படுக்கிறது couper le riz etc. et le mettre en javelle, moissonner et répandre dans l'aire pour y être battu par les pieds des bœufs; —ப்போடுகிறது couper, trancher, scier, diviser; —மடக்குகிறது couper et ramasser la moisson. [தல்.

அறுக்கை, அறுக்குகை, *V.* அறுத்தல்.

அறுசமயம், (ஆறு), les 6 sectes, savoir: சைவம் la secte de Siven; வைணவம் celle de Vichnou; ஆருகதம் celle d'Arouguen ou des Djaïnas; பௌத்தம் le Bouddhisme; சார்வாகம் le culte de son esprit, ou le scepticisme; உலகாயதம் l'athéisme. Il y a en outre 6 sectes parmi les Vichnouvistes, six autres parmi les Sivénistes et six sectes dites புறச்சமயம். Voyez en les noms au mot சமயம்

அறுசமயத்தோர்க்குண்டி, (ஆறு, சமயத்தோன், உண்டி), nourriture donnée aux adeptes d'une des 6 sectes susdites. [lodieux.

அறுசரம், (ஆறு), luth à son mélodieux.

அறுசுவை, (அறு), les 6 saveurs, savoir: கசப்பு amertume, தித்திப்பு douceur; உவர்ப்பு goût de sel; துவர்ப்பு âcreté; கார்ப்பு ou காரம் piquant.

அறுசூலை, (ஆறு), 6 espèces de goutte, savoir: பித்தசூலை goutte causée par la bile; வாதசூலை goutte provenant d'humeurs froides; சிலேட்டுமசூலை goutte provenant de phlegme; வாதபித்தசூலை goutte provenant des mauvaises humeurs et de la bile; சிலேட்டுமபித்தசூலை goutte provenant du phlegme et de la bile; ஐயகணசூலை goutte provenant du phlegme et de la chaleur.

அறுதலி, *P.* அறுதாலி: அறுதலிமகனுக்குஅங்கமெல்லாஞ்சேஷ்டை le fils d'une veuve n'est que méchanceté, *litt.* dans tout son corps.

அறுதல், *n.v.d'* அறுகிறது, déchirure, rupture, éclat, solution, chose coupée, —rompue, veuve, personne vile, —de mauvaise conduite.

அறுதாலி, (அறுகிறது, தாலி), veuve, *litt.* celle à qui on a coupé le tâli; on en coupe la corde et on ôte cet ornement à une veuve après la mort de son mari: அறுதாலி ou அறுதலியாய்ப்போகிறது devenir veuve.

அறுதி, (அறுகிறது), 1° mort, fin, propriété, dernier prix, prix fixe, fermeté. 2° *imp. et opt. d'* அறுகிறது: அறுதிக்காணி juste partage de terres; —செய்கிறது achever, finir, terminer le travail d'une toile de couleur en substituant des fils convenables à la place des fils défectueux; —ச்சாதனம் billet de cession

entière;— ச்சொல் parole décisive, sentence;—ப்பங்கு part finale; அறுதியாய்,அறுதியாக jusqu'à la fin, pendant,finalement;— ஆய்க்கொடுக்கிறது donner finalement, donner pour toute compensation; — ஆய்ப்போகிறது être terminé, complété, expulsé,éloigné,coupé,passer le terme fixé;— ஆய்விட்டுவிடுகிறது renoncer totalement;அறுதியிடுகிறது déterminer,fixer; - யிட்டுக்கொண்டுவருகிறது remplir,finir; மாசமறுதியாக jusqu'à la fin du mois; ஒருமாதமறுதி durant un mois; இன்றறுதியாக aujourd'hui, jusqu'à la fin de ce jour-ci; அற்றறுதியாய் totalement.

அறுதுவர்ப்பு,(ஆறு), les 6 affections ou impressions,savoir: ஆசியம் ou சிரிப்பு rire;இரதி ou ஆசை amour ou désir;அரதி ou வெறுப்பு aversion: சோகம் ou சோர்வு langueur; பயம் ou அச்சம் crainte;குர்ச்சை ou அருவருப்பு horreur,abomination.

அறுதொழிலோர், (ஆறு),les gens aux 6 emplois(énumerés ci-dessous), les brames.

அறுதொழில்,(ஆறு), les six emplois.1° ceux des hommes en général sont selon les Indiens: உழவு labourage; சிற்பம் architecture; தொழில் travail ou métier; வரைவு mesurage; வாணிபம் commerce; விச்சை science; 2° les 6 emplois des brames sont: ஓதல் lire et apprendre les vêdams et autres livres scientifiques;ஓதுவித்தல் les enseigner; வேட்டல் faire des sacrifices; வேட்பித்தல் les prescrire ou les diriger;ஈதல் donner l'aumône; ஏற்றல் la recevoir.3°les 6 emplois des rajahs sont: ஓதல் lire les vêdas et les livres scientifiques;வேட்டல் offrir des sacrifices;ஈதல் donner l'aumône;உலகோம்பல் protéger le monde; படைக்கலம்பயிறல் s'exercer á manier les armes;பொருதல் combattre.4° les 6 emplois des marchands sont outre ஓதல்,வேட்டல et ஈதல் comme ci-dessus:பொருளீட்டல் ramasser des richesses: பசுக்காத்தல் garder les vaches; ஏருழுதல் labourer. 5° les 6 emplois des choutres sont: முதன்மூவர்க்கேவல்செய்தல் servir les 3 premières classes;பொருளீட்டல் ramasser des richesses;உழுதல் labourer;பசுக்காத்தல் garder les vaches; குயிலுவத்தொழில்செய்தல் jouer des instrumens de musique;காருகவினைகளாக்கல் tisser la soie et le coton.

அறுத்தல்,*n.v.d'* அறுக்கிறது, action de couper,de déchirer,de rompre. [றுக்கிறது.2° *V.* அறுதாலி.

அறுத்தவள்,1° *n.v.f.du parf.d'* அ

அறுநான்கு,(ஆறு),six fois quatre,ou 24

அறுநூறு,(ஆறு), six cents.

அறுந்த,*part.parf.d'* அறுகிறது.

அறுந்தறுவாய்,(அறுகிறது, தறுவாய்), occasion propre,le moment actuel. [போகிறது,*V.* அறுகிறது.

அறுந்து, *gér.* *d'* அறுகிறது:—

அறுபகை, (ஆறு), les 6 ennemis ou mauvaises inclinations, savoir: காமம் luxure;குரோதம் haine; உலோபம் avarice; மோகம் sensualité;மதம் folie;மாச்சரியம் ou பொறாமை envie *ou* jalousie.

அறுபடுகிறது,*v.p. d'* அறுக்கிறது, *et d'* அறுகிறது, être coupé, rompu, se rompre, se briser; அறுபடுபயிர் blé dont on coupe le haut parce qu'il croît trop.

அறுபதம், (ஆறு), l'insecte aux 6 pieds,*i.e.*le scarabée, la plante கையாந்தகரை.

அறுபதாம், (அறுபது), soixantième: —கேழ்வரகு le grain nommé கேவிரு cinosurus coracan; —கொட்டை espèce de ricin qui porte son fruit en 60 jours; —கோழி poule qui pond tous les 2 mois. [ment.

அறுபதாவது,(*id.*), soixantième-

அறுபது,(ஆறு,பத்து), soixante: —வருஷம் ou வருடம் cycle indien de 60 ans:அறுபத்தொன்று 61; அறுபத்திரண்டு 62;அறுபத்துமூன்று 63; அறுபத்துநாலு 64; அறுபதினாயிரம் 60000.

அறுபாதம்,(ஆறு),*V.* அறுபதம்.

அறுபொழுது,(ஆறு), les 6 parties du jour, chacune de 4 heures à partir du coucher du soleil, savoir: மாலை de 6 à 10 heures du soir; யாமம் de 10 heures à 2 heures du matin; வைகறை de 2 à 6 heures du matin; எற்றேற்றம் ou காலை ou விடியல் de 6 heures à 10; நண்பகல் de 10 heures du matin à 2 heures après midi; எற்பாடு de 2 à 6 heures du soir.

அறுப்பு, *n.v.d'* அறுக்கிறது, coupe, action de couper, coupure, action de couper le cordon du tâli à une veuve, perte du tâli, moisson; அறுப்பறுக்கிறது couper la moisson, moissonner; அறுப்புக்காலம் temps de la moisson; அறுப்புண்கிறது être coupé, tranché, divisé.

அறுமர், marchands d'huile.

அறுமன், *P.* அறும்பன்.

அறுமீன், (ஆறு), les 6 étoiles ou les Pléiades, autrement dites கார்த்திகை:—காதலன் l'ami des Pléiades, *i.e.* குமரன்.

அறுமுகன், (ஆறு, முகம்), celui qui (selon la fable) a six faces, *i. e.* குமரன். [ou 18.

அறுமூன்று, (ஆறு), six fois trois,

அறும்பன், (அறும்பு), vaurien, mauvais sujet.

அறும்பு, cherté, famine, cruauté, perversité, effronterie, rareté, chose rare,—précieuse: —க்காரன், *V.* அறும்பன்; அறும்பாய்ப்போகிறது devenir pervers, notoire, rare.

அறுவகைப்பொருள், (ஆறு), les 6 choses qui peuvent se joindre au verbe, savoir: கருவி l'instrument; காலம் le temps; செயப்படுபொருள் le régime ou la chose qu'on fait; செயல் l'action de faire ou la manière de la faire: செய்பவன் le sujet ou l'agent; நிலம் le lieu.

அறுவடை; (அறுவு, அடை), action de moissonner, moisson: அறுவடையாகிறது se moissonner.

அறுவரி, (அறுகிறது, வரி), taxe payée à des époques fixes.

அறுவர், (ஆறு), six personnes.

அறுவாகிறது, அறுவாக்குகிறது, *V. au mot.* அறுவு.

அறுவாய், 1° (ஆறு), les 6 bouches, *i.e.* les 6 étoiles des Pléiades. 2° 2me *pers. fut. d'* அறுகிறது.

அறுவான். 1° *V.* அறுவு. 2° 3me *pers. fut. d'* அறுகிறது.

அறுவிகாரம், (ஆறு), les 6 licences poétiques, savoir: குறுக்கல் rendre bref; தொகுத்தல் faire une contraction; நீட்டல் rendre long; மெலித்தல் mettre une lettre douce pour une forte; வலித்தல் en mettre une forte pour une douce; விரித்தல் étendre, *i.e.* ajouter une lettre.

அறுவிதி, (அறுகிறது, விதி), décision, fin: அறுவிதியாய் péremptoirement, finalement; அறுவிதியாய்த் தீர்ந்துபோச்சுது, அறுவிதியாச்சுது on a décidé péremptoirement, c'est une affaire conclue; அறுவிதிபண்ணுகிறது, அறுவிதியாய்ப்பார்க்கிறது terminer, arranger.

அறுவினை, (அறும், வினை), faute vénielle,—pardonnable.

அறுவு, *n.v.d'* அறுகிறது, endroit coupé, coupe, coupure, rupture, section, fin, choses passées; அறுவாக entièrement, totalement; அறுவாகிறது être achevé, fini, conclu, éclairci, ramassé, levé (les impôts etc.); அறுவுபண்ணுகிறது, அறுவாக்குகிறது, அறுவிடுகிறது finir, achever, décider, conclure, lever les impôts etc... அதற்குள்ளேஅறுவாமோ cela sera-t-il fini dans cet espace de temps; உன்கடனிப்படியறுவாகமாட்டாது ce qui t'es du ne sera pas perçu ainsi.

அறுவை, 1° la 14me constellation indienne, *i.e.* சித்திரை, toile. 2° *P.* அறுவாய் tu te rompras.

அறை, 1° chambre, appartement, cabinet, chambre à coucher, cabane, case, séparation dans une boite ou une bourse, soufflet, tape, mot, rideau, maille, rocher, antre, trou, caverne de montagne tenture, bijoux ou ornemens qui pendent, action de tambouriner, de battre du

tamtam, son des lettres, sommet de montagne, chose coupée, défaut. 2° *imp.et part. fut. d'* அறைகிறது.

அறைகிறது, றைந்தேன், றைவேன், றை, றைய, *v.a.* souffleter, donner un soufflet, taper, dire, ficher, enfoncer, clouer, frapper, battre, enduire, battre du tamtam, tambouriner, tuer: மார்பிலறைகிறது se frapper la poitrine; சுவரிலறைகிறது clouer—, appliquer—, ficher à la muraille; அறைந்துதள்ளுகிறது chasser en frappant, pousser dehors.

அறைகுதல், *n. v. du préc.* action de frapper, de tuer, de dire.

அறைகூவல், (அறை), défier—, défi au combat.

அறைக்கட்டுக்கட்டுகிறது, (அறை, கட்டுகிறது), bâtir des chambres, des appartemens dans une maison, construire un temple provisoire pour une fête.

அறைக்கீரை, (அறை), espèce d'herbe potagère qui repousse après avoir été coupée, amaranthus tristis. [antre.

அறைக்குகை, (அறை), caverne,

அறைக்கூடம், (அறை), entrée—, vestibule d'une maison.

அறைதல், *n.v. d'* அறைகிறது, action de frapper, de dire, de tambouriner, de batre le tamtam, de clouer, diction.

அறைபோதல், (அறை), action de miner une chambre.

அறைப்பூட்டு, (*id*). serrure d'une chambre, d'une case...

அறைப்பெட்டகம், —பெட்டி, (*id*). coffre à compartimens ou à diverses cases...

அறையுண்கிறது, *v. com.* (அறை, உண்கிறது), *ou* அறையப்படுகிறது être cloué, enfoncé, fiché, battu, souffleté, dit.

அறைவீடு, (அறை), chambre.

*அர்க்கம், (argha), offrande, présent, trésor, corneille aquatique, prix, valeur, basilic blanc.

அர்கல், *n.v. d'* அர்குகிறது être fixe, stabilité, érudition, science, approche, venue.

*அர்கன், P. அருக்கன்.

அர்கா, அர்காத, *part. nég. d'* அர்குகிறது, instable. [maître des trésors.

*அர்காதிபன், (அர்கம், அதிபன்),

அர்காமை, *n. v. nég. d'* அர்குகிறது, instabilité, ignorance.

*அர்கியம், P. அர்க்கியம்.

அர்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* être stable, fixe, solide, savant: அர்குப choses stables.

*அர்சகன், P. அருச்சகன்.

*அர்சனம், P. அருச்சனம். [on.

*அர்சனை, P. அருச்சனை, adorati-

*அர்சி, (artchi), flamme.

*அர்சிகன், P. அருச்சிகன்.

அர்சிக்கிறது, P. அர்ச்சிக்கிறது.

அர்சித்தல், P. அர்ச்சித்தல்.

*அர்சியசிஷ்ட, P. அர்ச்சியசிஷ்ட.

*அர்சியம், P. அர்ச்சியம்.

*அர்சுனன், P. அருச்சுனன்.

*அர்தநாரி, P. அருத்தநாரி.

*அர்தம், P. அருத்தம். [enfant, sot.

*அர்பகம், அர்பகன், (arbhaka),

*அர்பகெந்தம், | (அர்பம்), nénu-
*அர்பபதுமம், | phar rouge.

*அர்பகேசி, (அர்பம்), la plante வசம்பு.

அர்பசி, P. ஐப்பசி, octobre, la 1re constellation. [d'eau, urine.

*அர்பசலம், (அர்பம்), un peu

*அர்பணம், (arpana), oblation, offrande: —செய்கிறது offrir, faire une offrande; சுவாமிக்கர்பணமாச்சுது l'offrande a été faite à Dieu.

*அர்பத்தனம், (அர்பம்), bassesse, petitesse, vileté: — ஆய்எண்ணிக்கொள்ளுகிறது mépriser.

*அர்பம், 1° (alpa), petitesse, bassesse, faiblesse, médiocrité, bagatelle, chose vile, —méprisable, peu, rien, atome, rosée, fumée, coton, chien. 2° (arbha), enfant: இந்தஅர்பத்துக்கத்தனைகோபமோ quoi! tant de colère pour cette bagatelle! அர்பமாய் bassement, vilement, médiocrement, peu; அர்பமாயெண்ணுகிறது mépriser; அர்ப, அர்பமான petit, vil, bas, médiocre, méprisable: அர்பகாரியம் bagatelle, chose de rien; —சலம் un peu d'eau; —தந்திரம் subtilité,

artifice; — பத்திரம் petite précaution,—feuille,basilic à petites feuilles;—புத்தி petit esprit,médiocre jugement, —capacité; —புத்தியின்படி inconsidérément, imprudemment, selon son petit esprit; அற்பவழுக்கில்லாதமனசு cœur pur,—sans la moindre tache, volonté droite,—[sincère.

அற்பரம்,lit,matelas.

அற்பருத்தம்,bananier.

*அற்பன், *pl.* அற்பர், (அற்பம்), homme vil,—de néant, — de basse condition: அற்பர், அற்பசனங்கள் gens vils,bas peuple; அற்பனுக்குப் பவிஷியம்வந்தால்அத்தராத்திரியிலே குடைபிடிப்பான் un gueux enrichi prendra un parasol même au milieu de la nuit, *i.e.* aimera le faste.

*அற்பாசமனம்,அற்பாசனம்,(அற்பம்,ஆசமனம்,ஆசனம்),petite nécessité, action d'uriner, (se dit des brames). [tion, sacrifice.

*அற்பிதம்,(arpita),offrande,obla-

அற்பு,(அற்பம்), chose difficile,—de rien,petitesse.

*அற்புதம்,1°(adbhouta),merveille, chose admirable, miracle, rareté, beauté, admiration, sorte de figure de rhétorique, un des 9 vices dits பாவக்குணம். 2°(arbouda), 10 milliards: அற்புதமான miraculeux,rare, admirable, merveilleux; அற்புதமூர்த்தி l'admirable, Dieu,Arouguen; அற்புதவாதம் maladie convulsive, qui cause des contorsions; அற்புதவுருவகம் espèce de catachrèse, figure de rhétorique qui use de comparaisons qui à la rigueur ne conviennent pas au sujet; அற்புதவுவமை figure de rhétorique qui supposant à un autre objet toutes les qualités de son sujet, lui en fait ensuite la comparaison.

*அற்புதர்,*pl.d'*அற்புதன், artistes, ouvriers. [Dieu,Siven,artiste.

*அற்புதன்,(அற்புதம்),l'admirable,

*அற்புதாகமம், (அற்புதம், ஆகமம்), l'Apocalypse.

அற்ற, *part. parf. d'*அறுகிறது, qui manque, privé de, sans, convenable, opportun: குறையற்ற convenable, sans défaut, sans besoin; குறையற்றவன் homme parfait.

அற்றடி,détérioration du pied,—du fond,de la base: அற்றடிப்படுகிறது le pied—, le fond—, la base se détériorer.

அற்றது,(அற்ற), 1° défaut,ce qui manque: அற்றதுமுற்றதுஞ் சொல்லுகிறது dire ce qui n'est pas et ce qui est. 2° ce qui est convenable: அற்றதுபோற்றியுண்மின் mangez en considérant ce qui convient à la santé, *ou* ce qui vous convient.

அற்றம், *n.v. d'*அறுகிறது; maigreur, ténuité, abattement, crainte, occasion, opportunité, stupidité, trouble,distraction,abri, lieu caché: —பார்க்கிறது chercher l'occasion; அறிவற்றங்காக்குங்கருவி la science est le moyen d'éviter le trouble de l'esprit. [entièrement.

அற்றறுதியாய், (அற்று, அறுதி),

அற்றற்றை.*adj*,(அன்று,அன்று), quotidien,journalier: —ப்பிழைப்பு la subsistance pour chaque jour.

அற்றான், *pl.* அற்றார், (அறுகிறது),mort, pauvre,sage, anachorète: அற்றாரழிபசிதீர்த்த லஃதொருவன் பெற்றான்பொருள்வைப்புழி celui qui rassasie les pauvres a trouvé où placer ses richesses.

அற்று,1° *gér.d'*அறுகிறது: அற்றுப்போன fini,rompu,décidé,aboli. 2° (அ *dém.*),cela,de cette manière,ainsi. 3° particule dite சாரியை,qui dans la déclinaison du pluriel neutre de certains mots se met avant la terminaison des cas,comme dans பலவற்றை(பல,அற்று,ஐ),plusieurs choses.

அற்றை.1° petitesse. 2° *P.* அற்றாய் 2me *pers. parf. d'*அறுகிறது, tu t'es rompu. 3° (அன்று),ce jour-là,alors. 4° *adj.de* அன்று, de ce jour-là,quotidien,journalier: அற்றைக்கூலி salaire de ce jour-là; அற்றைவரைக்கும் jusqu'alors,jusqu'à ce jour là; அற்றைக்கற்றை chaque jour,journellement; அற்றைவாக்கியம் longitude de la lune(dans les tables d'astronomie.)

☞ அன,dans l'ancienne ortho-

graphe se met pour அந; en conséquence cherchez par அந les mots en அன qui ne se trouvent pas ici, surtout lorsque cette particule est l'அ privatif et le ந euphonique.

அனந்தர், cotonnier, gossypium, sommeil, bile, folie, étourdissement, crête de paon, boucle de cheveux, lasciveté, impudicité.

அனந்தல், sommeil, —léger, —du matin: —கொள்ளுகிறது dormir; அனந்தற்பத்தி berceau ou arbre pour se reposer pendant la chaleur du jour.

*அனபியிதகருத்தன், (அன் *priv.*), nom d'agent à l'ablatif en ஆல்.

*அனலம், (anala), chaleur, feu sous-marin, un des 28 livres des Sivenistes. [on de brûler.

அனலல், *n.v.d'* அனலுகிறது; action

*அனலன், (anala), feu, Analen un des 8 Vasous ou demi-dieux.

அனலாசனபக்ஷி, (அனல், அசனம்), oiseau qui mange le feu, *i.e.* l'autruche.

அனலி, (அனல்), le soleil. [truche.

அனலுகிறது, னன்றேன், னலுவேன், *ou* னல்வேன், னல், *ou* னலு, னல, *v.n.* (அனல்), brûler, être en feu, flamber, être ardent.

அனலேறு, (அனல், ஏறு), foudre.

அனலொடுவேந்தன், (அனல், வேந்தன்), espèce d'arsenic composé.

*அனல், (anala), 1° feu, braise, charbons ardens, chaleur du feu, —de la fièvre, chaleur, foudre, intelligence. 2° *imp. et part. d'* அனலுகிறது: அனலாயிருக்கிறது brûler, être brûlant; அனல்படுகிறது être gâté par la chaleur, souffrir de la chaleur; அனல்வீசுகிறது le feu ou le soleil darder sa chaleur, —être ardent, s'enflammer; அனற்பொறி étincelle; அனற்றிரள் abondance de feu.

அனல்காவி, (அனல், காலுகிறது), lentille de crystal.

அனல்கிறது, *V.* அனலுகிறது.

அனல்வென்றி, (*id.*), or pur, raffiné.

*அனவஸ்தானம், (அன் *priv.* அவஸ்தானம்), instabilité, défaut de fermeté, mauvaise conduite.

*அனவஸ்தை, (அன் *priv.*), infinité, chose sans fin: —த்தோஷம் progrès à l'infini.

அனற்றல், chaleur, *n. v. d'* அனற்றுகிறது. [ணம்.

அனற்று, 1° *imp. du suiv.* 2° *V.* திரு

அனற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v.a.d'* அனலுகிறது, échauffer, rendre chaud.

*அனன்னியசன், (அன் *priv.* அன்னிய, சம்), Kâmen, né dans le cœur et non étranger.

*அனாவிருஷ்டி, (அன் *priv.* ஆ, விருஷ்டி), manque de pluie.

அனிச்சம், அனிச்சை, espèce de plante, —d'arbre dont la fleur est, dit-on, si tendre que dès qu'on la flaire elle se fane. [d'anis.

அனீசு, (anis), anis étoilé, espèce

அனுக்கம், (அனுங்குகிறது), déclin, décadence, peine, maladie, nonchalence, sollicitation, crainte, serpent, sandal.

அனுக்கியடித்தல், espèce de jeu.

அனுக்கை, permission.

அனுங்கல், அனுங்குதல், *n. v. du suiv.* action de se faner, de se flétrir, pressante sollicitation, effort, peine, mécontentement, pleurs, roulement.

அனுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.a. et n.* solliciter, presser, se faner, se flétrir, s'efforcer, diminuer, manquer, se remuer, se fâcher, pleurer, se rouler. [*V.* அநுஷம்.

அனுஷம், அனுடநாள், அனுடம்,

அனுப்பு, 1° envoi, ce qu'on envoie. 2° *imp. et part. d'* அனுப்புகிறது.

அனுப்புதல், envoi, légation, ambassade; *n.v. du suiv.*

அனுப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v.a.* envoyer, expédier: ஆள்—, செய்தியனுப்புகிறது envoyer un messager, —une nouvelle; வழியனுப்புகிறது faire un peu la conduite; அனுப்பிவிடுகிறது congédier, renvoyer: அனுப்பிவிடுதல் renvoi, congé.

அனுப்புவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. du préc.* faire envoyer, ordonner d'expédier, (ஒருத்

தனிடத்தில்) அனுப்புவித்துக்கொள்ளுகிறது dire adieu, prendre congé.

அனை, sparus-scandens, poisson d'eau douce qui dans les pluies monte sur certains palmiers ou dattiers. [ம் tout.

அனைத்து, autant, tout: அனைத்து

அனைய, *sorte de part.* comme, autant que: அனையன், அனையவன், *pl.* அனையர், அனையவர் semblable, tel que, pareil à.

அனைவர் tous, autant que: அனைவரும் tous, tout le monde; அனைவருமாக tous ensemble. [அனைத்தும்.

அனைவு, அனைவும், *P.* அனைத்து,

அன், particule dite சாரியை, terminaison du nominatif singulier de plusieurs noms appellatifs et autres et de la 3me personne du singulier masculin des verbes. [கி.

அன்பகர், la plante சமுத்திரசோ

அன்பள், *f.* *d'* அன்பன். 1° amie, bien-aimée, femme, amante. 2° *n. pr.* Amatrix.

அன்பன், (அன்பு), 1° ami, bien-aimé, mari, amant. 2° *n. pr.* Amator.

அன்பு, amour, affection, amitié, désir, bienveillance, bonté: அன்பாய் *adv.* tendrement, avec affection, — amour: ஒருவன்மேல் *ou* ஒருவனிடத்தில் அன்புகூருகிறது, ஒருவனுக்கு அன்புசெய்கிறது aimer quelqu'un; அன்புகாட்டுகிறது montrer de l'amour, de l'affection; அன்புள்ள, aimable, affectionné.

அன்புடைமை, (அன்பு, உடைமை), amour, tendresse, affection, surtout entre époux.

அன்புடையான், அன்புடையோன், *m.* அன்புடையாள், *f.* (அன்புடைமை), mari, amateur, amant, femme, amatrice, amante.

அன்மதம், *P.* அல்மதம், alun de plume, alumen plumosum.

அன்மயம், (அல், மயம்), doute.

அன்மை, (அல், மை), mal. ‖ *V.* அல்லாமை.

அன்மொழி, (அல், மொழி), mot étranger: அன்மொழித்தொகை ellipse autre que celle de la terminaison des cas, celle du verbe, du mot ஆகிய, des expressions de comparaison et du mot உம். *Ex.* பொற்றொடி bracelet d'or *i. e.* fait avec de

*அன்வயம், *V.* அன்னுவயம். [l'or.

அன்றன்று, (அன்று, அன்று), journellement: அன்றன்றுள்ள quotidien. [(அன்று), journellement.

அன்றுடம், அன்றுடகம், அன்றுடு,

அன்றி, அன்றியே, *gér. d'* அல்ல; *il gouverne le nom. ou l'acc.* outre, excepté, sans: இதன்றி, இதுவன்றி, இதன்றியே, இதுவுமன்றி outre ceci; அன்றியே, அன்றியும் en outre, de plus, néanmoins. [nom d'un oiseau.

அன்றில், la 19me constellation,

அன்று, 1° 3me *pers. sing. neutre d'* அல்லேன், non, cela n'est pas ainsi. (Il nie la qualité ou la propriété): அன்றென்கிறது dire non, nier. 2° அன்று particule explétive sans signification. 3° அன்று, *dat.* அன்றைக்கு, (அ *dém.*), ce jour-là, alors: அன்றுதொட்டு depuis lors, — ce jour-là; அன்றுள்ளபடி comme alors.

அன்றெரிந்தான்பூடு, *V.* அண்ணெரிஞ்சான்பூண்டு.

அன்றே, (அன்று, ஏ), 1° non vraiment, non. 2° ce jour-là même.

அன்றைக்கு, *dat. de* அன்று, ce jour-là, alors, dernièrement: ஞாயிற்றினன்றைக்கு dimanche; திங்களினன்றைக்கு lundi.

அன்றைய, *adj. d'* அன்று: — தினம், — தினத்தில், ce jour-là, அன்றையதினமுதல் depuis ce jour-là.

அன்றோ, (அன்று, ஓ), n'est-ce pas?

அன்ன, 1° *P.* அந்த, ce, cette, ces. (Il ne double pas le க, ச, த, ப.) 2° comme, tel que, semblable à: மதியன்னமுகம் visage brillant comme la lune. 3° *pl. n.* de pareilles choses: அன்னது, cela, la même chose.

*அன்னகந்தி, (அன்னம்), colique, espèce de dyssenterie.

*அன்னகோட்டகம், — கோஷ்டகம், (அன்னம்), grenier.

*அன்னகோட்டகன், — கோஷ்டகன், (அன்னகோஷ்டகம்), le soleil, Vichnou.

*அன்னகோட்டம், —கோஷ்டம், (அன்னம்), grenier.

அன்னக்கொடியோன்,(அன்னம், கொடி), Brama, qui a un cygne à son drapeau.

*அன்னசத்திரம்,அன்னசாலை,(அன்னம்), hospice ou l'on distribue de la nourriture.

* அன்னசலம், (அன்னம், சலம்), support, entretien, subsistance.

*அன்னசாரம்,(அன்னம்) ,cange, eau de riz épaisse.

*அன்னசுத்தி,(*id.*),beurre fondu.

*அன்னதன், (அன்னம், da *qui donne*), père nourricier.

*அன்னதாதா,அன்னதாதிரு, (அன்னம்), père nourricier. [ழை.

அன்னதாழை, (*id.*), espèce de தா

*அன்னதானம்,(*id.*), distribution de nourriture aux pauvres: —கொடுக்கிறது, செய்கிறது, பண்ணுகிறது donner à manger aux pauvres.

அன்னத்தூவி,அன்னத்திறகு,(அன்னம்,தூவி, இறகு), duvet—, plume de cygne; on les met parmi les choses qui servent à faire des lits.

அன்னநடை, (அன்னம்), marche de cygne, démarche modeste et élégante des femmes.

*அன்னபானம்,(அன்னம்),nourriture et boisson.

*அன்னபானுதி, (அன்னம்,பானம்,ஆதி), toute espèce de nourriture: அன்னபானுதிகள் le boire et le manger.

*அன்னபூமி, (அன்னம்), grande quantité de nourriture, — de riz cuit, vase à cuire le riz.

அன்னபேதி, (அன்னம்), vitriol vert, sulfate de fer.

அன்னப்பால், (அன்னம்), eau de riz cuit, celle dans la quelle on a fait cuire le riz.

*அன்னப்பிராசனம், (அன்னம்), action de donner du riz à manger, sevrage avec cérémonies et surtout celle de faire manger du riz cuit.

*அன்னமயம்,(அன்னம்),*ou* அன்னமயகோசம், corps, nourriture, entretien, manière dont le corps croit et décroit: அன்னமயமின்றிப் பின்னைமயமில்லை la nourriture est le principal moyen d'existence:

*அன்னமலம்,(அன்னம்), cange, eau de riz épaisse.

அன்னமுரசு,(அன்னம்),tambour qu'on bat pour la distribution du riz cuit.

*அன்னம், 1° (anna), nourriture, aliment, riz cuit, aumône de nourriture, grains. 2° (hansa), cygne indien, espèce de cerf: — பகருகிறது distribuer la nourriture, le riz cuit, அன்னமிடுகிறது donner à manger; —du riz cuit, nourrir; —முட்டுகிறது le riz manquer; —முட்டினுலெல்லாமுட்டும் là ou le riz manque, tout manque ou semble manquer; — போலநடக்கிறது marcher comme un cygne,avoir une demarche élégante, gracieuse.

*அன்னரசம், (அன்னம்), chyle.

*அன்னரேகை, (அன்னம்), une des raies de la main.

அன்னர், (அன்ன), de tels hommes,de telles gens. [நல்ல),femmes.

அன்னவார், *P.*அந்நல்லார் (அம்,

அன்னவூஞ்சல், *V.*செடிவூஞ்சல்

*அன்னவஸ்திரம், (அன்னம்), la nourriture et le vètement.

அன்னவம்,la mer.

அன்னவன்று, *V.*அணிநுணு.

அன்னவாசயம், (அன்னம்,ஆசயம்), estomac, garde-manger.

*அன்னவிகாரம், (அன்னம்), sécrétion —,effusion du sperme.

அன்னவூர்தி, (அன்னம், ஊர்தி), celui, — celle qui a pour monture un cygne, *i.e.*Brama, Saratsouvadi.

அன்னவூறல், (அன்னம், ஊறல்), eau de riz, chyle.

அன்னவேதி, nom d'une plante.

அன்னுசி, ananas.‖ *V.*அனிசு.

*அன்னுதன், (அன்னம், ada *qui mange*), nourrisson.

*அன்னுபிஷேகம், அன்னுபிடேகம், (அன்னம், அபிஷேகம்), effusion sur la tête—, libation de riz cuit.

அன்னுர்,1° *P.*அல்நார்,asbeste. 2° *pl. d'*அன்னுன்.

அன்னான், *m.* அன்னாள், *f.* அன்னார், *pl.* (அன்ன), un tel, une telle, de telles gens.

அன்னிசு, *P.* அணிசு.

*அன்னியம், அந்நியன், அன்னியோன்னியம்... *V.* அந்நியம்...

அன்னு, *P.* அன்று, non, (usité parmi les brames).

அன்னுபாஷாணம், (அன்னு, பாஷாணம்), ne pas admettre ce qu'a dit l'adversaire, quoiqu'on le connaisse.

*அன்னுவயம், (anvaya), rapport entre la cause et l'effet, union, connexion, famille, race: அன்னுவயவிலக்கணம் règles pour la construction de la phrase; rapport entre la phrase incidente ou autre particularité dite விசேஷணம்; l'adjectif விசேஷியம்; le sujet ou l'agent கருத்தா; le régime கருமம்; et le verbe கிரியை. *Ex.* ainsi dans cette phrase: நூலுணர்ந்த தேவதத்தன் புகழையடைந்தான் le divin Tatten qui a appris les sciences a obtenu des éloges, நூலுணர்ந்த est le விசேஷணம், தேவ le விசேஷியம், தத்தன் le கருத்தா, புகழை le கருமம், et அடைந்தான் le கிரியை.

*அன்னுவாசனம், (அநு, வாசனம்), manufacture, regret, service, chose onctueuse ou rafraichissante. ‖ *V.* அநுவாசம்.

*அன்னுவாதேயம், (அநு, ஆதேயம்), présent fait à la femme après le mariage, par les parens du mari.

*அன்னுவாரோகணம், (அநு, ஆரோகணம்), *V.* அநுமரணம்.

அன்னை, mère, sœur ainée, compagne.

அன்னோ, *interjection d'admiration et de commisération*, oh! ha! hélas!

அன்னோன்றி, homme sans forces, [qui les a perdues.

ஆ

ஆ, 1° *ou* ஆகாரம், A long, qu'on prononce en épelant âvennâ, 2me lettre de l'alphabet. 2° ஆ à la fin des mots est interrogatif. *Ex.* வந்தானா est-il venu? அவனா est-ce lui? Il est quelquefois interrogatif et négatif à la fois. *Ex.* நானா serait-ce moi? *sous-entendu* certainement non. 3° ஆ se met pour ஆக ou ஆய் et signifie comme, ensemble, tant que, durant: ஆணாப்பிறந்தவன் un homme, un garçon, *litt.* celui qui est né comme garçon. 4° ஆ, *imp. de* ஆகிறது. 5° ஆ, hélas! ah, ah! oh! interjection de désir, de douleur, de pitié, d'admiration, de compassion: ஆமிகவுநொந்தாள் helas! elle a souffert beaucoup; ஆகெட்டேனே ah! je suis perdue! s'écriera une femme surtout à la mort de son mari. 6° ஆ, *s. gén.* ஆவின, bœuf, vache, bufflone ou femelle du buffle, femelle du gayal et des autres animaux, l'arbre ஆச்சா, désir, compassion, admiration, harmonie des mots, étoile: ஆவின்பால் lait de vache. 7° terminaison de la 3me pers. pl. neutre, du part. et du gér. des verbes négatifs. 8° ஆ au commencement des mots est une particule sanscrite qui signifie depuis, jusqu'à, vers, fin, diminution, séparation, union, beauté.

ஆஅ, (ஆ *avec* அளபெடை), *int. de surprise, de douleur et de compassion.* ah, ah! hélas! oh!

ஆக, *inf. d'*ஆகிறது, 1° (*avec le dat.*), à cause de, pour, en faveur de: உனக்காகச்செய்வேன் je le ferai pour l'amour de toi; இதுக்காக pour cela. 2° (*avec le nom.*), au lieu de, à la place de: அவனாகநீபோ va en sa place; கூலியாகவடித்தான் au lieu de salaire il ma donné des coups. 3° comme, en qualité de, en; மரமாகநிற்கிறாய் tu te tiens comme un arbre; அரசனாக en roi; அப்புறம்போகிறவராகக்காண்பித்தார் il fit semblant d'aller plus loin. 4° de soi-même, spontanément, de son propre mouvement; நீயாகச்சொன்னாயோ l'as-tu dit de toi-même? (கடியாரம்) தானாய்நடக்கிறதோ (la montre) mar-

che-t-elle d'elle-même? 5° en somme, en tout; ஆகவிருபதுபணம் total 20 fanoms. 6° ensemble, de compagnie: இருவருமாக tous deux ensemble. 7° durant, pendant: இருவருஷமாக pendant deux ans. 8° ஆக sert ainsi que ஆய் à former les adverbes: சந்தோஷமாக joyeusement; நீதியாக justement. 9° joint aux personnes du futur, il forme l'optatif, ou sert de simple futur: வாழ்வாயாக puisses-tu être heureux! செய்யக்கடவோமாகவும் nous le ferons; செய்வேனாக je le ferai; கொலைசெய்யாமலிருப்பாயாக tu ne tueras pas. 10° même: நானாக moi-même; அவனாக lui-même. 11° il se prend aussi dans son sens propre d'inf. d'ஆகிறது, சீக்கிரமாய்வேலையாகவேணும், il faut que l'ouvrage se fasse vite, ஆகக்கடவது que cela arrive! ஆகக்கொள்ள cela étant ainsi, c'est pourquoi; ஆகவில்லை cela n'a pas réussi; இவனுனக்கென்னமாகவேணும் quelle parenté y-a-il entre lui et toi? அதுபிசாசாயிருந்ததாகவேணும் c'a du être le diable.

*ஆகடியம், (அகடம்), licence, badinage, pétulance, moquerie, dérision, blâme, injustice, cruauté: ஆகடியக்காரன் moqueur, railleur, sycophante; ஆகடியமாய்ப்பேசுகிறது, ஆகடியம்பண்ணுகிறது railler, se moquer, tourner en dérision, insulter; ஆகடியமானவார்த்தை,—பேச்சு plaisanterie, raillerie.

ஆகட்டு, ஆகட்டும், (ஆக, ஒட்டு), laisse-faire, laissez-faire, soit, que cela arrive: எந்தக்காற்றாகட்டும் quelque vent qu'il fasse, peu importe; ஆகட்டேன் (ஆகட்டு, ஏன்) qu'il en soit ainsi, je vous prie. [vendiren.

*ஆகண்டலன், (akhandala), Dê-

*ஆகதம், (âhata), habit déchiré, habit neuf.

*ஆகமம், (âgama), 1° livre saint, livre sacré et divin, parole de Dieu, code de lois religieuses, science, science ou traité de morale et d'observances religieuses, certificat, témoignage écrit, approche, augmentation, addition de lettres dans l'union des mots. 2° (அகமம்), arbre: ஆகமசாஸ்திரம் livre sacré, ou science qui traite spécialement de la morale et des observances religieuses; —சாஸ்திரி savant dans les livres sacrés; —ப்பிரமாணம் ordonnance, précepte religieux, une des 3 bases du jugement, qui est la science ou le témoignage, science des stratagèmes, des prières ou enchantemens et de l'enseignement ou des dognes; —மலைவு corruption des livres saerés, enseignement qui en diffère; ஆகமத்துக்கேற்றநடபடி conduite conforme aux règles des livres sacrés. *Nota.* les sectaires abusent de ces mots.

*ஆகமனம், (âgamana), arrivée, venue; ஆகமனகாலம் l'avent, temps de l'avent,—de l'arrivée, passage du soleil d'un signe dans un autre, temps des couches.

ஆகமன், nom de Siven.

*ஆகம், 1° (அகம்), corps, poitrine, sein. 2° (âkha), levier—, barre de fer.

*ஆகம்பிதம், ஆகம்பிதமுகம், (âkampita), signe de tête qui vient d'approbation ou de désapprobation, de déplaisir ou de satisfaction.

*ஆகரணம், (âharana), exhortation, saisie.

*ஆகரம், 1° (âkara), place, lieu, siége, possession, espèce d'arsenic naturel, poignard, mine, multitude, chose excellente, ce qui est supérieur. 2° (âkhara), houe.

*ஆகரன், (âhara), voleur.

ஆகரி, ton de minuit qui a pour but d'inspirer la compassion, ton de midi, un des 42 nouveaux tons tamouls.

*ஆகருஷணம், ஆகருஷணை, ஆகருடணம், ஆகருடணை, (âkarchana), attraction, évocation, appel, c'est un des 64 கலைக்கியானம் et des அஷ்டகருமம் des Indous.

ஆகருஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, *v.a. et* ஆகருஷித்த

ல்,*n.v.* (ஆகருஷணம்), évoquer, attirer. [audition.

*ஆகருணனம், (ஆ, கர்னம், na), ஆகல், *V.* ஆகை. [se, désir.

*ஆகலனம், (âkalana), calcul, pri-

*ஆகவம், (âhava), combat, toile, sacrifice: ஆகவபூமி champ de bataille

*ஆகவனம், (ஆகவம், na), sacrifice.

*ஆகவனீயம், (ஆகவனம்), feu sacré des gentils, pris du feu perpétuel du chef de famille pour les sacrifices. [autant qu'il y a.

ஆகளவாய், (ஆகும், அளவு, ஆய்),

*ஆகற்பகம், (âkalpaka), ténèbres, contrition, regret, perdre l'esprit, évanouissement, nœud.

*ஆகற்பம், (âkalpa), augmentation, beauté, ornement, maladie.

*ஆகனம், (âkhana), levier ou barre de fer, instrument pour percer les murs.

*ஆகனிகம், (ஆகனம், ika), rat, cochon, animal qui creuse la terre, instrument pour creuser la terre.

*ஆகனிகன், (ஆகனம், ika), Otten, voleur, celui dont le métier est de creuser, de miner.

*ஆகன்னம், (ஆ, கன்னம்), oreille.

*ஆகா, 1° *int.* (hâhâ), ah! ah! 2° 3me *pers. plur. nég. neut.* *d'* ஆகிறது. 3° *part. nég. d'* ஆகிறது, *V.* ஆகாத. 4° les musiciens célestes dits கந்தருவர்.

ஆகாக்களங்கு, (ஆகா), espèce d'arsenic composé.

*ஆகாங்கிசை, ஆகாங்கிஷை, (âkânkchâ), violent désir.

*ஆகாசம், (âkâsa), air, éther, firmament, ciel, région aérienne, espace, vide, la matière éthérée, un des 5 élémens des Indiens, lieu, pied de 2 நிரை et 1 நேர், *i.e.* 4 brèves et une longue: ஆகாசக்கத்தரி la plante hibiscus longifolius; —கபாலம் menteur; —கபாலி homme—, être très-puissant, menteur; —கமனம் l'action—, l'art de marcher dans l'air; —கர்ப்பம் le milieu du ciel,—de l'air; —கர்ப்பபரியந்தம் jusqu'au milieu du ciel; —க்கருடன் la plante brionia epigea, dont la racine ressemble à la tête du faucon கருடன்; —க்கோட்டை chimère, vaine imagination; —க்கல் atome des rayons solaires; —க்குதிரை cheval qui vole, — très-vif; —தீபம் flambeau de la fête தீவாளி; —த்தாமரை la plante pistia stratiotes dont la racine flotte sur l'eau, mensonge; —த்தொனி voix aérienne, —venue du ciel, —dont l'auteur est inconnu; —ப்பட்சி oiseau de paradis, alouette; —ப்பிரவேசம் art d'entrer et de disparaître dans l'air; —மண்டலம் une des divisions de l'art de la danse; —மயம் le vide, le vide du firmament; —மார்க்கம் chemin de l'air; —யானம் char aérien; —வல்லி la plante aquatique menyanthes cristata, la plante சிந்தில்; —வாசிகள் habitans de l'air; —வாணி, *V.* ஆகாசத்தொனி.

*ஆகாசேசன், (ஆகாசம், ஈசன்), Dêvendiren, le prétendu roi de l'air.

ஆகாத, *part. nég. d'* ஆகிறது, non fait, non fini, non à faire, impossible, mauvais, inconcevable, déplaisant, inconvenant, vicieux, déshonnête: —ஆசை mauvais désir; —வார்த்தை paroles déshonnêtes; —காரியம், *ou*

ஆகாதது, (ஆகாத), chose mauvaise, —inconvenante, —impossible: ஆகாததைச்செய்தான் il a fait ce qui n'était pas à faire, il a fait une chose mauvaise; ஆகாததாய் mal.

ஆகாதவன், (*id.*), *ou* ஆகாதமனுஷன் homme méchant, déshonnête, incapable, ennemi: உனக்காகாதவன் celui qui te déplait, ton ennemi; ஒன்றுக்குமாகாதவன் homme bon à rien; வேலைக்காகாதவன் homme incapable de travailler.

*ஆகாதம், 1° (akhâta), étang, mare étang naturel. 2° (âghâta), coup, massacre. ||*ou*

*ஆகாதனம், (âghâtana), meurtre, lieu ou place d'exécution, abattoir, lieu où l'on tue les bestiaux.

ஆகாது, 1° *ou* ஆகாமல், *gér. nég. d'* ஆகுகிறது: ஆகாதிருக்கிறது être

mauvais, ne pas convenir, n'être pas fait; ஆகாதேபோகிறது devenir inutile, ne pas réussir; ஆகாதேபோம் cela ne réussira pas. 2° 3me *pers. neut.d'* ஆகிறது, (*avec le dat.*), c'est mal, il est inconvenant, indécent, déplaisant, désagréable;(*avec.l'abl.*), il èst impossible; அதுஎன்னாலேயாகாது je ne puis faire cela, cela m'est impossible; இதுஎனக்காகாது ceci ne me convient pas, ne me plait pas, ceci est mal ou inconvenant pour moi; அதுசெய்யலாகாது il ne convient pas de faire cela; என்பேச்சவனுக்காகாது mes paroles ne lui plaisent pas; ஆகாதென்கிறது désapprouver; அவனுக்குமிவனுக்குமாகாது ils ne s'accordent pas l'un avec l'autre; அதுஒன்றுக்குமாகாது cela n'est bon à rien.

*ஆகாத்தியம்,(அகாத்தியம்), mal, moquerie.

*ஆகாமியம், méchanceté, malice, tort, injure:—பண்ணுகிறது, —செய்கிறது nuire, faire tort, offenser; —ஆய்நடக்கிறது se conduire mal, —en impie; ஆகாமியக்காரன் homme injuste, méchant, cruel.

*ஆகாமியன், (ஆகாமியம்), moqueur, méchant homme.

ஆகாமை, *n.v.nég.d'* ஆகிறது. non-existence, impossibilité, inconvenance, indécence.

*ஆகாயம், *P.* ஆகாசம்: ஆகாயகணம் pied de 2 நிரை et 1 நேர், *i. e.* 4 brèves et 1 longue;—கமனம், *V.* ஆகாசகமனம்;—கருடன், *V.* சித்தில்;—பதவி béatitude céleste, prétendu paradis du roi Tirousangou;—மாஞ்சி sorte d'herbe médicinale;—ப்பிரவேசம், *V.* ஆகாசப்பிரவேசம்;—வழுதலை espèce de bringelles; —வாசிகள் les habitans de l'air:—வீதி orbite de la lune dans le zodiaque; ஆகாயத்தின்கூறுபாடு, modifications de l'air. Les Indous comprennent sous ce terme l'air ou le ton, l'aversion, la crainte, la luxure et la honte.

*ஆகாரகுத்தி, (ஆகாரம்), dissimulation, tour d'adresse. [chyle.

*ஆகாரசம்பவம், (*id.*), graisse,

*ஆகாரணம்,(âkârana), appel.

*ஆகாரதாகம்,(ஆகாரம், தாகம்), incendie d'une maison.

*ஆகாரம், 1° (âkâra), l'â long, figure, apparence, signe. 2° (âgâra), maison, emplacement de maison. 3° (âghâra), beurre fondu, aspersion. 4° (âhâra), nourriture, aliment: —பண்ணுகிறது, —கொள்ளுகிறது manger; —அற்றுப்போகிறது,—விழுந்துபோகிறது perdre l'appétit, manquer de nourriture;—ஆய்ப்போகிறது devenir la proie; அவனுக்குஆகாரவிறக்கமில்லை il n'a point d'appétit, la nourriture ne passe [pas.

ஆகாரி,(ஆகாரம்), vie, chat.

*ஆகாரியன்,(ஆகாரம்), celui qui mange, qui vit de. [le, bassin, cuvier.

*ஆகாவம்,(âhâva), guerre, batail-

ஆகாவென்கிறது, (ஆகா, என்கிறது), *ou* ஆகாவென்றுகூப்பிடுகிறது, ஆகாவென்றிரைகிறது, vociférer, crier, hurler.

ஆகி, *gér. d'* ஆகிறது: —ப்போகிறது finir, tirer à sa fin;—ப்போகிறதரவாயிலே quand cela allait finir; அவன்காரியம்ஆகிப்போயிற்று son affaire est terminée, il est mort.

*ஆகிஞ்சனம்,(âkintchana), pauvreté.

*ஆகிதாக்கினி,(âhitâgni), le brame qui entretient le feu perpétuel.

ஆகிய, *part. d'* ஆகிறது, qui est,—

ஆகிரதம், vénération. [est devenu.

ஆகிரம், extension.

ஆகிரா, la ville d'Agra, autrefois la métropole du grand Mogol.

*ஆகிருதி,(âkrouti), figure, forme, air, corps, partie, espèce, modèle, préjugé, préoccupation, strophe de 4 vers de 22 syllabes chacun: ஆகிருதியுள்ளவன் un bel homme.

ஆகிருநந்தனம், l'arbre புன்கு.

ஆகிலப்புள்,(*du latin* aquila, புள்), aigle.

ஆகில், *conditionnel d'* ஆகிறது, si, s'il est: இதுநல்லதாகில் si cela est bon; வந்தானேயாகில் s'il est venu; *ou* வருவானேயாகில் s'il vient.

ஆகிலும், (ஆகில், உம்), quoique,

quoiqu'il soit: இதுவருத்தமாகிலும் quoique cela soit difficile.(Au commencement (de la phrase), cependant, néanmoins, mais:—அவன்வரட்டும் cependant qu'il vienne.(Après un mot), au moins: ஒருத்தனாகிலும் au moins quelqu'un; அவனாகிலும் வாசிப்பானோ lui au moins lira-t-il? ஒருத்தனாகிலுமில்லை, il n'y a pas même une personne.(Double), ou;soit, soit:இவனாகிலும்அவனாகிலும் celui-ci ou celui-là. (Joint aux mots interrogatifs, il détruit l'interrogation et ajoute au mot un sens universel):ஆராகிலும், எவனாகிலும் qui que ce soit, quiconque, quelqu'un;எப்போதாகிலும் en quelque temps que ce soit;ஆகிலுமோ néanmoins, encore.

ஆகிறது, *sync. d'*ஆகுகிறது,*parf.* ஆனேன், *ou* ஆயினேன், *fut.* ஆவேன், *imp.* ஆ, *ou* ஆகு, *inf.* ஆக, *gér.* ஆய், *ou* ஆகி, *part.prés.* ஆகிற,*part. du parf.* ஆகிய, ஆன, ஆயின, ஆய, *part.du fut.* ஆம், ஆகும், *nég.* ஆகேன், *part.* ஆகா, ஆகாத, *gér.* ஆகாது,ஆகாமல், *v.n.* être,devenir, être fait, convenir,être bon,utile, profitable, convenable,achevé, fini, possible, prospérer, réussir, plaire, se changer, cuire, être presque cuit, s'apprêter; சாப்பாடாகுது le repas s'apprête; வேலையாகின்றது l'ouvrage se fait, s'avance; உன்வியாதிக்காகுமிது ceci convient à ta maladie; இனியாவானோ désormais prospérera-t-il. (Joint à un attribut il marque la qualité): நல்லதாமே il sera bon, il est bien de... ஆகிறவேளையில், —நேரத்தில், —சமயத்தில் tandis que, pendant qu'il se fait; அவனுருக்குமாகான் il ne plait à personne. [லும்.

ஆகின், *V.*ஆகில்;ஆகினும், *v.* ஆகி

*ஆகு,(âkhou), rat,rat nommé பெருச்சாளி, nombril, voleur,cochon.‖ *V.*சாமனா.

*ஆகுகன், (ஆகு, ga *qui va*), celui qui va à cheval sur un gros rat. *i.e.* Vinâyaguen.

ஆகுகிறது,*V.*ஆகிறது.

ஆகுகை,*V.*ஆகை.

*ஆகுஞ்சனம்,(ஆ,குஞ்சனம்), action de contenir, de réprimer,d'accumuler, de courber,courbure,contorsion. [confusion, lâcheté.

*ஆகுண்டிதம், (àkountita),honte,

*ஆகுதம், (âhouta),corroboration, conservation de la vie, rétablisse-

ஆகுதல், *V.*ஆகை. [ment.

*ஆகுதி,(âhouti),offrande de nourriture, sacrifice.‖ *ou* —பண்ணுகிறது verser du beurre fondu dans le feu du sacrifice.

*ஆகுபாஷாணம், (ஆகு), espèce d'arsenic, mort aux rats.

*ஆகுபுகு,(ஆகு,bhouk *qui mange*), chat, l'animal qui mange les rats.

ஆகுபெயர், (ஆகும், பெயர்), mot employé métaphoriquement, nom d'une chose donné à une autre qui y a rapport. *Ex.* தாமரை le nénuphar, pour dire la fleur du nénuphar. [*d'*ஆகிறது,*V.*ஆம்.

ஆகும்,3me *pers. neut. et part. fut.*

*ஆகுரதன்,(ஆகு,இரதம்),*V.*ஆகுகன்.

*ஆகுலம், ஆகுலத்துவம், ஆகுலி, (âkoula), cortége, suite, bruit, son, peine, chagrin,angoisse, vexation, anxiété, trouble: ஆகுலப்படுகிறது, ஆகுலத்துடனே யிருக்கிறது, *V.* ஆகுலிக்கிறது. [te,inquiet.

*ஆகுலன், (ஆகுலம்),homme tris-

ஆகுலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன்,லி,லிக்க,*v.n.*(ஆகுலம்),être vexé, triste,inquiet, peiné, dans les angoisses, s'affliger, pleurer, crier, s'efforcer.

ஆகுலித்தல், *n.v. du préc.* pleurs, cri, bruit, peine,vexation, trouble, inquiétude, effort. [ஆகுகன்.

*ஆகுவாகனன்,(ஆகு,வாகனம்), *V.*

ஆகுளி, petit tambour,instrument de musique.

ஆகுனி,ஆகுனிவாதம், une des 80 espèces de flatuosités ou d'humeurs, maladie qui en vient.

*ஆகூதம், 1° (âhoûta), appel. 2° (âkoûta), intention, désir.

*ஆகேடகம், (âkhêtaka), chasse.

ஆகை, *n.v. d'*ஆகிறது, existence, essence, manière d'être: ஆகையால், ஆகையில், ஆகையினாலே cela étant, en conséquence, c'est pourquoi, donc; ஆகையால்நகைக்கிறான் c'est pourquoi il rit. (Après un verbe), parce que; வந்தானாகையால் parce qu'il est venu.

ஆகேன், *nég. d'* ஆகிறது.

ஆகோடியம், obstacle, opposition.

ஆக்க, *inf. d'* ஆக்குகிறது.

ஆக்கதம், crocodile.

ஆக்கம், Lakchimi, armée sous les drapeaux, détachement, prospérité, or, élévation, gain, profit, augment, accroissement, augmentation, existence: ஆக்கச்சொல் mot allongé, — à augment; ஆக்கஞ்செப்பல், —செப்புகிறது faire connaitre aux autres son chagrin; ஆக்கவருஷம் année bissextile; —வினை verbe allongé, — qui prend l'augment; —வினைக்குறிப்பு mot susceptible d'augment, soit qu'il l'ait ou qu'il ne l'ait pas. *Ex.* பெரியன் *P.* பெரியனாயினான்; —வும்மை la particule உம் indiquant augmentation. *Ex.* பாலுமாம் மருந்துமாம் c'est du lait et un remède.

ஆக்கல், 1° *n.v. V.* ஆக்குகை. 2° *opt. d'* ஆக்குகிறது.

ஆக்கி, *gér. d'* ஆக்குகிறது: —ப்போடுகிறது, —யிடுகிறது faire cuire et servir.

*ஆக்கிநேயம், *V.* ஆக்கினேயம்.

*ஆக்கியம், (âkhyâ), nom.

*ஆக்கியாதம், (âkhyâta), diction, l'action de dire.

ஆக்கியாபனை, (âkhyâpanâ), ordre.

*ஆக்கியாபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v.a.* (ஆக்கியாபனை), ordonner, commander.

ஆக்கியாபித்தல், *n.v. du préc.* ordre, commandement.

*ஆக்கியானம், (âkhyâna), fable.

ஆக்கியோன், *n.app. d'* ஆக்குகிறது, auteur, faiseur, créateur.

*ஆக்கிரகம், (âgraha), indignation, colère, fureur, obstination, habileté, pouvoir, patronage, supériorité, action de surpasser, — d'exceller.

*ஆக்கிரகாயணி, (âgrahâyani), un des 21 sacrifices des gentils.

ஆக்கிரகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v.a.* (ஆக்கிரகம்), être en colère, s'irriter, s'enflammer de colère, s'obstiner, protéger, favoriser, surmonter. [*du préc. V.* ஆக்கிரகம்.

ஆக்கிரகித்தல், ஆக்கிரகிப்பு, *n. v.*

ஆக்கிரந்திதம், trot (de cheval).

*ஆக்கிரமம், (âkrama), valeur, mal, acquisition, opposition, action de surpasser, de traverser, de charger, de prendre sur soi, d'étendre, de répandre. ‖ *V.* ஆக்கிரமித்தல்.

ஆக்கிரமன், *m.* ஆக்கிரமி, *f.* (ஆக்கிரமம்), orgueilleux.

ஆக்கிரமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v.a.* (ஆக்கிரமம்), usurper, empiéter, prendre, s'enorgueillir.

ஆக்கிரமித்தல், ஆக்கிரமிப்பு, *n.v. du préc.* orgueil, prise, usurpation, empiétement. [21 sacrifices payens.

ஆக்கிரயணம், (âgrâyana), un des

*ஆக்கிராணம், (âghrâna), satisfaction, satiété, exhaler une odeur, odeur, odorat, nez. ‖ *ou* ஆக்கிராணப்பொடி tabac (à priser); —விந்திரியம், (இந்திரியம்), nez; —விந்திரியக்காட்சி action de flairer, sentir.

ஆக்கிராணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v.a. et* ஆக்கிராணித்தல், *n. v.* (ஆக்கிராணம்), sentir, flairer, prendre du tabac, priser. [dépasser, de surmonter.

*ஆக்கிராந்தி, (âkrânti), action de

*ஆக்கிராயணம் (âgrâyana), action de garder la moisson. [colère.

ஆக்கிரிஷம், (*P.* ஆக்குரோஷம்),

*ஆக்கிரீடம், (âkrida), bosquet, jardin, passe-temps.

*ஆக்கிரோசம், ஆக்கிரோசகம், (akrôsa, —ka), jurement, malédiction, mauvaise imitation.

*ஆக்கிரோசனம், (ஆக்கிரோசம், na), malédiction.

ஆக்கிற, *part. de*

ஆக்கிறது, *sync. d'* ஆக்குகிறது.

*ஆக்கிறிஷம், ஆக்கிறிஷ்டம், con-

jecture: ஆக்கிரிஷ்ஞானம் connaissance conjecturale, sans preuve.

*ஆக்கினைகரணம், (ஆக்கினை, கரணம்), obéissance. [serviteur.

*ஆக்கினைகரன், (ஆக்கினை, கரன்),

*ஆக்கினைசக்கரம், (ஆக்கினை, சக்கரம்), souveraineté, ordre, commandement, manière de gouverner.

*ஆக்கினைபங்கம், (ஆக்கினை, பங்கம்), désobéissance.

*ஆக்கினைபத்திரம், (ஆக்கினை, பத்திரம்), ordre écrit, formule de commandement.

*ஆக்கினிஸ்நானம், (அக்கினி, ஸ்நானம்), bain de cendres, action de se frotter tout le corps de cendres de bouze de vache.

*ஆக்கினேயம், (âgnêya, *de* அக்கினி), un des 18 pouranas, qui traite du feu, une des flèches d'Agni.

*ஆக்கினேயாஸ்திரம், (ஆக்கினேயம், அஸ்திரம்), dard enflammé.

*ஆக்கினை, (âdjnâ), châtiment, punition, supplice, jugement, sentence, ordre (d'un supérieur), le front (qui est) le siége de l'âme (selon les Indous): ஒருத்தனையாக்கினையிடுகிறது punir quelqu'un; ஒருத்தனுக்குஆக்கினையிடுகிறது donner un ordre à quelqu'un, lui infliger un châtiment; ஆக்கினைக்குள்ளாயிருக்கிறது mériter une punition, se soumettre à la punition, être soumis aux ordres; ஆக்கினைப்படுகிறது ஆக்கினைக்குட்படுகிறது être puni, subir la punition; ஆக்கினைக்குள்ளாகத்தீர்க்கிறது condamner au supplice, —à être puni; நாலாக்கினையும்பண்ணுகிறது couper à quelqu'un le nez, les oreilles, les mains et les pieds: அவராக்கினைக்குள்ளெல்லாம்நடக்குது tout marche d'après ses ordres.

ஆக்குகிறது, *sync.* ஆக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *nég.* க்கேன், *v.a. d'* ஆகிறது, faire, apprêter, accommoder, rendre, faire cuire le riz: ஆக்குகிற *ou* ஆக்கிறவீடு cuisine; ஆக்கப்பட்டகறி ragoût ou mets accommodé.

ஆக்குகை, ஆக்குதல், *n. v. du préc.* action de faire, d'accommoder, de faire cuire, de créer.

ஆக்கும், 3me *pers. neut. et part. du fut. d'* ஆக்குகிறது, (au milieu de la phrase), certainement, sans aucun doute: இதாக்கும்புண்ணியம் ceci est certainement vertu; (à la fin de la phrase), peut-être: நாளைவருவானுக்கும் il viendra peut-être demain.

*ஆக்குரோஷம், ஆக்குரோசம், (âkrôsa), colère, fureur, tapage.

*ஆக்குரோசனம், (âkrôsana), injure, malédiction.

*ஆக்குவயம், (âhvaya), nom.

ஆக்குவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v.a.caus.d'* ஆக்குகிறது, faire faire, ordonner de faire, —de faire cuire.

ஆக்கை, *P.* யாக்கை, corps, lien, chose qui sert à lier: —போட்டுக்கட்டுகிறது lier, attacher.

ஆக்கொல்லி, (ஆ, கொல்லுகிறது), un vers, l'arbre தில்லை.

*ஆக்ஷபணம், (akchapana), jeûne.

*ஆக்ஷபாடிகன், (அக்ஷம், pâtika *qui fait marcher*), juge.

*ஆக்ஷபாதன், (அக்ஷம், pâda *qui suit*), logicien, sectateur de la philosophie dite நியாயம்.

*ஆக்ஷாரணம், ஆக்ஷாரம், (âkchârana, âkchâra), accusation, imputation, mépris.

*ஆக்ஷேபகம், (ஆக்ஷேபம், ka), accusation, imputation, maladie, vent, flatuosité. [jection.

*ஆக்ஷேபனை, (ஆக்ஷேபம், nâ), ob-

*ஆக்ஷேபம், (âkchêpa), objection, réfutation, altercation, contestation, empêchement: ஆக்ஷேபகுணம் caractère disputeur, —chicaneur.

*ஆக்ஷேபனம், ஆக்ஷேபனை, (ஆக்ஷேபம், na, nâ), réfutation, objection, raison contraire.

ஆக்ஷேபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v.a.* (ஆக்ஷேபம்), disputer, réfuter, objecter, chicaner, contester, empêcher: அவன்சொன்னவார்த்தையர்க்ஷேபிக்கப்பட்டது on a opposé des objections à son avis,

à ses paroles; அவன்செய்தகாரியமாக்ஷேபிக்கப்பட்டது son affaire a éprouvé des obstacles.

ஆங்க, 1° *partic.exp.* 2° *adv.* là.

*ஆங்காரம், *P.* அகங்காரம், orgueil, arrogance, caprice, libertinage, obstination, présomption, animosité, résolution, pouvoir de l'âme qui cause l'action: ஆங்காரவிஷயகத்தவம் pénitence hypocrite, qui procède d'un cœur encore orgueilleux; ஆங்காரத்தாற்செய்தபாவம் péché volontaire, qui vient de l'orgueil ou de obstination; —செய்கிறது se livrer au libertinage.

*ஆங்காரன், *m.* ஆங்காரி, *m.f.* (ஆங்காரம்), orgueilleux, arrogant, obstiné, violent.

ஆங்காரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.n.* (ஆங்காரம்), s'enorgueillir, être orgueilleux, arrogant, obstiné, passionné, agir par haine.

ஆங்காரித்தல், ஆங்காரிப்பு, *n.v. du préc.* orgueil, obstination, arrogance.

ஆங்காலம், (ஆம், காலம்), bonne occasion, opportunité: —ஆகிறது être opportun. [*P.* அங்கிசம், partie.

*ஆங்கிஷம், ஆங்கிடம், ஆங்கிக்ஷம்,

*ஆங்கிரம், (ângira), un des 18 உபபுராணம் composé par Angui-

*ஆங்கிரசன், *V.* ஆங்கீரசன். [ren.

*ஆங்கீரசம், (ângirasa), le code d'Anguirasen, un des 18 codes de lois indiennes: ஆங்கீரச *ou* ஆங்கீரசவருஷம், la 6me année du cycle de 60 ans; elle correspond à l'an 1812.

*ஆங்கீரசன், (ângirasa), Anguirasen ou Vrouhaspati, fils d'Anguiren, un des 7 sages qui selon les gentils sont les étoiles de la petite Ourse.

ஆங்கு, 1° (அங்கு), ce lieu-là, là. 2° *part. expl.* 3° comme: மகற்கண்டதாய்மறந்தாங்கு comme une mère oublie ses douleurs dès qu'elle voit son

ஆங்ஙனம், *P.* அங்ஙனம். [fils.

*ஆசகவம், *P.* அசகவம். [de Siven.

*ஆசகாரம், (âdjakâra), le bœuf

*ஆசங்கம், (ஆ, சங்கம்), densité, troupe, assemblage.

ஆசங்கிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. n.* ஆசங்கித்தல், *n.v.* (ஆசங்கை), douter, craindre. [te.

*ஆசங்கை, (âsankâ), doute, crain-

*ஆசத்தி, (âsatti), acquisition, gain, pouvoir, force, qualité.

*ஆசந்தன், (âsanda), Vichnou.

*ஆசந்தி, (âsandi), cercueil.

*ஆசந்திரகாலம், (ஆ, சந்திரன், காலம்), tant que la lune durera.

*ஆசந்திரதாரம், (ஆ, சந்திரன், தாரம்), tant que la lune et les étoiles dureront.

*ஆசந்திரார்க்கம், ஆசந்திராதித்தியகாலம், (ஆ, சந்திரன், அர்க்கம், ஆதித்தியன்), tant que la lune et le soleil dureront.

*ஆசமம், ஆசமனம், ஆசமநம், (âtchama, —na), action d'avaler, —de boire de l'eau dans le creux de sa main; ce qui se pratique pour se purifier, avant et après les cérémonies religieuses, comme aussi avant et après le repas.

*ஆசமனீயம், ஆசமநீயம், (âtchamaniya), eau propre à faire l'ஆசமனம். [choir.

*ஆசமனகம், (âtchamanaka), cra-

ஆசமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v.a.* (ஆசமம்), boire à petites gorgées, boire dans le creux de la main pour se purifier etc...

*ஆசம், 1° (hâsa), ris, rire. 2° (âsa), existence, arc, pierre de touche. 3° (âdja), beurre liquide.

*ஆசயம், (âsaya), abri, endroit pour s'arrêter, habitation, siége, place, asyle, estomac, chance, bonne fortune, bon plaisir, caractère, nature, esprit, volonté.

*ஆசரணம், ஆசரணை, (âtcharana), observance, prescription, règle établie, usage, vénération: மதாசரணையுள்ளவன் celui qui observe les préceptes de sa secte.

ஆசரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.* (ஆசரணம்), observer, pratiquer, suivre, célébrer, solemniser, vénérer, recevoir, désirer: திருநாளை—, பண்டிகையை—, célébrer une fète; ஒருத்தனுடைமையை—,

convoiter le bien de quelqu'un.

ஆசரித்தல், ஆசரிப்பு, *n.v.du préc.* célébration, observation, pratique, vénération, désir: ஆசரிப்புக்கூடாரம் tabernacle de Moyse. [paré.

ஆசர், *V.* அசிர்:—ஆன prêt, pré-

*ஆசவத்தரு, (ஆசவம், தரு), palmier. [palmier, liqueur.

*ஆசவம், (âsava), rhum, vin de

*ஆசவுசம், *P.* அசௌசம்.

*ஆசறயம், *P.* ஆச்சிரயம்.

ஆசறுதி, (ஆசு, அறுதி), fin.

*ஆசனம், (âsana), chaise, siége, trône, le derrière, les fesses, nécessité corporelle: —போடுகிறது mettre un siége; —கொடுக்கிறது donner un siége; *ou* ஆசனத்திருத்தல், ஆசனத்திலிருத்துகிறது faire asseoir sur un siége, offrir un siége; ஆசனவாயில் l'anus.

ஆசனன், la planète Vénus.

*ஆசனுத்தம், (ஆசனம், அத்தம்), miroir fixe.

*ஆசன்னம், (âsanna), soirée, après-midi: ஆசன்னகாலம் soirée, moment de la mort. [présence, assistance.

*ஆசன்னம், ஆசன்னே, (âsanna),

*ஆசன்னன், (âsanna), présent, assistant, proche.

ஆசாசி, la plante சிந்திலம்.

*ஆசாடம், (âsâdha), le mois ஆடி, l'arbre முருக்கு, bâton fait d'une branche de cet arbre.

ஆசாட்டம், (ஆசு, ஆட்டம்), soupçon, conjecture, apparence.

*ஆசாதிதம், (âsâdita), gain, mérite.

*ஆசாபங்கம், (ஆசை, பங்கம்), espérance trompée.

*ஆசாபந்தம், (ஆசை, பந்தம்), espérance, attente, toile d'araignée.

*ஆசாபாசம், (ஆசை, பாசம்), concupiscence, passion, cupidité, lien du désir, piéges de la concupiscence.

*ஆசாரம், 1° (âtchâra), mœurs, usage, coutume, manière, politesse, civilité, respect, précepte, régularité, propreté, vertu, avantage de la vertu. 2° (âsâra), résidence, royale, grande pluie, enveloppement d'une armée, toile, frontispice. 3° *P.* அசரம் chose immobile: ஆசாரக்கிரமம் ordre exact, direction convenable; —க்குறை, —க்கேடு, —ப்பிழை manque de respect, incivilité; —சாவடி, —வாயில் lieu d'audience d'un roi tribunal, lieu public pour les voyageurs, porte d'entrée, —extérieure; —போசன் homme corpulent; —முறைமை décence, civilité; —வாசல், —வாயில் entrée du palais, porte extérieure ou principale; ஆசாரம்பண்ணுகிறது saluer, faire des civilités; ஆசாரத்துடனிருக்கிறது, ஆசாரத்தோடேநடக்கிறது suivre les usages, être dans un état d'ablution.

ஆசாரவநுஷ்டானமுள்ளவன், (ஆசாரம், அநுஷ்டானம்), celui qui purifié observe des rites religieux.

*ஆசாரன், (ஆசாரம்), homme poli, civil, de bonnes manières.

*ஆசாரி, (âtchâri), 1° maitre, mestry; c'est un titre honorifique des brames et des artisans ou கம்மாளர் etc... 2° *ou*

*ஆசாரியன், (âtchârya), ou ஆசாரியபுருஷன் maitre, prêtre, gourou, maitre d'école, auteur, architecte: ஆசாரியசுவாமி chef de l'ordre sacerdotal ou des prêtres; —த்தனம் sacerdoce; —பட்டம் souveraineté sacerdotale; —விருத்தனம் autorité sacerdotale.

*ஆசாரியாபிஷேகம், ஆசாரியாபிடேகம், (ஆசாரியன், அபிஷேகம்), consécration sacerdotale.

*ஆசாரியாணி, (*f. de* ஆசாரியன்), maitresse, prêtresse. [périeure.

ஆசாள், *f.d'* ஆசான், maitresse, su-

*ஆசானுபாகு, ஆசானுவாகு, (ஆ, சானு, பாகு), celui dont les mains peuvent atteindre les genoux, homme excellent.

ஆசான், maitre, prêtre, précepteur, maître d'école, ancien, chef, cammâlen ou artisan, architecte, Arouguen, Coumaren, Soukren ou la planète Vénus, Viajen ou Jupiter. ‖ *V.* பாலையாழ்த்திறம்.

*ஆசி, 1° (âsi), félicitation, bénédiction. 2° (âdji), guerre, terre unie,

—aplanie, mépris. 3° *imp. d'* ஆசிக்கிறது: ஆசிகூறுகிறது féliciter, bénir.

*ஆசிகன், (அசி, ka), homme d'épée, scieur de long.

ஆசிக்கல், (ஆசி), pierre d'aimant.

ஆசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v.a.* (ஆசை), désirer, convoiter, souhaiter: பிறருடைமையைநாளுசிக்கிறதில்லை je ne convoite pas le bien d'autrui.

ஆசிடை, (ஆசு, இடை), troupe, habit, félicitation, தனிச்சொல் ou pied séparé du milieu du நேரிசைவெண்பா; si ce pied est composé d'une seule espèce d'அசை, il se nomme ஓராசிடை, et ஈராசிடை s'il se compose des 2 espèces d'அசை: ஆசிடையிட்டெதுகை, *V.* ஆசெதுகை.

*ஆசிதம், 1° (âtchita), mesure de 10 பறை. 2° (âsita), siége, ville.

ஆசிதையன், barbier.

ஆசித்தல், ஆசிப்பு, *n. v. d'* ஆசிக்கிறது, désir, concupiscence.

*ஆசியம், 1° (hâsya), dérision, ridicule. 2° (âsya), visage, bouche, ce lieu-là: *ஆசியபத்திரம் feuille de nénuphar qui ressemble à un beau visage. [salive.

*ஆசியாசவம், (ஆசியம், ஆசவம்),

*ஆசிரபம், (âsrapa), la 19me constellation.

*ஆசிரமம், *V.* ஆச்சிரமம்.

*ஆசிரம், (அசிரன்), feu, lieu.

*ஆசிரயம், (âsraya), asyle, refuge, lieu, habitation, existence, étai, échalas, proximité, procès.

*ஆசிரயன், (ஆசிரயம்), défenseur.

*ஆசிரவம், ஆசிராவம், (âsrava), union, convention, affliction, détresse.

ஆசிரியம், 1° (*P.* ஆசிரயம்), existence, échalas, étai. 2° *ou* ஆசிரியப்பா espèce de poésie nommée aussi அகவல்: ஆசிரியத்தளை connexion de pieds propre à l'agavel, et qui consiste en ce qu'après un நாள் ou un pied en மா vienne un நேரசை, et qu'après un மலர் ou un விளம் vienne un நிரையசை; —த்தாழிசை, —த்துறை, —விருத்தம் 3 variétés de l'agavel; la grammaire du haut tamoul en donne l'explication; —நிலைவிருத்தம் strophe de 4 vers dont le sens se termine à la fin, *V.* ஆசிரியவிருத்தம்; — மண்டலவிருத்தம் strophe de 4 vers dont chacun a un sens complet.

ஆசிரியவுரிச்சீர், (ஆசிரியம், உரி), pied propre l'agavel.

ஆசிரியவசனம், (ஆசிரியன்), parole du prêtre, *ou* —வசனவுரை renvoi à d'autres auteurs pour plus d'explication, citation.

*ஆசிரியன், *P.* ஆசாரியன், maitre, prêtre, gourou, maitre d'école, auteur. [*V.* ஆலிங்கனம் et ஆயிலியம்.

*ஆசிலேடம், ஆசிலேஷம், (âslècha),

ஆசினி, cœur d'arbre, ciel, toile de fibres d'arbres, sorte de jacquier dit artocarpus pubescens: —ப்பலகை planche de cet arbre.

ஆசியம், cumin noir.

ஆசிர்வதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v.a.* (ஆசிர்வாதம்), bénir, souhaiter du bien, donner sa bénédiction.

ஆசிர்வதிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. du prec.* faire bénir.

ஆசிர்வதிப்பு, ஆசிர்வதித்தல், *n. v. d'* ஆசிர்வதிக்கிறது *ou*

*ஆசிர்வசனம், ஆசிர்வாதம், (âsis, ஆசி), bénédiction, bon souhait, vœu: —கொடுக்கிறது, —பண்ணுகிறது, —செய்கிறது, —சொல்லுகிறது, *V.* ஆசிர்வதிக்கிறது; —பெறுகிறது recevoir la bénédiction, être béni.

*ஆசிவகர், *pl.* (ஆ, சிவகர்), sages ou anachorètes, Samanéens: ஆசிவகப்பள்ளி couvent de prêtres Samanéens.

*ஆசிவம், ஆசிவனம், (ஆ), vie, subsistance.

ஆசு, 1° faute, bagatelle, cotte d'armes, cotte de mailles, gantelet, brassard, pièce de poésie improvisée, espèce d'arsenic naturel, but, espèce de dévidoir, petit tube pour conduire le fil du fuseau du rouet au dévidoir, தனிச்சொல் ou pied séparé du milieu du நேரிசைவெண்பா et de quelques autres வெண்பா. 2° *ஆசு, (âsou), promptitude, vitesse;

ஆசில்நடக்கிறது se hâter, marcher vite; ஆசிலேநூல்வார்க்கிறது mettre le fil en écheveau. [vent, oiseau.

*ஆசுகம், (ஆசு, ga *qui va*), flèche, ஆசுகவி, (ஆசு), pièce de vers improvisée, (surtout lorsque le sujet le genre de vers, de poésie, et les figures sont donnés), improvisateur.

*ஆசுகன், (ஆசுகம்), le vent, Vâyou, le dieu prétendu du vent.

*ஆசுகி, (ஆசுகம்), oiseau.

*ஆசுபத்திரி, (ஆசு), arbre qui donne l'encens. [doir.

ஆசுமணை, (ஆசு), espèce de dévi-

ஆசுரதம், consentement.

*ஆசுரம், (அசுரன்), mariage d'Asourers, celui pour lequel on donne à la mariée et à ses parens les choses voulues: ஆசுரவைத்தியம் la médecine des Asourers, la chirur-

*ஆசுரி, (âsouri), chirurgien. [gie.

*ஆசுவம், (ஆசு), hâte.

*ஆசுவயம், (ஆசு), hâte, subtilité des vêdas, un des உபநிடதம்.

*ஆசுவயுசி, (âsvayoudji *pleine lune du mois asvin*) un des 21 sacrifices des Indous.

*ஆசுவலாயனீயம், (âsvalâyana, *nom d'un sage*), un des 32 உபநிடதம்

*ஆசுவினம், ஆசுவீசம், (அசுவினி), le mois ஐப்பசி. [mes.

ஆசுசம், (அசுசம்), règles des fem-

*ஆசுடனம், (âtchoûchana), succion, application des ventouses.

ஆசெதுகை, (ஆசு, எதுகை), எதுகை ou rime qui au commencement d'un vers à un ய், ர், ல் ou வ் de plus qu'aux autres.

*ஆசேசனம், (âsêtchana), aspersion.

*ஆசை, (âsâ), désir, concupiscence, inclination, affection, amour, grand empressement, attente, coté ou quartier du monde, or, longueur: (பேரில் ou மேலே) ஆசைப்படுகிறது, —கொள்ளுகிறது, —வைக்கிறது, —யாயிருக்கிறது désirer, convoiter, avoir—, concevoir ou entretenir le désir de; —ப்படத்தக்க désirable; ப்படத்தக்கது ce qui est désirable, —désiré; —ஆய், ஆசையோடு volontiers, passionnément, ardemment; — உள்ள avide, désireux; ஆசைகளைக்கீழ்ப்படுத்துகிறது dompter ses désirs, réprimer sa concupiscence; ஆசைக்குத்திருத்திபண்ணுகிறது, —ப்போதுமாகச்செய்கிறது satisfaire ses désirs, —sa concupiscence; ஆசைபதம் appas, attrait; —பதங்காண்பிக்கிறது engager, attirer, allécher; —ப்பெருக்கம் désir ardent, passion; —மருந்து philtre, potion pour exciter l'amour; —மருந்திடுகிறது, —மருந்துகொடுக்கிறது donner un philtre; —யறுத்தல் mortification des désirs, répression de la concupiscence; —வரப்பண்ணுகிறது exciter le désir, faire venir le désir.

ஆசோதை, repos, repos après un travail fini; —ஆயிருக்கிறது se reposer après avoir fini un ouvrage.

ஆசோத்தியம், exemption de fatigue, de peine, d'ennui. [சம்.

*ஆசௌசம், souillure, *V.* அசௌ

*ஆச்சரியம், (âstcharya), admiration, étonnement, surprise, merveille: ஆச்சரியப்படுகிறது, *v.n.* admirer, être étonné, surpris; —ப்படுத்துகிறது, *v.a.* étonner, surprendre; ஆச்சரியமாய் admirablement, avec étonnement, —surprise; —ஆன, —உள்ள admirable, merveilleux, surprenant; ஆச்சரியத்துக் கிடமா யிருக்கிறது être surprenant, étonnant.

ஆச்சா, l'arbre diospyros ebenaster; il est bon pour construction.

ஆச்சாட்டு, *V.* சிற்றீரம்.

*ஆச்சாதம், ஆச்சாதனம், (âtchtchhâda, —dana), habit, fourreau, toile, couverture, manteau, robe.

ஆச்சி, mère, sœur ainée, femme de la caste des bergers: —ப்பூச்சி espèce de jeu. [liquide.

*ஆச்சியம், (âdjya), beurre fondu, —

*ஆச்சிரமி, (ஆச்சிரமம்), ermite, celui qui a une demeure.

*ஆச்சிரமம், (âsrama), demeure, habitation, cellule d'anachorète, ermitage, état de vie; on en distingue 4, savoir: பிரம்சாரியாச்சிரமம், கிரகஸ்தாச்சிரமம், வானப்பிரஸ்தாச்சிர

மம், சந்நியாசியாச்சிரமம் état d'étudiant, d'homme marié, d'ermite et de parfaite abnégation.

*ஆச்சிரயம், (âsraya), protection, support, état de client, de sectateur.

ஆச்சிராமம், lieu de son gouvernement, de sa dépendance.

ஆச்சிலை, (ஆ, சிலை), onyx.

ஆச்சு, ஆச்சுது, *P.* ஆயிற்று, 3me *pers. neut. du parf.* d'ஆகிறது. 1° c'est fait, c'est fini, c'est une affaire faite. 2° *int.* bien: செய்தாச்சுது c'est fini; தகப்பனுச்சே mais c'est un père; சொன்னுற்போலாச்சுது c'est comme si vous disiez.

*ஆச்சுரிதகம், (atchtchhouritaka), hennissement, craquement du pouce contre le doigt du milieu, bruit desongles qui frottent l'un sur l'au-

ஆச்சே, (ஆச்சு, ஏ), *V.* ஆச்சு. [tre.

*ஆச்சேதம், ஆச்சேதனம், (ஆ), amputation, taille, découpure.

*ஆச்சோதனம், (atchtchhôdana), chasse.

*ஆஷாடம், (âchâdha), *V.* ஆசாடம்

*ஆஸ்தானம், (ஆ, ஸ்தானம்), hôtel—, salle ou édifice près de la tour des pagodes, assemblée, audience du roi, auditoire, audience, tribunal: ஆஸ்தானக்காரன் orateur, avocat, plaideur ou ஆஸ்தானத்துக்குமனுஷன் homme capable de parler à la cour, — en public; ஆஸ்தானக்கோழை homme timide, incapable de parler devant la cour; —சந்தோஷம் bouffonnerie, farce, pantomime; —சந்தோஷி bouffon; ஆஸ்தானத்திலே பேசுகிறது haranguer la cour, parler en public; — பேசிச்செரிப்பித்துக்கொள்ளுகிறது plaider et gagner une mauvaise cause.

*ஆஸ்தி, (âsthi), richesses, possessions, fortune, opulence, position; —காரன் riche; ஆஸ்தியோடிருக்கிறது être riche, abonder en biens.

*ஆஸ்திகன், (âstika), théiste, déiste.

ஆஸ்திபாஸ்தி, (ஆஸ்தி *répété*), biens, [richesses, possessions.

ஆஸ்பதம், (âspada), asyle, refuge, substance, solidité, force, fermeté, support, appui, aide, capacité, lieu: உன்னையல்லாதெனக் காஸ்பதமில்லை je n'ai pas d'autre refuge que toi; இந்தநெல்லிலேயோராஸ்பதமில்லை il n'y a pas de substance dans ce riz; உன்வார்த்தைக்காஸ்பதமில்லை tes paroles n'ont aucune solidité.

ஆஞான், ஆஞி, père, (mot des Vellajes).

*ஆஞ்சனேயன், (அஞ்சனை), Anouman, fils d'Angsanei.

ஆஞ்சான், corde de poulie—, crochet pour élever des fardeaux, corde pour hisser et attacher les voiles, corde d'instrument à peser, balancement, ce qui flotte ou vacille; ஆஞ்சான்கயிறு corde de crochet à élever des fardeaux.

ஆஞ்சி, cardamome, danse, jeu, paresse, course incertaine, écart.

ஆஞ்சில், l'arbrisseau சங்கு, une sorte de plante.

ஆஞ்செலகை, navire, radeau.

ஆஞ்ஞை, (அஞ்ஞை), front.

ஆடகத்தி, espèce d'arsenic composé.

*ஆடகம், 1° (hâtaka), or, une des 4 espèces d'or des Indiens. 2° *ou*

ஆடகி, (âdhaki), la plante légumineuse துவரை.

ஆடகூடம், montagne contenant du cuivre, de l'airain.

ஆடடிக்கிறது, (ஆடு, அடிக்கிறது), tuer des moutons, des brebis: ஆடடிக்கிறவன் celui qui en tue, boucher.

ஆடம், 20 mesures d'huile.

*ஆடம்பரம், (âdambara), splendeur, pompe, magnificence, appareil, parade, ostentation, grand train, paupière, colère, joie, commencement, grandeur, orgueil, tambour de guerre, rugissement des éléphans: —பண்ணுகிறது faire parade, étaler une grande pompe; — ஆய்த்திரிகிறது se promener avec grand train; —ஆய்ச்சவமெடுத்துக்கொண்டுபோகிறது faire avec pompe un convoi funèbre; ஆடம்பரக்காரன் homme fastueux, —orgueilleux; —ப்பூச்சியம் pompe mesquine.

ஆடரங்கம்,(ஆடும், அரங்கம்),salle [de danse.

ஆடரி,Soupramanien.

ஆடல்,*n.v. d'*ஆடுகிறது jeu, danse,geste,gesticulation,bain,action de plonger, mouvement, coït, combat, action, parole, action de dire, flatterie, mot ou entretien amical, victoire: ஆடல்பாடல் danse avec chant, sorte d'opéra; ஆடலாடுகிறது, — புரிகிறது jouer, jouer un opéra; — பார்க்கிறது être spectateur du jeu, de l'opéra; — ஆய்க்கிடக்கிறது être le jouet; ஆடலிலக்கணம் l'art de danser.

ஆடவவிருத்தம்,(ஆடவன்), âge de [48 à 60 ans.

ஆடவள்,*f. d'*ஆடவன், fille, femme, vieille femme.

ஆடவன், *pl.* ஆடவர், jeune homme, garçon, cadet, homme, mari, homme de 32 à 48 ans.

ஆடவை, les Gémeaux, exhortation,ordre,femme.

ஆடாதோடை, l'arbuste médicinal justitia adhatoda. *V.*பாவட்டை.

ஆடி,1° Juillet,la 21me constellation, miroir, vent.2° *gér. d'*ஆடுகிறது: ஆடிக்காற்று vent d'ouest; —ப்பட்டம் culture—,semailles de Juillet

ஆடு,1° *imp. et part. d'*ஆடுகிறது, 2° ஆடு,*gén.*ஆட்டின்,brebis, chèvre, sorte de brebis dite மறியாடு,le Bélier,victoire,danse,pointe; ஆடுமாடு petit et grand bétail; —மாடுகளைச் சவுதரிக்கிறது procurer du bétail, en avoir soin; *à l'obl. V.*ஆட்டு.

ஆடுகால், (ஆடும், கால்), pied—, support de la picote.

ஆடுகிறது,டினேன்,டுவேன்,டு,ட, *v.n.* ஆடிக்கொள்ளுகிறது, *v. comp.* danser, branler, vaciller, s'agiter, se mouvoir, se dandiner, gesticuler, jouer, gambader, sauter, jouer une comédie, se laver, se baigner, plonger, dire, faire, combattre, vaincre, cajoler, s'accoupler, s'évaporer (les métaux) : ஆடியகாலும்பாடியவாயுமடங்காதிருக்கவேணும் le danseur doit avoir le pied exercé à danser et le gosier à chanter, *prov.*la pratique fait tout.

ஆடுகை,*n.v. du préc. V.*ஆடல்.

ஆடுஞ்சரக்கு, (ஆடும்), métal qui s'évapore au feu comme le souffre, [le mercure.

ஆடுதல்,*V.*ஆடல்.

ஆடுதின்னாப்பாலை, (ஆடு, தின்னா), la plante médicinale aristolochia bracteata, que les chèvres ne broutent pas.

ஆடுதொடை,(ஆடும்), dessous de [la cuisse.

ஆடுபந்தர்,—பந்தல்,(ஆடும்),pandel pour la danse.

ஆடுமாலை, (ஆடும், மாலை), vaga- [bonds,coureurs.

ஆடுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க,*v.caus.d'*ஆடுகிறது, faire jouer,—danser, faire gesticuler.

ஆடுவோன்,*n.v.d'*ஆடுகிறது,danseur,comédien.

ஆடூ,ஆடூஉ,homme,garçon.

ஆடூவறிசொல்(ஆடூ,அறியும்,சொல்), mot masculin.

ஆடை, 1° crême, graisse, toile, habit, vêtement, manteau, la 14me constellation.2° *P.*ஆடாய், 2me *pers. sing.du nég.d'*ஆடுகிறது: ஆடையாபரணம் habits et bijoux: ஆடையழுக்ககற்றுநீர் eau de soude qui dégraisse les habits; ஆடையொட்டி pou d'habits, la plante triumfetta bartramia dont la graine s'attache aux habits.

*ஆடோபம்,(*âtopa*),orgueil,gran- [deur,vent.

ஆட், *P.* ஆள், personne, *devant* க, ச, த, ப. *Ex.* — காட்டி oiseau qui, la nuit, en voyant quelqu'un crie comme pour le dénoncer; *ou* —காட்டிவிரல் l'index; —கூட்டுகிறது envoyer quelqu'un pour compagnon,—pour accompagner;—கூலி salaire d'un journalier;—கொல்லி bourreau, meurtrier, l'argent, (parce que souvent il tue l'âme et même le corps): — கொள்ளுகிறது, கொள்ளுதல் acheter un esclave, — un homme, faire esclave, soumettre à sa puissance, s'assujettir, prendre une forme.

☞ ஆட்ச se met pour ஆக்ஷ; en conséquence voyez par ஆக்ஷ les mots qui commencant par ஆட்ச ne se trouvent pas ici.

ஆட்சி, (ஆளுகிறது), gouvernement, seigneurerie, héritage, patrimoine, hérédité, droit, privilége, propriété, bon augure, force, habitude, effort, action, jour: — யாயிருக்கிறபூமி terre ou fief héréditaire.

ஆட்சேபம், *P.* ஆக்ஷேபம். [றது.

ஆட்சேபிக்கிறது, *V.* ஆக்ஷேபிக்கி

ஆட்சை, *P.* ஆட்சி, jour.

ஆட்டம், (ஆடுகிறது), mouvement, agitation, secousse, vacillation, danse, bal, jeu, action de jouer une comédie, jeu de hazard, espèce —, partie de jeu, façon, manière, pouvoir, habileté, (ironiquement):—கொடுக்கிறது agiter, secouer; ஆட்டமடித்தல் espèce de jeu; இந்தத்தோணியிலாட்டமெத்த cette barque ballotte beaucoup; பன்றியாட்டமாய் comme un—, en pourceau; வெறியனாட்டமாய்ப்பேசுகிறான் il parle comme un fou, comme un homme ivre; உன்னாட்டமிம்மட்டோ voilà donc jusqu'où va ton habileté?

ஆட்டல், *n.v. et opt. d'* ஆட்டுகிறது, *V.* ஆட்டுகை.

ஆட்டாங்கள்ளி, (ஆட்டு, ஆம்), la plante திருகுகள்ளி.

ஆட்டாங்கோரை, (*id.*), plante et racine bulbeuse du scirpus.

ஆட்டாம்பிழுக்கை, (ஆடு, ஆம், பிழுக்கை), crotte de brebis.

ஆட்டி, 1° femme, maitresse de maison. 2° *gér. et n.v. d'* ஆட்டுகிறது, agitant, celui, celle qui agite, qui meut, qui fait danser

ஆட்டிறைச்சி, (ஆடு, இறைச்சி), viande de mouton. [bouc.

ஆட்டிடேறு, (ஆடு, ஏறு), bélier,

ஆட்டு, 1° (ஆடுகிறது), agitation, manière de jouer, de danser, d'agiter, de mouvoir, danse, qualité, puissance. 2° *imp. et part. d'* ஆட்டுகிறது. 3° *adj. de* ஆடு, de brebis;—க்கடா,—க்கிடா bélier;—க்கல் bézoard, sorte *d'* அமுதபாஷாணம்; — க்கால் pied de brebis, la plante அடம்பு;—க்காற்கல் pierrerie —, pierre d'une agrafe;—க்கிடை bergerie, parc de brebis:—க்குட்டி agneau, chevreau; —க்கொம்பு corne de mouton; —ச்சருமம்,—த்தோல் peau de brebis ou de chèvre;—ப்பிழுக்கை crotte de brebis ou de chèvre; — மயிர் toison—, laine de brebis; — வாகனன் celui qui a pour monture un mouton, *i.e.* Agni ou le prétendu dieu du feu;—வாணியன்,—வாணிபன் marchand de moutons,—de viande de mouton

ஆட்டுகல், (ஆட்டும், கல்), meule supérieure de moulin à bras.

ஆட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v.a. d'* ஆடுகிறது, mouvoir, agiter, remuer, secouer, ébranler, faire danser, importuner: இனியென்னையாட்டாதே ne m'importune plus; அவனாட்டுகிறபோலிவனாடுகிறான் celui-ci danse comme celui-là le fait danser, il suit toutes ses impulsions.

ஆட்டுகை, ஆட்டுதல், *n.v. du préc.* secousse, agitation, ébranlement, danse, importunité, action de mouvoir, de faire danser...

ஆட்டுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. d'* ஆட்டுகிறது, faire secouer, faire danser.

ஆட்டை, (ஆண்டு), 1° *s.* année. 2° *adj.* d'un an, annuel.

ஆட்படுகிறது, *v.comp.* (ஆள், படுகிறது), devenir esclave, s'élever, acquérir de l'importance.

ஆட்பிடியன், (ஆள், பிடி), celui qui prend les voleurs, etc... séducteur, séductrice, crocodile, requin.

ஆணங்காய், (ஆண், அம், காய்), spadix des fleurs mâles du palmier.

ஆணம், sauce, bouillon, soupe, amour, soucoupe, baquet, vase pour contenir différentes choses, réceptacle, repaire, orgueil: ஆணமாய்க்காய்ச்சுகிறது faire du bouillon, une sauce.

ஆணரி, 1° (ஆண், நரி), renard (mâle). 2° (ஆண், அரி), lion mâle.

ஆணர், panégyristes, chantres, fertilité, prospérité, bonté, bien.

ஆணவம், orgueil, arrogance, espèce d'arsenic naturel: ஆணவமலம் souillure de l'orgueil, arrogance, ignorance, trouble naturel.

ஆணாடு, (ஆண், ஆடு), bélier, bouc.

ஆணுப்பிறந்தவன், (ஆண், ஆய்), homme. [cipale.

ஆணுள், (ஆண், நாள்), fète prin-

*ஆணி, (âni), clou, cheville, pointe, stylet pour écrire, pointe ou aiguille d'or pour faire l'épreuve de l'or, furoncle, priorité, supériorité, limite, lame—, tranchant d'une épée: ஆணியடிக்கிறது, —அறைகிறது enfoncer un clou; —தைக்கிறது attacher avec un clou, clouer.

ஆணிக்குருகு, (ஆணி), blancheur de la plante du pied.

ஆணிக்கோவை, (*id.*), série ou assemblage d'épingles d'or de différens degrés pour éprouver l'or.

ஆணிச்சி, (*id.*), mère des carias, termite de la 1re espèce.

ஆணிச்செருக்கம், (*id.*), espèce d'arsenic composé. [qualité.

ஆணித்தங்கம், (*id.*), or de 1re

ஆணித்தரம், (*id.*), 1re qualité, stabilité, fermeté, fixité de ce qui est attaché avec un clou, assortiment de bonnes perles; — ஆய் fermement, fortement; —ஆயிருக்கிறது être ferme, —constant dans ses desseins.

ஆணிப்பூ, ஆணிப்பூடு, (*id.*), espèce de maladie, —de cataracte dans l'œil. [qualité.

ஆணிப்பொன், (*id.*), or de 1re

ஆணிமுத்து, (*id.*), perle ronde, —dure, —parfaite, (par opposition a சிப்பிமுத்து.)

ஆணிவேர், (*id.*), la principale racine qui descend droit en bas, le pivot. [ve.

ஆணெழுத்து, (ஆண்), lettre brè-

ஆணை, serment, jurement, adjuration, conjuration, imprécation, signe, empèchement, défense, vérité, certitude, ordre, victoire: —யாக்கினை défense avec serment; —யாக்கினைபண்ணுகிறது défendre avec serment: —யாக்கினைக்குப்பயப்படாதபாம்புபோலே comme un serpent qui ne craint pas de résister aux ordres de l'enchanteur; ஆணையாசக்கரம், ஆணையாசக்கிரம் souveraineté, autorité; ஆணையிடுகிறது jurer, faire serment, conjurer; —யிடுவிக்கிறது faire faire serment, l'exiger; —யிடல், —யிடுதல் jurement, conjuration; —யிட்டுக்கொள்ளுகிறது faire des imprécations contre soi-même; —சத்தியம் பண்ணுகிறது conjurer avec serment; தன்னுணைவிடுகிறது retracter son serment, son imprécation ou sa défense; அப்பாணை, அப்பனுணை j'en jure par mon père; உன்தகப்பனுணைபோகாதே je t'en conjure par ton père, ne t'en va pas; சுவாமியின்பேரிலாணையிடுகிறது jurer par le saint nom de Dieu; இராசாவின்பேரிலாணையிடுகிறது jurer par le roi; ஆணைமீறுகிறது ne pas faire cas de la défense faite avec serment, —de la conjuration prononcée; ஆணைவழிநிற்கிறது, —வழிநிற்றல் obéissance aux ordres du roi, un des caractères des cultivateurs.

ஆண், mâle, garçon, homme, priorité, supériorité: ஆணிற்சிறந்தவன் homme excellent: ஆண்குமஞ்சான் espèce de résine dite குங்கிலியம; —குறி membre viril, sexe masculin; —சரக்கு minéral qui se combine avec un autre; —நரி renard mâle; —பனை palmier mâle, borassus, l'arbre அழிஞ்சில்; — பறவை coq, mâle des oiseaux; — பிள்ளை garçon, homme; —பாடு membre viril, (*modeste*), ouvrage d'homme, (par exclusion à la femme); —பாடு பெண்பாடு பட்டாலும் quand l'homme et la femme travailleraient de tout leur pouvoir; —பால் masculin, sexe—, genre masculin; —பாற்பிள்ளைகவி; *V.* பிள்ளைக்கவி; —மகன் garçon, fils, homme, homme excellent; —மரம் arbre mâle, tronc solide—, cœur de l'arbre, l'arbre அழிஞ்சில்; —மாரி femme qui a un cœur—un courage d'homme; — மான் cerf mâle; —வழி ligne paternelle; —விலங்கு le mâle des animaux.

ஆண்ட, *part. du prét. d'* ஆளுகிறது.

ஆண்டகை, (ஆண், தகை), roi,

prince, souverain, héros, guerrier, homme distingué: ஆண்டகைமை virilité, bravoure, courage.

ஆண்டண்டு,(ஆண், தண்டு), tragus de l'oreille droite.

ஆண்டலே,(ஆண், தலே), coq, poule, général d'armée: —க்கொடியோன் celui qui a un coq sur son étendard, *i.e.* Soupramanien.

ஆண்டவன், *hon. ou plur.* ஆண்டவர், (ஆளுகிறது), Dieu, seigneur, monseigneur, roi, gouverneur, maître.

ஆண்டவள், *f. d'* ஆண்டவன், maîtresse, gouvernante, souveraine.

ஆண்டளப்போன், (ஆண்டு, அளக்கிறது), celui qui mesure les années, la planète de Jupiter.

ஆண்டன்மை, (ஆண், தன்மை), virilité, bravoure.

ஆண்டான், *pl.* ஆண்டார், (ஆளுகிறது), possesseur, propriétaire, Dieu, dieu de la fable.

ஆண்டி, (*id.*), Andi ou Pandaram, espèce de prétendu pénitent ou de religieux mendiant de la secte de Siven, mendiant: ஆண்டிச்சி, *f.* femme d'Andi. [*gér.* d'ஆளுகிறது.

ஆண்டு, 1° année. 2° ce lieu-là. 3°

ஆண்டை, 1° (ஆண்டு), ce lieu-là. 2° (ஆளுகிறது), maître, maître d'esclaves, chef de famille; *pl.* ஆண்டையர் maîtres..., hommes, en tant qu'ils ont le domaine de la terre.

ஆண்டைச்சி, *f. d'* ஆண்டை, maîtresse, gouvernante, directrice.

ஆண்டொழில், (ஆண், தொழில்), haut fait, trait de bravoure, action digne d'un homme de cœur: ஆண்டொழின்மைந்தன் Aroutchounen, célèbre héros, homme brave.

ஆண்பால், ஆண்பிள்ளே, ஆண்மகன், *V.* au mot ஆண்.

ஆண்மை, (ஆண்), vigueur, courage, fermeté, bravoure, force virile, virilité, air mâle, pouvoir, vérité: —பேசுகிறது vanter, se vanter, faire le brave; —யுள்ளவன் homme brave, —vaillant, —vigoureux, salpêtre; —ச்சிணேப்பெயர் nom masculin dérivé d'un membre. *Ex.* முடவன் manchot; —ச்சிணேமுதற்பெயர் nom primitif masculin dérivé d'un membre. *Ex.* முடக்கொற்றன் Cotten le manchot; —முதற்பெயர் nom primitif masculin. *Ex.* சாத்தன் Sâtten; —முறைப்பெயர் nom de parenté masculin. *Ex.* தந்தை père; —யற்றுப்போகிறது perdre sa vigueur, son courage, sa virilité.

*ஆதங்கம், (âtanka), danger, calamité, tribulation, trouble, mal, fièvre, maladie, peur, son du tambour.

*ஆதஞ்சனம், (âtantchana), destruction, affliction, empoisonnement, vélocité, calcination.

ஆதண், maladie, peine.

ஆதண்டை, *V.* ஆதொண்டை.

*ஆதபத்திரம், 1° (ஆதபம், tra *qui préserve*), grand parasol. 2° (ஆதம், பத்திரம்), feuille du palmier caryota.

*ஆதபம், (âtapa), chaleur—, rayons du soleil, soleil, lumière, clarté, parasol. [sol.

*ஆதபவாரணம், (ஆதபம்), para-

*ஆதபன், (âtapa), soleil.

ஆதம், le palmier caryota, protection, désir: ஆதம்பாதமிரண்டுமில்லாதவன் celui qui n'est ni protégé ni opprimé. [ப்புநெரிஞ்சில்.

ஆதம்பேதி, (ஆதம்), la plante செ

ஆதரம், 1° amour, désir, ville, gros anneau à grelots pour les pieds. 2°* (âdara), respect révérence, commencement. 3°* (âtara), prix du passage, fret.

*ஆதரவு, (*P.* ஆதாரம்), protection, assistance, aide, asyle, consolation, soutien, support, appui, amour, désir: —க்காரன் protecteur, patron, défenseur; —உள்ள qui a de l'appui, de la protection, obligeant, charitable, disposé à protéger; ஆதரவாயிருக்கிறது soutenir, appuyer, protéger, soulager, consoler: ஆதரவிலிருக்கிறது être sous la protection de, avoir l'appui de: —பண்ணுகிறது, —செய்கிறது défendre, protéger, soutenir, secourir, aimer; — ஆன

வார்த்தைசொல்லுகிறது ou —சொல்லுகிறது consoler, conforter; இந்த க்கம்பம் வீட்டுக்காதரவாயிருக்குது ce pilier soutient la maison.

ஆதரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.*(ஆதரவு), défendre, soutenir, protéger, supporter, aimer, vénérer. [roir, présence inhérente.

*ஆதரிசம், (âdarsa), crystal, mi-

ஆதரிசனம், (ஆதரிசம், na), miroir.

ஆதரித்தல், *n.v.* *d'* ஆதரிக்கிறது, protection, soutien, respect, amour.

ஆதர், *pl.* *d'* ஆதன், ignorans, aveugles.

ஆதலை, secours, support, soutien.

ஆதல், 1° *n.v.* *d'* ஆகிறது, existence, essence, être, devenir. 2° science, livre de science, danse, vision, notion, petitesse, exactitude: *à l'abl.* ஆதலால், ஆதலாலே c'est pourquoi, en conséquence.

*ஆதவம், *P.* ஆதபம்.

*ஆதவன், *P.* அதபன், soleil, brame.

ஆதளை, grenadier, ricin, fatigue, ennui. ‖ *V.* எலியாமணக்கு et கடலாமணக்கு.

ஆதனம், 1° toile, habit, fixité, stabilité, *2° (âtana), vue, étendue. 3° *P.* ஆசனம், siége, position du corps, position du corps propre au Yogi indou. Il y en a 8 savoir: சுவத்திகம் placer les plantes des pieds entre les cuisses et les genoux et se tenir droit: கோமுகம் placer les chevilles des pieds en croix sous le derrière et tenir fortement les 2 gros orteils; பதுமம் croiser les plantes des pieds sur les cuisses; வீரம் placer la cheville du pied gauche sur la cuisse droite et se tenir droit; கேசரி placer la cheville du pied gauche sous l'anus et le coude gauche sur le genoux, étendre les doigts et regarder le bout du nez; பத்திரம் placer les chevilles des 2 pieds sous les parties honteuses et tenir fortement avec les mains les plantes des pieds sans remuer; முத்தம் presser l'anus avec la cheville gauche et serrer la cheville droite immédiatement par-dessous; மயூரம் presser les 2 coudes sur le nombril, appuyer les mains sur la terre, étendre les pieds et lever la tête; சுகம் prendre une posture commode ou celle que sa santé et sa force permettront d'adopter. [rant, vie, prêtre, gourou.

ஆதன், Arouguen, aveugle, igno-

*ஆதாயம், (ஆ, தாயம்), gain, profit, usure, bien, avantage: ஆதாயப் படுத்துகிறது faire gagner; —ப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது, ஆதாயம்பெறுகிறது, —பண்ணுகிறது gagner, avoir de profit; —பிடிக்கிறது filouter, escroquer; —பார்க்கிறது chercher son interet.

*ஆதாரகாரகம், (ஆதாரம்), nom à l'ablatif en இல், —à un cas qui indique la place. [colonne, base.

*ஆதாரசிலை, (*id.*), piédestal d'une

*ஆதாரம், (âdhâra), pied, base, piédestal, fondement, support, soutien, appui, assistance, défense, gage, l'anus, le fondement, corps, pluie, place, état, planche d'un jardin, canal, bassin autour d'un arbre: —ஆனகாரியம் chose principale, —fondamentale; —ஆயிருக்கிறது être le soutien, l'appui de, soutenir, assister, secourir. [support.

*ஆதாரன், (ஆதாரம்), protecteur,

ஆதாளி, tumulte, bruit, tapage, trouble, arrogance, vanterie, ostentation, tergiversation: —க்காரன் fanfaron, vanteur; —மன்னன் ours; —பண்ணுகிறது, —யாய்த்திரிகிறது *ou*

ஆதாளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v.n.* (ஆதாளி), se glorifier faussement, se vanter, gasconner, brailler, être fatigué, s'ennuyer.

*ஆதானம், (âdhâna), placement, dépot, gage, acceptation, acquisition, résolution.

*ஆதானிகம், (ஆதானம், ka), cérémonie faite avant ou pour la conception.

*ஆதி, 1° (âdi), premier principe,

Dieu, le souverain maître, commencement, principe, le premier, roi, maître, propriétaire, Brama, Vichnou, Siven, Arouguen, Bouddha, soleil, antiquité, le principal, sujet de la phrase, règle de grammaire, beauté de l'antiquité, recit de vieille histoire. 2° (âti), course directe, course en rond, sorte de cymbale ou mesure en musique, merveille. 3° (âdhi), lieu, dépot, gage, attente, désir, 2 espèces d'arsenic composé. 4° après plusieurs mots il signifie (comme முதலான) et autres. 5° ஆதி *imp.d'* ஆகிறது, sois. 6° *P.* ஆவாய், tu seras: ஆதியிலே au commencement; ஆதியுமந்தமும் tout, le commencement et la fin; ஆதியோடந்தமாய், ஆதியோடந்தமான depuis le commencement jusqu'à la fin; ஆதியொடுமடக்கு répétion de mots au commencement et au milieu d'une strophe; ஆதியொடுகடைமடக்கு répétition au commencement du 1er et du dernier vers d'une strophe.

ஆதிகடுஞ்சனி, (ஆதி, கடும்), la 10me constellation.

ஆதிகம், la plante சிறுகுறிஞ்சா.

*ஆதிகரன், (ஆதி), Brama, le créateur.

*ஆதிகாரணம், (*id.*), 1re cause, 1er principe: ஆதிகாரணகாரியம் effet de la 1re cause; ஆதிகாரணவகத்திணை objet fait avec une 1re cause, *v.g.* un vase fait de terre.

*ஆதிகாவியம், (*id.*), le 1er poème, le poème primitif, le Râmayânam selon les Indous. [dure.

ஆதிக்கடுஞ்சாரி, (ஆதி, கடும்), sou-

*ஆதிக்கம், (அதிகம்), commandement, gouvernement, primauté, préfecture, autorité, place éminente avec autorité, éminence, hauteur, excellence; —உள்ளவன் grand fonctionnaire, autorité, gouverneur, capitaine; ஆதிக்கமிழக்கிறது, —இழந்துபோகிறது perdre sa place, son autorité, être cassé.

ஆதிக்கல்நாதம், ஆதிக்கல்பேதம், (ஆதி, கல்), vitriol vert, couperose.

ஆதிக்கன், (ஆதிக்கம்), grand, puissant. [remède.

ஆதிக்குடி, (ஆதி), savon, sorte de

ஆதிக்குரு, (*id.*), terre imprégnée de soude, réunion de 3 sels capables de résoudre les métaux.

*ஆதிசாரம், (*id.*), un des 32 systèmes ou ordres d'architecture.

*ஆதிசேஷன், —சேடன், (ஆதி, சேஷன்), le roi des serpens, le serpent à mille têtes sur lequel la fable dit que Vichnou repose, symbole de l'éternité en ce qu'on suppose qu'il a été avant tout et qu'il survit à tout.

*ஆதிசைவம், (ஆதி), une des 16 sectes de Siven.

ஆதிச்சரக்கு, (*id.*), vif-argent.

ஆதிச்சனி, (*id.*), la 10me constellation. [reste.

*ஆதிஷ்டம், ஆதிட்டம், (âdichta),

*ஆதிஷ்டி, ஆதிட்டி, (âdichti), *V.* பிரமசாரி.

*ஆதிதாரணம், (ஆதி), dépot, gage.

*ஆதிதேவன், (*id.*), Dieu qui est le principe de tout ou le 1er de tout, Vichnou. [Adam.

ஆதித்தகப்பன், (*id.*), le 1er père,

*ஆதித்தமணி, (ஆதித்தன்), soleil, perle.

*ஆதித்தமண்டலம், (*id.*), la 2me région du corps humain, selon les Indous, *i.e.* celle de l'estomac et du cœur.

ஆதித்தம், ocre jaune, vitriol bleu.

*ஆதித்தர், *pl.* (âditya *de* அதிதி), les prétendus dieux fils d'Aditi, les habitans des cieux, les 12 soleils.

*ஆதித்தவாரம், (ஆதித்தன்), dimanche.

*ஆதித்தன், (âditya *de* அதிதி), soleil, terre imprégnée de soude: —கூர்மை, —வெள்ளை espèce d'arsenic composé; —சோதிமணி perle; —மத்திமச்சா équation du centre du soleil depuis le Cancer jusqu'au Capricorne.

ஆதித்தாய், (ஆதி), Ève, la 1re mère: ஆதித்தாய்தகப்பன் Adam et Ève, nos premiers parens.

ஆதித்தியசா, (ஆதித்தியன்), équa-

tion du centre du soleil.

*ஆதித்தியம், (âtithya *de* அதிதி), hospitalité, soin dû à un hôte, civilité, attention. [ஆதித்தர்.

*ஆதித்தியர், *pl. de* ஆதித்தியன், *V.*

*ஆதித்தியவாரம், (ஆதித்தியன்), dimanche.

*ஆதித்தியன், (âditya), Dieu, soleil, un fils d'Aditi, un dieu indou.

*ஆதிநாதர், (ஆதி), un des 9 sages ou சித்தர். [diamant.

*ஆதிநாராயணன், (*id.*), Vichnou, ஆதிநூல், (*id.*), la 1re science, la religion, la loi, les vêdas.

ஆதிபகவன், —பகவான், (*id.*), l'être suprême, Dieu.

ஆதிபத்தியம், (*id.*), gouvernement suprême, —souverain, autorité, faculté, supériorité, excellence.

*ஆதிபலம், (*id.*), le principal fruit *i.e.* la muscade.

*ஆதிபரன், (*id.*), *V.* ஆதிபகவன்.

*ஆதிபன், (அதிபன்), roi, souverain, maître, Dieu. [guen.

*ஆதிபுங்கவன், (ஆதி), Dieu, Arou-

*ஆதிபூதம், (*id.*), élément 1er ou principal. [jouissance d'un gage.

*ஆதிபோகம், (*id.*), usufruit ou ஆதிமகாகுரு, (ஆதி, மகா), vitriol bleu. [néral de fer.

ஆதிமகாநாதம், (*id.*), sable—, mi-

ஆதிமடக்கு, (ஆதி), répétion du 1er vers, —du commencement.

*ஆதிமாலை, (*id.*), continuation—, progression depuis le commencement. [te, chemin direct.

*ஆதிமார்க்கம், (*id.*), grande rou-

ஆதிமுதல், (*id.*), avant tout, d'abord, depuis le commencement: —அந்தியவரைக்கும் depuis le commencement jusqu'à la fin; —ஆய் depuis le commencement; —ஆய்நடக்கிறது, —ஆய்ச்சொல்லுகிறது se pratiquer—, raconter depuis le commencement.

*ஆதிமூலம், (ஆதி), origine, racine, Dieu. *V.* ஆதிமுதல்: ஆதிமூலபுஸ்தகம் alphabet, livre élémentaire.

*ஆதிமூலன், (ஆதிமூலம்), Dieu.

*ஆதிமூர்த்தி, (ஆதி), Dieu.

ஆதியங்கடவுள், (ஆதி, அம்), Dieu, Arouguen.

*ஆதியந்தம், (ஆதி, அந்தம்), le commencement et la fin, le bas et le haut, le tout, depuis le commencement jusqu'à la fin: —இல்லாதவர் l'éternel, Dieu; —ஆயச்சொல்லுகிறது raconter du commencement à la fin; ஆதியந்தமும் tout.

ஆதியரிவஞ்சம், (ஆதி, அரி), la 1re des 6 divisions du சுவர்க்கம் ou du போகபூமி.

ஆதியெழுஞ்சனி, (ஆதி, எழும், சனி), la 10me constellation.

ஆதியெழுத்து, (ஆதி, எழுத்து), les lettres primitives du Tamoul, savoir les 12 voyelles et les 18 consonnes.

ஆதிரம், beurre fondu.

ஆதிரவிச்சிலை, (ஆதி, இரவி, சிலை), ocre rouge.

ஆதிரன், supérieur, grand.

*ஆதிராச்சியம், (ஆதி), monarchie absolue.

*ஆதிரை, (ârdra), *V.* திருவாதிரை.

*ஆதிரௌத்திரம், ஆதிரௌத்திரன், (ஆதி), mercure sublimé. [brames.

*ஆதிவருணர், (ஆதி, வருணம்),

*ஆதிவராகன், (ஆதி, வராகம்), le pourceau par excellence, *i.e.* Vichnou. [ce d'arsenic naturel.

*ஆதிவிந்து, (ஆதி), pluie, espé-

*ஆதிவிராகன், (*id.*), Arouguen, Siven, espèce d'arsenic composé.

ஆதிவிராட்டியம், —விராட்டியன், 2 espèces d'arsenic composé.

*ஆதிவிருத்திசந்தி, (ஆதி, விருத்தி), changement des voyelles initiales அ en ஆ; இ, ஈ, எ en ஐ; உ, ஊ, ஒ en ஔ; et de இரு en ஆர்.

*ஆதீபனம், (ஆ, தீபனம்), décoration, action d'orner de figures les murs ou le pavé aux jours de fêtes.

ஆதீனம், *P.* அதீனம், gouvernement, propriété, possession, héritage, terres, richesses, biens, race; ஆதீனத்துக்குப்பங்காளி, ஆதீனத்துக்குடையவன், ஆதீனகர்த்தன், propriétaire, maître, possesseur, héritier; அதெனக்காதீனம் cela est à moi.

*ஆதீனவம், (âdînava), désobéis-

sance, transgression, infraction.

ஆது,1° terminaison du génitif dans le haut Tamoul, cri de cornac pour presser ou gronder l'éléphant. 2° *ஆது,(âtou), radeau.

*ஆதுரம்,(âtoura),désir,maladie.

*ஆதுரன்,(*id.*), homme avare, désireux,malade,mort.

*ஆதுலன், pauvre: ஆதுலர்சாலை hôpital pour les pauvres; ஆதுலர்க்குச்சாலையளித்தல் donner un asyle aux pauvres.

ஆதுவம்,toddi, vin de palmier.

*ஆதெரிசம், *P*. ஆதரிசம், miroir.

*ஆதேசம், (âdêsa), gain, changement, arrangement, ordre, échange,remplacement,esprit, cours d'un astre.

*ஆதேயம்,(âdhêya),chose supportée, gain.

ஆதொண்டை, (ஆ), l'arbrisseau தொண்டை, capparis horrida; son fruit est bon à manger.

*ஆதோரணன்,*pl.* ஆதோரணர், (âdhôrana), cornac,celui qui chasse.

*ஆத்தன், (âpta), Dieu, associé, ami, compagnon, partisan, grand, Siven,Arouguen.

ஆத்தா, cachimentier, corossolier, annona squamosa: — ப்பழம் cachiment, corossol, cœur-de-bœuf.

ஆத்தாடியுள்ளான், (ஆ,தாடி, உள்ளான்), espèce de bécassine.

ஆத்தாள்,(அத்தாள்),mère, Parvadi

*ஆத்தானம், *P*. ஆஸ்தானம், salle d'audience, assemblée d'arbitres, porte de pagode sous la tour, danger. ‖ *V*. ஆஸ்தானம்.

ஆத்தி,l'arbre திருவாத்தி bauhinia tomentosa.Il sert à la médecine et à d'autres usages domestiques.Les payens en offrent les fleurs à leurs dieux et surtout à Siven: ஆத்திசூடி celui qui porte une guirlande de fleurs d'âtti, *i. e.* Siven, petit livre d'Avvéyar qui commence par ce mot et qui sert aux écoles gentiles.

*ஆத்தியன், (âdya *le* 1er),Siven.

*ஆத்தியோபாந்தம், (ஆத்தியன், உப,அந்தம்), *V*. ஆதியந்தம்.

ஆத்திரகம், *P*. அர்த்திரகம், gingembre vert.

ஆத்திரம்,ஆத்திரவம்,ஆத்திரி, ஆத்திரியம், (ஆதுரம்), hâte, précipitation, nécessité, détresse, embarras, danger, importunité, sollicitation, avidité, empressement, ardeur, désir: ஆத்திரக்காரன் homme vif,empressé, emporté, intrigant; ஆத்திரம்பொறுக்கமாட்டாமற்கொடுக்கிறது donner en cédant à de pressantes sollicitations.

*ஆத்துமகத்தியை,(ஆத்துமம்,hatyâ *meurtre*), suicide.

*ஆத்துமகம்,(ஆத்துமம்,gam *venir*), naissance.

*ஆத்துமகனனம், *ஆத்துமகாதம், (ஆத்துமம், hanana *et* காதம் *meurtre*), suicide.

*ஆத்துமசன,(ஆத்துமம், dja *né*), fils. ஆத்துமசை, (*id.*), fille.

*ஆத்துமஞ்ஞன்,(ஆத்துமம், djna *qui connait*), celui qui se connait, ainsi que son auteur ou son chef.

ஆத்துமபுத்தர், la plante பூனைக்காலி.

*ஆத்துமம்,(âtmâ), âme, vie, esprit, intelligence, volonté, être vivant, fermeté, corps, vent, nature, soleil, feu, Brama, fils: ஆத்துமக்கியானம்,—விவேகம் sagesse spirituelle, spiritualité; — சந்தேகம் doute intérieur; — ஞானம் connaissance de son âme;—சுத்தி purification de l'âme, une des 5 purifications *ou* சுத்தி; —தரிசம் miroir,crystal; —தரிசனம் vue ou connaissance de l'état de l'âme;—த்தோழன் ami intime;—புத்தி principe de l'intelligence, connaissance propre, — de soi-même;—யோனி Brama, Vichnou, Siven, Câmen; —லக்ஷணம் qualités naturelles de l'âme,savoir: சத்து la force, l'être, சித்து l'intelligence, et ஆநந்தம் le bonheur. *V*. சச்சிதாநந்தம்; —வசம் retenue,sang-froid,*litt.* possession de son âme; ஆத்துமவிரக்கங்காட்டுகிறது témoigner une bonté, une compassion cordiale.

ஆத்துமா,1° *V*.ஆத்துமம்.2° ourson,petit d'une ourse.

ஆத்தேயாத்தே, (ஆத்தை), *int.* de

douleur, hélas, hélas! ah! ah! ha!ha!

ஆத்தை,(ஆத்தாள்), mère.

*ஆநகம், ஆநகன்,(ânaka), arbre divin, un des 5 arbres du paradis des Indous, tambour, tambourin, gros tambour, tambour de guerre, toute sorte d'instrumens de musique, foudre, nuage. [ge.

*ஆநநம், (ânana), bouche, visa-

ஆநந்த, 1° V. ஆநந்தவருஷம். 2° *obl. de*

*ஆநந்தம்,(ânanda), joie, plaisir, délices, bonheur, grande joie, bonheur céleste, Dieu: —ஆயிருக்கிறது se réjouir, causer une grande joie; —ஆய்ச்சத்தமிடுகிறது pousser des cris de joie; ஆநந்தக்களிப்பு joie et délices *ou* ஆநந்தக்குழிப்பு chanson joyeuse, chant joyeux; —ததம் vulve; —தத்தம் membre viril, — நிர்த்தனம், —நிருத்தம் saut—, danse de joie; — படம் toile—, habit de mariée; — பாஷ்பம், — பாட்பம் larmes—, épanchement de joie; —பிரபவம் sperme: —பைரவம் médecine composée de mercure, de soufre, de poison végétal, d'arsenic, de cinabre et de borax; —பைரவி, —பயிரவி la fameuse காளி, espèce d'air; —மயம் Dieu, extase, excès de joie, *ou* —மயகோசம் extase, insensibilité causée par la joie, plénitude de joie, bonheur éternel; —ரு ன் être spirituel, qui n'est point sujet aux 5 கோசம், à la naissance, à la mort ni aux autres vicissitudes: —லக்ஷணம் illusion d'une âme toute occupée d'elle même et pleine de mépris pour le reste: — வல்லி Parvadi, espèce d'arsenic composé; —வருஷம் la 48me année du cycle de 60 ans, elle répond à l'an 1854;—வாதி espèce d'arsenic composé.

*ஆநந்தனம், (ஆநந்தம்,na), civilité, réjouissance, bon traitement, cause de plaisir.

*ஆநந்தன், (ஆநந்தம்), être heureux, Dieu, Siven, Arouguen.

ஆநந்தி, ஆனந்தை, *f. d'* ஆநந்தன், l'heureuse, Parvadi.

ஆநந்திக்கிறது, த்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v.n. et* ஆநந்தித்தல், *n.v.* (ஆநந்தம்), se réjouir.

*ஆநந்தியம்,(அநந்தம்,ya), incorruptibilité, éternité, infinité.

*ஆநம், (âna), respiration, air qu'on respire, —qui entre dans les poumons.‖ *V.* ஆனம். [*V.* உபநயம்.

*ஆநயம், ஆநயனம், (ânaya, —na),

*ஆநர்த்தம், (ânartha), arène, théâtre, eau, guerre.

*ஆநாகம், (ânâha), rétention d'urine, obstruction d'un canal.

ஆநி, le mois d'Ani, qui correspond en grande partie à celui de Juin, destruction, ruine, la rivière பொருநை, rejeton tendre du cocotier, rejeton ou branche laissée à un arbre émondé, la 21me, la 18me, et la 19me constellation qui, pour les gentils, est un jour néfaste; limite, tranchant—, lame d'épée.

ஆநியம், journée, jour, temps ou partie du jour, saison convenable, la 19me constellation.

*ஆநிலன், (அநிலன்), le singe Anouman, Vimen fils d'Anilen, du

ஆநிலை, (ஆ), étable à vaches. [vent.

ஆநின்று particule qui indique le présent et se place entre la racine du verbe et sa terminaison. *Ex.* நடவாநின்றான் il marche. [cret, rareté.

*ஆந்தரங்கம், (அந்தரங்கம்), se-

ஆந்தனையும், (ஆம், தனை, உம்), tant que durera: இராத்திரிமுழுதாந்தனையும் toute la nuit; ஓர்நாள்முழுதாந்தனையும் tout le long du jour.

*ஆந்திகை, (அந்திகை), sœur aînée.

*ஆந்திரம், 1° (ândhra), le pays—, la langue—, la caste télinga. 2° (hândra), la mort: ஆந்திரசிந்தாமணி nom d'une grammaire télinga.

ஆந்தை, hibou, chouette, chat-huant: ஆந்தைவிழி œil—, regard—, contenance d'un hibou, regard de fou, —d'imbécille: ஆந்தைபோல்விழிக்கிறது regarder comme un hibou, — çà-et-là comme un fou: ஆந்தைக்காதல் cri de hibou, augure qu'on en tire.

ஆந்தோளி, un des nouveaux airs tamouls.

*ஆபகை, (âpagâ), rivière.

*ஆபச்சைவன், (âpa), *n.pr.* un des 8 vasous.

*ஆபணம், (âpana), marché, boutique; *ou* ஆபணியம்.

*ஆபணியம், ஆபணீயம், (ஆபணம்), rue du marché,—où se tient le marché.

*ஆபதம், (âpada), *V.* ஆபத்து.

*ஆபதோத்தாரணன், (ஆபதம், உத்தாரணம்), celui qui éloigne le danger, les calamités, (par antonomase), Vairaven ou Siven.

*ஆபத்தம்பம், (âpastamba), un des 9 codes religieux composé par ஆபஸ்தம்பன்.

*ஆபத்தம், (âbaddha), consécration.

*ஆபத்து, (âpad), calamité, péril, détresse, embarras, affliction, chagrin, nécessité, grand besoin: ஆபத்துப்படுகிறது être dans le danger, la détresse, l'embarras; — தீருகிறது sortir de danger, d'embarras; ஆபத்துக்குதவுகிறது être utile pour le danger,—au besoin.

*ஆபந்தம், (ஆ, பந்தம்), ornement, tendresse, affection, lien, lien du joug, joug.

*ஆபரணம், (âbharana), ornement, joyau, bijou, toile, habit, un des அவத்தை qui empêche de distinguer les divers தத்துவம்; —போடுகிறது, —தரிக்கிறது, —பூணுகிறது orner de bijoux, mettre—, porter des bijoux; ஆபரணப்பெட்டி, —ச்செப்பு boite aux bijoux; —க்கடைப்புணர்வு agrafe de joyau, qui s'attache par derrière: ஆபரணத்திற்றெங்கணி joyau composé de pierres précieuses et de globules d'or suspendus; ஆபரணத்துடக்குவடிவு joyau composé de pierres précieuses, de chaines d'or ou de globules d'or suspendus.

*ஆபரணன், (ஆபரணம்), homme orné de bijoux.

*ஆபரணுதி, *pl.* ஆபரணுதிகள், (ஆபரணம், ஆதி), joyaux, ornemens—, bijoux précieux.

*ஆபத்காலம், (âpad, ஆபத்து), danger, temps du danger.

*ஆபத்சன்னியாசம், (*id.*), renoncement au monde dans le moment du danger.

*ஆபனம், (âpana), poivre.

*ஆபனிகன், (âpanika), sauvage, habitant des forêts, chasseur.

*ஆபாகம், (âpâka), foyer, fourneau, four à potier.

*ஆபாசம், (âbhâsa), désordre, irrégularité, indignité, affront, ruine, ressemblance, contre-façon, mensonge, sophisme, grand désir, idée, estime, raison, rayon, lumière:—ஆய்ப்போகிறது s'anéantir, se ruiner; ஆபாசவிசுவாசம் foi violée.

*ஆபாடம், ஆபாஷம், (ஆ, பாஷை), préface.

*ஆபாதசூடம், (ஆ, பாதம், சூடம்), depuis la plante des pieds jusqu'au sommet de la tête.

*ஆபாதமஸ்தகம், ஆபாதமஸ்தம், ஆபாதமத்தகம், ஆபாதமத்தம், (ஆ, பாதம், மஸ்தகம், மஸ்தம்), des pieds à la tête.

*ஆபாலி, (âpali), pou.

*ஆபானம், (ஆ, பானம்), cabaret, taverne pour boire en société.

*ஆபிலவனம், (âplavana), aspersion d'eau, bain, immersion.

*ஆபீரன், (âbhira), berger.

*ஆபீனம், (âpina), tétine, rue des sculpteurs, puits, graisse.

*ஆபூடம், ஆபூஷம், (âpoûcha), zinc.

*ஆபூப்பியம், (âpoûpya), farine.

*ஆபோகம், (ஆ, போகம்), jouissance, tête déployée du serpent capelle, plénitude, effort.

*ஆபோசனம், (ஆ, போசனம்), action de dévorer, d'avaler, nourriture, repas:—பண்ணுகிறது dévorer, engloutir; — ஆய்க்கொள்ளுகிறது happer goulument.

*ஆபோதனம், (ஆ, போதனம்), connaissance, enseignement.

*ஆப்தன், (âpta), ami, confident, homme véridique.

*ஆப்பம், (âppa), le Verseau.

ஆப்பி, (ஆ, பீ), bouse de vache.

*ஆப்பிரச்சனம், (ஆ, பிரச்சனை), civilité à quelqu'un qu'on rencon-

tre, —à un hôte à l'arrivée ou au départ.

ஆப்பு, coin: ஆப்பேறல் fente faite par un coin, dans laquelle a pénétré un coin.

ஆப்பை, P. அகப்பை.

ஆமகணம், (ஆமம்), dyssenterie des enfans très dangereuse.

ஆமக்கன், mari.

*ஆமசிராத்தம், (ஆமம்), sacrifice aux morts ou pour les morts dans lequel on distribue des vivres crus.

*ஆமசூலே, (ஆமம்), colique, mal de ventre, espèce de maladie arthritique.

ஆமணக்கங்கொட்டை, ஆமணக்கமுத்து, (ஆமணக்கு, அம், கொட்டை, முத்து), graine de ricin.

ஆமணக்கு, ricin, palma-christi, jatropha: —க்குலே grappe de ricin; —க்கொட்டை, —முத்து graine ou noix de ricin; — க்கொல்லே champ de ricin; — விதைக்கிறது semer de la graine de ricin; ஆமணக்கெண்ணெய் huile de ricin.

ஆமணத்தி, V. கோரோசனே.

*ஆமண்டம், (âmanda), ricin.

*ஆமம், (âma), diarrhée accompagnée de glaires, maladie, douleur d'entrailles, dessèchement des excrémens, crudité, chose non cuite, —verte. [(ஆ), bouse de vache.

*ஆமயம், 1° (âmaya), maladie. 2°

*ஆமயாவித்துவம், (âmayâvi *malade*), indigestion.

ஆமரி, parole, phrase.

ஆமருப்பு, (ஆ), corne de bœuf ou de vache. [te ஆகாசதாமரை.

*ஆமலகமலம், (அமலம்), la plan-

*ஆமலகம், (âmalaka), l'arbre நெல்லி, crystal.

ஆமல், bambou.

ஆமா, 1° (ஆ, மா), bœuf—, vache sauvage. On dit que si cet animal lèche quelqu'un, il lui glace le sang et lui cause la mort. 2° (ஆம், ஆ), sera-t-il? peut-il? 3° P. ஆமாம், oui.

ஆமாகோளா, —கோளம், fleur ou galle de l'arbre கடு terminalia.

ஆமாங்கு, (ஆம், ஆங்கு), manière d'être, —de se faire, convenance, différence.

*ஆமாசயம், (ஆமம், ஆசயம்), estomac, digestion.

*ஆமாதிசாரம், (ஆமம், அதிசாரம்), mal de ventre, colique.

*ஆமாத்தியர், *pl.* (அமாத்தியர்), ministres, conseillers, gourous, médecins, gens rusés.

*ஆமிசம், ஆமிஷம், (âmicha), jouissance, désir, convoitise, fantaisie, nourriture, repas, chair, présent pour corrompre. [aigreur.

*ஆமிரம், (அம்மிரம்), manguier,

*ஆமிரேடனம், (âmrêdana), redite.

*ஆமிலம், ஆமிலிகை, (அம்மிலம், அம்மிலிகை), tamarinier. ‖ V. அம்மிலம்.

*ஆமுகம், (ஆ, முகம்), commencement, le devant.

ஆமுகர், (ஆ, முகம்), V. நந்திதேவன்.

ஆமுடையான், P. அகமுடையான்.

*ஆமுத்தி, (ஆ, முத்தி), béatitude finale, paradis.

ஆமுத்து, (ஆ, முத்து), perle formée dans une dent de vache.

*ஆமுநாயம், (âmnâya), religion, tradition, vêdas.

*ஆமூலாக்கிரம், (ஆ, மூலம், அக்கிரம்), de la racine aux branches ou au sommet, du commencement à la fin.

ஆமெற்பல்லூறி, (ஆ, மெல், பல், ஊறுகிறது), V. கோரோசனே, bézoard.

ஆமேற்பில்லூரி, fleur du கடு.

ஆமென்கிறது, ஆமெனல், (ஆம், என்கிறது), dire oui, approuver, consentir: ஆமென்றுசம்மதிக்கிறது consentir et dire oui *ou* soit; ஆமென்றுசாதிக்கிறது, —சாதித்தல் affirmer, soutenir le pour.

ஆமை, tortue, testudo gracca, odeur: —க்கல் brique hexagone pour paver; —ச்சுரம் espèce de fièvre des jeunes garçons; ஆமையோடு, (ஆமை, ஓடு), écaille de tortue.

ஆமையாழ், (ஆமை), son harmonieux du luth ou sorte d'air usité sur la côte. [émission, splendeur.

*ஆமோசனம், (ஆ), vomissement,

*ஆமோதம், (âmôda), odeur forte et suave, joie, plaisir.

ஆம், 1° 3me *pers. neut. du fut. d'* ஆகிறது, il sera, il se fera, il servira,

ce sera, il y a, c'est, il est possible, oui: இதுநல்லதாம் ceci sera bon; எதுக்காம் à quoi cela servira-t-il? இதுவுமக்காமோ ceci vous servira-t-il, vous conviendra-t-il? இதுவும் மாவேயாம் vous pouvez faire ceci, ceci vous est possible. 2° *après un verbe ou un nom il signifie* peut être, on dit, ce sera. *Ex.* அரிசியாம் ce sera du riz, c'est peut-être du riz; வந்தார்களாம் on dit qu'ils sont venus; வருவானும் peut-être il viendra, on dit qu'il viendra; அப்படியாம் il en sera ainsi. 3° *avec* ஏ, ஆமே certainement; தர்மம்புண்ணியமாமே l'aumône est assurément une vertu. 4° *après le nom verbal en* அல் *il signifie* on peut: சொல்லலாம் on peut dire; பேசலாமா peut-on parler? அதுசெய்யலாமே certainement on peut le faire; ஆம் oui; ஆமாம் oui! oui! assurément; ஆமோ அல்லவோ cela est-il ou non; ஆமெனல், *V.* ஆமென்கிறது. 5° ஆம் *est le part.fut. d'*ஆகிறது, qui sera, qui deviendra; அவன்நல்லவனும்போது lorsqu'il sera bon; ஆம்படி, ஆம்படிக்கு, ஆம்படியே selon qu'il est, pour que—, afin qu'il soit; ஆசாரமாம்படி selon l'usage, — les règles de la bienséance; உனக்கிஷ்டமாம்படி பேசினுன் il a parlé selon tes désirs. Ce participe sert à former les nombres ordinaux. *Ex.* முதலாம் premier; இரண்டாம் second. 6° *s.gén.* ஆத்தின், humidité, froid, eau, ressemblance, maison. 7° *partic.exp.dite* அசைச்சொல், இடைச்சொல், *et* சாரியை: பணியுமாமென்றும்பெருமை சிறுமை யணியுமாந்தன்னைவியந்து les grands s'humilient sans cesse, les petits au contraire s'exhaltent et s'admirent. 8° terminaison de la 1re personne du pluriel qui comprend ceux à qui l'on parle: சொல்வாம் nous dirons.

ஆம்படையான், *P.* ஆம்புடையான்.

ஆம்பலரி, (ஆம்பல், அரி), l'ennemi du nénuphar blanc *ou* nymphæa alba, *i. e.* le soleil, le crocodile.

ஆம்பல், le nénuphar blanc, nymphæa alba, bambou, lune, clair de lune, éléphant, toddi, callou, corne (à corner), petit cor, pipeau, chalumeau, espèce de chant *ou* d'air, calcul, certain nombre, gage, arrangement, ordre, manière, degré, malheur: ஆம்பற்பித்தம், ivresse du toddi, humeur qu'il engendre.

ஆம்பி, son, bruit, mousseron, panier à arroser *ou* seau de cuir.

ஆம்பியம், vif argent.

*ஆம்பிரம், (âmra), acidité, aigreur, manguier, manguier à fruits aigres.

*ஆம்பிலம், (âmla), acidité, aigreur, tamarinier, vin de palmier

ஆம்பு, ortie. [toddi, callou.

ஆம்புடையான், *P.* அகமுடையான், mari, maître de maison.

ஆம்புடையாள், *f. du préc.* femme, épouse, maîtresse de maison.

ஆம்புலம், ஆம்பூறு, l'arbre சூரை.

ஆய, 1° *part.passé d'*ஆகிறது, qui est, —a été fait. 2° *adj. de* ஆயம் *et* ஆயன். [fièvre qui dure long-temps.

ஆயக்கசுரம், (ஆயம், கம், சுரம்),

ஆயக்கட்டு, (ஆயம், கட்டு), machination trompeuse, fourberie, somme totale: — உள்ளவன் grand menteur, — fripon; ஆயக்கட்டாய்ப்பேசுகிறது, ஆயக்கட்டாய்க்கட்டுகிறது ne dire que des mensonges. [nale.

ஆயக்கல், (ஆய, கல்), pierre infer-

ஆயக்காரன், (ஆயம்), douanier, receveur d'impôt, —de péage, publicain.

ஆயக்கால், (ஆயம், கால்), pieu fourchu pour soutenir une charpente, appui —, support de caisses.

ஆயக்குழல், (ஆயன்), flageolet, flûte de berger, chalumeau: — ஊதுகிறது en jouer.

ஆயக்கோல், (ஆயம், கோல்), bâton fourchu pour soutenir un palanquin.

*ஆயசம், (âyasa), fer, arme.

ஆயஸ்தலம், (ஆயம், ஸ்தலம்), secret, parties vitales, endroit dangereux où une blessure est générale-

ment mortelle: ஆயஸ்தலத்திலடிக்கிறது frapper dans un endroit dangereux. [figure d'un œuf.

*ஆயதம்,(âyata),longeur,largeur,

*ஆயதனம்,(âyatana), autel,habitation, plancher intérieur d'une maison.

*ஆயதி,(âyati), avenir, futur,longueur, jointure, réunion, grandeur, retenue de l'esprit, fermeté.

*ஆயத்தம், (âyatta), instrument, moyen, préparatif,préparation, préparation à la messe, à la confession, à la communion: ஆயத்தக்காரன்,—காரி personne preparée pour la confession,la communion ou le baptême; ஆயத்தமாயிருக்கிறது être préparé,—prêt; ஆயத்தஞ்செய்கிறது,—செய்துவைக்கிறது, —பண்ணுகிறது, ஆயத்தப்படுத்துகிறது préparer, apprêter; ஆயத்தப்படுகிறது se préparer, se disposer; பூசாயத்தம், பூசையாயத்தம் préparation à la messe, choses nécessaires pour la messe, ornemens de la messe.

ஆயத்தலம், V. ஆயஸ்தலம்.

*ஆயத்தி,(âyatti), tendresse, sensibilité, borne, bonne conduite, jour,longueur,force. [ne, péage.

ஆயத்தீர்வை,(ஆயம்),droits,doua-

ஆயத்துக்கருத்தன், (ஆயம் obl.), espèce d'arsenic naturel.

ஆயத்துறை, (ஆயம்), la douane, bureau de douane, lieu de péage: ஆயத்துறையில் மணியம்பண்ணுகிறவன் l'intendant de la douane, des tributs. [ஆயஸ்தலம்.

ஆயமானம், (ஆயம், மானம்), V.

ஆயமுக்கரவன், (ஆயம்,மு,கரவு), Coubèren.

*ஆயம்,(âya), douane, droit, taxe, tribut, péage, lieu de péage, revenu, gain, profit, troupe, troupe de femmes, longueur, espèce de tambour, dé à jouer, et autres instrumens de jeu, mère, compagne, suivante, corde d'arc, coutume: —இருகிறது, தீர்க்கிறது payer la douane; — தீர்ந்துவிடுகிறது congédier après avoir terminé l'affaire de la douane; —வாங்குகிறது percevoir la douane.

ஆயர், ஆயர்கள், *pl. d'* ஆயன், bergers: ஆயர்க்குழல், V. ஆயக்குழல்; —பாடி village de bergers, ville où fut caché et nourri Crichna; — வீதி rue des bergers.

*ஆயனம், 1° (hâyana), année. 2° *P.* அயனம் moitié de l'année.

ஆயன், berger; *au pl. V.* ஆயர்.

*ஆயாசம்,(âyâsa), fatigue, lassitude, faiblesse, manque de courage, découragement, ennui, peine, chagrin, effort: —வருகிறது être fatigué, harassé, épuisé; —தீருகிறது être soulagé; —ஆயிருக்கிறது être à charge, ennuyeux, fatiguant.

*ஆயாமம்,(âyâma), largeur, longueur. [manque de choix, d'examen.

ஆயாமை, *n. v.nég. d'* ஆய்கிறது,

ஆயாள், mère, nourrice, bonne, grand'mère maternelle. [ractère.

*ஆயானம்,(âyâna), naturel, ca-

ஆயி, 1° mère, nom qu'on donne aussi à des parentes âgées. 2° finale de noms féminins. 3° *gér. d'* ஆகுகிறது, *V.* ஆகி.

ஆயித்தம், *P.* ஆயத்தம்.

ஆயிசு, *P.* ஆயுசு.

ஆயிரம், mille, son signe est ௲ et avec d'autres chiffres த: உத, இரண்டாயிரம் 2000; avant d'autres nombres il se met à l'oblique: ஆயிரத்தொன்று 1001: ஆயிரத்துப்பத்து 1010; ஆயிரக்காலி mille-pieds, cloporte, balai; ஆயிரங்கண்ணன் celui qui a mille yeux, selon la fable, *i.e.* Dèvendren; —கதிரோன், —கிரணன், ஆயிரஞ்சோதி l'astre aux mille rayons, *i.e.* le soleil; ஆயிரநாமன் l'être aux mille noms, Siven, Vichnou; ஆயிரம்பணுமுடியோன், (பணுமுடி), 1° le reptile aux mille têtes, *i.e.* ஆதிசேஷன். 2° montagne contenant du zinc.

ஆயிருக்கிறது,(ஆய், இருக்கிறது), être. Ce verbe prend deux nominatifs; celui qui le précède immédiatement devient adjectif, *Ex.* தாய்வியாதியாயிருக்கிறாள் la mère est ma-

lade: அருமையாயிருக்கிறவேலை ouvrage qui est difficile.

ஆயிலியம், la 9me constellation; elle se compose de 4 étoiles dans la tête du lion. [லியம்.

ஆயில்,nom d'un arbre. ‖ V. ஆயி

ஆயிழை, (ஆயும், இழை), ornemens choisis, femme. ‖ou ஆயிழையாள் femme qui porte des ornemens choisis,—des bijoux.

ஆயிலை,tête—,pointe de serpe.

ஆயிற்று,3me *pers.du sing.neut. du passé.d'* ஆகிறது. *V.* ஆச்சு.

ஆயினி, sorte de jaquier,artocarpus pubescens: — மேனி *V.* ஆயின் மேனி.

ஆயினேன்,*parf.d'* ஆகிறது.

ஆயின்,*conditionnel d'* ஆகிறது,si cela est, si: ஆயினும் quoique cela soit, cependant, néanmoins; particule dite இடைச்சொல்.

ஆயின்மேனி,émeraude.

*ஆயு,ஆயுகம்,ஆயுசு,ஆயுஷியம், (âyou;ஆய்,உகம்; âyous, âyouchya), âge, vie, durée—, temps de la vie: ஆயுசுள்ளவன் homme âgé; ஆயுசாகிப்போகிறது être sur la fin de sa vie; ஆயுசில்லாதவன் jeune homme;ஆயுசுவர்த்தனை longue vie, longévité; ஆயுசுவிருத்தி âge très-avancé, décrépitude, sable de fer.

*ஆயுட்மான், ஆயுண்மான், (âyouchmân), homme qui a vécu long-temps,le 3me des 27 யோகம் ou divisions de l'écliptique.

*ஆயுதம், (âyoudha), arme, instrument, outil, place de danse: ஆயுதசாலை arsénal, magasin—salle d'armes;--பரிச்சயம்,—பரிக்ஷை,—பயிற்சி exercice militaire,escrime,science des armes; —பரிச்சயம்பண்ணுகிறது s'exercer à manier les armes, faire des armes, s'escrimer;—பாணி homme armé; — பூசை fête des armes *ou* Dassarapandiguei, dans laquelle les payens consacrent annuellement à la déesse சரச்சுவதி leurs armes, outils, livres, poinçons à écrire etc., et leur font une espèce de sacrifice,sacrifice aux armes;—மரணம் mort violente, —causée par une arme;—வர்க்கம் armure, toute sorte d'armes; ஆயுதமணிகிறது s'armer;—அணிந்தவன் homme armé; —வாங்கிப்போடுகிறது désarmer,dépouiller;—இடையுமலை montagne où l'on trouve du fer.

*ஆயுதாகாரம், (ஆயுதம், ஆகாரம்), salle d'armes,arsenal.

*ஆயுரு, ஆயுருவேதம்,ஆயுர்வேதம்,(ஆயுசு,வேதம்,âyourvêda),science—, art de la médecine, livre de médecine; ஆயுராரோக்கியம் vie et santé,prospérité; ஆயுருவேதாக்கினி feu usité dans la préparation des remèdes; il y en a 3,savoir:கமலாக்கினி feu ardent et brillant comme la fleur du nénuphar; காடாக்கினி grand feu ou feu modéré; தீபாக்கினி feu d'une lampe *ou* chandelle.

ஆயுவின்மை, (ஆயு, இன்மை), éternité, n'avoir pas d'âge.

ஆயுள், *P.* ஆயுசு,vie, médecine, médecin:—வேதம், *V.* ஆயுரு;—வேதியர் médecins. [ah!

*ஆயே,(âye).*int. d'admiration*,oh!

*ஆயோகம்,(âyoga), rivage, hommage, adoration, offrande de fleurs.

*ஆயோசனம், (âyôdjana), prise, effort.

*ஆயோதம், ஆயோதனம், (âyôdhana), armée, bataille: ஆயோதனமுகத்திலாயுதந்தேடல் chercher des armes au moment du combat.

ஆய், 1° *gér. d'* ஆகிறது,étant, devenant. Il sert ainsi que ஆக à former les adverbes. *Ex.* நீதியாய் justement; சந்தோஷமாய் joyeusement; il signifie aussi ensemble; நானுமவனுமாய் lui et moi ensemble. 2° *imp. et part. fut. d'* ஆய்கிறது, choisi, mince, subtil, fin, délicat, mobile, flexible, décidé. 3° (ஆயன்), de berger. 4° mère, affliction, espèce d'arsenic naturel. 5° terminaison de la 2me pers. du sing. des divers temps du verbe,de l'imp. et de quelques vocatifs. *Ex.* இடுகிறாய் tu donnes;கேளாய் écoute; கிள்ளாய் ô perroquet!

ஆய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v. a. ou* ஆய்ந்துபோடுகிறது, choisir, trier, ôter, cueillir, arracher, éplucher, nettoyer les herbes potagères, plumer, vider une volaille, écailler—, vider un poisson, examiner, considérer attentivement, peser: ஆய்ந்துகொள்ளுகிறது, —பார்க்கிறது, ஆய்ந்தோய்ந்துபார்க்கிறது choisir, séparer l'un de l'autre, bien considérer, approfondir; ஆய்ந்தோய்ந்துபாராதான் தான்சாகக்கடவன் celui qui agit inconsidérément périra: ஆய்ந்தோய்ந்துபார்க்குதல் considération approfondie; ஆய்ந்துண்கிறது *ou* ஆய்ஞ்சுண்கிறது manger en épluchant sa nourriture; கீரையிற்புல்லாய்கிறது éplucher les herbes cuites, agir à contre-temps, faire après-coup; மணற்சோற்றிலேகல்லாய்கிறது ôter les pierres du sable qui représente du riz cuit, agir follement.

ஆய்க்குழல், *P.* ஆயக்குழல், flûte ou chalumeau de berger. Il y en a de 3 sortes கொன்றையங்குழல், முல்லையங்குழல், வேய்ங்குழல் chalumeau de cassia, de jasmin et de bambou.

ஆய்க்குறள், (ஆய்), phantôme.

ஆய்ச்சல், *n.v. d'*ஆய்கிறது, action d'ôter, enlèvement. ‖ *V.* அச்சல்.

ஆய்ச்சி, 1° *f.d'* ஆயன், bergère; *pl.* ஆய்ச்சியர் bergères. 2° (ஆய்), mère.

ஆய்தம், 1° petitesse, finesse, subtilité. 2° *ou* ஆய்தவெழுத்து la lettre ஃ, le g, ou gh guttural; ஆய்தக்குறுக்கம் la lettre ஃ rendue brève ou plus brève; c'est lorsque dans un monosyllabe bref l'ல் ou l'ள் se change en ஃ devant la lettre த qui se change en ற ou ட. *Ex.* கல்தீது, கஃறீது; முள்தீது, முஃடீது.

ஆய்தல், *n. v. d'*ஆய்கிறது, choix, triage, recherche, examen, décision, jugement, finesse, délicatesse, subtilité, vol, action d'enlever.

ஆய்த்தல், voir enlever, chercher à dérober.

ஆய்ந்து, ஆய்ஞ்சு, *gér. d'* ஆய்கிறது.

ஆய்ந்தோன், *ou* ஆய்ந்தவன், *n. app. d'*ஆய்கிறது, homme réfléchi, prudent, intelligent; *au pl.* ஆய்ந்தோர் hommes intelligens, sages, brames, poètes.

ஆய்ப்பாடி, (ஆயன், பாடி), village de bergers.

ஆய்ப்பு, 1° *P.* ஆப்பு, coin. 2° ébranlement, jet.

ஆய்மலர், (ஆய் *choisi*), la fleur choisie, *i. e.* le nénuphar.

ஆய்வு, *n.v.d'*ஆய்கிறது, recherche, examen, trouble, peine, subtilité, finesse, petitesse, beauté, largeur.

ஆர, 1° *adj. d'*ஆரம். 2° *inf. d'*ஆர்கிறது, pour être plein, pleinement, tout comble, tout-à-fait. En ces divers sens il se joint à la fin des noms. *Ex.* கையார à pleines mains; மனதார, நெஞ்சார volontiers, de tout cœur.

*ஆரகம், (hâraka), sang, diviseur, dénominateur.

*ஆரகூடம், ஆரகூலம், (ஆரம்), airain, bronze.

*ஆரகேரம், (ஆரம், கேயூரம்), *V.* தோளணி.

*ஆரகோரம், *ஆரக்குவதம், (ஆரம், கோரம்; âragvadha), l'arbre கொன்றை.

*ஆரக்கம், ஆரக்ஷம், (ârakcha), bois d'அகில், agollochum.

*ஆரக்ஷகன், ஆரட்சகன், (*id.* ka), berger, gardien des rues.

ஆரஞர், (ஆர், அஞர்), grand chagrin, affliction profonde.

ஆரணம், la religion, les vêdams, loi, la partie spirituelle—, explication de la loi, des vêdams: ஆரணவாணர் ceux qui vivent des vêdams, *i. e.* les brâmes.

ஆரணன், (ஆரணம்), l'auteur des vêdams, *i. e.* Brama.

ஆரணி, 1° (ஆரணம்), celle qui est l'objet des vêdams, Kâli, Parvadi, aiguille de rotin pour coudre les planches des bateaux. 2°*(ârani), tourbillon.

*ஆரணியம், ஆரண்ணியம், *P.* அரணியம், forêt, bosquet, buisson.

*ஆரதம், (ârata), observation—, continuation d'abstinence.

*ஆரதி, (ârati), âlâtti, cérémonie superstitieuse qui consiste à tourner autour de la tête, surtout des

nouveaux mariés,ou devant eux, un vase où il y a de l'eau, du safran et de la chaux pour ôter la fascination ou prévenir l'influence prétendue des regards malicieux et jaloux; offrande de lumière à une divinité: —எடுக்கிறது, —சுற்றுகிறது, —சுற்றியெடுக்கிறது faire la cérémonie de l'âlâtti; — கர்ப்பூரம் espèce de camphre employé comme encens.

ஆரது,1° *gén.d'*ஆர், à qui?de qui? 2° (ஆர்,அது), qu'est-ce que cela? qui est-ce?

*ஆர்த்தியம், (ஆரதி,ya), lumière.

*ஆரநாலகம், ஆரநாலரம், (âranâlaka, âranâla), vinaigre.

ஆரபாரம்,*P.*ஆரவாரம்.

ஆரமாலையன், (ஆரம்,மாலை), celui qui porte une guirlande de bauhinia,*i.e.*le roi சோழன்.

ஆரமிர்தம், ஆரமிர்து, ஆரமுது, (ஆர் *plein*), ambroisie abondante, redondante,intarissable.

ஆரம், 1° les arbres ஆத்தி et கடம்பு, bijou, joyau, sandal, arbre de sandal, plaque suspendue sur la poitrine, guirlande de fleurs, guirlande, perle, collier de perles, —de pierreries auquel pend un bijou, collier, cordon, rang, espèce d'arsenic naturel, la plante கோடகசாலை, collier naturel de certains oiseaux, espèce de flèche, jardin de fleurs, tache sur la tête déployée du serpent capelle, détour, fanon de bœuf, glandes du cou des brebis, cri d'ouvriers: — பூணுகிறது mettre un collier. 2° * (âra), Mars, Saturne, angle, bout, airain, scorie de fer. 3° (hâra) diviseur, dénominateur.

*ஆரம்பம், (ârambha), commencement, prélude, préface, meurtre, grandeur, orgueil, effort, bruit, grand bruit: ஆரம்பசூரன் fanfaron, homme inconsidéré, téméraire, entreprenant.

ஆரம்பரம், *P.* ஆரவாரம்.

ஆரம்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v.a.* (ஆரம்பம்), commencer. [cement.

ஆரம்பிப்பு, *n.v.du prée.* commen-

ஆரலம்,(ஆர்,அலம்), haine.

ஆரல், espèce de plante, la 3me constellation, Mars, feu, mur, mur d'enclos,—couvert de chaume. ‖ *V.* ஆரால்:ஆரற்சுவர் mur d'entoura- [ge.

*ஆரவம்,(ârava), bruit,son.

*ஆரவாரம்,(ஆரவம்,ஆரம்),cortége, train, pompe, multitude bruyante, bruit, grand bruit, célébration, élévation: — ஆய் avec pompe, avec grand cortége; ஆரவாரக்காரன்,—காரி homme—,femme qui aime le bruit, le grand train, le vagabondage.

ஆரவாரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி, ரிக்க, *v.n.* (ஆரவாரம்), crier, pousser des cris, faire grand bruit, faire grande pompe.

ஆரழலாடி,(ஆர், அழல், ஆடுகிறது), celui qui se joue avec une quantité de feu,Siven. [து.

ஆரா,ஆராத, *part. nég. d'*ஆர்கிற

ஆராகவரியம்,l'arbre அரசு.

ஆராச்சி, *P.* ஆராய்ச்சி. [து.

ஆராட்டுகிறது, *V.* தாலாட்டுகிற

*ஆராதனம், (âradhana), action de cuire, de préparer, acquisition, accomplissement,adoration, vénération.

*ஆராதனை, (âradhanâ), adoration, vénération, culte en général, offrande,sacrifice:—செய்கிறது, —பண்ணுகிறது, *V.* ஆராதிக்கிறது;— முட்டுகள் vases consacrés au culte, aux sacrifices; தேவாராதனை culte de latrie; தேவாராதனைநீங்கிஉத்தமாராதனை, *ou* விசேஷாராதனை culte d'hyperdulie, culte qui convient à la trés-S^{te}.Vierge.

*ஆராதி,(ârâti), ennemi.

ஆராதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன்,தி,திக்க,*v.a.* (ஆராதனை), adorer, vénérer,honorer.

ஆராதித்தல், ஆராதிப்பு, *n.v. du préc.*adoration,vénération,culte.

*ஆராதியம்,(ârâtiya), proximité, voisinage.

ஆராதூரி, prodigalité, folle dépense, perte, dissipateur, prodigue, diffamation: —யாக்குகிறது, —பண்

஡அ

ணுகிறது dissiper, prodiguer;—யாய்ப்போகிறது être dissipé;—த்தனம் caractère prodigue, prodigalité.

ஆராத்திரவியம்,(ஆரா,திரவியம்), richesses—,trésors immenses, —de roi.

ஆராத்திரிகம், (ஆ, ராத்திரி, ka), lampe offerte aux dieux, lampe de l'âlâtti. [ont été consacrés.

ஆராத்திரியர், brames, ceux qui

ஆராப்பத்தியம்,(ஆரா), diète sévère, bagatelle. [fleurs, bosquet.

*ஆராமம், (arâma), jardin de

ஆராயாமை,*n.v.nég. d'*ஆராய்கிறது, inconsidération, négligence à chercher.

ஆராயுதல்,*P.*ஆராய்தல்.

ஆராய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய்,ய,*v.a.* considérer attentivement, examiner avec soin, rechercher, faire des perquisitions, méditer, contempler: ஆராய்ந்துகொள்ளுகிறது considérer, rechercher, examiner soigneusement; —பறிக்கிறது choisir, trier; —பார்க்கிறது bien considérer, regarder attentivement tout autour, être circonspect; —பெறுகிறது acquérir par son application; கருத்தோடாராய்கிறது méditer, ruminer dans son esprit.

ஆராய்ச்சி,*n.v.du préc.* recherche, examen, considération, chef des employés de police, shérif, intendant:—மணி cloche à la porte du palais que sonnent ceux qui demandent justice; —மணியாட்டுகிறது,—மணியடிக்கிறது la sonner.

ஆராய்தல்,*n.v.d'*ஆராய்கிறது, recherche exacte, examen soigné, connaissance.

ஆராய்ந்து,*gér.d'*ஆராய்கிறது.

ஆராய்ந்தோர்,*n.app.d'*ஆராய்கிறது, les sages, ceux qui examinent tout attentivement.

ஆராய்வு,*V.*ஆராய்தல்.

ஆரார்,(ஆர்,ஆர்), qui en particulier? ஆராருக்குக்கொடுத்தான் à qui a-t-il donné? désignez les en particulier; ஆராருக்குப்பொதுமனிதனுயிருக்கிறீர் de qui êtes-vous le médiateur?

*ஆராலிகன்,(ârâlika), cuisinier.

ஆரால், certain poisson, espèce d'anguille:—க்கத்தி poignard tortu.

*ஆராவம்,(ârâva), bruit, son.

ஆரி, 1° (ஆரம்), *V.* ஆரமாலையன். 2° *(hâri), excellence, guirlande, bramine, perle.

*ஆரிடம், ஆரிஷம், (ârcha), chose qui a rapport aux richis ou pénitens, œuvres—, paroles des richis, livre sacré, traité de morale et d'observances religieuses, science, traité scientifique, offrande, sacrifice, terrain glissant; *ou* ஆரிடமணம் espèce de mariage dans lequel le père reçoit de l'époux, en échange de la fille, un bœuf et une vache ou une paire de chacun de ces animaux. [Djaïnas, pénitens, ermites.

*ஆரிடர், *pl.* (*id.*), Samanéens ou

*ஆரிதம்,(hârita), un des 18 traités de lois indiennes, composé par Hâriden.

ஆரியக்கூத்து, (ஆரியன்), danse de jongleur, de marionettes.

ஆரியச்செய்யுள், (ஆரியம்), vers sanscrit. [te,—jolie.

ஆரியப்பாவை,(*id.*), statue pein-

*ஆரியபுத்திரன், (ஆரியன்), mari, fils de gourou.

*ஆரியம்,(ârya), le pays situé entre les monts Himalaya et Vindia; d'autres disent, mais probablement par erreur, entre les monts Himalaya et le Podia, le sanscrit ou langage du nord, beauté, bonheur, or, objet, ustensile. [hypocrite.

*ஆரியரூபன்,(ஆரியன்), trompeur,

ஆரியவராடி,(ஆரியம்), espèce de chant doux et harmonieux.

ஆரியவேளாகொல்லி,(ஆரியம், வேளா, கொல்லி), autre espèce de chant doux et harmonieux.

*ஆரியன், *pl.* ஆரியர், (ârya), prêtre, gourou, précepteur, espèce de brame, poëte, supérieur, médecin, homme savant, soleil, Ayénar ou ஐயனுர் fils d'ஆரியை, habitant du

pays dit ஆரியம்,ou du pays au nord du fleuve சரசுவதி, musulman, barbare, pantomime,jongleur, bateleur.

*ஆரியை, (ârya), Parvadi, Kâli, Tourkei:ஆரியைதனயன் le fils d'ஆரியை ou Parvadi, savoir:Soupramanien, Vinâyaguen, Virapattiren ou Vayiraven.

ஆரிருள்,(ஆர்),ténèbres épaisses.

ஆரீரம்,(id.), un peu d'humidité.

*ஆரு,1° (ârou), cruche, cochon, crabe.2° *imp.et part.fut.d'*ஆருகிறது

*ஆருகதம்,(ârhata), la secte d'அருகன் ou des Samanéens,l'arbre நாவல். [manéen,sectateur d'அருகன்.

*ஆருகதன்,*pl.* ஆருகதர், (*id.*), Sa-

ஆருகிறது, *P.*ஆர்கிறது.

*ஆருணி,un des 32 உபநிஷதம்.

ஆருதல்,*P.*ஆர்தல். [tellation.

*ஆருத்திரை, (ârdrâ), la 6me cons-

ஆருபதம்,airain,cuivre.

ஆருப்பியம்,minerai de plomb.

ஆரும், 1° (ஆர், உம்), qui que ce soit, tous: ஆருமில்லை personne. 2° *part.fut.d'*ஆர்கிறது.

ஆருவம்,eau.

ஆருழலை, (ஆர்), grande chaleur, soif ardente: — ப்படுகிறது être tourmenté de la soif, —brûlé par la chaleur.

*ஆரூடம்,(ároûdha), montée, action de monter,astrologie: —பார்க்கிறது faire l'astrologue, prétendre prédire par l'astrologie.

*ஆரூடன், (ároûdha), monté sur; ஆரூடனுகி étant monté.

ஆரூபம்,continuation,désaccord.

ஆரே,figuier.

ஆரை,1° *acc.d'*ஆர்.2° *s.* natte de paille, mur, sorte de plante aquatique,marsilea quadrifolia: ஆரைக்கிலைக்கறி potage de feuilles de cette plante;—ப்பற்றி espèce de gros lézard, lacerta iguana; ce nom lui vient, dit-on,de ce qu'on le prend pour escalader les murs; வறஆரை sorte de plante médicinale,marsilea minuta.

ஆரோ,(ஆர்,ஓ), qui?je l'ignore: அவனுரோ je ne sais qui il est; ஆரோஒருவன் ou ஒருமனிதனேவந்தான் un je ne sais qui,ou un homme que je ne connais pas est venu.

*ஆரோகணம்,(ârohana), montée, ascension, marche d'escalier—, escalier en pierre, varangue, échelle: ஆரோகணகதி monter la gamme sur un luth;—சுரம் monter la gamme, gamme.

*ஆரோகம், (âroha), montée, ascension, mesure, le derrière, longueur, poids, milieu du corps—, ceinture de femme.

*ஆரோக்கியம், (ârógya), santé, bon état: —உள்ள bien portant;—ஆயிருக்கிறது être bien portant,salutaire, bon à la santé; ஆரோக்கியஸ்நானம் bain après la convalescence.

ஆரோசை,(ஆர்),la voix contralto.

*ஆரோபணம், (árôpana), ascendant, supériorité, ascension, action de monter, d'élever, de prouver, de confier, de planter, de bander un arc, excès de quelqu'humeur.

*ஆரோபம்.(árôpa), méprise,quiproquo, action de monter, de placer, de montrer.

ஆரோபிக்கிறது,பித்தேன், பிப்பேன்,பி,பிக்க, *v.a.* (ஆரோபம்), accuser faussement, se méprendre, attribuer à une chose les qualités d'une autre, faire l'application d'une fable, en indiquer le sens moral,placer,une humeur prévaloir.

*ஆரோபிதம்,(árôpita), ce qui a fait, dressé,arrêté, placé, chose faite,dressée,arrêtée,placée.

ஆரோபித்தல், ஆரோபிப்பு,*n. v.de* ஆரோபிக்கிறது, placement, imputation,fausse accusation,méprise.

ஆர்,1° *pro.interrogatif, m.f. sing. et pl.*qui ? lequel ? ஆரங்கே qui est là ? Il se met devant le verbe à un temps personnel, ou bien après l'appellatif terminé par அவன்.*Ex.* ஆரிதைச்செய்தான் *ou* இதைச்செய்தவனுர் qui a fait cela? உன்னையடித்தவர்களார் qui sont ceux qui t'ont battu ? ஆரும் tous; ஆருமில்லை personne; ஆருங்காணுதகாரியம் chose

que personne n'a vue;avec ஓ V. ஆரோ. 2° *imp. et part. fut. d'* ஆர்கிறது, remplis-toi, plein, rempli. 3° *s.* les arbres ஆத்தி et கொன்றை, fil, tranchant, pointe (d'une arme), sirop, terre, splendeur, plénitude, intérieur de char, —de voiture, rais de roue, confiance.|| *V.* அஞ்சுருவாணி. 4° terminaison de l'honorifique dans les noms et du pluriel des noms appellatifs. *Ex.* தகப்பனார் père; தாயார் mère: திணிதோளார் ceux qui ont de fortes épaules. 5° terminaison de la 3me pers. du pluriel, et de l'honorifique. 6° *P.* அரும், *adj. d'* அருமை, difficile, rare.

ஆர்கதி, poivre long, piment.

ஆர்கணம், (ஆர்,), flèche aigue.

ஆர்கவி, (ஆர், கவி), mer, pluie.

ஆர்கலிவாரணம், (ஆர்கலி), éléphant blanc.

ஆர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, *v. n. et a. ou* ஆர்ந்திருக்கிறது, abonder, être plein, être enclin à, se joindre, être uni, être porté, jouir, posséder, avoir, joindre, boire, manger, s'arrêter: ஆர்ந்தமர்ந்துசெய் *ou* ஆரவமரச்செய் agissez avec une ardeur calme, pressez-vous lentement; சரீரத்துக்கார்ந்திருக்கிறசங்கிலி chaine qu'on porte sur soi.

ஆர்க்கண்ணியன், (ஆர், கண்ணி), *V.* ஆரமாலையன்.

ஆர்க்கம், sang, mérite, valeur.

ஆர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a.* se revêtir, habiller, dresser, ranger, diriger, lier, joindre, faire du bruit, retentir, combattre, briller: ஆர்த்துப்பேசுகிறது parler haut, vociférer; —கூப்பிடுகிறது crier fort, appeler à haute voix; வாயாலார்க்கிறது crier, rendre un son par la bouche.

ஆர்க்கு, espèce de poisson.

*ஆர்க்குவதம், (ârgbadha), l'arbre கொன்றை.

ஆர்க்கை, *n. v. d'* ஆர்க்கிறது, lien, attache, action de lier, fétu, paille.|| *V.* வரிச்சு.

*ஆர்ச்சவம், (ârdjava), vérité, droiture, simplicité.

*ஆர்ச்சனம், ஆர்ச்சனை, ஆர்ச்சிதம், (அருச்சனம், அருச்சிதம்), acquisition, accumulation, conservation, hospitalité, festin donné aux hôtes, civilité de départ ou à ceux qu'on rencontre, salut.

ஆர்தல், *n. v. d'* ஆர்கிறது, être plein, plénitude, possession, jouissance, séjour, pause, action de boire, de manger, de s'arrêter, de joindre.

ஆர்துபம், *V.* அரத்தை.

*ஆர்த்தபம், (ârttava), règles des femmes.

*ஆர்த்தநாதம், (ஆர்த்தர், நாதம்), lamentation.

*ஆர்த்தர், *pl.* (ârtta), gens affligés, pauvres, dans la détresse, les grands, les yoguis.

ஆர்த்தல், *n. v. d'* ஆர்க்கிறது, habillement, bruit, retentissement, clameur, guerre, combat, splendeur, éclat, action de lier, de joindre.

*ஆர்த்தவம், (arttava), fleur.|| *V.* ஆர்த்தபம்.

ஆர்த்தார்கோன், (ஆர்க்கிறது), le roi சோழன்.

*ஆர்த்தி, (ârtti), 1° joie, désir, bout de l'arc. 2° *gér. d'* ஆர்த்துகிறது. 3° *ou*

*ஆர்த்திகை, (ஆர்த்தி, kâ), malheur, peine.

*ஆர்த்தியம், (ârghya). miel sauvage.

*ஆர்த்திரகம், (ârdraka), *ou*

*ஆர்த்திரசாகம், (ârdra *humide*), gingembre vert.

ஆர்த்து, 1° *gér. d'* ஆர்க்கிறது. 2° *imp. d'* ஆர்த்துகிறது.

ஆர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. d'* ஆர்கிறது, remplir, accomplir, faire manger.

ஆர்த்துகை, *n. v. du préc.* action complète, convenance.|| *ou*

ஆர்த்துதல், *n. v. du même*, action de remplir, de faire manger, accomplissement.

ஆர்ந்து, *gér. d'* ஆர்கிறது.

ஆர்பதம், ombre, scarabée.

ஆர்ப்பதம், jus, humidité, vert.

ஆர்ப்பரவம், (ஆர்ப்பு, அரவம்), grand bruit.

ஆர்ப்பரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. n.* (ஆர்ப்பு, அரிக்கிறது), ou ஆர்ப்பரித்துவாய்விடுகிறது, crier à haute voix, pousser des cris, faire

des acclamations, applaudir, commencer: ஆர்ப்பரித்துவிழுந்துவெட்டுகிறது se jeter sur l'ennemi en poussant un houra et sabrer ce qui se présente.

ஆர்ப்பரித்தல்,ஆர்ப்பரிப்பு, *n.v. du préc.ou* ஆர்ப்பாடம், cri, houra, acclamation, commencement: ஆர்ப்பரிப்புபண்ணுகிறது, ஆர்ப்பரிப்புடனேகொக்கரிக்கிறது, *V.* ஆர்ப்பரிக்கிறது.

ஆர்ப்பு, *n.v. d'* ஆர்க்கிறது, lien, grand bruit, tumulte, combat, ris, choses fines,—délicates.

ஆர்மதி,(ஆர், மதி), crabe, le signe du cancer. [chant,muraille.

ஆர்மை,(ஆர், மை), pointe, tran-

ஆர்வம்,amour, affection,don fait par affection ou autre sentiment naturel et interessé,désir, enfer, toile, habit,son,bruit: ஆர்வமொழி figure de rhétorique qui exprime l'affection. [mari,ami.

ஆர்வலன்,(ஆர்வம்,அலம்),amant,

ஆர்வு, 1° *P.* ஆராய்வு, recherche exacte. 2° *n.v.d'* ஆர்கிறது, plénitude, action de manger,de boire.

ஆர்வை,natte de jonc ou de paille.

*ஆலகண்டன், (ஆலம், கண்டம்), celui dont le cou porte encore les marques du poison, *i.e.* Siven, qui avala, dit-on, le poison vomi par le serpent வாசுகி.

*ஆலகாலம்,(hâlahâla), *ou* ஆலகாலவிஷம்,poison mortel,poison.

ஆலக்கட்டி,(ஆலம்),vitriol bleu.

ஆலக்கரண்டி, *P.* அகலக்கரண்டி,large cueillère.

ஆலக்கொடிச்சி, (ஆலம்), espèce d'arsenic naturel,orpiment.

ஆலங்கட்டி,(ஆலம்), grêle: —பெய்கிறது grêler,la grêle tomber.

ஆலங்காய்,(ஆல், அம்), fruit vert de l'ஆலமரம். [cet arbre.

ஆலங்கொம்பு, (*id.*), branche de

*ஆலசம்,ஆலசியம்,(âlasa, âlasya), paresse, nonchalence, lenteur,délai: ஆலசியம்பண்ணுகிறது tarder, s'amuser,faire le paresseux.

ஆலத்தி, *P.* ஆரதி, cruche pleine.‖ *V.* ஆரதி:—க்காரி celle qui fait la cérémonie de l'âlâtti.

ஆலமரம், (ஆலம்), l'arbre banian,ficus bengalensis.

ஆலமர்கடவுள்,(ஆல்,அமர்தல்), le dieu prétendu qui habite sous l'arbre banian,*i.e.* Siven. [bleu.

ஆலமுடையோன்,(ஆலம்), vitriol

ஆலமுண்டோன், (*id.*), celui qui a bu le poison de வாசுகி,*i.e.* Siven.

ஆலம், 1° les arbres ஆலமரம் et புன்கமரம், eau, pluie, mer, fleur épanouie, plomb, étain, carquois. 2° *(hâla), charrue, barre de fer rouge, champ en labour, poison mortel, venin de serpent, poison, eau mêlée de safran et de chaux. 3° (âla), largeur, orpiment jaune. 4° (ஆல், அம்), *adj. de* ஆல், de l'arbre banian: ஆலம்பழம், —பால்,—வேர், fruit, lait, racine de banian; —விழுது racine de banian qui descend des branches vers la terre.

*ஆலம்பம், 1° (âlamba), refuge, asyle, support, appui, bâton. 2° * (ஆ, இலம்பம்), ligne perpendiculaire,chose suspendue,pendre.

*ஆலயம்,(âlaya), maison, habitation,temple, église, chapelle, synagogue, pagode, étable à éléphans:—கட்டுகிறது bâtir un temple etc...; —பழுதுபார்க்கிறது le réparer: அவனதற்காலயமாயிருக்கிறன் il est l'homme (*litt.* la maison) propre pour cela.

ஆலவம், *V.* கூறை. [ஆலுதல்.

ஆலல், *n.v.et opt. d'* ஆலுகிறது, *V.*

ஆலவட்டம்,(ஆலம்), espèce d'éventail qu'on porte devant les grands, et qui sert aussi de parasol: —வீசுகிறது éventer avec cet éventail;—பிடிக்கிறது le tenir, le porter; ஆலவட்டக்காரன் celui qui le porte.

*ஆலவணியம்,(âlavanya),laideur.

ஆலவாரம்,(ஆலம்),champ de riz.

ஆலவாலம், (âlavâla), rizière, champ, carré—, creux à l'entour d'un arbre,qui sert à l'arroser.

ஆலவிருக்ஷம், —விருட்சம், (ஆலம்), *V.* ஆலமரம்.

ஆலனந்தலன், (ஆல், அனந்தல்), celui qui dort sous l'arbre banian,

ou sur ses feuilles, *i.e.* Vichnou.

ஆலா, 1° espèce d'oiseau. 2° *part. nég. d'* ஆலுகிறது.

ஆலாங்கட்டி, *P.* ஆலங்கட்டி.

ஆலாதம், (âlâta *ou* அலாதம்), tison, brandon.

ஆலாத்தி, *P.* ஆரதி.

ஆலாத்து, amarre, haubans, vaisseau, certain oiseau, corde d'une des voiles des navires.

ஆலாத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.n.* crier.

ஆலாத்துதல், *n.v.* cri.

*ஆலாபம், (âlâpa), babil. ‖ *ou* [tion.

*ஆலாபனம் (âlâpana), conversa-

ஆலாபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v.n.* ஆலாபித்தல், *n.v.* (ஆலாபம்), converser, babiller.

ஆலாலம், poison, chauve-souris.

*ஆலானம், (âlâna), lien, corde, poteau auquel on attache un éléphant.

ஆலி, 1° grêle, pluie, goutte de pluie, vent, nectar, toddi, callou. 2° *(âli), compagne, race, famille, élévation de terre qui partage une rizière, ligne, choses venimeuses. 3° *imp. de*

ஆலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v.n.* se réjouir, être joyeux, —content, pleuvoir: ஆலித்தெழுந்திருக்கிறது se lever joyeux.

ஆலிக்கை, *n.v. du préc.* joie.

*ஆலிங்கனம், (âlingana), embrassement, caresses conjugales: —பண்ணுகிறது embrasser, serrer dans ses

*ஆலிஞ்சரம், *V.* அலிஞ்சரம். [bras.

ஆலித்தல், *n.v. d'* ஆலிக்கிறது, joie, petite pluie.

*ஆலிந்தம், (அலிந்தம்), terrasse, banc de pierre ou de terre, cour, rehaussement de terre autour des maisons.

ஆலிலை, (ஆல், இலை), feuille de l'arbre banian: ஆலிலையிற்றுயின்றோன், *V.* ஆவனந்தலன்.

*ஆலிடம், (âlidha), attitude d'un chasseur qui tire le pied droit avancé et le gauche retiré (ou selon d'autres), attitude où le pied droit est courbé et le gauche avancé.

*ஆலினகம், (âlinaka), zinc, plomb.

*ஆலு, 1° (âlou), cruche. 2° *imp. et part. fut. de*

ஆலுகிறது, ன்றேன், லுவேன், லு, ou ல், ல, *v.n.* être complet, branler, s'agiter, danser, rendre un son, le paon crier, atteindre, approcher, être suspendu.

ஆலுதல், *n.v. du préc.* mouvement, agitation, danse, bruit, retentissement, cri du paon, approche, atteinte, être suspendu.

ஆலெபூலெ, futilité, mot de mépris et de blâme: —யென்கிறது, —யென் றலப்பிக்கொண் டிருக்கிறது jaser, babiller. [tre.

*ஆலேகனம், (ஆ, இலேகனம்), let-

*ஆலேகனி, (ஆ, இலேகனி), stylet —, roseau à écrire, pinceau.

*ஆலேபம், ஆலேபனம், (ஆ, இலேபம், இலேபனம்), onguent, onction.

ஆலை, 1° moulin à sucre, canne à sucre, jus de cette canne, manufacture, filature etc... espèce de torture dite கிட்டி. 2° *(hâlâ), toddi, callou, liqueur enivrante. 3° *P.* ஆலாய், 2° *pers. sing. nég. d'* ஆலுகிறது: —பாய்கிறது flotter, vaciller, être agité, ballotté, incertain: —மாலை vexation; —யாடுகிறது le moulin marcher, le jus de la canne à sucre être exprimé; —யாட்டுகிறது l'exprimer, faire aller le moulin.

*ஆலையம், *P.* ஆலயம். [duré.

ஆலைவாய், (ஆலை), la ville de Ma-

*ஆலோகம், (âlôka), rayon, lumière, flatterie, civilité. ‖ *ou* [gard.

*ஆலோகனம், (âlôkana), vue, re-

*ஆலோகன், (ஆலோகம்), homme intelligent.

*ஆலோசனை, (âlôtchana), conseil, avis, délibération, consultation: —பண்ணுகிறது, —செய்கிறது délibérer, réfléchir, tenir conseil; —சொல்லுகிறது conseiller, donner des avis; —கேட்கிறது consulter, demander conseil; —க்காரன், —கர்த்தன், —சங்கத்தான் conseiller; —சங்கத்தார் l'assemblée des conseil-

lers, les conseillers; என்தலைகாணியோடாலோசனைசெய்யட்டும் laissez-moi consulter mon oreiller, ou réfléchir durant la nuit.

ஆலோசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v.n. et* ஆலோசித்தல், *n.v.* (ஆலோசனை), délibérer, réfléchir, tenir conseil: ஆலோசியாமல் sans réflexion, sans délibération.

*ஆலோடனம், (âlòdana), mélange, mixtion.

*ஆலோலம், (âlòla), murmure de l'eau, bruit pour chasser—, action de chasser les oiseaux, mélange.

*ஆலோலிதம், (âlòlita), joie, plaisir, désir: ஆலோலிதமுகம் visage—, air joyeux, — épanoui; — முகமாயழைக்கிறது appeler—, inviter d'un air joyeux.

ஆலோன், (அல்லோன்), lune.

ஆல், 1° l'arbre banian ou ஆலமரம், affirmation, oui: ஆல்போல்தழைத்துஅறுகுபோல்வேரோடி மூங்கில்போல்சுற்றமுசியாமல்வாழ்ந்திருப்பீர் puissiez-vous prospérer et vous étendre comme les branches du banian, prendre racine comme le chiendent, être comme le bambou entouré d'une nombreuse parenté, (souhait de noces); ஆலும்வேலும்பல்லுக்குறுதிநாலுமிரண்டுஞ்சொல்லுக்குறுதி une bùchette de banian ou d'acacia arabica fortifie les dents dont on les frotte, de même une citation du நாலடியார் ou des குறள் donne du poids à ce que l'on dit. 2° *imp. et part. fut. d'*ஆலுகிறது. 3° terminaison de l'ablatif causatif, qui exprime la cause ou l'intrument: வியாதியாற்செத்தான் il est mort de maladie; கத்தியாலறுத்தான் il a coupé avec un couteau. 4° particule explétive qui se met à la fin des mots et ne signifie rien: யாதானுநாடாமாலூராமாலென்னொருவன்சாந்துணையுங் கல்லாதவாறு l'homme instruit trouvant partout sa ville et son pays natal, comment peut-on rester jusqu'à la mort sans s'instruire? 4° terminaison du conditionnel si. *Ex.* செய்தால் si on fait; செய்யாதால் si on ne fait pas.

ஆல்மேற்புல்லுருவி, (ஆல், மேல், புல்லுருவி), plante parasite du banian, epidendrum.

ஆல்வாடுகிறது, (ஆல், வாடுகிறது), chauffer—, sécher un peu.

ஆல்வாட்டு, (ஆல்வாடுகிறது), chose séchée au soleil et ensuite rafraichie à l'ombre.

ஆல்வாட்டுகிறது, (ஆல், வாட்டுகிறது), *v.a.* rafraichir à l'ombre ce qui a séché au soleil, vanner le grain: ஆல்வாட்டினநெல்லு *ou* ஆல்வாட்டுப்பதமானநெல்லு riz séché au soleil et refroidi convenablement à l'ombre.

ஆல்வு, extension, diffusion, ce qui s'étend, ce qui est large, —vaste, perte: ஆல்வாய்ப்போகிறது s'étendre, s'élargir, se répandre, être large, se perdre: —போகிறநதி large fleuve.

ஆல்வேற்றுமை, (ஆல்), le cas terminé en ஆல், l'ablatif causatif.

*ஆவகம், (âvaha), un des 7 vents de la fable.

*ஆவகை, (âpagâ), rivière.

ஆவசம், un des 7 nuages de la fable dit ஆவதம்.

*ஆவசதம், (âvasatha), maison.

*ஆவசியகம், ஆவசிகம், ஆவசீகம், ஆவசியம், (அவசியம்), chose nécessaire, amour, grande affection: —ஆனவன் homme nécessaire; எனக்கது—, j'en ai besoin.

ஆவசீவாளம், *P.* யாவச்சீவம்.

ஆவடுதுறை, (ஆவடு), bourg appelé திருவாவடுதுறை.

ஆவட்டங்கொட்டுகிறது, (ஆ, வட்டம்), *V.* ஆவாய்க்கத்துகிறது.

ஆவட்டை, nom d'un plante.

ஆவணம், 1° la 7me constellation, signe, amitié, intimité, propriété, titres de propriété, billet de vente, — de vente d'esclave, autel ou place de statue au milieu d'un char de procession, rivage. 2° *P.* ஆபணம், rue, marché, rue du bazar.

ஆவணி, le mois d'Avani, dont le

commencement arrive à la mi-août, la 23me constellation.

*ஆவணியம்,ஆவணீயம், (ஆவணம்), marché, rue du marché.

ஆவதம், P. ஆவர்த்தம், un des 7 nuages de la fable, celui qu'on prétend donner de l'eau.

*ஆவதத்தம், 1° (âpad ஆபத்து, அத்தம்), ce qu'on a mis en réserve pour le temps de la nécessité. 2° P. ஆவர்த்தம் un des 7 nuages de la fable; V. ஆவதம்.

ஆவது, n.v. du fut. d'ஆகிறது. 1° ce qui sera, ce qui doit arriver, ce qui est: பாவமாவதென்ன qu'est-ce que le péché? கர்த்த ரானதுமாவது மறிவார் Dieu connait le passé et le futur. 2° il se met par élégance pour terminaison du nominatif et équivaut à l'article le, la. Ex. பாவமாவது le péché. 3° Ajouté aux noms de nombre il en fait des adverbes ordinaux. Ex. முதலாவது premièrement: இரண்டாவது secondement. 4° répété il signifie ou, soit. Ex. இவனுவது அவனுவது soit celui-ci, soit celui-là. 5° après un nom verbal terminé en அது ou un nom précédé d'un participe, il signifie voici, savoir, ce qui suit. Ex. அவன்சொன்னதாவது voici ce qu'il a dit; நீயெழுதினவபத்தமாவது voici la fausseté que tu as écrite. 6° quelquefois on peut le traduire par remède, aide, avantage. Ex. அதிலேயாவதில்லை il n'y a pas de remède à cela, on ne peut y rien faire; அதிலுனக்காவதென்ன quel avantage avez vous à cela? que vous en reviendra-t-il?

ஆவத்து, P. ஆபத்து: ஆவத்தைக்கடந்துபோகிறது échapper au danger, au malheur.

ஆவநாழி, (ஆவம்), carquois.

ஆவம், l'arbre odoriférant குங்கும மரம், carquois, corde d'arc.

*ஆவரகம், (âvaraka), rideau, couverture, couvercle.

*ஆவரணம், (âvarana), forteresse, mur, abri, cachette, haie, défense, bouclier, lance, flèche, couverture, manteau, habit, toile: ஆவரணசத்தி état qui empêche de distinguer Dieu, l'âme et le corps.

ஆவரி, flèche.

ஆவளை, P. ஆவிளை.

*ஆவர்த்தகம், (ஆவர்த்தம், ka), inquiétude, trouble, tournoiement, tourbillon, poil du cou ‖ V. மயிர்முடி ou குடுமி.

*ஆவர்த்தம், (âvartta), tourbillon, tour en rond, tour—, boucle—, toupet de cheveux ou de poils. ‖ V. ஆவதம்.

*ஆவர்த்தனம், (ஆவர்த்தம், na), tourner, mélanger, faire tourner, — fondre, habitude, amitié.

ஆவலங்கொட்டடல், (ஆவலம்), cri d'exclamation poussé par étonnement en frappant des mains ou en sautant.

ஆவலம், enclos près d'une maison, cour de derrière.

ஆவலன், pl. ஆவலர், (ஆவல்), ami, amant, mari, maître.

ஆவலாதி, (ஆவல், ஆதி), mauvaise réputation, mauvais bruit, —renom, diffamation, flétrissure, infamie, crime, matière criminelle, désir, affliction: —க்காரன் diffamateur, homme médisant, vaurien; —சொல்லுகிறது, —படுத்துகிறது, —தூறுகிறது diffamer, répandre de mauvais bruits sur, flétrir la réputation, calomnier; —படுகிறது être diffamé, décrié, être le sujet de mauvais bruits; —பண்ணுகிறது commettre un crime, s'attirer un mauvais renom; —யாய் d'une manière infâme, — flétrissante; —வருவிக்கிறது attirer une mauvaise réputation

*ஆவலி, 1° (âvali), ligne, ordre, rang, suite, famille. 2° imp. de

ஆவலிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, v. n. ஆவலித்தல், n.v. (ஆவல்), pousser des cris de joie, des houras, désirer, bailler.

ஆவலிப்பு, n.v. du préc. ou

ஆவல், désir, cupidité, avidité, courbure, forme d'arc; —ஆயிருக்கிறது, —ப்படுகிறது désirer, être dé-

sireux; —க்காரன் homme avide, qui désire;ஆவலைவெறுக்கிறது renoncer à ses désirs,à la concupiscence,se mortifier.

ஆவளி,*P.* ஆவலி, 1° ligne, ordre, rang.2° calomnie,fausseté,doute, incertitude:—ச்சேவகம் état, emploi incertain;—ப்பேச்சு discours sans fondement,sans ordre.

ஆவளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன்,ளி,ளிக்க,*v.a.*ஆவளித்தல்,*n.v.* (ஆவளி), régler,mettre en ordre, désirer,bâiller.

ஆவழி,grand désir,affliction.

*ஆவாகனம்,(ஆ,வாகனம்), prétendue transfusion de la divinité dans une statue par la consécration, évocation,érection, établissement.

ஆவாகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன்,கி,கிக்க,*v.a.* ஆவாகித்தல்,*n.v.* (ஆவாகனம்), établir, ériger, évoquer, prétendre faire la transfusion susdite. [habitation.

*ஆவாசம், (ஆ, வாசம்), maison,

ஆவாட்டுகிறது,*P.* ஆல்வாட்டுகிறது, vanner du blé.

*ஆவாபம், (âvâpa), bracelet, espèce de danse, grain pour semer, carreau de jardin.‖ *V.*ஆலவாலம்.

*ஆவாபனம், (âvâpana), estrille de tisserand, corde qu'on attache à la bouche du cheval.

ஆவாய்க்கத்துகிறது, (ஆ,வாய்), aller çà et là en disant non. [கை.

ஆவாரை,*V.* ஆவிரை,et நிலவார

ஆவாலம், 1° chauve-souris. 2° * (âvâla), *V.*ஆலவாலம்.

ஆவி,1° vapeur, exhalaison, fumée, vent, odeur, respiration, vie, esprit, âme, le Saint-Esprit (surtout parmi les Protestans), voyelle, chaleur, étang,gâteau cuit à la vapeur. 2° *imp.et part. fut. d'*ஆவிக்கிறது:—விடுகிறது respirer, expirer; —வீசுகிறது s'évaporer, exhaler une odeur;—வாங்குகிறது prendre haleine;—புறப்படுகிறது,—கிளம்புகிறது s'exhaler,(la vapeur,l'odeur),sortir, s'élever; — போகிறது expirer; —கிளம்ப *ou* புறப்படஅவிக்கிறது distiller, extraire les esprits des simples etc...

ஆவிக்கிறது,வித்தேன், விப்பேன், வி,விக்க,(ஆவி), *v.n.*bâiller,désirer.

ஆவிடை,figure de Satti.

ஆவிடையார்,*P.*ஆவுடையார்.

*ஆவிதம்,(âvidha),foret,vrille.

ஆவித்தல்,*n.v.d'* ஆவிக்கிறது,bâillement,excitation,désir.

ஆவிபதம்,œuf de pigeon. [டி.

ஆவிபத்தம், la plante பேராமுட்

ஆவிபத்திரம்,(ஆவி), tabac à fumer. [obtenue par distillation.

ஆவிப்பதங்கம், (ஆவி), substance

ஆவியம்,(ஆவி),vie,force du corps.

ஆவியர்,*pl.*chasseurs,cultivateurs.

ஆவியேற்றம், (ஆவி,ஏற்றம்), soupir. [*adj. d'*ஆவிரை.

ஆவிரம்,1° village de bergers. 2°

*ஆவிருத்தி,(ஆ,விருத்தி),cercle entier, tour, tourner, naître tour à tour, coutume,fois: இரண்டாவிருத்தி 2 fois.

ஆவிரை, l'arbrisseau cassia auriculata, on s'en sert en médecine et pour tanner:ஆவிரம்பூ sa fleur:ஆவிரங்காய் son fruit. [propreté.

*ஆவிலம்,(âvila),eau trouble, mal-

ஆவிவெந்தை,(ஆவி), gâteau cuit à la vapeur d'eau.

ஆவினன்குடி,(ஆ,இனன்), la ville nommée திருவாவினன்குடி et பழனி,où, selon les gentils, la vache et le soleil avec la terre et la foudre adorèrent Dieu;demeure de la vache et du soleil. [lait de vache.

ஆவின் , *gén. de* ஆ: ஆவின்பால்

ஆவீதம், (âvita), triple cordon, cordon bramanique.

ஆவுடையார், (hâ *copulation*), le lingam,signe infâme de Siven.

ஆவுடையாள், (*id.*),la partie inférieure de l'infâme lingam représentant le sexe féminin.

ஆவுரிஞ்சி,(ஆ,உரிஞ்சுதல்),*ou* ஆவுரிஞ்சுதறி, pieu auquel les vaches se frottent.

ஆவென்கிறது, *v. n.* (ஆ, என்கிறது), ஆவெனல்,*n.v.*dire ah! en signe de pitié, bâiller,ouvrir la bouche:ஆ

வென்றுவாயைத்திறக்கிறது bâiller
et dire ah! ce qui est une marque
de désir, d'anxiété: ஆவென்றுசீவ
ன்போகிறது rendre le dernier sou-
pir. [cipitation, désordre, perplexité.
*ஆவேகம், (ஆ, வேகம்), hâte, pré-
*ஆவேசம், ஆவேஷம், (âvêsa), pos-
session de démon, spectre, démon,
fureur de possédé, transport —, ex-
tase d'enthousiaste, passion, dégui-
sement, orgueil, grandeur, concen-
tration de l'âme sur un objet, en-
trée, porte:—ஏறுகிறது le démon
s'emparer de quelqu'un; —வருகிற
து le démon, la furie, l'enthousias-
me s'emparer de quelqu'un; அவன்
மேலேபிசாசாவேசமாயிற்று le dé-
mon s'est emparé de lui, il est pos-
sedé.

*ஆவேசனம், (âvêsana), rue des
sculpteurs, ou des peintres, atelier,
manufacture, colère, orbite—, disque
du soleil, entrée, porte. [vive, visiteur
*ஆவேசிகன், (âvèsika), hôte, con-
*ஆவேஷ்டகம், ஆவேட்டகம், (âvê-
chtaka), haie, clôture.

*ஆவேஷ்டனம், ஆவேட்டனம்,
(âvêchtana), tourner, environner.

*ஆவேதகன், (âvêdaka), plaideur.

ஆவேலி, (ஆ), étable à vache, éta-
ஆவை, *acc. de* ஆ, vache.... [ble.
ஆவோ, *int. d'admiration et de pi-
tié*, oh, oh!ah!

ஆழம், profondeur, creux, bas,
mer, dissimulation, ruse, artifice,
subtilité:—ஆன profond; —பார்க்கி
றது sonder la profondeur, sonder;
—பார்ப்பான் scrutateur, sondeur.

ஆழல், *n.v. et opt. d'* ஆழுகிறது, cou-
ler à fond, s'enfoncer, termite ou
fourmie blanche.

ஆழாக்கு, huitième de la mesure
dite படி. Sa marque est ஹ: ஆழாக்
கெண்ணெய் un 8me de mesure ou
un âjâccou d'huile.

ஆழாழி, (ஆழ், ஆழி), la pleine
mer, mer, mer profonde, l'océan.

ஆழி, 1° (ஆழம்), mer, rivage,
bord de la mer, bord, cercle, roue
de char, et surtout de char d'idole,
roue, anneau, bout de la trompe de
l'éléphant. 2° *imp. de*

ஆழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன்,
ழி, ழிக்க, *v.a.* (ஆழம்), enfoncer—,
planter—, creuser profondément en
terre, fixer solidement.

ஆழிக்கொடி, (ஆழி), corail.

ஆழித்தல், *n.v. d'* ஆழிக்கிறது.

ஆழிப்படையான், (ஆழி, படை),
celui qui a une arme circulaire, *i. e.*
Vichnou. [து), Siven.
ஆழியளித்தோன், (ஆழி, அளிக்கிற
ஆழியன், 1° (ஆழி), Varounen. 2°
(ஆழம்), trompeur, homme perfide.

ஆழிவிட்டோன், (ஆழி, விடுகிற
து), Siven, Vichnou.

ஆழிவித்து, (ஆழி), perle, *litt.* la
semence de la mer.

ஆழிவிரல், (*id.*), le doigt annulaire.

ஆழிவிளா, (*id.*), espèce de grain.

ஆழிவெம்முரசோன், (ஆழி, வெம்
மை, முரசு), Manmaden, qu'on pré-
tend avoir la mer pour tambour
brûlant.

ஆழுகிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன் *ou*
ழ்வேன், ழு *ou* ழ், ழ, (ஆழம்), *v.n.* être
bas, pressé en bas, humble, abaissé,
profond, creux, s'enfoncer, s'abaisser

ஆழுதல், *n.v. du préc.* dépression,
humiliation, action de s'enfoncer, de
s'abaisser.

ஆழ், *imp. et part. fut. d'* ஆழ்கிறது,
profond:—கடல் la haute mer.

ஆழ்கிறது, *V.* ஆழுகிறது.

ஆழ்தல், *V.* ஆழுதல்.

ஆழ்த்தல். *n.v. et opt. de*

ஆழ்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவே
ன், த்து, த்த, *v.a. d'* ஆழுகிறது, enfon-
cer, abaisser, presser dessus, planter
profondément en terre, lier, bâtir.

ஆழ்ந்த, *part. parf. d'* ஆழுகிறது,
profond:—சமுத்திரம் haute mer;—
பேச்சு, —வாக்கு discours—, parole
d'un sens profond; —அறிவினையு
டையோர் hommes d'une science
profonde. [திருக்கிறது être profond.
ஆழ்ந்து, *gér. d'* ஆழுகிறது, ஆழ்ந்
ஆழ்வார், le faucon கருடன், les 12
disciples de Vichnou: —பாடல் poé-
me composé par ces disciples en

l'honneur de Vichnou et contenant 4000 strophes, dont chaque millier a un nom particulier.

ஆளகம், la plante சுரை, courge.

ஆளரி, (ஆள், அரி), lion mâle.

ஆளம், (ஆள், அம்), comme மை sert de terminaison à quelques mots dérivés. *Ex.* de தயை bonté vient தயாளம் miséricorde.

ஆளல், *V.* ஆளுகை.

ஆளன், (ஆளுகிறது), 1° il sert de terminaison à bien des noms appellatifs dérivés des noms. *Ex.* de தயை bonté vient தயாளன் miséricordieux, de மணம் mariage vient மணவாளன் l'époux. 2° *P.* ஆள், ஆளன்கிழ்பெண்சாதி femme mariée.

*ஆளாபம், (ஆலாபம்), air, ton qu'on donne.

*ஆளானம், 1° (âlâna), pieu —, poteau pour attacher les éléphans et les autres animaux. 2° (hâlâna), charrue.

*ஆளி, 1° (âli), ordre, யாளி espèce de lion, lion, le Lion du zodiaque, lion à trompe d'éléphant, espèce de graine, rivage, rive, élévation de terre entre les différentes portions des rizières, espèce de moule, — de conque, coquille, pétoncle. 2° (ஆளுகிறது), gouverneur, maitre, celui qui a. Ce mot comme ஆளன் sert de terminaison à bien des noms appellatifs dérivés des noms. *Ex.* de பகை haine, vient பகையாளி ennemi; de மணம் mariage, மணவாளி l'époux, l'épouse.

ஆளிமுரசோன், (ஆளி, முரசு), [Manmaden.

ஆளியூர்தி, (ஆளி, ஊர்தி), les fameuses காளி et துர்க்கை, qu'on prétend avoir pour monture l'animal யாளி.

ஆளுகிறது, ண்டேன், ளுவேன், *ou* ள்வேன், ளு *ou* ள், ள, *v.a. et* ஆண்டுகொள்ளுகிறது, (avec l'*acc.*), gouverner, régner, dominer, régir, conduire, diriger, être maitre, assujétir: இராச்சியத்தை—, gouverner le royaume; தன்பெண்சாதியை—, gouverner sa femme; இவள்தன்மருமகளையாளத்தெரியாது elle ne sait pas conduire sa bru; ஆளப்பிறந்தவன் celui qui est né pour régner, pour dominer.

ஆளுகை, ஆளுதல், *n.v. du préc.* gouvernement, pouvoir—, manière de gouverner, règne, royaume, domination, maitrise, direction.

ஆளொட்டி, (ஆள், ஒட்டுகிறது), cachette, guérite.

ஆளோட்டி, (ஆள், ஓட்டுகிறது), celui qui est chargé de presser les ouvriers.

ஆள், 1° *imp. et part. fut. d'* ஆளுகிறது. 2° personne de la très Sainte Trinité, personne, homme fait, — puissant, — influent, — important, esclave, serviteur, domestique, journalier, ouvrier, manœuvre, messager, capable, digne. 3° terminaison du f. de la 3me pers. sing. des verbes: ஆளாகிறது devenir un homme, — un homme important, parvenir à l'âge viril; ஆளாகக்கொள்ளுகிறது acheter pour esclave, prendre pour manœuvre; ஆளாகப்போகிறது aller comme ouvrier; ஆளாகவழைக்கிறது appeler pour journalier, chercher des ouvriers; ஆளாக்குகிறது élever, établir, apprendre à se conduire, procurer de l'ouvrage, — le moyen de vivre; ஆளாய்ப்போகிறது devenir grand (même en parlant des arbres), ஆளாயிருக்கிறது être capable, — digne, mériter; ஆளானவன் homme fait, — influent, — éminent; அவனதுக்காளல்ல il n'est pas l'homme qu'il faut pour cela; ஆளுக்கு —, ஆளாள் —, ஆளில்ஒருவார்த்தைசொல்லுகிறது dire chacun son sentiment, s'accorder à blâmer quelqu'un de sa conduite: ஆளிலொருபணங்கொடுக்கிறது donner à chacun un fanon, ou chacun son fanon; ஆள்காட்டி, — காட்டிவிரல், — கூட்டுகிறது, — கூலி, — கொல்லி; — கொள்ளுகிறது, voyez le sens de ces mots à l'article ஆட்.

ஆள்கிறது, *V.* ஆளுகிறது.

ஆள்பவன், *n. app. d'* ஆளுகிறது,

gouverneur, directeur, maître.

ஆள்பிடியன், *V.* ஆட்பிடியன்.

ஆள்வணங்கி, (ஆள், வணங்குகிறது), l'arbre அரசு, vénéré des Indous. [pha, manhiot.

ஆள்வள்ளி, (ஆள்), manioc, jatro

ஆள்வார், (ஆளுகிறது), maître, gouverneur, directeur: —இலிமாடு bœuf que son maître a, par vœu, mis en liberté, après lui avoir appliqué avec un fer chaud, sur les 2 cuisses, la forme d'un trident, et que la superstition nourrit bien partout où il va.

ஆள்வினை, (*id.*), bravoure, fermeté, exercice, effort: —யுடைமை excellence d'une occupation ou d'un exercice continuel démontré en taisant ses désavantages.

ஆள்விழுங்கி, (ஆள், விழுங்குகிறது), habit long, longue robe.

ஆள்விதம், (ஆள்), portion d'une personne, part, quote-part de chacun

ஆற, *inf. d'* ஆறுகிறது, avec calme, humblement, modestement: —ப்பேசுகிறது parler avec calme; —க்கட்டுகிறது consoler, apaiser, calmer; —த்தேறச்சொல்லுகிறது consoler et encourager.

ஆறகோரம், l'arbre கொன்றை.

ஆறங்கம், (ஆறு, அங்கம்), 1° les 6 systèmes communément appelés சாஸ்திரம். 2° les 6 parties du வேதாங்கம்.

ஆறடிவிருத்தம், (ஆறு, அடி), pièce de vers qui a le தரவு.‖ *V.* கலிப் [பா.

ஆறதீகம், *V*, கல்நார்.

ஆறணியம், *P.* ஆரணியம்.

ஆறவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v.n.* être rêveur, pensif.

ஆறலை, *V.* ஆறலைத்தல்.

ஆறலைக்கிறது, லைத்தேன், லைப்பேன், லை, லைக்க, *v.a.* (ஆறு, அலைக்கிறது), voler sur le grand chemin.

ஆறலைத்தல், ஆறலைப்பு, *n.v. du préc.* vol de grand chemin, pillage.

ஆறல், *n.v. et opt. d'* ஆறுகிறது, *V.* ஆறுதல்.

ஆறறிவுயிர், (ஆறு, அறிவு, உயிர்), être vivant, —qui a les 5 sens et l'intelligence.

ஆறா, *part. nég. d'* ஆறுகிறது, insatiable, incurable, qui ne peut se calmer, —s'apaiser, —se refroidir; —ப்பசி faim insatiable; —க்காரியம் résolution, clarté. [débauché.

ஆறாடி, (ஆறாடு), fripon, brouillon,

ஆறாடு, 1° (ஆறு, ஆடுகிறது), friponnerie. 2° (ஆறு, ஆடு), six brebis.

ஆறாட்டம், anxiété d'un malade qui se tourne et retourne continuellement, tourment de l'agonie: ஆறாட்டப்படுகிறது être fort inquiet, éprouver l'anxiété susdite, ne faire que se tourner et retourner. [rable.

ஆறாத, *V.* ஆறா: —புண் plaie incu-

ஆறாதாரம், (ஆறு, ஆதாரம்), les 6 régions du corps, qui sont selon les physiologistes indiens: மூலாதாரம் ou குதம் le derrière; சுவாதிட்டானம் ou குய்யம் les parties naturelles; மணிபூரகம் ou நாபி le nombril; அநாகதம் ou இதயம் le cœur et l'estomac; விசுத்தி ou அடிநா la partie inférieure de la langue: ஆஞ்ஞை, ஆக்கினை ou நெற்றி le front.

ஆறாதூறு, (ஆறா, தூறு), mauvais renom, diffamation, calomnie, destruction: —பண்ணுகிறது diffamer, calomnier, détruire.

ஆறாப்பசி, (ஆறா), faim insatiable.

ஆறாமீற்று, (ஆறாம், ஈற்று), 6me portée des vaches... ஆறாமீற்றுக்கன்றுபோடுகிறது vêler pour la 6me fois. [ன்.

ஆறாமீன், (ஆறாம், மீன்), *P.* அறுமீ

ஆறாம், (ஆறு, ஆம்), sixième.

ஆறாயிரம், (ஆறு, ஆயிரம்), six mille. [ment.

ஆறாவது, (ஆறு, ஆவது), sixième-

ஆறாறு, (ஆறு, ஆறு), six fois six, ou 36: ஆறாறாய் de six en six, 6 par 6.

ஆறி, *ger.* —ஆறின, *part. parf. d'* ஆறுகிறது: ஆறின தண்ணீர் eau refroidie; —புண் plaie guérie, —fermée.

ஆறிரண்டுதோளான், (ஆறு, இரண்டு, தோள்), Soupramanien qu'on prétend avoir 12 épaules.

ஆறிலக்கணம், ஆறிலக்ஷணம், (ஆறு), les 6 attributs de Dieu; *V.* அறுகுணம்.

ஆறிலை,(ஆறு,இலை),six feuilles.

ஆறு, 1° six. Devant les voyelles உ s'élide. *Ex.* ஆறுடு 6 brebis. Lorsqu'il est pris adjectivement, devant un mot qui commence par une consonne, souvent l'initial ஆ devient bref. *Ex.* அறுகலம் six boisseaux. Devant un autre nom de nombre il le multiplie; ainsi: ஆறொன்று six fois un; ஆறிரண்டு six fois deux ou 12; அறுமூன்று 18; அறுநான்கு 24; ஆறைந்து 30 ; ஆறாறு; 36; அறுபது 60; அறுநூறு 600; ஆறாயிரம் 6000.. En se déclinant il ne double pas le ற். *Ex.* ஆறிலொன்று un sixième. 2° ஆறு, *gén.* ஆற்றின், rivière, fleuve, chemin, route, manière, moyen, règle. *A l'obl. V.* ஆற்றம் *et* ஆற்று: ஆறுகடக்கிறது traverser une rivière; ஆற்றைக்கட்டிப்பாய்ச்சுகிறது barrer une rivière et lui faire arroser les champs; ஆற்றைத்திருப்புகிறது —மடக்குகிறது détourner le cours d'une rivière; இதாமாறுசொல்லு dis-môi comment ou par quels moyens cela pourra se faire. 3° *imp. et part. fut. d'* ஆறுகிறது.

ஆறுகாடு, (ஆறு), 6 forêts. ‖ *V.* ஆற்காடு.

ஆறுகாட்டி,(ஆறு,காட்டுகிறது), pilote, guide, personne qui montre la route.

ஆறுகிராணி, (ஆறு), 6 espèces de diarrhées, savoir: பித்தக்கிராணி celle qui vient de la bile; உஷ்ணவாதக்கிராணி celle qui provient de la chaleur et de mauvaises humeurs; சிலேட்டுமவாதக்கிராணி diarrhée causée par le flegme et les mauvaises humeurs; மேகக்கிராணி celle qui vient de chaleur intérieure: மூலக்கிராணி dyssenterie; வாதக்கிராணி diarrhée provenant de mauvaises humeurs.

ஆறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.n.ou* ஆறிப்போகிறது, se refroidir, se rafraichir, devenir froid, —frais, s'apaiser, se calmer, cesser, se guérir, une plaie se fermer, flotter: ஆறிவருகிறது se guérir, se rafraîchir, devenir frais; சாப்பாடாறிப்போகிறது les alimens—, le riz se refroidir; கோபமாறிப்போயிற்று la colère s'est apaisée; ஆறுவதுசினம் la colère doit se calmer; காயமாறிப்போயிற்று la blessure est guérie; புண்ணாறிவருகிறது une plaie commencer à se fermer, à se guérir.

ஆறுகுறுக்கம்,(ஆறு), les 6 abréviations de lettres, savoir: குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஔகாரக்குறுக்கம், மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக்குறுக்கம் abréviations des lettres இ, உ, ஐ, ஔ, ம், ஃ. Voyez en l'explication dans la grammaire.

ஆறுகோணம்,(*id.*).hexagone.

ஆறுசக்கரவர்த்தி,(*id.*), les 6 empereurs ou monarques absolus et indépendans, savoir: அரிச்சந்திரன், நளன், முசுகுந்தன், புருகுற்சன், புரூரவன், கார்த்தவீரியன்.

ஆறுசாஸ்திரம்,(*id.*), les 6 sciences des Indiens, savoir: வேதாந்தம் la théologie indoue; வைசேடிகம் la morale; பாட்டம், les poèmes épiques; பிரபாகரம் les lois cérémoniales; பூர்வமீமாஞ்சை antiquité ou histoire; உத்தரமீமாஞ்சை la logique.

ஆறுதல், *n.v. d'* ஆறுகிறது, consolation, soulagement, allégement, adoucissement, rafraichissement, cessation, fluctuation: —அடைதல், —அடைகிறது être consolé, conforté, obtenir des consolations, du soulagement; —செய்கிறது consoler—, encourager—, soulager de fait: —சொல்லுகிறது consoler de paroles.

ஆறுதானை, (ஆறு), les 6 choses nécessaires à une armée, savoir: தேர் chars; கரி éléphans; பரி chevaux; வாள் sabres; வில் arcs; வேல் javelots ou lances.

ஆறுநாட்டுப்பெருமை, ou நாட்டமைதி, (ஆறு, நாடு), les six causes de grandeur et de prospérité d'un pays, savoir: செல்வம் richesses; விளைநிலம் champs fertiles; செங்கோல் gouvernement équitable; நோயின்மை salubrité; களவின்மை sureté

contre les voleurs; போரின்மை paix
ஆறுபதம், *P.* அறுபதம்.
ஆறுபருவம், (ஆறு), les 6 saisons de l'année, savoir: கார்காலம் temps du labourage en ஆவணி et புரட்டாசி; கூதிர்காலம் temps du froid en ஐப்பசி et கார்த்திகை; முன்பனிக்காலம் la saison des 1res rosées en மார்கழி et தை; பின்பனிக்காலம் la saison des dernières rosées en மாசி et பங்குனி; இளவேனிற்காலம் la saison des chaleurs tempérées en சித்திரை et வைகாசி; முதிர்வேனிற்காலம் la saison des grandes chaleurs en ஆனி et ஆடி.
ஆறுமலடு, ou சு-மலட்டுநோய், 6 sortes de stérilité, ou les 6 infirmités qui causent la stérilité des femmes, savoir: வாதபித்தமலடு stérilité venant des mauvaises humeurs et de la bile; கிருமிமலடு celle qui provient des vers dans la matrice; சீழ்மலடு celle qui vient de matières putrides dans la matrice; வாயுமலடு celle qui est causée par des ventosités; சூதகமலடு celle de l'hystérie ou des menstrues; துன்மாம்சமலடு celle qui vient de môle ou de chair morte dans la matrice.
ஆறுமுகன். ஆறுமுகத்தோன், (ஆறு, முகம்), Soupramanien, qu'on prétend avoir 6 visages.
ஆறுறுப்பு, (ஆறு, உறுப்பு), les 6 parties constituantes d'un poéme, savoir: எழுத்து les lettres; அசை les syllabes métriques; சீர் les pieds; தளை connexion des pieds entr'eux; அடி les vers; தொடை les rapports des vers entr'eux, tels que rimes etc.
ஆறெட்டு, (ஆறு, எட்டு), 6 fois 8, ou 48.
ஆறை, 1° la ville d'ஆற்றூர். 2e *acc. d'* ஆறு six. 3° *P.* ஆறுய், 2me *pers. nég. d'* ஆறுகிறது.
ஆறைந்து, (ஆறு, ஐந்து), 6 fois [5, ou 30.
ஆற்காடு, *P.* ஆறுகாடு, (ஆறு), la ville d'Arcate, ou Arcot près de Vel-[lore.
ஆற்செபம், *P.* ஆர்ச்சவம்.
*ஆற்பதம், 1° *P.* ஆஸ்பதம், support, aide, appui. 2° *V.* ஆர்ப்பதம்: வயிற்றிலாற்பதமில்லை l'estomac n'a rien qui le soutienne, il est vide, il [est affamé.
ஆற்பலம், jus, force.
ஆற்ற, *inf. d'* ஆற்றுகிறது.
ஆற்றடம்பு, (ஆறு, . அடம்பு), la plante அடம்பு.
ஆற்றம், *adj. d'* ஆறு: ஆற்றங்கரை rivage, bord de rivière.
ஆற்றலரி, (ஆறு, அலரி), espèce d'அலரி ou laurier-rose, polygonum barbatum; c'est l'arbrisseau à fleurs des lieux ou l'on brûle les cadavres. || *V.* சேங்கொட்டை.
ஆற்றல், *n. v. et opt. d'* ஆற்றுகிறது, patience, action de souffrir, de consoler, de conforter, de fortifier, de calmer, de faire, de porter, transport, excès, abondance, action, sagesse, durée, stabilité, effort, activité, industrie, puissance, force: ஆற்றுவாராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை மாற்றுவா ராற்றலிற்பின் le devoir des pénitens d'endurer patiemment la faim est inférieur à celui qu'ont les autres d'apaiser leur faim par l'aumône, *i.e.* la charité est préférable à la mortification.
ஆற்றறுத்தல், (ஆற்று, அறுத்தல்), destruction de la force.
ஆற்ற, *part. nég. d'* ஆற்றுகிறது, inconsolable, insupportable, irréparable, impossible: —க்கொலை, —ப்பக்ஷம், —ப்பட்சம் *ou*
ஆற்றமை, *n. v. nég. d'* ஆற்றுகிறது, état de désolation, — de ne pouvoir supporter, de ne pouvoir porter, impatience, envie, intempérance, insatiabilité.
ஆற்றுத, *V.* ஆற்ற: — பாவவினை tort—, mal—, injure irréparable, — intolérable.
ஆற்றுதவன், ஆற்றுதான், ஆற்றுன், *pl.* ஆற்றூர், *n. app. d'* ஆற்றுகிறது, homme mécontent, fâché, impatient, souffrant, vaincu, jaloux, envieux, pauvre, malheureux, troublé, sans consolation, dans la détresse.
ஆற்றி, 1° (ஆற்றுகிறது), consolation, repos, rafraichissement. 2° *gér. d'* ஆற்றுகிறது: — கேடு diminution

de force, affaiblissement, désolation.

ஆற்றிடைக்குறை, (ஆறு, இடை), île au milieu d'une rivière, tertre dans un côté du lit d'une rivière, rétrécissement d'une rivière.

ஆற்றிறால், (ஆறு, இறால்), écrevisse de rivière. [கர்ப்பூரசிலாசத்து.

ஆற்றின்வித்து, (ஆறு, வித்து), *V.*

ஆற்று, 1° *obl. et adj.* d'ஆறு. 2° *imp. et part. fut.* d'ஆற்றுகிறது. 3° *n.v. V.* ஆற்றல். 4° *s.* porte d'entrée, entrée, porche d'une maison: ஆற்றுக்கால், (ஆறு), ruisseau, petit ruisseau, canal d'irrigation, qui conduit l'eau d'une rivière dans les rizières; —க்கால்பாய்கிறது le canal d'une rivière arroser les champs; —க்காவாளன், *m.* —காவாளர், *pl.* —க்காவாட்டி, *f.* —க்காவாட்டியர், *f.pl.* cultivateur, cultivatrice de rizières, homme, femme de la caste des Pallers; —ச்செருப்படி la plante heliotropium malabaricum; —நீர் eau de rivière; —நீர்க்கழிவு embouchure de rivière, — நீர்ப்பொருள்கோள் une des 8 sortes d'interprétations, celle qui suit l'ordre des mots, et qui est naturelle comme le cours d'une rivière; —த்தும்மட்டி coloquinte; —நெட்டி la plante நீர்ச்சுண்டி; —ப்பச்சை un des 120 minéraux des Indiens, pierre verte et curieuse, espèce de pierre précieuse; —ப்பாசி la plante aquatique caulinia indica; —ப்பாய்ச்சல், —ப்பற்று irrigation de rivière; இரண்டாற்றுப்பாய்ச்சலாய் *ou* பற்றுயிருக்கிறது être environné, arrosé par 2 rivières; —ப்பித்தல் bord d'une rivière; —ப்பூவரசு l'arbre trevia nudiflora; — ப்பெருக்கம் gonflement d'une rivière; — மடை écluse entre une rivière et un canal; —மணல் sable noir, —de rivière; — மல்லிகை jasmin de rivière; — முகத்துவாரம் embouchure de rivière; — முள்ளி chardon de rivière; —மேலழகி la plante celsia coromandeliana; — வாய் embouchure de rivière.

ஆற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v.a.* d'ஆறுகிறது, consoler, conforter, apaiser, calmer, refroidir, rafraîchir, sécher, guérir, supporter, souffrir, endurer, porter, faire, être fort, délier, relâcher ce qui est trop serré: ஆற்றித்தேற்றுகிறது consoler, conforter; ஆற்றப்படுகிறது être consolé, conforté, guéri, adouci, allégé; —ப்போகாது on ne peut calmer, adoucir, faire; இந்தவழியென்னாலாற்றாது je ne puis faire ce chemin, cette marche; இங்கேயிருக்களெனக்காற்றாது je ne saurais rester ici; ஆற்றப்படாத, *V.* ஆற்றா.

ஆற்றுகை, *n.v. du préc. V.* ஆற்றுதல்.

ஆற்றுக்கக்கரை, (ஆற்றுக்கு, அ *dém.* கரை), l'autre bord de la rivière.

ஆற்றுக்கிக்கரை, (ஆற்றுக்கு, இ *dém.* கரை), ce bord-ci de la rivière.

ஆற்றுணா, (ஆறு, உணா), nourriture de voyage. ‖ *V.* கட்டுசோறு.

ஆற்றுதல், *n.v.* d'ஆற்றுகிறது, consolation, adoucissement, action de consoler, de fortifier, d'encourager, d'apaiser, de calmer.

ஆற்றுப்படுத்துகிறது, (ஆறு), mettre dans le bon chemin, conduire, faire la conduite.

ஆற்றுப்படை, *n.v. du préc.* action de mettre dans le bon chemin, de faire continuer son chemin, de se mettre en route, espèce de poème dans lequel on introduit adroitement les louanges du roi.

ஆற்றுமரி, (ஆறு, உமரி), *V.* நீருமரி.

*ஆற்றுமம், ஆற்றுமா, *P.* ஆத்துமம், ஆத்துமா.

ஆற்றூர், (ஆறு, ஊர்), la ville d'Attoûr dans le Carnatic.

ஆற்றுவான், *n. app.* d'ஆற்றுகிறது, consolateur, celui qui encourage, pénitent: ஆற்றுவாருமில்லைத்தேற்றுவாருமில்லை il n'y a personne pour consoler ni pour encourager.

ஆற்றுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus.* d'ஆற்றுகிறது, faire consoler, encourager, consoler, fortifier.

ஆற்றுவித்தல், *n.v. du préc.* conso-

lation, encouragement, corroborant, écluse d'irrigation, embouchure de rivière.

ஆற்றை, acc. d' ஆறு.

ஆற்றொழுக்கு, (ஆறு, ஒழுக்கு), suite ou marche naturelle des préceptes comme celle d'une rivière.

☞ஆன, 1° dans bien des mots est remplacé par ஆந dans la nouvelle orthographe; en conséquence voyez par ஆந les mots en ஆன், qui ne se trouveraient pas ici. 2° ஆன், *part. parf. d'* ஆகிறது, qui a été, qui a été fait, qui est devenu, qui est, propre, convenable, bon, utile, plaisant, heureux, agréable: ஆனகாரியம் la chose qui a été faite; ஆனமருந்து bon remède;—பிரத்தியுத்தரஞ்சொல்லு dis une réponse convenable, réponds convenablement;—குடித்தனம் famille heureuse, agréable. Joint aux noms il les rend adjectifs. *Ex.* சந்தோஷமான joyeux; நேத்தியான joli; ஆனமட்டும் autant que possible; என்னாலானமட்டும் வேலைசெய்கிறேன் je fais autant d'ouvrage que je puis; ஆனபடியால்,—படியினாலே parce que, c'est pourquoi, cela étant. [puisque, lorsque.

ஆனக்கால், (ஆன), si, si cela est,

ஆனது, 1° 3ᵐᵉ *pers. neut. sing. du parf. d'* ஆகிறது, il a été, il a été fait, il est fini: வேலையானதில்லை le travail n'est pas fait, n'est pas fini. 2° *n. v. du parf. d'* ஆகிறது, ce qui a été, ce qui est, ce qui est fait, ce qui est bon, utile etc. ஆனதுண்டு cela est, il y a, il est bon;—காட்டு montre ce qui a été fait; — கொண்டு c'est pourquoi; எனக்கானது ce qui m'est utile, ce qui me plait; அது வேலைக்கானது ceci est propre au travail; ஆனதால், ஆனதினால் parce que, c'est pourquoi. 3° ce mot se met aussi comme terminaison du nominatif, et se traduit par l'article: le, la. *Ex.* புண்ணியமானது la vertu.

ஆனத்தேர், l'arbrisseau விடத்தேர்.

ஆனந்தம், 1° *V.* அரத்தை. 2°* ஆனந்தம், *V.* ஆநந்தம் et tous ses dérivés sanscrits.

ஆனம், toddi, callou, liqueur enivrante.

ஆனல், *n. v. d'* ஆனுகிறது, se retirer, reculer, se corrompre.

ஆனவர், (ஆன், நவம்), bergers.

ஆனவல்லோர், *P.* ஆன்வல்லோர்.

ஆனவன், *m.* ஆனவள், *f. n. app. du parf. d'* ஆகிறது, celui qui a été, qui est, qui a été fait, qui est devenu, qui est propre, bon, convenable: உனக்கானவன் ton ami, celui qui te plait. Joint aux noms il équivant à l'article. *Ex.* மனுஷனானவன் l'homme.

ஆனனம், *P.* ஆநநம்.

ஆனாமை, *n. v. nég. d'* ஆனுகிறது, constance, fermeté, persévérance, intrépidité qui ne recule pas, incorruption, la 21ᵐᵉ constellation.

ஆனார், *n. app. nég. du même*, braves qui ne reculent pas.

ஆனால், *conditionnel d'* ஆகிறது, si, si cela est, mais: வந்தானானால், வந்தானேயானால் s'il vient.

ஆனாலும், (ஆனால், உம்), 1° quoique, quoique ce soit: தந்தானானாலும் quoiqu'il ait donné. 2° au commencement d'une phrase ce mot signifie: cependant, quoiqu'il en soit. 3° après un nom ou un pronom il signifie au moins: அவனானாலும்வரவேணும் il faut que lui au moins vienne. 4° répété il veut dire soit, ou: இதானாலும்தானாலும் ou ceci ou cela. 5° Joint aux mots interrogatifs il change l'interrogation en généralité: ஆரானாலும் qui que ce soit.

ஆனாலுமோ, mais si cela est, quoiqu'il en soit ainsi, néanmoins.

ஆனிலை, (ஆன், நிலை), étable à vaches, étable.

ஆனு, douceur, bien, bonheur.

ஆனுகிறது, னினேன், னுவேன், னு ou ன், ன, *v. n.* se retirer, reculer, se corrompre.

ஆனும், *P.* ஆனாலும்.

ஆனுலகு, (ஆனு, உலகு), le paradis, le monde des bienheureux,—des dieux de la fable. [reau.

ஆனேறு, (ஆன், ஏறு), bœuf, taureau.

ஆனேன், *parf. d'* ஆகிறது.

ஆனை, 1° figuier. 2° *P.* யானை élé-

phant. (Voyez au mot யானை les dérivés qui ne se trouvent pas ici).
ஆனைக்கண் rejeton de figuier, taches(des feuilles et des fruits),souillure, tache; — க்கண்படுகிறது être taché;—க்காய் figue verte; —க்கால் pied d'éléphant,éléphantiasis,tuyau de terre pour conduire l'eau, conduit en terre;—க்கூடம், —ச்சாலை, —ப்பந்தி étable d'éléphans; —த்தடிச்சல், — த்தடிப்பு la plante புளிநறளை; —நெருஞ்சி la plante pedalium murex;—ப்படுவன் sorte de maladie des animaux; —ப்பாகன்,—ப்பணிக்கன் cornac; — ப்பேன் pou d'éléphant;—மீன் éléphant de mer, gros poisson; —முகன் Vinâyaguen, l'idole à tête d'éléphant;—வணங்கி la plante தேட்கொடுக்கி; —வாழை, (ஆனை), espèce de bananier.

ஆனையறுகு, (ஆனை, அறுகு), chiendent d'éléphant.

ஆனையேற்றம், (ஆனை, ஏற்றம்), exercice de monter sur un éléphant, monter un éléphant sur un navire.

ஆன், 1° (ஆ), bœuf, vache. 2° *imp. et part. d'* ஆனுகிறது. 3° partic.exp. dite சாரியை. 4° terminaison du nom. sing. masc. de bien des noms app., de la 3me pers. sing. masc. des verbes, et de l'ablatif causatif du haut tamoul.

ஆன்கன்று, (ஆன்), veau.

ஆன்கொட்டில், (*id.*), étable à bœufs, à vaches.

*ஆன்மா, *P.* ஆத்துமா. âme, vie.

ஆன்மீட்சணம், recherche.

ஆன்வல்லோர், (ஆன்), pâtres, bergers, gens riches en bœufs.

ஆன்ற, *part. parf. d'* ஆனுகிறது.

ஆன்றல், largeur, grandeur, excellence, abondance.

ஆன்றவர், ஆன்றார், ஆன்றோர், (ஆன்றல்), grands, poëtes, gens instruits, —intelligens, —réglés,— de bonne conduite.

ஆன்றிரள், (ஆன், திரள்), troupeau de vaches.

ஆன்று, *gér. d'* ஆனுகிறது.

இ

இ, 1° I bref dit இகரம், la 3me voyelle de l'alphabet tamoul. 2° lettre démonstrative qui indique les objets les plus proches, et fait doubler la consonne initiale du mot auquel elle se joint, et insérer deux வ்வ் euphoniques si le mot commence par une voyelle. *Ex.* இம்மனிதன் cet homme-ci: இவ்விடம் ce lieu-ci. 3° dans les mots composés qui viennent du sanscrit, இ initial avec l'அ ou l'ஆ final qui le précède se change en ஏ. *Ex.* தேவஇந்திரன், தேவேந்திரன். 4° en tamoul on met souvent un இ au commencement des noms sanscrits qui commencent par ட, ல, ர, et à ceux qui commençant par ய sont précédés d'une consonne finale ou d'un உ qu'on élide. *Ex.* கானியாறு pour கான்யாறு rivière de la forêt; ஆடியாது pour ஆடு யாது quelle brebis? 5° இ est la terminaison de divers noms masculins, et neutres, mais surtout des noms féminins. *Ex.* வில்லி archer; ஊருணி étang de village; செவிலி bonne d'enfans; செவியிழிவி être privé de l'ouïe. 6° C'est la terminaison de la 2me pers. sing. et de l'imp. du haut tamoul. *Ex.* செய்தி pour செய்தாய் tu as fait: உண்டி pour உண் mange. N.B. On a mis une croix (†) devant les noms sanscrits qui commencent par ட, லou ர et auxquels en tamoul on ajoute un இ; cet இ souvent ne se prononce pas et doit se retrancher dans les mots composés.

இக, 1° partic. expl. de la 2me personne. *Ex.* காணிக pour காண் vois. 2° *imp. de*

இகக்கிறது, கந்தேன், கப்பேன், க, கக்க, *v. a.* traverser, passer, partir, aller, transgresser, abandonner, se moquer.

இகட்சி, *P.* இகழ்ச்சி.

இகத்தல், *n. v. d'* இகக்கிறது, passage, allée, départ, transgression, abandon, moquerie, mépris.

இகந்துபடுகிறது, (இகக்கிறது), traverser, passer, se tromper, errer, tomber, être rejeté.

*இகபரம், (இகம், பரம்), cette vie et la vie future, ce monde et l'autre, la terre et le ciel, jouissance de la terre et du ciel: இகபரசாதனம் remplir les devoirs qui regardent cette vie et la vie future; இகபரசுகம் le bonheur temporel et l'éternel, le bonheur en ce monde et en l'autre; இகபரபுத்திரார்த்த பரபோகவிராகம் mépriser son corps, sa femme, ses enfans et les richesses de ce monde ainsi que les plaisirs du paradis.

*இகம், (iha, *ici*), le monde, la terre, la vie présente, la naissance actuelle: இகம்பரம், *V.* இகபரம்.

*இகரம், (இ, கரம்), la lettre i bref, ton, air.

இகல, *inf. d'* இகக்கிறது, comme. *Ex.* வரையிகல comme une montagne.

இகலல், *n.v. et opt. d'* இகலுகிறது, combat, haine, opposition, rivalité, ressemblance.

இகலன், 1° *pl.* இகலர், இகலார், இகலினர், இகலோர், (இகல்), ennemi, rival, brave guerrier. 2° இகலன், renard, vieux renard.

இகலாட்டம், (இகல், ஆட்டம்), combat, rivalité.

இகலுகிறது, கன்றேன், கலுவேன், கல், கல, *v.n.* (இகல்), haïr, combattre, rivaliser, égaler, l'emporter, résister, être fort, se hâter.

*இகலோகம், (இகம், உலோகம்), ce monde, la terre.

இகல், 1° force, une des parties d'un poëme épique dite மறநிலை. 2° *imp. et part. fut. d'* இகலுகிறது. 3° *V.* இகலல்.

இகல்வு, *n.v. d'* இகலுகிறது, résistance, opposition.

இகவு, *P.* இகழ்வு.

இகழா, இகழாத, *part. nég. d'* இகழுகிறது, qui ne méprise pas, non méprisé, ironique: இகழாவிகழ்ச்சி louange ironique, figure de rhétorique par laquelle on se moque en faisant semblant de louer.

இகழுகிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன், *ou* ழ்வேன், ழு, *ou* ழ், ழ, *v.a. et* இகழ்ந்து போகிறது, se moquer, se railler, narguer, bafouer, injurier, mépriser.

இகழுகை, இகழுதல், *n.v. V.* இகழ்கை.

இகழுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. d'* இகழுகிறது, faire injurier, —mépriser.

இகழ், 1° mépris. 2° *imp. et part. fut. d'* இகழுகிறது.

இகழ்கிறது, *V.* இகழுகிறது.

இகழ்கை, இகழ்ச்சி, *n.v. d'* இகழுகிறது, mépris, dérision, moquerie, affront, oubli, bassesse: இகழ்ச்சியான méprisant, dérisoire, de mépris, méprisable: —பண்ணுகிறது mépriser, se moquer; —விலக்கு figure de rhétorique qui réfute ou rejette en se moquant de la cause; —ப்புகழ்ச்சி louange ironique: இகழ்ச்சியில் புகழ்ச்சி louange sincère, sans dérision; —யுட்புகழ்ச்சி louange mêlée de dérision.

இகழ்தல், இகழ்வு, *n.v. d'* இகழுகிறது, mépris, dérision, insulte, affront.

இகளி, tonnerre, foudre.

இகளை, beurre frais.

இகாசம், médisance, dénigration.

இகிதம், *P.* இங்கிதம், délices, plaisir, douceur.

இகிறு, இகறு, *P.* ஈறு, gencive.

இகுடி, l'arbrisseau ஆதொண்டை.

இகுக்கிறது, குத்தேன், குப்பேன், கு, குக்க, *v.a. et n.* இகுத்தல், *n.v.* appeler, détruire, perdre, jeter, liquéfier, donner, tuer, abaisser, se courber, essuyer, nettoyer, renverser, subjuguer, arrêter, troubler, faire souffrir, passer par dessus, sauter, tomber, frapper, étendre, aller et venir, couper, travailler.

இகும், partic. explét.

இகுளை, parenté, compagne, femme de chambre, affection, amitié: இகுளையர் les parents.

இகுள், foudre, un poisson, la 3me constellation.

இகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, *v.a.* இகைத்தல், *n.v.* donner, conduire, exécuter, chasser.

இக்கட்டு, 1° pauvreté, détresse, misère, embarras, gène, calamité,

lieu étroit, jagre. 2° *P.* இந்தக்கட்டு ce lien: —ப்படுகிறது être dans la gène, la détresse; அவனுக்குமெத்த வுமிக்கட்டாயிருக்கின்றது il est dans un grand besoin, dans une grande misère.

இக்கணம், (இ *dém.*), ce moment-ci, maintenant. [de roche.

இக்கரை, 1° (*id.*), ce rivage-ci. 2° sel

*இக்கவம், (ikchava), canne à sucre,

இக்கன, maintenant.

இக்காலம், (இ *dém.*), ce temps-ci.

இக்கியந்திரம், (இக்கு, இயந்திரம்), moulin à sucre. [canne à sucre.

இக்கிரசம், (இக்கு, இரசம்), jus de

இக்கிரி, sorte d'arbrisseau épineux.

*இக்கு, இக்ஷு, (ikchou), canne à sucre, toddi, callou, danger, embarras, empèchement.

*இக்குவிகாரம், (இக்கு), sucre.

இக்குறி, 1° (இ *dém.*), ce signe. 2° autre jour, cette dépense.

இக்கூறு, 1° (*id.*), cette portion. 2° autre jour, cette dépense.

இக்கெனல், (இக்கு, என்கிறது), ou இக்கென்கிறது, dire ik, (ce qui est une marque de célérité), se hâter.

இக்கோ, ah! int. d'admiration et de

இஃது, *P.* இது. ceci. [compassion.

இங்கண், (இங்கு), ce lieu-ci, ici.

*இங்கம், (inga), connaissance, si-

இங்கரி, musc. [gne, regard.

*இங்கிசை, (himsâ), meurtre, injure, manque de respect.

*இங்கிதம், (ingita), plaisir, douceur, pensée, opinion, intention, connaissance profonde, — de la pensée d'autrui, signe de la pensée. ‖ *V.* இங்கம்: —ஆன doux, flatteur, agréable; —ஆய் agréablement, d'une manière douce, flatteuse, agréable; இங்கிதக்காரன் homme agréable.

*இங்கு, 1° (hingou), assa-fetida. 2° ce lieu-ci: *ou adv.* ici, en ce lieu-ci; இங்கிருந்து d'ici; இங்குமங்கும் çà et là. [நீர்முள்ளி et நெருஞ்சி.

இங்குசுக்காண்டான், les plantes

இங்குடுமம், (இங்கு), assa-fetida.

இங்குதாரி, un des 120 métaux ou minerais des Indiens. [தரோகணி.

இங்குதாழி, la plante exotique மீ

இங்குமம், (இங்கு), assa-fetida.

*இங்குலிகம், (hingoulika), vermillon, couleur rouge. [fetida.

இங்குழி, இங்குளி, *P.* இங்கு, assa-

இங்கே, (இங்கு, ஏ), ici: —யிருந்து d'ici; —யும் அங்கேயுஞ்சாயாமலிருக்கிறது n'incliner ni d'un côté ni d'un autre.

இங்஭னம், இங்஭ன், (இ *dém.* ஙன ம்), ce lieu-ci, ici, cette manière ci, ainsi. [சைவுபிசகு.

இசகுபிசகு, இசக்குப்பிசக்கு, *P.* இ

இசங்கு, l'arbrisseau சங்கு.

இசடு, croûte, gale, morceau qui se

இசமான், *P.* எசமான். [détache.

இசலல், *n. v. d'*இசலுகிறது, *ou*

இசலாட்டம், (இசலும், ஆட்டம்), rivalité, émulation, dispute: —ஆய்க்கிடக்கிறது être obstrué.

இசவி, 1° *imp. d'*இசவிக்கிறது. 2° *gér. d'*இசலுகிறது. 3° *V.* இசவிப்பு *et* சபதம்.

இசவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. a.* rivaliser avec, imiter, s'efforcer de surpasser, défier, disputer, tergiverser: இசவித்துக்கிடக்கிறது être obstrué.

இசவிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. a. caus. d'*இசவிக்கிறது, exciter l'émulation, la rivalité, jeter du blâme sur un autre.

இசவிப்பு, *n. v. d'*இசவிக்கிறது, rivalité, émulation, tergiversation, subterfuge, altercation, dispute.

இசலுகிறது, லினேன், லுவேன், லு, *ou* ல்ல, *v. a.* rivaliser, porter envie, tâcher de surpasser, s'efforcer, parler avec obstination, disputer: இசலிக்கொண்டு பாடுகிறது chanter à l'envie l'un de l'autre; —க்கொண்டே என்னோடே நிற்கிறான் il fait toujours concurrence avec moi.

இசலுகை, இசலுதல், *n. v. d'*இசலுகிறது, *V.* இசவிப்பு.

இசலுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. a. caus. d'*இசலுகிறது, *V.* இசவிப்பிக்கிறது.

இசி, 1° action d'entrainer, d'emporter, de rire, ris: இசியிசியென்று பல்லை யிளிக்கிறது montrer ses dents en riant. 2° *imp. et part. fut. d'*இ

சிக்கிறது *et du verbe suivant.*

இசிகிறது, சிந்தேன், சிவேன், சி, சிய, *v.n.du suiv.* être entrainé, emporté, poussé, tiré, dépouillé, élagué, s'allonger.

இசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v.a.du préc.* entrainer, emporter, pousser, tirer, dépouiller, élaguer, allonger, resserrer, raccour-

இசிதல், *n.v.d'* இசிகிறது. [cir, rire.

இசித்தல், *n.v.d'* இசிக்கிறது.

இசிப்பு, 1° *n.v.d'* இசிக்கிறது, *V.* இசிவு: இசிப்புண்கிறது être tiré, étendu, tordu, agité de convulsions; இசிப்புண்டுவதைகிறது être torturé. 2° rire, ris.

இசிவு, *n.v. d'* இசிகிறது, spasme, convulsion, contorsion, entrainement, dépouillement: வயிற்றிசிவு colique, tranchées.

இசின், particule indiquant le passé et qui se place entre la racine et la terminaison. *Ex.* என்றிசினோரே ils ont dit.

இசுக்கென்று, (இசுக்கு *son imitatif*, என்கிறது), avec bruit, fort.

இசுதாரு, l'arbre கடம்பு.

இசை, 1° *imp. et part. d'* இசைகிறது *et d'* இசைக்கிறது. 2° son, harmonie, air, mélodie, concert, accord de musique vocale ou instrumentale, mot, parole, louange, combinaison, concorde, union, liaison, adhérence, assemblage de plusieurs choses, tamoul poétique, douceur, don, qualité, or, partie —, note de musique: —ஆய் harmonieusement; —ஆய்ப்பாடுகிறது s'accorder pour un contrat, — un marché, *ou* இசையோடேபாடுகிறது chanter harmonieusement, avec accord; —ஆய்ப்பாடினபாட்டு vers ou chant harmonieux. 3° On appelle இசை les 3 parties de la musique, savoir: மந்தவிசை ou மந்தரம் la basse; சமனிசை ou மத்திமம் la taille; வல்லிசை ou உச்சம் le dessus. 4° On nomme encore இசை les 7 principaux sons, qui dans la musique indienne s'appellent சுரம் ou notes, s'il s'agit de chant, et நரம்பு corde, s'il s'agit d'instrument. Voici leurs noms: குரல் son guttural ou du gosier; துத்தம் son lingual, ou de la langue; கைக்கிளை son palatal, ou du palais; உழை son de la tête; இளி son du front; விளரி son de la poitrine; தாரம் son nasal, ou du nez. Les Indiens comparent ces différens sons à ceux du chant ou du cri du paon, du taureau, du mouton, de la cigogne, du குயில், du cheval et de l'éléphant. Ils les comparent aussi pour la douceur aux goûts différens du lait, du miel, du கிழான், du beurre fondu, du cardamome, de la banane et de la grenade; et pour la suavité à l'odeur différente des arbrisseaux suivans: மௌவல், முல்லை, கடம்பு, வஞ்சி, நெய்தல், பொன்னுவிளை et புன்னை. Ils représentent ces notes par les lettres suivantes: la 1re par ஆஅ; la 2me par ஈஇ; la 3me par ஊஉ; la 4me par ஏஎ; la 5me par ஐஇ; la 6me par ஓஒ; la 7me par ஔஉ. Voyez au mot சுரம் une autre manière correspondante à la gamme française. Ils attribuent à ces notes 22 mesures ou மாத்திரை, savoir: 4 à குரல், 4 à துத்தம், 2 à கைக்கிளை, 3 à உழை, 4 à இளி, 3 à விளரி et 2 à தாரம். Par la combinaison de ces notes ou sons ils forment 7 espèces d'airs ou tons appelés பாலை, savoir: செம்பாலை celui qui se compose de la 1re note doublée; படுமலைப்பாலை composé de la 2me et de la 1re note; செவ்வழிப்பாலை composé de la 3me et de la 1re; அரும்பாலை composé de la 4me et de la 1re; கொடிப்பாலை composé de la 5me et de la 1re; விளரிப்பாலை composé de la 6me et de la 1re; மேற்செம்பாலை composé de la 7me et de la 1re note. Le ton கொடிப்பாலை est plus haut que செம்பாலை; les tons விளரிப்பாலை et மேற்செம்பாலை sont plus

hauts que கொடிப்பாலே. Ils disent encore qu'il convient que le son dit உழை naisse ou vienne dans le தாரம், le குரல் dans l'உழை, l'இளி dans le குரல், le துத்தம் dans l'இளி, le விளரி, dans le துத்தம், et le கைக்கிளை dans le விளரி. Ces 7 tons ont pour rois, selon les Indous, விசுவாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன் et ஈசன். Enfin l'on prétend que ஈசன் est leur vie.

இசைகிறது, சைந்தேன், சைவேன், சை, சைய, *v.n.* (இசை), être apte, convenable, propre à, convenir, s'unir, se joindre bien, cadrer, consentir, s'accorder, être en harmonie, être d'accord, approcher, se rencontrer: அதனோடிதுநன்றாயிசைந்திருக்கிறது ceci cadre bien avec cela; இசையுந்தொழிலார் les choutres ou artisans; இசைய d'accord, justement, avec harmonie; தெய்வத்துக்கென்றிசைந்துவிட்டிருக்கிறது être voué, —consacré à Dieu.

இசைகேடு, (இசை), dissonance, discordance, désappointement, désavantage, rencontre malheureuse, non-réussite, désunion, discorde, division, déshonneur, diffamation: —கொண்டுவிடுகிறது causer la discorde, amener la division; இசைகேடாய்ப்போகிறது ne pas réussir, avorter.

இசைக்கழல், (இசை), espèce d'anneau attaché en signe de bravoure au pied gauche des rois qui avaient remporté la victoire dans une bataille, où avaient péri 100 chars, 1000 chevaux, 100 éléphans et 10000 fantassins.

இசைக்கிறது, சைத்தேன், சைப்பேன், சை, சைக்க, 1° *v.a.d'* இசைகிறது, joindre, lier ensemble, accorder, dire, donner: ஒருமொழியிசைத்தான் il a dit un mot; 2° *v.n.* résonner, s'accorder, acquiescer: நரம்புவிண்ணெனஇசைத்தது la corde de la guitare a rendu un son, — un son tout céleste.

இசைக்குழல், (இசை), flûte, chalumeau, fifre.

இசைதல், *n. v. d'*இசைகிறது, accord, consentement, agrément, rapport, convenance.

இசைத்தமிழ், (இசை), tamoul poétique, — musical, poésie tamoule.

இசைத்தல், *n. v. d'* இசைக்கிறது, son, retentissement, action d'accorder, de lier, de joindre, d'unir, de donner, de parler, discours.

இசைத்திரிபு, (இசை), changement, désaccord, variation de son qui change le sens sans changer l'orthographe. *Ex.* கண்ணன்று qui peut être pour கண் அன்று ou pour கண் நன்று. [constellation.

இசைநாள், (*id.*), la 25me et la 26me

இசைநிறை, (*id.*), ce qui rend le son complet, particule explétive qui complète le son: — ஏகாரம் la lettre ஏ finale ajoutée pour compléter le son ou l'harmonie.

இசைநூபுரம், (*id.*), espèce d'anneau qui sert d'ornement distinctif au pied gauche du brave guerrier qui a tué un éléphant.

இசைந்த, *part. parf. d'* இசைகிறது, convenable, propre: — வேளை temps opportun, — voulu.

இசைபுனை, (*id.*), chaîne qui sert d'ornement distinctif au pied gauche du brave guerrier qui a vaincu 1000 ennemis.

இசைப்பாட்டு, (*id.*), symphonie, vers—, chant harmonieux, air.

இசைப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. a. caus. d'* இசைக்கிறது, faire joindre, — accorder.

இசைப்பு, *n. v. d'* இசைக்கிறது, combinaison, accord, union, concours, jointure, diction, parler.

இசைப்புள், (இசை), oiseau chantant, l'அன்றில், le குயில்.

இசைமகள், — மடந்தை, (*id.*), la prétendue déesse de la musique, *i.e.* சரச்சுவதி.

இசைமணி, (*id.*), sonnette d'or qui sert d'ornement distinctif au pied gauche d'un roi qui a vaincu 10000 ennemis.

இசைமுட்டி,(*id.*),l'arbre செருந்தி.

இசைமுடி,(இசை), la plante கிரந்திநாயகம்.

இசையந்தாதி,(*id.*), fin de phrase qui sert de commencement à la suivante.

இசையுரிச்சொல், (*id.*), adjectif de qualité qui a un son imitatif. *Ex.*கலிகடல் la mer retentissante.

இசையெச்சம், —யெஞ்சணி, (இசை,எச்சம்,எஞ்சும்,அணி), ellipse de la fin d'une phrase.

இசையோலை,(இசை), feuille de palmier placée sous celle qu'on écrit

இசைவளை, (இசை), anneau que l'on met à l'orteil du lutteur qui a vaincu 100 chevaux dans un combat.

இசைவிக்கிறது,வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. d'*இசைகிறது et இசைவித்துக்கொடுக்கிறது, prouver, démontrer, dédier, vouer, faire joindre, accorder.

இசைவிணைப்பு,(இசைவு, இணைப்பு),jonction,union:—ஆன bien uni, compacte. [து),l'oiseau அசுணம்.

இசைவிரும்பி, (இசை, விரும்புகிற

இசைவு,*n.v.d'*இசைகிறது,union, accord, combinaison, proportion, opportunité, jonction, jointure,rapport, convenance, consentement:—ஆய் d'accord, avec ordre, —justesse, en harmonie, régulièrement, bien;—பிசகு désaccord, trouble,désunion; அதற்குமிதற்குமிசைவில்லை ceci ne s'accorde pas avec cela, il n'y pas de rapport entre ceci et cela

*இச்சகம்,1° (இச்சை,ka), flatterie,adulation,appât,attrait, nombre cherché en arithmétique. 2° *P.* இந்தச்சகம் ce monde-ci: —ஆன flatteur, plein de flatterie; —சொல்லுகிறது,—பேசுகிறது flatter; —ஆய் par flatterie, d'une manière flatteuse; இச்சகக்காரன் flatteur, adulateur.

இச்சயம்,(இச்சை),désir.

*இச்சா, se met pour இச்சை dans les mots composés; de là *இச்சாசத்தி prétendu pouvoir qui fait subsister les 5 élémens, réside en eux, et est l'ami bienfaisant de la vie: *இச்சாபத்தியம் diète libre, régime peu sévère où le malade peut user de certaines choses,ou de tout excepté la copulation, abandon du régime;—போகம் jouissance de ses désirs; * — இச்சாரோகம் maladie qui vient de la luxure; *— வசு le vasou de la concupiscence,*i.e.*குபேரன்.

*இச்சாநுசரணம், இச்சாநுசாரம், (இச்சை,அநுசரணம்,அநுசாரம்), action de se laisser aller à ses désirs, suivre ses désirs.

*இச்சாநுசாரி,(இச்சை,அநுசாரி), celui, celle qui suit ses désirs.

*இச்சாநிவிர்த்தி, (இச்சை, நிவிர்த்தி), répression des désirs.

இச்சி,1° *V.*இச்சியால்.2° *imp.de*

இச்சிக்கிறது,ச்சித்தேன், ச்சிப்பேன்,ச்சி,ச்சிக்க,*v.a.*(இச்சை), இச்சித்தல்,*n.v.*désirer, souhaiter,convoiter.

இச்சியல்,hellébore. [cus virens.

இச்சியால்,(இச்சி,ஆல்), l'arbre fi-

இச்சு, particule dite இடைநிலை qui s'insère entre la racine et la terminaison de certains mots.

*இச்சை, (itchtchhâ), désir, grand désir,convoitise, concupiscence, passion, volonté libre, propre désir, volonté, fantaisie, guise, ignorance, fausseté, flatterie, avis, recommandation, reproche, action d'inculquer:—ப்படுகிறது, இச்சையாயிருக்கிறது désirer, convoiter; தன்னிச்சையின்படி selon sa volonté, à sa guise; இச்சைபேசுகிறது flatter.

☞இஷ்ட, s'écrit aussi par இட்ட; voyez donc par இட்ட les mots en இஷ்ட qu'on ne trouve pas ici.

*இஷ்டகாமியம், (இஷ்டம்), objet des désirs,obtention de tout ce qu'on désire,fantaisie, plaisir: —கொடுக்கிறது donner à quelqu'un ce qu'il désire,ce qui lui plaît.

இஷ்டதம், (*id.*தம்), plaisir:இஷ்டதலைகலனம் petit écoulement, distillatio venerea.

இஷ்டதேவதை,(இஷ்டம்), divinité favorite, de la caste,de son choix.

*இஷ்டபோகம், (*id.*), jouissance d'un objet désiré, fantaisie, plaisir délicieux, tendresse conjugale, commerce charnel: —ஆயிருக்கிறது être uni,—accouplé,—dans la jouissance,—dans la prospérité; —ஆய்வாழுகிறது vivre dans la prospérité,—dans une tendre union, se rendre le devoir conjugal.

*இஷ்டப்பிரசாதம், (*id.*), la grâce sanctifiante, l'eucharistie, faveur divine ,grâce, présent, gage d'amitié, don qui produit l'affection, amour continu, riz bouilli offert aux faux dieux et mangé ensuite par ceux qui l'ont offert, reste de sacrifice.

*இஷ்டம்,(ichta), ce qui plaît, ce qui est agréable, plaisir, agrément, faveur, amitié, amour, fantaisie, volonté, liberté, émancipation, délivrance, palma-christi, sacrifice, oblation, cérémonie: இஷ்டமில்லாமை déplaisir, désagrément, malheur; இஷ்டமில்லாத, இஷ்டமற்ற désagréable, déplaisant, défavorable;—ஆன agréable qui plaît,qu'on aime;—பண்ணுகிறது faire une faveur,donner la liberté: —ஆயிருக்கிறது être agréable,—désirable,—ami,plaire;—ஆய்ப்போகிறது s'accorder, faire amitié, —la paix, s'unir; இஷ்டப்படுகிறது plaire, désirer, espérer; எசமானுக்கிஷ்டப்படுகிறுன் il plaît à son maître; இஷ்டக்காரன் ami, homme libre; அவனுக்கிஷ்டமாயிருக்கிறுன், il lui plaît, il est son ami.

*இஷ்டாநிஷ்டம், (இஷ்டம், அநிஷ்டம்), le plaisir et le déplaisir, le bien et le mal.

*இஷ்டான்னம், (இஷ்டம்,அன்னம்), mets favori, nourriture à souhait.

*இஷ்டி, (ichti), lance, sacrifice, brique,désir.

*இஷ்டியம்,(இஷ்டி,ya), sacrifice.

*இஞ்சாகம்,(intchaka), chevrette, écrevisse de mer.

இஞ்சி,1° gingembre vert,zingiber officinale, plante médicinale, bouclier, mur, étang: —முதல் racine charnue de gingembre vert; —க்கொல்லை,—ச்சாறு,—யிலை champ, jus, feuille de gingembre vert; —தின்றகுரங்கு singe ivre du gingembre vert qu'il a mangé,homme stupide, niais. 2° *gér.d'*இஞ்சுகிறது.

இஞ்சிலை,flatterie,louange.

இஞ்சுகிறது,சினேன்,சுவேன்,சு, சு,*v.n.*s'imbiber, être absorbé comme l'eau dans la terre,sécher,se dessécher: இதிஞ்சட்டுபிறகுதொடலாம் laisse sécher ceci,ensuite tu pourras le toucher.

இஞ்சுசாரே, இஞ்சுச்சார், (இஞ்சும்,சாரம்), jagre,sucre brut.

இட,1° *adj.de* இடம், gauche, large,de lieu.2° *imp. d'*இடக்கிறது. 3° *inf.d'*இடுகிறது.

இடகலை,(இடம்), respiration par la narine gauche.

†*இடக்கயம்,*P.*இடக்கியம்.

இடக்கர்,1° cruche, urne, mot abject,—couvert, expression indécente, lieu étroit.2° *pl.d'*இடக்கன்:இடக்கரடக்கல் parties honteuses, expression figurée pour désigner une chose qu'on ne veut pas nommer. *Ex.*se laver les pieds pour dire faire ses besoins.

இடக்கன்,filou, trompeur, séducteur.

இடக்கால், (இடம்), pied gauche.

†*இடக்கியம்,(டக்கியம்),bannière, guidon, drapeau de char, étendard, étendard en queue d'hirondelle:—பிடிக்கிறது porter l'étendard;இடக்கியக்கழி bâton de l'étendard.

இடக்கிறது, டந்தேன், டப்பேன், ட,டக்க,*v.a.*(இடம்), creuser, ouvrir par force (un chemin), élargir, fendre, déchirer, séparer, écarter les pieds: இடக்க, இடந்து à califourchon.

இடக்கு,grossièreté, rudesse, mot vil, injure, opposition, empêchement, trouble,tort, dommage:—பண்ணுகிறது faire tort,—une grossièreté,tromper;இடக்காய் grossièrement,rudement,indécemment.

இடக்குறைச்சல், (இடம்), lieu étroit,défaut de place.

இடக்கை, 1° (இடம், கை), main

gauche,désordre.2° *(dhakkâ),grand
tambour,tambour à 2 côtés,ou à 2
faces, tambourin. 3° (இடை, கை),
bourg de bergers, — en terre culti-
vée: —க்காரன், —வாகானவன்,—
வாட்டானவன் (*de* வாகு,வாட்டு,ஆ
னவன்),gaucher. [rier intrépide.
இடக்கையான்,(இடக்கு,ஐ), guer-
†*இடங்கணம்,(tankana),borax.
இடங்கணி, chaine (qu'on porte
sur soi),hibou.
†*இடங்கம்,(tanka),ciseau.
இடங்கரம்,règles des femmes.
இடங்கர், (இடக்கர்), 1° crocodile,
cruche, seau,jarre,sentier.2° *pl.*gens
débauchés,voluptueux.
இடங்கழி,இடங்கழிமை, (இடம்),
*V.*இடமிடைஞ்சல்.
இடங்கழியர்,*pl.*(இடங்கழி), liber-
tins,débauchés,joueurs,vauriens.
இடங்காரம்,(இடம்), coté gauche
du tambour dit மத்தளம்.
இடங்கால்,(*id.*), pied gauche.
இடங்கெடுகிறது, (இடம்), perdre
sa place, être banni:—கெட்டுத்திரிகி
றது ou — கெட்டுப்போகிறது être
—,devenir vagabond;—கெட்டவன்
homme sans feu ni lieu, vagabond,
vaurien;—கெட்டபேச்சு paroles dé-
placées,inconvenantes, indécentes.
இடங்கேடு, (*id.*), mauvaise con-
duite qui cause l'expulsion, bannis-
sement,pauvreté, détresse: —பண்
ணுகிறது se rendre si infâme qu'on
se fasse interdire un lieu.
இடங்கை,(இடம்), main gauche:
—க்காரன் gaucher. [une place.
இடங்கோலுகிறது,(*id.*), assigner
இடசாரி, (இடம் *gauche*), tour—,
course de gauche à droite.
இடதட்டணை, (இடது, அட்டணை),
être assis le pied gauche croisé.
இடதந்தம்,(இடம், தந்தம்), l'élé-
phant du roi. [béral,*i.e.* கன்னன்.
இடதானன்,(இடம்,தானம்), le li-
இடது,(இடம்), 1° côté gauche. 2°
*adj.*gauche:—கால் pied gauche:—
கை main gauche; —கைவாகானவ
ன்,—கைவாட்டானவன் *V.*இடக்கை
க்காரன்;—பாரிசம் le côté gauche;
—பாரிசத்திலே au côté gauche, à
gauche;—புயம்,—புசம் l'épaule—,
le bras gauche.
இடத்தல்,*n.v.d'*இடக்கிறது, élar-
gissement,déchirement,division, ac-
tion de creuser. [per.
இடத்திடல்,flamber,briller, trom-
இடத்தே, (இடம், ஏ), à gauche,
dans,à,avec,du côté de,lorsque.
இடநாகம், (இடம்), serpent qui
couve.
இடந்தலைப்பாடு,—தலைப்படுதல்,
(*id.*), rencontre—,entrevue clandes-
tine d'amans, découverte d'un en-
droit propre à cette fin.
இடபம்,*P.*இரிஷபம், taureau, le
signe du Taureau. Le taureau est la
monture de Siven;il est peint sur
son drapeau et sur celui du gardien
de l'occident; c'est leur signe; c'est
aussi un des insignes de la royauté:
இடபகதி pas du taureau, marche
semblable à la sienne;இடபராசி le
signe du Taureau;இடபவீதி la 2me
des 3 divisions du zodiaque; elle
contient les 4 signes les plus proches
de l'équateur,savoir: les Poissons, le
Bélier,la Vierge et la Balance.
இடபிங்கலை, (*id.*), les 2 narines,
la narine gauche et la droite. [che.
இடப்பலகை,(இடம்), large plan-
இடப்பகுபதம், (*id.*), mot dérivé
d'un nom de lieu.
இடப்பிறிதின்கிழமை, (இடம்,பிறி
து), différence d'avec soi-même
pour le lieu. *Ex.* அரசனதுமாளி
கை le palais du roi.
இடப்பு,*n.v.d'*இடக்கிறது, ce qui
est creusé,motte de terre,écarter les
jambes etc..., laisser s'étendre,ou-
verture d'un chemin dans une forêt.
இடப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவே
ன்,ப்பு,ப்ப,*v.n.* (இடக்கிறது), mar-
cher en écartant les jambs,aller à ca-
lifourchon.
இடப்புறம்,(இடம்),le côté gauche.
இடப்பொருள்,(*id.*), sens de l'a-
blatif de lieu. [mité d'un pays.
இடமரம்,*P.*இடமறம், (*id.*),cala-
இடமலைவு,(இடம், மலைவு), trans-

position, changement de personne, licence qui permet de mettre une personne pour une autre.

இடமன், (*id.*), côté gauche.

இடமானம், 1° (இடம், மானம்), large place, grand espace, étendue. 2° *V.* இடம்மானம்: இடமானவீடு maison spacieuse; இந்தவீடவனுக்கு நல்லஇடமானமாச்சுது cette maison est maintenant belle et spacieuse pour lui. [grossir, donner place.

இடமிடுகிறது, (இடம், இடுகிறது),

இடமிடைஞ்சல், இடமுடங்கு, (இடம்), lieu étroit, rétrécissement, resserrement, détresse.

இடமை, (இடம், ஐ), terre.

இடம், côté gauche, lieu, place, endroit, largeur, étendue, maison, richesses, prospérité, aisance, grandeur, l'air, temps, occasion, opportunité, personne des verbes, indulgence, cause, distance, terminaison de l'ablatif, air adapté au lieu: —கொடுக்கிறது donner lieu, —une place, faire place; —ஆயிருக்கிறது être large, spacieux, opportun, convenable, raisonnable, à propos, être l'occasion: இடமுண்டு il y a lieu, il y a occasion, possibilité de: இடமில்லை il n'y a pas lieu de, il n'y a point de place, point d'occasion, il ne peut se faire; —படுகிறது être étendu, s'étendre, prendre beaucoup de place; —படவீடுகட்டுகிறது bâtir une maison spacieuse; —படவீடெடேல் ne bâtissez pas une vaste maison; இடங்கண்டுவிடாதே ne manquez pas l'occasion; இடத்தில், இடத்திலே dans le lieu, en, dans, à, auprès, avec, du côté de, lorsque, à gauche; வீட்டிலிடம்விடுகிறது, —கொடுக்கிறது donner un endroit dans la maison: சந்தோஷப்படுகிறதற்கிடமாயிருக்குது il y a lieu de se réjouir; என்னிடம், என்னிடத்தில் en moi, auprès de moi; வந்தவிடத்திலே lorsqu'il vint; இடத்தாலணையும்பேர் mot dérivé d'un nom de lieu. *Ex.* வெற்பன் montagnard, de வெற்பு montagne.

இடம்பக்கம், (இடம்), côté gauche, richesses, aisance, et autres avantages, étendue.

†இடம்பம், *P.* டம்பம், ostentation, pompe, grandeur, excellence: இடம்பக்காரன், *V.* இடம்பிகன்.

இடம்பரம், (இடம்), moyen, manière. ‖ *V.* இடம்பக்கம்.

இடம்பாடு, (இடம், படுகிறது), étendue, extension, grand espace, grandeur, prospérité, richesses, aisance, moyen, abondance, grosseur: — உண்டு il y a abondance, — de l'aisance; — உள்ளவன் homme riche; —இல்லாதவன் pauvre.

†இடம்பிகன், *P.* டம்பிகன், fat, faquin, homme glorieux plein d'ostentation.

இடம்புகிறது, பினே, புவேன், பு, ப, *v.a.* இடம்புதல் *n.v.* éviter, quitter, rejeter avec aversion.

இடம்புரி, (இடம்), corde tournée à gauche, corde de tambour, coquillage dont la spirale tourne à gauche, conque: —வலம்புரி de gauche à droite. [bale, tambour de métal.

†இடம்மானம், *P.* டம்மானம், tim-

இடர், affliction, calamité, détresse, danger. [*suiv.* largeur, étendue.

இடலம், (இடம்), இடலிப்பு, *n.v. du*

இடலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v.n.* இடலித்தல், *n.v.* s'étendre, être large.

இடலை, chagrin, malheur. [டுதல்.

இடல், *n.v. et opt. d'* இடுகிறது, *V.* இ

இடவகம், gomme de palmier.

இடவகை, (இடம், வகை), maison.

இடவம், 1° (இடம்), terre. 2° *P.* இடபம், taureau.

இடவழு, (இடம்), changement—, erreur de personne, licence qui permet de mettre une personne ou un genre pour un autre.

இடவன், 1° (இடம்), le bœuf attelé à la gauche de la charrue etc... bœuf du côté opposé. 2° (இடக்கிறது), ce qui est creusé, — ouvert, motte de terre.

இடவாகுபெயர், (இடம் *lieu*, ஆகு பெயர்), nom de lieu donné méta-

phoriquement à une chose qui y est. *Ex*. அகம் l'intérieur, l'âme. [ge.

இடவியது, (இடம்). ce qui est lar-

இடவியற்பெயர், (இடம், இயல்), nom propre de lieu.

இடவை, chemin.

இடவோட்டு, (இடம், ஓட்டம்), marche à gauche, marche rétrograde des nœuds de la lune nommés இராகு

இடற்சம், gomme. [et கேது.

இடறல், *n.v. d'*இடறுகிறது, trébuchement, faux pas, choc, offense, scandale, empèchement, pierre d'achoppement. ‖*ou* —படுதல், —படுகிறது donner contre, se choquer, s'offenser, se scandaliser, être empêché; —உண்டாக்குகிறது causer du scandale, choquer, faire trébucher, offenser, empècher; —ஆகநடக்கிறது mener une vie scandaleuse, agir contrairement. [கிறது.

இடறி, 1° éléphant. 2° *gér. d'*இடறு

இடறு, 1° *V.* இடறல். 2° *imp. d'*இடறுகிறது: —கட்டை celui qui fait obstacle, pierre d'achoppement; இடறுண்கிறது *ou*

இடறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* heurter du pied, broncher, trébucher, faire un faux pas, être près de tomber, perdre son état, —sa dignité: இடறிவிழுகிறது faire un faux pas et tomber; தலையிடறிப்போகிறது la tète rouler par terre séparée du tronc par le pied d'un éléphant; இடறவிடுகிறது faire trébucher, —tomber, supplanter; இடறடிக்கிறது, (இடற, அடிக்கிறது), mettre en déroute, dérouter. [ல்.

இடறுகை, இடறுதல், *n.v. V.* இடற

இடறுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v.a.caus. d'*இடறுகிறது, faire trébucher, —tomber.

இடன், *P.* இடம், lieu, place: இடனறிதல் connaissance des lieux (que doit surtout avoir un roi,) இடனறிந்தொழுகல் se conduire d'après la connaissance des lieux; c'est une des 8 qualités des marchands; இடனுடைமை pays, possession d'un pays.

இடா, 1° *P.* இடார். 2° *part. nég. et 3me pers. pl. neut. nég. d'*இடுகிறது.

*†இடாகினி, (dâkini), *n. pr.* Dâkini servante de காளி.

†இடாகு, *P.* டாகு.

இடாசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.a. et n.* இடாசுதல், *n.v.* se tenir éloigné, —les pieds écartés, frapper, chasser, rejeter, serrer, l'emporter.

*†இடாடிமம், (dâdima), *V.* தாதுமாதளை.

†இடாப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v.n.* இடாப்பித்தல், *n.v.* (டாப்புகிறது), se tenir les jambes écartées. [te, table, copie.

†இடாப்பு, *P.* டாப்பு, catalogue, lis-

இடாமுடாங்கு, opposition, trouble, désordre.

†இடாம்பிகன், *P.* இடம்பிகன்.

இடார், panier pour arroser, espèce de piége. [ரன் porte-drapeau.

†இடால், *P.* டால், drapeau: —க்கா

இடி, *imp. et part. d'*இடிகிறது, *et d'*இடிக்கிறது. 2° foudre, tonnerre, drapeau de Dèvendiren, coup, choc, poussée, son, bruit, parole dure, expression forte, farine (surtout de riz ou de millet), petit gâteau, repas frugal, parfum, poudre de senteur, onguent ou fluide odoriférent, ville, champ; —படுகிறது, —யுண்கிறது être frappé de la foudre, éprouver un coup, —un choc, être démoli, frappé, brisé, vexé, tourmenté; —யிடிக்கிறது tonner; —முழக்கம், —ச்சத்தம், —யொலி bruit du tonnerre; —விழுகை chute du tonnerre, foudre. [en ruine, —qui s'éboule.

இடிகரை, (இடியும், கரை), rivage

இடிகிறது, டிந்தேன், டிவேன், டி, டிய, *v.n.* s'écrouler, s'ébouler, tomber en ruine, —en pièces, —en poussière, être brisé, détruit, renversé, pilé, réduit en poussière; இடிந்துவிழுகிறது s'écrouler, tomber en ruine, —en pièces; —விழுந்தவீடு maison ruinée, écroulée; இடிந்துபோகிறது s'en aller en pièces, se ruiner, s'écrouler. [d'இடிகிறது.

*இடிகை, (idikâ), 1° terre. 2° *n.v.*

இடிகொம்பு, (இடி), boite, ou mor-

tier assujetti à un morceau de bois et que l'on tire aux fêtes...

இடிக்கடை,(இடிக்கு, அடை), calamité,détresse,affliction: —படுகிற து être affligé,opprimé, dans la détresse.

இடிக்கிறது,டித்தேன், டிப்பேன், டி,டிக்க,v.a.tonner, broyer—, piler dans un mortier, concasser, jeter à bas,démolir, briser, casser, heurter contre, frapper, battre, pousser, chasser en avant, enjoindre,ordonner, sonner, faire retentir: இடித்துக்கொள்ளுகிறது heurter par accident; என்னைநெஞ்சிலேயிடித்தான் il m'a donné un coup dans la poitrine; அவனைத்தோளாலிடித்துப்போனான் il s'est en allé en lui donnant un coup d'épaule; தலையிடித்தாற் குனிவான் celui qui se heurte la tête aura soin de la baisser ensuite; இடிக்கிறஇடி tonnerre qui gronde.

இடிக்கொடி, (இடி), le drapeau qui représente la foudre, i.e. celui de Dêvendiren.

இடிக்கொடியன்,(இடி,கொடி),celui qui a la foudre peinte sur son drapeau,i.e.Dêvendiren.

இடில்,P.இடிதல்: —ஆயிருக்கிறது tomber en ruine.

இடிசாந்து, (இடிக்கும்), mortier broyé,-pilé.

இடிசாமம், (இடியும்), temps de ruine, de malheur, diffamation,accusation.

இடிசுவர்,(id.), mur en ruine:—என்றுசொல்லுகிறது traiter de mur en ruine,—de bon à rien.

இடிஞ்சில்,lampe de terre ronde.

இடிது,n.v. d'இடிகிறது, ruine, décombres,débris, brèche, rupture, brisement.

இடித்தல், n.v. d'இடிக்கிறது, menace,ordre,injonction, avis, démolition,bruisson, tonnerre,broiement, brisement.

இடித்துரை,(இடித்து,உரை), parole véhémente,—foudroyante.

இடிந்திடிந்து,part.parf.et gér. d'இடிகிறது.

இடிப்பு,v. V.இடித்தல்.

இடிமரம்,(இடிக்கும்,மரம்),pilon.

இடிமயிர்,(இடியும்), cheveu qui tombe.

இடிமீன்,(இடி), torpille.

இடிம்பு,(இடும்பு),mépris,arrogance.

இடியப்பம், (இடி,அப்பம்), espèce de vermicelle ou de friandise qui ressemble à de la ficelle; elle est faite de pâte de riz passée dans un vase de bois à petits trous et frite; இடியப்பத்தட்டு plat dans lequel on fait cuire cette pâte: இடியப்பவுரல் vase à travers lequel on passe cette pâte.

இடியம்பு,(இடி,அம்பு),V.இடிகொம்பு.

இடியுரல்,(இடிக்கும்,உரல்), mortier à piler: இடியுரலாலிடிக்கிறது piler—, broyer—, moudre dans un mortier.

இடியேறு,(இடி,ஏறு),la foudre.

இடிலத்தனம்,audace, témérité.

இடிலன்,audacieux,téméraire.

இடிவு,n.v. V. இடிதல்.

†இடீகை,(tikâ), nom d'un dictionnaire sanscrit.

இடுக்கு,célébrité.‖V.இடம்பம்.

இடு,imp.et part. fut. d'இடுகிறது: —கடை boutique—, porte où l'on donne l'aumône; —கலம் vase où l'on met quelque chose;—கலன் bijou de toilette, joyau;—கறல் bois à mettre au feu; — காடு cimetière, lieu où l'on brûle les morts;—இடை lieu étroit,détresse,gêne,pauvreté.

இடுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட,v.a.donner, procurer, produire, fournir, céder, jeter (à un animal), mettre dans, mettre sur soi, porter, répandre, destiner, faire passer ou aller,laisser aller;au nég.இடேன்:தானுமுண்ணான்பிறர்க்குமிடான் il se refuse à lui-même la nourriture et ne donne rien aux autres; இடுகிறதெய்வ மெங்கனு மிடும் lorsqu'il plait à Dieu de donner, il donne n'importe où; பொன்னிடுங்கலம் le vase ou la boite à mettre l'or. Souvent ce verbe est joint au gérondif d'un autre verbe,sans rien ajouter à sa signification. Ex. செய்திடுகிறது faire.

இடுகு, *V.* ஒடுக்கம். [*V.* இடுதல்.

இடுகுதல், se retirer, douleur.‖*n.v.*

இடுகுறி, *ou* இடுகுறிப்பெயர், (இடும், குறி), nom primitif, —de convention, qui ne tire son origine d'aucune cause spéciale: இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர் nom primitif propre à un individu, à une espèce; இடுகுறிப்பொதுப்பெயர் nom primitif commun à plusieurs individus, à plusieurs espèces.

இடுகை, *n. v.* don.‖*V.* இடுதல்.

இடுக்கணி, இடுக்கண், இடுக்கம், (இடுக்கு), lieu étroit, gène, détresse, pauvreté, tristesse, douleur, vexation, malheur, retraite: இடுக்கணழியாமை persévérance dans un ouvrage jusqu'à la fin; இடுக்கப்படுத்துகிறது, இடுக்கஞ்செய்கிறது opprimer, affliger, réduire à la détresse, à la misère; இடுக்கமாயிருக்கிறது être étroit, pauvre, à l'étroit, dans le besoin: இடுக்கவல்லடி oppression; மனஇடுக்கம் anxiété, angoisse, tribulation.

இடுக்கல், *n.v. d'*இடுக்குகிறது, action de presser, de serrer, d'embrasser, pression, embrassement.

இடுக்கன், (இடுக்கம்), homme pauvre, mendiant, dans la détresse, grossier, entêté, avare.

இடுக்கி, (இடுக்குகிறது), 1° tenailles, pinces, forceps, ce qui serre, serrement, avare, joue. 2° *gér. d'*இடுக்குகிறது.

இடுக்கு, 1° *imp. et part. d'*இடுக்குகிறது. 2° pinces des crabes, des écrevisses et des scorpions, serre, espace —, lieu ou passage étroit, détroit, défilé, espace entre les doigts et les dents, retraite, détresse: —த்தடி espèce de torture dans laquelle on serre entre 2 bâtons les mains, les oreilles et le nez des coupables; —ப்பனை palmier dont on tire le jus; —ப்பிள்ளை enfant qu'on porte; —மரம் arbre au moyen duquel on exprime de l'huile; — முடுக்கு lieu —, coin étroit; — வழி chemin étroit, ruelle; —வாசல் porte étroite.

இடுக்குகிறது, *sync.* இடுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a.* இடுக்குதல், *n.v. ou* இடுக்கிக்கொள்ளுகிறது, (இடுக்கு), pincer, saisir dans ses pinces comme les crabes, serrer, presser entre ses doigts, —entre 2 planches, embrasser, porter un enfant sur sa hanche comme la femme indienne: விரற்சந்தி லிடுக்கிக்கொள்ளுகிறது serrer et cacher entre ses doigts.

இடுங்குகிறது, *sync.* இடுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n. d'*இடுக்குகிறது, être pris, saisi, pincé, serré entre 2 choses. [காடு.

இடுங்கலம், —காடு, *V.* இடுகலை, —

இடுசாபம், (இடும்), malédiction donnée à quelqu'un. [supérieure.

இடுதங்கம், (இடும்), or de qualité

இடுதண்டம், (இடும்), révérence faite en joignant les mains, amende, punition, exaction, oppresion: —பண்ணுகிறது, —பிடிக்கிறது, —கொள்ளுகிறது infliger—, exiger une amende;—கொடுக்கிறது a payer. [action, oppresion.

இடுதண்டல், (இடும்), amende, ex-

இடுதல், *n.v.d'* இடுகிறது, dontion, jet, destination, action de doner, de porter, de jeter, de mettre, de erser, de répandre.

இடுதிரை, (இடும்), rideau. [ம்.

இடுதெண்டம், (*id.*), *V.* இடுண்ட

இடுநிந்தை, (*id.*), fausse acusation, calomnie, mépris.

இடுபாப்பிடவை, (இடும், பா, toile qu'on fait faire en fournissanle fil.

இடுப்பு, reins, hanche, côté: இடுப்புவலி douleur des reins, sciatique.

இடுமருந்து, (இடும்), philtre, remède pour tourner la volonté à ses fins. étroit.

இடுமுடுக்கு, (இடும்), coin-, lieu

இடும்பர், gens hautains, mechans, malfaisans, espèce de géans; *pl. de*

இடும்பன், *m.* 1° (இடும்பு), murien, homme hautain, orgueilleux, violent, colère, dur. 2° *(hidima), nom d'un géant: — ஆய்ப்போகிறது devenir hautain, —orgueilux.

இடும்பி,*f.d'*இடும்பன், femme orgueilleuse, Hidoumbi, nom d'une géante femme de வீமன்;—கொழுநன் l'époux de Hidoumbi, *i.e.* Vimen.

இடும்பு, orgueil, arrogance, hauteur, colère, mépris, malheur, calamité d'un pays:—செய்கிறது,—பண்ணுகிறது provoquer, exciter la colère, agir avec arrogance;—பேசுகிறது parler avec arrogance, avec colère; —க்காரன் homme hautain, —violent,—sévère,—colère.

இடும்பை, 1° (இடும்பு), orgueil, hauteur ,arrogance, peur, crainte, danger, malheur, affliction, mal, méfait, tort, pauvreté, erreur, faute. 2°* (hidimbâ), la géante Hidoumbi.

இடுலி, tortue femelle.

இடுவந்தி,(இடும்,வந்தி), calomnie, fausse accusation, diffamation, injustice, extorsion, infamie, gêne, détresse:—க்காரன் accusateur, calomniateur, délateur; —பண்ணுகிறது, —போடுகிறது, —சொல்லுகிறது accuser, calomnier. [த்தட்டு.

இடுவேற்று,(இடு,ஏற்று), *V.* இடை

இடை, 1° *imp. et part. fut. d'* இடைகிறது. 2° *P.* இடாய். 2me *pers. sing. nég. d'* இடுகிறது. 3° poids, mesure, poids de 100 palams, milieu, centre, milieu du corps, la ceinture, place, côté, pleine lune, éléphant, tournoiement, terminaison de l'ablatif: நல்லாரிடைப்புகு fréquente les gens honnêtes. 4° *(idâ), le 2me des 10 நாடி, ou artères du corps humain, 5° *V.* இடைகலை et இடைச்சொல். 6° *adj. de* இடையர், de bergers, ce qui a rapport aux bergers: இடையிலே au milieu, dans l'intervalle, cependant: ஒருவராகனிடை le poids d'une pagode; இருபணவிடை le poids de 2 fanons.

இடைகலை,(இடை), nerf de la narine gauche, respiration par cette narine.

இடைகிறது, டைந்தேன், டைவேன், டை, டைய, *v.n.* (இடை), *et* இடைந்துபோகிறது, se retirer, s'écarter, reculer, se mettre de côté, laisser le chemin libre, dévier, être vaincu, plier, dépérir, pencher: இடைந்துபோ va-t-en, retire-toi.

இடைக்கச்சு,(*id.*), ceinture.

இடைக்கட்டு,(*id.*), ceinture, équilibre, égalité de poids.

இடைக்கட்டுகிறது,(*id.*), *ou* இடைக்கட்டிக்கொள்ளுகிறது, mettre en équilibre, mettre la balance égale, mettre une ceinture, se ceindre.

இடைக்காடன், un des 18 சித்தர் ou sages.

இடைக்கிடை, (இடைக்கு,இடை), poids égal, —équivalent, —pour poids, égalité de poids dans les échanges, équilibre, intervalle, entre-deux, moitié l'un moitié l'autre, alternative, tour à tour, entre:—விற்கிறது vendre poids pour poids;—முத்துக்கோக்கிறது enfiler des perles entre d'autres grains: பொன்மணியி லிடைக்கிடை முத்துக்களைக் கோக்கிறது enfiler des perles entre des grains d'or.

இடைக்குலநாதன்,(இடை,குலம்), le chef ou seigneur de la caste des bergers, *i.e.* Vichnou.

இடைக்குறை,(இடை), ile, mot auquel il manque quelques lettres au milieu.

இடைக்கொள்ளை,(*id.*), mort malheureuse, ramasser au milieu, pillage sans égard à aucun parti: —க்காரன் pillard universel, qui n'a égard à aucun parti.

இடைசுருங்குபறை, (இடை, சுருங்கும்), petit tambour étroit au milieu. [de boutons en relief.

இடைசூரி, (இடை), anneau orné

இடைச்சங்கம்,(*id.*), la 2me académie de Maduré. [lation.

இடைச்சனி,(*id.*), la 11me constel-

இடைச்சன்,(இடை,சம்), *ou* இடைச்சன்பிள்ளை, le second fils, ou le fils qui tient le milieu entre les autres.

இடைச்சாதி, (இடை), caste des bergers, la 2me ou la caste mitoyenne des வைசியர்.

இடைச்சி, *f.d'* இடையன், bergère, femme des bois: இடைச்சியாத்தாள்

கோனிச்சி la mère d'une bergère est une gardeuse de troupeaux:proverbe qui se dit de ceux qui répétent sans nécessité des mots synonymes.

இடைச்சீலை, (இடை), toile qui entoure les reins, rideau.

இடைச்சூலை,(*id.*),spasme ou contraction des reins.

இடைச்சேரி,(*id.*), village de bergers.

இடைச்சொல்,(*id.*), particule explétive, particules qui se joignent aux noms et aux verbes pour former les cas et les personnes, conjonction,préposition, interjection:இடைச்சொற்பகாப்பதம் particules indivisibles.

இடைச்சோழகம், (இடை), vent du sud qui souffle dans l'intervalle des autres vents.

இடைஞ்சல், obstruction,obstacle, adversité, gène, peine,détresse, embarras,lieu étroit:—வழி défilé, chemin étroit; —பண்ணுகிறது obstruer, retarder, s'opposer, gêner;—ஆயிருக்கிறது,—ஆய்நிற்கிறது être un obstacle, un embarras, une gêne:அவனுக்கிடைஞ்சலாயிருக்கின்றது il est dans la détresse, il est arrêté,empêché,gêné,saisi.

இடைதரம், (இடை), *V.* நடுத்தரம்.

இடைதல்,*n.v.d'*இடைகிறது,toile, habit, défaite, fuite, retraite, dépérissement,pente—; inclinaison d'un côté.déviation,action de se retirer...

இடைத்தட்டு,(இடை), gestion intérimaire, entrepont, plancher ou étage du milieu.‖*V.*சஞ்சாயம்.

இடைத்தரம், (*id.*), *V.*நடுத்தரம்.

இடைத்திரிசொல், (இடை, திரியும்), particule dont le sens est obscur ou difficile.

இடைத்தொடர்க்குற்றுகரம், (*id.* தொடரும்), உ bref précédé d'une lettre de la classe dite இடையினம்.

இடைநடு, (இடை), juste milieu, au milieu,au travers: pléonasme:இடைநடுவிலே, இதற்கிடைநடுவிலே cependant,dans l'intervalle,par intervalle.

இடைநரை,(*id.*), tête—, cheveux qui grisonnent.

இடைநிலை,(*id.*), lettres qui s'intercallent entre la racine et la terminaison, comme த் dans செய்தேன்:—த்தீபகம் mot qui en régit ou complète plusieurs et se trouve au milieu d'une strophe ou d'une phrase;—ப்பாட்டு, *V.* தாழிசை;—மயக்கு lettre mise pour une autre au milieu d'un mot; —யெழுத்து lettres qui peuvent se mettre l'une pour l'autre au milieu d'un mot.

இடைநீரினிற்றல்,(இடை,நீரில்,நிற்றல்), nager au milieu de l'eau, ou entre deux eaux.

இடைந்து,*gér.d'*இடைகிறது.

இடைப்பக்கம்,(இடை),centre,milieu du corps, ceinture.

இடைப்படுகிறது, (இடை), s'interposer.

இடைப்பழம், (*id.*), fruit mûr en quelques endroits.

இடைப்பழுப்பு, (*id.*), jaune mêlé de vert,fruit non entièrement mûr.

இடைப்புணரளபெடை,(இடை, புணர்), அளபெடை aux 2 pieds du milieu d'un vers.

இடைப்புணரியைபு,(*id.*), rime ou consonnance aux 2 pieds du milieu d'un vers.

இடைப்புணரொதுகை,(*id.*), espèce d'எதுகை qui vient aux 2 pieds du milieu d'un vers.

இடைப்புணர்முரண், (*id.*), antithèse aux 2 pieds du milieu d'un vers.

இடைப்புணர்மோனை, (*id.*), consonnance dite மோனை aux 2 pieds du milieu d'un vers.

இடைப்புத்தி, (இடை), esprit de berger:—பிடரியிலே les bergers ont l'esprit dans la nuque, *i.e.* ils n'en ont pas.

இடைப்புழுதி, (*id.*), mélange d'humidité et de poussière.

இடைப்புள்ளி,(*id.*), ligne—, point intermédiaire.

இடைப்பூட்டு,(*id.*), ceinture d'argent ou de cuir etc...

இடைமடக்கு,(*id.*), répétition du milieu des vers d'une strophe.

இடைமுள், (*id.*), furoncle à la ceinture.

இடையல், *n. v. d'* இடைகிறது, bel habit, maigreur. ‖ *V.* இடைதல்.

இடையற, (இடை, அறுகிறது), continuellement, sans cesse.

இடையன், *pl.* இடையர், (இடை), berger, homme de la caste des bergers, qui est celle du milieu parmi les வைசியர், homme des bois: இடையரூர் village de bergers.

இடையாகெதுகை, (இடை, ஆகும், எதுகை), எதுகை qui vient au milieu du 1er pied des vers d'une strophe.

இடையாந்தரம், (இடை, அந்தரம்), milieu.

இடையிடுகிறது, (இடை, இடுகிறது), arriver—, mettre au milieu. ‖ *V.* இடைவிடுகிறது.

இடையிட்டெதுகை, எதுகை qui revient en sautant un vers, rime des vers pairs ensemble et des impairs ensemble.

இடையிடை, (இடை, இடை), *V.* இடைக்கிடை.

இடையியற்சொல், (இடை, இயல்), particules usitées dans le langage vulgaire et la poésie et dont le sens est clair.

இடையினம், (இடை, இனம்), classe moyenne, état mitoyen, lettres moyennes, *i.e.* ni dures ni douces, savoir: ய், ர், ல், வ், ழ், ள்: இடையினமோனை, இடையினவெதுகை mònei—, yédouguei au moyen des lettres susdites.

இடையீடு, (இடை), équilibre, contre-poids, poids égal, ce qui est au milieu, *ou*

இடையூறு, (*id.* ஊறு), empêchement, obstacle, dommage, malheur, chagrin, détresse, barre pour fermer un passage, ce qui peut offenser ou nuire, fin: இடையூறின்மை n'avoir point d'obstacle, ce qui est un des 8 attributs de Dieu.

இடையெண், (*id.* எண்), fraction, strophe de 8 vers tous également de 3 pieds.

இடையெழுஞ்சனி, (*id.* எழும்), la 11me constellation.

இடையெழுத்து, (இடை), lettres moyennes, savoir: ய், ர், ல், வ், ழ், ள்.

இடையொடுகடைமடக்கு, (*id.* கடை), répétition au milieu et à la fin des vers.

இடைஞாட்டி, (இடை), injustice, persécution.

இடைவட்டம், (*id.*), interruption, intervalle.

இடைவழக்கு, (இடை), procès qui survient au milieu d'un autre, —aux parties litigantes.

இடைவழி, (*id.*), milieu—, moitié du chemin.

இடைவள்ளல், (*id.*), homme libéral de la 2me classe, *V.* வள்ளல்.

இடைவாய், (*id.*), degrés marqués sur un peson, ou une romaine.

இடைவிடுகிறது, (இடை, விடுகிறது), interrompre, suspendre, remettre à un autre temps: —இடைவிடாமல் sans interruption, continuellement; இடைவிடாமழை pluie continuelle: இடைவிட்டொருநாள் de 2 jours l'un, tous les 2 jours.

இடைவு, *n. v. d'* இடைகிறது, défaite, éloignement, espace libre, espace.

இடைவெட்டு, (இடை), manque de poids, avorton, chose répugnante:—ப்பணம் fanon rogné qui manque du poids voulu; —ப்பேச்சுபேசுகிறது tourner en ridicule, se moquer.

இடைவெளி, (இடை), espace intermédiaire, —intérieur, —au milieu.

†இடொம்பன், *pl.* இடொம்பர், *P.* டொம்பன், anseur de corde.

†இடோல், *P.* டோல், large tambour.

இட்டடை, tour à tourner, détresse, misère, calamité, pauvreté: —ப்படுகிறது être dans la misère; —ப்பட்டவன் homme pauvre, misérable; இட்டடையைத்தீர்க்கிறது soulager la misère, y mettre fin.

*இட்டம், et ses composés *V.* இஷ்டம், etc...

இட்டலி, espèce de gâteau: —சுடுகிறது en faire cuire.

இட்டலிடைஞ்சல், obstacle, pauvreté, malheur, détresse.

இட்டளம், faiblesse, relâchement, affliction, tourment, malheur: இட்டளப்பட்டவன் homme faible, impropre à l'ouvrage.

இட்டறுதி, (இடுகிறது, அறுதி), dé-

tresse, pauvreté, gène, terme, temps précis: இட்டறுதியாய்ப்போச்சுது le terme est passé, c'en est fait, on a fini de donner, ce qu'on a donné [a été en vain.

*இட்டி, V. இஷ்டி.

*இட்டிகை, (ichtikâ), chemin étroit, brique, mastic: —யிட்டி moule à briques. [tessé. ‖ou

இட்டிடை, (இட்டு), modicité, peti-

இட்டிடைஞ்சல், (இட்டு), gène, détresse, pauvreté.

*இட்டியம், (இஷ்டியம்), sacrifice.

இட்டிவனம், certaine cérémonie.

இட்டு, 1° petitesse, finesse, délicatesse. 2° *partic. expl.*: நெஞ்சம்பிளந்திட்டு fendant le cœur. 3° *gér. d'*இடுகிறது: —க்கட்டிக்கொள்ளுகிறது diffamer, décrier, charger de reproches; —க்கட்டிப்பேசுகிறது dire des faussetés, forger des contes; —க்கொண்டுவருகிறது apporter; —க்கொடுக்கிறது servir à table, apporter les mets.

இட்டுறுதி, (இட்டு, உறுதி), fermeté, sévérité, rigueur, secours au temps du danger: —கேட்கிறது demander avec rigeur, extorquer.

இட்டேற்றம், (இட்டு), injustice.

இட்டொருசட்டு, (*id.* ஒரு), V. இஷ்டம்.

இட்டோடு, désunion, discorde, séparation, opposition: —பண்ணுகிறது causer de la discorde, désunir, contrarier, empêcher. [trouble.

இட்டோட்டு, vexation, embarras,

இணக்கம், concorde, amitié, familiarité, intimité, accord, union, connexion, liaison, consentement: —கொடுக்கிறது unir, s'unir, persuader, faire amitié. இணக்கப்படுகிறது être uni, joint, persuadé, poussé à: இணக்கமுள்ள ami, familier, docile, traitable, facile à persuader, à conduire; —உள்ளவன், இணக்கக்காரன், V. இணக்கன்; நல்லிணக்கமல்லதல்லற்படுத்தும் où il n'y a pas une bonne amitié, il y aura du chagrin.

இணக்கன், (இணக்கம்), homme docile, traitable, facile à gouverner, à persuader.

இணக்கு, 1° V. இணக்கம். 2° *imp. et part. fut. d'*இணக்குகிறது.

இணக்குகிறது, *sync.* இணக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* (இணக்கம்), joindre, unir ensemble, mettre d'accord, rendre ami, persuader, engager à.

இணக்கோலை, (இணக்கு, ஓலை), contrat, ôle—, billet de convention.

இணங்கலார், *pl.* (இணங்குகிறது, அல்ல), ennemis.

இணங்கல், *n. v. et opt. d'*இணங்குகிறது, consentement, accord.

இணங்கன், salpètre.

இணங்கார், *n. app. nég. pl. d'*இணங்குகிறது, ennemis.

இணங்கி, (இணங்குகிறது), 1° compagne, amie. 2° *gér. d'*இணங்குகிறது. [ணங்குகிறது. 2° diable.

இணங்கு, 1° *imp. et part. fut. d'*இ

இணங்குகிறது, *sync.* இணங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. d'*இணக்குகிறது, இணங்குதல், *n. et v.* acquiescer, consentir, s'unir, s'accorder, convenir, obéir, se soumettre, ètre engagé, poussé à: அதுக்கவனிணங்கவில்லை il n'y a pas consenti, il n'en a pas été content. [porels.

இணபம், un des 18 défauts cor-

இணரெரி, (இணர், எரி), bàton de fer portant plusieurs torches, (en usage dans plusieurs cérémonies nocturnes.)

இணர், 1° bouquet—, anthère de fleurs, fleur épanouie, bourgeon, rejeton, citronnier. 2° *imp. de*

இணர்கிறது, *ou* இணருகிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர் *ou* ரு, ர, (இணர்), fleurir. [de palmier etc., bouquet d'épis.

இணுட்டு, feuille nouvelle ou jet

இணுப்பு, (அணுப்பு), tromperie, fraude, fourberie, dérision, mépris.

இணுப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v. a.* (இணுப்பு), *et* இணுப்புதல், *n. v.* tromper, se moquer, railler.

இணி, (எணி), limite, borne, échelle.

இணுக்கு, 1° pièce, morceau, queue d'une grappe, ce qui a été tiré,—arraché: இணுக்கிணுக்காய்ப்பிக்கிறது mettre en pièces. 2° *imp. de*

இணுக்குகிறது,க்கினேன், க்குவேன்,க்கு,க்க,*v.a.*இணுக்குதல்,*n.v.* (இணுக்கு), arracher,ôter (les feuilles), élaguer,tirer.

இணுங்குகிறது,கினேன்,குவேன், கு,க,*v.n.d'*இணுக்குகிறது, être ôté, arraché,élagué,tiré,se tirer.

இணை, 1° *imp.et part. fut. d'*இணைகிறது *et d'*இணைக்கிறது. 2° paire, couple, deux, chevelure de femmes, ressemblance, comparaison, union, liaison, communication, compagnie, remplacement, association, société, assistance, aide, désir, concupiscence: இணையாய், இணையாக en union, ensemble, comme; —ஆகப்போகிறது s'en aller deux ensemble; —ஆயிருக்கிறது être uni,pareil; —ஆய்த்திரிகிறது être le compagnon de,rôder ensemble,fréquenter;—க்கயல் ou —கயல், 2 carpes, 2 poissons de rivière, ce qui est une des 8 rencontres heureuses et un des 21 insignes de la royauté; —க்குறளாசிரியப்பா espèce d'அகவல் dont le 1er et le dernier vers ont la même mesure et dont les autres à volonté vont en diminuant d'un ou de plusieurs pieds;—பிரிகிறது, —பிரிந்துபோகிறது se diviser, se séparer l'un de l'autre; —பிரியாமலிருக்கிறது, —பிரியாக்கட்டாயிருக்கிறது être inséparablement unis;—ப்படுகிறது être uni, ligué avec un autre;—ப்புறு une paire de pigeons; — மணிமாலை espèce de poème ou pièce de poésie, le 13me des 96 பிரபந்தம்; —முரண் antithèse dans les 2 premiers pieds; —மோனை,—மோனைத்தொடை consonance dite மோனை dans les 2 premiers pieds; —யசை, *V.* நிரையசை;—யடி les 2 pieds, union de 2 pieds de vers, 2 petits vers de strophe qui se répondent l'un à l'autre; —யளபெடை allongement du son d'un lettre *i.e.* அளபெடை dans les 2 premiers pieds du vers; —யிட்டுப்பார்க்கிறது comparer;—யியைபு rime des 2 dernières syllabes des vers;—யில்லை il n'y a pas de comparaison, il n'y a rien de semblable;—யெதுகை rime dite எதுகை dans les 2 premiers pieds du vers; —யெழுத்து lettres équivalentes comme ஐ, அய், அஇ; அடியிணை தொழுகிறது se prosterner aux pieds.

இணைகிறது,ணைந்தேன், ணைவேன்,ணை,ணைய,*v.n.* (இணை), s'unir, se joindre,s'allier,convenir,s'accoupler, ressembler.

இணைகுதல்,*n.v.V.* இணைதல்.

இணைக்கிறது,ணைத்தேன், ணைப்பேன்,ணை,ணைக்க,*v.a.*(இணை),joindre ensemble,unir,adjoindre,accoupler,comparer.

இணைதல்,*n.v.d'* இணைகிறது, union,rapport, jonction, jointure, proportion,accord, accouplement.

இணைத்தல், *n.v. d'* இணைக்கிறது, action de joindre,d'unir, de comparer etc... [on,combinaison.

இணைப்பு,*n.v.d'* இணைக்கிறது uni-

இணையல்,*n.v.V.*இணைதல்.

இணையாத, *part.nég. d'*இணைகிறது,insociable,qui ne s'unit pas.

இணைவிழைச்சு, (இணை), désir impur, plaisir égal et commun à l'homme et à la femme.

இணைவு,*n.v.d'*இணைகிறது,union, attachement,copulation,mélange.

இண்டம்,*adj.d'*இண்டு.

இண்டர்,bergers,amis,parenté.

இண்டு,ou இண்டஞ்செடி arbrisseau épineux,nommé aussi ஈகை et சிங்கிலி,mimosa:இண்டங்கொடி ses branches;இண்டமுள்ளு ses épines.

இண்டை, guirlande, nénuphar, jasmin.‖*V.*இண்டு.

*இதங்குதம்,(இதம்,கு,தம்), le bien et le mal, l'agréable et le désagréable,le profit et la perte.

இதணம்,இதண்,hutte élevée sur 4 pieux pour garder les moissons.‖*V.*அட்டாளை.

*இதமகிதம், (இதம், அகிதம்), faveur et haine: —சொல்லப்போகாது il ne convient de parler ni par faveur ni par haine.

இதமிக்கிறது,மித்தேன், மிப்பேன், மி,மிக்க,v.n.(இதம்),plaire,être agréable,s'unir,s'accorder,quadrer.

இதமித்தல்,இதமிப்பு,இதமிக்குகை, n.v.du préc.accord,union, action de plaire.

*இதமியம், (இதம்), ce qui plait, douceur,satiété,contentement, plaire, plaisir.

*இதம்,(hita), ce qui plait, ce qui est agréable, agrément, délices,plaisir, douceur, bien, propriété, meilleur état, mot, parole:—ஆன, —உள்ள délicieux,agréable,qui plait;—ஆய் délicieusement, agréablement; — ஆயிருக்கிறது, — ஆய்க்காண்கிறது plaire, être délicieux, agréable, en meilleur état: —பேசுகிறது dire ce qui est bon ou agréable;—ஆய்ப்பேசுகிறது parler délicieusement;—ஆய்க்காணேன் je ne trouve pas cela agréable: — ஆனபேர் amis chéris; — இல்லை il n'est pas agréable:வாய்க்கிதமாயிருக்கவில்லை cela n'est pas agréable au goût.

*இதயம்,P.இருதயம்: இதயத்தியங்கும்வாயு vent situé dans le cœur.

இதரபதார்த்தாநவச்சின்ன வான்மா,(இதரம்,பதார்த்தம்,அந், அவச்சின்னம்,ஆன்மா), l'âme spirituelle,—destinée à l'autre vie.

*இதரம்,1° (itara), chose différente,—étrangère, différence, bassesse, infériorité, corruption.2° (P. இரதம்), mercure, vif-argent mêlé à un autre remède:இதர, இதரமான autre, différent, étranger, bas, vil; இதரமருந்தெல்லாம் toute sorte d'autres médecines.

இதரயோகவிவச்சேதம், (இதரம், யோகம்), choix, séparation.

*இதரர்,(itara), pl.étrangers, gens vils, —autres.

இதரவிதரம் } , (இதரம், இதரம்),
*இதரேதரம் } ,réciprocité:இதரேதரவுவமை, comparaison renversée ou réciproque. Ex. களிக்குங்கயல் போலநின்கண், நின்கண்போற்களிக்குங்கயலும் vos yeux brillent de joie comme la carpe et la carpe brille de joie comme vos yeux.

இதலை,nombril.

இதல், caille, perdrix.

இதல்லாதே, இதல்லாது, இதல்லாமல்,(இது), outre ceci,en outre.

இதவு, (இதம்), plaisir, sensation agréable, sentiment,flatterie.

இதழி,l'arbre கொன்றை.

இதழ்,feuille, feuille de palmier, —de fleur, pétale, paupière, lèvre: இதழுண்கிறது baiser en pressant les lèvres sur l'objet. [தழ்.

இதள்,mercure,vif-argent. ‖V. இ

இதன்றியே,(இது),outre cela.

*இதாகிதம்,(இதம், அகிதம்), le bien et le mal,le désir et l'aversion.

*இதார்த்தம்,P.யதார்த்தம்.

இதி,1° démon,fermeté,fin, cause, preuve,témoignage.2° *இதி,(iti),cette manière, ainsi.

*இதிகாசம் } , (itihâsa), vieille
இதியாசம் } histoire, récit traditionnel,(on en compte 2: le பாரதம் et le இராமாயணம்),histoire,exemple, texte, citation, connaissance: இதிகாசப்பிரியர் les gens curieux de vieilles histoires, les richis habitans du désert நைமிசம்.

*இதிகாசன், (இதிகாசம்), l'homme aux vieilles histoires,i.e. சூதமாமுனி et வியாசன்.

இது,neut.du pro. démonst.இவன், gén.இதின், dat.இதுக்கு, இதற்கு, இதனுக்கு, acc. இதை,இந்தை,இதனை, abl.இதில்,இதினில், இதனில், இதால், இதினால்,இதனால்,இந்தால்,இந்தோடு, இதினோடு, இதனோடு, ceci, cette chose ci. Quelquefois il se met pour இந்த,ce, cette, ces; இதுகாரியத்துக்கு pour cette affaire, pour ce motif; இதுநிமித்தமாக, —முகாந்தரமாக pour cette raison;—வேளை, —சமயம் voici le moment, —l'occasion favorable; இதுக்காக pour ceci, pour ce motif;இதினருகே auprès de ceci; இதெப்படி, இதுவெப்படி comment ceci?இதெந்தக்காரியம்,இதென்ன, இதுவென்ன qu'est-ce que ceci?இதே, இதுவே ceci même: இதென்னத்துக்கு pourquoi ceci? à quoi bon ceci?இ

தைப்பார்க்க ou இதிலுமதுபெரிது cela est plus grand que ceci. Comme on le voit devant une voyelle l'உ dans இது s'élide ou non à volonté.

இதை, 1° *acc. d'* இது. 2° charrue, la plante காராமணி, voile de navire, espèce de crayon, craie. ‖ *ou*

இதைப்புனம், (இதை), morceau de terre—, champ nouvellement cultivé, nouveau champ.

இதோ, (இது, ஓ), voici: இதோபார் vois: —வருகிறான் voici qu'il vient.

இத்தகைமை, (இ. *dém.*), cette manière: —போல ainsi, de cette manière.

இத்தனை, (*id.*), cette quantité, autant, autant que ceci: இத்தனைகண்டது c'est tout ce qu'il y a eu.

இத்தன்மை, (*id.*), cette manière, ainsi.

இத்தால், *abl. de* இது.

இத்தி, l'arbre இறலி ficus virens.

இத்திநடையம், espèce de limaçon.

*இத்தியாதி, (இதி, ஆதி), et autres choses semblables, et cœtera, désormais.

இத்து, l'herbe மாந்தப்புல்.

இத்துரு, sable contenant de l'étain. ‖ *V.* இத்து.

இத்தை, 1° partic. expl. qui se joint à la 2me personne. 2° *acc. de* இது.

இத்தொகை, (இ *dém.*), ce nombre, cette sorte, ainsi: —ப்பட்ட tel, semblable, de ce genre.

இந்த, *pro. dém. indéclinable.* ce, cette, ces. (Il désigne les objets proches, et double les க, ச, த, ப): இந்தச்சமயத்தில் dans cette occasion-ci: —ப்பக்கம் ce coté-ci; —ப்படி cette mesure; *ou* —ப்பிரகாரம் cette manière-ci, ainsi; —மட்டு, —மட்டும் autant, tant, aussi loin, jusqu'ici. Quelquefois l'அ final s'élide devant un autre அ: இந்தடவாக ainsi, de cette manière-ci; இந்தண்டை de ce côté-ci.

இந்தம், tamarinier.

*இந்தம்பரம், (indambara), bleu, lotus ou nénuphar bleu.

*இந்தரி, (இந்து, அரி), l'ennemi de la lune, *i.e.* le serpent இராகு.

இந்தளம், encensoir, pied d'encensoir, sorte de mélodie ou ton.

*இந்தனம், (indhana), flamme, fumée odoriférante, parfum, dessus, hauteur, forêt, bois à brûler.

இந்தனோடை, (இந்தனம், உடை), vêtement de dessus.

இந்தன், *P.* இந்து, lune, ours, furet.

இந்தா, *sing.* இந்தாரும், *honor.* இந்தாருங்கள், *pl.* tiens, voici, prends, vois; இந்தாபிடி tiens, prends; இந்தாவென்றுகொடுக்கிறது remettre entre les mains, exhiber.

இந்தி, chat.

இந்திகோபம், plomb.

இந்தியம், *P.* இந்திரியம்.

*இந்திரகணம், (இந்திரம், கணம்), pied de 3 longues.

*இந்திரகம், (*id.* ka), salle d'assemblée.

*இந்திரகிலம், (இந்திரன்), le mont Mandaram.

*இந்திரகுஞ்சரம், (*id.*), l'éléphant d'Indiren.

*இந்திரகோபம், (இந்திரம்), insecte couvert d'un velour cramoisi ou de couleur de pourpre, qui paraît après la pluie, acarus holosericus.

இந்திரக்காற்று, (இந்திரன்), vent d'orient.

*இந்திரசத்தி, (*id.*), *V.* இந்திராணி.

*இந்திரசலம், (*id.*), pluie qui tombe pendant que l'arc-en-ciel paraît.

*இந்திரசாபம், (இந்திரன்), *V.* இந்திரதனு.

*இந்திரசாலம், (இந்திரம்), jonglerie, ruse, stratagème, tromperie, illusion, art des tours de force, 54me கலைக்கியானம், traité de cet art.

*இந்திரசாலி, (இந்திரசாலம்), faiseur de tours de force, jongleur, trompeur, l'arbre அழிஞ்சில்.

*இந்திரசித்து, (இந்திரன், djit *vainqueur*), le vainqueur d'Indiren, *i.e.* le fils de Râvanen.

*இந்திரசிற்பம், (இந்திரன்), traité d'architecture d'Indiren.

*இந்திரசுதன், (இந்திரன்), le fils d'Indiren, *i. e.* Aroutchounen, et le singe Bâli.

*இந்திரதனு, —தனுசு, (*id.*), l'arc d'Indiren, l'arc-en-ciel.

*இந்திரதிக்கு, —திசை, (*id.*), le point cardinal d'Indiren *i.e.* l'est.

*இந்திரநீலம், (*id.*), saphir.

*இந்திரபதம்,—பதவி,(*id.*), le paradis d'Indiren, le Souvarcam.

இந்திரபம்,(*id.*), la plante வெட்பாலே. [espèce d'arsenic préparé.

*இந்திரபாஷாணம், (இந்திரம்),

*இந்திரபிரகரணம், (இந்திரன்), l'arme prétendue d'Indiren, *i.e.* la foudre.

*இந்திரபிரஸ்தம்,(*id.*),Indiraprastha, la ville d'Indiren, l'ancienne Délhy fondée par les Pandous.

*இந்திரபுஷ்பம், (இந்திரம்), une plante médicinale.

இந்திரமாசாலம், —மாஞாலம், (*id.*மா), V.இந்திரசாலம்.

*இந்திரம், (indra), organe des sens, excellence, ce qu'il y a de meilleur, âme,nuit, l'arbre கடம்பு, une des 9 divisions du monde,illusion,un des 32 traités d'architecture.

*இந்திரயாணி, *P.*இந்திராணி.

*இந்திரலோகம், (இந்திரன்), le monde d'Indiren,le Souvarcam.

*இந்திரலோகேசன், (இந்திரலோகம், ஈசன்), le maître du Souvarcam.*i.e.*Indiren. [te கொத்தான்.

*இந்திரவல்லி,(இந்திரம்), la plan-

இந்திரவாசம்,(*id.*), la plante நெய்தல்,demeure d'Indiren.

இந்திரவிகூட்டம், இந்திரவிகூடல்,(இந்து,இரவி), conjonction de la lune et du soleil,nouvelle lune.

*இந்திரவியாகரணம்,(இந்திரன்), grammaire d'Indiren.

இந்திரவில்,(*id.*), V.இந்திரதனு.

இந்திரனாள், (*id.* நாள்), la 18me constellation.

*இந்திரன், (indra), Indiren ou Dêvendiren, le prétendu roi des dieux inférieurs, chef, homme excellent, —éminent, Dieu, la 5me constellation: —ஆயுதம், —படை l'arme d'Indiren, *i.e.* l'arc-en-ciel, *ou* l'arme de diamant; —ஊர்தி, —வாகனம் la monture d'Indiren, l'éléphant blanc;—கொடி le drapeau d'Indiren;il représente la foudre; —மகன்,—மைந்தன் le fils d'Indiren *i.e.* Sayanden qu'il eut de sa femme et Aroutchounen, qu'il eut de குந்தி;—மனைவி,—தேவி *ou*

*இந்திராணி,(இந்திரன்), Indrâni, femme d'Indiren: —கூத்து, —யாடல் la danse d'Indrâni nommée கடயம்;—ப்பூ un ornement des bras.

*இந்திராபரசன்,இந்திராவரசன், இந்திராநுசன், (இந்திரன், அபரசன்,அவரசன்,அநுசன்), le frère cadet d'Indiren, *i.e.*Vichnou dans son incarnation en nain,*ou* வாமனன்.

*இந்திராயுதம்,(இந்திரன், ஆயுதம்), l'arme d'Indiren,l'arc-en-ciel.

*இந்திராநுசன், *V.* இந்திராநுசன். [ent,l'arbrisseau நன்னாரி.

இந்திரி, (இந்திரன்), aimant, ori-

*இந்திரிய, *adj. de* இந்திரியம், *d'ou*

*இந்திரியகிராமம் les 5 sens; —க்கழிவு pollution,effusion du sperme; —க்காட்சி perception par les sens; *—கோசரம் ce qui tombe sous les sens;*—த்துவாரம் porte ou organe des sens;*—நிக்கிரகம்mortification, répression des sens—, des passions; —நுகர்ச்சி;*—போகம்jouissance—, plaisir des sens;* —ப்பிரத்தியக்ஷம் évidence provenant des sens;*—வருக்கம் les 5 sens;* —விப்பிரதிபத்தி, (vipratipatti *perversion*), perception vicieuse ou erronée des sens.

*இந்திரியம்,(indriya), sperme humain, semence, pouvoir, faculté, sens, organe des sens. On distingue 1° Les organes de perception ஞானேந்திரியம், au nombre de 5 appelés பஞ்சேந்திரியம் ou ஐம்பொறி savoir: கண் l'œil;மூக்கு le nez; காது l'oreille; வாய் la bouche; மெய் le corps. L'objet de ces sens s'appelle புலம் ou புலன்; il y en a également 5, savoir: ரூபம் la forme ou ஒளி la lumière; கந்தம் ou நாற்றம் l'odeur; சத்தம் ou ஓசை le son; ரசம், ருசி ou சுவை le goût, la saveur; ஸ்பரிசம் ou ஊறு le toucher. 2° Les organes d'action கருமேந்திரியம், aussi au nombre de 5, savoir: வாக்கு la bouche; பாதம் les pieds; பாணி les mains; பாயுரு l'anus; உபஸ்தம் le pénis. 3° Les organes intérieurs அந்தரிந்திரியம் ou உள்ளிந்திரியம், qui sont: மனம் l'esprit; புத்தி l'imagi-

nation; அகங்காரம் l'organe de l'amour propre; சித்தம் la volonté ou le cœur, organe du sentiment.

*இந்திரியாசங்கம், (இந்திரியம், அசங்கம்), détachement des jouissances sensuelles, stoïcisme.

*இந்திரியாயதனம், (id. ஆயதனம்), la résidence des sens, i.e. le corps.

இந்திரோயம், V. வெட்பாவட்டை.

*இந்திரை, (indirâ), Lakchoumi, espèce d'arsenic préparé: — கேள்வன் le mari de Lakchoumi i. e. Vichnou; இந்திரைக்குமூத்தாள் la sœur ainée de Lakchoumi, i. e. மூதேவி.

*இந்திவரம், இந்தீவரம், (indivara), nénuphar—, lotus bleu.

*இந்து, 1° (indou), la lune, ours, charbon, espèce d'arsenic préparé, camphre cru, —vert, une des 25 sortes de sels. 2° P. சிந்து, (sindhóu), le Sinde ou Indus: *—கமலம் nénuphar blanc comme la lune; *—காந்தம், V. சந்திரகாந்தம்; * — சனகம் l'océan, père prétendu de la lune; *—சேகரன Siven, qui, dit-on, porte la lune sur sa tête; — ஸ்தானம் Indoustan, ou; —ஸ்தானி, (இந்துஸ்தானம்), Indoustâni, langue de l'Indoustan; * —தலம், V. இந்துரேகை; —தேசம், —நாடு, l'Inde; — நதி le fleuve Indus; *—புத்திரன் le fils de la lune, i. e. புதன்; *—மதி la pleine lune, jour de pleine lune.

இந்துப்பு, (இந்து, உப்பு), sel de roche, sel artificiel en usage en médecine et qu'on tire d'Ormus. [perle.

*இந்துரத்தினம், (id. இரத்தினம்),

*இந்துரம், (indoura), rat. [ஸி.

இந்துரு, (இந்துரம்), V. பெருச்சாளி.

*இந்துரேகை, இந்துலேகை, (இந்து), portion—, croissant—, doigt de la lune.

*இந்துலோகம், (இந்து), argent, métal de couleur de la lune. [ல்வி.

இந்துளம், les arbres கடம்பு et நெல்லி.

இந்துளி, ou இந்துழி, assa-fœtida. ||ou

இந்துன், l'arbre நெல்லி.

*இந்தோளம், (hindôla), un des 42 nouveaux tons de musique pour le matin.

இந்நாள், (இ dém.), ce jour-ci, aujourd'hui, un autre jour: இந்நாளை ou இந்நாளைய, adj, d'aujourd'hui: இந்நாளைமனிதரைநம்பாதே ne te fie pas aux gens d'aujourd'hui.

இபங்கம், manguier à fruits acides.

*இபம், (ibha), branche d'arbre, éléphant; *இப்பாலகன் cornac; இபமருப்பு ivoire, dent d'éléphant.

இபவஞ்), P. விபவஞ்).

இப்பக்கம், (இ dém.), ce côté-ci.

இப்படி, (id.), cette manière-ci, ou இப்படியே de cette manière-ci, ainsi, de la sorte: —ப்பட்ட ou இப்படிக்கொத்த (இப்படிக்கு, ஒத்த), tel, semblable; இப்படிப்பட்டவன், இப்படிக்கொத்தவன் un tel homme.

இப்பந்தி, 1° (இ dém.), cette rangée... 2° personne faible, misérable, stupide, un hermaphrodite: —யாடு brebis métisse, —engendrée de 2 espèces.

இப்பர், pl. bergers, laboureurs, marchands (en général, ou leur caste), commerçans.

இப்பவம், (இ dém.), cette naissance-ci, la génération présente, (dans le système de la métempsycose).

இப்பால், (id.), ce côté-ci, de ce côté-ci, ici, plus près, jusqu'ici, après, ensuite, de plus, désormais: —நூதனமென்ன ensuite quelle nouvelle? இப்பாலேவா viens ici, approche-toi; அதுக்கிப்பால்நடந்ததென்ன qu'arriva t il après cela? ஆற்றுக்கிப்பால் de ce côté ci de la rivière.

இப்பி, (சிப்பி), huître à perles, coquille, conque.

இப்பிரகாரம், (இ dém.), cette manière-ci, ainsi, de cette sorte.

இப்புறம், (id.), ce côté-ci, de ce côté-ci, ensuite, après: இப்புறமென்ன quoi de plus?—புத்தியென்ன ensuite que faut-il faire?—quel avis me donnez-vous? இப்புறப்படுகிறது venir ici, de ce côté-ci; இப்புறப்பட்ட arrivé ici. [ற்று, ஆய்), de cette sorte.

இப்பெற்றிற்றுய், (இdém. பெற்றி, இ

இப்பேர்பட்ட, இப்பேர்பெற்ற, ou இப்பேர்க்கொத்த, (இ dém. பேர், ஒத்

த), tel, semblable, de cette manière-ci.

இப்பொழுது, இப்போழ்து, இப்போது, *par sync.* இப்போ, (இ *dém.*), ce temps-ci, maintenant, dans ce temps-ci, en ce moment-ci: இப்போதானே maintenant même; இப்போதைக்கு pour le présent; இப்போதும் encore maintenant.

இமகரன், (இமம், கரம்), l'astre de la fraicheur, *i.e.* la lune.

*இமசானு, (இமம்), les monts Himâlaya. [*i.e.* le soleil.

இமபடி, (*id.*), l'ennemi du froid,

*இமப்பிரவை, (*id.*), un des 7 enfers des Indous, le lieu du froid.

*இமம், (hima), rosée, froid, gelée, neige, or.

*இமயம், (இமம்), les monts Himâlaya, autrefois Imaüs et Émodes, la montagne d'or,—de la rosée,—de la neige: இமயகிரி, —பர்வதம், —மலே: les monts Himâlaya.

*இமயவல்லி, இமயவள், (இமயம்), Parvadi, née sur les monts Himâla- [ya.

இமலம், l'arbre மரமஞ்சள்.

*இமவான், (இமம்), le roi des monts Himâlaya,—de la montagne.

*இமாசலம், இமாலயம், (இமம், அசலம், ஆலயம்), *V.* இமயம்.

*இமிசை, (himsâ), affliction, peine, meurtre, pauvreté, manque de respect, mépris.

இமிருகிறது, *ou* இமிர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, *v.n.* résonner, retentir, se casser, se réunir, se presser en essaim, sucer.

இமிரல், இமிர்தல், *n.v. du préc.* retentissement, bruit, rupture, essaim.

இமில், bosse sur le garrot (des bœufs): இமிலெருது bœuf qui a cette bosse, zébu.

இமிழ், 1° douceur, son, bruit. 2° *imp. et part. fut. de*

இமிழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழ்வேன், ழ், ழ, *v.n. et* இமிழ்தல், *n.v.* devenir doux, résonner, retentir, vomir, être lié.

இமிழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *v.a. d'*இமிழ்கிறது *et* இமிழ்த்தல், *n.v.* lier, gargariser, vomir. ‖ *v.n.* résonner.

இமை, 1° paupière, clin-d'œil, moment, ours, paon, bagatelle. 2° *imp. et part. fut. d'*இமைக்கிறது: இமைப்பொழுது clin-d'œil, moment; கண்ணிமையாமுன்னே dans moins d'un clin-d'œil; இமைகொட்டுகிறது, —போடுகிறது, —வெட்டுகிறது cligner les yeux, clignoter.

இமைக்கிறது, மைத்தேன், மைப்பேன், மை, மைக்க, *v.n.* cligner les yeux, clignoter, briller, illuminer.

இமைத்தல், இமைப்பு, *n.v. du préc.* clignement des yeux, clignotement, clin-d'œil, clarté, splendeur: *இமைப்பளவு clin-d'œil, instant.

இமையம், *P.* இமயம்.

இமையவர், இமையார், *pl.* (இமை), les dieux, les habitans des cieux: இமையவர்வேந்தன் Indiren, le roi des dieux de la fable indienne.

இமையில், (இமை, இல்), celui qui ne cligne point les yeux, qui est toujours vigilant, l'oiseau கருடன்.

இம்பர், ce monde, ce lieu-ci.

இம்பூறல், *V.* சாயவேர்: —சக்களத்தி la plante hedyotis graminifolia.

இம்மடி, 1° éléphant. 2° *P.* இந்தமடி.

இம்மட்டு, (இ *dém.*), cette mesure-ci, autant, jusqu'ici; *ou* இம்மட்டுத்தான் tant, autant, c'est tout; இம்மட்டுண்டு c'est tout ce qu'il y a: —கண்டது c'est tout ce qu'on a trouvé,—tout ce qu'il y a eu; இம்மட்டும், இம்மட்டுக்கும் jusqu'ici. [ainsi.

இம்மருவாதி, (*id.*), cette manière,

இம்மாத்திரம், (*id.*), cette quantité-ci, aussi, autant que ceci.

இம்மி, petitesse, finesse, subtilité, couleur d'or, connaissance, sens, organe des sens, la 1075200me partie d'une unité; 10 இம்மி et 1/2 font un கீழ்முந்திரி, et 320 கீழ்முந்திரி font un முந்திரி, qui est le 320me de l'unité: இம்மிரட்டி le double d'un இம்மி, le double d'une chose; இம்மிரட்டிக்கு pour 2 இம்மி, pour 2 fois autant, au double; இம்மியன்றுண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக் கம்மியருமூர்வர்களிறு les orfèvres eux-mê-

mes en amassant journellement un immi d'or peuvent acquérir des trésors et monter sur un éléphant.

இம்மென்கிறது, இம்மெனல், dire இம் (son imitatif qui marque la vitesse).

இம்மை, (இ dém.), cette vie, la vie—, la génération présente (dans le système de la métempsychose.)

*இயக்கம், 1° (yakcha), excellence, éminence, grandeur, force, bonheur, abondance, nord. 2° (இயங்குகிறது), action d'aller, de rôder, de faire, danse. ‖ V. இயங்கல்.

*இயக்கர், (yakcha), pl. Yackers, espèce de demi-dieux au service surtout de குபேரன்: —கோமான் le roi des Yackers, i.e. Coubêren.

*இயக்கன், 1° (yakcha), Coubêren. 2° ou இயக்கசாதியோன் Yacken, espèce de demi-dieu. 3° (இயங்குகிறது), chien.

*இயக்கி, 1° f. d'இயக்கன், Yacki, femme de la caste des Yackers. 2° V. தருமதேவதை. 3° gér. d'இயக்குகிறது

இயக்கு, 1° marche. 2° imp. de

இயக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v.a. et n. d'இயங்குகிறது, et இயக்குதல், n.v. mouvoir, conduire, s'exercer, briller, s'arrêter, marcher.

இயங்கல், n.v. et opt. d'இயங்குகிறது, motion, mouvement, bond, promenade, séjour, marche, éclat, splendeur.

இயங்கா, இயங்காத, part. nég. d'இயங்குகிறது, qui ne marche pas: இயங்காத்திசை côté où l'on ne va pas; இயங்காத்திணை espèce qui—, ce qui ne marche pas.

இயங்கு, 1° sorte d'arbrisseau. 2° imp. et part. d'இயங்குகிறது: —திசை côté où l'on va, où l'on peut aller: —திணை espèce qui —, ce qui marche; —மா l'animal bondissant, le cerf, le cheval.

இயங்குகிறது, sync. இயங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v.n. இயங்குதல், n.v. se mouvoir, bondir, marcher, se promener, rôder, rôder autour, s'arrêter, briller, être fatigué, harassé.

*இயசசு, V. யசசு. [vêdam.

*இயசு, இயசுரு, (yadjous), l'Ézour-

*இயத்தனம், (yatana), instrument, vase, effort.

*இயந்திரம், (yantra), machine, moulin à sucre, presse pour exprimer le jus de la canne à sucre, char, chariot, roue, partie—, ornement d'un mur.

இயந்தை, luth des cultivateurs.

*இயமதூதி, (இயமன்), une des dents venimeuses des serpens, l'ambassadrice de Yamen.

*இயமம், (yama), une des 8 qualités d'un yoghi; elle consiste à réprimer ses sens et à éviter la concupiscence, le vol, le mensonge et le meurtre, (ce qu'ils entendent de tout être vivant.)

*இயமன், (yama), Yamen, le dieu prétendu de la mort, le roi des enfers, une des dents venimeuses des serpens.

*இயமானகணம், (இயமானன்), réunion—, pied de 3 longues.

*இயமானன், (yadjamâna), vie, celui qui fait faire un sacrifice. ‖ ou

*இயமான் (id.), maître, chef.

இயம், mouche, bruit, son, instrument de musique, espèce d'arsenic préparé, mot, parole.

இயம்பல், n. v. et opt. d'இயம்புகிறது, son d'instrumens de musique, bruit, retentissement, action de parler, parole, proverbe, section.

இயம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v.n. (இயம்), இயம்புதல், n.v. parler à haute voix, retentir: இயம்புதல்வேட்கையுவமை figure qui consiste à dire qu'on désire faire connaître ce qu'est telle chose. [sé d'இயற்சீர்.

இயலடி, (இயல், அடி), vers compo-

இயலல், n.v. et opt. d'இயலுகிறது, accord, union, acquiescement, possibilité, capacité.

இயலாத, part. nég. d'இயலுகிறது, impossible, non convenable, impropre: இயலாதவன் homme incapable, incompétent; இயலாதது ce qui est

impossible, inconvenant, impropre.

இயலாப்பு, *P.* ஏலாப்பு.

இயலுகிறது, யன்றேன், யலுவேன், *ou* யல்வேன், யலு, *ou* யல், யல, *v.n.* être possible, convenir, s'accorder, acquiescer, cadrer, aller joliment, arriver, être fait, aisé, uni, ramassé; இயலும் il est aisé,—faisable; இயலாது il est impossible; இதெனக்கு *ou* என்னுலியலாது ceci m'est impossible je ne puis faire ceci.

இயலுவமம், comparaison naturelle.

இயல், 1° *imp. et part. fut. d'* இயலுகிறது. 2° nature, propriété, accord, union, section, division d'un chapitre, ressemblance, marche, ordre, règle, partie. ‖ *V.* இயற்றமிழ்.

இயல்கிறது, *V.* இயலுகிறது.

இயல்பகத்திணை, (இயல்பு), manière de désigner les choses par leurs différentes qualités.

இயல்பளவை, (*id.*), conséquence naturelle. *Ex.* sur 4 individus si l'on dit qu'un d'eux est voleur, en conclure que les 3 autres ne le sont pas.

இயல்பு, *n.v. d'* இயலுகிறது, caractère, qualité, propriété, nature, force, voie, manière, convenance, honnêteté, droiture: இயல்பாயிருக்கிறது être simple, naturel, mener une vie honnête; —தப்பிப்போகிறது n'être pas naturel, être déshonnête, vivre dans le désordre, être contre la règle; —தப்பினகாரியம் chose irrégulière; இயல்புள்ளவன் homme régulier et modéré; —கேடு faiblesse; —க்காட்சி vision—, apparence naturelle; —ப்புணர்ச்சி union simple des lettres,—sans aucun changement; நல்லியல்புடையோன் homme d'un bon naturel, அரசியல்பு, *V.* அரசியல்.

இயல்பூ, (இயல்), l'arbre வில்வம்.

இயல்பூதி, (இயல்), l'arbre வில்வம், la plante நாய்வேளை.

இயல்பேதம், (இயல்பு, ஏது), manière de déterminer l'acception d'un mot, qui a plusieurs significations, en indiquant les qualités et la cause de l'objet en question.

இயல்வது, *n.v. d'* இயலுகிறது, ce qui est possible:—கரவேல் ne cachez pas ce que vous pouvez faire, donnez ce que vous pouvez.

இயல்வு, *P.* இயல்பு, possibilité, convenance: இயல்வான possible, convenable, naturel.

இயவர், *pl.* vauriens, gens vils,—hors de caste, ouvriers en cuir, tambours.

இயவனர், 1° *pl.* artisans, peintres. 2° * (yavana), descendans de Javan, grecs, mahométans.

இயவு, chemin, forêt, ville, village, louange. [digne de louanges.

இயவுள், chef, divinité, homme

இயவை, chemin, la plante துவரை, le riz nommé தோரை, graine de bambou. [heur du paradis.

இயறல், marche, mouvement, bon-

இயற்கை, *P.* இயலுகை, *n.v. d'* இயலுகிறது, nature, caractère, qualité, propriété, manière, convenance, ustensile, bonheur, ordre, régularité, cause;—க்குணம் naturel, disposition naturelle;—ஞானம் sagesse naturelle;—தப்பினவன் homme malhonnête; —ப்புகழ்ச்சியணி figure qui prend le caractère pour point de comparaison. *Ex.* un don de கன்னன் est véritablement un don; —ப்புணர்ச்சி rapports naturels, —faciles d'amans entr'eux;—ப்பொருள் chose—, signification naturelle; —யறிவு connaissance naturelle, —propre; —யானகுடி famille réglée, —probe; —யாயிருக்கிறவன், —யுடனேயிருக்கிறவன் homme honnête, probe; —யுணர்வுடைமை omnisciençe inhérente à la nature divine, un des எண்குணம்; —வினைக்குறிப்பு nom appellatif qui naturellement et sans augment forme un verbe dit குறிப்புவினை.

இயற்சீர், (இயல்), pied de 2 syllabes métriques. Il y en a 4, savoir: தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம்: —வெண்டளை règle qui veut que dans l'enchaînement des pieds susdits la dernière syllabe du précé-

dent et la 1re du suivant soient d'espèce différente.

இயற்சொல், (இயல்), mot ordinaire, langage ordinaire mais correct.

இயற்படுத்துரைக்கிறது, — படுத்தியுரைக்கிறது, (இயல், படுத்துகிறது), parler régulièrement en langage ordinaire, se préparer et parler.

இயற்பெயர், (இயல்), nom propre, —naturel, —qui ne vient d'aucune cause spéciale.

இயற்றமிழ், (இயல், தமிழ்), tamoul ordinaire, —pur, —simple, —de la prose, haut tamoul.

இயற்றல், *n. v. d'*இயற்றுகிறது, action de faire, bâtisse, érection, acquisition, instigation, ordre, magnanimité.

இயற்றளை, (இயல், தளை), arrangement des pieds dits இயற்சீர் de telle sorte que la dernière syllabe d'un pied et la 1re du suivant soient de même espèce.

*இயற்றனம், *P.* இயத்தனம்.

இயற்றி, 1° effort, exercice. 2° *gér. d'*இயற்றுகிறது.

இயற்று, 1° vase. 2° *imp. et part. de* இயற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a.* faire, bâtir, ériger, acquérir, exciter, commander.

இயற்றுதல், *V.* இயற்றல்: இயற்றுதற்கருத்தா sujet qui exécute l'action du verbe, (par opposition à celui qui commande).

இயற்றும்வினை, (இயற்றும்), verbe dont le sujet fait lui-même l'action du verbe: இயற்றும்வினைமுதல் sujet qui fait l'action du verbe.

இயனம், fourreau de sanars où ils mettent leurs instrumens pour monter les arbres.

இயனிலையுருவகம், (இயல், நிலை), figure qui fait cadrer les différens membres ou parties d'une chose dont on parle soit en figure soit simplement.

இயன்மொழிவாழ்த்து, (*id.* மொழி), le 93me des பிரபந்தம், poème pour instruire les enfans par les bonnes qualités de leurs ancêtres.

இயன்ற, *part. parf. d'*இயலுகிறது, possible, faisable: — காரியம் chose possible; —மாத்திரம், —மட்டும் autant que possible.

இயாகம், 1° l'arbre கொன்றை, vase. 2°* (yâga), sacrifice.

*இயாகாதிபதி, (இயாகம், அதிபதி), Indiren, le roi des sacrifices.

*இயூாதம், (yâda), action de conduire les éléphans avec un croc, le cou d'un croc de cornac.

இயாது, *P.* யாது, quoi?

இயாழ், *P.* யாழ, luth.

இயுசாவியம், l'arbre கொன்றை.

இயை, 1° *P.* இசை, combinaison, proportion, rapport, connexion, union, accord, louange. 2° *imp. et part. de*

இயைகிறது, யைந்தேன், யைவேன், யை, யைய, *v. n.* (இயை), *V.* இசைகிறது. [கிறது.

இயைக்கிறது, (*id.*), *v. a. V.* இசைக்

இயைதல், *n. v. d'*இயைகிறது, consentement, accord, union.

இயைத்தல், *n. v. d'*இயைக்கிறது, action de joindre, d'accorder.

இயைபணி, (இயைபு, அணி), nom d'une figure de rhétorique.

இயைபிசையணி, (இயைபு, இசை, அணி), fig. de rhét. qui fait cadrer ensemble les expressions finales de plusieurs phrases par la ressemblance de la terminaison.

இயைபிலுருவகம், (இயைபு, இல், உருவகம்), comparaison de choses qui n'ont entr'elles aucun rapport.

இயைபின்மையணி, (இயைபு, இன்மை, அணி), comparaison d'un objet avec lui-même, le prendre pour sujet et objet de la comparaison.

இயைபு, *n. v. d'*இயைகிறது. 1° combinaison, proportion, connexion, union, concorde, accord, louange, rime. 2° *gér. d'*இயைகிறது: இயைபுத்தொடை rime de la fin des vers; இயைபுருவகம் comparer entr'elles diverses choses qu'on prend pour objets de comparaison et montrer les rapports qu'elles ont ensemble; —வண்ணம் emploi fréquent des let-

tres moyennes dites இடையெழுத்து;—வனப்பு une des 8 beautés de la poésie qui consiste à employer pour finales des consonnes douces ou moyennes.

இயைபுளன், (இயைபு, உள்), homme digne de louanges.

இயைப்பு, *n.v. d'* இயைக்கிறது, *V.* இசைப்பு.

இயைமே, bananier.

இயைய, *inf. d'* இயைகிறது, comme, de même que: என்றுயியையவெடுத்தளித்தாள் elle m'a pris et élevé comme si elle eût été ma mère.

இயைவு, *n.v. d'* இயைகிறது, *V.* இசைவு.

இர, *imp. d'* இரக்கிறது.

*†இரகசியம், (rahasya), secret, mystère, chose cachée, marque: இரகசியஸ்தானம் place cachée, sanctuaire d'un temple, parties naturelles, (*modestement*).

*†இரகம், (raka), lentille de cristal, qui s'enflamme, dit-on, au soleil.

*†இரகிதம், (rahita), liberté, délivrance, abandon, éloignement.

*†இரகு, (raghou), *n. pr.* Raghou, roi d'Aoude, bisaïeul de Râmen:—நாயகன்,—நாதன் Râmen, chef de la famille Raghou;—வரன், (வரம்), Râmen, la gloire de cette famille;—வம்சம் race de Raghou, poème qui traite de cette famille.

இரக்கம், (இரங்குகிறது), miséricorde, compassion, pitié, tendresse, clémence, nourriture, aumône, affliction, bruit, son: இரக்கச்சொல் mot de commisération; —ஆயிருக்கிறது avoir pitié;—செய்கிறது montrer de la compassion, traiter miséricordieusement:—இல்லாத impitoyable, cruel;—உள்ள compatissant, miséricordieux.

இரக்கிறது, ரந்தேன், ரப்பேன், ர, ரக்க, *v. a.* demander, prier, solliciter, mendier, demander l'aumône: இரந்தும்பரிந்தவர்க்கி partagez avec vos amis même ce que vous aurez mendié. [sauveur,—protecteur.

*†இரக்ஷகத்தா, (இரக்ஷம்), Dieu

*†இரக்ஷகம், (rakchaka), salut, rédemption, délivrance, garde, conservation, protection.

*†இரக்ஷகன், (*id.*), sauveur, rédempteur, libérateur, auteur du salut, gardien, protecteur.

*†இரக்ஷணம், இரக்ஷணியம், இரக்ஷணை, இரக்ஷண்ணியம், (rakchana, rakchaniya), *V.* இரக்ஷகம்,: இரக்ஷணியசீட்டு billet sur lequel on écrit des paroles sacrées et qu'on porte pour sauve-garde: இரக்ஷணியக்காரணன் *ou* [ன்.

*†இரக்ஷணியன், (*id.*), *V.* இரக்ஷக

*†இரக்ஷம், (rakcha), préservation, protection.

*†இரக்ஷாபந்தனம், (இரக்ஷை, பந்தனம்), espèce d'amulette, cordon attaché au bras droit pour préservatif.

†இரக்ஷிக்கிறது, க்ஷித்தேன், க்ஷிப்பேன், க்ஷி, க்ஷிக்க, *v. a.* (இரக்ஷம்), sauver, délivrer, protéger, garder, assister: இரக்ஷித்துவிடுகிறது délivrer, tirer de la misère, mettre hors de péril; இரக்ஷிக்கப்பார்க்கிறது s'efforcer —, essayer de sauver; இரக்ஷிக்கிறவன், *n. app.* sauveur.

*†இரக்ஷிதம், (rakchita), *ou*

†இரக்ஷித்தல், இரக்ஷிப்பு, *n. v. de* இரக்ஷிக்கிறது, *V.* இரக்ஷகம்.

*†இரக்ஷை, (rakchâ), *V.* இரக்ஷகம், *et* இரக்ஷணியசீட்டு.

*†இரங்கம், (ranga), la ville et le temple de Sirangam près Trichinopoly: இரங்கநாதன் *ou*

*†இரங்கன், (*id.*), l'idole de Sirangam, *i e.* Vichnou.

இரங்கல், *n.v. et opt. d'* இரங்குகிறது, pleurs, compassion, lamentation, miséricorde, vacarme, bruit:—விலக்கு défense faite d'une manière pathétique.

இரங்குகிறது, *sync.* இரங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* s'attendrir, avoir pitié, pleurer, compatir, avoir le cœur tendre, faire du bruit, retentir: சேசுநாதர்மனிதர்க்கிரங்கிமனிதனுனர் Jésus-Christ s'est fait homme par compassion pour les hommes: இரங்கிக்கொடுக்கிறது accorder—, donner par pitié.

இரங்குதல், *n.v. du préc.* affliction, *V.* இரங்கல்.

*†இரச, *adj. de* இரசம், de mercure, de jus, de goût...:—கந்தபாஷாணம் vermillon;—கந்தாயம் tribut, graisse de la terre;—கந்தாயமாயிருக்கிறது être utile, profitable, agréable; — கந்தாயமாய்ப் பேசுகிறது parler agréablement;*—கர்ப்பூரம்,—கற்பூரம் mercure sublimé;—குண்டு petite boule de mercure(portée pour préserver d'accident),globe de verre rempli de mercure pour orner les pandels; —குளிகை pillule de mercure préparée par les சித்தர் et que les payens prétendent changer le fer en or et opérer d'autres merveilles; *—கேசரம் camphre; —க்கட்டு pilule de mercure, mercure condensé: —க்குடுக்கை petite bouteille de mercure; * — சிந்தூரம் poudre rouge faite de mercure;*—தாது mercure; — தாளி arbre d'espèce excellente; —தாளிவாழை bananier à fruits d'un parfum agréable; —தாளிநாரத்தங்காய் espèce d'orange;*—நாதம் mercure, le jus par excellence;*—நாயகன் Siven, *litt.* le maitre du mercure ou du jus;*—பஸ்மம், —பஸ்பம், — பர்ப்பம் poudre de mercure; *—பலம் l'arbre très-abondant en suc. *i.e.* le cocotier;*—பாஷாணம் espèce d'arsenic préparé; *—புஷ்பம், புட்பம் poudre de mercure: —ப்பிரிதி, —ப்பிறிதி,—மாதா espèce d'arsenic naturel; *—மணி grain de mercure;*—மாத்திரை, pilule de calomel,—de mercure.

*†இரசகம், (rasaka), viande bouillie ou cuite à l'étuvée. ‖ *V.* இரேசகம்.

*†இரசகன், (radjaka), blanchisseur. [nuage.

*†இரசசானு, (radjasânou), cœur,

*†இரசதம், (radjata), argent, or, sang, collier, dent d'éléphant; couleur blanche: இரசதபஸ்பம், — பர்ப்பம் poudre médicinale d'argent; — மணல் sable mêlé d'argent; —மலை montagne d'argent, —contenant de l'argent.

*†இரசதாப்பிரகம், (இரசதம், அப்பிரகம்), mica couleur d'argent.

*†இரசம், 1° (rasa), mercure, vif-argent, vin, jus, jus des fruits, des grappes etc., sève, fluide des végétaux, décoction, goût, saveur, humeur, fluide du corps humain, sperme, sentiment, sensation, émotion, impression, poison, eau. *2° (radja), poussière, pollen des fleurs, excrétions mensuelles des femmes, — des éléphans, rut: இரசஞ்சுத்திபண்ணுகிறது purifier le mercure; இரசமுறிக்கிறது préparer le mercure pour en composer des remèdes, détruire la force du mercure, l'évacuer; இரசத்தைக்கட்டிப்புடமிடுகிறது réduire le mercure par décoction; இரசத்தைப்பஸ்பம் *ou* பர்ப்பமாக்கிறது réduire le mercure en poudre; இரசம்-கூ les 9 sentimens ou impressions, *V.* நவரசம். [llon.

*†இரசலிங்கம், (இரசம்), vermi-

*†இரசவாதம், (*id.*), *ou* இரசவாதவித்தை chimie, alchimie, l'art prétendu de changer le fer en or: இரசவாதம்பண்ணுகிறது s'occuper d'alchimie, chercher la pierre philosophale. [miste.

*†இரசவாதி, (*id.*), alchimiste, chi-

†இரசவாழை, (*id.*), espèce de bananier.

*†இரசவித்தை, (*id.*), *V.* இரசவாதம்

*†இரசனம், 1° (rasana), langue, l'organe du goût, un organe des sens, goût, dent, son, bruit. 2° (radjana), couleur.

†இரசனி, இரசனீ, (radjani), nuit, indigotier;—கரன், (கரன் *qui fait*), l'astre de la nuit, la lune.

*†இரசனீசலம், (இரசனி), rosée de la nuit.

*†இரசனை, 1° (rasanâ), goût, saveur, jus, sève, langue, ceinture de femmes. 2° (ratchanâ), ornement, démêler—, arranger ses cheveux, faire des guirlandes, arrangement d'une phrase, composition littéraire, ordre de bataille, bataillon: இரசனையான savoureux, agréable au goût.

*†இரசாதலம், (rasâ *terre*, தலம்), l'abyme, un des 7 mondes inférieurs

mentionnés dans les fables de l'Inde

*†இரசாதிபன்,(இரசம்,அதிபன்), le souverain des sucs végétaux,l'intendant des vins et liqueurs.

*†இரசாபாசம், (*id.* அபாசம்), perte de saveur ou de jus.

*†இரசாயனம்,(*id.*அயனம்), chimie, emploi du mercure, sorte de remède,remède fortifiant qui empêche de vieillir et auquel on suppose la vertu de rendre à volonté infiniment grand ou infiniment petit, élixir de longue vie,poison, lait de beurre,figues confites au sucre.

*†இரசாயனன், (*id.*), le faucon Garouda,alchimiste.

*†இரசாலம், (*id.* ஆலம்), canne à sucre, manguier, jacquier, froment.

*†இரசானியம்,(இரசம்),douceur.

*†இரசிகம், (rasika), cheval, éléphant,libertinage.

*†இரசிகன்,(இரசிகம்), libertin.

*†இரசிகை,(*f.du préc.*), libertine, langue,ceinture de femme.

*†இரசிதம்,1° (rasita), argent,foudre, son, bruit. 2° (ratchita), espèce d'arsenic préparé: இரசிதசுத்தி étaim, plomb.

†இரசிக்கிறது.சித்தேன்,சிப்பேன், சி,சிக்க,*v.n.*இரசித்தல்,*n.v.* (இரசம்), avoir bon goût,être savoureux.

†இரசிப்பு,*n.v.du préc.*goût,saveur.

*†இரசுனம்,(rasouna),ail,oignon.

*†இரசேந்திரம்,(இரசம், இந்திரம்), mercure.‖ *V.*பரிசனவேதி.

*†இரசோகரன்,(radjôhara),blanchisseur.

*†இரசோகுணம்,(radjas *passion*, குணம்), *V.*இராசதகுணம்.

*†இரசோபலம்,1° (இரசம், உபலம்), perle.2° (radjôbala), *ou*

*†இரசோரசம்,(radjòrasa), obscurité,ténèbres,noirceur.

*†இரச்சு,(radjdjou), corde, tresse de cheveux,chevelure,nœud. [de.

†இரச்சுலம்,(இரச்சு,உலம்),fronde.

இரச்சுவம்,lettre brève.

†இரச்சை,(இரச்சு). corde.

†இரஸிது,provisions,vivres pour une armée,banane.

*†இரஞ்சகம், இரஞ்சம், (randjaka), poudre à amorcer, bassinet, amabilité,affection.

*†இரஞ்சகன்,(*id.*), ami, celui qui éclaircit,qui nettoie,qui fait,peintre

*†இரஞ்சனம்,(randjana), sandal rouge.‖ *V.*இரஞ்சகம்.

*†இரஞ்சிதம், (randjita), plaisir, amabilité,affection,éclaircissement.

*†இரட்சகத்தா, *V.*இரக்ஷகத்தா.

*†இரட்சகம், *V.*இரக்ஷகம்.

*†இரட்சகன், *V.*இரக்ஷகன்.

*†இரட்சணியம்.இரட்சணை, இரட்சண்ணியம், *V.* இரக்ஷகம், *et* இரக்ஷணியம்.

*†இரட்சாபந்தனம், *V.*இரக்ஷாபந்தனம்.

*†இரட்சம், *V.*இரக்ஷம்.

†இரட்சிக்கிறது, *V.* இரக்ஷிக்கிறது.

*†இரட்சிதம், *V.* இரக்ஷிதம்.

†இரட்சித்தல், இரட்சிப்பு, *V.* இரக்ஷகம்.

*†இரட்சை, *V.*இரக்ஷை.

†இரட்டகத்துத்தி, (இரட்டு, அகம்), la plante பொட்டகத்துத்தி.

†இரட்டர்,*pl.*(இரட்டு), les marchands,la 3me caste de l'Inde.

†இரட்டல்,*n.v.et opt.d'*இரட்டுகிறது, action de doubler, de vergeter, d'agiter, de faire du bruit, double, répétition,se remplacer pour le travail.

†இரட்டாங்காலி, (இரட்டு, ஆம், கால்), deux arbres qui n'ont qu'un seul pied.

†இரட்டி, 1° *imp. d'*இரட்டிக்கிறது.2° *gér.d'*இரட்டுகிறது.3° le double,homme—,nom de la caste Retti.

†இரட்டிக்கிறது,ட்டித்தேன்,ட்டிப்பேன்,ட்டி,ட்டிக்க,*v.a.et n.*(இரண்டு),doubler, augmenter une fois autant, labourer—, faire une seconde fois, réitérer, répéter, se diviser en 2, se partager, se contredire: இரட்டித்தசெலவு double dépense; இரட்டித்துச்சொல்லுகிறது, —ப்பேசுகிறது répéter, dire de nouveau, contredire, interrompre celui qui parle; பாவமிரட்டிக்கும் ce sera un double péché, ou le péché sera doublement grand.

†இரட்டிச்சி,*f. d'*இரட்டி, femme

ou fille de la caste des Rettis.

†இரட்டித்தல்,இரட்டிப்பு,*n.v. du préc.* le double, 2 fois autant, répétition, redoublement, 2me labour, partage en 2, division, contradiction:இரட்டிப்புச்செலவு double dépense;—சொல்லுகிறது demander le double de la valeur, surfaire de moitié; — வாங்குகிறது recevoir—, prendre le double.

†இரட்டியர்,*pl.*(இரட்டு), les bergers, les marchands ou வைசியர்.

†இரட்டினக்கம்பளி, (இரட்டுகிறது), tapis de Perse à double tissu.

†இரட்டு, 1° (இரண்டு), double, toile à double fil, grosse toile,—toile pour faire des sacs, son, bruit, nom d'une caste. 2° *imp.de* இரட்டுகிறது:இரட்டுப்பை sac fait de grosse toile;—தைக்கிறது coudre des sacs, —de la toile à double fil.

†இரட்டுகிறது,ட்டினேன்,ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.* (இரட்டு),*et* இரட்டுதல், *n. v.* doubler, vergeter, agiter, mouvoir, faire du bruit, retentir, battre du tambour avec les 2 mains, lancer, se remplacer pour le travail, doubler. [de musique.

†இரட்டுமி, espèce d'instrument

†இரட்டுறமொழிகிறது,(இரட்டு, உறுகிறது), parler à double entente, dire des mots à double sens.

†இரட்டை, 1° *P.* இரட்டாய், 2me *pers.sing.neg.de* இரட்டுகிறது. 2° (இரண்டு),le double, deux fois autant, couple, nombre pair, les Gémeaux, chanteuse, le poisson anthias testudineus:—க்கிழவி mot répété comme கலகல;—த்தொடை vers composé du même mot répété;—ப்படவெண்ணல் progression de nombres pairs, comme 2,4,6 etc... le double; —ப்பிள்ளை enfant jumeau;—ப்பிள்ளைபெறுகிறது accoucher de 2 jumeaux; —மணிமாலை le 12me des பிரபந்தம்; இரட்டையோஒற்றையோ est-ce pair ou impair?

*†இரண,*adj.de* இரணம், de bataille, d'ulcère, de blessure: —களம் champ de bataille; *—காளம் trompette pour sonner la retraite ou la fin du combat; * — கெம்பீரம் bruit du combat, cris des combattans, valeur guerrière: —க்கொடி drapeau de bataille;*—சங்கம் conque pour annoncer la victoire; —சின்னம் armes, gens d'armée;*—சுக்கிரன் maladie de l'œil qui détruit entièrement la prunelle; *—சூரன் guerrier intrépide; *—தாரை trompette pour sonner la charge; *—தூரியம் tambour de bataille; *—தோரணம் feston ou guirlande de têtes d'ennemis portée en triomphe;—த்தொடை entithèse de mots ou d'idées; *—பரிக்ஷை connaissance—, pratique de la chirurgie; *—பாதகம் meurtre, perfidie, confiance trahie; *—பாதகன் meurtrier; *—பேரி,—பேரிகை tambour de guerre, timbale; *—மத்தம் l'animal qui a la fureur des combats,*i.e.*l'éléphant; *—மாலை guirlande faite des entrailles des ennemis; —முடி couronne de la victoire, couronne de fleurs dont on s'orne la tête sur le champ de bataille après la victoire;—முழுக்கு bain de sang, se baigner dans le sang des ennemis, être inondé de leur sang dans le combat;*—மோசனம் corruption, destruction, cessation du combat.

*இரணம், 1° †(rana), bataille, combat, chasse, bruit,son. 2° †(vrana), ulcère, blessure, plaie. 3° (irana), désert, marais, saline,terre stérile. 4° †(rouna),dette. 5° (hirana),or. 6° proie, nourriture, dent, serpent; இரணங்கொல்லி nom d'une plante; நீயிரணந்தண்டியோ es-tu venu pour exiger le paiement d'une dette.

*†இரணரங்கம்,(இரணம், அரங்கம்), champ de bataille, front d'un éléphant, intervalle entre ses 2 défenses.

*†இரணவிரணம்,1° (*id.*இரணம்), cicatrice d'une plaie. 2° (ranarana), moustique,chagrin,regret.

*†இரணவீரம், (இரணம்), bra-

voure guerrière, intrépidité qui porte à combattre contre la défense même de ses chefs.

*†இரணவீரன், (*id.*), brave guerrier.

*†இரணவைத்தியம், (*id.*), chirurgie.

*†இரணவைத்தியன், (*id.*), chirurgien.

*†இரணங்கணம், இரணசிரம், (*id.* அங்கணம், ஆசிரம்), champ de bataille.

*†இரணபியோகம், (*id.* அபியோகம்), action d'engager le combat, mouvement d'armée.

*†இரணம்பரம், (*id.* அம்பரம்), grand—, immense combat, *litt.* mer de combat.

*இரணியம், (hiranya), or: *இரணியகருப்பன் Brama, l'embryon d'or, celui qui jouit des exercices spirituels qui lui plaisent; *—தானம் présent en or fait aux brâmes.

*இரணியன், (இரணியம்), Hiranien, géant dont le corps, selon la fable, ressemblait à de l'or et qui fut tué par Vichnou métamorphosé en நரசிங்கம், un des 12 soleils: இரணியநேரம், — சந்திவேளை crépuscule du soir, temps où Vichnou est dit avoir tué le géant Hiranien; — நேரத்தில்வந்தான் il est venu au crépuscule du soir.

*இரணியாக்ஷன், இரணியாக்கன், (*id.* அக்ஷன்), *n.pr.* Hiraniâkchen, autre géant, frère d'Hiranien et tué aussi, dit-on, par Vichnou.

இரணை, *P.* இரட்டை.

†இரண்டகம், (இரண்டு, அகம்), perfidie, trahison, tricherie, cœur double, duplicité: — பண்ணுகிறது trahir, agir perfidement; — நினைக்கிறது tramer une trahison; —பண்ணுகிறவன் *ou* இரண்டகவாதி traître, homme perfide, — qui use de duplicité.

†இரண்டடியெதுகை, (இரண்டு, அடி, எதுகை), rime dite எதுகை qui change de 2 en 2 vers, strophe dont les 2 premiers vers ont un எதுகை et les autres vers un ou plusieurs autres எதுகை.

†இரண்டன், (இரண்டு), homme perfide, méchant, qui a de la duplicité.

†இரண்டன்மை, (இரண்டு, அன்மை), secte qui nie qu'il existe d'autre être que Dieu. ‖ *V.* அத்துவைதம்.

†இரண்டாக்கியம், (இரண்டு, ஆக்கியம்), *V.* இரண்டகம்.

†இரண்டாந்தரம், (இரண்டாம்), 2me fois, le milieu. ‖ *V.* நடுத்தரம்.

†இரண்டாம், (இரண்டு, ஆம்), second, deuxième: இரண்டாமிராசியிஸ்ன்சனி ou இரண்டாமிடத்துச்சனி Saturne placé dans le signe qui suit celui de la naissance; —பக்ஷம் disposition indifférente, qualité inférieure, 2me phase de la lune; —பக்ஷமாயிருக்கிறது n'être pas d'excellente disposition, être médiocre, — d'une qualité inférieure, n'être pas le principal, être l'accessoire.

†இரண்டாவது, (இரண்டு, ஆவது), secondement, en second lieu.

†இரண்டு, deux, fausseté, manquement à sa parole: —நினைக்கிறது faire l'hypocrite, méditer une trahison sous l'apparence de l'honnêteté; —படுகிறது se désunir, se diviser en deux, se partager en 2 factions, changer; —பண்ணுகிறது manquer à sa parole, tromper, mettre de la différence; இரண்டுக்கிருக்கிறது faire ses besoins, être aux grandes nécessités: இரண்டுக்குப்போகிறது aller faire ses besoins, aller à l'une et l'autre nécessité; இரண்டுக்குமுண்டு c'est une chose critique, — délicate, dont l'issue est incertaine; இரண்டுங்கெட்டது travail inutile, vains efforts; இரண்டுங்கெட்டநேரம் faible lumière du crépuscule, moment où il ne fait ni jour ni nuit; —கெட்டவன் homme ni bon ni mauvais; இரண்டிலொன்று l'un des 2, l'un ou l'autre; இரண்டிலொன்றுசொல்லு dis ceci ou cela; இரண்டுமில்லை aucune des 2 choses.

*†இரத, *obl. de* இரதம், de char, de mercure etc... —கசதுரகபதாதிகள் armée complète, composée de chars,

d'éléphans, de chevaux et de fantassins;—காரன், —காரகன் charron, faiseur de chars;*—கிலம் chien; *—குண்டகன் libertin, ravisseur;*—குரு mari; *—கூசிதம் dégoût du coït, chuchotement impudique; *—சாரி montée—, marche d'un char, prostituée, libertine;*—சாரதி cocher, voiturier; —தன்மாத்திரை goût, sens du goût; *—தாரி, —தாவி libertin, impudique;*—நாரிசம்,(நாரி,சம்), impudicité, libertinage, luxure, Kâmen, chien, prostituée;—பதம் pigeon, colombe; *—பந்தம் poème écrit en forme de char;*—பரிக்ஷை,—பரிட்சை art de conduire un char;*—பாதம் roue de char.

இரதகம்,l'arbre இத்தி.

†இரதங்கட்டி, (இரதம்), maladie venant du mercure resté dans le corps.

*†இரதம்,1° (ratha), char, voiture, charrette, monture, membre, corps, pied.2° (rada), dent.3° *P*.இரசம், (rasa), mercure, douceur, goût, humeur, une des 7 humeurs du corps, salive, émotion, sensation. 4° (rata), copulation, combinaison, union. 5° ceinture, cordon attaché autour des reins, caractère, possibilité, facilité, manguier: இரதத்தை நடத்துகிறது conduire un char;—நிறுத்துகிறது l'arrêter.

*†இரதயோனி, (இரதம்), femme de mauvaise vie.

†இரதவாழை,(*id.*), espèce de bananier.

*†இரதவிரணம்,(ratavrana),chien.

*†இரதனம், 1° (radana), dent. 2° (rasana), ceinture, cordon attaché autour des reins, ceinture de femmes, chaîne qui leur sert de ceinture, grelot, clochette.

இரதன்,œil, perroquet.

*†இரதாங்கம், (இரதம், அங்கம்), roue,partie d'un char, disque: இரதாங்கபாணி celui qui tient un disque,*i.e.*Vichnou.

*†இரதாயனி,(இரதம், அயனம்), prostituée.

*†இரதாருடன், (இரதம், ஆருடன்), homme monté sur un char.

*†இரதி, 1° (rati), Rati, femme de Kâmen, femme, grand désir, passion, désir, luxure, copulation. 2° (radin), éléphant, éléphant femelle. 3° arbre, jujubier, la plante காந்தள்,goût, cuivre, pierre à peser, prière, demande, action de mendier. 4° *imp. d'*இரதிக்கிறது: —காதலன், —ப்பிரியன், *V.* இரதிபதி;* —குகரம், —க்கிரகம் vulve; *—க்கிரியை,—சம்போகம் copulation; —பண்ணுகிறது coire actu venereo;* —க்கிரீடை jeux lascifs, impudiques, luxure.

†இரதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன்,தி,திக்க, *v.a.* (இரதி), இரதித்தல், *n.v.*désirer, couvrir, réprimer, entraîner, être gêné, pauvre, malheureux, savoureux.

*†இரதிபதி, (இரதி), Kâmen, l'époux de Rati.

*†இரதிமந்திரம்,(*id.*),vulve.

†இரதியாளர்,*pl.*(*id.*ஆளர்),pauvres, mendians. [*V.*இரதிபதி.

*†இரதிரமணன்,(*id.*இரமணன்),

*†இரதோச்சவம், (இரதம், உச்சவம்),char de fête.

*†இரத்த,*adj.de* இரத்தம்,de sang, de couleur de sang:*—கதசுரம், (கதம்), fièvre qui affecte le sang; *—காசம் crachement de sang, hémoptisie;*—குமுதம்,—கைரவம், —கோகனதம் nénuphar—, lotus rouge;—க்கலப்பு consanguinité, parenté;—க்கலப்பாயிருக்கிறது être parent;—க்கலப்பிலேபெண்கொள்ளுகிறது se marier dans sa parenté; —க்கவிச்சு odeur de sang; —க்கழிச்சல் dyssenterie, flux de sang;—க்காட்டேரி démon femelle qui hante les forêts;—க்கொழுப்பு vigueur, force; —க்கோமாரி maladie qui fait saigner la corne du pied des bœufs et des vaches; —க்கோமாரிப்புல் l'herbe panicum stagninum varie pictum: *—க்ஷயம் consomption—, appauvrissement du sang; *—சந்தனம் sandal rouge; —சந்தியாகம், (சந்தியை, ka), *ou* —சரோருகம் nénuphar ou lotus rouge;*—சாகம் amaranthe rouge, sorte d'herbe bonne à manger; *—சாக்ஷி martyr,

V.இரத்தாக்ஷி; * — சிகுவம், (djihva *langue*),lion; *—சூலை espèce de maladie; *—செந்துகம், (செந்து, ka), ver de terre; —ச்சுரப்பு abondance de sang, pesanteur qu'elle cause, embonpoint; *—ஸ்பரிசம் proche parenté; *—தாது cuivre, orpiment rouge; *—துண்டம் perroquet à bec rouge; —நரம்பு artère, veine; *—பலி, sacrifice sanglant, aumône—, nourriture sanglante; — பழம் l'arbre ஆலமரம்; *—பாஷாணம் espèce d'arsenic préparé; *—பாதம் perroquet à pieds rouges; *—பாத்தியம் parenté, consanguinité; *—பாரதம் vermillon; * —பானம் breuvage de sang; *—பிண்டம் jasmin—, rose de chine; *—பித்தம் pléthore, hémoragie spontanée, vomissement—, crachement de sang considérable; *—பித்தசூலை espèce de maladie; *—பீனசம் ulcération dans la tête qui cause un écoulement des humeurs et du sang par le nez; —பேதி dyssenterie, flux de sang; *—புஷ்டி, —ப்பசப்பு, —ப்பசுமை, —ப்பசை force, embonpoint, vigueur du sang; —ப்பழி vengeance d'un meurtre, meurtre, crime digne de mort;*—ப்பிரமியம் pissement de sang;*—ப்பிரவாகம் ruisseau—, flots de sang; *—ப்பிரவை région du sang, un des 7 enfers des Indiens;*—ப்பிரியன் homme sanguinaire,—altéré de sang; —ப்புடையன் espèce de serpent; *—மண்டலம் nénuphar rouge; *—மண்டலி serpent dont la piqûre fait sortir le sang par les pores; *—மாரணம் sanguine, ochre rouge; *—மூலம் hémorroïdes.

*†இரத்தகம்,(இரத்தம்,ka), habillement rouge.

*†இரத்தம்,(rakta), sang, couleur rouge,—de sang,corail, cuivre, vermillon:—எடுக்கிறது, —வாங்குகிறது,—குத்திவாங்குகிறது saigner, tirer du sang; —கக்குகிறது, —வாயிலெடுக்கிறது, — வாந்திபண்ணுகிறது cracher le sang,vomir du sang; —சிந்துகிறது répandre le sang,tuer,le sang se répandre, le sang couler;—சுண்டுகிறது,—சுண்டிப்போகிறது le sang se dessécher, le corps s'engraisser;—ஒழுகுகிறது, —பாய்கிறது,—வடிகிறது le sang couler; —பீரிடுகிறது,—பீரோடுகிறது,—பீர்விடுகிறது, —பீரிட்டோடுகிறது,—பீர்விட்டோடுகிறது le sang jaillir; —புறப்படுகிறது saigner, le sang sortir; மூக்கிலிரத்தம்புறப்படுகிறது saigner au nez; இரத்தத்தைப்போகவிடுகிறது laisser couler le sang, verser le sang.

*†இரத்தரோகம்,(இரத்தம்), sorte de maladie,une maladie de l'œil.

இரத்தல்,*n.v.d'*இரக்கிறது,aumône,action de mendier,prière,demande.

*†இரத்தவடி, —வரடி, (இரத்தம், vatî,varatî *pistule*), petite vérole.

†இரத்தவலிப்பு, (*id.*), pléthore.

†இரத்தவற்கனம்,(*id.*vat *comme*,கனம்), cuivre.

*†இரத்தவிந்து,(இரத்தம்), tache rouge dans les pierres précieuses, goutte de sang.

†இரத்தவிரியன்,(*id.*), vipère rouge dont la morsure cause des vomissemens de sang.

*†இரத்தவிசம்,(*id.*), grenade.

†இரத்தவெடில், (*id.*), odeur de sang.

†இரத்தவெறி,(*id.*),orgueil, fierté, ivresse de sang,—causée par le sang qu'on a bu.

*†இரத்தாக்ஷம், இரத்தாக்கம்,(இரத்தம்,அக்ஷம்), buffle,perdrix rouge, pigeon.

*†இரத்தாக்ஷன், இரத்தாக்கன், (*id.*), homme cruel,sauvage,tyran.

*†இரத்தாக்ஷி, இரத்தாட்சி, (*id.*), la 58me année du cycle indien, qui répond à 1864.

*†இரத்தாசயம், (இரத்தம், ஆசயம்), siége—,place du sang, lieu où il s'élabore.

*†இரத்தாதாரம், (*id.* ஆதாரம்), peau.

*†இரத்தாதிசாரம், (*id.* அதிசார

ம்), dyssenterie, flux de sang.

*†இரத்தாம்பரம், (*id.* அம்பரம்), habit—, toile rouge.

இரத்தி, 1° *imp. d'*இரக்கிறது, demande, mendie. 2° jujubier. ‖*ou*

இரத்திரி, l'arbre இத்தி.

*†இரத்தினம், (ratna), pierre précieuse, joyau, pierreries, perle, chose excellente dans son espèce: *இரத்தினகம்பளம், — கம்பளி, tapis de diverses couleurs; *—கருப்பம் la mer, où se forment les perles; —க்கல்லு pierre précieuse; *—சானு le mont Mérou; —ச்சுருக்கம் nom d'un livre de médecine; *—பரிக்ஷை art de connaitre les pierreries, connaissance des pierreries; —ப்பல்லக்கு palanquin orné de pierreries; —மயமாயிருக்கிறது être orné de pierreries; —மயமானசிங்காசனம் trône orné de pierreries; —மாத்திரை espèce de pilule; *—மாலை rang—, collier de pierreries; —வகை sorte de pierre précieuse.

*†இரத்தினி, (ratni), coudée mesurée le poing fermé, main fermée, poing.

இரத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. n.* crier, vociférer.

இரத்துதல், *n. v. du préc.* cri, clameur, son de la voix.

*†இரத்தோற்பலம், (இரத்தம், உற்பலம்), nénuphar rouge.

*†இரந்திரம், (randhra), trou, cavité, fente, défaut.

இரந்து, *gér. d'*இரக்கிறது: இரந்துண்கிறது, —தின்கிறது vivre d'aumône.

இரந்துண்ணி, (இரந்து, உண்கிறது), mendiant, pauvre qui vit d'aumône.

இரப்பன், இரப்பாளன், இரப்பாண்டி, இரப்பாளி, இரப்பான், இரப்போன், *pl.* இரப்பர், இரப்பார், இரப்போர், (இரப்பு, ஆளர், ஆண்டி, ஆளி), *n. v. d'*இரக்கிறது), mendiant: இரப்பனாய்த்திரிகிறது aller mendier; இரப்போர்கலம் vase—, écuelle de mendiant.

இரப்பு, *n. v. d'*இரக்கிறது, action de mendier, mendicité, pauvreté, aumône, demande: இரப்புண்ணி (உண்ணி), mendiant.

*†இரமடம், (ramatha), assa-fœ-[tida.

*†இரமணம், (ramana), joie pleine, jeux lascifs, libertés indécentes, copulation.

*†இரமணன், (ramana), mari, [amant, chef.

*†இரமணியம், (ramanya), joie entière, —parfaite.

*†இரமதி, (ramati), corbeau, Kâmen, libertin, temps, paradis.

*†இரமம், (rama), désir.

*†இரமன், (*id.*), Kâmen, mari, [amant.

*†இரமாபதி, (இரமை, பதி), Vichnou, l'époux de Lakchmi.

*†இரமாப்பிரியம், (*id.* பிரியம்), nénuphar, les délices de Lakchmi.

*†இரமியம், (ramya), joie entière, plaisir, délices, contentement, satisfaction.

*†இரமை, (ramâ), Lakchmi, femme, maitresse, bonheur, prospérité.

*†இரம்பம், (rambha), scie, chat musqué, animal qui donne le musc: இரம்பக்கல் spatum adamantinum.

இரம்பிவம், poivre.

*†இரம்பை, *V.* அரம்பை.

*†இரம்மியம், *V.* இரமியம்.

*இரலை, la 1re constellation, cornet, cor, trompette indienne, cerf, daim.

இரவச்சம், (இரவு, அச்சம்), hon-[te—, peur de mendier.

*†இரவணம், (ravana), chameau, bronze, chaleur. ‖*ou*

*†இரவதம், (ravatha), couil ou [coucou indien.

இரவலன், இரவலாளன், *pl.* இரவலர், இரவலாளர், (இரவல்), mendiant.

இரவல், (இரக்கிறது), emprunt, prêt, chose empruntée, —prêtée, récompense: இரவல்கேட்கிறது demander à emprunter; —கொடுக்கிறது prêter; —க்குடி maison d'emprunt, —de loyer; —ப்புடவை habit —, toile d'emprunt; —வாங்குகிறது, —ஆய்வாங்குகிறது emprunter; —வாங்கின emprunté.

இரவறிவான், (இரவு, அறிகிறது), l'oiseau qui connait et indique les veilles de la nuit, le coq.

இரவாக்கல்,espèce de pierre précieuse. [n'être pas mendiant.

இரவாமை,n.v. nég. d'இரக்கிறது

†இரவி,(ravi), soleil,montagne:—காந்தம் lentille, pierre précieuse qui lance des flammes au soleil; —நாள் la 27me constellation; —நிறமணி rubis quadrangulaire.

†இரவிக்கை, corset, corset étroit, petit corset indien qui ne couvre que le sein.

இரவிமது, (இரவி),argent.

இரவு,1° n.v. d.இரக்கிறது, action de mendier,aumône,don charitable, mendicité.2° P.இரா,nuit: இரவும்பகலும்,இரவுபகல் nuit et jour;இரவுக்குறி lieu de rendez-vous nocturne entre amans.

†இரவுக்கை, V. இரவிக்கை.

*†இரவுத்திரம்,P.இரௌத்திரம்.

*†இரவுத்திரி,P.இரௌத்திரி.

*†இரவுரவம்,P.இரௌரவம்.

இரவெரிமரம், (இரவு, எரிகிறது), certain arbre.

†இரவை, particule de quelque chose,petitesse,peu, grain, grain de plomb,cendrée,voix tremblante.

இரவோன்,(இரவு),1° l'astre de la nuit, i.e. la lune.2° pl. இரவோர், mendiant,pauvre.

இரளி,l'arbre கொன்றை.

இரற்று,1° bruit,son.2° imp.de

இரற்றுகிறது,ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v.n. (இரத்துகிறது), faire du bruit, retentir.

இரா,1° P.இருந்து,இராத,et இராது,gér.part.nég. et ger. nég.d'இருக்கிறது,étant,qui n'est pas,qui ne doit pas être,n'étant pas.2° 3me pers.neut. nég.il n'est pas, ils ne sont pas.3° † (râtri), nuit: இராக்காலம் la nuit, temps de la nuit;—க்காலத்திலே de nuit,pendant la nuit;—ப்பகல்,இராவும்பகலும் nuit et jour; —ப்பகலாய்ப்பாடுபடுகிறது ou பிரயாசப்படுகிறது travailler—, se fatiguer nuit et jour;—த்தங்குகிறது, —த்தங்கியிருக்கிறது rester—, passer—, loger la nuit, passer la nuit dehors; —க்கொண்டு de nuit; —ப்போசனம் souper, cène, communion (en style protestant).

*†இராகசூத்திரம்,(இராகம்), corde d'une balance, fil de soie.

*†இராகம், (râga), amour, désir, concupiscence, ou l'impulsion du sang, qui est un des 6 feux dits சட்த்தி, couleur rouge, couleur,musique, qui est une des 7 connaissances dites வித்தியாதத்துவம், mélodie, harmonie des sons, ton, air de musique. Il y a 32 tons anciens et 42 nouveaux; les anciens sont: 1° பைரவி, தேவக்கிரியை, மேகவிரஞ்சி, குறிஞ்சி. 5° பூபாளம், வேளாவளி, மலகரி, பௌளி. 9° சீராகம், இந்தோளம், பல்லதி, சாவேரி. 13° படமஞ்சரி, தேசி, இலலிதை, தோடி. 17° வசந்தம், இராமக்கிரியை, வராளி, கைசிகம். 21° மாளவி, நாராயணி,குண்டக்கிரியை, கூர்ச்சரி. 25° பங்காளம், தன்னியாசி, காம்போதி, கௌளி. 29° நாட்டை, தேசாட்சரி, காந்தாரி, சாரங்கம். Parmi ces 32 airs, le 1er, le 5me, le 9me, le 13me, le 17me, le 21me le 25me et le 29me sont, selon les Indous, des airs mâles et ont chacun pour femmes les 3 airs qui les suivent. De ces 32 airs, les 8 premiers sont réputés de la caste des Brames, les 8 suivans de celle des Rajas, les 8 autres de la caste des Marchands, et enfin les 8 derniers de celle des Choutres. On leur assigne aussi des dieux: savoir,Siven aux 4 premiers, Vichnou au 4 suivans et aux autres troupes de 4 airs en suivant, Saratchouvadi, Lakchimi, le Soleil, Nâraden, Vinâyaguen et Toumbourouven: இராகத்தகுதி rapport ou application des tons anciens ou nouveaux aux lieux, aux poèmes, ou aux dispositions de l'esprit. 1° Aux lieux,c.à.d. aux 5 espèces de terrains dits ஐந்திணை, ce qui fait classer les tons applicables à ces différentes espèces sous les noms suivans:குறிஞ்சி, பஞ்சுரம், சாதாரி, மருதம், செவ்வழி. 2° Aux poè-

mes, comme: வெண்பா விராகம், சங்கராபரணம்; அகவலிராகம, தோடி: கலிப்பாவிராகம், பந்துவராளி; கலித்துறையிராகம், பைரவி; தாழிசையிராகம், தோடி; விருத்தவிராகம், கலியாணி, காம்போதி, மத்தியமாவதி etc...; உலாவிராகம், சௌராட்டிரம்; தோடையவிராகம், சௌராட்டிரம், நாட்டை; மங்களவிராகம், மங்களகௌசிகம்; தேவாரத்திராகம், பூபாளம்; பிள்ளைக்கவியிராகம், கேதாரகௌளம்; பரணிராகம், கண்டாரவம். 3° Aux dispositions de l'esprit: ainsi à la commisération ஆகரி, கண்டாரவம், நீலாம்புரி, பியாகடம், புன்னாகவராளி; au chagrin les mêmes que ceux de la commisération, et de plus வராளி யினமெல்லாம்; à la joie காம்போதி, சாவேரி, தன்னியாசி; au combat நாட்டை. 4° Aux divers temps: ainsi au printemps காம்போதி, அசாவேரி, தன்னியாசி; au soir கன்னடம், காம்போதி, கலியாணி, காபி; aux vieilles de la nuit ou au milieu de la nuit ஆகரி; à l'aurore இந்தோளம், இராமகலி, தேசாட்சரி ou தேசாட்சி, நாட்டை, பூபாளம்: à midi சாரங்கம், தேசாட்சரி, ஆகரி, இந்தோளம், இராமகலி, பூபாளம். Les autres tons conviennent à tous les temps: இராகம்பாடுகிறது chanter un air; —எடுக்கிறது commencer un air, entonner, donner le ton: —தப்புகிறது détonner, manquer l'air: இராகத்தின்படியேபாடுகிறது chanter juste, suivre exactement le ton; இராகபரிக்ஷைகாரன் professeur de musique, homme qui connait les airs.

*†இராகவன், (râghava, de இரகு), Râmen arrière-petit-fils de Raghou.

இராகவி, la plante பெருநெருஞ்சி.

இராகவின்னுடக்கம், l'arbre கொன்றை.

*† இராகி, (râgi), V. கேவிரு.

*†இராகிக்கிராகம், இராகிக்கிராசம், (இராகு, கிராகம், grâsa *bouchée*), éclipse.

*†இராகு, (râhou), 1° le serpent noir, que les Indous supposent causer les éclipses, en réalité le nœud ascendant de la lune ou la tête du dragon, la 8me planète des Indous, qui est invisible, la couleur noire, onyx ou œil de chat: —காலம் le temps du serpent noir, *i.e.* que les payens prétendent être sous son influence et être très-néfaste surtout pour les mariages; —க்கோள் la planète invisible Râgou.

*†இராகூச்சிட்டம், (இராகு, உச்சிட்டம்), ail, oignon, *litt.* les restes de Râgou. [ne fille nubile, pleine lune.

*†இராகை, (râkâ), lèpre, gale, jeu-

*†இராக்கசி, V. இராக்ஷதி.

*†இராக்கத, இராக்கதம், இராக்கதன் et leurs composés, V. இராக்ஷத, இராக்ஷதம், இராக்ஷதன்...

இராக்கதிர், (இரா), l'astre de la nuit, *i,e.* la lune. [qui vient la nuit.

இராக்காய்ச்சல், (இரா), fièvre

*†இராக்கினி, (râdjni), reine, princesse.

*†இராக்ஷசன். இராக்ஷசி, V. இராக்ஷதன், இராக்ஷதி.

*†இராக்ஷத, 1° *adj. d'* இராக்ஷதன். 2° ou இராக்ஷதவருஷம், la 49me année du cycle indien de 60 ans, l'an 1855: இராக்ஷதத்தனம் caractère de géant; ou —கிருத்தியம் action de géant, grand exploit; —கிருத்தியம்பண்ணுகிறது faire des traits de bravoure gigantesque; —கணம் la 3me des correspondances superstitieuses des constellations pour le mariage, V. au mot கணம்; —க்கூட்டம் la caste des géans; —ப்பிறப்பு la race des géans; —மணம், V. இராக்ஷதம்; —மாயை prestiges ou enchantemens des géans; —மாயையிலகப்படுகிறது être pris ou déçu par les prestiges des géans.

*†இராக்ஷதம், (râkchasa), mariage des géans, mariage fait par rapt et violence, rapt, V. le 7me des அஷ்டமணம். [க்ஷதர், géant.

*†இராக்ஷதன், (râkchasa), *pl.* இரா

*†இராக்ஷதி, (râkchasi), géante; இராக்ஷதி யாட்டமா யாடுகிறது se

conduire en géante, en effrénée.

†*இராச, *adj.de* இராசன், royal, de roi;*—கரம் tribunal royal, —du ministre du roi de Travancore, taxe imposée par le roi: — கரத்தார் les gens du roi;—கரன் ministre—,officier du roi;*—கலகம் sédition d'une armée:—கனி citron, fruit royal; *—கன்னி, —கன்னிகை fille de roi, vierge du sang royal, princesse;*—காரியம் devoir d'un roi, affaire d'état;—கிரி mangouste blanche;* —குமாரன் fils de roi, prince;*—குமாரி, —குமாரத்தி fille de roi, princesse; —கோலம் habits royaux, costume royal;—கோழை crainte du roi, espèce de maladie;*—சபை assemblée de rois, cour royale, audience du roi;*—சாரசம் paon, grue royale; —சிருங்கம் parasol, insigne royal; *—சின்னம் royauté, insignes de la royauté;—சேர்வை alliance —,union —,réunion de rois;* —ஸ்தானம் résidence—,cour—,audience du roi, palais,cour royale; —ஸ்தானத்திலே பேசுகிறது parler en présence du roi, haranguer la cour;—ஸ்தானத்திலேயிருக்கிறது avoir un siége— une place à la cour;*—ஸ்திரி reine, princesse;*—தந்தம் dent de devant, —supérieure de devant;*—தரிசனம் audience—, vue du roi;*— தருமம் devoirs—,justice d'un roi, gouvernement juste, munificence royale; *—தாலம் le palmier royal,*i.e.*l'aréquier;*— தானம், —தானி capitale, ville royale,métropole,résidence du roi;—தானியாயிருக்கிறது être arrogant, effronté;* —த்துரோகம் crime de lèse-majesté, haute trahison, rébellion;—தெரு rue royale, grande rue, rue du palais du roi;* —த்திரவியம் trésor royal, finance—,richesse de roi;—த்துவம்,—தத்துவம் royauté,puissance royale; *—நகரம் ville royale,—où réside le roi, capitale;*—நாகம் espèce de serpent capelle;*—நிஷ்டூரம் tyrannie, cruauté de tyran; —நோக்கு regard—, bienveillance —,clémence du roi;* —பஞ்சகம் détresse du gouvernement;*—பட்டம் dignité royale, titre de roi, couronnement du roi, diadème, diamant d'une espèce inférieure;*—பட்டணம், —பட்டினம் ville royale,capitale;*—பத்திரம் ordre du roi; —பாட்டை, — பாதை grande route, grand chemin, route royale;—பார்வை objet dont la vue est de bon augure;* — புத்திரர், *pl.* fils de roi, princes, Rajapoutres;—புரி ville royale, jagre;—புள் oiseau royal,—fabuleux à 8 pieds; —ப்பிளவை charbon, ulcère malin,—dangereux,cancer,large ulcère sur le dos;*—மகேந்திரம் la ville de Râdjamandri;* —மண்டலம் assemblée de rois;—மனை palais, résidence du roi;* —மாநகரம், — மாநகரி ville royale, capitale;*—மாநாகம், —மாமந்தம் énorme serpent noir, le roi des serpens;* —மார்க்கம் grande route, route—, démarche royale, manière royale;*—மாளிகை palais de roi, citadelle —,ville royale;*— மானியம், —மான்னியம் affaire du roi, terre du domaine de la couronne, concession royale, terre donnée franche d'impots par le roi; * — மான்னியராசஸ்திரி,(மான்னியம்,இராசஸ்திரி), excellence; —யானை éléphant royal,—qui a 7 coudées de haut, 9 de long et 13 de tour;* — யோகம் prospérité de roi, conseil du roi;*—ரணம், *V.* இராசவிரணம்;*—ராசன் roi des rois,Coubêren, Touriôdanen;* —ராசேசுவரி, (இராசராசன்,ஈசுவரி), maitresse du roi des rois, Parvadi, Tourkei;* — ரிஷி richi royal;*—லட்சுமி,*P.*இராச்சியலட்சுமி prétendue déesse protectrice—,fortune des rois; *—லேகம் ordre—, lettre du roi;* —வசதி trône, palais royal, fort;*—வசித்துவம், — வசியம், —வசீகரம் action de se rendre maître du roi;—வட்டம் affaires publiques,—politiques;—வட்டம்பேசுகிறது parler de la politique;—வரிசை appareil—,ornement royal;*—வர்க்கம் extraction royale,

généalogie—,parenté du roi;*—வள்ளி sorte de plante rampante, petite gourde; —வாயில், —வாய்தல் porte du palais du roi;—விட்டுரேம், *P.* இராசநிஷ்டுரேம்: —விரணம், (இரணம்), grand ulcère, cancer; —விராசன்,(இராசன்),*V.* இராசராசன்*;—விருக்ஷம்,—விருட்சம் l'arbre சரக்கொன்றை;* —விரோதம் *ou* — விரோதமானகலகம் rébellion, sédition;*—வீதி rue royale,—principale, grande rue; —வீதியேபோகிறது passer par la rue principale.

*†இராசகம்,(இராசன்,ka),assemblée de rois,—de princes.

*†இராசசம், 1° (இராச, சம்), naissance d'un roi, extraction royale. 2°. *V.*இராசதம்.

*†இராசசூயம், (இராச, soûya *à faire*), sacrifice qui ne peut être fait que par un monarque environné de ses vassaux, nénuphar, montagne.

*†இராசதம், (râdjasa), orgueil, arrogance, présomption, le 2me des 3 caractères qu'on distingue parmi les hommes, *V.* au mot குணம்-ங, un temps:இராசதகுணம் caractère orgueilleux, prédisposition à l'orgueil, un des 3 caractères détaillés au mot குணம்; —உள்ளவன், —குணமுள்ளவன் homme orgueilleux, —porté à l'orgueil; என்னராசதம் quel orgueil! உன்னிராசதமறியேனோ ne connais-je pas ton orgueil?

†இராசரிகம், இராசரிக்கம்,(இராச), royauté, règne, gouvernement: —பண்ணுகிறது régner.

*†இராசன், இராசா,*pl.* இராசாக்கள், (râdj, râdjâ), roi, monarque, Raja,prince,Rajapoutre, homme de caste royale ou guerrière, Indiren, la lune.

*†இராசாக்கினை, (இராச, ஆக்கினை),ordre du roi, punition imposée par le roi.

*†இராசாங்கம், (*id.* அங்கம்), règne, gouvernement, royauté, marques de la royauté: இராசாங்கம்-ங; *V.* அரசரங்கம்-ங.

*†இராசாசனம், (*id.* ஆசனம்), trône,tribunal du roi. [ne,princesse.

†இராசாணி,(இராசா,ஆள்),rei-

*†இராசாதிகாரம், (இராச, அதிகாரம்), royauté, autorité royale, règne.

*†இராசாதிபதி, (இராசா, அதிபதி),souverain,roi des rois,empereur.

*†இராசாதிராசன், இராசாதிராசா, (*id.*அதி, இராசா), roi des rois, monarque, souverain. [princesse.

†இராசாத்தி, (இராசா), reine,

*†இராசாவர்த்தம்,(இராச, ஆவர்த்தம்),ou இராசாவர்த்தக்கல், espèce de pierre précieuse, lapis lazuli: il y en a de 4 sortes différentes: சுவேதராசாவர்த்தம் la blanche; நீலராசாவர்த்தம் la bleue; பீதராசாவர்த்தம் la jaune; சுரோணராசாவர்த்தம் la rouge.

†இராசாளி, (இராசா,ஆளி),faucon, milan: — வேட்டை chasse au faucon, fauconnerie.

*†இராசி, 1° (râsi), maison, signe du zodiaque: il y en a 12, savoir: மேஷம் le Bélier; இடபம் (ரிஷபம்), le Taureau;மிதுனம் les Gémeaux;கர்க்கடகம் le Cancer;சிங்கம் le Lion; கன்னி la Vierge;துலாம் la Balance: விருச்சிகம் le Scorpion; தனுசு le Sagittaire; மகரம் le Capricorne; கும்பம் le Verseau; மீனம் les Poissons. De ces 12 signes,les 6 de l'hémisphère nord s'appellent உத்தராயனராசி: ceux de l'hémisphère sud தக்ஷிணாயனராசி. De plus les 3 premiers et les 3 derniers s'appellent ஏறுமிராசி les signes ascendans, et les 6 autres இறங்குமிராசி les signes descendans. 2° இராசி, monceau, accumulation, assemblage, quantité,terme d'une proportion. 3° (râdji), ligne, rang, rangée, ordre. 4° midi. 5° (*hind.*), accord, agrément, consentement compromis:—சக்கரம்,—மண்டலம்,—வட்டம் zodiaque; —த்தலைவர்பொருத்தம், —ப்பொருத்தம் concordance des signes du zodiaque, ce qui est une des 10 concordances que les gentils consultent pour le mariage; — நாதன்

chef d'un signe, étoile ou planète qui est censée gouverner quelque signe; —ப்பணம், —வராகன் fanons —, pagodes en masse, sans examiner chaque pièce en particulier; —பண்ணுகிறது, —ப்படுத்துகிறது satisfaire, apaiser, faire consentir; —ப்படுகிறது agréer, consentir; —பாகம் fraction, portion, morceau; —யளக்கிறது mesurer un monceau de grains; —யாயிருக்கிறது être en rang, en monceau, en abondance, consentir, agréer; —யாய்க்கிடக்கிறது être accumulé en monceau; —யாய்ப்பேசுகிறது parler amicalement; —யான agréé, voulu, consenti, choisi; —வக்கிரம் une des divisions d'un signe; நல்விராசியாயிருக்கிறது être de bonne sorte, de bon augure; எனக்கிராசியாயிருக்கின்றது j'y consens.

*†இராசிகம், 1° (இராசன்), ce qui vient du roi, règne, gouvernement, actes—, actions du roi. 2° (இராசி), quantité algébrique, fraction (exprimée par le numérateur et le dénominateur), signe du zodiaque, monceau, nerf, ligne. [ligne.

*†இராசிகை, (râdjikâ), champ, இராசிநாமா, (*hind.*), démission.

*†இராசியம், *P.* இரகசியம், secret, mystère, lieu caché, harem, appartement des femmes, vulve, mort: இராசியஸ்தானம், —த்தானம் lieu caché, sanctuaire, signe, matrice, sexe, parties naturelles, verenda hominis vel mulieris (modestement).

*†இராசிலம், (râdjila), serpent d'eau, le serpent amphisbæna, le mâle du serpent capelle.

*†இராசீகம், (இராசன்), ce qui vient du roi: இராசீகதெய்வீகம் ce qui vient du roi et de Dieu.

*†இராசீகரம், (இராச, கரம்), le propre de la royauté, gouvernement, règne.

*†இராசீலம், *P.* இராசிலம்.

*†இராசீவம், (râdjiva), nénuphar, fleur du nénuphar.

*†இராசேந்திரன், (இராச, இந்திரன்), roi des rois, empereur, François-Régis.

*†இராச்சியபாரம், (இராச்சியம்), gouvernement, règne, poids de l'administration: —பண்ணுகிறது, —தாங்குகிறது régner, gouverner, porter le poids du gouvernement; மணிநாவசையாம லிராச்சியபாரம்பண்ணுகிறது gouverner justement de manière à ne donner lieu à aucune plainte, *litt.* gouverner de telle sorte que le battant de la cloche du palais ne bouge pas. Ceci fait allusion à la cloche, que les rois de la dynastie Sòja avaient fait mettre à leur palais, pour que ceux qui n'avaient pu obtenir justice de leurs ministres, pussent demander leur audience.

*†இராச்சியம், (râdjya), royaume, empire, gouvernement, pays, monde: இராச்சியக்காரர் gens du gouvernement: —லட்சுமி la déesse prétendue des royaumes.

*†இராச்சியவதி, (*id.* வதி), régente, reine, gouvernante.

*†இராடம், (râdhâ), 1° district et ville au nord du Bengale. 2° âne, assa-fœtida, oignon.

*†இராட்சசன, இராட்சதன், இராட்சத, et leurs composés, *V.* இராக்ஷதன், இராக்ஷத...

†இராட்டினம், (ராட்டணம்), rouet (à filer), roue, balançoire à 4 siéges ou berceaux, en usage dans les fêtes de ce pays, et qui tourne comme un rouet: இராட்டினஞ்சுற்றுகிறது filer au rouet, faire tourner le rouet; *ou* —ஆட்டுகிறது faire tourner la balançoire; இராட்டினத்தொட்டி siége de la balançoire susdite; —வாழை bananier dont les fruits sont disposés en rouet; —ஊசல், —ஊஞ்சல், (ஊசல்), la balançoire susdite.

*†இராட்டு, (râṭ), roi.

*†இராணம், (râna), feuille, queue de paon.

*†இராணி, (râdjni), reine, princesse: —வாசம் séjour—, résidence dans un sérail.

*†இராணுவம், இராணு, (இரணம்), armée, camp, bataille, devant—, face du combat: —கூட்டுகிறது en-

rôler des soldats; காலிராணுவம் infanterie, quart d'armée; இராணுவப்பேர் ou

†இராணுவத்தார், (இராணுவம்), troupes, soldats, gens d'armée.

இராதங்கம், pied. ‖ V. கோரம்.

*†இராதம், (râdha), tison, brandon, météore, étoile volante, éclair.

*†இராதரங்கம், (râdharanka), charrue, goutte de pluie.

*இராதை, (râdhâ), la 16me constellation, bergère amante ou maîtresse de Krichna, d'où இராதைகாந்தன் Krischna.

†இராத்தங்குகிறது (இரா), passer la nuit.

*†இராத்திரகம், (râtraka), période de 5 nuits.

*†இராத்திரம், †*இராத்திரி, (râtri), nuit; *இராத்திரிகாசம், (ஆசம்), nénuphar blanc; *—காலம் la nuit, temps de la nuit; — காலத்திலே de nuit, durant la nuit; *—சரன் voleur—, patrouille—, garde de nuit, diable; —முழுதும் toute la nuit; *—வேதம் l'oiseau qui connait les veilles de la nuit, i.e. le coq; —வந்தான் il est venu de nuit, —la nuit dernière; இராத்திரியிலே de nuit, à la nuit, pendant la nuit.

†இராந்து, (ராந்து), hanche, jointure des cuisses, reins: இராந்திலேபோடுகிறது mettre sur sa hanche; இராந்தையொடிக்கிறது se démettre la hanche, la démettre à un autre; அவளுக்குஇராந்துகடுக்கிறது elle est en travail d'enfant: பின்னிராந்தும்புறங்காலும்வீங்கினுற்பிழைக்கிறதுசடினம் lorsque le derrière des reins et le dessus du pied enfle, il est difficile de n'en pas mourir.

†இராபதன், (இரா), la lune.

†இராப்பகல், (id.), nuit et jour.

*†இராமகலி, (இரரமன்), un des 42 nouveaux airs, qui est pour midi

*†இராமகிரி, (id.), la montagne de Râmen.

இராமக்கம், இராமக்கன், espèce dangereuse de petite vérole qui rentre après être sortie.

*†இராமக்கிரியம், இராமக்கிரியை, (இராமன்), un des 32 airs anciens.

*†இராமசகன், (id.), l'ami de Râmen, i.e. le singe Sougriben.

*†இராமசந்திரன், (id.), Râmachandra, (plus communement) Râmen.

*†இராமடம், இராமடை, (râmatha), assa-fœtida.

*†இராமதூதன், (இராமன்), l'ambassadeur de Râmen, i.e. le singe Hanouman.

*†இராமநாதபுரம், (id. நாதன்), Ramnad, métropole du Marava.

*†இராமபத்திரி, (id.), espèce de remède.

*†இராமபாணம், (id.) la flèche de Râmen, espèce de remède, —d'insecte ou de vers.

†இராமமரம், (id.), l'arbre மனிலாஆத்தா.

*†இராமம், (râma), beauté, désir, plaisir, chose agréable.

*†இராமன், (இராமம்), le beau, Râmen, fils de தசரதன், et de கௌசலை, ou selon les Indous, Vichnou incarné pour tuer le géant இராவணன்; c'est encore le nom de 2 autres prétendues incarnations de Vichnou, sous les noms de பரசுராமன் et de பலராமன், surnom de Varounen: இராமன்றேவி la femme de Râmen, i.e. Sidei.

*†இராமாநுசன், (இராமன், அநுசன்), le frère cadet de Râmen, i.e. Lakchoumanen.

*†இராமாநுசரன், (id. அநுசரன்), Vichnouviste, sectateur de Râmen.

*†இராமாயணம், (id. அயனம்), Râmâyanam, grand poème contenant les aventures de Râmen. Il y en a un de Valmiki en sanscrit, un de Camben en tamoul, et d'autres qui en sont des abrégés.

†இராமார், இராமாறு, (இரா), la nuit, de nuit, chaque nuit.

†இராமாலை, (id.), le soir, la brune.

*†இராமார்ப்பணம், (இராமன், அர்ப்பணம்), offrande à Râmen.

†இராமானம், (id.), heure de nuit, durée de la nuit.

*†இராமிலன், (râmila), Kâmen, mari,amant.

*†இராமேசுரம், (இராமன்,ஈசு ரன்), Râmêsouram ou Râmanacor, ville et célèbre pagode dans une île sur la cote du Marava, regardées comme un lieu sacré par les Indous

*†இராமேசுரன், (id.), idole de cette pagode,à laquelle Râmen sacrifia pour se purifier du meurtre de Râvanen.

†இராயசம், secrétariat, office de secrétaire: இராயசக்காரன் ou

†இராயசன், (இராயசம்), secrétaire.

†இராயணி, V. இராயனி.

†இராயத்துவம், (இராயன்), dignité—,condition d'empereur, majesté impériale.

†இராயப்பன், (இராய், அப்பன்), n.pr. Pierre.

†இராயல்,இராயலு, (இராய், அல்), n.pr. Pierre.

†இராயனி,(இராயன்), impératrice,reine.

†இராயன்,empereur,roi,titre des rois de Bisnagar.‖n.pr.Pierre.

†இராய்,இராயி,(télinga), pierre.

இரால், V. இறால்.

†இராவசனம்,1° (இரா,அசனம்), souper. 2° (இரா,வசனம்), parole,—verset pour la nuit.

இராவடம் ,1° l'arbre அசோகு uvaria. 2° †இராவடம்,(இராவும், அடம்), action de limer: இராவடவேலை ouvrage fait à la lime.

இராவடி,cardamome.

†இராவணம்,(இரா,வண், அம்), chandelle,lampe,le flambeau de la nuit,i.e.la lune.

*†இராவணன் ,(râvana), Râvanen, fameux géant, tyran ou roi de Ceylan:—மந்திரி le 1er ministre de Râvanen,i.e.Magôdaren; —மீசை,—மீசை moustache de Râvanen, i.e.la plante spinifex squarrosus; இராவணமந்திரி personne trompeuse.

*†இராவணஅஸ்தம்,இராவணத்தம், (இராவணன், அஸ்தம்), espèce de luth à 2 cordes dont on joue avec un arc. Râvanen le fit, dit la fable, en se coupant une main et se tirant deux nerfs pour servir de cordes.

*†இராவணாரி, (id.அரி), l'ennemi de Râvanen,i.e.Râmen.

*†இராவணி, (இராவணன்), Indirasittou,fils aîné de Râvanen.

இராவராக்கு, espèce de bijou pour les oreilles.

†இராவறிவான், (இரா, அறிவான்), V. இரவறிவான்.

இராவிரோக்கு, bijou attaché aux cheveux des enfans et qui pend sur le front, ornement qui ressemble à la feuille de l'அரசமரம்,petite plaque d'or ou d'argent destinée à couvrir les parties naturelles des petites filles.

†இராவுகிறது,வினேன், வுவேன், வு,வ,v.a. இராவுதல், இராவுகை,n.v. limer,polir.

†இராவுத்தன், pl. இராவுத்தர், ou இராவுத்தன்மார்,cavalier.

†இராவுத்தாங்கம், (இராவுத்தன், அங்கம்), cavalcade d'hommes et de femmes déguisés dans certaines fêtes.

†இராவைக்கு, dat.de இரா,à la nuit.

*†இரிகம்,(rika), cœur,esprit.

இரிகிறது,ரிந்தேன்,ரிவேன்,ரி, ரிய, v.n.se gâter,être défait, délivré, décliner,pencher en bas,craindre,fuir, échapper.

இரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி, ரிக்க,v.a.du préc. détruire, défaire, mettre en fuite,gâter, délivrer,intimider.

இரிங்கணம்,espèce d'oiseau.

இரிசல்,1° distraction, porter son attention sur une autre chose. 2° P. இரிதல்.

இரிசியா,la plante பூனைக்காலி.

*†இரிஷபம்.இரிடபம், (richabha), taureau,le signe du Taureau.

*†இரிஷி,(richi), richi, ermite, pénitent, sage, prophète: —சம்பந்தமாயிருக்கிறது ce qui a rapport aux richis,comme leurs sciences, leurs hauts faits.

இரிஞன்,pl. இரிஞர்,(இரிகிறது),ennemi,celui qui met en déroute, peureux.

இரிதல்,n.v.d'இரிகிறது,fuite, dé-

faite, dispersion, ruine, perte, inclinaison, pente, peur.

இரித்தல், *n.v. d'*இரிகிறது, action d'épouvanter, destruction, dispersion

இரிபு, 1° *P.* இரிந்து, *gér. d'*இரிகிறது. 2° *n.v. d'*இரிகிறது, fuite, perte, haine, crainte, aversion. 3° †* (ripou), ennemi. [d'intimider.

இரிப்பு, *n.v. d'*இரிக்கிறது, action

†இரிப்பாய்ப்பட்டை, lattes.

இரியல், 1° *n.v. et opt. d'*இரிகிறது, *V.* இரிதல். 2° bon—, beau vêtement.

இரீஇனேன், *P.* இருந்தேன், j'ai été.

*†இரீட்டம், (richta), raccourcissement, diminution.

*†இரீதி, (rîti), ordre, usage, manière, méthode, façon, style, airain, cuivre: —கவுளம், —கௌளம் un des 32 anciens airs.

இரு, 1° (இரண்டு), deux. 2° *imp. d'*இருக்கிறது. 3° *adj. de* இருமை, grand. [vaise—, double odeur.

இருகந்தம், (இரு), bonne et mau-

இருகரை, (*id.*), les 2 rives, la droite et la gauche.

இருகால், இருகாலும், (*id.*), les 2 pieds, 2 pieds, 2 fois, 2 quarts, demie.

இருகுறணேரிசைவெண்பா, (இரு, குறள், நேரிசை), vembâ composé de 2 குறள் ou distiques.

இருக்கந்தணையும், *P.* இருக்குந்தணையும், jusqu'à ce qu'il soit, tant qu'il sera. [றது, ஒட்டுகிறது), soit.

இருக்கட்டு, இருக்கட்டும், (இருக்கி

இருக்கல், *n.v. d'*இருக்கிறது, station, résidence, séjour, être, existence.

இருக்கால், (இரு), 2 fois, 2 de dés, 2 de cartes. [2 noyaux.

இருக்காழி, (இரு, காழி), ce qui a

இருக்கிறது, ருந்தேன், ருப்பேன், ரு, ருக்க, *v.n.* être, exister, vivre, résider, demeurer, attendre, s'arrêter, rester, s'abaisser, être assis, s'asseoir, être présent, —en réserve, —en magasin: என்றிருக்கிறது croire, penser; அதுமெய்யென்றிருந்தேன் je croyais cela vrai; ஆயிருக்கிறது être (avec un adjectif ou un complément;) அவன்தகப்பனாயிருக்கிறான் il est père, c'est un père; அவன்தகப்பனிருக்கிறான் son père vit encore; அந்தத்துரை யிருந்தநாளிலே du temps de ce gouverneur, — de ce monsieur; காரியமிருக்கிறவகையறிவேன் je connais l'état de l'affaire, — où elle en est: எனக்கிருக்கிறதம்மட்டுத்தான் c'est là tout ce que j'ai; இருக்கச்சொன்னேன், நீயிருக்கவில்லை j'avais dit d'attendre, tu n'as pas attendu; அவனின்னமிருக்கிறானோ vit-il encore? இளைப்போடேவந்தாயோ? இரு es-tu arrivé fatigué? assis-toi; அங்கேயிருப்பான் il sera là, il demeure là. Ce verbe se joint souvent au gérondif d'un autre verbe et peut se traduire par avoir, comme செய்திருக்கிறது avoir fait. Quelques fois avec un gérondif il peut se traduire par être, dans le sens passif, comme எழுதியிருக்கின்றது il est écrit.

*†இருக்கு, (rouk), vêdam, Rik—, ou Rig vêda, le 1er des 4 vêdas, le 1er des உபநிஷதம்.

இருக்குதல், *n.v. V.* இருக்கல்.

இருக்கை, 1° *n.v. d'*இருக்கிறது, être, existence, état, condition, siége, station, séjour, ville, village, maison. 2° *P.* இருக்காய், tu n'es pas. [re.

இருங்கதை, (இரும்), longue histoi-

இருசமையவிளக்கம், (இரு, சமயம்), traité de controverse entre la secte de Siven et celle de Vichnou en faveur de cette dernière.

இருசி, Irousi, mauvaise déesse à qui on offre du riz, du lait et du sang ou des sacrifices sanglans, femme stérile qui n'a ni mamelles ni règles: இருசியுடைமைராத்தங்காததுபோலிருக்கின்றது c'est comme l'offrande faite à Irousi qui ne doit pas passer la nuit; expression que disent ceux qu'on presse de rendre quelque chose.

இருசீரகம், (இரு), les 2 espèces de cumin, *i.e.* நற்சீரகம் et கருஞ்சீரகம்.

†இருசு, இருசுவு, 1° preuve, certitude, vérité, fer d'un essieu, bambou. 2° *(roudjou), ce qui est droit, ligne droite, droiture, honnêteté, le

propre:இருசுவாக்குகிறது, இருசுப்படுத்துகிறது prouver, démontrer, vérifier.

இருசுடர்,(இரு), les 2 grandes lumières,*i.e.*le soleil et la lune: —த்தோற்றம் l'apparition des 2 grandes lumières, une des divisions d'un poème épique.

இருச்சிக்கை, இருச்சிகைகாஞ்சி, certain bijou ou ornement de pierreries. ‖ *V.* காஞ்சி.

*†இருஷபத்துவசன், (இருஷபம், துவசம்), celui qui a un taureau à son enseigne,*i.e.*Siven.

*†இருஷபம், (rouchabha), taureau,trou de l'oreille.

*†இருஷி, (rouchi), rayon de lumière,Vêdam.‖*V.*இரிஷி.

*†இருஷிகம்,(இருஷி),état de Richi.

*†இருஷிகேசன், இருஷிகம், ஈசன்),Vichnou, ou Krichna.

*†இருஷியஞ்ஞம், (இருஷி yadjna *sacrifice*), connaissance—, lecture des vêdas.

*†இருஷியமூகம்,(rouchya *cerf* மூகம்), la montagne Rouchyamoûka ou Kitkindei où Râmen demeura avec le singe Sougriben.

இருஞ்சிறை,(இருமை), garde,muraille,dure prison.

*†இருடி,(Rouchi), hibou,fille ou femme qui n'a point ses règles. ‖*V.* இரிஷி.

இருட்சி } ,(இருள்), obscurité, té-
இருட்டு } nèbres, trouble d'esprit:இருட்டுஸ்தலம் lieu obscur, les limbes;இருட்டிலேநடக்கிறது marcher dans les ténèbres.

இருட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.d'*இருளுகிறது et இருட்டுதல்,*n.v.*obscurcir,noircir,couvrir de ténèbres, rendre sombre,—obscur.‖*v. n. ou* இருட்டிப்போகிறது s'obscurcir, devenir sombre;—ப்போகின்றது il se fait nuit.

*இருணம்,1° (irina), saline, terre imprégnée de sel.2° *†(rouna), dette,moins, quantité négative.

இருணிலம், (இருள், நிலம்), lieu obscur,enfer.

இருண்ட,*part.d'*இருளுகிறது,obscur,ténébreux,sombre;—காடு noire forêt;—செவப்பு, —சிகப்பு rouge foncé,—mêlé de noir;—நிலம்,*V.* இருணிலம். [té,ténèbres.

இருண்மை,(இருள்,மை), obscuri-

*†இருதம்,(routa),eau,vérité.

*இருதயம், (hroudaya), cœur,volonté,affection,esprit,pensée,le siége du sang:இருதயத்தைமூடியவிருள் aveuglement de cœur.

இருதலை,(இரு); 2 têtes:—க்கபடம் anguille;—க்கொள்ளி tison allumé par les 2 bouts;– ஞாங்கர் trait à 2 têtes,—de Coumaren:—ப்பக்ஷி,—பட்சி aigle à 2 têtes; —ப்பாம்பு serpent à 2 têtes dit மண்ணுணி; —ப்பூச்சி vers à 2 têtes;—மணியன் serpent à 2 têtes; —மாணிக்கம் espèce de prière,ou de formule d'enchantement.

இருதாரைக்கத்தி, (இரு. தாரை), couteau—,épée à 2 tranchans.

இருதாளகம், (இரு), l'herbe இலாமிச்சு,arsenic violent, orpiment, ou arsenic en feuilles.

இருதி, syllabe de 2 lettres.

இருதிணை,(இரு), les 2 genres, *i.e.* உயர்திணை le genre des êtres raisonnables et அஃறிணை celui des choses ou êtres irraisonnables.

*†இருதிராசம்,(இருது,இராசன்), chaleur, été, printemps.

*†இருது,(routou),saison, 2 mois, (chaque saison est de 2 mois, *V.* ஆறுபருவம்), mois, lumière,règles des femmes, surtout les premières:—காலம் temps propre à la conception; ce sont les 16 jours qui suivent les règles;—க்காட்சி un des அகப்பொருள், une de ses parties;—சந்தி jonction de 2 saisons, les 7 derniers jours de l'une et les 7 premiers de l'autre; —சாந்தி cérémonie gentile des 1res règles des filles; — விருத்தி année,ensemble des saisons.

†இருதுவாகிறது, இருதுவாய்ப்போகிறது devenir nubile,avoir ses premières règles.

*†இருதோத்தி, (இருதம், உத்தி),

phrase—,sentence—,parole vraie.

இருதோற்றம்,(இரு), les 2 sortes d'êtres visibles, *i.e.* ceux qui marchent et ceux qui ne marchent pas.

*†இருத்தம், (rouddha), tas, amas, manière.

இருத்தல்,*n.v. d'*இருக்கிறது,*n.v. et opt.d* இருத்துகிறது, être,existence, vie, séjour, action de s'arrêter, de s'abaisser, de mettre, de faire asseoir,de presser,de peser dessus,placement,pression,détention.

இருத்தி,1° *gér. d'*இருத்துகிறது.2° *P.* இரு, *et* இருப்பாய், *imp. et* 2me *pers.fut.d'*இருக்கிறது, sois,tu seras. 3° *†(rouddhi), béatitude, prospérité,succès.

இருத்துகிறது,த்தினேன், த்துவேன்,த்து,த்த,*v.a.d'*இருக்கிறது, இருத்துதல்,*n.v.*faire rester,—asseoir, retenir, mettre, placer sur, établir, fouler, presser, accabler, appuyer —, peser sur, enfoncer: இருத்திக்கொள்ளுகிறது,—வைக்கிறது arrêter, retenir;—க்கொண்டுபோகிறது être pesant; போகாதபடிக்கிருத்துகிறது retenir, empêcher de s'en aller; வீட்டின்மேலுன்னையிருத்தவோ faut-il te mettre sur la maison? சுமையிருத்திக்கொண்டுபோகின்றது le fardeau accable,—est très-pesant.

இருத்தை,1° espace de 24 instans, le 4me le 9me et le 14 ^me^ jour après la nouvelle ou la pleine lune, (ou selon Rottler,) la 4me division des jours après la nouvelle lune et la pleine lune *i.e.* du 10me au 12me jour de la lune, heure indienne, horloge d'eau, montre. 2° *V.* செங்கொட்டை.3° *P.*இருத்தாய்,2me *pers. nég.d'*இருத்துகிறது.

இருநா,(இரு), l'animal à 2 langues,*i.e.*le serpent et l'உடும்பு.

இருநிதி,(இரு), grand trésor:—க்கிழவன் le grand richard, *i.e.* Coubèren;—க்கோன் le roi des trésors,*i.e.* Coubèren.

இருநினைப்பு, (இரு), duplicité, irrésolution.

இருநீர்,(*id.*), les 2 nécessités corporelles.

இருநூறு,(*id.*), deux cents.

இருந்தால்,*conditionnel d'*இருக்கிறது s'il est: இருந்தாற்போலே subitement, tout-à-coup.

இருந்து, 1° *gér. d'*இருக்கிறது, étant, s'asseyant: இருந்தல்லோபடுக்கவேண்டும் ne faut-il pas s'asseoir avant de se coucher,*i.e.* faire chaque chose en son temps; —பேசுகிறது attendre le moment de parler, s'asseoir pour parler; அவனிருந்துகொண்டு சில நியாயங்களைச்சொன்னான் il s'arrêta et dit quelques raisons. Quelquefois ce mot est purement explétif:எழுந்திருந்து se levant. Après l'abl. en இல் il signifie de. *Ex.* இதிலேயிருந்து d'ici; அதிலிருந்து de là; பட்டணத்திலிருந்துவந்தான் il est venu de la ville.2° charbon.

இருந்தை,charbon.

இருபது, இருபஃது, (இரு,பத்து), vingt. Devant un autre nombre on double le த:இருபத்தொன்று 21; இருபத்திரண்டு 22; இருபத்துமூன்று 23; devant ஆயிரம் on se sert de இருபதின்: இருபதினாயிரம் 20000. On peut se servir aussi de இருபதின் devant கலம் et quelques autres mots:இருபதின்கலம் 20 mesures dites calam.

இருபதாம், (இருபது),vingtième.

இருபதாவது,(*id.*),vingtièmement.

இருபாவிருபஃது, (இரு,பா,இருபது), le 52me des பிரபந்தம்,pièce de poésie composée de 10 vemba et 10 agavel entremêlés, qui ont la répétition dite அந்தாதி.

இருபிறப்பன், (இரு,பிறப்பு), homme né de nouveau,—des 3 premières classes,(qui portent le cordon bramanique,dont l'investiture est censée une seconde naissance), homme dont le père et la mère sont de castes différentes,(ce mot est injurieux.)

இருபிறப்பது,(*id.*), animal ovipare, —à double naissance, secondes dents, croissant et déclin de la lune, plumes.(*V.*இருபிறப்பு.)

இருபிறப்பாளர், (*id.* ஆளர்), les brâmes qui par l'investiture du

cordon sont censés subir une seconde naissance.

இருபிறப்பு, (இரு), seconde naissance, état d'un être né de nouveau, choses qui renaissent; savoir: les brames par l'investiture du cordon, les ovipares, la lune, les dents et les plumes.

*†இருபுட்சன், இருபுக்ஷன், (roubhoukcha), Indiren.

இருபுறம், (இரு), 2 côtés: இருபுறமும் les ou des 2 côtés; இருபுறமுங்கருக்குள்ளகத்தி épée à 2 tranchans; இருபுறவசை, —வாழ்த்து dénigrement—, louange des 2 côtés, *i.e.* du côté paternel et du côté maternel.

இருபெயரொட்டு, (இரு, பெயர், ஒட்டு), union de 2 mots:—ப்பண்புத்தொகை union de 2 noms l'un propre et l'autre commun, entre lesquels on sous-entend ஆகிய. *Ex*: ஆயன்செல்வப்பன் Félix le berger.

இருப்பவல், la plante gnaphalium multicaule.

இருப்பாணி, (இரும்பு, ஆணி), clou de fer.

இருப்பாயுதம், (*id*. ஆயுதம்), arme de fer, arme.

இருப்பிடம், (இருப்பு, இடம்), place, demeure, résidence, siége, le derrière.

இருப்பு, 1° *n.v.d'*இருக்கிறது, être, existence, manière d'être, état, condition, demeure, habitation, résidence, séjour, lieu, siége, poste, possessions, biens, richesses, avoir, profit, reste, le derrière, le postérieur. 2° *adj.d'*இரும்பு, de fer:—க்கச்சை ceinture de fer des guerriers; — க்கட்டி masse—, barre de fer; —க்கட்டை tige d'une clef;—க்காய்வேளை la plante galega maxima; —க்காந்தம் fer aimanté;—க்கிட்டம் scorie de fer; —க்கோல் verge—, bâton—, barre de fer; —ச்சங்கிலி chaîne de fer;—ச்சலாகை broche de fer, sonde de médecin, baguette de fusil;—ச்சில்லு palet de fer;—ச்சுவடு cotte d'armes;—த்தகடு plaque de fer; — த்தட்டுமுட்டு ustensiles de fer;—த்தாழ்ப்பாள், —த்தாளிப்பாள், —த்தாட்பாள் verrou, pène; —த்தாளிடுகிறது fermer au verrou, au pène;—த்துப்பு, —த்துருப்பு, —த்துரு rouille de fer; —ப்பாரை instrument en fer pour creuser, espèce de levier; —ப்பார்க்கிறது voir—, examiner ce qui reste ou quel est l'avoir—, la fortune de quelqu'un; —ப்பாளம் masse—, barre de fer;—மணல், —மலை sable —, montagne contenant du fer;—முள் aiguillon, pointe de fer;—முறி plante médicinale indigofera argentea, qui a une vertu contraire au fer; இருப்புலக்கை, (உலக்கை), pilon de fer;—வளையம் anneau—, disque —, palet de fer; அரிசியிருப்பெம்மாத்திரம் combien reste-t-il de riz? உன்கிட்டவிருப்பிருக்கிறது tu as quelqu'avoir, quelque profit; இருந்தஇருப்பிலேதேடுகிறது chercher à gagner sur le champ, amasser sur le lieu même, sans courir çà et là.

இருப்பூறல், (இரும்பு, ஊறுகிறது), tache de fer dans l'or ou l'argent:—ப்பணம் fanon de bas aloi.

இருப்பை, 1° *P.* இருப்பாய், tu seras. 2° *P.* இலுப்பை. 3° toile.

இருமடங்கு, } (இரு), le double: இருமடியேவல் double commandement, double impératif; —யாகுபெயர் double métaphore, nom métaphorique d'une chose donné à une autre chose qui en vient.
இருமடி, }

இருமரபு, (இரு), côté paternel et côté maternel.

இருமருப்பு. (*id*.), 2 cornes, 2 défenses:—மா éléphant; —மாமுகத்தோன் Vinâyaguen.

இருமல், 1° *n.v.et opt. d'*இருமுகிறது, toux.

இருமல்லி, (இரு), les 2 espèces de jasmin, *i.e.* சிறுமல்லி et பெருமல்லி.

இருமனம், (*id*.), double volonté, irrésolution, hésitation, doute: இருமனப்படுகிறது être irrésolu, hésiter, douter.

இருமாத்திரை, (*id*.), les 2 quantités, *i.e.* les brèves et les longues.

இருமு, 1° mot d'une syllabe. 2° *imp.de.*

இருமுகிறது, மினேன், முவேன், மு, *v.n.* tousser.

இருமுரடன், (இருமை, முரடு), hom-

me opiniâtre, obstiné, revêche, têtu.
இருமுறி, 1° (இரு), demi-brique. 2° V. இருப்புமுறி.
இருமூன்று, (*id.*), 2 fois trois, six.
இருமை, 1° chagrin, grandeur. 2° (இரு, மை), 2 manières d'être, les 2 vies, *i.e.* இம்மை la vie présente, மறுமை la vie future: —யியற்கை figure de rhétorique qui consiste à dire à la fois le possible et l'impossible.
இரும், 1° (இருமை), grand. 2° *imp. hon. d'* இருக்கிறது, soyez, asseyez-vous.
இரும்பலி, (இரும்பு, அலி), arbrisseau dont le bois est très-dur, feroola buxifolia.
இரும்பல், *n.v.d'* இரும்புகிறது, toux
இரும்பறுத்தான், (இரும்பு, அறுக்கிறது), espèce de gros rat.
இரும்பன், (இரும்பு), rat noir.
இரும்பிலி, espèce d'arbrisseau.
இரும்பு, fer, arme. Son adjectif est இருப்பு: இரும்புருக்குமுலை fournaise à fondre le fer. [ப, *v.n.* tousser.
இரும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு,
இரும்பை, 1° (இரும், பை), grand sac, serpent, cruche à l'eau. 2° *acc. de* இரும்பு.
இருலவங்கம், (இரு), 2 espèces d'épices, *i.e.* இலவங்கப்பூ et இலவங்கப்பட்டை.
இருவகை, (*id.*), 2 espèces: இருவகையாயுதம் les 2 espèces d'armes, *i. e.* அஸ்திரம் armes qu'on lance, சஸ்திரம் celles qu'on tient à la main; —தோற்றம், V. இருதோற்றம்.
இருவர், (*id.*), 2 personnes: இருவரும் tous deux: இருவருமாய் tous deux ensemble; அவர்களிருவரும் eux deux; இருவர்மாறுகொளொருதலை துணிவு décision ou détermination en faveur de l'une de deux opinions contradictoires.
இருவனருவல், ce qui est petit, la poussière et le gravier, sable fin.
இருவாட்சி, இருவாய்ச்சி, espèce d'arbre, —de jasmin, jasmin sambac. Il sert de remède au crachement de sang.
இருவாட்டித்தரை, (இரு, வாட்டி), terrain sablonneux et salé.
இருவாய்க்குருவி, (இரு, வாய்), oiseau à 2 becs.
இருவாளிப்பு, irrésolution.
இருவி, tige du millet dit தினை: —க்காந்தம் espèce de remède.
இருவினை, (இரு), les 2 actions, *i.e.* நல்வினை bonne action, et தீவினை mauvaise action, *autrement* le bien et le mal, la vertu et le vice; இருவினையற்றவன் homme consommé en vertu, bienheureux, délivré de la vicissitude de la vertu et du vice.
இருவேலி, l'herbe வெட்டிவேர், andropogon muricatum; les racines en sont odoriférantes.
இருளம், (இருள்), nuage obscur.
இருளல், *n.v. d'* இருளுகிறது, obscurcissement, état de ténèbres.
இருளன், *pl.* இருளர், (இருள்), sauvage, habitant des bois, chasseur, montagnard, espèce de diable, — de démoniaque.
இருளி, (இருள்), 1° cochon, le mâle de la truie, sanglier, honte, cumin noir, femme sans mamelle. 2° *f. d'* இருளன்.
இருளுகிறது, *ou* இருள்கிறது, ருண்டேன், ருளுவேன், *ou* ருள்வேன், ருள், *ou* ருளு, ருள, *v.n.* (இருள்), *et* இருண்டுபோகிறது, s'obscurcir, devenir obscur, sombre, noir: இருண்டிருக்கிறது être obscur, sombre, noir.
இருளுதல், *n.v. V.* இருளல். [honte.
இருளை, (இருள்), modestie, pudeur,
இருள், 1° ténèbres, obscurité, noirceur, couleur noire, enfer, éléphant, trouble, obscurité mentale, confusion d'esprit. 2° *imp. et part. d'* இருளுகிறது: —ஆயிருக்கிறது être obscur, sombre, noir; —அடைகிறது s'obscurcir, devenir sombre, noir; —அடைந்துகிடக்கிறது être noir, devenir obscur, tomber dans l'obscurité, être ruiné: இருளோவென்றிருக்கிறது douter de l'obscurité, être entièrement obscur.
இருள்வலி, (இருள், வலி), l'astre qui dissipe les ténèbres, *i.e.* le soleil.

†இரெக்கை,aile.
இரெசக்குணு,grain de moutarde.
இரெசன்,ail,argent.
†இரெசேந்திரம், (P. இரசேந்திரம்), mercure.
†இரெட்டி,Retti, caste de cultivateurs réputée la principale et primitive caste d'agriculteurs télinga.
†இரெப்பம்,(இரெப்புகிறது), plénitude.
†இரெப்புகிறது, ப்பினேன்,ப்புவேன்,ப்பு, ப்ப,*v.a. de* இரெம்புகிறது, remplir, combler.
†இரெப்பை,paupière. [yeur.
†இரெம்பம்,instrument de corro-
†இரெம்புகிறது,பினேன்,புவேன்,பு,ப,*v.n.d'* இரெப்புகிறது,être plein, rempli:இரெம்ப,*inf.*beaucoup,plein.
இரேகம்,*P.*திரேகம், corps: இரேகபிராணன் vie unie au corps,grande amitié.
*†இரேகாகணிதம், (இரேகை, கணிதம்),géométrie. [donné.
இரேகாத்திரயம்,protection, asyle
*†இரேகி,(rèka) homme vil,—fortuné, —qui a du bonheur.
†இரேகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன்,கி,கிக்க,*v.a.et n.* (இரேகை), இரேகித்தல்,*n.v.*mêler,incorporer, écrire, peindre, tirer une ligne, s'unir, se joindre,s'accoutumer. [ne,profit.
†இரேகு,(இரேகை), impôt, doua-
இரேகுத்தி,un des nouveaux tons des Indous.
*†இரேகை,1° (rèkhâ), ligne, ligne continue, trait de stylet, —de plume etc... lignes—, raies de la main ou des pieds, contour d'un dessin, lettre, écriture, peinture, esquisse, taxe, impôt, tribut, montant des taxes. 2° *P.*இரேக்கு, feuille d'or pour dorer: —கட்டுகிறது,—செலுத்துகிறது payer l'impôt, la taxe; இந்தவூர்க் கிரேகை யென்ன quel est le total des impôts de cette ville.
†இரேக்கு,pétale,feuille de fleur, habit long, feuille de métal pour plaquer, feuille d'or pour dorer, clinquant, faculté, qualité; —க்கட்டிடம் livre doré sur tranche.

*†இரேசகம், (rêtchaka), expiration,émission de l'haleine surtout par une narine.
†இரேசம்,*V.*இரசம்.
இரேசலம்,couleur de riz,sorte de défaut des pierres précieuses.
*†இரேசனம்,(rètchana), 1° purgation, purge. 2° *V.*இரேசகம்.
*இரேசன்,(இரை,ஈசன்), roi, Vichnou,Varounen.
†இரேசிக்கிறது,சித்தேன்,சிப்பேன்,சி,சிக்க,*v.a.*(இரேசகம்), இரேசித்தல், *n.v.*expirer, exhaler l'haleine surtout par une narine.‖*V.* அந்திக்கிறது, s'unir, convenir, etc.
*†இரேசிதம்,(rètchita), vide,pauvreté,course d'un cheval en rond, partie de la danse, ou d'un traité sur la danse.
இரேசுதல்,union,soupir.
*†இரேணு,(rênou), poussière,atome,beauté.
*†இரேணுகம், (rênoukâ), espèce de parfum et de médecine.
*†இரேணுகை,(*id.*),Rènouguei, *n. pr.*la mère de Parasourâmen.
†*இரேதசு,(rêtas), sperme, semen virile: இரேதஸ்கலனம் effusion du sperme, pollution.
*†இரேபதம், (rèvata), morceau, partie,un des 18 livres de jurispru-
*†இரேபதி,*P.*இரேவதி. [dence.
இரேயம்,(இரை),espèce de toddi et d'arack, liqueur spiritueuse tirée des fleurs du lythrum fruticosum, du sucre.etc...
*†இரேவதம்,(rêvata), 1° *V.* இரேபதம்.2° la 27me constellation.
*†இரேவதி,(rèvati), Rèvadi, femme de Balarâmen, la 27me et dernière constellation; elle renferme plusieurs étoiles de la ceinture, de l'épaule et du bras d'Andromède et du milieu du Poisson septentrional: —கொண்கன் Balarâmen, l'époux de Rèvadi.
†இரேவு, (rive), rivage, bord,gué, douane,lieu où l'on paie les impôts.
*†இரேவை,(rèvâ), le fleuve Nerboudda. [suis pas,je ne serai pas.
இரேன்,*nég. d'*இருக்கிறது, je ne

இரை, 1° proie, viande, chair des animaux, des oiseaux et des poissons, nourriture, mangeaille des oiseaux, appât, amorce. 2° *†(rei), bruit, son. 3° *(irâ), Lakchimi, eau, terre, parole, discours, liqueur enivrante; d'où இரேயம். 4° *V.* இருப்பு. 5° *imp. et part. d'*இரைகிறது *et d'*இரைக்கிறது. 6° *P.* இராய், tu n'es pas: இரையாகிறது devenir la proie, être dévoré; —மீட்கிறது,—மீட்குதல், இரையெடுக்கிறது ruminer, manger, prendre à l'appât.

இரைகிறது, ரைந்தேன், ரைவேன், ரை, ரைய, *v.n.* (இரை), faire du bruit, crier, retentir, résonner, gronder, mugir, bruire (les flots et le vent), ronfler, siffler bourdonner, murmurer: இரைந்துபோய்விழுகிறது se précipiter en criant.

இரைகொள்ளி, (இரை, கொள்ளுகிறது), jabot des oiseaux, glouton.

இரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, *v.n.* (*id.*), haleter, être essoufflé, palpiter, enfler, faire du bruit, retentir: அவனுக்கிரைக்கின்றது il est essoufflé.

இரைக்குடர், இரைக்குடல், இரைக்குலை, (இரை), estomac, ventricule.

இரைச்சல், *P.* இரைத்தல், bruit, fracas, vacarme, bruissement, mugissement, bourdonnement, sifflement, enflure: —குடல் ventre relâché qui gronde.

இரைதல், *n.v.d'*இரைகிறது, bruit, mugissement, sifflement.

இரைத்தல், *n.v. d'*இரைக்கிறது, essoufflement, palpitation, courte haleine.‖ *V.* இரைச்சல்.

இரைத்து, 1° l'arbrisseau இண்டு. 2° *†(reitya), bronze.

இரைநீர், (இரையும், நீர்), mer.

இரைப்பற்று, இரைப்பிடி, (இரை), prendre à l'hameçon, —à l'appât.

இரைப்பு, *n.v. d'*இரைக்கிறது, courte haleine, asthme, essoufflement, palpitation.‖ *V.* இரைச்சல்.

இரைப்பெட்டி, இரைப்பை, (இரை), *V.* இரைக்குடர்.

இரைப்பெலி, (இரைப்பு, எலி), rat dont la morsure cause la courte haleine.

†இரௌத்தன், *P.* இராவுத்தன்.

*†இரௌத்திரம், (raoudra), இரௌத்திரவம், colère, grande colère.

*†இரௌத்திரி, இரௌத்திரிவருஷம், (raoudri), la 54me année du cycle indien, l'an 1860.

*†இரௌரவம், (raourava), un des 28 enfers, un des 28 livres des Sivé-
இல, *V.* இல்ல. [nistes.

*†இலகடம், (lagada *joli*), siége—, pavillon placé sur un éléphant.

இலகம், la plante ஊமத்தை.

†இலகரி, 1° (இலாகிரி), ivresse, grande joie. 2° *†(lahari), grande vague.

இலகல், *n. v. et opt. d'*இலகுகிறது, clarté, splendeur. [bridon.
†இலகாம், இலகான், bride, mors,

†இலகிக்கிறது, *P.* இலயிக்கிறது.

*†இலகிமா, (laghimâ), art de se rendre extrêmement léger.

†இலகிரி, (இலாகிரி), ivresse, opium, la plante enivrante கஞ்சா, muscade, macis, fleur de muscadier, chair membraneuse et huileuse qui couvre la noix muscade.

*†இலகு, (laghou), 1° légèreté, agilité, une des 4 qualités des anges et des corps ressuscités, subtilité, finesse, l'arbre அகில், agalloche, un autre arbre, brève, (dans les lettres, les syllabes et dans la musique), mesure de 2 துரிதம் en musique: இலகுவான, இலகுவுள்ள léger. 2° *imp. et part. de*

இலகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n.* briller, étinceler, scintiller.

*†இலகுசம், (lakoutcha), espèce de fruit à pain, artocarpus lacucha, citronnier.

†இலகுடு, certain faucon.

இலகுதல், *n.v.d'*இலகுகிறது, clarté, splendeur, scintillement, lueur vive. [té, l'art de se rendre léger.
*†இலகுத்துவம், (இலகு), légère-

*†இலகுமா, *P.* இலகிமா.

*†இலக்கணம், (lakchana), propriété, qualité, perfection, attri-

but, élégance, beauté, juste proportion, ce qui est suivant les règles, caractère naturel, marque, signe, honnêteté, politesse, décence, bonne disposition, art, ordre, règle, coutume, définition, exposition des beautés de son sujet, nom, place, lieu, vue, grammaire, traité, grammaire qui traite des 5 choses suivantes: எழுத்து ortographe; சொல் les mots; பொருள் les choses ou l'amplification: யாப்பு la prosodie et la poésie; அணி les figures de rhétorique: இலக்கணச்சிதைவு solécisme, mot qui s'écarte des règles de la grammaire: —சூசகவிக்கிரகம் personnage de théâtre; —ச்சுழி poil des chevaux tourné en rond d'une manière réputée de bon augure; —ச்சொல், —மொழி mot élégant;—நூல்,—ப்புஸ்தகம்,—ப்புத்தகம் grammaire,—ப்போலி,—ப்போலிமொழி expression—, tournure reçue par l'usage quoique non strictement grammaticale, mot qui a l'air élégant: —முகம் préface d'une grammaire, ou இலக்கணமானமுகம் beau visage; இலக்கணவழக்கு tournure élégante; —வஸ்திரம் habit élégant, —joli; —வழு faute de grammaire, solécisme; —விளக்கம் grammaire; இலக்கண, இலக்கணமான élégant, beau, joli, gentil, honnête, civil; இலக்கணமாய் élégamment, poliment, décemment, honnêtement: இலக்கணம்படிக்கிறது étudier la grammaire; —ஆயுண்கிறது se nourrir délicatement, somptueusement.

*†இலக்கணன்,(*id.*), Lakchanen, le plus jeune fils de Râvanen, le beau

*†இலக்கணி, (இலக்கணம்), savant en grammaire. [poésie.

*†இலக்கணிகம், (*id.*), art de la

*†இலக்கணை,(இலக்ஷணம்), changement de signification, emploi d'un mot dans une acception qui n'est pas le sens propre, mais qui y a rapport.

*†இலக்கம், (lakcha), nombre, chiffre, compte, arithmétique, lumière, splendeur, marque, but, fraude, déguisement, cent mille, lac.

*†இலக்கர்,(laktaka), toile, vieille toile, haillons.

*†இலக்காந்தரம்,(இலக்கம்,அந்தரம்), nombre intermédiaire, nombre de jours entre 2 nombres des tables astronomiques.

*†இலக்காரம், *V.* இலக்கர்.

*†இலக்கியம், (lakchya), ouvrage classique, —selon les règles de l'art, exemple, marque, but, signe: —காட்டுகிறது prouver par des exemples tirés d'ouvrages classiques;—காட்டல் preuve par de tels exemples; இலக்கியப்புஸ்தகம் ouvrage classique.

*†இலக்கினம், (lagna), lever d'un signe, son apparition sur l'horizon, heure déterminée, moment propice, arc de l'équateur qui passe à l'horizon en même temps qu'un signe, ascension droite du point qui se lève: இலக்கினசட்டுவர்க்கம் les 6 choses qui ont rapport à un signe du zodiaque: —விக்ஷேபம் parallaxe lunaire en latitude;—புடம் vraie longitude d'un signe; மத்திமஇலக்கினம் Lanka où passe le premier méridien de certains astronomes indous.

*†இலக்கு,(இலக்கம்), signe, marque, but (où l'on vise), comparaison, ressemblance, opposite, vis-à-vis, enjeu:—பார்க்கிறது viser à: நடுமையமானஇலக்கு centre; நடுமையமானஇலக்குக்குப்போகப்பண்ணுகிறது concentrer.

*†இலக்குமணன், இலக்குமன், (lakchmana), Lakchoumanen, frère cadet de Râmen. [தாளி.

*†இலக்குமணம், (*id.*), la plante

*†இலக்குமி,(lakchmi), Lakchimi, femme de Vichnou, déesse prétendue des richesses, bonheur, bonne fortune, beauté, perle, Sidei, femme de Râmen, orpiment.

*†இலக்குவன், *V.* இலக்குமணன்.

†இலக்கை, forteresse: —யேறிப்பிடிக்கிறது escalader—, prendre un fort.

*†இலக்ஷணம், *V.* இலக்கணம்.

*†இலக்ஷம், *V.* இலக்கம், cent mille.

*†இலக்ஷமி, *V.* இலக்குமி.

*†இலக்ஷயம், *V.* இலட்சயம்.

*†இலக்ஷாதிகாரி, இலக்ஷாதிலக்ஷம், இலக்ஷாபதி, *V.* இலட்சாதிகாரி...

*†இலக்ஷியம், *V.* இலட்சியம்.

*†இலக்ஷுமணன், இலக்ஷுமணம், இலக்ஷுமி, *V.* இலக்குமணன், etc.

*†இலங்கம், (langa), assemblée, union, association, défaut d'un membre estropié, fourmi, arène, champ de bataille, salle d'escrime.

†இலங்கர், (l'ancre), ancre: —போடுகிறது jeter l'ancre; —பாய்கிறது l'ancre prendre. [éclat, splendeur.

இலங்கல், *n. v.* *d'*இலங்குகிறது,

*†இலங்கனம், (langhana), diète (de malade), abstinence, jeûne, action de passer par-dessus, de sauter, d'escalader: —கிடக்கிறது, —பண்ணுகிறது être à la diète, l'observer; —போடுகிறது ordonner la diète; மூன்றிலங்கனம் 3 jours de diète.

*†இலங்காபுரி, (இலங்கை, புரி), la capitale de Ceylan, Candi.

இலங்கிசார், இலங்கிசு, *V.* இடைஞ்சல்.

இலங்கு, 1° étang. 2° *imp. de*

இலங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n.* இலங்குதல், *n.v.* briller, éclairer, luire: இலங்குநூல் livre de science.

*†இலங்கை, 1° (lankâ), île, Ceylan, chose suspendue, forteresse. 2° *P.* இலங்காய் *de* இலங்குகிறது.

இலங்கோடு, habit de dessous.

*†இலசுனம், (lasouna), ail, tache blanche ou défaut des pierreries.

*†இலச்சினை, (latchtch, *marquer*), marque, signe: *ou*: —மோதிரம் cachet, bague à cachet.

†இலச்சிக்கிறது, ச்சித்தேன், ச்சிப்பேன், ச்சி, ச்சிக்க, *v.n.* (இலச்சை), avoir honte.

*†இலச்சை, (ladjdjâ), honte, modestie, pudeur, timidité: —கெடுக்கிறது faire honte, —affront, —rougir; —கெட்டமரம் l'arbre கற்றேக்கு qui produit rarement des fleurs; —கேடு impudence, effronterie, indécence, immodestie, ignominie, déshonneur, affront; —பண்ணுகிறது importuner, troubler; —ப்படுகிறது, —யாயிருக்கிறது avoir honte, être honteux, modeste; —ப்பட்டவன் homme modeste, honteux; —யான honteux, déshonorant.

†இலஞ்சம், présent pour corrompre la fidélité, —la justice, —pour soudoyer: —வாங்கி personne qui reçoit de tels présens; —வாங்குகிறது en recevoir.

இலஞ்சி, étang, lac, nombril, le serpent சாரை, le mâle du serpent capelle, les arbres மகிழமரம் et புன்கு, nature, caractère, dessous, gouffre (dans une rivière), champ à menus grains.

இலடு, *P.* இலட்டுவம்.

*†இலட்சணம், *V.* இலக்கணம்.

*†இலட்சம், *V.* இலக்கம், cent mille, lac: பத்திலட்சம்ருபாய் dix lacs—, million de roupies; இலட்சப்பிரபு, *V.* இலட்சாபதி.

*†இலட்சயம், (lakchya), estime, ce qu'on peut compter.

*†இலட்சாதிகாரி, (இலட்சம், அதிகாரி), *V.* இலட்சாபதி.

*†இலட்சாதிலட்சம், (*id.* ஆதி), plusieurs centaines de mille.

*†இலட்சாபதி, (*id.* பதி), millionnaire, possesseur—, riche d'un lac de roupies.

*†இலட்சியம், (lakchya), marque, signe, but, estime, respect, considération, égard, déguisement, fraude, cent mille: —செய்கிறது estimer, respecter, avoir égard; —ஆயிருக்கிறது être estimé, considéré, fêté; அவனெனக்கிலட்சியமில்லை je n'ai aucun égard pour lui.

*†இலட்சுமணம், இலட்சுமணன், *V.* இலக்குமணம், இலக்குமணன்.

*†இலட்சுமி, *V.* இலக்குமி.

*†இலட்டகம், இலட்டு, இலட்டுகம், (laddouka), espèce de gâteau, boulette de farine cuite dans le beurre ou l'huile, pain.

*†இலட்டுவம், (lathva), cheval.

இலணை, l'arbre அரசமரம்.

†இலண்டம், 1° crotte d'éléphant. 2° (இலண்டு), entêtement.

†இலண்டன், *m.* இலண்டி, *f. et n.*

(இலண்டு), personne ou animal intraitable, entêté, rétif, fâcheux: இலண்டிக்குதிரை cheval rétif.

†இலண்டு, caractère intraitable, entêtement. [te, jujubier.

*†இலதை, (latâ), plante rampan-

†இலத்தி. இலத்தை, crotte de cheval, d'éléphant, d'âne, de chameau.

இலந்தம், adj. d'இலந்தை, இலந்தங்கனி, இலந்தம்பழம் jujube.

இலந்தை, jujubier, étang, réservoir: —த்தம்பலம் excroissance sur l'écorce du jujubier, (causée par les insectes). [(lap, *dire*), ordre, précepte.

*†இலபி, 1° (labh, *gagner*), gain. 2°

†இலபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, (இலபி), *v.n. et a.* இலபிக்குதல், *n.v.* réussir, profiter, être profitable, avantageux, arriver, gagner, obtenir.

*†இலபிதம், 1° (labdha), gain, ordre, précepte, événement, ce qui arrive, action de manger. 2° (lapita), parole, discours. [fit, mérite.

*†இலபித்தம், (labdha), gain, pro-

†இலபித்தல், *n. v.* d'இலபிக்கிறது.

†இலப்பை, lappé, marchand, nom d'une certaine caste de mahométans.

*†இலம்பகம், (lambaka), chapitre, section, ouvrage divisé en livres ou parties, mais non en chapitres ou sections, joyaux de femme qui pend du haut de la tête sur le front, guirlande qui orne le front, guirlande.

இலம்படை, (இலம்பாடு), pauvreté, détresse.

*†இலம்பம், (lamba), 1° distance —, arc du zénith au pôle, ligne perpendiculaire, présent pour corrompre, grandeur, largeur. 2° *ou*

*†இலம்பனம், (lambana), chose suspendue, guirlande, parallaxe.

†இலம்பாடி, 1° Lambâdi, caste nomade de l'Inde, dont les habitudes ressemblent à celles des Bohémiens d'Europe; ils ont un langage particulier, trafiquent sur les grains et le sel, qu'ils transportent sur leurs bêtes de somme, d'une partie de la péninsule à l'autre. Ils sont adonnés au vol; les hommes volent surtout le bétail, et les femmes les enfans. 2° (இலம்பாடு), femme pauvre.

இலம்பாடு, (இல் *non*, அம், பாடு), pauvreté, détresse, bassesse.

இலம்பாட்டோன், (இலம்பாடு), pauvre, homme dans la détresse.

*†இலம்பிதம், (lambita), mouvement, pendre, chose suspendue, parallaxe.

இலம்பை. (இலம்படை), pauvreté, détresse, vexation, corvée: —ப்படுகிறது être dans la détresse.

*†இலம்போதரன், (இலம்பம், உதரம்), le ventru, *i.e.* Poulléyar.

*†இலயம், (laya), mort, destruction, perte, ruine, retraite, retenue, danse, espèce de danse, air, ton, temps égal (dans la musique et la danse), fonte des métaux, adhésion, union: இலயகாலம் temps de destruction, fin du monde; இலயக்கியானம் pensée de la mort, —que donne la mort, *ou* —த்தானம், —பிடி destruction, lieu où se rend l'âme à la mort, retraite; இலயமாகிறது être détruit, périr; —ஆன détruit, mort, perdu, péri; இலயந்தப்பிப்போயிற்று on a échappé à la mort, au danger de périr.

†இலயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, *v. n.* இலயித்தல், *n. v.* (இலயம்), périr, être détruit, se perdre, se retirer, être contenu, adhérer, s'unir, se joindre.

*†இலயை, (இலயம்), temps de destruction, temps —, mesure en musique, une des 10 règles pour la mesure.

*†இலலாடம், (lalâta), front: இலலாடரேகை ride, signe —, ligne sur le front; —விதி, *V.* தலைவிதி.

*†இலலாடிகை, (இலலாடம், ikâ), front, bijou —, signe qui se porte sur le front.

*†இலலாமம், (lalâma), marque, signe, insigne de la royauté, drapeau, cor, corne, queue. ‖ *V.* இலலாடிகை ‖ *ou*

*†இலலாலம், (lalâla), bijou, ligne,

cheval,signe sur le front, crinière, majesté.

*†இலலிதம்,(lalita), beauté,espèce d'air,air joli, badinage,pantomime; danse, marque de luxure, jeu de femmes. [anciens,femme,musc.

*†இலலிதை,(lalitâ),un des 32 airs

*†இலவங்கம்,(lavanga), giroflier, clou de girofle, cinnamome sauvage, cannelier, laurus cassia: இலவங்கப்பட்டை cinnamome, cannelle;—பத்திரி feuille de cannelier, espèce de remède;—ப்பூ clou de girofle.

*†இலவசம், (இலவம், சம்), don gratuit, chose faite ou donnée pour rien,gratification;—ஆய் gratis, gratuitement, pour rien; —ஆய்வேலைசெய்தாயோ as-tu travaillé pour rien?

*†இலவணம், (lavana), sel, salure, goût de sel: இலவணசமுத்திரம் mer de sel; —பஞ்சாட்சரம் sorte de prière magique, —de livre de magie,—de science magique; —பாஷாணம் espèce d'arsenic composé; —வித்தை espèce de science, science des sels.

*இலவந்திகை, V. கவலையேற்றம்.

*†இலவம், 1° (lava), sacrifice,petitesse, exiguité, la 60me partie d'un clin d'œil,8 momens, 36 clins d'œil, laine,poil, destruction,perte,correction, éloignement de faute, noix muscade,clou de girofle, numérateur, cotonnier. 2° *adj.de* இலவு:—பொதுமணி espèce de rubis.

*இலவலேசம், (இலவம், இலேசம்), un peu,tant soit peu:—ஆனாலும் si peu que ce soit; — உமில்லை absolument rien. [fils cadet de Râmen.

*†இலவன்,(lava), Laven, *n. pr.* le

*†இலவியம்,(lavya), V. இலவசம்.

இலவு,(*son adj.est* இலவம்), *ou* இலவமரம், cotonnier, arbre à coton, bombax pentandrum. Il donne de beau coton: இலவம்பஞ்சு son coton; —பிசின் sa gomme;—பூ sa fleur; இலவுகாத்தகிளிபோலே comme le perroquet qui attend le fruit du cotonnier,(espérance vaine).

*†இலவுகீகம், P. இலௌகீகம்.

*†இலவுங்கம், P. இலவங்கம்.

*†இலளிதம், P. இலலிதம், affabilité,agrément,langueur,lubricité, badinage, beauté, un des 28 livres des Sivénistes: இலளிதபஞ்சகம் un des 42 airs nouveaux. [து.

இலா, P. இல்லா, இல்லாத, இல்லா

†இலாகரி, V. இலாகிரி. [soutien.

*†இலாகவம், (lâghava), légèreté,

†இலாகம்,(இலாகு), saut.

இலாகன்,espèce de poisson.

†இலாகிக்கிறது,(இலாகு), sauter, cabrioler.

*†இலாகிரி,ivresse:—வஸ்து chose enivrante; —யெடுக்கிறது s'enivrer; —ஆன enivrant,ivre.

*†இலாகு, (இலகு), légèreté, soutien, saut, cabriole:—பாய்கிறது,—போடுகிறது sauter,faire des tours de force, —des sauts périlleux, cabrioler.

†இலாகை, façon, manière, bon marché: ஒரிலாகையாய்ப்பேசுகிறது parler d'une manière singulière; ஒரிலாகையாயிருக்கிறது être dérangé,—d'une humeur, —d'une façon différente des autres jours.

*†இலாக்கிரி,(lâkchâ),cire rouge.

†இலாக்கு,vexation.

*†இலாங்கலம்,இலாங்கலி,(lângala), charrue,cocotier,palmier et autres arbres semblables, pénis, la plante செங்காந்தள்.

*†இலாங்கூலம்,(lângoûla),queue couverte de poil,queue.

இலாசடி,இலாசடை,fatigue, lassitude,tourment:இலாசடைப்படுகிறது être fatigué.

*†இலாசம்,இலாசை, (lâdja, lâdjâ), grain grillé. [ல்.

இலாச்சம், la mesure dite மரக்கா

*†இலாஞ்சனம்,(lântchhana),marque,signe,point,nom.

*†இலாஞ்சனை, (*id.*), marque, signe, note, remarque, observation, renommée, réputation, fluctuation, vexation, indisposition, honte:—யாயிருக்கிறது être remarquable, remarqué, célèbre; —பண்ணுகிற

து honorer, estimer; —யுள்ளவன் homme considéré,célèbre; —க்குலேச்சல் discrédit, déshonneur, perte de la réputation;—க்குலேச்சல்பண்ணுகிறது déshonorer, diffamer, blesser la réputation, médire:—க்குலேச்சல்வருகிறது perdre sa réputation,être déshonoré.

இலாஞ்சி,cardamome.

*†இலாடம், 1° (lâta), Guzerate, faute, toile, habit. 2° fer de cheval, front, tamarinier: —கட்டுகிறது ferrer un cheval;இலாடசன்னியாசி yoghi mendiant et vagabond du Guzerate;—சங்கிலி chaîne très-combliquée du Guzerate (que portent généralement ces yoghis), rivalité, violence; — பாஷை langue du Guzerate; —லிபி,—வெழுத்து lettres—, caractères du Guzerate, V. தலைவிதி.

*†இலாடர், pl. (lâta), peuples—, yoghis du Guzerate.

†இலாடாணி, (இலாடம், ஆணி), clou à tête plate.

இலாதார், V.சஞ்சாயம்.

இலாந்துகிறது,தினேன், துவேன், து,த,v.a. இலாந்துதல், n.v. crépir.

*†இலாபம், (lâbha), gain, profit, utilité, avantage: இலாபங்காண்கிறது gagner,avoir—,tirer du profit; y avoir du profit; — பலிக்கிறது,—ஆகிறது,—ஆயிருக்கிறது être utile, avantageux,lucratif; —அற்றுப்போகிறது perdre, n'avoir aucun profit, être inutile; இலாபச்சேதம் perte du gain.

*†இலாபலோபம், இலாபாலாபம், (இலாபம், உலோபம், அலாபம்), le gain et la perte.

†இலாபிக்கிறது, பித்தேன்,பிப்பேன்,பி,பிக்க, (இலாபம்), gagner.

*†இலாமச்சை, இலாமிச்சு, இலாமிச்சை, (lâmadjdjaka), herbe odoriférante dite andropogon muricatum; *son adj. est* இலாமச்சம்: இலாமச்சம்வேர் racine d'andropogon...

†இலாயம், écurie, étable, graine de cardamome.

*†இலாலனே,இலாளனே, (lâlana), chérir, affection, caresse, cajolerie, badinage, chanson pour endormir, sollicitation. [lerie.

*†இலாலி, (lâli), louange, cajo-

*†இலாவணம், இலாவணி, (lâvana), liste de recrues, rôle de soldats, sel, conversation.

*†இலாவணியம், இலாவண்ணியம்,(lâvanya), grande beauté, amabilité.

*இலாவிருதம், (ilâvrouta), une des 9 divisions du monde connu des Indiens, le centre et la plus haute partie de l'ancien continent.

இலி, (இல்), ce qui n'a pas, non existence,sans; il se met à la fin des noms. *Ex.* அந்தநில மிறையிலி ce champ est sans impôt. [ture.

*†இலிகி, (likh,*écrire*), lettre,écri-

†இலிகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. a.* இலிகித்தல், *n. v.* (*id.*), écrire.

*†இலிகிதம்,(likhita), lettre, écriture, l'art d'écrire, calligraphie.

*†இலிகுசம்,*P.*இலகுசம்.

*†இலிங்கம்,(linga),marque,signe, symptôme, sexe,pénis, parties honteuses, lingam,figure indécente qui représente les 2 sexes accouplés et qui est adorée par les sectateurs de Siven, genre des noms, induction, conséquence, conclusion probable, prémisses conduisant à une conclusion, un des 32 உபநிஷதம், un des états d'un élève étudiant ou non marié, le pouranam du lingam, un des 18 pouranams, cinabre ou vermillon artificiel, nature, élément: இலிங்கங்கட்டி, இலிங்கதாரி linganiste,adorateur du lingam.Il le porte suspendu au cou dans une petite boîte de métal, ordinairement d'argent; இலிங்கசுத்தி purification du lingam ou de l'emblème de Siven en y mettant de nouvelles fleurs, V. சுத்தி;—ஸ்தானம் pénis; —பாஷாணம் espèce d'arsenic naturel; —புராணம் le pourânam du lingam;—ப்புடோல் la plante ஜவிரலி;—ப்புற்று, —ரோகம் mal vénérien;இலிங்கம்பூசிக்கிறது adorer le lingam,lui faire

des offrandes; ஆத்துமவிலிங்கம் lingam particulier d'enthousiaste sivéniste, auquel il tient tellement, qu'il croit devoir mourir, s'il vient à le perdre; இஷ்டலிங்கம் lingam commun ou exposé à la fantaisie de chacun, comme ceux des boutiques et des lieux publics; பஞ்சலிங்கம் les 5 formes imaginaires ou élémens, sous lesquelles on adore le lingam ou Siven, savoir: பிருதிவிலிங்கம் la terre adorée à காஞ்சிபுரம்; அப்புலிலிங்கம் l'eau adorée à திருவானைக்கா; தேயுலிலிங்கம் le feu adoré à திருவண்ணுமலே; வாயுலிலிங்கம் le vent adoré à Calastri ou திருக்காளத்தி; ஆகாயலிலிங்கம் l'air adoré à சிதம்பரம்

*†இலிங்கி, (இலிங்கம்), pénitent, religieux sivéniste, adorateur du lingam, hypocrite, prétendu dévot.

*இலிகை, இலிதை, (ilikâ), terre.‖ V. குறிப்பிசை.

*†இலிபி, (lipi), écriture, caractère, nombre, destin, crépissage, action d'enduire, — d'oindre.

†இலிபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. a. இலிபித்தல், n.v. (இலிபி), écrire, destiner, ordonner, réussir. [dienne.

*†இலிபித்தம், (lipta), minute in-

இலிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v.n. இலிர்த்தல், n.v. (சிலிர்க்கிறது), se dresser, le poil se hérisser (par un mouvement de joie intérieure), bourgeonner, pousser. [de pou.

*†இலிக்கை, (likkâ), lente, œuf

*†இலீலாவிநோதம், —விநோதம், (இலீலே), passe-temps, jeu lascif.

†இலீலிக்கிறது, (இலீலே), v.n. jouer d'une manière lascive.

*†இலீலே, (lilâ), jeu, amusement, passe-temps, raillerie, plaisanterie, badinage lascif, jeu—, cajolerie de femme, imitation des manières et de la tournure de quelqu'un, copulation, fable, histoire; மகாத்துமாக்களுடையலீலே merveilles des hommes inspirés, —des demi-dieux.

இலுதை, rat palmiste.

இலுப்பெண்ணெய், P. இலுப்பையெண்ணெய்.

இலுப்பை, l'arbre bassia longifolia; il donne de l'huile et est bon pour bois de construction: —க்கட்டி, —ப்பிண்ணுக்கு gâteau fait du marc de la graine de cet arbre; —க்கடுகு sédiment de son huile; —க்கொட்டை son noyau; —ப்பருப்பு pulpe de son noyau, sa graine; —யெண்ணெய், இலுப்பெண்ணெய் son huile; ஆலேயில்லாவூருக்கு இலுப்பைப்பூசருப்பட்டி dans un bourg où il n'y a pas de moulin à sucre, la fleur d'ilupei sert de sucre, *i.e.* faute de mieux, on se contente de ce que l'on a.

*†இலேககன், (இலேகம், ka), écrivain, teneur de comptes, compteur.

*†இலேகம், 1° lèkha), lettre, caractère, écriture, épitre. 2° (lêha), V. இலேகியம். [ciel, dieux de la fable.

*†இலேகர், (lèkha), habitans du

*†இலேகனம், (*id*.ana), lettre, écriture, feuille de palmier, action de racler la langue.

*†இலேகனி, (*id*.ani), plume, stylet, poinçon—, roseau à écrire

†இலேகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v.a. (*id*.), écrire, enduire, oindre.

*†இலேகியம், (lêhya), électuaire, sirop, ambroisie, action de lécher:—கூட்டுகிறது, —பண்ணுகிறது composer un électuaire. [கனி.

*†இலேகிணி, இலேகினி, V. இலே

*†இலேகை, (இலேகம்), lettre, écriture, ligne, marque.

*†இலேசம், (lêsa), subtilité, moment, petite division—, rapidité du temps, figure qui fait connaître par des signes ce qu'on pense intérieurement.‖*ou*

†இலேசு, (இலேசம்), petite quantité, peu, petitesse, minceur, légèreté, facilité, délicatesse, finesse: இலேசாய் légèrement, faiblement, peu; இலேசாயிருக்கிறது être léger, facile, mince, en petite quantité.

இலேசுணம், orpiment.

இலேந்து, இலேவுந்து, sel commun en masse, — en bloc.

*†இலேபம், 1° allégresse, poivre long, piper cubeba. 2° (lêpa), *ou*

*†இலேபனம்,(lêpana),enduit,crépissage, onction, onguent, poudre de sandal et autres aromates, remède aphrodisiaque, —excitant à la luxure, désir et puissance pour la copulation, érection du pénis,copulation: —இல்லாதவன் impuissant; —உள்ளவன் homme capable d'engendrer. [2° (lêpi),écriture.

*†இலேபி, 1° V. இலபி,இலேபிதம்.

*இலேபிதம்,(lêpita),enduit,action d'oindre, de frotter. [பு.

இலேம்புகம், la plante திலக்கடம்

*†இலேவனம், P. இலேபனம்.

இலேவாதேயி,échange,troc.

இலை,1° feuille(d'arbre,de plante), feuille de bétel,feuillet, plat d'herbes, avarice, ténacité. 2° P. இல்லை: இலைகிள்ளல், — கிள்ளுகிறது cueillir—, éplucher des feuilles; —க்கதவு persienne, porte ou fenêtre à jalousie; —க்கலம் plat de feuilles, feuilles cousues ensemble (pour servir de plat); —க்கள்ளி la plante euphorbia neriifolia; — க்கறி plat d'herbes, de légumes; —க்கிளி sauterelle dont les ailes ressemblent à une feuille,mantis;—க்குட்டி jeune bananier sans force; —க்குறடு longues tenailles d'orfèvre; —க்கொடி plante—, jardin de bétel; — க்கொழுக்கட்டை espèce de gâteau; —ச்சன்னல் persienne; —தைக்கிறது coudre des feuilles ensemble (pour servir de plat); —த்திரி feuille roulée qu'on met à l'oreille; —நிறம் couleur de feuille, le vert; —ப்பசளி, V. பெரும்பசளை; —பறிக்கிறது cueillir des feuilles; —ப்பாசி petite plante aquatique, lemna obcordata; —ப்புல்லு la plante tanicum marginatum;—மூக்கரிகத்தி, (மூக்கு, அரியும்),instrument pour couper la tige des feuilles; — யறுக்கிறது couper des feuilles; —யாகிருதி, — யாகாரம் se nourrir—,nourriture de feuilles; —யாடுபொலிசை (ஆடுகிறது), gain violent,—énorme; இலையினரம்பு fibres de feuille; —யுதிர்வு chute des feuilles, V. முதுகாடு; —வாகை l'arbre வாகை mimosa flexuosa; —வாணிபம் commerce de feuilles, culture—, commerce de bétel, d'herbes et de légumes; —வாணிபன்,—வாணியன் marchand de bétel,—de légumes;—யிலைக்கிறது ou

இலைக்கிறது, லைத்தேன், லைப்பேன்,லை,லைக்க, v.n. (இலை), devenir vert,fade,insipide,perdre son goût, se dégoûter. [sipidité,fadeur.

இலைத்தல்,n.v.du préc. verdir,in-

*‡இலைங்கம்,(இலிங்கம்),le pourana du lingam,le lingam.

*†இலையம், P. இலயம்.

இலையான்,mouche.

*†இலௌகிகம், (உலோகம், ika), mondanité, chose du monde, plaisir—,désir terrestre, —charnel, volupté,le monde: —ஆன, இலௌகிக mondain, terrestre,charnel: இலௌகிகதருமம் coutumes du monde.

இல்,1° maison, place, lieu, signe du zodiaque, mort, femme, maîtresse de maison, maîtresse. 2° terminaison de l'ablatif de lieu et de comparaison. Ex. ஊரிலிருந்தான் il était dans la ville:அழலிற்பிறழ்மணி pierrerie qui brille comme le feu:பாம்பினிற்கடிதுதேள் l'aiguillon du scorpion est plus sensible que la dent du serpent. 3° P. இல்லை et இல்லாத, non,il n'est pas, qui n'est pas ou n'a pas, sans.4° particule négative qui s'insère entre le gérondif et la terminaison des verbes. Ex. செய்திலன் il ne fait pas.

இல்புலப்பயன்றற்குறிப்பு, (இல்,புலம்,பயன்,தன்), figure qui représente comme existante une chose qui n'est pas.

இல்புலவேதுத்தற்குறிப்பு, (இல்,புலம்,ஏது, தன்), figure qui suppose une cause qui n'existe pas.

இல்பொருள்,(இல்), chose qui n'existe pas.

இல்ல,1°(இல்),3me pers.pl.neut.d'இல்லேன், ces choses ne sont pas. 2° inf. d'இல்லுகிறது.

இல்லடை,(இல், அடை), 1° V. இல்லுவமம். 2° chose mise en sureté

ou en dépôt dans une maison.‖ ou
இல்லடைக்கலம், (இல்), asyle, refuge dans une maison.
இல்லதாரம்,(இல்லம்), V. இல்லறம்.
இல்லது, 1° (இல்), ménage, meubles, chose de la maison. 2° (இல், non), chose qui n'est pas, cela n'est pas, mensonge: இல்லதுமுள்ளதுஞ் சொன்னான் il a dit vrai et faux.
இல்லம், 1° (இல்), maison, épouse, bonheur domestique, vie conjugale. 2° (P. சில்லம்), l'arbre தேற்றுமரம்.
இல்லர், (இல்லேன்), ils ne sont pas, ils n'ont pas, ceux qui ne sont pas ou n'ont pas.
இல்லல், 1° (இல்), gouvernement de la maison. 2° n.v.d' இல்லுகிறது, allée, passage, marche, fréquentation d'une maison, d'un lieu.
இல்லவள், 1° (இல்), femme, épouse, mère de famille, maîtresse de maison, propriétaire de biens-fonds. 2° (இல் non), femme pauvre.
இல்லவன், 1° (இல்), mari, maître de maison, père de famille, propriétaire. 2° (இல் non), homme pauvre.
இல்லவை, pl. d' இல்லது.
இல்லறம், (இல்), vertus domestiques, —de la vie conjugale, vie conjugale, état du mariage.
இல்லா, (part. et gér. d'இல்), qui n'est pas, qui n'a pas, n'étant pas, sans: —க்காட்டில், —க்கால், —விட்டால் si cela n'est pas, sinon, autrement: —த்தனம், V. இல்லாத்தனம்; —ப்பொருள் chose qui n'est pas, fausseté, chose impossible.
இல்லாச்சிரமம், (இல்), V. இல்லறம்.
இல்லாண்முல்லை, (இல்லாள்), forêt de l'épouse, pensée qu'un mari éloigné par discorde entretient au sujet des femmes.
இல்லாத, part. d'இல், qui n'est pas, qui n'a pas: —தனம் pauvreté, manque, indigence, néant: — படியால் cela n'étant pas, parce que cela n'est pas.
இல்லாதது, (இல் non), cela n'est pas, ce qui n'est pas, ce qui est absent: இல்லாததினால் cela n'étant pas, parce que cela n'est pas, — n'existe pas. [cela n'est pas, cela n'étant pas.
இல்லாதால், (இல்லாது, ஆல்), si
இல்லாது, இல்லாதே, இல்லாமல், gér. de இல், n'étant pas, sans: பணமில்லாமல் sans argent; இல்லாதிருக்கிறது, இல்லாதேயிருக்கிறது, இல்லாமலிருக்கிறது être sans, manquer de, être absent; இல்லாதிருக்கை absence; ஒன்றுமில்லாதிருக்கை le néant; ஒன்றுமில்லாதிருக்கையிலெல்லாவற்றையுஞ் சுவாமியுண்டாக்கினார் Dieu a tout créé du néant; விசுவாசமில்லாமலிருக்கிறது manquer de foi, de confiance; இல்லாது—, இல்லாதே—, இல்லாமற்போகிறது être sans, aller sans; இல்லாதே போனால், இல்லாதிருந்தால், இல்லாதிருக்கில், இல்லாதாகில் sinon, autrement, si cela n'est pas; வாசியில்லாவிட்டாலாக்கினைப்படுவாய் lis, sinon tu seras puni.
இல்லாமை, n.v.de இல், non-existence, néant, manque, défaut, indigence, pauvreté: இல்லாமையினாலே par manque de, par pauvreté; இதில்லாமையால் cela manquant.
இல்லாய், (இல்லேன்), tu n'es pas, tu n'as pas. [வர்.
இல்லார், (id.), 1° ennemis. 2° V. இல்
இல்லாவாட்டி, (இல்லா, ஆட்டி), femme pauvre. [me pauvre.
இல்லாவாளன், (id., ஆளன்), hom-
இல்லாவிட்டால், (id. விட்டால்), sinon, autrement.
இல்லாள். 1° (இல்லேன்), elle n'est pas, elle n'a pas. 2° V. இல்லவள்.
இல்லான், 1° (id.), il n'est pas, il n'a pas. 2° V. இல்லவன்.
இல்லி, 1° P. சில்லி, petit trou, l'arbre dit—, feuille de தேற்றுமரம், poivre long. 2° (இல் non), femme qui manque de quelque membre: —க்கண்ணன் louche dont les yeux ne peuvent supporter la lumière; —க்குடம் cruche percée. [ment, largeur.
இல்லிடம், (இல்), maison, loge-
இல்லீர், (இல்லேன்), vous n'êtes pas, vous n'avez pas. [d'இல்லுகிறது.
இல்லு, 1° P. இல், maison. 2° imp.

இல்லுகிறது,ல்லினேன், ல்லுவேன்,ல்லு,ல்ல,*v.n.*(இல்),passer,traverser,marcher, aller, se retirer, fréquenter une maison,—un lieu.

இல்லுவமம்,(இல்,உவமம்), comparaison avec une chose imaginaire, —qui n'existe pas.

இல்லுனர்,(இல்), amis,parens.

இல்லென்கிறது,(இல்,என்கிறது), *v.n.* இல்லென்றல்,*n.v.*dire non, nier, demander l'aumône,mourir.

இல்லேன்,(இல்), இல்லாய், இல்லான்,இல்லாள்,இல்லது *ou* இன்று,இல்லோம்,இல்லீர்,இல்லார், இல்ல,ou இல்,je ne suis pas,ou je n'ai pas, tu n'es pas,etc...

இல்லை,1° (இல்),non,ne pas. Il nie l'existence ou la présence,et se joint aux noms,aux pronoms, aux infinitifs en அ, aux noms verbaux et aux noms appellatifs, et quelquefois aux personnes des verbes. *Ex.* இங்கேயரிசியில்லை il n'y a point de riz ici; எனக்குவீடில்லை je n'ai pas de maison; அங்கேயவனில்லை il n'est point là; அவன்வரவில்லை,—வந்ததில்லை, வந்தானில்லை il n'est point venu; அதைச்செய்தவனிங்கேயில்லை celui qui a fait cela n'est pas ici; இல்லையோ n'est ce pas? n'y a-t-il pas? வருகிறுயோவில்லையோ viens-tu ou non? இல்லையே point du tout; இல்லையென்கிறது dire non, —qu'il n'y a pas, nier l'existence de,mourir; இல்லையாகில், —யென்கில், —யென்றல் sinon, autrement; அவனுக்குஇதுவுமில்லை அதுவுமில்லை,il n'a ni ceci ni cela; துப்பறவில்லை,சுத்தமாயில்லை, பரிச்சேதமில்லை point du tout, rien absolument. 2° இல்லை *acc.de* இல்,maison. 3° *P.*இல்லாய். 4° mourir.

இல்லொழுக்கம், (இல்), pratique des vertus domestiques, —propres à la vie conjugale,vie honnête des époux.

இல்லோம், (இல்லேன்), nous ne sommes pas.

இல்லோள், *V.* இல்லவள்.

இல்லோன், *V.* இல்லவன்.

இல்வழக்கு, (இல்),procès injuste, —sans fondement, —touchant une maison, querelle domestique.

இல்வாழ்க்கை,(இல்), vie conjugale, vie—, bonheur domestique, état du mariage, joie domestique, (depuis celle du chef de la famille jusqu'a celle de la nourrice): —விரி description de 10 particularités dont la première est l'éloge d'une compagne que le chef de famille fait devant son épouse et la dernière la manifestation de leur amour.

இல்வாழ்வு,(இல்),*V.*இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்வான், —வாழ்வோன், (*id.*), homme marié, — qui vit en ménage, maitre de maison.

இல்வாழ்வாள்,—வாழ்வோள்,(*id.*), femme mariée,—qui vit avec son mari,maitresse de maison.

இவக்காண்,(இ *dém.*கண்), maintenant,ici,ce temps-ci,ce lieu-ci.

இவடம்,*P.*இவ்விடம்.

இவணம்,(இவண்),ici,ce lieu-ci.

இவண்,(இ *dém.*அண்), ce lieu-ci.

இவருகிறது *ou* இவர்கிறது, ர்ந்தேன்,ருவேன்,*ou* ர்வேன்,ரு,*ou* ர்,ர, *v.a.*désirer,convoiter, aspirer, s'élever,monter, arriver.

இவருதல்,*ou* இவர்தல்,*n.v.du préc.* désir,grand désir, élévation, lever, ascension,montée,arrivée,conduite, lieu étroit,abondance.

இவர்,1° *hon.de* இவன், lui, celui-ci.‖*ou* இவர்கள் *pl.*eux,elles. 2° *imp. et part.de* இவருகிறது.

இவவு,dégradation,bassesse.

இவள்,*f.d'*இவன்,elle, celle-ci: இவளது d'elle,ce qui est à elle.

இவறல், 1° *n. v. d'*இவறுகிறது, désir, grand désir, concupiscence, luxure,avarice, 2° (இவறுதல்,அல்), oubli.

இவறன்மை, 1° (இவறல்,மை),désir,avarice. 2° (*id.*அன்மை),indifférence.

இவறுகிறது, றினேன், றுவேன், று,ற,*v.n.*இவறுதல்,*n.v.* convoiter, être avare,avide.

இவற்று;*obl.de* இவை.

இவன், (இ *dém.*), *pro.*lui, celui-ci:இவனது de lui,ce qui est à lui.

இவாள்,P.இவர்கள். [rivage.
இவாவு, montée, accroissement,
இவாவுகிறது,வினேன், வுவேன், வு,வ,(இவாவு),v.n. இவாவுதல், n.v. augmenter,croître,monter.
இவுளி,cheval: இவுளிமறவன் cavalier de la garde royale, —de la suite du roi, cavalier.
இவை, இவைகள், இவ், pl.n.de இவன்,ces choses-ci:obl. இவற்று, இவற்றின்,இவையற்று,இவையற்றின்.
இவ்,(devant une voyelle இவ்வ்), P.இந்த,ce,cette,ces,ces choses-ci.
இவ்வண்ணமே, (இ dém.வண்ணம்,ஏ), ainsi,de cette manière.
இவ்வளவு,(id. அளவு), cette mesure, autant que ceci.
இவ்விடம்,(id. இடம்), ce lieu-ci, ici: இவ்விடத்தில் ici.
இவ்விரண்டு,1° (id. இரண்டு),ces deux, ces 2 choses-ci. 2° (இரண்டு, இரண்டு), deux à deux, bini.
இவ்விருவர்,(இ dém. இருவர்), ces 2 personnes,ces deux-ci: இவ்விருவரும் ces 2 personnes ensemble. [de-ci.
இவ்வுலகம், (id. உலகம்), ce mon-
இழக்கிறது, ழந்தேன், ழப்பேன், ழ,ழக்க, v. a. et இழந்துபோகிறது, perdre, éprouver une perte; இழந்திருக்கிறது avoir perdu; தேவசிநேகத்தையிழக்கிறது perdre l'amour de Dieu;சிரமிழந்தான் il a été décapité; தகப்பனையிழக்கிறது perdre son père, devenir orphelin.
இழத்தல்,n.v.du préc.perte.[perdu.
இழந்த,part. d'இழக்கிறது, qui a
இழப்பன், (இழப்பு), homme pauvre, délaissé, qui a tout perdu.
இழப்பாளி, (id. ஆளி), prodigue, dépensier, dissipateur.
இழப்பிக்கிறது,ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க, v. caus. d' இழக்கிறது, faire perdre.
இழப்பு, n.v.d' இழக்கிறது,perte, détriment, dommage, privation, omission, bassesse: இழப்பாய்ப்போகிறது se perdre, tomber en ruine.
இழப்புணி,(இழப்பு, உண்கிறது), V. இழப்பன். [soin des funérailles.
இழவாளி,(இழவு, ஆளி),celui qui a
இழவு, n.v.d' இழக்கிறது,1° perte, privation, manque, défaut. 2° lamentation, deuil (pour les morts), funérailles, mort: —காரன் celui qui mène le deuil, chef des funérailles; —கொண்டாடுகிறது célébrer—,faire les funérailles;ou—கொடுக்கிறது pleurer un mort, se lamenter aux funérailles, comme les femmes en se frappant le sein, compâtir à la perte; — கொடுக்கிறது tourmenter,vexer;—ச்செலவு dépenses des funérailles; —பட்டபாடாயிருக்கிறது être triste comme à un enterrement; —விழுகிறது, — விழுதல் mourir,la mort survenir,—frapper; —விருவுகிறது célébrer—,faire les funérailles;—வீடு maison de deuil, —où il y a un mort; இழவுக்கடிக்கிறது, (இழவுக்கு, அடிக்கிறது), se frapper la poitrine à des funérailles etc..., se tourmenter en vain; இழவுக்குப்போகிறது aller aux funérailles, aller faire une visite de condoléance; அவளோடே ou அத்தோடே இழவுகொடுக்கவேண்டும் avec cette femme ou avec cela on est forcé de se lamenter comme à des funérailles,i.e. on éprouve une peine extrême; அந்தவீட்டி விழவுபட்டபாடாயிருக்கிறது dans cette maison on n'éprouve que deuil et chagrin.
இழவெடுக்கிறது,(இழவு, எடுக்கிறது), mourir:அவனிழவெடுக்க puisse-t-il mourir! அவன்வீடு இழவெடுத்துப்போக puisse la mort entrer dans sa maison!
இழவோலை, (இழவு, ஓலை), lettre d'invitation à des funérailles, lettre qui annonce une mort.
இழி,1° mépris,bassesse.2° imp. et part. d'இழிகிறது, bas,vil.
இழிகடை, (இழி), absolument le plus bas. [pière est ouverte.
இழிகண், (id.), œil dont la pau-
இழிகிறது,ழிந்தேன், ழிவேன், ழி, ழிய, v.n. descendre, mettre pied à terre, s'abaisser, s'avilir, diminuer, être abaissé, humilié, enfoncé, bas, avili.

இழிகுலம்,(இழி),basse caste.

இழிகுலத்தோர்,(இழிகுலம்), gens de basse caste, descendans d'une personne de haute caste et d'une autre de basse caste.

இழிக்கிறது,ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி,ழிக்க, v.a. d' இழிகிறது, descendre, déposer, abaisser, avilir, supplier. [marque frétrissante.

இழிங்கு,(இழி), bassese, cicatrice,

இழிசனர், (இழி,சனம்),gens vils, ignorans.‖ V. இழிஞர்: இழிசனவார்த்தை langage du bas peuple.

இழிசொல், (இழி), parole indécente,—vile, —basse, —injurieuse, discours inconvenant. Il y en a de 4 sortes 1° கோள் rapport, calomnie. 2° பொய் mensonge. 3° கடுஞ்சொல் paroles offensantes. 4° பயனில்சொல் paroles inutiles.

இழிச்சல், n.v. d' இழிச்சுகிறது: —வாய் bouche ouverte.

இழிச்சுகிறது,ச்சினேன், ச்சுவேன்,ச்சு,ச்ச, v.a. இழிச்சுதல்,n.v.(இழிக்கிறது), descendre, décharger, abaisser, lâcher, mépriser, soumettre, rejetter sur, lâcher—, abaisser la détente d'un fusil: உன்குற்றத்தையென்மேலிழிச்சினுய் tu as rejetté ta faute sur moi.

இழிச்சொல்,V.இழிசொல்.

இழிஞர், (இழி), bas peuple, gens vils,—méprisés, —de basse caste.

இழிதகவு, (id.),mépris, chose méprisable,—infamante, pauvreté, abjection. [இழிசொல்.

இழிதகுசொல்,(id. தகுகிறது), V.

இழிதல், n. v. d' இழிகிறது, descente, abaissement, avilissement, infamie, défaut, diminution.

இழிதிணை, (இழி), genre vil,—neutre; il comprend les objets inanimés ou privés de raison.

இழித்தல், n. v. d' இழிக்கிறது, descente, dégradation, déposition, avilissement, assujettissement, supplique. [vil.

இழிந்த, part. d' இழிகிறது, bas,

இழிந்தேறும்வழி,(இழிந்து, ஏறும்), chemin inégal, qui monte et descend.

இழிந்தோர்,(இழிகிறது), V. இழிஞர்

இழிபு, 1° n.v. de இழிகிறது, bassesse, abjection, humiliation, humble position, degré infime, minimum, figure qui consiste à déprécier, dépréciation. 2° gér. P. இழிந்து.

இழிப்பு, n.v. d' இழிக்கிறது, déshonneur, infamie, mépris, dérision, dédain, subjection, abaissement.

இழியல், n.v. d' இழிகிறது: இழியற்கண், V. இழிகண்.

இழிவு, n.v.d' இழிகிறது, bassesse, abjection, basse condition, lieu bas, creux, trou, mépris, affront, déshonneur, perte, destruction, faute: இழிவான, இழிவுள்ள vil, bas, avilissant, déshonorant, ignominieux; —சொல்லுகிறது parler avec mépris; —சிறப்பு exposition de la bassesse de quelque chose; — ச்சிறப்பும்மை le mot உம் marquant le mépris: Ex. பூனையுமதைத்தின்னுது un chat même ne mangerait pas cela. [avare.

இழுகுணி, (இழுகுகிறது, உணி),

இழுகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. இழுகுதல், n. v. lésiner, être avare, reculer.

இழுக்கடிக்கிறது, (இழுக்க, அடிக்கிறது), différer de payer, remettre de jour en jour le payement.

இழுக்கம், (இழுக்குகிறது), manque, diminution, faute, erreur, reculement, injure, écart du chemin.

இழுக்கல், n.v. et opt. d' இழுக்கிறது, et d' இழுக்குகிறது, action de pousser, de tirer, de différer, de glisser, de tomber, terrain glissant, écart, relâchement, nonchalance.

இழுக்கிறது, ழுத்தேன், ழுப்பேன், ழு, ழுக்க, v.a. tirer, entraîner, traîner, attirer, exciter, persuader, presser, pousser, différer, retarder, prolonger, tirer en longueur, remettre de jour en jour, coûter, jouer de la flûte, monter la gamme, reculer, puiser, glisser, faillir, s'égarer, se tromper: இழுத்துப்பறிக்கிறது, —வாங்குகிறது ravir, prendre par force; —வைகிறது décrier, injurier, diffamer; தாயையிழுத்துவைகிறது décrier la mère de quelqu'un pour le désho-

norer; சிலுவையிழுத்துச்சுமந்தால் திகமாய்க்கனக்கும் si vous trainez votre croix, elle deviendra plus pesante; பேச்சிழுக்கிறது prolonger la conversation; இந்தக்காரியம்வெகுபணமிழுத்தது cette affaire a coûté beaucoup d'argent; நெஞ்சினின்றுபெருமூச்சிழுத்தான் il a poussé un soupir du fond de son cœur; இழுத்துக்கொண்டுவருகிறது différer, prolonger, remettre de jour en jour, traîner, amener de force; — க்கொண்டுபோகிறது entrainer, emmener de force.

இழுக்கு, 1° bassesse, ignominie, déshonneur, perte, destruction, erreur, écart, fausseté, oubli, bagatelle, peine, partie d'un bijou. 2° *imp. et part. d'* இழுக்குகிறது: — வைக்கிறது, (*avec dat.*), jeter du déshonneur sur.

இழுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. n.* glisser, faillir, se tromper, s'égarer, reculer.

இழுக்குதல், *n.v.d'* இழுக்கிறது, *et d'* இழுக்குகிறது, action de tirer, d'entrainer, d'exciter, de monter la gamme, de glisser, de reculer, etc... entrainement, erreur, écart.

இழுக்குடையான், (இழுக்கு, உடையான்), homme vil, bas peuple: — பாட்டுக்கிசைநன்று un bon air relèvera la chanson d'un mauvais poète.

இழுக்குநர், (இழுக்குகிறது), ceux qui trainent.

இழுசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. a.* barbouiller, frotter, enduire.

இழுது, beurre fondu, graisse, douceurs, friandise.

இழுதுகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v. n.* இழுதுதல், *n.v.* (இழுது), engraisser, devenir gras.

இழுதை, démon, benêt, sot, ignorant, mensonge.

இழுத்தல், *V.* இழுக்குதல்.

இழுத்து, *gér. d'* இழுக்கிறது.

இழுபறி, (இழுக்கிறது, பறி), importunité, embarras, ennui: — ப்படுகிறது être importuné, ennuyé, embarrassé. [boîte d'un coffre.

இழுப்பறை, (இழுப்பு, அறை), tiroir,

இழுப்பாட்டம், இழுப்பாட்டியம், (*id.* ஆட்டம்), délai, retard.

இழுப்பாணி, (*id.* ஆணி), partie d'une charrue, retardataire, temporiseur.

இழுப்பு, *n.v.d'* இழுக்கிறது, délai, retard, remise, obstacle, difficulté, action de tirer, de pousser, courant, rapidité, violence du courant, accord, union, combinaison, prolongation du son: — பண்ணுகிறது différer, tarder; — இழுப்பாயிருக்கிறது être rapide, violent, entrainant, inconstant; இழுப்பில்லை il n'y a pas d'obstacle, de difficulté, de courant; இழுப்பிலேயிருக்கிறது, — வந்திருக்கிறது être remis, différé, en suspens, en délai; இழுப்புண்கிறது, இழுப்புண்டுபோகிறது être emmené, entrainé, tiré en longueur; இழுப்புண்டு il y a empêchement, retard; — மெத்த il y a bien des délais; — வலை filet que l'on tire à terre; — வகை procédé clandestin, délai; — வைக்கிறது différer, mettre du retard; இழுப்புள்ளவன் homme lent et irrésolu; இழுப்பும்பறிப்புமாய்க்கிடக்கிறது se saisir et se tirer l'un l'autre dans une querelle; அவன்பேச்சிழுப்பாயிருக்கிறது ses paroles ne sont que remise et irrésolution.

இழுமு, இழும், joie, plaisir, douceur, friandises, confitures: இழுமெனல் être doux, douceur, imitation d'un son doux. [tard.

இழுவல், (இழுக்கிறது), délai, re-

இழுவை, 1° (இழுக்கிறது), ce qu'on traine, trace de ce qu'on a trainé, action de trainer, de tirer. 2° இழுவை certain arbuste épineux: — க்கயிறு corde à tirer, longue corde.

இழை, 1° fil, bijou, joyau, ornement, bracelet, troupe. 2° *imp. et part. d'* இழைகிறது, *et d'* இழைக்கிறது: — கட்டுகிறது, — தைக்கிறது, — பிடிக்கிறது coudre une blessure, recoudre, reprendre les mailles; — க்கயிறு corde mince, ficelle; — க்குளிர்த்தி poli d'une étoffe; — நெருக்கம் poli d'une étoffe, tissu bien serré; — ப்புடைவை

bel habit, belle toile; —போடுகிறது, —யிடுகிறது, — யோட்டுகிறது ravauder, rentraire, raccommoder: —யெடுக்கிறது démêler des fils; —யோடுகிறது mesurer avec un fil, dévider du fil, faufiler; நாலிழைநெய்சவு tissu de 4 fils unis; மூன்றிழைத்தையல் tricot de triple fil.

இழைகிறது, ழைந்தேன், ழைவேன், ழை, ழைய, *v.n.* se frotter l'un contre l'autre, s'accoupler (les serpens), s'unir, se mêler, s'amollir: இழையத்தீட்டுகிறது bien aiguiser; மூங்கிலொன்றோடொன்றிழைந்து பற்றிக்கொள்ளும் les bambous s'enflamment en se frottant l'un contre l'autre; பாம்புகளொன்றோடொன்றிழையும் les serpens s'accouplent ensemble, les méchants s'unissent entr'eux

இழைக்கிறது, ழைத்தேன், ழைப்பேன், ழை, ழைக்க, *v.a. de* இழைகிறது, raboter, doler, polir, oter les nœuds d'un roseau, dévider du fil, broyer ou composer un remède, enchasser des pierreries, faire, mêler, mixtionner, tresser, tisser, proposer, examiner: இழைத்தநாள் jour marqué, le dernier jour.

இழைக்கூடு, (இழை), rabot.

இழைக்கை, 1° *n.v. V.* இழைத்தல். 2° *P.* இழைக்காய், 2me *pers. sing. nég. d'* இழைக்கிறது.

இழைதல், *n.v.d'*இழைகிறது, mixtion, mélange, union, accouplement, frottement, langueur.

இழைத்தல், *n. v. d'*இழைக்கிறது, action de raboter etc... mélange, mixtion, composition, action.

இழைபு, *n.v. d'* இழைகிறது, vers sans consonne rude, ce qui est une des 8 beautés des vers. [இழைத்தல்.

இழைப்பு, *n.v. d'* இழைக்கிறது, *V.*

இழைப்புளி, (இழைப்பு, உளி), rabot, rabot pour faire des cannelures. ‖ *V.* சீவுளி.

இழையூசி, இழைவாங்கி, (இழை, ஊசி), aiguille fine, —pour rentraire ou ravauder.

இள, *adj. d'*இளமை, tendre, jeune, faible, léger: இளநிறம்... voyez au mot இளந்.

இளகடி, (இள), vestibule des maisons de brâmes.

இளகல், *n.v. d'*இளகுகிறது, flexibilité, souplesse, mollesse, adoucissement, ralentissement, amollissement, attendrissement, sensibilité, compassion, tendresse.

இளகாத, *part. nég. d'* இளகுகிறது, dur, inexorable, insensible.

இளகின, tendre, compatissant, *part. de*

இளகுகிறது, *sync.* இளகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n.* இளகுதல், *n.v.et* இளகிப்போகிறது, s'amollir, s'attendrir, s'adoucir, compâtir, s'apaiser, se ralentir, devenir pliant, mou, flexible, humide, poli, doux au toucher, compatissant: இளகப்பண்ணுகிறது, *ou*

இளகுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. d'*இளகுகிறது, attendrir, amollir, rendre flexible...

இளக்கம், *n.v.d'* இளக்குகிறது, *V.* இளகல்.

இள்க்கரம், *P.* இளக்காரம். [ளகல்.

இளக்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, (இளக்காரம்), *v.n.* இளக்கரித்தல், *n.v.* être fatigué, lassé, épuisé, relâché, détendu, s'affaiblir, condescendre, s'accommoder, s'amollir, faiblir et reculer: இளகரித்துப்போகிறது être abattu, découragé.

இளக்காரம், (இளமை, காரம்), condescendance, complaisance, indulgence, bonté, bon naturel, amollissement: — ஆயிருக்கிறது céder facilement, *ou*; —கொடுக்கிறது être indulgent, condescendre, donner trop de liberté; இளக்காரக்காரன் homme complaisant, indulgent; பிள்ளைக்கிளக்காரங்கொடுத்ததினாற் பயப்படுகிறதில்லை l'enfant ne craint point parce qu'on lui a donné trop de liberté.

இளக்குகிறது, *sync.* இளக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a.de* இளகுகிறது, *et* இளக்குதல், *n.v.ou* இளக்கிவிடுகிறது, amollir, adoucir, attendrir, relâcher, détendre, lâcher.

இளங், *P.* இளம், *adj. d'*இளமை: — கதிர் épi tendre, rayon du soleil levant, soleil levant; — கலையன் espèce

de riz;—கற்றி, (*P.* கற்று), jeune vache; —கன்று jeune veau; —buffle, —arbre;—காய் fruit vert,—nouvellement formé;—காயரும்பல் le fruit se former;—கார் espèce de riz; —கால் jeune rejeton,—tige;*ou*—காற்று vent doux, zéphir; —குடர் dernier intestin; —குரல் voix douce,—d'enfant, jeune épi; —கொடி cordon ombilical, arrière-faix, femme;—கொடியார் femmes (à cause de leur taille fine); —கொற்றி jeune veau, —vache; —கோக்கள்,les Vaissiers subdivisés en பூவைசியர் cultivateurs;தனவைசியர் marchands;கோவைசியர் bergers, pâtres.

இளசு, *P.* இளசு, chose tendre, —jeune,—non mûre, jeune veuve.

இளஞ்,*P.*இளம், *adj. d'*இளமை:—சந்திரன் jeune lune, croissant; —சாயம் couleur légère,—non foncée, —blanchâtre; —சாவி moisson en herbe desséchée faute de pluie;—சூடு chaleur douce: —சூல் épi tendre, —qui commence à paraître, embryon; —செவப்பு, —சிவப்பு,rouge tendre,—non foncé.

இளநாக்கடிக்கிறது,(இள, நாக்கு, அடிக்கிறது), hésiter en parlant, dire des choses dont on n'est pas sûr.

இளந்,*adj.de* இளமை, jeune, tendre,faible,léger:இளநிறம் teinte légère,—blanchâtre;—நீர் eau de coco non mûr, coco tendre, éclat blanchâtre des pierres précieuses;—நீர்க்காய் coco encore tendre; —நீர்க்குழம்பு espèce de médecine;—நீலம் bleu clair; —நெஞ்சு cœur tendre, compatissant,esprit faible,timide;—நெஞ்சுக்காரன்,—நெஞ்சன்,*m.* —நெஞ்சுக்காரி,—நெஞ்சி, *f.*homme—,femme qui a le cœur tendre, compatissant,sensible,l'esprit pliant, timide; இளந்தயிர் lait à moitié caillé;—தலை 1° jeune tête, tendre tête d'enfant, —d'herbe, faiblesse,souplesse. 2° (இழந்து, அலை),pauvreté, perte;—தலைக்கைம்பெண்சாதி jeune veuve; —தாரி jeune homme, —garçon;—தாரிக்குற்றம் faute de jeune homme, à laquelle on ne peut appliquer la rigueur des sastras, ou de la justice; —தாரிப்பட்டம் succession d'un mineur sous un tuteur; —தாரிக்கன்று jeune veau, —plante; —தென்றல் vent léger du midi; —தோப்பு bosquet de jeunes arbres; —தோய்த்தல் lait qui commence à se cailler; —தோய்த்தல்த்தயிர் lait à demi caillé;—தோய்த்தல், *ou*—தோயல் légère trempe (des outils, des armes et des métaux).

இளந்தை,(இளம்), enfant,jeunesse, ce qui est jeune, *ou* இளந்தைவயசு jeune âge (jusqu'à 30 ans).

இளப்பம், *P.* இளப்பம், bassesse, infériorité, qualité inférieure,mal, malheur, infortune, dommage, faiblesse: —ஆயிருக்கிறது être d'une qualité inférieure; —ஆனசரக்கு marchandises de qualité inférieure; —வருகிறது un déshonneur—, une dégradation survenir; இந்தச்சரக்கிளப்பம் ces marchandises sont d'une espèce inférieure; சாதியிளப்பம் infériorité—, bassesse de caste; இளப்பக்காரன் pauvre sujet, homme dégradé, sans réputation, sans fortune,sans valeur,sans talent.

இளமட்டம், (இள), ce qui est jeune, jeunesse.

இளமண்,(*id.*),terre sablonneuse.

இளமண்டை, (*id.*), tête tendre, sans fermeté. [midi.

இளமத்தியானம், (*id.*), l'avant-midi.

இளமலர்,(*id.*),bouton prêt à fleurir.

இளமழை,(*id.*), pluie légère.

இளமின்னல்நிறம், (இள, மின்னல்),jaune clair.

இளமை, tendreté, chose tendre, âge tendre, enfance, jeunesse, folie, trouble d'esprit,sottise: —ச்செல்வி, —ப்பருவம் âge tendre;—ப்பருவங்கடந்தவர்கள் personnes d'âge mûr; —யுள்ளவன் jeune homme; — வழிபாடுகள் légèreté, inconstance propre à la jeunesse, élémens; இளமையிற்கல் étudie dans la jeunesse: இளமையிலேபுண்ணியத்தோடே பழகு accoutume-toi à la pratique de la vertu dès l'enfance. [homme.

இளமையோன், (இளமை), jeune homme.

இளம், *adj. de* இளமை, jeune, tendre, léger, faible: — பசி faim légère, —du matin; — பச்சை vert peu foncé; — பதம் demi-cuisson, demi-maturité, demi-température, demi-coagulation; —பயிர் moisson en herbe, riz ou autre plante céréale propre à être transplantée; — பருவம் jeune âge, *V.* இளம்பதம்; — பறியல் ce qui étant encore jeune et tendre a été arraché ou enlevé; — பாகம் demi-cuisson; —பாடு imperfection, ce qui est incomplet, *V.* இளம்பதம்; —பாடாயிருக்கிறது n'être qu'à demi mûr ou cuit, être dans un état qui ne pourra parvenir à la perfection, à la maturité;—பாடானது ce qui est imparfait, ce qui n'est pas mûr; —பிடி fille, femme; —பிராயம் jeune âge, enfance;—பிள்ளை jeune enfant; — பிள்ளைவாதம் maladie —, pleurésie des enfans;—பிறை lune à son croissant, 1er quartier;—புல் herbe tendre, chiendent;—பூவரும்பு,(பூ, அரும்பு). bouton nouvellement fleuri.

இளவடி, இளவட்டி, (இள), distillation imparfaite, —faite avant la température voulue.

இளவரகு,(*id.*), வரகு en herbe.

இளவரசு, இளவரசன், (*id.* அரசு, அரசன்), jeune roi,—prince, fils de roi, prince héritier présomptif de la couronne,—associé au trône.[reine.

இளவரசி, (இள, அரசி), *f.* jeune

இளவல், (இள, அல்), jeune homme, enfant, frère cadet, ce qui n'est pas mûr, ni dur. [petits enfans.

இளவழிபாடு, (இள), science des

இளவன், espèce d'arsenic préparé.

இளவாடை, 1° (இள), vent léger, —léger du nord, odeur faible. 2° (*id.* ஆடை), crème légère. [leil levant.

இளவாதித்தன், (*id.* ஆதித்தன்), so-

இளவாரிப்பு, — வாரிப்பு, (இள), amollissement, devenir humide.

இளவிளவேனில், (*id.* இள), temps où les arbres bourgeonnent.

இளவுச்சம் (*id.* உச்சம்), l'avant-midi. [tié caillé.

இளவுறை, (*id*, உறை), lait à moi-

இளவெந்நீர், (இள), eau tiède.

இளவெய்யில், (*id.*), chaleur modérée (surtout du matin. [mal-formées.

இளவெழுத்து, (*id.* எழுத்து), lettres

இளவேந்து, (இள), *V.* இளவரசு.

இளவேனில், (*id.*), chaleur modérée, chaleur, *ou* இளவேனிற்காலம், —வேனிற்பருவம் saison tempérée, *i. e.* les mois de சித்திரை et de வைகாசி *ou* avril et mai; இளவேனிலுரிமை propriétés de la saison tempérée, savoir: le souffle du vent du sud, la joie des oiseaux et des scarabées, la floraison de différens arbres, la chute des mangues, l'amaigrissement de certains insectes et oiseaux.

*இளாவிருதம், (*P.* இலாவிருதம்), une des 9 divisions du monde connu des Indiens, c'est le centre de l'ancien continent.

இளி, 1° déshonneur, disgrâce, dégradation, honte, marque de mépris, moquerie, ris, rire fou, —extravagant, concorde, l'un des 7 sons ou notes, le son qui (selon les Indiens), vient du front, une des cordes du luth. 2° *imp. et part. d'* இளிகிறது *et d'* இளிக்கிறது.

இளிகிறது, ளிந்தேன், ளிவேன், ளி, ளிய, *v.n.* (இளி), être bas, abject, vil, s'avilir, s'abaisser.

இளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. a.* (இளி), bâiller, avoir la bouche béante et montrer les dents, ouvrir de force, avilir, mépriser, rire, *ou* இளித்துக்கொள்ளுகிறது déflorer: குரங்குபோ லிளித்த வாயன் homme qui a la bouche béante et montre les dents comme un singe. [yeux chassieux.

இளிச்சகண், (இளிச்ச, *P.* இளித்த),

இளிதல், 1° *n. v. d'* இளிகிறது. 2° *P.* இழிதல்.

இளித்தல், இளிப்பு, 1° *n. v. d'* இளிக்கிறது, mépris, rire, bâillement. 2° *P.* இழித்தல். [bassesse, petitesse.

இளிவு, *n.v.d'* இளிகிறது, abjection,

இளே, 1° tendreté, jeunesse, mollesse, fort défendu par une forêt, principal corps de garde, garde principale, nuage, haie, Lakchimi.

2° *imp. et part. d'* இளைக்கிறது.

இளைக்கிறது, ளைத்தேன், ளைப்பேன், ளை, ளைக்க, *v. n. et* இளைத்துப் போகிறது, maigrir, devenir maigre, chétif, mince, inférieur, lassé, se fatiguer: இளைத்திருக்கிறது être maigre, chétif, fatigué, faible; அவனுக்கிளைக்கான் il ne lui céde ou cédera pas; இளைத்தோய்கிறது, (இளைத்து, ஓய்கிறது), quitter—, cesser à raison de fatigue.

இளசு, (*P.* இளது), tendreté, ce qui est jeune,—tendre, ce qui n'a pas achevé de croître.

இளச்ச, *P.* இளைத்த. [ne homme.

இளஞன், இளநன், (இள) jeu-

இளது, *P.* இளையது.

இளைத்த, *part. d'* இளைக்கிறது, maigre, maigri, mince, chétif, épuisé, harassé, faible: —மண் terre mai-

இளைத்தல், *n.v. V.* இளைப்பு. [gre.

இளைப்பம், (இளைப்பு), *V.* இளப்பம்.

இளைப்பு, *n.v. d'* இளைக்கிறது, fatigue, lassitude, épuisement, maigreur, amaigrissement: இளைப்பாறுதி recouvrement des forces après la fatigue; இளைப்பாகிறது se fatiguer; இளைப்பாயிருக்கிறது, இளைப்போடேயிருக்கிறது être fatigué, harassé; இளைப்பாறுகிறது se délasser, se reposer, se remettre de sa fatigue, se rafraichir; இளைப்பாறு மண்டபம் portique pour se reposer,—ou souffle le vent du midi; இளைப்பாறுதல், இளைப்பாற்றி repos, relâche, soulagement, rafraichissement; இளைப்பிளைக்கிறது haleter, respirer à peine; இளைப்புவருவிக்கிறது fatiguer, இளைப்புறல் fatigue, défaillance; இளைப்புறுகிறது être fatigué, défaillir

இளைமை, (இளை, மை), *V.* இளமை

இளைய, *adj. de* இளைமை, jeune, plus jeune, tendre, faible: —தம்பிரான் le frère du roi de Travancor; —பெருமாள் le plus jeune frère de Râmen; —தன்மை, *V.* இளமை; —மைந்தர் les jeunes gens.

இளையது, (இளைய), ce qui est jeune, tendre, faible, moindre, plus jeune, plus tendre, plus faible.

இளையள், (இளைய), fille, jeune femme, sœur cadette, Lakchimi, sœur cadette de மூதேவி.

இளையவன், *m.* (இளைய), le plus jeune, frère cadet, jeune homme.

இளையவள், (இளைய), la plus jeune, sœur cadette, jeune fille.

இளையவர், *pl. des préc.* les plus jeunes, les cadets, les femmes.

இளையாள், (இளைய), *V.* இளையள்.

இளையான், இளையோன், (இளைய), *V.* இளையவன்.

இளைவலி, forêt à éléphans.

இற, 1° *imp. d'*இறக்கிறது. 2° *inf. d'*இறுகிறது. 3° *V.* இறல்.

இறகர், இறகு, plume, aile, nageoire.

இறக்கம், (இறக்குகிறது), descente, pente, penchant, chemin en pente, endroit pour descendre, escalier en pierre pour descendre dans un étang, descente des humeurs, —des mets dans l'estomac etc.., diminution d'une enflure, reflux, décadence, chemin: இறக்கத்திலிருக்கிறது être en bas, dans une place inférieure, aller en décadence, n'aller pas bien; மழையிறக்கம் rayons du soleil vus par une ouverture à travers les nuages; அவனுக்குச்சோற்றிறக்கமில்லை il ne peut avaler le riz,—la nourriture, il a perdu l'appétit. [verbale.

இறக்காது, répétition, traduction

இறக்கிறது, 1° றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, *v.n.* mourir, expirer, passer, marcher: இறந்துபோகிறது, —படுகிறது mourir. 2° றக்கினேன்... *sync. de*

இறக்குகிறது, *sync.* இறக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a. d'*இறங்குகிறது, descendre, abaisser, faire descendre, décharger, débarquer, mettre bas, déposer à terre, soutirer, décanter, distiller, anéantir, faire descendre ou évacuer le poison: இறக்கிவைக்கிறது mettre à terre; உள்ளேயிறக்குகிறது dévorer, engloutir; சாராயத்தையிறக்குகிறது descendre—, décharger—, distiller le vin.

இறக்குதல், *n.v. d'*இறக்குகிறது *et*

d'இறக்கிறது, descente, débarquement, distillation, mort.

இறக்குமதி, (இறக்கும், மதி), importation: —செய்கிறது importer.

இறங்கர், cruche, pot à l'eau.

இறங்கல், 1° *n.v.et opt. d'*இறங்குகிறது, action de descendre, descente, ce qui descend ou va en descendant, escalier d'étang, endroit pour descendre, marche, escalier, varangue. 2° இறங்கல், (இறங்கு, அல்), ne descends pas.

இறங்காத, qui ne descend pas, *part. nég. de*

இறங்குகிறது, *sync.* இறங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n. d'*இறக்குகிறது, descendre, aller en bas, —en décadence, se soumettre, dégoutter, débarquer, mettre pied à terre, loger, s'arrêter—, demeurer pour un temps: இறங்கியிருக்கிறது être descendu, débarqué etc. *ou* descendre... [décadence, soumission.

இறங்குதல், *n.v.du préc.* descente,

இறங்குதுறை, (இறங்கும்), endroit pour descendre, escalier pour descendre dans un étang, marche d'une affaire.

இறங்குபொழுது, (*id.*), soir, soirée.

இறங்குமிராசி, (*id.* இராசி), les 6 signes descendans, depuis l'Écrévisse jusqu'au Sagittaire inclusivement.

இறங்குமுட்டான், இறங்கமொட்டான், grosse espèce de riz.

இறங்குவெய்யில், (இறங்கும்), chaleur de l'après-midi.

இறஞ்சுகிறது, *P.* இறுஞ்சுகிறது.

இறடி, *V.* கருந்தினை.

இறத்தல், *n.v.d'* இறக்கிறது, mort, passage, migration, marche, excès, abondance.

இறந்த, *part. d'*இறக்கிறது, mort, passé, qui passe, —dépasse: —காலம் le prétérit, le parfait, le temps passé; —காலவினைத்தொகை élision de la terminaison du prétérit ou parfait, *Ex.* கொல்களிறு pour கொன்றகளிறு éléphant qui a tué; —காலவினையெச்சம் gérondif qui a l'une des 7 terminaisons suivantes: உ, இ, ய், பு, ஆ, ஊ, என avec ou sans l'intercallation des lettres dites இடைநிலை; அளவிறந்த immense, sans mesure ni borne; எண்ணிறந்த innombrable.

இறந்தது, (இறந்த), ce qui est passé, —mort, —suranné: —விலக்கல் éviter ce qui est suranné; —தழீஇயவெச்சவும்மை le mot உம் accompagnant un préterit et faisant allusion à d'autres objets. *Ex.* தகப்பனும்வந்தான் le père aussi est venu

இறந்தார், இறந்தோர், (இறந்த), les morts: —சேர்வனம் rendez-vous des morts, cimetière, lieu où l'on brûle les morts.

இறப்பு, *n.v. d'*இறக்கிறது, mort, sortie, issue, passage, excès, grande quantité, descente. ‖ *V.* இறவானம்.

இறலி, l'arbre இத்தி, espèce de figuier, une des 7 iles des Indiens, ver à soie: —ப்பை cocon de ver à soie.

இறல், *n. v. et opt. d'*இறுகிறது, éclat, rupture, brisement, destruction, perte, mort, coquillage, nerf, ressort, découlement, distillation.

இறவாணம், espèce d'instrument de musique.

இறவானம், (இறப்பு, வானம்), avant-toit, larmier, extrémité d'un toit en saillie pour rejeter l'eau loin des murs.

இறவு, (இறக்கிறது), sortie, départ, descente, occasion favorable, attente d'une telle occasion, chevrette, borne. ‖ *V.* இறவானம்.

இறவுளர், (இறவுள்), montagnards, faiseurs de corbeilles dits குறவர்.

இறவுள், (இறவு, உள்), pays montagneux.

இறவை, (இறக்கிறது), 1° descente, échelle, seau de cuir *ou* panier pour arroser, caille. 2° *P.* இறவாய் tu ne mourras pas.

இறா, 1° chevrette, crevette. 2° இறா, இறாத, *part. nég. d'* இறுகிறது, sans fin, qui ne se rompt point.

இறுஞ்சுகிறது, கினேன், சுவேன், சு, ச, *v.a.* இறுஞ்சல், இறுஞ்சுதல், *n.v.* frotter, enlever en frappant, le vautour empoigner sa proie.

இருட்டணம்,*P.*இராட்டினம்.

இருட்டாணியம்,détresse, pauvreté. [*part.de* இருட்டுகிறது.

இருட்டு.1° *P.* இருற்று.2° *imp. et* இருட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.*இருட்டுதல்,இருட்டல்,*n.v.*frotter, haïr résister, s'obstiner. [*té*),opposition, haine.

இருட்டுப்பிருட்டு, (இருட்டு *répé*-

இருத்தல், livre, environ 14 palams (en certains endroits 6 palams),douane aux poissons. [dre.

இருத்துக்கட்டுகிறது,lier, suspen-

இருல்,1° chevrette,crevette, cancer serratus,rayon de miel, bœuf, le signe du Taureau, la 3me constellation,avant-toit.2° *opt.de* இறுகிறது.

இருற்று,(இருல்),chevrette, rayon de miel. [*d'*இறுக்கிறது.

இறு,*imp.et part. d'*இறுகிறது *et*

இறுக,*inf. d'*இறுகுகிறது, fortement,étroitement. [ங்கண்ணி.

இறுகங்கியான்,la plante கரிசலா

இறுகல்,*n.v. d'*இறுகுகிறது, serrement, rigueur, dureté, fermeté, étroitesse, compacité, pression, dépression, enfoncement, parcimonie, ténacité: —ஆயிருக்கிறது être serré, étroit,dense,compacte,resserré, avare, tenance.

இறுகிறது, 1° ற்றேன், றுவேன், று,ற,*v.n.*dégoutter,distiller,tomber goutte à goutte, —peu à peu,—par degrés, découler, être ruiné,—détruit;*ou* இற்றுப்போகிறது *et* இற்றுப்போகுதல் se briser, se casser, se rompre, se fendre, s'user, se consumer, se gâter, se perdre, périr, se séparer, cesser, s'éteindre, finir, déchoir, dépérir, mourir, être rompu, tomber en ruines; இற்றிறந்துபோகிறது être ruiné, réduit à l'indigence, périr; இற்றிறந்துபோகிறதுபோலேபேசுகிறது parler comme si tout était perdu; இற்றற்றுப்போகிறது cesser entièrement; இற்றுவிழுகிறது se briser et tomber;அடியிற்றுப்போகிறது la racine ou le tronc dépérir, être déraciné; குலையிற்றுப்போகிறது les fruits d'une grappe tomber l'un après l'autre,ou dégoutter; மலையிற்று மயிரிலேதொங்குகிறதுபோலேயிருக்கிறவேளையிலேயிரக்ஷித்தான் il l'a sauvé lorsque les montagnes détachées semblaient suspendues par un fil, *i. e.* lorsque tout semblait désespéré.2° றுகினேன்,*sync.de*

இறுகுகிறது,*sync.* இறுகிறது, கினேன்,குவேன்,கு,க,*v.n.ou* இறுகியிருக்கிறது *et* இறுகுதல், *n.v.*être lié étroitement, être serré, épais,resserré,coagulé,comprimé,avare,obstiné, enfoncé,pressé,se serrer, se presser, s'enfoncer,se durcir,s'obstiner: இறுகிப்போகிறது se resserrer, devenir dur,resserré,constipé,coagulé,épais; இறுகக்கட்டிக்கொள்ளுகிறது,—த்தழுவுகிறது embrasser étroitement, —tendrement; இறுகப்பிசைகிறது bien pétrir (la pâte); இறுகப்பிடிக்கிறது saisir—,tenir fortement, être avare,tenace;இறுகினகை parcimonie, avarice.

இறுக்க, 1° *inf. d'*இறுக்கிறது *et d'*இறுக்குகிறது. 2° *obl. de*

இறுக்கம்,(இறுக்குகிறது), état de ce qui est resserré,—étroit, —étouffant,chaleur,lieu étroit, dureté,solidité, avarice: —ஆயிருக்கிறது être étroit, resserré, renfermé, chaud, étouffant; —ஆனஸ்தலம் endroit resserré,—étouffant, —chaud.

இறுக்கர், (இறுக்கம்), 1° habitans des désers brûlans et arides. 2° *pl. d'*இறுக்கன்,avares.

இறுக்கல்,*n.v.et opt. d'*இறுக்குகிறது,action de serrer, de prendre, de s'habiller, de gronder.

இறுக்கன்,(இறுக்கம்),avare.

இறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v. a. d'*இறுகிறது, verser,transvaser, tirer au clair,distiller, couler, filtrer, acquitter, payer,dire,répondre,répliquer,se joindre,s'arrêter, rester, briser, casser, rompre,tordre,couper: இறுத்துத்துலைக்கிறது finir de payer, acquitter entièrement.

இறுக்கு,1° resserrement,contraction forcée, habillement, action de

s'habiller. 2° *imp. et part. d'*இறுக்குகிறது:—வார் sangle de selle, —de cheval;—ப்பட்டை ceinture.

இறுக்குகிறது, *sync.* இறுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. d'*இறுகுகிறது, serrer, presser, resserrer, durcir, s'habiller, gronder, réprimander. [cus.

இறுங்கு, espèce de சோளம், hol-

*இறுதயம், *P.* இருதயம், cœur.

இறுதல், *n. v. d'*இறுகிறது, action de se rompre, de se briser, de se fendre etc... d'être coupé, rupture, fin, ruine, perte.

இறுதி, *n. v. d'*இறுகிறது, 1° limite, terme, terminaison, fin, mort. 2° *P.* இறு, இற்றுய் *et* இறுவாய், 2me *pers. de l'imp., du parf. et du fut. d'*இறுகிறது:—க்காலம் temps de la mort; —நிலைத்தீபம், —நிலைவிளக்கம், —விளக்கு mot qui en régit ou complète plusieurs et se trouve à la fin d'une strophe ou d'une phrase; அவனின் றிறுதியாகப்படித்ததில்லை jusqu'à ce jour il n'a pas étudié.

இறுத்தல், *n. v. d'*இறுக்கிறது, payement, rupture, réponse, séjour, jonction, union, aspersion, action de briser, —casser, —tordre, —couper, —dire, —s'arrêter.

இறுப்பு, *n. v. d'*இறுக்கிறது, payement, tribut, ôle—, billet de vente.

இறுமாக்கிறது, மாந்தேன், மாப்பேன், மா, மாக்க, *v. n. et* இறுமாந்திருக்கிறது, இறுமாத்தல், *n. v.* se réjouir être joyeux, ravi de joie, être réservé, circonspect, fier, hautain, orgueilleux, s'enorgueillir: இறுமாந்துநடக்கிறது marcher fièrement; —போகிறது être transporté de joie pour peu de chose.

இறுமாப்பு, *n. v. du préc.* plaisir, transport de joie, orgueil, fierté, arrogance, dédain, démarche altière, posture droite, raideur: —கொண்டவன், —க்காரன் homme fier, orgueilleux, dédaigneux; இறுமாப்பையடைகிறது s'enorgueillir, être fier, hautain.

இறுமாருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, *v. n.* (இறுமாக்கிறது), marcher orgueilleusement la tête levée.

இறுமுறி, (இறுகிறது, முறி), billet acquitté dont on déchire un côté.

இறும்பல், admiration, étonnement. [*P.* எறும்பு, fourmi.

இறும்பி, *P.* எறும்பி, éléphant; *ou*

இறும்பு, montagne, petite montagne, broussailles, buisson, taillis, fleur de nénuphar, la plante காந்தள், scarabée, insecte volatile.

இறும்பூது, admiration, merveille, prodige, buisson, arbrisseau, montagne, fleur de nénuphar, la plante காந்தள், rejeton, flambeau, grandeur, scarabée, insecte volatile, l'arbrisseau பித்திகை.

இறுவதஞ்சாமை, (இறுவது, *de* இறுகிறது, அஞ்சாமை), ne pas s'effrayer des pertes, ce qui est une des qualités des marchands.

இறுவரையம், (இறுகிறது, வரை, அம்), limite, le présent, provisoire.

இறுவாய், 1° (*id.* வாய்), fin. 2° 2me *pers. fut. d'*இறுகிறது.

இறை, 1° Dieu, le souverain maître, (les payens l'appliquent à) Brama, Vichnou, (et) Siven, roi, prince, homme en dignité, grand, maître, possesseur, grand homme, chef, tête, principal, vieillard, atome, petitesse, modicité, ténuité, rapidité du temps, instant, moment, seconde, dette, devoir, tribut, taxe, impôt, redevance, ligne de la main, —de la jointure des doigts, halte, séjour, demeure, place désignée de Dieu, (comme la terre aux hommes, l'air aux oiseaux), avant-toit, larmier, plume, aile, hauteur, élévation, exaltation, grandeur, peine, embarras, difficulté, douleur, maladie, réponse, congé, permission. ‖ *V.* ஊழித்தீ. 2° *imp. et. part. d'*இறைகிறது *et d'*இறைக்கிறது: —க்கள்ளன் espèce de gale ou de mal qui vient entre les doigts; —குத்தல், —குத்துகிறது mesurer, estimer, juger; —க்குத்தல், —க்குத்துகிறது rester sans pouvoir tourner les yeux; —மகன் le

fils de Dieu, fils de roi, le fils de Siven *i.e.* Vinâyaguen et Soupramanien;—மாட்சி insignes royaux, dignité—, majesté royale; —மாண்டார் rois, ceux qui ont la dignité de roi;—வைக்கிறது consentir à payer une taxe ou une cotisation, en donner un billet d'assurance;—யிறுக்கிறது payer tribut; —யிறுக்காத exempt—, libre de tribut; —யுணர்வு la connaissance de Dieu; இறையிலெண்ணுகிறது compter sur les jointures de ses doigts; இறையும்வரியும் l'impôt et la taxe.

இறைகிறது, றைந்தேன், றைவேன், றை, றைய, *v.n.* se répandre, se disperser, se dissiper, être dispersé, répandu, aspergé, dissipé, prodigué.

இறைகூடை, (இறைக்கிறது, கூடை), seau de cuir, panier pour puiser de l'eau et arroser.

இறைக்கிறது, றைத்தேன், றைப்பேன், றை, றைக்க, *v. a. de* இறைகிறது, *ou* இறைத்துப்போடுகிறது, arroser, tirer de, puiser, répandre, jeter dehors, jeter, parsemer, asperger, donner abondamment, prodiguer, dissiper, disperser.

இறைச்சி, viande, chair (bonne à manger):—குத்தி broche pour rôtir; —ப்பொருள் être matériel, — composé de chair, partie de la philosophie qui traite des êtres matériels, signification d'un signe extérieur, naître de Dieu, ou d'autres êtres.

இறைஞ்சல், *v.n. et opt. posit. et nég. d'* இறைஞ்சுகிறது, inclination de tête, révérence, vénération.

இறைஞ்சார், *n. app. nég. d'* இறைஞ்சுகிறது, ennemis, gens qui ne se courbent pas. [*de* இறைஞ்சுகிறது.

இறைஞ்சி, 1° *V.* நார்ச்சிலே. 2° *gér.*

இறைஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n.* இறைஞ்சுதல், *n. v.* baisser la tête, s'incliner, se courber, vénérer, adorer, supplier, solliciter humblement.

இறைதல், *n.v. d'* இறைகிறது, aspersion, dispersion, effusion, dissipation, prodigalité.

இறைத்தல், *n. v. d'* இறைக்கிறது, action de jeter dehors..., arrosement, profusion, dispersion.

இறைத்து, *gér. d'* இறைக்கிறது.

இறைபயப்பது, (இறை), une des 2 espèces de réponse; elle consiste à faire une demande contradictoire, à consentir, à exposer les conséquences, à dire l'état des choses, à ordonner, à trancher la question en récapitulant, à nier ou à réfuter.

இறைப்பிளவை, (இறை), pustule aux jointures des doigts.

இறைப்பு, *n. v. d'* இறைக்கிறது, arrosement, irrigation, profusion.

இறைமரம், (இறைக்கும், மரம்), picote, instrument pour arroser.

இறைமை, (இறை), divinité, supériorité, grandeur, royauté, régime de la royauté: — யாட்டி, (ஆட்டி), reine, princesse, supérieure, maitresse, gouvernante.

இறையவன், (இறை), *V.* இறைவன்.

இறையனூர்பொருள், traité d'amplification ou de composition, fait par இறையனூர்.

இறையால், (réal), dollar, réal.

இறையிலி, (இறை, இலி), exempt de taxe, de tribut: அந்நிலமிறையிலி ce champ est exempt d'impôt.

இறையுண்டுபோகிறது, (இறைகிறது, உண்கிறது), *V.* இறைகிறது.

இறையோன், (இறை), *V.* இறைவன். [ம்), l'arbrisseau சிவனூர்வேம்பு.

இறைவனிம்பம், (இறைவன், நிம்ப

இறைவன், (இறை), Dieu, seigneur, (et abusivement) Brama, Vichnou, Siven; roi, prince, chef, maitre, possesseur, prêtre, gourou, précepteur spirituel, vieillard, ancêtre, père.

இறைவாசநல்லூர், (இறை, வாசம், நல், ஊர்), Ireivâsanallour, *i. e.* résidence royale, nom d'une ville.

இறைவானம், இறைவாரம், (இறை), *P.* இறவானம், avant-toit, pente du toit.

இறைவி, *f. d'* இறைவன், reine, princesse, maitresse de maison, supérieure, épouse.

இறைவை, (இறைக்கிறது), seau de

cuir ou panier pour arroser, seau ou vase de bois pour puiser de l'eau, échelle, van, corbeille à vanner.

இற்செறிப்பு, இற்செறிவுறுத்தல், (இல், செறிவு), soin de garder une jeune fille renfermée dans la maison.

இற்பிறப்பு,(இல்), V. குடிப்பிறப்பு.

இற்புலி,(இல்), chat. litt. tigre domestique.

இற்று, 1° P. இது, ceci. 2° de cette manière, de cette sorte. 3° particule dite சாரியை. Ex. பதிற்றுப்பத்து dix fois dix. 4° gér. d' இறுகிறது. voyez à ce mot இற்றுப்போகிறது etc.

இற்றை, obl. de இன்று, de ce jour-ci, d'aujourd'hui: — நாள் aujourd'hui; —வரைக்கும், —வரையில் jusqu'à ce jour; இற்றைக்குப்பத்தா நாளிலே le 10me jour à partir d'aujourd'hui.

இனக்கட்டு, (இனம்), alliance, union des parties, convention—, réunion de parens, lien—, usage de parenté:—இனக்கட்டுள்ளவன் homme de crédit, qui s'intéresse.

*இனசபம்,(இனன், சபை), V. இராசசபை.

இனத்தவன், ou இனத்தான், (இனம்), parent, allié, pl. இனத்தார் parens, proches, gens de même caste.

இனமொழிவிடை, (id. மொழி), réponse qui indique l'espèce.

இனமோனை, (இனம்), rime dite மோனை faite de lettres d'une même classe.

இனம், réunion, foule, troupe, troupeau de vaches, conseiller, ministre, parenté, consanguinité, race, caste, genre, espèce, classe, proportion, assortiment, subdivision des 4 principales espèces de poésies (expliquée au mot பாவினம்): classe de lettres; il y en a 3: வல்லினம் les fortes: க், ச், ட், த், ப், ற்; மெல்லினம் les douces: ங், ஞ், ண், ந், ம், ன்; இடையினம் les moyennes: ய், ர், ல், வ், ழ், ள்; —அல்லாத non assorti, non de la même classe ou parenté; —ஆகிறது s'unir; —ஆக்குகிறது réconcilier, arranger les différends, accomplir, effectuer; ou — ஆயெடுக்கிறது assortir, classifier; —ஆய்ச்செய்கிறது faire proprement; —ஆய்ச்சொல்லுகிறது parler avec justesse; —ஆய்வாங்குகிறது recouvrer une dette petit à petit, prendre avec grâce: —பண்ணுகிறது assortir, classifier, essayer, s'efforcer;—பண்ணிவைக்கிறது prendre les moyens convenables; —பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது attendre —, chercher l'occasion favorable,—les moyens convenables; —பிரிக்கிறது diviser en différentes classes; இனத்தோடிருக்கிறது demeurer—, vivre avec sa parenté; இனமுஞ்சனமுமா யிருக்கிறது être parens et alliés.

இனவழி, (இனம்), tradition de famille, succession de générations.

இனவெதுகை, (id. எதுகை), rime dite எதுகை faite de lettres de même classe.

*இனன், (ina), nom d'un roi, roi, soleil, lune, précepteur, maître.

இனனிலை, (இனன், நிலை), côté ou le soleil doit se trouver à une heure donnée.

இனு, plaisanterie.

இனும், présent, don.

இனி, désormais, à l'avenir, maintenant, de plus, encore: —ச்சொல்லு dis maintenant, continue de dire

இனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, (இனிமை), être doux, savoureux, délicieux, exquis, aimable, suave, plaire.

இனிது, P. இனியது, douceur, agrément, charme, ce qui est doux, agréable: இனிதான doux, agréable.

இனித்தல், n.v. d' இனிக்கிறது.

இனிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, v.a. caus. d' இனிக்கிறது, rendre doux, plaire, charmer, délecter.

இனிப்பு, n.v.d' இனிக்கிறது, douceur, saveur, friandise, délices, amitié, suavité.

இனிமேல், (இனி), et இனிமேலைக்கு, இனிமேற்பட, désormais, à l'avenir.

இனிமை,(இன்), douceur, saveur, délices, friandise, charme, joie, élévation, supériorité, suavité.

இனிய,(இனிமை), *adj*.doux, délicieux, savoureux, agréable, aimable, affable, poli, courtois; *d'où* இனியன், இனியவன், *m.*; இனியள், இனியவள், *f.*; இனியவர், *pl.*; இனியது, இனிது, *n.*; இனியவை, *pl. n.* homme —, femme—, chose aimable, agréable, remplie de douceur; இனியசொல் paroles douces, aimables, affabilité; இனியவைகூறல் paroles affables, — douces, parler avec douceur: —நாற்பது livre qui traite de 40 vertus ou biens.

இனியேன், இனியை, இனியன், இனிது, (இனிமை), je suis, tu es, il est doux, aimable, agréable, suave.

இனியா, *part.nég. d'*இனிக்கிறது, qui n'est pas doux,— pas aimable, désagréable, incivil;—ச்சொல் paroles dures, —impolies.

இனைகிறது, இனைந்தேன், இனைவேன், இனை, இனைய, *v.n.* être vexé, tourmenté, peiné, avoir pitié, s'attendrir, s'apitoyer; *ou*

இனைக்கிறது, இனைத்தேன், இனைப்பேன், இனை, இனைக்க, *v.n.* retentir, résonner

இனைதல், *n.v.d'* இனைகிறது, vexation, peine, pitié, bruit.

இனைத்தல், *n.v. d'* இனைக்கிறது, bruit, retentissement.

இனைத்து,(இ,ன்,ஐ,த்து), de cette façon, de cette sorte.

இனைய, 1° (இனைத்து), pareil, tel. 2° *inf.d'*இனைகிறது. [tel.

இனையான், (இனைத்து), tel, un

இன், 1° *adj.sync.d'*இனிமை, doux, agréable, délicieux, aimable, affable, poli, civil. 2° terminaison de l'ablatif de lieu et de comparaison, qui signifie de, dans, que, comme. *Ex.* மலையின்வீழருவி ruisseau qui tombe de la montagne. 3° particule dite சாரியை qui forme le génitif vulgaire et l'oblique, et s'insère entre le nom et sa terminaison dans tous les cas. *Ex.* பூவின்மணம் l'odeur de fleur; மலையினை pour மலையை la montagne. 4° *P.* இன்ன.

இன்கண்,(இன்), chose qui plait, plaisir.

இன்சுவை,(இன்), goût agréable.

இன்சொல்,(*id.*), douces—, belles paroles, civilités, compliment: இன்சொல்லுவமை figure qui consiste à user d'une comparaison, qui semble outrée, et à déclarer que quand bien même on assurerait qu'il y a encore beaucoup plus à dire, on n'exagèrerait pas.

இன்சொல்லன், (இன்சொல்), personne affable, d'une conversation aimable, beau-parleur.

இன்பம்,(இன்), plaisir, délice, douceur, jouissance, bien, bonheur, joie, allégresse, figure qui cherche à plaire soit par les mots soit par les idées. Le plaisir ou le bonheur, selon les Indous, est un des 4 fruits de la science, une des 7 propriétés des grands, et une des 18 affections ou défauts du corps; le plaisir se divise en 2; பேரின்பம் le bonheur suprême, celui de la vertu et du paradis, et சிற்றின்பம் les plaisirs terrestres, —du corps, —impurs; d'où பேரின்பத்தாசையினுற் சிற்றின்பத்தாசைவிடு oublie les plaisirs du monde par le désir des plaisirs du paradis; இன்பமான délicieux, agréable, charmant; இன்பமாய் délicieusement, avec plaisir, —délice; இன்பத்தொழிந்த qui exclut tout plaisir; காதுக்கின்பமானசொல் parole—, mot agéable à l'oreille.

இன்பன், (இன்பம்), mari.

இன்பு, *P.* இன்பம்.

இன்புளிப்பு, (இன்), aigre-doux, mélange de douceur et d'aigreur, oxymel, [யவேர்.

இன்பூறல், (இன்பு, ஊறல்), *V.* சா

இன்மை, (இல், மை), manque, privation, pauvreté, non-existence, néant, chagrin: இன்மைநவிற்சியணி figure qui montre que le défaut de quelque chose relève ou abaisse l'objet en question.

இன்றறுதி, (இன்று, அறுதி), du-

rant ce jour-ci,jusqu'à la fin de ce jour-ci,tout ce jour-ci.

இன்றி,*gér.de* இல், sans: தாமதமின்றி sans délai; ஓர்கவலையுமின்றி sans aucun chagrin;இன்றியமையாமை ce sans quoi une chose ne peut se faire ou être complète, chose nécessaire.

இன்று,1° ce jour-ci,aujourd'hui, maintenant: —முதல் dès aujourd'hui;—காலமேவந்தான் il est venu ce matin: இன்றிராத்திரிக்குவருவான் il viendra cette nuit.2° particule explétive. 3° 3me *pers. neut.sing.* de இல்லேன், cela n'est pas,non.

இன்றை,*adj.de* இன்று,de ce jour: இன்றைநாள், —த்தினம் aujourd'hui;—யளவிலே jusqu'à ce jour.

இன்றைக்கு, *dat. de* இன்று, aujourd'hui; இன்றைக்கு வருவான் il viendra aujourd'hui;—நாளைக்கு என்றுவைக்கிறது remettre de jour en jour, renvoyer au lendemain, réserver pour l'avenir; —ப்பின்னைக்குஎன்று போக்குசொல்லுகிறது s'excuser en remettant—, remettre de jour en jour; இன்றைக்கவசியந்தருவேன் je le donnerai assurément aujourd'hui.

இன்றைய, *adj. de* இன்று, de ce jour-ci: இன்றையதினம், இன்றையநாள் ce jour-ci,aujourd'hui.

இன்ன,1° ce,cette, ces, (il ne double pas le க்,ச்,த்,ப்,)2° tel,un tel, pareil.3° de cette sorte,de cette espèce,quelle sorte,quel:—பாவம் ce péché *ou* un tel péché; —மனுஷனைப்பார் vois cet homme;—மனுஷனையடிக்கலாமோ peut-on frapper un tel homme? அவனின்னமனுஷனென்றறிவேன் je sais quel homme il est.

இன்னணம், *P.* இங்ஙனம், cette manière-ci,ainsi.

இன்னது,(இன்ன), telle—,quelle chose,quel: செய்தபாவமின்னதென்றுசொல்லு dis quel péché tu as commis,dis quel est le péché que tu as fait; இவற்றிலின்னதுமெய்யின்னதுபொய்யென்றுஆர்சொல்லலாம் qui peut dire ce qui est vrai et ce qui est faux dans ces choses-ci?இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல் dire ce n'est pas telle chose mais ceci, un des 32 நூலுத்தி tours d'esprits ou arrangemens.

இன்னம், இன்னமும், encore, de plus,plus,jusqu'ici:இன்னமுண்டு il y a encore quelque chose;இன்னமில்லை pas encore; அவனின்னம்வரவில்லை il n'est pas encore venu.

இன்னலம், (இன், நலம்), plaisir, délice,mérite,vertu.

இன்னல்,(இன்,அல்),déplaisir,vexation,malheur,péché, mal.

இனனவை, *pl. d'* இன்னது de pareilles choses.

இன்னா, *V.* இன்னல் et ஆகாமை: —நாற்பது livre qui traite de quarante maux ou péchés; — செய்தார் ceux qui font du mal; — செய்யாமை ne point faire de mal, ne point pécher; —ச்சொல் parole dure,—de mépris, de dérision, de colère; —செய்தாரையொறுத்தல்வர் நாண நன்னயஞ்செய்துவிடல் le meilleur moyen de punir ceux, qui nous ont fait du mal, est de leur faire du bien jusqu'à les en rendre confus.

இன்னாங்கு, (இன்னா), malheur, affliction, mal.

இன்னாதார், இன்னாது), ennemis.

இன்னாது, (இன்னா),mal,malheur.

இன்னாமை, (*id.*), erreur, faute, refus, répulsion, mal, *V.* ஆகாமை.

இன்னார், *pl. de* இன்னான், 1° ennemis, méchans. 2° de telles gens, quels hommes.

இன்னாள்,(இன்ன), une telle femme, quelle femme.

இன்னான், 1° (இன்னா), méchant, ennemi. 2° (இன்ன), un tel homme, quel homme: இராசாவின்னானென்றுதெரியாது je ne sais qui est le roi, ou quel homme est le roi; இன்னானின்னானென்கிற வித்தியாசங்கவையில்லை il n'est pas nécessaire de mettre de la distinction entre tel et tel homme.

இன்னிசை, (இன், இசை), chant harmonieux, harmonie vocale ou

instrumentale, air, luth à 7 cordes: —க்காரர், V. இன்னியர்; —க்கலிப்பா espèce de கலிப்பா; —ச்சிந்தியல்வெண்பா strophe de இன்னிசைவெண்பா contenant 2 vers de 4 pieds et un de 3 pieds; — வெண்பா espèce de வெண்பா composé de trois vers de 4 pieds et d'un autre de 3 pieds sans தனிச்சொல்.

இன்னியம், (இன், இயம்), doux instrument de musique.

இன்னியர், (இன்னியம்), musiciens, chanteurs, chantres.

இன்னின்ன, (இன்ன, இன்ன), tel et tel, de telle et telle espèce, *d'où* இன்னின்னவன், —வள், —து, tel et tel, quel: உன்சரக்குக ளின்னின்னதென்றுகாண்பி montre quelles sont tes diverses marchandises. [sent

இன்னினியே, (இன்ன, இனி), à pré-

இன்னும், *P.* இன்னமும், encore.

இன்னே, à présent, maintenant même, de cette manière-ci.

இன்னோசை, (இன், ஓசை), son doux, —agréable.

ஈ

ஈ, 1° I long nommé ஈகாரம், la 4me voyelle de l'alphabet tamoul. Dans les mots composés அ ou ஆ finals et ஈ initial se changent en ஏ. *Ex.* சர்வ-ஈசுரன் fera சர்வேசுரன். 2° mouche, moucheron, scarabée, escarbot. 3° *imp. d'*ஈகிறது. 4° terminaison de la 2me pers. sing. des verbes en composition. *Ex.* சென்றீபெருமநிற்றகைகுனர்யாரே allez, seigneur, qui peut vous arrêter?

ஈகம், arbre—, bois de sandal.

ஈகல், *n. v. V.* ஈதல்.

ஈகிறது, ஈந்தேன், ஈவேன். ஈ, ஈய, *nég.* ஈயேன், *v. a.* donner, accorder, distribuer, partager, diviser: ஈயார் தேட்டந் தீயார்கொள்வார் les méchans pilleront ce que les avares auront amassé: ஈந்துபார்க்கிறது considérer, distinguer, juger par comparaison: தண்ணீருமீயான் il ne donne pas même de l'eau.

ஈகை, 1° *n. v. d'* ஈகிறது, don, donation, largesse. 2° l'arbrisseau இண்டு, l'arbre கற்பகம், un des 5 arbres prétendus du paradis indien, or, nuage, terre. 3° *(îhâ), désir, effort.

ஈகையாளன், (ஈகை, ஆளன்), homme libéral, donneur, donateur, bienfaiteur.

ஈக்குதல், *P.* ஈதல்.

*ஈக்ஷணம், *V.* ஈட்சணம்.

ஈங்கம், *P.* ஈகம். [(இங்கிசை),

*ஈங்கிசை, ஈங்கிஷை, ஈங்கைஷ், meurtre, meurtrissure, marque infamante, flétrissure, peine, détresse, difficulté, embarras, mal, tort, malheur, affront, abjection, désir sensuel: —பண்ணுகிறது, — ப்படுத்துகிறது haïr mortellement, vexer, faire tort; —ப்படுகிறது être vexé, lésé.

ஈங்கு, 1° (இங்கு), ce lieu-ci, ici. 2° *P.* ஈகம். 3° *ou* [ண்டு.

ஈங்கை, *P.* ஈகை, l'arbrisseau இ

*ஈசசகி, (ஈசன், சகன்), Koubèren, l'ami de Siven. [து.

ஈசதேசாத்தி, la plante பெருமருந்

*ஈசத்துவம், (ஈசன்), souveraine puissance, — domination, un des 8 அஷ்டமாசித்தி. [*V.* ஈசனுள்.

ஈசர், *pl. ou hon. d'*ஈசன்: —தினம்,

ஈசல், 1° sifflement, coup de sifflet: —போடுகிறது siffler; —போடப்படுகிறது un coup de sifflet—, un sifflement se faire entendre, être sifflé. 2° *P.* ஈசெல்.

ஈசனுள், (ஈசன், நாள்), la 6me constellation, (sous laquelle naquit, dit-on, Siven).

*ஈசன், (îsa), Dieu, le souverain seigneur de toutes choses, (et abusivement) Siven, Brama, Vichnou, Isânen; roi, prêtre, gourou, maître, possesseur, propriétaire, aîné, vieillard, ancien, supérieur, savon: ஈசனியல்பு la nature divine, l'emploi de la divinité: ஈசன்தார் guirlande de Siven, *i. e.* de கொன்றை ou Cassia; —மைந்தன் fils de Siven; —வாகனம் la monture de Siven, *i. e.* le bœuf.

*ஈசானம், (isâna), 1° *ou* ஈசானியம் et ஈசான்னியம், la 1re des 5 prétendues faces de Siven, celle qui gou-

verne tout. 2° *ou* ஈசானமூலை la 8me région du monde, le nord-est, (où est censé présider Isânen): ஈசானக்காற்று vent du nord-est.

*ஈசானன், ஈசானியன், ஈசான்னியன், (isâna), Isânen ou Siven, prétendu gardien du nord-est et un des 11 Routtirers: ஈசானமேரு la montagne d'argent où Siven est censé résider;—மூர்த்தி Siven.

*ஈசிதை, (ஈசன், tâ), *V.* ஈசத்துவம்.

*ஈசுரன், *ஈசுவரன், (isvara), 1° Dieu, seigneur, souverain maitre, celui qui donne la jouissance, (et abusivement), Siven, Vichnou. 2° roi, chef: ஈசுரமருந்து, —மூலி, —வேர் la plante பெருமருந்து; —வருஷம் la 11me année du cycle de 60 ans qui correspond à 1817 et 1877; —விந்து mercure; ஈசுரன்குணம்-அ-les 8 attributs de Dieu, *V.* அஷ்டலக்ஷணம் et எண்குணம்; —பிரபுத்துவசாமர்த்தியகுணம்-ங-les 3 attributs souverains, de Dieu, (les gentils les attribuent à Siven), *i.e.* 1° கர்த்தத்துவம் création; 2° அகர்த்தத்துவம் conservation ou (*peut-être*) destruction; 3° அந்நியதாகர்த்தத்துவம் gouvernement par des agens subordonnés; —முகம்-ரு-les 5 faces prétendues de Siven, *i.e.* 1° ஈசானம் celle qui gouverne; 2° தற்புருஷம் celle qui conserve; 3° அகோரம் celle qui détruit; 4° வாமம் celle qui brille, ou éclaire; 5° சத்தியோசாதம் celle qui crée ou produit; —முக்கியகுணம்-சா les 6 principaux attributs de Dieu, *V.* அறுகுணம்.

*ஈசுவரி, (isvari), *f. d'*ஈசுவரன், déesse, maitresse, Saratchouvadi, Lakchoumi, Parvadi: —நாதம், —பித்து soufre.

ஈசெல், (ஈ, செல்), fourmi blanche devenue ailée, termite, termes fatale: இறக்குங்காலம்வந்தாற்பிறக்குமீசெற்கிறகு il nait des ailes aux fourmis blanches quand le temps de leur mort approche; (proverbe qui se dit de ceux qu'on élève en dignité sans qu'ils le méritent.

ஈசை, sifflement: — கொட்டுகிறது siffler.

ஈச்சத்தோல், (ஈ, எச்சம், தோல்), peau entachée des excrémens de mouches.

ஈச்சப்பி, (ஈ, சப்புகிறது), avare.

ஈச்சம், *adj. de* ஈச்சு, de dattier sauvage: ஈச்சங்கொட்டை son noyau; —பழம் son fruit; —பாய் natte de dattier, -faite de ses feuilles: ஈச்சமட்டை sa branche; —மரம் dattier sauvage; ஈச்சமோலை, (ஓலை), ses feuilles.

ஈச்சு, 1° ou ஈச்சமரம், dattier sauvage, palmier sauvage, phœnix farinifera. 2° ஈச்சு coup de fifflet, sifflement: —கொட்டுகிறது siffler; —கொட்டல் sifflement.

ஈச்சுர, 1° *V.* ஈசுரவருஷம். 2° *obl. de* ஈச்சுரன், *et de*

*ஈச்சுரம், (isvara), une des 5 formes de Siven dans laquelle sa science décroît et son action augmente, (au dire des gentils).

*ஈச்சுரன், ஈச்சுவரன், etc... *V.* ஈசுரன்....

ஈச்சோப்பி, (ஈ, சோப்பி), avare, chasse-mouches.

ஈச்சோலை, (ஈச்சு, ஓலை), feuille de dattier sauvage.

*ஈஷணை, (ichanâ), désir, concupiscence.

*ஈஷிகை, *V.* ஈடிகை.

ஈஸ்வர, 1° *V.* ஈசுரவருஷம். 2° *obl.* *de* ஈஸ்வரன்.

*ஈஸ்வரன், ஈஸ்பரன், (isvara), *V.* ஈசுரன்.

ஈஸ்வரி, *ou* ஈஸ்பரி, (isvari), *V.* ஈசுவரி.

ஈஞ்சு, 1° *P.* ஈச்சு, dattier sauvage. 2° *P.* ஈந்து, *gér. d'*ஈகிறது.

ஈஞ்சை, *P.* ஈங்கிசை, moquerie, mépris, meurtre.

*ஈடணம், (idana), louange.

*ஈடணை, *P* ஈஷணை.

ஈடன், (ஈடு), homme robuste, fort, puissant, riche.

ஈடாடுகிறது, *et* ஈடாடுதல், (*id.*), s'amollir, chanceler balancer, plier, disputer, chuchoter, tenir tête.

ஈடாட்டம், (*id.*), balancement, chancellement, force, étendue, dispute opiniâtre.

ஈடாயிருக்கிறது, (*id.*), avoir vail-

lant, valoir, égaler, compenser, garantir, être fort,—grand. [peintre.
*ஈடிகை, (ichikâ), pinceau de
*ஈடிதம்,(idita), V. துதித்தல்.
ஈடு, *gén.* ஈட்டின், gage,garantie, grandeur, force,ressemblance, parité, égalité, comparaison, valeur,récompense, compensation,remplacement, place, lieu, richesses, moyen, faculté, salut, espèce de remède,décadence, dépérissement, ruine, placement, application, consentement, douleur, boue, ordure: —கொடுக்கிறது,—பண்ணுகிறது donner en gage, engager, garantir, compenser, récompenser, égaler, satisfaire,rapporter, produire: ஈட்டுக்கீடுசெய்கிறது rendre la pareille; ஈடாக en place de, au lieu de; ஈடில்லாதகடன் prêt sans gage; அதுக்கீடல்ல ceci n'est pas comparable à cela; நீயோவவனுக்கீடு serait-ce toi qui l'égalerait? அதுக்கீடாகவிதுகொடுக்கிறேன் je donne ceci en place de cela; அம்மாத்திரத்துக்கெனக்கீடில்லை je n'ai pas la force de—, je ne suis pas capable de faire tant.
ஈடேறுகிறது, (ஈடு), être sauvé, se sauver,faire son salut,obtenir la vie éternelle.
ஈடேறுதல்,ஈடேற்றம்,ஈடேற்றுதல்,(*id.*), salut, salut éternel, rachat, rédemption. [curer le salut.
ஈடேற்றுகிறது,(*id.*), sauver,pro-
*ஈட்சணம்,(ikchana),regard, vue.
ஈட்டம்,*n.v.d'* ஈட்டுகிறது, réunion,amas,foule,collection,action d'amasser de l'argent.
ஈட்டல்,(*id.*), collection, réunion, action d'amasser,ce qui est une des qualités des marchands.
ஈட்டி,1° lance,pique.2° *gér.d'* ஈட்டுகிறது:—த்தாங்கு bois d'une lance; —முனை sa pointe; —ப்பிடங்கு gros bout—,pied de la lance; ஈட்டியினலகு tête—,lame de lance.
ஈட்டியது, *n.v.du parf.d'* ஈட்டுகிறது,ce qu'on a amassé, —acquis, acquisition,collection.
ஈட்டு,1° *obl.de* ஈடு,2° *imp.et part. d'* ஈட்டுகிறது.

ஈட்டுகிறது,ட்டினேன்,ட்டுவேன், ட்டு,ட்ட,*v.a.de* ஈண்டுகிறது, unir, joindre,amasser,recueillir,acquérir, ஈணை, V. அகணி. [entasser.
ஈண்டல்,ஈண்டுதல்,*n.v.et opt. d'*ஈண்டுகிறது,assemblée,réunion, foule,presse,lieu étroit,resserrement.
ஈண்டு,1° cette manière-ci, ainsi, ce lieu-ci,ici,hâte, l'arbrisseau புலித்தொடக்கி.2° *imp.et part.de*
ஈண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு,ட,*v.n. d'*ஈட்டுகிறது,se joindre,se réunir,adhérer, s'unir, se serrer, se presser,augmenter.
ஈண்டை,(ஈண்டு), ce lieu-ci,ici.
ஈண்டையான்,*pl.* ஈண்டையார், (ஈண்டை), homme—, gens de ce lieu-ci.
ஈதல்,*n.v.d'* ஈகிறது,don, largesse, division,action de donner,ce qui est un des emplois des brames,des rois et des marchands:ஈதவிரக்கம் bienfaisance;ஈதவிரக்கமில்லாமை manque de charité,de bienfaisance.
ஈத்தம், *adj. de* ஈந்து, V. ஈச்சம்.
ஈத்தல், P. ஈதல்.
ஈத்து,P. ஈந்து, en donnant.
ஈந்தி, 1° P. ஈச்சு, dattier sauvage. 2° P. ஈந்தாய், tu as donné.
ஈந்து,1° P. ஈச்சு, dattier sauvage. 2° *gér. d'* ஈகிறது. [che,lente.
ஈப்பி,(ஈ,பீ), excrément de mou-
ஈப்பிணி,(ஈ,பிணி), avare.
ஈப்புலி, (ஈ), espèce d'araignée, *litt.* le tigre des mouches.
ஈமத்தாடி,(ஈமம்,ஆடி), celui qui hante les lieux où l'on brûle les morts, *i. e.* Siven.
ஈமம்.1° *ou* ஈமவனம் lieu ou l'on brûle les morts, cimetière. 2° bois à brûler: ஈமப்பறவை oiseau des lieux ou l'on brûle les morts, *i. e.* vautour, milan, corbeau.
ஈம், (*sync. de* ஈமம்), V. சுடுகாடு.
ஈயம், plomb, étain, espèce d'arsenic composé: ஈயக்களங்கு plomb durci par un mélange; ou ஈயக்கிட்டம் crasse de plomb fondu; —க்குழவி espèce d'arsenic composé; —க்கொடி l'arbrisseau இண்டு; —ச்சட்

டி vase—,cuvette de plomb; —ப்பெட்டி caisse de plomb; —மணல் minerai de plomb; —மலை montagne qui renferme du plomb;—முத்திரை cachet de plomb; —வெள்ளை céruse; ஈயம்பூசுகிறது étamer, plomber, couvrir d'étain; ஈயத்தின்பிள்ளை, V. ஈயக்குழவி.

ஈயல்,1° n.v.d'ஈகிறது, donation, don, action de donner. 2° (ஈ imp. et அல்), opt.nég. d' ஈகிறது, ne donne pas. 3° P. ஈசெல்,fourmi blanche devenue ailée. 4° (ஈ, அல்), l'insecte nommé இந்திரகோபம்.

ஈயவரி,la plante பெருமருந்து.

ஈயாமை,n.v.nég.d'ஈகிறது, avarice,ténacité, ne pas donner.

ஈயார், n. app.et pl.nég.d'ஈகிறது, ceux qui—, ils ne donnent pas, les avares.

ஈயுவன்,le géant Râvanen.

ஈயை, 1° l'arbrisseau இண்டு. 2° acc.de ஈ,mouche...3° P.ஈயாய்,tu ne donnes pas.

ஈயோட்டி,(ஈ, ஓட்டுகிறது), chasse-mouche, homme qui chasse les mouches,éventail pour les chasser.

ஈய்,P.ஈ,mouche,donne.

ஈய்கிறது,P.ஈகிறது,donner.

ஈரக்கல்,(ஈரம்), pierre rouge et médicinale,sorte de minéral.

ஈரங்கை,(id.), main libérale.

ஈரங்கொல்லி, pl. —கொல்லிகள், —கொல்லியர், (id.), blanchisseur.

ஈரசை,(ஈர்,அசை), 2 syllabes:—ச்சீர் pied de 2 syllabes métriques;il y en a 4, savoir:தேமா,புளிமா, கருவிளம்,கூவிளம்.

ஈரடி,(ஈர், அடி), équivoque,doute, distique, 2 vers, ou strophe de 2 vers: —ப்பயன் sens équivoque, mot à double sens, distiques—, குறள் du poète திருவள்ளுவர்; —ப்பயனுய்ப்பேசுகிறது employer en parlant les expressions de ce poète; —ப்பா distique, strophe de 2 vers, il se dit du குறள், et du petit வஞ்சிப்பா; —மடக்கு répétition de 2 vers dans une strophe; —வருக்கம் équivoque, double sens, doute, strophe de 2 vers dans lesquels la même lettre se trouve au commencement et au milieu de chaque vers,espèce de சித்திரகவி;—வெண்பா,V.குறள்வெண்பா.

ஈரடுக்கொலி, (ஈர், அடுக்கு,ஒலி), son répété, mot répété pour produire un son imitatif, comme கடகடென்கிறது pour le bruit du tonnerre.

ஈரணை, (id. அணை), 2 paires de bœufs.

ஈரநாவு,(ஈரம்), langue médisante: ஈரநாவுக்கெலும்பில்லை langue médisante n'a pas de frein.

ஈரப்பசுமை,—ப்பசை,—பச்சை, —ப்பற்று,—ப்பிடி, (id.), humidité, verdeur,richesse,aisance,prospérité: ஈரப்பசையுள்ளவன் homme à son aise, riche.

[dit ஆசினி.

ஈரப்பலா,(id.), sorte de jacquier

ஈரம், humidité, moiteur, bonté, pitié, compassion, amour, affection, fraicheur. froideur, beauté, grâce, prospérité, connaissance, tribut, nature, caractère, safran: —சுவறுகிறது devenir humide, se sécher; —துவட்டுகிறது sécher, essuyer; —எடுக்கிறது sécher, devenir humide; ஈரச்சீலைபோட்டு—, ஈரக்கத்திகொண்டு—,ஈரவரிவாள் ou ஈரரிவாள்கொண்டு என்னைக் கழுத்தறுத்தாள் elle m'a calomnié secrètement, litt. avec un linge mouillé, avec un couteau ou une faucille mouillée (i. e. sanglante) elle m'a coupé le cou.

[scie,faucille.

ஈரரிவாள், (ஈர்கிறது, அரிவாள்),

ஈரவிக்கிறது,வித்தேன்,விப்பேன், வி,விக்க,v.n.ஈரவித்தல்,n.v. être—, devenir humide.

ஈரவிப்பு,n.v.du préc. humidité.

ஈரல்,foie,poumon,rognon: —ப்பற்றுகிறது être terrifié,agité;ஈரற்கருகுகிறது, ஈரற்றீய்கிறது le foie se dessécher, —se flétrir, être saisi d'une grande crainte; ஈரற்குலை,—கொத்து,—குழி creux de l'estomac, le siége du foie;ஈரற்பித்து fiel qui tient au foie.

[lune.

ஈரவன்,(ஈரம்), l'astre frais,i.e.la

ஈரவுள்ளி, ஈரவெங்காயம், ஈரவெண்காயம்(id. உள்ளி),oignon.

ஈரறம், (ஈர், அறம்), les 2 genres de vertus, *i.e.* celles de la vie domestique et celles de la vie religieuse.

ஈராசிடைநேரிசைவெண்பா, ஈராசிடைவெண்பா, (*id.* ஆசிடை), strophe dite நேரிசைவெண்பா, composée de 2 dystiques ou குறள், unis par un pied isolé, dit தனிச்சொல், de 2 syllabes métriques d'espèces différentes. [le.

ஈராடம், (ஈர்), 40 mesures d'huile.

ஈராடி, ஈராட்டி, (ஈரம், ஆடுதல்), humidité, disposition à la pluie.

ஈராயிரம், (ஈர்), deux mille.

ஈராறு, (ஈர்), 2 fois 6, douze: —தோளான் l'être fabuleux à 12 épaules, *i.e.* Coumaren.

ஈரி, (ஈரம்), haillons, division 2 par 2 dans le jeu dit கொக்கான், filamens du fruit du jacquier.

ஈரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.n.* (ஈரம்), *ou* ஈரித்து—, ஈரிச்சுப்போகிறது, *v.c. et* ஈரித்தல், *n.v.* devenir humide, moite, froid, raide, engourdi, transi par le froid ou la maladie, se refroidir.

ஈரிச்சல், ஈரிப்பு, *n.v. du préc.* humidité; froid, refroidissement, froideur morbifique: ஈரிப்புகாண்கிறது cette froideur—, le froid de la mort se déclarer.

ஈரியது, (ஈரம்), ce qui est humide.

ஈரிரண்டு, (ஈர்), 2 fois 2, quatre.

ஈரிழை, (*id.*), 2 fils, fil double, ce qui a 2 fils. [*de* ஈருகிறது.

ஈரு, 1° *P.* ஈர், lente. 2° *imp. et part.*

ஈருகிறது, *V.* ஈர்கிறது.

ஈருயிர், (ஈர்), 2 vies, 2 âmes, grossesse: ஈருயிராயிருக்கிறது être enceinte.

ஈருவாள், (ஈருகிறது), scie. [ceinte.

ஈருள், *V.* ஈரல்.

ஈருள்ளி, *P.* ஈரவுள்ளி.

ஈரெச்சம், (ஈர்), les 2 எச்சம், *i.e.* பெயரெச்சம் et வினையெச்சம்.

ஈரெட்டு, (*id.*), 2 fois 8, seize.

ஈரேழு, (*id.*), 2 fois 7, quatorze.

ஈரைந்து, (*id.*), 2 fois 5, dix.

ஈரொட்டு, (*id.*), incertitude, doute, équivoque: ஈரொட்டாய் avec doute, —équivoque, d'une manière incertaine.

ஈரொலி, (*id.*), écho.

ஈர், 1° lente, œuf de pou. 2° *P.* இரு, deux, double. Il se met devant les voyelles. 3° *P.* ஈரமுள்ள, humide. 4° *imp. et part. d'* ஈர்கிறது et *d'* ஈர்க்கிறது. 5° terminaison de la 2ᵐᵉ pers. honorifique et du pluriel des verbes.

ஈர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், *ou* ருவேன், ர், *ou* ரு, ர, *v.a.* couper, scier, fendre.

ஈர்கொல்லி, —கோலி, (ஈர், கொல்லுகிறது, கோலுகிறது), 1° *V.* ஈர்வாரி. 2° *ou* ஈர்கொல்லிக்கொடி la plante asclepias microphylla.

ஈர்க்கில், 1° (ஈர்க்கு, இல்), *V.* ஈர்க்கு. 2° *P.* ஈர்த்தால், s'il tire...; *de*

ஈர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v.a.* tirer, entraîner, extraire, arracher, couper, fendre, écorcher, devenir froid.

ஈர்க்கு, 1° chaume, brin de paille pour curer les dents, nerf de feuille de cocotier et de palmier, plume de flèche. 2° *part. de* ஈர்க்கிறது: —ச்சம்பா riz très-fin, —mince; —க்கம்பி bord étroit des toiles; —மல்லிகை espèce de jasmin à pétioles fort déliées.

ஈர்ங்கண், (ஈர்ம், கண்), lieu frais.

ஈர்ங்கதிர், (*id.*), rayons frais, la lune. [le repas.

ஈர்ங்கை, (*id.*), main lavée après

ஈர்தல், *n.v. d'* ஈர்கிறது.

ஈர்த்தல், *n.v. d'* ஈர்க்கிறது *et de*

ஈர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.n.* (ஈர்), arracher—, oter les lentes avec un peigne.

ஈர்ந்தமிழ், (ஈர்ம்), le tamoul frais, —élégant. [rer.

ஈர்பட்டு, (ஈர்க்கிறது), corde à ti-

ஈர்ப்பி, (ஈர், பி), lente.

ஈர்ப்பு, *n.v. d'* ஈர்க்கிறது, action de fendre, de tirer, d'écorcher etc; fente, douleur d'une plaie qui se dessèche.

ஈர்ம், *sync. pour* ஈரமுள்ள.

ஈர்வடம், (ஈர்க்கிறது), corde à tirer. [றது.

ஈர்வழிக்கிறது, (ஈர்), *V.* ஈர்த்துகி

ஈர்வலி, ஈர்வாரி, { (*id.*), peigne—, instrument pour arracher et détruire les lentes.

ஈர்வாணி, ஈர்வெட்டு, (ஈர்க்கிறது), corde à tirer.

ஈர்வாள்,(ஈர்கிறது),scie.

ஈவிரக்கம்,(ஈவு), charité, bienfaisance,don et pitié.

ஈவு,*n.v.* d'ஈகிறது, don, gratification,présent,quotient:—கணக்கு division (en arithmétique); —சோய்வு libéralité et indulgence.

ஈழத்தலரி, (ஈழம், அலரி), l'arbre plumieria alba,dont les fleurs blanches ont une teinte d'or.

ஈழத்தான்,(ஈழம்),homme de Ceylan,Cingalais.

ஈழத்தி, *f.* d'ஈழவன், femme de marchand—,marchande de toddi et d'arack.

ஈழம்,l'île de Ceylan, pays cingalais,toddi,callou,or: ஈழக்குலச்சான்றேன் *ou* சான்றுன் un des 63 disciples de Siven;—க்குலத்தான்,—த்தேசத்தான் homme de Ceylan, Cingalais; ஈழமண்டலம் l'île de Ceylan; ஈழத்துத்தெங்காய் coco de Ceylan; ஈழஅவணம் *ou*

ஈழவணம்,ஈழாவணம்,(ஈழம், அவணம்), 24 mille noix d'arec de Ceylan. [di et d'arack.

ஈழவன்,(ஈழம்),marchand de tod-

ஈழை,1° *P.* ஈளே.2° phlegme, timidité,épuisement: ஈழைக்கொல்வி sulphure jaune d'arsenic.

ஈளே,phthisie,consomption, asthme;—கொண்டான், — பிடித்தான் il est attaqué de consomption; —க்காரன் homme attaqué de phthisie, —étique; —கொண்டுசாவாய் puisses-tu mourir de consomption! (mot d'imprécation)

ஈறல்,chagrin, presse, lieu étroit, tresse,roseau,fente de porte.

ஈறுந்தம்,ஈறுந்தரம்,(ஈறு, அந்தம்,அந்தரம்), fin,fin totale.

ஈறிலி,(*id.*இலி), Dieu, l'éternel;*ou*

ஈறில்லாதவன்,ஈறில்லான்,*m.*ஈறில்லாதவள், ஈறில்லாள், *f.* ஈறில்லாதது,ஈறில்லாது, *n.*(ஈறு), être sans fin, immortel, celui, celle qui n'a point de fin.

ஈறு,(*n.v.* d'இறுகிறது), *gén.* ஈற்றின்,fin,borne,limite,mort,gencive, saline:—கடை fin,fin totale; —கட்டி mercure sublimé.

ஈற்றசை, (ஈறு, அசை), syllabe explétive finale: —யோகாரம் l'ஓ quand il est syllabe explétive finale.

ஈற்றயல்,(*id.* அயல்), pénultième, avant-dernier. [lé.

ஈற்று,(ஈற்று,ஆ), vache qui a vê-

ஈற்று,1° *obl.de* ஈறு,final.2°(ஈனுகிறது), ventrée, portée des vaches, des bufflones etc... veau, petit, produit, action de mettre bas: —ச்சீர் pied final; ஈற்றுளேகிறது, ஈற்றுளேதல் souffrir pour mettre bas; ஈற்றெலும்பு dernier os,—nerf; ஈற்றெழுத்து lettres qui peuvent être finales, savoir: les 12 voyelles et parmi les consonnes ஞ்,ண்,ந்,ம்,ய்,ர்,ல்,வ், ழ்,ள், ன்; ஈற்றெழுத்துக்கவி pièce de vers où la dernière lettre ou le dernier mot d'une strophe revient au commencement de la strophe suivante; ஈற்றேறுகிறது pousser des épis; இரண்டாமீற்று 2me portée;பசுவானது ஆறுமீற்றுய்க்கன்று போட்டது la vache a vêlé pour la 6me fois.

*ஈனம்,(hîna), bassesse,abjection, mépris,défaut,manque, rebut, corruption:—ஆன, —உள்ள bas, vil, méprisable; ஈனசாதி basse caste, caste pauvre;*ou* ஈனசாதியான் homme vil,de basse caste,dégradé,le rebut de la société; ஈனபுத்தி sottise, bêtise; ஈனமிலணங்கு,(ஈனம், இல், அணங்கு),déesse,femme distinguée.

ஈனல்,*n.v.et opt.* d'ஈனுகிறது,accouchement, action de mettre bas,

ஈனனம்,argent. [épi.

*ஈனன், (ஈனம்), homme vil, abject,méprisable.

ஈனு,ஈனுத,*part.nég.*d'ஈனுகிறது, qui n'a pas encore enfanté,—porté, —mis bas, stérile, qui ne produit pas:ஈனுக்கதிர் épi non encore sorti du tuyau; —க்குமரி jeune femme qui n'a pas eu d'enfant; —மாடு vache qui n'a pas encore vêlé;—மலடு stérilité absolue.

ஈனுயம்,(ஈனம்),mépris,affront.

ஈனுகிறது, ன்றேன், னுவேன், னு,ன,*v.a.*ஈனுதல்,*n.v.* vêler, mettre bas,porter; (et en poésie surtout) accoucher, mettre au monde, pousser,porter des épis,des rejetons, lancer des rayons.

ஈனுமணிமை, (ஈனுகிறது, அணிமை), état d'une vache qui vient de vêler, impureté cérémoniale d'une femme pendant 12 jours après ses couches.

ஈனே, fibre d'une feuille, contour, ébauche d'une peinture,etc...: —யெழுதுகிறது, —வாங்குகிறது ébaucher,esquisser.

ஈனோர்,(ஈனம்),gens vils.

ஈன்ற,*part.parf.d'*ஈனுகிறது,qui a mis bas,qui a mis au monde:—மாடு vache—,buffIone qui a vêlé; ஈன்றவன் père; ஈன்றவள்,ஈன்றாள் mère;ஈன்றான் père,Dieu, Brama; ஈன்றவர்,ஈன்றார்,ஈன்றோர்,parens, père et mère; ஈன்றெடுத்ததாய் mère qui a enfanté et élévé; ஈன்றது, *n.v. et* 3me *pers.sing.neut.du parf. d'*ஈனுகிறது;மாடீன்றதில்லை la vache ou la bufflone n'a pas vêlé; வானமேயீன்றதுபூமியேதாங்கிற்று le ciel m'a fait naitre,la terre m'a porté, *i.e.* je suis tout-à-fait délaissé.

ஈன்றணிமை,ஈன்றணுமை, *V.* ஈனுமணிமை.

ஈன்றல்,1° *n.v.d'*ஈனுகிறது, *V.*ஈனல்.2° exister,devenir.

உ

உ, est 1° l'ou bref et se dit உகரம்.Il s'élide quand à la fin d'un mot il est joint à une consonne et suivi d'une voyelle initiale, excepté quand il n'est précédé que d'une syllabe brève sans double consonne. *Ex.* காடு—அல்ல, காடல்ல ce n'est pas une forêt; கடு—அல்ல, கடுவல்ல ce n'est pas du poison. Mais இது, அது, et உது peuvent élider ou garder l'உ à volonté. *Ex.* இதல்ல, இதுவல்ல ce n'est pas ceci. Dans les mots composés de 2 mots sanscrits dont l'un se termine par un அ ou ஆ et l'autre commence par உ ces lettres finales avec cette initiale se changent en un ஓ. *Ex.* மகா—உதரம், மகோதரம் l'hydropisie,ஞான உபதேசம்,ஞானோபதேசம் l'instruction religieuse. 2° உ en nombre vaut 2. 3° உ est une lettre démonstrative, qui désigne les objets mitoyens, tandis que இ marque les plus proches,et அ les plus éloignés; ainsi sur 3 hommes இம்மனுஷன் signifie cet homme-ci, le plus près; அம்மனுஷன் cet homme-la, le plus éloigné; உம்மனுஷன் cet homme qui est entre les 2 autres. உ démonstratif double la lettre suivante ainsi que இ et அ. 4° உ est une des particules dites சாரியை.Tel est l'உ intercallé entre பிதா et la terminaison கு dans பிதாவுக்கு. 5° உ est la terminaison du gérondif dans bien des verbes comme செய்து faisant.6° Il est une terminaison poétique de la 1re pers.du sing.comme செய்கு je ferai.7° உ est une particule sanscrite qui se met au commencement des mots et marque la compassion, le commandement,la colère, et le consentement. 8° உ est aussi une lettre qui ne s'emploie que pour l'euphonie, dans les mots sanscrits ou étrangers qui commencent par ர ou ல. Cet உ est marqué dans le dictionnaire par une croix (†); souvent il ne se prononce pas et doit se retrancher dans les mots composés. 8° Siven, Brama.

உக, 1° *inf. d'*உகுகிறது. 2° *adj. de* உகம் 3° *imp.d'*உகக்கிறது.

உககனல், (உகம்), *V.* ஊழித்தீ.

உகக்கிறது,கந்தேன்,கப்பேன்,க, கக்க, *v.n. et a.* se réjouir, se plaire, être joyeux,—agréable,désirer, accepter avec plaisir, s'élever,se lever.

உகசந்தி, (உகம்), rencontre ou conjonction du serpent,—de la terre

உக்சூரியர், (*id.*), les 12 soleils.

உகட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட, *v.n.et a.* devenir doux,

se rouler, rouler, tourner.

உகண்ட, *part. parf. d'* உகளுகிறது.

உகத்தல், *n. v. d'* உகக்கிறது, *V.* உகப்பு.

உகந்த, *part. d'* உகக்கிறது, chéri, agréable, qui plaît, joyeux:— செய்தி nouvelle agréable; உகந்தது chose agréable, délicieuse; உகந்தவன் homme chéri,—content, favori, confident.

உகப்பு, *n. v. d'* உகக்கிறது, joie, plaisir, désir, accueil favorable, hauteur, élévation. [உவமிக்கிறது.

உகமை, உகமிக்கிறது, *P.* உவமை,

*உகம், 1° *P.* யுகம் terre, monde, jour, fin, paire, âge du monde: 2° *P.* உரகம், serpent: உகப்பிரளயம், உகமுடிவு fin du monde; — மாருதம் vent de la fin du monde, —qui doit contribuer à sa destruction; உகத்திலிருக்கிறது vivre dans le monde; உகந்தேங்கினுற்—, உகமுடிந்தாற்போலேபேசுகிறுய் tu parles comme si le monde était à sa fin.

*உகரம், (உ), la lettre உ: உகரக்குறுக்கம் abréviation de l' உ, *V.* குற்றியலுகரம். [tirers.

உகருத்திரர், (உகம்), les 11 Rout-

உகல், *n. v. V.* உகுதல்.

உகவை, (உகக்கிறது), joie.

*உகளம், *P.* யுகளம், paire, couple, deux, amitié.

உகளல், உகளுதல், *n. v. d'* உகளுகிறது, saut, bond, élan, passage.

உகளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n. et* உகளித்தல், *n. v.* sauter, bondir.

உகளுகிறது, கண்டேன், களுவேன், ளு, ள, *v. n.* sauter, bondir, s'élancer, passer, traverser, franchir.

உகா, 1° *ou* உகாமரம், l'arbre dillenia speciosa. 2° *ou* உகாத, *part. nég. d'* உகுகிறது.

*உகாதி, *V.* யுகாதி.

*உகாந்தம், *V.* யுகாந்தம்.

*உகாரம், *V.* உகரம்.

*உகாரி, (யுகம், அரி), Routren, l'ennemi—, le destructeur du monde.

உகிரம், l'herbe இலாமச்சை.

உகிர், ongle:—ச்சுற்றுpanaris;—ச்சுற்றுப்புறப்படுகிறது le panaris se former,—suppurer.

உகிர்க்கிறது, *P.* உகுக்கிறது.

உகுகிறது, க்கேன், குவேன், கு, க, *v. n. et a.* se répandre, être versé, répandu, tomber, se pulvériser, répandre, verser, abandonner.

உகுக்கிறது, குத்தேன், குப்பேன், கு, குக்க, *v. a. du préc.* verser, répandre, prodiguer, faire tomber, faire quitter.

*உகுணம், (oukouna), punaise.

உகுதல், *n. v. d'* உகுகிறது, effusion, profusion, chute.

உகுத்தல், *n. v. d'* உகுக்கிறது, effusion, libation.

உகைகிறது, கைந்தேன், கைவேன், கை, கைய, *v. n.* marcher, aller, se lever.

உகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, *v. a. du préc.* exciter, presser, pousser, faire marcher, conduire, envoyer, monter, aller à cheval.

உகைதல், *n. v. d'* உகைகிறது.

உகைத்தல், *n. v. d'* உகைக்கிறது.

உக்க, 1° *part. d'* உகுகிறது. 2° *inf. d'* உக்குகிறது.

உக்கம், 1° la ceinture, milieu du corps, hanche, reins, milieu, poule, feu, corde qui sert d'anse pour suspendre, balle, lieu étroit, renfermé, chaleur étouffante, —renfermée. 2° *V.* ஆலவட்டம், *et* உக்ஷம்.

உக்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. n. et* உக்கரித்தல், *n. v. V.* உங்கரிக்கிறது.

உக்கலை, 1° *V.* ஒக்கலை. 2° *acc. de* உக்கல், 1° côté. 2° *n. v. V.* உக்குதல்.

*உக்களம், (outkala), retranchement d'un camp, garde avancée, corps de garde, patrouille, garde nocturne:—வைக்கிறது placer une garde;—காக்கிறவன் garde, sentinelle.

உக்களை, *V.* ஒக்கலை.

உக்கா, 1° houkah, espèce de pipe pour fumer le கஞ்சா, toddi, callou. 2° *part. nég. d'* உக்குகிறது.

உக்காக்கம், (உக்கம், அக்கம்), *V.* அரைஞாண்.

*உக்காரம், (oudgâra), vomissement, mugissement, cri, son.

உக்காரி, espèce de petit gâteau.

உக்கி, gér. d'உக்குகிறது.

உக்கிடர், araignée.

உக்கிர, adj. d'உக்கிரம்:—கந்தம்,—கெந்தம், —கந்தி chose qui a une odeur forte et est échauffante, comme l'assa-fœtida, la canne à sucre, l'ail, l'oignon, la plante வசம்பு et les arbres வேம்பு et கருவேம்பு bergera.

*உக்கிரமம்,(உக்கிரம், ma), colère, fureur.

*உக்கிரம், (ougra), âcreté,âpreté, aspérité,véhémence, ardeur,vivacité, chaleur, impétuosité, sévérité, cruauté, fierté, obstination, colère, chose terrible, terreur,l'arbre முருங்கை, les constellations dites பரணி, மகம்,உத்திரம்,பாத்திரபதம் que les Indous redoutent, principal corps de garde: —ஆன ardent, violent, vif,rude;—ஆனகோபம் violente colère;—ஆனவெய்யில் chaleur excessive; —ஆய்ப்பேசுகிறது parler durement, avec force; ஒருவன்மேலுக்கிரமாயிருக்கிறது être dur,sévère à l'égard de quelqu'un, être échauffé contre lui; உக்கிரக்காரன் homme vif, violent, emporté, échauffé.

*உக்கிரன், (id.), homme violent, Siven, Virapattiren, Tourouvâsen, Visouvâmitren, chasseur né d'un Kchatria et d'une Choutresse.

*உக்கிராணம், garde-manger, office, dépense, magasin, grenier, trésor, arsénal, dépot:—விசாரிக்கிறது être économe, maitre d'hôtel, avoir l'intendance;உக்கிராணக்காரன் économe, maître d'hôtel.

*உக்கிரி, (உக்கிரம்), femme violente, la cruelle துற்கை, la plante வசம்பு.

*உக்கிருட்டம்,உக்கிருஷ்டம், (outkrouchta), excellence, supériorité.

உக்கில், ou உக்கினுல், conditionnel d'உக்குகிறது, s'il pourrit.

உக்கின,part. parf.d'உக்குகிறது: —மரம் bois pourri,—vermoulu.

உக்கு,1° giroflier, cinnamome, fer de toupie.2° gér. d'உகுகிறது.3° imp.et part. du verbe suivant.

உக்குகிறது, sync. உக்கிறது,க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க, v.n. et உக்கிப்போகிறது, se pourrir, se corrompre, s'user, se consumer, languir, dépérir, être miné—, se consumer de chagrin, être accablé de tristesse, finir.

உக்குதல், n. v. du préc. corruption, pourriture,dépérissement,perte, fin.

உக்குளான்,V. சருகுமுசல்.

உக்தியம்,un des 21 sacrifices gentils.

உஃது, P. உது.

*உக்ஷம்,(oukchan),bœuf,taureau, vache.

உங்கரிக்கிறது, ou உங்காரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன்,ரி, ரிக்க, v.n. et உங்கரித்தல், (உங்காரம்), menacer, gronder,crier,grogner, bourdonner.

உங்கள், obl. et gén de நீங்கள், de vous, votre, vos. dat. உங்களுக்கு à vous, acc. உங்களை vous. abl. உங்களில், உங்களால், உங்களோடு en vous, par vous, avec vous.

*உங்காரம், (humkâra), le cri houm, gronderie, son menaçant, grognement, bourdonnement.

உங்காரித்தல், V. உங்கரித்தல்.

உங்கு, (உ dém.), ce lieu entre les 2 autres.

உங்கை, (உன், கை), ta mère, ta sœur cadette.

உங்ஙனம், (உ dém. ஙனம்), cette manière —, ce lieu qui est entre les 2 autres.

உசக்கிறது, சந்தேன், சப்பேன், ச,சக்க, v.n.P.உயர்கிறது, s'élever, être élevé:உசக்க,(et en bas tamoul) உசக்கே, inf. en haut.

உசத்தி,உசப்பு, n.v. du préc.hauteur,plus,augmentation,excellence.

உசத்துகிறது,த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v.a. d'உசக்கிறது, et உசத்துதல், n.v. élever, hausser.

உசந்த, part. d' உசக்கிறது, élevé, sublime, haut.

உசருகிறது, ou உசர்கிறது, சர்ந்தேன்,சருவேன், ou சர்வேன்,சரு ou சர், சர, v. n. P. உயர்கிறது, s'élever, être grand, élevé, haut: உசர, inf. en haut.

உசர்த்தி, உசரம், n. v. du préc. hauteur,élévation.

உசலம்,உசல், certain arbre.

*உசற்காலம், (ouchas *aurore*), lever du soleil, aurore.

*உசனம், (உசனன்), un des 18 pouranas inférieurs, un des 18 livres de jurisprudence composé par Ousanen.

*உசனன், (ousanas), la planète Vénus, Ousanen, auteur du susdit pouranam et d'un code de loi.

உசா, 1° avis, conseil, considération. 2° examinateurs, inspecteurs, espions. 3° *imp. et part. d'* உசாவுகிறது:—க்கேட்கிறது demander conseil, consulter.

உசாத்துணை, (உசா), conseiller, compagnon qui conseille.

உசார், 1° exactitude, diligence. 2° (*mot anglais*), houssard.

உசாவல், உசாவுதல்,உசாவுகை, enquête, examen,délibération, considération; *n. v. de*

உசாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு,வ, *v. a.* (உசா), peser,considérer, examiner, aviser, délibérer: உசாவிச்செய்கிறது, — சொல்லுகிறது faire—, parler avec délibération, après examen.

உசி, pointe, son aigu, aphthe, le temps où la main de celui qui bat la mesure est levée.

*உசிதம், (outchita), convenance, décence, propriété,excellence, supériorité, bonté,beauté:—ஆன convenable, décent, propre, bon, excellent; உசிதசமயம் opportunité, occasion favorable. [de Maduré.

*உசிதன், (உசிதம்), Pandien, roi

*உசிதாசனம்,(*id.* ஆசனம்,அசனம்), place convenable, — honorable dans une assemblée, bon repas, bon diner, festin.

உசிப்புகிறது, *V.* உசுப்புகிறது.

*உசிரம், (ousra), taureau, rayon de lumière, poivre noir.

உசிர், *P.* உயிர், vie, âme.

உசிர்ப்பு, *n. v. du suiv.* excitation, stimulation: உசிர்ப்பேற்றுகிறது,*ou*

உசிர்ப்புகிறது,ப்பினேன், ப்புவேன்,ப்பு,ப்ப,*v.a.* (உசிர்), *et* உசிர்ப்பிவிடுகிறது,exciter,stimuler (les chiens à la chasse), effrayer, faire sortir le gibier.

உசிலம்,உசிலே,உசில், l'arbre சீக்கிரிமரம் mimosa amara. On se sert de ses feuilles pour enlever l'huile dont on s'est frotté. [*V.* உஸ்.

உசு, 1° ver qui ronge le bois. 2°

உசுக்குகிறது,க்கினேன், க்குவேன்,க்கு, க்க,*v. a. et* உசுக்கல்,*n.v.ou*

உசுப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன்,ப்பு,ப்ப, *v. a. et* உசுப்புதல், *n. v. P.* உசிர்ப்புகிறது, éveiller, exciter, animer.

உசும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு,ப, *v.n.et* உசும்புதல், *n. v. V.*இயங்குகிறது.

*உச்சடை, (outchtchadâ), colère, coutume, la plante கொடிக்கூம்பு.

உச்சட்டம், but, ligne directe, vis-à-vis. [bre élevé.

*உச்சதரு, (உச்சம்), cocotier, ar-

*உச்சதேவன், (*id.*), Krichna.

உச்சந்தம், retraite,retenue,augmentation. [de la tête.

உச்சந்தலே, (உச்சம்), le sommet

உச்சந்திரம்,(out *priv.* சந்திரன்), dernière veille de la nuit, coucher de la lune. [ler à haute voix.

*உச்சபாஷணம், (உச்சம்), par-

*உச்சம், (outchtcha), hauteur, sommet, zénith, hauteur perpendiculaire, sommet de l'orbite d'une planète, culmination des astres, midi, méridien, extrémité,pointe;*ou* உச்சசத்தம் le dessus (en musique):சூரியனுச்சத்திலிருக்கின்றது le soleil est au zénith.

*உச்சயனி,உச்சயினி, (oudjdjayani), Oudjein, ville de la province de Mâlwa மாளவம், et ancienne capitale du roi Vikramâditya.

*உச்சரணம், *V.* உச்சாரணம்.

உச்சரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (உச்சாரம்), prononcer,réciter,dire des prières,dire, articuler,marmoter.

*உச்சரிதம், *V.* உச்சாரிதம்.

உச்சரிப்பு,உச்சரித்தல்,*n.v. d'*உச்சரிக்கிறது,prononciation, articula-

tion,récitation,récitation de prières, élocution,son des lettres.

*உச்சலம்,(outchtchala),esprit, intelligence,connaissance.

*உச்சவம்,*P*.உற்சவம்.

உச்சவீடு, (உச்சம்), passage au méridien,7me portion de l'orbite,ou 7me heure à partir du lever des planètes. [sus en musique.

உச்சவோசை,(*id*.ஓசை), le des-

*உச்சற்கம், (outsarga), le derrière,excrétion.

உச்சன்,objet lancé vers le but.

*உச்சாகம்,*P*.உற்சாகம்.

*உச்சாசனம், (oudjdjâsana), meurtre.

*உச்சாடனம் ,(outchtchâtana), exorcisme, expulsion des mauvais esprits,manière de désenchanter, ce qui est le 37me des கலைக்கியானம், expulsion,excitation,ordre,purification en parfumant,fumigation, ruiner par enchantement.

*உச்சாட்டியம், (outchtchâtya), expulsion,action de chasser.

உச்சாணி, உச்சாணிக்கிளை,உச்சாணிக்கொம்பு,(உச்சம்,ஆணி), la plus haute branche,le sommet d'un arbre,élévation.

*உச்சாயம்,*P*.உற்சாயம்.

*உச்சாரணஞ்ஞன், (உச்சாரணம்,djna *qui connaît*), linguiste,homme habile dans les langues étrangères et la prononciation.

*உச்சாரணம், உச்சாரணை, 1° (outchtchârana), *V*.உச்சரிப்பு,2°(outsârana), *V*. உச்சாடனம்: உச்சாரணம்பண்ணுகிறது réciter des prières,faire des enchantemens en marmotant des paroles mystérieuses.

*உச்சாரம்,1° (outchtchâra), prononciation.2° élévation.

*உச்சாரிதம், (outchtchârita), ce qui est prononcé.

உச்சி, (உச்சம்), tête, sommet, haut, sommet—, milieu de la tête, hauteur perpendiculaire, zénith, point au-dessus de la tête, méridien, midi, l'espace de 10 heures à 2 heures après midi, poil—, cheveux d'homme, touffe de cheveux du sommet de la tête, milieu,extrémité, pointe, chien: —க்கலயம்,—க்கலசம் celui d'une pile de vases de terre qui est le plus haut, petit vase de terre; —க்கரண்டி, —க்கறண்டி petite cuillère qui sert surtout à verser de l'huile sur la tête des enfans; —க்கிழான் le soleil; —க்குடுமி touffe de cheveux du sommet de la tête: —க்குழி milieu de la tête,*V*. உச்சித்துவாரம்; —க்கொண்டை, *V*. உச்சிக்குடுமி; —க்கொம்பு la plus haute branche—, le sommet d'un arbre; —ச்சிகை, *V*.உச்சிக்குடுமி; —ச்சுட்டி bijou qui pend du sommet de la tête sur le front; —ச்செடி plante parasite qui croît au sommet des arbres; —த்திலகம் certain arbre; —த்துவாரம் creux du sommet de la tête, il est plus sensible dans l'enfance; —நேரம் midi, temps de midi; —ப்பின்னல், —ச்சடை longue tresse—, touffe de cheveux du sommet de la tête; —ப்பிளவை ulcère—,clou au sommet de la tête; —மலை montagne escarpée, précipice; — மோக்கிறது flairer—, sentir le sommet de la tête; —விடுதி,—விடுதலை temps de relâche—,repos à midi; —வேர்,*V*.ஆணிவேர்.

*உச்சிஷ்டம், உச்சிட்டம், (outchtchhichta), restes d'un repas,—d'un autre: உச்சிஷ்டசாங்கரியம் manger les restes d'un autre,manger dans le vase ou plat qui lui a servi; —மோதனம் cire.

*உச்சிதம்,(outchida), rareté,don, présent,beauté, convenance, excellence,hauteur, la plante நெருஞ்சில் tribulus:—ஆய் bien,joliment d'une manière rare, singulièrement; —ஆன joli,rare, choisi, agréable, charmant;—ஆய்க்கொடுக்கிறது donner en présent; —ஆய்ப்பண்ணுகிறது faire joliment,—sur un nouveau plan. [se de rebut, ce qui a été jeté.

*உச்சிரட்டம்,(outsrouchta), cho-

உச்சிரதம், l'arbrisseau பிரண்டை.

*உச்சிரதன், (outchtchhrita), celui qui est né.

*உச்சிரயம், (outchtchhraya), hauteur, côté perpendiculaire d'un triangle. [ble, —de poids.

உச்சிரயோகன், homme respecta-

*உச்சிருதி (outchtchhriti), V. உச்சிரயம். [Kâli d'Oudjein. 2° V. உச்சயனி

உச்சினிமாகாளி, (உச்சினி), 1° la

*உச்சினிநகரம், P. உச்சயனி.

*உச்சின்னம், (outchtchhinna), devenir égal, uni. [ter, aiguillonner.

உச்சுக்காட்டுகிறது, (உஸ்), exci-

உச்சுகிறது, ச்சினேன், ச்சுவேன், ச்சு, ச்ச, v.a. உச்சுதல், n.v. lancer vers le but, jeter, chasser, vaincre.

*உச்சுவலம், (oudjdjvala), désir, or. [piration.

*உச்சுவாசம், (out, சுவாசம்), res-

*உச்சூடை, (outchtchhoûdâ), tête —, pointe du bois—, manche d'un drapeau. [graisse.

*உச்சூனம், (outchtchhoûna),

*உச்சேசனம், (outchtchhêsana), restes, dessèchement, accroissement.

*உச்சேதம், (out, சேதம்), destruction, coupure.

*உச்சைச்சிரவம், (outchtcheïs *haut*, சிரவம்), le cheval d'Indiren, — à longues oreilles.

*உஷ்ணம், (ouchna), chaleur, chaud: —உடையோன், —கொண்டிருக்கிறவன் homme tourmenté par un excès de chaleur intérieure; —ஆயிக்காய்கிறது être extrêmement chaud; உஷ்ணகாலம் temps des chaleurs; —பூமி pays chaud; —வாதக்கிராணி diarrhée causée par la chaleur et les mauvaises humeurs. ‖ V. உட்டணம் et ses composés.

*உஷ்ணாதிக்கம், (உஷ்ணம், ஆதிக்கம்), excès de chaleur.

*உஷ்ணோதகம், V. உட்டணோதகம்.

உஸ், (*son imitatif*), hous, son pour exciter les chiens, effrayer le gibier etc ..: உஸ்ஸென் றுஓட்டுகிறது faire courir —, chasser en disant hous.

உஞற்று, 1° courage, fermeté, effort, plaidoirie, procès, coutume. 2° *imp. et part. de*

உஞற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v.n. et a. (உஞற்று), être courageux, vigoureux, brave, s'efforcer, travailler à, faire, exciter, se tromper, errer.

உஞ்சட்டை, maigreur, délicatesse.

உஞ்சல், V. ஊசல் 1°.

உஞ்சு, P. உஸ்: —க்காட்டுகிறது exciter les chiens à la chasse etc.

உஞ்சை, (உச்சயனி), la ville moderne d'Oudjein.

உடக்கு, le creux du milieu de la plante rampante dite சுரை.

உடங்கு, (உடம்), union, totalité, réunion, combinaison, cellule, coin.

*உடசம், (outadja), petite chaumière, cabane de feuillage, cellule, ermitage.

உடந்தை, (உடம்), amitié, société, compagnie, association, participation, union, propriété: உடந்தையாய் ensemble, avec, de compagnie; —யாய்ப்போகிறது, —யாய்த்திரிகிறது s'associer, fréquenter; —யாய்ச்செய்கிறது faire ensemble, en commun, de commun accord; —க்காரன் compagnon, associé.

உடப்பு, l'arbre pisonia georgina.

உடமை, P. உடைமை.

உடம், P. உடன், union, avec.

உடம்படிக்கை, P. உடன்படிக்கை. [படுகிறது.

உடம்படுகிறது, (உடம்), V. உடன்

உடம்படுமெய், (உடன்படும்; மெய்), consonne insérée entre une voyelle finale et une voyelle initiale; c'est le ய் ou le வ் euphonique.

உடம்படுவிலக்கு, (உடம்படுகிறது, விலக்கு), figure de rhét. par laquelle, tout en parlant comme si on consentait, on rejette la chose en question.

உடம்பாடு, P. உடன்பாடு.

உடம்பிடி, (உடம்), lance, javelot.

உடம்பிடிக்கை, P. உடன்பிடிக்கை. [être sans corps, immatérialité.

உடம்பிலாதல், (உடம்பு, இலன்),

உடம்பு, corps, consonne: —தேறுகிறது se fortifier, se délasser; —நன்றாயிருக்கிறது se bien porter; —பு

ரட்டுகிறது se tourner et retourner; ce qui est le propre des enfans; உடம்பெடுக்கிறது, V. உடலெடுக்கிறது: உடம்பைத்தேற்றுகிறது se fortifier, se nourrir; —ப்பேணுகிறது se bien traiter, choyer son corps; உடம்பறியாதேபோகிறது perdre connaissance, être sans sentiment. [du préc.

உடம்பை, 1° eau trouble. 2° acc.

உடலம், (உடல், அம்), corps.

உடலல், n.v. d'உடலுகிறது, colère, fureur, haine, signe de colère, combat, splendeur.

உடலில்லான், (உடல்), être sans corps, Câmen, le Cupidon indien, dont le corps a été brûlé, dit-on, par Siven.

உடலின்மை, (id.), état de ce qui est sans corps, spiritualité, immatérialité.

உடலுகிறது, டன்றேன், டல்வேன், டல், டல, v. a. et n. et உடலுதல், n.v. se mettre —, être en colère, —en fureur, haïr, combattre, briller.

உடல், 1° corps, un des 3 ennemis de l'homme, être, substance, matière, objet, consonne, or, grand tambour. 2° imp. et part. d'உடலுகிறது: உடலிரண்டுயிரொன்று poisson à coquille, coquillage, amis intimes qui n'ont qu'une âme dans 2 corps; — எடுக்கிறது, — எடுத்தல் naître, s'incarner, se fortifier, prendre du corps; —எழுத்து consonne; —நாற்றம் puanteur du corps; —வாசகம் mot composé de longues, signature en toutes lettres à la fin d'un écrit, longue phrase; —வேலை ouvrage grossier.

உடறல், P. உடலுதல், V. உடலல்.

உடற்கருவி, (உடல்), armure du corps, armes défensives.

உடற்குறை, (id.), défaut corporel, corps sans tête, tronc.

உடற்கூறு, (id.), nature—, qualité—, propriété—, structure—, beauté du corps et de ses diverses parties; —தத்துவம் anatomie, description de la structure du corps.

உடற்கொழுப்பு, (id.), graisse des entrailles, maladie qui ôte l'appétit.

உடற்றல், n.v. d'உடற்றுகிறது, grande colère, fureur, signe de colère, haine, combat, vexation, tourment, trouble, agitation. [trice.

உடற்றழும்பு, (உடல், தழும்பு), cica-

உடற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v.n. et a. (உடலுகிறது), se fâcher, haïr, combattre, tourmenter, vexer, affliger, s'accorder, ne pas finir. [gnon, propriétaire.

உடனாளி, (உடன்), associé, compa-

உடனிகழ்ச்சி, உடனிகழ்தல், உடனிகழ்வு, (id. நிகழ்ச்சி, நிகழ்தல், நிகழ்வு), concomitance, simultanéité, connexion, arrivée ensemble, c'est le sens de l'ablatif de société terminé en ஓடு: உடனிகழ்ச்சியணி figure qui montre la concomitance ou simultanéité de plusieurs objets.

உடனிகழ்கிறது, (id. நிகழ்கிறது), arriver ensemble, —simultanément, accompagner.

உடனிலை, (id. நிலை), concomitance, accompagnement, union, rencontre—, accord avec soi-même: —மயக்கம், —மயக்கு, —மெய்ம்மயக்கம் jonction—, réunion d'une consonne avec elle-même.

உடனிற்கிறது, (id. நிற்கிறது), accompagner, être—, se tenir avec, être uni, —en soi, s'accorder avec soi-même.

உடனுற்றவன், (உடன்), serviteur de la même classe qu'un autre.

உடனே, (id. ஏ), 1° aussitôt, immédiatement. 2° V. உடன்.

உடனைக்குடனே, (உடனைக்கு, dat. உடனே), immédiatement, aussitôt, sur le champ.

உடனொத்தவன், (உடன்), égal, homme du même rang.

உடன், (ou plus ordinairement) உடனே, 1° union, ensemble, l'instant même, aussitôt. 2° (après un nom) avec, en compagnie de: அவனுடன் avec lui; உன்னுடனே avec toi; கோபத்துடன் avec colère. 3° (après un participe), dès que, aussitôt que; அவன்வந்தவுடனே dès qu'il

fut arrivé: அதைச்செய்தவுடனே aussitôt qu'il eût fait cela; ஒருசாமமானவுடனே aussitôt après la 1re veille de la nuit; உடன்கட்டையேறுகிறது (une veuve) monter sur le bûcher de son mari pour y être brulée avec lui, ne vouloir pas se séparer

உடன்கூட்டாளி, (உடன்), associé. [nion.

உடன்கூட்டு, (id.), société, réu-

உடன்கை, (id.) union, participation, avec, aussitôt.

உடன்பங்காளி, (id.), associé, cohéritier, copartageant, cousins qui ont droit de partage dans les biens de famille. [part égale.

உடன்பங்கு, (id.), part d'associé,

உடன்படல், 1° n.v. d'உடன்படுகிறது. V. உடன்படிக்கை. 2° consentement, ce qui est un des 7 மதம்; ou: —விடை mot qui marque consentement à ce qui a été demandé. Ex. செய்வேன் je le ferai.

உடன்படிக்கை, P. உடன்படுகை, contrat, convention, accord, alliance, stipulation, consentement: —யாசுவழைக்கிறது inviter à faire alliance, ou amitié, sommer d'agir selon les conventions; —சொல்லுகிறது promettre, s'engager; —தப்பாமற்செய்கிறது tenir à sa promesse, accomplir ses engagemens; —தவிருகிறது, —மீறுகிறது retracter sa promesse, manquer à sa parole; —பண்ணுகிறது faire alliance, —un contrat, s'engager mutuellement, convenir ensemble, உடன்படிக்கைக்கு வருகிறது en venir à un accord.

உடன்படுகிறது, v. n. (உடன்), et உடன்படுதல், n.v. consentir, agréer, acquiescer, convenir, s'engager, entrer dans une société: உடன்படுவிடை, V. உடன்படல்விடை; உடன்பட்டகடமை obligation consentie, —contractée; உடன்பட்டவன் personne liée par promesse — par contrat.

உடன்படுகை, (id.), V. உடன்படிக்கை.

உடன்படுத்துகிறது, (id.), faire consentir, —acquiescer, persuader, engager, faire entrer.

உடன்பாடு, n.v. d'உடன்படுகிறது, consentement, agrément, réunion, union: —பாட்டுவினை verbe positif ou sans négation.

உடன்பாட்டாளி, (உடன்பாடு, ஆளி), coopérateur. [ன்படிக்கை.

உடன்பிடிக்கை, (உடன்), V. உட

உடன்பிறக்கிறது, (id.), naitre ensemble, —de même père et de même mère, d'où உடன்பிறந்தான், —பிறந்தவன் frère germain, உடன்பிறந்தாள், —பிறந்தவள் sœur germaine; உடன்பிறந்தார், —பிறந்தவர்கள் frères et sœurs germains.

உடன்பிறப்பு, (id.), n.v. du préc. fraternité, descendance —, enfans du même père et de la même mère.

உடன்போக்கிடையீடு, (உடன், போக்கு), 4 parties d'un poème érotique depuis l'annonce de la séparation jusqu'à l'attendrissement.

உடன்போக்கு, (உடன்), 8 parties d'un poème érotique depuis l'annonce de la séparation jusqu'à l'apparition.

உடன்போக்குவிரி, (உடன், போக்கு), 18 parties d'un poème érotique depuis l'annonce de la séparation faite par la compagne à l'amant jusqu'à la nouvelle donnée par celui-ci à son amante qu'il est parvenu au but de son voyage.

உடன்மகரம், (உடன்), couleur d'accompagnement, —peinte au milieu d'une toile. [rel, cicatrice.

உடன்மறு, (உடல்), défaut corpo-

உடன்றல், (P. உடலுதல்), colère, signe de colère, combat.

உடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v.n. briller. [brillant, éclat.

உடித்தல், n.v. du préc. splendeur,

உடு, 1° * (oudou), étoile, constellation lunaire, eau. 2° fossé (de forteresse), flèche, tête—, pointe—, plume de flèche, perche de batelier, l'arbre உசிலம். 3° * (houdou), bélier, brebis. 4° imp. et part. d'உடுக்கிறது: உடுவின்காந்தன், —வேந்தன் (litt. le roi) la reine des étoiles, i.e. la lune.

உடுகலை, (உடு, part.), habit commun ou ordinaire (des femmes).

உடுகாட்டி,(உடு), la plante பொன்னுங்காணி.

உடுகூறை,(உடு), *V.*உடுகலை.

உடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு,டுக்க,*v.a.et* உடுத்திக்கொள்ளுகிறது,se vêtir,se revêtir,s'habiller,porter, être entouré, environné, s'entourer.

*உடுக்கு, 1° (houdoukka), petit tambour rétréci au milieu (ressemblant à un sablier), tambourin. 2° (உடுக்கிறது), toile, habits.

உடுக்கை,1° *n.v.d'* உடுக்கிறது,habillement, vêtement. 2° *V.*உடுக்கு.

உடுக்குதல்,உடுத்தல்,*n.v. d'*உடுக்கிறது.

உடுத்தவாடை, (உடுக்கிறது, ஆடை), toile—,habit déjà porté.

உடுத்தாடை,(*id.*), petit habillement.

உடுத்துகிறது,த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a. d'* உடுக்கிறது *et* உடுத்துதல்,*n.v. ou* உடுத்திவிடுகிறது,habiller,vêtir: உடுத்திக்கொள்ளுகிறது s'habiller.

உடுநீர்,(உடு), fossé, eau qui entoure un fort.

*உடுபதம், (*id.*), air, firmament, *litt.*le lieu des étoiles.

*உடுபதி,(*id.*), la lune, la reine des étoiles,l'arbre மரமஞ்சள்.

*உடுபம், (*id.* pa, *qui préserve*), radeau,*litt.*ce qui préserve de l'eau.

*உடுபன்,(*id.*), la lune,*litt.*le gardien des étoiles.

உடுபாவனை, (உடுக்கிறது), habit propre,habillement

உடுபுடவை, (உடு), *V.*உடுகலை.

உடுப்பகை, (உடு), le soleil, l'ennemi des étoiles.

உடுப்பு,*n.v. d'*உடுக்கிறது, habit, vêtement.habillement,toile,linge:உடுப்புடுக்கிறது s'habiller,prendre ses habits.

உடுப்பை, 1° l'arbre உசிலம். 2° nom d'une ville proche Tellichéry, où réside le Gourou des மத்துவர். 3° *acc.de* உடுப்பு.4° *P.*உடுப்பாய், tu te revêtiras.

உடுமானம்,(உடுக்கும்), vêtement, habit convenable à son rang.

உடும்பு,iguan, espèce de gros lézard, lacerta iguana:—நாக்கு langue d'iguan, (elle est fendue en deux), trompeur, homme à double langue;—முத்து perle d'iguan,—qui se forme dans ce lézard.

*உடுவம்,(உடு, va),étoile.

உடுவின்,*gén. d'*உடு.

உடுவை, 1° (உடு), fossé de citadelle.2° *acc.de* உடு.

உடை,1° (உடுக்கிறது), habit,vêtement, toile, linge,caleçon de danseur. 2° (உடைமை), possession, richesses,bonheur,selle de cheval,l'arbre வேலமரம் acacia, intérieur, dedans,pied,dessus, fois.3° *imp.et part. d'* உடைகிறது *et d'* உடைக்கிறது. 4° *P.* உடாய் *nég. d'* உடுக்கிறது, tu ne te revêtiras pas, 5° *V.* உடைய.

உடைகிறது, டைந்தேன், டைவேன்,டை,டைய,*v.n.et* உடைந்துபோகிறது,se briser,se casser,se rompre, crever, se détordre, se perdre,se relâcher, se dérouter, être en déroute.

உடைகுதல்,உடைகுகை, *n. v. V.* உடைதல்.

உடைகுளம்,(உடைகிறது),étang dont la digue est rompue, la 20me constellation (peut-être parce que, lorsque le soleil y est, les grandes pluies rompent les étangs).

உடைக்கிறது, டைத்தேன், டைப்பேன், டை, டைக்க, *v. a. d'* உடைகிறது, *et* உடைத்துப்போடுகிறது, rompre, briser, casser, détordre,détortiller, relâcher, mettre en déroute, perdre.

உடைச்சல், *n. v. d'* உடைக்கிறது, fracture, rupture, chose brisée.

உடைஞ்சு,*P.*உடைந்து,*gér.d'*உடைகிறது.

உடைச்சு. *P.* உடைத்து,*gér.d'*உடைக்கிறது.

உடைதல், *n. v. d'* உடைகிறது, fracture, brisure, déroute, relâchement, abattement, faiblesse, perte.

உடைத்தல், *n.v.d'* உடைக்கிறது, fracture, brisement,destruction, défaite, déroute, dispersion.

உடைத்தாரம், (உடை),ceinture.

உடைத்து, 1° *gér. d'* உடைக்கிற து, 2° *n.v. de* உடைமை, ce qui appartient à: உடைத்தாய் ayant; உ

டைத்தான qui a, qui possède; உடைத்தாயிருக்கிறவன், உடைத்தானவன் possesseur, propriétaire; கல்வியும் பொறுமையுமுடைத்தானவன் celui qui a de la science et de la patience.

உடைந்து, *gér. d'* உடைகிறது, உடைந்தறவு rupture, chose brisée.

உடைப்பு, *n. v. d'* உடைக்கிறது, brisement, fracture, mise en pièces, chose brisée, canal creusé par la rupture d'une digue, faiblesse, débilité, relâchement: உடைப்புண்கிறது se rompre, être brisé, défait, divisé, mis en déroute. [மரம்.

உடைமரம், (உடை), l'arbre வேல

உடைமானம், (*id.*), habit, toile, vêtement.

உடைமை, possession, propriété, richesses, biens, bijou, joyaux, ornement, bonheur, objet, chose: —க்காரன் maitre, possesseur, celui à qui appartiennent les bijoux etc...

உடைய, *adj. de* உடைமை, qui a, qui possède, de, appartenent à. Il sert de terminaison au génitif ordinaire: என்னுடையவீடு ma maison; மரத்தினுடையகொம்பு la branche de l'arbre. Ce mot உடைய, ainsi que உடைத்தான, dans le sens de qui a, peut prendre pour régime l'accusatif ou le nominatif d'un nom neutre. *Ex.* நாமமுடைய, நாமத்தையுடைய qui a nom, nommé.

உடையது, (உடைய), ce qui appartient: இது என்னுடையது ceci m'appartient; இது ஆருடையது à qui appartient ceci?

உடையல், *n. v. d'* உடைகிறது, brisure, fracture, ce qui est brisé.

உடையவள், உடையாள், *f.* (உடைமை), maitresse, propriétaire.

உடையவன், உடையன், *m.* உடையவர், உடையர், *pl.* possesseur, maître, propriétaire, Dieu: ஆஸ்தியுடையவன் propriétaire, homme riche: ஆஸ்திக்குடையவன் héritier.

உடையான், *hon.* உடையார், *pl.* உடையார்கள், (உடை) 1° titre honorifique de certaines castes. 2° *V.* உடையவன்: உடையார்பாளையம் ville et contrée du Tanjaour.

உடையாதது, *n. app. nég. d'* உடைகிறது, objet non brisé, entier.

உடையேன், உடையாய், உடையான், உடையாள், உடையோம், உடையீர், உடையார், 1° (உடை), j'ai, tu as...2° *nég. d'* உடைகிறது.

உடைவாரம், (உடை), produit entier d'une terre avant le partage,

உடைவாள், (உடை), cimeterre ou épée qui s'attache au côté.

உடைவு, *n.v. d'* உடைகிறது, brisure, fracture.

உடைவேல், (உடை), l'arbre குடைவேல் acacia eburnea.

உட், dans les mots composés, se met pour உள் devant க, ச, த, ப, et signifie intérieur, dedans.

உட்கட்டு, (உள்), ceinture —, force—, bâtisse intérieure, certain bijou.

உட்கரணம், (*id.*), puissance intérieure de l'âme.

*உட்கரிஷம், (outkarcha), admiration, merveille, excellence, excès, abondance, bord.

உட்கருத்து, (உள்), sens caché, intention, pensée, sentiment, le fond de la pensée, attention véritable: உட்கருத்தாய் de tout cœur, avec intention, attentivement.

உட்கருவி, (*id.*), faculté intérieure.

உட்கல், *n. v. et opt. d'* உட்குகிறது, crainte, honte, mort, mortalité.

உட்காத்தல், 1° (உள்), garder l'intérieur. 2° *P.* உட்காருதல்.

உட்காய்ச்சல், (உள்), fièvre—, chaleur intérieure, haine.

உட்காருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, *v.n. et* உட்காருதல், *n.v. sync. de* உளுக்காருகிறது, s'asseoir.

உட்கு, 1° crainte, honte, modestie. 2° *imp. et part. de*

உட்குகிறது, *sync.* உட்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* craindre, mourir, avoir honte.

உட்குத்துப்புறவீச்சு, (உள், குத்து, புறம்), espèce de maladie.

உட்குறிப்பு, (உள்), intention, but, signe de la pensée.

உட்குற்றம், (*id.*) péché intérieur. *v. g.* mauvaise pensée, luxure, *etc*...

உட்கூதல், (*id.*), froid intérieur.

உட்கை, 1° *n.v.V.* உட்கல், 2° *P.* உட்காய், 2me *pers. sing.nég. d'* உட்குகிறது. 3° (உள்), côté intérieur, dedans de la main, connivence, vérité cachée:—யாயிருக்கிறது être de connivence, favoriser sourdement, avoir une part secrète; — ச்சுற்று tour à droite.

உட்கொள்ளுகிறது,(உள்), *v.a.* உட்கொள்ளுதல்,*n. v.* avaler, prendre, engloutir, absorber, se mettre—, garder dans l'esprit,—dans le cœur, accepter, approuver, observer, regarder comme la volonté de Dieu.

உட்கோபம், (*id.*), colère intérieure.

உட்சட்டை, (*id.*), habit de dessous, gilet, veste, camisole, chemisette

உட்சமயம்,—சமையம்.(*id.*),secte intérieure, réputée orthodoxe parmi les Indous [doublure d'un habit.

உட்சீலை, (*id.*), habit de dessous,

உட்செல்லுகிறது, உட்செல்லல், உட்செல்லுதல், (*id.*), entrer, pénétrer, s'introduire.

உட்செலுத்துகிறது,உட்செலுத்துதல், (*id.*), faire entrer, —pénétrer.

*உட்டணம், (ouchna), chaleur, violence, poivre: உட்டணகாசம் mal d'yeux causé par la chaleur;—சஞ்சீவி eau, l'arbuste பிரண்டை; —சயித்தியம் fraicheur dans la chaleur;—சிகை rayons ardens, conjonction de Mars, Saturne et du soleil:—வாயு vent qui provient de la chaleur du corps.

*உட்டணுசகம், (உட்டணம், அ *priv.* சகன்), temps froid. [ம்.

*உட்டணுதிக்கம், *V.* உஷ்ணுதிக்க

உட்டணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. n. et* உட்டணித்தல். *n. v.* (உட்டணம்), s'échauffer, s'enflammer, être chaud, brûler. [eau chaude.

*உட்டணோதகம், (*id.* உதகம்),

*உட்டணோபகமம், (*id.* உபகமம்) été, chaude saison.

உட்டிரம், 1° terre salée,—stérile. 2° (oudhra), eau, rose de Chine.

உட்டுளை, (உள், துளை), tube, tuyau, creux dans l'intérieur:—ப்பொருள் objet creux, tube.

உட்டெளிவு, (*id.* தெளிவு), clarté, lumière intérieure, grande intelligence,—connaissance, ce qu'on a adopté après correction.

உட்டொழில், (*id.* தொழில்),occupation intérieure.

உட்பகை, (உள்), haine intérieure, rancune, les 6 mauvaises inclinations de l'ame dites அறுபகை.

உட்படி, (*id.*), poids que l'on ajoute à ce que l'on pèse, pour connaître combien il manque pour faire le poids, qui est dans l'autre balance.

உட்படுகிறது, (*id.*) entrer, pénétrer, se soumettre, être dans, être renfermé dans les limites, consentir, acquiescer, s'accorder, se mêler, prendre part, partager, être participant, —complice, s'ingérer: உட்பட, *inf.* avec, ensemble, inclusivement, y compris; அதுட்பட y compris cela; சபைக்குட்படுகிறது, சபையிலுட்படுகிறது entrer dans une société ou une confrérie; பாவத்துக்கு *ou* பாவத்திலுட்படுகிறது consentir au péché.

உட்படுத்துகிறது, (*id.*), *v. a. du préc.* introduire, faire entrer, —pénétrer,—consentir,— prendre part, engager dans, associer, admettre, induire.

உட்பத்தியம், (*id.*) régime pour le temps où l'on prend des remèdes.

உட்பிரவேசம் (*id.*), entrée.

உட்பிரவேசிக்கிறது, உட்பிரவேசித்தல், (*id.*), *ou* [entrer, pénétrer.

உட்புகுகிறது, உட்புகுதல், (*id.*),

உட்புரை, (*id.*), creux—, trou intérieur, fistule.

உட்புறம், (*id.*), côté intérieur, l'intérieur, le dedans: உட்புறத்திலே dedans, intérieurement, en—, au dedans.

உட்பொருள், (*id.*), objet—, sens caché,—intérieur: பாட்டினுட்பொ

ருள் sens caché d'une poésie.

உட்போடுகிறது, (*id.*), mettre dedans, soumettre, s'emparer.

உணக்கம், 1° *n. v. d'* உணக்குகிறது, desséchement, pâleur, maigreur. 2° *P.* உணக்கோம் nous ne sècherons pas.

உணக்கல், *n. v. et opt. d'* உணக்கிறது *et d'* உணக்குகிறது.

உணக்கிறது, ணந்தேன், ணப்பேன், ண, ணக்க, 1° *v.n. ou* உணந்துபோகிறது, sécher, se dessécher, se faner. 2° *v.a. ou*

உணக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a. de* உணங்குகிறது, dessécher, sécher, faner, échauffer, chagriner, faire languir.

உணங்கல், } *n. v. d'* உணங்கு
உணங்குதல், } கிறது, desséchement, chose exposée au soleil, langueur; *ou*

உணங்குகிறது, *sync.* உணங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* (உணக்கிறது), se dessécher, sécher, languir, être chagrin, plier, se rompre.

உணத்தல், *n. v. d'* உணக்கிறது, *et d'* உணத்துகிறது, desséchement, fanage, exposition au soleil, langueur.

உணத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. d'* உணக்கிறது, sécher, dessécher, faire sécher.

உணராமை, *n. v. nég. d'* உணருகிறது, ignorance, défaut d'intelligence, de connaissance, trouble, stupidité, folie, léthargie.

உணருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் *ou* ர்வேன், ரு *ou* ர், ர, *v. a.* sentir, percevoir, s'éclaircir, comprendre, connaitre, penser, considérer, revenir à soi, assouvir sa luxure, s'apaiser, se réconcilier, se dessécher, se faner: துயில்—, le sommeil se dissiper, s'éveiller; அவனுணரவில்லை il ne comprend pas, il ne sent pas; உணருமறிவு esprit intelligent, —ouvert, instinct, habileté; எல்லாமுணரும் பராபரனுடைய குணம் omniscience divine.

உணருதல், உணருகை, *n. v. du préc.* connaissance, considération, réconciliation, action de s'apaiser, clarté d'esprit, desséchement, assouvissement de sa luxure, sensibilité.

உணர்கிறது, *V.* உணருகிறது.

உணர்ச்சி, (உணருகிறது), connaissance, intelligence, science, sentiment, sensibilité, pensée, esprit, avis, conscience, réveil:—யற்ற sans connaissance, insensible.

உணர்தல், *V.* உணருதல்.

உணர்த்தல், *n.v. d'* உணர்த்துகிறது, instruction, enseignement, avis, conseil.

உணர்த்தி, 1° (உணர்த்துகிறது), connaissance, intelligence, sentiment, sensibilité: — கெட்டவன் homme stupide, insensible, privé de connaissance; — யழிகிறது perdre la sensibilité, le sentiment, l'esprit, la connaissance; — யாயிருக்கிறது avoir la connaissance, le sentiment, être sensible, prudent. 2° *gér. de*

உணர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a.* instruire, apprendre, enseigner, faire sentir, faire sortir de léthargie, éveiller, dessécher, assouvir sa luxure, avertir.

உணர்த்துதல், *V.* உணர்த்தல்.

உணர்ந்த, *part. parf. de* உணருகிறது, *d'où* உணர்ந்ததையுணர்தல் jugement d'après ses idées ou sensations antérieures. *Ex.* regarder le feu comme un remède, parce que dans le froid on a trouvé que c'en était le remède.

உணர்ந்தோர், (உணர்ந்த), sa-[vans, gens d'esprit.

உணர்வினன், (உணர்வு), homme intelligent, —d'esprit.

உணர்வு, *n. v. d'* உணருகிறது, connaissance, intelligence, sentiment, clarté d'esprit, avis, éloignement, réveil, fin de la léthargie, de l'acte vénérien, retour à soi-même: உணர்வாயிருக்கிறது avoir la connaissance; உணர்வில்லாமலிருக்கிறது être sans connaissance, insensible, sans sentiment, stupide; உணர்வுள்ள qui comprend; — கெட்டுப்

போகிறது être étourdi, abasourdi, insensible, perdre la connaissance, — l'esprit; —கேடு perte de l'esprit, — de la connaissance, insensibilité.

உணல், *P.* உண்ணல்.

உணவு, *n.v. d'*உண்கிறது, nourriture, repas, riz cuit, pluie: உணவின்மை défaut de nourriture, jeûne; —கொள்ளுகிறது manger, prendre son repas.

உணவுகிறது, விேனன், வுவேன், வு, வ, *v.a.et* உணவுதல், *n.v. V.* தெரிக்கிறது.

உணு, 1° (உணவு), *V.* உணவு. 2° *P.* உண்ணு, *part. nég. d'*உண்கிறது, qui ne mange pas.

உணி, (உண்கிறது), 1° tique. 2° terminaison de tous les genres, qui, jointe à quelques mots, signifie qui mange, qui souffre. *Ex.* அடியுணி personne souvent battue: தூக்குணி pendard. [*de* உணைகிறது.

உணை, 1° maigreur. 2° *imp. et part.*

உணைகிறது, ணைந்தேன், ணைவேன், ணை, ணைய, *v.n.* உணைதல், *n.v.* maigrir.

உண், 1° *imp. et part. d'*உண்கிறது. 2° *P.* உணவு, nourriture. 3° *P.* உள் devant ம், ந் ou ஞ்.

உண்கலம், (உண்), écuelle, plat, vase dans lequel on mange.

உண்கல், (*id.*), pierre à chaux, (qui boit l'eau).

உண்கிறது, ண்டேன், ண்பேன், ண், உண்ண ou உண்க, *v.a.* 1° manger, sucer, boire: நானுண்ணவில்லை je n'ai pas mangé; குதிரைகளுண்ணுதன les chevaux n'ont pas mangé. 2° Ce verbe joint à des noms verbaux, ou à des racines de verbes, leur donne un sens passif; comme: அடியுண்கிறது être battu; அறையுண்கிறது être crucifié; படைப்புண்கிறது être créé. (Il faut le traduire ainsi par le passif, quand il est joint à des noms de choses qui ne se mangent ou ne se boivent pas).

உண்கு, 1° *imp. de* உண்கிறது, mange. 2° *P.* உண்பேன், je mangerai. *pl.* உண்கும் mangez, nous mangerons.

உண்ட, *part. parf. d'*உண்கிறது: —சோற்றுக்கிரண்டகம் பண்ணுகிறது trahir celui qui a donné à manger, — son bienfaiteur, rendre le mal pour le bien. [tion de manger.

உண்டல், *n.v. d'*உண்கிறது, ac-

உண்டா, 1° (உண்டு, ஆ), y a-t-il? 2° *imp. de*

உண்டாகிறது, *sync. de* உண்டாகுகிறது, (உண்டு, ஆகிறது), டானேன், டாவேன், டா, டாக, *v.n. et* உண்டாகல், *n.v.* devenir, être fait, se former, être, sortir de, procéder, provenir, paraitre, naître, commencer, croitre: உண்டாகாது cela n'est pas, cela ne peut se faire; உண்டான, உண்டாகிய, உண்டாய qui est, qui existe; எனக்குண்டான que j'ai, qui m'appartient, mien; உண்டானது, உண்டானகாரியம் une chose qui est, qui est arivée, ce qui existe, un fait, la réalité, la vérité; உண்டானதைச்சொல்லுகிறது dire la vérité, —ce qui s'est passé; உண்டானவன் homme riche, qui a du bien, des propriétés, qui est.

உண்டாகுதல், *V.* உண்டாதல்.

உண்டாக்கல், உண்டாக்குதல், création, production, action de faire, formation; *n. v. de*

உண்டாக்குகிறது, *sync.* உண்டாக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, (உண்டு, ஆக்குகிறது), faire, créer, produire, élever, faire croitre.

உண்டாட்டு, (உண்டு, ஆட்டு), jeu, divertissement, réjouissance, jeu de femmes, ribotte, description d'un festin où l'on boit des liqueurs enivrantes, (ce qui est une partie des poèmes épiques indiens).

உண்டாதல், *n.v. d'*உண்டாகிறது, l'être, existence, formation, naissance. [il se fera, c'est ainsi, qui sera.

உண்டாம், (உண்டு, ஆம்), ce sera,

உண்டாய், 1° *gér. d'*உண்டாகிறது, existant, étant, s'étant fait, —formé: உண்டாயிருக்கிறது être, exister, vivre; உண்டாயிருக்கிறவன் celui qui vit, qui existe, un être vivant. 2° 2° *pers. parf. d'*உண்கிறது.

உண்டி, 1° (உண்கிறது), action de manger, aliment, nourriture, riz cuit, chose mangeable, nourriture des oiseaux: —சுருங்குதல்பெண்டிர்க்கழகு il est beau pour une femme de manger peu. Les Indiens distinguent 4 sortes de nourritures dites உண்டி-ச: உண்ணப்படுவன ce qu'on mange sans mâcher, comme le riz; தின்னப்படுவன ce qu'on mange en le mâchant, comme la viande; நக்கப்படுவன ce qu'on lèche, comme le miel; பருகப்படுவன ce qu'on boit, comme l'eau. 2° P. உண்டாய், tu as mangé. 3° P. உண், imp. mange. 4° ou உண்டிப்பெட்டி tronc (pour recueillir les aumônes), caisse des impôts: உண்டிச்சீட்டு, V. உண்டியல்.

உண்டிகை, tronc (pour recevoir les aumônes), caisse des impôts: —ச்சீட்டு ou

உண்டியல், உண்டியற்சீட்டு, billet à ordre, lettre de change, mandat, trésor: உண்டியற்பெட்டி, V. உண்டிப்பெட்டி.

உண்டில்லாதது, (உண்டு. இல்லாது), calomnie, ce dont on a besoin.

உண்டு, 1° v. défectif, il y a, il est, on est, il est vrai, être prêt, être suffisant, (avec le dat. il signifie) avoir: எனக்குண்டு j'ai; அதற்குநான்— நீயுண்டு, je suis —, vous êtes là pour répondre de cela, — pour l'exécuter; பத்துபேருண்டு il y a 10 personnes; பத்துபேருக்குண்டு il y a environ 10 personnes, il y a pour 10 personnes; வீட்டிலெலியுண்டு il y a des rats dans la maison. 2° ce qui est, étai, appui, support. 3° gér. d'உண்கிறது, ayant mangé. 4° P. உண்டேன், j'ai mangé, pl. உண்டும் nous avons mangé: — படுகிறது, être, exister, se faire, se former; —படுத்துகிறது, —பண்ணுகிறது faire, produire, former, créer, établir, feindre, inventer, forger, effectuer; —படுத்துதல், —பண்ணுதல் création, formation, production; உண்டென, inf. du suiv. suffisamment, affirmativement; உண்டென்கிறது, உண்டென்றுசொல்லுகிறது, உண்டென்றுரைக்கிறது assurer, affirmer, avancer, soutenir, confesser, avouer; உண்டென்றுரைத்தல் aveu, affirmation; உண்டென்றேற்றுக்கொள்ளுகிறது admettre, avouer —, reconnaître qu'il est vrai; உண்டென்றெருப்பிக்கிறது démontrer, prouver qu'il est réel.

உண்டுகம், l'arbre பெருவாகை.

உண்டை, 1° balle, boule, pelote, peloton, globe, sphère, boulet, balle de fusil, trame, division ou détachement (d'une armée). 2° P. உண்டாய் tu as mangé. 3° (உண்கிறது), goûter, léger rafraîchissement: —யாய்ப்பிடிக்கிறது, —யாய்த்திரட்டுகிறது faire une balle, mettre en boule; —யாய்ச்சுற்றுகிறது mettre en peloton; —யும்பாவுமொத்திருக்கிறது la trame et la chaîne sont semblables, la toile est bien tissue.

உண்டோ, (உண்டு.ஓ), y a-t-il? cela est-il? உண்டோவில்லையோவென்றுகேட்கிறது demander si c'est vrai ou non. [து, action de manger.

உண்ணல், opt. et n. v. d'உண்கிற

உண்ணா, 1° (உள், நா), la luette. 2° P. உண்டு, gér. d'உண்கிறது, ayant mangé. 3° nég. neut. du même P. உண்ணாதது; sing. et உண்ணாதன, pl. il ne mange pas, ils ne mangent pas. 4° ou உண்ணாத, part. nég. du même, qui ne mange pas; உண்ணாமுலை mamelle qu'on ne suce pas, Pârvadi. [luette.

உண்ணாக்கு, (உள், நாக்கு), la

உண்ணாடு, (உள், நாடு), l'intérieur du pays.

உண்ணாட்டம், (id. நாட்டம்), vue intérieure, connaissance profonde, parapet.

உண்ணாவு, (உள், நாவு), luette.

உண்ணி, (உண்கிறது), tique. ‖ V. உணி: —க்கொக்கு espèce de cigogne. [dité intérieure, suc.

உண்ணீரம், (உள், ஈரம்), humi-

உண்ணீர், 1° (உண், நீர்), eau qu'on boit. 2° 2me pers. hon. nég. d'உண்கிறது, vous ne mangez pas. 3° imp. mangez. 4° (உள், நீர்), eau de l'intérieur, suc.

உண்ணுதல், P. உண்டல்.

உண்ணோக்கல், (உள், நோக்கல்), contemplation, regard dirigé à l'intérieur.

உண்பது. n. v. d'உண்கிறது, action de manger, ce qu'on mange; pl. உண்பன choses à manger.

உண்பாக்கு, 1° (உண்), V. ஊண் பாக்கு. 2° pour manger.

உண்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. caus. de உண்கிறது et உண்பித்தல், n. v. faire manger, nourrir. [re de l'âme.

உண்மாசு, (உள், மாசு), souillu-

உண்மை, (உள், மை), existence, vérité, certitude, sincérité, bonne foi, probité, connaissance: —த்தவறு erreur, faute; —த்துரோகம், —ப்பாதகம் perfidie, manque de bonne foi, mensonge; —ப்படுகிறது être—, devenir véritable, croyable; —ப்பொருள் objet réel, —d'une comparaison, ce que l'on compare; —மொழியன் homme véridique;—யளவை conjecture—, jugement basé sur la vérité, sur ce qui est: —யுவமம் fig. de rhét. qui consiste à faire une comparaison, et à la rejeter, pour finir par dire la chose elle-même; —யாய் véritablement, certainement; —யாயிருக்கிறது être vrai; — யான, —யுள்ள véritable, vrai, fidèle, sincère, probe, certain; —யில்லாமை manque de fidélité, perfidie, mensonge:—யுள்ளவன் homme fidèle, probe, véridique; —யென்று கொள்ளுகிறது croire vrai: அதையுண்மையென்றுகொள்ளான் il ne croit pas cela vrai;—வசை médisance;—வாழ்த்து louanges vraies, compliment—, vœu sincère;—வாதி homme véridique.

*உதகம், (oudaka), eau, pluie, goutte de pluie, terre: உதகதானம், —க்கிரியை offrande d'eau, libation aux mânes. V. தாராதத்தம்.

*உதகவன், P. உதவகன், feu.

*உதகாதாரம், (உதகம், ஆதாரம்), V. நீர்நிலே. [te), nuage.

*உதகாரம், (உதம், hâra *qui por-*

உதகு, l'arbre புன்கமரம்.

*உதகும்பம், (உதம்), jarre, cruche.

*உதகோதஞ்சனம், (உதகம், உதஞ்சனம்), cruche. [hydropisie.

*உதகோதரம், (*id.* உதரம்), nuage,

*உதக்கிரியை, (உதம்), espèce de libation, offrande d'eau aux mânes.

*உதக்கு, (oudak), nord. [V. சாபம்.

*உதசம், (oudhasa), pis de vache,

*உதஞ்சனம், (oudantchana), couverture, couvercle.

உதடன், *m.* உதடி, *f.* (உதடு), qui a de grosses lèvres, grondeur.

உதடு, *obl.* உதட்டு, *gén.* உதட்டின், lèvre, bord, extrémité:—பிதுக்கி personne qui a une lèvre qui s'avance et tombe d'un côté; உதட்டுவெடிப்பு fente—, gerçure des lèvres;—ப்புண் mal à la lèvre.

உதட்டடி, (உதட்டு, அடி), réprimande, menace, paroles menaçantes.

உதணம், flèche non affilée dont la pointe a la forme d'un bouton de fleur.

*உததி, (உதம், dhi *ayant*), mer, nuage, cruche; *—க்கிரமன், (கிரமம்), marin, matelot; *—சுதை Lakchimi, fille de la mer;*—மேகலே, (*id.*) la terre, *litt.* la ceinture de la mer.

*உததியானுசன், (outathya, அநுசன்), la planète Jupiter, frère cadet d'Oudathya. [d'eau.

*உதபாரம், (உதம்), nuage, charge

*உதபானம், (*id.*), puits, boisson d'eau.

உதப்பி, 1° ventricule des animaux, salive qui saute en parlant. 2° *gér. de*

உதப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v. a.* gronder, réprimander. [pli d'eau.

*உதமேகம், (உதம்), nuage rem-

*உதம், 1° (ouda), eau. 2° (houta), demande, invocation. ‖ V. அழைக்குகை.

உதம்பல், fange que l'on fait pour semer le riz; *n. v. de*

உதம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. a.* உதம்புதல், *n. v.* menacer, gronder, épouvanter, faire peur: உதம்பிப் பேசுகிறது parler rudement, gron-

der, réprimander; —க்கேட்கிறது demander en colère,—à haute voix.

உதயகாலே, (உதயம்), aurore, point du jour.

*உதயமனம்,(id.mana), lever des astres,temps de ce lever, ou உதயமனகிரி montagne orientale derrière laquelle les astres se lèvent.

*உதயம்,(oudaya),lever (du soleil et des autres astres), aurore, lumière, apparition, bonne chance, bonheur,profit,gain,revenu,création du monde.‖ V.உதயமனகிரி: —ஆகிறது se lever;உதயநேரம்,—வேளை,உதயமாதல் lever du soleil (ou de quelqu'autre astre); —காலந்தோறும் tous les matins au lever du soleil;—கிரி, V.உதயமனகிரி;உதயத்திலே, உதயத்துக்கு au lever du soleil.

*உதயலக்கினம், (உதயம்), moment de la naissance.

உதயனம்,(id.na), lever (des astres.)

*உதயன்,(உதயம்), soleil.

*உதயாதி,(id.ஆதி),point du jour, aurore.

*உதயாத்தமனம்,உதயாத்தம்,(id. அஸ்தமனம்,அஸ்தம்), lever et coucher du soleil,matin et soir.

உதரக்கொதி,(உதரம்),faim.

உதரகோமதம், l'arbuste பாலை.

*உதரதி, (oudarathi), la mer, le soleil.

*உதரம், (oudara), ventre, sein, matrice, guerre, combat:உதரக்கனல், V.உதராக்கினி;உதரத்தீ, ou உதரத்துள்ளதீ chaleur intérieure du ventre,du sein,une des 3 sortes de chaleurs vitales;—தோஷம் certain mal de ventre;—பந்தனம் ceinture d'or ou d'argent des femmes indiennes;—போசனம் entretien,nourriture; —ப்பிரிவு parens, proches, gens de sa maison;—வாயு vent,flatuosité (du ventre).

உதரவணி,la plante கண்டங்கத்தரி.

உதரன்,m.உதரி,f.qui a un ventre.

*உதராக்கினி,(உதரம், அக்கினி), faim. litt. feu du ventre. Les Indous pensent que la faim vient d'un feu qu'ils supposent dans l'estomac.

*உதராமயம்,(id.ஆமயம்), diarrhée,colique.

*உதராவர்த்தம், (id. ஆவர்த்தம்), nombril, maladie causée par la coagulation du sang menstruel.

உதராவி,(உதரம்,ஆவி), la plante மரமஞ்சள்.

*உதவகன்,(houtavaka), feu.

*உதவச்சிரம், (உதம், வச்சிரம்), trombe, siphon, colonne d'eau qui semble s'élever de la mer en l'air.

உதவரங்கெட்டது, (உதம்,வரம்), être très-vil, —bas, ce à quoi l'on refuse l'eau.

உதவல்,opt.et n.v. d'உதவுகிறது, secours,assistance,don,donation.

*உதவாகனம்,(உதம்), nuage,cruche,vase à l'eau.

*உதவாசம்,(உதம்), rivage, maison, maison sur le bord de l'eau, grotte marine.

*உதவாசனம்,(id.),nuage.

உதவா,உதவாத,part.nég. d'உதவுகிறது.

உதவி,1° secours,aide, assistance, service, don,largesse.2° gér.d'உதவுகிறது:—செய்கிறது, —யாயிருக்கிறது aider,secourir,assister,être utile; —சனம் gens utiles; கைக்குதவியாயிருக்கிறது être maniable, — sous la main.

*உதவிந்து,(உதம்).goutte d'eau.

உதவுகிறது, வினேன், வுவேன்,வு,வ,v.n.(உதவி), servir,être utile, aider,secourir, assister,soutenir, donner, convenir,être sous la main:பணமுதவாதேபோகிறது n'avoir pas d'argent à la main; உதவாமற்போகிறது ne pas servir, n'être bon à rien; கைக்குதவாது cela n'est pas maniable; உனக்கதுஎன்னத்துக்குதவும் que te servira cela?

உதவுகை,உதவுதல், n.v. du préc. secours,largesse.

உதள்,brebis, chèvre, bouc,le signe du Bélier.

உதறல்,உதறுதல்,n.v. d'உதறுகிறது.

உதறி,gér.d'உதறுகிறது:—முறிப்

பான் la plante விஷ்ணுகரந்தை.

உதறுகாலி, (உதறும், காலி), vache qui regimbe.

உதறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v.a. et உதறிப்போடுகிறது, secouer, rejeter, ne pas écouter, brandir pour disperser, regimber, trembler de crainte: என்வார்த்தையையுதறினான் il a rejeté mes paroles, — mes avis; படிந்த தூளை—தூசியையுதறுகிறது secouer la poussière.

*உதன்னியம்,(oudanyâ, de உதம்), soif, soif d'eau.

*உதாகரணம்,(oudâharaña), témoignage, citation, exemple tiré des auteurs.

*உதாகலம், P. உதூகலம்.

*உதாகாரம்,(oudâhâra), V. உதாகரணம்.

*உதாசனம், 1° (houdâsana), feu. 2° injure, outrage, paroles déshonnêtes, —outrageantes, —sales, mépris.

*உதாசனன், (உதாசனம்), 1° feu, le dieu prétendu du feu. 2° insolent, qui injurie, qui insulte avec des paroles déshonnêtes, serpent qui saute aux yeux.

உதாசனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, (id.), v.a. injurier, outrager, insulter avec des paroles déshonnêtes.

உதாசினம், 1° P. உதாசனம். 2° ou

*உதாசீனம், (oudâsîna), indifférence, neutralité.

*உதாசீனன், (id.), indifférent, étranger, personne neutre.

*உதாத்தம்,(oudâtta), une des 35 figures de rhétorique, accent aigu, ton élevé dans la lecture des védas.

*உதாரணம், (P. உதாகரணம்), exemple, citation, exemple tiré des auteurs, preuve, évidence, témoignage, cause concomitante: —சொல்லுகிறது, —எடுத்துக்காட்டுகிறது citer, donner des exemples; ou —எடுத்தொப்பிக்கிறது démontrer, prouver par des exemples, par des citations des auteurs classiques.

உதாரத்தம், (உதாரம், அத்தம்), fig. de rhét. qui consiste à montrer l'abondance, —la richesse.

*உதாரம்,(oudâra), libéralité, générosité, magnificence, largesse, don, bravoure, courage, figure qui consiste à remplir un vers de mots insignifians, mais auxquels le contexte ou l'esprit fait donner un sens: உதாரகுணம், —த்துவம் générosité, libéralité, caractère généreux; —பரித்தியாகம் parcimonie; உதாரமாய்ச்சொல்லுகிறது faire de grandes promesses.

*உதாரன், (உதாரம்), homme généreux, libéral, brave, courageux.

*உதாரி, (id.), femme généreuse, — libérale, courageuse. || V. உதாரன்.

உதார்த்தம், espèce de fig. de rhét. qui use d'exagération: Ex. un cœur plus dur que le bronze.

உதாவணி, la plante கண்டங்கா லி.

*உதானம், உதானன், (oudâna), un des 10 vents du corps, qui, selon les Indiens, s'élève du nombril à la tête, nombril, paupière, cil.

உதி, 1° soufflet de forge, l'arbre ஒதியமரம். 2° imp. et part. de

*உதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. n. (உதயம்), se lever (les astres etc.), paraître, naître, croître, grossir, enfler: உதித்தசந்திரன் la lune levée; என்மனசிலிப்படியுதிக்கின்றது cela me semble ainsi.

உதிக்கை, V. உதித்தல்.

*உதிட்டிரன், உதிஷ்டிரன், (youdhi dans la guerre, ஸ்திரம்), Darmarâsa, l'aîné des 5 Pandouvers, et leur chef dans la guerre qu'ils eurent avec les Courous à la fin du 3me youga.

*உதிதம், (oudita), action de dire.

உதித்தல், உதிப்பு, n.v. d'உதிக்கிறது, lever, apparition, naissance, augmentation, grossissement, enflure.

உதியம்பூர், la ville de Diamper sur la côte malabare, ou s'est tenu un concile en 1596.

உதியன், Sêren roi du Malabar, Pandien roi de Maduré.

*உதிரம், (roudhira), sang: —காணுது le sang parait, —sort (d'une

plaie, d'un furoncle): —பரவுது le sang circule,—se répand partout: உதிரக்கட்டு caillot de sang, maladie causée par la coagulation du sang menstruel; — க்கலப்பு consanguinité; —க்கிரிகி, (கிரிகித்தல்),sangsue, ours;—க்குடோரி l'oiseau கருடன், racine légumineuse;—நரம்பு veine; —பத்தம் grenade;—பாசம் lien du sang,affection entre parens; —கொட்டை lochies: —வாயு menstrues défectives à cause des vents ou flatuosités;—விரியன் vipère rouge dont la morsure cause un vomissement de sang; —வேங்கை sang de dragon, *litt.* sang de tigre, espèce de résine; *ou*—வேங்கைமரம் l'arbre pterocarpus marsupium.

*உதிரன், (roudhira), la planète de couleur de sang, *i.e.* Mars.

உதிரி, 1° (உதிர்கிறது), ce qui est séparé. 2° (உதிரம்), pustule, éruption, espèce de petite vérole, apostème de sang. 3° espèce d'herbe légumineuse, basilic; —க்குத்து élancement—, douleur que cause la petite vérole; —புறப்படுகிறது des éruptions sortir, —paraître; —ப்பூ fleur séparée, —non attachée en guirlande ou en bouquet: —மண் terre dispersée, non humectée.

உதிருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், *ou* ர்வேன், ரு, *ou* ர், ர, *v.n.* உதிர்ந்துபோகிறது, — விழுகிறது, tomber (les feuilles, les cheveux etc.), se détacher, dégoutter, tomber en poussière, s'émier, s'en aller en morceaux: மரமாவாயுதிருது l'arbre s'en va en poussière; உதிர்ந்தசருகு feuilles desséchées et tombées de l'arbre.

*உதிரோற்காரி, (உதிரம், உற்காரம்), nuage d'où l'on prétend qu'il pleut du sang, un des 7 nuages de la fable indienne.

உதிர், *imp. et part. d'* உதிர்கிறது *et d'* உதிர்க்கிறது:—கல்லு pierre friable: —காய் fruit vert tombé,— qui tombe;—காலம் temps de la chute des feuilles;—மண் terre friable.

உதிர்கிறது, *V.* உதிருகிறது.

உதிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v.a. d'* உதிர்கிறது, verser, répandre, faire tomber, — tomber en secouant, faire dégoutter.

உதிர்தல், உதிர்வு, *n.v. d'* உதிர்கிறது, chute (des feuilles, des cheveux).

உதிர்த்தல், உதிர்ப்பு, *n.v. d'* உதிர்க்கிறது, effusion, chute, action de faire tomber etc...

உதிவெள்ளி, (உதிக்கும், வெள்ளி), l'étoile du matin.

*உதீசி, (oudîtchi), le nord.

உது, *neut. d'* உவன், cette chose qui est entre les 2 autres.

*உதும்பரம், (oudoumbara), espèce de figuier, ficus glomerata, cuivre, aire à battre le riz, l'arbrisseau எருக்கு.

*உதூகலம், (oudoûkhala), *V.* உரல்.

உதை, 1° coup de pied, ruade, recul d'un canon, rebond, rebondissement, appui, étai. 2° *imp. et part. de* உதைகிறது, *et* உதைக்கிறது:—கொடுக்கிறது étayer, mettre un support;—சுவர் mur d'appui; —கால் arc-boutant, support, appui, étançon;—கால்கொடுக்கிறது mettre un arc-boutant, étayer; —காற்பசு vache qui regimbe et rue; —போடுகிறது ruer; —யுண்கிறது recevoir des coups de pied, —des ruades; — யுண்ணி vaurien habitué à recevoir des coups de pied, —qui en mérite.

உதைகிறது, தைந்தேன், தைவேன், தை, தைய, *v.n.* donner contre et reculer ou refluer (comme l'eau contre une digue), appuyer contre, *V.* உதைக்கிறது: உதைந்திழுக்கிறது, உதைந்துவலிக்கிறது tirer—, pousser en appuyant les pieds contre quelque chose;—நின்றுபேசுகிறது parler insolemment, fortement, avec ardeur.

உதைக்கிறது, தைத்தேன், தைப்பேன், தை, தைக்க, *v.a. et* உதைக்குதல், *n.v.* donner des coups de pied, frapper du pied, ruer, regimber, rebondir, reculer, conduire, faire marcher: குதிரையுதைக்குது le cheval regimbe,—donne des coups de pied; குதிரையைக்குதிமுள்ளாலுதைக்கிற

து donner au cheval des coups d'éperon; உதைத்துப்போடுகிறது ruer;—தள்ளிவிடுகிறது chasser—, enfoncer à coups de pied; உதைதண்டமாயுதைக்கிறது frapper du pied avec violence, chasser à coups de pied.

*உதைதல், n.v. d'உதைகிறது.

உதைத்தல், உதைப்பு, n.v. d'உதைக்கிறது, coup de pied, ruade, recul, rebondissement, commotion, secousse, tremblement.

உதைமரம், (உதை), étai, étançon.

உதைமானம், (id.), support, appui, étai.

*உதையம், P. உதயம்: உதையமலை le minéral ou la pierre சிலாநாகக்கல். [bigarrée de femme.

உதையராகம், (உதையம்), toile

உதைவு, (உதை), étai, appui.

*உத், (out), particule sanscrite qui entre dans un grand nombre de mots composés et signifie dessus, en haut, supériorité, pouvoir, orgueil, séparation, faiblesse. Devant க, et ப le த் se change en ற் devant les autres consonnes il en prend la forme.

*உத்தண்டம், (out en haut, தண்டம்), impétuosité, violence, insolence, fierté, arrogance, courage, hardiesse, force, bravoure, autorité, influence, éloquence, don: —பண்ணுகிறது faire l'insolent,—le fier,—le brave, agir avec violence; —ஆய்ப்பேசுகிறது parler insolemment, avec arrogance: —ஆய்விளைகிறது croître excessivement,—avec trop d'abondance; உத்தண்டக்காரன் homme violent, insolent; —மணி ou

உத்தண்டால், (mot télinga), collier de grains d'or.

*உத்ததி, (ouddhati), élévation, grandeur, arrogance.

*உத்தம, adj. d'உத்தமம், parfait, excellent, vertueux, sincère, sans mélange: —சத்து espèce d'arsenic naturel; *—சரீரம் être excellent, corps excellent, tel que ceux des கருடர் et des காந்தருவர் et autres prétendus êtres célestes; —தானி, V. உத்தாமணி; *—தானம் présent d'arec et de bétel, bétel et arec, bétel dont on a ôté la principale fibre, récompense du mérite; *—பட்சம் bonne amitié, première qualité; —பரி coriandre; *—பாத்திரம் bon vase, personne excellente; *—புருடன், —புருஷன் homme—, mari excellent, la 1re personne (en grammaire); *—மனஸ்தாபம் contrition parfaite, regret—, repentir sincère.

*உத்தமம், (outtama, superlatif de out), perfection, excellence, vertu, vérité, bien; உத்தமமான, V. உத்தம; உத்தமமாய் parfaitement, excellemment, vraiment; —ஆயிருக்கிறது être excellent, pur, sans défaut.

*உத்தமவிமிசதி, —விம்சதி, (உத்தம, vimsati 20), les 20 premières années du cycle de 60 ans, réputées excellentes.

*உத்தமன், (உத்தமம்), homme—, ami—, époux excellent, grand seigneur, le 3me Manou, la 3me personne: மனுஷருக்குள்ளுத்தமன் le meilleur des hommes.

உத்தமாகாணி, sorte de plante rampante, V. உத்தாமணி.

*உத்தமாங்கம், (உத்தமம், அங்கம்), la tête, le membre principal.

*உத்தமாராதனை, (id. ஆராதனை), adoration excellente, culte excellent, —irréprochable, hyperdulie.

*உத்தமி, உத்தமை, f. d'உத்தமன், femme excellente.

*உத்தமோத்தமம், (உத்தமம், உத்தமம்), la plus haute perfection, le meilleur de tout.

*உத்தம், 1° P. யுத்தம். 2° fig. de rhét. qui montre la conformité de l'effet à la cause. 3° (oukta), action de dire. [cardium.

உத்தம்பலம், fruit de l'acajou, ana-

*உத்தரட்டாதி, P. உத்தரபாத்திரபதம், la 26me constellation; elle se compose de 2 étoiles, une dans l'aile de Pégase et l'autre dans la tête d'Andromède.

*உத்தரணம், (ouddharana), renoncement à tout.

உத்தரணி, *V.* சுருவை.

*உத்தரம், (outtara, *comparatif de* out), supériorité, hauteur, élévation, sublimité, apogée, point supérieur des absides, ce qui est subséquent, postériorité, après, feu qui doit dévorer le monde, nord, septentrion, mot, parole, réponse, réplique, reste, force, conséquence, résultat, l'arrière, poutre, solive, la 12me constellation dite proprement உத்தரபாற்குனி composée d'une grande étoile dans la queue du Lion et d'une petite dans le laurier de la Vierge: —பாய்ச்சுகிறது mettre une poutre; —சொல்லுகிறது répondre; நானொன்று சொல்லுகிறதற்குமுன் அவன்பத்துமறுவுத்தரந் தந்தான் avant que j'eusse dit un mot il m'en a répondu dix; அதற்குத்தரமில்லை il n'y a pas de réponse à cela; உத்தரகாலம் temps à venir, mois lunaire (de pleine lune à pleine lune), course du soleil du sud au nord; —கிராந்தம் passage d'une planète dans un autre signe; —குரு, —குருவம், —கோளம் la 6me des divisions du சுவர்க்கம், celle ou les bons sont censés jouir du bonheur, région au-delà du pôle nord; —கோசமங்கை nom d'un lieu ou pays; —கோசலை Kòsalei du nord ou Ayòttia; —க்கிரியை obsèques, cérémonie funèbre, mauvaise action; —சாட்சி témoin du défenseur; —சா, —சியை sinus verse d'un angle; —சூரிக்கத்தி espèce de poignard; —திக்கு le nord; —துருவம் pôle arctique; —தேசம், —பூமி pays septentrional; —பட்சம் preuve, réponse, réplique, réfutation, vérité démontrée, conclusion d'un argument (selon les règles), mineure, seconde partie d'un argument, déclin de la lune; —பதம் terminaison—, dernier membre d'un mot composé; —பாதம் réponse, réplique; —பாத்திரபதம் la 26me constellation, la 2me des 2 nommées பாத்திரபதம் (ou), la 27me constellation (selon quelques-uns); —பாற்குனி la 12me constellation dite vulgairement உத்தரம், la 2me des 2 dites பாற்குனி; —புருடன், —புருஷன் la 3me personne; —மடங்கல் feu qui doit consumer le monde; —மத்திமபூமி zòne tempérée septentrionale; —மந்தோச்சம் aphélie; —மீமாஞ்சை la 2me des 2 மீமாஞ்சை.

*உத்தரவாதம், (உத்தரம்), réponse, réplique, garantie, responsabilité, défense, restitution, distinction: —பண்ணுகிறது répondre pour, devenir responsable, prendre sous sa responsabilité, répondre à une accusation.

*உத்தரவாதி, உத்தரவாளி, (*id.*), répondant, défendeur, adverse partie, caution, garant: —யாயிருக்கிறது être caution, responsable, répondre pour.

உத்தரவு, (உத்தாரம்), permission, réponse: கொடுக்கிறது permettre; —சொல்லுகிறது répondre; என்னுத்தரவின்படியே நடக்கிறுர்களா se conforment-ils à mes ordres?

*உத்தரவிக்ஷேபம், (உத்தரம்), latitude nord. [latitude nord.

*உத்தராக்ஷம், (உத்தரம், அக்ஷம்),

*உத்தராசங்கம், (*id.* ஆசங்கம்), habit de dessus, —jeté sur les épaules, châle.

*உத்தராசாடம், (*id.* ஆசாடம்), la 2me des constellations dites ஆஷாடம், *i.e.* la 21me constellation; elle est composée de 4 étoiles dans la tête et les épaules du Sagittaire.

*உத்தராசாபதி, (*id.* ஆசை, பதி), le gardien du nord, *i.e.* Coubêren.

*உத்தராசை, (*id.* ஆசை), le nord.

*உத்தராடம், *corr. d'*உத்தராசாடம்.

*உத்தராதரம், உத்தராதலம், (உத்தரம், அதரம், அதலம்), le haut et le bas, le dessus et le dessous.

*உத்தராதி, (*id.* ஆதி), nord, septentrion: — ராச்சியம் royaume—, pays septentrional.

*உத்தராதிகாரம், (*id.* அதிகாரம்), droit, droit à hériter.

*உத்தராத்தகோளம், (*id.* அத்த

ம்), hémisphère septentrional.

*உத்தராபதம்,(*id*.ஆ,பதம்),nord, route du nord.

*உத்தராபாசம்,(*id*. ஆபாசம்), réponse fausse.

*உத்தராபோசனம்,(*id*. ஆபோசனம்), nourriture qu'on prend pour la 2me fois, 2me repas.

*உத்தராயனம், (*id*. அயனம்), cours du soleil du sud au nord, de Janvier à Juillet, solstice d'été: உத்தராயனராசி les 6 signes de l'hémisphère septentrional, savoir: le Bélier, le Taureau, les Gémeaux, le Cancer, le Lion, et la Vierge.

உத்தரி, 1° cheval. 2° *imp.de*

உத்தரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.* (உத்தரம்), restituer, rendre, payer, compenser, satisfaire, donner satisfaction; répartir également, répliquer, répondre, — d'une manière convenable, élever, supporter, soutenir, prouver, conduire, fonder, rétablir, renouveler, restaurer, réserver, délivrer, protéger, défendre, endurer, souffrir, tolérer, contester, disputer, persévérer, consentir: உத்தரிக்கிற ஸ்தலம் purgatoire: உத்தரிக்கப்படாத intolérable: மனிதர்செய்தபாவங்களுக்குக்ஷூர்த்தருத்தரித்தார் le Seigneur a satisfait pour les péchés des hommes; நீசொன்னதுக்குநானுத்தரிப்பேன் je prouverai ce que tu as dit; தக்கபடியுத்தரிக்கிறது satisfaire—, dédommager convenablement.

உத்தரிக்குகை, *V.* உத்சரிப்பு.

*உத்தரிஷணம், (ouddharchana), érection du poil du corps causée par la joie.

உத்தரித்தல், உத்தரிப்பு, *n.v. d'*உத்தரிக்கிறது, restitution, paiement, compensation, patience, tolérance, action d'endurer, peine, souffrance, persévérance.

*உத்தரியம், உத்தரீயம், உத்தரிகம், (outtariya), habit de dessus, — extérieur, manteau, vêtement qu'on jette sur les épaules, écharpe, scapulaire: உத்தரீயசபை confrérie du scapulaire: —சபையார் les confrères du scapulaire.

*உத்தரோத்தரம்,(உத்தரம்,உத்தரம்), réponse à une réplique, abondance, excès.

*உத்தவம், (ouddhava), fète, feu du sacrifice.

உத்தளம், *V.* உத்தூளனம்.

*உத்தாநம், 1° (outthâna *de* out, ஸ்தானம்), résurrection, élévation, lever, ce qui s'est élevé, ce qui a monté, limite, joie, armée, combat, cause concomitante, autel de sacrifice, livre, déjection, évacuation (par les selles), virilité, nature humaine, effort, cour, la 13me constellation. 2° (outtâna), concavité, dessous d'un ceintre, bas-fond, défaut de profondeur, être couché sur le dos, — la face en l'air. 3° (ouddâna), ceinture, milieu du corps, milieu, foyer, entrée dans un signe du zodiaque, liaison, réunion combinaison. ‖ *V.* ஊழித்தீ.

*உத்தாபம், (outtâpa), grande chaleur, effort, détresse, affliction.

உத்தாபலம், l'arbrisseau சங்கு.

*உத்தாபனம், (out, ஸ்தாபனம்), substitution. ‖ *V.* எழுப்புதல்.

உத்தாமணி, la plante médicinale வேலிப்பருத்தி cynanchum extensum.

உத்தாரசங்கம். *P.* உத்தராசங்கம்.

*உத்தாரணம், (ouddhârana), élévation, restauration, restitution, division, partage.

*உத்தாரம், 1° (ouddhâra), réponse, permission, liberté, ordre, commandement, foyer, élévation, dette, portion, part. 2° (outtâra), vomissement: —ஆகிறது la permission être accordée: —கேட்கிறது la demander; —வாங்குகிறது l'obtenir, prendre congé; —பண்ணுகிறது permettre, donner la permission, commander; —இல்லை il n'est pas permis; உத்தாரப்படி avec la permission, par l'ordre; —விபாகம் partage, division des parts; என்னுத்தாரத்தின்மேல்நடக்கிறான் il observe mes ordres.

*உத்தானம், *V.* உத்தாநம்.

*உத்தானபாதன், (outtânapâda), *n.pr.* du fils de Svayambhoumanou.

உத்தி, 1° joyau du front, —que le marié porte sur le front, richesse, prospérité, collier de globules d'or et de pierres précieuses, taches jaunes sur la peau, marques ou taches sur la tête du serpent capel. 2° *(oukti), parole, discours. 3°* P. யுத்தி, liaison, union, connexion, V. தத்திரயுத்தி.

*உத்திதாங்குலி, (outthita élevé, அங்குலி), la paume de la main avec les doigts étendus. ‖ V. அபயஸ்தம்.

*உத்திட்டம், உத்திஷ்டம், (ouddichta), marque, signe, particularité.

*உத்தியதம், (oudyata), chapitre, division d'un livre. [யோகம்.

உத்தியம், P. உக்தியம் et உத்தி

*உத்தியாபனம், (யுத்தி, ஆபனம் obtention), fin, fin d'un vœu, d'une pénitence etc... [ம்.

உத்தியாவனம், P. உத்தியானவன

*உத்தியானம், (oudyâna), ou உத்தியானவனம், jardin royal, —de fleurs, jardin: உத்தியானபாலன் jardinier, gardien d'un jardin.

*உத்தியோகஸ்தன், உத்தியோகிதன், (உத்தியோகம்), employé, homme en place, officier.

*உத்தியோகம், (oudyôga), emploi, charge, occupation, place, office (avec autorité), soin, application, intention, effort vigoureux et continuel, zèle, fermeté, exercice, entreprise: —பண்ணுகிறது remplir un emploi, faire la fonction de: —ஆயிருக்கிறது s'occuper à; உத்தியோகத்திலமர்த்துகிறது ou வைத்துக்கொள்ளுகிறது mettre en fonction, donner —, procurer un emploi; உத்தியோகக்காரன், V. உத்தியோகஸ்தன்.

உத்தியோகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v.n. s'occuper, s'appliquer, se préparer, prétendre.

உத்திரட்டாங்கம், une des 10 comédies des Indous.

*உத்திரட்டாதி, P. உத்தரட்டாதி.

*உத்திரதம், (oudratha), V. அஞ்சுருவாணி.

உத்திரம், P. உத்தரம், poutre, petit bracelet, ou உத்திரநாள் la 12me constellation.

உத்திரவகுலி, (உத்தரம், வகுலி), Aroundadi, devenue (selon la fable), l'étoile du nord.

*உத்திராசாடம், உத்திராடம், P. உத்தராசாடம், உத்தராடம் [bruit.

*உத்திராபம், (oudrâva), grand

உத்திராபன்னி, V. சணல்.

உத்திரி, cotonnier, ou

உத்திரிப்பொருள், (உ, திரி), les 3 sens du mot உ, i.e. prière, adoration, méditation.

*உத்திரேகம், (oudrêka), commencement, accroissement.

*உத்தினம், (out, தினம்), midi.

*உத்தீபனம், (out, தீபனம்), action de placer ou d'allumer un flambeau, une lampe, —d'exciter la passion.

உத்து, preuve, clarté, évidence.

*உத்துங்கம், (out, துங்கம்), élévation, grandeur, hauteur, supériorité, excellence, poli, douceur au toucher.

*உத்துபந்தனம், (out, பந்தனம்), action de suspendre, d'élever.

*உத்துவருத்தனம், (out, வருத்தனம்), action de broyer, de frotter, de parfumer, de monter, de pousser, de croitre. [ge.

*உத்துவாகம், (oudvâha), maria-

*உத்துவாகனம், (oudvâhana), mariage, second labour.

*உத்துவாகிதம், உத்துவாகிதமுகம், (oudvâhita élevé), visage qui regarde en haut.

*உத்துவாசனம், (oudvâsana), grande croissance, action de quitter, de chasser, de tuer.

*உத்துவேகம், (out, வேகம்), peur, chagrin, noix d arec.

*உத்துவேட்டணம், (out, வேட்டணம்), action d'entourer.

உத்தூளனம், உத்தூளிதம், (out, தூளிதம்), action de se frotter tout le corps de cendres ou de parfums, cendres fines, —pulvérisées. [sir.

உத்தேகம், estimation, estime, dé-

உத்தேகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v.a. (உத்தகம்), estimer.

*உத்தேசம், (out, தேசம்), dessein, objet, motif, but, estimation, estime, stipulation, marché, accord, action de

dire,—de n'indiquer que le nom de la chose en question, soin, enquête, recherche,détail.

*உத்தேசனம்,(out,தேசனம்), envoi, action d'envoyer, d'aiguiser.

உத்தேசிக்கிறது,சித்தேன், சிப்பேன்,சி.சிக்க,v.a.(உத்தேசம்), avoir le dessein, —l'intention, se proposer, estimer,juger, prouver: அவனையுத்தேசித்து pour l'amour de lui.

*உத்தேரிதம்,(outtèrita), une des 5 allures du cheval.

உந்தம்,P. உங்களது, உங்கள், le vôtre, votre. [(oundara), rat.

உந்தரம், 1° route, chemin. *2°

உந்தி,1° rivière, élévation, hauteur, la mer à l'embouchure d'une rivière, nombril, roue de char de procession, milieu du char où l'on place la statue, milieu, tournant, gouffre, poignée ou cou d'un luth indien, sorte de jeu ou de danse de femmes, étable à vaches, expansion, étendue, occupation. 2° gér. d'உந்துகிறது:—க்கமலம் nénuphar sorti du nombril de Vichnou et dans lequel naquit Brama, selon la fable; —க்கமலன்,—பூத்தோன் celui dont le nombril est un nénuphar fleuri, i.e. Vichnou:—சுழி tournant d'eau, nombril:—பறக்கிறது danser: உந்தியிலுதித்தோன், உந்தியில்வந்தோன் celui qui (selon les Indous), est sorti du nombril (de Vichnou), i.e. Brama.

உந்து, 1° cri—, mot usité pour appeler les bœufs et les vaches. 2° imp. de

உந்துகிறது, தினேன், துவேன், து,த,v.n.et a.monter,s'élever, conduire pousser,chasser.

உந்துதல், n.v.du préc. hauteur, action de monter,etc...

*உந்துரம்,(oundoura), rat.

*உந்துரு, (oundourou), rat, gros rat nommé பெருச்சாளி.

உந்தை, P. உன்றந்தை, ton père.

*உந்நதம், V. உன்னதம்.

*உந்மத்தம், V. உன்மத்தம்.

*உப,1° (oupa), particule qui se joint au commencement d'un grand nombre de mots sanscrits et marque l'étonnement, la beauté, la comparaison, le commandement, le reproche, l'infériorité, le meurtre,la proximité,l'abondance,l'effort,le désir, l'accompagnement, et peut ordinairement se traduire par: plus, sur, près, à côté,avec,ensemble, comme, moindre,inférieur, secondaire,sous, second,aide,auxiliaire, compagnon. 2° (oubha),deux, tous deux (ambo), secondement. [rire,rire.

*உபகசிதம்,(உப,hasita rire), sou-

*உபகதை,(உப), vieille histoire, vieux conte.

*உபகண்டம்,(id.), dessus—, bas du cou,proximité de la gorge, allure d'un cheval.

*உபகந்தம்,(id.), parfum,odeur.

*உபகமம்,(id. gam aller), proximité,rapport,accord, obtention, caractère.

*உபகரணம், 1° (oupakarana), moyen, instrument, aide, secours, cause concomitante, emploi, usage, avantage, ornement, insignes royaux, moyen de vivre, subsistence. 2° (oupaharana), offrande à un supérieur,distribution de nourriture.

உபகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,v.a.et உபகரித்தல்,n.v.(உபகாரம்), accorder une faveur, donner,rendre service,favoriser, protéger,aider,secourir,honorer.

*உபகாசம்,(உப, ஆசம்),moquerie,ris moqueur.

*உபகாதம்,(id.),maladie,attaque, toucher,contact.‖V.பற்றுசு. [ன்.

*உபகாரணன்,(உப), V. உபகார

*உபகாரம், 1° (oupakâra), bienfait, service, bienfaisance, faveur, bonté, protection,assistance,secours, guirlandes etc... suspendues, fleur épanouie. 2° (oupahâra), don, présent à un supérieur,présent complémentaire: —செய்கிறது, —பண்ணுகிறது rendre service,accorder un bienfait;உபகாரமான ou

*உபகாரன், m. உபகாரி, m.et f.

(oupakâri), bienfaiteur,—trice,coopérateur, —trice,qui assiste, rend service.

*உபகாரிகை, (உபகாரம், ikâ), maîtresse, sattram ou maison pour les voyageurs. [secours.

*உபகிருதம்,உபகிருதி,(உப),aide,

*உபகுஞ்சிகை, (oupakountchikâ), cardamome,petit cardamome.

உபகுல்லம்,gingembre sec.

*உபகுல்லியை,(oupakoulyâ), fossé,canal,poivre long.

*உபகூகனம்,(oupagoûhana),embrassement,étonnement,merveille.

*உபகேசி, (உப), Pârvadi, V. உமை. [naissance—,étude des vêdas.

*உபக்கிரகணம்,(id.), prise, con-

*உபக்கிரகம், (id.), secours, poignée de l'herbe தருப்பை, action d'en prendre, directeur des planètes, planète secondaire, satellites, phénomène,comète, météore, étoile tombante. [geolier,gardien.

*உபக்கிரகன், (id.), prisonnier,

*உபக்கிரமம், (id.), commencement, effort pour faire une chose, prendre les moyens,épreuve, courage,médecine,pratique de la médecine.

உபக்கிரமிக்கிறது,மித்தேன், மிப்பேன்,மி,மிக்க,v.a.commencer.

*உபக்கிரோசம்,(oupakrôsa), mépris,reproche,censure.

உபக்ஷிணம், V. உபஷ்சிணம்.

*உபக்ஷேபம். V. உபட்சேபம்.

*உபசங்காரம், (உப), réfutation, changement, massacre par représailles.

*உபசதனம்,(id.), voisinage.

*உபசத்தி,(id.), service,offrande, don,visite,réunion.

*உபசமம்,(id.), ou

*உபசமனம்,(உபசமம்,na),paix, concorde,tranquillité,calme.

*உபசயம்,(உப), élévation, monceau, boule, abondance, le 3me, le 6me,le 10me et le 11me dégré d'un signe du zodiaque à partir du 1er.

*உபசரணை,உபசரணம், உபசரிதம்,(oupatcharanâ, —rita), civilité, politesse,salut,compliment, urbanité,honneur,révérence, bienfait, service,bon office,bonté: —ஆய்ச்சொல்லுகிறது, —ஆய்ப்பேசுகிறது dire —,parler poliment; —பண்ணுகிறது, —செய்கிறது, ou

உபசரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,v.n.(உபசாரம்), agir civilement,faire des politesses, des complimens, saluer, parler—, traiter avec respect, rendre service, obliger, honorer, révérer, être poli, honnête.

உபசரிப்பு, உபசரித்தல், n. v. du préc. V. உபசரணை.

*உபசருக்கம், (உப), phénomène de mauvais augure, symptôme de mort, racine des mots, changement (occasionné par maladie).‖ V. உபசர்க்கை. [éclipse.

*உபசருச்சனம், (oupasardjana),

*உபசர்க்கை, (P. உபசருக்கம்), particule sanscrite qu'on joint au commencement de certains mots, v. g. அநு,அப,அபி,உப...

உபசாந்தம்,உபசாந்தி,(உப),calme,tranquillité,patience,adoucissement,supplication,demande de pardon,cessation: —ஆயிருக்கிறது être calme, —tranquille; —பண்ணுகிறது calmer, pacifier.

*உபசாபகன், (உபசாபம், ka), calomniateur,semeur de querelles.

*உபசாபம்,(oupadjâpa), perfidie, division.

*உபசாயம்,(oupasâya), garde de nuit,veiller et dormir alternativement. [homme civil,obligeant.

*உபசாரகன், (உபசாரம், ka),

*உபசாரம்,(oupatchâra). 1° V. உபசரணை. 2° emploi, service, pratique de la médecine, faire un remède, prière, sollicitation, requête, conséquence, phrase qui laisse quelque chose à conclure: —சொல்லுகிறது faire ses complimens, parler d'une manière obligeante, amicale, civile: —பண்ணுகிறது, —செய்கிறது faire des politesses, saluer, donner des marques d'honneur,de respect; —அறியாத incivil, impoli,

grossier; உபசாரவார்த்தை paroles obligeantes, complimens; —கரணம், —கருமம், —கிரியை hospitalité, civilité.

*உபசாரன், *m.* உபசாரி, *m. f.* (உப சாரம்), homme poli, personne civile, obligeante. [tement, accord

*உபசிரதம், (oupasrouta), consen-

*உபசிருட்டம், (oupasrouchta), copulation. union [vre.

*உபசிவனம், (உப). moyen de vi-

*உபசேபனம், உபசேவனம், (உப, சேவனம்), service. [son devoir.

*உபக்ஷிணம், diligence à faire

*உபஸ்தம், (oupastha), organe de la génération, pudenda viri, aliquando et fœminæ.

*உபஞ்ஞை, (oupadjnâ), sagesse prématurée, —dans la jeunesse, science innée. [poétique.

*உபட்சேபம், (oupakchèpa), style

*உபதரிசகன், (oupadarsaka), portier. [gés.

*உபதாது, (உப), métaux mélan-

*உபதாபம், (*id.*), hâte, vitesse, maladie peine, chaleur. [sent, don.

*உபதானகம், (*id.* தானம், ka), pré-

*உபதானம், (oupadhâna), oreiller, coussin. affection, poison, obligation, cause instrumentale, —concomitante. fondement.

*உபதி, (oupadhi), fraude, roue (d'un char), peur.

*உபதிசன் (உபதி, சம்), trompeur.

*உபதேசகன், (உபதேசம், ka,) *V.* உபதேசி.

*உபதேசம், உபதேசனம், (oupadèsa, —sana), instruction, catéchisme. instruction religieuse. prédication, doctrine. avis, monition. initiation: உபதேசகலை connaissance de Dieu. théologie. catéchisme.

*உபதேசி, (உபதேசம்), catéchiste, prédicateur. précepteur.

உபதேசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* (உபதேசம்), *et* உபதேசித்தல், *n. v.* catéchiser, prêcher, enseigner, instruire, informer, avertir. [truction, enseignement.

உபதே...க்கை, *n. v. du préc.* ins-

*உபதை, 1° (oupadâ), présent. don. 2° (oupadhâ), épreuve (de la fidélité etc.), tromperie, prestige, fausse prétention, lettre pénultième.

*உபத்தம், *P.* உபஸ்தம்.

உபத்தாயம், fausseté, absurdité, expédient. ‖ *V.* உபத்திரம்.

*உபத்தானம், (உப, ஸ்தானம்), voisinage, proximité, assemblée.

*உபத்திதி, (உப, ஸ்திதி), connaissance. proximité.

*உபத்திரம், உபத்திரவம், உபத்திரியம், (oupadrava), affliction, malheur. souffrance, tribulation. peine, vexation, calamité. persécution. détresse, tyrannie. violence: —ஆயிருக்கிறது être incommode, gênant: உபத்திரவத்தையநுபவிக்கிறது, உபத்திரவப்படுகிறது être persécuté, affligé peiné. souffrir persécution; —ப்படுத்துகிறது affliger, persécuter; —படுங்காலம் temps de tribulation.

உபத்தை, *V.* உளுட்பை.

*உபநயம், உபநயனம், (உப), cordon bramanique, cérémonie de l'investiture de ce cordon à quelqu'un des 3 premières classes, lunettes, besicles.

உபநயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, *v. n.* (உபநயம்), faire l'investiture du cordon bramanique.

*உபநாகம், (oupanâha), emplâtre, onguent ou médicament pilé qu'on applique aux plaies, remède pour les ulcères.

*உபநாகனம், (உபநாகம், na), onction. [நயம்.

*உபநாயம், *P.* உபநாகம், *et* உப

*உபநிஷதம், உபநிடதம், (oupanichad). science —, contenu —, essence des vêdas, portion théologique et argumentative —, portions ou divisions des vêdas; on en compte 32, savoir: இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வம், தைத்திரியம், 5; பிருகதாரணியம், இலிங்கம், சாரீரம், நராடங்கம், சதபதப்பிராமணம், 10: காருடம், கருப்பம், சாந்தோக்கியம், சடவல்லி. முண்டம், 15; முற்கலம், பிரமவிந்து, தாபநீயம், சுபாவம், யாக்கி

யவலக்கியம், 20; மைத்திராவருண ம். சித்தஞலயம், மந்திரம், மானதீபம், மகோபநிடம், 25; காலாக்கினியுருத்திரம், சாபாலம், நாராயணம், சுவேதாச்சுவதரம், சுபாலம், 30; பராமாத்துமியம், அதருவச்சிரம். On les nomme aussi: சீருத்திரம், மிருகதாரண்ணியம், சுவேதாசுவதரம், கைவல்வியம், காலாக்கினி, 5; கடம், வல்லி, காத்தியாயனம், பிரமம், நாராயண்ணம், 10; அங்கிசம், பரமாங்கிசம், பார்க்கரம், பிரமபிந்து, ஆருணி, 15; அமிர்தபிந்து, பகுவபஞ்சம், பிரமசாபாலம், தேசோபிந்து, வார்சியாதீபம், 20; போதாயநீயம், ஆசுவலாயநீயம், சாங்கியாயநீயம், வாசிராயநீயம், சௌனகீயம், 25; சிவசங்கற்பம், சிரவணம், பாராகம், கிம்புரோடியம், மாண்டூகேம், 30; முண்டிரம், மௌண்டிரம்.

*உபநிட்கரம், உபநிஷ்கரம், (oupanichkara), rue, grande rue.

*உபநிட்கிரமணம், உபநிஷ்கிரமணம், (oupanichkramana), rue royale, *ou*

*உப நிட்டானம், உபநிஷ்டானம், (உப, நி, ஸ்தானம்), cérémonie de sortir un enfant dehors, le 4me mois, et de lui montrer la lune.

*உபநிதானம், உபநிதி, (உப), dépôt, gage.

*உபநியாசம், (*id.*), dépot, gage, préface, exorde, mesure, serment.

*உபநியாயம், (*id.*) répétition de ses raisons, redite.

*உபபதம், (*id.*), prouver de nouveau, petitesse racine d'un mot, 1re partie d'un mot composé.

*உபபதி, (*id.*), sous-employé, second en autorité, galant, complice d'adultère.

*உபபத்தி. (oupapatti), assemblée, association, action, méditation, naissance, cause, raison, fin, preuve, démonstration.

*உபபலம், உபபலன், (உப), armée —, corps de réserve, secours, protection, assistance support, défenseur.

*உபபாதகம், (*id.*), grand crime.

*உபபீடனம், (*id.*), souffrance, peine, tourment.

*உபபுராணம், (*id.*), pourana secondaire. Il y en a 18, qui sont comme des extraits, des redites ou des développemens du contenu des 18 principaux அஷ்டாதசபுராணம்.

உபபுரம், உபபுறம், (*id.*), dehors d'une ville, faubourg.

*உபபோகம், (*id.*), plaisir, jouissance.

*உபமம். (oupama), comparaison, ressemblance.

*உபமலம். (உப), corruption de l'esprit, souillure de l'âme.

*உபமாதீபகம், (உபமை, தீபகம்), une des fig. de rhét dites தீபகம்.

*உபமானம், (உபமை, na), *V.* உவமானம்.

உபமிக்கிறது, *V.* உவமிக்கிறது.

*உபமிதம், (oupamita), chose comparée.

*உபமிதி. (oupamiti), *V.* உபமம்.

*உபமேயம், (oupamêya), sujet d'une comparaison, objet que l'on compare. Ainsi si l'on compare le visage au nénuphar, le visage est le உபமேயம்.

*உபமேயோபமானம், (உபமேயம். உபமானம்), métaphore, fig. de rhét qui prend l'objet comparé pour celui auquel on le compare et vice versâ, ressemblance d'un objet avec celui auquel on le compare *v.g.* de la lune à une belle face.

*உபமை, (oupamà), *V.* உவமை.

*உபம், 1° (oupa), bien (opposé de அபம்). 2° *P.* யுபம், sagacité.

*உபயகுலம், (உபயம்), 2 castes, 2 races, 2 sortes.

*உபயகோமுகி, (*id.* கோ, முகம்), vache á 2 faces, *i.e.* vache qui vèle de manière qu'on n'aperçoive encore que la tète du veau.

*உபயசம்பவும். (*id.*), dilemme.

*உபபத்தம். *P.* உபயார்த்தம், équivoque mot à double sens.

*உபயமம், (oupayama), mariage.

*உபயமாதம், (உபயம்), les mois correspondans aux signes de la Vierge, du Sagittaire, des Gémeaux et des Poissons.

*உபயம், 1° (oubhaya), deux, équivoque, ambiguité. 2° sort, condition,

lot,série,changement,change, bienfait,gloire, reconnaissance, dépense pour une fête:உபயமாக d'une manière ambigue,à double sens; உபயமான double,ambigu,équivoque.

*உபயராசி,(உபயம், இராசி), les signes de la Vierge, du Sagittaire, des Gémeaux et des Poissons.

*உபயவாதி, (உபயம்), celui qui expose les raisons *ou* parle en faveur des 2 parties, avocat des 2 parties, ennemi,opposant.

உபயவோசை,(*id*.ஓசை), son redoublé,réduplication d'une syllabe. écho. [தாசிவன்.

*உபயாங்கன், (*id*.அங்கம்), *V*. ச

*உபயார்த்தம்.(*id*.அர்த்தம்), double intention,—but,équivoque.

*உபயோகம்,(உப,யோகம்), usage,emploi,avantage,service, utilité, secours,instrument,aptitude à une chose, proximité, bonne conduite, préparation des médecines, imagination,action pour un but spécial: உபயோகப்படுத்துகிறது employer, se servir,rendre utile.

*உபயோகி, (உபயோகம்), aide, homme utile,favorable, propice.

உபயோகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன்,கி, கிக்க, *v* *n.et a.* (உபயோகம்),*et* உபயோகித்தல். *n.v* être utile, servir se servir,employer,faire servir, utiliser

*உபரசம்,(உப),minéraux secondaires,os de sèche, (qui est un des 120 minéraux secondaires).

*உபரசன், *P*.உபரிசன்.

*உபரசிதம்,*P*.உபசரிதம்,civilité, garder le gourou.

*உபரட்சண்ணன், உபரக்ஷணன், (உப,இரக்ஷணம்), portier.

*உபரதி,(உப,இரதி), rebut,aversion,rejeter avec horreur.

உபரதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன்,தி,திக்க, *v.a.et* உபரதித்தல், *n.v* (உபரதி), rebuter,donner de l'aversion,faire rejeter. [solu.

*உபரமணம்,(உப), abandon ab-

*உபராகம்,(உப,இராகம்), éclipse,temps d'une éclipse,Râgou ou le nœud ascendant,sa mauvaise influence (prétendue), affliction,mauvaise conduite. [prince héréditaire.

*உபராசன், (உப). jeune roi,

*உபராவம்,(உப,râva *son*), bruit, son,lumière.

*உபரி,(oupari), dessus, plus, surplus,excès,certain poisson. [det.

*உபரிசன், (உபரி,சம்), frère ca-

*உபரிஸீலே (உபரி), espèce de copulation ou de liberté indécente.

*உபரோதகம், (உபரோதம், ka), chambre intérieure.

*உபரோதம். (உப), empêchement,action de lier,de bâtir,d'environner,de se défendre,protection.

*உபலத்தி, (oupalabdhi), intelligence,connaissance,acquisition.

*உபலம்,(oupala), pierre, caillou, rocher,petite pierre,pierre précieuse,bijou,adoration. [lerie.

*உபலாலனே, உப), caresse,cajo-

*உபலாலிகை,(oupalâlikâ),soif.

உபலாளனம்,nettoyement, purification. [mauvais augure.

*உபலிங்கம்,(உப), phénomène de

*உபலேபம், உபலேபனம். (*id*.), action de frotter. *V*.உபாஞ்சனம்.

*உபலோத்திரம்,(*id*), gomme de l'arbre விளா.

உபவசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன்,சி,சிக்க,*v.n* உபவசித்தல். *n.v*.(உபவாசம்),jeûner,ne boire ni manger

உபவம்,la plante சீந்தில்.

*உபவருத்தனம்,(உப), pays, royaume,ville—,contrée inhabitée.

*உபவனம் (*id*.), jardin, jardin de fleurs, bosquet,petit bois.

*உபவாசம், (oupavâsa), jeûne, abstinence entière du boire et du manger: — ஆயிருக்கிறது, — பண்ணுகிறது jeûner,s'abstenir entièrement du boire et du manger;உபவாசவிரதம் vœu de garder l'abstinence susdite,jeûne absolu,volontaire ou par vœu.

*உபவாசன், உபவாசி, (உபவாசம்), jeûneur,qui s'abstient entièrement du boire et du manger. [து.

உபவாசிக்கிறது, *V*. உபவசிக்கிற

*உபவீதம்,(oupavita), V.பூணூல்.

*உபவேசம்,(oupavèsa), siége, être assis,faire ses besoins,existence.

உபறியாவி,la plante கோஷ்டம்.

உபற்பவம்,éclipse,le serpent Râgou, i.e. le nœud ascendant.

உபன்னியாசம்,(oupanyâsa),gage,action de donner, précepte, préface,exorde,accord.

*உபாகமம், (உப, ஆகமம்), accord,copie –, imitation d'un livre sacré.

*உபாகரணம். (உப.ஆ), action préparatoire à la lecture des vêdas.

*உபாகருமம்,(id.), cérémonie en l'honneur des ancêtres.

*உபாகிதம், oupâhita), météore.

*உபாகிருதம்,(oupâkrouta), phénomène de mauvais augure, victime à immoler, sacrifice.

*உபாக்கியானம், (உப, ஆ), poème épique, conte, vieille histoire, leçon d'élégance d'après les auteurs classiques.

*உபாங்கம்,(உப, அங்கம்), signe sur le front désignant une secte, partie de danse ou de l'art de danser, membre extérieur, ce dont on est vêtu ou orné, subdivision d'une science. [quois inépuisable.

*உபாசங்கம். (id.ஆசங்கம்), car-

*உபாசயம்,(id.ஆசயம்),sommeil.

*உபாசனம்,(id ஆசனம்), science de tirer de l'arc,ou

*உபாசனை,(oupâsanâ), adoration, hommage, vénération, observance, pratique.

உபாசிக்கிறது,சித்தேன்,சிப்பேன், சி.சிக்க,v.a.(உபாசிதம்), adorer, honorer, observer. [னை.

*உபாசிதம்,(oupâsita), V. உபாச

*உபாசிரயம், (உப, ஆசிரயம்), réfuge. [ration,culte.

*உபாஸ்தி,(oupâsti), service, ado-

*உபாஞ்சனம், (உப, அஞ்சனம்), action d'enduire (de bouse de vache etc...)

*உபாதானம், (oupâdâna), abstraction,défense, retenue, répression des sens,don, aumône, poignée de grains donnée par charité, instrument,matière (dont une chose est faite), équivoque,expression à double sens,idée,pensée, cause première: ou உபதானகாரணம் cause prochaine, —concomitante,—secondaire, —instrumentale.

*உபாதி,(oupâdhi), affliction, calamité, peine, tourment, empêchement,connaissance distincte, objet, chose,concours,méditation,déguisement,illusion,retenir son esprit ou sa volonté lorsqu'il vient des doutes sur des choses corporelles.

உபாதிக்கிறது, P. வாதிக்கிறது.

உபாத்தி.hon உபாத்தியார்.ou

*உபாத்தியாயன், (oupâdhyâya), maître d'école, précepteur.

*உபாத்தியாயை, உபாத்தியாயி, உபாத்தியானி.(id), maîtresse d'école,femme d'un maître d'école.

*உபாந்தியம்,(உப,அந்தியம்),état de ce qui est pénultième,avant dernier,second,le plus proche après un autre.

*உபாயம்,(oupâya), moyen, manière,expédient,artifice,ruse,industrie,compliment, paroles flatteuses, petitesse.On compte 4 sortes d'உபாயம், V. சதுருபாயம்: – பண்ணுகிறது prendre –, inventer un expédient,—les moyens voulus, user de ruses:உபாயக்காரன் homme rusé, —à expediens:உபாயதந்திரம் ruse, expédient, stratagème; மோட்சம் பெறுகிறதற்குபாயம் le moyen d'obtenir le ciel.

உபாயவிலக்கு,fig.de rhét défense au moyen d'un stratagème, action de déjouer les ruses.

*உபாயனம்,(oupâyana).bienfait, présent de cérémonie, — pour complimenter.

*உபாயி,(உபாயம்), m.f. personne rusée,—habile en expédiens.

*உபாயோபாயம்,(உபாயம்,உபாயம்), toute sorte de moyens: —ஆய் par toute sorte de moyens bons ou mauvais.

உபானம்,உபானவழி, lignes tra-

cées—,peintures sous une tour.

உபுக்கல், enflure, débordement, inondation,*n. v. de*

உபுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன்,க்கு, க்க,*v.n.*s'enfler,déborder.

*உபேகைஷ,*V.*உபேட்சை.

உபேக்ஷிக்கிறது,*ou* உபேட்சிக்கிறது,சித்தேன்,சிப்பேன்,சி,சிக்க,*v.a.* (உபேட்சை), conniver,permettre ce qu'on devrait empêcher,rejeter, abhorrer.

உபேட்சித்தல்,உபேட்சிக்குகை,உபேட்சிப்பு, *n.v.du préc.* connivence, aversion,renoncement.

*உபேட்சை, (oupèkchâ), indulgence,connivence, indifférence, indolence,inaction,délai, négligence, dégoût,abandon, déplaisir, mépris, tromperie,ruse,expédient, patience, illusion: —யாயிருக்கிறது être le partisan,être du côté de quelqu'un, le favoriser; *ou* —பண்ணுகிறது conniver, consentir secrètement.

*உபேந்திரன், (உப, இந்திரன்), Vichnou (métamorphosé en) frère cadet d'Indiren.

*உபையம்,*V.*உபயம்.

*உபோதகம்,உபோதம்,(உப,உதகம்,உதம்), la plante பேய்ப்பசலை.

உப்ப,*inf.d'*உப்புகிறது.

உப்பக்கம், (உ *dém.*), le dos.

உப்பங்கழி,(உப்பு,அம், கழி), saline, salière vase ou l'on met le sel.

உப்பசம்,(உப்புகிறது,சம்),enflure du ventre,gonflement, asthme:—ஆயிருக்கிறது être asthmatique,—gonflé.

உப்பட்டி,faisceau de rayons.

உப்பமைக்கிறது, உப்பமைத்தல், (உப்பு), faire du sel. [உப்பளவன்.

உப்பமைப்போன்,*n.v.du préc. V.*

உப்பம்பருத்தி,(உப்பு,அம்), espèce de cotonnier. [puits.

உப்பரவன்,homme qui creuse les

உப்பரிகை, (உபரி,கை), tour,étage supérieur,chambre haute.

உப்பல்,*V.*உப்புகை.

உப்பளப்போர், (உப்பு, அளக்கிறது), mesureurs de sel.

உப்பளம், (*id.*அளம்), saline, marais salant,champ où l'on peut faire du sel,rivière salée,embouchure de rivière: —கட்டுகிறது construire une saline.

உப்பளவன், (உப்பளம்), saunier, faiseur de sel,habitant des côtes de la mer.

உப்பறுகம்புல்,உப்பறுகு. (உப்பு, அறுகு), chiendent des terres salées, agrostis tremula.

உப்பன்பருத்தி,*V.*உப்பம்பருத்தி.

உப்பாரக்காரன்,plâtrier, maçon qui crépit. [salée.

உப்பாறு, (உப்பு, ஆறு), rivière

உப்பி,*gér.d'*உப்புகிறது.

உப்பிசம்,*P.*உப்பசம்.

உப்பிடுகிறது,(உப்பு, இடுகிறது), saler,mettre du sel:உப்பிட்ட salé.

உப்பிலி,(*id.*இலி), 1° l'arbrisseau இண்டு.2° insipide,sans sel:—க்கொடி la plante சீர்கொல்லிக்கொடி.

உப்பிலியன்,(உப்பிலி), faiseur de sel de terre.

உப்பு,1° sel, mer, la mer de sel (de la fable indienne), salure, goût salé, goût, saveur, douceur, borne, mélodie, jeu de femmes. 2° *imp. et part. d'*உப்புகிறது: —க்கசனை source salée, étang salé; —க்கட்டி l'arbrisseau சிறுகட்டுக்கொடி,masse de sel; —க்கண்டம் mouton salé, viande salée et séchée au soleil; —க்கண்டமிடுகிறது, —க்கண்டம்போடுகிறது saler du mouton; —க்கண்டம்போக்கடித்த பார்ப்பாத்திபோலே comme une bramine qui a perdu son mouton salé (proverbe qui se dit d'une personne qui a perdu, ou fait ce dont elle n'ose parler): —க்கரிக்கிறது, —க்கூர்க்கிறது être trop salé,avoir le goût de sel;—க்கரித்தல் goût de sel, dégoût; —க்கழி saline; —க்கீரை la plante முக்குளி, sorte d'herbe potagère; —க்குருத்தி oiseau qui picotte le sel; —க்கூடு salière; —க்கொள்ளுதல் prendre du sel, certain jeu; —ச்சலம், —த்தண்ணீர் eau salée, —saumâtre; —த்தரவை, —த்தரை terre imprégnée de sel, certain lieu; —த்தரைக்காத்தா

ன், *V.* காத்தவராயன்; —த்திராவகம் eau obtenue par la distillation de sels médicaux; —நீர் eau salée, sueur; —ப்படுகிறது le sel se former; —ப்பற்றுகிறது, —ப்பிடிக்கிறது prendre le sel, devenir salé, le sel se former; —ப்பார்க்கிறது goûter (les alimens), voir s'il y a assez de sel et d'épices, faire le 1er l'expérience d'un nouvel ouvrage; —ப்பால் 1er lait après les couches,—après que les animaux ont mis bas; —ப்புல்லு espèce d'herbe; —ப்பூக்கிறது le sel se former, —paraître dans les salines; —ப்போடுகிறது saler, mettre du sel; —மாறுகிறது vendre du sel; —வாணிகர் sauniers, marchands—, faiseurs de sel; —விந்து minéral dit ஆண்சரக்கு qui s'unit à un autre, alcali, sel neutre; உப்பில்லாத sans sel, insipide; என்னுப்புச்சாப்படுகிறவன் celui qui mange mon sel, *i. e.* que je nourris; இந்தக்கறியிலேயுப்பில்லை ce ragoût n'est point salé, —est insipide; இந்தப்பேச்சிலேயுப்பில்லை, இதுவுப்பில்லாப்பேச்சு ce discours manque de sel, est insipide; தென்சமுத்திரத்துப்பாறையுப்பு sel qui se forme sur les rocks ou le corail de l'océan méridional, (ce corail est, dit-on, blanc); வடசமுத்திரத்துப்பாறையுப்பு sel qui vient sur les rochers ou le corail de l'océan septentrional, là ou la mer s'est retirée; (ce corail est de différentes couleurs).

உப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v.n.* enfler, s'enfler, se gonfler, être bouffi, enflé, bouffi d'orgueil, fermenter: உப்பிப்போகிறது s'enfler, être enflé, bouffi d'orgueil; உப்பப்பண்ணுகிறது faire enfler, faire lever ou fermenter; இருதயமுப்புகிறது le cœur se gonfler, —s'enfler d'orgueil.

உப்புகை, உப்புதல், *n.v. du préc.* enflure, gonflement, être bouffi de joie ou d'orgueil.

உப்புரிகை, உப்புரிசை, *P.* உப்பரி[கை.

உப்புறைப்பு, (உப்பு, உறைப்பு), saveur du sel, assaisonner de sel.

உப்பூர், (உப்பு, ஊர்), ville du sel.

உப்பை, 1° Ouppei, célèbre femme poète sœur d'ஔவையார் et de திருவள்ளுவர். 2° *acc. de* உப்பு. 3° *P.* உப்பாய், tu n'enfles pas.

உம, *gén. de* நீர், de vous, votre.

உமக்கு, *dat. de* நீர், à vous.

உமணத்தி, *pl.* உமணத்தியர், (உமணன்), marchande de sel.

உமணன், *V.* உப்பளவன்.

உமது, *gén. de* நீர், de vous, votre, le [vòtre.

*உமம், (ouma), ville, débarcadère, endroit pour descendre.

உமரி, limaçon, la plante salicornia herbacea: —க்காசு espèce de cauris ou petit coquillage qui sert de monnaie.

உமலகம், sulfure jaune d'arse[nic.

உமலோத்திரம், *P.* உபலோத்திரம்.

உமல், panier ou sac de feuilles de palmier ou de cocotier à l'usage des pêcheurs.

உமற்கடம், l'herbe குசைப்புல்.

உமன், *m.* உமள், *f.* (உம), personne de votre pays, un ou une des vôtres, *pl.* உமர் vos gens.

உமாகட்கம், (உமை), l'herbe தருப்பை.

*உமாகுரு, (உமை), le mont Himalaya, prétendu père d'Oumei.

உமாக்குருவி, (houma, *mot persan*), espèce d'oiseau de paradis.

*உமாசகிதன், (உமை), *V.* உமாபதி.

*உமாசுதன், (*id.*), fils d'Oumei, *i.e.* Vinâyaguen, Soupramanien et Virapattiren.

*உமாதசி, (உமை, atasi *lin*), chanvre, lin.

*உமாதம், (*id.* அதம்), ignorance, imbécillité.

*உமாதி, *m.f.* (உமாதம்), ignorant, ignorante, imbécile.

உமாபட்சி, *V.* உமாக்குருவி: —யிறகு plume de cet oiseau.

*உமாபதி, (உமை), le mari d'Oumei, *i.e.* Siven.

உமி, 1° paille, balle de riz, enveloppe du grain, cosse. 2° *imp. et part. de* உமிகிறது *et d'*உமிக்கிறது; —க்கரப்பான் espèce de petite gale qui couvre tout le corps, maladie des

enfans;—க்காந்தல் balles de riz à moitié brûlées;—ச்சிரங்கு, V. சிறுசிரங்கு;—த்தவிடு son grossier; —நகம் ongle délicat; —யுண்ணி tique de balle de riz.

உமிகிறது,(P. உமிழ்கிறது), மிந்தேன், மிவேன், மி, மிய, v. a. et உமிகுகை, உமிதல், n. v. cracher, vomir, lancer, se gargariser, amasser—, recueillir sa salive avec sa langue.

உமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v. n. உமித்தல், n. v. se corrompre, se gâter, cesser. [crachat.

உமிநீர், (உமிகிறது, நீர்), salive, உமிரி, V. உமரி.

உமிழ், 1° lumière, rayon. 2° imp. et part. de

உமிழ்கிறது ou உமிழுகிறது, மிழ்ந்தேன், மிழ்வேன் ou மிழுவேன், ழ் ou ழு, மிழ, v. a. et n. cracher, vomir, lancer, répandre, rendre un son, se gargariser la bouche, bouillonner comme une source, s'étendre, se répandre, couler, avoir des nausées, s'amollir dans l'eau: பூவாசனையுமிழ்கின்றது la fleur exhale son parfum.

உமிழ்தல், n. v. du préc. gargarisme, bouillonnement, vomissement, effusion, crachement, extension, nausée.

உமிழ்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. de உமிழ்கிறது, உமிழ்த்துகை, உமிழ்த்தல், உமிழ்த்துதல், n. v. amollir dans l'eau, faire cracher—vomir... [ve, crachat.

. உமிழ்நீர், (உமிழ்கிறது, நீர்), sali-

உமிழ்ந்த, part. d'உமிழ்கிறது.

உமிவிக்கிறது, v. caus. de உமிகிறது, faire cracher.

*உமேசன், (உமை, ஈசன்), le maître d'Oumei, i. e. Siven.

*உமை, (oumâ), Oumei, Pârvadi ou Tourkei femme de Siven, tranquillité, calme, réputation, lumière, lin:—கரநதி le Gange qui (au dire des Indous) sort des mains d'Oumei;—மகன், V. உமாசுதன்; —யொருபாகன் Siven dont un côté est Oumei. [battu.

உமையமார்க்கம், chemin très-

உமையவள், (உமை), la prétendue déesse Oumei.

உமையாள், (id.), savon, plume de paon; à cause qu'elle est de la couleur d'Oumei. ‖ V. உமையவள்.

உம், conj. ou இடைச்சொல், et, aussi, même. (உம் se met à la fin des mots auxquels il sert de conjonction ou qu'il spécifie). 1° généralement il signifie et; alors il se répète ordinairement à la fin de chacun des mots auxquels il sert de conjonction. Ex. நிலமும்நீருந்தீயுங் காற்றும் ஆகாசமும் பஞ்சபூதங்களாம் la terre, l'eau, le feu, le vent, et l'air sont les 5 élémens (des Indiens). 2° D'autres fois il se met élégamment à la fin du dernier mot seulement. Ex. நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாசமும்பஞ்சபூதங்களாம். 3° Il sert à spécifier certaines choses ou personnes entre plusieurs. Ex. அச்சனங்களிலேயிந்நாலுபேருங்கெட்டவர்கள் parmi ces gens-là ces quatre personnes sont des méchans; அம்மரங்களில்இந்தநாலும் ou இதுகள்நாலும் பனைமரங்கள் parmi ces arbres ces 4 sont des palmiers. De même on ajoute உம் quand on distingue le nombre de la chose comptée. Ex. இதுகளிரண்டும்எருது ces 2 animaux sont des bœufs; sans உம் le sens serait: ces 2 bœufs, et la phrase serait incorrecte. 4° On ajoute உம் quand le nombre des objets dont on parle est complet et qu'il n'y en a pas d'autres. Ex. என்னிருகண்களும் ou என்கண்ணிரண்டும்வலிக்கிறது j'ai mal aux deux yeux; sans உம் le sens serait: j'ai mal à 2 de mes yeux, comme si j'en avais encore d'autres: உன்மூன்றுகுமாரருஞ் சுகமாயிருக்கிறார்கள் tous vos 3 fils se portent bien. 5° On l'ajoute aussi à un nombre lorsqu'il comprend tout ce dont on parle. Ex. இந்தநாலுபழங்களைப்பார்க்கிறுயோ நாலையுமிங்கேகொண்டுவா vois-tu ces 4

fruits? apporté les tous 4 ici. 6° உம் joint à une négation ne lui ajoute qu'une signification d'universalité. *Ex.* ஒருபோதுமில்லே jamais, ou pas une seule fois. S'il est répété et suivi d'une négation il signifie ni. *Ex.* அதுமண்ணுமல்லநீருமல்ல cela n'est ni de la terre ni de l'eau. 7° Joint à un seul nom, pronom ou infinitif, ordinairement il signifie aussi, même, et marque augmentation ou défaut. *Ex.* அவனும்வந்தான் lui aussi est venu; அடிக்கவுந்துணிந்தான் il a même osé frapper; எறும்புக்குந்தன்கையா லெண்சாணுடம்புண்டு la fourmi même a 8 empans à sa propre mesure, (proverbe pour dire qu'on ne doit pas se vanter de sa hauteur). 8° On ajoute உம் aux mots qui signifient tout, ou au substantif qui suit ces mots et alors il ne sert qu'à compléter l'idée d'universalité. *Ex.* எல்லாரும், எல்லாமனிதரும் tous, tous les hommes. 9° உம் joint aux mots interrogatifs leur donne le sens d'universalité. *Ex.* ஆர் qui? ஆரும் tous; எங்கே où? எங்கும் partout; எப்போது quand? எப்போதும் toujours; எப்படி comment? எப்படியும் de quelque manière que ce soit. 10° உம் joint à l'infinitif lui donne souvent le sens d'impératif ou d'optatif. *Ex.* கேட்கவும்ஆண்டவரே Seigneur! écoutez ou daignez écouter; நீர்சற்றேநிற்கவும் arretez un peu, je vous prie; ஆரோக்கியமுனக்குண்டாகவும் que la santé te vienne! 11° On ajoute souvent உம் à l'ablatif en இல், ou au datif pour marquer le comparatif et le superlatif. *Ex.* அதிலுமிதுபெரிது ceci est plus grand que cela; இதுவெல்லாமரத்திலும்பெரியது celui-ci est le plus grand de tous les arbres. 12° உம் ajouté au gérondif ou au conditionnel en ஆல் ou இல், leur donne la signification de quoique, et quelquefois le sens de doute. *Ex.* நாமதைமுடித்தும் *ou* முடித்தாலும் *ou* முடிக்கிலும்பயனிராது quoique nous achevions cela il n'y aura aucun profit; வரினும்வருவான் il viendra peut-être, *litt.* et s'il vient il viendra. 13° Quand ce conditionnel en ஆலும், இலும் est précédé d'un mot interrogatif, il équivaut à quoi que, quelque que. *Ex.* நீஎன்னசெய்தாலும் quoi que tu fasses, quelque chose que tu fasses, நீஎங்கேபோனாலும் en quelque lieu que tu ailles. 14° உம் sert de terminaison 1° à la 2me pers. plur. de l'impératif. *Ex.* வாரும் venez. 2° au part. du futur. *Ex.* வரும் qui viendra, à venir. 3° à la 1re pers plur. du futur du haut tamoul qui comprend ceux à qui ou de qui l'on parle. *Ex.* வருதும் nous viendrons. 15° உம *gén. de* நீர், de vous, votre. 17° *உம், (oum), *int. de consentement*, oui. [காமதேனு.

உம்பரான், (உம்பர், ஆன்), *V.*

உம்பர், air, élévation, place mitoyenne, — entre la plus proche et la plus éloignée, dessus, brames, habitans des cieux, les bienheureux, les immortels: உம்பருலகம், — உலகு le ciel, le monde des immortels; — கோன் Indiren, le roi des dieux (de la fable); — மேல் élévation, hauteur, le haut des cieux.

உம்பல், taureau, bœuf, buffle (mâle), le mâle des animaux, éléphant, éléphant mâle, bélier, fils, usage, coutume, élévation, hauteur, force, caste, lignée.

உம்பளம், bienfait, don, présent, honneur. [frère cadet.

உம்பி, (*sync. de* உன்றம்பி), ton

உம்பிளிக்கை, fief, terre exempte de tribut donnée pour récompenser quelque service, chose gratuite: — க்கிராமம் village accordé en fief; — விடுகிறது, — யாகக்கொடுக்கிறது accorder un fief, — en fief. [noyau.

உம்மங்கரய், fruit de palmier sans

உம்மதம், (*P.* உன்மத்தம்), stupeur qui empêche de parler.

உம்மிடம்,(உம்,இடம்), votre place: உம்மிடத்தில்,உம்மிடத்து auprès de vous, à vous, à votre place.

உம்முடை, உம்முடைய, *gén.de* நீர்,de vous,votre: —உடைமை votre propriété: உம்முடையது le vôtre,ce qui est à vous.

உம்மென்கிறது, (உம் *oui*), dire உம், —oui,consentir.

உம்மை,1° *acc.de* நீர்,vous. 2° (உ *dém.*மை), la naissance ou transmigration immédiate avant la présente,*ou* la naissance future (dans le faux système de la métempsycose). 3° (உம்,மை),la conjonction உம், la syllabe உம்: -த்தொகை ellipse du mot உம்,comme செல்கதி pour செல்லுங்கதி la voie que l'on suit; —வெஞ்சணி (எஞ்சும்,அணி), ellipse du mot உம். [porte.

*உம்வரம்,(oumvara), linteau de

உயக்கம்,உயங்கல்,உயங்குதல்,*n. v.du suiv*. détresse, chagrin, peine, tourment, vexation, peine, abattement d'esprit, maigreur.

உயங்குகிறது, *sync*. உயங்கிறது, கினேன்,குவேன், கு,க, *v.n.*se chagriner,être peiné,affligé,dans la détresse, se faner, se flétrir.

உயத்தி, *V.*வெள்ளைப்பாஷாணம்.

உயரம், (உயருகிறது), hauteur, élévation,accroissement, augmentation, abondance, excellence, grandeur,dessus: உயரத்திலே en haut.

உயரி, (உயரம்), ce qui est élevé, hauteur.

உயருகிறது *ou* உயர்கிறது,ர்ந்தேன்.ருவேன் *ou* ர்வேன்,ரு *ou* ர்,ர, (உயரம்), *v.n.et* உயருதல்.*n.v.*être élevé,exhaussé,grand, excellent, éminent, s'élever, grandir, augmenter, croître,monter, l'emporter, se dresser; உயர்ந்துபோகிறது s'élever, grandir; தானியம்உயர்ந்துபோகிறது, — உயர்ந்த விற்கிறது le grain se vendre à meilleur marché, la quantité donnée pour un fanon augmenter; உயர,*inf.* (*avec le gén. ou le dat.*) en haut, par dessus, sur; உயரக்கிளம்புகிறது s'élever en haut, prendre son essor; —ப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாமோ le passereau volât-il bien haut deviendrat-il épervier, *prov.* tout en s'élevant on reste ce que l'on est; —ப்பார்க்கிறது regarder en haut, viser ou tendre plus haut,chercher à s'élever;—ப்போகிறது monter,aller en montant; —விருக்கிறது être dessus,—en haut: —விருந்துவிழுகிறது tomber de haut en bas; —வெறிகிறது jeter en haut ou dessus;—வேறுகிறது monter,s'élever,monter en haut ou dessus; அதினுயரவை mets sur cela.

உயர்,1° l'arbrisseau குன்றி,2°(*P.* துயர்), peine, difficulté. 2° *imp. et part.de* உயர்கிறது,haut, élevé, noble,grand, sublime; —குலம் haute caste, famille noble; —குலத்தோர் gens de haute caste:—கொடைவேந்தர் rois célèbres par leur générosité; —குணமுடையோர் gens d'un caractère noble.

உயர்ச்சி, *V.*உயரம்.

உயர்தல்,*n.v.d'*உயருகிறது, augmentation, élévation, montée, accroissement,supériorité.

உயர்திணை,(உயர்), le genre noble ou sublime; il comprend les êtres intelligens, *i. e.* Dieu,les anges, les hommes et même les démons.

உயர்தினம்,(உயர்).jour heureux, —favorable, —de fête.

உயர்த்தல்,*n.v. d'*உயர்த்துகிறது, élévation, hauteur, accroissement, soulèvement d'un fardeau.

உயர்த்தி, *V.*உயரம்: —யான haut, élevé,excellent: ஏலத்தி லுயர்த்தியாகக்கேட்கிறது mettre la dernière enchère dans une vente.

உயர்த்துகிறது, த்தினேன்,த்துவேன்,த்து,த்த,*v.a. d'*உயர்கிறது, *et* உயர்த்துதல்,*n.v.*élever,hausser,exalter, accroître, augmenter, élever —,soulever un fardeau.

உயர்த்தோன், *pl.* உயர்த்தோர், *n.app.du préc.* qui élève, —lève l'étendard.

உயர்நிலம்,(உயர்), élévation,lieu

élevé, —qui va en montant, butte, colline, ciel: உயர்நிலத்தோர், உயர்நிலத்தவர், habitans des cieux.

உயர்நிலை, (உயர்), le ciel, position sublime, lieu élevé: உயர்நிலையோர் les habitans des cieux.

உயர்ந்த, *part. parf. d'* உயருகிறது, haut, élevé, sublime, noble; —குலம் haute caste, tribu noble; —குளச்சி, *V.* பவளப்புற்றுப்பாஷாணம்; —மனிதன் homme de haute taille, de haut rang; —பாறை roc élevé; —வயசு âge avancé.

உயர்ந்தோன், *n. app. d'* உயர்கிறது, homme grand, — éminent: உயர்ந்தோர், *pl.* les grands, savans, brames, sages, ermites.

உயர்பு, *V.* உயர்வு.

உயர்ப்பு, *n. v. d'* உயர்க்கிறது, élévation, augmentation, accroissement, redressement. [gne.

உயர்மலை, (உயர்), haute monta-

உயர்மொழி, (*id.*), style sublime, mot relevé.

உயர்வு, 1° *n. v. d'* உயருகிறது, *V.* உயரம். 2° secours: உயர்வாயிருக்கிறது être élevé; உயர்வான haut, élevé: உயர்விழிவுப்புகழ்ச்சியுவமை, espèce de louange ironique: — சிறப்பு mot qui montre l'excellence propre à une chose, éloge mérité; —சிறப்பும்மை conjonction உம் employée pour rehausser la hauteur. *Ex.* குறவருமருளுங்குன்றம் montagne capable d'inspirer de l'effroi même aux Couravers; —நவிற்சியணி, (உயர்வு, நவிற்சி), fig. de rhét. qui consiste à récréer ses auditeurs par des métaphores ou mots que l'on sait n'être pas propres à son sujet.

உயர்வோன், (உயர்வு), grand homme, homme grand.

உயல், *n. v. d'* உய்கிறது, vie.

உயவர், (உயவு), gens affligés, dans la détresse.

உயவல், *n. v. d'* உயவுகிறது, pensée.

உயவு, pensée, affliction, peine, malheur. [வ, *v. a.* (உயவு), penser.

உயவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு,

உயவை, (உயவு), affliction, la plante காக்கணம், nuage, rivière, champ fertile. [ல், உசாவுகிறது.

உயாவல், உயாவுகிறது, *P.* உசாவ

*உயித்தம், *P.* யுத்தம், combat.

உயிரளபு, உயிரளபெடை, (உயிர்), allongement du son d'une voyelle longue en y joignant la brève correspondante, comme தொழாஅர், ஈஇகை, pour தொழார், ஈகை; உயிரளபெடுக்கிறது allonger ainsi une voyelle, prendre l'உயிரளபெடை.

உயிர், vie, âme, souffle, respiration, air, vent, voyelle: —ஆயிருக்கிறது ou உயிரோடிருக்கிறது vivre, être vivant: —இழக்கிறது perdre la vie, mourir: —உடல் corps vivant; —உள்ள vivant, animé; — உள்ளதி chaleur du corps; —எழுத்து voyelle; —ஒழிகிறது mourir; — ஒழிக்கிறது tuer; — ஒளிக்கிறது contrefaire le mort; — ஓம்புகிறது conserver —, soutenir la vie, entretenir, obtenir un moyen de vivre; உயிர்க்கருணேசம், (உயிர்க்கு, அருள், நேசம்), pouvoir de l'affection dit இச்சாசத்தி lequel est favorable à la vie; — குடிக்கிறது boire la vie, *i.e.* tuer; —க்கட்டை le corps; —ச்சேதம் perte de la vie; —தருமருந்து remède vivifiant, —qui rend la vie: —த்தறுவாய் danger de la vie; — த்தானம் siége de la vie, lieu ou siége de la conception, lieu de la naissance; —த்துணை Dieu, amitié—, ami intime, épouse; —த்துணைவன் compagnon inséparable, ami intime, mari; —த்துணைவி compagne inséparable, amie intime, épouse, Saratchouvadi: —த்தொடர்க்குற்றுகரம், உ bref joint à une lettre forte précédée d'une voyelle; —த்தோழமை amitié intime; —த்தோழன், —த்தோழி ami —, amie intime: —நிலை le corps, *litt.* l'habitation de l'âme, siége de la vie, dessein —, sens intérieur; —ப்பழி meurtre; —பிறக்கிறது naître, la vie revenir; —போகிறது mourir, la vie s'en aller; —ப்பிராணி créature vivante; —மாய்க்கிறது tuer, se suicider; —மாய்த்தல் meurtre, suicide; —மெய்

corps vivant, *ou* — மெய்யெழுத்து consonne-voyelle, consonne unie à une voyelle; on en compte 216; — வாழ்கிறது vivre; — வாழ்தல் vie, temps de la vie;—விடுகிறது quitter la vie, mourir;—வேதனை tourment de la vie,— ou chose qui fait une impression pénible à un corps vivant; on en compte 12, savoir: அனல் feu, சீதம் froid, அசனி foudre, புனல் eau, வாதம் vent, ஆயுதம் arme, விஷம் poison, மருந்து médecine, பசி faim, தாகம் soif, பிணி maladie, முனிவுறுமை colère continuelle. (D'autres disent: முனிவுமுதலியன la colère et autres choses semblables); உயிருமுடலும்போலேயிருக்கிறது être uni intimement comme le corps et l'âme.

உயிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v.n. et a.* (உயிர்), revivre, être réanimé, ressusciter, respirer, soupirer, mettre au monde, mettre bas, animer, pousser, bourgeonner, bailler: உயிர்த்தெழுகிறது, உயிர்த்தெழுந்தருளுகிறது ressusciter; அவள்கருவுயிர்த்தாள் elle a accouché d'un enfant; உயிர்க்கப்பண்ணுகிறது, *V.* உயிர்ப்பிக்கிறது.

உயிர்க்குதல், உயிர்க்குகை, *n.v. du préc.* résurrection, accouchement.

உயிர்த்தல், *n. v. d'* உயிர்க்கிறது, résurrection, animation, respiration, soupir, accouchement, bourgeonnement, baillement.

உயிர்த்தெழுதல், (உயிர்த்து, எழுதல்), résurrection.

உயிர்ப்பனவு, (உயிர்க்கிறது), genre de vie, état de l'âme, —de la vie, fertilité, fraicheur, verdeur.

உயிர்ப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. de* உயிர்க்கிறது, réanimer, ressusciter, faire revivre, vivifier, exciter.

உயிர்ப்பு, *n. v. d'* உயிர்க்கிறது, vent, souffle, respiration, soupir, vie, animation: —விங்குகிறது soupirer.

உயில், acte de contrat.

உயிறு, l'herbe இலாமச்சை.

*உயுத்தம், *P.* யுத்தம், combat.

உய், *imp. et part. d'* உய்கிறது *et d'* உய்க்கிறது.

உய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v.n.* vivre, subsister, échapper, se sauver, obtenir le paradis, abaisser, être fait.

உய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v.a.* aller à cheval ou en voiture etc.. conduire, placer, garder, réunir, joindre: உய்த்துணர்கிறது examiner, connaître exactement, en détail; உய்த்துணரவைப்பு manière de faire comprendre une chose en la considérant long-temps.

உய்தடி, (உய்), chair—, champ—, mesure—, bâton ou arc qui se forme, bâton pour se sauver.

உய்தல், *n.v. d'* உய்கிறது, vie, existence, formation, salut, fuite, évasion, abaissement.

உய்தி, *n. v. d'* உய்கிறது, temps de la vie, moyen de vivre, expiation, pénitence. *V.* உய்தல்.

உய்த்தல், *n.v. d'* உய்க்கிறது, conduite (d'un cheval, d'une voiture), garde, conservation, union: உய்த்தவில்பொருண்மை, (உய்த்தல், இல்), fig. de rhét. qui exprime son idée en termes convenables sans ornemens empruntés.

உய்மணல், (உய்), sable noir.

உய்யக்கொண்டான், gouyavier. ‖ *V.* எருமைமுல்லை.

*உய்யானம், உய்யானனம், *P.* உத்தியானம், jardin, jardin royal, —de fleurs.

உய்வனவு, (உய்கிறது), salut, vie, existence, bonheur, bourgeonnement, pousse.

உய்விக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v.caus. de* உய்கிறது, *et* உய்வித்தல், *n.v.* sauver, faire vivre, —échapper, rendre heureux.

உய்வு, *n.v. d'* உய்கிறது, salut, vie, subsistance.

உர, 1° *imp. d'* உரக்கிறது. 2° *obl.* [*d'* உரம்.

உரகடல், (உரம்), pleine mer, grande mer.

*உரகம், (*id.* ga *qui va*), serpent, jasmin: உரகபந்தம், —பந்தனம், *V.*

நாகபெந்தம், lien de serpent;—படம் tête déployée—, chaperon de serpent;—மல்லி, *V.* நாகமல்லிகை.

*உரகர், 1° (உரகம்), les serpens. 2° Pour உரவர் les Samanéens.

*உரகன், (*id.*), le serpent ஆதிசேஷன். Les payens prétendent qu'une de ses têtes supporte la terre.

*உரகாசனன், 1° (*id.* அசனம்), le faucon கருடன். *litt.* celui qui se nourrit de serpens. 2° (*id.* ஆசனம்), Vichnou, qu'on suppose reposer sur le serpent ஆதிசேஷன்.

உரகாரி, (*id.* அரி), le faucon கருடன், *litt.* l'ennemi des serpens.

உரகேந்திரன், (*id.* இந்திரன்), le roi des serpens, *i.e.* ஆதிசேஷன்.

உரக்க, *inf. de* உரக்கிறது.

உரக்கம், ce qui est en sa possession, dépôt.

உரக்கிறது, ாத்தேன், ரப்பேன், ர, ரக்க, *v.n.* (உரம்), *ou* உரத்துக்கொள்ளுகிறது, devenir—, être fort, haut, violent, orageux, bruyant, *v. g.* le vent, la pluie, la mer: உரக்க, *inf.* உரத்து, *gér.* fort, haut, fortement, à haute voix, violemment; உரக்கக்கூப்பிடுகிறது crier fort; —ப்பேசுகிறது parler haut; —அழுகிறது se lamenter fortement; உரத்துப்படி,—வாசி lis à haute voix: உரத்த, *part.* fort, haut, violent, bruyant; உரத்த சத்தம் grand bruit, cri, haute voix; —காற்று vent violent.

*உரங்கம், (உரம், ga *qui va*), serpent.

உரங்குத்தல், உரங்குத்துகிறது, (உரம்), fortifier, rendre fort.

உரசல், *n.v. d'* உரசுகிறது, friction, frottement.

*உரசி, (ouras), poitrine, cœur.

*உரசிசம், உரசிருகம், (ourasi *sur la poitrine*, சம், உருகம்), mamelle.

உரசுகிறது, *ou* உரஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. a.* frotter, frictionner, essuyer, se frotter, se gratter.

உரஞ்சல், உரஞ்சுதல், *n. v. d'* உரஞ்சுகிறது, frottement, friction, action d'essuyer.

*உரணம், (ourana), bélier, nuage.

உரண்டம், உரண்டை, corbeau.

உரத்தல், *n.v.d'* உரக்கிறது, force, violence, bruit.

உரத்த, உரத்து, *part. et gér. d'* உரக்கிறது.

உரத்திதம், (உரம், திதம்), augmentation.

உரத்திதன், (உரத்திதம்), homme augmenté, accru, qui prospère.

உரந்தை, affliction, malheur.

உரபடி, உரமிடி, (உரம்), force, fermeté, épaisseur.

உரப்பல், *n.v. d'* உரப்புகிறது, menace, effroi, instigation.

உரப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. d'* உரக்கிறது, *et* உரப்பித்தல், *n. v.* fortifier, rendre fort.

உரப்பு, 1° *n. v. d'* உரக்கிறது, force, solidité, affermissement, dureté, durée, état de ce qui est fort et grossier: உரப்புச்சீலை toile forte et grossière. 2° *imp. et part. de*

உரப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v.a.* (உரப்பு), *et* உரப்புதல், *n. v.* menacer, effrayer, exciter, presser de la voix.

உரம், 1° effort, grand effort, force, fermeté bravoure, ardeur, violence, muraille, sagesse. 2° * (ouras), poitrine, sein: — ஆன fort, ferme, violent, agité, haut, bruyant; —ஆனசத்தம் grand bruit; —ஆயிருக்கிறது être fort, ferme, violent; —ஆய்நிற்கிறது se tenir ferme, immobile;—ஆய்ப்பெய்கிறது pleuvoir à verse; —ஆய்ப்பெய்கிறமழை forte pluie;—உண்டாக்கிறது fortifier, enhardir;—எடுக்கிறது ôter la douleur contractée en se roulant par terre et qui se dit உரம்விழுகிறது; – கொள்ளுகிறது prendre de la force, se fortifier, devenir fort, vigoureux, s'endurcir;—சொலிலுகிறது animer, encourager;—செய்கிறது, —செய்தல், —போடுகிறது fortifier, rendre fort; —விழுகிறது contracter une douleur en se roulant par terre, (cela se dit d'un enfant qui n'a pas 12 mois).

உரல், mortier (pour piler le riz etc...), mortier fait d'un tronc d'ar-

bre: உரற்கட்டை mortier (fait d'un tronc d'arbre), homme fort et trapu; உரற்குழி trou pour assujétir un mortier.

உரவர், 1° (உரம்), sages, savans, Samanéens, gens fermes. 2°(P. உரகர்), les serpens.

உரவல், *n.v.d'* உரவுகிறது.

உரவன், (உரம்) homme sage, éclairé, fort, robuste, ferme, Arouguen.

உரவு, (*id.*), 1° force, pesanteur, poids, mouvement, agitation, sagesse, connaissance. 2° *imp. et part. d'* உரவுகிறது: —நீர் eau en mouvement, —agitée, —salée, océan, grande mer.

உரவுகிறது, *P.* உலாவுகிறது, se promener. [anciens, ancêtres.

உரவோர், (உரவு), sages, savans,

உரறல், grande colère.

உரற்றல், *n.v. d'* உரற்றுகிறது, grand bruit, retentissement.

உரற்று, 1° bruit, son. 2° *imp. et part. de*

உரற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. n.* (உரற்று), faire un grand bruit, résonner, retentir.

உரன், *P.* உரம், force, effort, fermeté, bravoure, connaissance, sagesse, victoire, poitrine: உரனுறுகிறது se fortifier, gagner de la force.

உராசல், உராசுகிறது, *P.* உரசல், உரசுகிறது.

உராஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.a.* உராஞ்சல், *n.v. V.* உரஞ்சுகிறது, உரஞ்சல். [melle.

உராதரம், (உரம், ஆதரம்), ma-

உராய், 1° *ou* உராய்போதல், friction, frottement. 2° *imp. et part. d'* உராய்கிறது: —போகிறது *ou*

உராய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *et* உராய்ஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. a.* (உராய்), frotter, frictionner, essuyer, gratter, se frotter, se gratter.

உராய்தல், உராய்ஞ்சல், உராய்ஞ்சுதல், *n.v. des préc.* frottement, friction. [வல், உலாவுகிறது.

உரீவல், உராவுகிறது, *V.* உலா

உரி, 1° demi-mesure, moitié du படி: sa marque est வரி. 2° coriandre, peau, cuir, écorce d'arbre. 3° (உரிமை), propriété, qualité. 4° adjectif, adverbe. Pour les distinguer, l'adjectif se dit பெயருரி et l'adverbe வினையுரி. 5° *adj.* propre, particulier. 6° *imp. et part. d'* உரிகிறது, *et d'* உரிக்கிறது: —நெல்லு demi-mesure de riz non pilé; —யரிசி demi-mesure de riz pilé.

உரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, *v. a. et n.* (உரி), *ou* உரிகுகை, *n.v.* se peler, s'écorcher, se dépouiller, quitter sa peau, être écorché, dépouillé, écorcé, pelé, germer, pousser. ‖ *ou*

உரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.de* உரிகிறது, écorcher, écorcer, peler, ôter la peau, dépouiller.

உரிக்குதல், உரிக்குகை, *n.v. du préc.*

உரிசா, la province d'Orissa.

*உரிசை, (*corr. de* உருசி), goût, saveur, douceur: —கண்டவன் celui qui a goûté une chose; —காண்கிறது, —பார்க்கிறது goûter, faire l'essai; —யாயிருக்கிறது être savoureux, avoir bon goût; —யாயுண்கிறவன் homme friand, — qui mange de bons morceaux; உரிசையோடு சாப்படுகிறது manger avec plaisir.

உரிச்சீர், (உரி), pied de 3 syllabes métriques. Il y en a 8; dont 4 terminés par une longue s'appellent வெண்பாவுரிச்சீர் ou pieds propres au vembâ, savoir: தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய்; et 4 terminés par deux brèves s'appellent வஞ்சியுரிச்சீர் ou pieds propres au vagnsi, savoir தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி.

உரிச்சொல், 1° (*id.*), mot qui désigne la qualité, adjectif, adverbe. Pour les distinguer, l'adjectif se dit பெயருரிச்சொல், et l'adverbe வினையுரிச்சொல். 2° nom d'un dictionnaire.

உரிஞுகிறது, ஞினேன், ஞுவேன், ஞு, ஞ, *et* உரிஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.a. et n.* se frotter, se gratter, frotter, frictionner, avoir la peau pincée, —prise.

உரிஞுதல், உரிஞ்சல், உரிஞ்சுதல், *n. v. des préc.* frottement, friction.

உரிஞ்சு, P. உரிந்து.

உரிதல், n.v. d'உரிகிறது, action de se dépouiller, germination. ‖ ou

உரித்தல், n.v. d'உரிக்கிறது, excoriation, écorchure dépouillement, avoir la peau pincée, ou prise.

உரித்து, 1° gér. d'உரிக்கிறது. 2° (உரிமை), convenance, justesse, aptitude, affection, soin, charge, anxiété, intérêt, propriété, possession, droit d'héritage; ce qui est—, il est propre, convenable, apte: உரித்தாக்குகிறது rendre propre, affecter, approprier, destiner à; உரித்தானவன் propriétaire, possesseur, héritier, homme propre à,— digne de; என்னுடைமைக்குரித்தானவன் l'héritier de mes biens; சபைக்குரித்தானவன் sujet digne d'être admis dans une assemblée ou une congrégation, paroissien, congréganiste; உரித்தானவன், V. உரியவன்.

உரிந்து, gér. d'உரிகிறது: —கொள்ளுகிறது, —போகிறது être écorché, s'écorcher, se dépouiller, quitter sa peau. ‖ ou உரிந்துபோடுகிறது écorcher, dépouiller.

உரிப்பகாப்பதம், (உரி), adjectif ou adverbe simple, —non dérivé et qu'on ne peut analyser, ni décomposer.

உரிப்பிக்கிறது, v. caus. d'உரிக்கிறது, faire écorcher.

உரிப்பு, V. உரித்தல்.

உரிப்பொருள், (உரி), une des 3 divisions de l'அகத்திணை, qui traite de la copulation, de la bouderie à cet égard, des pleurs qui s'en suivent entre les époux ou les amans, et de leurs causes.

உரிமை, caractère, le propre, qualité, aptitude, convenance, propriété, possession, droit, héritage, propriété exclusive, soin, intérêt, affection, épouse: —க்கஞ்சி cange que l'on donne aux parens dans la maison d'un mort; —க்கடன் devoirs que l'on rend aux proches, —à la parenté; —க்காணி patrimoine, terre d'héritage; —செய்கிறது rendre les derniers devoirs à ses parens, en faire les obsèques; —ச்சொல் mot propre, —juste, propos convenable; —த்தத்துவம் titre de propriété, preuve du droit, —du pouvoir qu'on a; —பாராட்டுகிறது faire valoir—, vanter ses droits, —son droit de propriété; —பேசுகிறது parler de—, démontrer ses droits, — la convenance; —ப்பங்கு part d'héritage; —ப்பாடு propriété, droit, convenance, possession; —ப்பிள்ளை enfant qui est héritier de droit; —ப்பெண் fille que (selon les idés de ce pays) on prétend avoir droit d'épouser à raison de la parenté; —மண் terre que les proches jettent dans la fosse; —யாட்சி patrimoine, droit—, pouvoir—, possession venue en héritage; —யின்மை manque de droit, de convenance, de propriété; —வழி source—, cause—, canal du droit, —de la propriété; —விடுகிறது donner la liberté, affranchir.

உரிய, (உரிமை), propre, apte, convenable, particulier, spécial, appartenant à: எனக்குரியபொருள் mon bien, ma propriété. [d'உரிச்சீர்.

உரியடி, (உரி, அடி), vers composé

உரியது, (உரிய), ce qui appartient, ce qui est propre, juste, convenable, dû. ‖ V. உரித்து.

உரியவள், (id.), propriétaire, maitresse, héritière, épouse, femme qui mérite, qui est digne, capable, affectionnée, chérie.

உரியவன், m. (id.), propriétaire, maitre, chef, héritier, mari, homme qui mérite, qui est digne de, affectionné pour, agréable à: எனக்குரியவன் homme qui m'est affectionné ou que j'affectionne, qui est digne de moi, qui me touche de près; கர்த்தருக்குரியவன் homme chéri de Dieu, —qui lui plaît. [rens, amis, alliés.

உரியவர், உரியார், pl. des préc. pa-

உரியாள், உரியோள், V. உரியவள்.

உரியாழாக்கு, (உரி, ஆழாக்கு), 5/8 d'une mesure, sa marque est ஷிஜ.

உரியோன், propriétaire, héritier, mari; pl. உரியோர், savans, parens, ancêtres, amis, gens propres.

உரியியற்சொல், (உரி, இயல்), adjectif ou adverbe du haut tamoul

dont le sens est clair, et qui est en usage en prose comme en vers.

உரியெண்,(உரி,எண்), chiffre propre à chaque சங்கவிதம்.

உரிவை,(உரி), peau,cuir.

*உரீகாரம்,(ourikâra), promesse.

உரு,1° (*sync. d'*உருபு), forme,figure,couleur,apparence,corps, substance, objet (qu'on ne distingue pas bien), beauté,image,idole,embryon, vaisseau, navire, pièce, partie, article, chose, sangsue, maladie, intérieur, dedans, croissant, possession par un esprit, figure de la prière (personnifiée),formule de prière,terminaison ou signe des cas et des autres particules dites இடைச்சொல், corde de paille. 2° (உருக்கிறது) colère. 3° *imp. et part. de* உருக்கிறது: தூரத்திற்காண்கிறவுருவென்ன quel est l'objet qu'on voit dans le lointain? மூன்றுருவருகுது il vient 3 navires; எத்தனையுரு combien y a-t-il d'articles? எட்டுமரமுமைந்துகத்தியுமொன்பதுகயிறுமாக வுருவிருபத்திரண்டு 8 arbres, 5 couteaux et 9 cordes,en tout 22 objets.

*†உருகம்,(rouha), naissance,production,produit, ce qui naît d'une graine,ce qui germe en terre, germination.

உருகல்,உருகுதல்,*n.v. d'* உருகுகிறது,fusion,liquéfaction, compassion, attendrissement,douceur,sensibilité.

உருகின,fondu,attendri:*part.de*

உருகுகிறது, *sync.* உருகிறது, கினேன்,குவேன்,கு,க, *v.n. ou* உருகிப்போகிறது,se fondre,se dissoudre, se liquéfier, s'adoucir,s'attendrir,avoir pitié,—compassion, céder à l'affliction ou à quelqu'autre impression: மனதுருகிறது, மனதுருகிப்போகிறது s'attendrir,avoir pitié, être touché, gagné;உருகப்பட்ட fondu, dissous,adouci,attendri.

உருக்கம்,(உருகுகிறது), attendrissement, affection,tendresse, compassion,pitié,sentiment,onction, fusibilité,manière de se fondre.‖*V.* தொடை:உருக்கமாயழுகிறது pleurer de tristesse, — de tendresse—sincèrement.

உருக்கல்,*n.v. V.*உருக்குதல்.

உருக்கன், உருக்கனடித்தல், découragement, chagrin, faiblesse—, dépérissement qui vient de maladie.

உருக்கி,1° *gér. d'*உருக்குகிறது.2° dissolvant,dissolution,fusion, dépérissement.

உருக்கிறது, 1° ருத்தேன், ருப்பேன்,ரு,ருக்க,*v.n.* se fâcher,être en colère.2° ருக்கினேன்,ருக்குவேன், ருக்கு,ருக்க, *V.*உருக்குகிறது.

உருக்கினம்,(உருக்கு, இனம்), 1° matière propre à faciliter la fusion des métaux comme le borax: உருக்கினத்தாது borax.2° l'arsenic அஞ்சனபாஷாணம்.

உருக்கு,1° *imp.et part. d'*உருக்குகிறது.2° métal en fusion, acier:—க்கட்டி,—வட்டு morceau d'acier;—காரம்,—சரக்கு borax;—ப்பிரமியம் la maladie dite diabètès; —மணல், —மண் sable de fer; — மணி chapelet de grains—,grain de métal.‖ *V.* உருக்குமிணி.

உருக்குகிறது,*sync.*உருக்கிறது,க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க,*v.a.de* உருகுகிறது *et* உருக்கிப்போடுகிறது, fondre, dissoudre, liquéfier, attendrir: வியாதியவனையெப்படியுருக்கிப்போட்டது combien la maladie l'a desséché, —l'a fait fondre.

உருக்குதல், உருக்குகை, *n.v. du préc.*liquéfaction,fusion,dissolution.

*†உருக்குமிணி, (roukmini), une des femmes de Krichna.

*†உருக்குமம்,(roukma),or.

உருக்குவளை, (உருக்கு), instrument recourbé pour donner le lustre,—pour polir.

உருக்கொள்ளுகிறது,(உரு), prendre une forme, une figure, devenir possédé.

*†உருத்தாகம், *V.*உருத்தாகம்.

*†உருசி, (routchi), goût, saveur: —யுண்டாயிருக்கிறது avoir du goût, être savoureux;—ப்படுகிறது, —தட்டுகிறது la saveur se faire sentir,goûter, prendre goût à, trouver

bon; —பார்க்கிறது, —யறிகிறது goûter,faire l'essai; —வருக்கங்கள் friandises,bonbons.

†உருசிகரம், உருசிகரம், (routchikara), goût,saveur, assaisonnement: — ஆயிருக்கிறது être savoureux,appétissant,bien assaisonné.

†உருசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன்,சி,சிக்க,*v.a.et n.*(உருசி), être savoureux,avoir bon goût, goûter, faire l'essai,savourer,aimer: உருசிக்கப்பண்ணுகிறது assaisonner, rendre savoureux; —ப்பேசுகிறது, —சொல்லுகிறது parler agréablement, —poliment; பழத்தையுருசித்தான் il a goûté le fruit; அதின்பேரிலவனுக்குருசிக்கின்றது il aime cela; வேம்புருசிக்குமோ peut-on aimer le goût du vèmbou ou margousier? [veur.

*†உருசிதம், (routchita), goût,sa-

†உருசித்தல்,உருசிப்பு,*n.v.d'*உருசிக்கிறது,saveur. [gnage.

†உருசு,உருசுவு, preuve, témoi-

†உருசை,*P.*உருசி.

உருட்சி, (உருளுகிறது), rondeur, boule: —யான rond; —யானமுகம் visage rond,—plein.

உருட்டல், *n. v. d'* உருட்டுகிறது, roulement,action de rouler etc...

உருட்டி,*gér.d'*உருட்டுகிறது.

உருட்டு,1° anneau, cercle, rond, tour,action de tourner,de rouler,défaite:—வண்ணம் air leste et accéléré, mesure rapide, série ou suite d'அராகம். 2° *imp. et part. de*

உருட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.d'* உருளுகிறது,rouler,faire rouler,—tourner, mouvoir en rond,jeter les dés,tourner et retourner,vaincre: உருட்டித்தைக்கிறது coudre à doubles points;—ப்பார்க்கிறது regarder avec colère,lancer des regards menaçans; — ப்போடுகிறது rouler,tourner,perdre—, ruiner par son indiscrétion. [tourne.

உருணி, (உருளுகிறது), chose qui

உருண்டு,*gér.d'* உருளுகிறது.

உருண்டை,(உருளுகிறது), boule,balle,globe,chose ronde:—யாகிறது s'arrondir, devenir rond; —யா

*†உருது,*V.*இருது. [ன rond.

உருத்தகம்.sorte de convulsions.

உருத்தரிக்கிறது,(உரு), *V.*உருவாகிறது.

உருத்தல்,*n.v.d'* உருக்கிறது, colère,signe de colère,apparition, abondance,action de germer,de pousser.

*†உருத்தாகம்,(rouk *maladie*,தாகம்), douleurs du corps avec soif.

உருத்திதம்,chose propre, propriété,profit,gain d'un emploi,augmentation,accroissement,intérêt de l'argent. [ன்), *V.*தேவதாசி.

*†உருத்திரகணிகை, (உருத்திர

*†உருத்திரசடை,(*id.*), basilic dit மஞ்சிலிக்கான்.

*†உருத்திரபஞ்சமம்,(*id.*), espèce de ton ou d'air. [ராக்ஷம்.

*†உருத்திரமணி,(*id.*), *V.* உருத்தி

*†உருத்திரம்,1° (roudra), fureur, violente colère, figure qui consiste à montrer de la colère.2° (roudhira), saffran.

*†உருத்திரரோகம், (உருத்திரம்), asthme.oppression de poitrine.

*†உருத்திரவீணை, (உருத்திரன்), luth de Routren,espèce de luth.

*†உருத்திரன். (roudra), homme colère,emporté,Routren, surnom de Siven,un des 11 Routrers. *pl.* உருத்திரர் கெ,les 11 Routrers, formes ou manifestations de Siven; voici leurs noms qui sont différens en sanscrit: மாதேவன்,அரன்,உருத்திரன்,சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன்,வீமதேவன்,பவோற்பவன், காபாலி,சௌமியன்.

*†உருத்திராக்கம், உருத்திராக்ஷம்,உருத்திராட்சம், (உருத்திரன்,அக்ஷம்), œil de Routren, *i.e.*grain de l'elæocarpus dont les payens se font une espèce de chapelet: உருத்திராக்ஷதாவடம்,—மாலை guirlande ou chapelet de ces grains; —தாரணம் action de les porter.

*†உருத்திராணி,உருத்திரை,(உருத்திரன்), Pârvadi ou Dourgâ, femme de Routren.

*†உருத்திராபிஷேகம், (*id.* அபிஷேகம்), onction ou effusion faite en récitant la prière de Routren.

*†உருத்திரோற்காரி,(*id.* உற்கார

ம்), la 57me année du cycle de 60 ans, correspondant à 1864.

உருத்து, *gér. d'* உருக்கிறது.

*உருத்துவம், (ourou *large*, துவம்), grosseur, grandeur, largeur.

உருநாட்டு, (உரு), peinture.

*†உருபகம், *V.* உருவகம்: *உருபகதீவகம், espèce de fig. de rhét.

உருபு, (*sync. de* உருபம்), figure, *ou* உருபிடைச்சொல் terminaison des cas, ou particules semblables:—த்தொகை suppression ou ellipse du mot qui exprime la comparaison. *Ex.* புயற்கருங்குழல் pour புயல்போல்கருங்குழல் cheveux noirs comme un nuage;—ப்புணர்ச்சி union des mots par les terminaisons des cas;—மயக்கம் emploi d'un cas pour un autre, et dans le sens de ce dernier;—மாலை déclinaison des noms; உருபுவமானத்தொகை (உருபு, உவமானம்), ellipse du mot qui exprime la comparaison et du terme de la comparaison; உருபுவமைத்தொகை, (உருபு, உவமை), ellipse de la terminaison des cas et du mot qui exprime la comparaison. *Ex.* சேல்விழி pour சேவின்விழியைப்போல்விழி yeux de carpe, — pareils à ceux d'une carpe.

*†உருப்பசி, *V.* உருவசி.

உருப்படி, (உரு, படி), pièce, partie, article, morceau, objet, chose, forme, forme entière, toutes les parties d'un tout: இவ்வளவுவெள்ளியால் ௫0 உருப்படியாம்படியாகச்செய்யலாம் de cette quantité d'argent on peut faire 50 articles différens; இவ்விடத்தில் -உ0- உருப்படிசிலைகளுண்டு il y a ici 20 pièces de toile.

உருப்படுதல், உருப்படுகிறது, (உரு, படுகிறது), prendre une forme, devenir possédé.

உருப்படுத்துகிறது, (உரு), former, faire prendre une figure, figurer, peindre.

உருப்பம், chaleur, abondance, chose grosse, farine de millet.

உருப்பிரமம், corne de mouton.

உருப்பு, (உருப்பம்), chaleur, plénitude, abondance.

உருப்போடுகிறது, (உரு), répéter une leçon pour l'apprendre par cœur.

உருமணி, (*id.*), prunelle de l'œil.

உருமம், chaleur, midi, milieu du jour: உருமவேளை midi; விட்டபாம்பு செத்துப்போமுருமத்திலேன்போகிறீர் pourquoi vous en aller par une chaleur qui tuerait un serpent qu'on lâcherait.

உருமணல்வாரி, minerai, sable contenant du métal.

உருமாறுகிறது, (உரு), changer de figure.

உருமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, (உருமம்), *v.n.* உருமித்தல், *n.v.* s'échauffer, être chaud, brûler, avoir le cœur enflammé.

உருமு, (*son imitatif*), *ou* உருமேறு, (உருமு, ஏறு), foudre, tonnerre, éclair.

உருமுகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, *v.n.* (உருமு), உருமுதல், *n.v.* tonner, gronder, faire du bruit.

உரும், (உருமு), peur, tonnerre, foudre, abandon.

உரும்பரம், serpent, cuivre, assa-fœtida.

*†உருவகம், (உருபகம்), figure, trope, métaphore, emploi de l'objet de la comparaison pour la chose comparée et réciproquement: உருவகவலங்காரம், உருவகவணி métaphore: உருவகவுருவகம் métaphore de métaphore, métaphore tirée d'une autre métaphore, ou changée en une autre; உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி fig. de rhét. qui exprime l'objet que l'on compare non par son propre nom, mais par celui de l'objet auquel on le compare.

†உருவகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v.a.* (உருவகம்), employer indifféremment le nom de l'objet de la comparaison pour celui de l'objet que l'on compare.

உருவங்காட்டி, (உருவம், காட்டுகிறது), miroir.

உருவசாத்திரம், (உருவம்), physiognomonie, métoposcopie, chiromancie, art prétendu de connaître le tempérament et de prédire l'avenir par l'inspection du visage ou de

la main, le 15me des கலைஞானம், art de représenter par la peinture ou la sculpture.

*உருவசி, (ourvasi), Ourvasi, une des courtisannes du Souvargam.

*உருவம், (உருபம்), figure, forme, beauté, corps, partie du corps, chose visible, couleur, statue: —எடுக்கிறது prendre une forme, une figure; —மாறுகிறது se transfigurer, se transformer; —மாறியிருக்கிறது être transformé, —transfiguré.

உருவல், 1° espèce de boucle ou pendant d'oreille. 2° *V.* உருவுதல்.

உருவழிகிறது, (உரு, அழிகிறது) *ou* உருவழிந்துபோகிறது, perdre sa forme, sa figure, être défiguré, périr.

உருவழிக்கிறது (*id.*), défigurer.

உருவாகிறது, (உரு, ஆகிறது), prendre une forme, une figure, se former, être créé, se changer en, devenir.

உருவாக்குகிறது, (உரு, ஆக்குகிறது), faire, former, créer, donner une forme, une figure.

உருவாணி, (உருவு, ஆணி), clou mince, ce qui est usé par le frottement: —பற்றுகிறது s'user par le frottement. [bre.

உருவாரம், (உரு), stature, concom-

உருவி, 1° *gér. et n.v. de* உருவுகிறது, perçant, chose qui en perce ou traverse une autre. 2° les plantes நாயுருவி et செம்முள்ளி: —யுப்பு espèce de sel, minéral où il y a du sel ou de l'âcreté.

உருவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v.a.* (உருவகம்), et உருவித்தல், *n.v.* prendre métaphoriquement, —dans un sens figuré, user de figures.

உருவிலி, (உரு, இலி), être sans figure, —sans corps, Manmaden, le Cupidon indien.

உருவு, 1° (உருவம்), figure, forme, beauté, crainte: உருவில்லாதது chose informe, sans forme, sans beauté. 2° *imp. et part. de*

உருவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.a.* percer, pénétrer, transpercer, traverser, tirer du fourreau, dépouiller, élaguer, effeuiller, cueillir—, ôter les feuilles, raboter: உருவக்குத்துகிறது, —த்தைக்கிறது transpercer, percer, traverser, passer au travers; —நடக்கிறது traverser; நெஞ்சிலம்புபட்டுருவினது la flèche a frappé au cœur et l'a percé; ஆணியுருவத்தைத்தது le clou a percé de part en part; கத்தியையுருவிவந்தான் il est venu l'épée nue à la main; கீரையையுருவிப்போடுகிறது cueillir—, éplucher les herbes; உருவிப்போகிறது percer. ‖ *ou*

உருவுண்டுபோகிறது, (உருவுகிறது, உண்கிறது), se défiler (un chapelet etc.), le fil sortir de l'aiguille.

உருவுதல், *v.n. d'*உருவுகிறது, action de percer etc... membre, partie.

உருவுவமம், (உரு, உவமம்), comparaison de la figure ou de l'apparence. [றது, உளி), rabot.

உருவுளி, உருவுளிக்கூடு, (உருவுகி

உருவெடுக்கிறது, (உரு, எடுக்கிறது), prendre une forme, une figure, former, se changer en.

உருவெளி, (*id.* வெளி), apparence—, représentation confuse de ce qu'on a dans l'esprit: —ப்படுகிறது s'imaginer voir ce qu'on a dans l'esprit.

உருவேறல், உருவேறுகிறது, (உரு, ஏறுகிறது), augmentation, s'augmenter. ‖ *V.* உருப்படுதல்.

உருவேற்படுத்துகிறது, (உரு, ஏற்படுத்துகிறது), façonner, former.

உருவேற்றுகிறது, (*id.* ஏற்றுகிறது), répéter un certain nombre de fois un mot, une prière, un enchantement, rendre possédé. ‖ *V.* உருப்போடுகிறது.

உருவொளி, (உருவுகிறது, ஒளி), ombre—, figure qu'on voit dans un miroir, —à travers quelque chose, transparence: உருவொளியான transparent.

உருளரிசி, (உருள்), graine de coriandre, grain rond.

உருளல், உருளுதல், roulement, renversement; *n.v. de* உருளுகிறது.

உருளி, (உருளுகிறது), la 4me constellation, roue de char, char, cercle,

rond, déboîtement d'une jointure:— பேர்கிறது, — பெயர்கிறது une jointure se déboiter.

உருளுகிறது,ருண்டேன், ருளுவேன்,ளு,ள, *v.n.* rouler, tourner, pirouetter, se renverser: உருண்டுபோகிறது, rouler, tourner, s'en aller en roulant, mourir, périr, s'en aller après avoir parcouru le cercle de la vie, le fil de la vie être dévidé; காணுப் பிணமா யுருண்டுபோகிறது mourir inconnu; நீயுருண்டுபோவாய் puisses - tu périr! அவன்கூட்டமெல்லாமுருண்டுபோயிற்று toute sa famille a péri,—est éteinte.

உருளை, (*id.*), globe, boule, pelote, roue de char, œuf, arsenic dit வெள்ளைப்பாஷாணம்;—க்காந்தம் pierre d'aimant ronde.

உருள், 1° *imp. et part. d'* உருளுகிறது. 2° la 4me constellation, roue de char, charrette.

*†உருடம், (roûdha), renommée, notoriété, familiarité, coutume, mot primitif non dérivé, mot d'origine étrangère ou inconnue: உருடபதம் mot primitif, —qui n'a pas de sens étymologique.

*†உருடன், (*id.*), monté sur: இரதருடராகி étant monté sur un char.

*†உருடி, (roûdhi), ce qui est fameux, notoire, mot primitif,—simple, non dérivé.

*†உருடியார்த்தம், (உருடி, அர்த்தம்), mot simple, —primitif, —qui n'a qu'une signification, signification reçue par l'usage, mais contraire à l'étymologie.

*†உருபகம், (roûpaka), preuve, figure de rhétorique, espèce de fig. de rhét. espèce de poésie. ‖ ou உருபகதாளம் une des 7 manières de battre la mesure.

*†உருபகாரம், (உருபம், காரம்), preuve, témoignage: உருபகாரப்படுத்துகிறது prouver.

*†உருபம், (roûpa), forme, figure, beauté, nature, troupeau, déclinaison, conjugaison: உருபப்படுகிறது, —ப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது, *V.* உருபிகரிக்கிறது; உருபஞசக விக்கிரகம் portrait au naturel;—ரேகை linéamens, trait du visage, beauté; —லாவண்ணியம் élégance, beauté, amabilité. [roupie.

†உருபாய், (உருப்பியம் *argent*),

*†உருபி, (உருபம்), ce qui a une figure,—une forme, beau. [re, forme.

*†உருபிகரம், (உருபி, கரம்), figu-

*†உருபிகரணம், (*id.* கரணம்), formation de l'image, de l'idée: உருபிகரணசத்தி puissance imaginative

†உருபிகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.* (உருபிகரம்), s'imaginer, se figurer, se représenter dans l'esprit, se présenter à l'imagination: உருபிகரிக்கிறகரணம் imagination *ou* —காரணம் cause formelle.

†உருபிகரித்தல், உருபிகரிப்பு, *n.v. du préc.* imagination.

†உருபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v.a.* (உருபம்), prouver, démontrer, se figurer, former une idée.

உருபு, (உருபம்), figure, apparence, air: உருபில்லாமை être sans forme.

*†உருப்பியம், (roûpya), beauté, objet—, bijou d'or ou d'argent, argent, blancheur, blanc.

*உரேந்திரன், (உரம், இந்திரன்), héros, brave.

உரை, 1° *imp. et part. d'* உரைகிறது *et d'* உரைக்கிறது: —படுகிறது être frotté, broyé, usé par le frottement. 2° explication, commentaire, sens des mots, prose, thème—, sujet d'un poème,—de vers, —de chants, parole, expression, sentence, son articulé, son, promotion, élévation, or, or de première qualité que gardent les orfèvres pour servir de base de comparaison, frottement, friction: —கட்டுகிறது commenter, faire un commentaire; உரையாயிருக்கிறது être en prose; என்பாவுக்குரைநீயே tu es le sujet de mes chants. Les Tamoulers distinguent 4 sortes d'explications ou d'உரை: கருத்துரை sommaire du contenu; பதவுரை ex-

plication littérale ou mot à mot; பொழிப்புரை traduction ou explication libre; அகலவுரை glose. En outre on appelle விருத்தியுரை un commentaire complet qui contient les 14 particularités suivantes: பாடவுரை exposition des diverses manières de lire le texte; கருத்துரை sommaire des matières: சொல்வகையுரை construction, ou transposition des mots pour montrer leur ordre grammatical en prose; சொற்பொருளுரை explication littérale; தொகுத்துரை version libre; உதாரணவுரை éclaircissement par des exemples ou citations; வினுவுரை explication par questions; விடையுரை explication par réponses; விசேஷவுரை remarques particulières; விரியுரை explication des ellipses en montrant ce qui est sous-entendu; அதிகாரவுரை explication où l'on cite les chapitres ou titres d'un livre, ou citation d'autorités; துணிவுரை solution des doutes que présentent les commentaires; பயனுரை conséquence pratique; ஆசிரியவசனவுரை citations d'autres auteurs, renvoi à leurs ouvrages pour plus d'explications. De plus on appelle காண்டிகையுரை un commentaire abrégé. Il ne contient que 5 articles; கருத்துரை sommaire; பதப்பொருள் explication littérale; உதாரணம் explication par des exemples; வினு — par des questions; விடை—par des réponses.

உரைகல், உரைகல்லு, (உரைக்கிறது, கல்), pierre de touche.

உரைகாரர், 1° (உரை), commentateurs. 2° (உரைக்கிறது), blanchisseurs, ceux qui frottent le linge.

உரைகிறது, ரைந்தேன், ரைவேன், ரை, ரைய, v.n. frotter, se frotter.‖ ou உரைஞ்சு—, உரைந்துபோகிற து être broyé, frotté, s'user par le frottement, se réduire en poussière, se pulvériser.

உரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, v.a. 1° dire, prononcer, articuler, parler, commenter. 2° v.a. de உரைகிறது, frotter, user en frottant, frotter—, éprouver l'or ou l'argent sur la pierre de touche, broyer, pulvériser (des remèdes, des couleurs etc...): உரைத்தசொல் parole dite. [tention du commentateur.

உரைக்கோள், (உரை), sens—, in-

உரைசல் } n. v. d'உரைகிறது,
உரைதல் } frottement, friction.

உரைஞ்சல், உரைஞ்சுகிறது, V. உரோஞ்சல், உரோஞ்சுகிறது.

உரைத்தல், n.v. d'உரைக்கிறது, articulation, expression, bruit, son, frottement, friction, broiement.

உரைத்தாமென்றல், உரைத்துமென்றல், passer sous silence en disant nous avons dit ou nous dirons.

உரைநூல், (உரை), commentaire, livre d'explications, texte avec commentaire.

உரைப்பு, n.v. V. உரைத்தல்.

உரையல், V. உரைசல்.

உரையறிகருவி, (உரை, அறிகிறது), pierre de touche.

உரையாசிரியன், (id. ஆசிரியன்), commentateur. [ஆடுகிறது), parler.

உரையாடல், உரையாடுகிறது, (id.

உரையாணி, (id. ஆணி), aiguille d'essai,—d'or qui sert de base aux orfèvres pour connaitre la qualité de l'or.

உரையிலக்கணம், (id. இலக்ஷணம்), traité des commentaires ou règles à observer pour faire un commentaire. Il y en a 14 qu'on appelle aussi விருத்தியுரை: voyez-les au mot உரை.

உரையிற்கோடல், développer dans le commentaire ce qui n'est qu'indiqué dans le texte.

உரையுண்கிறது, (உரை, உண்கிறது), être broyé,—frotté, —usé par le frottement.

†உரொக்கம், (du télinga ரொக்கமு fanons), argent comptant: உரொக்கத்துக்கு, உரொக்கமாய் pour ou en argent comptant, argent comptant; உரொக்கக்காரன், ou

உரொக்கஸ்தன், (உரொக்கம்), capitaliste, homme qui a de l'argent comptant.

†உரொட்டி, (hind.), pain, biscuit:

—க்காரன் boulanger; —ச்சதை mie de pain. [lade,homme maladif.

*†உரோகஸ்தன்,(உரோகம்),ma-

*†உரோகணி, V. உரோகிணி.

*உரோகதி,chien.

*†உரோகம், 1° (rôga), maladie. 2° (rôha), montée,descente,manque de lumière,bouton de fleur. 3° (ròka), trou,bateau,mouvement.

*†உரோகணம், (ròhana), action de monter.

*உரோகாதம், (ouròghâta), se frapper la poitrine,—le sein.

*†உரோகி,(உரோகம்),malade.

*†உரோகிணி, (rôhini), la 4me constellation contenant 5 étoiles dans le Taureau, fille de 9 ans, la plante கடுரோகிணி, hellébore, le fruit dit கடுக்காய்,la plante மிதரோகிணி, Rôhini, mère de பலராமன்: —தனயன் ou—தநயன் le fils de Rôhini,*i.e.*Balarâmen,demi-frère de Krichna. [malade.

*†உரோகினி,(உரோகம்), femme

உரோங்கல், (*télinga*), pilon(à piler le riz). [goût, plaisir.

*†உரோசகம்,(rôtchaka), appétit,

*உரோசம், 1° (ouròdja),mamelle. 2°† V. உரோஷம்.

†உரோசல், *n.v.d'*உரோசுகிறது, friction,frottement.

*†உரோசனி, (rôtchani), nénuphar rouge.‖*ou*

*†உரோசனை, (ròtchanâ), grain de moutarde,bézoard,concrétion bilieuse de la vache,du buffle etc..dite கோரோசனை.

†உரோசிக்கிறது,சித்தேன்,சிப்பேன்,சி,சிக்க, (உரோசம்), *v. n.* se piquer d'honneur, avoir honte, détester, rejeter, renoncer. [றது.

†உரோசுகிறது, V. உரோஞ்சுகி

*†உரோஷம், (ròcha), honneur, courage,colère;honte, aversion: —வருவிக்கிறது,—எடுக்கிறது, உரோசப்படுத்துகிறது exciter, piquer d'honneur,faire rougir d'être lâche.

†உரோஷித்தல், V. உரோசித்தல்.

†உரோஞ்சுகிறது,சினேன், சுவேன்,சு,ச,*v.a.*frotter,frictionner,gratter.

†உரோஞ்சல்,உரோஞ்சுதல், *n.v. du préc.* frottement, friction.

†உரோஞ்சுண்கிறது, (உரோஞ்சுகிறது, உண்கிறது), être frotté, frictionné.

*†உரோணி, (*sync. de* உரோகிணி), la 4me constellation.

*†உரோதம்,(ròdha),obstacle.

*†உரோதனம், 1° (ròdana), pleurs, gémissement. 2° (ròdhana),obstacle.

†உரோந்தை,saleté, immondice, paroles sales:—க்காரன் homme qui dit des paroles sales.

*†உரோபணம், (rôpana), action de descendre *ou* de monter.

*†உரோமகரிஷம்,(உரோமம், அரிஷம்),érection du poil du corps.

*†உரோமம், (rôman), poil, cheveu, poil du corps, endroit velu, accroissement—, augmentation du poil sur le corps: உரோமமுள்ளோன் homme couvert de poil: உரோமக்கட்டு poil touffu,touffe de cheveux liés ensemble;—க்கிழங்கு la plante வசம்பு;—த்துவாரம் pore,trou d'où sort le poil;—ப்புளகம், —ப்புளகிதம் érection du poil (effet de la joie): —முனி, —ரிஷி Rômarichi, ancien ermite tout couvert de poil; —ரேகை rangée de poils.

*†உரோமன், (*id.*), homme couvert de poil.‖ V. உலோமன்.

*†உரோமாஞ்சலி, உரோமாஞ்சிதம்,(உரோமம்,அஞ்சலி,அஞ்சிதம்), érection du poil. [de Rome.

†உரோமாபுரி, (Roma), la ville

*†உரோமாம்பரம், (உரோமம், அம்பரம்), tapis,châle.

*†உரோமாவலி,(*id.* ஆவலி), rangée de poils.

†உரோமான்,(Roma), romain:—திருச்சபை l'Église romaine.

*†உரோமி, (உரோமம்), plante fine dite மயிர்ச்சிகைப்பூடு.

†உரோமை,(Roma),Rome: உரோமையர் les Romains. [melle.

*உரோருகம்,(உரம்,உருகம்),ma-

உல,*imp. d'*உலக்கிறது.

உலகத்தான்,(உலகம்), V. உலோகத்தான்.

உலகமின்றாள், (*id.* ஈனுகிறது), Pârvadi, la mère prétendue du monde.

உலகமுண்டோன், (*id.* உண்கிறது), celui qui (selon la fable), a dévoré le monde, *i. e.* Vichnou.

*உலகம், (உலோகம்), monde, terre, ce bas monde, paradis, l'air, le firmament, les grands, hommes éminens, le peuple, les gens, région, contrée, choses du monde, caractère, côté, point cardinal: உலகசஞ்சாரம் plaisir, jouissance du monde, séjour dans le monde; —சயன், (சயம்), le vainqueur du monde, Bouddha; —நடை marche—, coutume—, caractère du monde; —நாதன் le maître du monde, Dieu, roi, Brama, *n. pr.* d'un auteur; —நீதி justice du monde, traité de morale fait par உலகநாதன்; —நேத்திரன், (நேத்திரம்), l'œil du monde, *i.e.* le soleil; —பாந்தவன் (bândhava *ami*), l'ami du monde, le soleil, Vichnou; —ப்புரட்டன் grand fourbe, perturbateur; —மலைவு sorte de défaut d'élégance, tournure contraire à l'usage reçu, et qui met les savans même dans l'embarras; —மலையாமை observation des règles reçues (pour le langage), une des beautés des ouvrages d'esprit; — மாதா la mère du monde, (improprement), Lakchimi, Saratchouvadi; —வழக்கம் coutume—, règle du monde, marche naturelle des choses; —வாசை, (ஆசை), amour du monde; —விரட்சகன், —விரட்சகர், (இரட்சகர்), sauveur du monde. Les payens comptent 3 mondes: பூமி la terre; அந்தரம் les régions aériennes; சுவர்க்கம் le Souvarcam ou paradis d'Indiren. Une division plus juste est celle-ci: பூலோகம் la terre; பரலோகம் le ciel ou le paradis; பாதாளம் l'abyme ou l'enfer. En outre les Indous ont imaginé 14 mondes, dont 7 supérieurs மேலுலகம், et 7 inférieurs கீழுலகம். Les 7 mondes supérieurs sont: பூலோகம் la terre; புவர்லோகம் l'espace entre la terre et le soleil, où demeurent, disent-ils, les முனிவர் et les சித்தர்; சுவர்லோகம் le ciel d'Indiren entre le soleil et l'étoile polaire; மகர்லோகம் la demeure de Brigou *ou* பிருகு; சநலோகம் la demeure de Sanaka et autres fils de Brama; தவலோகம் la demeure des வைராகி; சத்தியலோகம் ou பிரமலோகம் la demeure de Brama. Les 3 premiers sont détruits, disent les Indous, après chaque jour de Brama ou chaque கற்பம்; les 3 suivans à la fin de la vie de Brama ou de 100 de ses années. Les 7 mondes inférieurs sont nommés அதலம், விதலம், சுதலம், நிதலம், மகாதலம், இரசாதலம், பாதலம்.

உலகர், (உலகம்), gens du monde.

உலகளந்தோன், (உலகு, அளக்கிறது), celui qui a mésuré le monde, Vichnou, (on prétend qu'il l'a mesuré d'un pas).

*உலகாசாரம், (*id.* ஆசாரம்), coutume, usage du monde.

*உலகாயதம், உலகாயிதம், (lôkâyata), système de philosophie athée enseigné par சார்வாகன், scepticisme.

*உலகாயதன், உலகாயிதன், (lôkâyatika), sectateur de cette philosophie, sceptique.

உலகாள்வோன், (உலகு, ஆளுகிறது), monarque du monde, roi.

உலகியல், (உலகு, இயல்), le propre—, coutume du monde, des grands

உலகீன்றவன்னை, (உலகு, ஈன்ற, அன்னை), *V.* உலகமீன்றாள்.

உலகு, (உலகம்), monde, terre, sol, pays, coin—, côté du monde, hommes éminens, grands, savans, hommes, ordre, coutume, usage, air, le firmament: உலகுக்கோர்காப்பு l'unique garde du monde, (dit à tort de) Pârvadi.

உலகுண்டோன், *V.* உலகமுண்டோன்.

உலகுலவம், poivre long.

உலகோம்புகிறது, *v.a.* உலகோம்பல், *n.v.* (உலகு, ஓம்புகிறது), défendre—, protéger—, gouverner le mon-

de; c'est un des 6 emplois des rois.

உலக்கம், *V.* உலப்பு.

உலக்கிறது, லந்தேன், லப்பேன், ல, லக்க, *v.n.* être détruit, périr, mourir, finir.

உலக்கை, 1° la 22me constellation, pilon de bois, —à piler le riz, barre —, bâton de fer. 2° *V.* உலப்பு: —க்கணை tête ronde du pilon, pilon qui a une tête ronde; —ப்பாட்டு chant des pileuses de riz: —ப்பூண் anneau de fer du bout du pilon. [pierre.

உலங்கலம், (உலம், கலம்), vase de

உலங்கு, moustique, moucheron.

உலண்டம், உலண்டு, *V.* கோற்புழு. [த்தல்.

உலத்தல், 1° *V.* உலப்பு. 2° *P.* உலா

உலத்தி, *P.* உலர்த்தி: —ச்சூலை, *V.* உலர்த்திச்சூலை.

உலத்துகிறது, *P.* உலர்த்துகிறது.

உலந்த, 1° *part.* *d'*உலக்கிறது. 2° *P.* உலர்ந்த.

உலப்பு, *n.v.* *d'*உலக்கிறது, perte, ruine, destruction, mort, fin.

உலப்புதல், உலப்புகிறது, *P.* அலப்புதல், அலப்புகிறது.

உலமரல், உலமருதல், crainte, signe de crainte, affliction, inquiétude: *n.v.et opt.de*

உலமருகிறது, மர்ந்தேன், மருவேன், மரு, மர, (அலமருகிறது), craindre, s'effrayer, s'affliger, s'inquiéter.

உலம், pierre cylindrique, monceau de pierre.

உலம்பல், 1° *V.* உலம்புதல். 2° *opt.* *d'*உலம்புகிறது, ne faites pas de bruit, ne criez pas, etc...

உலம்பு, *P.* புலம்பு, bruit, lamentation. 2° *imp.de*

உலம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.n.* (புலம்புகிறது), retentir, résonner, faire du bruit, se lamenter, crier, rugir, avoir honte, se contenir.

உலம்புதல், *n.v.* *d'*உலம்புகிறது, bruit, son, retentissement, honte, retenue.

உலரல், 1° *V.* உலர்ச்சி. 2° *n.v.* *et opt.de*

உலருகிறது, *ou* உலர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், *ou* ர்வேன், ரு *ou* ர், ர, *v.n.* உலர்ந்துபோகிறது, sécher, se dessécher, être sec, se faner, languir, dépérir: உலரவைக்கிறது mettre sécher; உலர்ந்த sec, desséché; உலர்ந்ததரை terre desséchée; உலர்ந்ததாய் dans un état de sécheresse, de langueur, de dépérissement; உலர்மரம் bois sec. [se, aridité, desséchement.

உலர்ச்சி, (உலர்கிறது), sécheres-

உலர்தல், *n.v.d'* உலருகிறது, *V.* உலர்ச்சி.

உலர்த்தல், உலர்த்துதல், *n. v.d'*உலர்த்துகிறது, desséchement.

உலர்த்தி, 1° *V.* உலர்ச்சி: —ச்சூலை faiblesse des nerfs, dépérissement attribué à la trop grande chaleur du corps. 2° *gér.du suiv.*

உலர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a.de* உலர்கிறது, dessécher, faire sécher, exposer au soleil: உலர்த்தப்பட்ட sec, desséché; நிழலிலுலர்த்துகிறது faire sécher à l'ombre. [உலர்கிறது.

உலர்ந்த, உலர்ந்து, *part.et gér. de*

உலவமரம், *P.* இலவமரம், cotonnier.

உலவம், (உலோபம்), avarice.

உலவா, உலவாத, *part.du suiv.* உலவாக்கிழி, bourse —, sac inépuisable

உலவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.n.* 1° (உலா), marcher, se promener, avancer. 2° (உலக்கிறது), finir, s'épuiser.

உலவை, 1° l'arbuste ஓடைமரம், vent, feuillage, jet —, branche d'arbre, trou dans un arbre, corne (de quadrupède), ville, village, rivière de pays de forêts, la plante வள்ளி, habitation, habitant, tribu, caste, bois sec, bois à brûler, l'arbrisseau கிலுகிலுப்பை. 2° 2me *pers.sing.nég.* *d'*உலக்கிறது, tu ne périras pas: —நாசி poivre long.

உலறல், உலறுதல், desséchement, colère, état —, signe de colère. *n.v.de*

உலறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* sécher, se fâcher, être en colère, crier, faire du bruit.

உலா, 1° espèce d'élégie composée de குறள்வெண்பா, le 48me des

பிரபந்தம் ou pièce de vers décrivant en நேரிசைக்கலிவெண்பா une procession payenne chantée par des femmes ou la marche triomphale d'un jeune prince qui est chanté par des femmes des 7 degrés d'âge, procession, marche triomphale, promenade, gravité dans la marche. 2° *imp. et part. d'* உலாவுகிறது:—ப்போகிறது,—வருகிறது aller—, venir en procession,—avec pompe;—ப்போதல் procession, marche triomphale.

உலாகுமம், arsenic dit மனோசிலை

உலாங்கிலி, உலாங்கு, l'herbe காவட்டம்புல்.

உலாஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.n. et* உலாஞ்சுதல், *n.v.* avoir des vertiges, chanceler, vaciller.

உலாத்தல், *n.v. d'* உலாத்துகிறது, promenade.

உலாத்து, 1° promenade. 2° *imp. et part. d'* உலாத்துகிறது: —க்கதவு porte qui tourne sur des gonds.

உலாத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a. et n. et* உலாத்துதல், *n.v.* promener, faire marcher, se promener, marcher: உலாத்திக்கொண்டிருக்கிறது se promener, faire un tour de promenade.

உலாமடல், (உலா), le 49me des பிரபந்தம் poème qui décrit un songe impur.

உலாவல், 1° *opt. nég. d'* உலவுகிறது, qu'on ne se promène pas, qu'on ne marche pas. 2° *ou*

உலாவுதல், 1° marche, promenade, récréation, tour de promenade pour passer le temps; *n.v. de*

உலாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.n.* se promener, faire un tour de promenade, marcher—, aller doucement, s'amuser pour passer le temps: உலாவித்திரிகிறது se promener désœuvré, —après la maladie, flâner; உலாவப்பண்ணுகிறது promener, conduire, faire marcher doucement.

*உலிந்தம், (oulinda), nom d'un [pays.

உலிற்கள், bronze. ‖ *V.* வெண்கலம்.

உலு, chafée, balle de millet et autres grains.

உலுக்குகிறது, *sync.* உலுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, (குலுக்குகிறது), *v.a. et n.* secouer, agiter, trembler, (*v.g.* dans un tremblement de terre).

உலுக்குகை, உலுக்குதல், *n.v. du* [*préc.*

உலுக்குமரம், (உலுக்கும், மரம்), [levier.

உலுடிதம், trou.

*†உலுண்டனம், (lountana), action de rouler,—de se rouler par terre.

*†உலுத்தம், (loubdha), avarice, [cupidité.

*†உலுத்தன், (உலுத்தம்), avare.

உலுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a. et* உலுத்துதல், *n.v.* faire tomber en secouant; *V.* உதிர்க்கிறது.

உலுப்பை, petit fruit vert, diverses espèces de fruits verts, sac (à effets), subsides, vivres fournis gratis sur sa route à un grand personnage par les habitans du lieu, secours qu'un supérieur donne à son inférieur pour son entretien: —கட்டுகிறது envoyer des subsides à un supérieur;—போடுகிறது en donner à un inférieur.

உலுவா, fenugrec, espèce de marchandise:—வரிசி, (அரிசி), graine de fenugrec.

*உலூகம், (ouloûka), grand hibou, chat-huant, Indiren, espèce de résine, bdellium.

*உலூகலம், (ouloûkhala), mortier (pour piler le riz).

†உலூட்டி, persécution, vexation.

*†உலூதை, (loûtâ), araignée.

உலை, 1° fournaise d'une forge, fourneau, foyer (allumé pour faire cuire le riz), pot rempli d'eau pour cuire le riz, marmite (placée sur le feu), perte, ruine, tort. 2° *imp. et part. d'* உலைகிறது *et d'* உலைக்கிறது:—க்களம் foyer, forge, feu d'une fournaise de forge; —காயவைக்கிறது, *V.* உலையேற்றுகிறது; —க்குறடு tenailles de forgeron; —த்துருத்தி soufflet de forge;—நீர் eau pour arroser le fourneau et tremper le for; —ப்பானை vase—, pot au riz, —à cuire le riz;—முகம் feu d'une four-

naise de forge,*ou*;—மூக்கு trou pour mettre le tuyau du soufflet d'une forge, conduit du soufflet au fourneau;—மூடி couvercle du pot au riz; —யாணிக்கோல், (ஆணி) fourgon de forge,verge de fer pour remuer les charbons;—யேற்றுகிறது, —வைக்கிறது mettre le pot au riz sur le feu; அவன்என்தலைக்குஉலை வைக்கிறான் il me cherche du mal, il en veut à ma tête, à ma vie.

உலைகிறது, லைந்தேன், லைவேன், லை,லைய, *v.n.* être agité, se remuer, être affligé,vexé,ruiné,détruit,souffrir,périr,se gâter, se donner de la peine.

உலைக்கிறது, லைத்தேன், லைப்பேன்,லை,லைக்க, *v.a. d'*உலைகிறது,vexer,affliger,détruire,perdre,ruiner.

உலைசல்,*P.*உலைதல்,crainte, discorde,contradiction,inconvenance.‖ *V.*உலைதல்.

உலைச்சல்,*P.*உலைத்தல்: —மெத்த il y a beaucoup d'agitation,de vexation; —ஆயிருக்கிறது être vexé, tourmenté.

உலைதல்,*n.v.d'*உலைகிறது, agitation,trouble,peine, ruine, destruction,vexation.

உலைத்தல்,உலைப்பு,*n.v.d'*உலைக்கிறது,trouble,agitation, importunité, vexation, affliction, souffrance, destruction,ruine,perte.

உலையிற்பிணந்தின்னி, (உலை, இல்,பிணம்,தின்கிறது),*V.*மாமிசபேதி

உலைவு,*n.v. d'*உலைகிறது, tremblement, crainte,agitation, trouble, tourment, instabilité,destruction.

†உலொங்குகிறது,*sync.* உலொங்கிறது,கினேன்,குவேன், கு, க, *v.n.* s'humilier,être bas,humble, supplier,demander une faveur,se soumettre,se rendre, s'avouer vaincu, rougir,avoir honte.[mission,supplique.

†உலொங்குதல், *n.v.du préc.* sou-

†உலொங்குவிக்கிறது, *v.caus. de* உலொங்குகிறது,soumettre, réduire. *[கிறது, faire un grand bruit.

†உலொடலொடென்று கூப்பிடு

†உலொடலொட்டை,inutilité,rien: —ப்பேச்சு bavardage frivole, inutile;—யாயிருக்கிறது être brisé, frivole,vain,inutile,bon à rien.

உலொடுக்கு,chose vide,non solide,bruit fait en marchant faiblement:—விழுந்துபோகிறதுdéchoir, dégénérer, dépérir, s'enfoncer; உலொடுக்குலொடுக்கென்றோடுகிறது imiter en courant le bruit du gallop du cheval.

†உலொட்டி, affaire, occupation, embarras, liqueur—, matière enivrante,toddi,vin de palmier,vase de terre dans lequel on le recueille;—க்காரன், —குடிக்கிறவன் ivrogne; பணமுலொட்டியிற்போடுகிறது dissiper son argent à boire.

†உலொட்டை,rien,inutilité,baliverne,plaisanterie: —யாயெண்ணுகிறது regarder comme rien.

†உலோகத்தான், (உலோகம்), homme mondain,homme terrestre, —du monde,payen.

†உலோகத்திரம்,*P.*உலோத்திரம்.

*†உலோகம்,1° (lòka), monde,terre,homme,vue.2° (lòha), métal,fer, sang.Voyez au mot உலகம் les divers mondes des Indous.Quant aux métaux,il en comptent 5 பஞ்சலோகம்:பொன் or;வெள்ளி argent; செம்பு cuivre; இரும்பு fer; ஈயம் plomb. D'autres en comptent 7 சத்தலோகம், savoir: செம்பொன் or; வெண்பொன் argent; செம்பு cuivre; கரும்பொன் fer; ஈயம் plomb; வெண்கலம் bronze; தரா mélange de cuivre et de zinc; உலோககாந்தம் aimant;—காரன் forgeron; —க்கட்டி morceau de métal, masse composée des 5 métaux fondus ensemble; —தாது arsenic dit துத்தபாஷாணம், —த்துவம் choses—, nature du monde; —த்துவம்பிரகாசிக்கிறசாஸ்திரம் physique; — திமிளை espèce de bismuth; —பாலன் roi; — பற்பம், — பஸ்மம் fer réduit en poudre médicinale; — மணல் sable de fer; — மலை montagne qui contient du fer ou des métaux; —ரூடம்,— வழக்கம் coutume—, usage du

monde; —வழக்கமாய்ச்செய்கிறது agir selon l'usage du monde; —வேட்கை, (எட்கை), désir terrestre,— du monde, attachement à la terre; உலோகத்தின் துன்பம் les afflictions de ce monde; உலோகத்துக்கடுத்த காரியம் chose terrestre,—du monde; உலோகத்துக் கேற்ற வழக்கம் usage qui plait au monde; உலோகத்தையழிக்கிறது détruire le monde.

*†உலோகராட்டு,(உலோகம்,இராட்டு), le souverain du monde, Dieu.

*†உலோகர்,(உலோகம்), hommes du monde, mondains.

*†உலோகாதீதம்,(*id.* அதீதம்), ce qui est plus excellent que le monde.

*†உலோகாதியந்தம்,(*id.* ஆதி, அந்தம்), le commencement et la fin du monde, tout le monde.

*†உலோகாயதம், உலோகாய்தம், (lòkayata), *V.* உலகாயதம்.

*†உலோகார்த்தம், (உலோகம், அர்த்தம்), richesses—, biens du monde.

*†உலோகிதம், (lòhita), couleur rouge, sang, la planète de Mars, saffran, guerre, bataille.

*†உலோகேஷணை, (உலோகம்,ஈஷணை), désir du monde.

*†உலோகோத்தமம், (*id.* உத்தமம்), l'or, le plus précieux des métaux.

*†உலோகோத்தரம், (*id.* உத்தரம்), ce qu'il y a d'excellent —d'élégant au monde, ce qui plait.

*உலோகோயம், pays situés entre les monts Himâlaya et Râmêsouram

*†உலோசகம், உலோசம், (lòtchaka), prunelle de l'œil, pendant d'oreille, bijou que les femmes portent sur le front, corde d'arc, ciel.

*†உலோசனம், (lòtchana), œil.

*†உலோசனன், (உலோசனம்), celui qui a des yeux.

உலோசி, la plante, பேய்ப்பசளை.

உலோசிதம், l'arbre de sandal.

*†உலோத்திரம், (lòdhra), l'arbre விளா.

*†உலோபம் (1° (lòbha), avarice, lésinerie, mesquinerie, ténacité, défaut de libéralité, cupidité, avidité, désir, petitesse. 2° (lòpa), destruction, rature, rejet: உலோபத்துவம் avarice, lésinerie; —த்துவமாய்ச்செய்கிறது faire d'une manière mesquine; —உலோபமுடைமை avarice, état d'avarice.

*†உலோபனம், (உலோபம், na), diminution, épargne, mortification.

*†உலோபன், (உலோபம்), avare; homme chiche.

*†உலோபி, *m. f.* (உலோபம்), avare, homme chiche, cupide, chose mince, —délicate: —த்தனம் avarice; —யாயிருக்கிறது être mince, *ou* உலோபித்தனம்பண்ணுகிறது *ou*

†உலோபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v. n. et* உலோபித்தல், *n. v.* (உலோபம்), être avare, agir en avare, avec mesquinerie.

*†உலோமசன், (உலோமம், sa), Lòmasen, *n. p.* d'un richi, homme couvert de poil.

*†உலோமம், 1° (lòma), queue. 2° (lòman), poil du corps. 3° règle, ordre: உலோமகருஷணம், (harchana, *joie*), *V.* உல்லகசனம்.

*†உலோமன், (உலோமம்), homme réglé, —couvert de poils.

*†உலோமாஞ்சம், (lòmântcha), *V.* உல்லகசனம்.

*†உலோலம், (lòla), agitation, tremblement, désir, cupidité, concupiscence, luxure. [tueux, désireux.

*†உலோலன், (*id.*), homme volup-

*†உலோலிதம், (lòlita), mouvement, agitation, crainte, tremblement, air pensif qui fait pencher la tête sur une épaule: உலோலிதமுகம் visage triste, —pensif et penché sur une épaule. [chimi.

*†உலோலை, (lòlâ), langue, Lak-

*†உலௌகிகம், (laoukika), choses —, affaires du monde, mondanité: —தெரியாதவன் homme qui ne connait pas les choses de ce bas monde; உலௌகிகதருமம் coutume —, façon du monde; —ப்பெருமை pompe du monde; —விவேகம் politique, prudence mondaine.

*†உலௌகிகர், உலௌகிகர், (உலௌகிகம்), mondains, gens habiles dans les affaires du monde.

உல், pieu pointu, pal, levier.

உல்கு, péage, douane, tribut.

*உல்லகசனம், (oullakasana), érection du poil du corps.

*உல்லங்கனம், (உத், இலங்கனம்), transgression, violation, déviation, passer par-dessus, déshonneur, mépris, trouble, guerre, guerre excessive, abondance: —பண்ணுகிறது passer par-dessus, transgresser, dévier, déshonorer, mépriser; உல்லங்கனப்படுகிறது être déshonoré, couvert de confusion.

உல்லம், உல்லமீன், உல்லன்மீன், alòse, espéce de poisson fort estimé: உல்லங்கருவாடு alòse salée; ஆற்றுல்லம் esox gymnocephalus, alòse de rivière; உள்ளத்தைவிற்று உல்லத்தைக்கொள்ளு vends ce que tu as pour acheter l'alòse.

உல்லரி, bourgeon, rejeton.

*உல்லாகன், V. உல்லாபன்.

*உல்லாசம், (oullâsa), joie, plaisir, gaité, délice, amusement, récréation, promenade, joie intérieure, —extrême, habit, arrogance, fierté, accroissement, augmentation. ‖ V. அத்தியாயம்: —செய்தல் amusement, récréation; —செய்கிறது, —பண்ணுகிறது. —ஆயிருக்கிறது se récréer, s'amuser à jouer, à se promener, divertir, amuser, régaler; —ஆய்ப்பேசுகிறது amuser par des discours agréables: —ஆய்ப்போகிறது se promener par manière de récréation; உல்லாசநடை démarche fière; —ப்படுத்துகிறது récréer, divertir, régaler; —வடம் collier de perles.

*உல்லாசன், (உல்லாசம்), homme qui se divertit, qui vit dans les plaisirs.

உல்லாடி, (உல், ஆடி), personne mince.

*உல்லாபம், (oullâpa), caquet, bavardage d'enfans, voix enfantine, changement de voix causé par la maladie ou le chagrin, chaque partie d'un mot dérivé. *v. g.* அஞ்ஞானமான, அ-ஞானம்-ஆன.

*உல்லாபன், (oullâgha), convalescent, qui relève de maladie.

உல்லி, fleur d'oignon, personne mince, —maigre, ce qui est mince, léger, forteresse.

உல்லிங்கனம், *P.* உல்லங்கனம்.

உல்லியம், puits.

உல்லியர், (உல்லியம்), gens qui creusent les puits, —habiles dans l'art de les creuser.

உல்லு, *P.* உல்.

*உல்லேகனம், (உத், இலேகனம்), élévation, vomissement, action d'écrire, de creuser, de raboter, de s'élever.

*உல்லோசம், (oullôtcha), *V.* மேற்கட்டி.

*உல்லோலம், (oullôla), flot, lame, houle, vague de la mer.

உவ, *imp. d'*உவக்கிறது.

உவகுலம், poivre long.

உவகை, (உவக்கிறது), joie, plaisir, allégresse: —ப்பறை tambour qu'on bat en signe de réjouissance, ou pour fèter quelqu'un.

உவக்காண், (உ, அ, கண்), *V.* உங்கு.

உவக்கிறது, வந்தேன், வப்பேன், வ, வக்க, *v. n.* se réjouir, être joyeux, haut, élevé.

உவச்சர், *V.* சோனகர்.

உவட்சி, agitation, action d'agiter.

உவட்டல், *opt. et n. v. d'*உவட்டுகிறது, aversion, dégoût, nausée, rapports, vomissement, augmentation, débordement.

உவட்டிக்கிறது, ட்டித்தேன், ட்டிப்பேன். ட்டி, ட்டிக்க, *v. n.* (உவட்டுகிறது), détester, avoir horreur, —du dégoût, —des nausées, —des rapports, vomir.

உவட்டித்தல், உவட்டிப்பு, *n. v. du préc.* horreur, nausée, rapports, vomissement.

உவட்டிற்கூர்மை, (உவட்டு, இல், கூர்மை), *V.* மாமிசபேதி.

உவட்டு, 1° dégoût, nausée, renversement, débordement, augmentation, flot de la mer: உவட்டெடுக்கிறது se déborder, grossir. 2° *imp. et part. de*

உவட்டுகிறது,ட்டினேன்,ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.n.*(உவட்டு), *V.* உவட்டிக்கிறது.‖augmenter,déborder,regorger,se rouler: உவட்டிப்போகிறது être dégoûtant,détester.

உவட்டுதல்,*n.v.du préc.* aversion, nausée,augmentation,débordement, roulement. [de mépris.

உவட்டுரை (உவட்டு,உரை), mot

உவணம், élévation, hauteur, le faucon கருடன்,aigle,milan:—உயர்த்தோன் *et* உவணகேதனன், (கேதனம்), celui qui a sur sa bannière le faucon கருடன்,*i. e.* Vichnou.

உவணன்,(உவணம்), le faucon கருடன்.

உவணி,épée, sabre.

உவணை,le monde des dieux de la fable.‖*ou*

உவண், (உ *dém.*) le lieu entre celui-ci et celui-là.

உவண்டு,*gér.d'* உவளுகிறது.

*உவதி,(யுவதி), fille de 16 ans.

உவதை, rivière—, ruisseau qui descend des montagnes.

உவத்தல்,*n.v. d'* உவக்கிறது,joie, allégresse. [agréable,plaisant.

உவந்த, *part. du même*, joyeux,

உவப்பு,*n.v.du même*,joie,allégresse,jeu,augmentation,hauteur: உவப்பின்மை,sérieux,tristesse,aversion.

*உவமம்,(உபமம்), comparaison, ressemblance,parabole: உவமவுருபு, (உருபு), particule qui exprime la comparaison. *Ex.* போல், அனைய comme:—த்தொகை ellipse des particules de comparaison. *Ex.* பான்மொழி pour பாலனையமொழி parole de lait,douce comme du lait;உவமத்தியல்பு,(உவமத்து,இயல்பு), le propre des comparaisons: உவமவகத்திணை, *V.* உவமையகத்திணை.

*உவமாதிவகம், *V.* உபமாதிவகம்.

*உவமாநம், *ou* உவமானம்,(உபமானம்), ressemblance,parité, comparaison, objet auquel on en compare un autre: உவமானசங்கிரகம் traité des comparaisons;—த்தொகை ellipse du nom de l'objet de la comparaison. *Ex.*முகத்திற்கொப்பாங்காத்திகொள்பொருளுமுண்டோ y a-t-il même un objet qui ait une beauté comparable à celle du visage?—ப்பிரமாணம் comparaison, manière de conjecturer ou de connaître par comparaison,conjecture ou connaissance obtenue par comparaison. *Ex.*ஆமாவைஆப்போன்றிருக்குமென்றறிதல் connaître la vache sauvage en conjecturant qu'elle doit ressembler à une vache ordinaire.

உவமாநிலம்,muraille.

உவமானிக்கிறது, னித்தேன்,னிப்பேன்,னி,னிக்க,*v.a.*(உவமானம்), comparer.

உவமானித்தல், உவமானிப்பு,*n.v.d'* உவமானிக்கிறது,comparaison.

*உவமானோவமானம்,(உவமானம்,உவமானம்), espèce de fig. de rhét,comparaison éclaircie par une autre comparaison.

உவமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன்,மி,மிக்க,*v.a.*(உவமம்), comparer, égaler. [comparaison.

உவமித்தல்,உவமிப்பு, *n.v.du préc.*

*உவமேயம், *ou* *உவமேயப்பொருள், *V.* உபமேயம்.

*உவமை,(உபமை),comparaison, ressemblance, parabole:—சொல்லுகிறது comparer, dire une comparaison,—une parabole; —யாய்ச்சொல்லுகிறது, யாய்ப்பேசுகிறது parler allégoriquement, en figure, en parabole,user de comparaisons; —த்தொகை, *V.* உவமத்தொகை;—யகத்திணை figures,usage des comparaisons, montrer le rapport ou la ressemblance qu'il y a entre 2 objets;—யாகுபெயர் emploi du nom de l'objet d'une comparaison pour celui de l'objet comparé.*Ex.*மயில்வந்தாள் la paonne est venue, *i.e.*cette femme semblable à un paon est venue;—யின்மை manque de terme de comparaison, incomparabilité;—யுருபு comparaison,particules qui expriment la comparaison, *v.g.* போல,என, terminaison des noms qui marque un degré de comparaison. *Ex.* இவனிலவன்பெரியவன் celui-là est plus grand que celui-ci;

—யுருவகம் fig. de rhét. qui montre la ressemblance qu'a, sous un rapport, avec quelqu'objet la chose que l'on a prise pour métaphore;தனக்கு வமையில்லாதவன் l'incomparable, *i.e.* Dieu. [d'une éclipse.

*உவராகம், (உபராகம்), temps

உவரி, 1° (உவர்), amas d'eau salée, mer, urine. 2° (உபரி), jeu de femme: —க்கெண்டை espèce de poisson;—வீலே, *V.* உபரிவீலே.

உவர், 1° sel, salure, goût de sel, âpreté, mer, terre salée, —imprégnée de sel,—stérile. 2° *adj.* salé. 3° *pl.de* உவன். 4° *imp. et part. d'* உவர்க்கிறது:—ஆயிருக்கிறது être salé; —க்கடல் la mer de sel; — க்களம் saline, terre salée,—stérile, savon;—க்காரம் savon, espèce de remède;—ச்சங்கம் l'arbuste épineux dit முள்ச்சங்கு monetia; —த்தரை saline, terre un peu salée, *ou*;—நிலம், —மண் terre salée,—stérile; —நீர் eau salée,—saumâtre, eau de mer.

உவர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v.n.* (உவர்), être salé, désagréable.

உவர்த்தல், உவர்ப்பு, *n.v.du préc.* goût de sel, salure, âpreté, aversion, dégoût, mépris, affront. On compte 6 உவர்ப்பு, *i.e.* sentimens ou dispositions désagréables en l'homme, savoir: ஆசியம் ou அவமதிச்சிரிப்பு dérision; இரதி ou பேராசை violent désir; அரதி ou வெறுப்பு aversion; சோகம் ou சோர்வு évanouissement; பயம் ou அச்சம் crainte; குர்ச்சை ou அருவருப்பு horreur.

உவளகம், 1° village de bergers, saline, côté, étang, bas-fond, fossé, mur de forteresse, mur, harem, appartement des femmes, alun de plume. 2*(யுகளம்), paire, couple, deux.

உவளம், (கவளம்), riz cuit, fourrage pour les éléphans, etc...

உவளல், *opt.et n.v.d'* உவளுகிறது, flexibilité.

உவளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v.a.* purifier, nettoyer.

உவளித்தல், உவளிப்பு, *n.v.du préc.* purification, nettoiement.

உவளுகிறது, வண்டேன், ளுவேன், ளு, ள, *v.n.* être flexible, pliant, susceptible d'être agité.

உவள், *f.de* உவன்.

உவளுயம், cataplasme, emplâtre de remèdes pilés.

உவணி, *P.* உவணி, épée.

உவனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v.n.* devenir—, être humide. [*préc.* humidité.

உவனித்தல், உவனிப்பு, *n.v. du*

உவன், *m.*, உவள், *f.*, உவர், *pl.* celui qui est entre ces 2 autres, —entre celui-ci et celui-là.

உவா, 1°*(youvâ), jeune homme, cadet, adolescent (de 16 à 17 ans), frère cadet, homme fait,—dans l'âge viril. 2° plénitude, pleine—, nouvelle lune, mer, éléphant: —அறுதி temps vrai de l'opposition, ou de la pleine lune;—நாடி moment—, heure du commencement d'une éclipse.

*உவாகருமம், *P.* உபாகருமம்.

*உவாதி, *P.* உபாதி.

உவாத்தி, *hon.* உவாத்தியார், (*P.* உபாத்தி), maître d'école.

உவாத்திமை, (உவாத்தி, மை), emploi—, qualité de maître d'école: —த்தொழில்பண்ணுகிறது tenir une école. [ன், maître d'école.

*உவாத்தியாயன், *P.* உபாத்தியாய

உவாந்தம், (உவா, அந்தம்), pleine—, nouvelle lune.

†உவாந்தி, (வாந்தி), vomissement.

உவாய், nom d'un arbre. [injure.

*உவாலம்பனம், (oupâlambhana),

உவாவறுதி, (உவா, அறுதி), fin de la nouvelle ou de la pleine lune.

உவிகிறது, விந்தேன், விவேன், வி, விய, *v.n.et* உவிதல், *n.v.* (அவிகிறது), mourir, s'éteindre, être étouffé, s'éteindre faute d'eau ou par inondation.

உவை } (*pl.de* உது), ces choses
உவ் } du milieu,—qui sont entre celles-ci et celles-là.

உவ்வி, maîtresse, tête, chef.

உவ்விடம், (உ *dém.* இடம்), la place du milieu,—entre ces 2 autres.

உவ்வு, pénitence. [d'உழக்கிறது.

உழ, 1° inf. de உழுகிறது. 2° imp.

உழக்கல், 1° opt. et n.v. d'உழக்குகிறது. 2° n.v. de

உழக்கிறது, ழந்தேன், ழப்பேன், ழ, ழக்க, v.a. et n. souffrir, subir une —, faire pénitence, s'habituer, s'accoutumer, s'exercer, s'appliquer à l'étude, être employé (à quelque affaire), travailler, s'escrimer, apprendre l'escrime, se fatiguer, être harassé, troublé, se rouler, tergiverser.

உழக்கு, 1° quart de mesure ou de படி; sa marque est ஐ: உழக்கழாக்கு 3/8 de mesure ou de படி, qu'on écrit ஐஜ. 2° imp. et part. de

உழக்குகிறது, sync. உழக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v.a. troubler, se défier de, désoler, dévaster, diriger, conduire une affaire, apprendre l'escrime, tacher, faire des taches, imputer, fouler aux pieds.

உழக்கோல், (உழ, கோல்), aiguillon de laboureur.

உழச்சியர், P. உழத்தியர்.

உழத்தல், n.v. d'உழக்கிறது, application, exercice, souffrance, peine, escrime, action de se rouler, tergiversation.

உழத்தி, pl. உழத்தியர், f. d'உழவன், cultivatrice, fille —, femme de cultivateur, — qui travaille à la culture des terres: உழத்திப்பாட்டு chanson de cultivatrice, le 86me des பிரபந்தம் poème composé de சிந்து et de விருத்தம் entremêlés, qui célèbre l'agriculture et les agriculteurs.

உழத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v.n. être desséché, souffrir de la soif.

உழப்பாளி, (உழப்பு, ஆளி), travailleur, qui fait des efforts.

உழப்பு, n.v. d'உழக்கிறது, fermeté, force, vigueur, courage, effort, travail, peine, pratique, exercice, discours séditieux, bredouillage.

உழப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, v.n. parler séditieusement, bredouiller, s'habituer à.

உழமண், P. உவமண்.

உழம்பல், retentissement, bruit, trouble, mélange, bredouillage, extravagance; opt. et n.v. de

உழம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v.n. retentir, résonner, rendre un son, se troubler, se mêler, bredouiller, extravaguer.

உழர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, v.n. உழர்தல், n.v. démêler et partager les cheveux, se rouler de douleur, se rouler.

உழலல், tournoiement, tour, tourbillon, mouvement, agitation, action de rôder tout troublé, vexation, opt. et n.v. de

உழலுகிறது, ழன்றேன், ழலுவேன், ழலு ou ழல், ழல, (சுழலுகிறது), v.n. tournoyer, tourner, tourner rapidement, — en tourbillon, rouler, balancer, se brandir, s'agiter, rôder, être inconstant, se rouler, se vautrer, s'exercer, devenir habile, le poivre piquer: உழன்றறுக்கிறது devenir habile, — adroit par la pratique, travailler fortement; உழன்றுகிடக்கிறது être relâché, inutile, hors d'usage; உழன்றுவருகிறது commencer à, se relâcher, être harassé, se fatiguer, s'affaiblir; ஒக்கவுழன்றான் il a travaillé ou souffert également.

உழலை, (உழலுகிறது), action de rôder, de tourner, de courir çà et là, grande chaleur. ‖ V. உழலைமரம்: — ப்படுகிறது être brûlé par la chaleur, — tourmenté par la soif; — மரம் cylindre de bois qui (dans un moulin à huile ou à sucre), exprime les sucs en tournant.

உழல், 1° imp. et part. de உழலுகிறது. 2° P. உழலல். 3° opt. et n.v. d'உழுகிறது, V. உழுதல், et உழவு.

உழவடைக்கிறது, (உழவு, அடைக்கிறது), louer —, engager une terre à un autre pour être cultivée, faire tout le labourage de l'année, payer la dette du labour.

உழவர், (pl. d'உழவன்), laboureurs, agriculteurs, cultivateurs, habitans d'un pays cultivé, Choutres, Vellajes.

உழவன்,(உழவு), laboureur,agriculteur,bœuf de labourage, homme habile (dans un art etc..), brave.

உழவாரம்,உழவாரி,*P.* உழுவாரம்,உழுவாரி. [tion du labourage.

உழவிடை, (உழவு, இடை), cessa-

உழவெருது,(உழவு,எருது), bœuf de charrue, —de labourage.

உழவு, (உழுகிறது), labourage, labour,agriculture, qui est un des 6 emplois des Choutres et des Vaissias,sillon: —கட்டி motte de terre renversée en labourant;—கோல் aiguillon (de laboureur...), baguette, houssine;—சால் sillon: —த்தண்ணீர், (உழமண்), eau imprégnée de soude,eau que l'on trouve dans une terre imprégnée de soude: —த்தொழில் labourage,métier de laboureur; —குண்டை,—மாடு,*V.* உழவெருது.

உழவோர்,(உழவு),*V.* உழவர்.

உழற்றல், *n.v. d'*உழற்றுகிறது, tournoiement,soif, chaleur, vexation: எனக்குத்தண்ணீருழற்றலாயிருக்குது j'ai soif; தண்ணீருழற்றலாய் வருகிறது arriver avec une grande soif: நாவுழற்றல் desséchement de la langue, langue desséchée.

உழற்றி, 1° *gér. du suiv.* 2° tour, tournoiement, peine, tourment, action de rôder.

உழற்றுகிறது,ற்றினேன்,ற்றுவேன்,ற்று,ற்ற,*v.a.de* உழலுகிறது *et* உழற்றுதல், *n.v.* tourner vite en rond,—en tourbillon,faire tourner, —pirouetter,—rouler,brandir, chagriner,tourmenter,vexer, se rouler de douleur.

உழன்றி, (உழலுகிறது), chose propre à tourner,à pirouetter.

உழன்று,*gér.d'* உழலுகிறது.

உழா,உழாத,*part.nég. d'*உழுகிறது,non labouré,qui ne laboure pas.

உழி,place, côté, terminaison de l'abl.de lieu.*Ex.* அவனுழிவந்தான் il vint à lui. Après le gérondif en உ il signifie lorsque, puisque. *Ex.* அவனிதைச்செய்துழி lorsque—, puisqu'il a fait ceci.

உழிஞை,la plante சிறுபூளை,guirlande de cette plante dont on décore ceux qui prennent un fort ennemi: —மாலை la guirlande susdite, c'est la 6e des அஷ்டவெற்றிமாலை,le 39me des பிரபந்தம், panégyrique d'un guerrier ou d'une armée qui ornés de cette guirlande ont bloqué une ville ennemie.

உழிதரல்,tournoiement,tour,promenade,action de rôder, *n.v.de*

உழிதருகிறது, தந்தேன், தருவேன்,தா,தர,*v.n.* tourner, tournoyer, faire le tour, rôder, se promener—, aller çà et là.

உழு,1° *P.*உளு,espèce de ver qui ronge le bois. 2° *imp.et part.de*

உழுகிறது,ழுதேன்,ழுவேன்,ழு,ழ, *v.a.*labourer,sillonner,tracer des lignes. [agriculture.

உழுகை, *n.v.du préc.* labourage,

உழுத,*part.du même*,qui a labouré, labouré: —நிலம் terre labourée, —காடு terre à menus grains—, forêt labourée.

உழுதல்,*n.v.du même*, labourage, action de tirer des lignes.

உழுது, *gér. du même*, en labourant:உழுதுண்கிறது vivre en cultivant la terre: உழுதுண்போர் ceux qui vivent de la culture de la terre; உழுதுண்டுவாழ்வாரேவாழ்வார்மற்றெல்லாந் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் ceux qui vivent de la culture des terres jouissent réellement du bonheur, tous les autres vivent en servant les autres et en dépendent;உழுதுபுழுதிபண்ணுகிறது *ou* யாக்கிறது labourer et herser, ravager,dissiper;உழுதுபோடுகிறது cesser—,finir de labourer.

உழுநர்,(உழுகிறது), laboureurs, cultivateurs.

உழுநிலம்,(உழு),terre labourable

உழுந்து,*P.*உளுந்து.

உழுபடை, (உழு), charrue: —ச்சால் sillon. [ம், nous labourerons.

உழுவம்,1° fourmi. 2° *ou* உழுவோ

உழுவல்,1° nature,propriété,usage,coutume familiarité,amour constant. 2° *ou* உழுவேன் je labourerai.

உழுவளைப்பு,(உழு),sinuosités que l'on fait en labourant.

உழுவாரம், உழுவாளி, (*id.*), sarcloir,instrument pour sarcler,ratissoire.

உழுவான், 1° il labourera, le laboureur. 2° insecte qui mine les couches des jardins, gryllus gryllotalpa, terre que cet insecte enlève.

உழுவை,1° tigre, espèce de poisson. 2° *ou* உழுவாய் tu laboureras.

உழை, 1° place, côté, cerf,biche, daim, une des cordes de la lyre, 4me des 7 sons ou notes de la musique vocale et instrumentale des Indiens et qu'ils prétendent venir de la tête, *V.*இசை,vache,nuit, aurore, matin, terminaison de l'ablatif de lieu,*Ex.* அவனுழைவந்தான் il est venu à lui. 2° *ou* உழாய் tu ne laboureras pas. 3° *imp. et part. de*

உழைக்கிறது, ழைத்தேன், ழைப்பேன்,ழை,ழைக்க, *v.a.* travailler, s'efforcer, se donner de la peine, faire des travaux pénibles,—rudes, acquérir à force de peine, amasser, parler à haute voix,s'efforcer à prononcer: உழைத்துக் கொடுக்கிறது travailler gratis,pour rien, en vain; தானுழைத்தஉடைமையிலே தின்கிறது vivre du fruit de ses travaux.

உழைத்தல், *n.v.du préc.* ouvrage, labeur, travail, effort, acquisition, collection, amas, assemblage, effort pour prononcer les lettres ou les mots, son des mots. Il y en a de 3 sortes; voyez les au mot ஓசை.

உழைப்பறிக்கிறது,(உழைத்தல்,பறிக்கிறது), travailler fortement, s'efforcer, lutter contre les difficultés, se vautrer, se rouler dans la boue,—dans l'ordure: பாவத்திலே யுழைப்பறிக்கிறது se vautrer dans l'ordure du péché.

உழைப்பாளி, (உழைப்பு, ஆளி), homme laborieux.

உழைப்பு, *n.v. d'* உழைக்கிறது, travail, ouvrage, labeur, effort,persévérance, force, diligence, acquisition,amas, assemblage: உழைப்பின் வாராவுறுதிகளுளவோ y a-t-il quelque bien qui ne s'obtienne par des efforts?

உழைமண், (உழை), terre à dégraisser, terre imprégnée de soude.

உழையர்,உழையோர்,(உழை),ministres,serviteurs,ceux qui sont près du roi,—près de leurs maîtres.

உழைவாரம்,*P.*உழுவாரம்.

உழைவு,*P.*உளைவு.

உளகு, partie du luth.

உளதம், demande, action d'écouter.

உளது,*P.*உள்ளது.

உளத்தியலிடை, (உள்ளம், இயல், இடை), intervalle—, expression des sons du hautbois ou de la clarinette indienne:—ச்சொல் interjection.

உளபுலப்பயன்றற்குறிப்பு, (*id.*புலம்,பயன், தன்), fig. de rhét. par laquelle on s'imagine qu'un effet naturel vient d'une autre cause. *Ex.* முலைசுமந்துதேய்ந்ததிடை les reins se sont épuisés en portant les mamelles ou le sein.

உளபுலவேதுத்தற்குறிப்பு, (*id.* ஏது,தன்),fig.de rhét.par laquelle on suppose qu'une chose naturelle vient d'une cause particulière.*Ex.* நின்றாளவனிமிதித்தலினால் சேந்தன வென் றுன்னு மென்னெஞ்சு mon cœur pense que vos pieds sont devenus rouges parce-qu'ils ont foulé la terre.

உளப்படுகிறது, (உளம்), consentir, s'engager, entrer,être dans l'esprit.

உளப்படுத்துகிறது, (*id.*), engager, faire consentir, persuader,rendre semblable.

உளப்பாடு, (*id.*), consentement, liaison, engagement,entrée,participation:உளப்பாட்டுவினை verbe qui a la terminaison propre à une personne et comprend aussi d'autres personnes.

உளம்,*P.*உள்ளம்.

உளராகிறது,உளராதல்,(உளர்), *V.*உள்ளாகிறது, உள்ளாதல்.

உளரிகிரதம், consentement.

உளருகிறது, *ou* உளர்கிறது, ர்ந்தேன்,ருவேன்,*ou* ர்வேன்,ரு, *ou* ர், ர,

v.a. உளருதல்,et உளர்தல், n.v. (un oiseau) agiter ou secouer ses ailes pour les sécher, nettoyer ses ailes avec son bec,s'agiter, remuer,chanceler, danser, crier,tourner autour, tournoyer, rôder, répandre, oindre, frotter.

உளர், 1° *imp. et part. du préc.* 2° société,complicité, cause, ce qui est entré; —ஆயிருக்கிறது participer, être participant,impliqué, être dans

உளர்ச்சி,உளர்வு,*n.v. d'* உளர்கிறது, mouvement, agitation,balancement, tour,tournoiement, action de rôder,grand bruit.

உளவன்,(உளவு), espion,coureur d'armée, émissaire, mouchard: உளவனுக்குகிறது rendre espion, mettre ou envoyer comme espion,engager quelqu'un à sonder les desseins d'un autre; உளவனில்லாமல் ஊர் ழியாது sans espion la contrée ou la ville ne sera pas ou ne serait pas ruinée. [mouchard.

உளவாளி, (உளவு,ஆளி), espion,

உளவு,(உள்), espionnage, secret, dessein caché,faute qu'on a découverte, secret qu'on arrache à quelqu'un pour le faire connaître à ses ennemis,soupçon:உளவடைக்கிறது cacher—,excuser les fautes de quelqu'un;உளவறிகிறது,உளவறிந்திருக்கிறது connaître les secrets,les desseins cachés:உளவாக்குகிறது, *V.* உண்டாக்குகிறது *et* உளவனுக்குகிறது:உளவாய் secretement; உளவாய்த்தேடுகிறது espionner, explorer, sonder les secrets;உளவாய்ப்பேசுகிறது informer—, ourdir—, projeter —,parler secrètement,உளவுகண்டவன் celui qui a découvert ou qui connait les secrets d'un autre;—காரன் espion, mouchard;சொல்லுகிறது révéler—,découvrir un secret;—பார்க்கிறது épier,espionner, explorer, chercher à découvrir un secret.

உளறுகிறது, றினேன்,றுவேன், று, ற, v.a. babiller, jaser comme un enfant, bavarder, bredouiller, parler incorrectement,—en homme effrayé ou qui rêve, crier de peur, brailler.

உளறல், உளறுதல், *n.v. du préc.* bredouillage,bavardage, paroles incorrectes,—sans ordre, grand bruit, cri de frayeur.

உளறுபடி, உளறுபிடி, (உளறும்), trouble, émeute, révolte.

உளன்,*P.* உள்ளன்.

உளார், (உள்), gens du dedans, possesseurs, ceux qui sont, qui ont, ils sont, ils ont.

உளி,1° ciseau de charpentier,burin, cisoire: —க்குத்தாகக்குத்துகிறது frapper à coups de poing, boxer, souffleter;—ப்பாறை barre de fer—, instrument pour creuser; —வைக்கிறது mettre le ciseau à une pièce de bois, couper du bois avec un ciseau. 2° terminaison de l'ablatif de lieu qui signifie à, en, dans: அவனுளிவந்தான் il est venu à lui; என்னுளி en moi. 3° après le gérondif en உ, il signifie lorsque, puisque; நீயிதைச்செய்துளி lorsque ou puisque tu as fait ceci.

உளிஞை, porte de tour, armée.

உளியம், ours.

உளு, 1° artuson, vers qui ronge le bois,poussière que laisse ce vers, vermoulure. 2° *imp.d'* உளுக்கிறது.

உளுக்காருகிறது, ர்ந்தேன்,ருவேன்,ரு,ர, v.n. (உள்,ஆருகிறது), s'asseoir, s'accroupir, s'affaisser, être, s'accroupir pour ses besoins: உளுக்கார்ந்திருக்கிறது être assis; உளுக்கார்ந்துபேசுகிறது parler—, discourir assis.

உளுக்காத்தல், உளுக்கார்த்தல், être assis, être, action de faire asseoir.

உளுக்கிறது,1° ளுத்தேன்,ளுப்பேன்,ளு,ளுக்க, v.n. et உளுத்துப்போகிறது, être vermoulu, mangé des vers, se gâter, être rongé, corrodé par le salpêtre: இச்சரீரம் உப்பிருந்தபாண்டம்போ லுளுத்துப்போம் ce corps sera rongé comme une salière ou un vase où l'on a mis du sel. 2° க்கினேன்... *sync. d'* உளுக்குகிறது.

உளுக்கு, 1° sorte d'instrument, 2° P. சுளுக்கு, entorse, contraction—, foulure des nerfs 3° *imp. et part. de*

உளுக்குகிறது, *sync.* உளுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. n. P.* சுளுக்குகிறது, se donner une entorse, se disloquer, (un nerf) être foulé, dérangé, démis, se contracter.

உளுக்குதல், 1° *n.v. du préc.* foulure, entorse. 2° *V.* உளுத்தல்.

உளுத்த, உளுத்து, *part. et gér. de* உளுக்கிறது, mangé des vers, vermoulu, corrodé: உளுத்தமரம் pièce de bois—, arbre vermoulu.

உளுத்தம், *adj. d'* உளுந்து: —பயறு grain d'ouloundou; உளுத்தமா farine d'ouloundou; (après être moulue, elle s'aigrit et fermente.)

உளுத்தல், *n.v.d'* உளுக்கிறது, se vermouler, se gâter, corrosion.

உளுந்து, ouloundou, une des céréales de l'Inde, phaseolus radiatus.

உளுப்பு, *n.v. V.* உளுத்தல்.

உளுப்பொடி, (உளு), vermoulure.

உளுவை, espèce de poisson, ophicephalus punctatus.

உளை, 1° fondrière, bourbier, boue, fange, bruit, son des paroles, cheveux d'hommes, poil, poil du corps, crinière (de cheval etc...). 2° *imp. et part. d'* உளைகிறது *et d'* உளைக்கிறது.

உளைகிறது, ளைந்தேன், ளைவேன், ளை, ளைய, *v.n.* avoir la colique, des tranchées, des contorsions, se tordre les pieds et les mains, souffrir, être peiné, tourmenté, chagrin, éprouver les douleurs de l'enfantement, écumer, suppurer: உளைந்துபேசுகிறது parler avec amertume ou aigreur, exprimer son chagrin, sa peine en pensant à quelqu'un.

உளைக்கிறது, ளைத்தேன், ளைப்பேன், ளை, ளைக்க, *v. a.* 1° appeler, faire du bruit, résonner, avoir mal, souffrir, éprouver des douleurs dans la poitrine et dans les membres. 2° *P.* இளைக்கிறது, respirer avec peine: இடுப்புளைக்கிறது avoir mal aux reins.

உளைதல், *n.v.d'* உளைகிறது.

உளைத்தல், *n. v.d'* உளைக்கிறது, invitation, appel, bruit, son.

உளைந்து, *gér. d'* உளைகிறது.

உளைப்பு, *n. v. d'* உளைக்கிறது, douleur (dans la poitrine, les épaules et autres membres).‖ *V.* உளைத்தல்: உளைப்பாய்க்கிடக்கிறது avoir mal aux reins, être couché souffrant d'un mal de reins.

உளைமாந்தை, (உளை), inflammation de poitrine ou d'entrailles, abcès incurable dans le corps, phthisie: — கொள்ளுகிறது devenir étique, phthisique.

உளைவு, *n.v. d'* உளைகிறது, colique, tranchées, douleur corporelle, chagrin, peine, sollicitude, détresse.

உள், 1° *dat.* உள்ளுக்கு, intérieur, le dedans, esprit, volonté, place, lieu, terminaison de l'ablatif de lieu qui signifie dans: ஊருள் dans la ville. (N.B. après உள் on double le க, ச, த, ப, ou la lettre ள் se change en ட்). 2° *imp. et part. d'* உள்ளுகிறது 3° உள் est la racine inusitée d'un verbe qui désigne l'existence ou la possession et qui n'a que la 3me pers. et le gér. உண்டு, avec le participe உள்ள: உள்ளின்மாசு taches de l'âme; உள்ளுக்கு, உள்ளுக்கே, உள்ளுக்குள், உள்ளே, dedans, intérieurement, en dedans: உள்ளுக்குக்கொடுக்கிறது donner (un remède) pour être pris à l'intérieur: உள்ளுக்குமருந்து remède intérieur,—pour être pris à l'intérieur; உள்ளுக்காயிருந்து மோசம் பண்ணினான் bien qu'admis dans l'intimité il a trompé; உள்ளும்புறமும் le dedans et le dehors, au dedans et au dehors, intérieurement et extérieurement; அதற்குள் au dedans de cela, en cela, cependant; உள்க்கருத்து, *V.* உட்கருத்து; உள்க்காய்ச்சல், *V.* உட்காய்ச்சல்; —க்குறைச்சல் défaut secret, plus ou moins, peu;—க்கை connivence, participation secrète, vérité cachée, dedans de la main, côté intérieur; — க்கையாயிருக்கிறது conniver, avoir part, favoriser secrètement; — க்கொடுக்கிறது

ouvrir son cœur, admettre dans sa familiarité; —க்கொள்ளுகிறது, *V.* உட்கொள்ளுகிறது;—ச்சட்டை, *V.* உட்சட்டை;—ச்சமயம், *V.* உட்சமயம்;—ச்சிலே, *V.* உட்சிலே; —ச்சேர்வை office de lieutenant; —ச்சேர்வைக்காரன் lieutenant; —த்தொழில் emploi intérieur;—நாக்கு, *V.* உண்ணுக்கு;—ப்பகை, *V.* உட்பகை; —ப்படுகிறது, *V*, உட்படுகிறது; —ப்படுத்துகிறது, *V.* உட்படுத்துகிறது; —ப்பிரவேசம், —ப்புகுதல் entrée;—ப்பிரவேசிக்கிறது,—ப்புகுகிறது entrer dans;—ப்புறம், *V.* உட்புறம்;—மந்திரம் conseil privé; — மந்திரி conseiller intime;—யோசனை délibération—, intention secrète; —வட்டம் prix du change, agio, différence entre la valeur de 2 pièces de monnaie qu'on change, celle qui a la plus grande valeur contient l' உள்வட்டம்;—வணக்கம் respect intérieur,—sincère; —வயிரம் cœur de l'arbre, fermeté, constance:—வலிக்கிறது pousser ou attirer en dedans: —வலிப்பு douleur—, convulsion intérieure; —வழிகடந்தோன் Dieu dont les voies sont impénétrables, ou celui qui pénètre le fond des cœurs;—வளைக்கிறது plier en dedans:—வளையல் ce qui est concave, —plié en dedans; —வளைவு concavité; —வளைவான concave; —வாரம் part du propriétaire(dans le produit d'un champ), désir;—விழுகிறது entrer, faire amitié: —வினை hypocrisie, dissimulation, rancune, haine secrète; — வீச்சுச்சன்னி espèce de சன்னி;—வெக்கை chaleur interne, maladie qui vient d'excès de chaleur intérieure;—வெட்டு creux formé dans la moelle d'un arbre; —வெண்டையம் anneau d'airain et sonore mis comme ornement aux pieds des chevaux des rois ou autres grands personnages, espèce de bât qu'on met au bœuf sous son fardeau

உள்கல், உள்குதல், pensée, réflexion, considération, *n.v.de*

உள்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, *v.a.* penser, réfléchir, considérer.

உள்ள, 1° *part.de* உள், ayant, qui a, doué de, réel, qui est: —பசுமை avoir réel,—en main, propriété qu'on possède;—படி état réel, —véritable, mesure réelle, selon la vérité, selon l'état actuel;—படிசெய்கிறது agir avec droiture, —selon l'état des choses;—படிசொல்லுகிறது dire la vérité, ce qui est;—படியாகிறது arrivez, mourir; அவனுக்குள்ளபடியாயிற்று il lui est arrivé selon son sort, il est mort; அவனுக்குள்ளவெல்லாம் tout ce qu'il possède; நானுள்ளமட்டுக்கும், என்னுயுசுள்ளமட்டும் tant que je vivrai. Ce participe se joint aux noms pour en faire des adjectifs. *Ex* சந்தோஷமுள்ள joyeux. 2° *inf. d'* உள்ளுகிறது. 3° *obl.de* உள்ளம், de la volonté, intérieur: —க்களிப்பு joie de l'âme, —intérieure; —க்குறிப்பு intention, notion, manifestation—, signe de la volonté.

உள்ளங்கம், (உள், அங்கம்), propriété, —qualité—, partie intérieure

உள்ளங்கால், (உள், அம், கால்), plante du pied. [la main.

உள்ளங்கை, (*id.* கை), paume de

உள்ளடக்கம், (உள்), secret, cachette, retenue, réserve.

உள்ளடக்கிறது, (*id.*), enfermer dans, renfermer, cacher, tenir secret, comprimer.

உள்ளடங்குகிறது, (*id.*), se renfermer, être contenu, compris, renfermé; உள்ளடங்கிப்போகிறது être renfermé, englouti, absorbé.

உள்ளடைக்கிறது, (*id.*), renfermer dedans, confiner, cacher.

உள்ளடி, (*id.* அடி), plante des pieds, parenté, proximité. [proches.

உள்ளடியார், (உள்ளடி), parens,

உள்ளது, (உள்ள), ce qui est, ce qui existe, ce qu'on a, la vérité, propriété, possession:—தானே c'est vrai, en vérité; —சொல்லு dis la vérité, dis ce qui est; உள்ளதுரியதெல்லாம் toute la propriété réelle et personnelle; உள்ளதைக்கொடுக்கிறது donner ce qu'on a; உள்ளதைமறையா

தே ne cache pas la vérité; உள்ளதோ இல்லதோவென்றுசொல்லு dis si c'est vrai ou non.

உள்ளத்தம், (உள், அத்தம்), objet de l'intention, dessein.

உள்ளத்தான், உள்ளத்தோன், (உள்ளம்), celui qui est dedans.

உள்ளநாள், (உள்ள), temps de la vie, la vie.

உள்ளப்புணர்ச்சி, (உள்ளம்), copulation imaginaire ou de pensée, plaisir mauvais causé par une pareille idée, —par une vaine imagination. [meté, énergie.

உள்ளமிகுதி, (உள்ளம், மிகுதி), fer-

உள்ளமை, (உள்ள, மை), propriété, objet, ce qui est, vérité.

உள்ளம், (உள்), volonté, intention, pensée, sentiment, opinion, esprit, intérieur, effort, energie, application: உள்ளத்துறைவோன் celui qui habite dans l'âme, *i.e.* Dieu: உள்ளத்திலே dedans, intérieurement; உள்ளத்திலேவைக்கிறது *ou* தரிக்கிறது cacher, tenir secret, garder dans son cœur, dans son esprit; உள்ளத்திலிருக்கிறது être dedans, —dans l'intérieur, —dans le corps; உள்ளத்தின்மிகுதி fermeté; உள்ளமுடையான் nom d'un traité d'astronomie et de son auteur. [intérieur.

உள்ளர்த்தம், (*id.*), sens caché, —

உள்ளல், 1° *P.* உள்ளான், espèce de bécassine. 2° *n.v. d'*உள்ளுகிறது; pensée, considération.

உள்ளவன், *m.* உள்ளவள், *f.* (உள்ள), propriétaire, homme—, femme riche, qui a, doué de. Ces mots se mettent ordinairement aprés les noms. *Ex.* அன்புள்ளவன் ami, homme affectionné.

உள்ளளவு, (உள்), dimension de l'intérieur; *ou* உள்ளளவும் durant, tant qu'il y aura, jusqu'à la fin de sa vie, terme de la vie.

உள்ளற, (உள்), dedans, intérieurement. [fond.

உள்ளறிகிறது, (*id.*), connaître à

உள்ளறை, (உள்), chambre intérieure, case, division d'une boîte.

உள்ளன், 1° (உள்ளம்), ami intime, familier, proche parent, homme ferme, violent. 2° (உள்), il est, celui qui est, qui a, celui du milieu (parmi 3 porteurs de palanquin): உள்ளனுங்கள்ளனுமாயிருக்கிறான் c'est un ami intime et malgré cela un fripon. *prov.*

உள்ளாகிறது, (உள்), *dat.* entrer, consentir, concourir, s'accorder avec, participer, prendre part, —parti pour, être impliqué, complice, intéressé dans, être dans le secret, y avoir lieu: ஆக்கினைக்குள்ளாகிறது mériter—, subir un châtiment, y être condamné; ஒருவனுக்குள்ளாகிறது prendre le parti de quelqu'un, se ranger de son côté; கோட்டைக்கு— *ou* கோட்டையுள்ளாகிறது entrer dans le fort; உள்ளாக, உள்ளாய் dedans, intérieurement, dans, dans l'espace de; உள்ளாக—, உள்ளாயிருக்கிறது être dedans, dessous, soumis, impliqué, participant, conseiller intime; கலாபத்துக்குள்ளாயிருக்கிறான் il est complice ou fauteur de la rébellion.

உள்ளாக்குகிறது, (*id.*), *V.* உட்படுத்துகிறது. [*v. du préc.*

உள்ளாக்குகை, உள்ளாக்குதல், *n.*

உள்ளாடுசத்துரு, (உள்ளாடுகிறது), ennemi qui feint d'être du parti.

உள்ளாடுகிறது, உள்ளாடுதல், (உள்), consentir, entrer, s'unir, être complice, participer. [sous, chemise.

உள்ளாடை, (*id.*), habit de des-

உள்ளாதல், (*id.*), entrée, complicité, participation.

உள்ளாந்தரங்கம், (*id.*), secret, lieu secret, intérieur.

உள்ளாய், *gér. d'*உள்ளாகிறது.

உள்ளார், 1° (உள்ளுகிறது), ennemis, gens inattentifs, qui ne—, ils ne pensent pas. 2° (உள்), *V.* உளார்.

உள்ளாளனம், espèce de danse, farce.

உள்ளாளுங்கள்ளாளும், (உள், ஆள், உம், கள், ஆள்), traitre qui est ou a l'air d'être des 2 partis.

உள்ளான, *part. d'*உள்ளாகிறது: உள்ளானவன் homme du parti.

உள்ளானம், *V.* உள்ளாளனம்.

உள்ளான், 1° *ou* உள்ளான்குருவி, sorte de bécassine, scolopax; il y en a de plusieurs espèces. 2° *V.* உள்ளன்.

உள்ளி, 1° oignon, ail. 2° *gér. d'*உள்ளுகிறது.

உள்ளிடுகிறது, (உள்), entrer dans, participer, être compris: உள்ளிட்டது ce qui est renfermé dans.

உள்ளிடை, (உள்), intérieur, chose intérieure.

உள்ளிட்டார், (உள்ளிடுகிறது), associés, participans, parties intéressées. Il se dit principalement des fréres associés ou qui vivent sous le régime de la communauté; lorsque l'un d'eux fait un marché, les autres sont உள்ளிட்டார்.

உள்ளிந்திரியம், (உள்), sens intérieur, esprit, volonté.

உள்ளிய, *P.* உள்ளின, *part. d'*உள்ளுகிறது, estimé, considéré: உள்ளியதெள்ளியராயினு மூழ்வினைபையநுழைந்திடும் quand on serait homme d'esprit et de considération le destin se glissera peu à peu, (*proverbe gentil.*)

உள்ளியர், (உள்ளிய), hommes intelligens, —d'esprit, savans.

உள்ளீடு, *n. v. d'*உள்ளிடுகிறது, entrée, complicité, participation, secret: உள்ளீட்டுக்காரியம் chose secrète.

உள்ளுகிறது, ள்ளினேன், ள்ளுவேன், ள்ளு, *ou* ள், ள்ள, *v. a.* penser, considérer, estimer.

உள்ளுக்கு, *dat. de* உள்.

உள்ளுடன், (உள்), ce qu'on met dans les pâtisseries.

உள்ளுடை, (*id.*), habit de dessous. ‖ *V.* கோமணம். [cœur, chagrin.

உள்ளுடைவு, (*id.*), brisement de

உள்ளுதல், *n. v. d'*உள்ளுகிறது, pensée, considération.

உள்ளுயரம், (உள்), hauteur intérieure, profondeur.

உள்ளுயர், உள்ளுயர்ந்த, (*id.*), haut en dedans, profond: உள்ளுயர்நிலம் terrain—, lieu—, endroit profond.

உள்ளுயிர், (*id.*), vie intérieure *ou* de l'intérieur, Dieu, l'âme: —க்குன்று escargot.

உள்ளுரம், (*id.*), vigueur d'âme.

உள்ளுறுக்கிறது, உள்ளுறுத்தல், (*id.*), faire entrer, —penser, —souvenir. [re, fond de la pensée.

உள்ளுறை, (*id.*), pensée intérieu-

உள்ளுறையுவமம், (*id.* உறை), figure qui éclaircit son sujet par des comparaisons prises des oiseaux, des animaux ou autres êtres semblables

உள்ளூர், (உள்), bourg qu'on fréquente, qu'on a coutume d'habiter, l'intérieur du bourg.

உள்ளே, (*id.* ஏ), dans, dedans, intérieurement, dans l'espace de: —கொண்டுபோகிறது porter dans; —போ entre dedans; — வா viens en dedans; —யழைக்கிறது appeler en dedans, inviter à venir dedans; —யிருந்துவருகிறது venir—, sortir de dedans; —விடுகிறது laisser dedans, —entrer, introduire; அதுக்குள்ளே dans—, en cela, cependant, durant cet intervalle.

உள்ளோசை, (உள்), son qui provient de l'intérieur, voix—, bruit—, son intérieur (de cloches etc...)

உள்ளோர், (உள்ள), ceux qui ont.

உற, 1° *inf. d'*உறுகிறது. 2° *imp. de* உறக்கிறது.

உறக்கம், (உறங்குகிறது), sommeil, tristesse: —ஆயிருக்கிறது être assoupi, triste, mélancolique; உறக்கத்தைத்தள்ளுகிறது chasser le sommeil.

உறக்கல், *n. v. d'*உறக்குகிறது *et de*

உறக்கிறது, 1° றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, *v. a.* saisir à la gorge, tuer entre ses ongles, traire, faire sortir en pressant avec les doigts, prendre ou voler entièrement. 2° க்கினேன்... *sync. de* உறக்குகிறது.

உறக்கு, 1° sommeil. 2° *imp. et part. de*

உறக்குகிறது, *sync.* உறக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* 1° détruire, ruiner, traire, exprimer en pressant avec les doigts: என்குடி

ளை

யையுறக்கிப்போட்டான் il a ruiné ma famille,—ma maison. 2° *v.a. de* உறங்குகிறது,endormir.

உறங்கல்,1° *opt. d'* உறங்குகிறது. 2° *ou* உறங்குதல்,*n.v.du même*, sommeil.

உறங்கி,1° tamarinier.2° *gér.de*

உறங்குகிறது,*sync.* உறங்கிறது, கினேன்,குவேன்,கு,க, *v.n.* dormir, les feuilles se rétrécir,se faner: தையும்மாசியும்வையகத்துறங்கு dors sous un toit de chaume dans les mois de janvier et de février.

உறட்டலன், (உறட்டல்), homme sec,maigre,desséché.

உறட்டல், *n.v. d'* உறட்டுகிறது, dessèchement,ce qui est desséché:உறட்டற்களி bouillie desséchée, —brûlée. [sec.2° *gér.d'* உறட்டுகிறது.

உறட்டி, 1° pain, appe, ce qui est

உறட்டு,1° puanteur de ce qui est desséché ou brûlé,défaut,faute, dire les défauts,terre marécageuse, importunité,vexation.2° *imp.et part.de*

உறட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட, *v.a.de* உறண்டுகிறது, dessécher,brûler,rôtir,griller.

உறட்டுதல்,*n.v.du préc.* dessèchement.

உறட்டை, (உறட்டு), mauvaise odeur,dessèchement,sécheresse.

உறண்டல்,*n.v.du suiv.* dessèchement: —மண் terre desséchée; உறண்டற்களி bouillie desséchée, —brûlée.

உறண்டுகிறது, டினேன், டுவேன்,டு,ட,*v.n.d'* உறட்டுகிறது *et* உறண்டுதல், *n.v.* sécher, se dessécher, maigrir.‖*v.a.* tirer de la marmite.

உறண்டை, 1° *V.* உறட்டை. 2° désunion,séparation,dissention,importunité, vexation: —யிடுகிறது importuner,molester; உறண்டைக்குறிக்கிறது être en désaccord, ne pas s'accorder.

உறத்தல்,*n.v.d'* உறக்கிறது.

உறமுறை,*P.*உறவின்முறை.

உறமுறையார்,*P.* உறவின்முறையார்.

உறம், fumier, vent, affliction, queue, habit de soie, grandeur, lieu plein de pierres.

உறல், *opt.et n.v. d'*உறுகிறது, proximité,approche,arrivée. [rent.

உறவன்,*pl.* உறவர், (உறவு), pa-

உறவாடல்,*n.v.d'*உறவாடுகிறது, (உறவு), réconciliation,amour,amitié,procédé amical.

உறவி,vie,forge, parenté, proximité,ressemblance, fontaine, puits, fourmi, mite,espèce de vers, l'arbre dit மலேமுருங்கை.

உறவின்முறை,(உறவு,முறை),parenté, consanguinité.

உறவின்முறையான்,*pl.* உறவின்முறையார்,(உறவின்முறை),parent.

உறவு,(உறுகிறது), parenté,consanguinité,affinité,alliance, amitié, ressemblance,similitude, conformité,ce qui est intérieur, —proche, fourmi, bonne occasion: உறவாகிறது, உறவாடுகிறது, உறவாடுதல், faire connaissance, devenir ami, se réconcilier, traiter en parent, en ami; உறவாக்குகிறது réconcilier; உறவாயிருக்கிறது être parent,ami, intime ami; உறவாய்ப்போகிறது faire amitié, alliance, devenir parent allié,ami; உறவிற்றுப்போகிறது se brouiller, les liens de l'amitié *ou* de la parenté se briser;—கட்டுகிறது introduire quelqu'un comme parent,lier d'amitié; *ou* —கூடுகிறது se réconcilier,faire amitié;—செய்கிறது,—பண்ணுகிறது faire amitié,réconcilier;—முறையார் parens; —முறிதல் rupture de l'amitié,de la parenté; கிட்டினவுறவு proche parenté,—parent; தூரவுறவு parenté éloignée,parent de loin.

உறவோடுகிறது, (உற, ஓடுகிறது), un vaisseau toucher,échouer.

உறவோர்,(உறவு),parens.

உறழ,*inf.d'*உறழுகிறது,comme.

உறழல்,*opt.et n.v.du suiv.V.* உறழ்ச்சி.

உறழுகிறது, *ou* ழ்கிறது, ழ்ந்தேன்,ழுவேன்,*ou* ழ்வேன், ழு, *ou* ழ், ழ, *v.a.et n.*égaler, ressembler, équivaloir,rivaliser, combattre, multiplier

(en arithmétique), interrompre.

உறழ், 1° *imp.et part.du préc.* comme, semblable à. 2° *V.* உறழ்ச்சி. 3° temps, pensée, intelligence, preuve, milieu, fin: துப்புறழ்வளர்சடையான் homme qui a de longs cheveux épars comme le corail.

உறழ்ச்சி, உறழ்தல், *n.v. d'* உறழுகிறது, comparaison, ressemblance, rivalité, équilibre, contre-poids, équivalent, interruption, multiplication (en arithmétique): உறழ்தனுவமை figure concernant la ressemblance etc...

உறழ்வு, 1° *V.* உறழ்ச்சி. 2° perception, intelligence, haine, combat, bataille, épaisseur, temps, milieu, fin.

உறு, உறுத, *part. nég. d'* உறுகிறது: கையுறுப்பொருள் chose difficile à obtenir, — qui ne vient pas à la main.

உறி, 1° *imp.et part. d'* உறிகிறது. 2° trait, gorgée. 3° suspensoir, sorte de filet grossier de corde ou de rotin —, corde pour suspendre des vases aux poutres de la maison ou à un bâton qu'on porte à deux sur les épaules: —யடுக்குச்சட்டி, —க்கலயம் pile de vases de cuisine —, vases ainsi suspendus; — கட்டுகிறது, போடுகிறது construire —, mettre un suspensoir de cordes *ou* de rotin; —யடி coup au suspensoir; cérémonie en l'honneur de la naissance de கிஷ்ணன் au mois d'août; on suspend ainsi des vases pleins de fruits qu'on élève quand les pâtres tâchent de les frapper pour en avoir les fruits; —யடிக்கிறது faire cette cérémonie; —யடிதிருநாள் fête ou l'on fait cette cérémonie: உருசிகண்டபூனை யுறியையுறியைத்தாவுகிறது le chat est toujours à sauter au suspensoir après qu'il a goûté les mets qu'il contient. *prov.* pour dire que celui qui a trouvé son profit à voler y revient toujours. 4°. *P.* உற்று.

உறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய, *et*

உறிஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.a.* sucer, humer, boire à petits coups, par gorgées, avaler, absorber, prendre —, attirer par le nez, renifler: உறிஞ்சிக்குடிக்கிறது sucer, humer, pomper; மூக்குறிஞ்சுகிறது renifler.

உறிஞ்சுதல், உறிதல், *n.v. des préc.*

உறு, 1° *imp.et part. d'* உறுகிறது. 2° abondance. 3° *adj.* abondant.

உறுகண், peur, pauvreté, affliction, malheur, douleur, maladie: உறுகண்ணுளன், *pl.* உறுகண்ணுளர், pauvre, malheureux, malade, peureux.

உறுகிறது, ற்றேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* être, exister, venir, approcher, arriver, convenir, plaire, avoir, acquérir, obtenir, ressentir, être affligé, affecté, (un navire) toucher, échouer: இன்பம்—, கிலேசம்—, ressentir de la joie, de la tristesse; கூறல்—, se mettre—, commencer à parler; பயம் —avoir peur; விருப்பம்— concevoir un désir; நோய்—, tomber malade, la maladie venir; உரன்—, prendre de la force.

உறுக்கல், *opt.et n.v. d'* உறுக்குகிறது, saut, action de franchir, colère, signe de colère, menace, réprimande.

உறுக்காட்டம், உறுக்காட்டியம், (உறுக்கும், ஆட்டம்), force, pouvoir, qualité, menace, colère, saut, passage par dessus.

உறுக்கிறது, 1° றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v.a. d'* உறுகிறது, mander, faire venir, produire, faire approcher, joindre ensemble, appliquer, faire souvenir. 2° றுக்கினேன், *sync.de*

உறுக்குகிறது, *sync.* உறுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a.* se fâcher, être fâché, réprimander, gronder, menacer, presser, inculquer, renforcer, franchir, passer dessus, sauter: உறுக்கிக்கேட்கிறது demander d'un ton menaçant; என்னை யுறுக்கிறாயோ te fâches-tu contre moi? அக்கிரமத்தைஉறுக்காமற் போகிறது ne pas gourmander le vice, ne pas réprimer l'iniquité.

உறுசூது, (உறும்,சூது), fraude, tromperie.

உறுண்டுகம்,l'arsenic nommé அவுபலபாஷாணம்.

உறுதல்,*n.v.d'*உறுகிறது, venue, arrivée,événement,approche,obtention,rapport,réunion.

உறுதி 1° solidité, fermeté, force, constance, avis,exhortation, encouragement, assistance, érudition, connaissance, science, bien, prospérité, membre, partie, vérité, certitude, billet d'obligation, reconnaissance. 2°, 2me *pers. sing. du parf. et de l'imp. d'*உறுகிறது: —கொள்ளுகிறது se fortifier, prendre de la force; —செய்கிறது affermir, fortifier, secourir; —சொல்லுகிறது consoler, fortifier, exhorter, encourager, donner des avis, presser, admonéter; —ச்சுற்றம் parent—, serviteur affidé, confident intime; —ச்சொல் assurance, parole sûre, expression forte, avis, menace; —பண்ணுகிறது confirmer, affermir, corroborer, consolider; —பண்ணப்பட்டிருக்கிறது être affermi; —பயக்கிறது, —பயத்தல் affermir, assurer, faire du bien; —பெறுதல் s'affermir, fermeté, assurance;—ப்படுகிறது se confirmer; —ப்படுத்துகிறது consolider, affermir, fortifier, établir, confirmer, conclure —, sanctionner un acte, le signer; —பத்திரம் *ou* —ப்பத்திரம் billet, obligation par écrit; —ப்பாடு stabilité, fermeté, solidité; —ப்பூசுதல் la confirmation, le sacrement de confirmation; —ப்பொருள் chose vraie, —solide: *V.*பொருள்-ச; —யற்றதாக்குகிறது annuler, casser, infirmer; —யாய் fortement, solidement, fermement, avec fermeté, énergiquement; —யாய்க்கேட்கிறது solliciter ardemment, s'informer exactement;—யாய்த்தரிக்கிறது garder fortement imprimé dans sa mémoire; —யாய்த்தாக்குகிறது battre rudement, assaillir fortement; —யாய்ப்பற்றிக்கொள்ளுகிறது,—யாய்ப்பிடிக்கிறது saisir fortement,tenir ferme, ne pas se relâcher, insister fort;—யிடுகிறது consolider, fortifier;—புள்ள solide,ferme, fort, constant,stable;—வசனங்கள், *V.* உறுதிச்சொல்.

உறுதியர், (உறுதி), compagnons affidés,messagers,ministres.

உறுத்தல்,*n.v. d'*உறுக்கிறது, த்தேன், *et du suiv.*

உறுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன்,த்து,த்த,*v.a.* étonner, épouvanter, terrifier, troubler, peiner, faire souffrir,être douloureux, molester,tourmenter,piquer, inspirer, exciter.

உறுத்துதல்,*n.v.du préc.* étonnement,effroi,épouvante,trouble,douleur,peine.

உறுத்தேன், 1° *parf. d'*உறுக்கிறது. 2° *nég. d'*உறுத்துகிறது.

உறுத்தை, 1° ecureuil indien,rat palmiste. 2° *ou* உறுத்தாய் tu n'effraies pas... *ou* tu as mandé.

உறுநோய், (*id.*), grosse maladie, maladie qui survient.

உறுந்தறுவாய்,(உறுகிறது), occasion favorable, opportunité.

உறுபு, 1° lieu étroit, étroitesse, état de ce qui est étroit,caractère —, son du luth propre aux terres stériles. 2° (உறு), abondance. 3° *gér.de* உறுகிறது.

உறுப்படக்கி,(உறுப்பு, அடக்கிறது), tortue, *litt.*ce qui cache ses membres (sous son écaille).

உறுப்பற்றவன்,(உறுப்பு), homme estropié,mutilé, incapable, impropre, à qui il manque quelque membre.

உறுப்பிலபிண்டம்,(*id.* இல),avorton, fétus informe, qui n'a pas tous ses membres. C'est le 8me des அஷ்டவெச்சம்.

உறுப்பு,membre,partie, division, corps, branche d'arbre, abondance, pile,monceau,signe, fermeté, force, resserrement, compacité, étroitesse, chose substantielle,—importante, le fondement qui sort par maladie aux enfans: உறுப்பில்லாமை état d'avorton, manque de membres, mai-

greur; உறுப்பில்லாதவன், V. உறுப்பற்றவன்; உறுப்பினகவல் amplification sur une matière; உறுப்பினங்கெட்டவன் fou, homme difforme, —sans esprit; உறுப்புகுறைந்தவன், V. உறுப்பற்றவன்; —க்குறைவிசேஷம், —க்குறைவிசேடம் figure qui pour montrer le mérite d'une action, parle du défaut d'un membre nécessaire; —த்தற்கிழமை ce qui convient ou a rapport à un membre; —நலனழிதல் perte de la beauté ou dépérissement du corps (causé par le chagrin, ou un amour non satisfait; — மயக்கம் confusion —, impuissance—, inertie des membres, un des அஷ்டவெச்சம்; உறுப்புள்ளவன் homme membru, fort, vigoureux, courageux, entreprenant, non estropié, capable d'une affaire. [து.

உறுமல், *opt. et n.v. d'*உறுமுகிற

உறுமா, உறுமாலை, உறுமால், (*ind.*), toile que l'on met autour de la tête, toque, turban, mouchoir: உறுமாலைகட்டுகிறது attacher sa toque, —son turban.

உறுமி, 1° tambourin, espèce de tambour. 2° *gér. de*

உறுமுகிறது, மினேன், முவேன். மு, ம, *v.n.* gronder, grogner, murmurer, tonner, faire du bruit, se fâcher, être fâché, s'élever, se lever: உறுமிப்பார்க்கிறது regarder de travers, d'un air refrogné.

உறுமுதல், *n.v. du préc.*

உறும், *part. fut. d'*உறுகிறது.

உறுவது, (உறுகிறது), ce qui doit arriver, ce qui arrive, cas fortuit: —தெரிதல் prévoir ce qui arrivera, et connaitre ce qui se passe, *i.e.* les prix des marchandises; c'est la 1re qualité des அஷ்டவணிகக்குணம்; உறுவதுணாத்தல்விடை répondre à une interrogation en disant ce qui en arriverait. *Ex.* à cette question: as tu mangé de ceci? répondre: j'en aurais mal au ventre.

உறுவல், 1° affliction. 2° *ou* உறுவேன், 1re pers. fut. d'உறுகிறது.

உறுவன், *pl.* உறுவர், (உறுகிறது), 1° celui qui est, l'éternel, Arouguen, le dieu des Samanéens, ermite, sage. 2° *P.* உறுவான் il sera etc...

உறுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. d'*உறுகிறது, faire venir, causer, procurer.

உறுவை, 1° Ourouvei, une des 4 sœurs d'Aouveyâr. 2° *P.* உறுவாய். 2° *pers. fut. d'*உறுகிறது.

உறை, 1° fourreau, gaîne, étui, taie, enveloppe, couverture, présure, lait aigre dont on se sert pour en faire cailler d'autre, large cercle de terre cuite (que l'on met l'un sur l'autre dans les puits pour prévenir les éboulemens), nourriture ou mangeaille des oiseaux,—du bétail,—des animaux, eau salée, eau imprégnée de soude et bonne à décrasser les habits, hauteur, pluie, goutte, goutte de pluie, âcreté, acrimonie, longueur, médecine, panacée, temps de la vie, grenier, réceptacle pour le grain, lieu, place, siége, objet, bien, richesse, cuivre blanc, bronze, métal de cloche, sorte de marque de compte, marque ou jeton qui sert à marquer chaque dizaine de mesures de riz. 2° *P.* உறாய் tu n'es pas; *nég. d'*உறுகிறது. 3° *imp. et part. d'*உறைகிறது *et de* உறைக்கிறது: நாலுறை 40 mesures de riz, *ou* 4 fourreaux etc... உறைத்துளி goutte de pluie; —கட்டுகிறவன், —காரன், —செய்கிறவன் faiseur de fourreaux, d'étuis, etc; —காலம் temps de pluie, le temps de la vie, vie; —க்கிணறு puits qui a des cercles de terre cuite; —குத்துகிறது mettre de la présure dans le lait, le faire coaguler; —யிடம், V. உறைவிடம்.

உறைகிறது, றைந்தேன், றைவேன், றை, றைய, *v.n.* (உறை), se cailler, se coaguler, se geler, prendre de la consistence, s'arrêter, rester, loger, habiter, être: உறையப்பண்ணுகிறது cailler, faire cailler, —coaguler; உறைந்தமழை neige, grêle; உறைந்தநீர் glace, eau gelée.

உறைக்கிறது,றைத்தேன்,றைப்பே ன்,றை,றைக்க,(உறை), v.n.(les épices) piquer, être âcre, piquant, brûlant,(le soleil) brûler, être ardent; (le chagrin,le remords) ronger,tourmenter,vexer,percer—, déchirer le cœur,toucher au vif,enfoncer;சாறு —,கறியுறைக்கிறது la sauce—, le ragoût être piquant,—fort épicé; சூடு—, வெயிலென்மேலுறைக்கின்றது la chaleur—, le soleil me brûle; என்மனசிலுறைக்கின்றது cela me touche au vif; உறைத்துக்கொள்ளுகிறது s'endurcir,se fortifier, prendre courage.

உறைதல்,n.v.d'உறைகிறது, coagulation,consistence,séjour,demeure,existence.

உறைத்தல்,n.v. d'உறைக்கிறது, enfoncement, V.உறைப்பு.

உறைந்த,part.d'உறைகிறது,gelé,coagulé,caillé.

உறைபதி,(உறை), place,résidence,habitation,demeure propre.

உறைப்பு, n. v. d'உறைக்கிறது, âcreté,acrimonie,piquant, sévérité, dureté,force,fermeté: உறைப்பாயிருக்கிறது être âcre,piquant....

உறைமோர்,(உறை), présure,lait aigri qu'on mêle dans le lait qu'on veut faire cailler.

உறையல்,n.v.d'உறைகிறது,rancune, haine qui reste dans le cœur.

உறையுள், (உறை, உள்), ville, village dans un pays cultivé, rivière,contrée,lit,couche,maison, temps de la vie,vie,lieu (où l'on est).

உறையூர்; (உறை, ஊர்), la ville du roi Sôjen, ville ou bourg d'un pays cultivé.

உறைவிடம்,(உறைவு,இடம்),lieu, demeure,habitation,station, endroit où l'on s'arrête,intérieur de maison

உறைவு,n.v.d'உறைகிறது, lieu, demeure, coagulation, manière de cailler.

*உற்கடம், (உத்,கடம்), éléphant en rut,éléphant,ivresse,fureur.

*உற்கடிதம், (உத், கடிதம்), une des 5 espèces de தாளம் ou mesures observées en battant la cymbale.

*உற்கடுகாசனம், உற்கடுகாதனம், (outkadoukâsana), être assis les jambes croisées.

உற்கணம், V.தட்டை.

*உற்கண்டிதம், (உத், கண்டிதம்),chagrin,regret. [feu,feu éternel.

*உற்கம், (உற்கை), tison, grand

உற்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,v.n. (உற்காரம்), tempêter, frémir de colère, faire grand bruit,vomir. [lence, merveille.

*உற்கருடம், (outkarcha), excel-

*உற்கலம், (outkala), le pays d'Ourgala,une des 5 parties du pays de Gaouda,ou கௌடம்.

*உற்கலன்,(id.),couly,porte-faix.

*உற்களம்,(outkala), V.உக்களம்.

*உற்காதம்,(oudghâta), chose qui ou qu'on commence,début.

*உற்காமுகம்,(உற்கை,முகம்), V. கொள்ளிவாய்ப்பேய்.

*உற்காரம், 1° (oudgâra), bruit.|| V. உக்காரம். 2° (outkâra), tas de grains vannés, ou qu'on vanne, action d'avaler: உற்காரசூலை spasme —,convulsion de l'estomac,sorte de maladie arthritique. [sinus verse.

*உற்கிரமச்சா,(உத்,கிரமம்,சா),

*உற்கிரமணம்,(outkramana),action d'aller,—de s'en aller.

*உற்கிராமம், (outkrâma), opposition,déviation,défaut,changement

*உற்கிருஷ்டம்,(outkrouchta), supériorité,excellence. [sement.

*உற்கிரணம்,(oudgirana), vomis-

*உற்குரோசம், (outkrôsa), sorte d'oiseau aquatique,orfraie.

*உற்கை,(oulkâ), étoile, météore, étoile tombante, —filante, tison, brandon,flamme,feu.

*உற்கோசகன், (outkôtchaka), homme qui se laisse gagner par des présens. [fondement.

*உற்சர்க்கம்,(outsarga), abandon,

*உற்சவம்,(outsava),fête religieuse,jour de fête, hauteur, élévation, joie,désir,colère, impatience: உற்சவவிக்கிரகம் statue—, idole que l'on porte en procession.

*உற்சற்சனம்,(outsardjana), don, présent.

*உற்சாகம், (outsâha), persévérance,effort continuel,effort, encouragement, énergie, force, fermeté, bonheur,joie,fil,livre:—கொண்டுமச்சைத்தாவுகிறுன் il est transporté de joie, il en saute au plancher.

*உற்சாதனம், (உத், சாதனம்), destruction, labourer entièrement, —une seconde fois,action d'aller,de parfumer. [portier.

*உற்சாரகன், (உத், சாரகன்),

*உற்சாயம்,(outsâha),effort,énergie,fermeté,spontanéité, bonne volonté, promptitude, diligence: உற்சாயப்படுத்துகிறது engager, persuader,porter à, pousser à; —ப்பலி sacrifice—,offrande volontaire; —ப்பிழை répugnance, aversion, mauvaise volonté,négligence: உற்சாயமாய்க்கொடுக்கிறது, —செய்கிறது donner—,faire volontiers, gratuitement:—ஆய்ப்பாடுகிறது composer et chanter des vers impromptu.

*உற்சூசி, (out soùtchi), exposant.

*உற்சூச்சிய, (out soutchya), *adj.* exponentiel.

*உற்சேதம், (outsèdha), corps, corps blessé,meurtre,hauteur.

*உற்சேபணம், (outkchêpana), éventail.

*உற்சேபம்,(outkchêpa), inondation,les flots rouler, action de lancer,—de heurter contre, envoi, jet, vomissement. [mauvaisse voie.

*உற்பதம், (உத், பதம்), erreur,

*உற்பதனம், (உத், பதனம்), *ou*

*உற்பத்தி, (outpatti), naissance, création,production, formation,apparence: —க்கிரமம் généalogie;—ஸ்திதிலயம் création,conservation et destruction;—ப்பிரயோகம் résultat produit par l'opération réunie de la cause et de l'effet,effet de plusieurs causes,sens,signification, excellence d'un objet.

*உற்பலம், (outpala), nénuphar, —bleu,—rouge,lis d'étang, sorte de plante: உற்பலசானன்,(சானம்), assa-fetida; —பத்திரம் feuille de nénuphar, marque imprimée sur le front avec du sandal et dite திலகம், égratignure, marque— impression faite avec l'ongle.

உற்பலம்பம், *V.* தோற்றல்.

*உற்பலவனம், (outplavana), ce qui est passé,—est arrivé.

*உற்பவம்,(oudbhava),conception naissance,origine: —ஆகிறது être conçu,naitre; உற்பவமாலை le 28me des பிரபந்தம் poème qui célèbre en vers ஆசிரியம் les dix incarnations de Vichnou, ou la naissance du héros d'un poème.

*உற்பவனம், (outpabana), dernière libation de beurre dans le feu du sacrifice. [conçu.

*உற்பவி, (உற்பவம்), ce qui est

உற்பவிக்கிறது,வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க, *v. n.* (உற்பவம்), être conçu,se former, naitre: உற்பவிக்கிறகாரணம் cause génératrice.

உற்பவித்தல்,உற்பவிப்பு, *n.v. du préc.* conception,génération, formation,naissance.

உற்பவிப்பிக்கிறது,*v. caus. d'*உற்பவிக்கிறது,faire naitre,produire.

*உற்பனம், *ou* உற்பன்னம், 1° (outpanna), naissance,formation,apparition. 2° *P.* விற்பனம் ce qui est bon,excellent, parfait, convenance, justesse,pureté,esprit vif, —intelligent,sens caché: —ஆகக்கிரகிக்கிறது comprendre facilement,parfaitement; உன்வியாதிக்கிதுவுற்பனம் ceci est le remède propre à ta maladie.

*உற்பாடனம், (உத், பாடனம்), vomissement, extirpation, destruction,stupidité. [fabuleux à 8 pieds.

*உற்பாதகம், (outpâtaka), oiseau

*உற்பாதம், (outpâta), prodige, phénomène, comme comète etc... météore, étoile tombante, présage, présage de mauvais augure, cruauté,faute,événement spontané,ce qui arrive de soi-même,calamité publique comme tremblement de terre, etc...esprit grand,—distingué,viva-

cité, ardeur: —ஆய்நினைக்கிறது méditer profondément un sujet; உற்பாதபிண்டம் génie, esprit grand, — distingué.

*உற்பாதனம், (outpâdana), production, action d'engendrer.

*உற்பிராசனம், (outprâsana), mépris, dérision.

*உற்பீசம், (உத், பீசம்), être terrestre, ce qui nait sur la terre.

உற்ற, *part. parf. d'* உறுகிறது, qui est, qui existe, qui a, vrai, réel, propre, capable, convenable, sincère, fidèle, dévoué: —செய்தி nouvelle vraie, rapport fidèle; —செய்தியானால் si cela est vrai; —பண்புரைப்போர் (பண்பு), embassadeurs, exprès, gens qui font un vrai rapport: —மனிதன் homme sûr, fidèle, propre à une affaire; —விசேஷம் expression propre, chose convenable.

உற்றது, (உற்ற), ce qui est, ce qui existe, la vérité: —சொல்லுகிறது dire la vérité; —சொல்லஅற்றது பொருந்தும் en disant la vérité, les différends s'arrangent; உற்றதுரைத்தல்விடை répondre à une question en disant ce qui est, comme à la question: as-tu mangé? répondre: j'ai mal au ventre.

உற்றளவு, (உற்ற, அளவு), mesure exacte, —juste, comparaison.

உற்றவன், *m.* உற்றவள், *f.* (உற்ற), parent, partisan, personne alliée, —digne, —capable.

உற்றறிகிறது, உற்றறிதல், (உற்று, அறிகிறது), expérimenter, comprendre, connaitre parfaitement, — par expérience, —par liaison.

உற்றறிவுபுலன், (*id.* அறிவு), le toucher, sens qui donne une fidèle connaissance.

உற்றாண்மை, (*id.* ஆண்மை), secret, intimité, vraie amitié.

உற்றார், (உறுகிறது), parens, proches. [personne fidèle.

உற்றாள், (உற்று, *P.* உற்ற, ஆள்),

உற்றிடம், (*id.* இடம்), refuge, lieu où l'on va, —où l'on est, occasion favorable.

உற்று, *gér. d'* உறுகிறது, de près, attentivement, avec soin: —க்கேட்கிறது, —க்கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது écouter attentivement; —த்தேடுகிறது chercher —, examiner avec soin; —ப்பார்க்கிறது regarder attentivement, de près, fixer ses regards sur; —விசாரிக்கிறது faire une exacte enquête, —perquisition.

உற்றுணருகிறது, உற்றுணர்தல், (உற்று), examiner avec soin et connaitre.

உற்றேன், *parf. d'* உறுகிறது.

உற்றோர், (உற்ற), parens, proches.

உனக்கு, *dat. de* நீ, à toi: உனக்கெனக்கென்றுசண்டை கொடுக்கிறது se disputer sur le tien et le mien, *i. e.* sur le droit à une chose.

உனது, *gén. de* நீ, de toi, ton, ta, tes, tien, ce qui est à toi: உனதுடைமை ta propriété, ton bien; இதுவுனதுவீடு voici ta maison; இந்தவீடுஉனது cette maison est à toi.

உன், 1° *gén. de* நீ, de toi, ton, ta, tes: உன்னிடம் ta place; உன்னருகே, உன்னண்டையில், உன்னிடத்தில் auprès de toi, avec toi. 2° *imp. et part. de* உன்னுகிறது. 3° volonté.

*உன்மதம், 1° (உத், மதம்), folie, trouble d'esprit. 2° (உன்), ta secte.

உன்மத்தகி, la plante குறிஞ்சா asclepias.

*உன்மத்தம், (உத், மத்தம்), folie, frénésie, trouble d'esprit, ivresse, une des flèches de Câmen. ||ou

உன்மத்து, உன்மத்தை, (உன்மத்தம்), l'arbrisseau ஊமத்தை. [tre.

*உன்மந்தம், (உத், மந்தம்), meur-

*உன்மனை, 1° (ounmanâ), regret, chagrin de la perte d'un ami, un des caractères de la bonté. 2° (உன்), ta maison, etc..

*உன்மார்க்கம், 1° (உத், மார்க்கம்), mauvaise voie, —conduite. 2° (உன்), ton chemin, ta religion, ta conduite.

*உன்முகம், 1° (உத், முகம்), regard en haut, visage qui regarde en-haut. 2° (உன்) ton visage. [corpulence.

*உன்மேதை, (ounmêdâ), graisse,

உன்மை, pinces pour saisir ou arracher la chair.

*உன்னதம், (ounnata), hauteur, éminence, excellence: —ஆயிருக்கிறது être haut, élevé, éminent; உன்னதஸ்தானம் place élevée, éminente, hauteur; உன்னதத்தேறுகிறது monter, s'élever.

*உன்னதி, (ounnati), augmentation, accroissement.

உன்னது, (உன், அது), ce qui est à toi, le tien. [vation.

*உன்னமனம், (ounnamana), élé-

*உன்னம், 1° (ounna), humidité, oiseau aquatique, cygne. 2° (உன்னுகிறது), pensée, volonté, esprit.

*உன்னயம், (ounnaya), élévation, hauteur.

*உன்னயனம், (ounnayana), délibération, conséquence, induction.

உன்னலர், (உன்னுகிறது, அலர்), ennemis. [pensée, considération.

உன்னல், n. v. d'உன்னுகிறது,

*உன்னுகம், (ounnâha), vinaigre.

*உன்னுமம், 1° (ounnâma), action d'élever. 2° (உன், நாமம்), ton nom.

*உன்னுயம், (ounnâya), élévation.

உன்னுலயம், 1° (உன்னம், ஆலயம்), cœur. 2° (உன், ஆலயம்), ta maison, ton bâtiment, ton église.

உன்னுல், abl. de நீ, par toi.

உன்னி, 1° n. app. d'உன்னுகிறது, être qui pense, qui se lance, cheval, l'arbre அழிஞ்சில். 2° gér. d'உன்னுகிறது. 3° P. உன்னும், tu ne penses pas.

உன்னிப்பு, n. v. d'உன்னுகிறது, pensée, soin, attention, considération, marque, force, effort.

உன்னியம், union, chose propre.

உன்னியர், (உன்னியம்), parens, proches. [உன்னினுல், si on pense.

உன்னில், 1° abl. de நீ, en toi. 2° P.

உன்னுகிறது, ன்னினேன், ன்னுவேன், ன்னு, ன்ன, v. a. penser, considérer, faire attention, observer, soigner, s'arrêter sur un sujet, s'élever, sauter, s'élancer: உன்னிப்பார்க்கிறது regarder attentivement, observer, considérer.

உன்னுடைய, *et par sync.* உன்னுட, *gén. de* நீ, de toi, ton, ta, tes: உன்னுடையது ce qui est à toi; உன்னுடையவர்கள் les tiens.

உன்னுதல், *n. v.* d'உன்னுகிறது, pensée, élévation, élan, saut.

உன்னை, 1° *acc. de* நீ, toi, te. 2° *P.* உன்னும், tu ne penses pas.

உன்னெடு, 1° *abl. de* நீ, avec toi. 2° (உன், ஒடு), ton clou à l'aisselle.

உன்னேடு, 1° *abl. de* நீ, avec toi. 2° (உன், ஓடு), ta tuile, ton morceau de pot cassé.

ஊ

ஊ, oû long dit ஊகாரம், 6me voyelle de l'alphabet tamoul, nourriture, chair, dépérissement causé par la fatigue ou la peine.

ஊகடன், l'arbre முருங்கை.

ஊகம், 1° tigre, singe. 2° *(oûha), intention, pensée, méditation, raisonnement, conjecture. 3° *P.* வியூகம், division d'armée, détachement.

*ஊகனம், (oûhana), raisonnement, conclusion, fin.

*ஊகனி, (oûhani), balai.

*ஊகாரம், (ஊ, காரம்), oû long.

ஊகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. a.* (ஊகம்), conjecturer, deviner, raisonner, penser, méditer, réfléchir, rendre raison, déterminer, mesurer, limiter.

ஊகித்தல், ஊகிப்பு, *n. v. du préc.* conjecture, raisonnement, explication des raisons, pensée, méditation, réflexion, limitation, mesurage.

ஊகிபாஷை, (யூகி), langage par signes, langue savante, — des sages.

ஊகை, *P.* யூகை.

ஊக்கம், fermeté, constance, persévérance, grandeur d'âme, joie, ardeur, effort continuel, effort, force, pouvoir, vérité, hauteur, élévation: — உடைமை fermeté, persévérance continuelle; — உடைமையாக்கத்திற்சிறந்து la constance est plus belle que les richesses; ஊக்கமதுகைவிடேல் persévérez toujours *litt.* n'a-

bandonnez pas la persévérance.

ஊக்கல், *opt. et n.v. d'*ஊக்குகிறது, action de monter, de relâcher, de détendre, montée, relâchement.

ஊக்கு, 1° *P.* ஊக்கம், effort, persévérance, fermeté. 2° *imp. et part. de*

ஊக்குகிறது, *sync.* ஊக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, (ஊக்கம்), monter, s'élever, prendre des forces, s'efforcer, persévérer, faire avec ardeur. [fort, fermeté, persévérance.

ஊக்குதல், *n.v. du préc.* montée, ef-

ஊங்கு, 1° grande chose, grandeur, abondance, particularité, élévation. 2° *P.* உங்கு, ce lieu là qui est entre 2 autres. [coup, fortement.

ஊங்கென, (ஊங்கு, என), beau-

ஊசக்கறி, *P.* ஊசற்கறி. [ஷரம்.

ஊசரம், et ses composés *V.* ஊ

ஊசல். 1° brandilloire, balançoire, bala[n]cement, mouvement, agitation, l[e] [1]7me des பிரபந்தம், chant usité en balançant ou en se balançant, chant composé d'ஆசிரியவிருத்தம் ou de கலித்தாழிசை et terminé par ces mots ஆடிரூசல், ஆடாமோ ஊசல். 2° *n.v. d'*ஊசுகிறது, corruption, puanteur, nausée: ஊசற்கறி ragoût gâté, —trop vieux, —de la veille; — ஆடுகிறது se balancer; —ப்பாட்டு ou ஊசற்பாட்டு chant de balançoire, usité en balançant ou en se balançant; —போடுகிறது mettre—, établir une balançoire, une escarpolette, une corde pour se balancer; — நாட்டுகிறது planter les pieux d'une balançoire.

ஊசா, espèce d'arbrisseau.

ஊசாடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v.n.* (ஊசல், ஆடுகிறது), se balancer, se mouvoir, se promener, aller et venir, —de côté et d'autre.

ஊசாடுதல், ஊசாடுகை, ஊசாட்டம், *n.v. du préc.* balancement, promenade, allée et venue, vitesse, vol, larcin.

ஊசி, 1° aiguille, poinçon, stylet, poinçon à écrire. 2° *gér. d'*ஊசுகிறது: —க்கண், —க்காது œil—, trou d'une aiguille; —க்காந்தம் pierre d'aimant, (on s'en sert même pour médecine), aiguille aimantée, —de boussole; —க்கார் espèce de riz dont le grain est long et menu; —க்கால் pieu pointu par en haut placé perpendiculairement dans un mur et dont la pointe s'emboîte dans les poutres sur lesquelles portent les chevrons; —த்தொளை trou d'une aiguille; —ப்பாலை la plante periploca esculenta; —ப்புல் espèce d'herbe: —மல்லிகை espèce de jasmin, jasminum auriculatum; —மிடறு cou petit, —délié, cou d'aiguille; —முனை pointe d'aiguille; —முனைநாட்டுகிறவிடமாகிலு மவன்கொடுக்கிறதில்லை il ne donne pas même la place voulue pour planter une aiguille; —மூலைத்தலைவாளை *V.* ஓர்தலைப்பெட்டி; —யோட்டுகிறது coudre, coudre légèrement, passer l'aiguille et le fil dans quelque chose.

ஊசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.n.* et ஊசிப்போகிறது, se gâter, se pourrir, se moisir, sentir mauvais, puer, devenir dégoûtant: ஊசிப்போனகறி ragoût dégoûtant, gardé de la veille et gâté; அவன் ஆசைப்பட்டகாரியம் ஊசிப்போயிற்று la chose qu'il avait désirée lui est devenue odieuse; il ne l'a pas obtenue, ou il s'en est dégoûté.

ஊசுதம், crainte. [து.

ஊசுதல், ஊசுகை, *n.v. d'*ஊசுகிற

*ஊஷகம், ஊஷம், (oûchaka, oûcha), aurore.

*ஊஷரம், (oûchara), terre à saline, terre imprégnée de soude: ஊஷரக்கல் pierre calcaire; —த்திராவணம் nitre, salpêtre.

ஊஞ்சல், *V.* ஊசல், 1°

ஊடகம், espèce de poisson.

ஊடல், *opt. et n.v. d'*ஊடுகிறது, querelle d'amour, feinte répugnance ou aversion qu'une femme montre à son mari, refus de consentir à ses désirs, discorde, dispute, bouderie d'époux ou d'amans; —ஆயிருக்கிறது, —ஆய்க்கிடக்கிறது bouder, ne pas s'accorder, être en discorde; —உ

வகை badinage, caresse, conversation, plaisir que le refus susdit occasionne et est censé ajouter à l'union maritale:—தீர்தல் cesser de bouder, réconciliation, réunion; —விசி détail d'une querelle d'amour entre époux ou amans.

ஊடதீர்தல், *P.* ஊடல்தீர்தல்.

ஊடறுக்கிறது, ஊடறுத்தல், (ஊடு), trancher un différend, le juger.

ஊடாடுகிறது, (ஊடு, ஆடுகிறது), டினேன், டுவேன், டு, ட, *v.n.* danser, s'agiter au dedans, se remuer, être enfoncé dedans, connaître, être lié d'amitié, faire connaissance, s'accoutumer, être accoutumé, commun, familier, disputer avec son supérieur: பாரைக்கூடாடாதபாறை பசுமரத்தின்வேருக்கூடாடிவிடும் le rocher impénétrable à une barre de fer se laisse pénétrer par la racine d'une arbre vert, *prov.* plus fait douceur que violence.

ஊடாடுதல், ஊடாடல், ஊடாட்டம், *n.v. du préc.* amitié, familiarité, connaissance, habitude, danse.

ஊடான், sorte de poisson, zeus monopterygus.

ஊடி, *gér. d'*ஊடுகிறது.

ஊடு, 1° *imp. et part. d'*ஊடுகிறது. 2° intérieur, dedans, le milieu, trame, fil de la trame, terminaison de l'ablatif de lieu, dans, entre: ஊடே dans, entre, au milieu, à travers; ஊடுகம்பு millet semé parmi d'autres grains; —செல்லுகிறது, —செல்லல் passer au milieu; —தாக்குகிறது tenir ferme contre l'opposition ou la force, résister, s'opposer; —தர்க்கியிருக்கிறது prévaloir, augmenter, pénétrer partout; —பற்றுகிறது le feu se mettre—brûler dans la lampe: —போக்குகிறது, —போக்கல் juger, terminer un différend; —விடுகிறது lâcher des oiseaux à l'épervier pour l'exercer; —வெளி dedans et dehors, *V.* இடைவெளி; ஒன்றேடொன்றூடு தாக்குகிறது être opposé l'un à l'autre.

ஊடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v.n.* être en dispute, se disputer, se séparer, se diviser, avoir de l'aversion, du désagrément, bouder. [டல்.

ஊடுதல், *n.v. d'*ஊடுகிறது, *V.* ஊ

ஊடுருவுகிறது, (ஊடு, உருவுகிறது), வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.a.* transpercer, percer, pénétrer, entrer, s'enfoncer, passer à travers, traverser, déchirer: ஊடுருவத்தைக்கிறது percer de part en part, transpercer, enfoncer dedans, —à travers, faire entrer de force. [*préc.*

ஊடுருவல், ஊடுருவுதல், *n.v. du*

ஊடை, 1° trame (de la toile), *2° (oûdhâ), épouse, femme mariée.

ஊடையம், retranchement, fossé d'un camp.

ஊட்டம், (ஊட்டுகிறது), nourriture, aliment. [து.

ஊட்டல், *opt. et n.v. d'*ஊட்டுகிற

ஊட்டி, 1° nourriture, mangeaille des oiseaux, gorge, gosier, pluie. 2° *gér. d'*ஊட்டுகிறது: ஊட்டியையறுக்கிறது couper la gorge; —யுறந்து போடுகிறது saisir à la gorge.

ஊட்டிரம், la plante தேள்க்கொடுக்கி. [veau qui tette, veau de lait.

ஊட்டுகன்று, (ஊட்டும், கன்று),

ஊட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v.a.* nourrir, faire manger, mettre la nourriture dans la bouche, élever, (les animaux) teter, introduire, répandre, verser, mettre, ranimer, rendre (la vie, la mémoire): ஊட்டக்கொடுக்கிறது allaiter; இரண்டுஆட்டிஆட்டினகுட்டியானுன் il ressemble à l'agneau qui tette deux brebis; *prov.* il n'a rien gagné à servir 2 maîtres.

ஊட்டுக்குற்றி, (ஊற்றுகிறது), gorge. [causé par l'âge.

ஊட்டுணே, branlement de tête

ஊட்டுதல், *n.v. d'*ஊட்டுகிறது.

ஊட்டுந்தாய், (ஊட்டும், தாய்), nourrice, —qui fait manger.

*ஊணம், (hoûna), terre des barbares, pays des Huns, nom d'un pays

*ஊணன், *pl.* ஊணர், 1° (ஊணம்), barbare, Hun. 2° (ஊண்), mangeur, glouton, grand mangeur.

ஊணி,(ஊண்), mangeuse,gloutonne,gourmande. [து.

ஊணுகிறது, *corr.* d'ஊன்றுகிற

ஊண்,*n.v.d'*உண்கிறது, nourriture,mangeaille,riz cuit: ஊணற்றபோதே உடலற்றுப்போம் faute de nourriture le corps dépérit;ஊணற்றபோதே உறவற்றுது sans repas mutuels l'amitié cesse.*prov.*ஊணுக்குமுந்தவேண்டும் கோளுக்குப்பிந்தவேண்டும் soyez prompt pour manger et lent à médire.*prov.*ஊணுறக்கமில்லாதவன் homme qui ne prend ni nourriture ni sommeil;ஊண்பாக்கு noix d'arec prise après le repas; ஊண்பாக்கொழியவிண்பாக்காகாது on ne doit prendre de noix d'arec qu'après le repas;dans tout autre temps elle est inutile et ne convient pas;எனக்குஊணுமில்லையுறக்கமுமில்லை je n'ai ni nourriture ni sommeil;மிகுந்த ஊண் nourriture excessive,intempérance,excès dans le boire et le manger.

*ஊதநாதன்,*P.*பூதநாதன்.

ஊதம், (hoûta), demande, action d'appeler.

ஊதல்,*opt.et n.v. d'*ஊதுகிறது, vent,vent froid,grand bruit,pompe, enflure,action de souffler...: —அடிக்கின்றது un vent froid souffle.

ஊதா,ஊதாநிறம், violet, brun, couleur violette,—brune.

ஊதாரி,prodigue, dépensier, extravagant:—த்தனம் prodigalité;—ப்பிள்ளை enfant prodigue; —யாகிறது être—,devenir prodigue.

ஊதி,*gér.d'*ஊதுகிறது: —யொடுக்கம் souffle,respiration. [ல்லை.

ஊதிகை, espèce de jasmin dit மு

ஊதிடுகிறது,(ஊதுகிறது, இடுகிறது),souffler,sonner (en soufflant): ஊதிடுகுழல் pipeau,chalumeau, flageolet,clarinette; ஊதிடுகொம்பு, *V.* ஊதுகொம்பு.

ஊதிபம்,ஊதியம்,gain,profit, science: —ஆயிருக்கிறது être profitable,avantageux.

ஊது,*P.*ஊதும்,*part.fut.d'*ஊதுகிறது:—கட்டி pur argent;—கரப்பன் gourme,espèce de teigne des enfans, crusta lactea; —காமாலை espèce de jaunisse qui fait enfler le corps;—குழல் hautbois, chalumeau, flageolet,clarinette,tube pour souffler le feu;—கொம்பு cor,cornet,cornet à bouquin; —மா espèce de bouillie délicieuse;—மாந்தம் espèce de maladie qui fait enfler; —முகன்,(முகம்), homme à face bouffie;—வாரம் argent; —விரியன் vipère dont la morsure fait enfler.

ஊதுகிறது, தினேன், துவேன், து,த,*v.a.et n.*jouer ou sonner (d'un instrument à vent), souffler (le feu etc...) cribler ou nettoyer le grain en soufflant,le vent souffler doucement,enfler,faire gonfler,s'enfler, se gonfler, soupirer; ஊதியிருக்கிறது être enflé,—gonflé; —ப்பார்க்கிறது essayer une trompette,un cornet en en sonnant; —ப்போகிறது se gonfler,s'enfler, être bouffi;—ப்போடுகிறது, —விடுகிறது éteindre—, emporter en soufflant; உடலூதியிருக்கிறது le corps être enflé.

ஊதுதல்,*n.v.d'*ஊதுகிறது.

ஊதுவிக்கிறது,வித்தேன்,விப்பேன்,வி,விக்க, *v.caus. d'*ஊதுகிறது, faire enfler,—souffler, —jouer des instrumens à vent.

ஊதை, (ஊதுகிறது), vent, vent frais;il souffle en octobre et en novembre.

ஊத்தால்,*V.*ஊற்றல்.

ஊத்தை,ordure,saleté (du corps, des dents etc...), suie de marmite, flux—,sang menstruel,viande,chair des animaux et des poissons: —குடியன் démon qu'on suppose se repaître d'ordures; —சீலை linge sale;—நாறி salope,personne—,femme sale,—malpropre, l'arbre பீநாறி; —ப்பல்லன் homme qui a les dents sales; —ப்பாண்டம் vase malpropre,—d'ordure,—puant, (et par métaphore) le corps, composition qui pue;—ப்பிணம் corps—,cadavre sale,—infect;—ப்பிணமாய்நாறுகிறது puer comme un cadavre infect.

ஊத்து,enveloppe—cosse de cardamome.

ஊபம், *P.* யூபம்.

ஊமச்சி, espèce de moule, ou d'huître,—de limaçon, d'escargot.

ஊமணுமூஞ்சி, (ஊமணை), vilaine figure.

ஊமணை, chose difforme, mutisme, ce qui a un visage muet, homme lent, stupide.

ஊமணைச்சி, (ஊமணை), femme laide.

ஊமணையன், (*id.*), homme laid.

ஊமத்தம், ஊமத்து, ஊமத்தை, ஊமத்தஞ்செடி, (ஊ, மத்தம், மத்தை), stramoine, ou datura, plante très-narcotique et médicinale (l'adjectif est ஊமத்தம்): ஊமத்தங்காய் pomme épineuse, son fruit; ஊமத்தம்பூ sa fleur; ஊமத்தங்கூகை sorte de grand hibou.

ஊமல், noyau de palmier dont on a oté les racines (venues après sa mise en terre): ஊமற்கச்சி, ஊமற்பாதி la moitié—, moitié d'un tel noyau.

ஊமன், *pl.* ஊமனர், (ஊமை), muet, hibou.

ஊமாண்டி, (ஊமை, ஆண்டி), muet.

ஊமை, mutisme, muet, mangouste, espèce d'instrument de musique: —க்கட்டு, —கட்டி abcès ou furoncle qui ne mûrit pas, qui ne paraît pas au dehors; —க்காடை caille muette; —த்தனம் mutisme, état de muet; —த்தேங்காய் coco qui ne résonne pas; —ப்பயில் langage de muet,—par signe,—de la main; —யெழுத்து lettre muette; —விளையாட்டு espèce de colin-maillard, —de jeu où l'on ne parle pas et où un des joueurs à les yeux bandés: என்னாள்களெல்லாமூமைகண்டகனாப்போலப்பழுதாயின mes jours sont perdus comme les rêves d'un muet.

ஊமைச்சி, (ஊமை), muette. ‖ *V.* ஊமச்சி.

ஊமையன், (ஊமை), muet.

*ஊம், (hoûm), particule qui exprime le consentement, oui, silence: ஊமெனுமூஞ்சி figure laide, —silencieuse; ஊமென்கவில்லை il ne dit mot,—dit pas même *oum*.

ஊம்பல், ஊம்புதல், *n.v. du suiv.*

ஊம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.n.* sucer, sugere semen vel pollui in ore alterius. (mot et action infâme).

ஊய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v.n. et* ஊய்ந்து *ou* ஊய்ஞ்சுபோகிறது, mourir de la peste, se gâter.

ஊய்தல், *n.v. du préc.* corruption, mort causée par le peste.

ஊரப்பார்க்கிறது, ஊரப்பார்த்தல், (ஊருகிறது), faire des enchantement pour faire marcher en se traînant.

ஊரல், *opt. et n.v. d'*ஊருகிறது, action de ramper...friction, coquillage, poisson à coquille, humidité, plaie qui sèche, verdeur.

ஊரவர், *V.* ஊரார்.

*ஊரவியன், (oûravya), *V.* ஊருசன்.

ஊரற்க, *imp. nég. d'*ஊருகிறது.

ஊரற்பதம், (ஊரல்), cuisson—, température modérée.

ஊரற்புண், (*id.*), plaie qui se sèche.

ஊரா, ஊராத, *part. nég. d'*ஊருகிறது, qui ne rampe pas.

ஊரன், (ஊர்), chef d'un bourg ou village en pays cultivé.

ஊராண்மை, (*id.* ஆண்மை), haut fait, action faite par une force extraordinaire.

ஊராளி, (*id.* ஆளி), magistrat de la ville, homme d'une certaine caste

ஊரான், *pl.* ஊரார், (ஊர்), habitant d'une ville, d'un village, citoyen, magistrat, chef de ville ou de village, prochain, autrui: ஊரார்கையிற்கொடுக்கிறது remettre entre les mains d'un autre; துஷ்டப்பிள்ளைக்குஊரார்புத்திசொல்லுவார்கள் l'enfant méchant sera corrigé par les chefs du villages; ஊரார்பெண்சாதிக்காசைப்படுகிறது désirer la femme de son prochain; ஊராருடைமைக்குப் பேராசைகொள்ளுகிறது convoiter le bien d'autrui.

ஊரி, (ஊருகிறது), chose qui rampe, limaçon, escargot, coquillage, enfant, âge tendre, nuage.

ஊரிலிகம்பலை, (ஊர், இலி, கம்ப

கை), trouble, sédition, révolte.

ஊரின்னிசை,(ஊர்), le 57me des பிரபந்தம்,il contient 70 ou 90 இன்னிசைவெண்பா et finit par le nom de la ville du héros de cette pièce de poésie.

*ஊரு,1° (oûrou), cuisse. 2° crainte,sangsue.3° *imp.et part.d'*ஊருகிறது:—கால் limaçon,escargot,coquillage, conque.

ஊருகிறது,*ou* ஊர்கிறது, ர்ந்தேன்,ருவேன்,*ou* ர்வேன்,ரு,*ou* ர்,ர,*v.n. et a.*ramper,se traîner,se répandre, s'étendre, monter sur,aller à cheval,conduire,frotter:ஊர்ந்துபோகிறது ramper,se traîner,aller en rampant.

*ஊருசன்,(ஊரு, சம்), un marchand,un vaïsien,un homme né (selon la fable) des cuisses de Brama.

ஊருடை, ஊருடைமுதலியார், (ஊர்,உடை), l'arbre முருங்கை.

ஊருணி, (ஊர், உண்கிறது), puits—, mare—, étang ou réservoir de village, où tous les habitans ont droit de puiser, *litt.*ce que boit le village: —நீர்நிறைந்தற்றேயுலகவாம்பேரறிவாளன்றிரு les richesses du sage sont recherchées par tout le monde comme un étang plein d'eau commun à tout un village.

ஊருதல்,ஊருகை,*n.v. d'*ஊருகிறது.‖ *V.* ஊர்தல்.

ஊர்,1° bourg,village,ville, pays, contrée, halo, cercle autour du soleil et de la lune.2° *imp. et part. de* ஊருகிறது, rampant: ஊருக்குப்போகிறது aller à la ville, faire un voyage: ஊருடன்கூடிவாழ் vis en bonne intelligence et sois heureux avec tes concitoyens; ஊருடன்பகைக்கின்வேருடன்கெடும் celui qui est en discorde avec ses concitoyens périra entièrement (*litt.*avec ses racines), ஊரெல்லை limites—, bornes de village, de ville; ஊரெழுச்சி les habitans se lever ou se soulever en masse, ensemble; ஊரேபோகிறது retourner à la ville, au village; ஊரோச்சம் toute la bourgade être capable de parler; ஊரோடிருக்கிறது être à la ville, à la maison; ஊரோடேபோய்ச்சேர்ந்தான் il est rendu chez lui, il est arrivé dans son pays; ஊர்கூடுகிறது,—கூடுதல் les habitans—,les citoyens se rassembler; —கூடிச்செக்குத்தள்ளவேண்டுமா faut-il que tout le village ou toute la ville se rassemble pour faire tourner le moulin à huile *i.e.* pour une bagatelle,*prov.*;—கூட்டியழைக்கிறது convoquer les gens du village,—de la ville à une assemblée; —கோலம் (ou plutôt;)—க்கோலம் entrée solennelle d'un roi, d'un gourou etc.,. dans une ville ou un village; procession de nouveaux mariés par la ville ou le village:—க்கோலம்வருகிறது faire cette entrée ou cette procession; —க்கதை nouvelle—, bruit de la ville, —du village, nouvelle incertaine, vaine rumeur;—க்குருவி passereau; —வாயைமூடஉலைமூடியில்லை le couvercle du pot au riz ne suffit pas pour fermer la bouche du peuple.

ஊர்கிறது, *V.* ஊருகிறது.

ஊர்கோள், (ஊருகிறது, கோள்), ஊர்கோண்மண்டலம், ஊர்கோள்வட்டம், halo ou cercle autour du soleil ou de la lune. [கார்த்திகை.

*ஊர்ச்சம், (oûrdja), le mois de

*ஊர்ச்சிதம், (oûrdjita), solidité, fermeté,pouvoir,force, persévérance;—பண்ணுகிறது confirmer,affermir,fortifier,exalter,prôner: அவனையந்தவுத்தியோகத்திலே ஊர்ச்சிதம்பண்ணினார்கள் on l'a confirmé ou maintenu dans cet emploi.

ஊர்தல்,*n.v.d'*ஊருகிறது, action de ramper etc...extension,étendue.

ஊர்தி,(ஊருகிறது), 1° monture, voiture,moyen de transport, comme bœuf,cheval, éléphant, palanquin, char,voiture.2° tu as rampé,rampe.

*ஊர்த்தம்,(oûrddha), une des 16 sectes de Siven.‖ *V.* ஊர்த்துவம்.

*ஊர்த்துவகம், (ஊர்த்துவம், ga *qui va*), montée,action de monter, de s'élever:ஊர்த்துவகபுரம் la vil-

le de அரிச்சந்திரன் qu'on prétend suspendue dans l'air.

*ஊர்த்துவம், (oûrddhva), dessus, le haut, direction—, regard en haut, ce qui tend— est tourné ou regarde en haut: ஊர்த்துவகதி regard—, marche en haut, montée, paradis; —காயம் corps, partie supérieure du corps; —தேவன் Vichnou, le prétendu dieu supérieur; —பாதம் l'oiseau fabuleux à 8 pieds; —புண்டரம் ligne perpendiculaire ou diagonale portée sur le front par les Vichnouvistes; —முகம் tête levée, visage élevé en haut, le dessus du visage; —ராசி signe ascendant; —லிங்கன், (இலிங்கம்), Siven; —லோகம், V. தேவலோகம்.

ஊர்நேரிசை, (ஊர்), le 59ᵉ des பிரபந்தம், pièce de poésie de 50, 70 ou 90 strophes de நேரிசைவெண்பா sur la ville du héros que l'on chante.

ஊர்பவை, V. ஊர்வன.

ஊர்புல், ஊர்புல்லு, (ஊர்), herbe rampante, l'herbe cyperus pangorei.

ஊர்பூரவாகனி, (*id.*), celle qui a pour monture le cent-pieds rampant, *i.e.* Saratchouvadi.

ஊர்ப்பகை, ஊர்ப்பழி, (*id.*), haine de ses concitoyens, ou des habitans du lieu qu'on habite.

ஊர்ப்புகைச்சல், (*id.*), apparence de couleur de fumée.

ஊர்ப்புரளி, (*id.*), révolte, trouble dans un village ou une ville.

ஊர்ப்புலம், (ஊர்), ricin, il se trouve ordinairement autour des villa- [ges.

ஊர்மச்சி, *P.* ஊமச்சி.

ஊர்மனை, (ஊர்), maison, habitation.

ஊர்மன்று, (*id.*), assemblée du village ou de la ville, maison commune. [anneau.

*ஊர்ம்மிகை, (oùrmmika), flot,

ஊர்வலம், (ஊர்), entrée solennelle ou procession des nouveaux mariés, d'un gourou etc., dans un village ou une ville en commençant par la droite: — வருகிறது faire cette procession.

ஊர்வது, *pl.* ஊர்வன, ஊர்வனவு, (ஊருகிறது), reptile, ce qui rampe, être—, animal rampant.

ஊர்வெண்பா, (ஊர்), le 60ᵐᵉ des பிரபந்தம், pièce de poésie de 10 strophes de வெண்பா à la louange d'une ville ou de la ville, de son héros.

*ஊலுகம், ஊலூகம், (oûloûka), hibou. [ஷம்.

*ஊழகம், ஊழம், *P.* ஊஷகம், ஊ

ஊழலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v.n.* (ஊழல்), maigrir, s'éventer, se corrompre, se gâter et prendre une mauvaise odeur.

ஊழல், chose mauvaise, —gâtée, défectueuse, enfer, puanteur, mépris, dédain: ஊழலத்தி arbre médicinal; — க்குடிவாழ்க்கை, lésinerie, ménage malpropre; — நாற்றம் mauvaise odeur.

ஊழி, éternité, long temps, fin du monde, temps de la vie, le temps de la vie ou l'âge de Brama, terre, destin, un démon; —காலம் éternité, temps de la fin du monde; —க்காய்ச்சல் peste, contagion; —க்கால் vent de la fin du mondo; —த்தீ le feu qui doit consumer et détruire le monde; —நாள் dernier jour, jour de la fin du monde, long temps; —நாள்வாழ்க puissiez-vous vivre long-temps heureux; —நோய் épidémie, peste, maladie contagieuse; — பெயரினும் ஊக்கமதுகைவிடேல் quand même le monde périrait ne vous déconcertez pas; —யுள்ள éternel; —யுள்ளகாலம் l'éternité, *ou* —யுள்ளதனையும், — யுள்ளளவும் pendant toute l'éternité; ஊழியூழிகாலம் l'éternité; உனக்கூழிவர puisses-tu mourir!

ஊழியம்; service, état—, qualité de domestique, office, fonction: —செய்கிறது, —பண்ணுகிறது servir, être au service de, remplir une fonction; —செய்விக்கிறது faire servir, —remplir une fonction; —செய்வித்துக்கொள்ளுகிறது être servi; ஊழியக்காரன், *f.* ஊழியக்காரி ou

ஊழியன், (ஊழியம்), serviteur, domestique.

ஊழைக்குருத்து, basilic.

ஊழ், 1° haine, antiquité, règle, coutume, usage, soleil, clarté—, rayons du soleil, nature, caractère, tempérament, disposition, destinée, destin, fin du monde, fin. ‖ *V.* ஊழ்வினை. 2° *imp. et part. d'* ஊழ்க்கிறது; —த்துணை femme, compagne de la destinée du mari; —முறை destinée, prédestination, ancien usage, raison—, règle antique; —விதி destinée, décret du destin; —வினை, actions passées,—antérieures, ou (selon les gentils) d'une vie précédente dont on doit recevoir la récompense ou le châtiment; —வினைப்பயன் conséquence des actions susdites, bien ou mal qu'on éprouve en conséquence des actions d'une vie précédente (au dire des gentils.)

ஊழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *v.a. et n.* convenir, considérer, penser, tomber, se gâter, passer le juste tempérament, plier, fleurir, mûrir, vieillir, se faner.

ஊழ்த்தல், *n.v. du préc.* convenance, occasion, considération, pensée, perte, corruption, excès ou défaut dans le juste tempérament, perte d'une occasion, action de plier, chair, viande, chute, fleuraison, maturité, dépérissement.

ஊளன், (ஊளை), renard (le mâle), chacal, chien marron.

ஊளா } ou ஊளிமீன், grand poisson, brochet de mer.
ஊளி }

ஊளான், (ஊளை), renard, chacal.

ஊளுகிறது, ளினேன், ளுவேன், ளு, ள, *v.n.* (ஊளை), hurler, aboyer.

ஊளை, hurlement, aboiement, morve, roupie, mucus du nez, malpropreté, saleté; —கொள்ளுகிறது, —யிடுகிறது hurler, faire grand bruit; —மூக்கன், (மூக்கு), morveux; —மூக்கி morveuse.

ஊளையன், *m.* ஊளைச்சி, *f.* morveux, morveuse, vilain, vilaine.

ஊறணி, (ஊறுகிறது), source, fontaine, étang de source.

ஊறல், *n.v. d'* ஊறுகிறது, action de sourdre, de tremper etc... saumure, marinade, achars, chose qu'on fait confire,—à demi desséchée, imbibition, jaillissement, source, jus, suc, lie: —ஆயிருக்கிறது s'imbiber, boire (l'eau); —த்தாள் papier qui boit; —ப்பாக்கு *ou* ஊறற்பாக்கு noix d'arec qu'on a mise s'imbiber dans l'eau.

ஊறா, ஊறாத, *part. nég. d'* ஊறுகிறது, non trempé, non imbibé, qui ne boit pas; ஊறாததாள் papier qui ne boit pas.

ஊறி, *gér du même.*

ஊறு, 1° *imp. et part. d'* ஊறுகிறது. 2° action—, sens du toucher, tact, sensation, obstacle, détresse, meurtre, mal, tort, blessure, cicatrice: ஊறுஅ, *V.* அஷ்டவூறு; இடையூறு obstacle qui survient au milieu d'une affaire; —காய் fruits confits, achars; —நீர் eau de source; —புண் plaie qui se ferme; —வைக்கிறது, —வைத்தல் mettre obstacle, empêcher, blesser, imprimer la marque des coups, laisser des cicatrices.

ஊறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* jaillir, sourdre, sortir (*v.g.* l'eau ou une source de terre), l'eau croître ou augmenter, s'imbiber, tremper, être mouillé, boire (le papier etc...) se confire, le jus pénétrer, venir de différens côtés, se réunir, les chairs se réunir et reprondre: ஊறவைக்கிறது mettre tremper, faire confire; ஊறிக்கொண்டிருக்கிறது tremper; ஊறிற்று cela a trempé; வாயூறுகிறது l'eau venir à la bouche; இறைத்தகிணறூறுமிறையாதகிணறூறாது tire-t-on l'eau d'un puits? elle sourd, il n'en est pas ainsi du puits dont on ne tire pas l'eau. *prov.* plus on donne et plus on reçoit; தொட்டனைத்தூறுமணற்கேணிமாந்தர்க்குக்கற்றனைத்தூறுமறிவு plus on creuse dans le sable plus il vient d'eau, plus les hommes étudient plus leur intelligence augmente.

ஊறுகோள், (ஊறு), meurtre.

ஊறுதல், *n.v. d'* ஊறுகிறது.

ஊறுபாடு,(ஊறு),obstacle,plaie, tort,dommage,perte: ஊறுபாடுநாலு les 4 manières de blesser,savoir: எறிதல் jeter ou frapper; குத்துதல் poignarder ou frapper du poing; வெட்டல் couper ou trancher;எய்தல் lancer des flèches.

*ஊற்சிதம்,P.ஊர்ச்சிதம்.

ஊற்றங்கோல்,(ஊற்று, அம்), V. ஊன்றுகோல்.

ஊற்றம், (ஊற்று, அம்), érudition,possession de la science,louange,immobilité,puissance, force, effort,refuge,protection,appui, bâton, source.

ஊற்றல்,*opt.et n.v. d'*ஊற்றுகிறது, action de verser, de vider, de pleuvoir, de sourdre.

ஊற்றாணி,(ஊறு,ஆணி), obstacle,malheur,clou qui assujettit le timon de la charrue.

ஊற்றும்பெட்டி,ஊற்றும்பிள்ளை, (ஊற்று,ஆம்), vessie.‖ V. ஊற்றுப்பெட்டி.

ஊற்றல், la 4me constellation, nasse, panier d'osier pour prendre des poissons,corbeille pour couvrir des poulets:—கவிக்கிறது, — போடுகிறது couvrir des poulets avec cette corbeille,placer—,mettre une nasse

ஊற்றி,*gér.d'*ஊற்றுகிறது.

ஊற்று,*pl.*ஊற்றுகள்,*ou* ஊற்றுக்கள்.1° (ஊறுகிறது), source, fontaine, humidité qui s'exhale, filtration de la terre en temps de pluie. 2° (ஊன்றுகிறது), bâton (pour s'appuyer), 3° *imp.et part. de* ஊற்றுகிறது:ஊற்றுக்கண் ouverture—, trou—, orifice d'une source; —க்குழி fontaine, trou fait dans le lit d'une rivière—, trou creusé pour avoir de l'eau; —க்குழிவெட்டுகிறது creuser une fontaine, un trou pour avoir de l'eau; —க்கோல் bâton (pour s'appuyer); —நீர் eau de source; —ப்பட்டை espèce d'écorce d'arbre dont on se sert pour puiser et verser l'eau pour l'irrigation;—ப்பூ (ஊற்றும்,பூ), pulpe du coco dont on a exprimé l'huile;—ப்பெட்டி boite dans laquelle on exprime l'huile, ou de laquelle on la verse; —ப்பெயர்கிறது, ப்பெயர்தல் la source se détourner; —மரம் arbre qui exprime l'huile dans un moulin;ஊற்றெடுக்கிறது une source se former,creuser de manière á faire sourdre l'eau.

ஊற்றுகிறது,ற்றினேன், ற்றுவேன்,ற்று,ற்ற,*v.a.et n. de* ஊறுகிறது,verser,répandre, vider, jeter dehors,exprimer l'huile de ricin(aprés que le noyau a été broyé et bouilli), jaillir,pleuvoir: ஊற்றிப்போடுகிறது vider,jeter dehors,—ce qu'il y a dedans.

ஊற்றுண்கிறது, ஊற்றுண்ணல்,(ஊற்றுகிறது, உண்கிறது), être vidé,versé,répandu,dissipé,mourir: இந்தக்கலயத்தி னெண்ணெயெல்லா மூற்றுண்டுபோயிற்று toute l'huile de ce vase s'est répandue, s'est perdue.

ஊற்றுதல், *n.v. d'*ஊற்றுகிறது, action de verser etc..,effusion, distillation,issue,sortie.

ஊனகத்தண்டு, (ஊனம்), scarabée noir,une des 120 sortes d'உபரசம். [l'œil.

ஊனக்கண், (*id.*), tache—, mal á

ஊனமானம், (*id.*), honneur et déshonneur.

*ஊனம்,(oûna), manque, défaut, privation,perte,mutilation, déshonneur,abjection, jus,jus de viande:—ஆயிருக்கிறது être mutilé, estropié, perclus; —உள்ளவன், ஊனவாளி, (ஆளி) *et*

*ஊனன், (ஊனம்), homme mutilé,estropié, perclus d'un membre, qui a un défaut corporel.

ஊனுங்கொடி,plante qui s'entortille,—grimpante dite convolvulus racemosus.

*ஊனுயம், (ஊனம், âya), défaut, faute,artifice:—பிடிக்கிறது trouver à redire; என்வார்த்தையிலெப்போதுமூனுயம்பிடிக்கிறன் il trouve toujours á redire à mes paroles.

ஊனுன், ஊனுன்கொடி, V. ஊனு

ங்கொடி. [nivore; cornassier.
ஊனுகர்,(ஊன், நுகர்கிறது),car-
ஊனுருக்கி, (*id.* உருக்குகிறது), phthisie,consomption.
ஊனொட்டி,(*id.*ஒட்டுகிறது),chair d'உடும்பு.
ஊன்(ஊ), chair,viande,graisse, moelle, excroissance, chair baveuse, incrustation formée sur une plaie: —தள்ளுகிறது (une excroissance) se former,croître; —விற்போர் marchands de viande,bouchers,poissonniers; ஊனைக்குறித்தவுயிரெல்லாம் நாணைன்னும் நன்மைகுறித்தது சால்பு la vie dépend du corps, la perfection dépend de la modestie.
ஊன்ற,*inf.d'*ஊன்றுகிறது. [று.
ஊன்றல்,*n.v.et opt. d'*ஊன்றுகிற
ஊன்றி, 1° serpent, sorte de serpent. 2° *ger.de* ஊன்றுகிறது.
ஊன்று,*imp.et part. d'*ஊன்றுகிறது:—கால் étai, appui, support;—கோல் bâton,bâton pour s'appuyer, étai.
ஊன்றுகிறது, நினேன், றுவேன், று, ற,*v.a.et n.*s'appuyer,s'enfoncer, être appuyé sur, insister, placer,fixer,ficher, enfoncer,planter, mettre en terre, imprimer, affermir, consolider, fortifier, appuyer,soutenir, apaiser, pousser, jeter, pousser des racines, s'enraciner, penser: ஊன்றக்கட்டுகிறது fortifier, édifier, bâtir solidement;—க்கட்டுதல் édification, construction solide; —க்கொடுத்ததடி யென்னுச்சியையுடைக்கிறது le bâton que j'ai donné pour s'appuyer me brise la tête, *i.e.* on me rend le mal pour le bien, *prov.* —ப்பட்ட fixé, appuyé, consolidé; —ப்பட்டநினைவு idée fixe,— arrêtée, résolution prise; ஊன்றிக்கேட்கிறது faire diverses questions,écouter attentivement; — க்கொள்ளுகிறது s'appuyer sur; — ப்பிடிக்கிறது s'appuyer sur, tenir ferme, persévérer dans une entreprise; —ப்பெய்கிறது pleuvoir continuellement; —ப்பேசுகிறது parler fortement, avec force, parler en appuyant sur chaque syllabe,insister sur;—ப்போடுகிறது,—வைக்கிறது fixer, établir solidement, faire tenir ferme; ஊன்றின,*part:* fixé,appuyé,soutenu,sur lequel on s'appuye *ou* l'on appuye: சுவரின்மே லூன்றிக்கொண் டிருக்கிறுன் il est appuyé sur le mur; இந்தநியாயத்தி லூன்றிப்பேசு insiste sur cette raison,fais valoir cet argument.
ஊன்றுதல்,*n.v.d'*ஊன்றுகிறது.

எ

எ, 1° l'é bref, nommé எகாரம், 7me voyelle de l'alphabet tamoul. Quand il s'unit à une consonne il est remplacé par ce caractère (ெ) dit கொம்பு ou சுழியாதகொம்பு,*i.e.* combou non tourné. Cette lettre n'existe point en Sanscrit,mais dans certains mots tirés de cette langue on la met au lieu de அ ou de ய initial.*Ex.* செபம், *P.* சபம் prière; செயம்,*P.*சயம்,victoire;செகம்,*P.*சகம் monde;செந்து, *P.* சந்து animal;எத்தனம், *P.* யத்தனம் instrument;எக்கியம்,*P.*யக்கியம் sacrifice. 2° lettre interrogative qui se met au commencement des mots. *Ex.* எவன் qui?என்ன quoi?எந்த quel?எங்கே où? Elle double la consonne suivante et prend deux வ்வ euphoniques devant les voyelles, comme les lettres அ,இ,et உ. *Ex.* எப்படி comment?எம்மனிதன் quel homme? எவ்விடம்,(எ,இடம்), quel lieu, où? 3° flèche. 4° en nombre எ vaut 7, [sept.
எஎ,*int.de mépris.* eh!hé!
எகரம், எகாரம், (எ), la lettre é [bref.
எகிறது.,*P.*எஃகுகிறது.
எகினம்,எகின்,cygne,tamarinier, manguier à fruits aigres, chien, espèce de cerf dit கவரிமா, l'arbre அழிஞ்சில். ‖ *V.* நீர்நாய்.
எகு, *V.* எஃகு, acier....
எகுன்று.l'arbrisseau குன்றி.
எக்கச்சக்கம்,எக்கச்செக்கம், désordre,confusion, trouble, incohérence,inconvenance,injure, paroles inconvenantes,—à tort et à travers:

—சொல்லுகிறது parler à tort et à travers; —பண்ணுகிறது faire à tort et à travers, mettre en désordre; —ஆய் en désordre, confusément; எக்கச்சக்கக்காரன் ou

எக்கச்சக்கன், (எக்கச்சக்கம்), perturbateur, qui met tout en désordre.

எக்கண்டம், (எ, கண்டம், ou P. அகண்டம்), ensemble, totalité, tout entier, non composé de parties: எக்கண்ட, எக்கண்டமான entier, tout; —ஆனபீரங்கி canon tout d'une pièce; —ஆனபலகை planche entière; —ஆனபுடவை pièce de toile entière, ou d'un seul tissu; —ஆய் en entier, entièrement, d'une seule pièce; —ஆய்நெய்கிறது tisser en une seule pièce; —ஆய்வீங்கிறது enfler partout; எக்கண்டமும் பிழையாயிருக்கிறது être partout rempli de fautes

எக்கரணம், எக்கரவம், mugissement, mugissement (du bœuf avant d'en attaquer un autre): —போடுகிறது mugir ainsi, mugir.

எக்கர், (எக்கல்), mot couvert, langage bas et inconvenant, sable, ce qui est jeté sur le rivage, effusion, faire monter en haut.

எக்கல், *n.v. et opt. d'*எக்குகிறது, action de monter,... constipation, combat, contraction, rétrécissement, ce qui est jeté sur le rivage comme le sable, saletés que la mer ou les fleuves rejettent ou charrient, effusion: —வீசுகிறது rejeter sur le rivage; ஆற்றெக்கல் sable—, saletés charriées par une rivière; என்கொல்லைமுழுதுமாற்றெக்கல் மூடிப்போட்டது mon champ est couvert en entier par le sable que la rivière y a jeté. [ce, orgueil, ostentation.

எக்கழுத்தம், எக்கழுத்தல், arrogan-

எக்களிக்கிறது, எக்களித்தல், P. அக்களிக்கிறது, அக்களித்தல், se réjouir beaucoup, être ravi de joie.

எக்களிப்பு, P. அக்களிப்பு, grande joie, ravissement.

எக்காலம், (எ, காலம்), quel temps? quand? எக்காலமும், எக்காலத்திலும் toujours, en tout temps, en quelque temps que ce soit, en toute occasion.

எக்காலும், (எ, கால், உம்), toujours, en tout temps, en toute occasion.

எக்காளம், எக்காளை, 1° trompette. 2° P. எந்த, காளம்: —ஊதுகிறது sonner de la trompette, trompeter.

*எக்கியம், P. யக்கியம், un des principaux sacrifices des payens: —பண்ணுகிறது, —வளர்க்கிறது offrir ce sacrifice. [வீதம்.

*எக்கியோபவீதம், V. யக்கியோப

எக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a.* monter, se tenir sur la pointe des pieds pour atteindre, se hausser, s'imprimer, s'enfoncer, combattre, tarir, se serrer—, resserrer le ventre, constiper, se resserrer, se réunir, répandre, se dessécher, décroître d'un côté et faire le croissant: எக்கிப்பார்க்கிறது regarder en se tenant sur la pointe des pieds.

எக்குகை, எக்குதல், *n.v. du préc. V.* எக்கல்.

எக்குவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. du même.* faire rétrécir, —resserrer le ventre...

எக்கை, (எ, கை), quelle main?

எஃகம், javelot, trait, arme qu'on lance, roue, cercle. [*de* எஃகுகிறது.

எஃகல், எஃகுதல், எஃகுகை, *n. v.*

எஃகு, 1° (எஃகம்), acier, arme (en général), dard, javelot, roue, pointe, tranchant, modestie, retenue, 2° *imp. et part. de* எஃகுகிறது: —கோல் arc pour carder ou nettoyer le coton, etc...

எஃகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.a.* carder la laine ou le coton, atteindre, monter, rencontrer, rendre petit, —fin, —délicat, élever—, prendre en haut.

எஃகுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. d'*எஃகுகிறது, faire carder.

எங்கடா, எங்கடி, (எங்கு, அடா, அடி), eh! bien, gueux ou gueuse, où est-ce ?

எங்கண், (எ, கண்), quel lieu, où?

எங்கத்து, எங்கத்தை, எங்கத்தை

ய,(எங்கு), *adj*.d'où?de quel lieu? de quel pays?—வார்த்தை de quel pays est ce mot?—மனுஷன் d'où est cet homme?

எங்கள், *obl.de* யாங்கள் *ou* நாங்கள், எங்களுடைய, *gén*. எங்களுக்கு, *dat*.எங்களை *acc*... notre, de nous, à nous, nous: எங்களிரத்தம் notre sang; எங்களுக்காக, *ou* எங்களுக்கு pour nous.

எங்கு,(எ), quel lieu?où?எங்கே où? en quel lieu? எங்கும், எங்கேயும் partout,en tout lieu; எங்கும்வியாபித்திருக்கிறது être présent partout; எங்கேயாகிலும் en quelque lieu que ce soit,partout où;*ou* எங்கேயானாலும்,எங்கேயிருந்தாலும் en quelque lieu qu'il soit; எங்கெங்கே—,எங்கேபோனாலும் en quelque lieu qu'on aille; எங்கேபார்த்தாலும் de quelque côté qu'on regarde; எங்கே போகிறாய் où vas-tu? எங்கேயிருந்து—, எங்கிருந்துவந்தாய் d'où viens-tu?அதெங்கேயிதெங்கே où est celà,où est ceci? ces deux choses sont fort différentes l'une de l'autre; நீரெங்கேபோகிறீரோ அங்கேநானும்வருவேன் j'irai là où vous irez,je vous suivrai partout où vous irez.

எங்ஙனம்,எங்ஙன்,எங்ஙனே, (எ,ஙனம்), quel lieu?quelle manière? où? comment?

எசமாட்டி, எசமானி, எசமானினி,(*f.de* எசமான்),maîtresse,dame, propriétaire.

*எசமானன்,எசமான்,*pl*. எசமான்கள், எசமான்மார்கள் (யசமானன்), maître,chef,seigneur, propriétaire,mari,celui qui emploie un sacrificateur et paie pour le sacrifice.

*எசமானிக்கை, (எசமானன், ikâ), qualité de maître,maîtrise,supériorité,primauté.

எசம்,nerf,artère.

எசலாட்டம்,*P*.இசலாட்டம்.

எசுரு, எசுருவேதம், (யசுரு), l'Ézour-vêdam, le 2me des 4 vêdams des Hindous. [தம்.

*எசுர்,(*id*.),le 2me des 32 உபநிஷ

எச்சம், 1° *(yadjna), sacrifice:எச்சதேவன் dieu du sacrifice. 2° (எஞ்சுகிறது), reste, restant, défaut, manque, excrément (d'oiseaux, de rats, de lézards etc...) postérité, enfant, chose:—இடுகிறது salir de ses excrémens; —இல்லாத sans défaut; எச்சச்சொல் ellipse, mot auquel il manque un nom-un verbe-la conjonction உம்-un mot-une particule disjonctive-la particule என-une négation-une liaison-un signe etc.., mot qui demande après lui soit un nom (*v.g*. le பெயரெச்சம் ou participe),soit un verbe(*v.g*.le வினையெச்சம் ou gérondif,infinitif...)En grammaire on compte 2 எச்சம்,savoir: le பெயரெச்சம் ou le mot auquel manquent les propriétés du nom, telles que le genre,le nombre et le cas,ou auquel il manque un nom auquel il puisse se rapporter: c'est le participe; et le வினையெச்சம் ou les mots auxquels manquent les propriétés du verbe, telles que le nombre, la personne, et le temps: c'est l'infinitif,le gérondif et le conditionnel en ஆல் ou இல்; ces mots demandent un verbe, pour compléter, le sens. En outre on compte 8 défauts du corps, *V*.அஷ்டவெச்சம்.

எச்சரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,*v.a*.avertir,prévenir,précautionner, donner à entendre, faire souvenir, —allusion, mentionner légèrement,donner l'éveil: எச்சரித்துவைக்கிறது avertir d'avance;—க்கொள்ளுகிறது être sur ses gardes.

எச்சரிக்கை, எச்சரிக்கை,*n.v. du préc*.précaution, circonspection, attention,intention,admonition, avis, garre-garre, espèce de பிரபந்தம், chant finissant par le mot எச்சரிக்கை qu'on chante dans les pagodes et devant les grands pour attirer l'attention et le respect: —ஆயிருக்கிறது être sur ses gardes, prendre garde;—ப்படுகிறது,—ப்பட்டிருக்கிறது être averti;—க்காரன், —யுள்ளவன் homme circonspect.

எச்சரித்தல்,எச்சரிப்பு,*n.v.du* mé-

me, avertissement, avis, monition.

எச்சவாய்,(எச்சம், வாய்), l'anus, le derrière,(mot modeste).

எச்சன்,(எச்சம்), le dieu—,la divinité principale du sacrifice.

எச்சவநுமானம், (எச்சம், அநுமானம்), conséquence des restes, conclusion d'après les restes; ainsi en voyant de l'eau dans un torrent conclure qu'il a plu dans les montagnes.

எச்சிலன்,(எச்சில்), avare.

எச்சில், restes (laissés par quelqu'un sur son assiette etc.), miettes de pain—, grains de riz tombés ou épars où l'on a mangé, salive, crachat, chose dégoûtante: —ஆகிறது devenir dégoûtant, —les restes d'un autre, ou de la même condition; —ஆக்குகிறது rendre dégoûtant, réduire des alimens à l'état de restes en les touchant avec la main ou la cuillère qu'on a portée à la bouche, ou en y mêlant des restes d'un autre, cracher dans la maison; —இலை feuille sur laquelle on a mangé; —உமிகிறது, —உமிழ்கிறது cracher; —கலக்கிறது manger ce qu'un autre a laissé dans son assiette, son plat, ou sa feuille, manger dans le même plat (ce que font l'époux et l'épouse le jour de leurs noces); —காறியுமிழ்கிறது tirer un crachat de son estomac et le cracher; —துப்புகிறது cracher; —மாற்றுகிறது ou எச்சிற்சுத்தஞ்செய்கிறது nettoyer la place ou quelqu'un a mangé;—வாய் bouche non lavée après le repas; எச்சிற்கலை feuille sur laquelle on a mangé; எச்சிற்கலப்பு l'action ou la cérémonie de manger dans le même plat;—படுகிறது être souillé par des crachats, *V.* எச்சிலாகிறது; —பருக்கை restes de quelqu'un,—de ce qu'il a mangé; —பேய் diable qu'on prétend manger les restes; எச்சிற்கிதம்பாடுகிறது, (எச்சிற்கு, இதம்) consentir pour un rien à quelque chose de mauvais.

எச்சு,(*télinga*), préférence, excellence, augmentation, accroissement, clef haute, ton élevé (en musique), instrument de musique: அவன்பாடுகிறதிலெ எச்சுமெத்த il chante trop haut, l'opposé est தக்கு.

எஞ்சணி, (எஞ்சும், அணி), ellipse, mot sous-entendu.

எஞ்சல், *opt. et n.v.* d'எஞ்சுகிறது, manque, défaut, diminution, rétrécissement, excès.

எஞ்சிய, *part.* d'எஞ்சுகிறது, qui manque, sous-entendu: —சொல்லினெய்தக்கூறல் remplir selon les règles de l'art les lacunes laissées dans quelqu'ouvrage, sorte de trait d'esprit.

எஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.n.* manquer, être sous-entendu, diminuer, être de moins, se rétrécir, abonder, être de reste: எஞ்சிநிற்கிறது être sous-entendu.

எஞ்சுமுரை,(எஞ்சுகிறது, உரை), explication qui supplée—développe ce qui est sous-entendu.

எஞ்ஞான்றும், (எ, ஞான்று, உம்), toujours.

எடா, எடாத, *part. nég.* d'எடுக்கிறது: எடாத எடுப்பு chose importante, entreprise non commencée, —dont on ne doit pas se charger.

எடு, *imp. et part.* d'எடுக்கிறது:—கூலி port, salaire pour le transport.

எடுக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், டு, டுக்க, *v.a.* lever, soulever, relever, élever, bâtir, emporter, prendre, enlever, se charger de, ravir, porter, soutenir, peser, commencer, entreprendre, acheter, acquérir, gagner, ramasser, recueillir, amasser, cueillir, séparer, démêler, bâtir, prononcer comme lettre dure, éveiller, marquer une place, choisir, recevoir, accepter, embrasser (une religion), prendre un masque, ôter, éloigner, détruire, supprimer, tirer, creuser, citer, désigner l'endroit, convenir, s'accorder, s'élever, arriver: மனித ou மநுஷ அவதாரம்— prendre la nature humaine, se faire

homme; வியாபாரத்தொழில் —s'adonner au commerce; ஆலயம்—bâtir un temple,—un édifice; விழுந்தவனை—relever un homme tombé; இலக்கியம் —citer un exemple; பெட்டியிலிருந்தபணத்தையெடுத்தான் il a pris l'argent qui était dans le coffre; யானைதும்பிக்கையினுலே பணத்தையெடுக்கும் l'éléphant prendra un fanon avec sa trompe; சாராயத்தா லிலாகிரியெடுக்கும் de l'arack vient l'ivresse, l'arack cause l'ivresse; இந்தப்பொருளை யெந்தக்கடையிலெடுத்தாய் dans quelle boutique as-tu acheté cet objet; எடுக்கப்படாத qu'on ne peut prendre,— emporter; சோற்றிலிருக்கிற கல்லெடுக்கமாட்டாதவன் மோகனக்கல் தாங்குவானோ celui qui ne peut ôter les pierres qui sont dans le riz cuit, pourrait-il porter les dalles qui servent de linteaux aux portes des pagodes? *prov.* celui qui est incapable de faire une chose facile, pourra-t-il être chargé d'affaires considérables?

எடுக்குதல், எடுக்குகை, *n. v. du préc.*

எடுத்த, *part. de* எடுக்கிறது:—படி selon l'occurrence, —qu'il avait entrepris ou promis;—மொழியினெய்தவைத்தல் citer un ou plusieurs exemples qui conviennent à la règle dont on parle.

எடுத்தடிமடக்கு, (எடுத்து, அடி, மடக்கு), vitesse, chose soudaine.

எடுத்தடிவைக்கிறது, (எடுத்து, அடி), un enfant marcher en chancelant, lever et poser les pieds lentement.

எடுத்தல், *n. v. d'*எடுக்கிறது, action de lever, d'éveiller, de porter, de peser etc..., prononciation des lettres dures: —அளவு, —அளவை mesure de pesanteur, poids, pesée; —அளவையாகுபெயர் nom du poids appliqué métaphoriquement á l'instrument avec lequel on pèse. *Ex.* துலாக்கோல் peson, *litt.* la verge du poids dit துலாம்; —உம்மைத்தொகை suppression du mot உம் (et) dans les mesures de pesanteur. *Ex.* ஒன்றேமுக்காற்பலம் un palam trois quarts, au lieu de dire un palam et trois quarts;—ஓசை son—, prononciation d'une des lettres fortes க, ச, ட, த, ப, ற, accent aigu.

எடுத்தன், (எடுத்த), bœuf de charge.

எடுத்தாட்சி, (எடுத்து, ஆட்சி), coutume, usage.

எடுத்தார், *n. app. et* 3me *pers. hon. parf. d'*எடுக்கிறது, ceux qui prennent, ils ont pris: —கைப்பிள்ளை enfant—, homme obéissant à tout ce qu'on lui dit.

எடுத்து, 1° *gér. d'*எடுக்கிறது. 2° *imp. et part. d'*எடுத்துகிறது. 3° fardeau, manière d'enlever, de lever, de charger: —க்கட்டு mensonge;—க்காட்டு exemple, citation;—க்காட்டல்;—க்காட்டுதல், citation d'exemples (conformes à la règle dont on parle); —க்காட்டுகிறது citer des exemples, éclaircir par des exemples; —க்காட்டுவமையணி espèce de figure qui montre le rapport entre un objet et son image réfléchie; —க்கூட்டுகிறது arranger—, rejoindre à peu près ce qui était dérangé: —க்கைநீட்டுகிறது servir de ses propres mains, être serviteur, travailler;—க்கொள்ளுகிறது prendre pour soi,— pour son usage, s'arroger, s'attribuer, s'approprier; —க்கொண்டுபோகிறது emporter; —த்தொடுக்கிறது forger—, inventer (un conte...); — ப்பிடிக்கிறது examiner—, expliquer les divers caractères,—les qualités et les défauts; —ப்பேசுகிறது prendre pour sujet de son discours, parler sur, répondre, parler—, plaider pour, reprendre ce qu'on avait laissé; —ப்போகிறது emporter, enlever, être subjugué, vaincu, surpassé par, (l'eau de l'étang) emporter la digue; —விடுகிறது aider à hausser, à élever, à relever, à soulever quelque chose, relever quelqu'un, exciter, animer; அதையெடுத்துப்பேசினுன் il a parlé sur ce sujet; ஏரிஎடுத்துப்போயிற்று

l'étang a emporté sa digne; அவனு லெடுத்துப்போவேனே serai-je vaincu par lui? l'emportera-t-il sur moi?

எடுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a.* (எடுக்கிறது), faire enlever,—lever, élever, soulever, lever et mettre dessus, charger. [*préc.*

எடுத்துகை, எடுத்துதல், *n.v. du*

எடுத்தேற்றம், எடுத்தேற்றி, (எடுத்து, ஏற்றம், ஏற்றி), être sans liaison, sans union, sans besoin.

எடுபடுகிறது, (எடு), *v.p. d'*எடுக்கிறது, *et* எடுபடுதல், *n.v.* être pris, enlevé, tiré, supprimé, abandonné, être sans refuge, sans fixité, manquer son coup, —son but,—aux règles, être découvert, dévoilé: எடுபட்டவன் vagabond, homme délaissé, enlevé, chassé, instable, sans refuge; எடுபட்டுப்போகிறது être enlevé, élevé, aboli, supprimé, défait, vaincu; உன்னாலே நானெடுபட்டுப்போவேனே serai-je vaincu par toi? அந்தவுத்தியோகமெடுபட்டுப்போயிற்று cet emploi a été supprimé.

எடுபாடு, *n.v. du préc.* suppression, abolition, enlèvement, extraction, redressement, élévation, gloire, instabilité, marche fière,—forcée.

எடுபிடி, (எடு, பிடி), estime, estimation, effort.

எடுப்பல், *n.v. d'*எடுப்புகிறது. 2° *opt. du même*, qu'on lève, qu'on ne lève pas...3° 1re *pers. du fut. d'*எடுக்கிறது, je prendrai.

எடுப்பார், *n. app. d'*எடுக்கிறது, ceux qui lèvent, soulèvent... எடுப்பாரும்பிடிப்பாருமுண்டானால் இளைப்புந் தவிப்பு மெத்தத்தோன்றும் quand on a des gens pour se lever et se soutenir, la fatigue et la langueur se font grandement sentir. *prov.* plus on a ses aises et plus on souffre de la moindre gêne.

எடுப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. d'*எடுக்கிறது, *et* எடுப்பித்தல், *n.v.* faire lever,—hausser,—bâtir, —enlever...

எடுப்பு, 1° *n.v. d'*எடுக்கிறது, élévation, action de lever, —d'élever, —d'enlever.., injure, langage méprisant, plaisanterie, grande estime, orgueil, ce qui se tire. 2° *imp. et part. du suiv.*: எடுப்பாயிருக்கிறது être élevé, —haut; —ச்சாய்ப்பு conduite conforme aux circonstances, se dresser et se courber selon l'occasion, élévation et bassesse, supériorité;—த்தேர் char portatif,—de procession, grand brancard pour porter des statues; ஒருத்தன்மேலெடுப்பெடுக்கிறது publier les fautes de quelqu'un.

எடுப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v.a.* (எடுக்கிறது), lever, élever, hausser, enlever, réveiller.

எடுப்புண்கிறது, (எடுப்பு, உண்கிறது), *v.p. du préc.* être enlevé, emporté, tiré: எடுப்புண்டது ce qui a été pris, emporté.

எடை, (எடுக்கிறது), action d'enlever, de lever, d'éveiller, poids (à peser.)

எட்கடை, எட்கிடை, (எள்), l'espace—, la mesure—, la largeur d'un grain de sésame: எட்கிடைநெற்கிடைவிட்டுநன்றாயெழுதுகிறது écrire joliment en laissant entre les lettres l'espace d'un grain de sésame, et entre les lignes l'espace d'un grain de nelly. [bouillis.

எட்சாதம், (*id.*), grains de sésame

*எட்சிணி, (yakchini), nom commun aux 32 servantes infernales de துர்க்கை, espèce de silphide ou de fée qu'on prétend avoir commerce avec les mortels.

எட்ட, *inf. d'*எட்டுகிறது.

எட்டம், (எட்டுகிறது), distance, éloignement, chose accessible, accessibilité: — பற்றுகிறது obtenir, atteindre, se trouver.

எட்டர், panégyristes, poètes qui vivent des vers qu'ils composent et qu'ils chantent à la louange des uns [et des autres.

எட்டல், *V.* எட்டுதல்.

எட்டன், (எட்டு, அன்), huitième: —உருபு le 8me cas tamoul, le vocatif.

எட்டா, எட்டாத, *part. nég. d'*எட்டுகிறது, qu'on ne peut atteindre, inaccessible: எட்டாக்கை distance, éloignement.

எட்டாம், (எட்டு, ஆம்), huitième;

எட்டாநாள் le 8me jour.

எட்டாவது, (*id.*ஆவது), huitièmement.

எட்டி, 1° *ou* எட்டிமரம், l'arbre vénéneux et amer dit காஞ்சிரமரம் strychnos; nux vomica ou la noix vomique est, ce semble, le produit de cet arbre. 2° *P.* செட்டி, homme de la caste des marchands. 3° *gér. de* எட்டுகிறது, loin, de loin, vite: —க்காய் le fruit vert du strychnos; —க்காய்போலக்கசக்கிறது être aussi amer que le fruit du strychnos; —க்காப்பு bracelet du bois de cet arbre; —ப்பழுத்தென்ன, ஈயாதார்வாழ்ந்தென்ன à quoi bon les fruits du strychnos? à quoi bon le bonheur des avares? — வேர் racine du strychnos qui est médicinale.

எட்டிசை, *P.* எண்டிசை.

எட்டியர், *pl. d'*எட்டி, les marchands, les Vaissias.

எட்டிய, எட்டின, *part. d'*எட்டுகிறது: எனக்கெட்டினமட்டும் aussi loin que j'ai pu atteindre; எனக்கெட்டினதூரமட்டுஞ் சொன்னேன் j'ai dit tout ce qu'il a été à ma portée de dire.

எட்டினர், (எட்டின), amis, proches, personnes qui sont sous la main.

எட்டின், 1° *gén. de* எட்டு, de huit, huitième. 2° *conditionnel de* எட்டுகிறது, si on atteint.

எட்டு, 1° huit, le nombre 8. Pris adjectivement il se change en எண். 2° désir, sorte de cérémonie funèbre. 3° *imp. et part. du suiv.* எட்டிலொன்று un sur 8, *ou* எட்டிலொருபங்கு un huitième, une part sur 8, எட்டிலேபத்திலே *ou* எட்டிற்பத்தில் de temps en temps, par intervalles, une fois dans 8 ou 10 jours, ou sur 8 ou 10 fois.

எட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. n. dat.* être à la portée, pouvoir être—, être atteint, être accessible, —sous la main, s'étendre, atteindre, approcher, attraper; எட்ட *inf.* loin, vite; எட்டக்கட்டுகிறது s'éloigner, aller loin; எட்டவிடுகிறது laisser atteindre, —parvenir, —communiquer; அவனுக்கிந்தச்சொல்லை யெட்டவிடு fais lui part de cette nouvelle: எட்ட ou எட்டி நடக்கிறது marcher vite, —le plus vite possible, se hâter; எட்டிப்பறிக்கிறது atteindre et saisir, ou cueillir; —ப்பார்க்கிறது regarder par dessus quelque chose, s'efforcer d'atteindre, —de voir, s'approcher pour voir; —ப்போகிறது se retirer, s'éloigner; —ப்போடுகிறது rejeter loin avec force, mettre sur, tendre, présenter; இதுகைக்கெட்டும் ceci est à la portée de la main; கைக்கெட்டாது c'est hors de la portée de la main; எட்டுமெட்டாது on peut à peine y atteindre; அதுஎனக்கெட்டவில்லை, எனக்கெட்டாது je ne puis y atteindre, je ne puis le comprendre, cela ne m'a pas atteint, ne m'est pas parvenu, ne saurait m'atteindre.

எட்டுதல், எட்டுகை, *n. v. du préc.* action d'atteindre, —d'être atteint, accessibilité.

எட்டுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. du préc.* rendre accessible, faire atteindre.

எட்டுவையல், (எள், துவையல்), sésame assaisonné et broyé qu'on mange avec le riz.

எட்பாகு, (*id.* பாகு), sauce—, assaisonnement de sésame.

எட்டெட்டு, (எட்டு, எட்டு), 8 fois 8 ou 64.

எட்பிரமாணம், (எள்), mesure d'un grain de sésame, ce qui fait une des bases ou un des étalons des mesures de longueur indiennes; 8 grains de sésame font la longueur d'un grain de riz, 8 grains de riz font un pouce.

எண், 1° nombre, compte, calcul, arithmétique, estimation, mesure totale, limite, astrologie, force, pensée, soin, pauvreté. 2° *P.* எள் sésame, (*devant* ந *et* ம). 3° *P.* எட்டு huit (*devant un nom.*) 4° *P.* எண்ணு *imp. et part. d'*எண்ணுகிறது: —கூட்டல் addition; —பெருக்கல் multiplication; எண்ணுமெழுத்துங்கண்

ணைத்தரும் le calcul et les lettres peuvent être appelés les yeux de l'homme: எண்ணென்பவேனை யெழுத்தென்பவிவ்விரண்டுங் கண்ணென்பவாழுமுயிர்க்கு ces deux choses-ci, qui sont le calcul et les lettres, sont les yeux de l'âme vivante; எண்ணின்வகுப்பு table de numération tamoule; elle se compose de 36 nombres cu noms de nombres, savoir: ஏகம் unité; தசம் dixaine; சதம் centaine; சகத்திரம் mille; அயுதம் 10 mille: நியுதம் 100 mille; பிரயுதம் million; கோடி 10 millions; தசகோடி 100 millions; சதகோடி billion ou milliard; அர்ப்புதம் 10 billions; நியர்ப்புதம் 100 billions: கர்வம் trillion; மகாகர்வம் 10 trillions; பதுமம் 100 trillions; மகாபதுமம் quatrillion; சங்கம் 10 quatrillions; மகாசங்கம் 100 quatrillions; கோணி quintillion; மகாகோணி 10 quintillions; கிதி 100 quintillions; மகாகிதி sextillion; சோபம் 10 sextillions; மகாசோபம் 100 sextillions; பரார்த்தம் septillion; சாகரம் 10 septillions; பரதம் 100 septillions; அசிந்தியம் octillion; அத்தியந்தம் 10 octillions; அநந்தம் 100 octillions; பூரி novillion; மகாபூரி 10 novillions; அப்பிரமேயம் 100 novillions; அதுலம் décillion; அகம்மியம் 10 décillions; அவ்வியத்தம் 100 décillions. Ces noms sont tirés du சதுரகராதி. D'autres dictionnaires donnent une autre sorte de table de numération tamoule, savoir: 100 mille font un லக்ஷம்; 100 லக்ஷம் font un கோடி; 100 கோடி font un சங்கு; 100 சங்கு font un விந்தம்; 100 விந்தம் font un பதுமம்; 100 பதுமம் font un சமுத்திரம்; 100 சமுத்திரம் font un வெள்ளம்; 100 வெள்ளம் font un பிரளயம்; 100 பிரளயம் font un சஞ்சலம்; 100 சஞ்சலம் font un விளம்புரி; 100 விளம்புரி font un தன்பனை. Ces noms ne s'accordent pas avec les précédens et diffèrent encore dans le dictionnaire sanscrit; ainsi பதுமம் dans le dictionnaire sanscrit est mis pour 10 milliards, dans le சதுரகராதி pour 100 trillions et dans d'autres dictionnaires pour 10 trillions. Nous pensons que ces noms sont tirés de divers pourânas où les divers auteurs ont inventé diverses nomenclatures pour exprimer les nombres qu'ils inséraient dans l'histoire fabuleuse de leurs géans. On trouve dans le சதுரகராதி une autre nomenclature qui procède par tranches de sept chiffres de droite à gauche, savoir: ஒன்று ou ஏகம் unité; பத்து ou தசம் dixaine; நூறு ou சதம் centaine; ஆயிரம் mille; பதினாயிரம் dizaine de mille; இலட்சம் centaine de mille; பத்திலட்சம் million. Au 8me chiffre on dit கோடி dizaine de millions. Ensuite prenant le கோடி pour une nouvelle unité, on procède de la même manière jusqu'à 7 autres chiffres, le கோடி compris, savoir: ஒருகோடி, பத்து —, நூறு—, ஆயிரம்—, பதினாயிரம்—, இலட்சம்—, பத்திலட்சங்கோடி. Au 8me chiffre de cette tranche, qui est le 15me en comprenant les premiers, ils disent கோடாகோடி qui fait cent trillions. Le கோடாகோடி devient une nouvelle unité, pour laquelle on procède comme pour le கோடி. Au 7me chiffre en sus, qui est le 22me de la totalité, on dit கோடிகோடாகோடி; et ainsi on procède de 7 en 7 chiffres ajoutant à chaque nouvelle tranche le mot de கோடி, jusqu'au 36me chiffre, qui se trouve être le maximum. En conséquence, une ligne de trente-six 6 de suite s'énoncerait ainsi: ஆறுகோடிகோடிகோடி கோடாகோடி, அறுபத்தாறுலக்ஷத் து அறுபதினாயிரத்து ஆறுநூற்று அறுபத்தாறு கோடிகோடிகோடாகோடி, et ainsi de suite en supprimant à chacune des deux autres tranches de 7 chiffres un des mots கோடி,

puis à une autre tranche le mot கோடா, enfin le premier mot கோடி: alors on arrive à la tranche des unités. En outre,il y en a qui se servent entr'eux des noms de nombres suivans pour n'être pas compris des autres:சா ou சதா 1; துவா 2;திலு 3;பாத்து 4;தட்டல் 5; தடவல் 6;நுழைச்சல் 7;வலு 8; தாயான் 9;புலு 10; புலுச்சதா 11: புலுத்துவா 12; புலுத்திலு 13:புலுப்பாத்து 14... துவாப்புலு 20; திலுப்புலு 30; பாத்துப்புலு 40:தட்டல்புலு 50;தடவல்புலு 60;நுழைச்சல்புலு 70;வலுப்புலு 80; தாயான்புலு 90; சதா 100;சிறுபதம் 1/8;குளேச்சு 1/4; தங்கான் 1/2;முக்குளேச்சு 3/4.

எண்கணன்,எண்கண்ணன், (எண்,கண்), Brama, l'être prétendu à 8 yeux.

எண்காற்புள், எண்காற்பறவை, (id.கால்),l'oiseau fabuleux à 8 pieds

எண்கு,ourse.

எண்குணம், (எண்), les 8 attributs de la divinité (selon beaucoup d'Indous), savoir: தன்வயத்தனாதல் exister de soi-même;தூயவுடம்பினனாதல் avoir un corps pur ou spirituel;இயற்கையுணர்வினனாதல் être de sa nature intelligent: முற்றுமுணர்தல் connaître tout; இயல்பாகவேபாசங்களினீங்குதல் être naturellement sans passions; பேரருளுடைமை grande miséricorde; முடிவிலாற்றலுடைமை puissance infinie; வரம்பிலின்பமுடைமை jouissance d'un bonheur sans borne.Ces attributs sont mentionnés dans le சைவாகமம்.

எண்குணன்,(எண்குணம்), celui qui possède les 8 attributs susdits, Dieu.(Les gentils donnent à tort ce nom à) Siven, Arouguen. [றம்.

எண்குற்றம்,(எண்), *V.* அஷ்டகுற்

எண்கோணம்,(*id.*), octogone: — ஆயிருக்கிறது être octogone,avoir 8 angles.

எண்சாண்,(*id.*), 8 empans: —உடம்பு le corps qui a 8 empans de haut,*i.e.*le corps humain; —உடம்புக்குஞ்சிரசேபிரதானம் bien que le corps ait 8 empans,la tête en est la principale partie,*prov.*quelque grande et éminente que soit une assemblée, le chef en est toujours le principal membre.

எண்சிறப்புள்ளோன், (*id.*சிறப்பு), celui qui possède les 8 excellences ou les 8 attributs dits எண்குணம், Dieu, (et à tort) Arouguen.

எண்சுவடி,(எண்),livre de compte,—d'arithmétique,table de multiplication, barème.

எண்செய்யுள், (*id.*), le 43me des பிரபந்தம்,louanges du pays et du nom du héros, qui peuvent avoir de 10 à 1000 vers ou plutôt strophes, et dont le nombre est joint au titre de la pièce. [திக்கு.

எண்டிசை,(*id.* திசை), *V.* அஷ்ட

எண்டோளன்,(*id.* தோள்), celui qui (selon la fable) a 8 épaules, ou 8 bras,*i.e.*Siven.

எண்டோளி,*f. de* எண்டோளன், Kâli,Dourguei, qu'on suppose avoir 8 bras.

எண்ண, 1° *inf. d'*எண்ணுகிறது. 2° *obl. de*

எண்ணம்,(எண்), pensée, opinion,estime,respect, égard,considération, crédit, souci, inquiétude,attente, espérance, marque; —குலைகிறது être déchu de ses espérances, perdre son crédit, — l'estime de quelqu'un: — கொண்டிருக்கிறது penser, avoir l'idée, —l'espoir de; எண்ணக்காரன் devin: — க்குறிப்பு pensée,signe de la pensée; — த்தப்பு trouble de l'esprit, ou de la mémoire, oubli, méprise, sottise, manque d'estime; தானென்கிற வெண்ணம் amour-propre, estime de soi-même, présomption:தானென்கிறவெண்ணமவனிடத்தில்அதிகமுண்டு il a trop d'amour-propre, trop d'estime de lui-même;ஆனொன்றுமவனுக்கெண்ணமில்லை il ne fait cas de personne.

எண்ணர்,(எண்ணம்), ministres, conseillers du roi,astrologues,arithméticiens.

எண்ணலர்,(எண்ணுகிறது, அலர்), ennemis,ceux qui ne font cas de personne.

எண்ணல்,*n.v.* d'எண்ணுகிறது, calcul,compte,estime,considération, pensée,intention: எண்ணலளவு, எண்ணலளவை calcul, numération, compte, mesure qu'on obtient en comptant; —அளவையாகுபெயர் nom de nombre appliqué à la chose comptée. *Ex.* இரண்டுவந்தது (combien est-il venu de bœufs?) il en est venu deux: —உம்மைத்தொகை, *V.* எண்ணும்மைத்தொகை.

எண்ணா, எண்ணாத, *part. nég.* d'எண்ணுகிறது: எண்ணாதகண்டன், —நெஞ்சன், எண்ணாதவன் homme hardi,courageux,qui ne craint rien, qui ne fait cas de rien. [mille.

எண்ணாயிரம், (எண், ஆயிரம்), 8

எண்ணார்,*n.app.nég.* d'எண்ணுகிறது,ennemis,ceux qui ne songent —n'estiment pas. [ou 48.

எண்ணாறு, (எண், ஆறு),8 fois 6,

எண்ணான்கு,(*id.* நான்கு), 8 fois 4, ou 32.

எண்ணி,*gér.* d'எண்ணுகிறது: எண்ணிய,எண்ணின.*part.du même.*

எண்ணிக்கை.*n.v.du même*, nombre,calcul, numération, estimation, estime,respect, précaution: —யின்மை innumérabilité,chose sans nombre; —கொடுக்கிறது donner le nombre; —செய்கிறது, —பண்ணுகிறது compter,faire le calcul; —பிடிக்கிறது, —வாங்குகிறது prendre ou recevoir le nombre; சேவகரையெண்ணிக்கைசெய்கிறது faire l'appel ou la revue des soldats; எண்ணிக்கையற்ற,எண்ணிக்கைக்குள்ளடங்காத innombrable,sans nombre.

எண்ணிரண்டு,(எண், இரண்டு), 8 fois 2,ou 16. [infini,éternité.

எண்ணிலிகாலம்,(*id* இலி), temps

எண்ணில்கண்ணுடையோன்,(*id.* இல்,கண்), celui qui a des yeux innombrables,qui voit tout,Dieu, (et à tort) Bouddha. [innombrable.

எண்ணிறந்த, (*id.* இறக்கிறது),

எண்ணுகிறது,ணினேன்,ணுவேன், ணு, ண,*v.a.* (எண்), compter, calculer, estimer, faire cas, respecter, penser, considérer, se proposer: இந்தமரங்களையெண்ணினையோ as-tu compté ces arbres? அவனை நல்லவனென்றெண்ணியிருந்தேன் je le croyais bon et honnête homme; எண்ணப்படுகிறது être compté, réputé, pensé, estimé, venir à l'esprit; —ப்பட்டவன் homme estimé,considéré; —ப்படாத incalculable,non compté; —த்துலையாத, —த்தொலையாத innombrable; என்னையெண்ணுவாருமில்லை personne ne fait cas de moi: எண்ணாமற்—,எண்ணாதேபேசுகிறது parler sans égard, sans respect: எண்ணாமலிருக்கிறது ne pas compter, ne pas estimer, ne pas faire cas, dédaigner, compter pour rien, mépriser, ne pas faire attention,être inattentif,insouciant; எண்ணிப்பார்க்கிறது compter,calculer; எண்ணிப்பேசுகிறது dire—, parler avec réflexion, —après une mûre délibération; எண்ணிமுடியாத incalculable, innombrable; எண்ணித்துணிந்தவனெண்ணப்படுவான் celui qui se détermine après mûre réflexion sera estimé; எண்ணித்துணிக்கருமந்துணிந்தபின் னெண்ணுவமென்பதிழுக்கு entreprenez après y avoir pensé, c'est folie de dire nous réfléchirons après avoir entrepris; இதையொருகுற்றமாகவெண்ணுவார்களோ comptera-t-on cela pour une faute?

எண்ணுகை, எண்ணுதல்,*n.v. du préc. V.* எண்ணல்.

எண்ணும்மை,(எண், உம்மை), la conjonction numérale உம் (et), *Ex.* அல்லும்பகலும் et la nuit et le jour; —த்தொகை ellipse de cette conjonction. *Ex.* அற்பகல் nuit (et) jour.

எண்ணுவண்ணம், (எண்ணும்), air où il entre différens comptes,exercice du calcul,manière de compter.

எண்ணுவமம், (எண், உவமம்), comparaison où il entre quelque

nombre. *Ex*. donner de la nourriture à quelqu'un c'est comme si on lui donnait 1000 vaches.

எண்ணுறுக்கிறது, எண்ணுறுத்தல், (எண், உறுக்கிறது), fortifier, affermir.

எண்ணூறு, (எண், நூறு), 8 cents: எண்ணூறுயிரம் 8 cent mille

எண்ணெய், (எள், நெய்), huile de sésame, huile (en général), onguent. Pour distinguer les diverses sortes d'huile on met devant ce nom le mot qui en désigne l'espèce ou l'usage. *Ex*. தேங்காயெண்ணெய் huile de coco; விளக்கெண்ணெய் huile pour la lampe; எண்ணெயெரிக்கிறது préparer au feu de l'huile médicinale, extraire de l'huile; எண்ணெயோதிக்கொடுக்கிறது bénir de l'huile et la donner aux femmes en couche; —குத்துகிறது verser de l'huile goutte à goutte; —க்காப்பு effusion —, onction d'huile; —க்காரன் marchand d'huile; —ச்சாணை pierre à aiguiser à l'huile; —ச்சாயம் peinture à l'huile; —தேய்க்கிறது, —பூசுகிறது frotter —, oindre —, barbouiller d'huile; —ப்பதம் état d'un remède à la consistance de l'huile; —ப்புல்விடுகிறது mettre de l'huile à la chaine de la toile; —மணி pierre dont la blancheur est médiocre; —வாணிபன், —வாணியன் marchand —, faiseur d'huile; —வாணிச்சி marchande d'huile.

எண்ணேகாரம், (எண், ஏ, காரம்), la lettre ஏ servant de conjonction numérale. *Ex*. நிலனே நீரே தீயே et la terre et l'eau et le feu.

எண்ணை, *corr. P.* எண்ணெய்.

எண்ணைந்து, (எண், ஐந்து), 8 fois 5, ou 40.

எண்ணொன்று, (*id.* ஒன்று), 8 fois 1, ou 8.

எண்ணோகாரம், (*id.* ஓகாரம்), la lettre ô servant de conjonction numérique.

எண்ணோலை, (*id.* ஓலை), livre de compte sur ôles, ôle de compte.

எண்படுகிறது, (எண்), se trouver, se rencontrer, réussir.

எண்பது, (எண், பத்து), quatre-vingts; எண்பதாம் 80me; எண்பதாவது quatre-vingtièmement; எண்பத்தொன்று 81; எண்பத்திரண்டு 82; எண்பத்துமூன்று 83...

எண்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v. a.* prouver, démontrer.

எண்மடங்கு, (எண்), 8 fois autant, l'octuple, 8 personnes.

எண்மர், *pl.* (*id.*), calculateurs.

எண்மூன்று, (*id.*), 8 fois 3, ou 24.

எண்மை, (*id.* மை), pauvreté, estimation, estime. [indigent.

எண்மையன், (எண்மை), pauvre,

எண்வகை, (எண்), 8 sortes, 8 espèces.

எதற்கு, *dat. de* எது, à quoi?

எதன், *gén. de* எது, de quoi?

*எதா, *P.* யதா: எதாஸ்தானம் place convenable; —ப்பிரகாரம் de cette manière.

எதாகிலும், (எது, ஆகிலும்), quoique ce soit, une chose quelconque.

*எதாஸ்து, (எதா, அஸ்து), qu'il en soit ainsi.

*எதார்த்தம், (எதா, அர்த்தம்), vérité, justesse, exactitude, empressement.

எதிர, *inf. de* எதிர்கிறது, comme, à l'opposite, vis-à-vis. [vente.

எதிரடை, (எதிர்), reçu, billet de

எதிரது, (*id.* அது), le futur, l'avenir, négation, le contraire: —தழீஇயவெச்சவும்மை le mot உம் joint au futur pour expliquer une chose qui manque. *Ex*. இனிக்கொற்றனும்வருவான் désormais Cotten viendra aussi; —நோக்கியவெச்சவும்மை le mot உம் qui indique une négation ou un mot négatif; —போற்றல் adoption de mots nouveaux ou de règles nouvelles en fait de grammaire.

எதிரல், *V.* எதிர்தல்.

எதிரர்த்தம், chose convenable, vérité, certitude.

எதிராப்பு, (எதிர்), coin à l'opposé qu'on met pour empêcher une chose de se défaire. [versaire, opposant.

எதிராளி, எதிரி, (*id.*), ennemi, ad-

எதிருக்கெடுக்கிறது, (எதிர், *dat.* எடுக்கிறது), vomir, roter.

எதிரோற்று, (எதிர்), action de pa-

rer, de renvoyer, de détourner ce qui vient droit contre soi.

எதிர், 1° opposition, résistance, contrariété, opposite, devant, vis-à-vis, ressemblance, comparaison. 2° *imp. et part. d'*எதிர்கிறது *et d'*எதிர்க்கிறது; எதிரறை chambre opposée, —vis-à-vis; எதிராக, எதிராய், எதிரே, (*avec le dat.*) à l'opposé, à l'opposite, vis-à-vis, en face, à la rencontre, au devant, devant: —ஆகப்போகிறது, —ஆகவருகிறது aller —, venir au devant, à la rencontre; சத்துருவுக்கு எதிராகப்போகிறது aller à la rencontre de l'ennemi; எனக்கெதிரே devant moi, vis-à-vis de moi; அதுக்கெதிராக vis-à-vis de cela; எதிரான contraire, opposé, à l'opposite, vis-à-vis; எதிரானது ce qui est opposé, — vis-à-vis; எதிரிடுகிறது opposer, s'opposer, résister; எதிரிடை haine, inimitié, opposition, équivalent: எதிரிடையாக, —இடையாய் vis-à-vis, au contraire, en opposition; எதிரிடையாய்ப்பேசுகிறது contredire, disputer contre; —இல்லை il n'y a pas d'opposition, —pas d'opposant; —இல்லாமல், —இன்றி sans opposition; எதிருத்தரம் réponse, réplique; எதிருரை réponse, réplique, contradiction, contredit; எதிருன்றல் résistance, opposition: எதிருன்றுகிறது résister, s'opposer, soutenir la bataille, tenir tête: எதிரெடுக்கிறது, avoir des rapports, des nausées, vomir, roter; எதிரொலி écho, son qui se répercute; எதிரொலிக்கிறது résonner, faire écho, le son se répercuter; —கட்சி, —கக்ஷி le côté de devant, la partie adverse; —காலம் le futur, l'avenir; —காலச்செயலறிந்தளிக்குந்தெய்வவியற்கை la providence divine qui connaît et gouverne les événemens futurs; —காலவினைத்தொகை ellipse de la terminaison qui marque le futur, comme கொல் pour கொல்லும் qui tuera; —காலவினையெச்சம் conditionnels, gérondifs et supins qui marquent le futur: ce sont ceux qui se terminent par இன், ஆல், கால், கு, இய, இயர், வான் ou பான், பாக்கு, comme: செய்யின், ou செய்யில், செய்தால், செய்தக்கால் si on fait, செய்யிய, செய்யியர், செய்வான், செய்பாக்கு pour faire; எதிர்காற்று vent contraire, —opposé, —debout; —கொள்ளுகிறது, —கொண்டுபோகிறது aller au-devant, —à la rencontre, rencontrer; —கொண்டழைக்கிறது aller au-devant de quelqu'un pour le recevoir, pour l'introduire; —கொள்ளல், —கோள் réunion, rencontre, aller au devant; —சாட்சி témoignage contradictoire, —différent; —சீட்டு contre-bon, contre-promesse, billet de contrat réciproque, billet contradictoire, faux billet —செட்டு revente, contre-vente; —தாக்கு contre-coup, attaque ouverte; —நடை marche opposée, conduite contradictoire, —perverse; —நடைக்கணக்கு registre —, compte tenu par chaque associé pour être confronté; —நிரனிறை ordre inverse, ordre renversé; —நிலை position en face, opposite, opposition, se tenir à l'opposite, —contre, —vis-à-vis, miroir: —நிலையகத்திணை contraste, règle pour éclaircir une chose par le cas contraire, une des parties de l'அகப்பொருள். *Ex.* முட்டருடாடியநட்புக்கட்டையூடாடியகால் l'amitié avec les sots est comme le vent qui souffle sur un tronc d'arbre; —நிலையணி fig. de rhét. qui consiste 1° à déprécier l'objet auquel on compare une chose. *Ex.* அணங்குமுகம்போன்மதியுஞ்செயுமேமகிழ் la lune aussi réjouit comme le visage d'une femme; 2° à déprécier l'objet décrit en mettant l'objet de la comparaison pour la chose comparée. *Ex.* முகமேமதியுமுனையொக்கும் ô visage, la lune aussi te ressemble; —நிற்கிறது tenir tête, s'opposer, résister; —நிற்கிறவன் opposant; —நோக்கிக்கொண்டி

ருக்கிறது, —பார்க்கிறது, —பார்த்தல், —பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது regarder en avant, être dans l'attente, espérer; ஓர்காரியத்துக்கெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது être dans l'attente d'une chose: —பேசுகிறது contredire; —ப்படுகிறது rencontrer, se rencontrer, aller au-devant, s'opposer, arriver; —ப்பாடு rencontre, arrivée, opposition; —ப்பாய்ச்சல் courant—, saut—, choc opposé, contre-saut, contre-coup; —மறுப்பு, —மறை négation, négative, antithèse, parler contre les conventions, contre l'affirmative; —மறைமொழி négation; —மறைமொழியாய் வழங்கப்பட்டவசனம் phrase usitée en sens négatif; —மறையணி figure qui nie ou refuse d'une manière différente de l'ஒழிப்பணி et capable de plaire aux auditeurs: —மறையும்மை le mot உம் formant une négation, ou renfermant la phrase contradictoire. *Ex.* சாத்தன்வருதற்குமுரியன் Sâtten est aussi capable de venir (comme il est capable de ne pas venir); —மறையெச்சம் ellipse qui marque une négation. *Ex.* அவனோகொண்டான் est ce lui qui a reçu? (sous-entendu non); —மறையெஞ்சணி ellipse d'une négation; —மறையேகாரம் la lettre ஏ marquant négation. *Ex.* நானேசெய்தேன் quoi? c'est moi qui ai fait cela! (non); —மறையோகாரம் la lettre ஓ ô marquant négation. *Ex.* நானோகொண்டேன் est-ce moi qui ai reçu? (non): —மறைவிகுதி augment des verbes qui marque négation, savoir: இல், அல், ஆ, comme உண்டிலன், உண்ணலன், உண்ணான் il ne mange pas, (de உண்கிறது); —மறைவிடை réponse négative. *Ex.* செய்யேன் je ne ferai pas; —மறைவினை verbe négatif,— qui a l'augment இல், அல் ou ஆ;—மீன் poisson qui remonte le courant;—முகம் visage en face,—tourné vis-à-vis;—முகமாய் en face, vis-à-vis, à l'opposite;—முகமாய்ப்போகிறது aller au-devant;—முறி reçu, quittance, *V.* எதிர்சீட்டு; —மொழி réponse, réplique, contredit, contradiction, antithèse;—வருகிறது venir au-devant;—வாதம் partie contraire, réplique, réponse, mot contradictoire; —வாதி défendeur: —வினை verbe négatif, action—, chose future; வினைவிலக்கு figure qui prévient et réfute les objections, obstacles ou inconvéniens futurs; —வைக்கிறது opposer, comparer, égaler.

எதிர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, *v. n.* s'opposer, résister, contredire, aller au-devant, rencontrer, se rencontrer, paraître, être substitué; எதிர்ந்துபோர்செய்தல் combat, dispute.

எதிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a. d'*எதிர்கிறது (*acc. abl.*), s'opposer à, résister à, contredire, contrarier, aller à la rencontre,—au-devant de l'ennemi, rencontrer, se rencontrer, être vis-à-vis, vexer: ஒருவனை—résister à quelqu'un; ஒருவன்மேல்—s'élever contre quelqu'un; எதிர்த்துத்தள்ளுகிறது repousser;—நிற்கிறது résister, s'opposer, tenir tête; —ப்பேசுகிறது contredire, répliquer, interrompre;—ப்பொருதல், —ப்போர்செய்தல் combat, dispute.

எதிர்க்குகை, எதிர்த்தல், } *n. v. du préc.* opposition, résistance rencontre, vexation.

எதிர்தல், *n. v. d'*எதிர்கிறது, rencontre, opposition, résistance, apparition.

எதிர்த்தவன், *n. app. d'*எதிர்க்கிறது, celui qui a résisté..., espèce d'arsenic.

எதிர்த்து, *gér. d'*எதிர்க்கிறது.

எதிர்ந்து, *gér. d'*எதிர்கிறது.

எதிர்ந்தோர், *n. app. d'*எதிர்கிறது, ennemis, opposans.

எதிர்ப்பு, *n. v. d'*எதிர்க்கிறது, opposition, motif, ce que l'on donne pour rompre un marché.

எதிர்வு, *n. v. d'*எதிர்கிறது, l'avenir, le futur, ce qui vient,—se rencontre, opposition, rencontre.

எது, *pro.int.* quelle chose? quoi? எதினால், ou எதனால் pourquoi? par quoi? எதாகிலும் ou எதுவாகிலும் une chose quelconque, quoi que ce soit; எதுக்கு, எதுக்காக, எதற்காக pourquoi? எதினாலிப்படிசொல்லுகிறாய் pourquoi parles-tu ainsi? எதுக்கெதையொப்பிடுகிறாய் quelle comparaison fais-tu là? que fait cela à la chose? இவ்விரண்டிலெது laquelle de ces deux choses?

எதுகை, *ou* எதுகைத்தொடை, consonance ou rime du commencement, des vers, et qui consiste en ce que la première lettre des vers qui riment étant différente mais de même quantité, la seconde lettre soit la même et de même quantité. Si la seconde lettre du premier pied des vers est la même, on l'appelle அடியெதுகை. Si les secondes lettres des 2 premiers pieds sont les mêmes on les appelle இணையெதுகை. On appelle aussi இரண்டாமெழுத்தொன்றெதுகை l'எதுகை simple; மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை est la rime ou consonance de la 3me lettre des vers, les premières lettres ayant la même quantité; par ex. மை dans பொய்மை rimant avec நன்மை. En outre on appelle ஆசெதுகை l'எதுகை qui dans un vers a un ய், ர், ல் ou வ் de plus que dans les autres. *Ex.* வாய்ந்த rimant avec வேந்து. On nomme இனவெதுகை l'எதுகை fait de lettres de même classe; si ces lettres sont de la classe des fortes, il se nomme வல்லினவெதுகை. *Ex.* தக்கார் rimant avec எச்சம். Si ces lettres sont de la classe des douces, il s'appelle மெல்லினவெதுகை. *Ex.* அன்பு rimant avec நண்பு. Si ces lettres sont des moyennes, il s'appelle இடையினவெதுகை. *Ex.* எல்லா rimant avec பொய்யா. Quand tout le premier pied de chaque vers de la strophe est semblable, la première lettre exceptée, cette rime se nomme தலையாகெதுகை. *Ex.* சொற்போர்புரிவர் rimant avec விற்போர்புரிவர். Quand la rime tombe sur le milieu du pied, c'est-à-dire sur la 2me ou la 3me lettre des vers, elle s'appelle இடையாகெதுகை. *Ex.* அகரம் rimant avec பகவன். Si la rime tombe sur la fin du pied, elle s'appelle கடையாகெதுகை. *Ex.* எச்சத்தார் rimant avec சுற்றத்தார்.

எதீக்கிறது, 1° *V.* எதிர்க்கிறது. 2° l'eau remonter le cours du fleuve.

*எதேச்சை, எதேஷ்டம், எதேட்டம், (எதா, இச்சை, இஷ்டம்), propre volonté, bon plaisir.

எதை, *acc. de* எது, quoi? quelle chose?

எத்தல், *n.v. d'*எத்துகிறது, tromperie.

*எத்தனம், (yatna), moyen, instrument, apprêt, préparation, effort, intention, dessein, secours: —பண்ணுகிறது prendre les moyens, s'efforcer, préparer les voies, se disposer, machiner, méditer; நன்மைக்கெத்தனம்பண்ணுகிறது se préparer à faire le bien, en chercher les moyens; —பண்ணிப்பார்க்கிறது hasarder une entreprise, chercher les moyens; —ஆயிருக்கிறது être prêt, être le moyen, *ou* எத்தனப்படுகிறது se préparer, se proposer; எத்தனகாரணம் cause instrumentale; தெய்வஎத்தனம் moyen surnaturel, le secours divin, l'action de la providence; மனிதஎத்தனம் moyen —, secours humain; மனுஷ எத்தனஞ் செய்யவேண்டியதைச்செய்தால் தெய்வஎத்தனம்உள்ளபடியிருக்கும் si les moyens humains font ce qu'ils doivent, le secours de Dieu sera réel et efficace.

எத்தனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v.n. et a.* (எத்தனம்), *et* எத்தனித்தல், *n.v.* employer les moyens, s'efforcer, machiner, méditer, se préparer, se proposer, préparer.

எத்தனை, (எ, தனை), combien? —மனிதர் combien d'hommes? —தூரம் quelle distance? மரமெத்தனைபெரிது quelle est la grandeur de l'arbre?

எத்தன், (எத்து), trompeur, four-

be, imposteur, séducteur.

எத்தன்மை, (எ, தன்மை), quelle façon? —manière? —nature? எத்தன்மைத்து, எத்தன்மைத்தோ, எத்தன்மையாய், எத்தன்மையாக de quelle façon? de quelle nature? comment? —எத்தாலே, எத்தால், *abl. d'*எது, en quoi? par quoi? எத்தாற்குறைவு en quoi y a t-il défaut? எத்தால் வாழலாம், ஒத்தால்வாழலாம் comment peut-on vivre heureux? on peut vivre heureux par l'union; எத்தாலும் par quoi que soit. [கிறது.

எத்தி, 1° trompeur. 2° *gér. d'*எத்து

எத்தினால், *abl. de* எது *et de*

எத்து, 1° *imp. et part. du suiv.* 2° tromperie, fourberie, ruse, déception. 3° *V.* எற்று: —பண்ணுகிறது tromper, duper; எத்திலேயகப்படுகிறது, எத்துக்குள்ப்படுகிறது être trompé, donner dans le panneau: அவனெத்திலேயகப்பட்டேன் j'ai été trompé par ses fourberies, j'ai été pris dans ses ruses.

எத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a.* tromper, duper, décevoir, en imposer, tricher: எத்தப்பார்க்கிறது chercher à tromper; எத்திப்பறிக்கிறது attraper —, obtenir par ruse; தாயையெத்திப் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டான் il a trompé sa mère et en a obtenu de l'argent.

எத்துணை, (எ, துணை), combien? quelle compagnie? —assistance?

எத்துதல், *n.v. d'*எத்துகிறது, tromperie, ruse.

எத்துவழி, (எத்து), intendant ou surveillant des ministres.

எத்துவாத்தம், (*id.*), fourberie, contradiction: — பண்ணுகிறது tromper, contredire.

எத்தேசகாலம், (எ, தேசம்), quel temps et quel lieu? எத்தேசகாலமும் en tout lieu et en tout temps, toujours.

எத்தை, *acc. de* எது, *et de* எத்து.

எந்த, (எ *int.*), *pro. interrogatif*, (il double le க, ச, த, ப), quel? —சுரம் quelle fièvre? —த்தொழில் quel emploi? —மனுஷன் quel homme? —ப்பிரிவு quelle division? —க்கை quelle main? நீயெந்தவூர் de quelle bourgade es-tu? எந்தநாளிலேவந்தான் quel jour est-il venu? Suivi de உம், ஆகிலும், ஆனாலும், il signifie tout, quelque que, quelconque: எந்தமனுஷனும் tout homme, un homme quelconque: எந்தடவாகிலும், எந்தவடைவாகிலும், எந்தவிதமாகிலும், எந்தவகையினாலேயும், எந்தவிதத்தினாலேயும் de quelque manière que ce soit, par tous les moyens possibles; எந்தவிதத்தினாலேயும் பார்க்கிறது essayer de toutes les manières; நீயெந்தவேலையைச்செய்தாலும் quelque travail que vous fassiez.

*எந்திரம், (yantra), machine, mécanique, chose artificiellement travaillée, machine appliquée aux remparts comme pont levis ou porte en forme de trappe etc.., partie de rempart, char, charrette, moulin, moulin à bras, figure ou caractère mystérieux ou astrologique, espèce d'amulette ou signe superstitieux écrit sur une plaque d'argent ou de cuivre, ou sur òle: —எழுதிக்கட்டுகிறது écrire et attacher cette amulette; c'est au bras ou au cou qu'on l'attache en récitant certaines formules d'enchantement: எந்திரவாவி, *V.* கவலையேற்றம்; எந்திரவூர்தி voiture à ressort ou à mécanisme, ou autre moyen de transport artistement travaillé et conduit par mécanisme.

*எந்திரன், (எந்திரம்), mécanicien, char.

எந்தெந்த, (எந்த, எந்த), quelconque, quelque que, qui que ce soit, (ordinairement suivi de உம் ou ஆனாலும்): —க்காரியம் quelque chose que ce soit; —ச்சமயத்திலும் dans quelqu'occasion que ce soit; —வார்த்தையானாலுமென்னுமலுச்சரிக்கவேண்டாம் quelque parole que ce soit, il ne faut point la prononcer inconsidérément.

எந்தை, *sync. de* என்றந்தை ou எந்தந்தை mon père, notre père, —

maitre,—seigneur, Dieu.

எந்நாளும்.(எ,நாள்,உம்),tous les jours chaque jour.

எப்படி,(எ,படி),1° comment? எப்படிப்பட்ட ou எப்படிக்கொத்தகாரியம் quelle sorte de chose? —கூடுமோ அப்படிசெய் fais comme tu pourras: —போகவேண்டும் par quel chemin —,de quel côté—, comment faut il aller? வழியெப்படிபோகிறது de quel côté va—, quel est le chemin? அதுக்கெப்படி que faire à cela? எப்படியும், —யாகிலும், —யாயினும், —யானாலும், —யாவது de quelque manière que ce soit, quoiqu'il en soit, néanmoins: எப்படியுங்கொடுக்கவேண்டும் de quelque manière que ce soit ou d'une manière ou d'autre il faut donner. 2° quelle manière? - mesure?[மும் de tout côté

எப்புறம்.(எ), de quel côté? எப்புற

எப்பேரும்.(id.), toute personne.

எப்பொருட்குமிறைவன், (எ,பொருள் உம்,இறைவன்), le maitre de toutes choses,i.e Dieu.

எப்பொழுது,எப்போது, எப்போழ்து,sync.எப்போ, (எ), quel temps? quand? dans quel temps? எப்பொழுதும், எப்போதும், எப்போழ்தும் toujours,en tout temps; எப்போதுமுள்ளது ce qui est éternel: எப்போதுமுண்டானது ce qui a toujours existé;எப்போதாகிலும், எப்போதானாலும், எப்போதாயினும், எப்போதாவது, எப்போவாகிலும் dans quelque temps que ce soit, jamais; நீயெப்போவந்தாலும் à quelque moment que tu viennes: எப்போதைக்கும் pour toujours, à jamais.

எம, 1° obl. de நாம்,de nous, notre.2° *obl de எமன்:* —கணம் la troupe—,la suite de Yamen; *—தூதர் envoyés ou ministres de Yamen; *—தூதன்,—தூதி ambassadeur—, ambassadrice de Yamen,la 4me dent venimeuse de la mâchoire supérieure du serpent capelle;* —நாகம் la plante அசமதாகம்;*—நாமம் la plante ஊமத்தம்; *—லோகம் le monde—,le royaume de Yamen, le séjour des morts.

எமக்கு,dat.de நாம்,à nous.

எமது,gén.de நாம்,de nous,notre, ce qui est à nous, le nôtre.

எமர், (எம்), nos gens, les nôtres, nos parens. [parente

எமள்,(எம்), une des nôtres, notre

*எமன்,1° (yama), Yamen, le dieu prétendu des enfers, où les Indous supposent qu'est sa capitale,dans laquelle est son tribunal,où selon eux, il juge les morts,envoie les bons au Souvargam et les méchans à la partie des enfers réservée à leurs crimes:le roi des morts,le Pluton et le Minos indien, gardien du sud, la mort ou le temps personnifié, une des dents venimeuses du serpent capelle. 2° (எம்), un des nôtres, notre parent,pl.எமர்.

*எமாஸ்திரம்.(எமன், அஸ்திரம்), armes de Yamen:savoir:சூலம் un trident; தண்டு une massue; பாசம் une corde.

எம்,1° obl.ou gén.de நாம்,de nous, notre 2° terminaison de la 1re pers. pl.Ex செய்தனெம் nous avons fait.

எம்பர், (எ), quel lieu? où?

எம்பி,sync.de என்தம்பி, mon frère cadet.

எம்பிராட்டி,(எம்), notre maitresse,notre dame,—supérieure. [Dieu.

எம்பிரான்.(id.), notre chef,notre

எம்புகம்,la plante நிலக்கடம்பு.

எம்பெருமான், (எம்), notre Dieu, notre chef, notre roi, (à tort) Vichnou: —சதகம் pièce de vers de 100 strophes adressées à Vichnou; —மதம் la secte de Vichnou.

எம்பெருமானர், (எம்பெருமான்), célèbre professeur et auteur de philosophie Védanta:—மதம் sa secte.

எம்மட்டு,எம்மட்டும், (எ,மட்டு), jusqu'où? combien? எம்மட்டுக்கும் போனான் jusqu'où est-il allé?

எம்மர்,(எம்), les nôtres,nos gens.

எம்மனோர், (எம், அன்ன), ceux qui nous ressemblent.

எம்மாத்திரம் (எ), combien? அதுக்குநான்—que suis-je pour cela? எம்மாத்திரத்துக்கு, எம்மாத்திரத்தில் ுக

வாங்கினாய் pour combien—,à quel prix as-tu acheté cela?

எம்மான்,(எம்),V.எம்பிரான்.

எம்முடைய,gén.de நாம், de nous, notre: எம்முடையது le nôtre.

எம்மை,1° acc.de நாம்,nous.2°(எ, மை), quelle naissance,—renaissance,—condition,—nature,quel monde? எம்மையும் toutes les naissances (prétendues de la métempsycose).

எம்மோர்,(எம்).les nôtres, V.எமர்.

எயில்,rempart,fort,ville surtout la ville de திரிபுரம் détruite par Siven: —காத்தல் défense d'une ville; எயில்வளைத்தல் siége d'un fort,action d'entourer d'un rempart; எயிற்புறம் dehors—,alentour d'un fort.

எயிறலைத்தல், எயிறலைப்பு, (எயிறு),grincement de dents.

எயிறிலி (எயிறு,இலி),sans-dents, édenté,surnom du soleil.

எயிறு, gén. எயிற்றின், gencive, dent, défense d'éléphant,—de sanglier,dent recourbée,—cruelle: —தின்கிறது, — அலைக்கிறது grincer des dents.

எயிற்றியர்,f. d'எயினர், femmes de chasseurs,—d'un pays inculte et désert.

எயினர், (எயின்). chasseurs, habitans d'un pays inculte et désert.

எயின், (P. எய், இனம்.) caste des chasseurs, ce qui appartient aux chasseurs.

எய்,(எய்கிறது),1° porc-épic.2° imp. et part.de எய்கிறது et எய்க்கிறது.

எய்கிறது,ய்தேன்,ய்வேன்,ய், ய்ய, v.a.lancer (une flèche...), décocher, tirer de l'arc, darder, lancer, jeter, placer: ஒருவனை அம்பெய்கிறது,—அம்பாலெய்கிறது lancer une flèche à quelqu'un;எய்கிறவன் archer, arbalétrier,tireur: எய்தவனிருக்க அம்பைநோவானேன் l'archer existant ou étant ici, pourquoi se plaindre de la flèche, prov. c'est à la cause et non à l'instrument qu'il faut s'en prendre.

எய்க்கிறது,ய்த்தேன்,ய்ப்பேன், ய், ய்க்க,v.n. être las, fatigué, défaillir, maigrir,manquer de force, devenir pauvre.

எய்த,1° part. de எய்கிறது 2° inf. d'எய்துகிறது [ய்துதல்.

எய்தல்,1° n.v.d'எய்கிறது 2° V. எ

எய்தாமை,n.v.nég. d'எய்துகிறது, non-possession,non-jouissance, privation. [et part. du suiv.

எய்து,1° gér. d'எய்கிறது. 2° imp.

எய்துகிறது, தினேன், துவேன், து,த,v.a.obtenir, acquérir, connaître,parvenir,arriver,aller.

எய்துகை, } n.v. du préc. acquisi-
எய்துதல், } tion,obtention, connaissance,arrivée,évènement.

எய்த்தல், n.v. d'எய்க்கிறது, fatigue,épuisement,faiblesse,maigreur.

எய்ப்பன்றி,(எய்கிறது),porc-épic.

எய்ப்பாடி, (id.), village de chasseurs ou de Vèdhers.

எய்ப்பிலவைப்பு,(எய்ப்பு, இல),soutenir les autres dans l'adversité,—sans s'en lasser même dans sa propre détresse. [V. எய்த்தல்.

எய்ப்பு,n.v. d'எய்க்கிறது, asthme,

எய்யாமை,n.v.nég.d'எய்கிறது et d'எய்க்கிறது,ignorance, non obtention, ne pas lancer.

எய்விக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க,v. caus. d'எய்கிறது, faire lancer des flèches... [lage.

எரல், espèce de coquille, coquil-

எரி, 1° feu, enfer, lumière, la 7me et la 18me constellation. 2° imp. et part.d' எரிகிறது et d' எரிக்கிறது: —கதிர் rayon brûlant;—கரும்பு bois à brûler, canne à sucre; — காசு cachou, V. காசுக்கட்டி;—சாலி ricin sauvage:—குடலன்,(குடல்), homme —, ventre affamé, dont les entrailles brûlent; —குன்மம் excès de chaleur et mal de tête:—க்கலகாம்போதி,(கலம்) espèce d'air, un des 42 nouveaux airs propre à toutes les saisons;—சனம் habitans de l'enfer, gens qui brûlent: — தயிலம் huile obtenue par le feu;— நரகம் feu de l'enfer, enfer de feu:—நாள்,—பிறந்தநாள் la 3me constellation; —நிலம் l'enfer;—படுவன் espèce de gale

brûlante:—பந்தம் torche,flambeau, V. எரிவந்தம்: — பிடாரி, homme colère, perturbateur, espèce de furie,ou de méchante déesse: —புழு. —பூச்சி insecte noir qui par son venin cause une démangeaison brûlante, carabus bimaculatus: — பொழுது temps brillant. —brûlant: — ப்புநம் l'enfer: —மருந்து remède brûlant, —corrosif; — யிடுகிறது, — யிடுதல் allumer le feu, faire brûler, mettre du bois au feu: —வட்டம் la région du feu, une des 7 régions de l'enfer des Indous: — வண்டு insecte qui cause une espèce d'inflammation ou de chaleur brûlante à ce qu'il touche; —வளர்ப்போர் ceux qui entretiennent le feu, — un feu réputé sacré: — வனம் lieu ou l'on brûle les morts; — விரியன் la vipère brûlante, — dont la morsure cause une douleur brûlante par tout le corps: — விழிக்கிறது, — விழித்தல் regarder avec colère.

எரிகிறது,ரிந்தேன்,ரிவேன், ரி,ரிய. v. n. (எரி). brûler, être brûlant, se consumer, flamber,briller, être peiné, — fâché, —en colère எரிந்துபோகிறது brûler, se consumer; அவன் பட்டதை நினைக்கிறபோதென்வயிறெரிகின்றது mes entrailles sont dévorées par un feu brûlant quand je pense à ce qu'il a souffert.

எரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன், ரி,ரிக்க, v.a. de எரிகிறது, ou எரித்துப்போடுகிறது, brûler, incendier,consumer par le feu.

எரிச்சல், P. எரித்தல், ardeur, chaleur,inflammation, combustion, colère, indignation, jalousie: — ஆயிருக்கிறது, être fâché; என்மேலேமிகவு மெரிச்சலாயிருக்கிறான் il est fort en colère contre moi.

எரிதல்,n.v. d' எரிகிறது, combustion, inflammation, ardeur, brûlure, lueur, chaleur.

எரித்தல்,n.v.d' எரிக்கிறது.

எரிந்த,எரிந்து.part.et gér. d'எரிகிறது.

எரிப்பு,n.v.d' எரிக்கிறது, combustion, chaleur brûlante, jalousie, vexation: —உள்ளவன் homme jaloux, passionné.

எரிமுகி, எரி), l'arbre சேங்கொட்டைமிரம் ou semicarpus, dont le fruit a une vertu corrosive qui semble brûler.

எரியல்.n.v. d'எரிகிறது,inflammation, brûlure, ce qui est brûlé: — இட்டமருந்து poudre médicinale obtenue par la calcination.

எரியாலமெண்ணெய்,(எரி,ஆலம்), espèce d'huile.

எரிவந்தம்.(எரிவு.அந்தம்), inflammation, douleur brûlante, ardeur, grande chaleur,colère, indignation.

எரிவு. n.v. d எரிகிறது, combustion, brûlure, inflammation, douleur brûlante: உடலெரிவு le corps entier brûler.

எரு, fumier, engrais,fiente,ordure:—க்சட்டுகிறது ramasser le fumier,—ப்போடுகிறது fumer.mettre du fumier, de l'engrais, fienter.

எருகுகிறது. sync. எருகிறது. இனேன்,குவேன்,கு,க, v.n. (எரு), foirer (les animaux), foirer de crainte (les hommes et les animaux).

எருக்கம், adj de எருக்கு: எருக்கஞ்செடி la plante எருக்கு: எருக்கமாலை guirlande de fleurs d'எருக்கு. Elle est propre à Siven: on en met une au cou des condamnés à mort avant l'exécution, et on en orne le cadavre d'un homme non marié;—வேர் racine—;எருக்கம்பூ fleur de cette plante.

எருக்கலகாம்போதி, V. எரிக்கலகாம்போதி.

எருக்கலை. 1° (எருக்கு, அலை), la plante எருக்கு. 2° acc. de

எருக்கல்,n.v.d'எருக்குகிறது.

எருக்கழல். (எருக்கு. அழல்). feu que l'on fait avec le bois de l'asclepias gigantea.

எருக்களம், (எரு), étable à vaches.

எருக்கிலை.(எருக்கு. இலை), feuille d'எருக்கு dont on fait des guirlandes pour les suppliciés.

எருக்கு, 1° la plante asclepias gigantea dont le charbon sert à faire la poudre à canon. 2° imp.et part.d'

எருக்குகிறது, க்கினேன், க்குவே ன்,க்கு,க்க, *v.a. et* எருக்குதல், *n. v.* tuer,couper,tailler,porter.

எருச்சாட்டி,(எரு, சாட்டுகிறது), terre fumée.

எருதடிக்கிறது, எருதடித்தல், (எரு து, அடிக்கிறது). labourer, battre le blé avec des bœufs, leur faire fouler la paille aux pieds.

எருது, *obl.* எருத்து, bœuf, taureau, le signe du Taureau: எருதுக் காரன் bouvier, maître de bœufs; —மறிக்கிறது le taureau arrêter, *i. e.* couvrir la vache. [dernier vers.

எருத்தடி, (எருத்து, அடி), avant-

எருத்தம், cou,chignon, nuque: எ ருத்தங்கோட்டல், — கோட்டுகிறது courber la tête.

எருத்து, 1° *P.* எருத்தம்,le cou. 2° *adj. de* எருது, de bœuf, de taureau:—க்காரன் bouvier;—க்காண ம் espèce de lentille ou கொள்ளு pour les bœufs: — க்காளை veau, jeune taureau;—த்திமில் bosse du cou des bœufs; — ப்பூட்டு lien de joug; —மாடு bœuf: —வாலன் l'oiseau கருவாட்டுவாலி.

எருதிலம்,(எரு), terre fumée.

எருந்தி, petit coquillage.

எருந்து, mortier (à piler le riz), moule, coquille.

எருமணம்,(எரு), nénuphar.

எருமுட்டை, (எரு), bouse séchée au soleil (pour brûler): — ப்பீநாறி la plante வெதுப்படக்கி.

எருமை,buffle,(et surtout) bufflonne:—க்கடா buffle;—க்கற்றாழை espèce d'aloès; — க்காய்ஞ்சொறி espèce d'ortie, tragia: —க்கொத்தான் *ou* — க்கொற்றான் plante rampante de la famille du கொத்தான்; —ச்சுறா espèce de poisson,—de requin; —த்தக்காளி la plante பேய்த்த க்காளி; —நாக்கி la plante சாணாக்கி: — நாக்கு langue de buffle, la sole, pleuronectes solea; —நாக்கள்ளி espèce de கள்ளி ou euphorbia; —நாத் தொட்டி espèce d'arsenic composé; —ப்பாச்சோற்றி sorte de plante; — ப்பால் lait de bufflonne; —ப்பாற்கு டித்தவன் celui qui a bu du lait de bufflonne,un lourdeau, un stupide; — முல்லை espèce de முல்லை ou jasmin; — முன்னை espèce d'arbuste, l'arbre premna maysorensis; — யூர்தி celui qui a un buffle pour monture *i.e.* Yamen. [டை.

எருவராட்டி, (எரு), *V.* எருமுட்

எருவாரம், (*id.*), part de fumier, —à fumer,—d'engrais à mettre.

எருவிடுவாசல், (எரு, விடுகிறது), anus,le derrière.

எருவை,sang, l'aigle indien dit க முகு,âne, roseau, jonc, cuivre,éléphant,espèce de plante.

எலாம்..., *P.* எல்லாம்...

எலி,rat, la 11me constellation, la plante கள்ளி: —க்கடி morsure de rat:—க்குஞ்சு petit—,jeune rat, —ச் செவி, —ச்செவித்துத்தி oreille-de-rat,la plante evolvulus emarginatus; —த்திசை la région du rat, le nord-ouest:—ப்பளை, *V.* எலிவளை:— ப்பாஷாணம் mort aux rats, espèce d'arsenic; —ப்பிடுக்கன் la plante crotalaria biflora; —ப்புலி le tigre du rat,*i.e.*le chat:—ப்புற்று, *V* எலிவ ளை; —ப்பொறி, —ப்போன் ratière; —யாமணக்கு espèce de ricin, petit arbrisseau dit jatropha glauca:— யொட்டி, *V.* ஒட்டொட்டி; —யோடி chemin des rats, latte ou perche du haut du toit,ou mise le long du toit; —யோடிச்சுவர் le mur supérieur d'une maison; —யோட்டி, —யோட் டிப்பூண்டு espèce de chardon ou de குருக்கு: —வளை nid—, trou de rat; வாணம் espèce de fusée.

எலு,ours,amitié,compagnie.

எலுநன்,(எலு), le roi சோழன் de Tanjaour.

எலுமிச்சை *ou* எலுமிச்சமரம், citronier,limonier:l'adj.est எலுமிச் சம்:எலுமிச்சங்காய் citron vert; எ லுமிச்சஞ்செடி jeune citronnier; எ லுமிச்சம்பழம் citron,limon.

எலும்பன்,(எலும்பு), homme décharné, —dont les os paraissent, squelette vivant. [lanica.

எலும்பி, l'arbre chionanthus zey-

எலும்பிலி.1° V.எலும்பி.2° (எலும்பு, இலி), animal sans os, ver, insecte.

எலும்பு, os, ossement: —க்கூடு, —க்கோவை squelette; —க்கோறை trou des os, — ou dans un os: எலும்புருக்கி (உருக்குகிறது), maladie vénérienne qui corrompt les os, corruption des os, nom d'une plante et d'un arbre. [fidèle.

எலுவன்.(எலு). compagnon, ami

எல்.jour. journée, splendeur, lumière, soleil, soleil couchant, —levant, midi. rayons du soleil. nuit, injure, signe -, mot de mépris.

எல்லி, sonnette, clochette.

எல்லவன்.(எல்). la lune, le soleil.

எல்லா.adj.de எல்லாம், tout, tous.

எல்லாம் ou எல்லாமும், totalité, tout entier, tous பூமியெல்லாம் toute la terre. Quand il se met adjectivement devant un nom, on retranche ம் de எல்லாம், et உம் se met ordinairement à la fin de ce nom, comme: எல்லாவீடுகள் ou எல்லாவீடுகளும் toutes les maisons. எல்லாம் est à proprement parler un nom neutre: il se met ausi comme adjectif après les noms: on dit ordinairement எல்லாம் après les pronoms, et les noms neutres et எல்லாரும் après les pronoms et les noms masculins et féminins. Cependant எல்லாம் s'emploie aussi quelquefois comme adjectif après les noms ou les pronoms masculins et féminins. *Ex.* இராசாக்களெல்லாம் tous les rois; ஸ்திரிகளெல்லாம் toutes les femmes: நாம்—, நீங்கள் —, அவர்களெல்லாம் nous —, vous —, eux tous. எல்லா s'emploie indifféremment pour tous les genres. *Ex.* எல்லாமனிதரும் tous les hommes: எல்லாத்துன்பங்களும் tous les malheurs. எல்லாம் se décline ainsi: *gén.* எல்லாத்தின், எல்லாத்தினும் ou எல்லாவற்றின், எல்லாவற்றினும்; *dat.* எல்லாத்துக்கும் ou எல்லாவற்றிற்கும்: *acc.* எல்லாத்தையும் ou எல்லாவற்றையும்; *abl.* எல்லாத்திலும், எல்லாத்தாலும், எல்லாத்தோடும். ou எல்லாவற்றிலும், எல்லாவற்றாலும், எல்லாவற்றோடும்.

எல்லார் ou எல்லாரும், *pl.m. et f. de* எல்லாம், tous, tous les hommes, tous les gens. Il se décline ainsi: எல்லாருடைய ou எல்லாரினும், எல்லாருக்கும், எல்லாரையும், எல்லாரிலும், எல்லாராலும், எல்லாரோடும். Dans le haut tamoul on insère parfois தாம், qui se décline, entre எல்லார் et உம். *Ex. dat.* எல்லார்தமக்கும், *acc.* எல்லார்தம்மையும், *abl.* எல்லார்தம்மிலும், எல்லார்தம்மாலும் etc... எல்லாரிலும்பெரியவர் le plus grand de tous; எல்லாரிலுமேலானவர் celui qui est supérieur à tous les autres, le Très-Haut.

எல்லி.(எல்), nuit, soleil. [tous.

எல்லீர், எல்லீரும், (எல்லாம்), vous

எல்லு, *P.* எல். [nous tous.

எல்லேம், எல்லேமும், (எல்லாம்),

எல்லை.1° borne, limite fin, extrémité, mesure, portée de la voix 2° (எல்). soleil jour, journée, durée—, fin du jour. 3° *acc. de* எல்: —கடக்கிறது passer les limites, —la mesure, violer un serment. —une défense faite avec serment ou imprécation; —கட்டுகிறது décider, juger, terminer, déterminer, borner, mettre des bornes, fixer les bornes, évaluer: —குறிக்கிறது fixer les limites, borner; —க்கட்டு borne, limite, bornage: —க்கல், —க்கால் borne, pierre—, pieu qui marque les limites; —க்காவல் garde —, gardien des limites; —க்குறிப்பு borne, bornage, marque des limites; —க்கெட்டநேரம் temps inopportun; —க்கேடு inconvenance, inopportunité; —த்தீ, V. ஊழித்தீ: —ப்படுத்துகிறது mesurer, déterminer, borner, fixer les bornes: —ப்பிடாரி prétendue déesse des limites: —ப்பொருள் borne, objet qui sert à borner et à montrer le côté où une chose se trouve: ainsi l'équateur fait la borne au midi de l'hémisphère septentrional: —யின்மை immensité, grandeur sans borne; —யற்ற, —யில்லா

ந immense;—யோடுகிறது faire le tour des limites d'un village pour en reconnaître,marquer,ou fixer les bornes. C'est une cérémonie payenne accompagnée de beaucoup de superstitions. [mite,extrémité.

எல்லைமானம்,(எல்லை), borne, li-

எல்லோ,hélas!aie!ah!*int.d'étonnement et de pitié.* [nous tous.

எல்லோம்,எல்லோமும்,(எல்லாம்),

எல்லோர்,எல்லோரும், tous, tous les hommes, tous les gens. On peut insérer et décliner தாம் entre எல்லோர் et உம் comme à எல்லாரும்.

எல்லோன்,(எல்), soleil.

எல்வை,(*id*), temps,jour.

*எவக்ஷாரம்,எவக்ஷாரம், எவட்சாரம்,(யவம் *orge*, க்ஷாரம் *sel*), salpêtre,nitre,nitrate de potasse.

எவண், (எ), quelle place? où?

எவர்,*pl.d'*எவன்,qui?எவரும் tous.

எவற்று.*obl.de* எவை *et de* எவ், de quelles choses, quelles choses?

எவன்,*m.*எவள்.*f.*எது,*n.*எவர், *pl. m.f* எதுகள், எவை,*pl. n pro. int.*1° qui? lequel? எவனது de qui?à qui?எவனொருவன் quelqu'un, *ou* எவனாகிலும் qui que ce soit,quiconque: எங்களிலெவன் qui de nous? எவனும் quiconque,tout; பிறக்கிறஎவருஞ்சாவார் tous ceux qui naissent meurent.2° எவன் s'emploie aussi pour le neutre singulier ou pluriel,quoi? quelle chose? quelles choses?

எவை. எவைகள்,*pl. n. d'*எவன், quelles choses?எவையும் tout. toutes choses:எவைகள் se décline comme les noms:எவை fait à l'obl. எவற்று, எவற்றின் ou எவையற்று, எவையற்றின், auxquels mots on ajoute les terminaisons des cas.

எவ்,*P.*எவை,quelles choses?il fait à l'obl. எவற்று, எவற்றின்.

எவ்வண்ணம்,(எ *int.*) quelle manière?comment? —ஆனாலும் de quelque façon que ce soit.

எவ்வது (எவ்,அது), quoi? quelle chose? quelle manière?

எவ்வம்,solitude, maladie incurable,affliction,peine,malheur, faute.

எவ்வரும், *P.*எவரும்,tous.

எவ்வளவு, (எ.*int.* அளவு). quelle mesure. combien? எவ்வளவாகிலும் quelque mesure ou quantité que ce soit, une mesure quelconque,au moins quelque chose, quoi que ce soit:எவ்வளவதிகமாய் combien plus? எவ்வளவும் au moins, une quantité quelconque.

,எவ்வனம்,*P.*யௌவனம்.

எவ்விடம்,(எ,இடம்). quel lieu?où? எவ்விடமும் tous les endroits:*ou* எவ்விடத்திலும் partout, en tout lieu.

எவ்வெட்டு,(எட்டு,எட்டு), 8 à 8, 8 de chaque espèce.

எவ்வெவைகள், (எவ், எவை).quelques choses que. [chaque espèce.

எவ்வேழு, (ஏழு, ஏழு), 7 à 7,7 de

எழ.*inf.d'*எழுகிறது.

எழல்,*n v.et opt.du même*,action de se lever,chagrin.

எழா,எழாத, *part. nég. d'*எழுகிறது,qui ne se lève pas. [se lever.

எழாமை,*n.v.nég. du même*,ne pas

எழால்,1° certain oiseau,luth, son du luth.2° *opt.nég.d'*எழுகிறது,puissiez-vous ne pas vous lever!

எழிச்சி,*corr.d'*எழுச்சி.

எழிலி,nuage, un des 7 personnages de la 3me classe d'hommes célèbres par leur libéralité.

எழில்,beauté,jeunesse,jeune âge, couleur,force,courage,soupçon,conjecture: —அறிகிறது conjecturer, connaître les signes ou par signe, éclaircir et réprimer les soupçons, —அரியேறி celle qui monte un lion fort ou joli,*i.e.* Tourkei; எழிற்குமரி la belle jeune fille, Pârvadi: எழின்மலரோன் celui qu'on prétend né d'une belle fleur,*i.e.* Brama.

எழினி, *V.* இடைச்சீலை.

எழு,1° acier,pilier.bâton recourbé en usage dans les batailles, certain arbre, cylindre de bois pour exprimer l'huile etc... 2° *P.* ஏழு, sept (devant une consonne) 3° *imp. et part.de* •

எழுகிறது,மூந்தேன், மூவேன்,மூழ,*v.n.*se lever, s'élever, monter, se

mouvoir: கையுங்காலுமெழவில்லை ses pieds et ses mains n'ont pas bougé; நாவெழாது la langue ne bouge pas, ne tourne pas

எழுகூற்றிருக்கை, (எழு, கூற்று), le 88me des பிரபந்தம், description d'un jeu à 7 étages ou rangées de cases carrées, table contenant 7 divisions de nombres disposés en degrés comme un char d'idole, le premier degré contient 1.2.1; le second placé dessous contient 1.2.3.2.1; et ainsi graduellement jusqu'au 6e degré qui est 1.2.3 4.5.6 7.6.5.4.3.2.1. Le 7me degré est absolument semblable au 6me. Des lignes qui se croisent font une case à chaque chiffre. Ces chiffres au gré du poëte pourront désigner différentes choses: ainsi 1 signifiera Dieu, l'unique; 2 signifiera 2 fois, 2 temps, le soir et le matin et par la réunion de ces chiffres, ils fe ront des phrases, ainsi 2 fois ou soir et matin j'adore Dieu. [(ழு), 7 mains

எழுகை, 1o *n.v. d'*எழுகிறது. 2o (எ

எழுச்சி, (*id.*), élévation, hauteur, fierté, sorte de maladie d'yeux, —d'oreille, action de se lever, de s'élever, de monter, effort, ardeur; —க்கொடி sorte de cataracte ou mal d'yeux; —பாடுவோன், *V.* வைதாளிகன்; — முரசம், —முரசு tambour du réveil, —qu'on bat pour éveiller le matin les dieux indous et les rois; —யிலே, *V.* பலவனிலே.

எழுஞாயிறு, (எழு), soleil levant.

எழுதகம், (எழுதும், அகம்), figure —, statue peinte, corniche, cordon d'architecture.

எழுதலை, 1o (எழு, தலை), 7 têtes etc... septuple: —ஆக au septuple. 2o *acc. de*

எழுதல், *n.v. d'*எழுகிறது, *et d'*எழுதுகிறது, lever, élévation, écrit, écriture, peinture, dessin.

எழுதா, எழுதாத, *part. nég. d'*எழுதுகிறது, non écrit, qui n'écrit pas, qui ne s'écrit pas: —க்கிளவி, —மறை la loi —, la parole non écrite; les Védas (que selon les Indous, on ne doit pas écrire, mais apprendre par cœur).

எழுதி, *gér. d'*எழுதுகிறது.

எழுது, *imp. et part. d'*எழுதுகிறது: —கோல் roseau à écrire, pinceau: —படம் tableau, dessin, peinture, gravure.

எழுதுகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v. a.* écrire, tracer, peindre, dessiner: சிறிசாக (ou vulgairement) சிறுசாகஎழுதுகிறது écrire en petites lettres, en pieds de mouches; திருத்தமாய் —, écrire —, peindre proprement, —correctement; பெயர்த்து —, பேர்த்து —, பார்த்து —, copier, transcrire; எழுதக்கைதிருப்பவில்லை la main n'est pas encore formée à écrire: எழுதிக்கொடுக்கிறது donner par écrit: —க்கொள்ளுகிறது écrire pour soi-même, s'enrôler: —வைக்கிறது mettre par écrit: எழுதினவொப்பாசாரம் contract par écrit.

எழுதுகை, எழுதுதல், *n. v. d'*எழுதுகிறது, écriture, peinture, dessin

எழுதுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. d'*எழுதுகிறது, faire écrire, —peindre.

எழுதுவோன், (எழுதுகிறது), écrivain, copiste.

எழுத்தடைக்கிறது, எழுத்தடைத்தல், (எழுத்து) distribuer —, remettre les caractères dans leurs casses.

எழுத்ததிகாரம், (*id.*), chapitre des lettres, partie de la grammaire tamoule qui traite des lettres et de l'orthographe.

எழுத்தந்தாதி, (*id.*), pièce de poésie où la dernière lettre des strophes des vers ou des mots sert d'initiale aux suivans.

எழுத்தலங்காரம், (*id.*), beauté des lettres. [sur ôle).

எழுத்தன், (*id.*), écrivain. (surtout

எழுத்தாணி, (*id.* ஆணி), stylet, poinçon pour écrire sur des ôles ou feuilles de palmier; —க்கூடு fourreau de stylet, étui pour mettre le poinçon à écrire; —ப்பூடு sorte de plante ou; —ப்பூண்டு la plante prenanthes sarmentosa. [vains.

எழுத்தாளர், (*id.*), savans, écri-

எழுத்தாதாரம், (*id.*), lettre qu'il

est défendu de chanter. [இகரம்.

எழுத்திலக்கணம்,(*id.*), *V.* எழுத்த

எழுத்திலாவோசை, (*id.* இலா, ஓசை), son ou syllabe qu'on ne peut représenter par des lettres.

எழுத்திஞ்ஞை, (*id.* ஓசை), son distinct des lettres,son d'une lettre.

எழுத்தின்சாரியை, (*id* .சாரியை), particules ajoutées aux lettres,pour exprimer leurs noms.Ce sont அ, கரம்,காரம்.கான்.Parmi ces particules அ se joint aux consonnes:ainsi pour க் on dira க;கரம்.காரம்,கான் s'ajoutent aux 5 voyelles brèves soit simples soit unies à une consonne. *Ex.*pour அ on dira அகரம். அகாரம்,அகான்:pour க on dira க்கரம்,க்காரம்.க்கான்:காரம் se joint aux voyelles longues: ainsi pour ஆ on dira ஆகாரம்: கான் se joint à ஐ et à ஔ:ainsi ஐகான், ஔகான். En outre dans l'usage ordinaire et surtout dans les écoles on emploie comme சாரியை ஆன pour l'அ bref: ஈன pour இ:ஊன pour உ:ஏன pour எ et toutes les voyelles longues; et ஒன pour ஒ,soit que ces voyelles viennent seules, soit qu'elles soient jointes aux consonnes: ainsi அ se prononcera ஆன; ஆ se prononcera ஆவேன;க கான;கா-காவேன; கி-கீன; கீ-கீயேன etc...

எழுத்து, lettre, caractère, écrit, écriture,dessin,peinture,tableau: எழுத்தற்ப்படிக்கிறது lire distinctement,s'exercer à bien lire; —க்காரன் écrivain,dessinateur,peintre (sur toile etc...) peintre d'indiennes;—க்காரியஸ்தன் écrivain,secrétaire;—க்குற்றம் inconvenance—,impropriété prétendue des lettres.Elle consiste à commencer un poëme par une lettre réputée de mauvais augure nommée நச்செழுத்து ou autre semblable;—க்கூட்டுகிறது épeler;—க்கூட்டாமல்வாசிக்கிறது lire couramment,—sans épeler; —ச்சந்தி rencontre—,union des lettres finales et initiales des mots; —ச்சாரியை, சாரிகை ou Sârici composée d'une lettre, *V.*எழுத்தின்சாரியை; —ச்சீலை toile peinte; —ச்சுருக்கம் abréviation,écrire et lire les lettres en en omettant quelques-unes; —த்தானம்-டு, *V.*பொருத்தம் டு;—நடை lecture courante,phrase coulante,marche—, ordre des lettres; —ப்பிழை faute d'orthographe,—dans les lettres,omission ou changement vicieux de lettre en écrivant:— ப்புடைவை toile peinte;—ப்பொருத்தம்,*V.* பொருத்தம் டு:—வருத்தனம், —வர்த்தனம் espèce de சித்திரகவி ou de figure faite en vers auxquels on forme un sens en séparant chaque lettre; —வாசனை art de lire et d'écrire,connaissance des lettres, அவனுக்குஎழுத்துவாசனையுண்டு il sait simplement lire et écrire; —வாசனைவருகின்றது il commence à savoir lire et écrire.

எழுநா,(எழும்.நா),feu,langue(de feu).flamme qui s'élève.

எழுநாயிறு,(எழும், நாயிறு), soleil levant, esquinancie qui commence au soleil levant, (maladie souvent mortelle).

எழுநான்கு.(ஏழு),7 fois 4,ou 28.

எழுந்த,*part.d'*எழுகிறது: —படி à son idée, à sa fantaisie,comme cela vient.vaille que vaille;—மானம் irréflexion,insouciance.

எழுந்து.*gér. d'*எழுகிறது: எழுந்தருளுவிக்கிரகம் *ou* எழுந்தருள்விக்கிரகம் idole ou statue qu'on porte en procession:எழுந்தருளுகிறது, எழுந்தருளுதல், எழுந்தருளல் daigner se lever,(les grands) se lever,aller,ressusciter;எழுந்தருளுபடி procession; எழுந்திருக்கிறது se lever,se relever,ressusciter,être levé, —debout; எழுந்துபோகிறது s'en aller, une femme donner dans le désordre.

எழுந்தேற்றம், (எழுந்து,ஏற்றம்), insouciance,irréflexion,action de se lever,procession.

எழுபது, (ஏழு,பத்து), soixante-dix,70:எழுபத்தொன்று 72; எழுபத்திரண்டு 72;எழுபத்துமூன்று 73;எழுபதாம் 70me;எழுபத்தோராம் 71me;

எழுபதாவது soixante - dixièmement.

எழுபவம், 1° (எழுகிறது, பவம்), haute naissance. 2° (ஏழு), ou

எழுபிறப்பு,(ஏழு), les sept naissances ou renaissances du système de la métempsycose. ‖ *V.* எழுவகைப்பிறப்பு

எழுப்பம், (எழுப்புகிறது), élévation, croissance, danse.

எழுப்பு, action d'éveiller etc... *n. v. et imp. de*

எழுப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v.a.* *d'*எழும்புகிறது *et* எழுப்பல், எழுப்புதல், *n.v. ou* ,எழுப்பிவிடுகிறது, *v.c.* faire lever, éveiller, réveiller, exciter, relever élever.

எழுமான், எழுமான்புலி, la plante stapelia corymbosa.

எழுமுகனை, (எழும், முகனை), commencement, principe.

எழுமூன்று, (ஏழு), 7 fois 3, ou 21.

எழுமை, 1° (எழும், மை), élévation. 2° (ஏழு), les 7 prétendues naissances ou renaissances des Indous.

எழும், *part. fut. d'* எழுகிறது.

எழும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.n. et* எழும்பல், எழும்புதல், *n.v.* (எழுகிறது), se lever, s'élever, se dresser, se redresser, se tenir debout.

எழுவகைப்பிறப்பு, (ஏழு, வகை), les 7 espèces de naissances ou d'êtres vivans, savoir: தேவர் êtres célestes, (ou dieux prétendus); மக்கள் hommes; விலங்கு bêtes; பறவை oiseaux; ஊர்வன reptiles: நீர்வாழ்வன poissons et autres êtres aquatiques: தாபரம் ou தாவரம் choses qui ne se meuvent point, arbres et plantes.

எழுவரைக்கூடி, espèce d'arsenic préparé.

எழுவாய், 1° (எழுகிறது), commencement, nominatif, sujet de la phrase. 2° 2me *pers. du fut. d'* எழுகிறது, tu te lèveras: எழுவாயுருபு, (உருபு), terminaison propre au nominatif; எழுவாயெழுஞ்சனி la 10me constellation; —வேற்றுமை le nominatif, le 1er des cas; எழுவாயும்பயனிலையும் le nominatif et l'attribut ou le verbe.

எழுவான், (*id.*), le levant, l'orient.

எழூஉதல். *P.* எழுதல், élévation.

எளிசு, *P.* எளிது: எளிசான facile, aisé; எளிசாயிருக்கிறது être facile: எளிசாய் facilement: எளிசாயகப்படுகிறது se trouver aisément.

எளிஞர், (எளிமை), pauvres.

எளிதரவு, (எளிமை, தரவு), pauvreté.

எளிது, (*P.* எளியது), aisé, facile, léger, pauvre, vil, ce qui est—, il est facile, etc... facilité, pauvreté: எளிதான facile, aisé; எளிதாய் facilement.

எளிமை, (எள், மை), pauvreté, bassesse, faiblesse, légèreté, facilité, isolement, abandon, relâchement.

எளிய, *adj. de* எளிமை, pauvre, indigent, bas, vil, chétif: —த்தனம் état de pauvreté, indigence, bassesse; —விலை bas prix.

எளியது, (எளிய), ce qui est—, il est pauvre, indigent, vil, bas, chétif, facile.

எளியவன், எளியன், *m.* எளியவள், எளியள், *f.* எளியவர், எளியர், *pl.* (எளிய), (homme—, femme—, gens—) pauvre, indigent, vil, abject, chétif, faible, de facile accès.

எள், 1° sésame, grain bon à faire de l'huile, sesamum orientale. 2° *imp et part. de* எள்ளுகிறது. 3° (எள்ளல்), mépris, défaut: எள்ளத்தனையைமலையத்தனையாக்குகிறது faire une montagne d'un grain de sésame, exagérer.

எள்கல், எள்குதல், *n.v. du suiv. V.* எள்ளல்.

எள்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.a.* mépriser, se moquer.

எள்க்கிடை, *V.* எட்கிடை.

எள்ப்பிரமாணம், *V.* எட்பிரமாணம்.

எள்ள, *inf. d'* எள்ளுகிறது, comme, d'une manière supérieure à.

எள்ளல். *n.v. d'* எள்ளுகிறது, moquerie, mépris, dérision, affront.

எள்ளிடை, (எள்), poids—, mesure d'un grain de sésame.

எள்ளு, *V.* எள்: —ச்செவி espèce de plante: எள்ளுந்தண்ணீருமிறைக்கிறது offrir aux mânes du sésame et de l'eau; எள்ளுண்டை boule de su-

crerie mêlée de sésame, bonbon de sésame.

எள்ளுகிறது, ள்ளினேன், ள்ளுவேன், ள்ளு, ou ள், ள்ள, v.a.et எள்ளுதல், n.v.(எள்), railler, se moquer, mépriser, ridiculiser, dédaigner, rejeter.

எள்ளோரை, (எள், ஓரை), mets fait de riz et de sésame.

எறி, 1° jet, portée, ruade, talon. 2° imp.et part.d'எறிகிறது: —காலி vache qui regimbe; —கால் vent violent; —சக்கரம் espèce de roue ou d'arme circulaire qu'on lance sur les ennemis en la faisant tournoyer; —படை arme qu'on lance; —மணி grande plaque de métal pour sonner les heures, —qu'on frappe au lieu de cloche; —முத்து grains épars de petite vérole; —யாயுதம் arme qu'on lance; —யீட்டி, —வல்லயம் lance, javelot; —வளையம், V. எறிசக்கரம்.

எறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய, v.a. jeter, lancer, frapper, fouetter, regimber, donner des coups de poing, couper, tuer: ஒருவனைக்கல்லெறிகிறது, —க்கல்லாலெறிகிறது jeter des pierres à quelqu'un, le lapider: எறிஞ்சு ou எறிந்துபோடுகிறது rejeter, jeter, tuer, menacer: எறிந்துபோட்டாற்போலேபேசுகிறது, எறிந்தாற்போலேபேசுகிறது, parler avec mépris; —போட்டவன் un misérable, un homme délaissé, méprisable: —விடுகிறது rejeter.

எறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி, றிக்க, v.n. briller brûler, être brûlant: நல்லவெயிலெறிக்கின்றது le soleil est bien brûlant.

எறிஞ்சு, P. எறிந்து.

எறிதல், n.v. d'எறிகிறது.

எறித்தல், n.v. d'எறிக்கிறது.

எறிந்து, gér. d'எறிகிறது.

எறிப்பு, n.v. d'எறிக்கிறது, éclat, splendeur, grande chaleur.

எறியால், espèce de poisson.

எறிவு, n.v. d'எறிகிறது.

எறும்பி, éléphant: எறும்பீசுரன், (ஈசுரன்), le prétendu Dieu éléphant ou des éléphans.

எறும்பு, fourmi: —வளை tron de fourmi; —முட்டைக்கொண்டுதிட்டையேறின்மழைபெய்தது lorsque les fourmis portent leurs œufs sur quelque butte, c'est signe de pluie; எறும்பூரக்கற்றேயும் la fourmi à force de marcher use la pierre.

எறுழி, cochon.

எறுழ், bâton, massue, pilier, colonne, force.

எற்கு, P. எனக்கு, à moi.

எற்கண், P. என்கண் obl. de நான், en moi.

எற்பாடு, (எல், பாடு), soleil couchant, le soir, soirée, l'espace de 2 heures à 6 heures.

எற்றல், n.v. et opt. d'எற்றுகிறது, action de battre, etc...ou: எற்றல்மரம் picote, arbre—, instrument pour arroser: எற்றற்கொட்டு sorte de picote pour battre la toile; எற்றற்பட்டை, V. இறைகூடை.

எற்றிக்கிறது, ற்றித்தேன், ற்றிப்பேன், ற்றி, ற்றிக்க, v. n. et a. avoir compassion.

எற்றித்தல், n.v. du préc. compassion.

எற்று, 1° (எ int.), de quelle manière, comment? 2° coup, jet, portée, marque de compassion. 3° imp. et part. d'எற்றுகிறது: —நூல் cordeau (d'alignement), —qui sert à voir les courbures d'un arbre.

எற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v.a. et எற்றுதல், n.v. frapper, battre, donner contre, couper, tailler, jeter, lancer, répandre, donner des coups de poing, poignarder, tuer, arroser, s'opposer.

எற்றே, (எற்று, ஏ), aie! ah! int. de pitié et d'étonnement.

எற்றை, obl. ou adj. de என்று, de quel temps ? quand ? quel jour? —வரைக்கும் jusqu'à quand?

எற்றோ, (எற்று, ஓ), 1° V. எற்றே. 2° de quelle manière? comment?

எற்றோற்றம், (எல், தோற்றம்), soleil levant, matin, de 6 à 10 heures.

என, 1° gén. de நான், de moi, mes: எனகைகள் mes mains. 2° P. என்ன, pro. interr. quoi? quelle chose? 3° P. என்ன, inf. d' என்கிறது, en, com-

me, pour, que, et, en somme: புலியென comme un tigre, en tigre; உனக்கென pour toi; வந்தாயேயெனச்சொன்னான் il a dit que tu étais venu; நீயெனவவனென toi et lui; பகைபாவமச்சம்பழியென நான்கு la haine, le péché, la crainte, la vengeance, en somme quatre choses. (Dans le sens de comme என se joint au gér. ou au conditionnel), கொடிவீழ்ந்தென comme tombe une plante rampante; அவன் நகைத்தென, நகைத்தாலென comme s'il se moquait, comme en se moquant. Après le gér. il est aussi explétif: செய்தென en faisant. Joint à certains mots imitatifs il équivaut à des adverbes: படபடெனப்பேசினான் il a parlé rapidement, *litt.* en disant *padapada*; சிக்கென, பொட்டென, வெய்தென, vite.

எனக்கு, *dat. de* நான், à moi.

எனது, *gén. de* நான், de moi, mon, ma, mes. [து.

எனல், *P.* என்னல், *n. v. d'*என்கிற

எனவெஞ்சணி, (என, எஞ்சணி), ellipse du mot என.

எனு, *gér. nég. d'*என்கிறது, il s'emploie pour என்று que, et pour என dans le sens de உம் et: நீயெனுவவனெனு vous et lui.

எனுது, *V.* எனது.

எனில், எனின், *P.* என்னில், என்னின்: எனினும், எனினும், quoiqu'on dise, soit, quoique, néanmoins.

எனை, *P.* என்னை, 1° moi, me. 2° quoi?

எனைத்து, (எனை), combien, comment, de quelle façon? எனைத்தும் tout, toutes façons.

எனைத்துணை, (*id.*), combien?

எனைய, (*id.*), quel, de quelle façon?

எனையவன், எனைவன், *m.* qui? quelle espèce d'homme? [eux tous.

எனைவரும், (எனைவன், உம்), tous,

எனைவீர், (எனை), vous tous.

எனைவேம், எனைவேமும், எனைவோம், எனைவோமும், (*id.*), nous

எனைவோரும், (*id.*), tous. [tous.

என், 1° *obl. de* நான், de moi, mon, [illegible]. mes: என்னிடத்தில் en moi, auprès de moi, chez moi. 2° particule exprimant le mépris, le doute ou servant simplement de mot explétif. 3° *P.* என்ன, quoi? 4° *imp. d'*என்கிறது, dis. 5° terminaison de la 1re personne du singulier. *Ex.* செய்தனென் j'ai fait.

என்க, *inf. et opt. d'*என்கிறது, dis, dites, qu'il dise, qu'on dise.

என்கில், *conditionnel d'*என்கிறது, si: என்கிலும் quoiqu'on dise, quoique, néanmoins, soit.

என்கிறது, ன்றேன், ன்பேன், ன், ou ன்று, ன்ன, *v. a.* dire, nommer, parler: அப்படியென்கிறான் il parle ainsi; வேணுமென்கிறமனசு désir, grande envie de; எல்லாமாயையென்கிறதைக்கண்டேன் j'ai vu que tout est vanité; அவன்செத்தானென்கிறதுக்குச்சந்தேகமில்லை il n'y a pas de doute qu'il ne soit mort: அவன்வந்தானென்கிறதினாலே puisqu'il est venu.

என்கிற, *part. prés. du préc.* qui se nomme, qui est: பரீசென்கிறபட்டணம் la ville de Paris. Ce mot se met ordinairement ainsi entre les noms propres étrangers et les noms communs tamouls: என்கிறவன், *m.* என்கிறவள், *f. V.* என்பவன்.

என்கு, *sing.* என்கும், *pl. imp. d'*என்கிறது, dis, dites.

என்ப, 1° *inf. d'*என்கிறது, dire ou pour dire. 2° *P.* என்பார் ils diront, on dira.

என்பது, *n. app. neut. du fut. du même*, ce qu'on nomme, ce qu'on dit, ce qui est. Ce mot se met ordinairement après un texte.

என்பவன், *m.* என்பவள், *f. n. app. d'*என்கிறது, le nommé, la nommée Ce mot s'ajoute ordinairement aux noms, surtout à ceux qui ne sont pas d'origine tamoule et souvent il ne se traduit pas: இராயப்பனென்பவன் Pierre, *ou* le nommé Rayappen.

என்பாபரணன், (என்பு), celui qui a des ossemens pour bijoux, *i.e.* Siven.

என்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v. caus. d'*என்கிறது, என்பித்தல், *n.v.* faire dire, faire avouer, prouver: இதையவன்வாயினாலேயுமக்கென்பிப்பேன் je vous ferai dire ceci de sa propre bouche.

என்பு, *sync. d'*எலும்பு, os, herbe: என்புதின்றி l'animal qui mange les os, *i.e.* l'hyène; என்புருக்கி. *V.* எலும்புருக்கி. [ன்பார், ils diront, on dira.

என்மர், என்மனார், என்மார், *P.* எ

என்றல், *n.v. d'*என்கிறது.

என்ற, *part. parf. d'*என்கிறது, qui a dit, qu'on a dit: என்றவன், என்றவள், *V.* என்பவன்; என்றவாறு, (ஆறு), c'est-à-dire, comme si l'on disait. (On met ces mots à la fin de la traduction d'un texte). [pour உம் et.

என்று, *gér. d'*என்கிறது, s'emploie

என்றால், *conditionnel d'*என்கிறது, si on dit, si: என்றாலும் quoiqu'on dise, quoique, néanmoins. [ont dit.

என்றிசினோர், *P.* என்றார்கள், ils

என்று, 1° *dat.* என்றைக்கு, (எ), quel jour? quand? என்றும் toujours, à jamais, pour toujours; என்றுந்திலைபெற்றிராநின்ற continuel. 2° (எல்), soleil. 3° *gér. d'*என்கிறது, disant, en disant, que, à, pour, dans l'intention de, et: என்றிருக்கிறது penser, croire, supposer; அவன்நல்லவனென்றிருந்தேன் je le croyais bon; வேண்டுமென்றிருக்கிறது vouloir, désirer: வந்தாயென்றுசொன்னான் il a dit que tu étais venu: சர்வேசுரனுக்கென்றுவிட்டிருக்கின்றது cela est offert ou consacré à Dieu; அவனை நாயென்றுங் கெட்டவனென்றுஞ்சொன்னான் il l'a appelé chien et vaurien; சுவர்மடமடவென்றிடிந்தது la muraille est tombée avec grand fracas, *litt.* en disant *madhamadha.* [jours.

என்றூழி, (என்று, ஊழி), tou-

என்றூழ், என்றூன், (என்று, ஊழ்), soleil, rayons du soleil, chaleur, été.

என்றென்றைக்கும், (என்று, என்று), pour toujours, pour toute l'éternité.

என்ன, 1° *inf. d'*என்கிறது, dire, en, comme, pour, que, et: என்னப்படுகிறது être dit, —nommé, s'appeler; புலியென்ன comme un —, en tigre, *V.* என் 3°.‖2° *pro. interrogatif* (*qui ne double pas le* க, ச, த, ப), quel, quelle, quoi, quelles choses, de quelle façon, de quelle manière? அதென்ன? qu'est-ce que cela? என்னசொல்லுகிறான் que dit-il? என்னவென்றால் si vous dites quoi, savoir, or, voici: ஆனாலென்ன mais qu'est-ce? quoi donc? அவனையென்னவென்றெண்ணினார்கள் qu'ont-ils pensé de lui? qu'ont-ils cru qu'il était? அப்படியிருந்தாலென்ன qu'importe qu'il en soit ainsi: உனக்கவனென்னவேண்டும் quelle parenté a-t-il avec toi?

என்னடி, (என்ன, அடி), eh! quoi? (en parlant cavalièrement à une femme).

என்னது, 1° (என்ன), quoi? quelle chose? *acc.* என்னதை. *abl.* என்னதால். 2° என்னது, (என், அது), le mien, est le mien.

என்னம், (என்ன), quoi, quelle chose? Ce mot se décline régulièrement: என்னத்துக்கு, என்னத்துக்காக, என்னத்தினாலே pourquoi? என்னமாயிருக்கிறான் comment-est-il? —se porte-t il? என்னமானாலும் quoi que ce soit; என்னமென்றால் si vous demandez ce que c'est, savoir, or, voici: என்னத்தால்தாழ்வு en quoi y a-t-il défaut ou infériorité? என்னமோ qu'est-ce? comment cela? je l'ignore, qui sait ce que c'est?

என்னல், *n.v. d'*என்கிறது.

என்னால், *obl. de* நான், par moi,

என்னில், என்னின், 1° *abl. de* நான், en moi, dans moi. 2° *conditionnel d'*என்கிறது, si on dit, si; என்னினும், என்னினும் quoiqu'on dise, quoique. [moi, mon, ma, mes.

என்னுடைய, *gén. de* நான், de

என்னும், *part. fut. d'*என்கிறது, qu'on dit, qu'on nomme.

என்னென்ன, (என்ன, என்ன), quoi? quelle chose? quelque chose que; —சொன்னாலும் quelque chose

que l'on dise, quoi que l'on dise.

என்னே,(என்ன,ஏ), eh!quoi! *int. qui marque l'admiratian, la pitié, le doute.*

என்னை, 1° *acc.de* நான், moi, me. 2° *P.*என்ன,quoi? என்னையெனில் si vous demandez ce que c'est, voici, savoir. 3° *sync. de* என்தந்தை, mon père.

என்னோ,(என்ன,ஓ), *V.*என்னே.

ஏ

ஏ, 1° É long nommé ஏகாரம், la 8me voyelle de l'alphabet tamoul; quand il est joint à une consonne, il est remplacé par ce caractère (ே) nommé சுழித்தகொம்பு ou combou tourné. 2° *(hè) hé! *int.pour appeler des inférieurs.* 3° *s.*flèche. 4° *(è)Vichnou. 5° particule explétive qui se met souvent à la fin d'un mot ou d'une phrase soit pour l'harmonie, soit comme mot de remplissage; elle ne signifie rien à la fin des வெண்பா et des ablatifs en இல், ஆல், ஒடு. *Ex.*வீட்டிலே dans la maison. 6° ஏ se met pour உம் et. *Ex.*நிலனேநீரே la terre et l'eau. 7° il sert de négation. *Ex.* பொய்யே cela est faux! (sous-entendu) certainement non, 8° Il marque certitude, emphase et attire l'attention sur le mot auquel il est joint, et alors il se double quand il vient avec un ablatif: அவ்விடத்திலேயே dans ce lieu-là même; நானேவந்தது c'est moi-même qui suis venu; நன்மையேசெய்தான் c'est certainemen; un bien qu'il a fait; அவனிடத்திலேயேவைத்தேன் c'est auprès de lui-même que je l'ai mis; பொருள்பொழிவார்மேற்றேபுகழ் la louange assurément s'attache aux personnes bienfaisantes. 9° Il sert à distinguer un objet d'un autre. *Ex*: எங்களுள்ளிவனேதலைவன் parmi nous c'est celui-ci qui est le chef; 10° Il marque interrogation: நீயேதந்தாய் est-ce bien toi qui as donné? தரவேவந்தது est ce pour donner que cela est venu.

*ஏஏ,(hè hé), *int.de mépris.*hé! hé! —புத்தியீனனே hé! imbécille que tu es.

ஏக, 1° *inf.d'*ஏகுகிறது. 2° *adj.de*

*ஏகம்,(èka), un, unité, isolement, solitude, totalité, ensemble, incomparabilité, excellence: —ஆய் en un, conjointement, ensemble; —ஆயிருக்கிறது. ne faire qu'un, être uni, joint ensemble; —ஆன, ou ஏக unique, seul, incomparable, entier; ஏககுண்டலன் qui n'a qu'un pendant d'oreille, *i.e.* Koubèren, Balarâmen; —குரு condisciple, celui qui a étudié sous le même gourou; —சகடு union, ensemble, égalité, une seule somme; —சகட்டிலே sans distinction, également, l'un portant l'autre: —சக்கரம், சக்கிரம், nom d'une ville, monarchie, pouvoir suprême; —சக்கரமாயாளுகிறது gouverner en monarque, avec un pouvoir suprême; —சக்கரவர்த்தி, —சக்கராதிபதி monarque, absolu; —சமன் égal; *ou* —சமானம் égalité; —சரம் flèche unique, animal qui va seul, *V.* ஏகசிருங்கம்; —சாதர், (சாதம்), parens, frères; —சாதி caste unique, soudra (qui ne renait pas par l'investiture du triple cordon): —சிந்தை unanimité, volonté unique, union, attention entière; —சிந்தையாயிருக்கிறது être unanime, fixer toute son attention; —சிருங்கம் rhinocéros ou unicorne, animal qui n'a qu'une corne; —சிருங்கன் celui qui n'a qu'une marque, *i e.* Kriehna; —சுபாவம் une seule nature, nature unique: —சூனு fils unique, —né seul, non gémeau; —தந்தன் celui qui n'a qu'une dent d'éléphant, *i.e.* Poulléyar; il a perdu une de ses dents à la bataille; —தாளம் une des 7 manières de battre la mesure, elle n'a qu'un இலகு; —திரித்துவம், —திரியத்துவம், —திரியத்துவம், —திறித்துவம் l'unique et indivisible Trinité, un seul Dieu en trois personnes, unité et trinité; —தேச

க் beauté, élégance; — தேசம் part, portion, un lieu, ensemble, difficulté, différence, devant derrière, *ou* —தேசவுருபகம், —தேசவுருவகம் figure ou comparaison qui n'embrasse qu'un membre ou une partie de l'objet; —தேசக்காரன் homme changeant, —trompeur; —தேவன் le Dieu unique,.(et dans le langage des payens) Siven, Boud-dha; —தொகை somme entière; —த்துவம் unité; —நாதன், —நாயகன் seul seigneur, maitre unique, Dieu, monarque absolu, despote; —பத்திரிகை basilic blanc; —பத்தினி femme fidèle à son mari, —qui n'en a connu qu'un; —பந்தனம் réunion en un, — en un seul corps, union; —பாதம் strophe dont les 4 vers n'en font qu'un; —பாதவாதனம், (பாதம், ஆதனம்), posture où l'on se tient appuyé sur un pied et une main tandis qu'on élève l'autre pied en l'air; —பாவனை imagination —, représentation unique; —பிங்கலன், —பிங்கன் celui qui regorge d'or, *i.e.* Coubêren; —பிண்டன் proche parent, issu d'un même corps; —புத்திரன் fils unique; —போகம் bonheur —, plaisir singulier, —incomparable, —universel, bon plaisir, cohabitation, plaisir commun à 2 individus, volonté, indifférence, possession entière, privilége impérial, récolte unique: —போகமாயிருக்கிறது jouir d'une prospérité unique et incomparable: இந்தக்கிராமமேகபோகமாயிருக்கிறது ce village est la propriété d'un seul; —ப்பிழை faute d'un bout à l'autre; —ப்பெருவெள்ளம் inondation universelle, —qui couvre tout; —ரூபன், (உருபம்), Dieu *litt.* l'être qui n'a qu'une forme, *i.e.* qui est immuable; —லிங்கன், (இலிங்கம்), celui qui n'a qu'une marque, *i.e.* Coubêren; —வசனம் nombre singulier, phrase ou mot au singulier, mot seul, —unique, vérité; —வஸ்து l'être unique, *i.e.* Dieu; —வாசம் cohabitation, demeure commune, isolement, l'arbre ஆலமரம்; —வீரன் guerrier incomparable: —வெளி plaine nue, lieu ouvert, —à découvert, extérieur découvert: —வேணி celle qui n'a qu'une tresse de cheveux, *i.e.* la déesse de la pauvreté dite மூதேவி.

ஏகஸ்தன், (ஏக, stha *qui se tient*), uni, rassemblé: ஏகஸ்தராய் unanimement, tous ensemble, conjointement.

ஏகம்பட்சாரம், un minéral.

ஏகம்பன், Siven.

ஏகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.n.* (ஏகம்), s'unir.

ஏகல், *n.v.* *d'*ஏகுகிறது, élévation, marche, action d'aller, etc...

*ஏகவத்தவாதனம், (ஏகம், அத்தம், ஆதனம்), se tenir dans la posture dite ஏகபாதவாதனம் et lever une main en l'air.

*ஏகன், (ஏகம்), l'unique, Dieu, uni, (dans le langage des Sivénistes) Siven.

*ஏகாககரம், (*id.* ஆகாரம்), or.

*ஏகாக்கம், ஏகாக்ஷம், (*id.* அக்ஷம்), corbeau, *litt.* ce qui est tout œil.

*ஏகாக்கிரம், ஏகாக்கிரதை, ஏகாக்கிருதை, (ஏகம், அக்கிரம், தா), regard —, attention fixe, —sur un seul objet.

*ஏகாங்கம், (ஏகம், அங்கம்), *V.* ஏகாந்தம்: ஏகாங்கவுருவகம் métaphore relative à un seul membre et qui vient après avoir déprécié les autres.

*ஏகாங்கி, (ஏகாங்கம்), ermite, solitaire, individu isolé, orphelin.

*ஏகாசம், (ஏகம், ஆசம்), manteau, habit de dessus, vêtement extérieur: —போட்டுக்கொள்ளுகிறது jeter un pan de sa toile sur l'épaule pour se couvrir le sein.

*ஏகாண்டம், (ஏகம், அண்டம்), l'air, plaine, place nue.

ஏகாட்சரி, (ஏகம், அட்சரம்), la prétendue force ou énergie qui, selon certains Sivénistes, a enfanté le monde, *i.e.* Parvadi, ‖ *V.* ஒரெழுத்தினம்: —சக்கிஷம் formulaire d'un-

chantemens ou de prières magiques

*ஏகாதசம்,(ஏகம்,தசம்), onze.

*ஏகாதசி,(*id.*), le onze de la lune, le 11me jour après la nouvelle lune, et la pleine lune. Les Indous généralement jeûnent ce jour-là.

*ஏகாதிபதி, (ஏகம், அதிபதி), monarque absolu, despote.

*ஏகாதிபத்தியம், (*id.* ஆதிபத்தியம்), monarchie, pouvoir absolu.

ஏகாதேசி, *P.* ஏகாதசி.

*ஏகாத்தியம், (ஏகம், ஆத்தியன்), gouvernement absolu.

*ஏகாந்தம்,(*id.* அந்தம்), solitude, isolement, lieu solitaire, —retiré, sandal, la planète de Mercure: —ஆயிருக்கிறது être seul, isolé, retiré, en repos; ஏகாந்தசேவை culte privé, —secret, —de Dieu; —மண்டபம் salle d'audience, salle isolée; — வாழ்வு plaisir particulier, — goûté par un seul, —goûté dans l'isolement.

*ஏகாம்பரன்,(*id.* அம்பரம்), Siven.

*ஏகாரம்,(ஏ) l'è long.

ஏகாரவல்லி, (ஏகாரம், வல்லி), le jacquier. la plante பாகல்.

ஏகாலி, savon, blanchisseur, *pl.* ஏகாலியர் blanchisseurs. [unique.

*ஏகார்த்தம்,(ஏகம், அர்த்தம்), sens

ஏகி, 1° *f. de* ஏகன், femme seule, veuve. 2° *gér. d'* ஏகுகிறது.

ஏகிபவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *n.v.*(ஏகிபாவம்), s'unir, se joindre.

*ஏகிபாவம்,(ஏகம், பாவம்), nature ou propriété commune, sorte—, apparence d'union.

*ஏகியன்,(ஏகம், iya), compagnon.

ஏகுகிறது, *sync.* ஏகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* ou ஏகிப்போகிறது, aller, marcher, passer sur ou pardessus, s'élever, s'envoler: மலர்மிசையேகினான் celui qui passe sur les fleurs, (et métaphoriquement) celui qui se plait à passer par un cœur épanoui par la joie. [கல்.

ஏகுகை, ஏகுதல், *n.v. du préc.* *V.* ஏ

ஏகுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. d'* ஏகுகிறது, faire aller etc

*ஏகோதிட்டம், ஏகோத்திட்டம், ஏகோத்திஷ்டம், (ஏகம், உத்திஷ்டம்), cérémonie funèbre pour une seule personne.

ஏகோபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v. n* (*id.* oubhita *rempli*), s'unir, se joindre, s'accorder, être uni, ne faire qu'un. [réunion, accord.

ஏகோபித்தல், *n.v. du préc.* union,

ஏக்கம்,(ஏங்குகிறது), crainte, effroi, stupeur, trouble, anxiété, inquiétude, chagrin, affliction, langueur, regret, grand désir, gémissement, sanglot: —ஆயிருக்கிறது être chagrin, (ஒருவனுக்கு) ஏக்கம்பிடிக்கிறது, —எடுக்கிறது, languir, dépérir, se chagriner, être vexé: கனஏக்கமவனுக்கு il est très-effrayé, très peiné; மகன்செத்ததினாலே தாய்க்கேக்கம் பிடித்தது la mère dépérit de chagrin de la mort de son fils.

ஏக்கழுத்தம்,(ஏக்கு, *P.* ஏக்கம், அழுத்தம்), fierté, arrogance.

ஏக்கறல், ஏக்கறுதல், *n.v. d'* ஏக்கறுகிறது, affliction, déshonneur, mépris, humiliation.

ஏக்கறவு, *n.v. du suiv.* acceptation, honneur, révérence, soumission. ‖ *V.* ஏக்கறல்.

ஏக்கறுகிறது, ற்றேன், றுவேன், று, ற, *v. comp.* (ஏக்கு, *P.* ஏக்கம் *et* அறுகிறது), se lamenter, s'humilier, s'abaisser, se déshonorer, déshonorer.

ஏக்கிபோக்கி, (ஏக்கம், போக்கி), pauvre. [hoquet.

ஏக்கை, 1° mépris. 2° * (hèkkâ),

ஏங்கல், *n.v. d'* ஏங்குகிறது, pleurs, lamentation, regret, pitié, désir, crainte, son, bruit, cri du paon.

ஏங்குகிறது, *sync.* ஏங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *n.v.* languir, dépérir, désirer, regretter, déplorer, se lamenter, pleurer, être chagrin, affligé, craindre, s'apitoyer, faire du bruit, (le paon) crier: ஏங்கிப்போகிறது languir, se consumer, dépérir: —ப்போனவன் consumé de chagrin, de regret, de désir; —த்திரியேல் ne vous abandonnez pas au chagrin; —யிடியுண்டுகிடக்கிறது être

abattu de chagrin, de douleur.

ஏங்குறுகிறது, *v. comp. et* ஏங்குறல், *n.v.* (ஏங்குகிறது, உறுகிறது), être chagrin,—pensif, s'affliger.

ஏசம், airain,cuivre.

ஏசல், *opt. et n. v. de* ஏசுகிறது, injure, paroles injurieuses, outrage, reproche; —இடுகிறது,—இட்டுக்காட்டுகிறது insulter, injurier, blâmer, faire des reproches.

ஏசறுகிறது, ஏசறுதல், (ஏசு, அறுகிறது), s'affliger. [blement.

*ஏசனம், (êdjana), trouble, trem-

ஏசாத, *part. nég. d'*ஏசுகிறது.

ஏசாதவர், (ஏசாத), les irréprochables, les immortels, les dieux (de la fable). [quet.

ஏசி, 1° *gér. d'*ஏசுகிறது. 2° perro-

ஏசு, 1° insulte, injure, outrage, paroles injurieuses, blâme, offence, faute. 2° *imp. et part. de*

ஏசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. a.* (ஏசு), injurier, insulter, outrager, railler, blâmer.

ஏசுகை, ஏசுதல், *n. v. du préc. ou*

ஏச்சு, (ஏசு), injure, outrage, reproche, raillerie, mauvaise parole: —காட்டுகிறது injurier, railler, redire les torts de quelqu'un.

ஏட, *voc. d'*ஏடன்.

ஏடகம், 1° (ஏடு, அகம்), pétale, feuille de fleurs, toile, habit, cocotier, palmier, planche. 2° *(êdaka), bélier.|| *V.* திருவேடகம்.

*ஏடணை, (êchanâ), désir.

ஏடலகம், réglisse.

ஏடல், dessein, intention, pensée.

ஏடன், 1° * (êda), sourd. 2° compagnon, camarade, ami; *voc.* ஏட, *ou* ஏடா, o! camarade! eh! ami!

*ஏடாகுடம், ஏடாகூடம், (hêta *opposition*), lieu escarpé, montée inaccessible, — insurmontable, désordre.

ஏடாகோடம், (êchâ *désir*, கோடம் *courbure*), conduite irrégulière plus ou moins convenable.

ஏடாசிரியர், (ஏடு, ஆசிரியன்), ceux qui sans maitre ont appris dans les livres.

ஏடி, *f. de* ஏடன், compagne, amie; *voc.* ஏடி, *ou* ஏடீ, eh! compagne!

ஏடு, *gén.* ஏட்டின், ôle, feuille de palmier (sur laquelle on peut écrire), feuillet, feuille de livre, livre en ôles ou feuilles de palmier, pétale, feuille de fleurs, paupière, crême (du lait): — சேர்க்கிறது réunir les ôles en livre, faire un livre de feuilles de palmier: — வாருகிறது les tailler; — படர்ந்த, — படிந்தபால் lait couvert de crème; அவன்சுவடியிலேமுப்பத்தாறேடுண்டு son livre a 36 ôles ou feuilles. [pulcre.

*ஏடுகம், (êdouka), tombeau, sé-

ஏட்டிக்குப்போட்டி, vis-à-vis, face-à-face, opposition, rivalité, contradiction: —செய்கிறது s'opposer, l'emporter sur.

ஏட்டிற்கல்வி, (ஏடு, கல்வி), science acquise dans les livres, — sans maitre.

ஏட்டு, 1° *obl. de* ஏடு: —ப்புஸ்தகம் livre d'ôles. 2° *ou*

*ஏட்டை, (êchtâ), désir, dépérissement, affaiblissement, détresse, malheur, pauvreté. [tilope.

*ஏணகம், (ஏணம், ka), cerf, an-

*ஏணம், 1° (êna), cerf, peau de cerf. 2° (ஏண்), stabilité, solidité, force, os.

ஏணல், (ஏண்), courbure.

*ஏணாசினம், (ஏணம், அசினம்), peau de cerf.

ஏணாப்பு, fierté, arrogance.

ஏணி, 1° échelle, limite, borne, contrée, pays. 2° (ஏணம்), faon (de biche): —சாத்துகிறது appuyer une échelle contre un mur etc..; —ச்சிகு l'herbe milium ramosum: —ப்பழு échelon; — ப்பழுவாலேறுகிறது, —மேலேறுகிறது monter à l'échelle.

ஏணிலையுடைமை, (ஏண், நிலை, உடைமை), regard favorable.

ஏணை, hamac, lit suspendu (pour les enfans et les malades): — க்கழிக்குக்கோணற்கழிவெட்டுகிறது couper un bâton tortueux pour suspendre un hamac, contrarier les bonnes intentions d'un autre.

ஏண், fermeté, stabilité, force, courbure, tortuosité.

ஏண்கோண், (ஏண்), fourberie, manque de droiture, tortuosité.

ஏண்டா, (ஏன், அடா), eh! pourquoi? gueux que tu es!

ஏண்டாப்பு, arrogance, fierté.

ஏண்டி, (ஏன், அடி), eh! pourquoi? gueuse que tu es!

ஏண்மை, (எண்) force.

*ஏதசன், (ètasa), brame. [haine.

ஏதடை, (ஏ, தடை), opposition,

ஏதண்டை, banc cingalais.

*ஏதம், 1° (èta), cerf, diverses couleurs. 2° faute, offense, défaut, destruction, affliction, perte, malheur: —இல்லா sans défaut.

*ஏதனம், (êtana), expiration, rendre l'air qu'on a aspiré.

ஏதன், (ஏதம்), coupable.

ஏதாகிலும், ஏதாவது, ஏதாகுனும், (ஏது), V. எதாகிலும்.

ஏதி, (hêti), arme, épée, éclat, rayon, flamme, morceau.

*ஏதியம், (ஏதி, ya), rayon, éclat.

ஏதிலார், ஏதிலோர், 1° (ஏதில்), voisins, prochain, étrangers, ennemis. 2° (ஏது, இல்லை), pauvres.

ஏதில், 1° voisinage. 2° *abl. de* ஏது.

ஏதின்மை, (ஏது, இன்மை), pauvreté, déplaisir, aversion.

ஏது, 1° *(hêtou), *gén.* ஏதுவின், cause, raison, moyen, instrument, figure qui montre l'effet de telle ou telle cause: இதைச்செய்யக்கூடாததற்குத்தகுமானஏதுவில்லை il n'y a pas de raison pour ne pas faire ceci. 2° *pron. interr. gén.* ஏதின், quoi, quelle chose, pourquoi? அதேது qu'est-ce que cela? d'où cela vient-il? ஏதுங்கெட்டவன் homme inutile, —qui n'a ni feu ni lieu; அவனுக்கிங்கேயேதுபணம் quel argent y a-t-il ici pour lui? [tif, préparation.

*ஏதுகரம், (ஏது, கரம்), cause, mo-

ஏதுத்தற்குறிப்பு, (ஏது), figure par laquelle on s'imagine la cause.

ஏதும் (*id.* உம்), une chose quelconque, tout: —இல்லை rien du tout.

ஏதுவநுமானம், (*id.* அநுமானம்), conjecture de la cause. *Ex.* en voyant de la fumée conjecturer qu'il y a du feu.

ஏதுவாகிறது, (*id.* ஆகிறது), être cause, —le moyen, — l'instrument de, —la voie qui conduit à un objet, être apte, propre, convenable, exposé, digne, mériter: ஏதுவான, *part. parf.* exposé, digne, qui mérite, qui conduit à, qui est cause etc.. ஏதுவானவன் homme digne, apte, convenable, qui a une demeure,— un lieu à lui; ஏதுவாகவில்லை il n'y a pas de raison, il n'est pas convenable; ஏதுவாய்க்காண்கிறது conduire à; புண்ணியமேமோக்ஷத்துக்கேதுவாய்க்காண்கிறது c'est la vertu qui conduit au ciel; தெய்வசாபத்துக்கேதுவானஅக்கிரமம் crime digne de la malédiction de Dieu.

ஏதுவிலக்கு, (ஏது), réfutation de la cause, figure qui montre que telle chose ne suppose pas telle cause.

ஏதுவின்முடித்தல், (ஏது), finir, pour une raison alléguée, une chose non terminée.

ஏதுவு, *P.* ஏது, cause, moyen: ஏதுவுருவகம் métaphore—, figure qui montre la cause; ஏதுவுவமை figure par laquelle on compare une chose à une autre en montrant les causes. *Ex.* மாமணியும்பாசிலையுமிளம்பிறையுங்கூடிப் பிரபையால்வானவிற்போன்றது les pierreries, les feuilles vertes, le croissant de la lune réunis ensemble, ressemblent à l'arc-en-ciel par leur éclat.

ஏதுவை, *P.* ஏதுவு, cause, moyen: —யாயிருக்கிறது, *V.* ஏதுவாகிறது.

ஏதென்றால், ஏதெனில், (ஏது), car, si vous demandez ce que c'est.

ஏதை, 1° *P.* பேதை, pauvre, simple, ignorant. 2° *acc. d'*ஏது.

ஏத்தல், *n v. d'*ஏத்துகிறது, louange, adoration.

ஏத்திரி, macis, fleur de muscade, écorce intérieure de la noix muscade. [*imp. et part. de* ஏத்துகிறது.

ஏத்து, 1° louange, adoration. 2°

ஏத்துகிறது, த்தினேன், த்துவே

ன்,த்து,த்த,v.a.(ஏத்து), louer, adorer, vénérer.

ஏத்துகை,ஏத்துதல்,V. ஏத்தல்.

*ஏத்துவம், 1° (ètvâ, *étant venu*), postériorité,ensuite.2° P.ஏத்துவோம்,nous louerons....

ஏந்தல்,n.v. d'ஏந்துகிறது, action de porter, etc... action d'étendre, roi,élévation,grandeur,homme éminent, montagne, hauteur. ‖V. ஏந்திசை: —வண்ணம் manière élégante de s'exprimer,ton élégant.

ஏந்தாணம்,(ஏந்துகிறது), action de soutenir,banc cingalais.

ஏந்தி,1° *gér.* d'ஏந்துகிறது.2° *n. app.*, qui porte dans ses mains, qui soutient.

ஏந்திசை, (ஏந்தும், இசை), une des 3 sortes d'harmonies dans les vers:—ச்செப்பல் sorte de வெண்பா composé de pieds dits வெண்சீர் avec la connexion dite வெண்டளை;—த்துள்ளல் vers qui ont le கலித்தளை;—த்தூங்கல் vers qui ont le வஞ்சித்தளை;—யகவல் sorte d'அகவல் composé de pieds dits இயற்சீர் de manière que la dernière syllabe d'un pied et la première du suivant soient longues ou நேரசை.

*ஏந்திரம்,(yantra), machine,mécanique,moulin à sucre,presse pour exprimer le jus de la canne à sucre,moulin,moulin à bras: ஏந்திரக்கல் meule de moulin; ஏந்திரவச்சு, (அச்சு), axe d'un moulin à bras, essieu de charette.

ஏந்திழை, (ஏந்தும், இழை), femme,*litt.*celle qui porte des bijoux.

ஏந்துகுளம்,(*id.*குளம்), étang peu profond.

ஏந்துகிறது, ந்தினேன், துவேன், து,த,v.a.porter —.prendre dans ses mains,—dans ses bras,porter, soutenir,étendre les mains ou une toile pour demander une grâce, s'élever; கையேந்தித்திரிகிறது, —நிற்கிறது aller çà et là—, se tenir debout tendant la main pour demander l'aumône: முன்றானையேந்திமன்றுடுகிறது étendre le bout de sa toile pour demander une faveur ou l'aumône; கையேந்திக் கொள்ளுகிறது tenir—, soutenir quelque chose, tendre une main secourable.

ஏந்துகொம்பு, (ஏந்து), branche dont le haut est courbé.

ஏந்துதல்,n.v.d'ஏந்துகிறது.

ஏப்பம்,rot, éructation: —விடுகிறது roter. [géant.

*ஏமகண்டன், (ஏமம்), nom d'un

*ஏமகூடம், (*id.*), la montagne d'or, prison. [composé.

ஏமசிங்கி, (*id.*), espèce d'arsenic

*ஏமதவஞ்சம், (ஏமம்,da *qui donne*), une partie du சுவர்க்கம்.

ஏமத்தி, (ஏமம்), arsenic préparé dans une coupe d'or.

ஏமத்தூரி, ஏமதரு, (*id.*), l'arbre dit பொன்னூமத்தை.

ஏமபத்திரம், (*id.*), figuier des montagnes. [naturel.

ஏமபேதி,5(*id.*), espèce d'arsenic

ஏமம்,1° *(hêma), or.2° nuit, joie, plaisir, délices, ivresse, confusion, trouble,—d'esprit,folie,garde, conservation,rideau, trésor caché, cendres censées sacrées (de bouse de vache):ஏமமணல் sable d'or;—மலை montagne qui contient de l'or; ஏமத்திலுஞ்சாமத்திலும்வருகிறது venir souvent et à des heures indues.

ஏமருகிறது, ர்ந்தேன்,ருவேன்,ரு, ர,v.n.ஏமருதல்,n.v.(ஏமம்), se troubler,chanceler, vaciller, être transporté de joie,s'obstiner.

*ஏமவஞ்சம், (ஏமம்), une partie du சுவர்க்கம்.

ஏமாக்கிறது,மாந்தேன், மாப்பேன்,மா,மாக்க,v.n.et ஏமாத்தல், n.v. (ஏம், ஆக்கிறது), être joyeux, se réjouir, désirer; *ou* ஏமாந்துபோகிறது être trompé, —désappointé; ஏமாந்தவன், ஏமாந்தான் homme trompé,désappointé. [ஏமாக்கிறது.

ஏமாந்த,ஏமாந்து,*part. et ger. de*

*ஏமாப்பிரகம்,(ஏமம், அப்பிரகம்), mica—, talc de couleur d'or.

*ஏமாப்பு, *n. v.* d'ஏமாக்கிறது, contentement,transport de joie,désir,pensée,intention, orgueil, inso-

lence, prendre de la force: — உறுகிறது éprouver de la joie, devenir joyeux.

ஏமாறல், V. ஏமாறுதல்.

ஏமாறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v.n. (ஏம், ஆறுகிறது), et ஏமாறிப்போகிறது, être désappointé, joué, trompé, déçu dans ses espérances, chanceler, se troubler, craindre.

ஏமாறுதல், ஏமாறுகை, n.v. du préc. désappointement, déception soufferte, chancellement, trouble, crainte.

ஏமாற்றல், ஏமாற்றுதல், ஏமாற்றுகை, désappointement, déception faite, trouble; n.v.de

ஏமாற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v.a. d'ஏமாறுகிறது, désappointer, tromper, déconcerter, troubler.

ஏமி, compagnon, camarade.

ஏமிலாந்தல், regarder avec effroi, — trouble.

ஏமிலாந்தி, (ஏமிலாந்தல்), qui regarde tout troublé, — effrayé.

ஏமிலாப்பு, (id.), effroi, trouble, affliction.

ஏமின்கோலா, sorte de poisson volant du genre கோலா, exocoetus.

ஏமுறல், ஏமுறுதல், sentiment de joie, arrogance, trouble; n.v.de •

ஏமுறுகிறது, ற்றேன், றுவேன், று, ற, (ஏம் sync. de ஏமம், உறுகிறது), éprouver de la joie, devenir joyeux, fier, orgueilleux, se troubler.

ஏம், 1° terminaison de la 1re pers. du plur. 2° sync. de ஏமம்.

ஏம்பலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v.n. se lamenter, s'affliger, se désoler.

ஏம்பலித்தல், n.v. du préc. ou

ஏம்பல், ஏம்புதல், n.v. du suiv. affliction, douleur, lamentation.

ஏம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v.n. V. ஏம்பலிக்கிறது.

ஏயும், 1° P. ஆயினும். 2° part. fut. du suiv.

ஏய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, n.v. convenir, être propre, apte, avantageux, égal, semblable: ஏய்ந்த, ஏயும் convenable, propre; இது அறுப்புக்கு ஏய்ந்தகாலம் voici un temps convenable pour la moisson.

ஏய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, v.a. tromper, duper, décevoir, abuser, accorder, comparer, égaler, être semblable, ressembler: ஏய்த்து —, ஏய்ச்சுப்போடுகிறது tromper, duper; ஏய்க்கிறவன் trompeur, fripon, imposteur; ஏய்ப்ப pour tromper, — égaler, comme; முத்தேய்ப்ப வொளிர்முறுவல் dent blanche et brillante comme une perle.

ஏய்தல், n.v. d'ஏய்கிறது, aptitude, convenance, justesse.

ஏய்த்தல், ஏய்ப்பு, n.v. d'ஏய்க்கிறது, tromperie, fraude, imposture, déception, ressemblance, égalité, comparaison, accord: ஏய்ப்பிலேவட்டன், (வட்டம்), homme pris au piége, insensé, inconsidéré, sans considération; ஏய்ப்புண்கிறது être trompé.

ஏரகம், (ஏர், அகம்), Yéragam, une des 6 principales villes de Soupramanien.

ஏரடிக்கிறது, (ஏர்), labourer. [கு.

*ஏரண்டம், (èranda), V. ஆமணக்கு.

*ஏரம்பன், (hèramba), Vinâyaguen.

ஏரல், coquillage de mer, espèce de moule (de rivière).

ஏரா, ஏராப்பலகை, quille de navire, carène: — ப்பலகைபோடுகிறது placer la quille d'un navire.

ஏராண்மை, (ஏர்), V. ஏருழல்.

ஏராத, part. nég. d'ஏர்க்கிறது, désagréable, qui déplait, — ne convient pas: ஏராதது ce qui déplait, — ne convient pas.

ஏராமை, n.v. nég. du même, discorde, antipathie, opposition, aversion.

ஏராளம், abondance, grand nombre, multitude, affluence: — ஆயிருக்கிறது abonder. [vateurs.

ஏராளர், (ஏர்), laboureurs, cultivateurs.

ஏரி, lac, grand étang, la 7me constellation. ‖ V. இமில்: — வெட்டுகிறது creuser un lac; — க்கரைக்காட்டாமணக்கு, V. எலியாமணக்கு; ஏரியிலே நீர்மாத்திரைதான்குறுகிநிற்பி னெண்ணுறுந் தியாகுந்தானே si dans ஏரி la quantité d'un மாத்திரை di-

minue,il devient un feu violent. *i. e.* si ஏரி lac devient bref, il fait ஏரி feu.

ஏரிசா, mugissement—, bruit de la mer, mensonge, rapport, médisance. [ஏர்.

ஏரின்வாழ்நர், (ஏர், இன்), *V.* ஏரா

ஏருழல், (ஏர்), labourage, agriculture. [ர்.

ஏருழவர், ஏருழுநர், (*id.*), *V.* ஏராள

ஏருழுகிறது, (*id.*), labourer.

ஏரெழுபது, (*id.*), nom d'un poème de கம்பர்.

ஏரோட்டுகிறது, (*id.*), labourer.

ஏர், 1° *imp. et part. de* ஏர்க்கிறது. 2° charrue, bœuf de charrue, paire de bœufs pour labourer, labourage, attelage, paire, couple, beauté: —அடிக்கிறது, —உழுகிறது, —ஓட்டுகிறது labourer; —க்கால், —க்காற்றடி, —க்கால்த்தடி timon de la charrue; —ச்சீர் instrumens de labourage, instrumens nécessaires pour un ouvrage; —தொடுக்கிறது atteler les bœufs à la charrue; —த்தொழிலர், —த்தொழிலோர் laboureurs; —த்தொழில் labourage, agriculture; —நாழி pièce de bois ronde et de 2 ou 3 pouces de diamètre avec un trou au milieu, où passe la corde dite வடக்கயிறு qui fait baisser ou lever le soc de la charrue à volonté; —ப்பண் instrumens de labourage; —ப்பூட்டு, *ou*; —பூட்டுகிறது atteler les bœufs à la charrue; அவனெத்தனையேருழுகிறுன் avec combien de paires de bœufs laboure-t-il? combien de paires de bœufs ou de terres labourables a-t-il?

ஏர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. n. et a. P.* ஏற்கிறது, convenir, plaire, recevoir, admettre, accepter, mendier: ஏர்த்துக்கொள்ளுகிறது prendre sur soi, se charger de.

ஏர்பு, élévation, cours journalier [des astres.

ஏர்ப்பு, *V.* ஏற்பு.

ஏர்மை, *V.* ஏர்வை.

ஏர்வாரம், (ஏர்), *V.* கமவாரம்.

ஏர்வு, *V.* ஏர்பு.

ஏர்வை, (ஏர்), ce qui plaît, ce qui convient, charge de bœuf qu'on amène dans une forteresse ou dans les magasins.

ஏல. 1° *inf. d'*ஏலுகிறது, *V.* ஏலவே. 2° *obl. de*

ஏலம், 1° encan, vente publique. 2° *(èlâ), cardamome, amomum, aromate, épice, onguent—, parfum pour les cheveux, nom d'un arbre et d'un arbuste, plante légumineuse dite முதிரை. 3° mot d'encouragement que disent ceux qui traînent...: ஏலக்காய் fruit du cardamome; —க்கோலம் préparatif, préparation, toilette; —ப்பாட்டு chant de gens qui traînent quelque chose; ஏலவரிசி *ou* [grain de cardamome.

ஏலரிசி, (ஏலம், அரிசி), graine—,

ஏலல், *n. v. d'*ஏலுகிறது, acquiescement, accord, complaisance, possibilité. [fils d'Ilavilâ.

*ஏலவிலன், (èlavila), Koubèren,

ஏலவே, (ஏல, ஏ), avant, auparavant, plutôt, de préférence.

ஏலா, 1° *voc. de* ஏலாள், O! chère compagne. 2° *ou*

ஏலாத, *part. nég. d'*ஏலுகிறது, *et d'*ஏற்கிறது, impossible, désagréable, qui ne convient pas: —காரியம் chose impossible, inconvenante: ஏலாத்து ce qui est impossible, désagréable, déplaisant, inconvenant.

ஏலாதார், *n. app. nég.* (ஏலாத), ennemis, ceux qui ne peuvent pas, ne conviennent pas, ne plaisent pas.

*ஏலாதிகடுகம், (ஏலம், ஆதி), remède composé de cardamome et autres épices.

ஏலாது, *gér. nég. et 3me pers. sing. neut. nég. d'*ஏலுகிறது, ne se pouvant pas, ne se peut pas.

ஏலாப்பு, malheur, affliction.

ஏலாமை, *n. v. nég. d'*ஏலுகிறது, impossibilité, désagrément, désaccord, désunion, malheur.

ஏலாள், *voc.* ஏலா, compagne, amie, ô! chère compagne!

ஏலி, toddi ou vin de palmier.

ஏலுகிறது, ஏன்றேன், ஏலுவேன், ஏலு *ou* ஏல், ஏல, *v. n.* (இயலுகிறது),

être possible, propre, convenable, capable, convenir: இதுவுன்னாலேலு மா cela t'est-il possible? peux-tu faire cela?

ஏலுதல், ஏலுகை, *V.* ஏலல்.

ஏலுநன், (ஏலும், நன்), le roi சோழன் de Tanjaour.

ஏலும், 1° *part. fut. et* 3me *pers. fut. neut. d'*ஏலுகிறது. possible, il sera possible. 2° *sync. de* எனினும், quoique.

*ஏலே, (èlâ), cardamome.

ஏல், 1° *sync. d'*எனில், si. Il se joint aux personnes et aux n. v. terminés en து même en supprimant து: நான்செய்தேனேல், செய்ததேல், செய்தவேல் si j'ai fait; வருமேல் s'il arrive. 2° *imp. et part. d'*ஏலுகிறது. 3° coquillage, ressemblance. 4° terminaison de l'imp. nég.: நடவேல் ne marche pas. 5° terminaison de la 2me pers. sing. de l'optatif.

ஏல்விலன், *P.* ஏலவிலன்.

ஏல்வு, *V.* ஏலல்.

ஏல்வை, étang, temps, jour.

ஏவ, *inf. d'*ஏவுகிறது, 1° *obl. de*

ஏவம், 1° faute, crime, réprimande faite au nom de quelqu'un: ஏவங்கேட்கிறது réprimander au nom de quelqu'un, aller au nom de quelqu'un en menacer un autre.

ஏவலாள், (ஏவல், ஆள்), serviteur, porteur de message.

ஏவல், *n. v. d'*ஏவுகிறது, ordre, commandement, instigation, exhortation, inspiration, direction, excitation, suggestion, possession du démon, impératif: ஏவலேபணி ordonner et faire sont la même chose; ஏவவிடுகிறது ordonner; —கொள்ளுகிறது faire obéir, —servir, —exécuter les ordres; —கேட்கிறது, —செய்கிறது obéir, exécuter les ordres, servir; —செய்வோர் serviteurs; — மேவல் obéissance, ordre et travail intérieur; —வாய்பாடு impératif: —விகுதி terminaisons de l'impératif, comme ஆய், மின், உம் et autres semblables; —விடை réponse par un impératif. *Ex.* A cette question: as-tu mangé? répondre: mange toi-même; —வினா interrogation qui ordonne. *Ex.* எழுதுகிறுயோ écristu?—வினை impératif, commandement; ஏவற்காரன், *V.* ஏவலாள்; ஏவற்குணம் possession ou obsession du diable; ஏவற்படி *ou* ஏவலின்படி selon les ordres ou l'inspiration; ஏவற்பணி, ஏவற்றொழில் exécution d'un ordre, service, action de servir; ஏவற்பேய் diable qu'on a envoyé posséder ou obséder quelqu'un.

ஏவறை, rot, vomissement.

ஏவா, ஏவாத, *part. nég. d'*ஏவுகிறது: ஏவாமக்கள்மூவாமருந்து les enfans à qui il n'est pas nécessaire de commander sont une consolation continuelle pour leurs parens.

ஏவாங்கம், la plante அசமதாகம்.

ஏவி, *gér. d'*ஏவுகிறது.

*ஏவிளம்பி, (hê), la 31me année du cycle de 60 ans; elle correspond à 1837 et 1897 de l'ère chrétienne.

ஏவு, 1° peine, affliction, flèche, envoi. 2° *imp. et part. de*

ஏவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a.* (ஏவு), *ou* ஏவிவிடுகிறது, ordonner, commander, exciter, exhorter, inspirer, diriger, envoyer, suggérer, réveiller.

ஏவுதல், *n. v. du préc.*, ordre, commandement, exhortation, instigation, direction, envoi: ஏவுதற்கருத்தா instigateur, celui qui en excite un autre à agir.

ஏவும், *part. fut. et* 3me *pers. fut. neut. d'*ஏவுகிறது: ஏவும்விடை, *V.* ஏவல்விடை; —வினை verbe causatif, —de commandement; —வினைமுதல், *V.* ஏவுதற்கருத்தா.

ஏவுவான், ஏவுவோன், *n. app. d'*ஏவுகிறது, instigateur, maître, directeur, celui qui ordonne.

ஏழகம், brebis, bélier—, mouton, laineux, bélier rougeâtre.

ஏழத்தனை, (ஏழு, அத்தனை), *ou* ஏழத்தனையாக, 7 fois autant.

ஏழமை, ஏழமைத்தனம், *P*, ஏழைமை, pauvreté, misère, bassesse, médiocrité, ignorance, lâcheté: தோழனேடுமேழமைபேசேல் ne parlez

pas de votre pauvreté même à un ami.

ஏழரையாட்டைச்சனி, *vulgairement* ஏழரைநாட்டுச்சனி,(ஏழு, அரை,ஆண்டு, சனி), Saturne traversant en 7 ans et demi le 12me, le 1er et le 2me signe du zodiaque.

ஏழன்,(ஏழு), sept,le septième:ஏழனுருபு terminaison du 7me cas,—de l'ablatif de lieu,*i.e.* கண் et les autres mots qui signifient lieu, place.

ஏழாம், (*id.*), septième.

ஏழாவது,(*id.*),septièmement.

ஏழாயிரம்,(*id.*), 7000, sept mille.

ஏழாறு,(*id.*),7 fois 6 ou 42.

ஏழிரண்டு,(*id.*),7 fois 2 ou 14.

ஏழிசை,(*id.*), les 7 sons ou notes, *V.*இசை et சுரம்.

ஏழிலம்பாலை,ஏழிலைம்பாலை, ஏழிலைப்பாலை,(ஏழு, இலை,பாலை), l'arbre echites scholaris qui a 7 feuilles autour de sa tige.

ஏழு, sept. (Quelquefois devant une consonne ஏ devient bref, ou bien ழு se change en ழ். *Ex.* எழுபவம் ou ஏழ்பவம் les 7 prétendues naissances ou renaissances des Indous,எழுபது 70):—கோவை 7 perles enfilées; —நிலைக்கோபுரம் tour à 7 étages;—நிலைமாடம் maison à 7 étages;—புரம் les 7 villes réputées sacrées,savoir:அயோத்தி Aoud; மதுரை Mathourâ ou Modra, patrie de Krichna au nord d'Agra; மாயா ou மாயை Mâyé;காசி Bénarès;காஞ்சி Kantchibouram près de Madras;அவந்திகை Oudjein; துவாரகை Dvaraca,capitale de Krichna à l'extrémité du Guzerate; —வகைப்பருவம் les 7 différens âges des femmes selon certains écrivains tamouls. *V.*பருவம்—எ

ஏழேழு,(ஏழு,ஏழு),7 fois 7 ou 49, 7 générations; — தலைமுறை 7 générations suivies de—ou multipliées par 7 autres,14 ou 49 générations.

ஏழை,pauvre,ignorant,femme:—ச்சனங்கள் les indigens, le pauvre peuple;—யாயிருக்கிறது être pauvre;—யிடும்பு orgueil de mendiant; —யெளியவர்கள் gens pauvres et misérables;—யழுதகண்ணீர்கூரிய வாளுக்கொக்கும் les pleurs des pauvres sont comme une épée tranchante ou affilée.

ஏழைந்து,(ஏழு,ஐந்து), 7 fois 5 ou 35.

ஏழைமை, ஏழைமைத்தனம், (ஏழை,மை),pauvreté,misère,bassesse, médiocrité,ignorance,lâcheté.

ஏழொன்று,(ஏழு), 7 fois 1 ou 7.

ஏழ்,*P.*ஏழு,sept.

ஏழ்ச்சி,*P.*எழுச்சி.

ஏழ்பரியோன்,(ஏழு,பரி), celui dont le char est attelé de 7 chevaux,*i.e.* le soleil (au dire de la fable), celui qui a 7 chevaux.

ஏழ்பவம்,*P.*எழுபவம்,7 naissances ou renaissances prétendues de la métempsycose.

ஏழ்பிறப்பு,*P.*எழுபிறப்பு.

*ஏளனம், (hêlana), manque de respect,mépris,dédain,dérision, badinage,caresse,lubricité,renvoi,éloignement.

*ஏளிதம்,(hêlita), mépris, moquerie, pauvreté, nonchalence: —ஆய்ப் பேசுகிறது se moquer, parler avec mépris.

ஏற,*inf.d'*ஏறுகிறது.

ஏறங்கோட்பறை,(ஏறு,அம்), tambour usité dans un pays de forêts.

ஏறல்,1° *n.v.V.* ஏறுதல்.2° *opt.de* ஏறுகிறது.

ஏறா,ஏறாத,*part.nég. d'*ஏறுகிறது: ஏறாமேடு,(ஏறு), hauteur où l'eau—, où l'on ne peut monter,chose qu'on ne peut arranger.

ஏறுங்கடைசி,(ஏறு,ஆம்),fin entière,fin dernière,finalement,enfin.

ஏறுளர்,(ஏறு,ஆளன்), héros, braves, guerriers.

ஏறி, *gér. et n. app. d'*ஏறுகிறது, montant,qui monte.

ஏறிடுகிறது,(*sync.de* ஏற, இடுகிறது), appliquer, approcher, obtenir, laisser monter,faire entrer, réduire à une dénomination plus élevée: ஏறிட்டுப்பார்க்கிறது regarder fixement,—en haut.

ஏறிய,*part. de* ஏறுகிறது; —வீரி mercure sublimé.

ஏறு,*imp.et part.d'*ஏறுகிறது. 2° la 1re constellation dite அசுவதி, le

signe du Taureau, tonnerre, foudre, lion, taureau, bœuf, buffle, daim, cerf, les mâles des espèces de cerf dites கவரி et புல்வாய், porc, renard, gayal mâle, le mâle des animaux en général, des conques et des requins, cicatrice: —கடை, —கடைசி fin entière, —dernière: —குதிரை cheval de selle, —qu'on monte: —விடுகிறது lâcher un taureau (afin que celui qui vient conclure un mariage le saisisse; —தழுவல், —தழுவுகிறது saisir—, embrasser le taureau ainsi lâché.

ஏறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v.n. monter, grimper, gravir, escalader, s'élever, surpasser, augmenter, croître, pénétrer, entrer, s'établir: இந்தவூரிலே நூறுகுடிகள் ஏறினார்கள் 100 familles se sont établies dans ce bourg ou dans ce pays; ஏற monter en haut, plus, beaucoup, extrêmement; ஏறக்குறைய, ஏறத்தாழ environ, à-peu-près, plus ou moins, en sens inverse; ஏறக்குறையப்பேசுகிறது injurier, parler d'une manière plus ou moins inconvenante: ஏறப்பெற்ற, ஏறப்பட்ட haut, élevé: ஏறக்கட்டுகிறது bâtir, bâtir dessus, élever, édifier, fortifier, fermer, fermer pour faire hausser; வீட்டையேறக்கட்டுகிறது bâtir une maison; ஏறவிடுகிறது lancer en haut, conduire en pleine mer, —loin du rivage, laisser monter: ஏறவிறங்கப்பார்க்கிறது regarder de la tête aux pieds; ஏறவெடுக்கிறது lever, élever en haut.

ஏறுக்குமாறு, trouble, révolte.

ஏறுசலாகை, (ஏறு), verge ou perche qui s'enfile dans des pièces de bois et les assujettit.

ஏறுண்கிறது, (id.), être élevé.

ஏறுதல், ஏறுகை, n.v. d'ஏறுகிறது, montée, escalade, augmentation, accroissement, élévation, supériorité, entrée.

ஏறுநெற்றி, (id.), front large.

ஏறுபடி, (id.), escalier, marche—, mesure de surcroît, tâvâram de maison.

ஏறுபெட்டி, (id.), vase dans lequel les Sânars descendent le jus des arbres qu'ils montent.

ஏறுபொழுது, (id.), matinée.

ஏறுமாறு, (id.), désordre, trouble.

ஏறுமிராசி, (ஏறும், இராசி), signes ascendans depuis le Capricorne jusqu'aux Gémeaux. [change.

ஏறுவட்டம், (ஏறு), agio, prix du

ஏறுவால், (id.), courte queue, longue queue (de cheval ou de bœuf, qui marque que l'animal est de bonne espèce). [sante de la matinée.

ஏறுவெயில், (id.), chaleur crois-

ஏறுழவர், (id. உழவர்), V. ஏறாளர்.

ஏறூர்ந்தோன், (id. ஊருகிறது), celui qui a pour monture un taureau, i.e. Siven.

ஏறெடுக்கிறது, (P. ஏற, எடுக்கிறது), élever, lever, soulever.

ஏற்க, inf. de ஏற்கிறது; ou ஏற்கவே, d'une manière agréable, conformément à, avec joie. ou

ஏற்கன, ஏற்கனவே, (ஏற்க), avant, auparavant, d'avance, antérieurement. [து, désagréable, déplaisant.

ஏற்கா, ஏற்காத. part. nég. d'ஏற்கிற

ஏற்கிறது, ற்றேன், ற்பேன், று, ற்க, v.n. (ஏலுகிறது), être possible, convenable, propre, bienséant, agréable, convenir, plaire, accepter, recevoir, mendier, demander l'aumône en tendant les mains, s'opposer: இதவனுக்கேற்கும் ceci lui convient: அவன்செய்கிற தெனக்கேற்காது ce qu'il fait ne me plaît pas.

ஏற்குணர், (ஏற்கிறது, உண்), mendians, ceux qui mendient leur nourriture.

ஏற்குதல், n.v. de ஏற்கிறது, possibilité, convenance, acceptation, acquiescement, mendicité.

ஏற்கும், 3me pers. fut. neut. et part. fut. d'ஏற்கிறது, il—, qui convient, convenable, agréable.

ஏற்கென, P. ஏற்கன, auparavant.

ஏற்கை, n.v. d'ஏற்கிறது, propriété, biens, richesses. ‖ V. ஏற்குதல்.

ஏற்படுகிறது, (ஏற்கிறது, படுகிறது), commencer à exister, se présen-

ter, entreprendre, s'engager volontairement à, consentir, entrer dans, être établi, — institué, construire, projeter.

ஏற்படுதல்,*n.v.du préc.* entreprise, engagement,consentement, établissement.

ஏற்படுத்துகிறது, *v. a. du même,* susciter,établir, nommer, désigner, mettre en train,—sur pied,engager, faire consentir,aposter, former.

ஏற்பது,*pl.*ஏற்பவை,*n.v. fut.d'*ஏற்கிறது,ce qui est convenable,agréable, demander l'aumône: ஏற்பதிகழ்ச்சி il est honteux de mendier.

ஏற்பாடு,*n.v.d'*ஏற்படுகிறது, coutume, règle établie,loi, consentement, agrément, engagement, convention,entreprise,dessein,préparatifs,choses nécessaires pour une entreprise,(nouveau ou ancien) testament.

ஏற்பிக்கிறது,பித்தேன்,பிப்பேன், பி,பிக்க,*v.caus.et* ஏற்பித்தல், *n.v.de* ஏற்கிறது,faire recevoir,rendre propre,convenable,agréable,employer.

ஏற்பு,1° *n.v.d'*ஏற்கிறது, condescendance,consentement,accord,convenance,mendicité, action de mendier,aumône reçue.2° *V.*ஈர்ப்பு: ஏற்புளிகோடல் disposer—, présenter dans un ordre convenable, ce qui est un des யுத்தி; ஏற்புறவணிகிறது orner (la mariée) d'une manière convenable. [ற்கிறது,mendiant.

ஏற்போன்,*pl.*ஏற்போர்,*n.app.d'*ஏ

ஏற்ற, 1° *part. parf. d'*ஏற்கிறது, propre,opportun,convenable,agréable,possible.2° *adj.de* ஏற்றம்.3° *inf. de* ஏற்றுகிறது: —க்கால் poteau d'une picote,pilier;—க்களிறு,—க்குதிரை éléphant—, cheval que le roi monte;—க்குறைச்சல் moyen terme, à-peu-près,plus ou moins,l'un portant l'autre, inconvenance, disproportion, manière de parler plus ou moins convenable, manque de respect; —க்கோல் bambou auquel est attaché le seau de la picote; —ச்சால் seau de picote; il est ordinairement de fer,et hémisphérique.

ஏற்றது, (ஏற்ற), chose possible, convenable,ce qui convient, —appartient à une chose.

ஏற்றத்தாழ்ச்சி,(ஏற்றம்), *V.* ஏற்றக்குறைச்சல்.||à rebours,devant derrière.

ஏற்றமடல்,(ஏற்றம்,மடல்), branche de palmier taillée sur laquelle on prétend que les amoureux et surtout les femmes éperdues d'amour montaient et se faisaient traîner pour mourir de la douleur que cela leur causait.

ஏற்றம்,*n.v.d'*ஏற்றுகிறது, élévation,montée,augmentation, accroissement, croissance, abondance, crue des eaux,flux,excellence, préférence, louange; *ou* ஏற்றமரம் picote, bascule pour arroser;—மாலை nom d'une pièce de poésie;—மொழி éloge,parole de louanges; ஏற்றமிறைக்கிறது tirer de l'eau—, arroser avec la picote;ஏற்றம்வற்றம் flux et

ஏற்றரவு,*V.*முகவை. [reflux.

ஏற்றல், 1° *n.v.de* ஏற்கிறது *et de* ஏற்றுகிறது,mendicité,acceptation, acquiescement, complaisance, convenance,opposition, enseignement, accumulation, action d'entasser, de réveiller, de prendre, de recevoir, d'élever,de jeter,de mendier.

ஏற்றவை,*pl.de* ஏற்றது.

ஏற்றி.*gér.d'*ஏற்றுகிறது.

ஏற்றிருக்கிறது,(ஏற்று), être propre,convenable.

ஏற்றினம்,1° *corr.de* எத்தனம். 2° (ஏறு,இனம்), la race des bœufs.

ஏற்றின்,1° *gér.de* ஏறு.2° *conditionnel de* ஏற்றுகிறது,si on lève etc..

ஏற்று,1° *imp.et part. d'*ஏற்றுகிறது. 2° *gér. d'*ஏற்கிறது. 3° action d'élever,chargement,cargaison,banc fait sur un arbre. 4° *obl.de* ஏறு:—க்கொள்ளுகிறது recevoir, accepter, admettre,prendre sur soi; —க்கொள்ளுதல்,—க்கொள்ளல் acceptation, admission;—துறை endroit—,port où l'on charge; —ப்பனை palmier mâle.

ஏற்றுகிறது, ற்றினேன்; ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v.a.* lever, élever, hausser, faire monter, augmenter, multiplier, additionner, accumuler, empiler, charger, mettre dessus, enseigner, éveiller, prendre, recevoir; ஏற்றிக்கொள்ளுகிறது mettre sur, charger, se charger de; —ச்சொல்லுகிறது appliquer; இதையதின்மேலேற்றிச்சொல்லலாம் on peut faire l'application de ceci à cela.

ஏற்றுகை, ஏற்றுதல், *n.v.* *d'*ஏற்றுகிறது, élévation, augmentation, accumulation, action de hausser, de charger etc...

ஏற்றுமதி, (ஏற்றுகிறது, மதி), exportation, chargement, cargaison, marchandises exportées: —ச்செலவு frais de chargement; —பண்ணுகிறது, —செய்கிறது exporter, charger.

ஏற்றுவாகனன், (ஏறு, வாகனம்), *V.* ஏறூர்ந்தோன்.

ஏனக்கோடு, (ஏனம், கோடு), la plante வெதுப்படக்கி.

ஏனடா, *f.* ஏனடீ, (ஏன், அடா, அடீ), hé! pourquoi gueux que tu es?

ஏனமுத்து, (ஏனம்), perle verte qui se forme dans les défenses des sangliers.

ஏனம், 1° porc, sanglier, parasol fait de feuilles de palmier, vase quelconque, la ville d'Yanaon, particule qu'on ajoute à la lettre ஃ pour la prononcer; *d'où* அஃகேனம். 2° *P.* ஏத்தனம், instrument. 3° *(ênas), péché, faute.

ஏனல், épi de blé, millet dit தினை, panicum miliaceum, champ de millet, —semé du millet susdit, autre espèce de millet de couleur verte, et autre espèce dit செந்தினை.

ஏனவாயன், (ஏனம், வாய்), homme simple, benêt, sot, coupable.

ஏனவும், *P.* ஏனையவும், et le reste.

ஏனாதி, officier (d'armée), ministre (de roi), barbier, homme de la caste des Maravers, espèce de remède.

ஏனும், *P.* எனினும்.

ஏனை, 1° anguille. 2° autre, le reste; ஏனைய les autres choses, le reste; ஏனையவர், ஏனையோர் les autres; ஏனையவும் et le reste, et cætera.

ஏன், 1° *P.* எனின், si, si l'on dit. 2° pourquoi, pour quelle raison? Il se met avant le verbe ou après la 3me pers. sing. du fut. masc. pour tous les temps et toutes les personnes. Ex. ஏன்வந்தாய் *ou* நீவருவானேன் pourquoi est-tu venu? ஏனெனில், ஏனென்றால் car, parce que, *litt.* si l'on demande pourquoi; ஏனென்பாரில்லை personne ne demande pourquoi, —ne s'en inquiette; ஏனோ pourquoi? je l'ignore; ஏனோதானோவென்றிருக்கிறது être insouciant. 3° après l'imp. il signifie je vous prie: இப்படிசெய்யுமேன் faites ainsi, je vous prie. 4° terminaison de la 1re pers. sing.

ஏன்ற, *part. d'*ஏலுகிறது: —மாத்திரம் autant que possible.

ஏன்றல், *n.v.* *d'*ஏலுகிறது, possibilité, convenance, désignation, accord.

ஏன்று, *gér. de* ஏலுகிறது: —கொள்ளுகிறது, défendre, plaider pour, accepter, être possible, convenir.

ஐ

ஐ, 1° la diphthongue aï ou eï dite ஐகாரம், 9me voyelle du Tamoul. A la 1re syllabe des mots cette lettre se prononce aï, et ailleurs eï. Elle peut être remplacée par அய் ou அயி et réciproquement, comme ஐயன் pour அய்யன், தைரியம் pour தயிரியம். Au commencement et au milieu de certains mots elle se met parfois à la place de அ devant ச, ஞ, ய. *Ex.* பைசல pour பசல்; மைஞ்சு pour மஞ்சு; மையல் pour மயல்; அரைசன் pour அரசன்; முழைஞ்சு pour முழஞ்சு; ஆலையம் pour ஆலயம். 2° *adj. sync. de* ஐந்து, cinq; 3° *s.* Dieu, seigneur, prêtre, gourou, précepteur, roi, maître, père, mère, épouse, beauté, toux, phlegme, délicatesse, ténuité, subtilité, son—, expression dont se sert le cornac pour gourmander ou faire marcher l'éléphant. 4° *(aï), Siven. 5° terminaison de l'accu-

satif. *Ex.* மகனை le fils; மலையை la montagne. 6° particule explétive. 7° particule dite சாரியை, comme எத்தி னோடேற்றை bœuf avec bœuf. 8° terminaison de la 2me pers. du sing. *Ex.* வந்தனை *P.* வந்தாய் tu es venu. 9° terminaison d'un grand nombre de noms substantifs et de noms verbaux, surtout de ceux qui avant க்கிறது ont அ ou உ qu'ils changent en ஐ. *Ex.* நடக்கிறது marcher, நடை marche; உடுக்கிறது se vêtir, உடை vêtement.

*ஐகாரம், (ஐ), la lettre *ou* diphthongue aï: ஐகாரக்குறுக்கம் abréviation de la lettre ஐ, ou la lettre ஐ rendue brève.

*ஐக்கம், ஐக்கியம், (aïkya), union, société, communion, association, liaison: ஐக்கியம்பண்ணுகிறது s'unir, s'associer, faire alliance: —ஆயிருக்கிறது, ஐக்கியப்பட்டிருக்கிறது être uni, associé, allié, être en communion; இராசாவோடேஐக்கியமாயிருக்கிறான் il a fait alliance avec le roi, il est l'allié du roi.

ஐங்கணை, (ஐம்), les 5 flèches fabuleuses de Câmen: —க்கிழவன் *ou*

ஐங்கணையன், (ஐங்கணை), celui qui est armé des 5 flèches, *i. e.* Câmen.

ஐங்கதி, (ஐம், கதி), les 5 sortes de pas ou allures des chevaux; *V.* au mot கதி.

ஐங்கரன், ஐங்கரத்தான், ஐங்கரத்தோன், (ஐம், கரம்), celui qu'on suppose avoir 5 bras, *i.e.* Siven, Vinâyaguen. On donne à celui-ci 4 bras: sa trompe fait le cinquième: ஐங்கரத்திளையோன் le jeune frère de Vinâyaguen, *i.e.* முருகன் et வீரபத்திரன். [maracals.

ஐங்கலம், (ஐம்), 5 calams ou 60

ஐங்காயம், (*id.*), les 5 substances piquantes, savoir: உள்ளி oignon: கடுகு moutarde; சுக்கு gingembre sec; பெருங்காயம் assa fœtida et மிளகு poivre: première conception, embryon du premier enfant: ஐங்காயத்தயிலம் espèce d'onguent produit du corps d'un enfant soumis à l'action d'une cuisson toute spéciale; —த்தூள், —வுண்டை, (உண்டை), poudre —, boule composée des 5 substances susdites qu'on donne aux femmes après leurs couches, et parfois aux enfans.

ஐங்குரவர், (ஐம்), les 5 personnes considérées comme pères, maitres ou tuteurs, savoir: le roi, le prêtre ou gourou, le maître d'école, le père, le frère ainé. [*V.* அரசர்க்குக்குழு.

ஐங்குழு, (ஐம்), les 5 compagnies.||

*ஐசானம், *P.* ஈசானம்.

*ஐசானி, (ஈசானம்), l'éléphant du nord-est.

*ஐசானியன், *P.* ஈசானியன்.

*ஐசுவரியம், (aïsvarya), richesses, opulence, prospérité, bonheur: —உள்ளவன் *ou*

ஐசுவரியவான், (ஐசுவரியம்), homme riche, opulent.

ஐஞ்சீர், (ஐம்), 5 pieds de vers.

ஐஞ்ஞார்த்தகம், méditer en comprimant ses 5 sens.

ஐஞ்ஞூறு, *P.* ஐந்நூறு.

*ஐட்டிகம், ஐஷ்டிகம், (aïchtika), cérémonie du sacrifice dit ஓமம்.

ஐணம், (ஏணம்), antilope, cerf, peau de cerf.

*ஐதி, ஐதிகம், ஐதீகம், (இதி, itiha), tradition, coutume établie, imitation, initiation; *ou* ஐதிகப்பிரமாணம், ஐதியளவை témoignage traditionnel, adhésion —, croyance à ce témoignage. [serrée.

ஐது, petitesse, chose petite, —peu

ஐந்தடக்கல், ஐந்தடக்கிறது, (ஐந்து), répression des 5 sens.

ஐந்தடிவிருத்தம், (*id.* அடி), 1° strophe ou விருத்தம் de 5 vers. 2° *V.* தரவுகொச்சகம்.

ஐந்தரம், 1° ce qui est beau, largeur, ce qui n'est pas étroit, palmier. || *V.* மந்தம். 2° (ஐம்), 5 fois.

ஐந்திரு, (ஐம்), les 5 arbres fabuleux du சுவர்க்கம், savoir: அரிச்சந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம். Les gentils prétendent que ces arbres accordent tout ce qu'on demande: —நாதன் le maitre prétendu de ces 5 arbres, *i.e.* Indiren.

ஐந்தலைநாகம், (*id.* தலை), serpent fabuleux à 5 têtes. [tellation.

*ஐந்தவம், (aïndava), la 5me cons-

ஐந்தவித்தல், ஐந்தவிக்கிறது, (ஐந்து), réprimer ses 5 sens.

ஐந்தறிவுயிர், (*id.* அறிவு), être vivant doué des 5 sens.

ஐந்தன், (*obl. de* ஐந்து), cinquième: ஐந்தனுருபு la terminaison du 5me cas ou l'ablatif en இல் ou இன்.

ஐந்தாம், (ஐந்து, ஆம்), cinquième.

ஐந்தாவது, (*id.* ஆவது), cinquièmement.

ஐந்தார், palmier, borassus.

ஐந்தானம், (ஐந், தானம்), la 5me constellation.

ஐந்திணை, (ஐம்), 1º les 5 espèces de pays, de sol ou de terrain, savoir: குறிஞ்சி pays ou sol montagneux; பாலை pays ou sol stérile; முல்லை pays de forêts; மருதம் pays ou sol cultivé; நெய்தல் pays maritime ou terre salée. 2º passion de l'amour, amour lascif, 5 espèces ou phases d'amour lascif, ou 5 états par où il fait passer; —ச்செய்யுள் le 6me des பிரபந்தம், pièce de poésie dans laquelle on décrit les 5 espèces de terrains, et leur analogie prétendue aux 5 phases de la passion de l'amour.

*ஐந்திரம், (இந்திரன்), 1º *ou* ஐந்திரவியாக்கரணம் grammaire sanscrite d'Indiren. 2º traité d'architecture d'Indiren, le 26me des 27 யோகம், celui des points cardinaux auquel Indiren est censé présider, *i.e.* l'est.

*ஐந்திரன், (*id.*), Indiren, le singe Vâli et Aroutchounen, (tous deux fils d'Indiren).

*ஐந்திரி, (*id.*), l'épouse d'Indiren, l'est, (auquel Indiren est censé présider.) [sens, nom d'un livre.

*ஐந்திரியம், (இந்திரியம்), sens, les

*ஐந்திரியக, *adj.* (ஐந்திரியம்), sensitif, des sens.

ஐந்து, *gén.* ஐந்தின், cinq. Dans les composés il se change en ஐ *ou* ஐம்: ஐந்துப்பு les 5 espèces de sels, savoir: கறியுப்பு sel de cuisine; கல்லுப்பு sel en bloc; வெடியுப்பு salpêtre; இந்துப்பு sel de roche; வளையலுப்பு fiel de verre, fel vitri; —முகத்தோன், *V.* ஐமுகன்; ஐந்துருவாணி, *V.* அஞ்சுருவாணி; ஐந்துலோகம் les 5 métaux; —வாயில் les 5 portes des sens. [கூடு.

ஐந்தை, 1º *acc. de* ஐந்து. 2º *V.* சிறு

ஐந்தொகைவினா, (ஐம், தொகை), question d'arithmétique composée de 5 termes, sorte de compte ou de règle d'arithmétique.

ஐந்தொழில், (ஐம்), les 5 opérations divines, (selon les Indous), savoir: சிருட்டி création; திதி conservation ou rédemption; சங்காரம் destruction; திரோதானம் secret; அநுக்கிரகம் miséricorde.

ஐந்நான்கு, (ஐம்), 5 fois 4 ou 20.

ஐந்நூறு, (*id.*), cinq cents, 500.

ஐப்பசி, la 1re constellation, le mois d'octobre, *i.e.* le mois qui comprend une partie d'octobre et de novembre.

ஐமிச்சம், *V.* ஐயம். [bre.

ஐமீன், (ஐ), les 5 étoiles, nom donné à la 4me et à la 13me constellation.

ஐமுகன், (ஐ, முகம்), celui qui, (selon la fable), a 5 visages, *i.e.* Siven.

ஐமுகாஸ்திரம், (*id.* அஸ்திரம்), flèche à 5 pointes. [*V.* ஐமுகன்.

ஐமுகி, (ஐ, முகம்), ricin sauvage.

ஐமை, resserrement, étroitesse, abondance, foule, portion, taxe; *ou*—வடிவு plaque de métal, plaque.

ஐம், *adj. de* ஐந்து, cinq.

ஐம்பது, (ஐம், பத்து), cinquante: ஐம்பதாம் 50me; ஐம்பதாவது cinquantièmement; ஐம்பத்தொன்று 51.

ஐம்பருத்தி, (ஐம்), espèce de cotonnier, —d'arbuste.

ஐம்பால், (ஐம்), 1º les 5 genres tamouls, qui sont: le masculin singulier, le féminin singulier, le neutre singulier, le masculin et le féminin pluriels, et le neutre pluriel. 2º cheveux de femme. 3º *V.* ஐவகைமயிர்முடி.

ஐம்புலம், ஐம்புலன், (ஐம்), 1º les 5 sens, les 5 objets des sens, savoir: சுவை le goût; ஒளி la lumière, la vue; ஊறு le toucher; ஓசை le son; நாற்

றம் l'odorat, l'odeur. Les mots sanscrits correspondans sont ரசம் ou ருசி le goût; ரூபம் la forme; ஸ்பரிசம் le toucher; சத்தம் le son; கந்தம் l'odeur. (Pour les 5 organes des sens, V. ஐம்பொறி). 2° sorte d'arsenic composé: ஐம்புலவிடயன், (விடயம்), homme marié,—qui jouit des 5 sens; ஐம்புலனடக்கல் répression des 5 sens;—விழையான் ermite, homme mortifié, qui ne désire point les jouissances des 5 sens; ஐம்புலம்—, ஐம்புலன்வென்றோன் homme mortifié, celui qui a réprimé ses 5 sens, ermite, religieux, Arouguen, arsenic préparé dit aussi பஞ்சபக்ஷிபாஷாணம்; ஐம்புலத்தடங்கான் celui qui ne tombe pas sous les 5 sens, *i. e.* Dieu; ஐம்புலநுகர்ச்சியினிறப்பன—டு les 5 espèce d'êtres qui trouvent la mort dans les jouissances de quelqu'un des 5 sens, savoir: les poissons par le goût சுவை, en mordant à l'hameçon; les insectes ailés dits வண்டு par les odeurs fortes நாற்றம்; les éléphans par le tact ஊறு, *i. e.* en s'accouplant; l'oiseau அசுணம் par un grand bruit ஓசை; les papillons par la lumière ஒளி, en se jettant sur les lampes ou flambeaux.

ஐம்புலாதி, (ஐம், புலம், ஆதி), les 5 sens, grand désir.

ஐம்பூதம், ஐம்பூதியம், (ஐம்), les 5 élémens des Indous, *V.* பஞ்சபூதம்: ஐம்பூதலிங்கம் les 5 formes sous lesquelles les élémens sont adorés, *V.* பஞ்சலிங்கம் au mot இலிங்கம்.

ஐம்பொறி, (ஐம்), les 5 organes des sens, les 5 sens, savoir: மெய் le corps, le toucher; வாய் la bouche, le goût; கண் l'œil, la vue; மூக்கு le nez, l'odorat; செவி l'oreille, l'ouie: ஐம்பொறிநுகர்ச்சி jouissance des 5 sens; —யடக்கான் celui qui ne réprime pas ses 5 sens, homme marié; —யடக்கி celui qui réprime ses 5 sens, religieux, ermite, homme mortifié; —விடயம் objets perçus ou connus par les 5 sens. Voyez les au mot ஐம்புலம்.

ஐம்பொன், (ஐம்), les 5 métaux, savoir: பொன் l'or; வெள்ளி l'argent; செம்பு le cuivre; இரும்பு le fer; ஈயம் le plomb.

ஐம்முகப்பிரமன், (ஐம், முகம்), Brama à 5 visages ou à 5 têtes, l'antique Brama, qui avait 5 têtes avant que Siven lui en coupât une, parce qu'il avait abusé de la femme de ce dernier.

ஐம்மூன்று, (ஐம்), 5 fois 3, ou 15.

ஐய, 1° *adj. de* ஐ, beau. 2° *voc. de* ஐயன், ô maître, ô père, monsieur. 3° *int. d'admiration*, oh, oh!

ஐயகோ, (ஐய, கோ), *V.* ஐயோ.

ஐயக்கணசூலை, (ஐயம், கணம்), goutte provenant de phlegme et de chaleur.

ஐயக்காட்சி, (ஐயம்), doute, vue incertaine,—douteuse, où on ne distingue pas clairement l'objet aperçu, de sorte qu'on ne saurait dire si c'est un pieu ou un homme.

ஐயக்கிளவி, (*id.*), expression de doute.

ஐயங்கவீனம், (*id.* கவீனம்), beurre [frais.

ஐயங்காய்ச்சி, (*id.* காய்ச்சுகிறது), nom d'une prétendue déesse et d'une maladie.

ஐயங்கார், (ஐயம், கார்), chef de brames, brame Vichnouviste.

ஐயஞ்சு, (ஐ, அஞ்சு), 5 fois 5, ou 25, la plante நிலப்பனைக்கிழங்கு curculigo.

ஐயநாடி, (ஐயம்), pouls phlegmatique, le 3me நாடி selon les Indiens.

ஐயபூளி, (*id.*), gros sable.

ஐயப்பாடு, (*id.*), doute, hésitation.

ஐயம், doute, (les Indous le comptent parmi les 3 obstacles au முத்தி ou à la béatitude finale), hésitation, crainte, scrupule, vue incertaine,—non distincte des objets, vase de mendiant, aumône, phlegme, lait de beurre; ஐயப்படாமை exemption de doute, assurance, une des 8 qualités de la vertu, *n. v. nég. de*—, ஐயப்படுகிறது,—ப்படுதல் douter, hésiter, craindre; ஐயம்அறுக்கிறது éclaircit un doute, trancher une difficulté; —இடுகிறது donner l'aumône; —உறுகி

றது concevoir un doute, douter, hésiter;—உற்றேன் j'ai douté, j'ai hésité;—மேலிடுகிறது être dans une grande crainte, —dans un grand doute, la crainte—, le doute l'emporter, le phlegme causer le râle dans la gorge d'un mourant;—புக்கினும்செய்வினைசெய் bien qu'il vous vienne quelque doute, ou quoique vous demandiez l'aumône accomplissez vos devoirs.

ஐயர், *pl. d'* ஐயன், brames, titre honorifique qu'on ajoute au nom des brames, grands personnages, sages, ermites, religieux, anciens, habitans des cieux, les dieux de la fable.

ஐயவணி, (ஐயம், அணி), figure qui exprime le doute entre un objet et sa ressemblance.

ஐயவி, grain de moutarde.

ஐயவிலக்கு, (ஐயம்), fig. de rhét. qui éloigne le doute.

ஐயவினா, *(id.)*, question qui exprime un doute.

ஐயவும்மை, (*id.* உம்மை), le mot உம் (et) exprimant le doute, comme: பத்தாயினுமெட்டாயினுங்கொடு qu'il y en ait 8 ou 10, donne les, ou donnes-en au moins 8 ou 10.

ஐயவுவமை, (ஐயம், உவமை), figure qui exprime le doute entre la chose comparée et celle à laquelle on la compare. *Ex.* முகமோமலரோ வறியேம் est-ce un visage, est-ce une fleur? nous l'ignorons.

ஐயறிவுயிர், (ஐ, அறிவு, உயிர்), être qui a 5 sens.

ஐயனார், *hon. de* ஐயன், Ayénar, dont les Indous ont fait un dieu tutélaire, le gardien des forêts; *V.* அரிகரபுத்திரன், et சாத்தன்.

ஐயன், père, prêtre, gourou, ancien, supérieur, maître d'école, précepteur, Arouguen, Ayénar ou அரிகரபுத்திரன்.

ஐயா, 1° *gén.* ஐயாவின், seigneur, père. 2° *voc. d'* ஐயன், monsieur, maître, précepteur....

ஐயாகோ, *V.* ஐயோ.

ஐயாயிரம், (ஐ, ஆயிரம்), cinq mille.

ஐயாநநம், ஐயானனம், (*id.* ஆநநம்), figure de roi, etc... beau visage, lion. [ஐமுகன்.

ஐயாநநன், ஐயானனன், (*id.*), *V.*

ஐயிதழ்த்துத்தி, (ஐ, இதழ்), espèce de துத்தி ou mauve à 5 feuilles.

ஐயிரண்டு, (ஐ), 5 fois 2, ou 10.

ஐயுறல், ஐயுறுதல், ஐயுறவு, (ஐ, *P.* ஐயம், உறல்...) crainte, doute, soupçon: ஐயுறவாயிருக்கிறது *ou*

ஐயுறுகிறது, ற்றேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* (ஐ, *P.* ஐயம், உறுகிறது), craindre, douter, soupçonner.

ஐயுறுத்துகிறது, *v.a. du préc.* faire craindre, inspirer des doutes, des soupçons.

ஐயுற்ற, *part. d'* ஐயுறுகிறது: —கிளவி mot qui exprime le doute.

ஐயெனல், ஐயென்கிறது, (ஐ, எனல்), dire aï, ce qui est un signe de vitesse, se hâter, être terminé en ஐ, d'où ஐயென, ஐயென்று vite, à la hâte: ஐயென்னும்வேற்றுமை le cas terminé en ஐ, l'accusatif.

ஐயை, *f. de* ஐயன், (les prétendues déesses épouses de Siven), Parvadi, Kâli et Dourguei, religieuse, femme pénitente, maîtresse, supérieure, fille. [25.

ஐயைந்து, (ஐ, ஐந்து), 5 fois 5, ou

ஐயையோ, *V.* ஐயோ. [ou 5.

ஐயொன்று, (ஐ, ஒன்று), 5 fois 1,

ஐயோ, interjection de douleur, de compassion et d'étonnement, hélas! ho! ha!: ஐயோவென்கிறது se lamenter; ஐயோபாவமே hélas! quel péché! உனக்கையோ malheur à toi! [ராணி.

*ஐராணி, *P.* இந்திராணி, *V.* அயி

*ஐராவணம், (aïravana), *V.* அயிராபதம்.

*ஐராவதம், (aïravata,) l'éléphant d'Indiren,—de l'est, orange.‖ *V.* தோடை.

ஐவகை, (ஐ), 5 espèces, 5 sortes:—ப்பொழுது 5 espèces de temps ou 5 parties du jour de 12 நாழிகை chacune, ce sont en commençant au lever du soleil காலை, நண்பகல், மாலை, யாமம், வைகறை. Cette division

ne s'accorde pas avec celle en 6 parties ou அறுபொழுது qui a de plus le எற்பாடு; —ப்பொன், —யுலோகம், V. ஐம்பொன்; —மயிர்முடி les 5 manières dont les femmes arrangent leurs cheveux, savoir: முடி cheveux noués sur le haut de la tête; கொண்டை cheveux noués sur le côté de la tête; சுருள் cheveux noués par derrière; குழல் chèveux entortillés en rouleau par derrière; பனிச்சை cheveux cordonnés et pendans.

ஐவசு, V. பதில்.

ஐவணம், ஐவணி, l'arbrisseau மருதோன்றி.

ஐவணை, (ஐ, அணை), 5 paires de bœufs.

ஐவண்ணமணி, (ஐ, வண்ணம்), pierre précieuse de 5 couleurs, espèce de rubis.

ஐவர், (ஐந்து), 5 personnes, les 5 sens, ou organes des sens, les 5 fils du roi பாண்டு nommés தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகதேவன்; ce sont les héros du Paradam: ஐவருக்குந்தேவி la femme de ces 5 frères (à la fois) i. e. la célèbre துரோபதை.

ஐவவ்வால், (ஐ), 5 espèces de chauves-souris.

ஐவனம், riz des montagnes.

ஐவாய்மிருகம், (ஐ, வாய்), ours, lion.

ஐவிரல், (ஐ). les 5 doigts, la 13me constellation désignée par une main, et contenant 5 étoiles.

ஐவிரலி, } (ஐ), la plante bryonia
ஐவேலி, } laciniosa.

ஐவேசு, moyen, aisance, chemin, manière.

ஐவைந்து, (ஐ, ஐந்து), cinq à cinq.

ஐவைவர், (id.), cinq à cinq.

ஒ

ஒ, 1° o bref dit ஒகரம், la 10e voyelle de l'alphabet tamoul. Lorsque cette voyelle se joint à une consonne elle est remplacée par ces 2 signes (ெ ா) entre lesquels se met la consonne. Ex. கொ co, சொ so. Mais ண், ற், et ன், joints, à cette voyelle font ணொ, றொ, னொ. 2° imp. d'ஒக்கிறது.

ஒகரம், (ஒ), l'o bref, paon.

ஒக்க, inf. d'ஒக்கிறது.

ஒக்கம், hauteur, élévation, village, bourg, ville, rivage.

ஒக்கலர், ஒக்கலார், (ஒக்கல்), parens.

ஒக்கலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. a. (ஒக்கல்), rassembler sa parenté, en observer ou faire observer les règles, —les usages.

ஒக்கலை, (ஒக்கல்), hanche, os de la hanche, flanc, côté.

ஒக்கல், opt. et n. v. d'ஒக்கிறது, ressemblance, égalité, action de coudre deux pièces de toile ensemble, famille, tribu, parenté, affinité, côté, flanc, hanche, ceinture, milieu du corps, glutœus medius, réunion, habitation, habitant: —இடுகிறது, V. ஒக்கலிக்கிறது; —போற்றுகிறது, —போற்றல் soutenir —, entretenir sa parenté, une des 10 qualités des cultivateurs.

ஒக்களை, P. ஒக்கலை.

ஒக்கிறது, ஒத்தேன், ஒப்பேன், ஒ, ஒக்க, nég. ஒவ்வேன், v. n. être semblable, —pareil, égaler, ressembler, convenir (avec le dat. l'abl en ஓடு et l'acc.): ஒக்க, avec, ensemble, également, pareillement, entièrement, beaucoup: —ப்போகிறது aller ensemble, —de compagnie.

ஒக்குகிறது, v. a. et n. ஒக்குதல், n. v. se gargariser, lancer, laisser derrière, ressembler, se retirer.

ஒக்கும், 3me pers. neut. et part. fut. d'ஒக்கிறது, il —, qui ressemble, convient, —est convenable, juste, à propos: இது அதற்கு, — அதனோடு —, அதையொக்கும் ceci ressemble à cela.

ஒக்கோலை, ambre.

ஒங்கல், V. ஒதுங்கல்.

ஒசிகிறது, சிந்தேன், சிவேன், சி, சிய, v. n. se remuer, s'agiter, branler, se briser, se rompre, plier, se tordre.

ஒசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. a. du préc. agiter, remuer, ébranler, rompre, briser, tordre.

ஒசிதல், n. v. d'ஒசிகிறது, motion, agitation, brisure, action de se remuer etc...

ஒசித்தல், n. v. d'ஒசிக்கிறது, action d'agiter etc... contorsion.

ஒச்சந்தம், *P.* உச்சந்தம்.

ஒச்சம், attention, attention à écouter.‖ *V.* ஒச்சியம்.

ஒச்சிக்கிறது, ச்சித்தேன், ச்சிப்பேன், ச்சி, ச்சிக்க, *v.n. et* ஒச்சித்தல், *n.v.* (ஒச்சம்), avoir honte.

ஒச்சியம், (ஒச்சம்), plaisanterie—, expression lascive, mépris, honte:—ஆயிருக்கிறது être méprisable;—பேசுகிறது, —சொல்லுகிறது plaisanter d'une manière lascive.

ஒச்சை, attention à écouter.

ஒஞ்சட்டை, ce qui est rétréci,—maigre, maigreur, petitesse, chose méprisable, déliée, mince.

ஒஞ்சரி, *imp. et part. fut. d'*ஒஞ்சரிக்கிறது:—தீர்ப்பு jugement partial; —தீர்ப்புபண்ணுகிறது juger avec partialité; — வழக்கு procès où il entre de la partialité.

ஒஞ்சரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *et* ஒஞ்சரித்தல், *n.v.* (ஒஞ், *P.* ஒரு), laisser une porte entr'ouverte, aller de côté,—sur le côté, pencher d'un côté: ஒஞ்சரித்துப்படுக்கிறது se coucher sur le côté.

ஒஞ்சி, sein, mamelle, teton:—கொடுக்கிறது donner à teter; —யுண்கிறது teter.

ஒஞ்சிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v.n. et* ஒஞ்சித்தல், *n.v.* (*P.* ஒச்சிக்கிறது), *ou* ஒஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v.n. et* ஒஞ்சுதல் *n.v.* avoir honte, réprimer sa volonté, se contenir.

ஒடி, 1° *imp. et part. d'*ஒடிகிறது *et d'*ஒடிக்கிறது. 2° fronde.

ஒடிகிறது, டிந்தேன், டிவேன், டி, டிய, *v. n. et* ஒடிந்துபோகிறது, se briser, se casser, se rompre, se fendre, être brisé.

ஒடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க. *v.a. du préc.* briser, casser, rompre, briller.

ஒடிசல், (ஒடிகிறது), brisure, fracture.

ஒடிசில், (ஒடி, சில்), fronde.

ஒடிதல், *V.* ஒடிவு.

ஒடித்தல், *n.v. d'*ஒடிக்கிறது, fracture, rupture, splendeur.

ஒடியல், (ஒடிகிறது), éclat—, morceau du jet de jeune palmier, ce qui a été brisé.‖ *ou*

ஒடிவு, *n.v. d'*ஒடிகிறது, fracture, cassure, brisure, rupture.

ஒடு, l'arbre andrachne orbiculata, pus d'une plaie, état d'une plaie qui semble guérie, mais qui cache du pus à l'intérieur, quille de navire, terminaison de l'ablatif de société qui signifie avec, particule explétive.‖ *V.* ஒடுக்கட்டி:—பாய்கிறது,—வடிகிறது le pus couler.

ஒடுக்கட்டி, (ஒடு), loupe, tumeur dure, furoncle sous l'aisselle.

ஒடுக்கம், (ஒடுங்குகிறது), retraite spirituelle, modestie, retenue, recueillement, respect, retraite, lieu caché, lieu étroit, action de cacher, de se cacher, rétrécissement, compression, fin, moyen:—ஆயிருக்கிறது être étroit, serré, fermé, à l'étroit; —இல்லாத immodeste, sans retenue; ஒடுக்கநாள் jour ou le temps est lourd, jour—, temps de détresse, —difficile; ஒடுக்கவணக்கம் respect et vénération, hommage respectueux, obéissance respectueuse; ஒடுக்கத்திலிருக்கிறது être dans la détresse, être en retraite (spirituelle).

ஒடுக்கிடம், (ஒடுக்கு), place étroite, retraite, lieu de refuge, lieu—, coin retiré.

ஒடுக்கு, 1° *imp. et part. d'*ஒடுக்குகிறது. 2° ce qui est retiré, — étroit, coin, retraite, refuge: — த்துண்டு pièce—, morceau mis pour boucher un trou...

ஒடுக்குகிறது, *sync.* ஒடுக்கிறது. க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a. d'*ஒடுங்குகிறது. serrer, comprimer, resserrer, diminuer, rétrécir, restraindre, retenir, réprimer, assujétir, ranger dans un coin, vexer, opprimer, payer les impôts: ஒருகட்டையொடுக்கிக்கட்டுகிறது serrer davantage un paquet.

ஒடுக்குதல், *n.v. du préc.* resserrement, rétrécissement, répression, retenue, oppression, vexation, diminution, payement d'impôt.

ஒடுக்குவாய், 1° (ஒடுக்கு), bouche étroite, —tordue, —de côté. 2° 2me *pers.fut.d'* ஒடுக்குகிறது.

ஒடுங்கல், *n.v.d'* ஒடுங்குகிறது.

ஒடுங்கி, 1° *ger.du suiv.* 2° l'animal qui se renferme dans son écaille, *i.e.* la tortue.

ஒடுங்குகிறது, *sync.* ஒடுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n: d'* ஒடுக்குகிறது, se retirer, se mettre à côté, se dévoyer, se rétrécir, se cacher, être renfermé, contenu, obéissant, soumis, s'humilier, s'affaiblir, diminuer, s'amoindrir, maigrir: ஒடுங்கிவருகிறது devenir pauvre, se soumettre; ஒடுங்கப்பண்ணுகிறது soumettre, opprimer, appauvrir.

ஒடுங்குண்கிறது, ஒடுங்குண்டிருக்கிறது, *v. c.* ஒடுங்குண்ணல், *n. v.* (ஒடுங்குகிறது, உண்கிறது), être resserré, affligé, opprimé, pressé, à l'étroit.

ஒடுங்குகை, ஒடுங்குதல், *n.v. d'* ஒடுங்குகிறது.

ஒடுதடங்கல், (ஒடு), ce qui est courbé, tortu, tortueux, non droit.

ஒடுவடக்கி, (*id.* அடக்கி), la plante குப்பைமேனி, et l'herbe—, l'arbre திராய்.

ஒடை, l'arbre உலவை combretum.

ஒட்ட, *inf.d'* ஒட்டுகிறது, près, proche, court, à la racine, étroitement: —அறுக்கிறது couper court: —ப்போடுகிறது faire mourir de faim, joindre, coller, plaquer.

ஒட்டகம், chameau: ஒட்டகக்கலணை harnais de chameau; —ப்பாரை le poisson scomber aculeatus.

ஒட்டங்கி, un instrument de fondeur, d'ouvrier en cuivre.

ஒட்டச்சி, 1° *f.d'* ஒட்டன். 2° *V.* உழைமண்.

ஒட்டடிக்கிறது, (ஒட்ட, அடிக்கிறது), affamer, faire mourir de faim.

ஒட்டடை, (ஒட்டும், அடை), suie, toile d'araignée.

ஒட்டத்தி, 1° *f.d'* ஒட்டன். 2° *sync. de* ஒட்டுத்துத்தி.

ஒட்டம், demi-cône de terre que les creuseurs d'étangs etc... laissent pour montrer la profondeur de leur ouvrage, ce qu'on met pour arrêter une voie d'eau, contrat, stipulation, tuile, gageure, chose gagée, morceau pour raccommoder un habit: —வைக்கிறது, —ஒட்டுகிறது faire une gageure.

ஒட்டர், *pl. d'* ஒட்டன்.

ஒட்டலன், (ஒட்டு, அலன்), homme maigre, ennemi. ‖ *V.* ஒரவன்.

ஒட்டல், *n.v. d'* ஒட்டுகிறது, action de coller, etc..., union, adhésion, permission, consentement, rétrécissement, dessèchement, attaque: ஒட்டற்காது oreille courte, —raccourcie.

ஒட்டறை, *P.* ஒட்டடை, suie.

ஒட்டன், *f.* ஒட்டச்சி *ou* ஒட்டத்தி, homme de la caste des ஒட்டர், —qui creuse les puits et les étangs, —qui bâtit des murs de terre, —qui travaille à la terre.

ஒட்டா, ஒட்டாத, *part.nég.d'* ஒட்டுகிறது: ஒட்டாக்கொற்றி, vache qui ne se laisse pas traire.

ஒட்டாம்பாரை, *P.* ஒட்டகப்பாரை.

ஒட்டாரம், obstination, opiniâtreté: —ஒட்டுகிறது, —செய்கிறது s'obstiner; ஒட்டாரக்காரன் un opiniâtre.

ஒட்டாவுருவம், (ஒட்டா, உருவம்), statue de pierre.

ஒட்டான், *pl.* ஒட்டார், *n.app.nég.de* ஒட்டுகிறது, ennemi.

ஒட்டி, 1° un poisson, ce qui s'attache, ce qui fait un. 2° *gér. d'* ஒட்டுகிறது: —க்குவான் nom d'une herbe; —க்கொள்ளுகிறது se coller, s'attacher à, adhérer, s'unir, s'accorder; மணல்—, கால்—, பொடிஒட்டிக்கொள்ளுகிறது les pieds brûler en marchant sur le sable ou le gravier échauffé par le soleil; —ப்போகிறது aller ensemble, se coller à, languir, dépérir, maigrir; —யிருக்கிறது être collé, attaché, s'attacher: —வருகிறது venir avec, ensemble, approcher avec modestie, se joindre: —வைக்கிறது coller, plaquer, joindre, unir.

ஒட்டிக்கிரட்டி, (ஒட்டி, இரட்டி), au double, deux pour un.

ஒட்டிக்கிறது, *sync. d'* ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது, se coller, s'attacher à: வெய்யிலிலடியொட்டிக்கிறது les pieds brûler sur le sable qui s'y attache étant échauffé par le soleil.

ஒட்டிய, 1° P. ஒட்டின, *part. parf.* d'ஒட்டுகிறது. 2° *obl.* d'ஒட்டியம்:—க்கரு objets qui servent à la sorcellerie, qui en sont comme les embryons;—புண் mal—, éruption contagieuse;—மேளம் espèce de tambour, tambour d'ஒட்டியர்.

ஒட்டியம், (ஒட்டன்), espèce de sorcellerie, pays—, langue des ஒட்டர் (ou gens qui creusent les puits et les étangs), au nord de Madras.

ஒட்டியர், (ஒட்டியம்), habitans du susdit pays, joueurs de cor, de trompette et de tambour.

ஒட்டியாணம், sorte de bijou, ceinture d'or ou d'argent à l'usage des femmes de l'Inde, ceinture tressée à l'usage des pénitens, des yoguis ou philosophes: —போட்டிருக்கிறது porter une telle ceinture; —போட்டிருகிறவன் homme assis sur ses jarrets ayant sa toile passée autour de ses reins et de ses genoux.

ஒட்டியாதேவி, nom d'une prétendue déesse. [கிறது, ami, allié.

ஒட்டினன், *n. app. du parf.* d'ஒட்டு

ஒட்டு, 1° *imp. et part.* d'ஒட்டுகிறது. 2° union, jonction, glu, gui, proximité, tranchée, retranchement, détachement, ordre de bataille, petit pendant d'oreille, vœu, promesse, succès, avantage, cachette, piége, chaume, petit tinnei ou banc de terre ou de pierre pour s'asseoir sur le devant d'une maison, fig. de rhét. qui consiste à cacher la chose que l'on pense et à dire quelqu'autre chose qui peut en faire découvrir le sens: ஒட்டிடுகிறது ou ஒட்டிட்டுக்கொள்ளுகிறது vouer, faire un vœu; ஒட்டுடந்தை, V. உரித்து droit, propriété; ஒட்டுக்கண், sorte de mal d'yeux; —க்காய்ச்சல் fièvre contagieuse, —qui s'attache au corps; —க்காய்ச்சலாய்க்காய்கிறது avoir une fièvre contagieuse: ஒட்டுக்கு, (*dat.* d'ஒட்டு), ensemble: ஒட்டுக்குஞ்சு petits poux; —க்குடி maison de louage, d'emprunt, de retraite; —க்கேட்கிறது, —கேட்டல் écouter à la dérobée, —à la sourdine; —க்கொடுக்கிறது laisser, permettre, consentir, donner place, —lieu; —ச்செடி la plante மீனஞ்சு; —த்திண்ணை petit tinnei, banc de terre ou de pierre pour s'asseoir devant une maison; —த்திட்டுக்கலப்பு consanguinité, parenté; —த்துத்தி la plante urena sinuata dont la graine s'attache aux habits; —த்தையல் raccommodage, ravaudage; —ப்பணம் argent promis; —ப்பார்க்கிறது espionner, épier, —l'occasion, s'aventurer, hasarder; —ப்புல் l'herbe panicum verticillatum; —ப்போடுகிறது joindre, raccommoder, rapiéceter, être aux aguets, en embuscade; —மயிர் cheveux courts, —qui repoussent aprés avoir été coupés; —விசேஷம் chose entendue à la sourdine; —விடுகிறது, —விட்டுப்போகிறது être séparé, se séparer, se désunir; —வித்தை espèce de jonglerie, de tour de force; —வியாதி maladie contagieuse; —விலங்கு fers étroits de prisonniers; —வேலை marqueterie, ouvrage plaqué; —வைக்கிறது faire serment, jurer, faire une cachette, une trappe pour tuer les animaux, tendre un piége, environner de retranchemens.

ஒட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. et n.* coller, plaquer, attacher, joindre, unir, faire adhérer, se coller, s'attacher, adhérer, prendre à, attaquer, cacher, se raccourcir, se dessécher, consentir, donner lieu, permettre, laisser. Dans ce dernier sens ce verbe, se joint à l'infinitif d'un autre verbe et alors dans le langage vulgaire on peut élider l'அ final de cet infinitif. *Ex.* போகவொட்டான் ou போகொட்டான் il ne laisse pas aller. Mais si cet infinitif est suivi de l'imp. act. d'ஒட்டுகிறது, c'est l'initiale de celui-ci qui s'élide. *Ex.* செய்யட்டு, செய்யட்டும், laisse—, laissez faire: ஒட்டாது cela ne se colle pas, ne s'attache pas, ne laisse pas etc... சுட்டமண்ணும்பச்சைமண்ணுமொட்டாது la terre

cuite et la terre crue ne se lient pas ensemble: தோலெல்லாமெலும்போடேயொட்டிப்போயிற்று toute la peau est collée aux os.

ஒட்டுதல், *n.v.* *V.* ஒட்டல். [ami.

ஒட்டுநன், *pl.* ஒட்டுநர், (ஒட்டு),

ஒட்டும், 3me *pers. neut. fut., part. fut. et imp. pl. d'* ஒட்டுகிறது: இதுனக்கொட்டுமோ ceci te convien-dra-t-il? — fera t-il ton affaire? அவனப்படிசெய்யவொட்டும் *ou* செய்யட்டும் laissez le faire ainsi. Comme l'on voit, à l'imp. on peut élider ஒ après un infinitif. [propriété.

ஒட்டுரிமை, (ஒட்டு; உரிமை), droit,

ஒட்டுருவம், (*id.* உருவம்), statue de bois. [droit, proche parent.

ஒட்டுறவு, (*id.* உறவு), parenté de

ஒட்டை, chameau, largeur de 10 doigts, *ou* distance de l'extrémité du pouce à celle de l'index étendu: —க்கன்று petit chameau; —க்காரன் conducteur de chameaux.

ஒட்டொட்டி, (ஒட்டு, ஒட்டி), nom d'un arbrisseau, —d'une herbe. ‖ *V.* மீனஞ்சு.

ஒட்டோலகம், ஒட்டோலக்கம், (ஒட்டு, ஒலக்கம்), pompe, triomphe, victoire, grande assemblée, foule: ஒட்டோலகமாய்ச்செய்கிறது célébrer avec pompe; —ஆய்வருகிறது venir avec pompe, —en triomphe; ஒட்டோலக்கம்பண்ணுகிறது convoquer—, réunir une assemblée, rendre les honneurs du triomphe; ஒட்டோலகசபை l'église triomphante; —க்காரன் *ou*

ஒட்டோலகன், (ஒட்டோலகம்), triomphateur, homme qui marche avec pompe et faste.

ஒட்பம், ஒட்பு, (ஒள்), beauté, bien, supériorité, grande science, —intelligence.

ஒண், *imp. et part. d'* ஒண்ணுகிறது. 2° *adj. de* ஒண்மை. ‖ *V.* ஒள்.

ஒண்டல், *n.v.d'* ஒண்டுகிறது, *V.* ஒண்டுதல். [le surtout.)

ஒண்டன், renard ou chacal, (le mâ-

ஒண்டி, 1° *P.* ஒன்றி, seul, solitaire, délaissé, célibataire: —க்காரன், homme seul, —non marié; —யாயிருக்கிறது être seul, célibataire. 2° *gér. d'* ஒண்டுகிறது: —க்கொள்ளுகிறது approcher, avoir recours à; —ப்பிழைக்கிறது s'attacher—, avoir recours à quelqu'un pour vivre.

ஒண்டு, 1° *V.* ஒண்டுதல். 2° *imp. de*

ஒண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. n.* s'appuyer—, se reposer—, se pencher sur, approcher, avoir recours, résister, attaquer, se retirer, dévier.

ஒண்டுதல், ஒண்டுகை, *n.v. du prés.* action de s'appuyer sur, recours à, contre coup, répercussion, ressort.

ஒண்டொடி, (ஒள், தொடி), celle qui porte de jolis bracelets, *i.e.* la femme.

ஒண்ணல், *n.v. d'* ஒண்ணுகிறது, possibilité, convenance, union.

ஒண்ணா, ஒண்ணாத, *part. nég. du même*, impossible, inconvenant, illicite, non permis; ஒண்ணாதது ce qui est illicite, inconvenant, impossible.

ஒண்ணாது, 3me *pers. neut. nég. d'* ஒண்ணுகிறது, il ne convient pas, il est inconvenant, illicite, il n'est pas permis: இப்படிசெய்யவொண்ணாது il ne convient pas d'agir ainsi.

ஒண்ணாப்பு, (ஒண்ணா), mal, malheur, affliction; *ou*

ஒண்ணாமை, *n.v. nég. d'* ஒண்ணுகிறது, inconvenance, impossibilité.

ஒண்ணு, 1° *corr. d'* ஒன்று, un. 2° *imp. et part. de*

ஒண்ணுகிறது, *v. n. défectif*, être possible, convenable, permis.

ஒண்ணுதல், 1° *V.* ஒண்ணல். 2° (ஒள், நுதல்), femme, beau front.

ஒண்மை, (ஒள், மை), beauté, connaissance, bien, bonheur, bon ordre, régularité, abondance.

ஒதி, ஒதியமரம் l'arbre odina pinnata: ஒதிபெருத்துத் தூணாகுமோ l'arbre dit ஒதியமரம் devenu gros fera-t-il un pilier? (Non, il n'est bon à rien. C'est pourquoi ce proverbe se dit des gens qui, bien qu'ils aient une certaine apparence, ne sont bons à rien.)

ஒதுக்கம், (ஒதுக்குகிறது), con-

duite, mœurs, régularité, règle de conduite, bassesse, souillure, abri, refuge, coin, cachette.

ஒதுக்கல், *n.v.d'* ஒதுக்குகிறது.

ஒதுக்கி, *gér. du même.*

ஒதுக்கிடம், (ஒதுக்கு, இடம்), lieu de refuge, cachette, abri, retraite, porte de derrière, latrines.

ஒதுக்கு, 1° coin, lieu étroit, cachette, retraite, abri, recours, refuge:—க்குடி personne qui n'a point de demeure fixe, maison d'emprunt; —ப்படல் paravent, brise-vent, abri contre le vent; —ப்பாடு abri, cachette;—ப்புறம் abri, cachette, retraite, coin, lieu retiré, - solitaire. 2° *imp. et part. de*

ஒதுக்குகிறது, *sync.* ஒதுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* mettre de côté, écarter, ranger, chasser du chemin, faire retirer, ranger dans un coin, ajuster, mettre en ordre, finir, conduire—, dériver l'eau dans un champ,—de côté et d'autre, retrousser (un habit): கரையில் —, faire échouer, pousser sur le rivage; பயிருக்குத்தண்ணீரை—, conduire l'eau dans le champ en culture; மாட்டையொதுக்கு chasse le bœuf du chemin; ஒதுக்கிப்போடுகிறது,—வைக்கிறது éloigner, faire retirer, mettre hors du chemin.

ஒதுக்குதல், ஒதுக்குகை, *n.v. d'*ஒதுக்குகிறது.

ஒதுங்குதல், *n.v. d'*ஒதுங்குகிறது, action de se retirer etc..., retraite, marche, abri, cachette.

ஒதுங்கி, *gér. d'* ஒதுங்குகிறது.

ஒதுங்கிடம், (ஒதுங்கும், இடம்), retraite, porte de derrière.

ஒதுங்குகிறது, *sync.* ஒதுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n. d'*ஒதுக்குகிறது, *et* ஒதுங்குதல், *n.v.* se retirer, se ranger, s'écarter, faire place, se mettre de côté, se retirer dans un coin ou dans un lieu de refuge, se cacher, se tapir, marcher, ad secessum ire: ஒதுங்கி நடக்கிறது... se comporter—, marcher humblement, se ranger, se retirer; —ப்போகிறது se retirer, se ranger, s'écarter, céder (à quelque chose); —வருகிறது se retirer auprès de.

ஒதுங்குபுறம், (ஒதுங்கும்), porte de derrière, issue par derrière.

ஒதுப்புறம், *P.* ஒதுக்குப்புறம்.

ஒத்த, *part. parf. d'*ஒக்கிறது, semblable, pareil, conforme, égal, uni, convenable, proportionné:—தரை, —நிலம் terrain égal, —uni, plaine: —பண்புரைப்போர் messagers, ambassadeurs, gens qui font un rapport fidèle: —மொழி mot semblable, même manière, pareillement; —வாக்கியம் phrase semblable; —வண்ணம் manière conforme, pareillement; அதுக்கொத்தபடி pareil—, conformément à cela, comme cela.

ஒத்தல், 1° *n.v.d'* ஒக்கிறது, ressemblance, égalité, parallèle, similitude, convenance, acquiescement, milieu. 2° *n.v.d'* ஒத்துகிறது.

ஒத்தறுக்கிறது, ஒத்தறுத்தல், (ஒத்து, அறுக்கிறது), battre des cymbales,—la mesure.

ஒத்தாசை, secours, aide, assistance: —செய்கிறது, —பண்ணுகிறது secourir, aider, assister, favoriser.

ஒத்தாப்பு, abri, cachette, refuge.

ஒத்தாழிசை, (ஒத்து, ஆழும், இசை), strophe de 2 ou 4 vers dite தாழிசை composée de pieds dits வெண்சீர்.

ஒத்தி, 1° *gér. d'*ஒத்துகிறது. 2° *P.* ஒற்றி, gage: —க்கொள்ளுகிறது fomenter une plaie, se retirer;—ப்போகிறது se retirer: —வருகிறது s'approcher;—வைக்கிறது mettre en gage: —வாங்குகிறது recevoir en gage.

ஒத்திக்கை, secours, préparation, nivellement, collationnage, promptitude, contrat, accord, union, confédération: —யாயிருக்கிறது être prêt, —sous la main, être associé;—யாய்ப் பேசுகிறது parler pour, seconder, appuyer ce qu'a dit un autre; பணமொத்திக்கையில்லை il n'y a pas d'argent comptant.

ஒத்திசை,(ஒத்து,இசை),symphonie,concert,consonnance, accord,accompagnement,note ou instrument qui accompagne sans faire de pause.

ஒத்து,1° *gér. d'*ஒக்கிறது. 2° *imp. et part. d'*ஒத்துகிறது. 3° musette, cornemuse indienne (qui est l'instrument qui dirige les concerts),mesure en musique,égalité,niveau:ஒத்திடுகிறது, ஒத்திடுதல், jouer de la cornemuse,battre des cymbales: ஒத்திராத inconsistent, dissemblable, différent,inconvenable,non en rapport;ஒத்திராததனம் *ou* ஒத்திராமை différence,incompatibilité,inconvenance,disconvenance, antipathie;ஒத்திருக்கிறது ressembler, convenir, être conforme; ஒத்திருக்கிறசாட்சி témoin ou témoignage qui s'accorde,qui ne se dément pas; உலகத்துக்கொத்திருக்கிறது se conformer au monde; ஒத்துக்கொடுக்கிறது donner ce qui est juste, —ce dont on convient, s'accorder sur le paiement;—க்கொள்ளுகிறது consentir, acquiescer,convenir, céder, s'accorder,admettre, approuver, être conforme,convenable,assorti; —க்கொள்ளுதல் consentement,accord, aveu; —ப்பார்க்கிறது comparer,collationner,confronter;—ப்பிடிக்கிறது jouer de la cornemuse,battre des cymbales; —வருகிறது s'accorder, acquiescer,être conforme; —வாழ்கிறது vivre en bonne harmonie, s'accorder;—விடுகிறது céder,abandonner,livrer,remettre de plein gré, se séparer en bon accord: இதற்குநானொத்துக்கொள்ளுவேன் je consentirai à ceci.

ஒத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன்,த்து,த்த,*v.a.*1° (ஒத்து), battre la mesure (avec les mains), battre des cymbales,convenir,consentir. 2°(*P.* ஒற்றுகிறது)fomenter,bassiner,panser une plaie,se retirer,éviter.

ஒத்துதல்,*n.v.du préc.*

ஒப்ப,1° *obl.d'*ஒப்பம்.2° *inf. d'*ஒக்கிறது,imiter, comme: மதியொப்ப comme la lune; ஒப்பக்கதிர் instrument pour polir les bijoux; —க்கல்லு pierre à polir:—செய்கிறது,—பண்ணுகிறது agir de manière à être approuvé;—ச்செய்கிறது,—ப்பண்ணுகிறது faire consentir, persuader;—சொல்லுகிறது convaincre,persuader,parler de manière à obtenir l'assentiment des autres;—ச்சொல்லுகிறது dire de consentir, demander le consentement;—விடுகிறது en référer à,s'en rapporter au jugement ou à l'arbitrage de.

ஒப்படை,*n.v.du suiv.*satisfaction, offrande.

ஒப்படைக்கிறது,(ஒப்பு), satisfaire,offrir.

ஒப்பணி, (ஒப்பு, அணி), sorte de fig.de rhet.,comparaison.

ஒப்பந்தம், (ஒப்பு, அந்தம்), conformité,ressemblance,rapport, contrat, accord,alliance,égalité,poli;—பண்ணுகிறது faire un contrat;நாயொப்பந்தம் comme un chien.

ஒப்பம்,(ஒப்பு),signature,sanction, certificat,égalité, niveau poli, conformité, accord, preuve, consentement:—இடுகிறது, —போடுகிறது souscrire,signer,unir,niveler, polir (les métaux); —கொடுக்கிறது signer,sanctionner, ordonner, appuyer;—பண்ணுகிறது égaliser,niveler,polir.

ஒப்பரவு,(ஒப்பு), association, amitié,paix,accord,union,parenté,poli, nivellement,unisson,égalité, règle, ordre:—க்காரன் compagnon, égal; ஒப்பரவாகிறது se réconcilier; ஒப்பரவாக்குகிறது réconcilier, unir.

ஒப்பராவி,*n.v.du suiv.* faiseur de balances, celui qui lime également.

ஒப்பராவுகிறது,(ஒப்ப,அராவுகிறது), limer—,faire des balances, limer également.

ஒப்பல்,*n.v. d'*ஒப்புகிறது, consentement,agrément.

ஒப்பளவை,(ஒப்பு, அளவை), manière de connaitre par comparaison,connaissance d'un objet par celui auquel on le compare.

ஒப்பனை,(ஒப்பு), comparaison,res-

semblance, similitude, emblême, exemple, preuve, témoignage, ornement, décoration, égalité, droiture: —காட்டுகிறது donner un exemple; —செய்கிறது orner, décorer;— செய்தல் décoration;— சொல்லுகிறது, —யிடுகிறது comparer; —யுரி, (உரி) comparatif.

ஒப்பாகிறது, ஒப்பாகுதல், (ஒப்பு), devenir semblable, ressembler, être égal, s'accorder, venir juste.

ஒப்பாசாரம், (ஒப்பு, ஆசாரம்), contrat, convention, pacte, signe donné par un coup d'œil, déguisement, feinte:—செய்கிறது,— பண்ணுகிறது faire un contrat;— சொல்லுகிறது promettre; உனக்கு மவனுக்கு மொப்பாசாரமென்ன quel pacte y a-t-il entre lui et toi?

ஒப்பாதல், *n. v. de* ஒப்பாகிறது conformité, ressemblance.

ஒப்பாரி, (ஒப்பு, ஆரி), conformité, ressemblance, égalité, lamentation —, élégie où l'on fait le portrait et l'éloge d'une personne morte ou absente: —கொள்ளுகிறது, —பிடிக்கிறது adopter quelqu'un à cause de sa ressemblance avec un parent défunt;—க்காரன், —க்காரி personne ainsi adoptée;— சொல்லுகிறது,— யிட்டழுகிறது déplorer—, pleurer la mort de quelqu'un, faire l'élégie, le portrait ou l'éloge d'une personne qu'on pleure. [*gér. d'*ஒப்புகிறது.

ஒப்பி, 1° *imp. d'* ஒப்பிக்கிறது. 2°

ஒப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. a. caus. d'* ஒக்கிறது, prouver, démontrer, recommander, présenter, délivrer, remettre, livrer, payer, comparer, accepter, consentir: ஒப்பித்துக்கொள்ளுகிறது recevoir, se charger de, entrer en charge.

ஒப்பிக்கை, *n. v. au préc.* preuve, démonstration, remise.

ஒப்பிடுகிறது, (ஒப்பு), comparer, égaler, aplanir, égaliser, s'accorder ensemble. [son, égalisation.

ஒப்பிடுதல், *n. v. du préc.* comparai-

ஒப்பிதம், (ஒப்பு, இதம்), accord, rapport, convenance, niveau.

ஒப்பித்தல், ஒப்பிப்பு, *n. v. d'* ஒப்பிக்கிறது.

ஒப்பிலபோலி, (ஒப்பு, இல), le mot போல lorsqu'il ne marque pas comparaison.

ஒப்பிலாரி, 1° (ஒப்பு, இல, ஆரி), faiseur de balances. ‖ou {précieux.

ஒப்பிலி, (*id.* இலி), incomparable,

ஒப்பிலுவமை, (ஒப்பு, இல், உவமை), figure qui consiste à dire qu'il n'y a pas de comparaison. *Ex.* தானேதனக்குநிகர் il est lui-même son pareil, *i.e.* il n'a de pareil que lui-même.

ஒப்பிறைக்காரன், (ஒப்பு, இறை), celui qui paie un égal tribut, égal en tribut.

ஒப்பின்முடித்தல், (ஒப்பு, *abl.*), mettre dans un endroit à cause de certain rapport ce qui n'est pas à sa place naturelle.

ஒப்பின்மை, (ஒப்பு, இன்மை), incomparabilité, manque de terme de comparaison.

ஒப்பு, 1° *imp. et part. d'*ஒப்புகிறது. 2° *n. v. d'* ஒக்கிறது, comparaison, ressemblance, conformité, égalité, convenance, accord, consentement, beauté, réunion: ஒப்பான semblable, égal, uni: ஒப்பில்லாத incomparable, précieux; ஒப்பில்லாதவன் l'incomparable; ஒப்புக்கழுகிறது, (ஒப்புக்கு), feindre de pleurer, pleurer de compagnie,—pour faire comme les autres; ஒப்புக்குச்சொல்லுகிறது dire pour la forme, —pour faire comme les autres: ஒப்புக்குச்செய்கிறது faire (une chose) pour se conformer aux autres; ஒப்புக்கொடுக்கிறது remettre, donner, livrer, rendre, offrir; ஒப்புக்கொடுத்தல் remise, reddition, tradition, oblation, offrande; ஒப்புக்கொள்ளுகிறது recevoir, accepter, prendre possession, se charger, consentir, agréer; ஒப்புக்கொள்ளான் il ne consent pas; ஒப்புக்கொண்டுறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது consentir et confirmer; நீயொப்புக்கொடுக்கவுமில்லை நானொப்புக்கொள்ளவுமில்லை tu ne me l'as pas remis et je ne l'ai

pas reçu; ஒப்புப்பொருள் terme—, point de la comparaison, chose que l'on compare: ஒப்புமொழி convention par écrit.

ஒப்புகிறது,ப்பினேன், ப்புவேன்,ப்பு,ப்ப,*v.n.*(ஒப்பு), consentir, agréer, approuver,avouer,convenir,ressembler,être égal.

ஒப்புக்கொப்பாரம், (ஒப்புக்கு,ஒப்பு,ஆரம்), donner un repas et faire d'autres civilités selon le rang des personnes.

ஒப்புதல்,*n.v.d'*ஒப்புகிறது, consentement,agrément,aveu,accord, ressemblance.

ஒப்புமை, (ஒப்பு,மை), comparaison:ஒப்புமைக்கூட்டம் *ou* ஒப்புமைக்கூட்டவுவமை réunion de comparaisons,comparaison faite d'un objet à divers autres.

ஒப்புரவு,obligation, devoir, don, paix,concorde,obligeance, coutume, loi,tribut:ஒப்புரவறிதல் connaissance de ses devoirs:ஒப்புரவொழுகு (ஒழுகு), conduisez-vous selon votre devoir, —d'une manière obligeante.

ஒப்புவமை, (ஒப்பு,உவமை), comparaison,dans laquelle on prend un objet déjà comparé pour sujet d'une autre comparaison.

ஒப்புவிக்கிறது,வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க, *v. caus. d'*ஒப்புகிறது, prouver,persuader,offrir,remettre.

ஒப்புறுக்கிறது,ஒப்புறுத்தல், (ஒப்பு), comparer.

ஒம்மல்,*P.*ஓமல்.

ஒயிலமரம், *ou* ஒயில்மரம், pilori auquel on attache les criminels,sorte de châssis élevé sur un pilier et qui a des trous et des planches mobiles au travers desquelles on met la tête et les mains des criminels:ஒயில்மரத்திலேமாட்டுகிறது mettre —,attacher au pilori.

ஒயில், *V.*ஒய்யாரம்.

ஒய்கிறது,ய்தேன்,ய்வேன்,ய், ய்ய, 1° *v.a.*exécuter, faire. 2° *P.* ஓய்கிறது,cesser,être aboli.

ஒய்தல்,ஒய்யல்,*n.v.du préc.*exécution,cessation, exemption, mouvement.

ஒய்யாரம்,beauté,pompe,hauteur, faste,orgueil, affectation, coquetterie,vanité,apparence: ஒய்யாரநடை நடக்கிறது marcher avec faste, avec affectation;—ப்பேச்சு vanterie,fanfaronade,paroles hautaines; —க்காரன்,*m.*—காரி,*f.ou*

ஒய்யாரன்,*m.*ஒய்யாரி,*f.* (ஒய்யாரம்), personne orgueilleuse,—coquette,pleine de vanité.

ஒய்யெனல், signe d'indigestion, d'indolence,démarche agréable,lenteur;ஒய்யென்று lentement.

ஒய்வு,*n.v.d'*ஒய்கிறது,cessation,interruption.

ஒரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,*v.n.*plaire,être agréable,s'unir.

ஒரீஇனேன்,ஒரீஇன, ஒரீஇ, *parf. part.et gér.d'*ஒருவுகிறது.

ஒரு,*adj.de* ஒன்று,un,une:—கண்டசீர் uniformité,unanimité, immutabilité,toujours la même manière; —கண்டசீராய் également, uniformément, unanimement, immuablement, sans changement, toujours; —கண்டசீராயிருக்கிறது être uniforme, égal, immuable; —கண்டசீராய்நடக்கிறது avoir une conduite égale, continuer immuablement;—கண்ணன் borgne, qui n'a qu'un œil;—கண்ணுக்குறங்குகிறது, —கண்ணுக்குறங்கல் ne dormir qu'à demi, *litt.*que d'un œil; —காலிலி celui qui n'a qu'un pied, Coubèren, Saturne;—கண்டறை tambour qui n'a de cuir que d'un côté; —கால் une fois, 1 pied;—குடி,—குடித்தமர் parens,parens qui font une seule famille,—qui vivent en famille;—கூடுமுடைந்தவன் ஒன்பதுகூடுமுடைவான் celui qui a tressé ou fabriqué une cage en fabriquera neuf. *prov.i.e.* celui qui a fait une fois une chose peut la faire plusieurs fois; —கூட்டு union, liaison, unanimité,connivence,un parti, un côté;—கை une main, *V.* ஒருகூட்டு: இவனுமவனுமொருகையாயிருக்கிறார்கள் ils sont l'un et l'autre du même parti,ils sont de connivence

entr eux;—கொடி une race,une famille;—கொள்ளை abondance; —க்கால் une fois;—க்காற்கண்டசீராயிருக்கிறது être immuable,—tel que la 1re fois, ne pas changer;—க்கால்செய்தவனிருகால்செய்வான் celui qui a fait une fois quelque chose,la fera deux fois; இன்னமொருக்கால் encore une fois;—க்காலும்,—காலும் jamais;—க்காலுமில்லை jamais; —க்காலுஞ்செய்யான் il ne le fait jamais; — க்காலுமுன்னைக்கைவிடேன் jamais je ne t'abandonnerai; —க்காலும்பொய்சொல்லான் jamais il ne ment;—க்காலேtout ensemble,—à la fois,—d'une fois,abondamment; —க்காலேஎல்லாங்கொடுக்கிறது,செய்கிறது, வாங்குகிறது donner,faire, recevoir tout à la fois;—க்காலே கூட்டமாய்ப்போகிறது s'en aller tous ensemble,—tous de compagnie; —க்கிடை un seul côté, une seule bergerie; —க்கிடையாய்க்கிடக்கிறது être couché d'un seul côté;—சந்தி jeûne,un seul repas par jour,pénitence; —சந்தியாயிருக்கிறது, —சந்தியிருக்கிறது, —சந்திபிடிக்கிறது jeûner, ne faire qu'un repas par jour;—சார் un côté, une espèce;—சாரார், (சார்), maitre qui n'enseigne qu'une science, gens d'un parti,—d'un côté;—சாயல் ressemblance, même apparence, —manière, —forme; சாயலாயிருக்கிறது se ressembler parfaitement; — சாய்வு, V. ஒருகண்டசீர், même pente, même propension;—சிறை un côté,...refuge,retraite;—சேர ensemble; —சொன்னீர்மை,(சொல்,நீர்மை),propriété d'un mot;—ச்சரிகிறது glisser —, tomber —,pencher d'un côté;—ச்சரிவு pente—,écoulement d'un côté;—ச்சாய்கிறது, —ச்சாய்தல் pencher d'un côté;—ச்சாய்க்கிறது,—சாய்த்தல் faire pencher—, incliner d'un côté:—ச்சாய்ப்பு penchement—, inclinaison d'un côté;—தரம் une fois; —தலை une seule tête,partialité, un côté,un parti,solidité,fermeté,certitude; —தலைக்காமம் désir voluptueux d'époux ou d'amans séparés,désir voluptueux d'une seule part,amour sans retour; —தலைதுணிதல் se déterminer pour l'un des 2 partis ou sentimens contestés;—தலைநோவு migraine, douleur d'un côté de la tête;—தலைநியாயம், —தலைவழக்கு procès où il y a de la partialité, où l'on n'écoute qu'un parti; —தலைப்பரம்—தலைப்பாரம் poids qui pèse d'un côté, pesanteur de la tête d'un côté;—தலையுள்ளுதல் pensée continuelle d'union charnelle entretenue par des époux ou des amans séparés; ce qui est un des 10 tourmens ou அவஸ்தை; —தலைவலி, V. ஒருதலைநோவு; —தன்மை une seule manière,—position,uniformité,immutabilité;—தாரை ensemble; —தாரைக்கத்தி sabre—,épée—, couteau qui ne coupe que d'un côté:—த்தலை ..V. ஒருதலை...;—நெல்லுப்பெருவெள்ளை espèce de riz; — நேரம் temps inopportun, —inconvenant, un temps; இவனிராத்திரிஒருநேரத்திலென்வீட்டுக்குவந்தான் il est venu chez moi la nuit dernière à une heure indue;—படி une manière,—mesure,d'une manière médiocre, ni bien ni mal, avec, à peine, une foule; —படியாயிருக்கிறது être ni mieux ni plus mal;—படித்தாய், (படித்து, ஆய்), ainsi, péniblement, médiocrement, passablement;—பவம் une naissance:—பாவொருபஃது (பா,ஒருபஃது),le 51me des பிரபந்தம்,pièce de poésie de 10 அகவல்,வெண்பா ou கலித்துறை avec la répétition dite அந்தாதி:—பிடி saisie forte, saisir vigoureusement, fermeté, opiniâtreté;—புடை un côté; —புடையொப்புமை comparaison qui ne tombe que sur une chose ou une partie:—பொருட்டீபகம் (பொருள், தீபகம்); objet qui fait le sujet de toute une pièce de vers, et en lie l'ensemble: —பொருட்பன்மொழி (பொருள், பல்), synonymes, mots différens qui ont la même signification; —பொருள் l'être unique par excellence,Dieu, sens—,objet unique; — பொருள்குறித்தபலபெயர்த்திரிசொல் noms syno-

nymes du haut tamoul, noms divers du haut tamoul propres à la poésie, entendus seulement des savans et donnant le même sens, bien qu'ils en aient aussi d'autres. *Ex.* கிள்ளை —தத்தை perroquet; —பொருள்குறித்தபலவிடைத்திரிசொல், (பல, இடை) particules synonymes du haut tamoul qui ont aussi d'autres sens, comme ci-dessus. *Ex.* என் —ஏன் pourquoi; —பொருள்குறித்தபலவினைத்திரிசொல் verbes synonymes du haut tamoul qui ont aussi d'autres sens comme ci-dessus. *Ex.* சரித்தான் - நடந்தான் il a marché; —பொழுது jeûne, un seul repas par jour, une fois, un temps; —பொழுதுசாப்படுகிறது jeûner, ne faire qu'un repas par jour; —போது une fois; —போதும் jamais; —போதுமில்லை jamais; —ப்பட conjointement, ensemble, à la fois; —ப்பாடு union, concorde; —ப்படுகிறது s'unir, s'accorder, se réunir, devenir unanime, consentir, concourir, se réconcilier; —ப்படுத்துகிறது unir, joindre, réconcilier; —ப்பாடு consentement, union; —ப்பார்வை un coup d'œil, regard non interrompu; —மட்டம் niveau, égalité; —மரம் unarbre, l'arbre அழிஞ்சில்; —மருப்பன், (மருப்பு), celui qui n'a qu'une dent d'éléphant, *i. e.* Vinâyaguen; —மனசு, —மனது, —மனம் concorde, unanimité, union; —மனப்படுகிறது, —மனப்படுதல், —மனமாய் —மனசாயிருக்கிறது s'accorder, être unanime, —d'accord, consentir, n'avoir qu'une même volonté; —மனப்பட்டு unanimement, de concert; —முகம் uniformité, unanimité, une troupe, un côté; —முகமாய் uniformément, unanimement, ensemble, de front; —முகமாய்ப்பேசுகிறது parler de concert; —முகமாய்ப்போகிறது aller ensemble, de front; —முறை une fois; மொழி un mot, mot qui n'a qu'un sens; —வாகை, —வகை une sorte, —façon, —manière; —வகைப்பேச்சு partie de discours, discours —, mot peu honnête, peu obligeant; —வகையாய்ப்பேசுகிறது parler d'une manière étrange, —inaccoutumée, —peu honnête, —peu amicale; —வகையாயிருக்கிறது être médiocre, —indisposé, —ni bien ni mal, —découragé; —வழிச்சொல்லிவக்கு fig. de rhét. qui consiste à dire qu'une chose appartient à plusieurs autres objets outre celui dont on a parlé; —வழிப்படுகிறது, —வழிப்படுதல் s'unir, se réunir en un, se rencontrer, suivre la même route; —வழிமேவல் partialité, pencher d'un côté; —வழியொப்பிலொருபொருண்மொழிதல் figure qui consiste à dire une chose de la manière qui lui convient; —விசை une fois; —விதம் une manière, —façon; —விதமாயிருக்கிறது être passable, —médiocre, —indisposé; —வியாழவட்டம் une révolution de Jupiter autour du soleil, *i.e.* 12 ans; —வினைச்சிலேடை fig. de rhét., mot à double sens venant d'un verbe; —வேளை une fois, —occasion, peut-être, par-hasard, quelquefois.

ஒருகு, espèce de coussin de terre ou de briques dans les chaudries.

ஒருக்கணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, (ஒரு), *v.n.* V. ஒருக்களிக்கிறது.

ஒருக்கம், 1° (ஒரு), une manière. 2° (ஒருங்குகிறது), modestie, retenue.

ஒருக்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v.n.* (ஒரு), s'appuyer —, se coucher —, pencher d'un côté: ஒருக்கணித்துக்கிடக்கிறது, ஒருக்களித்துப்படுக்கிறது être couché sur un côté.

ஒருக்களிப்பு, *n.v. du préc.*

ஒருக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. d'* ஒருங்குகிறது, et ஒருக்குதல் *n.v.* réunir, renfermer, contenir.

ஒருங்கல், *n.v.d'* ஒருங்குகிறது, action d'être contenu etc... contenu, destruction, perte.

ஒருங்கு, 1° *imp. et part. du suiv.* 2° contenu, totalité, tout, ensemble, re-

cueil, accord, union, réunion, retenue, une manière, destruction, perte: ஒருங்குடன் tous ensemble, tout à la fois; ஒருங்குடனெழுந்தார்கள் ils se levèrent ensemble; ஒருங்குடன்றோற்றம் figure qui montre ensemble la cause et l'effet.

ஒருங்குகிறது, *sync.* ஒருங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n. et* ஒருங்குதல், (ஒரு), être contenu, se renfermer, se recueillir, se joindre, s'unir, se détruire, se perdre.

ஒருதி, (ஒரு), syllabe —, mot d'une seule lettre.

ஒருத்தல், le mâle des animaux, (surtout) le buffle, l'ours, le cochon, le tigre, le gayal, l'éléphant, le cerf et spécialement les mâles des espèces de cerfs dits கவரி et புல்வாய்.

ஒருத்தன், (ஒரு), un individu, un homme, quelqu'un, un certain: ஒருத்தனுய்வந்தான் il est venu seul: —ஆயிருக்கிறது être seul; திருடனொருத்தன்வந்தான் il est venu un voleur; ஒருத்தனுமில்லை, ஒருத்தருமில்லை il n'y a personne; ஒருத்தனுமப்படி செய்யான் personne n'agit de la sorte; ஒருத்தருக்கொருத்தர் l'un à l'autre; ஒருத்தரொருத்தராய் l'un après l'autre.

ஒருத்தி, *f. du préc.* une certaine femme, quelqu'une, une seule.

ஒருபது, ஒருபஃது, ஒருபான், (ஒரு. பத்து), dix: ஒருபத்தொன்று onze.

ஒருமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v.n.* (ஒரு), s'unir, se réconcilier, s'accorder: ஒருமித்துவாழுகிறது vivre en bonne harmonie: ஒருமிக்க ensemble, tout ensemble, tout à la fois; ஒருமிக்கப்போகிறது s'en aller ensemble.

ஒருமித்தல், ஒருமிப்பு, *n.v. du préc.* union, accord, réconciliation, alliance, confédération: — ஆயிருக்கிறது être unis, —confédérés: ஒருமிப்பில்லாதகுடி யொருமிக்கக்கெடும் les familles qui vivent en discorde périront toutes ensemble.

ஒருமு, (ஒரு), monosyllabe, mot d'une syllabe.

ஒருமை, (ஒரு, மை), unité, le singulier, union, concorde, bonne entente, le Dieu unique, connaissance de Dieu, uniformité, une seule manière, une naissance, solitude, certitude, fermeté; —த்தன்மை première personne du singulier; —ப்படுகிறது s'accorder, s'unir, se réconcilier, consentir: — ப்பட்டிருக்கிறது être uni, —d'accord, — réconcilié, consentir; —படுத்துகிறது unir, accorder, réconcilier; —ப்பாடு union, concorde: —ப்பாடடையாளம் communion, lien de la concorde, —de l'union; —மகள், — மகளிர் femme mariée, femme chaste, — qui ne connait qu'un époux, qui ne se remarie pas: ஒருமையிற்பன்மை emploi de la forme du pluriel dans le sens du singulier, emploi de l'honorifique pour le singulier. *Ex.* ஒருவர்வந்தார், *P.* ஒருவன்வந்தான் quelqu'un est venu.

ஒருவந்தம், (ஒரு, அந்தம்), solitude, concorde, union, rapport, connexion, force, fermeté.

ஒருவயிற்போலியுவமை, (ஒரு, வயின், போலி), fig. de rhét. qui consiste à ne mettre qu'une fois dans une phrase, qui contient plusieurs comparaisons, le mot qui signifie comme, au lieu de le mettre à chacune.

ஒருவன், (ஒரு), *V.* ஒருத்தன்: ஒருவர்க்காகஒருவர் l'un pour l'autre; ஒருவர்க்கொருவர் l'un à l'autre, —pour l'autre.

ஒருவு, (ஒருவுகிறது), 1° brebis, sorte de variante ou de particularité dans les membres d'un vers. 2° *imp. et part. de*

ஒருவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n. et a.* se séparer, s'éloigner, renoncer, séparer, éloigner.

ஒருவல், ஒருவுதல், *n.v. du préc.*, séparation, éloignement, renonciation.

ஒருஉ, (ஒருவு), *ou* ஒருஉத்தொடை, une des 8 variantes ou sortes de தொடை revenant au 1er et au 4me pied des vers de 4 pieds: — த்

தொடை,—மோனை,—எதுகை,—முரண், —அளபெடை la combinaison dite தொடை, les rimes dites மோனை et எதுகை, l'antithèse dite முரண், le prolongement de quantité dit அளபெடை revenant au 1er et au 4me pied d'un vers; —இயைபு la rime dite இயைபு se trouver au dernier et au 3me pied avant le dernier; —வண்ணம் variante dans la connexion des vers, espèce d'harmonie entre le 1er et 4me pied.

ஒரோ, (ஒரு, ஏ), un seul, unique: —குமாரன் fils unique.

ஒரோவொன்று, (ஒரு, ஓ, ஒன்று), quelque, chaque, chacun, un à un.

ஒலி, 1° bruit, son, son articulé, tonnerre, foudre, vent, grand train, lumière, vêtement, maladie, collier de fleurs, vertige, volubilité. 2° *imp. et part. d'* ஒலிக்கிறது: — கடல் la mer qui gronde: —க்குறி, —க்குறிப்பு signe de bruit, son imitatif; —முகம், —முகவாசல், — முகவாய்தல் porte —, entrée extérieure, porte d'une maison, — d'une citadelle, lieu où l'on fait beaucoup de bruit; — யெழுத்து lettre qui représente un son; — வளை bracelets retentissans, femme qui en porte.

ஒலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v.n.* résonner, retentir, rendre un son, faire du bruit, représenter par le son; nettoyer, blanchir (les habits), lier, entraver, donner beaucoup de fruits, se couvrir de feuillage.

ஒலிசை, (ஒல், இசை), présent fait à l'époux par les proches parens de l'épouse le 4me jour des noces.

ஒலித்தல், *n.v. d'* ஒலிக்கிறது; retentissement, bruit, action de résonner.

ஒலியல், 1° (ஒல், இயல்), rivière, fleuve, feu, peau, peau préparée, guirlande de fleurs, toile, habit, rue. 2° *opt. de* ஒலிக்கிறது: ஒலியலந்தாதி le 45e des பிரபந்தம், il consiste en 30 strophes de 4 vers, chaque vers étant de 16 கலை, sur divers airs avec la répétition dite அந்தாதி; un கலை peut avoir 4 césures ou plus. L'ஒலியல் peut consister aussi en dix வெண்பா dix அகவல் et dix கலித்துறை ayant tous l'அந்தாதி.

ஒலுகல், *V.* ஒல்கல்.

ஒலுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a et* ஒலுக்குதல், *n.v.* agiter, secouer, relâcher.

ஒலுங்கு, espèce de grand moustique.

ஒல், 1° signe de bruit, son imitatif, terme, fin. 2° *imp. et part. d'* ஒல்லுகிறது.

ஒல்கல், ஒல்குதல், *n.v. du suiv.* action de se faner, de se retirer, retraite, dessèchement, langueur, dépérissement, amaigrissement, diminution, relâchement, flexibilité, retentissement, approche, retour.

ஒல்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n.* se faner, se dessécher, maigrir, languir, dépérir, diminuer, se relâcher, devenir lâche, s'affaiblir, se détacher, se mouvoir de côté et d'autre, aller çà et là, branler légèrement, être flexible, se retirer, s'approcher, retourner, retentir, s'abaisser.

ஒல்லட்டை, *V.* ஓரலன்.

ஒல்லல், *n.v. d'* ஒல்லுகிறது, habileté, possibilité, acquiescement, accord, convenance, complaisance, raccommodage (de filets etc.), mépris, événement, accomplissement.

ஒல்லாடி, (ஒல், ஆடி), ce qui est étroit, rétréci.

ஒல்லாமை, *n. nég. d'* ஒல்லுகிறது, impossibilité résistance, désunion, dégoût, aversion, mépris, reproche.

ஒல்லார், *n. app. nég. du même*, ennemis.

ஒல்லி, 1° *gér. du suiv.* 2° manche à balai, chose étroite, — rétrécie, personne —, homme maigre, fluet, étique, retiré, coco vide, — sans chair: — மேய்தல் coco qui a des vides dans la chair.

ஒல்லுகிறது, ல்லினேன், ல்லுவேன், ல்லு, *ou* ல்லு, ல்ல, *v.n.* être possible, capable, propre à, tresser —, raccommoder (des filets...), consentir, acquiescer, convenir, s'accorder, arriver, mépriser, accomplir: ஒல்லும்வகை

யாலுற்றவர்க்குதவு assistez vos parens autant que vous le pouvez.

ஒல்லுதல்,ஒல்லுகை, *n.v. du préc.* *V.* ஒல்லல்.

ஒல்லுநர்,(ஒல்லுகிறது,நர்), amis. ‖ *V.* நூலுரையுணர்வோர்.

ஒல்லெனல், (ஒல்,எனல்), son imitatif,signe de bruit: *ou*

ஒல்லென்கிறது,(*id.*), faire grand bruit,dire ol: ஒல்லென்றொலிக்கிறது faire grand bruit,mugir (*v.g.* la mer).

ஒல்லை,hâte,promptitude, moment, vitesse du temps,antiquité,âcreté,les 6 divisions du jour (*V.* அறுபொழுது).

ஒவ்வா,ஒவ்வாத,*part.nég. d'*ஒக்கிறது,inconvenable,désagréable, différent,inconséquent, inconsistant, incohérent,incompatible, qui ne s'accorde pas: ஒவ்வாக்கூட்டிலுந்தனிமையழகு la solitude est préférable à une mauvaise compagnie: ஒவ்வாதகாரியம் chose désagréable; ஒவ்வாதது ce qui est incompatible, incohérent,désagréable, disconvenance,inconséquence;ஒவ்வாதபக்கம் côté non parallèle, —qui ne s'accorde pas.

ஒவ்வாது,ஒவ்வாமல், *gér.nég.d'*ஒக்கிறது: —இருக்கிறது être inconsistant,inconvenable inconséquent, ne pas s'accorder.

ஒவ்வாமை, *n.v.nég.du même,* désaccord,discorde,incompatibilité,inconvenance,discordance,incohérence,inconséquence,impossibilité.

ஒவ்வுதல்,*n.v.du même*, convenance,accord,acquiescement,proportion

ஒவ்வொரு,(ஒன்று,ஒரு), *adj.* chaque,un à un,quelque,un de chaque espèce:—மாதம் chaque mois.

ஒவ்வொருத்தன், ஒவ்வொருவன், *m.* ஒவ்வொருத்தி,*f.*(ஒவ்வொரு), chacun, chacune, un à un,une à une, l'un après l'autre: ஒவ்வொருவராய் வந்தார்கள் ils vinrent l'un après l'autre,—un à un.

ஒவ்வொன்று, (ஒன்று, ஒன்று), chaque chose, un à un,un de chaque espèce,quelque: ஒவ்வொன்றாய் un à un,l'un après l'autre; ஆயுதங்களையொவ்வொன்றாய்ப்பார்க்கிறது examiner les armes l'une après l'autre.

ஒழி,1° paquet,fagot de paille,gerbe,poignée,faisceau. 2° *imp.et part. d'*ஒழிகிறது *et d'*ஒழிக்கிறது; —கடை fin.

ஒழிகிறது,ழிந்தேன், ழிவேன்,ழி, ழிய,*v.n.* finir,cesser,disparaître,être aboli,se perdre,se corrompre, mourir,s'en aller, s'éloigner, manquer, laisser,quitter,être de reste,être évacué,vidé, excepté; ஒழிந்துநின்றபடையோடுசென்றுபொருதான் il alla et combattit avec le reste de l'armée: ஒழிந்தவர்களெல்லாருமெங்கே où sont tous les autres, —tous ceux qui sont de reste? சண்டையொழிந்தது la bataille ou la dispute est terminée.

ஒழிகை, *n.v. du préc.* cessation, abandon,repos.

ஒழிக்கிறது,ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி,ழிக்க,*v.a.d'*ஒழிகிறது, finir,achever,excepter,renvoyer,éloigner, délivrer,détruire,tuer,diminuer, évacuer, vider, acquitter,se séparer de; ஒழித்துப்போடுகிறது, —வைக்கிறது,—விடுகிறது renvoyer, éloigner, finir; அவனையொழித்துப்போடு renvoie-le,chasse-le, sépare-toi de lui; நீவேலையொழித்துப்போட்டுப்போகலாம் tu peux t'en aller après avoir terminé ton ouvrage.

ஒழிதல்,*n.v.d'*ஒழிகிறது,fin,cessation, abandon, manquement, perte, mort,éloignement,départ, désertion.

ஒழித்தல், *n.v. d'*ஒழிக்கிறது, fin, renvoi, éloignement, destruction, perte,mort,meurtre,diminution,élévation.

ஒழிந்த,ஒழிஞ்ச,*part. d'*ஒழிகிறது, fini,qui reste,restant,excepté: வேலையொழிந்தபோது lorsque le travail est fini, dans un moment de loisir.

ஒழிபணி,(ஒழிபு,அணி), sommaire,abrégé, fig.qui montre plusieurs choses en abrégé.

ஒழிபியல்,(*id.*இயல்), supplément, appendix,section commune,ou par-

tie de grammaire qui traite de ce qui reste à expliquer.

ஒழிபு,*n.v.d'* ஒழிகிறது *et*

ஒழிபொருள்.(ஒழி), le reste.

ஒழிப்பணி,(ஒழிப்பு, அணி), *V.* அபநுதி.

ஒழிப்பு,*n.v. d'*ஒழிக்கிறது, exception,éloignement,renvoi,fin; ஒழிப்புயர்வுநவிற்சியணி fig. de rhét. qui consiste à récréer ses auditeurs par des métaphores ou mots que l'on avoue n'être pas propres à son sujet

ஒழிய, *inf. d'*ஒழிகிறது, excepté, outre que,à moins que,sans: அப்படியேயொழியவேறில்லை il n'en est pas autrement; அவனேயொழியவேறொருத்தனுமதுக்கானவனல்ல nul autre que lui n'est propre à cela; நீயொழியவேறொருவரும்வரவில்லை nul autre que vous n'est venu; சாதியிரண்டொழியவேறில்லைத்தாரணியில் excepté la distinction des 2 sexes il n'y en a pas d'autre réelle dans le monde; இப்படிசெய்தாலொழியக்காரியமாகாது à moins que l'on ne fasse ainsi,la chose ne réussira pas: ஒழியவைக்கிறது finir,faire terminer, éloigner, excepter, mettre à part, chercher, —donner du loisir.

ஒழியா,ஒழியாத,*part.nég. d'*ஒழிகிறது,qui ne finit pas, continuel, éternel: ஒழியாவொழுக்கம் bonne conduite qui ne se dément pas,persévérance dans la vertu.

ஒழியாமை,*n.v.nég.du même.* perpétuité,continuité,durée sans fin.

ஒழியிசை,(ஒழி,இசை), ou ஒழியிசையெச்சம், ஒழியிசையெஞ்சணி, ellipse,phrase à laquelle pour être complète,il manque des mots qui sont sous-entendus; ஒழியிசையோகாரம் la lettre ஓ marquant une ellipse ou des mots sous-entendus. *Ex.* படிக்கவோபோகிறான் va-t-il pour étudier? Sous-entendu: non, mais pour jouer.

ஒழிவளவை, (ஒழிவு, அளவை),connaissance qui indique le reste, base pour connaître ou juger du reste, comme lorsqu'en parlant de 2 armées ennemies, on dit que l'une d'elles a été vaincue on comprend que l'autre a été victorieuse.

ஒழிவிடம், (*id.* இடம்), place vide, —évacuée.

ஒழிவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க,*v.caus. d'*ஒழிகிறது,*et* ஒழிவித்தல்,*n.v.*mettre à part,éloigner, excepter,détruire,finir,faire cesser.

ஒழிவு,*n.v.d'*ஒழிகிறது,fin, cessation,repos,manque,diminution.

ஒழுகல்,*n.v.et opt. d'*ஒழுகுகிறது, écoulement, cours (de l'eau etc...), voie d'eau,eau etc... qui dégoutte, gouttière,conduite,—régulière, bonne conduite, ordre, marche, allée, longueur,éminence,élévation.

ஒழுக்லான், (ஒழுகு, அல்லான்), homme qui n'a pas une bonne conduite.

ஒழுகிசை, (*id.* இசை), une des 3 espèces d'harmonies en poésie, période complète sans rien de dissonnant: —ச்செப்பல் mélange de pieds dits வெண்சீர் et இயற்சீர் suivant la connexion dite வெண்டளை; —த்துள்ளல் sorte de ton propre au கலிப்பா:—யகவல் vers dits அகவல் où les combinaisons dites நேரொன்றாசிரியத்தளை et நிரையொன்றாசிரியத்தளை se trouvent mélangées.

ஒழுகு, 1° voie d'eau, gouttière,endroit où l'eau dégoutte,ordre, règle, —de conduite, loi,coutume,conduite régulière, —vertueuse, hauteur, longueur,voiture,charrette. 2° *imp. et part de* ஒழுகுகிறது; —வண்ணம் air harmonieux,—bruyant.

ஒழுகுகிறது,*sync.*ஒழுகிறது,கினேன்,குவேன்,கு,க,*v.n.* dégoutter, distiller,la pluie dégoutter,—à travers le toit,tomber goutte à goutte, faire eau,couler,se répandre, aller, marcher,se conduire, agir bien ou mal: இரத்தத்தையொழுகவிடுகிறது laisser dégoutter—écouler le sang.

ஒழுகுதல்,*n.v.du préc.*, voie d'eau, gouttière.

ஒழுகுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க,*v.caus.d'*ஒழுகுகிறது,

faire dégoutter,—distiller etc... [ஒ.
ஒழுகை,n.v.d'ஒழுகுகிறது, V. ஒழு
ஒழுக்கம், (ஒழுக்குகிறது), règlement,règle de conduite,mœurs,conduite,bonnes mœurs,probité, civilité,une des 4 marques extérieures de la vertu,une des 3 parties de l'அறப்பால்,qui consiste à faire ce qui est prescrit et à éviter ce qui est défendu,honnêteté,démarche, marche, éminence,élévation,qualité,chemin, manière,façon,méthode,usage,caste; —ஆயிருக்கிறது se bien conduire, être réglé, modeste, poli,de bonnes mœurs;—உடைமை bonne conduite,possession de bonnes mœurs;—உயர்குலத்தினன்று de bonnes mœurs sont préférables à une haute caste;—உள்ளவன், ஒழுக்கக்காரன் homme de bonnes mœurs, —réglé,—modeste;—ப்புறத்திணை règle pour prouver une doctrine en montrant qu'elle s'accorde avec les mœurs des gens de bien;—வணக்கம் bonnes mœurs,honnêteté,modestie;—வழு manque de bonne conduite,—d'honnêteté,un des défauts d'un caractère lent.

ஒழுக்கல்,n.v.d'ஒழுக்குகிறது, action de laisser dégoutter etc..., élévation,accroissement.

ஒழுக்கு,1° imp.et part.du suiv. 2° gouttière, voie d'eau, endroit où l'eau dégoutte,marche,conduite, règle,ordre,coutume:—விழுகிறது dégoutter,—à travers,faire eau;—மாற்றிப்போடுகிறது arrêter une voie d'eau,boucher les endroits d'où l'eau dégoutte; ஒழுக்காயிருக்கிறது faire eau,avoir des gouttières, —des endroits où l'eau dégoutte.

ஒழுக்குகிறது,sync. ஒழுக்கிறது,க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க, v.a.de ஒழுகுகிறது,et ஒழுக்குதல்,n.v. faire dégoutter, —découler, dégoutter, tomber goutte à goutte, faire marcher, conduire,mettre en ordre.

ஒழுக்கெறும்பு, (ஒழுக்கு), espèce de fourmi.

ஒழுங்கல்,n.v.d'ஒழுங்குகிறது, action d'arranger etc... s'arranger, écart de la règle,déviation, désordre

ஒழுங்கு,1° imp.et part du suiv. 2° ordre,rang,ligne,disposition,arrangement,règlement,règle, discipline, commandement,bonne conduite: ஒழுங்காகவைக்கிறது mettre en ordre;ஒழுங்கின்மை désordre,confusion; ஒழுங்கில்லாமற்கிடக்கிறது être en désordre,en confusion; ஒழுங்கோடிருக்கிறது être réglé,—en bon ordre.

ஒழுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு,க, v.a.et n. (ஒழுங்கு), arranger, mettre en ordre,coordonner, régler, ajuster, assujettir, modérer, réprimer,tenir en bride,se conduire,s'arranger,se coordonner,marcher, s'écarter de la règle: ஒழுங்கிப்போகிறது être hors—,s'écarter du chemin, faire place à un autre,se retirer, céder à,se laisser aller à: —யிருக்கிறது être bien réglé. [chemin étroit.

ஒழுங்கை,n.v.du préc.ordre,règle,

ஒளி,1° imp.et part.d'ஒளிகிறது, et ஒளிக்கிறது.2° cachette,lieu caché, action de cacher, recèlement. 3° (ஒள்), lumière,splendeur,lune, soleil, feu,étoile,lampe,rayon—, clarté du soleil,prunelle de l'œil, louange;—களவாயிருக்கிறது être soupçonné de vol,être coupable de larcin,de recèlement;—க்கடல் dent; —செய்கிறது éclairer, briller; —செய்தல் brillant,éclat;—மழுங்கல் obscurité,ombre,ombrager,la lumière diminuer, l'éclat se ternir;ஒளியிலுருவம் figure etc...tracée sur un mur; —யிழை bijou, femme;—புருவியகல் pierre transparente,œil-de-chat; —புன்றுருவம் figure reproduite dans un miroir;—வட்டம் miroir, V.சக்கராயுதம்;—வட்டி camphre vert; —விடுகிறது.—வீசுகிறது briller, avoir l'air brillant, jeter du lustre; —வீசல் splendeur,éclat;—விளங்குமேனி espèce d'arsenic naturel;—வைக்கிறது mettre une trappe,—un piège caché pour prendre les animaux; —வைத்துப்பார்க்கிறது considérer, regarder

fixement,—à travers sa main disposée de manière à faire de l'obscurité

ஒளிகிறது,லிந்தேன், லிவேன்,லி, லிய,*v.n.*(ஒளி), 1° se cacher, s'embusquer,se tapir,être caché, secret. 2° *P.* ஒளிர்கிறது, briller: ஒளியவைக்கிறது cacher.

ஒளிக்கிறது,லித்தேன், லிப்பேன், லி,லிக்க,1° *v.a. du préc.*, cacher,celer, taire. 2° *v.n.*se cacher, se tapir, s'embusquer: ஒளித்திருக்கிறது être caché; ஒளித் துத்திரிகிறது rôder à la sourdine, aller çà et là déguisé, —à la dérobée. [ஒளிர்தல்.

ஒளிதல்,1° *n.v. d'*ஒளிகிறது.2° *P.* ஒளிக்குதல்,ஒளித்தல்,*n.v.d'* ஒளிக்கிறது.

ஒளிப்பு,*n.v.du même*, action de cacher,de recéler.‖*ou* ஒளிப்பிடம் lieu caché, cachette, embuscade, abri.

ஒளிமை,(ஒளி), lumière,éclat.

ஒளியோன்,(ஒளி), soleil.

ஒளிர்,*imp.et part.d'* ஒளிர்கிறது: —மருப்பு ivoire,dent d'éléphant; —முகம் diamant.

ஒளிர்கிறது,*ou* ஒளிருகிறது, ர்ந்தேன்,ருவேன் *ou* ர்வேன்,ரு *ou* ர்,ர,*v.n.* (ஒளி), briller. [éclat.

ஒளிர்தல்,*n.v. du préc.*, splendeur,

ஒளிர்பு,*n.v.du même.*,lumière, rayon,éclat. [en secret,en particulier.

ஒளிவளவாய்,(ஒளிவு, அளவு,ஆய்),

ஒளிவு, 1° (ஒளி), lumière, splendeur. 2° *n. v. d'* ஒளிகிறது, cachette, lieu secret, embuscade: ஒளிவாய் en secret, en cachette; ஒளிவாடுகிறது, *V.* ஒளிவிடுகிறது. [flammer.

ஒளிறல்,*P.*ஒளிர்தல், briller, s'en-

ஒள்,1° *ou* ஒள்ளிய,*adj.*beau, brillant,excellent, sage, bon, régulier, abondant.2° *s.*beauté,lumière,excellence. [hommes intelligens.

ஒள்ளியர், (ஒள்), les savans, les

ஒள்ளியோன்,(*id.*),homme savant, intelligent,éclairé,vertueux,être qui brille,la planète Vénus.

ஒறு,*imp.et part.de*

ஒறுக்கிறது,றுத்தேன்,றுப்பேன், று,றுக்க, *v. a.* mortifier (*v.g.*son corps), macérer,faire souffrir,modérer,vexer,affliger, troubler, ne pas aimer,blâmer,abhorrer,punir, s'abstenir,diminuer, s'amoindrir: ஒறுத்துக்கொண்டிருக்கிறது mortifier etc... être affligé; அன்னத்தை ஒறு abstiens-toi de manger, modère-toi dans le manger.

ஒறுத்தல், ஒறுப்பு, *n.v. du préc.*, mortification, macération, retenue, contrainte,vexation, trouble, peine, aversion,punition, blâme, menace, diminution: ஒருத்தலைசெய்கிறது mortifier,punir,châtier.

ஒறுவாய்,(ஒறு),bouche brisée.

ஒறுவினை,(*id.*) peine sans fin.

ஒறுவு,(ஒறு), peine,travail,effort.

ஒற்கம்,pauvreté, contrainte, modestie,retenue,patience.

ஒற்றல்,*opt.et n.v. d'*ஒற்றுகிறது, fomentation, action de s'éloigner, de s'attacher, etc...

ஒற்றளபெடை, (ஒற்று, அளபெடை), redoublement d'une consonne. Les consonnes qui peuvent se redoubler sont ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன்,ய்,வ், ல்,ள்,et ஃ. *Ex.*தெங்ங்கு,*P.*தெங்கு.

ஒற்றன்,*pl* ஒற்றர்,(ஒற்று), messager,espion,éclaireur,inspecteur.

ஒற்றுடல், ஒற்றுடுகிறது, (ஒற்று, ஆடல்), action de faire des messages,d'espionner,d'envoyer des espions.

ஒற்றி,1° gage,dépôt. 2° *gér. d'*ஒற்றுகிறது:—க்கொள்ளுகிறது reculer les bornes des champs, se mettre, s'appliquer (*v.g.*une fleur aux narines);—நடக்கிறது marcher à côté, à l'écart;—ப்போகிறது s'écarter, se mettre à l'écart; —யிருக்கிறது être à l'écart, se remuer,s'éloigner, faire place à un autre; —வருகிறது s'approcher; —வைக்கிறது hypothéquer,engager (*v.g.*des champs, des maisons),donner en gage,mettre de côté. 3° *imp. de*

ஒற்றிக்கிறது, ற்றித்தேன், ற்றிப்பேன்,ற்றி,ற்றிக்க, *v.n.et a.* (ஒற்று), être seul, faire un compte impair, ajouter ou compter un à un, faire la somme, unir.

ஒற்றிடம்,(ஒற்று,இடம்),fomentation,sorte d'enduit.

ஒற்றிடுகிறது, *et* ஒற்றிடுதல், (*id.* இடுகிறது), fomenter, appliquer des fomentations.

ஒற்றித்த,*part. parf. d'*ஒற்றிக்கிறது:—பக்கம் côté impair, —unique, —uni;—வெண் (எண்), nombre impair,somme.

ஒற்றியூரன்,(ஒற்றி),Siven.

ஒற்று,(ஒன்று).1° un,consonne,recherche,espionnage,espion,message, envoyé,fomentation; —போடுகிறது appliquer des fomentations;—கேட்கிறது écouter à la sourdine,—en passant;—ப்பேர்க்கிறது. —ப்பேர்த்தல் changer une lettre afin de donner à la phrase un autre sens outre le premier, ce qui fait une partie du மிறைக்கவி; ஒற்றுளைப்போர் savants, poètes,espions.2° *imp.et part.de* ஒற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன்,ற்று,ற்ற,*v.a.et* ஒற்றுதல்,*n.v.* s'éloigner, se retirer, faire place, se mouvoir,s'approcher s'attacher,s'habiller,appliquer—,faire des fomentations, fomenter, frapper, rejeter, épier,connaître par des espions.

ஒற்றுமை,(ஒற்று), propriété,convenance, union, accord, concorde,marque,bonheur,observation; —க்குறிகொள்ளுகிறது remarquer; —கோடல் garder l'union entre soi, vivre unis,en bon accord, (ce qui est une qualité des cultivateurs); —நயம் union,réunion,bien de la concorde.

ஒற்றெழுத்து,(ஒற்று),simple consonne.

ஒற்றொற்றுகிறது,(*id.*), épier,connaître par des espions.

ஒற்றை,(ஒன்று), un,seul,unique, simple,impair,feuille unique,isolement: —க்கடவை simple verrou, feuille impaire,—unique, —qui n'a pas son pendant, endroit impair dans un ouvrage en feuille;—க்கண்ணன் borgne,Koubêren et Soukren (ils n'ont, dit-on,qu'un œil); —க்குடை un seul parasol, autorité absolue;—க்கொம்பன்,*V.* ஏகதந்தன்;—த்தாலி tàli simple, —unique, un seul mariage; —த்தாள்ப்பூட்டு,—தாட்பூட்டு serrure à un seul pêne; —ப்படவெண்ணுகிறது faire un compte impair,ajouter ou compter un à un; —யடிப்பாடு chemin étroit où l'on ne va qu'un à un;—யாழித்தேர் char du soleil qui, (selon la fable indienne,) n'a qu'une roue: —யாழித்தேரோன் le soleil;—யிரட்டை pair ou impair,sorte de jeu;—யிரட்டையிடிக்கிறது jouer à pair ou impair;—யோயிரட்டையோ est-ce pair ou impair? ஒற்றைக்கிரட்டி deux pour un, le double.

ஒற்றொலிவெண்டுறை, (ஒற்று, ஒலி), espèce de வெண்டுறை qui n'a qu'un seul air.

ஒற்றொழிபாட்டு, (ஒற்று, ஒழியும், பாட்டு), pièce de poésie—, chanson sans pures consonnes.

ஒன்பது, (ஒன்று, ஒழி, பத்து), neuf,9: ஒன்பத்தொன்று 9 fois 1 ou 9;ஒன்பத்திரண்டு 9 fois 2 ou 18;ஒன்பதுக்கொன்பது 9 fois 9 ou 81;ஒன்பதினாயிரம் 9000; ஒன்பதுசூத்திரம், *V.* நவக்ஷாரம்; ஒன்பதின்கோடி,ஒன்பதிற்றுக்கோடி 90 millions.

ஒன்பதாம், (ஒன்பது,ஆம்), neuvième.

ஒன்பதாவது,(*id.*ஆவது), neuvièmement.

ஒன்பான்,*P.*ஒன்பது,neuf.

ஒன்ற,*inf.d'*ஒன்றுகிறது, ensemble,avec:—ப்பார்க்கிறது chercher à s'approcher,à se réunir: —விணைக்கிறது lier—,unir ensemble;—வில்லை il ne convient pas, il n'est pas convenable,—conforme.

ஒன்றடிமன்றடி, (ஒன்று,அடி,மன்று,அடி),espèce de mélange,trouble,étourdissement.

ஒன்றல்,*n.v.d'*ஒன்றுகிறது,union, accord,consentement.

ஒன்றற்றவன், (ஒன்று, அற்ற), homme pauvre,qui n'a rien,qui ne peut,insociable.

ஒன்றன்,*obl.de* ஒன்று, un: —கூட்டம் collection, amas (d'une sorte d'objets), somme: —பால் singulier neutre; —மேலொன்றேற்றுகிறது entasser une chose sur une autre.

ஒன்ற. ஒன்றாத, *part. nég.* d'ஒன்றுகிறது: ஒன்றாதவஞ்சித்தளை combinaison de pieds dite வஞ்சித்தளை dans laquelle aprés les pieds terminés en கனி ou நிழல் viennent des pieds commençant par நேர்.

ஒன்றாது, 3me *pers. neut. nég.* d'ஒன்றுகிறது, il ne convient pas etc...

ஒன்றாம், (ஒன்று, ஆம்), premier, unique.

ஒன்றாய், (*id.* ஆய்), en un, ensemble, conjointement.

ஒன்றார், *n. v. nég.* d'ஒன்றுகிறது, ennemis.

ஒன்றான, (ஒன்று, ஆன), un, unique.

ஒன்றான், (ஒன்று), le premier homme, l'unique.

ஒன்றால், *abl.* d'ஒன்று.

ஒன்றி, 1° *imp.* d'ஒன்றிக்கிறது. 2° (ஒன்று), un, simple, seul, isolé, personne isolée, célibataire, ce qui est seul:—க்காரன் célibataire, homme seul. 3° *gér.* d'ஒன்றுகிறது: —ப்போகிறது s'unir, se conformer, devenir conforme, uni; —யிருக்கிறது être uni, conforme, convenable: நாடொன்றிவாழ்ந்கேடொன்றுமில்லை si un pays est uni il ne lui arrive aucun malheur, *prov.* où est la concorde, là est le bonheur.

ஒன்றிக்கிறது, ன்றித்தேன், ன்றிப்பேன், ன்றி, ன்றிக்க, *v. n.* (ஒன்று), s'unir, se réunir, s'identifier, s'accorder: ஒன்றித்திருக்கிறது être uni, identifié.

ஒன்றித்தல், ஒன்றிப்பு, *n. v. du préc.*, union, réunion, accord, identification.

ஒன்றிய, *P.* ஒன்றின: —வஞ்சித்தளை, combinaison de pieds dite வஞ்சித்தளை qui veut qu'aprés un pied terminé en கனி le pied suivant commence par நிரை.

ஒன்றில், 1° *abl. de* ஒன்று, dans un. 2° si *conditionnel* d'ஒன்றுகிறது, si on s'accorde, s'il convient. ஒன்றில் répété signifie ou, soit, ou bien. *Ex.* ஒன்றில்மோக்ஷம்ஒன்றில் நரகமுனக்குப்பலனும் tu auras pour récompense ou le paradis ou l'enfer.

ஒன்றிற்கு, *dat.* d'ஒன்று.

ஒன்றின, *part. parf.* d'ஒன்றுகிறது, uni, convenable, conforme, agréable: —காரியம் chose acceptable.

ஒன்றின்மை, (ஒன்று), rien, néant, nullité, détachement de toutes choses.

ஒன்று, 1° *imp. et part.* d'ஒன்றுகிறது. 2° un, une chose, unité. Avant un nom on emploie l'adj. ஒரு devant une consonne et ஓர் devant une voyelle ou une consonne. ஒன்று répété signifie quelquefois ou, ou, une chose, une autre. *Ex.* ஒன்றுபாவத்தைவிடு, ஒன்றுநரகத்திலேவே ou autrement பாவத்தைவிடுவதொன்றே, நரகத்தில்வேவதொன்றே il faut ou quitter le péché ou brûler dans l'enfer; நான்சொன்னதொன்றுஅவன்செய்ததொன்று j'ai ordonné une chose et il en a fait une autre: ஒன்றத்தனை une fois autant: ஒன்றத்தனைகொடுத்தால்இரண்டத்தனைகொடுப்பேன் si on en donne une fois autant j'en donnerai 2 fois autant: ஒன்றறியாதவன் ignorant, homme qui ne sait rien; ஒன்றுகட்டுகிறது unir, lier en un, réunir, coordonner, égaliser, arranger; —கற்றவன் homme qui a appris quelque peu, qui n'a appris qu'une chose; —கூட்டியிருக்கிறது être uni, —accouplé; —கூட்டு parenté, union, sorte d'assaisonnement, —de mélange, explication du sens en prenant les mots que la tournure des vers a séparés pour les mettre dans leur ordre naturel; —தங்கிப்போகிறது faire une halte dans un voyage, faire un voyage de 2 jours; —படல் union, concorde, accord, réunion: —படுகிறது s'unir, se réunir, s'accorder, convenir, être uni; —பாதி minuit, moitié (d'une chose), quelque chose plus ou moins; —மாறியொன்று l'un aprés l'autre, alternativement: ஒன்றுக்கு, *dat.* d'où: ஒன்றுக்கற்றவன் homme insociable, qui ne se réunit pas, séparé des autres: ஒன்றுக்கிருக்கிறது, ஒன்றுக்குநிற்கிறது, être à faire ses petits besoins, lâcher de l'eau; ஒன்றுக்குப்

போகிறது aller aux petits besoins, aller lâcher de l'eau; ஒன்றுக்கொன்று l'un à l'autre, —avec l'autre, équivalent, compensation, réciproquement; ஒன்றுக்கொன்றுஒத்துப் பார்க்கிறது comparer une chose avec une autre, —l'un avec l'autre, collationner; ஒன்றும் (avec une négation) rien, pas même un; ஒன்றுமறியாதவன் ignorant, qui ne sait rien: ஒன்றுமில்லை il n'y a rien: ஒன்றுமீயான் il ne donne rien; ஒன்றுக்குமுதவாத bon à rien, inutile; ஒன்றேடொன்று l'un avec l'autre; ஒன்றுவொன்றும் quoi que ce soit, rien absolument: எனக்குஒன்றுவொன்றுங்குறைவில்லை je ne manque absolument de rien; ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல் sorte de tour d'esprit, par lequel, en disant une chose, on y en comprend d'autres de même espèce, ou bien qui y sont étrangères.

ஒன்றுகிறது, ன்றினேன், ன்றுவேன், ன்று, ன்ற, (ஒன்று), *v.n.* s'unir, se réunir, s'allier, se coaliser, se conformer, consentir, agréer, s'accorder, convenir, être uni, convenable, conforme.

ஒன்றுகை, ஒன்றுதல், *n.v.du préc.* union, coalition, consentement, accord, amitié. [liés.

ஒன்றுநர், (ஒன்று, நர்), amis, al-

ஒன்றும், (*id.* உம்), rien, (avec une négation).

ஒன்றே, (*id.* ஏ), un, un seul: —கால் un et un quart; —யொன்று un seul.

ஒன்றை, *acc. d'*ஒன்று: —விட்டொன்று (விட்டு), médiat, le plus proche après un intermédiaire, alterne.

ஒன்றொழி, (ஒன்று, ஒழியும்), moins un: —நானூறு, (நாலு, நூறு), quatre cents moins un; —பொதுச்சொல் mot commun aux 2 genres, le noble et l'ignoble, le masculin et le féminin, et qui par le contexte se trouve restreint à un seul genre. *Ex.* ஆயிரமக்கள்போர்செய்தார் mille hommes ont combattu.

ஒன்றோ, (ஒன்று, ஓ), 1° interjection d'admiration et de pitié, particule explétive, 2° est-ce un?

ஒன்னப்பூ, espèce de pendans d'oreilles à l'usage des femmes.

ஒன்னலர், ஒன்னாவார், ஒன்னார், (*P.* ஒன்றூர்), ennemis: ஒன்னாரைச்சேரேல் ne vous joignez pas à des ennemis.

ஓ

ஓ, 1° ô long dit ஓகாரம், la 11e voyelle de l'alphabet tamoul. Quand cette lettre se joint aux consonnes, elle est représentée par les mêmes signes que l'ஒ bref, excepté que le premier dit கொம்பு est contourné en haut. *Ex.* கோ cô, நோ nô, etc... Dans l'union des mots sanscrits cette lettre vient de la contraction de அ ou ஆ final avec உ ou ஊ initial. *Ex.* ஞான-உபதேசம், ஞானோபதேசம் catéchisme. 2° ஓ au commencement des mots est une interjection qui sert à appeler, ou qui exprime la compassion, la pitié et l'admiration et se traduit par ô! oh! holà! oh, oh! ஓபுதுமை ô merveille! ஓகெட்டேன் oh! je suis perdu; ஓபாவிஇதுக்கோபிறந்தாய் oh! pécheur, est ce pour cela que tu es né? Cette interjection désigne aussi supériorité en bien ou en mal. *Ex.* ஓபெரியன் oh! qu'il est grand! ஓகொடியன் oh! le cruel. 3° ஓ à la fin des mots marque interrogation: அடித்தவனிவனோ est-ce lui qui a frappé? 4° Il indique une négation sous-entendue: நானோசெய்தேன் est-ce moi qui ai fait cela? (Certainement non). 5° Il indique une ellipse ou une réponse contraire sous-entendue (ஒழியிசை): படிக்கவோபோகிறான் va-t-il pour étudier? (Non, mais pour jouer). 6° Il exprime le doute ou si dubitatif: அவன்நல்லவனோகெட்டவனோதெரியாது est-il bon, est-il méchant? je l'ignore; j'ignore s'il est bon ou méchant; வருவானோதெரியாது je ne sais s'il viendra. 7° Avec des mots interrogatifs il exprime l'ignorance: அவனெங்கேயோ où est-il? Je ne sais. 8° Il mar-

que distinction (பிரிநிலை): சகலரி லுமிவனோ நலலவன் est-ce lui qui est meilleur que tous les autres? 9° Il sert à la clarté (தெரிநிலை): இரத் தினங்களோ அல்லகல்லுகளோ அல்ல sont-ce des pierreries? non; sont-ce des pierres? non. 10° Il exprime le rejet (கழிவு): பாவிநற்கதிபெறுவா னோ le pécheur obtiendra-t-il le paradis?(non sans doute). 11° Il sert à l'énumération, et remplace alors la conjonction et: குதிரைகளோயானை களோஒட்டைகளோ மாடுகளோதிர ளாய்நின்றன les chevaux et les éléphans, les chameaux et les bœufs étaient là en foule. 12° Quelquesfois ஓ est simplement explétif (அசைநிலை). 13° ஓ devant le mot என்றால் signifie mais,or, quant à: அவனோவென்றால் mais lui, quant à lui. 14° Après la terminaison ஆல் (si conditionnel) on peut le traduire par pourvu que,mais non autrement, ou par ne...que si,ne pas...à moins que: வேலைசெய்தாலோ கூலிவரும் vous recevrez un salaire pourvu que vous travailliez,mais non autrement,vous ne recevrez de salaire que si vous travaillez. 15° ஓ. *gén.* ஓவின், *s.* écluse. 16°* (ô) Vichnou et Siven (désignés par la contraction d'அ et உ en [ஓ).

ஓஓ, *int.* oh, oh!

*ஓகணம், (ôkana), punaise.

*ஓகம், 1° (ôka), maison, asyle, refuge, certain oiseau. 2° (ôgha), quantité, multitude, torrent, inondation, avis, instruction, présence.

*ஓகாரம், (ஓ), l'ô long: ஓகாரவுரு Dieu. [fait de farine.

*ஓகுலம், (ôkoula), pain, gâteau

ஓகை, joie, plaisir, délice.

ஓகோ, *int.* oh, oh!

*ஓகோதனி, (ôkôdani), punaise.

ஓக்கம், (ஓங்குகிறது), hauteur, élévation, grosseur, grandeur: —இரட்டி sorte de கலித்தாழிசை, double hauteur.

ஓக்காளம், nausée, soulèvement—, mal de cœur, effort pour vomir, vomissement, dégoût.

ஓக்காளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n.* avoir des nausées, des soulèvemens de cœur, —du dégoût, faire des efforts pour vomir.

ஓக்காளித்தல், ஓக்காளிப்பு, *n.v. du préc. V.* ஓக்காளம்: ஓக்காளிப்பாயிருக்கிறது avoir des nausées.

ஓங்கல், *opt. et n.v.* d'ஓங்குகிறது, roi, hauteur, élévation, butte, vomissement, navire, montagne, colline, bambou, éléphant, homme fort: ஓங்கலுற்பவன் arsenic dit காந்தபாஷாணம்; —ஆனது ce qui est haut.

*ஓங்காரம், (ômkâra), la syllabe ôm; elle commence et finit toutes les prières des payens, et contient selon eux le nom mystérieux de la divinité. Elle est composée de 3 lettres: அ Vichnou, உ Siven, et ம Brama; les 2 premières sont contractées en ஓ, ce qui fait ஓம்: ஓங்காரவுரு Dieu, arsenic dit கௌரிபாஷாணம்.

*ஓங்காரி, (omkâri), Satti, ou la personnification féminine de l'énergie divine.

ஓங்காரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.n. et* ஓங்காரித்தல், *n.v. V.* உறுக்குகிறது.

ஓங்காளம், *P.* ஓக்காளம்.

ஓங்கில், thon, gros poisson de mer, thynnus.

ஓங்குகிறது, *sync.* ஓங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. a. et n.* élever, lever, hausser, s'élever, croître, augmenter, s'élever droit, pousser—, monter comme un arbre, se fortifier, prendre des forces, profiter: ஓங்கிப்பார்க்கிறது regarder en s'élevant sur la pointe des pieds; —யடிக்கிறது lever la main et frapper; —யறைகிறது donner un soufflet, —un coup (avec la main ouverte); —யிருக்கிறது être grand, éminent, illustre: —வளருகிறது croître, s'avancer, profiter.

ஓங்குகை, ஓங்குதல், *n.v. du préc.*

*ஓசம், (ôdja), 1° renommée, rayon, lumière, support, appui, virilité, pénis, vitalité ou souffle de vie. 2° ou

ஓசரம், cause, raison, équivalent·

அதுக்கோசம்,அதுக்கோசரம் pour cela,pour cette raison; எனக்கோசம்,எனக்கோசரம் à cause de moi, pour l'amour de moi.

ஓசரி,perte,marque de tristesse.

ஓசனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v.a. et* ஓசனித்தல், *n.v.*battre des ailes,(*v.g.*le coq avant de chanter).

ஓசன்,maître d'école.

ஓசிக்கிறது,சித்தேன்,சிப்பேன்,சி, சிக்க,*v.n.*1° (ஓசை), sonner, rendre un son.2° *P.*யோசிக்கிறது.[sistance.

ஓசிவனம்,(ஓ),moyen de vivre,sub-

ஓசு,(ஓசம்), renommée.

ஓசை,bruit, son, accent, grande réputation,renommée, bananier:—க்கழல் anneau bruyant qu'on porte aux pieds, *V.*வீரவெண்டயம்: —ப்படுகிறது,—யாயிருக்கிறது résonner, rendre un son; —யாய் d'un ton sonore, avec bruit; —யுடைமை ton sonore, une des beautés d'un livre; ஓசை-௩ les 3 accens, les 3 sons,savoir எடுத்தலோசை accent aigu, son des lettres fortes க,ச,ட, த,ப,ற: படுத்தலோசை accent grave,son des lettres douces ங,ஞ,ண,ந,ம,ன: நலிதலோசை accent circonflexe,son des lettres moyennes ய,ர,ல,வ,ழ,ள.

ஓச்சம்,(*P.*ஓசம்),renom,grande renommée:ஓச்சசாதியான்,*V.*ஓச்சன்.

ஓச்சர்,(ஓச்சம்), 1° savans. ‖*V.* கணக்காயர்.2° *pl.d'*ஓச்சன்.

ஓச்சல்.*n.v.d'*ஓச்சுகிறது.

ஓச்சன், sacrificateur de la diablesse பிடாரி.

ஓச்சுகிறது,ச்சினேன், ச்சுவேன், ச்சு,ச்ச,*v.a.*jeter,tuer,chasser, conduire,ordonner,gouverner.

*ஓஷதி,(òchadhi), plante annuelle,—rampante,—médicinale, plante —,arbuste ou arbre qui meurt après avoir une fois porté son fruit,arbre.

*ஓஷதிபதி,ஓஷதீசன், (ஓஷதி,பதி, ஈசன்), la lune,qu'on suppose présider aux plantes susdites.

*ஓஷ்டம்,(òchta), lèvre (et surtout) lèvre supérieure: ஓஷ்டபல்லவம் lèvre supérieure.

ஓட,1° *inf.d'*ஓடுகிறது. 2° *obl.d'*ஓடம்.

*ஓடதி,*V.*ஓஷதி.

ஓடதிபதி,*V.*ஓஷதிபதி.

*ஓடம்(hòda), bateau,barque, bac, radeau,navette de tisserand: —விடுகிறது lancer—, conduire un bac, être batelier: ஓடக்காரன் batelier; —க்கூலி prix du passage sur un bac: —க்கோல் perche de batelier:இரண்டோடத்திற் கால்வைத்தவனைப்போலிருக்கிறது ressembler a un homme qui a les pieds sur 2 barques, servir 2 maîtres; சிலவேளை ஓடம்வண்டியிலுஞ்சிலவேளைவண்டி ஓடத்திலும்வரும் quelquefois la charrette porte le bac,d'autres fois le bac porte la charrette,celui qui assiste a droit à être assisté,on a besoin de s'assister l'un l'autre.

ஓடல்,1° signe de crainte, extension.2° *n.v.d'*ஓடுகிறது,cours, course, fuite:மண்டிலமாய்—,வட்டமாய்— course circulaire.

ஓடன்,tortue.

ஓடா,ஓடாத, *part.nég. d'*ஓடுகிறது:ஓடாப்பொருதல் combat de pied ferme,sans fuir.

ஓடாணி,(ஓடும்,ஆணி), cheville, clou, clavette (pour assujétir un bijou etc...)

ஓடாவி,*pl.*ஓடாவிமார், charpentier,faiseur de bateaux,peintre.

ஓடி,1° **ou* ஓடிகை (òdi, òdikâ), riz sauvage,—des déserts.2° (ஓடுகிறது), coureur,coureuse,ce qui court. 3° *gér.d'*ஓடுகிறது.

ஓடிய,*part.d'*ஓடுகிறது: ஓடியவோடம் conque,coquillage.2° *obl.de*

ஓடியம்,discours—,mots malhonnêtes,obscénité: —பேசுகிறது tenir de mauvais discours.

ஓடு,1° *imp.et part.du suiv.*2° ஓடு, *gén.*ஓட்டின், tuile, tesson, têt, pot cassé,vase de mendiant,crâne,écaille de tortue et autres testacées,coque, coquille de noyaux ou fruits, extension, terminaison de l'ablatif de société, avec: —தாவடி rôder—, courir çà et là;—பந்தர் pandel pour se promener; —பிரிக்கிறது ôter les

tuiles; —பரப்புகிறது, —போடுகிறது,—மூடுகிறது, —மேய்கிறது couvrir de tuiles,mettre les tuiles; —விப்புருதி cancer,ulcère qui mange les chairs et s'étend; அவனோடுவியாபாரஞ்செய்கிறான் il fait le commerce avec lui,il est son associé.

ஓடுகிறது,டினேன், டுவேன்,டு,ட, *v.n.*courir,fuir,s'enfuir,couler, faire son cours,—sa course,croître,s'étendre,*V.*பிளத்தல்:ஓடவைக்கிறது purifier les métaux dans le creuset; ஓடிப்பிடிக்கிறது atteindre—, attraper à la course;—ப்போகிறது s'enfuir; —யாடிப்பார்க்கிறது courir et s'amuser—,rôder ça et là, s'efforcer; —வருகிறது accourir.

ஓடுகை,ஓடுதல், *n.v.du préc.* course,fuite,cours,croissance, extension, fente.

ஓடை,(ஓடுகிறது), ruisseau,cours d'eau,fossé,fossé de citadelle, étang, bijou qu'on porte sur le front,ornement que les hommes et les femmes portent sur le front, fronteau d'éléphant,espèce de vigne dite ஓடைக்கொடி ou combretum laxum, l'arbrisseau கிலுகிலுப்பை, route sur les montagnes,éléphant, sorte d'arbre. [*de* ஓட்டம்.

ஓட்ட,1° *inf.d'*ஓட்டுகிறது. 2° *obl.*

ஓட்டடை,(ஓடு,அடை), crêpe, petit gâteau:—சுடுகிறது faire des crêpes,les faire cuire.

ஓட்டம், 1° (ஓடுகிறது), course, cours,fuite, déroute. 2° **P.* ஓஷ்டம், lèvre,lèvre supérieure:—காட்டுகிறது montrer l'exemple de la fuite, diriger la fuite: —ஆயோடுகிறது, —ஆய்ப்போகிறது,—ஓடுகிறது courir,fuir,s'enfuir; —விடுகிறது galoper,cesser de courir ou de fuir:ஓட்டக்காரன் coureur,courrier;ஓட்டபல்லவம் lèvre supérieure.

ஓட்டல்,*n.v.d'*ஓட்டுகிறது.

ஓட்டாங்கச்சி, ஓட்டாங்கிஞ்சில்,(ஓடு,ஆம்), têt,tesson,fragment de pot cassé. [poisson.

ஓட்டாங்கிலிஞ்சில்,(*id.*), espèce de

ஓட்டாங்குச்சு,(*id.*), *V.* ஓட்டாங்கச்சி. [poisson,scomber aculeatus.

ஓட்டாம்பாரை, (*id.*), espèce de

ஓட்டி,1° *gér.d'*ஓட்டுகிறது.2° (ஓட்டுகிறது),conducteur,celui qui chasse,qui pousse, qui conduit.

ஓட்டு, 1° *imp.et part. de* ஓட்டுகிறது.2° *obl. de* ஓடு: —த்தடுக்கு toit couvert de tuiles; —த்தடுக்குவீடு maison couverte en tuiles;—த்துத்தி la plante urena sinuata; —முத்து, perle creuse, — dont l'intérieur n'est pas dur.

ஓட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.d'*ஓடுகிறது,*et* ஓட்டுதல்,*n.v.*chasser,mettre en fuite, repousser,pousser,mener,conduire(un navire, une charrette, des troupeaux),diriger,gouverner,ordonner; ஓட்டிவிடுகிறது chasser.

ஓட்டை,fente,fêlure,cassure, tesson,trou: —ப்பானை cruche fêlée:—யாயிருக்கிறது être fêlé,cassé,fendu, percé,foré; —வாயன் bouche fêlée, —qui ne peut garder un secret.

ஓணம்,rivière, la 22me constellation dite திருவோணம்.

ஓணான்,espèce de caméléon, ou de lézard, lacerta cristata: —குத்தி,—கொத்தி espèce de faucon qui se nourrit surtout de ce caméléon, falco falconi indico proximus.

ஓதம்,mer.flot,vague,torrent, crue des eaux,inondation,hernie, rupture, hydrocèle, enflure du scrotum, humidité du sol des maisons en temps de pluie:ஓதக்கால் gros pied, pied enflé: ஓதமிறங்குகிறது une hernie se déclarer, les testicules s'enfler, —வருகிறது, —ஏறுகிறது l'humidité se déclarer; ஓதவேளை temps d'inondation, —de la crue des eaux.

ஓதல்,1° *n.v. d'*ஓதுகிறது, la lecture des vêdas, elle est un privilége des brames,des rajas et des marchands,étude, lecture, instruction, enseignement,récitation de prières, parole,dire,diction,discours.2° *P.* ஓய்தல் cessation: ஓதலினன்றேவேதியர்க்கொழுக்கம் pour les brames de

bonnes mœurs sont préférables à l'étude des vèdas, pour ceux qui instruisent une bonneconduite est préférable à la science.

*ஓதனம்,(òdana), nourriture, riz cuit,grandeur,combat.

ஓதன்மை,*ou* ஓதற்றன்மை, (ஓதல்,தன்மை), lecture,chant, action—, manière de lire,de chanter.

ஓதாதார்,*n.app.*|*nég. d'*ஓதுகிறது, ignorans,gens non instruits, qui ne savent pas lire: ஓதாதார்க்கில்லையுணர்வுடனொழுக்கம் les bonnes mœurs avec la science ne se trouvent pas chez les ignorans.

ஓதி, 1° cheveu de femme, lieu étroit,étroitesse,montagne, combat. 2° *P.*ஓந்தி,caméléon.3° (ஓது), chat. 4° (ஓதுகிறது), connaissance,science,érudition,sagesse, savant. 5° *gér. d'*ஓதுகிறது.

ஓதிமம்,cygne,espèce de cerf dit கவரிமா,montagne,tamarinier: ஓதிமமுயர்த்தோன், ஓதிமக்கிழவன், —ப்பாகன் celui qui a pour enseigne et pour monture un cygne,*i.e.*Brama.

ஓதிய,ஓதின,*part. parf. d'*ஓதுகிறது:—நீர் eau bénite. [*d'*ஓதுகிறது.

*ஓது,1°(òtou),chat.2° *imp.et part.*

ஓதுகிறது,தினேன், துவேன்,து,த,*v.a.*lire, étudier, réciter, répéter, dire,réciter—, chanter des prières, enseigner,bénir: ஓதாமலொருநாளுமிருக்கவேண்டாம் il ne faut passer aucun jour sans étudier; ஓதுவதொழியேல் ne cessez jamais d'étudier;ஓதியிறைக்கிறது asperger d'eau bénite après avoir récité des prières; —யுடைக்கிறது briser un coco après la récitation de certaines prières (cérémonie payenne); —விடுகிறது cesser de lire. [தல்.

ஓதுகை,ஓதுதல்,ஐ.*v.du préc.* *V.*ஓ

ஓதுஞ்சாலை,ஓதும்பள்ளி, (ஓதுகிறது), école,collége,lieu où l'on apprend les sciences.

ஓதுவான்,*n. app. du même*, gourou,précepteur,étudiant,élève, celui qui chante des chants sacrés: ஓதுவார்க்குணவிடுதல் nourrir les étudians,élever et instruire gratuitement, ce qui est réputé une des 32 vertus ou அறம்.

ஓதுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க,*v.caus.d'*ஓதுகிறது,instruire, enseigner, faire lire; il s'entend surtout des vêdas.

ஓதுவித்தல்,*n.v.du préc.* enseignement,instruction,enseignement des vêdas, les faire lire,ce qui est un des priviléges des brames,et des rois.

ஓதை,bruit,son,grand bruit,montagne,mur, *V.*மதிலுண்மேடை.

ஓதைவாரி,plume.

ஓத்தி,*P.*ஓந்தி.

ஓத்து,système de doctrine religieuse,vêdas,section de chapitre, classe—,paragraphe—,chapitre où l'on réunit les choses d'un même genre: —ப்புறனடை remarque que l'on fait à la fin d'un chapitre ou paragraphe; —முறைவைப்பு disposition régulière des matières; ஓத்துரைப்போர் ceux qui connaissent et enseignent les vèdas,—quelque système,—une science, —les sciences indiennes ou சாஸ்திரம்,ceux qui parlent convenablement.

ஓநாய்,(ஓ), loup,chien qui hurle.

ஓந்தி,caméléon,espèce de lézard.

*ஓமம்,(hòma), espèce de sacrifice, —d'holocauste, effusion de beurre dans le feu réputé sacré en l'honneur des dieux du paganisme,sacrifice,la plante அசமதாகம், espèce de gâteau fait avec sa graine,une autre plante,talc: ஓமகுண்டம் trou fait en terre pour recevoir le feu du sacrifice hòmam; —சாந்தி sacrifice expiatoire après l'hòmam, sacrifice additionnel pour effacer les omissions faites dans l'hòmam, —dans un sacrifice précédent; —த்திரவியம் instrumens—, choses nécessaires pour l'hòmam:—த்தீ, *V.*ஓமாக்கினி; —ப்பொடி cendres de l'hòmam,—du sacrifice,—réputées sacrées;—ப்பிறப்பு affinité provenant de ce sacrifice;—மண்டபம் *V.*ஓமாலயம்;—விறகு bois de l'hòmam,qui consiste

en 9 espèces différentes: ஓமம்வளர்க்கிறது faire le sacrifice appelé hômam

ஓமல், bruit public, rumeur, répandre un bruit, réputation d'être riche; —ப்படுகிறது devenir le sujet de toutes les conversations; ஊரோமலாச்சு c'est le bruit de toute la ville ou du village; ஊரோமலாகிறது devenir le bruit public; ஊருக்கோமல் வீட்டுக்கு வயிற்றெரிச்சல் dans la ville il a la réputation d'être riche mais dans sa maison on meurt de faim: ஓமற்கோரை l'herbe scirpus grossus.

*ஓமாக்கினி, (ஓமம், அக்கினி), feu de l'hômam, —du sacrifice.

*ஓமாலயம், (*id.* ஆலயம்), bâtiment —, chaudrie—, place pour l'hômam, —pour le sacrifice.

ஓமான், *P.* ஓணன், caméléon. [eau.

*ஓமி, (hômi), beurre fondu, feu,

ஓமிடி, chagrin.

ஓமுடிவு, perte, corruption.

ஓமை, manguier.

ஓம், 1° *(ôm), *V.* ஓங்காரம். 2° Particule qui exprime consentement, approbation, ou marque qu'on écoute, oui, vraiment. 3° Terminaison de la 1re pers. pl. des verbes: ஓமென்கிறது dire ôm en signe d'approbation, ou pour témoigner qu'on écoute, consentir; ஓமென்றுகேட்கிறது écouter en disant ainsi de temps en temps ôm. [prouver.

ஓம்படுகிறது, (ஓம்), consentir, ap-

ஓம்படல், ஓம்பாடு, *n. v. du préc.* consentement, approbation.

ஓம்படை, (ஓம்பும், அடை), garde, refuge, protection: ஓம்படைக்கிளவி mot de protection [garde, production

ஓம்பல், *n.v.du suiv.* soin, entretien,

ஓம்புகிறது, பினேன், புவேன். பு, ப, *v.a.* protéger, soigner, choyer, entretenir, élever, créer, faire.

ஓயல், *n.v. V.* ஓய்தல்.

ஓயா, ஓயாத, *part.nég.* d'ஓய்கிறது, continuel, incessant, sans interruption: ஓயாமாரி pluie continuelle, continuité.

ஓயாது, 1° 3me *pers.neut.nég.* d'ஓய்கிறது, il—, elle ne cesse pas. 2° *ou*

ஓயாமல், *gér. nég. du même*, incessamment, sans interruption, sans relâche: —இருக்கிறது être continuel, ne pas cesser.

ஓய், 1° *int. pour appeler*, ho! 2° terminaison du voc. sing. de certains noms, surtout de ceux terminés en ஓன். 3° *imp. et part. de*

ஓய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v.n.* cesser, finir, laisser, discontinuer, se reposer, se désister, se relâcher, se calmer, mourir, pencher: ஓய்ந்திருக்கிறது avoir cessé, —cessé le travail, se reposer, être calmé, —en repos; ஓய்ந்துபோகிறது se lasser, se relâcher: அடித்தோய்கிறது cesser de frapper.

ஓய்தல், *n.v. du préc.* cessation, répit, repos, relâche, relâchement, pente.

ஓய்ப்பிடியாள், femme du frère du mari; celles qui ont épousé les 2 frères s'appellent ainsi; *pl.* ஓய்ப்பிடியார்

ஓய்வு, *n.v.* d'ஓய்கிறது, repos, relâche, relâchement, faiblesse, terme, fin, mort, reste: —களை fin de la mesure; —நாள் le jour du repos, — du sabbat, le dimanche, jour de relâche, —de repos. [டியாள். 2° héritière.

ஓரகத்தி, (ஓர், அகம்), 1° *V.* ஓய்ப்பி

ஓரக்கண், (ஓரம்), œil louche.

ஓரக்கண்ணன், (ஓரக்கண்), louche, homme qui a les yeux louches, qui regarde de travers. [tial.

ஓரக்காரன், (ஓரம்), homme par-

ஓரசைச்சீர், (ஓர், அசை), pied d'une syllabe métrique. Il y en a deux, l'un d'une longue nommé நாள், et l'autre de deux brèves nommé மலர்.

ஓரடிமடக்கு, (*id.* அடி), répétition d'un vers dans une strophe. [bœufs.

ஓரணை, (*id.* அணை), une paire de

ஓரபட்சம், (ஓரம்), partialité.

ஓரம், bord, extrémité, rivage, côté, partialité, espèce de sel âcre et brûlant, âpreté: —சொல்லுகிறது, —பேசுகிறது parler avec partialité;—சொல்லேல் ne parlez pas avec partialité; ஓரவஞ்சனைபண்ணுகிறது

agir avec partialité; ஆற்றோரம் bord de rivière; மண்ணிலிருந்துவழக்கோரஞ்சொல்லாதே sur la terre ne jugez pas avec partialité.

ஓரவன், (ஓர், அவன்), homme dénué de tout.

ஓரல், *n.v.d'* ஓருகிறது, examen, ce qui est étroit, resserré, —caché. [té.

ஓரவாரம், (ஓரம், வாரம்), partiali-

ஓரா, 1° *ou* ஓராத, *parf.nég. d'* ஓருகிறது. 2° *ou* ஓராமீன் le poisson diodon hystrix: —ஒட்டி espèce de poisson.

ஓராசிடை, (ஓர், ஆசிடை), தனிச்சொல் ou pied séparé composé d'une seule espèce d'அசை ou syllabe métrique: —நேரிசைவெண்பா vers dits நேரிசைவெண்பா qui ont cette sorte de தனிச்சொல்.

ஓராட்டு, (*id.* ஆட்டு), *V.* ஓலாட்டு.

ஓராட்டுகிறது, ஓராட்டுதல், (*id.* ஆட்டுகிறது), *V.* ஓலாட்டுகிறது.

ஓராயம், pente—, inclinaison —, disproportion dans les angles, jointure imperceptible de 2 planches: —பார்க்கிறது joindre 2 planches très-étroitement, voir si les angles sont justes. [mine, pèse.

ஓரால், (ஓரு, ஆல்), considère, exa-

ஓராவொட்டி, espèce de poisson.

ஓரி, renard ou chacal mâle, vieux renard, —chacal, gros singe noir mâle, le mâle des animaux en général, cheveu d'homme, poil du corps, monture de la fameuse Kâli, un des 7 personnages de la 3me classe des hommes célèbres par leur libéralité, gîte des animaux, lieu où ils couchent, homme dénué de tout: —போலழுகிறது crier—, hurler comme un chacal. [liaison, union, paix.

ஓரிசு, préparation, combinaison,

ஓரிப்பூக்கிறது, ஓரிபூத்தல், (ஓரி), se trouver sans être cherché, se rencontrer par hasard.

ஓரீற்று, ஓரீற்றுப்பசு, (ஓர், ஈற்று, ஆ), vache qui n'a vêlé qu'une fois.

ஓருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, *v.n.* considérer, examiner, peser, méditer, s'informer, faire des perquisitions, s'éclaircir: ஓர்ந்துபார்க்கிறது examiner, considérer, contempler.

ஓருதல், *n.v. du préc.* recherche exacte, examen, considération.

ஓரும், 1° *part. fut. et 3me pers. neut. fut d'* ஓருகிறது. 2° particule explétive. *Ex.* செயற்பாலதோருமறனே la vertu doit être pratiquée, —est praticable.

*ஓரை, (hôrâ), signe du zodiaque, heure indienne, heure, occasion, opportunité, joyau, compagne, troupe de femmes, place où les femmes jouent, jeu, bijoux—, instrumens de jeux de femmes, différentes sortes de riz cuit, forme.

ஓரோ, (ஓர், ஓ), chaque, quelque: —வழி un côté, quelques chemins, —moyens, —côtés; —விடம், —விடை quelques endroits, chaque endroit.

ஓர். 1° *P.* ஒரு, un. 2° *imp. et part. d'* ஓருகிறது: ஓராழித்தேரோன் le soleil dont le char (selon les fables indiennes), n'a qu'une roue; ஓரிதழ்த்தாமரை, ஓரிலைத்தாமரை nénuphar qui n'a qu'une feuille, espèce de plante médicinale, viola suffruticosa; ஓரிலைத்துத்தி espèce de plante, —de mauve à une feuille; ஓருப்பு un grain de sel: ஓருள்ளிப்பூடு oignon ou ail qui n'a qu'une gousse; ஓரொழுத்தினம் strophe composée de lettres de la même rangée, *v.g.* prises depuis க jusqu'à கௌ, de ச à சௌ et ainsi des autres: ஓரொழுத்துமடக்கு lettre qui revient dans chacun des vers d'une strophe; ஓரொன்று, une fois un: —கட்பறை, (கண்), tambourin, petit tambour qui n'a de peau que d'un côté; —கட்புள், (கண்), l'oiseau, qui est tout yeux, *i.e.* le corbeau; —குடிமணாளன், —குடியிற்கொண்டோன் mari de la sœur—, beau-frère de la femme. [rant.

ஓர்க்கோலை, sorte d'objet odorifé-

ஓர்சல், *V.* ஓரிசு: —ஆக்குகிறது, —பண்ணுகிறது terminer un différent, décider, arranger une affaire en litige. [considération.

ஓர்ச்சி, (ஓருகிறது), délibération,

ஓர்தல், *V.* ஓருதல்.

ஓர்ப்பு, (ஓருகிறது), examen, prévision, délibération, réflexion, ce qui est une des 4 qualités des hommes, soumettre à l'arbitrage, patience; *ou*

ஓர்மம், ஓர்மிப்பு, (*P.* ஒருமிப்பு), fermeté, détermination. [meté.

ஓர்மை, (ஓர், மை), hardiesse, fer-

ஓர்வு. *n.v. d'* ஓருகிறது, considération, réflexion, recherche, examen: ஓர்வில்லான் homme inconsidéré, stupide.

ஓலக்கம், assemblée du roi et des états du royaume, cour, conseil, assemblée générale, audience—, assemblée royale; *ou* ஓலக்கமண்டபம் salle d'assemblée: ஓலக்கமாயிருக்கிறது être assemblés; —பண்ணுகிறது tenir une assemblée générale,—publique.

ஓலம், (ஓல்), mer, flot, bruit, serpent, marque de tristesse, cri, appel au secours, lamentation, hurlement: —இடுகிறது appeler au secours, pleurer, crier, hurler *ou;* —இட்டழுகிறது se lamenter.

ஓலாட்டு, (ஓல்), chanson qu'on chante en berçant (les enfans).

ஓலாட்டுகிறது, (ஓல்), chanter en berçant (les enfans). [மிடுகிறது.

ஓலிடுகிறது, (ஓல்), hurler. ‖ *V.* ஓல

ஓலை, ôle, feuille de palmier, de cocotier, d'aréquier etc.., billet, ôle écrite, billet—, ordre—, lettre écrite sur ôle, *i.e.* sur une feuille de palmier, l'arbuste தாழை, sa feuille, bruit, son: —க்கணக்கன் savant, étudiant, élève; —க்கண் trou fait dans une ôle, écrit sur ôle: —க்கரந்தல் charbon—, poussière d'ôle: —க்கிணுட்டு pousse—, jet de feuille de palmier etc...; —க்கிளிஞ்சில் espèce de conque, coquille mince; —க்கூடு double natte d'ôles qui sert de parapluie ou de couvert: *ou* —க்குடை parapluie de feuille de palmier; —ச்சட்டம் écrit sur ôle: — தீட்டுகிறது écrire une lettre sur ôle; — தீட்டும் படை stylet —, poinçon à écrire sur ôle; —த்துகள் poussière d'ôle, —qui couvre les ôles; —ப்பூ fleur de l'arbrisseau தாழை; —முதிரை espèce de légume; —மூங்கில் espèce de bambou; —யெழுதுகிறது écrire une ôle, —un billet, —une lettre sur feuille de palmier, écrire un billet ou une convention de dot; — வாங்குகிறது mourir; —வாளை sorte de poisson de l'espèce du trichiurus.

ஓலையாள், (ஓலை, ஆள்), porteur d'une ôle, —d'une lettre écrite sur ôle. [cri, hurlement.

ஓல், son, bruit, appel au secours,

ஓவம், hauteur, peinture, ouvrage de peinture.

ஓவர், (ஓவம்), peintres, ouvriers, artisans, cammâlers, chanteurs de

ஓவல், *n.v. V.* ஓவுதல். [bas étage.

ஓவன், (ஓவம்), peintre.

ஓவா, ஓவாத, *part. nég. d'* ஓவுகிறது, continuel, incessant: ஓவாப்பிணி maladie—, infortune continuelle; ஓவாமுயற்சி effort—, travail continuel, ce qui est un des attributs des cultivateurs.

ஓவியம், (ஓவம்), peinture.

ஓவியர், (ஓவியம்), peintres, artisans, cammâlers.

ஓவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.n.* (ஓய்கிறது), cesser, se désister, peiner, s'affliger, s'unir, convenir.

ஓவுதல், *n.v. du préc.*, cessation, peine, affliction, liaison, convenance.

ஓவெனல், ஓவென்கிறது, (ஓ, என்கிறது), oh! dire oh! exclamation d'étonnement ou de compassion: ஓவென்றவெளி grande plaine.

ஓழி, ஓழ்த்தி, ஓழ்வாடி, ஓழ்வாதி, (ஓழ்க்கிறது), fornicateur, corrupteur. (Tous ces termes sont malhonnêtes et infâmes, ainsi que les suivans et ce qu'ils expriment.) [viol.

ஓழ்க்கம், *n.v. du suiv.*, fornication,

ஓழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *v.a.* forniquer, corrompre, violer, chercher à séduire.

ஓளி, rang, rangée, ligne continue, troupe d'éléphans.

ஓனம், (ஓ), ô long, particule qui sert à nommer l'ô long.

ஒனுய், *P*. ஓநாய், loup. [malabare.
ஒனூர், Onour, ville sur la côte

ஔ

ஔ, 1° la lettre aou, la 12° et dernière voyelle du tamoul dite ஔகாரம். Elle peut se remplacer par அவ்; ainsi pour ஔவையார் on peut écrire அவ்வையார். 2° *imp. d'*ஔவுகிறது. 3° * (aou), int. qui sert à appeler ou exprime l'admiration, la défense, l'obstacle. 4° le serpent Ananden, la terre, action de mordre.

*ஔகாரம், (ஔ, காரம்), la lettre ஔ: ஔகாரக்குறுக்கம் abréviation de la lettre ஔ. [pierre de fer, borne.

*ஔசரம், (aouchara), sel fossile.

*ஔசனசம், (aousanasa), code de lois d'Ousanasen, un des 18 livres de jurisprudence indienne.

*ஔசிரம், (aousira), poil de l'espèce de cerf dit கவரிமான், éventail de poils de la queue de ce cerf, lit, siége.

*ஔஷதம், ஔடதம், (aouchadha), remède, médecine, sorte de secte: ஔடதவாதி, (ஔடதம்), partisan de la secte aouchada.

*ஔதகம், *V.* உதகம்.

*ஔதாரியம், (உதாரம், ya), libéralité, générosité.

*ஔதாரியன், (ஔதாரியம்), homme libéral, généreux.

*ஔபசிலேஷம், (உப, சிலேஷம்), embrasser un parti, prendre une route. [rette

*ஔபதேயம், (உபதி), roue de char

*ஔபத்தியம், (உபத்தம்), cohabitation, accouplement.

*ஔபரோதிகம், ஔபரிதிகம், (உபரோதம், ika), faveur. ‖ *V.* ஈடு.

*ஔபாசனம், ஔபாசனை, (உபாசனம், உபாசனை), adoration, observance—, cérémonie religieuse.

*ஔரகம், (உரகம்), serpent.

*ஔரசன், (aourasa), ou ஔரசபுத்திரன், enfant légitime,—né d'une épouse de même caste, que son mari.

ஔரிதம், un des 18 codes ou livres de jurisprudence indienne.

ஔவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v.n.et* ஔவித்தல், *n.v.* (ஔவியம்). devenir—, être jaloux, hautain, s'élever.

ஔவியம், envie, jalousie, impatience: —பேசேல் ne parlez pas par jalousie.

ஔவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, *ou* ஔ, வ, *v.n.et* ஔவுதல். *n.v.* se lamenter, se rouler —, tomber de tristesse, relever en se baissant, —en s'enfonçant.

ஔவை, *hon.* ஔவையார், femme pénitente,—qui vit dans la pratique de pénitences austères, matrone, dame âgée, mère, Avveiyar, femme poéte célèbre et sœur de திருவள்ளுவர்; elle a écrit différentes petites pièces de poésies fort connues.

ஃ ou கூ

ஃ ou கூ, qu'on prononce அஃகேனம் et qu'on appelle ஆய்தம், est une lettre neutre, c'est à dire qui n'est comptée ni parmi les voyelles, ni parmi les consonnes. Elle a presque le son de kh ou gh aspiré, se prononce du gosier et vient entre une voyelle brève et une consonne dure.

க

க, 1° k, c, ou g. Quand il est double, la prononciation est celle du c; s'il ne l'est pas, dans l'intérieur des mots, il se prononce *g*. Au commencement des mots il a ordinairement la prononciation de c; et parfois celle de *g*. க nommée ககரம், est la 1re des 18 consonnes tamoules, et aussi la 1re des consonnes dures ou rudes dites வல்லினம். Elle remplace les 5 lettres sanscrites k, kh, g, gh, h. 2° En chiffre க vaut 1. 3° *க, (ka), roi, âme, esprit, volonté, corps, Câmen, vent, soleil, richesses, prospérité, Vichnou, feu, bruit, son, Yamen, Brama, paon. 4° * (ga), Vinâyaguen, la caste des Candarouvers ou musiciens célestes fabuleux. [கேசன்.

*ககபதி, (ககம், பதி), faucon. ‖ *V.* சசஅ

*ககமம்,(kha *air*, ga ma *qui va*), oiseau. [காளி.

*ககமாதம், la plante மணித்தக்

*ககம்,(kha *air*, ga *qui va*), oiseau, flèche, espèce d'arsenic naturel.

*ககரம்,(க), la lettre க, un, l'unité en chiffre. [l'arbre ஆலமரம்.

*ககவசுகம்,(ககம், vasouga *arbre*),

ககனபம், ventre —, cou ou manche d'une guitare.

*ககனம், 1° (gagana), air, ciel, armée, espèce de navet, racine bonne à manger. 2° (gahana), forêt. 3° *V.* ககமம்.

*ககனுக்கிரகம்,(ககனம், ஆக்கிரகம்), le plus haut des cieux, le zénith.

*ககனுரவிந்தம்,(ககனம், அரவிந்தம்), nénuphar de l'air, mensonge.

*ககன்,(khaga), soleil.

*ககாரம்,(க), la letre க.

*ககுஞ்சலம்,(kakoundjala), espèce d'alouette, — d'oiseau de paradis.

*ககுபம்,(kakoubha), 1° côté, région, l'arbre மருதமரம் 2°. *V.* ககனபம்

*ககேசன், ககேசுரன், ககேந்திரன்,(ககம், ஈசன், ஈசுரன், இந்திரன்), le roi des oiseaux *i.e.* le milan à tête blanche dit கருடன்.

*ககோளம்,(கம்), la voûte du ciel, sphère armillaire, globe: ககோளவித்தை astronomie.

*கக்கசம், (karkasa), *V.* கக்கிசாரம்: —ஆயிருக்கிறது être difficile: —ஆனவேலை ouvrage difficile, pénible.

*கக்கம்,(kakcha), aisselle, dessous de l'aisselle, côté, flanc, lie de l'huile, du beurre, orbite d'une planète, cercle déférent qui porte l'épicycle. கக்கப்பாளம், —ப்பை, —ப்பொட்டணி besace, —étroite, sac —, besace de mendiant: கக்கத்தில்வைக்கிறது. —கொண்டுபோகிறது, —இடுக்கிக்கொண்டுபோகிறது mettre —, porter sous l'aisselle.

கக்கரி, கக்கரிகம், espèce de concombre, cucumis muricatus: —க்காய் concombre, —encore vert. [talis.

கக்கலாத்து, l'insecte blatta orien-

கக்கல், *n.v.de* கக்குகிறது, vomissement, chose vomie, coqueluche, toux.

கக்காரீ, manguier à fruits doux.

கக்கிப்பலகை, *ou* கக்கவிப்பலகை, linteau.

*கக்கிசம், கக்கிஷம், (*P.* கக்கசம்), coutume, manière d'expliquer une chose, livre de conjurations. ‖ *ou*

கக்கிசாரம், கக்கிஷாரம், (கக்கிசம்), effort, peine, difficulté, violence, rudesse.

கக்குகிறது, *sync.* கக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a.* vomir, rejeter, rendre, lancer, cracher, tousser, avoir la coqueluche, (un clou) sortir, pousser des épis, des grappes, s'élever en pustules: கக்கவைக்கிறது faire rendre, importuner pour une chose due.

கக்குதல், *n.v. du préc.* vomissement, toux, coqueluche, action de vomir...

கக்குரீதி, *V.* கக்கிசாரம்: —யாயிருக்கிறது être difficile.

கக்குவான், (கக்குகிறது), 1° coqueluche, toux. 2° il vomira.

கக்குறுட்டி, pauvreté.

கக்கூஸவீடு, latrines.

கஃகான், (க, கான்), la lettre க.

கஃசு, le quart du பலம், environ 9 grammes.

*கக்ஷம், *V.* கக்கம் et கட்சம்.

கக்ஷி, *V.* கட்சி. [te de mailles.

*கங்கடம்,(kankata), cuirasse, cot-

*கங்கணம்,(kankana), bracelet. —d'or ou d'argent, quelquefois orné de pierreries à l'usage des femmes; il sert aussi quelquefois de marque de distinction aux hommes: cordon jaune que les Indous attachent avec un morceau de saffran au bras droit de l'époux et au bras gauche de l'épouse dans les cérémonies du mariage, ou qu'ils s'attachent en signe de vœu, nom d'un oiseau aquatique, crête, couronne, goutte d'eau: —கட்டுகிறது, —கட்டல் se préparer à une chose, s'orner du signe de la victoire, attacher ou s'attacher une marque distinctive; ou —கட்டிக்கொள்ளுகிறது s'attacher le cordon susdit dans un mariage ou en signe de vœu, faire un vœu, s'obliger à faire

quelque chose; இதுகாரியத்தைக்கு நித்துக்கங்கணங்கட்டிக்கொண்டான் il s'est engagé à entreprendre cette affaire.

*கங்கம்,(kanka), espèce d'arsenic naturel, peigne, étincelle de feu, aigle, milan, gros arbre, espèce de manguier, mort.‖ V. வரம்பு: கங்கபத்திரம் plume d'aigle ou de milan, flèche, espèce de flèche.

*கங்கரம்,(kankara), V. மோர்.

கங்கன், espèce d'arsenic naturel.

*கங்கா, (dans les mots composés pour கங்கை), le Gange ou du Gange: —சலம் eau du Gange; —சலக்குப்பி bouteille d'eau du Gange, sorte de bouteille grossière dans laquelle les Indous superstitieux transportent fort loin l'eau du Gange; —சுதன், —சன், —புத்திரன் fils du Gange, surnom de Bhishmen ou வீடுமன் et de Coumaren; —தரன் celui qui est censé porter le Gange sur sa tête, *i.e.* Siven; —தீரம் bord du Gange; —தேவி la prétendue déesse du Gange; —யாத்திரை pélérinage au Gange, transport d'un malade au Gange pour qu'il meurre sur ses rives.

*கங்காளம், (kankâla), squelette, grand plat de cuivre, vase à manger: கங்காளமாலி celui qui porte une guirlande d'ossemens, *i.e.* Siven.

கங்காளன், (கங்காளம்), 1° vitriol bleu. 2° V. கங்காலமாலி.

கங்காளி, (*id.*), celle qui porte une guirlande d'ossemens, *i.e.* Kâli.

*கங்கு, (kangou), millet noir, panicum, héron, aigle, milan, élévation de terre qui sépare les rizières, côté de cette élévation de terre, côté, limite, borne, rivage, jeu où l'on tire une ligne sur le sable et où un égal nombre d'enfans de chaque côté empêche leurs antagonistes de passer, fourche, bifurcation d'une branche de palmier, mesure, étincelle de feu, brin de paille etc... allumé, —embrasé.

கங்குகரை, compte, nombre.

கங்குல், nuit, ténèbres, la 2me constellation des Indiens: —விழிப்பு l'oiseau qui veille la nuit, *i.e.* le hibou.

கங்குற்கிறை, (கங்குல், *dat.* இறை), la reine de la nuit, *i.e.* la lune.

கங்குனிறம், (கங்குல், நிறம்), couleur noire, —sombre.

*கங்கேஷமிசுரன், *ou* கங்கேஷமிசிரன், (கங்கை, ஈசன், மிசுரன்), célèbre logicien brame auteur du livre intitulé: கங்கேஷமிசுரம் ou கௌடதர்க்கம்.

*கங்கை, (gangâ), le Gange (fleuve réputé sacré que les Indous supposent descendre du ciel sur la tête de Siven et dont ils font aussi une déesse, *i.e.*) Ganguei fille du mont Himâlaya et de Mènei et femme de Siven, fleuve, eau en général. [*ou* கங்கைக்குணன் soudure, ciment métallique dit நவக்ஷாரம்; —கோத்திரம் montagne d'où sort quelque fleuve ou ruisseau, la caste des laboureurs; —சக்களத்தி la rivale de Ganguei, *i.e.* Parvadi; —த்தூவி nuage; —தரித்தோன், V. கங்காதரன்; —தனயன், —புத்திரன், —பெற்றோன், —மகன், —மைந்தன் le fils de Ganguei, *i.e.* 1° Coumaren et Vinâyaguen fils de Siven et de Ganguei. 2° V. கங்கையன்; —வேணியன், (வேணி), celui qui est censé recevoir le Gange sur sa chevelure, *i.e.* Siven; ஆகாயகங்கை le Gange céleste (de la fable indoue).

கங்கையன், (கங்கை), Bhichmen ou வீடுமன் fils de Ganguei et du roi சந்தனு.

கங்கையோன், (*id.*), vitriol bleu.

கசகசப்பு, (*son imitatif*), signe de bruit.

கசகசா, pavot, papaver.

கசகசெனல், கசகசென்கிறது, faire கசகசு, faire du bruit.

கசகம், concombre dit வெள்ளரி.

கசகரிகம், V. கக்கரி.

*கசகன்னம், (கசம்), art de remuer l'oreille, déguisement.

கசகன்னி, chat mâle, chat.

கசகுகிறது, *sync.* கசகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n.* glisser, échapper, être peiné, s'efforcer, disputer sur le prix.

கசக்கம்,*n.v.de* கசக்குகிறது, défaillance,affaiblissement.

கசக்கல்,*n.v.de* கசக்குகிறது.

கசக்கார், (கக்கார்), manguier à fruits doux.

கசக்கிறது,1° சந்தேன்,சப்பேன், ச,சக்க,*v.n. et* கசந்திருக்கிறது,être amer, désagréable,— indisposé contre,avoir de l'aversion: ஒருத்தன்மேற்கசந்திருக்கிறது être indisposé contre quelqu'un.2° *sync.*de கசக்குகிறது

கசக்கு, 1° défaillance, défaut, manquement. 2° *imp.et part. de* கசக்குகிறது, *sync.* கசக்கிறது,க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு, க்க,*v.a.de* கசங்குகிறது *et* கசக்குதல்,*n.v.* froisser dans ses mains,frotter, laver légèrement, serrer, presser, écraser, chiffonner, froisser, tordre, exprimer,tourmenter, faire défaillir, — maigrir, affaiblir:கசக்கிப்போடுகிறது froisser dans les mains, laver légèrement. serrer; கசக்கிப்பிழிகிறது serrer, exprimer, pressurer.

*கசங்கலம்,(katchangala),mer.

கசங்கல்,*n.v.de* கசங்குகிறது.

கசங்கனம், (katchangana), bazar, marché,rue où se tient le marché.

கசங்கு,1° espèce de dattier nommé ஈந்து phœnix. 2° défaillance, langueur,défaut.3° *imp.et part.de* கசங்குகிறது, *sync.* கசங்கிறது,கினேன்,குவேன்,கு, க,*v.n. et* கசங்கிப்போகிறது, être brisé, chiffonné, froissé,pressé, mou, exprimé, lavé légèrement,s'amollir,se faner,se flétrir, languir, s'affaiblir, défaillir, maigrir,depérir de douleur, être fatigué du travail, se retirer.

கசடன்,*m.*கசடி,*f.* கசடர்,*pl.* (கசடு), vaurien, homme—, femme —, gens inconsidérés,sans soin,de basse condition, bourrus, capricieux, difficiles.

கசடு,*gén* கசட்டின், doute, faute, défaut, méchanceté, cicatrice, tache, bassesse, caprice, caractère intraitable, —bourru: கசடற sans défaut, parfaitement:கசட்டுத்தனம் imperfection,méchanceté, caractère bourru.

கசட்லை, chose—, âge tendre, amertume,légère amertume:—த்தயிர் lait caillé dont on a ôté la crême; —ப்பிஞ்சு fruit tendre, —amer,— à peine formé.

கசத்தல்,*n.v. de* கசக்கிறது.

கசத்தொனி, (கசம்), cri de l'éléphant.

கசந்த,*part.de* கசக்கிறது,amer.

கசந்தலை,1° (கசந்த,அலை),amertume de cœur, chagrin. 2° (கசம்), petit d'éléphant.

*கசபம்,(katchapa),herbe.

*கசபரிக்ஷை, — பரீட்சை, (கசம்), connaissance qu'on a de l'éléphant, connaissance des marques d'un éléphant,qu'on prétend indiquer ses bonnes ou mauvaises qualités et ses habitudes:ce qui est une des 64 sciences des Indiens; action de faire l'essai de ces marques.

கசபுடம்,(*id.*), petit trou pour faire du feu et préparer des remèdes, creuset auquel on met, au lieu de charbon, gros comme un éléphant *i.e.*une centaine de bouzes sèches, d'autres disent mille. [—fanfaron.

கசபுளுகன்,(*id.*), grand menteur,

கசப்பி, les plantes மயிர்ச்சிகை,et வல்லாரை,l'arbre வேம்பு.

கசப்பு,*n.v.de* கசக்கிறது,amertude,chagrin,aversion.

கசமடையன்,(கசம், மடையன்), grand sot,gros stupide.

கசமாது,(*id.*மாது), la plante ஊமத்தம். [யமுனி.

கசமுகன்,கசமுனி, *V.*கயமுகன்,க

*கசம்,1° (gadja , éléphant,2 coudées, 3 pieds, yarde (anglaise), trou pour faire du feu et mettre un creuset. 2° (கம்,சம்), nénuphar. 3° (katcha). cheveu, poil 4° profondeur, grandeur,source de puits, fontaine, source d'un étang, *V.* கசரோகம், *et* கயம்: ஒருகசமாழந்தோண்டுகிறது creuser jusqu'à une profondeur de 2 coudées. [l'éléphant,*i.e.* le lion.

*கசரிபு, (கசம், இரிபு), l'ennemi de

கசரோகம், (கசம்), consomption, phthisie, asthme.

கசர், (கசக்கிறது), amertume, goût un peu amer de l'eau de coco trop tendre etc..., espèce de marchandise

கசர்ப்பு, *P.* கசாப்பு.

கசலை, malheur. [très-avare.

கசவஞ்சி, (கசம், வஞ்சம்), grand—,

கசவம், sénevé, moutarde.

கசவாரக்கெட்டது, (கசம், ஆர), ce qui est entièrement perdu.

கசவிருள், (*id.* இருள்), grande obs-

கசற்பம், safran. [curité.

கசனை, humidité, ocre jaune.

*கசன், (katcha), le fils de Viâjen.

கசாகூலம், கசாகூளம், (கசை, கூலம்), tas, —de fumier, tas d'or dure. [bout de cheveu.

*கசாக்கிரம், (கசம், அக்கிரம்),

*கசாசனை, (*id.* அசனம்), l'arbre அரசு dont l'éléphant mange les feuilles.

கசாப்பு, } viande: —க்கடை boucherie, boutique de
கசாய், } boucher; —க்காரன் boucher.

கசாயம், *P.* கஷாயம்.

*கசாரி, (கசம், அரி), *V.* கசரிபு.

*கசாருகன், (கம், சாருகன்), meurtrier, bourreau. [*V.* அடையல்.

கசாளம், pus, saleté d'une plaie ||

கசிகசிப்பு, (கசிகிறது), humidité qui s'attache, moiteur.

கசிகிறது, சந்தேன், சிவேன், சி, சிய, *v.n.* devenir —, être moite, humide, s'imbiber, donner de l'humidité, *v.g.* un vase de terre neuf rempli d'eau, sourdre, se délayer, se fondre, pleurer, s'attendrir, avoir pitié: கசிந்தழுகிறது pleurer amèrement.

*கசிதம், 1° (khadjita), pelle, cuiller, batte-à-beurre. 2° (khatchita), impression, onction, onguent.

கசிதல், *n. v. de* கசிகிறது, pleurs, pitié, attendrissement, action de s'imbiber, de se fondre etc...

கசித்தி, l'arbrisseau வீழி.

கசியபன், (kasyapa), Kasyaben ou Kâsiben célèbre richi, époux des 17 filles de Dakchen et père prétendu des dieux, des démons, des hommes, des animaux, des plantes et même des éclairs et des vents.

கசிவகத்துண்மை, (கசிவு, அகம், உண்மை), compassion, une des 10 vertus des cultivateurs.

கசிவு, *n.v. de* கசிகிறது, humidité, moiteur, sueur, affliction, peine, affection, amour. || *V.* கசிதல்: கசிவாயிருக்கிறது être humide; கசிவான humide, moite; கசிவானநிலம் terrain humide.

கசுகசுக்கிறது, சுத்தேன், சுப்பேன், சு, சுக்க, *n. v. et* கசுகசென்கிறது, (கசுகசு, *son imitatif*), s'humecter, être humide, moite, trempé.

கசுகசுப்பு, *n. v. du préc.* humidité, moiteur (qui fait que les habits etc. se collent au corps).

கசுகுசுக்கிறது, சுத்தேன், சுப்பேன், சு, சுக்க, *v.n. et* கசுகுசென்கிறது, (கசுகுசு, *son imitatif*), chuchoter, parler doucement, — à l'oreille, — en secret, dire un secret.

கசுபிசுக்கிறது, சுத்தேன், சுப்பேன், சு, சுக்க, *v.n.* (கசுபிசு, *son imitatif*), être humide, moite, mou, amolli par l'effet de l'humidité.

*கசுமாலம், (kasmala), saleté, malpropreté, chose gâtée: கசுமாலச்சீலை habit sale.

*கசுமாலன், *m.* கசுமாலி, *m. et f.* (கசுமாலம்), salaud, salope, personne sale.

*கசேந்திரன், (கசம், இந்திரன்), l'éléphant d'Indiren, éléphant royal, — chef d'une bande: கசேந்திரஐசுவரியம் bonheur de posséder un éléphant, grande prospérité.

*கசை, 1° (kasâ), fouet, cravache, fils (d'or ou d'argent) tordus, corde tressée, —bien torse. 2° ruban large et fort, cotte d'armes, ciselure ou autre travail sur bijou, ciment, crépissage: கசைபோட்டொட்டுகிறது cimenter, crépir; —முறுக்கி instrument pour tordre des fils d'or ou d'argent. [singe.

*கச்சகம், (கச்சம் *arbre*, ga *qui va*).

கச்சக்கடாய், (கச்சம், கடாய்), tortue, écaille de tortue.

கச்சட்டம், (கச்சு, அட்டம்), pli dans un habit, —une toile, ceinture,

guerre, laugoutti, V. கௌபீனம்.

*கச்சந்தூஷன் ou கச்சதூஷன், (கம் eau, சந்தோஷம்), grenouille, crapaud.

*கச்சபம், (கச்சம் marais, pa qui habite) tortue, une des attitudes des lutteurs. ‖ ou கச்சபநிதி une des richesses de குபேரன்.

கச்சம், 1° mesure, mesurage, marcal, étrier, corde passée autour du cou d'un éléphant, hasard, risque, hardiesse, certitude, assurance, cuirasse, courroie, dette, espèce d'arsenic naturel 2° (கம், சம்), poisson, os de poisson. 3°* (katchtchha), pan —, bord d'habit, — d'habit replié dans la ceinture. marais, bord d'étang. 4° (gatchtchha), arbre கச்சச்செல்வம், கச்சத்தினங்கம் arrête—, os de poisson. [V. கிச்சலாட்டம்.

கச்சலாட்டம், (கச்சல், ஆட்டம்),

கச்சல், banane encore verte, sorte de poisson, erreur, amertume, aversion: கச்சற்கொடி espèce de plante rampante; — கோரை, — புல் sorte d'herbage de marais, plante médicinale, ocimum.

கச்சவடம், (கச்சம், வடம்), commerce, —de toile: — பண்ணுகிறது faire ce commerce; கச்சவடக்காரன் marchand de toile.

கச்சளம், (kadjdjala), obscurité, encre, noir pour les yeux, noir de fumée pour noircir les cils et les paupières: il est employé comme collyre soit pour orner ou pour guérir les yeux. [ச்சம்), désir.

கச்சன், 1° (கம், சம்), tortue. 2° (க

கச்சாசேர், le petit சேர், sorte de mesure. [ரை), l'herbe திராய்.

கச்சாந்தகரை, (கச்சு, ஆம், தக

கச்சாயம், petit gâteau, craquelin, cap, promontoire. [ம்.

கச்சாலம், V. காய்ச்சற்பாஷாண

கச்சாலே, 1° la ville de காஞ்சிபுரம். 2° acc. de [d'Inde.

கச்சால், filet de pêcheur, figue

கச்சான், ouest, vent d'ouest, ou du sud-ouest: —கோடை vent chaud d'ouest, ou du sud-ouest.

கச்சி, la ville de காஞ்சிபுரம், tèt, morceau de pot cassé, moitié —. morceau de coque de coco ou du palmier, la plante சித்தில்.

கச்சு, bande, ruban, ceinture, ceinturon, sangle, lien, courroie, écharpe, petit corset, corset étroit (qui couvre à peine le sein des femmes): —க்கட்டில் lit de sangle; — கட்டுகிறது, —சாத்துகிறது, கச்சிடுகிறது mettre une ceinture, un corset etc..., lier, attacher une statue; —ப்பட்டை ruban large et fort; — விடுந்தலைப்பு ou கச்சின் கடைக்கயிறு lacet de corset.

கச்சுக்கச்சென்கிறது, (கச்சுக்கச்சு, son imitatif), babiller—, extravaguer sans cesse.

கச்சுப்பிச்சுப்படுகிறது, (கச்சுப்பிச்சு, son imitatif), se disputer, parler avec importunité.

கச்சுரு, feu.

*கச்சூரம், (kartchoûra), l'arbrisseau கழற்சி. dattier.

கச்சேரி, tribunal, bureau.

கச்சை, 1° ceinture, baudrier, courroie, corde, corde du cou—, sangle d'un éléphant, cotte d'armes, cuirasse, cicatrice, empreinte de coup, pièce de toile. ‖ V. கோமணம்: — கட்டுகிறது mettre une ceinture etc..., ourdir la trame, ou la chaîne au moyen de la navette, contredire; —கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது être ceint, — prêt à faire quelque chose: —க்கொடியன் celui dont la bannière ressemble à une ceinture, i. e. Carnen; —நெய்கிறது tisser une ceinture. 2° acc. de கச்சு.

கச்சோணி, objet odoriférant.

கச்சோதம், P. கத்தியோதம், ver-luisant, mouche-luisante: கச்சோதநிறமணி rubis carré. [cardamome.

கச்சோலம், enveloppe—, peau de

*கஷாயம், கஷாயனம், (kachâya, na), décoction, tisane: —காய்ச்சுகிறது, —வைக்கிறது faire—, préparer une décoction; பஞ்சமூலகஷாயம் décoction de 5 racines médicinales, savoir: சுக்கு gingembre sec; தும்பராஷ்டகம் alpinia galinga major; செவ்வியம் poivre noir; சித்திரமூலம்

plumbago; கண்டுபாரங்கி autre espèce de racine médicinale.

*கஷ்டம், (kachta), peine effort, peine corporelle, —excessive, malaise, affliction, excrément humain. கஷ்டகாலம் temps malheureux, —fâcheux, —de famine et de peste; —ப்படுகிறது travailler fortement, peiner, souffrir.

*கஷ்டார்ச்சிதம், (கஷ்டம், அருச்சிதம்), fortune—, chose acquise par son industrie.

*கஸ்தி, (kachti), chagrin, peine, affliction, souffrance, tourment, travail: —படுகிறது souffrir, être chagrin, affligé; —படுத்துகிறது, —வருத்துகிறது affliger, chagriner, tourmenter; —யாயிருக்கிறது être incommode, chagrinant fâcheux

*கஸ்தூரி, (kastoûri), musc, sorte de parfum: —மிருகம் une des 120 sortes d'உபரசம்; *ou* —நாவி, —ப்பிள்ளை, —மான், —ப்பில்லி, —ப்பூனை musc, animal qui donne le musc, espèce de chevreuil: —நாரத்தை espèce d'orange, orange musquée; —மஞ்சள் la plante amomum zedoaria, safran musqué; —யெலுமிச்சை citron musqué, espèce de citron, dite limonia trifoliata.

களுறம், toddi, callou.

கஞுவல், கஞுறல், élévation, pointe, tranchant, violence, signe de colère, étroitesse, lieu étroit, brillant, abondance, plénitude.

கஞுன்றல், élévation.

கஞ்சகம், 1° ceinture, bout du baudrier, frange, pan —, bout d'une toile, —d'un habit. 2° *(kamsaka), remède pour les yeux.

*கஞ்சகன், (கஞ்சன், han *tuer*), le meurtrier de Kangsen, *i.e.* Crichnen.

கஞ்சம், 1° pain, toute sorte de pain, espèce d'arsenic naturel, tromperie. 2° *(kamsa), métal, cymbale, —de bronze, gobelet. 3° *(கம், சம்), nénuphar, eau, nectar. 4° *(gandjâ), gandjâ, plante enivrante, cannabis indica, la ville de Gandjam: கஞ்சக்கருவி cymbale et autres instrumens de musique en métal; —க்காரன் chaudronnier, fondeur; —த்தகடு lame de plomb. [2° (கம், சரன்), soleil.

*கஞ்சரன், 1° (kandjara), Brâma.‖

*கஞ்சரீடம், (khandjarita), petit oiseau noir, mainate.

கஞ்சல், tas, —de fumier, tas de paille etc.. réduit en petits brins ou en poussière, paille, balle. ‖ *V.* எளியது.

*கஞ்சனம், 1° (kandjana), *v.* கஞ்சரீடம். (2° கஞ்சம், na), cymbale, miroir. [che, pot de bronze, miroir.

*கஞ்சனை, (கஞ்சம், na), petite cru-

*கஞ்சன், 1° (kamsa), Cangsen, roi de Mathoura, oncle et ennemi de Crichna qui le tua. 2° (கம், சம்), celui qui est né dans l'eau, *i. e.* Brama. 3° (khandja), courtaud, estropié.

*கஞ்சா, (gandjâ), gandja, plante enivrante, cannabis indica, matière enivrante, callou, toddi, arack: —க்குடிக்கிறது fumer le gandja; —க்குடுக்கை houkah, espèce de pipe pour fumer le gandja.

கஞ்சாங்கொற்றி, chose mince, sans pesanteur, sans lait, coloquinte.

கஞ்சாங்கோரை, (கஞ்சா, ம், கோரை), espèce de basilic, plante médicinale, ocimum album.

*கஞ்சாரி, (கஞ்சன், அரி), l'ennemi de Cangsen *i. e.* Crichna.

*கஞ்சாலேகியம், (கஞ்சா), espèce de remède, —de sirop de gandja.

கஞ்சி, cange, riz bouilli avec l'eau, eau de riz, empois, amidon, la ville de காஞ்சிபுரம்: —க்காய்ச்சுகிறது faire du cange, —bouillir du riz; —த்தண்ணீர் cange, eau de riz bouilli, eau dans laquelle le riz a bouilli: —த்தண்ணீர் குடிக்கிறது boire du cange, —de l'eau de riz bouilli, c'est une cérémonie funèbre; —ப்பசை empois, amidon de cange; —போடுகிறது, —யிடுகிறது empeser, mettre de l'empois; —வார்க்கிறது verser du cange à quelqu'un: அவன்பசியாமற்கஞ்சிகுடிக்கிறுன் il boit du cange sans avoir faim, il n'est ni pauvre ni riche.

*கஞ்சிகை, (kantchikâ), toile, rideau, litière ou palanquin orné de pierres précieuses.

*கஞ்சியம்,(kamsiya), bronze.

*கஞ்சுகம்,(kantchouka), peau de serpent, corset, gilet, veste, jaquette, robe, habit qui descend jusqu'au talon. [corps. ‖ V. வயிரவன்.

*கஞ்சுகன்,(id.), garde, garde du

*கஞ்சுகி, (கஞ்சுகம்), serpent, rideau, gardien, garde du corps, habit, veste, celui qui porte l'habit dit கஞ்சுகம்.

*கஞ்சுளி, (kantchoulikâ), habit, espèce d'habit, —de jaquette de diverses couleurs que portent les adorateurs d'அங்காளி, sac, besace.

கடகடக்கிறது, டத்தேன், டப்பேன், ட, டக்க, et கடகடென்கிறது (கடகட son imitatif du tonnerre), v.n. tonner, faire des éclats de tonnerre, faire un bruit redoublé ou des roulemens comme le tonnerre, tourner rouler, glisser, sortir de sa place, maigrir, se gâter.

கடகடப்பு, கடகடெனல், n.v. du préc. son imitatif—, éclat—, roulement du tonnerre, amaigrissement, malaise, corruption.

*கடகம், 1° (kataka), bracelet (d'or, de coquillage etc...), bracelet de femme, arme, bouclier, armée, cercle, roue, panier, corbeille, espèce de danse, farce, pays, montagne, penchant—, côté de montagne, capitale, ville royale, maison, mur, rempart, anneau—, pommeau dont on orne les défenses des éléphans, le signe du Cancer. 2° (ghataca), arbre qui porte des fruits sans fleurir, troupe d'éléphans (ordinairement de 12), pot qui a un bec ou un robinet.

*கடகன்,(khataka), entremetteur, médiateur, juge.

*கடகாதகம்,(கடம், காதகம்), être qui mange les cadavres, i.e. le chacal, le corbeau.

கடக்கிறது, டந்தேன், டப்பேன், ட, டக்க, v.a. passer, traverser, franchir, passer—, sauter par-dessus, transgresser, aller, marcher, se lancer, conduire, achever, passer le temps, faire traîner en longueur, éviter, éloigner, prohiber, circoncire (parmi les mahométans): கடக்க inf. outre, au-delà; கடக்கப்போகிறது s'éloigner, s'écarter, se retirer, ஒருவனை ஊர்கடக்கத் துரத்துகிறது chasser quelqu'un de la ville.

கடசம்,(P. கடகம்), bracelet. ‖ V. ககடசி, P. கடைசி. [ங்கணம்.

*கடசியம், (kakchya), bassin ou plateau de balance.

*கடதாசி, (ghata réunion, தாசி), entremetteuse, maquerelle.

கடத்தல், 1° n.v. de கடக்கிறது, passage, marche, saut, transgression, action de passer, de franchir, de livrer... 2° n.v. de கடத்துகிறது.

கடத்துகிற்து, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v.a. de கடக்கிறது, et கடத்துதல், n.v. faire passer,—traverser, - franchir,--marcher, transférer, transporter, éloigner, défendre, laisser aller, passer le temps, faire aller, livrer, envoyer.

கடத்தேறுகிறது, (கடத்து, ஏறுகிறது), se sauver, se rétablir, recouvrer ses forces, améliorer sa fortune, ramasser. [salut, rétablissement.

கடத்தேற்றம், (கடத்து, ஏற்றம்),

கடத்தேற்றுகிறது, (கடத்து, ஏற்றுகிறது), sauver, rétablir, soutenir, secourir.

கடந்த, part. parf. de கடக்கிறது, qui a passé etc... transcendant:—ஞானம் sagesse transcendante,—qui a renoncé à tout;—பொருள் Dieu, objet transcendant, — inaccessible, chose passée; —வெண்ணம், (எண்ணம்), pensée —, réflexion mûrie; அணைகடந்தவெள்ளமழுதாலுந்திரும்புமோ quand on pleurerait, l'inondation ou le torrent qui a franchi la digue reviendra-t-il en arrière, il faut se consoler de ce qui est irrémédiable. [le bois de ce nom.

கடபலம்,(கடம்), teck, l'arbre—,

கடப்பம், adj. de கடம்பு: கடப்பநெல்லு espèce de riz noir.

கடப்பாடு, (கடம், பாடு), obligation, devoir, dette, usage, coutume, don, convenance, marche, conduite, droiture.

கடப்பாரை, (கடம்), levier de fer.

கடப்பு, 1° *n.v. de* கடக்கிறது, action de passer etc.., chemin—, passage à travers une haie, fourche dans une haie pour empêcher le gros bétail de passer. 2° espèce de riz. 3° *adj. de* கடம்பு: கடப்புக்கால் pilier fait de bois de கடம்பு, montant d'échelle, montant ou morceau de bois fixé sur une poutre pour soutenir un toit, pilier.

கடப்பை, la ville de Kadappa.

*கடமர்த்தன், (katha *malheur*, mardda *qui dissipe*), Siven, celui qui dissipe ou guérit la douleur.

கடமா, கடமான், (கடம், ஆ, ஆன்), vache sauvage, élan, cerf sauvage.

கடமுடென்கிறது, (கடமுடு, *son imitatif*), murmurer, faire un bruit répété semblable à celui des entrailles.

கடமுனி, (கடம்), le sage Agastien. On prétend qu'il naquit d'une cruche; d'où lui viennent aussi les noms de கடயோனி, கடோற்பவன்.

கடமை, 1° (கடன், மை), dette, obligation, devoir, usage, taxe, impòt. 2° *P.* கடமா, élan ou cerf sauvage: —ப்பெண் élan femelle; கடமையின்குட்டி faon ou petit de l'élan.

*கடம், 1° (kata), corde, corde de paille ou d'herbe, tempes d'éléphant, corps, cadavre, endroit où l'on brûle les cadavres, bière. 2° (kataka), penchant—, còté de montagne, colline. 3° (katha), sorte de mandram ou prière mystérieuse, une portion de l'Ézour-vêdam, un des 32 உபநிஷதம். 4° (ghata), front—, joue—, rut—, troupe d'éléphans, cruche, pot à l'eau. 5° *P.* கடன், dette, devoir. 6° porte, chemin étroit, —difficile, bois, forêt, justice, jardin, instrument de musique, ciel, corbeau, cruche qui sert de tambour, bout d'un drapeau, ou d'une plante rampante, rat. ‖ *V.* சாரல்.

*கடம்பம், 1° (kadamba), la plante nauclea cadamba, la graine médicinale dite வாலுளுவை, tige d'herbe potagère. 2° (katamba), flèche. 3° *adj. de* கடம்பு.

கடம்பர், 1° gens d'une certaine [caste. 2° *pl. de* கடம்பன்.

கடம்பல், l'arbre குமிழ்.

கடம்பன், (கடம்பு), celui qui porte une couronne de கடம்பு, *i.e.* Soupramanien, un entêté, pétulant, revêche.

கடம்பாடவி, (கடம்பம், அடவி), forêt de kadambou, la ville de Maduré.

கடம்பு, l'arbre eugenia racemosa, espèce de riz noir; *ou* கடம்புப்பால் premier lait des femmes (après l'accouchement, item), —des bêtes; —வனம், *V.* கடம்பாடவி.

கடம்பூர், (கடம்பு, ஊர்), la ville de [Cadamboûr.

கடம்பை, 1° (கடம்பு), *V.* கடம்பூர். 2° *P.* கடமை, élan.

கடயம், *P.* கடகம், bracelet, la dan[se d'Indrâni.

*கடயோனி, (கடம், யோனி), *V.* கட[முனி.

கடரி, l'arbre மரமஞ்சள்.

கடலகம், 1° passereau. 2° (கடல், அகம்), terre.

கடலடி, 1° (கடல், அடி), le fond de la mer. 2° *V.* இலவங்கம்.

கடலன், *pl.* கடலர், (கடல்), habitant des bords de la mer.

கடலை, espèce de pois-chiche, cicer arietinum: —க்கம்பி une des raies du bord d'une toile.

கடல், mer, océan, un certain nombre considérable, vache, fort entouré d'eau ou de la mer, ce qui est une des marques de la royauté. Les Indiens comptent sept mers fabuleuses, savoir: உவர்நீர்க்கடல் mer salée; நன்னீர்க்கடல் mer d'eau douce; பாற்கடல் mer de lait; தயிர்க்கடல் mer de lait caillé; நெய்க்கடல் mer de beurre fondu; கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல் mer de jus de canne à sucre; தேன்கடல் mer de miel ou de liqueur enivrante dite callou ou toddi; —அஞ்சிகம் l'herbe தருப்பை; —அடக்கி la plante பேய்முசுட்டை; —அடம்பு variété de la plante dite அடம்

பு;—அடைத்தான் opium, la plante கஞ்சா;—ஆடி la plante நாயுருவி; —அத்தி figuier d'Europe; —ஆமணக்கு l'arbrisseau jatropha curcas; —ஆமை tortue de mer, testudo imbricata; கடலியாத்திரை voyage sur mer; கடலியோச்சியம், (யோசியம்), science de la mer;—இருஞ்சி certain arbre; கடலிற்சேதம் naufrage, avarie; கடலிற்சேதப்படுகிறது faire naufrage, être avarié; கடலுடும்பு sorte de poisson;—உப்பு sel de mer; —உரம் agitation—, courroux de la mer; —உரமாயிருக்கிறது la mer gronder, —être agitée; —உராஞ்சி, —உராய்ஞ்சி certain oiseau de mer, orfraie;—உல்லம் alose de mer, esox sphyræna;—உளுவை autre poisson de mer;—எடுக்கிறது,—எடுத்தல் la mer devenir houleuse,—se gonfler; —எலி rat de mer, poisson, —எள்ளு sésame de mer;—ஓடி pilote, matelot;—ஓடுகிறது courir les mers, faire une voyage sur mer, —une traversée;—ஓட்டு conduite—, course de navire, navigation, traversée; —ஓரம் bord de la mer;—கட்டி celui qui lie la mer,—la bouche des poissons (par des conjurations), qui retient ou arrête la mer, —l'eau;—கொள்ளுகிறது, *V.* கடலெடுக்கிறது; —நாய் chien de mer;—நுரை, *V.* கடலுரை;—படுதிரவியம் les 5 richesses qui se forment dans la mer, savoir: அக்கு cauris; உப்பு sel; சங்கு conque; பவளம் corail; முத்து perles; —மனிதன் marin, monstre marin à forme humaine; —மனிதர் marins, sirènes, monstres marins à forme humaine;—முனை promontoire, extrémité de la mer; —யோக்கியம் danger de la mer; —வண்டு espèce de conque,—de scarabée;—வண்ணன் celui qui a la couleur de la mer, *i.e.* Vichnou, Ayénar; —வருணனை description de la mer, ce qui est une partie d'un poème épique; —விராஞ்சி certain arbrisseau; கடற்கரை bord de la mer; —கழி golfe;—காகம்,—காக்கை corbeau de mer, *ou* கடலுராஞ்சி et கடலிருஞ்சி; —காய் fruit de plante maritime;—காளான் éponge, espèce de mousse qui s'attache aux rochers de la mer;—குதிரை cheval marin, espèce de poisson;—குருவி oiseau de mer, sel en masse; —கொஞ்சி l'arbrisseau murraya exotica;—கொடி la plante தும்பை; —கொழுப்பை la plante எ முத்தாணிப்பூண்டு; —சார்பு terre sur le bord—, voisinage de la mer; —சில் noyau d'arbre marin; —சேர்ப்பன் chef d'un pays maritime, le roi பாண்டியன்; —பக்கி, —பக்ஷி, —பட்சி oiseau de mer, coquille, coquillage de mer; — பன்றி cochon de mer, marsouin, souffleur, pourceau marin; —பாசி éponge, algue, mousse marine; —பாம்பு serpent de mer;—பாலை la plante சமுத்திரசோகி;—பிணு femme des bords de la mer;—பிறந்தாள் celle qui (selon la fable) est née de la mer, *i. e.* Lakchimi;—புறு pigeon de mer.

கடவ, 1° *inf.* de கடவுகிறது. 2° (கடவது), soit, ainsi soit-il.

கடவது, 3e *pers. sing. et verbal du verbe défectif* கடவேன் *ou* கடவன், கடவாய், கடவான் *ou* கடவன், கடவாள் *ou* கடவள், கடவது *ou* கடவும், கடவோம், கடவீர் *ou* கடவீர்கள், கடவார் *ou* கடவர் *et* கடவார்கள், கடவும், plût à Dieu que! puisse-t-il, qu'il soit, soit, il doit, ce qui est possible, ce qu'il faut faire, ce qui est de règle: வாசிக்கக்கடவேன் je dois lire, puissé-je lire! போகக்கடவாய் puisses-tu-t'en aller! On peut y ajouter ஆக pour former l'optatif: செய்யக்கடவேனுக puissé-je faire! செய்வேனுகக்கடவது, நான்செய்வதாகக்கடவது *ou* செய்யக்கடவது *ou* செய்யக்கடவதாக puissé-je faire! கடவோமாக நும் nous nous obligeons, puissions-nous!

கடவல், *n. v. de* கடவுகிறது.

கடவல்லி, (கடம்), un des உபநிஷதம். *V.* உபநிடதம்.

கடவனுள், (கடவல், நாள்), ce jour-ci, le jour qui passe.

கடவன், 1re et 3me *personne du défectif* கடவது.

கடவாத்தியம், (கடம்), cruche qui sert d'instrument de musique, cruche sur laquelle on frappe en guise d'instrument de musique.

கடவாப்பாண்டம், (கடவு, ஆ), bagage, équipage de voyage.

கடவான், 1° (கடவது), il doit, puisse-t-il! 2° trou, rupture dans l'élévation de terre entre les rizières.

கடவு, 1° l'arbre தணக்கு, chemin. 2° *imp. et part. de*

கடவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.a.* (*P.* கடாவுகிறது), கடவுதல், *n. v.* exciter, être convenable, finir, accomplir. ‖ *V.* கடாவுகிறது.

கடவுட்பணி, (கடவுள்), service de Dieu. ‖ *V.* சேடன்.

கடவுண்மூர்த்தி, (*id.*), Arouguen.

கடவுமரம், (கடவு), l'arbre தணக்கு.

கடவுளர், *pl. de* கடவுள், les dieux (de la fable): —தாரம் l'arbre தேவதாரம் erythroxylon.

கடவுள், Dieu, l'être qui existe nécessairement, la divinité, habitant du ciel, ermite, prophète, gourou, prêtre, bien: —வணக்கம் culte divin *ou* —வாழ்த்து louange de Dieu. [sé-je!

கடவேன், (கடவது), je dois, puis-

கடவை, (கடக்கிறது), l'arbre தணக்கு, échelle, faute, porte, passage, action de passer, fourche dans une haie pour empêcher le bétail de passer, passage entre les bras d'une telle fourche: —ப்படுகிறது se séparer, s'éloigner; —ப்படுத்துகிறது éloigner, séparer, cribler, vanner.

கடறு, porte étroite, chemin difficile, forêt, fourreau d'épée. [*V.* கடல்.

கடற், *P.* கடல், devant க, ச, த, ப,

கடற்குரா, (கடல், தாரா), canard de mer.

கடற்றாழை, (*id.* தாழை), certain arbre marin dit கொந்தாழை.

கடற்றிரை, (*id.* திரை), flot de la mer.

கடற்றீ, (*id.* தீ), *V.* கடனுரை. [mer.

கடற்றுறை, (*id.* துறை), port de

கடற்றேங்காய், (*id.* தேங்காய்), coco de mer. [mer.

கடனண்டு, (*id.* நண்டு), crabe de

*கீடனம், 1° (katana), varangue d'une maison. 2° (ghatana), effort, chose à faire. [emprunteur.

கடனாளி, (கடன், ஆளி), débiteur,

கடனிறம், (கடல், நிறம்), couleur de mer. [couleur de la mer, Ayénar.

கடனிறவன், (*id.*), celui qui a la

கடனுரை, (கடல், நுரை), écume de mer, coquillage de mer usé par le temps, os de sèche, os sepiæ, espèce de gâteau, —de remède.

கடன், 1° *P.* கடல் devant ம: கடன்மரம் arbre marin; கடன்மூர்த்தி Arouguen. 2° கடன், dette, emprunt, devoir, obligation, règle, usage, taxe, impôt, mesurage, mesure, marcal, espèce de mesure: — அடைக்கிறது, —இறுக்கிறது acquitter—, payer une dette; —ஆக à titre de dette, —d'emprunt; —எடுக்கிறது emprunter, se venger, soutenir obstinément une imputation faite; —கட்டு dette, emprunt; —கழிக்கிறது acquitter—, payer une dette, faire une ouvrage désagréable, accomplir des devoirs envers les défunts ou les ancêtres, rendre la pareille; —காரன் débiteur, créancier, celui qui ne travaille ou ne sert que quand on le voit; —கேட்கிறது demander à emprunter, redemander ce qu'on a prêté; —கொடுக்கிறது prêter; —கொடுத்தவன் créancier; —சீட்டு billet de créance, —de dette, obligation (par ésrit); —செய்கிறது accomplir un devoir, s'acquitter de ses devoirs envers les morts; —திருநாள் fête d'obligation, —de précepte; —தீர்க்கிறது acquitter une dette, accomplir un devoir; —படுகிறது s'endetter, contracter des dettes; — பட்டவன் débiteur, endetté; —முறி, *V.* கடன்சீட்டு; —வழி inutilité, chose vaine; — வாங்குகிறது emprunter, contracter une dette: —தீர்க்கிறது, *V.* கடன்தீர்க்கிறது: கடனுக்குப்பாதகனுய்ப் போனவன் homme perdu de dettes; அப்படிசெ

யிவது ou செய்யக்கடன் c'est une obligation de faire ainsi; இதுஎன் மேல்விழுந்தகடன் ceci est pour moi un devoir.

கடா, 1° *P.* கடாய். 2° *imp. et part. de* கடாவுகிறது. 3° question, interrogation:—க்கன்று jeune buffle (mâle); —க்குட்டி jeune bélier, jeune bouc. [puits.

*கடாகம், (katâha), large chaudière,

*கடாகாசம், (கடம், ஆகாசம்), air d'une cruche, —qui se trouve dans une cruche.

*கடாகாயம், (கடம், ஆகாயம்), air —, vide dans l'intérieur du corps.

*கடாக்கம், கடாக்ஷம், (katâkcha), œillade, coup d'œil, regard favorable, —du coin de l'œil, faveur, bonté, bienveillance: கடாக்ஷவீக்ஷணம், (ஈக்ஷணம்), regard favorable.

*கடாக்ஷாவேக்ஷணம், (கடாக்ஷ, அவ, ஈக்ஷணம்), regard amoureux, —lascif.

கடாக்ஷிக்கிறது, க்ஷித்தேன், க்ஷிப்பேன், க்ஷி, க்ஷிக்க, *v. a.* (கடாக்ஷம்), favoriser, regarder—, traiter avec bonté.

கடாசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. a.* கடாசுதல், *n. v.* lancer (une pierre), enfoncer (un clou...)

கடாச்சங்காத்தம், (கடா), stupidité, irréflexion, défaut d'égard.

*கடாட்சம், et ses composés, *V.* கடாக்ஷம்.

கடாட்சாவேட்சணம், *V.* கடாக்ஷாவேக்ஷணம்.

கடாம், (கடம், அம்), rut des éléphants, æstus venereus.

கடாய், bélier, bouc, buffle, le mâle des brebis, des chevres et des buffles.

*கடாயம், கடாயனம், *P.* கஷாயம், கஷாயனம்.

*கடாரம், (kadâra), jaune—, rouge foncé, —mêlé de noir, chaudière de cuivre, bouilloir, nom d'une ville. [pudique.

*கடாரன், (katâra), débauché, im-

கடாரி, jeune vache (qui n'a pas vêlé).

கடாரை, கடாரநார்த்தை, espèce de citronnier: கடாரைப்பழம் citron.

கடாவடி, (கடா, அடி), battage (du blé, du riz) par le moyen des buffles.

கடாவல், *n. v. de* கடாவுகிறது, question, action de clouer etc...

கடாவிட்டடிக்கிறது, (கடா, விட்டு, அடிக்கிறது), battre (le blé, le riz etc...) en le faisant fouler aux pieds des buffles.

கடாவு, 1° question, interrogation. 2° *imp. et part. de*

கடாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a.* clouer, enfoncer un clou, assujéttir avec des cloux, interroger, pousser, chasser, conduire, mener, envoyer, aller à cheval.

கடாவுதல், *n. v. du préc. V.* கடாவல்: கடாவுதற்சீட்டு contrat, engagement par écrit.

கடி, 1° morsure, cicatrice de morsure, (ce qui fait impression sur les sens comme), peur, doute, délice, plaisir, joie, divertissement, lumière, brillant, ornement, beauté, nouveauté, chose étrange, admiration, jardin de fleurs, figure, douleur cuisante, âcreté, tranchant, pointe, odeur, son, bruit, prise, mariage, premier—, nouveau mariage, coït, hâte, vitesse, temps, heure, instant, diable, cadavre, explication, garde, abondance, beaucoup, petite plante rempante, esprit, volonté, action d'éloigner, exclusion. 2° *(kati), hanche, fesse de femme, derrière, ceinture, milieu, reins. 3° (ghati), plaque de métal pour sonner les heures, pot à l'eau, vase de mendiant. 4° *imp. et part. de* கடிகிறது *et de* கடிக்கிறது. [mons.

கடிகணம், (கடி), troupe de dé-

கடிகண்டு, la plante பூணைக்காலி.

*கடிகம், (khatika), poing, main fermée.

*கடிகாசூத்திரம், (கடி, kâ), 1° *V.* கடிசூத்திரம். 2° (கடிகை), sablier.

*கடிகாசூத்திரன், (*id.*), potier, faiseur de sabliers.

*கடிகாஸ்நானம், (கடி, kâ), bain des reins, —de siége, demi-bain.

கடிகாரம், (கடி,காரம்) ,sablier, horloge.

கடிகிறது,டிந்தேன் ' டிவேன்,டி, டிய,*v. a.et n.*(கடி),se fâcher contre, gronder,réprimander,punir, censurer,désapprouver, couper, trancher, tailler,détruire,se hâter, être coupé: கடிந்துகொள்ளுகிறது répriman-der,désapprouver,blâmer.

*கடிகை,1° (ghatikâ), heure indienne de 24 minutes,opportunité,occasion, vase à manger, cruche. 2° (kati,kâ) aine,mal vénérien à l'aine, parties naturelles. 3° (kathikâ), les vêdams.4° (கடி,கை), morceau,pièce coupée,—mordue, verrou: —மாக்கள் panégyristes, gens qui chantent des complimens aux mariages etc.., ceux qui chantent les poésies propres à chaque heure; —வெண்பா le 89me des பிரபந்தம் pièce de poésie qui décrit en 32 நேரிசைவெண்பா les occupations de chaque heure des dieux et des rois;—வேளாளர் sorte de vellagers. [கடியாரம்.

கடிகையாரம்,(கடிகை,ஆரம்), *V.*

கடிகோல், (கடி), bâton—, piége pour prendre des animaux, tyrannie,injustice.

கடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி,டிக்க,*v.a.*(கடி), *ou* கடித்துக்கொள்ளுகிறது,mordre,piquer, mâcher, happer,cicatriser, faire une cicatrice,serrer—,lier fortement; கடித்துப்போடுகிறது emporter la pièce en mordant.

கடிசு,*P.*கடிது, rigueur, dureté, sévérité,cruauté,chose cruelle,—dure,aspérité,difficulté, urgence: கடிசாயிருக்கிறது être dur, rigoureux, difficile,pressant, urgent: கடிசாய்ப் பேசுகிறது parler avec rigueur; கடிசுக்காரன் homme dur,sévère,difficile;—பண்ணுகிறது traiter avec rigueur ou dureté.

*கடிசூத்திரம்,(கடி), corde que les Indiens s'attachent autour des reins et qui tient le langoutti.

கடிசை,base—,soutien d'un mât.

கடிச்சை,l'arbrisseau casearia elliptica, (son fruit tue les poissons), poisson, espèce de poisson, mesquinerie.

கடிஞை, (*P.* கடிகை), vase—, écuelle de mendiant. [fesses.

*கடிதடம், (கடி), reins, hanche,

*கடிதம், 1° (ghatita), accumulation,contact, union,ce qui est fait. 2° gomme.

கடிதல்,*n.v.' de* கடிகிறது, réprimande,désapprobation,colère, signe de colère,punition, déchirure, coupure,destruction,hâte.

கடிதாசி,*P.*கடுதாசி.

கடிது,(கடுமை), 1° *V.*கடிசு.2° il est cruel,dur. [ceinture,milieu.

*கடிதேசம், (கடி), les reins, la

கடித்தம், livre dont les feuillets sont de toile couverte de colle ou de pâte noire sur laquelle on écrit avec une pierre douce.

கடித்தல், *n.v.de* கடிக்கிறது, action de mordre etc...morsure.

கடிநாய்,(கடி), chien qui mord.

*கடிந்தமன், (ghatindhama), potier.

கடிந்தோர்,(கடிகிறது), censeurs, sages,ermites,ceux qui ont renoncé

கடிபிடி,(கடி),dispute.[au monde.

கடிப்பகை,(*id.*), moutarde.

கடிப்பம்,(கடி,ba *pot*), boite à bijoux, vase,petit pot,—pendant d'oreilles (à l'usage des hommes).

கடிப்பா, கடிப்பான், (கடிக்கிறது), sauce,assaisonnement, ragoût, fruits confis.

கடிப்பிடுகோல், (கடிப்பு, இடும், கோல்), baguette de tambour.

கடிப்பிணை,(கடி,பிணை), paire de petits pendans d'oreille (à l'usage des hommes).

*கடிப்பிரதேசம், (கடி,பிர), derrière,fesses. [des cuisses,fesses,aine.

*கடிப்பிரோதம், (கடி), jointure

கடிப்பு,*n.v.de* கடிக்கிறது, morsure,plaie d'une morsure,bâton.

கடிப்பை,petite espèce de sénevé.

கடிய,1° *adj.de* கடுமை, dur, rigoureux,cruel,sévère.2° *inf. de* கடிகிறது,vite.

கடியது, (கடிய), chose cruelle, dure.

*கடியந்திரம்,(கடி), picote, instrument pour arroser, corde—, seau d'un puits. [verse de navire.

கடியல்,1° n.v.de கடிகிறது.2° tra-

கடியன,pl.de கடியது.

கடியன்,1° (கடி), homme mordu, —porté à mordre,ce qui a été mordu ou est porté à mordre.2° (கடிய), ce qui est cruel, sévère, dur, homme dur, sévère.

கடியாரம், (கடி, ஆரம்), horloge, montre, cadran, sablier: கடியாரக்காரன் horloger.

கடியிரத்தம், (கடி, இரத்தம்), la plante மூக்கிரட்டை. [ாைக்கிழங்கு.

கடிரோமம்,(கடி), la racine கோ

கடிலா, V.கடியிரத்தம்.

கடிவாய்,(கடி), place d'une morsure, endroit mordu, bouche qui mord: —வடு cicatrice d'une morsure, cicatrice.

கடிவாளம், (கடி), bride, mors, frein:—கழற்றுகிறது ôter la bride, débrider;—போடுகிறது, —மாட்டுகிறது brider,mettre la bride; —வாங்குகிறது ôter la bride,acheter une bride, tenir la bride courte; —விடுகிறது lâcher un peu—, lâcher la bride;—வெட்டுகிறது secouer la bride, lâcher et tirer ensuite la bride; கடிவாளவார்,—கயிறு rênes.

கடிவிஷம், (கடி), venin d'une blessure. [ent à la ceinture.

கடிவுகம்,(கடி), grosseur qui vi-

கடிவை,(kati), éléphant.

*கடினம், (kathina), dureté, rigueur, rigidité, sévérité, rudesse, cruauté, difficulté, solidité, roideur, abondance,chose pénible;—ஆய் sévèrement,durement,difficilement;—ஆயிருக்கிறது être dur,endurci, sévère,rigoureux; —ஆய்ப்பேசுகிறது parler durement; —பண்ணுகிறது traiter durement,—rudement; —ஆக்குகிறது ou கடினப்படுத்துகிறது endurcir,maltraiter, opprimer; கடின,கடினமான dur, sévère, rigoureux,rude, cruel,triste,pénible; கடினகாலம் temps pénible,mauvais,—de famine et de peste;—செய்தி triste nouvelle; கடினக்காரன், கடினமானவன் ou [sévère,cruel.

*கடினன்,(கடினம்), homme dur,

*கடிரகம், (katiraka), postérieur.‖ V.உபஸிதம்.

*கடீரம், (katîra), vulve.

*கடு,(katou),1° adj.de கடுமை fort, véhément,dur,rude, rigoureux, difficile. 2° l'arbre cadou ou terminalia chebula (dont le fruit est le கடுக்காய்), amertume, goût piquant, poison,épine,crocodile,l'arbre மாவிலங்கு. 3° (gadou),bosse,pointe.4° imp. et.part.de கடுக்கிறது, et கடுகிறது.

கடுக,inf.de.கடுகுகிறது, adv.vite.

கடுகடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன்,டு,டுக்க,v.n.(கடு,கடுக்கிறது),paraître fâché,en colère,murmurer,être piquant,amer;rude,se hâter;கடுகடுத்தமுகம் visage austère, fâché.

கடுகடுப்பு, n.v. du préc. goût piquant,rigidité,austérité, sévérité,colère,grande hâte:கடுகடுப்பாயிருக்கிறது être rigide,sévère,en colère.

*கடுகம்,1° (katouka),goût piquant, — âpre, la plante கடுரோகிணி, poivre noir,poivre long, gingembre, remède piquant,—composé des 3 épices dites கடுகம்- ௩, V. திரிகடுகம். 2° (gadouka) cruche,anneau.

கடுகல்,n.v. de கடுகுகிறது, hâte, précipitation. [கடுகுசாதம்.

கடுகன்னம்,(கடுகு, அன்னம்), V.

கடுகாலாத்தி, (கடுகு), âlâtti à la moutarde.

கடுகிய,part,parf. de கடுகுகிறது, précipité: —காந்தி espèce d'arsenic composé.

கடுகிறது,1° ட்டேன்,டுவேன்,டு, ட,v.a.voler,enlever,arracher: கட்டது ce qu'on a arraché: கட்டபின் après avoir arraché l'ivraie.On écrit aussi கட்கிறது. 2° sync. de கடுகுகிறது.

கடுகு,1° *(katouka), sénevé, moutarde,sinapis chinensis: — கட்டுகிறது appliquer des sinapismes; —க்கொல்லை champ de sénevé;—சாதம் riz cuit à la moutarde,—d'une façon particulière; —மணி grain de

sénevé,petit grain; எண்ணெய்க்கடுகு lie d'huile. 2° l'arbre குன்றி, lie, fécule, lie de l'huile, tisane mêlée d'huile. 3° *imp. et part. de*

கடுகுகிறது, *sync.* கடுகிறது,கினேன்,குவேன்,கு,க, *v.n.* se hâter, se presser: கடுக vite, கடுகச்சொல்லுகிறது dire promptement,—vite; —நடக்கிறது,— வருகிறது marcher —,venir [vite,à la hâte.

கடுகுதல், *V.* கடுகல்.

கடுகுடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன்,டு,டுக்க, *v.n.*(கடுகுகிறது), *et* கடுகுடுத்தல், *n.v.* se presser, se hâter.

கடுகுரோகணி, கடுகுரோகிணி, (கடுகு), *V.* கடுரோகிணி.

கடுகென, *P.* கடுக. [ம்.

கடுகோரா, (கடுகு), *V.* கடுகுசாத

கடுக்கன், pendant—, boucle d'oreilles: —புல் l'herbe ischæmum cibare; —போட்டுக்கொள்ளுகிறது se mettre des —, s'orner de pendans d'oreilles; உருத்திராட்சக்கடுக்கன் pendans d'oreilles contenant des grains d'elæocarpus.

கடுக்காய், (கடு), fruit médicinal de l'arbre கடு terminalia chebula; —த்தலையன் espèce de serpent tacheté, enfant etc... qui a la tête petite et ronde; —நண்டு espèce de crabe; —ப்பூ fleur de கடு; —வேர், *V.* கடுவேர். [vert.

*கடுக்கிரந்தி, (கடு), gingembre

கடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க *et* கடுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, (கடு), *v.n.* être piquant, âcre, âpre, amer, se fâcher, [être dur, sévère, en colère, causer de la douleur, faire mal, *v. g.* la piqûre d'un scorpion, d'une fourmi etc.., cuire, souffrir, souffrir des tranchées, de la dyssenterie, de la rétention d'urine, d'une morsure, ressembler, rendre collant: கடுத்துப்பேசுகிறது parler durement. [*V.* கடுத்தல்.

கடுக்குதல், *n.v. de* கடுக்குகிறது,

கடுக்கென்கிறது, (கடுக்கு, என்கிறது), கடுக்கென்குதல், கடுக்கென்னல், grandir, croître, se hâter: கடுக்கென்ற grand, qui a crû; கடுக்கென vite, à la hâte.

*கடுக்கை, (katoukâ), les arbres கொன்றை et மருதம்: — சூடி,— கண்ணியன் celui qui porte une guirlande de fleurs de cassia, *i.e.* Siven.

கடுக்கையம், *adj. de* கடுக்கை.

கடுங், *P.* கடும் devant க: —கணாளர் (கண், ஆளன்), gens cruels, sévères, sans pitié, qui ont l'œil farouche; —கண் cruauté, œil—, regard farouche; —கருத்து sens subtil, —difficile, dessein cruel, —rigoureux; —காந்தி espèce d'arsenic composé; —காய் 1° fruit âpre, non mûr, noix muscade, 2° *P.* கடுக்காய்; —காய்ச்சல் forte fièvre, —chaleur, grand échauffement; —காரம் grande âpreté, pierre infernale; macis, pulpe membraneuse qui enveloppe la muscade, piquant de fortes épices, —d'un fort assaisonnement, sel d'urine, —de souffre, —de mer—de graine de sésame; —காரநீர் œuf; —காலம் temps rude, —rigoureux, —de malheur, — de misère; —காற்று vent violent; —கூர்மை pointe fort aiguë, sel d'urine, —de souffre, —de mer, sel tiré de la graine de sésame; —கூர்மைலவணம் sel d'urine; —கை cruauté, rigueur; —கோடை grande chaleur, été, temps des chaleurs; —கோபம் grande colère, —indignation, fureur.

கடுசரம், (கடு), *V.* கடுரோகிணி.

கடுசாரம், (*id.*), espèce de sel minéral. ‖ *V.* காரசாரம். [ழை.

கடுசித்தாழை, *P.* கடைச்சித்தா

கடுஞ், *P.* கடும் devant ச: —சாரி sel ammoniaque, soudure; —சினப்பூமி terre imprégnée de soude; —சினேகம் grande —, excessive amitié; —சுண்ணத்தி alun; —செட்டு commerce pénible, —cruel, —trop intéressé; —சொல் parole dure, —de colère, injure.

கடுடம், l'arbrisseau மருக்காரை.

கடுதலைமுடிச்சு, (கடு, தலை), action frauduleuse, tromperie, ruse.

கடுதலைவிற்பூட்டு, (*id.*), manière régulière d'obtenir le sens en joignant les mots du commencement et de la fin d'une phrase.

கடுதல்,*n.v.de* கடுகிறது,vol,action de voler,d'arracher.

கடுதாசி,(charta), papier, lettre:—க்கட்டு rame de papier;—க்கை main de papier;—த்தாள் feuille de papier;—ப்பலகை carton; —தட்டு cahier;—யுறை porte-feuille.

கடுத்த,1° *obl.de* கடுத்தம், épais, serré.2° *part.parf.de* கடுக்கிறது.

கடுத்தம், toile—,chose serrée,—dense,épaisseur,densité, carton,contrat de dot des Mahométans.

கடுத்தலை,(கடு),épée,sabre.

கடுத்தல்,*n.v.de* கடுக்கிறது, indignation,colère,accès,doute,âpreté, amertume,piquant, véhémence, vitesse,souffrance, comparaison:—ஊசி instrument pour percer les pierres.

கடுத்து,*gér.de*.கடுக்கிறது.

கடுத்திரயம்,(கடு),les 3 sortes d'épices piquantes,savoir: சுக்கு gingembre;மிளகு poivre noir et திப்பிலி poiver long.

கடுநடை,(*id.*), marche précipitée, vitesse.

*கடுநிம்பம், (*id.*), la plante médicinale நிலவேம்பு

கடுநீர்,(*id.*), nuage,lune, grande fraîcheur.

கடுந்தணற்பூமி, (கடும், தணல்), terre imprégnée de soude.

கடுந்தது, 1° *P.*கடந்தது, ce qui est passé.2° *P.* கடிந்தது, ce qui est dur,sévère,cruel.

கடுந்தரை,(கடும்),terre dure.

கடுந்தழற்பூமி,(*id.*தழல்), *V.*கடுந்தணற்பூமி.

கடுந்தி,la plante நாயுருவி

கடுந்திலாலவணம், (கடும், திலம், லவணம்),sel tiré de la graine de sésame,sel d'urine.

கடுந்தோயல்,(கடும்),forte trempe (des métaux,outils,armes etc...)

கடுப்ப, *inf. de* கடுக்கிறது, *adv.* comme.

கடுப்படக்கி, (கடுப்பு, அடக்கி), la plante வெதுப்படக்கி.

கடுப்பு, *n.v.de* கடுக்கிறது,douleur aiguë,rigueur, hâte,colère, orgueil, bouillonnement: கடுப்பிறக்கல், கடுப்பிறக்குகிறது abaisser l'orgueil, le détruire; கடுப்பெடுக்கிறது ressentir de la douleur, —de la peine, souffrir, apaiser —,ôter la douleur..;—சூடு chaleur extrême,—qui vient de desséchement; —மரம் moulin à huile,pièce du moulin qui exprime l'huile.

கடுப்பூ,(கடு), fleur du கடு terminalia, la plante ஊமத்தை.

கடுப்பை,(கடு),séneve blanc,moutarde blanche.

கடுமரம், (கடு), l'arbre எட்டிமரம்,l'arbre கடு terminalia,arbre venimeux.

கடுமலை, (கடு), montagne qui contient du plomb.

கடுமன்,(*id.*மன்), *V.*கடுமை.

கடுமுடுக்கு, (*id.* முடுக்கு), vitesse, hâte.‖ *V.*வில்லங்கம்.

கடுமுடுக்கிறது, [டுத்தேன், டுப்பேன்,டு,டுக்க,*v.n.et* கடுமுடுத்தல், *n.v.* (*id.* முடுக்கிறது),se hâter, se presser.

கடுமுடென்கிறது, (கடுமுடு *son imitatif*), résonner, rendre le son de கடுமுடு; கடுமுடெனல் rendre ce son, signe du son.

கடுமுள், (கடு), arme, épine vénéneuse,la plante médicinale கண்டங்கத்தரி.

கடுமூர்க்கம், (*id.*), fureur, grande colère,—opiniâtreté.

கடுமூர்க்கன்,(*id.*),homme furieux, —opiniâtre.

கடுமை, (கடு), violence, sévérité, rigidité,cruauté,âcreté,difficulté,aspérité,roideur,abondance,hâte. De là on fait les adj.கடு,கடும்,கடிய,கட்டு.

கடும்,*adj.du préc.*violent,fort,dur, rude, rigoureux, sévère, difficile, prompt,pressé, âcre: —பகல் grand jour,midi;—பச்சை espèce curieuse de pierre précieuse verte; —பத்தியம் diète rigoureuse,—stricte; — பலம் gingembre vert, racine dite கரணைக்கிழங்கு.

கடும்பு,parenté,coussinet ou bourrelet pour mettre sous un fardeau qu'on porte sur la tête, état du lait d'une vache nouvellement vêlée ou de chose semblable: — ப்பால் lait d'une telle vache.

*கடுரம்,(கடு,râ *qui donne*), lait de beurre.

*கடுரோகிணி, *sync.* கடுரோணி,

(சடு,rôhini *qui croît*),ellébore,(plante médicinale),helleborus, médecine d'ellébore. [bre (soit vert,soit sec).

*கடுவங்கம்,(*id.* அங்கம்), gingembre

கடுவட்டி, (கடு), usure injuste, — excessive.

கடுவல்,(*id.*),terre dure.

கடுவழி, (*id.*),chemin difficile, — désert,—dans l'air.

கடுவன்,1° chien, chat, singe, renard, (etc...mâle, et aussi),le mâle des animaux en général.2° (கடு), l'arbre மாவிலங்கு.

கடுவாயன்,(*id.*வாய்), âne,serpent.

கடுவாய்,(*id.*),l'animal à la gueule cruelle,espèce de tigre, chien: கடுவாயெறும்பு espèce de fourmi noire (qui mord rudement).

கடுவெளி, (கடு),plaine nue,—stérile,—sans ombre.

கடுவேர்,(*id*), racine de கடு, *i.e.*de terminalia chebula.

கடூரம்,*P.*கடோரம்.

கடேந்திரநாதன். (கடம்,இந்திரன்),un des 9 சித்தர்.

*கடேரம், 1° (gadêra), nuage. 2° (kathêra),maladie, détresse.

கடேரன், (கடேரம்), malade, pauvre,homme dans la détresse.

கடை,1° fin,extrémité, limite,bazar,marché,boutique,côté,place,dessous,infériorité,agrafe de bijou,porte, entrée, porte d'entrée, porte —, cour extérieure,chemin, vulve, pudendum muliebre,lieu, terminaison de l'ablatif de lieu:*Ex.* அவன்கடைச்சென்றான் il est arrivé auprès de lui.2° *imp.et part.de* கடைகிறது: அடிகடை le commencement et la fin, tout;அடிக்கடை la première boutique dans la rue du marché;அடிக்கடைக்காசுதண்டுகிறது *ou* கேட்டுவாங்குகிறது lever un impôt sur les boutiques depuis la 1re jusqu'à la dernière;கடைகாரம் fin; கடைகாப்பாளன் portier;—கால் tuyau de bambou dans lequel on trait le lait, partie d'une agrafe, chose qu'on attache derrière, —qui vient ensuite, fondement,occasion favorable, dernière fois;—கெடுகிறது perdre toute honte, se perdre entièrement;—கெட்டவன் homme vil,déhonté, impudent,vaurien,pervers; —கெட்டதனம்,—கேடு extrême perversité,—bassesse;—கோல்,*V.* திக்கடைகோல்; —க்கட்டு fin, conclusion, nœud;—க்கணிக்கிறது favoriser, • regarder avec bonté,—du coin de l'œil, mépriser,, dédaigner; —க்கண் coin de l'œil,œillade,regard de tendresse;—க்கண்ணுற்பார்க்கிறது regarder favorablement, —amicalement, —du coin de l'œil;—க்கண்பார்வை œillade,regard favorable, —du coin de l'œil; —க்கயில் agrafe à l'extrémité d'un bijou; —க்கனல் feu qui doit dévorer le monde, feu de la fin du monde;—க்காப்பு dernière strophe d'une préface en vers ou பதிகம்;—க்காரன் boutiquier, marchand (qui tient boutique);—க்கால் occasion;—க்குடர் dernier intestin boyau inférieur; —க்குட்டி dernier des enfans (garçon ou fille); —க்குளம் la 21e constellation indienne,le dernier réservoir; —க்குறை apocope, mot dont la fin est retranchée: —க்கூட்டுகிறது, —க்கூட்டல் amasser pour jouir ensuite, jouir du fruit de ses actions, en éprouver le résultat;—க்கூழை arrière-garde, consonnance qui revient à chaque pied d'un vers excepté le premier; —கூழைமுரண், —கூழைமோனை, —கூழையளபெடை; —கூழையெதுகை antithèse—, mônei — albabédei—, yédouguei qui revient à chaque pied d'un vers excepté le premier; —க்கூழையியைபு rime dite இயைபு qui revient à chaque pied d'un vers excepté le dernier; —க்கொள்ளி tison, brandon, épi qui reste;—க்கோடி extrémité, bout, dernière limite, finalement; —சாரம் fin, conclusion d'une chose; —சாரி personne vile, déhontée, perverse;—சார் chose, *ou*; — சால் dernier sillon, —détachement, arrière-garde,—சோரி boulangerie, boutique où l'on vend du pain; —ச்சங்கம்

dernière réunion, —assemblée; —ச் சரக்கு marchandises diverses, —du bazar, d'une boutique, ingrédient de ragoût; —தடம் porte, entrée; —த்தரம் dernière qualité,—fois;—தலைவிற்பூட்டு mot de la fin et du commencement qu'on doit réunir pour avoir le sens, prendre dans ses paroles; —த்திறப்பு nom d'un பிரபந்தம், la dernière ouverture;—த்தலை cour ou porte extérieure d'une maison; —த்தலைவாய்தல் première porte, entrée; —த்தீ feu de la fin du monde; —த்தெரு dernière rue, V. கடைவீதி;—த்தேறுதல் se sauver: —த்தேற்றம் salut; —நாள் dernier jour, la dernière constellation indienne dite இரேவதி; —நிலை le 63me பிரபந்தம் pièce de poésie où de l'entrée où il se tient, un grand personnage venu de loin dit aux portiers d'annoncer au roi son arrivée, dernière situation etc... —நிலைத்தீபகம், —நிலைத்தீபம் explication de la fin ou du complément de la proposition, mot qui vient à la fin et qui complète la phrase; —போடுகிறது établir une boutique;—ப்படல்,—ப்படுகிறது être avili, —très-vil, être terminé, —propre à finir; என்னுவிதுகடைப்படாது je ne puis finir ceci; —ப்பட்டமாத்திரம் autant qu'on pourra; —ப்படுதானம் don d'un mérite infime, don fait par un des 7 motifs mondains suivans: ஆர்வம் affection; புகழ் désir de louange; அச்சம் crainte; கைம்மாறு attente d'un retour; காரணம் quelque motif particulier; கண்ணோட்டம் pure compassion; கடைப்பாடு détermination prise; —ப்பாடு détermination, résolution; —ப்பிடி détermination à finir, persévérance jusqu'à la fin, résolution, constance, certitude, attention—, fidélité à son devoir, ne pas oublier; —ப்பிடிக்கிறது prendre fortement à cœur, être constant, persévérer jusqu'au bout, se déterminer à finir, être clair,—certain, observer comme un devoir, ne pas oublier; —ப்பிறப்பு dernière naissance, basse extraction;—ப்புணர்வு; —ப்பூட்டு agrafe (à l'extrémité d'un bijou), —ப்புளி, V. கடைப்பிடி; —ப்போகிறது être accompli, devenir le dernier;—ப்போக்கு écluse—, bonde d'un étang; —ப்போடுகிறது établir—, ouvrir une boutique; —மடக்கு répétition du même mot à la fin de 4 vers mais avec des sens divers;—மரம் (கடையும்), bâton pour baratter, pièce de bois que l'on tourne; —மீன் poisson du bazar, le dernier poisson, la dernière constellation indienne dite இரேவதி;—முடிவளவும் jusqu'à la fin; —முரண் strophe dont chaque vers a une antithèse au dernier pied; —முறை éventualité, éventuellement, la dernière fois; —மோனை strophe dont chaque vers finit par la même lettre: —யழிகிறது,—யழிதல் le bout se gâter, souffrir, se donner de la peine, se perdre, décroître, s'user par le frottement,—யழிக்கிறது frotter, user par le frottement, gâter,—beaucoup, perdre entièrement; —யளபெடை (அளபெடை) allongement dit அளபெடை à la fin d'un vers;—யனல், (அனல்), V. ஊழித்தீ; —யாக (ஆக), jusqu'à la fin, finalement; — யாகுமோனை mônei qui vient à la fin du vers au lieu de venir au milieu: — யாகெதுகை (ஆகு, எதுகை) sorte de rime dite எதுகை qui consiste en ce que le premier pied de chaque vers finit par les mêmes lettres. *v.g.* எச்சத்தார் rimant avec சுற்றத்தார்; —யாட்டம், (ஆட்டம்) travail dur, —pénible, peine, dernière danse, —secousse; —யாணி, (ஆணி), esse d'essieu, agrafe—, attache d'un collier ou autre ornement, V. அச்சுருவாணி; —யாந்தரம், (ஆம், தரம்), fin, extrémité, limite, la dernière partie, —fois, —qualité; —யிணைமுரண், —யிணைமோனை, —யிணையளபெடை, —யிணையெதுகை antithèse —, mônei —, alhabédei —, édouguei

aux 2 derniers pieds d'un vers:—யிணையியைபு rime dite இயைபு aux 2 premiers pieds d'un vers;—யியைபு rime dite இயைபு au 1er pied de chaque vers; —யீடு, (ஈடு), ce qui est faible, perdu, de qualité inférieure, le dernier gage etc... terre la plus faible en valeur et en taxe, ce qu'on a perdu;—யுகம் le கலியுகம், le dernier âge du monde;—யுணி, (உணி), homme vil, vaurien;—யெதுகை, (எதுகை), rime dite எதுகை qui vient à la fin de chaque vers, *V*. கடையியைபு; —யெழுஞ்சனி, (எழும்), la dernière des constellations nommées சனி, c'est la 12me des 27;—வளர்கிறது, —வளர்தல் la vulve s'élargir (dans le temps de l'accouchement): —வள்ளல் personnage libéral de la dernière classe, celui qui donne après avoir longtemps refusé: —வாசல், —வாயில் porte principale, porte d'entrée;—வாய் extrémité de la mâchoire, coin de la bouche;—வாய்நக்கி celui qui se lèche les coins de la bouche, avare;—வாய்ப்பல் dent de derrière,—de l'extrémité de la bouche, dent double;—வால் le bout de la queue,—de la scie, la dernière queue,—scie; —வீதி rue du marché, —où se tient le marché; —வைக்கிறது établir—, ouvrir une boutique; கடையையேறக்கட்டுகிறது fermer sa boutique pour faire monter le prix des marchandises.

கடைகிறது, டைந்தேன், டைவேன், டை, டைய, *v.a.* baratter, battre le beurre,—la crême pour faire du beurre, tourner, faire au tour, façonner, remuer une chose qu'on fait frire, creuser; கீரை—, பருப்புகடைகிறது remuer les herbes, les pois dans la casserole... [v. *V*. கடைச்சல்.

கடைகை, கடைகுகை, கடைசல், *n*.

கடைசி, (கடை), 1° fin, extrémité, conclusion: கடைசியாய், கடைசியில் à la fin, enfin, finalement; கடைசியான final. 2° *f. de* கடையன், femme d'un pays cultivé. *pl.* கடைசியர்.

கடைச்சல், (கடைகிறது), action de tourner, de faire au tour: கடைச்சலுளி ciseau de tourneur; —மரம் tour (à tourner);—வேலை ouvrage de tourneur; கடைச்சற்காரன் tourneur, homme d'une certaine caste; கடைச்சற்பிடிக்கிறது tourner, faire au tour.

கடைச்சன், (கடை, சம்), le dernier des enfans.

கடைச்சி, 1° *f. de* கடைச்சன், la plus jeune des filles. 2° *f. de* கடையன், femme d'un pays cultivé, —de basse condition. *pl.* கடைச்சியர். 3° l'arbrisseau நெட்டி: கடைச்சித்தாழை ananas, bromelia.

கடைஞர், (கடை), habitans d'un pays cultivé.

கடைதல், *n.v. de* கடைகிறது.

கடையம், *P*. கடயம்.

கடையல், *V*. கடைதல்.

கடையன், (கடை), *pl*. கடையர், *f*. கடைசி, கடைச்சி, கடையப்பெண், homme—, femme de basse condition, gens vils,—d'une certaine caste, habitant d'un pays cultivé, cultivateur, marchand de chaux.

கடையாயர், கடையாயார், (கடை), les derniers, gens vils, de la plus basse condition, de bas aloi, les கடையர், cultivateurs, gens d'un pays cultivé.

கடையால், *P*. கடைசால்.

கடைவு, *n.v. de* கடைகிறது, *V*. கடைச்சல்.

*கடோரம், (kathòra), cruauté, sévérité, dureté, solidité, ce qui est dur: —ஆன ou கடோர cruel, sévère, dur, rude, désagréable; —ஆனவார்த்தை parole dure, mauvaise nouvelle:—ஆயிருக்கிறது être cruel, dur; —ஆய்ப்பேசுகிறது parler durement, sévèrement; அவன்மேல்வாத்தியின்கண் கடோரமாகின்றது le maître commence à le regarder de mauvais œil; கடோரமரணம் mort cruelle; —க்காரன் ou

*கடோரன், (கடோரம்), homme cruel,—dur, tyran.

கடோரி, *f. du préc.* femme cruelle,—dure.

*கடோற்பவன், (கடம், உற்பவம்), *V*. கடமுனி.

கட், *P*. கண் ou கள் devant க, ச, த, ப.

கட்கட்டி, P. கண்கட்டி.
*கட்கம்,(khadga), épée,sabre :கட்கத்தம்பம், —ஸ்தம்பம் ensorcellement d'un sabre etc... pour l'empêcher de couper,le 63me des கலைக்கியானம். [ner),bouclier.
*கட்கராடம், (கட்கம்,rada réson-
*கட்காகாதம்,(id.ஆகாதம்), coup de sabre. [reau d'épée.
*கட்காதாரம்,(id.ஆதாரம்), four-
கட்கிறது,கட்டேன், கட்பேன், கள்,கட்க,v. a. sync. de கள்ளுகிறது, voler,arracher l'ivraie. [lou.
கட்குடியன்,(கள்), buveur de cal-
*கட்சம், (kakcha), science des prières ou enchantemens, espèce d'arsenic naturel, science qui traite —,traité de l'orbite des 9 planètes, chambre intérieure.‖ V.கக்கம்.
*கட்சாந்தரம்,(கட்சம்,அந்தரம்), V.அந்தப்புரம்.
கட்சி,(kakchi),faction,parti,corps, côté,partie,forêt, nid d'oiseau, chemin, lit:ஓர்கட்சியிற்சேருகிறது, ஓர் கட்சிக்குடன்படுகிறது se ranger
*கட்சியம், V.கடசியம். [d'un parti.
கட்செவி,(கண்,செவி), ce qui entend par les yeux,i.e.le serpent.
கட்ட, 1° inf. de கட்டுகிறது. 2° part.parf. de கட்கிறது.3° obl. de கட்டம்:கட்டகாலம், V. கஷ்டகாலம்: —க்கடுமை rigueur—, cruauté excessive;*—சிவி douanier,garde-quai, homme qui gagne sa vie sur un quai, à garder les habits des baigneurs; —பாரை levier de fer; —ப்படுகிறது, —ப்படுதல் être lié,bâti,uni, allié, s'efforcer,travailler fortement.
கட்டங்கம்,கட்டங்கு, (கட்டு,அங்கம்), massue,bâton,appui, épi broui.
கட்டசாத்தியம்,(id.அசாத்தியம்), grande impossibilité, état désespéré et pénible. [சோறு.
கட்டமுது, (id.அமுது), V. கட்டு
*கட்டம்,1° P.கஷ்டம்,effort, peine,malheur,affliction,grande peine, excrément humain,forêt, barbe. 2° (ghatta), quai,port,endroit—, escalier sur le bord d'une rivière pour descendre dans l'eau.

கட்டல்,1° n.v.de கட்டுகிறது, action de lier,etc... empêchement, afπliction,clou qui se forme.2° n.v. de கட்கிறது,action d'arracher (l'ivraie etc...), vol,pillage, brigandage, callou ou toddi.
கட்டவிழ்கிறது, கட்டவிழ்தல், (கட்டு),se délier,se détacher, se défaire. [té,ornement.
கட்டழகு,(id.அழகு),grande beau-
கட்டழல்,(in.அழல்), feu.
கட்டழிகிறது,கட்டழிதல், (id. அழிகிறது), se déranger, dévier, se corrompre.
கட்டழிக்கிறது,கட்டழித்தல், (id. அழிக்கிறது), déranger, dévoyer, corrompre,perdre entièrement.
கட்டளை, commandement, ordre, précepte, mandement, permission, régle,régularité,bon ordre,coutume, taux,prix réglé par la loi ou l'usage,moule à brique,pierre de touche, balance,le signe de la Balance, pesanteur, gravité, poids (à peser), comparaison, mesure, jambages de porte, conseil ou ordre de revenir à confesse; —க்கலித்துறை espèce de கலித்துறை dont les 4 premiers pieds suivent la connexion dite வெண்டளை et dont le 5me pied est terminé en விளங்காய்; —க்கலிப்பா espèce de கலிப்பா ou strophe de 4 vers de 8 pieds divisés en deux parties dont le 1er pied est un மா et les 3 autres des கூவிளம்;—க்கல் pierre de touche,— qui sert de poids; —க்காரன் homme à qui on a dit de revenir à confesse;—க்கோல்,—ச்சட்டம் loi,décret,formule de loi;—ச்சோறு riz cuit donné selon la coutume; —யிடுகிறது (une personne éminente) accorder,octroyer,ou; —செய்கிறது,—பண்ணுகிறது ordonner,commander;—ப்பை sac où l'on met les poids; கட்டளைக்குவிரோதமாய்நடக்கிறது ou கட்டளையைமீறுகிறது transgresser un ordre,—une loi;கட்டளைக்குத்தக்கதாய் selon l'ordre,— le précepte. [taud.
*கட்டனன்,(khattana),nain,cour-

கட்டா,1° ou கட்டாத,*part. nég. de* கட்டுகிறது.2° *P.*கட்டு: —கட்டிமை grande avarice,lien très-fort;—க்கா வி vache qu'on ne peut ni attraper ni lier.

*கட்டாசம்,(khattâsa),civette.

கட்டாஞ்சி,(கட்டு, ஆஞ்சி), l'arbre கண்டாஞ்சி celastrus emarginatus, vêlin épineux.

கட்டாடி,(*id.*ஆடி), devin,pronostiqueur,chef des blanchisseurs.

கட்டாட்டு,(*id.*ஆட்டு),divination, gyromancie.

கட்டாணி,1°(*id.*ஆணி),gros clou, goupille de pendant d'oreilles.2° personne expérimentée, habile, industrieuse,homme débauché,—cupide.

கட்டாண்மை, (*id.* ஆண்மை), grand courage.

கட்டாந்தரை,(*id.*ஆம்,தரை), terre dure,—nue,desséchée,stérile.

கட்டாம்பாரை,(*id.* ஆம், பாரை), nom d'un poisson.

கட்டாயம்,(கட்டு,ஆயம்), violence,force,contrainte, sévérité, gène, aversion.‖ *V.* கட்டுப்பாடு. 2° (கட்டு *P.*கட்டை,ஆயம்), disposition des briques mises dans leur largeur:—பண்ணுகிறது, —செய்கிறது contraindre,forcer,violenter.

*கட்டாரம், கட்டாரி, (kattâra), poignard, épée: கட்டாரிக்குத்துணி espèce de toile.

*கட்டார்ச்சிதம்,*V.*கஷ்டார்ச்சிதம்.

கட்டி,1° furoncle,clou, grumeau, caillot,masse,motte,bloc,lingot, embryon,boule de pâte, jagre ou jus épaissi de la canne à sucre, sucre, masse de jagre etc..., joie,joie intérieure,oiseau,certain oiseau.‖ *V.* கட்டிடை.2° *(khatti), cercueil. 3° (கட்டுகிறது), chose qu'on lie, celui qui lie,—qui arrête.4° *gér. de* கட்டுகிறது:—க்காக்கிறது garder, protéger, préserver;—க்காத்துக்கொண்டிருக்கிறது avoir grand soin;—க்கொடுக்கிறது marier,donner en mariage;மகளையொருத்தனுக்குக்கட்டிக்கொடுக்கிறது donner sa fille en mariage à quelqu'un; —க்கொள்ளுகிறது embrasser, prendre pour femme, épouser,prendre, s'emparer, subjuguer,soumettre,conquérir, posséder, obtenir,commettre,exercer; அரைக்கட்டிக்கொள்ளுகிறது se ceindre;—சாதம்,—சோறு,*P.* கட்டுசோறு:—படுகிறது (un furoncle, un lingot etc.)se former,se coaguler en masse, en grumeau etc...; —ப்புகுகிறது (une veuve) se remarier; —ப்புகாத சாதி caste où (malheureusement) les veuves ne se remarient pas;—ப்போடுகிறது lier,amasser, placer; —முட்டி blocs—,masses—,grumeaux etc... de différentes grandeurs; —யடிக்கிறது attacher et battre;—யணைக்கிறது serrer dans ses bras, embrasser tendrement;—யரிதாரம் arsenic naturel et violent;—யாகிறது,*V.*கட்டிபடுகிறது; —யாயிருக்கிறது être en grumeau,en masse etc...être coagulé,(un furoncle etc...,) être formé; —யெழுதுகிறது composer des vers; —விழுகிறது l'embryon périr,—sortir,avorter, *V.* கட்டிபடுகிறது; —வைக்கிறது serrer,mettre en réserve,en magasin,amasser, réserver,retenir,arrêter,conserver.

கட்டிடம்,(கட்டும்,இடம்),reliure.

கட்டிடை,(கட்டு,இடை), poids de 25 பலம். [டுப்பாடு.

கட்டிமை,(கட்டி), avarice.‖ *V.*கட்

கட்டிய,1° *P.*கட்டின, *part. parf. de* கட்டுகிறது.2° *obl. de*

கட்டியம்,déclaration, décret publié par ordre d'un roi, promulgation,éloge,louanges d'un grand, espèce de danse,office de panégyriste, —de héraut; —கூறல், —கூறுகிறது, —சொல்லுகிறது proclamer, promulguer,déclarer,annoncer l'arrivée d'un prince ou grand personnage,publier devant lui ses louanges; —கட்டியகாரன் ou —க்காரன் panégyriste, héraut, celui qui fait les offices susdits;—ப்பொல்லு bâton que porte le héraut.

கட்டியாரம்,(கட்டி,ஆரம்),resserrement,étroitesse,gêne,sévérité, dureté. [reté.

கட்டில்,lit,couche,châlit.

கட்டிளமை, (கட்டு, இளமை), grande jeunesse, âge tendre.

கட்டிளமையோன், (*id.*), jeune adolescent,—homme,—garçon.

கட்டு, 1° *imp.et part. de* கட்டுகிறது. 2° *gér.de* கட்கிறது. 3° *adj.de* கடுமை, grand, piquant, dur, violent, abondant. 4° lien, nœud, attache, bande, bandeau, chaîne, liaison, union, connexion, complot, ligue, loi de caste, paquet, ballot, faisceau, fagot, chose liée, règle de poésie, empêchement, obstacle, obstruction, garde, emprisonnement, fers, ceps, mise aux fers, branche, fermeté, marque, sorte de signe, divination, pente—, côté de montagne, clou, furoncle, abcès, abondance, mensonge, fabrication, digue, levée de terre pour partager les champs, péché. 5° (கண்) 3me *pers. et app.neut.* il est dans, qui a les yeux: எல்லாரு மொருகட்டா யிருக்கிறது être tous de complot; கட்டோடே entièrement, tout ensemble; கட்டோடேதள்ளுகிறது rejeter entièrement: கட்டோடே யொழிந்துபோகிறது être totalement aboli; கட்டுகட்டுகிறது lier un fagot, un paquet etc...; —கதை fable, conte forgé à plaisir, fiction, récit mensonger; —கதைக்காரன் forgeur de contes, menteur;—கரப்பான் éruption qui vient aux enfans;—கரை môle, jetée, débarcadère, digue:—க்கலியாணம் mariage; —கழுத்தி femme mariée,—qui a un tâli attaché au cou;—க்காரன் devin, pronostiqueur,—க்காவல் garde stricte,— sévère; —கிடை, —கிடையன் vieilles marchandises endommagées, —long-temps en magasin; — கிடையாயிருக்கிறது être endommagé,— depuis long-temps en magasin;—குத்தகை ferme ou bail à un prix différent du taux ordinaire;— க்கூட்டு écriture changée,—contrefaite, écrire en changeant les lettres ou à rebours, réunion, union en un, fausse amitié, liaison simulée:— கூலி le prix ou salaire d'un ouvrage de bâtisse ou de reliure;—கொடி corde pour attacher une vache, l'arbrisseau smilax pseudochina; கட்டுங்காவலும் பண்ணுகிறது, —ஆயிருக்கிறது mettre—, être dans une étroite prison; கட்டுகோப்பு édifice, bâtisse;— சொல் fausseté, mensonge, conte forgé à plaisir, chose fausse; —சோறு,—சாதம் riz cuit et lié dans une toile etc... pour le voyage; —தறி pieu—, poteau pour attacher les animaux;—திரவியம் or ou argent etc.. lié dans un linge; —தேர் char de procession etc... qu'on construit,— qui se monte et se démonte;—தையல் double couture, sorte de couture; —தோணி radeau; —படகு chélingue, barque dont les planches sont cousues;—படுகிறது,—பட்டிருக்கிறது être lié, attaché, astreint, assujetti, forcé, renfermé, consentir, séjourner;—படுத்துகிறது faire lier, attacher, assujettir, soumettre, renfermer, contenir, borner; —பண்ணுகிறது lier, former un lien, —un digue, —une ligue, arrêter, empêcher;—பல்லக்கு litière basse, douli, palanquin à bâtons droits;—பாடு *ou* ப்பாடு lien, combinaison, accord, ligne, complot, convention, ordinairement pour défendre ou interdire quelque chose; —ப்பெட்டி espèce de boite;—பெண் கலியாணம் mariage par procureur; —மட்டு modestie, réserve, conduite —, démarche mesurée, *V.* அச்சறுக்கை;—முட்டாய்ப்பேசுகிறது parler avec habileté; —மரம் radeau (de quelques arbres liés ensemble, ordinairement 3 ou 5);—மாமரம் manguier de bonne espèce dont on lie le fruit pour le préserver des animaux;—முகனை, *V.* அச்சறுக்கை; —முரிக்கிறது,—முரித்தல் briser les liens, violer l'ordre,—la convention; —வடம் collier;—வருக்கம், —வர்க்கம் différentes—, toutes sortes de vêtemens, —d'ajustemens; —வார்த்தை,—விசேஷம், *V.* கட்டுகதை; —விடுகிறது,—விடல்,—விடுதல் se délier, se briser, (une ligue, digue etc...) se rompre, se liquéfier, s'affaiblir,

être délivré des sens; —விட்டுப்பாய்கிறது déborder,grossir,en brisant ses digues; —விரியன் vipère ou aspic à raies blanches et noires, et dont la morsure rend les jointures des membres immobiles comme si elles étaient liées;—வேலை structure, bâtisse.

கட்டுகிறது,ட்டினேன்,ட்டுவேன், ட்டு,ட்ட,*v.a.et n.*(கட்டு), lier, attacher,relier,unir,marier,épouser,bâtir,construire,creuser,former,façonner,forger,inventer,mettre en rapport,couvrir,habiller, se revêtir,se coaguler, s'attacher, se cailler, se former en grumeaux ou lingots etc..,composer (des vers,des livres), (un furoncle—,un clou) se former, réussir,parer les coups (avec un bouclier): இரத்தங்கட்டுகிறது le sang se mettre en grumeaux,se coaguler.

கட்டுடைக்கிறது, கட்டுடைத்தல், (கட்டு), briser une digue.

கட்டுண்கிறது,கட்டுண்ணல், (*id.* உண்கிறது), être lié,attaché, arrêté. [qui a souvent été attaché.

கட்டுண்ணி,(*id.*உண்ணி), celui

கட்டுதல்,*n.v. de* கட்டுகிறது, action de lier,etc...

கட்டுமை,(கட்டு), V.கட்டுபாடு.

கட்டுரை, (கட்டு, உரை), 1° avis, admonition,encouragement, parole dure,bonne parole,mot convenable, —significatif,qui a un sens.2° mensonge,fausseté.

கட்டுரைக்கிறது,(கட்டுரை), parler—,dire d'une manière forte, encourager.

கட்டுவம்,1° *P.*கட்டுவோம்.2° *ou* கட்டுவன், espèce d'ornement des pieds.

*கட்டுவாங்கம், (khatvânga), bâton avec un crâne au haut (que portent les yoguis),bâton,massue.

*கட்டுவை,(khatvâ),lit.

கட்டெவி,(கட்டு, எவி),rat dont la morsure est mortelle.

கட்டெறும்பு,(*id.*எறும்பு), espèce de fourmi noire dont la morsure fait enfler,formica compressa.

கட்டேனீ,(கள்,தேனீ), abeille qui suce le jus des plantes.

கட்டை,tronc d'arbre,bloc, tronçon,billot,bûche,pièce de bois,bois à brûler,cadavre,défaut de longueur ou de largeur,chose courte, défaut; —க்கச்சை toile de 3 coudées; —க்கருத்து esprit obtus,idée peu subtile;—க்காவி,(கால்), ours; —க்குச்சிக்கிழங்கு manioc;—க்குரல் voix faible;ton bas; —க்குருத்து jet d'arbre court et peu élancé; —நெருப்பு feu de charbon: —யாயிருக்கிறது être stupide,lourdaud;—யாய்ப்போகிறது s'émousser, s'hébéter; —வாக்கு éclat pâle,manque d'éclat des pierreries;—விரல் pouce,gros orteil; —வெட்டி hoyau pour arracher les troncs d'arbres,bûcheron; —வைத்தல் espèce de jeu:முகவாய்க்—, முகக்—,மோவாய்க்—, மோக்கட்டை le menton.

கட்டையன்,*m.*கட்டைச்சி,*f.* (கட்டை), courtaud, courtaude, trapu, petit et fort. [bruit,ton fort.

கட்டோசை,(கட்டு,ஓசை), grand

கட்டோர்,(கட்கிறது),voleurs.

கணகண,son imitatif d'une cloche ou du pétillement du feu: —த்தொனி,*V.* கணகணத்தல்; —வென்கிறது *ou*

கணகணக்கிறது,ணத்தேன், ணப்பேன்,ண,ணக்க,(கணகண), faire ganagana,brûler avec ardeur,pétiller,avoir le son d'une cloche,

கணகணத்தல், கணகணப்பு,*n.v. du préc.* pétillement—, ardeur du feu,forte brûlure,—chaleur, tintement d'une cloche,son imitatif de ganagana.

*கணகம், (கணம், ka), corps de troupes composé de 3 குமுதம்,autrement de 27 chariots,27 éléphans, 81 cavaliers,135 piétons. (Rottler omet les éléphans.) [méticien.

*கணகன்,(*id.*), astrologue, arith-

கணக்கன், (கணக்கு), compteur, arithméticien, teneur de comptes, écrivain,notaire, devin, astrologue, certain arbre, la planète Mercure, homme de la caste des Canakers: க

ணக்கப்பிள்ளை écrivain, teneur de comptes,notaire.

கணக்காசாரம், (*id.*), règle du calcul,méthode de calculer: கணக்காசாரப்படி selon les règles du calcul.

கணக்கரியர்,(*id.*), savans, maitres des comptes.‖*V*.ஒத்துரைப்போர்.

கணக்காய்ச்சல், (கணம்), fièvre accompagnée de dyssenterie.

கணக்கு, (கணம்), nombre,compte,calcul,comput,arithmétique, lettre,borne,limite,raison, motif: —அறுக்கிறது, —அறுதிபண்ணுகிறது clore—,finir—,liquider un compte; —இடுகிறது rendre compte, compter,faire un compte; —எழுதுகிறது écrire un compte;—ஏற்றுகிறது faire la somme,dresser—,grossir—, liquider un compte,*ou* கணக்கிலேஏற்றுகிறது porter au compte de; கணக்கொப்பிக்கிறது rendre compte, rendre ses comptes;கணக்குகேட்கிறது demander compte de;—சுமத்துகிறது porter au compte de; —சொல்லுகிறது dire le —,rendre compte; —தீர்க்கிறது; —தீர்த்துக்கொள்ளுகிறது régler—,arrêter—, liquider un compte;—பார்க்கிறது calculer,computer,examiner un compte; —வகை manière de compter;il y en a 4, savoir:கூட்டு, கூட்டல் ou தொகை addition;கழிப்பு,கழித்தல் ou கழிவு soustraction;பெருக்கல் ou பெருக்கு multiplication;கொடுத்தல் ou பிரிவு division; அவனுக்குமெனக்குங்கணக்குவழக்குதீர்ந்தது toute espèce de comptes et de différends entre lui et moi est terminée; இனியிங்கேயிருக்கக்கணக்கில்லை désormais il n'y a plus de raison pour rester ici.

கணக்கோலை,கணக்கேடு, (கணக்கு), feuille de comptes,—de palmier pour en écrire ou sur laquelle il y en a d'écrits,jet de palmier.

*கணத்திரவியம், (கணம்), richesses communes,propriété commune.

*கணநாதன்,கணநாயகன், கணபதி,(*id.*), le roi de la foule des ganas ou des dieux inférieurs des Indous,*i.e.* Vinâyaguen.

கணப்பு,*P*.கணகணப்பு, chaleur, brûlure,réchaud,feu pour se chauffer.

கணப்பூண்டு, (கணம்), la plante médicinale exacum pedunculatum;elle est bonne pour la maladie dite கணமந்தம்.

கணப்பொருத்தம்,(*id.*), 1° correspondance des pieds,ou règle superstitieuse sur le choix des pieds qui peuvent commencer un poème; c'est un des தசபொருத்தம் ou règles sur le commencement de l'invocation en tête d'un poème.2° correspondance des constellations ou règle superstitieuse des Indous sur la correspondance des constellations sous lesquelles sont nés les futurs époux. C'est un des தசபொருத்தம் des mariages. Pour calculer cette correspondance,ils divisent les constellations en 3 classes:la 1re nommée தேவகணம் contient அச்சுவினி,அத்தம்,அனுடம், இரேவதி,சோதி,புணர்பூசம்,et மிருகசிரிடம்.Quand les époux sont nés sous ces constellations,c'est,selon eux,un signe favorable. La 2me classe,nommée மனிதகணம்,contient உத்தரம், உரோகிணி,உத்தரட்டாதி,உத்தராடம், திருவாதிரை,திருவோணம், பரணி, பூசம்,பூரட்டாதி,பூரம்,et பூராடம்.Si les époux sont nés sous ces constellations,ou l'un d'eux sous celles de la 1re classe,et l'autre sous celles de la 2me classe,c'est indifférent. La 3me classe,nommée இராக்கதகணம்,contient அவிட்டம்,ஆயிலியம்,கார்த்திகை,கேட்டை,சதயம், சித்திரை, மகம்,மூலம்,et விசாகம். Si les époux sont nés tous deux sous ces constellations, c'est encore indifférent; mais si l'un d'eux est né sous les constellations de la 1re ou 2me classe, et l'autre sous celles de la 3me classe, c'est,à ce qu'ils prétendent,un signe néfaste.

கணப்பொழுது,(கணம்), un instant.

கணமந்தம்,(*id.*),dyssenterie avec fièvre;c'est un des அஷ்டமந்தம்.

கணமூலம்,(*id.*), racine de poivre long.

கணமூலி,(*id.*), la plante médicinale சாணக்கி.

*கணம்,1° (*P.* க்ஷணம்), instant, moment,mesure de temps égale à 30 கலை ou 4 minutes.2° (kana), petitesse,étroitesse,minutie,atome,poivre long,manque, diminution, étincelle,goutte d'eau,espèce d'herbe.3° (gana), multitude, foule, troupeau de bêtes,classe,espèce, caste, tribu, chœur (des anges),corps de troupes, *V.*கணகம்,démon,troupe de Ganas, *i.e.*de démons,de phantômes, ou de divinités inférieures au service de Siven sous le commandement de Vinâyaguen, d'où lui viennent les noms de கணேசன், கணநாதன், etc..,classe d'êtres réputés célestes, (les Indous en comptent 18, *V.* அஷ்டாதசகணம்), étoile,série d'étoiles, constellation, (les Indous les divisent en divines,humaines et infernales, *V.* கணப்பொருத்தம்), quantité métrique, —de pieds de vers, traité ou chapitre qui traite des pieds métriques,classe de pieds propres,au dire des Indous, à commencer l'invocation d'un poëme,(il y en a 8, *V.*அஷ்டகணம்), classe ou division des lettres,(il y en a 4,savoir:வன்கணம் les fortes;மென்கணம் les douces;இடைக்கணம் les moyennes;உயிர்க்கணம் les voyelles),maladie dite கணமந்தம் ou dyssenterie avec fièvre, cercle,boule,globe,nombre en arithmétique,quantité linéaire.

கணம்புல்லர்,un des 63 dévots de Siven.

கணரோகம், (கணம்), *V.* கணக்காய்ச்சல்.

கணவகி,l'arbre அரசமரம்.

கணவன்,*pl.*கணவர், (கணம்,va), seigneur,maître,mari, chef, chef de spectres,brave Ganas ou démon.

கணவாய்,(கணம்,வாய்), passage étroit,défilé,vallée entre des montagnes,la sèche ou sepia; —ஓடு ou கணவாயோடு os de sèche.

கணவீரம், (கணம்), l'arbrisseau அலரி.

*கணனம், (கணம், na), compte, calcul, arithmétique.

*கணுசலம்,(கணம்,அசலம்),la résidence des Ganas ou phantômes,*i.e.* le கைலாசம்.

*கணுதன்,(kanâda),Canâden,mouni fils de கசியபன்,et auteur du système de philosophie dit வைசேடிகம்.

*கணுதிபன்,(கணம், அதிபன்), *V.* கணநாயகன்.

கணுமுடி,tête étendue du serpent capelle.

கணுர்,(*son imitatif.*): —இடுகிறது tinter,résonner, rendre le son de கணுர்.

கணி,1° caste—,profession de danseurs et de chanteurs,champ cultivé,rizière,l'arbre வேங்கை, pterocarpus.2° *(gani),calculateur, calcul, horoscope.3° *imp.de* கணிக்கிறது.

*கணிகம்,(கணி,ka),un milliard.

*கணிகை,(ganika),prostituée.

கணிக்கிறது,ணித்தேன், ணிப்பேன்,ணி,ணிக்க, *v.a.* (கணிதம்), calculer,compter,estimer,faire cas, apprécier,penser: அவனுன்னைக்கணிக்கிறனே t'estime-t-il?

கணிசம்,*P.*கணிதம், juste poids, valeur,estimation,estime,mérite,respect,ce qui mérite l'estime, excès, plus:—பார்க்கிறது examiner—,apprécier la valeur d'une chose.

கணிச்சி, ciseau de charpentier, hache,cognée,hachette,trident,fourche,fer pointu,couteau pour tailler les feuilles de bétel.

*கணிதம்,(ganita), nombre, numération,compte,calcul,(il y en a 8 espèces, *V.*அஷ்டகணிதம்), arithmétique,science du calcul (comprenant l'arithmétique பாடீகணிதம்,la géométrie இரேகாகணிதம் et l'algèbre வீசகணிதம்), calcul astrologique, traité d'astronomie ou d'astrologie, astrologie: —இடுகிறது, —இட்டுக்கொள்ளுகிறது, —பார்க்கிறது,—வைத்தெண்ணுகிறது calculer,faire un calcul astrologique ou astronomique;—பண்ணுகிறது compter, faire la revue;கணிதக்காரன் arithméticien, astronome, astrologue:—சாஸ்திரம் mathématiques, astro-

nomie ou astrologie, traité de ces sciences; —சிந்தாமணி nom d'un traité d'astrologie; —தீபிகை nom d'un traité d'arithmétique; அக்ஷரகணிதம் algèbre: இன்றைக்குச்சேவகரைக்கணிதம்பண்ணுவார்கள் on fera aujourd'hui la revue des soldats.

*கணிதன், 1° (கணிதம்), calculateur, arithméticien, astronome, astrologue. 2° ennemi.

*கணிதாநுமானம், (*id.* அநுமானம்), démonstration mathématique, raisonnement logique.

கணித்தல், கணிப்பு, *n.v. de* கணிக்கிறது, calcul, estime, estimation.

கணியான், *pl.* கணியார், (கணி), danseur, danseur de profession,—de basse caste, tireur d'horoscope.

கணினீர், *P.* கண்ணினீர், larmes.

கணீர், 1° *P.* கண்ணீர், larmes. 2° *ou* கணீல், tintement, son imitatif: கணீரிடுகிறது, கணீர்கணீரென்கிறது, கணீலிடுகிறது tinter, résonner, rendre un petit son aigu, rendre le son de கணீர் etc...

கணு, *pl.* கணுக்கள், nœud—, jointure de la tige des plantes, jointure —, articulation des doigts, nœud—, bifurcation des arbres, fourche, bambou; —க்கால் cou-de-pied, cheville du pied; —க்கிரந்தி espèce de mal vénérien qui fait souffrir à toutes les jointures du corps; —க்கை le poignet, jointure de la main au bras; —ப்பாலை espèce de பாலை; —வட்டு petit régime de bananes.

*கணேசன், (கணம், ஈசன்), le chef—, le maître des Ganas ou démons, *i.e.* Vinâyaguen, Siven.

கணை, flèche, bois d'une flèche, manche, boule, balle, plénitude, la 11me constellation, gourdin recourbé, bambou recourbé de palanquin ou de litière, son, maladie qui fait maigrir les enfans; —க்கால் os extérieur de la jambe, péroné, jambe; —க்கை avant-bras, bras depuis le poignet jusqu'au coude; —தொடுக்கிறது lancer une flèche; —ப்புல் l'herbe ஒட்டுப்புல்; —யாழி, (ஆழி), anneau à cachet,—qui a un cachet.

கணையம், (கணை, அம்), forte haie qui sert de clôture, forêt servant de défense, or, bataille, poteau—, piquet auquel on attache les éléphans, gourdin recourbé en usage dans les combats, flèche.

கண், 1° *imp. et part. de* கண்ணுகிறது. 2° œil, l'organe de la vue, regard, vue, œil sur les plumes du paon, maille de filet, trou d'un crible, espace entre les échelons d'une échelle, boutonnière, trou, trou d'une aiguille, trou par où l'on enfile les feuilles de palmier, endroit tendre des cocos et des fruits de palmiers par où l'on peut les ouvrir et d'où sort le rejeton, bourgeon—, nœud (d'arbres, de plantes), jointure, mamelon, teton, lieu, place, terminaison de l'ablatif de lieu, dans, en, à, sur, terminaison *v.g.* de வன்கண், bambou, tache, moucheture, grâce, bonté, grandeur, voûte d'un pont, chose chère comme l'œil, terme de tendresse: —கட்டி taie, furoncle à la paupière, —à l'œil, sorcier qui fascine la vue, ayant bandé l'œil ou les yeux; —கட்டு colin-maillard, jeu où quelqu'un a les yeux bandés, fascination des yeux; —கட்டுவித்தை jonglerie, tour de passe-passe, art de fasciner la vue; —கட்டுவித்தைக்காரன் jongleur, faiseur de tours, homme qui fascine les yeux; —கட்டுகிறது bander les yeux, fasciner la vue; —கலங்குகிறது la vue —, les yeux se troubler, —s'égarer; —கழு eau qu'on verse pour faire sortir le germe; —காசம் nom d'un mal d'yeux, gutta serena; —காட்சி vue spectacle, ce qui plaît, ou déplait aux yeux; —காட்டி conducteur (d'aveugle); —காட்டுகிறது, —காட்டல் faire signe des yeux; —காணம் inspection, surveillance, garde; —காணம்வைக்கிறது mettre une garde, —un inspecteur, —un surveillant; —காணக்காரன், —காணச்சேவகன் garde, sentinelle, sur-

veillant;—காணி inspecteur surveillant, évêque (surtout en style protestant);—காணியாசனமுள்ள ou அடுத்ததேவாலயம் cathédrale, église où il y a un siége épiscopal;—காணிக்கிறது surveiller, inspecter, garder; —காணித்தல், —காணிக்குதல் surveillance, garde, tutelle; —காரன் devin, magicien, qui connait les pronostics; —குத்திப்பாம்பு serpent qui s'attaque aux yeux; —குவளை, —குழி creux—, orbite de l'œil; —குளிர்க்கிறது rafraichir—, réjouir la vue;—குறிப்பு connaissance obtenue par la vue, signe de l'œil; —கூசல், —கூச்சம் éblouissement des yeux, vue trouble; —கூசுகிறது la vue être éblouie, —devenir trouble, voir confusément, clignoter;—கூடு évidence, apparence, V. கண்குவளை; —கூடாய் évidemment, d'une manière apparente;—கூர்மை vue perçante, vivacité du regard; —கூலி salaire donné pour avoir vue, salaire de surveillant, droit d'inspection; —கொழுப்பு orgueil, vanité, passion, concupiscence des yeux; —கொள்ளாக்காட்சி spectacle pour lequel on n'a pas assez d'yeux;—சமிக்கினை signe des yeux; —சாடை, —சாய்ப்பு signe des yeux, œillade, regard de côté, connivence, faire semblant de ne pas connaître; —சாய்ப்பாய்ப் பார்க்கிறது regarder de côté,—avec jalousie, envier; —சாய்ப்பாயிருக்கிறது être partial (dans un jugement...), être de connivence, faire semblant de ne pas voir; —சாகிறது, —சாதல் se gâter, se faner, avoir l'œil mourant; —சிமிட்டுகிறது cligner de l'œil, clignoter, faire signe de l'œil; —சைகை signe de l'œil; —சொருகிப்போகிறது être aveugle, avoir la vue courte; —திட்டம் estimation à vue d'œil; —திஷ்டி, —திட்டி,—திருஷ்டி, —திருட்டி coup d'œil, coup d'œil malin, prétendu mal causé par les regards jaloux, prétendue fascination provenant des yeux; —திஷ்டிகழிக்கிறது détruire—, ôter ce mal, —cette fascination; —திஷ்டிப்படுகிறது être fasciné —ensorcelé par un regard, éprouver—, recevoir un coup d'œil malin; —தீமை coup d'œil jaloux, œil malin, prétendu mal venant des regards jaloux; —தெரியாதவன் aveugle;—நிமை... V. கண்ணிமை...; —படல், —படுதல் sommeil, fascination qui vient des yeux, effet prétendu des coups d'yeux malins; —படுகிறது dormir, éprouver des coups d'yeux malins; —படை sommeil, lit; —படைநிலை le 54me des பிரபந்தம், pièce de vers où les médecins, les ministres ou autres semblables remontrent au roi ou aux grands la nécessité du sommeil après qu'ils ont été long-temps occupés ou tenu une longue séance; —பட்டை paupière; —பாடு sommeil; —பிடி, —பிடிக்காய் fruits les moins avancés—les plus verts de ceux qui tiennent à une branche;—புகைகிறது la vue s'obscurcir, —devenir trouble; —புகைச்சல் maladie des yeux, obscurcissement—, affaiblissement de la vue;—புணராமை ignorer le nom de quelques choses qu'on a vues; —புதைக்கிறது, —புதைத்தல் bander—, fermer les yeux; —பூக்கிறது, —பூத்தல் la vue s'obscurcir, devenir trouble; —பூர்கிறது, —பூர்தல் l'œil être satisfait; —பொத்திவிளையாட்டு, —பொத்திவிளையாடல் jeu où l'on a les yeux bandés, espèce de colin-maillard; —பொத்திக்குட்டுகிறது jouer à ce jeu, enlever ce que l'on a caché; —பொத்துகிறது bander, —fermer les yeux; —பொறித்தட்டுகிறது l'œil briller, —étinceler; —பொன்றுகிறது l'œil être mourant, —se fermer; —போடுகிறது jeter des yeux de concupiscence, désirer; —மங்கல், —மங்குலம், —மங்குளம் obscurcissement de la vue, vue trouble; —மங்குகிறது l'œil s'obscurcir, —se troubler; —மடல் paupière, orifice d'une source;— ம

ட்டம்,—மட்டு; *V.*கண்மதியம்; —மணி prunelle de l'œil, terme de tendresse; —மணியே ô toi! la prunelle de mes yeux; —மதியம், —மதிப்பு estimation à vue d'œil; —மயிர் cil, poil des paupières; —மயக்கு, —மருட்சி trouble de la vue, étourdissement; —மருட்டு trouble causé par un regard, troubler par son regard; —மருந்து remède pour les yeux, collyre; —மலர் l'œil, bijou—, ex-voto qui représente l'œil; —மறிக்காட்டுகிறது faire des signes des yeux; —மாயம் déception—, illusion des yeux, cacher—, boucher les yeux;—மின்னியார்க்கிறது les yeux tourner et étinceler; —முகிழ்க்கிறது fermer les yeux; —மூடல் obscurité, *V.*கண்மூடுகிறது; —மூடி 1° ignorant, homme qui ferme les yeux, aveugle. 2° *gér.de* ;—மூடுகிறது fermer les yeux,—les paupières, faire semblant de ne pas voir, mourir, dormir; —மை bonté, faveur, collyre;—ரெப்பை paupière, —வரி iris des yeux, raies rouges dans le blanc des yeux;—வலி mal d'yeux; —வளர்தல் sommeil; —வளருகிறது dormir; —வாளர் *P.* கண்ணாளர்; —விடுகிறது se fondre, laisser un trou, être troué; —விதுப்பழிகிறது, —விதுப்பழிதல் la beauté de l'œil se perdre, une femme séparée de son mari le pleurer; —விழி prunelle de l'œil; —விழிக்கிறது ouvrir les yeux, s'éveiller, veiller, revenir d'un évanouissement; —விழிப்பு vigilance, réveil, veille, attention, exactitude, diligence; —விணைஞர் artisans, Cammalers; —வைக்கிறது convoiter, jeter des yeux de concupiscence; இதின்மேல்கண்வைத்திருக்கிறான் il convoite ceci, il le regarde avec convoitise; கண்ணிலேபூபடுகிறது une tache—, une taie se former dans l'œil; கண்ணுயிருக்கிறது regarder—, considérer attentivement, surveiller, garder, être très-attentif, n'avoir d'yeux que our...;கண்ணுப்ப பார்க்கிறது examiner attentivement, —soigneusement; கண்ணுக்குப்புண்ணுமல்ல, காண்பார்க்குநோயுமல்ல il ne parait à la vue ni plaie, ni douleur; கண்ணுக்குத்தைக்கிறது frapper la vue, donner dans l'œil, plaire aux yeux; கண்ணுக்குக்கண்ணானவன் celui qui sert d'yeux, qui est cher comme les yeux, compagnon; கண்ணைக்காட்டுகிறது lancer un coup d'œil, faire signe des yeux; கண்ணைப்பிடுங்குகிறது arracher les yeux; வீட்டின்கண் dans la maison; பூமியின்கண் en terre; கமலத்தின்கண் sur le nénuphar; என்கண்ணே ô mon œil, ô toi qui m'es cher comme mes yeux: இராசாவுக்குக்கண்ணு மந்திரி un ministre est l'œil de son roi.

கண்ட, 1° *part.parf.de* காண்கிறது:—முதல் produit en espèce; —காரியஞ்சொல்லுகிறது dire ce qu'on a vu, en rendre témoignage; கண்டது ce qu'on a vu, il a paru, il a semblé; எனக்குக்குளிர்கண்டது j'ai attrapé du froid, le froid m'a saisi. 2° *adj. de* கண்டம்: கண்டகூணிகை luth indien;—கோடாலி petite hache, hachette, petite hache portée par les Vaïrages sur leurs épaules: —க்கரப்பான், —க்கரப்பன் éruption sur le cou; —க்கருவி cou, gorge;—க்காறை collier d'or, couleur d'or; —க்கிரந்தி ulcère—, plaies au cou venant de mal vénérien; —சரம் sorte de collier (ordinairement d'or);—சருக்கரை, —சர்க்கரை sucre candi; —சித்தி talent d'improviser, de faire ou de réciter des vers sur ce qu'on voit; —சூலை douleur arthritique au cou; —ஸ்நானம் bain jusqu'au cou sans mouiller la tête;—திப்பிலி tige—, branche de poivre long; —துண்டம் pièces, divers morceaux; —துண்டப்படுத்துகிறது mettre en pièces, couper en morceaux; —நாளம் œsophage, gosier, gorge;—பூர்த்தி satiété, rassasiement jusqu'au gosier;—பூர்த்தியாய் à satiété;—பேரண்டபக்ஷி, (பேர், அண்டம்), grande espèce d'aigle fabuleux à 2 têtes;—ப்புற்று ulcère au

cou;—மணி 1° bijou du cou.2° cloche;—மண்டலம் cercle—,rond imparfait,partie de cercle; —மாத்திர ம் autant qu'on a vu, *ou* —மாத்திர த்தில் dès qu'on eut vu: —மாலை écrouelles,inflammation ou enflure autour du cou,collier.

*கண்டகம், 1° (kantaka), forêt, épine,chardon, la plante épineuse நீர்முள்ளி,épée,petit sabre,poignard, érection du poil du corps, atelier, boutique d'ouvriers, pointe d'épingle ou d'aiguille.‖*V.*வயிரம்.2° (gandaka), empêchement: கண்டகசங்க ம் l'arbrisseau épineux monetia;*—பலம் jacquier,fruit du jacquier.

கண்டகன்,*pl.* கண்டகர், homme cruel, —méchant, —vil, démon, Asouren.

*கண்டகாசனம்,(கண்டகம், அசனம்), l'animal qui vit de chardons, *i.e.*le chameau.

*கண்டகி, (gandaki), *ou* —நதி le Gandagui,nom d'une rivière réputée sacrée proche de Bénarès: —க்கல்,—ச்சிலை pierre dite சாலக்கிராம ம் que l'on trouve dans cette rivière et dans laquelle les gentils croient voir une image de Vichnou.

*கண்டகுப்சசன்னி, (கண்டம், koubdja *bossu*),mal de gorge.

*கண்டம்,1° (kantha), cou,gorge, gosier,son guttural,collier.2° (khanda), morceau, pièce, fragment,partie, chapitre, section, terme d'une équation,contrée, région, partie du monde, (on en compte 9, *V.* நவகண்டம்), sucre-candi, jagre.3° (ganda), cou—,joue—,sangle d'éléphant, ulcère,le 10me des யோகம். 4° (ghantâ), cloche,son de cloche. 5° (ghanda), scarabée, hanneton. 6° légion composée de 82 பத்தி,stylet,poinçon à écrire, cotte d'armes,cuirasse,petit sabre,petite épée,—scie,rideau, l'arbrisseau dit கள்ளி,la racine dite குன்றிவேர்,vermillon,cinabre artificiel,accident, moment critique, péril, infortune,limite,borne, bulle d'eau, épine: கண்டமாய், கண்டங்கண்டமாய் en pièces; —கண்டமாயரிகிறது mettre en pièces; கண்டங்கத்தரி sorte de bringelle,la plante médicinale solanum jacquini; கண்டங்கருவிலி espèce de serpent;—காலி, *V.*கண்டங்கத்திரி;கண்டங்காறை, *V.* கண்டக்காறை;கண்டந்திறத்தல் ouvrir le gosier; —வந்தது l'accident est arrivé; அமாவாசைக்கண்டம் le moment critique de la nouvelle lune: ஒருகண்டத்துக்குத்தப்பினன் il a échappé à une dangereuse maladie.

கண்டர்,vitriol bleu.

கண்டல்,l'arbre rhizophora candel,l'arbrisseau தாழை,la plante முள்ளி,la plante épineuse நீர்முள்ளி.

கண்டறிகிறது, (கண்டு), connaître par expérience, avoir vu et connu de ses yeux: கண்டறியாதவன் celui qui ne connaît pas par expérience.

கண்டறை,(கண்,தறை),trou dans une pierre.

*கண்டனம், கண்டனை,1° (khandana), censure,critique,blâme, châtiment,rejet, réfutation. 2° (kandana),action de vanner (le riz...),mortier à piler le riz.

*கண்டன், (ganda), mari, amant, maître.chef,héros,brave,un des rois சோழர் de Tanjaour.‖*V.*சோழன்.

*கண்டாகண்டன்,(ghantâkarna), nom d'un serviteur de Siven qui est censé présider aux maladies de peau.

கண்டாங்கி,(கண், தாங்குகிறது), toile de femme bigarrée,—de diverses couleurs.

கண்டாஞ்சி, *P.*கட்டாஞ்சி.

*கண்டாமணி,(கண்டை),cloche.

கண்டாயம், trou, porte, échelle, provisions de voyage.

*கண்டாரவம், (கண்டை, இரவம்), son de cloche,ton d'élégie,— de pitié,un des 42 nouveaux airs.

கண்டாராய்கிறது,(கண்டு), voir et—,bien considérer: கண்டாராய்மனமே considère bien, ô mon âme.

*கண்டாலம், (kanthâla), chameau,combat,guerre, levier, houe, hoyau.

*கண்டாவிஷ்தம், (கண்டம், அவிஷ்தம்), remède fort qu'on applique à la langue dans les convulsions qui font serrer les mâchoires.

கண்டாளம்,(கண்டம்,ஆளம்), bât (de bœuf ou de cheval,)sur lequel on charge son bagage.

கண்டி,Kandi, ancienne capitale de Ceylan, poids de 500 livres anglaises ou 226 kilogrammes 707 grammes,espace fermé pour prendre du poisson,sorte de bijou,échelle.

*கண்டிகை, 1° (kanthikâ), boîte aux bijoux,cassette, bracelet, ornement d'or pour les épaules des hommes,ornement d'or garni de pierreries qu'on porte sur la poitrine,suspendu à un collier,collier de femmes,—de bijoux (à leur usage), collier de உருத்திராக்ஷம்.‖ V.உருத்திராக்ஷம்.2° (khandikâ), aisselle, partie —,division d'un champ. 3° Kandiguei, courtisane changée (selon les Hindous) en la rivière கண்டகி.

கண்டிக்கிறது,டித்தேன், டிப்பேன்,டி,டிக்க,v.a. (கண்டிதம்), gronder, réprimander, censurer, parler avec sévérité, —avec impartialité, traiter durement,couper, —en morceaux,trancher,diviser,hacher,mettre en pièces,se séparer:கண்டித்துக்கேட்கிறது demander durement, strictement, positivement, en grondant.

கண்டிடுகிறது, (கண்டு, இடுகிறது), 1° voir. 2° entortiller le fil sur le fuseau,mettre en fusée.

*கண்டிதம், (khandita), réprimande,censure,châtiment, rigueur, sévérité,exactitude, précision, décision, plénitude, estimation, coupe, coupure: —பண்ணுகிறது agir strictement,traiter rigoureusement; கண்டிதக்காரன் homme rigoureux,sévère,censeur. [றது.

கண்டித்தல், n. v. de கண்டிக்கி

கண்டிப்பு,n.v. du même, sévérité, rigueur,censure,blâme, exactitude, certitude, matérialité: கண்டிப்புள்ள matériel,tangible; கண்டிப்புள்ள சரீரம் corps matériel; கண்டிப்பற்ற, —இல்லாத immatériel,spirituel, qui ne tombe pas sous les sens; கண்டிப்பின்மை immatérialité.

கண்டியர், (kanthya guttural), chanteurs.

கண்டில்,le poids dit கண்டி, 500 livres anglaises: —வெண்ணெய் espèce de plante.

கண்டிறக்கிறது,கண்டிறத்தல், 1° (கண்,திறக்கிறது), ouvrir les yeux, veiller. 2° (கண்டு,இறக்கிறது),mourir après avoir vu.

கண்டிஊன, P.கண்டஊன.

கண்டிமை, (கண், தீமை), mauvais regard,mal prétendu causé par un regard jaloux. [துரக்கள்ளி.

*கண்டீரம், (gandîra), l'arbre ச

*கண்டீரவம்,1° V.கண்டீரம். 2° (kanthirava), lion,tigre.

கண்டீராவி, V.கண்ணராவி.

கண்டு,1° gér. de காண்கிறது. 2° peloton—, fusée de fil.3° *(khanda), sucre,sucre candi,la plante கண்டங்கத்தரி.4° (gandi),enflure—,loupe—, excroissance à la gorge, goitre. 5° (ganda), furoncle.6° (kandou), gratelle,démangeaison,envie de gratter. 7° (ghandou), feu,lumière, boule de feu:—குணம்பாடி flatteur, louangeur; —கொள்ளுகிறது rencontrer, visiter;—சந்திக்கிறது visiter;—சாடை,—சாய்ப்பு, V. கண்சாடை;—சாய்ப்பாய்விட்டுவிடுகிறது conniver,fermer les yeux sur; —செய்கிறது imiter;—தரிசிக்கிறது voir,regarder,apercevoir, distinguer à la vue; —துத்தி la plante sida acuminata; —நோய் enflure de la gorge,goitre; —பாரங்கி l'arbuste சிறுதேக்கு, la plante dite சிறுகாய்ஞ்சொறி; —பாவனை imitation,copie (tirée sur l'original), idée, imagination, représentation dans l'esprit;—பாவிக்கிறது imiter,copier,imaginer, s'imaginer,se représenter dans l'esprit; —பிடிக்கிறது comprendre, découvrir, trouver, attraper, concevoir dans son esprit; —பேசுகிறது avoir une entrevue, une conférence avec;—

முதல் produit en espèce; பத்துமரக்கால்விதைக்க நூறுமரக்கால்கண்டுமுதலாகும் en semant 10 maracals le produit sera de 100 maracals; கண்டுமூலம் l'arbuste சிறுதேக்கு, poivre long.

கண்டுகம், la plante மஞ்சிட்டி.

கண்டுஞ்சல், கண்டுஞ்சுகிறது, (கண், துஞ்சுகிறது), l'œil se fermer, dormir.

*கண்டூதி, (kandoûti), démangeaison, grattelle, ortie.

*கண்டூரம், (kandoûra), V. கண்டாவிழ்தம்.

கண்டெடுக்கிறது, (கண்டு, எடுக்கிறது), trouver, découvrir, inventer.

*கண்டை, (ghantâ), grande cloche, sonnette, —du cou d'un éléphant, plaque de métal que l'on frappe en guise de cloche, toile, fil—, galon d'or ou d'argent, fil d'or ou d'argent mêlé au tissu du bord d'une toile, sorte de bijou, écheveau de fil.

கண்ணகை, (கண், நகை), Cannaguei, la femme de Krichna.

கண்ணசந்துபோகிறது, (id. அசக்கிறது), avoir les yeux assoupis, être assoupi, tomber de sommeil.

கண்ணஞ்சனம், (id. அஞ்சனம்), collyre, onguent pour noircir les yeux, —les cils, vitriol bleu.

கண்ணஞ்சல், கண்ணஞ்சுதல், கண்ணஞ்சுகிறது, (id. அஞ்சுகிறது), craindre, cligner de l'œil.

கண்ணடியர், P. கன்னடியர்.

கண்ணடைகிறது, கண்ணடைதல், (கண், அடைகிறது), une source —, un trou se boucher, —se rétrécir, la moisson monter en tige.

கண்ணடைக்கிறது, கண்ணடைத்தல், (id. அடைக்கிறது), fermer un trou—, une source.

கண்ணப்பன், (id. அப்பன்), nom d'un serviteur de Siven.

கண்ணமங்கை, nom de ville, lieu consacré à Vichnou.

கண்ணயர்ந்துபோகிறது, V. கண்ணசந்துபோகிறது.

கண்ணராவி, (கண், அராவுகிறது), événement facheux, —tragique, —pitoyable, catastrophe, malheur.

கண்ணருள், (id. அருள்), grâce, faveur, regard de bonté: ஒருத்தனுடையகண்ணருள்தனக்குக்கிடைக்கிறது trouver grâce devant quelqu'un.

கண்ணல், 1° n. v. de கண்ணுகிறது, considération, destination, désignation, opinion, pensée, intention, vue, marque. 2° P. கன்றல்.

கண்ணவிகிறது, (கண், அவிகிறது), la vue s'éteindre: அவன்கண்ணவிந்துபோயிற்று il a perdu la vue.

கண்ணழிக்கிறது, (id. அழிக்கிறது), gâter les yeux, faire perdre la vue, expliquer littéralement, donner le sens des mots.

கண்ணழித்தல், n. v. du préc. perte de la vue, explication littérale.

கண்ணழிவு, (கண், அழிவு), perte des yeux, empêchement, délai, excuse, explication littérale, mot à mot (d'un vers etc...) :—சொல்லுகிறது, —பண்ணுகிறது différer, traîner en longueur.

கண்ணறை, 1° (கண், அறை), largeur, trou, maille. 2° (கண், அறுகிறது), cœur dur, manque de pitié, —d'yeux.

கண்ணறையன், (கண்ணறை), aveugle, homme sans pitié.

கண்ணன், (கண்), celui qui a des yeux, —qui voit tout, (et à tort) Vichnou, Krichna :கண்ணனூர் Cannanore, la ville de Vichnou.

கண்ணு, un arbre, poivre long.

கண்ணாடி, (கண், ஆடி), miroir, lunettes, verre, vitre:—ச்சால் sillon tracé en rond; —ச்சில்லு, —வில்லை verres de lunettes...: —ச்சுவர் petit mur par dessus lequel on peut voir, —entre le foyer et le reste de l'appartement; —த்தரா sorte de தரா ou de composition métallique; —ப்பலகை planche percée pour voir sans être aperçu; —பார்க்கிறது regarder dans un miroir; —ப்பாத்திரம் verre (à boire); —ப்புடைவை toile claire, —transparente de qualité inférieure; —ப்புடையன், —விரியன் serpent à lunettes, 2 espèces de serpens.

கண்ணாட்டி, (கண், ஆட்டி), aman-

te, épouse, celle qu'on aime comme ses yeux.

கண்ணாணை, (கண், ஆணை), serment par ses yeux, j'en jure par mes yeux. [te—, trou de l'œil.

கண்ணாமண்டை, (id. ஆம்), orbi-

கண்ணாம்பூச்சிகாட்டுகிறது, (id. ஆம்), jouer à une espèce de colin-maillard.

கண்ணாம்பூச்சியாடுகிறது, (id.), avoir des vertiges, jouer à une espèce de colin-maillard.

கண்ணாம்பொத்தி, (id.), jeu où l'on a les yeux fermés, espèce de colin-maillard.

கண்ணாயிரம், (கண், ஆயிரம்), l'être fabuleux aux 1000 yeux, Dêvendiren, l'Argus des Hindous.

கண்ணார, (id. ஆர), clairement, pleinement: —க்காண்கிறது voir clairement de ses yeux. [mariage.

கண்ணாவம், corr. de கலியாணம்,

கண்ணாளன், pl. கண்ணாளர், (கண், ஆளன்), mari, compagnon, ami, Cammâlen, artisan, peintre, maitre.

கண்ணாள், (கண், ஆள்), amie, Saratchouvadi, femme de Brama.

கண்ணி, 1° gér. de கண்ணுகிறது. 2° lacet, lacs, filet, trébuchet, piége pour prendre les oiseaux, corde, fleur, bouquet—, guirlande, —bouton de fleurs, vers: —கட்டுகிறது bourgeonner, ou; —குத்துகிறது, —நடுகிறது, —வைக்கிறது dresser des lacets, des piéges; —க்கயிறு corde de la chaine ou de la trame, une des cordes des tisserands; —க்கொடி la plante rampante apocynum frutescens; கண்ணிக்குட்படுகிறது, கண்ணியிலேயகப்படுகிறது, —சிக்குகிறது être pris—, tomber dans un piége. [காளி.

கண்ணிகம், la plante மணித்தக்

கண்ணிகை, (கண்ணி), bouton de fleurs, péricarpe de nénuphar.

கண்ணிணை, (கண், இணை), paire d'yeux, sympathie d'un œil avec l'autre.

கண்ணிதழ், கண்ணிமை, (id. இதழ், இமை), paupière (des yeux).

கண்ணிமைக்கிறது, (id. இமைக்கிறது), cligner de l'œil. [fourmi.

கண்ணிலி, (id. இலி), aveugle,

கண்ணின், கண்ணில், 1° gén. abl. de கண். 2° conditionnel de கண்ணுகிறது. [mes.

கண்ணினீர், (கண்ணின், நீர்), lar-

கண்ணீர், (கண், நீர்), larmes, pleurs: கண்ணீராக்கி camphre cru, —vert; —சிந்துகிறது, —சொரிகிறது, —வடிகிறது, —விடுகிறது, —விட்டழுகிறது, —உகிர்க்கிறது, —உகுக்கிறது répandre des larmes, pleurer: —ததும்புகிறது, —தளும்புகிறது avoir les yeux baignés —pleins de larmes.

கண்ணீறு, (கண், நீறு), remède contre les mauvais regards: —சுற்றுகிறது appliquer ce remède.

கண்ணு, P. கண்.

கண்ணுகம், cheval.

கண்ணுகிறது, ணினேன், ணுவேன், ணு, ou ண், ணா, v.n. (கண்), voir, penser, considérer, marquer, se meurtrir, s'amollir. [சன்), vitriol bleu.

கண்ணுக்கரசன், (கண், dat. அர

கண்ணுக்கினியான், (id. இனிய), homme—, chose agréable aux yeux, nom de 2 plantes médicinales dites பொன்னாங்கண்ணி et கரிசிலாங்க [ண்ணி.

கண்ணுக்கு, dat. de கண்.

கண்ணுதல், 1° V. கண்ணல். 2° (கண், நுதல்), celui qu'on prétend avoir un œil au milieu du front, i.e. Siven.

கண்ணுதலோன், (கண்ணுதல்), Siven: —வெற்பு la montagne de Siven, i.e. le கைலாசம்.

கண்ணுலைமூடி, (கண், உலை), couvercle de pot au riz qui sert à en faire écouler l'eau, couvercle de marmite troué pour faciliter l'évaporation. [travail, péché.

கண்ணுவம், ouvrage d'artisans,

*கண்ணுவன், 1° (kanva), nom d'un richi. 2° (கண்ணுவம்), artisan.

கண்ணுளர், கண்ணுளாளர், (கண்ணுள்), artisans, comédiens, personnes masquées, gens d'une mascarade.

கண்ணுள், danse, mascarade, bal masqué: —வினைஞர், *V.* கண்ணுளர்.

கண்ணுறக்கம், (கண், உறக்கம்), sommeil.

கண்ணுறங்கிறது, (*id.* உறங்குகிறது), dormir, les yeux être accablés de sommeil. [கிறது, vue. vision.

கண்ணுறல், *n.v. de* கண்ணுறு

கண்ணுருவி, (கண், உறு, ஆவி), maigreur pitoyable.

கண்ணுறுகிறது, கண்ணுறுதல், (கண், உறுகிறது), voir, apercevoir.

கண்ணுறுக்கிறது, கண்ணுருட்டுகிறது, (*id.* உறுக்கிறது, உருட்டுகிறது), tourner et retourner les yeux.

கண்ணூனம், (*id.* ஊனம்), défaut à l'œil, privation de la vue.

கண்ணூறு, கண்ணெச்சில், } (*id.* ஊறு, எச்சில், prétendu mal provenant des regards malins: —கழிக்குதல் action d'ôter—, cérémonie superstitieuse pour ôter ce prétendu mal. [mation des yeux.

கண்ணெரிவு, (*id.* எரிவு), inflam-

கண்ணெறிகிறது, கண்ணெறிதல், (*id.* எறிகிறது), regarder du coin de l'œil, jeter des yeux de concupiscence sur, convoiter.

கண்ணேணி, (*id.* ஏணி), échelle de bambou, —qui a de grands intervalles entre les échelons.

கண்ணேறு, (*id.* ஏறு), *V.* கண்ணூறு: —படுகிறது, *V.* கண்திஷ்டிப்படுகிறது.

கண்ணொட்டுகிறது, (*id.* ஒட்டுகிறது), les yeux se coller, se fermer: கண்ணொட்டிக்கொண்டு வருகிறது s'endormir, s'assoupir, les yeux se fermer de sommeil.

கண்ணை, *acc. de* கண்.

கண்ணோ, 1° (*id.* ஓ), est-ce l'œil. 2° (*id.* நோ), *ou* [mal d'yeux.

கண்ணோக்காடு, (*id.* நோக்காடு),

கண்ணோக்கு, (கண், நோக்கு), regard, œillade, coup d'œil.

கண்ணோக்குகிறது, (*id.* நோக்குகிறது), regarder, jeter les yeux sur.

கண்ணோடுகிறது. கண்ணோடுதல், (*id.* ஓடுகிறது), désirer, convoiter, être partial, surveiller, avoir l'inspection.

கண்ணோட்டம், (*id.* நோட்டம்), faveur, bienveillance, amitié, signe de l'œil: —ஆயிருக்கிறது être favorable

கண்ணோய், கண்ணோவு, (*id.* நோய், நோவு), mal d'yeux.

கதகதெனல், கதகதென்கிறது, (கதகத, *son imitatif*), se hâter, se presser, faire *cadacada*. [—qui passe.

*கதகாலம், (கதம்), le temps passé,

*கதகம், *கத்சம். 1° (kataka), l'arbre தேற்றுமரம். 2° (kathaka), histoire. 3° (kadaka), nuage. 4° (gadaka), maladie, chaleur.

கதண்டு, scarabée noir.

*கதம், 1° (gata), allée, mouvement. 2° violence, force, colère, famine, disette, serpent: —பிறந்தது il y a disette.

*கதபரிவிருத்தி, (கதம்), nombre de révolutions des planètes écoulées depuis une époque donnée.

*கதம்பம், 1° (kadamba), foule, troupe de gens, troupeau de vaches, nuage, poudre odoriférante, poule sauvage, —à longues pattes. 2° *ou*

கதம்பு, l'arbre கடம்பு, le கடம்பு à fleurs blanches.

கதம்பை, l'herbe andropogon, fibres qui enveloppent la noix de coco: —க்கயிறு corde faite de ces fibres; —த்திரிக்கிறது faire des cordes de ces fibres: —ப்புல் espèce d'herbe, andropogon.

*கதரம், (kadara), croc de cornac.

*கதலம், (kadala), bananier.

*கதலி, (kadali), espèce de bananier de qualité supérieure, drapeau, bannière, cerf-volant de papier, cerf-volant, l'arbre தேற்றுமரம்: —க்கிழங்கு racine de ce bananier; —பாகம் goût de banane (auquel on compare les sons et le chant); —ப்பூ camphre cru, —vert: —முத்து perle de couleur jaunâtre qu'on dit s'engendrer dans le bananier; —வனம் jardin de bananiers où Anouman fit, dit-on, pénitence pour ne pas mourir de faim.

*கதலிகம், (கதலி, ka), *V.* கதலி.

கதலிகை, (கதலி, kâ), drapeau, bannière.

கதவிச்சி,camphre.

கதலிபாகம், V. கதலிபாகம்.

கதலுகிறது, லினேன், லுவேன், லு,ல,v.n. கதலுதல்,n.v. remuer, bouger, se remuer, s'émouvoir, s'agiter, se secouer: ஒருவனைக்கதலமெதலவொட்டாமற் பிடித்துக்கொள்ளுகிறது saisir quelqu'un de manière à ce qu'il ne puisse bouger (மெதல est une répétion de கதல avec changement de l'initiale).

கதவடிகாரர், gens d'une caste.

கதவம்,(கதவு), porte, garde.

*கதவாக்கியம்,(கதம்), révolution écoulée, (terme d'astronomie.)

கதவு, porte, battant de porte, garde: கதவிறல் fente de porte; கதவுநிலை jambage de porte, chambranle; கதவடைக்கிறது, boucher la porte ou கதவு —, கதவைச்சாத்துகிறது, —மூடுகிறது fermer la porte; —பூட்டுகிறது la fermer à clef, au verrou; —திறக்கிறது ouvrir la porte; — பேர்க்கிறது briser —, enlever une porte.

கதழ்வு, ressemblance, comme; décoration, grandeur, abondance, hâte, impétuosité, haine, aspérité, rigueur, peine, douleur.

கதறல், கதறுதல், n.v. *du suiv.* cri, vocifération, lamentation, gémissement, plainte, rugissement, mugissement.

கதறுகிறது, றினேன், றுவேன், று,ற,v.n. crier, vociférer, pousser des cris de crainte ou de douleur, se lamenter, pleurer, gémir, se plaindre, palpiter, mugir, braire, beugler, meugler: கதறியழுகிறது se lamenter, déplorer.

*கதனம், 1° (kadana), meurtre, bataille, confusion, douleur aigue. 2° (kathana), discours, parole.

*கதாசித்து,(kadâtchit), quelquefois, parfois, par intervalles, de temps en temps.

*கதாசிந்தாமணி,(கதை), la perle des fables, nom d'un recueil de fables.

*கதாப்பிரசங்கம், (*id.*), V. கதாயோகம்.

*கதாமஞ்சரி,(*id.*), bouquet —, recueil de fables, nom d'un recueil de fables.

*கதாயுதம்,(கதை, ஆயுதம்), massue, gourdin, masse.

*கதாயுதன்,(*id.*), celui qui a pour arme une massue, Vimen, Vaïraven.

*கதாயுத்தம்,(*id.* யுத்தம்), combat à la massue, —de gens armés de massues.

*கதாயோகம்,(கதை, யோகம்), récit, narration, conversation, récit de fables.

கதாய், haillon, déchirure.

*கதார்த்தாநுமானம்,(கதை, அர்த்தம், அநுமானம்), raisonnement sur les faits, logique.

கதி, *imp. et part. de* கதிக்கிறது. 2°* (gati), marche, démarche, conduite, mœurs, manière, pas —, marche d'un cheval, mouvement diurne des planètes, vitesse, chemin, voyage, fin (de l'homme), paradis, bonheur céleste, richesses, bonheur, fortune, sort, destin, force, faculté, moyen, ressource, refuge, asyle, protection, naissance, état, mode d'existence, fistule. 3° (gadi), maladie: —கெட்டவன் homme devenu pauvre, qui a perdu sa fortune; —யுள்ளவன் homme riche, capable, puissant; கொடுக்கக்கதியில்லை il n'y a pas moyen de donner: நாற்கதி les 4 espèces de naissances ou de modes d'existence, savoir: தேவகதி celle des dieux; மக்கட்கதி celle des hommes; விலங்கின்கதி celle des animaux; நரககதி celle des êtres infernaux: ஐங்கதி les 5 sortes de pas ou d'allures des chevaux, savoir: மல்லகதி pas rapide; மயூரகதி pas de paon; இடபகதி pas de taureau; வானரகதி pas de singe; வியாக்கிரகதி pas de tigre. On peut encore les exprimer comme il suit: தௌரிதகம் pas rapide; ஆக்கிரந்திதம் trot; வல்கிதம் amble; இரேசிதம் petit galop; புலிதம் ou முழுவோட்டம் grand galop.

கதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v.n. devenir épais, croître, s'élever, grossir, augmenter, abonder, exceller, se distinguer, résonner, rendre un son.

கதிக்கும்,*part.fut. de* கதிக்கிறது:—பச்சை espèce de pierre précieuse verte,pierre verte.

கதிக்கை,1° *ou* கதிக்குகை, *V.*கதித்தல்.2° கதிக்கை l'arbre கருக்குவாளி,—கருவாளி.

கதித்தல்,*n.v.du même.* augmentation,abondance, accroissement, excellence,grossissement,grosseur,élévation,retentissement,son.

*கதிதபதம்,கதிபதம், (kathita *dit*), répétition. [est gros, *V.* கதித்தல்.

கதிப்பு,épaisseur, densité, ce qui

கதிமை, (கதிக்கிறது), grosseur, épaisseur,pointe. [tu.

கதியன,(கதிமை), ce qui est poin-

*கதிரம்,(khadira), flèche,l'arbre கருங்காலி,diospyros,l'ébénier.

கதிரவன், } (கதிர்), l'astre rayon-
கதிரோன், } nant,*i.e.*le soleil.

கதிரொழுதுகள்,(*id.*எழும், துகள்), poussière qu'on voit voler dans l'air aux rayons du soleil,ce qui est de la grosseur de 8 atomes.

கதிர்,*imp.et part. de* கதிர்க்கிறது. 2° rayon (de lumière etc...), rais ou rayon de roue, soleil, lune, fuseau, pointe—, cheville de fer,épi (de blé...),traverse de voiture qui en soutient les planches, cylindre de bois des moulins à sucre et à huile, qui sert à pressurer: —காமம் nom d'une ville; —கொய்கிறது cueillir des épis; —க்கற்றை gerbe—, poignée d'épis, gerbe de lumière; —க்கோல் cheville de fer,perche droite;—செய்கிறது briller,lancer des rayons;—த்தொகுதி gerbe d'épis de blé...;—நடு longitude moyenne du soleil; —நாள், *V.*செங்கதிர்நாள்; —புறப்படுகிறது les épis commencer à sortir,à paraitre,être en épis;—ப்பகை les ennemis du soleil et de la lune, *i.e.* les 2 serpens fabuleux இராகு et கேது, qui,selon les Hindous,dans les éclipses dévorent le soleil et la lune, les plantes அல்லி et குவளை qui se ferment aux rayons du soleil; —ப்பக்குவம் temps où les blés montent en épis;—ப்பயிர் blé en épis;—ப்பாளை nénuphar;—ப்பாளை spathe de palmier mâle; —ப்புல் herbe qui porte un épi;—ப்போர் monceau—, meule d'épis;—மகன்,—மதலை le fils prétendu du soleil,*i.e.*la planète Saturne,le singe சுக்கிரிவன் et கர்னன் roi d'Anga;—வாங்குகிறது monter en épis,commencer à avoir des épis;—வால் barbe d'épis;—விடுகிறது monter en épis, *ou* —விட்டெறிக்கிறது briller, rayonner,lancer des rayons, être dans la prospérité;—வீசுகிறது rayonner, darder des rayons, lancer—,pousser des épis.

கதிர்க்கிறது,ர்த்தேன், ர்ப்பேன்,ர், ர்க்க,*v.n.*briller,rayonner,se réjouir, s'enorgueillir,abonder,être pointu.

கதிர்வு, (கதிர்), l'action de monter en épis.

கது,verrue,fente, *V.*கதுவாய்.

கதுகொதுக்கிறது, துத்தேன்,துப்பேன்,து,துக்க,*v.n.et* கதுகொதுத்தல்,*n.v.* (கதுகொது,*son imitatif*), retentir,bouillir,faire *cadoucodou.*

கதுக்கு,oreille de rouet à filer,ou de balançoire tournante.

கதுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன்,க்கு,க்க,*v.a.* கதுக்குதல், *n,v.* se gorger,se rassasier, dévorer, avaler goulument.

கதுப்பு,joue,cheveu (d'homme ou de femme), troupeau de vaches, safran,brûlure (faite en guise de remède):கதுப்புளி,(உளி), instrument de fer à 3 branches pour brûler les enfans sur la poitrine et les guérir de l'atrophie: கதுப்புளிபோடுகிறது appliquer cet instrument, cautériser.

கதுமுகிறது, மினேன், முவேன், மு,ம,*v.a.*கதுமுதல்,*n.v.*gronder, réprimander, grogner, grommeler, murmurer.

கதுமெனல், (கதும்,*mot imitatif*), dire *cadoum*,signe de hâte,promptitude,*ou* கதுமென்கிறது se hâter.

கதுமை,pointe,(*l'adj.est* கது, கதிய,கதும்). [sante.

கதுவாய்,cicatrice,marque flétris-

கதுவாலி,perdrix,caille.

கதுவுகிறது,வினேன், வுவேன்,வு, வ, *v.a.* troubler, inquiéter, saisir, prendre, tenir fortement, —ferme (une corde,des fibres etc.), lier et tirer fortement.‖ *v.n.* se troubler, être retenu. [sie,prise,ténacité.

கதுவுதல்,*n.v.du préc.*trouble,sai-

*கதை,1° (kathâ), fable,conte, roman,histoire,récit, parole, mot. 2° *imp.et part. de* கதைக்கிறது.3° (gadâ), massue,bâton,gourdin: —கட்டுகிறது inventer une histoire, forger un conte; —சொல்லுகிறது raconter une histoire,—une fable; —பிடுங்குகிறது commencer le récit d'une chose pour en apprendre une autre, découvrir—,apprendre dans la conversation;—மாறுகிறது changer de sujet,dire une chose puis dire qu'on en a dit une autre,nier ce qu'on vient de dire; —யறிகிறது apprendre une chose; —விடுகிறது dire une chose pour en apprendre une autre.

கதைக்கிறது,தைத்தேன், தைப்பேன்,தை,தைக்க,*v.a.* (கதை), raconter une fable,une histoire,dire,babiller.

*கதோபகதனம்,(கதை,உப,கதனம்), conversation.

கத்தக்காம்பு,extrait sec des feuilles du nauclea aculeata (qui est un arbuste des îles de l'est); on le mange quelquefois avec le bétel, terra japonica,cachou:—வில்லை petit gâteau rond de cachou.

*கத்தபம்,(garddabha), âne.

கத்தம், 1° fable. 2° *(skandha), épaule. [chef.

கத்தராளி,(கத்தன், ஆளி), prince,

கத்தரி,1° bringelle, solanum melongena,macis,fleur de muscade,canicule indienne,depuis le 23 சித்திரை jusqu'au 7 வைகாசி. Dans cette saison les brames font des cérémonies particulières pendant lesquelles ils peuvent boire à leur gré du sorbet.2° *P.*கத்திரி,espèce de serpent. 3° *(karttari), ciseaux, paire de ciseaux,espèce de charpente en forme de ciseaux,ou d'A.4° *imp.et part. de* கத்தரிக்கிறது: —க்காய் bringelle verte,tendre,fruit non mûr de bringelles;—க்கோல் ciseaux,paire de ciseaux;—நாயகம் cumin d'éléphant, la plante veronia;—பிஞ்சு fruit de bringelle fort petit,—à peine formé;—மணியன், —விரியன் espèce de serpent.

*கத்தரிகை, (karttarika), paire de ciseaux: —க்கால் leviers—, pieux unis en forme de ciseaux.

கத்தரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,*v.a.* (கத்தரி), *ou* கத்தரித்துக்கொள்ளுகிறது,couper avec des ciseaux,tondre,couper,rogner,(un fusil) rater,l'amorce se répandre et brûler en vain;கத்தரிக்குங்கருவி ciseaux.

கத்தரிக்கை,1° *n.v.du préc.*2° *V.* கத்திரிகை.

கத்தரித்தல்,கத்தரிப்பு,*n.v.de* கத்தரிக்கிறது.

கத்தளை,race,famille.

கத்தல்,*n.v.de* கத்துகிறது,cri, babil,bavardage. [pouvoir,faculté.

*கத்தவியம், (karttavya), qualité,

கத்தளே,espèce de poisson.

*கத்தனம், (karttana), action de couper,de tondre.

*கத்தன்,(kartta),créateur,faiseur, Dieu,Seigneur,chef,supérieur,Arouguen,Siven,Vichnou.‖ *V.*கர்த்தன்.

*கத்தா,(karttâ),*V.*கர்த்தா.

கத்தி,1° couteau,canif,épée, sabre, arme.2° *P.*கஸ்தி,chagrin. 3° *gér. de* கத்துகிறது. 4° à la fin des mots composés, il se met pour அத்தி meurtre:—கட்டி,(கட்டுகிறது),guerrier,homme qui ceint l'épée;—கட்டுகிறது ceindre l'épée,aller à la guerre,entamer une querelle, une conversation; —தீட்டுகிறது aiguiser (un couteau, une épée etc...), être en haine,s'obstiner dans son inimitié;—ப்போர் combat à l'épée; —முனை pointe d'épée;—யுறை fourreau d'épée:கத்தி *ou* கத்தியையுருவுகிறது tirer l'épée;—*ou* கத்தியைவீசுகிறது brandir une épée:அம்பட்டகத்தி rasoir.

கத்திகை,l'arbre கருக்குவாளி, petite plante qui s'entortille autour

des autres,drapeau, bannière, guirlande de fleurs.

*கத்தியம்,(gadya), prose,vers prosaïques, —qui ne sont pas selon les règles,toile,bel habit.

*கத்தியோதம், (khadyôta), vers luisant,mouche luisante.

கத்திரி, 1° *P*.கத்தரி, bringelle, le plante கண்டங்கத்தரி. 2° *(karttri), ciseaux,paire de ciseaux.3° *f.de* கத்தன்.4° (கத்துரு), enfant prétendu de Kadrou,*i.e.*serpent,sorte de serpent: —க்காய் bringelle;—க்கை, —க்கோல் paire de ciseaux; —க்கைப்பூட்டு espèce de serrure.

கத்திரிக்கிறது, *V*.கத்தரிக்கிறது.

கத்திரிணி, l'arbre தேக்கு, teck.

*கத்திரியன்,*pl*.கத்திரியர், (kchatriya), Kchatriya,ou Rajapoutre, homme de la caste militaire.

*கத்திரு,(karttrou), agent,faiseur, seigneur:—தத்துவம் seigneurerie, domination,droit de seigneur;—வாச்சியம் verbe actif,—transitif.

கத்திருவம்,*P*.கந்தருவம்,cheval.

கத்து,1° jointure,fente, intervalle.2° cri,babil,croassement.3° *imp.et part.de*

கத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன்,த்து,த்த,*v.n.*crier,jaser,babiller, bredouiller, extravaguer, faire du bruit,croasser.

கத்துகை,கத்துதல், *n.v. du préc.* cri,babil, bredouillement, croassement.

*கத்துரு, 1° (karttrou), créateur, Seigneur, celui qui gouverne, qui conduit.2° (kadrou),Kadrou,une des femmes de Kasyappen, celle que les Hindous prétendent être la mère des serpens:—த்துவம் seigneurerie, domination, gouvernement, direction,conduite.

கத்துருபம்,கத்துருவம்,*P*. கந்தருவம்,cheval,espèce d'arsenic.

*கத்தூரி,etc... *V*.கஸ்தூரி etc...

கத்தை,1° âne.2° *V*.கற்றை.

*கந்தகம்,(கந்தம்; ka), soufre, espèce d'arsenic naturel, oignon, ail, l'arbre முருங்கை: கந்தகத்திராவகம் eau de soufre, —de soufre passée à l'alambic;—பாஷாணம் espèce d'arsenic,soufre;—பூமி terre sulfureuse, pays chaud;—மலை montagne où il y a une mine de soufre; —ரசாயனம்,—விரசாயனம் médecine composée de soufre; —வுப்பு sel provenant de soufre. [vre.

கந்தகாலோத்தரம், nom d'un livre.

கந்தசட்கம்,l'arbre தமரத்தை.

கந்தசட்டி,(கந்தம் *ou* கந்தன், சட்டி), les 6 jours qui suivent la nouvelle lune d'ஐப்பசி, (peut-être sont-ils consacrés à கந்தன்.)

*கந்தசாரம், 1° (kandasâram), le jardin d'Indiren.2° (கந்தம்,சாரம்), sandal.

*கந்தப்புராணம்,.(கந்தன்), pourana ou légende de Scanden.

*கந்தம், 1° (kanda), racine bulbeuse et bonne à manger, racine odoriférante,la racine dite கரணைக்கிழங்கு. oignon, ail. 2° (gandha), odeur,senteur,parfum, odorat, sandal,poudre—,pâte de sandal,poudre de sandal délayée dans de l'eau,l'arbre முருங்கை,safran, espèce d'arsenic.‖ *V*.பஞ்சவாசம். 3° (skandha), le bas du cou,part, portion, division, chapitre,foule d'atomes, sens, les 5 objets des sens, le mont Podia,bonté,le pourana de Scanden: கந்தம்பூசுகிறது se parfumer, se frotter de parfums,d'essences: கந்ததன்மாத்திரை, (தன்), odorat, perception—, connaissance des odeurs,organe de l'odorat; கந்தநாகுலி poivre noir, plante qui le produit; —நாகுலியம் la plante அரத்தை;—பத்திரம் basilic blanc; —பாஷாணம், —பாடாணம் soufre; —புஷ்பை, —புட்பை, (புஷ்பம்), indigotier; —பூதியம் la plante நாய்வேளை; —ப்பொடி parfum,poudre de senteur; —மாதனம் nom d'une montagne à l'est du Mérou:—மாதிரு la terre;—மூஷிகம்,—மூடிகம் musc, animal qui donne le musc,rat musqué;—மூலம் racine,—bonne à manger;—மூலபலாதிகளைப் பட்சிக்கிறது, (பலம்,ஆதி), vivre de

racines et de fruits; கந்தவருக்கம், bonne odeur, parfum, substance odoriférante; —வாகம், —வாகன் le véhicule des odeurs, *i.e.* le vent, l'air.

கந்தரசு, (கந்தம், இரசம்), benjoin, encens.

*கந்தராசம், (*id.* இராசன்), le parfum par excellence, le sandal.

*கந்தரம், 1° (kandara), caverne. 2° (kandhara), cou, nuage, sorte d'indigotier dit புனல்முருங்கை, éponge, 2 espèces d'arsenic dites கரடகபாஷாணம், et திமுறுகற்பாஷாணம், serpent: கந்தரக்காட்டம், *V.* வெள்ளைப்பாஷாணம்.

*கந்தருப்பன், *V.* கந்தர்ப்பன்.

*கந்தருவம், (gandharba), 1° harmonie, chant, musique, classe des choristes célestes ou demi-dieux des Hindous nommes Gandarouvers, cheval, âme séparée du corps (avant son union prétendue à un nouveau corps). 2° *ou* கந்தருவமணம் mariage clandestin, —à la façon des Gandarouvers. C'est un des அஷ்டமணம்: கந்தருவசாஸ்திரம், —வேதம், —வித்தியை science des Gandarouvers, *i.e.* science de la musique.

*கந்தருவன், *pl.* கந்தருவர், (*id.*), Gandharba, prétendu choriste ou musicien céleste, une des 18 espèces d'êtres divins des Hindous.

*கந்தர்ப்பன், (kandarpa, de கம் Brama, தருப்பம் chaleur), celui qui enflamme Brama, *i.e.* Câmen.

*கந்தலோகம், (கந்தன்), le monde prétendu de Scanden ou Soupramanien.

கந்தல், *n.v. de* கந்துகிறது, destruction, ruine, corruption, mauvaise vie, ce qui est mauvais, ce qui ne vaut rien, haillons, déchirure, homme inutile: கந்தலாய்க்கிடக்கிறது n'être bon à rien. [nes, nez, vent.

*கந்தவகம், (கந்தம், வகம்), nari-

*கந்தவகன், (கந்தவகம்), le vent.

கந்தவடி, (கந்தம்), parfum, huile odoriferante.

கந்தவாரம், (கந்தன், *roi*), sérail, appartement de la reine, —des femmes, couche du roi.

*கந்தளம், (kandala), cuirasse, cotte d'armes, joue, tempe, rejeton, or, guerre, combat.

*கந்தற்பன், *P.* கந்தர்ப்பன்: கந்தற்பகூடம் vulve; —சுவரம், (djvara *fièvre*), fièvre de Câmen, luxure, passion, désir. [sages.

கந்தனேந்திரர், un des சித்தர் ou

*கந்தன், (skanda), Scanden ou Soupramanien, le 2me fils de Siven, Arouguen, Câmen, les espèces d'arsenic dites சூதபாஷாணம் et சீர்ப்பந்தபாஷாணம், composé de mercure, un ancêtre.

*கந்தாபிஷேகம், (கந்தம், அபிஷேகம்), onction—, effusion de parfums, consécration en répandant des poudres odoriférantes.

*கந்தாயம், (கந்தம், ஆயம்), tribut, taxe, rente (ordinairement payée par quartier), terme du paiement des tributs, portion, temps de la crue des moissons, saison.

*கந்தாரம், *V.* காந்தாரம்.

*கந்தி, 1° (gandhi), odeur, aréquier, soufre, femme adonnée à la pénitence, arsenic dit கந்தகபாஷாணம். 2° *imp. et part. de* கந்திக்கிறது. 3° *gér, de* கந்துகிறது: —யுப்பு sel de soufre, —provenant du soufre; —வாருணி la plante பேய்த்தும்மட்டி, bryonea.

கந்திக்கிறது, இத்தேன், இப்பேன், இ, இக்க, *v.n. et* கந்தித்தல், (கந்தம்), exhaler une bonne odeur, sentir bon.

கந்தித்தம், toile.

*கந்திரி, 1° (gantri), charrette. 2° nom d'une fête musulmane.

கந்து, 1° *imp. et part. de* கந்துகிறது. 2° jointure, articulation du corps, chemin de traverse, carrefour, espace, pilier, colonne, piquet—, poteau pour attacher les éléphans..., corde pour attacher les bœufs, charrette, essieu —, ferrement de voiture, refuge, appui, bâton, bas du cou, foule de palmiers, colonne de palmier, fagot de chaume, tas de pailles, proximité, bord du tas de grain vanné (ou plutôt venté); —கட்டுகிறது l'eau bouillie former un rebord d'écume, rouler

la paille en forme de corde et l'en-
tortiller; —மாறுகிறது délier—,
défaire ce qu'on a lié ou uni.

*கந்துகம், (kandouka), balle à
jouer,cheval,cheval de petit roi.

கந்துகன்,l'arbre தான்றி.

கந்துகிறது, திேனன், துவேன்,
து,த,v.n.கந்துதல்,n.v.périr,se per-
dre,se gâter.

கந்துவான்,V.கந்து. [ளி.

கந்துள்ம், gros rat dit பெருச்சா

கந்துள்.charbon.

கந்தேறு,la plante கோட்டகசாலே.

*கந்தை, (kanthâ), haillons,toile
—,habit déchiré, – rapiécé, toile,
bel habit: —போர்த்துக்கொண்டிரு
க்கிறது être couvert de haillons.

*கந்தோதம், (kandôta), nénu-
phar,—blanc.

கபகபவென்கிறது,(கபகப son imi-
tatif), faire glouglou, faire le bruit
de l'eau qui sort d'un vase à petit
goulot. [tient),trompeur,fourbe.

*கபடஸ்தன், (கபடம், stha qui se

*கபடம்,(kapata), fraude, trompe-
rie,fourberie,ruse,imposture, super-
cherie,dissimulation: கபடநாடகம்,
—வித்தை,—கன்மஷம் action très-
rusée,grande tromperie, friponne-
rie;—நாடகன் le fourbe, le trom-
peur,(surnom de) Krichna,Vichnou.

கபடன், (கபடம்), trompeur,four-
be. [peuse.

*கபடி,(id.), m.f.trompeur, trom-

கபடு, gén.கபட்டின்,V.கபடம்: க
படற sans fraude,sincèrement;கபட
றியாத,கபடற்ற,கபடில்லாத qui est
sans ruse, sans fourberie, sincère,
franc,droit,honnête; கபடறியாமை,
கபடில்லாமை sincérité; கபடுசெய்கி
றது tromper,user de ruse.

கபட்டு, adj. de கபடு, trompeur,
frauduleux,fourbe;—க்காரன் hom-
me fourbe; —ச்சூத்திரம் trappe, piè-
ge; —த்தனம், V. கபடம்; —நாக்கு
langue fourbe, —mensongère;—ப்ப
டிக்கல் ou கல்லு poids frauduleux.

*கபந்தம்,(kabandha), tronc,corps
sans tête, tronc qui remue encore,
eau.

*கபம்,(kapha), phlegme, une des
3 humeurs du corps, phthisie, con-
somption: கபநாசம் la plante qui
détruit le phlegme,i.e.கண்டங்கத்த
ரி;—நாசனி நாசனம்), la graine
—,le fruit antiphlegmatique du தே
த்றுமரம்; —வியாதி consomption,
phthisie. [te வாலுளுவை.

கபம்பம்,la graine médicinale di-

*கபாடம்,(kapâta),V.கவாடம்.

கபாய்,vêtement long,—qui tom-
be jusqu'à la cheville du pied et que
portent surtout les musulmans,robe,
angui, haillons.

*கபாலம், (kapâla), crâne, espèce
de lyre:கபாலக்கரப்பன்,—க்கரப்பா
ன் espèce d'éruption à la tête,—au
crâne des enfans; —க்குஷ்டம் lèpre
du crâne; —க்குத்து mal de tête,
douleur qui se fait sentir au crâne
de la tête;— சன்னி espèce de சன்
னி ou de froid qui saisit le cerveau;
—சாந்தி la plante médicinale ஆவி
ரை;—தரன் celui qui porte un crâ-
ne ou un collier de crânes,i.e.Siven,
Vaïraven;—மலே le calvaire,le Gol-
gotha;—மூர்த்தி celui du Trimourti
qui porte un crâne, i.e. Siven qui
porte à la main le crâne de la tête
de Brama qu'il a coupée; —வறட்சி
sécheresse du crâne,espèce de mala-
die;—வாசல் fontaine de la tête,fon-
tanelle:—வாதம் flatulence qui af-
fecte le crâne,autre maladie; —விதி
prétendu destin. [ஷாணம்.

கபாலன், arsenic dit சிர்பந்தபா

*கபாலி,(கபாலம்), celui,celle qui
porte un collier de crânes, Siven ou
Vaïraven,Dourguei ou Oumei.

*கபாலீச்சுரன், (கபாலி, ஈச்சுர
ன்),Siven. [des singes.

*கபி,(kapi), singe: —க்குலம் race

*கபிஞ்சலம், (kapindjala), caille,
coturnix,chouette.

*கபிதம்,(கபி,தம்), cumin noir,ni-
gella.

*கபித்தம்,(கபி,ttha, P.stha qui se
tient),l'arbre விளா,—qui sert de de-
meure aux singes.

*கபிலம்,(kapila), couleur tannée,

basanée,le brun, un des 18 pouranas inférieurs.

*கபிலன்,ou கபிலர்,(id.), Cabilen, célèbre mouni ou philosophe,auteur de la philosophie dite சாங்கியம்.

*கபிலை, (kapilâ), couleur brune, vache,vache fabuleuse réputée divine par les Hindous et célébrée dans les pouranas,la femelle de l'éléphant du sud est, machine pour arroser, *V.*கவலையேற்றம்.

கபுல்,1° *V.*கவுல்.2° Caboul,pays au nord-ouest de la pres qu'île de l'Inde

*கபோதகம், (kapôtaka), filet—, cordon d'architecture,corniche, antimoine.

*கபோதம், (kapôta), pigeon, colombe,pigeon noir, —qui a le cou tacheté,corniche,cordon d'architecture.

கபோதி,*m.f.*aveugle.

*கபோலம்,(kapôla),joue.

கப்பச்சு,sorte d'instrument d'artisans,—de Cammâlers.

கப்படம்,toile,habit.

கப்படா,moitié,reins.

கப்படி,கப்படிமரம்,un arbre médicinal.

கப்பணம், dard, espèce de grille en fer qu'on porte par pénitence autour du cou,pointe—,cheville de fer semblable à l'épine du chardon, chausse-trape, espèce de bijou.

கப்பம், tribut (qu'on paie au suzerain etc...): —கட்டுகிறது payer tribut,être tributaire.

கப்பரை,écuelle—,vase de mendiant, chaudière: —யேந்துகிறது mendier.

கப்பல்,vaisseau,navire, bâtiment, barque:—அருகு carène de vaisseau; —உடைகிறது un navire se briser, faire naufrage; —ஏறுகிறது s'embarquer,aller à bord,monter sur un navire;—ஓடுகிறது le navire voguer,naviguer, faire voile; —ஓட்டு navigation, traversée, voyage sur mer;—ஓட்டுகிறது gouverner, conduire,diriger un vaisseau; —கரையிலேபொறுத்துப்போகிறது un navire échouer sur la côte; —யாத்திரை voyage sur mer,traversée; —வாணம் pièce de feu d'artifice qui représente un navire;—வாழை espèce de banane; —வைக்கிறது engager—, fréter un navire; கப்பலிலேற்றுகிறது embarquer; கப்பலிலிருந்திறங்கிறது débarquer; —இருந்திறக்குகிறது débarquer;கப்பலில்வந்தமனுஷரையிறக்குகிறது débarquer les passagers,les gens du navire;கப்பற்கடலை espèce de கடலை; —கதலி espèce de banane;—காடு forêt de navires, flotte;—காரன் maître—, capitaine —,commandant de navire, marin; —கால் jambe tortue,—bancale;—சண்டை combat naval,de navires;—சேதம் naufrage; —சேதப்படுகிறது faire naufrage;—படை agrès—,cordages—, appareil de navire; —பாட்டு chant des marins,—de gens qui tirent quelque chose; —பாய் voile de navire.

கப்பறை,dé à jouer,damier.

கப்பி, 1° poulie, moufle, grain, grain à demi broyé,chose de rebut, —entièrement perdue ou gâtée. 2° *imp.de* கப்பிக்கிறது.3° *gér. de* கப்புகிறது:—ப்பிஞ்சு jeune fruit gâté; —மா farine grossière.

கப்பிக்கிறது,ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க,*v.n.et* கப்பித்தல், *n.v.* (கப்பு),pousser des branches,un bouton se former,—fleurir.

கப்பியல்,(கப்பி,அல்),*V.*கப்பி.

கப்பு,1° branche d'arbre, —fourchue,petite colonne, composition pour noircir les cheveux.2° *imp. et part.du suiv.*:—க்கால் petit poteau, pilier fourchu; —க்குணையறுதிசெய்கிறது perfectionner une pièce de toile colorée en remplaçant les mauvais fils par de bons; —த்தோள் les 2 épaules,les 2 épaules porter en même temps; —நாமம் double raie en fourche sur le front;—விடுகிறது pousser des branches;*ou* —வைக்கிறது se bifurquer,mettre une fourche; கப்புங்கவருமானமரம் arbre à branches fourchues.

கப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு,ப்ப,*v.a. et* கப்புதல்,*n.v.*couvrir,

étendre, répandre, couvrir entièrement, cacher, environner.

கமகமக்கிறது, மத்தேன், மப்பேன், ம, மக்க, *v.n. et* கமகமத்தல், *ou* கமகமென்கிறது, *v.n. et* கமகமெனல், *n.v.* sentir fort, exhaler—, répandre une odeur forte et agréable.

கமகம், clarté, poli d'un miroir.

கமகன், commentateur, savant qui chante les poésies difficiles et les explique dans un style facile à comprendre.

கமக்காரன், (கமம்), cultivateur, Vellâge, propriétaire de terres cultivables, maître en fait de culture.

கமசுகட்டுகிறது, faire des efforts.

*கமடம், (kamata), tortue, bambou: கமடத்தரு l'arbre சிவதாரு ou சிவந்தி.

*கமண்டலம், (kamandalou), pot à l'eau, vase en terre ou en bois, espèce de demi-calebasse à l'usage des religieux mendians, et de leurs élèves.

கமபாஷை, (கமம்), langage des cultivateurs, espèce de langage par signes.

கமம், plénitude, terre cultivée, — en rapport: கமங்கட்டுகிறது, préparer une terre pour la culture, cultiver, diviser—, disposer une terre pour l'ensemencer, en faire les compartimens. [barica.

கமரி, கமரிப்புல், l'herbe poa mala-

கமருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, *ou* ர், ர, *v.n.* கமருதல், *n.v.* pleurer.

கமர், fente, crevasse causée par la sécheresse: —ஆகிறது, —இடுகிறது, —விடுகிறது se fendre, se crevasser.

*கமலம், (kamala ou கம், அலம்), eau, nénuphar, nelumbium speciosum: கமலகுண்டலமாய்விழுகிறது tomber sens dessus dessous; கமலக்கண்ணன் celui dont les yeux ressemblent aux pétales de nénuphar, *i. e.* Vichnou; — நிருத்தம் espèce de danse; — நிறமணி pierre précieuse de couleur de nénuphar, rubis carré; —மூர்த்தி Arouguen; —யோனி celui qu'on prétend né du nénuphar, *i.e.* Brama; —ராகம் rubis, —de couleur de nénuphar; —வூர்தி, (ஊர்தி), celui dont la monture ou le trône est un nénuphar, *i.e.* Brama, Arouguen.

கமலத்தோன், (கமலம்), Brama, (qu'on prétend né d'un nénuphar sorti du nombril de Vichnou).

*கமலாக்கினி, (கமலம், அக்கினி), feu modéré, —de la couleur de la fleur du nénuphar.

*கமலாசனன், (*id.* ஆசனம்), celui qui est assis sur le nénnphar, *i.e.* Brama.

*கமாலாசனி, (*id.*), celle qui est assise sur le nénuphar, *i.e.* Lakchimi

*கமலாலயம், (*id.* ஆலயம்), la ville de திருவாரூர், étang de nénuphar près de Négapatam. [(*id.*), Lakchimi.

*கமலாலயை, *ou* கமலாலையை,

கமலி, arsenic dit குங்குமபாஷாணம்: —ப்பட்டு espèce de soie.

*கமலினி, (கமலம், ini), une des servantes d'Oumei, lieu rempli de nénuphars.

*கமலை, (kamalâ), celle qu'on dit née d'un nénuphar, *i. e.* Lakchimi.

கமல், la plante குடசப்பாலை.

கமவாரம், coté—, partie de la proue.

கமழுகிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன், ழு, *ou* ழ், ழ, *v.n. et* கமழ்தல், *n.v.* sentir bon, exhaler une bonne odeur.

கமறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* crier, se lamenter, tonner, être brûlant, —très-chaud.

*கமனம், (gamana), allée, marche, démarche, allure, cohabitation: கமனக்குளிகை pilule de mercure magique qui rend, dit-on, capable de voler où l'on veut: —சித்தி prétendu pouvoir d'aller, —de se transporter où l'on veut; கமனம்பண்ணுகிறது aller, se transporter par la magie, voler magiquement dans l'air, cohabiter (coire) avec une femme.

*கமனி, (கமனம்), magicien—, celui qui vole dans l'air.

கமனிக்கிறது, (*id.*), voler dans l'air par la magie, aller.

கமார், bruit, détonnation, fente:—

de couvrir, etc... couvert, temps couvert,enrouement, raucité, toux, tache, espèce de pendants d'oreilles: —ஆன enroué; —ஆய்ப்பேசுகிறது parler d'une voix enrouée; கண்கம் மலாய்ப்போகிறது la vue devenir trouble; பயிர்கம்மல்பட்டுப்போகிறது le blé en herbe ne pas profiter.

கம்மவார், (கம்மம்), cultivateurs, Cammavars,caste de cultivateurs télingas choutres. [où l'on travaille.

கம்மாலை, (கம்,ஆலை), atelier,lieu

கம்மாளன்,*pl.*கம்மாளர்,(*id.* ஆளன்), Cammâlen,artisan, artiste, ouvrier.La caste des Cammâlers est divisée en 5 classes, savoir: கற்றச்சர் tailleurs de pierre;மரத்தச்சர் charpentiers;கொல்லர் forgerons;தட்டார் orfèvres;கன்னார் fondeurs, ouvriers en cuivre. [னையார்.

கம்மாறர்,marins, matelots. ‖ *V.*க

கம்மிய,1° *part.de* கம்முகிறது,enroué.2° *obl.de*

கம்மியம்,1° (கம்,ya), travail, ouvrage des mains.2° *(gamya),obtention,acquisition,mérite.

கம்மியர்,(கம்மியம்), *V.*கம்மாளர்.

கம்முகிறது,ம்மினேன்,ம்முவேன், ம்மு,ம்ம,*v.a.et n.*கம்முதல்,*n.v.* couvrir,étendre, répandre, couvrir entièrement,environner,s'enrouer,être —,devenir enroué,tousser, gronder d'un ton menaçant: கம்மிப்போகிறது s'enrouer; கம்மியிருக்கிறது être enroué.

கம்மெனகிறது, கம்மென்றுமணக்கிறது,*v.comp.et* கம்மெனல்,*n.v.* (கம்மு *son imitatif*), être odoriférant, sentir bon,exhaler une odeur suave.

கம்மை,la plante சிறுகீரை.

கயக்கம்,*n.v.de* கயக்குகிறது, défaillance, dépérissement, maigreur, abandon.

கயக்கல்,*n.v.de* கயக்குகிறது,*et de*

கயக்கிறது,யந்தேன்,யப்பேன்,ய, யக்க,*P.*கசக்கிறது,être amer.

கயக்கு,1° affaiblissement, défaillance,maigreur,manque, action d'écraser,de tordre,torsion.2° *n.v. imp. et part.de*

கயக்குகிறது,*sync.* கயக்கிறது,க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க,*v. a.de* கயங்குகிறது, *V.*கசக்குகிறது.

கயக்குகை,கயக்குதல்,*n.v. de* கயக்கிறது,*et de* கயக்குகிறது.

கயங்கு,1° *V.*கம்பு.2° *imp.et part.de*

கயங்குகிறது,*sync.* கயங்கிறது, கினேன், குவேன், கு,க,*n.v.* (கயம்), *V.* கசங்குகிறது.

கயந்தலை, *V.*கசந்தலை.

கயப்பிணை,1° sable mêlé de plomb.

கயப்பு,*P.*கசப்பு. [2° *acc.de* கயப்பு.

*கயமுகன், கயமுகவன், (கயம்,முகம்), celui qui a une tête d'éléphant, *i.e.*Vinâyaguen,le géant கயாசுரன்.

*கயமுகாரி,(கயம்,முகம்,அரி), Vinâyaguen. [phant.

*கயமுனி, (கயம்), petit d'un élé-

கயமை,(கயம்,மை), bassesse, infamie,abjection,vileté,perversité.

கயம், 1° profondeur, fossé, place inférieure, basse condition,bassesse, étang,destruction, perte, corruption, diminution, frottement, usure (par l'usage), eau, grandeur, excellence, jeune âge, tendreté, consomption, phthisie. 2°* (gadja), éléphant. 3° *(gaya),gayal, espèce de bœuf.

கயரோகம்,(கயம்), *V.* கசரோகம்.

கயர்,1° *V.*கசர்.2° *imp.et part.de*

கயர்தல்,(கயர்), être amer.

கயல்,கயல்மீன், espèce de carpe.

கயவஞ்சி,*P.* கசவஞ்சி: —த்தனம் avarice. [rieur.

கயவளாகம்,(கயம்), monde infé-

கயவன்,*pl.*கயவர், (கயம்), homme vil,de basse caste,vaurien,pécheur.

கயவாய், (கயம்), un oiseau noir, embouchure de rivière, bouche trèsfendue. ‖ *V.*கஞ்சரீடம்.

கயவு,(கயம்), grandeur,excellence, hauteur, abondance, vol, ruisseau, embouchure.

கயறு,*P.*கயிறு,corde.

கயற்கொடி, (கயல்), l'étendard de la carpe; *ou* கயற்கொடியோன், celui qui a une carpe sur son étendard *i.e.*le roi Pandien.

கயற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன்,ற்று,ற்ற,*v.a.*réprimander.

கயனே,*P*.கசனே.

கயாகரம்,nom d'un vocabulaire.

'கயாசுரன், (கயம், 'அசுரன்), le géant à face de gayal, *i.e.* Gayasouren. [léphant,*i.e.*le lion.

*கயாரி,(*id*.அரி), l'ennemi de l'é-

'கயானனன்,கயானன்,(கயம், ஆநநம்), Vinâyaguen au visage d'éléphant, Gayâsouren au visage de gayal. [esclave.

கயிங்கரர்ன்,(kaïmkara), serviteur,

'கயிங்கரியம், (kaïmkarya), service,ministère,esclavage,travail.

கயிங்கிதம்,(க,இங்கிதம்),connaitre —,voir une figure dans l'air.

கயிப்பு,ivresse.

கயிரம்,la plante அவரி.

*கயிரவம்,*V*.கைரவம்.

*கயிரிகம்,(gaïrika), espèce de terre,ocre rouge,or.

கயிளை,affinité,parenté.

கயிர்,faute,erreur,écart.

*கயிலாசம், கயிலாயம், (kaïlâsa), le mont Kaïlâsa ou la montagne d'argent,prétendu paradis de Siven. On donne ce nom à un des pics les plus élevés de l'Himalaya au nord du lac Mânasam.

கயிலாயன், (கயிலாயம்), le prétendu seigneur du Kaïlâsa,*i.e.* Siven

கயிவி,espèce de toile bigarrée.

கயிலே, *V*.கயிலாசம்: கயிலேயிற்கடுங்காரி minéral dit மாமிசபேதி ou dissolvant de la chair.

கயிலேயாளி,(கயிலே,ஆளி), *V*. கயி

கயில்,*V*.கையில். [லாயன்.

கயிறு,*gén*.கயிற்றின்,corde,câble, cordon,cordeau, sort: கயிறடிக்கிறது, tracer—, marquer—, tirer au cordeau; கயிறுகடக்கிறது, —கட்டுகிறது circoncire (se dit des Musulmans), employer quelqu'un pour en tromper un autre, lâcher, allonger,trainer en longueur; —சாத்துகிறது introduire une corde dans un livre pour tirer au sort ou deviner superstitieusement quelque chose; —தடி nom d'un instrument de tisserand; —திரிக்கிறது tordre une corde,faire de la corde; —பிடிக்கிறது prendre—, tenir le cordeau, aligner—,tirer au cordeau;—போடுகிறது tirer au sort (comme ci-dessus), tirer au cordeau, prendre l'alignement; —மாலேப்படுத்துகிறது tourmenter, donner de l'embarras, de la peine;—முறுக்குகிறது tordre une corde,faire de la corde,tourmenter vexer.

கயிற்று,*obl. de* கயிறு,de corde,—க்கொடி corde tendue (pour mettre des vêtemens etc...);—க்கோலாட்டம் espèce de jeu ou les enfans font un tissu de corde tout en dansant et en frappant leurs baguettes;—க்கோல் romaine, peson; —ப்பொருத்தம் une des 10 correspondances que les gentils consultent pour le mariage; —வலே filet de corde. [le de corde.

கயிற்றேணி,(கயிறு,ஏணி), échel-

கயினி,*V*.கைணி.

*கயை,(gayâ), Cayé, ville et lieu de pélérinage dans la province de Bahar.

'கர,1° *V*.கரவருஷம். 2° *imp.de* கரக்கிறது.

*கரகம்,(karaka), grêle,plat, coupe,gargoulette,aiguière,pot à l'eau, cruche, vase (de terre, de métal etc...) propre à mettre de l'eau et que les gentils portent avec certaine pompe dans des cérémonies superstitieuses.

கரகரக்கிறது, ரத்தேன், ரப்பேன்,ர,ரக்க,*et* 'கரகரவென்கிறது, *ou* கரகரவொன்கிறது,*v,n*.(கரகர.*son imitatif*), *v.n*.râler,avoir le râle, avoir un espèce de chatouillement ou de démangeaison dans la gorge, tourmenter,gêner, faire *caracara*, —du bruit, être rauque, —aigre, —en contact.

'கரகரணம்,(கரம்), une des parties de la danse ou de l'art de danser.

கரகரத்தல்,கரகரப்பு,*n.v. de* கரகரக்கிறது,râle, râlement, bruit qui fait *caracara*,signe de contact,raucité, irritation ou chatouillement dans le gosier,âcreté,aigreur, aspé-

rité,démangeaison,tourment, gêne, désaccord. [—, signe de la main.

*கரக்கம்பம், (கரம்), mouvement

*கரகவசம், (id.), gantelet.

கரக்கிறது, ரந்தேன்,ரப்பேன்,ர, ரக்க,v.a. cacher, céler, voler, être trop chiche,lésiner,ne pas donner.

*கரசம்,(karadja), éléphant,le 5me des 11 Caranam.

கரசல், terre stérile, —à menus grains,champ de terre noire.

*கரசரணுதிகள், (கரம், சரணம், ஆதி), les mains,les pieds et les autres membres.

*கரசாகை,(கரம்),doigt.

கரசிக்கிருட்டி,nom d'un oiseau.

*கரசீகரம்,(கரம்),eau que rejette la trompe de l'éléphant.

கரசை,V.கரிசை,et கரசம்.

*கரஸ்தம்பவாதம்,(கரம், ஸ்தம்பம்), une des 80 espèces de flatousités.

கரடகம், கரடகம்பம், subtilité, adresse, ruse,artifice: கரடகபாஷாணம் espèce d'arsenic naturel.

கரடகன்,(கரடகம்), homme rusé, artificieux.

*கரடம், (karata), corbeau, humeur qui découle d un éléphant en rut,tempes d'éléphant (d'où découle cette humeur).

கரடி,ours: —கை espèce de tambour; —க்கூடம் salle d'escrime, place d'exercice militaire; —ப்பறை espèce de tambour; —வித்தை l'art de l'escrime, art de faire des armes; —வித்தைப்பழகுகிறது apprendre l'escrime,s'exercer à faire des armes

கரடு,gén. கரட்டின், nœud d'arbre,protubérance sur le tronc d'un arbre, cheville du pied, aspérité, inégalité,défaut de poli, pierres raboteuses,tromperie,rudesse, brouillerie, espèce d'herbe, broussailles: —முரடு inégalité, chose raboteuse et dure,—remplie de nœuds et d'aspérités,aspérité,rudesse;—முரடான raboteux,rude,inégal, difficile, épineux:இந்தமரத்திற்கரடுகட்டியிருக்கின்றது cet arbre a des nœuds.

கரட்டரிதாரம், (கரட்டு, அரிதாரம்), arsenic violent.

கரட்டான்,V.கரட்டோணுன்.

கரட்டு,obl.de கரடு,raboteux,inégal,non poli,dur,âpre: —க்கல் pierre brute,non polie; —க்கால் la cheville du pied; —த்தாளகம் arsenic violent et naturel;—நிலம் terre inégale, —dure et raboteuse; —வாதம் loupe,goître;—கரட்டெனல்,—கரட்டென்கிறது faire une sorte de bruit dur et inégal.

கரட்டோணுன், (கரட்டு,ஓணுன்), espèce de caméléon,de petit lézard.

*கரணம்,(karana), cause, motif, moyen, instrument, action, bonne action, opération mentale, organe des sens,les 5 sens, faculté de l'âme, (on en compte 4,savoir: மனம் l'esprit,la pensée, l'idée;புத்தி la raison ou faculté de raisonner; சித்தம் la volonté,le désir; ஆங்காரம் résolution qui porte à agir. Voyez au mot இந்திரியம் ces diverses facultés et les organes des sens.)bond,gambade, saut de danseurs de cordes, danse, farce,espèce de danse,le cas instrumental ou ablatif en ஆல், calcul, compte,nombre, quantité irrationnelle en algèbre,désir,billet de cession entière, —qui fixe le dernier prix,copulation,modus coeundi, (அதிவீரராமபாண்டியன் en compte 64,qu'il a l'impudence de décrire dans un livre obscène et infâme nommé கொக்கோகம்), astrologie karana ou division astrologique du temps,ce qui est la 5me partie de l'almanach indien. Il y a 11 karanas qui portent le nom des animaux suivans ou si l'on veut des constellations suivantes,savoir:பவம் lion;பாலவம் tigre;கௌலவம் cochon; தைதுலாம் âne;கரசம் éléphant; வணிக்கம் bœuf;பத்திரவம் poule; சகுனி oiseau;சதுஷ்பாதம் chien; நாகவம் serpent;கிமித்துக்கினம் vers: கரணம்போடுகிறது faire des gambades, des sauts périlleux. [celui qui fait.

*கரணி,(கரணம்),action de faire,

*கரணிதம், (கரணம், ita), farce, espèce de danse, foule, réunion, coit, modus coeundi, facultés intérieures de l'âme, (savoir: மனம் l'esprit ou la pensée; புத்தி la raison ou la faculté de raisonner; சித்தம் la volonté ou le choix; ஆங்காரம் l'amour propre ou la résolution dans l'exécution), esprit, intelligence, volonté, orgueil.

கரணியமேனிக்கல், (கரணி, மேனி), espèce de pierre à taches noires.

கரணை, pièce nœud ou jointure de la canne à sucre, du bambou etc... petite truelle, manche—, barrure ou touche de guitare indienne, espèce de buisson,—de lien, ou de nœud, la plante dracontium:—க்கிழங்கு racine bulbeuse du dracontium, elle est bonne à manger;—ப்பலா la plante மெருகு; —ப்பாவட்டை espèce de பாவட்டை.

*கரண்டகம், (கரண்டம், ka), sorte de boite, boîte à la chaux, petite boîte dans laquelle les Indiens mettent un peu de chaux fine pour en frotter les feuilles de bétel avant de les mâcher.

*கரண்டம், (karanda), cruche, pot à l'eau de terre ou de bois, espèce de canard ou de corbeau aquatique. ‖ V. கரண்டகம்.

கரண்டி, cuillère, truelle: அகலக் கரண்டி large cuillère.

கரண்டை, ermitage, habitation des pénitens.

*கரதலாமலகம், கரதலாமலகத்தெளிவு, (கரம், தலம், ஆமலகம்), chose transparente comme le fruit du phyllanthus emblica (நெல்லிக்காய்) dans la main, *i.e.* chose claire, évidente, non équivoque.

கரதல், action, de se cacher.

கரதாளம், (கரம்), petites feuilles de palmier, palmier.

கரத்தல், *n.v.de* கரக்கிறது, action de cacher, vol, tromperie, parcimonie, lésinerie, avarice.

*கரநியாசம், (கரம்), action—, ouvrage—, imposition des mains.

*கரநியாசகன், (கர, நியாசம், ka), celui qui impose les mains.

கரந்த, கரந்து, *part.et gér.de* கரக்கிறது: கரந்துறைகோள் planète invisible, arc-en-ciel: கரந்துறைசெய்யுள், (*id.*), espèce de vers écrits en figures fantastiques.

கரந்தை, 1° espèce de basilic, ocimum basilicum, c'est une 18 racines médicinales, guirlande de ce basilic, c'est la récompense de celui qui a repris le bétail enlevé par l'ennemi, sorte de ஆரை ou marsilea qui croît parmi les rochers. 2° *P.* கரந்தாய் de கரக்கிறது. [scie manuelle.

*கரபத்திரம், (கரம், பத்திரம்), scie,

*கரபம், (karabha), chameau, âne.

*கரபாத்திரம், (கரம்), vase de la main, main servant de vase, *ou*—எடுக்கிறது mendier, —en recevant et mangeant dans la main le riz cuit.

கரப்பன், கரப்பான், espèce de gale, teigne, éruption à la tête des enfans, espèce d'ulcère, —d'ulcère vénérien:—பூச்சி cancrelas, kakerlac; —பூடு, —பூண்டு la plante lepidagathes cristata.

*கரப்பிரசாரம், (கரம்), partie de la danse, ou de l'art de danser.

கரப்பு, 1° *V.* கரத்தல். 2° bâton pour baratter, nasse, espèce de panier pour prendre le poisson: —க்குடில் petite cabane.

கரப்பொறி, (கரம்), signature, marque —, raie de la main, érection d'une cabane. [ருவி.

கரமஞ்சரி, (கரம்), la plante நாயு

*கரமுகன், (கரம்), celui qui a au visage une trompe d'éléphant, *i.e.* Vinâyaguen.

*கரம், 1° (kara), main, bras, trompe d'éléphant, tribut, impôt, rayon de lumière, tas de feuilles de palmier, சாரியை qui s'ajoute aux voyelles brèves jointes ou non aux consonnes (comme அகரம் la lettre a, ககரம் la lettre ca), ce qui fait. Ce mot s'ajoute aussi a certains mots pour en faire des mots composés,

comme சுத்திகரம் purification; பயங்கரம் ce qui cause la peur, effroi. 2° (khara), âne. 3° (gara), poison: கரமர்த்திக்கிறது pétrir—, mixtionner entre les mains.

கரம்பு, terre en friche, non cultivée, terre dure,—stérile: அநாதிகரம்பு terre non cultivée auparavant, —depuis longtemps en friche.

கரம்பை, 1° V. கரம்பு. 2° argile, sorte de plante, l'arbrisseau சிறுக [ளா.

கரவடம், (கரவு, அடம்), vol.

கரவடர், (கரவடம்), ou

கரவர், (கரவு), pl. voleurs.

*கரவருஷம், (khara), la 25me année du cycle indien; elle correspond [à 1831.

*கரவாகம், (id.), corbeau.

கரவாளம், கரவாள், (கரம், வாள்), épée, scie, scie manuelle. [அவரி.

*கரவீரம், (id. வீரம்), l'arbrisseau

கரவு, கரவுதல், V. கரத்தல்; கரவு வெளிப்படுப்பணி découvrir par ses actions les actions cachées d'un autre. [d'artisan, danse.

கரவை, nom d'un instrument

கரள்ம், (கரம், la), poison, l'arbre எட்டி மரம். [sance, avorton.

கரளை, (கறளை), manque de crois-

*கரனியாசம், P. கரநியாசம்.

*கரன், 1° (khara), le géant Kharen. 2° (kara), agent, qui fait, qui cause, qui a des mains. Il s'unit à la fin de certains mots.

கரா, 1° crocodile, —mâle. 2° V. இலவங்கம்: —முத்து perle blanche qu'on prétend se former dans le corps du crocodile.

கராகண்டிதம், clarté, décision.

*கராசலம், (கரம், அசலம்), la montagne qui a une trompe, i. e. l'éléphant.

*கராசனம், (id. அசனம்), l'animal qui mange les ânes, i. e. l'hyène, le tigre.

கராடம், l'arbrisseau மருக்காரை.

கராம், (கரா), crocodile,—mâle.

கராம்பு, P. கிராம்பு.

கரார்கண்டிதம், clarté, décision: —ஆய்ச்சொல்லுகிறது dire décidément,—clairement.

கரார்நாமா, (hind.) contrat, accord, engagement par écrit.

கராளம், கராளி, méchanceté, impiété, mauvais caractère: கராளகேசரி lion. [ne grandit pas.

கராளை, (கறளை), personne qui

*கரி, 1° (kari ou கரம் trompe), éléphant. 2° charbon, noirceur, couleur noire, suie, témoignage, témoin, cœur d'arbre, poison. 3° imp. et part. de கரிகிறது et கரிக்கிறது, noir, brûlé:—கரம், espèce de jeu lascif; —கறுக்கிறது le visage devenir noir de chagrin,—de souci; —கன்னி, V. வெருகு; —காடு forêt brûlée,—où l'on fait du charbon,—remplie d'éléphans; —காலன் un des rois dits சோழர்; —க்கட்டை tison éteint; —க்கண்டு, V. கரிசலாங்கண்ணி; —க்காடு forêt pleine d'éléphans; —க்காந்தல் charbon en poudre; —க்காரன் charbonnier, marchand de charbon; —க்குடர் un des intestins, l'intestin replié, litt. l'intestin noir; —க்குருவி un oiseau noir; —க்கொடி drapeau noir,—qui représente un éléphant; —க்கோடுகிறது, (கோடு), former des raies noires, le poil follet commencer à paraître au menton; —க்கோலம் l'arbre அழிஞ்சில்; —பூசுகிறது, —பூசுதல் noircir, dénigrer.

கரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, v. n. (கரி), noircir, devenir noir, être brûlé, grillé, rôti, hâlé.

கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. cuire, piquer, causer—, donner une douleur cuisante, avoir mal, ressentir de la douleur, avoir mal à l'estomac, avoir un goût piquant.

கரிக்கை, (கரி), V. கரிசலாங்கண்ணி

கரிசங்கு, bracelet de ver noir,—fait de charbon de feuille de palmier.

கரிசலை, la plante médicinale பொற்றலைக் கையாந்தகரை verbesina calendulacia.

கரிசல், P. கரியல், noirceur, obscurité, forêt sombre, terre noire, feuille mûre,—tombée, ouvrage d'Agastien

en 300 vers sur les médecines et leurs vertus.‖V.கரசல்: கரிசலாங்கண்ணி,(ஆம்), plante médicinale—, médecine bonne pour les yeux, eclipta erecta;— ஆயிருக்கிறது être noir,obscur;கரிசற்காடு terre noire, forêt épaisse,—obscure.

கரிசனம், கரிசனை,1° amour, faveur,soin,clémence.2° *(karchana), action de labourer,de tirer,d'attirer.

கரிசன்னி, la plante வெள்ளைக்காக்கணம். [ணி et கையாந்தகரை.

கரிசாலை, (கரி), V. கரிசலாங்கண்

கரிசு,கரிசை, garce, (elle contient 400 marcals de Madras, 1600 marcals de Pondichéry), mesure de 200 பறை,diminution,manquement,faute,erreur,écart.

கரிச்சாங்கிழங்கு,certaine plante.

கரிச்சால், கரிச்சான்பூடு, (கரி), V. கரிசலாங்கண்ணி.

கரிச்சான்,(கரி),oiseau noir.

*கரிணி,f.de கரி,éléphant femelle, éléphant. [reilles.

கரிணிகம்,espèce de pendans d'o-

கரிணை,(கரிகிறது), plat de choses grillées,frites ou rôties.

கரிதம்,crainte.

கரிதல்,n.v.de கரிகிறது, action de noircir,etc...grande colère,fureur.

கரிதன்,(கரிதம்), peureux, homme effrayé.

கரித்தல்,n.v. de கரிக்கிறது, douleur,—cuisante,mal d'estomac, goût piquant. [les gentils).

கரிநாள்,(கரி),mauvais jour (selon

கரிப்பான்,nom d'une plante,V.கரிசலாங்கண்ணி.

கரிப்பு,V.கரித்தல், crainte.

கரிப்புறத்திணை, (கரி),V. சாட்சிப்புறத்திணை. [et difforme.

கரிமரநாய், (id.மரம்), objet noir

*கரிமா, (garimâ), don prétendu de se rendre, extrêmement pesant, un des அஷ்டமாசித்தி.

*கரிமுகன்,(கரி), V.ஆனைமுகன்.

கரிமுண்டம், (id.), être entièrement noir,noir.

கரிமுரடு,(id.),tison éteint.

கரிய,adj.de கருமை,noir, sombre, obscur:—நிறம் couleur noire; —பாம்பு,V.கருவழலை;—போளம் aloès (de Socotora);—மணி prunelle de l'œil, ou —பாசி mousse noire;—மால் le noir Vichnou, l'arsenic காய்ச்சற்பாஷாணம்; —மால்துளசி espèce de basilic. [noire,ce qui est noir.

கரியது, neut. de கரியவன், chose

கரியல்,n.v.de கரிகிறது, noirceur, obscurité,action de devenir noir:—காடு terre noire, forêt sombre;—ஆங்கண்ணி, V.கரிசலாங்கண்ணி.

கரியவள்,f.du suiv.femme noire.

கரியவன்,கரியான், (கரிய), nègre, un noir, homme noir, voleur,(surnom de)Vichnou,Siven,Dêvendiren, Saturne,Dieu (peut-être parce qu'il est incompréhensible.)

கரியன், (கரி), noir, homme noir de couleur,voleur.

கரியாலங்கண்ணி, (கரி,ஆலம்), V. கரிசலாங்கண்ணி.

கரில்,piquant,goût piquant, âcreté,faute,sévérité, rigueur.

கரிவங்கம்,(கரி),plomb.

*கரிவாகனன், (கரி), celui qui a pour monture un éléphant,i.e.Indiren et ஐயனார்.

கரிவைரி,(கரி),espèce d'arsenic.

*கரீரம்,(karîra), jarre, cruche, le Verseau,bas—,racine de dent d'éléphant,éléphant,l'arbre அகத்தி.

கரு,1° adj.de கருமை,noir,sombre, obscur,grand,précieux.2° s. embryon, fétus,enfant, œuf, moule,génie, prudence,discrétion,idée, réflexion, conseil,instrument, moule (de fondeur etc...), chose employée dans les 8 espèces d'enchantemens dits அஷ்டகருமம்,(comme plantes,racines,peau,os,chair etc...) milieu,colline,hauteur,Vagnsi வஞ்சி ou கருவூர் ville du roi சேரன்,couleur,grandeur,excellence,supériorité.‖V. கருப்பொருள்: கருகூலம் trésor enfoui, argent ou bijoux cachés sous terre dans une maison,jagre,ou jus épaissi de canne à sucre;— க்கட்டுகிறது être pluvieux, réfléchir, joindre les différentes pièces d'un moule, faire

un moule(pour ouvrage de fonderie); —க்கரைகிறது, —க்கரைதல் le fétus périr, avorter;—க்கிடை réflexion;—க்குழி, —க்கூடு matrice, ovaire;—க்கூடுதல் fécondation, conception; —க்கூட்டுகிறது chercher le sens, le but, la raison, devenir —, paraitre pluvieux, *ou* —க்கொள்ளுகிறது concevoir, devenir enceinte;—த்தங்குகிறது, —த்தரிக்கிறது concevoir, la conception s'opérer;—நடம், (*P.* கன்னடம்), le pays et la langue Canara, — du Maïssour;—நந்து limaçon, —noir;—நாகம் serpent noir, le prétendu serpent இராகு, nom d'un arbre;—நாசம் plante qui cause l'avortement;—நாடகம் *(karnâta), Carnate, Carnatic (compreuant autrefois le Maïssour et le centre de la péninsule, on dit aussi கன்னடம்), ce qui est particulier aux gens du Carnate, politesse; —நாடகவித்தை science de la politesse; —நாடு Carnate;—நாயிக்கிழங்கு espèce de racine; —நாரை héron noir; —நார் filament noir;—நாள், *V.* கரிநாள்;—நிமளை, —நிமிளை pierre de fer magnétique employée pour noircir les yeux, elle est fortement attirée par l'aimant et on la trouve en poudre noire autour de Madras;—நிலம் terre noire, —stérile, —infructueuse, — que le défaut d'eau rend infructueuse dans les montagnes et les déserts;—நிறம் couleur noire; —நூல் traité des enchantemens;—நெய்தல் nénuphar bleu: —நெய்தனிறமணி pierre de la couleur du nénuphar bleu, rubis carré; —நெல்லி espèce de நெல்லி noir;—நெறி feu: —நொச்சி l'arbrisseau justicia gandarussa, flux menstruel; —ப்பற்று, — ப்பற்றல் conception: —ப்பற்றுகிறது, —ப்பற்றுதல் concevoir; — ப்பிடிக்கிறது concevoir, réfléchir, finir une délibération, mouler, jeter au moule; —ப்பெட்டி matrice, sein, arrière-faix;—ப்பை 1° matrice, sein, arrière-faix. 2° rat noir, palmier à fruits noirs; —ப்பொருள் propriétés et productions des différens terrains, (on en compte 14, savoir: தெய்வம் la divinité; தலைவர் chefs; குடிகள் habitans, புள் oiseaux; விலங்கு animaux; ஊர் villes et villages; நீர் eau; மலர் ou புஷ்பம் fleurs; மரம் arbres; உணவு nourriture; பறை tambours; யாழ் instrumens de musique; பண் airs ou tons; தொழில் métiers, occupations;)—மகள் fille noire, corbeau; —மஞ்சரி la plante நாயுருவி; —மணி prunelle de l'œil, saphir; —மயிர் cheveu—, poil noir, ours;—மருந்து poudre noire, —à canon...; மலை montagne à mine de fer; —முகன், (முகம்), homme noir de visage; —முகில் nuage noir, —sombre, *ou* —முகில்வர்ணம் espèce d'arsenic préparé; —முகிற்சிலை pierre d'aimant; —முகிற்பாஷாணம் espèce d'arsenic préparé;—முகை les arbrisseaux இருவாட்சி jasmin et சிறுசெண்பகம்;—முடிக்கிறது préparer les choses employées dans les 8 espèces d'enchantemens dits அஷ்டகருமம், préparer les choses nécessaires à la transmutation des métaux: —முதல் poisson de mer de couleur noire, nouvelle espèce de sparus; —முரடன் homme opiniâtre, désobéissant;—முரல் espèce de poisson; —மேகம் nuage noir;—வண்டு insecte—, scarabée noir; —வண்டிறுல் espèce de chevrette dite astacus nigricans;—வன்னணம் couleur noire; —வதை meurtre d'un fétus, avortement, infanticide; —வவ்வால், (கரு), espèce de poisson;—வழலை serpent noir, le roi des serpens, le prétendu serpent இராகு; —வழிகிறது, (அழிகிறது), avorter, faire une fausse couche, le fétus périr; —வழிக்கிறது, (அழிக்கிறது), se faire avorter, faire périr le fétus; —வழிதல், (அழிதல்), avortement; —வழித்தல், (அழித்தல்), *V.* கருவதை; —வறிகிறது, (அறிகிறது), atteindre l'âge de discrétion;—வறிந்தவன் celui qui a atteint cet âge;—வறுக்கிறது, (அறுக்கிறது), கருவறுத்துப்போடுகிறது prendre—, empor-

ter de temps en temps. *ou* —வற்றுப்போகப்பண்ணுகிறது. (அறுகிறது), détruire une famille, couper, extirper, faire avorter: —வாழை espèce de bananier noir: —வானம் ciel noir;—வித்தை magie, prétendu talent de préparer les கரு ou choses employées dans l'அஷ்டகருமம் et la transmutation des métaux:—விரிகிறது l'épi se former,—se développer, pousser des épis: —விரிந்தபயிர் moisson en épis;—விழி prunelle de l'œil;—விளா l'arbre ægle marmelos:—வுயிர்க்கிறது (உயிர்க்கிறது), enfanter, mettre au monde, mettre bas;- வுள்ளவன், (உள்ளவன்), celui qui a l'âge de raison: —வூமத்தை, (ஊமத்தை), datura fastuosa, plante narcotique et médicinale dont la fleur est pourprée au dehors et d'un blanc satiné au dedans: —வெடுக்கிறது, (எடுக்கிறது), prendre un corps, s'incarner, naître: —வேம்பு l'arbre bergera kœnigu, ou வேம்பு noir, (ses feuilles aromatiques servent d'assaisonnement de cuisine). l'adj. est கருவேப்பு et கருவேப்பம்:கருவேப்பிலை ses feuilles;—வேல் javelot noir, l'arbre acacia arabica; l'adj. est கருவேலம்.

கருக, *inf. de* கருகுகிறது.

கருகருக்கிறது, ருத்தேன், ருப்பேன், ரு. ருக்க, *v. a.* கருகருத்தல், *n. v.* faire souffrir, gêner.

கருகல், *n. v. de* கருகுகிறது. action de noircir, etc.., ce qui est brûlé, hâlé, noirci, le soir, obscurité, défaut de clarté:—ஆன brûlé, hâlé, noirci, trop rôti, obscur, difficile à comprendre; —ஆனவசனம் phrase obscure,— qui n'est pas claire:—ஆயிருக்கிறது être obscur, abstrus, difficile à comprendre.

கருகு, *imp. et part. de*

கருகுகிறது, *sync.* கருகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. et* கருகுதல், *n. v. ou* கருகிப்போகிறது. noircir, devenir noir, brûler, être brûlé, hâlé, rôti, grillé, obscur, difficile à entendre: கருகவறுத்தல், —வறுக்கிறது faire trop rôtir, brûler; கருகுமாலை le soir, temps obscur, crépuscule,—obscurité du soir.

கருக்கல், *n. v. de* கருக்குகிறது, action de noircir etc.., vexation, obscurité, ténèbres, soir, ce qui est brûlé, noirci, applati, chose plate: அமாவாசைக்கருக்கல் obscurité de la nuit á la nouvelle lune, ou pareille à cette obscurité.

கருக்காமரம், (கருக்கு, ஆம், மரம்), l'arbre aux feuilles dentelées, *i. e* zizyphus trinervius.

கருக்காய், 1° (கரு). fruit vert. —á peine formé, épi de blé non mûr. 2° (கருக்கு). d'une manière tranchante. —dentelée, en bosse. 3° 2ᵉ *pers. nég. de* கருக்குகிறது.

கருக்கு. 1° tranchant. fil d'une épée, dent d'une scie, d'une faucille, sculpture, gravure, ciselure, saillie, relief, ouvrage en bosse, branche de palmier, tronc nu de cette branche, dentelure des feuilles etc.., obscurité. 2° *imp. et part. de* கருக்குகிறது; கருக்கரிவாள் faucille,—dentelée: கருக்கரிவாளைக்கொண்டென்னீரலையறுக்கின்றது ceci me scie le foie ou les reins, *i. e.* me cause grandement de la peine ou de l'ennui: கருக்கழிகிறது, கருக்கழிதல் l'empreinte de la monnaie s'effacer, s'user: கருக்கான tranchant, pointu, aiguisé, dentelé; கருக்கானகத்தி couteau —, sabre bien affilé; கருக்கானவன் trompeur, rusé; கருக்காயிருக்கிறது être tranchant, dentelé, nouvellement frappé (la monnaie); கருக்காயிருக்கிறபணம் fanon—, argent nouveau,—nouvellement frappé: கருக்காக்குகிறது, கருக்காக்குதல், கருக்கிடுகிறது, கருக்கிடுதல் aiguiser, affiler, rendre pointu, denteler; கருக்குச்சுருட்டு ruse, tromperie;—ப்பீர்க்கு espèce de பீர்க்கு ou de concombre:—மழுங்குகிறது s'émousser: —வாய்ச்சி, —வாளி, 1. கருக்காமரம்: — வேலை ouvrage en bosse,—ciselé (sur pierre, bois, etc), bas relief, ciselure; —உள்ள tranchant, pointu, dentelé, ciselé: இருபுறமுங்கருக்குள்ளகத்தி couteau —; épée à 2 tranchans.

கருக்குகிறது, *sync.* கருக்கிறது, க்கி னேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a. de* கருகுகிறது, *et* கருக்குதல், *n. v.* noircir, brûler, rôtir, réduire en charbon, griller, hâler, chagriner.

கருக்குடி, savon.

கருங், *P.* கரும், devant க, noir, sombre, obscur: —கடல் mer noire, la mer azurée; —கடல்வண்ணன் celui qui a la couleur de la mer azurée, *i.e.* Vichnou, Ayénar: —கண்ணி espèce de poisson; —கந்து partie extérieure d'une jointure extérieure; —கரப்பன், *V.* கருங்கிரந்தி; —கல் pierre noire ou bleue, dure comme le granit, siénite; — கற்றலே, — கல்தலே le poison johnius caruttа; —காக்கணம் la plante காக்கணம் clitoria ternatea à fleurs bleues; —காலி ébénier, diospyros ebenum; —காவி nénuphar bleu, indigo en pierre, couleur noire, —bleue; —கிரந்தி ulcère vénérien noir, (qui se transmet de père en fils); —கிளி perroquet noir ou bleu; —குங்கிலியம் résine noire; —குதிரை cheval noir; —குதிரையாளி celui qui monte un cheval noir, *i.e.* Vaïraven, Siven; —குந்தம் espèce de mal d'yeux; —குரங்கு singe noir; —குருவி oiseau noir ou bleu; —குவளே nénuphar bleu, pontederia hastata; —குளவி guêpe noirâtre; —குறுவை espèce de riz noir qui croît et mûrit plus vite que les autres espèces; —குன்றி espèce de குன்றி ou abrus precatorius à grains noirs; —கேசம் cheveux noirs, chevelure noire, bronze; —கை ouvrage pénible, action cruelle, main noire, —meurtrière; —கொடி l'arbrisseau smilax pseudochina, qui s'entrelace naturellement; —கொட்டி l'arbrisseau ou la plante சின்னி; —கொண்டல் vent du nord-est; —கொல் le métal noir, *i.e.* le fer; —கொல்லர் ouvriers en fer; —கொள், —கொள்ளு collou noir, cassia absus; —கோழி poule noire, —dont la peau et les os sont noirs; —கோள் le prétendu serpent noir dit இராகு.

கருசம், un des 56 pays de l'Inde ancienne.

கருசிலாங்கண்ணி, (கரு, சிலே, ஆம்), *V.* கரிசலாங்கண்ணி.

கருச்சிக்கிறது, *P.* கர்ச்சிக்கிறது.

*கருச்சிதம், *P.* கர்ச்சிதம்.

கருஞ், *P.* கரும் devant ச, noir, sombre, obscur: —சனம் gens noirs, la gente noire, les noirs, l'arbre முருங்கை; —சாதி caste—, espèce noire, gens noirs, —vils; —சாரை espèce de serpent noir; —சார், *V.* இடைப்பூட்டு; —சிலே, *V.* கருங்கல்; —சிறை noire prison, aile noire, vautour; —சீரகம் cumin noir, nigella sativa; —சுக்கான் pierre à chaux noire, marbre, —noir; —சுரை espèce de courge noire; —சூரை sorte d'arbrisseau épineux, l'arbre செங்கத்தாரி; —செம்பை l'arbre coronilla picta.

*கருட, *adj. de* கருடன்: —கேதனன், (கேதனம்), celui qui a Garouden représenté sur son drapeau, *i.e.* Vichnou; —க்கல் pierre médicinale grisâtre et jaunâtre qui tire le poison des serpens; —க்கொடி les plantes பெருமருந்து et குறிஞ்சா asclepias; —க்கொடியோன், *V.* கருடகேதனன்; —க்கொவ்வை la plante காக்கணம் à fleurs bleues; —சாரம் sel (de mer); —திசை l'est; —தியானம் espèce de prière payenne; —த்தொண்டை les plantes காக்கணம் et கோவைக்கொடி bryonia; —பச்சை, —ப்பச்சைக்கல் émeraude, (les Indous la disent formée du sperme de Siven que Garouden laissa tomber dans la mer), *V.* கருடக்கல்; —பஞ்சாக்ஷரம், —பஞ்சாக்கரம் espèce de prière payenne; —பாஷாணம் espèce de pierre; —பார்வை regard qu'on prétend guérir du poison, œil—, regard louche, objet dont la vue est censée de bon augure; —வாகனன் celui qui a Garouden pour monture, *i.e.* Vichnou; —வித்தை, *V.* காருடவித்தை.

*கருடணம், (gharchana), action de frotter, de broyer.

*கருட்டணை,(karchana), assemblage,attraction.

*கருடர்,*pl. de* கருடன், espèce de demi-dieux des Indous à figure de milan.

கருடல்,*n.v.de* கருடுகிறது,désir.

*கருடன்,(garouda), faucon rouge à tête blanche vénéré des Indous, milan ou aigle bramanique, falco Pondischerianus, Garouden, oiseau favori de Vichnou et qui,au dire des Indous,lui sert de monture. Il est généralement représenté comme tenant de l'homme et de l'oiseau, et est considéré comme le roi de tous les volatiles. Ils le disent fils de கசியபன் et de வினதை et frère cadet d'அருணன் prétendu cocher du soleil: கருடற்கண்ணன் le frère ainé de Garouden,*i.e.* Arounen *ou* புதன் fils de Sandiren;கருடற்றாய், கருடன்றாய் *ou* கருடன்தாய், la mère de Garouden,*i.e.*Vinadei;கருடன்கிழங்கு, *V.*கற்கோவை.

*கருடாஞ்சனம்,(கருடன்,அஞ்சனம்),*V.*கருடப்பச்சைக்கல்.

கருடி,entourer,assiéger.

கருடிக்கிறது, *ou* கருஷிக்கிறது, டித்தேன்,டிப்பேன்,டி,டிக்க,*v.a.* (கருடணை), attirer,tirer.

கருடுகிறது,டினேன்,டுவேன், டு, ட,*v.a.et* கருடுதல்,*n.v.*désirer.

கருணம், (*de* karna *oreille*), oreiller: உரோமகருணம் oreiller de poils.

*கருணன், (karna), Karnen, roi d'Angadèsa,un des 7 de la seconde classe des hommes célèbres par leur libéralité.On le dit fils du soleil et de குந்தி et frère ainé des பாண்டவர்.

*கருணகடாக்ஷம், (கருணை, கடாக்ஷம்), œil de bonté, regard favorable,faveur,bonté.

*கருணகரம், (*id.*அகரம்), siége—, source de la miséricorde.

*கருணகரன்,(*id.*), celui qui est le siége de la bonté et de toute bénédiction,*i.e.*Dieu,miséricordieux.

*கருணக்கிரகன்,(கருணை,அ *priv.* கிரகம்),homme sans miséricorde.

*கருணநிதி, (கருணை), trésor de bonté,*i.e.* Dieu, homme miséricordieux.

கருணப்பள்ளி,(*id.*),Carnapali, village du Travancore.

*கருணமூர்த்தி,(*id.*),Dieu, miséricordieux. [de grâce,Jean.

கருணம்பரம், (*id.*அம்பரம்), mer

*கருணலயன், (*id.* ஆலயம்), Dieu, le siége de la misericorde,(et à tort), Siven.

*கருணி,1° (karni),caverne, montagne.2° *P.*கரிணி,éléphant femelle.

*கருணிகன்,(கருணை,ika),homme miséricordieux.

*கருணிகை, (karnika), fruit qui se forme,le germe de ce fruit.

*கருணிதன்,(கருணை,ita), miséricordieux.

*கருணியம்.*P.*காருணியம்.

கருணீகன், écrivain, notaire, compteur, homme qui tient les comptes.

*கருணை,(karounâ), bonté, bienveillance,tendresse,amour, compassion, miséricorde, sensibilité, bien, bénédiction, faveur, viande rôtie, nom d'un arbrisseau,les plantes கரணை et பெருமருந்து, pamplemousse;—புரிகிறது faire une faveur,faire du bien,montrer de la bonté, de la compassion.

*கருணோதயன்,(கருணை, உதயம்), le principe de toute bonté,*i.e.*Dieu.

கருதலர்,(கருதுகிறது,அலன்), ennemis.

கருதல்,*n.v.de* கருதுகிறது, considération,opinion,pensée,dessein,estime,égard,respect,désir: —அநுமானம் juger par les paroles de quelqu'un de la capacité de son esprit.

கருதார், *n.v. nég. de* கருதுகிறது, ennemis.

கருது, épi, fuseau, instrument semblable au fuseau, gros cylindre pour exprimer le sucre et l'huile:—பறிகிறது, கருதாய்ப்போகிறது le blé monter en épi.

கருதுகிறது, தினேன், துவேன், து,த,*v.a.* penser, imaginer, concevoir,estimer,respecter, avoir égard,

désirer *ou* கருதியிருக்கிறது se proposer, avoir intention, avoir pensé...:—க்கொண்டிருக்கிறது considérer, délibérer, méditer, se proposer.

கருதுதல், *V.* கருதல்.

*கருத்தபம், (garddabha), âne.

*கருத்தமம், (kardama), boue, péché, action, chair.

*கருத்தமன், (*id.*), Kardamen, père de Varounen ou de Kapilen.

*கருத்தவியம், கருத்தவ்வியம், (kartavya), qualité, propriété, faculté, pouvoir, chose à faire.

*கருத்தன், கருத்தா, *V.* கர்த்தன், கர்த்தா: கருத்தனுக்குபெயர், கருத்தாவாகுபெயர், nom de l'auteur *ou* d'un agent appliqué à ses ouvrages. *Ex.* திருவள்ளுவர் pour les poésies de திருவள்ளுவர்: கருத்தாக்காரகம் nom dont la terminaison indique qu'il est le sujet d'un verbe.

கருத்தாளி, (கருத்து, ஆளி), homme prudent, intelligent, soigneux, qui connaît les signes ou symptômes, nom d'un arbre.

கருத்து, (கருதுகிறது), pensée, esprit, attention, application, diligence, soin, dessein, but, intention, penchant, volonté, désir, opinion, sentiment, sens, signification, sens profond: —க்கொள்ளுகிறது se proposer, concevoir le dessein, désirer; —ப்பொருள் l'objet qu'on a en vue, la chose qu'on se représente dans l'esprit: கருத்தாய், கருத்தோடு à dessein, attentivement, avec soin, —application: கருத்தோடுபடிக்கிறது lire—, étudier attentivement, கருத்தோடு பார்த்தாலதைக்கண்டுபிடிப்பாய் si tu regardes attentivement tu le trouveras: கருத்தில்லாதவன் homme inconsidéré, inattentif, négligent: கருத்துள்ளவன் homme soigneux, attentif; கருத்துடையடைகோளியணி, (உடை, அடை, கோளி), figure qui consiste à se servir d'un adjectif ou d'un adverbe qui convient à son dessein ou à son sujet; கருத்துடையடையணி, (*id.*), figure qui consiste à se servir d'un adjectif ou d'un adverbe qui se rattache à son sujet, ou à son dessein; கருத்துரை. கருத்துரைத்தல், (உரை, உரைத்தல்), explication du sens et non des mots, abrégé, sommaire du contenu, sujet, matière; கருத்தொட்டுகிறது réfléchir, appliquer son esprit à.

கருந், *P.* கரும் devant த, noir, sombre, obscur, grand: —தகரை espèce de தகரை noire: —தனம் grandes richesses, prospérité, or; —தாது le métal noir, le fer; —தாரை lumière sombre, noire, trombe d'eau: —திடர் hauteur, colline, montagne: —திருக்கை espèce de raie noire (poisson): —தினை espèce de millet noir, —à grains noirs: —துகில் toile noire:—துகிலோன், —துகிலுடையோன் celui qui est vêtu d'une toile noire, *i.e.* Palapattiren ou Vichnou: —துவரை la plante légumineuse hedysarum biflorum, l'arbre dalbergia latifolia; —துளசி espèce de basilic noir; —தோளி, —தோழி indigotier, la plante qui produit l'indigo.

கருப்பஞ்சாறு, (கரும்பு, சாறு), jus de canne à sucre: கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல் mer de sucre.

கருப்பஞ்சோலை, (*id.* சோலை), plantation ou jardin de cannes à sucre

கருப்பட்டி, *P.* கருப்புக்கட்டி:—க்கூடு jagre en petits gâteaux, en petites boules.

*கருப்படம், (karpata), vieux haillons.

*கருப்பணம், (கருப்பம், na), grossesse.

*கருப்பணி, *P.* கருப்பிணி.

*கருப்பம், 1° (garbha), conception, grossesse, fétus, embryon, enfant, ventre, sein, matrice, milieu, intérieur, chambre intérieure, chambre à coucher, palais, un des 32 உபநிஷதம். 2° *adj. de* கரும்பு, de canne à sucre: —அழிகிறது, —அழிதல், —கரைந்துபோகிறது, —விழுந்துபோகிறது avorter, faire une fausse couche, l'embryon périr et s'évacuer;—ஆகிறது, —உண்டாகிறது le fétus se former, la conception s'opérer, être conçu, *ou* —கொள்ளுகிறது, —தரிக்கிறது concevoir, devenir enceinte; அ

வளுக்குக்கருப்பந்தரித்தது elle a conçu: —விண்டுபிறக்கிறது naitre, sortir du sein de sa mère, l'ouvrir en naissant; கருப்பகோசம், —கோளகை, V. கருப்பப்பை;—காசம் phthisie de la matrice; —க்கல், —க்கல்லு pierre quadrangulaire employée pour aider á l'accouchement, sorte de pierre médicinale; —க்கிரணம் conception;—க்கிரகம் chambre intérieure, —à coucher, sanctuaire d'un temple etc..,matrice; —க்குவளை, —க்குழி vulve,sein,matrice;—சூலை spasme dans la matrice, affection hystérique;—ஸ்திரீ femme enceinte; —தாரணம் conception;—தானம் présent pour l'accouchement;—த்தலைவன் valeur: —நாசம் destruction du fétus, avortement; —நாடி cordon ombilical; —நாள் le 9me jour après la naissance; —நீர் (கரும்பு),jagre,jus de canne à sucre, jus de palmier ou de cocotier; —பாதகம் avortement, முருங்கை rouge qui le produit; —பாதனம் avortement,ce qui le produit: —ப்பரிசம், ou —ஸ்பரிசம் conception; —ப்பை matrice.sein,arrière-faix, enveloppes du fétus;—வாதை, —வேதை, —வேதனை douleurs de l'accouchement:—வாயு flatuosité dans la matrice (qui empêche,dit on.la conception), infirmité menstruelle:—விப்புருதி mal dans la matrice qui cause la stérilité.

*கருப்பரம்,(karpara), figuier,casserole —,poêle—,ustensile en fer, crâne.

*கருப்பவதி,(கருப்பம்), femme enceinte;—ஆயிருக்கிறது être encein-

*கருப்பனி, P. கருப்பினி. [te.

*கருப்பாகாரம், (கருப்பம்,ஆகாரம்), V. கருப்பக்கிரகம்.

*கருப்பாசயம், (id. ஆசயம்), place du fétus, la matrice: கருப்பாசயப்பை, V. கருப்பப்பை.

*கருப்பாதானம்,(id. ஆதானம்),cérémonie payenne avant la conception,—du 4me mois de la grossesse.

கருப்பாலை,(கரும்பு,ஆலை), sucrerie, moulin à sucre, machine pour exprimer le jus des cannes à sucre.

கருப்பிக்கிறது, (கருப்பம்), conce-

*கருப்பிணம், P. கருப்பணம் [voir.

*கருப்பிணி,கருப்பினி, கருப்பிணிஸ்திரீ,(garbhini), femme enceinte:கருப்பிணியவேக்ஷணம், —யவேட்சணம்,(அவேக்ஷணம்). art des accouchemens,—de traiter les femmes en couches,métier de sage femme.

கருப்பிண்டம்,(கரு),embryon, fétus. [de canne à sucre.

கருப்பிலை, (கரும்பு,இலை), feuilles

கருப்பு,1° difficulté,cherté,disette, famine. 2° *adj. de* கரும்பு, de canne à sucre;—க்கடல் mer de sucre: —க்கட்டி jagre,jus épaissi de canne à sucre,sucre candi, mélasse ou sucre noir de palmier;—ச்சிலை,—வில் arc de canne à sucre,*i.e.* l'arc de Câmen, —du Cupidon indien;—வில்லி, —வின் (வில்) மதனன் celui qui est armé d'un arc de canne à sucre, *i.e.* Câmen. [pèce de riz,péché,action.

*கருப்புரம்,(karboura), eau,or,es-

*கருப்பூரம், 1° (karpoûra), camphre. 2° (karboûra), or,orpiment: கருப்பூரச்சலாசத்து, —ச்சிலாசத்து, —சிலை espèce de beau gypse crystallisé et folié,employé comme caustique en médecine; —தீபம் camphre allumé,—employé comme encens; —த்துளசி basilic camphré,—qui a l'odeur du camphre;—த்தைலம், —த்தயிலம் onguent camphré;— நீர் eau camphrée,sorte de remède; —ப்புல் l'herbe odoriférante andropogon;—மரம் camphrier,l'arbre dont on tire le camphre, laurus camphora;—வள்ளி la plante lavendula carnosa; —வில்வம் espèce de வில்வம் ou cratæva religiosa dont les fleurs et les feuilles sentent le camphre:—விளக்கு, V. கருப்பூரதீபம்;—வெற்றிலை bétel camphré, —qui a l'odeur de camphre.

கருப்பூர்,(கரும்பு,ஊர்), la ville de Carpour:—வழக்கு procès interminable,— ruineux, —non décidé, V. அழிவழக்கு.

கருப்பை,(கரு), matrice,sein, arrière-faix,rat noir.

கரும,*obl.de* கருமம்.

கருமகம்,(கருமம்,ka), pratique.

*கருமசம்,(karmadja), l'arbre அரசமரம், le kaliyouga,crasse, ordure, tache,faute,force,action.

*கருமம்,1° (karma), action, acte, œuvre (bonne ou mauvaise), action vertueuse, péché,observance religieuse,affaire,pratique,chose que l'on fait,ouvrage,occupation, travail, ce qu'il convient de faire, compensation. 2° (gharma), chaleur, chaude saison, été: —கட்டுப்படுகிறது, —கட்டுப்படல் pécher,un crime ne pouvoir s'expier,un mal ne pas cesser, l'exécution d'une chose être arrêtée; —முடிக்கிறது finir son ouvrage,—ce que l'on fait, accomplir ses devoirs religieux;—கரன் ouvrier, artisan, (surnom de) Yamen; —காண்டம் livre de médecine composé par Agastien, *V.* கருமபாகை; —காண்டிகர் ceux qui se sont astreints à des observances religieuses; —காரன் ouvrier,artisan, Cammâlen; —கிலகன் blanchisseur; —க்கத்தா celui qui fait une action, sujet du verbe;—க்காரகம் nom à l'accusatif et régi par un verbe; —க்கியானம் connaissance—, expérience des pratiques et cérémonies religieuses, connaissance de ses devoirs; —சண்டாளன் traitre,criminel;—சாஸ்திரம் science pratique; —சாதாக்கியம் forme de Siven où sa connaissance et son action sont égales; —சாந்தி expiation du péché; —சுத்தி expiation du péché,purification—, cessation de faute dans une action;—த்தலைவன் intendant, ministre, devin (qui prédit l'avenir); —தாதான்மியம் impression, mélange d'orgueil dans le corps; —த்துரோகம் péché d'action,trahison de fait;—த்தொலைவு éloignement du péché; —நிஷ்டன்,—நிட்டன், (நிஷ்டை), celui qui accomplit les sacrifices ou cérémonies religieuses, brame; —நிவர்த்தி expiation—,cessation du péché;—பந்தம் suite—, conséquence des actions qu'on fait;—பந்தனம் suite ou conséquence des anciennes actions; —பாகை 1re partie de chaque Vêda qui traite des cérémonies et de l'expiation des péchés;—பரிபாகம் cessation,du péché,—d'action; —பாவம் péché actuel,—d'action; —பூமி la terre,ce monde où l'on peut faire le bien et le mal, terre réputée sainte et propre à faire les cérémonies bramaniques comme le pays dit ஆரியம்,terre où l'on travaille par opposition à போகபூமி, *V.* சுடுகாடு;—பூமிக்குரிமை-சு,les 6 occupations propres de ce monde,(savoir:வரைவு mariage;தொழில் travail; métier; வித்தை étude,science; வாணிகம் commerce; உழவு agriculture; சிற்பம் architecture et mécanique); —ப்பழி trahison;—ப்பிறப்பு péché originel, naissance entachée de péché; —மூலம் l'herbe தருப்பை;—யுகம் le caliyougam ou âge de fer;—ரோகம் maladie incurable; —விடர் grotte de pénitens; —வலை filets du péché, attraits,amour du monde;—வாழி pécheur;—விதிக்காரர் devins; —விபாகம் prétendue conséquence des actions dans une naissance subséquente;—வியாதி maladie incurable par remèdes;—விருத்தி conduite pure;—வுவமம், (உவமம்), comparaison—, parabole en action;—வேதனை grande peine,—souffrance; —வொழுங்கு பெருமைக்களவு la régularité de la conduite est la mesure de la grandeur morale de chacun.

கருமா,(கரு), l'animal noir,*i.e.* le pourceau,le sanglier,l'éléphant.

*கருமாதி.(கருமம்,ஆதி), cérémonies ou sacrifices funèbres, exercices journaliers et autres cérémonies:—செய்கிறது accomplir les devoirs funèbres et autres cérémonies.

*கருமாதிகன்,(கருமாதி,ka), celui qui accomplit un devoir, —les devoirs funèbres et autres cérémonies.

*கருமாதிகாரம், (*id.* அதிகாரம்),

pouvoir d'accomplir les cérémonies religieuses, pouvoir d'agir, autorité voulue pour cela.

கருமாதிகாரன், *pl.* கருமாதிகாரர், (*id.* அதிகாரன்), gouverneur, chef, intendant,—qui assiste un roi, celui qui préside aux cérémonies, conduit une affaire, devin.

*கருமாத்துமா, (*id.* ஆத்துமா), âme pécheresse, personne active, douée d'un principe d'action, celui qui a fait une action,—une faute.

கருமாநிமிளை, (கரு, மா, *நிமிளை), *V.* கருநிமிளை.

*கருமாந்தம், கருமாந்தரம், கருமாந்திரம், கருமாந்தியம், (கருமம், அந்தம், அந்தரம், அந்தியம்), fin d'une cérémonie funèbre qui dure 16 jours, derniers devoirs, prétendu devoir du bûcher funèbre...péché, saison du labourage en août et septembre, terre labourée, fin des chaleurs, saison des pluies, *V* கருமாதி.

கருமாயம், (கரு), difficulté, chose difficile, prix excessif.

*கருமாரன், (karmâra), maréchal, artisan.

கருமாரி, (கரு), nom d'un arbre, douleurs de l'accouchement.

கருமார், 1° *pl. de* கருமான், forgerons, maréchaux. 2° (கரு), noire poitrine.

கருமானம், (கரு), temps—, ciel noir, magie, prétendu talent de préparer les கரு ou choses employées dans l'அஷ்டகருமம் ou la transmutation des métaux.

*கருமாநுஷ்டானம், கருமாநுட்டானம், கருமானுட்டானம், (கருமம், அநுஷ்டானம்), accomplissement de ses devoirs religieux, *V.* நியமநிஷ்டை.

*கருமாநுபவம், கருமானுபவம், (*id.* அநுபவம்), jouissance de ce qu'on fait, —du fruit de ses actions.

கருமான், 1° *(கருமம்), forgeron, maréchal, ouvrier en fer, artisan. 2° (கரு), cerf, daim, cerf noir, sanglier.

*கருமி, (karmi), celui qui agit, homme fidèle à ses devoirs, —religieux, pécheur.

கருமிசம், *P.* கருமசம்.

*கருமேந்திரியம், (கருமம், இந்திரியம்), organe d'action, *V. au mot* இந்திரியம்.

கருமை, le noir, la couleur noire, noirceur, obscurité, grandeur, force, valeur, poison. L'adj. est கரும், கரு, கரிய et கார்.

கரும், *adj. du préc.* noir, sombre, obscur, grand, fort, précieux: —படர் lieu élevé, hauteur; —பனை palmier sauvage; —பனசை, —பாம்பு, *V.* கருவழலை; —பித்தம் bile noire, sorte de maladie, folie, frénésie; —பிள்ளை corbeau, enfant noir: —பிறை, *V.* கருஞ்சுக்கான்; —புசம் insecte—, scarabée noir; —புலி tigre noir; —புல் palmier, herbe noire; —புள் oiseau noir, corbeau, insecte—, scarabée noir,—femelle, apis violacea; —புள்ளிக்கல் pierre à taches noires, pierre qui contient du métal; —புள்ளிதீட்டுகிறது imprimer des points noirs sur un vase blanchi pour éloigner l'effet prétendu des mauvais regards; —புறம் palmier; —புறவு, —புரு pigeon noir; —பூ nénnphar bleu; —பூமத்தை, (பூ, மத்தை), *V.* கருஊமத்தை; —பேன் taches noires qui se forment snr une toile; —பொன் métal noir, *i.e.* le fer.

கரும்பாலை, 1° (கரும்பு, ஆலை), *V.* கருப்பாலை. 2° (கரும்), nom d'un arbre.

கரும்பு, (son adj. est கருப்பு, et கருப்பம்), canne à sucre, saccharum officinarum, la 7me constellation: —முத்து perle jaune qu'on prétend sortie de la canne à sucre; —தின்னக்கூலி கேட்கலாமா peut-on demander un salaire pour manger de la canne à sucre, *i.e.* pour un bienfait reçu.

கரும்புளிக்கிறது, (கரும்), le vert-de-gris se former sur le cuivre.

கருவகம், (கரு, அகம்), matrice, lieu où se forme le fétus.

கருவங்கம், (கரு), plomb.

கருவடக்கம், (*id.* அடக்கம்), prétendu secret pour empêcher les balles de fusil de blesser.

*கருவடம், (karvata), ville entou-

rée de montagnes et de rivières, chef-lieu de 400 villes ou villages.

*கருவம், 1° (garva), *V.* கர்வம் et ses composés. 2° (kharva), un trillion. 3° *P.* கருப்பம் grossesse, embryon.

கருவரி, 1° (கரு, அரி *couleur*), obscurité. 2° (கரு, வரி), raie noire de la prunelle de l'œil, raie noire.

கருவளைச்சுக்கான், (கரு, வளை), *V.* கருஞ்சுக்கான்.

கருவா, cannellier, laurus cinnamomum; —த்தைலம் huile de cannelle: —ப்பட்டை cannelle, cinnamome.

கருவாடு, poisson sec et salé: *adj.* கருவாட்டு de poisson salé: கருவாட்டு வாலி oiseau dont la queue ressemble à celle d'un poisson, corvus balicassius. [pètre.

கருவாமுப்பு, (கரு, ஆம், உப்பு), sal-

கருவாலி, (கரு, வால்), espèce de chêne, certain oiseau à queue noire.

கருவாளி, (கரு, ஆளி), qui a l'âge de raison.

கருவி, (*de* krou *faire*), instrument, outil, arme, cotte de mailles, moyen, cause, instrument de musique, guitare, luth, violon et autres instrumens à corde, tout ce qui a rapport au luth, sens, organe des sens, faculté, réunion, assemblage, rapport, connexion, enchaînement, amour, amitié, selle de cheval, nuage: —கரணம், —கரணாதிகள் les organes des sens et les facultés intérieures; —கழலுகிறது la force se perdre, les sens s'émousser; —காண்டம், *V.* கருவிநூல்; —க்காரகம் nom au cas instrumental, *i.e.* à l'ablatif en ஆல்; —நூல் livre élémentaire, alphabet; —ப்புட்டில், —ப்பை boite à outils, fourreau d'outils etc...: —யகத்திணை principes, preuve par les causes; —யாகுபெயர் nom d'instrument donné métaphoriquement à un objet qui y a rapport. *Ex.* நாழி une mesure (de grains) et l'instrument qui la mesure. [தப்பூ.

கருவிருளை, (கரு, இருளை), *V.* கருத்

கருவிலி, (கரு, இல்), espèce de serpent.

கருவிளம், (கரு), la plante rampante et légumineuse dite காக்கணம், l'arbre ægle marmelos, pied de 2 அசைநிரை, *i.e* de 4 brèves: கருவிளங்காய் pied de 4 brèves et d'une longue; —கனி pied de 6 brèves; —தண்ணிழல் pied de 4 brèves une longue et 2 brèves; —தண்பூ pied de 4 brèves et 2 longues; கருவிளநறுநிழல் pied de 8 brèves; —நறும்பூ pied de 6 brèves et une longue. Remarquez que dans ces différens pieds, comme généralement dans tous les autres, la 2e, la 4me, la 6me et la 8me brève, fût elle longue de sa nature, est comptée pour brève, dès que précédée d'une brève elle forme avec elle un நிரையசை. Tous ces mots aussi pourraient avoir la signification que donne leur étymologie. [காக்கணம்.

கருவிளை, (*id.*), la plante rampante

கருவுளமைப்பு, (*id.* உள், அமைப்பு), destinées prétendues de l'enfant conçu. Les Indous en comptent six, savoir: பேறு gain; இழவு perte; இன்பம் plaisir, santé et prospérité; பிணி maladie et calamité; மூப்பு vieillesse; சாக்காடு genre de mort.

கருவூர், (கரு, வூர்), Caroûr, ville du roi சேரன்.

கருவூலம், (கரு), *P.* கருகூலம்.

கருவை, (*id.*), paille de வரகு, Carouvei, nom d'une ville.

கருளை, 1° *P.* கரளை. 2° *acc. de*

கருள், (கரு), couleur noire, ténèbres, obscurité, bon—, bel habillement.

*கருணிகசன்னி, (karna *oreille*, ika), surdité nerveuse, espèce de convulsion. [le ou femelle).

*கரேணு, (karênou), éléphant (mâ-

கரை, 1° bord, limite, borne, terme, fin, rivage, rive, côté, voisinage, sort, parole, digue, partage—, division des terres (de chaque bourg), asile, port, salut (de l'âme), chaleur, vapeur causée par la chaleur, mirage. 2° *imp. et part. de* கரைகிறது *et de* கரைக்கிறது; —கடக்கிறது

passer les bornes, se déborder; —கடந்த démesuré, immense, sans bornes, qui passe les bornes; —கடந்தவெள்ளம் torrent débordé, inondation; —கட்டுப்பட்டாடை toile de soie avec bordure de couleur à l'usage des femmes; —கண்டவன் homme expérimenté, habile dans les affaires; —கன்று, —குட்டி avorton, avortement; —காண்கிறது voir l'extrémité, —les bornes; —காணாத dont on ne voit pas les bornes, immense; —காணாப்பேரொளி la splendeur immense et infinie, *i. e.* Dieu; —க்கல்லோலம் éponge; —க்காரன் un des propriétaires (d'un village); —க்காற்று vent de terre, —du rivage; —சிலை, *V.* இந்துப்பு; —சேருகிறது (un navire etc...) arriver au port, —à la rade, aborder; —துறை port, lieu de débarquement, abord; —நெருங்கஓடுகிறது côtoyer le rivage; —படுகிறது, —படுதல் débarquer, aborder, toucher (à terre), être divisé en lots; —படுத்துகிறது diviser par lots; —பிடிக்கிறது aborder, arriver au rivage, —au port, —à la rade; —புரட்டுகிறது, —புரளுகிறது se déborder, inonder le rivage; —போடுகிறது tirer au sort, partager—, distribuer des pièces de terre, élever une chaussée —une digue autour d'un champ ou d'un étang; —ப்பாதை route le long du rivage; —ப்போக்கு rivage, bord du rivage, voie de terre, chose basse et vile; —போக்குமனிதன், *V.* அநுலோமன்; —ப்போர் combat sur le rivage, —de terre; —யடுக்கிறது s'approcher du rivage, aborder; —யடைகிறது arriver au port, aborder, prendre terre; —யரிக்குமணல் sable noir; —யாளன், *V.* கரைக்காரன்; —யிடுகிறது assigner une portion de terre à cultiver; —யேறுகிறது aborder au rivage, débarquer, se sauver, arriver au port du salut, faire son salut, (une pauvre fille) être établie, avoir recours à, faire appel; —யேற்றம் débarquement, salut, salut éternel; —யேற்றுகிறது sauver, débarquer, mettre à terre, tirer sur le rivage, établir (une pauvre fille; —யோட்டு action de côtoyer le rivage; —யோரம் bord de la mer, —யோரமாய் —யோரத்திற்போகிறது côtoyer—, suivre le rivage; —வலை filet qu'on tire sur le rivage; —வலைக்காரர் caste de pêcheurs, sorte de pêcheurs; —வழி route par terre, —le long du rivage, —le long du bord de la mer; —வழித்தீர்வை douane de terre; —வழித்தீர்வைச்சாவடி maison—, lieu où l'on paie la douane de terre; —வாடை vent du nord-ouest; —வீதம் *ou* கரைக்கேற்றபங்கு, கரைக்கேற்றவீதம், கரைக்கொத்தவிழுக்காடு, (ஏற்ற, ஒத்த), portion de terre accordée —échue à chacun dans un village; அக்கரை l'autre côté—, le côté opposé (d'une rivière etc...), அக்கரைபடுகிறது atteindre l'autre bord.

கரைகிறது, ரைந்தேன், ரைவேன், ரை, ரைய, 1° *v. a.* appeler, parler, dire, crier, faire du bruit. 2° *v. n. de* கரைக்கிறது, avoir pitié, pleurer sur, s'attendrir, s'amollir, mûrir trop, se gâter, être défiguré. 3° *ou* கரைந்துபோகிறது, se dissoudre, se fondre, se liquéfier, se délayer, se dégrader, s'ébouler, (une digue, un mur) être dégradé, —emporté par les eaux, languir, dépérir: கனமழைபெய்ததினாலேசுவரெல்லாங் கரைந்துபோயிற்று un forte pluie étant tombée tout le mur en a été trempé et s'est éboulé: மகன்பட்டதைக்கண்டுதேவமாதாமனங்கரைந்துநொந்தாள் à la vue des souffrances de son fils la Mère de Dieu en fut accablée de douleur et son âme tout attendrie.

கரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, *v. a. de* கரைகிறது, *et* கரைத்துப்போடுகிறது, dissoudre, fondre, liquéfier, délayer, attendrir, parler d'une manière inarticulée.

கரைச்சல், *n. v. de* கரைக்கிறது, compassion, tendresse, onction, cri, pleurs, fonte, liquéfaction.

கரைஞ்ச, *P.* கரைந்த.

கரைஞ்சான்,l'arbre அகில்.

கரைதல்,*n.v.de* கரைகிறது. dissolution,fonte, liquéfaction, éboulement,amollissement, défigurement, détérioration, appel,cri, grand cri, bruit,compassion, pleurs, discours, parole.

கரைத்தல், *n.v. de* கரைக்கிறது, bruit,son des paroles,son inarticulé, liquéfaction,fusion,fonte.

கரைந்த,*part.de* கரைகிறது.

கரைப்பான்,*P.*கரப்பான்.

கரையல்,*n.v.de* கரைகிறது,ce qui est ou sera dissous, fondu, délayé, maturité.‖ *V.* கரைதல்.

கரையான்,(கரை), homme d'une caste de pêcheurs, habitant du bord de la mer,batelier.

கரைவு, *V.* கரைதல்.

*கரோடி,(karôti), suture du crâne,guirlande pour le sommet de la tête.

*கரோடிகை,(கரோடி, kâ), guirlande,—qu'on met en bandoulière, —pour le sommet de la tête,âne.

*கரோருகம், (கரம்,உருகம்), ongles des doigts.

*கர்க்கம், கர்க்கடம், கர்க்கடகம், (karka, karkata, karkataka), crabe, écrevisse,le signe du Cancer.

*கர்க்கிச்சா,(karki *le Cancer*),équation parallactique de l'orbite pour 6 signes à partir du Cancer, quand il s'agit des planètes supérieures;quant aux inférieures c'est l'équation de l'élongation pour les 6 mêmes signes,ou équation pour changer la longitude, héliocentrique en longitude géocentrique.

கர்ச்சிக்கிறது,சித்தேன்,சிப்பேன், சி,சிக்க,*v.n.*(கர்ச்சிதம்), rugir, tonner,résonner,retentir au loin, rendre un bruit sourd et terrible: மேகங்கர்ச்சிக்கின்றது il tonne.

*கர்ச்சிதம்,(gardjita), éléphant en rut, retentissement, bruit sourd et terrible, roulement d'un tonnerre lointain,fureur guerrière.‖*ou*

கர்ச்சிப்பு,கர்ச்சித்தல்,*n.v.de* கர்ச்சிக்கிறது,bruit du tonnerre, rugissement.

*கர்ச்சூரம்,(kartchoûra), l'arbrisseau கழற்கொடி guilandina, dattier.

கர்ணு,instrument de musique.

*கர்த்தபம்,(garddabha),âne.

*கர்த்தன்,கர்த்தா,*pl.*கர்த்தர், கர்த்தாக்கள், (kartâ), créateur, faiseur, agent,auteur,seigneur,Dieu, le Dieu suprême, le Créateur, (les payens l'appliquent à) Brama, Ṣiven,Arouguen,propriétaire, possesseur, maitre,chef,celui qui conduit,directeur, nominatif ou sujet du verbe: கர்த்தத்துரோகம் crime de haute trahison,—de lèse-majesté:—த்துரோகி coupable de haute trahison;—த்துவம் souveraineté,seigneurie,domination,autorité,droit de supériorité; தகப்பன்தேடக்கர்த்தன்பிள்ளையழிக்கக்கர்த்தன் le père amasse et le fils dissipe;வெட்டவிடக்கர்த்தன் despote,monarque absolu.

*கர்த்திரி,(kartri).*f.de* கர்த்தன்.

*கர்த்திரு,(kartrou), agent.‖ *V.* கர்த்தன்.

*கர்ப்பம், (garbha), et ses composés, *V.*கருப்பம் 1° et ses composés.

*கர்ப்பூரம் et ses composés, *V.* கருப்பூரம் et ses composés.

*கர்மம் et ses composés, *V.* கருமம்....

*கர்வடம், *V.*கருவடம்.

*கர்வம்,1° (garva), orgueil, arrogance,colère,haine. 2° (kharva), un trillion: கர்வநடை démarche arrogante,orgueilleuse,impérieuse; கர்வமாயிருக்கிறது,*ou*

கர்விக்கிறது,வித்தேன்,விப்பேன், வி,விக்க,*v.n.*(கர்வம்), s'enorgueillir, être fier, arrogant, orgueilleux, insolent, hautain, faire le fier etc... s'obstiner.

*கர்விதன், (கர்வம், ita), un orgueilleux,—arrogant, insolent.

கர்வாவி, கர்வாவிமரம், *ou* கர்வாவியுமரம் espèce de chêne.

*கர்னம்,*ou* கன்னம்,(karna),oreille: கர்னகுப்பிசன்னி sorte de mal d'oreille;—மூலம் le bout de l'oreille. *V.* les autres composés au mot கன்னம்.

*கர்னன்,(*id.*),Carnen,roi d'Angadèsam, fils du soleil et de குந்தி avant son mariage avec le roi Pandou et par conséquent frère ainé par sa mère des பாண்டுவர்.

*கர்ணிகசன்னி, (கர்ணம்,ika),surdité nerveuse.

*கலகம்,(kalaha),tumulte,trouble, vacarme,grand bruit,sédition,révolte,rébellion,guerre,combat,violence (sans armes meurtrières), persécution,désordre,l'oiseau dit கலகக்குருவி: —பண்ணுகிறது faire du tumulte, —une émeute,se révolter, persécuter:—ஆயிருக்கிறது,—ஆய்க்கிடக்கிறது être en sédition, en émeute,en trouble, en désordre, en état de révolte;கலகக்காரன், persécuteur, *ou* —ப்பிரியன்,*V.* கலகன்;—வாயன், (வாய்), disputeur, querelleur, braillard, séditieux; —வாய்க்குருவி certain oiseau.

கலகலக்கிறது, லத்தேன், லப்பேன்,ல,லக்க,*v.n.et* கலகலத்தல்,*n.v.*(கலகலம்), faire *calacala*, —du bruit, gazouiller,tinter,résonner (se dit du bruit des feuilles, des grelots et des sonnettes), parler beaucoup, être très-chaud.

*கலகலம்,1° (kalakala),bruit confus,murmure, bourdonnement, ramage, gazouillement (des oiseaux etc...), tintement. 2° (கலம்,கலம்). boite à bijoux.

கலகவென்கிறது, கலகவெனல்,*V.* கலகலக்கிறது, கலகலவென்று *ou* கலகலென்றுசத்திக்கிறது faire *calacala*, tinter, résonner.

கலகன்,(கலகம்), rebelle,séditieux, perturbateur, turbulent,amateur du trouble.

கலகிக்கிறது,கித்தேன், கிப்பேன், கி,கிக்க,*v.n.* (கலகம்), être en trouble,en persécution,faire du tumulte,une émeute,—une sédition.

கலக்கடி,(கலக்கு,அடி),*ou*

கலக்கம், *n. v. de* கலக்குகிறது, trouble, confusion, désordre, sédition,embrouillement,mélange,trouble d'esprit,défaut de clarté, affliction,grand bruit, clameur, crainte: —ஆயிருக்கிறது, —உற்றிருக்கிறது être troublé,confus, embarrassé, inquiet,en désordre, mélangé;—ஆய்ப்பேசுகிறது parler indistinctement, d'une manière confuse;—கொண்டிருக்கிறது être troublé,triste,inquiet, en confusion,en émeute.

கலக்கல்,*n.v.de* கலக்குகிறது,*et de*

கலக்கிறது,லந்தேன்,லப்பேன்,ல, லக்க,*v.a.et n.*mêler,mélanger,joindre,unir,s'unir,s'accoupler: கலந்துபோடுகிறது mêler;—கலந்துபோகிறது se mêler,se mélanger,s'unir, se réconcilier, s'accoupler, se mêler dans le combat.

கலக்கு, action de troubler, *n. v. imp.et part.de*

கலக்குகிறது,*sync.*கலக்கிறது, க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க, *v.a.de* கலங்குகிறது *et* கலக்குதல், *n.v.* troubler,déranger, déconcerter, inquiéter,vexer,tourmenter, soulever, révolter.

கலங்கடிக்கிறது,*v.c.* கலங்கடித்தல்,*et* கலங்கடிக்குதல்,*n.v.* (கலங்க,அடிக்கிறது), troubler,inquiéter,mettre en déroute,—en désordre.

கலங்கல், *n.v. de* கலங்குகிறது, trouble, confusion, perplexité, pleurs, crainte, écluse,endroit d'où l'eau jaillit, *ou*

கலங்கனீர்,(கலங்கல்,நீர்),eau trouble, —bourbeuse.

கலங்கா,கலங்காத,*part.nég.de* கலங்குகிறது, qui ne se trouble pas,intrépide,clair: கலங்காதவீரன் héros intrépide,indompté; கலங்காவரிச்சு perches liées en travers sur un toit de distance en distance pour maintenir les autres.

கலங்கிய,கலங்கின,*part.parf.de*

கலங்குகிறது,*sync.*கலங்கிறது, கினேன்,குவேன்,கு,க,*v.n.de* கலக்குகிறது,*et* கலங்கிப்போகிறது,—யிருக்கிறது.se troubler, se déconcerter,être troublé,effrayé,inquiet, déconcerté, vexé,affligé,ne savoir que faire, être trouble,craindre,pleurer.

கலங்குதல்,*V.*கலங்கல்

கலங்கொம்பு,(கலை,அம்,கொம்பு), cornes de cerf.

*கலசம்,(kalasa), cruche,cruchon, pot de terre,petit vase de terre,pot à l'eau,vase,lait,pot de lait, mamelle: கலசப்பானை crachoir, petite cruche,ensensoir;—முனி le sage Agastien,(qu'on dit né dans une cruche).

கலசர்,(கலசம்),ceux qui vendent du lait,les bergers,ou pâtres.

கலசி, V. கலசம்:—சுதன் le fils de la cruche.*i.e.*Agastien.

கலடு,(கல்,அடு),terrain pierreux.

கலணை, selle (de cheval): —வார் sangle;—க்கரடு pommeau de selle.

*கலதம்,(khalati), V. சொட்டைத்தலை.

*கலதி,(khalati *chauve*), la prétendue déesse chauve,—de la misère,*i.e.*மூதேவி.

*கலதை, (khalatâ *méchanceté*), 1° V. கலதி. 2° trouble,confusion.

கலத்தல்,*n.v. de* கலக்கிறது, mélange,copulation,son inarticulé.

கலந்த.*part parf. de* கலக்கிறது, mêlé,uni, joint, accouplé: கலந்தவன், கலந்தான், ami intime.

கலந்தருநர்,(கலம்,தருகிறது, நர்), potiers,orfèvres.

கலந்தார்,*n.app.*3me *pers.pl.ou honorifique de* கலக்கிறது, ceux qui sont —,ils sont mèles, unis etc...

கலந்து.*gér.de* கலக்கிறது.

கலந்தை,1° grandeur. 2° *P.* கலந்தாய்,tu as mêlé....

கலபம்,*P.*கலாபம்,queue de paon

கலப்பத்து, கலப்பற்று, (calfat, *français*),voie d'eau dans un navire, calfatage: —க்காரன் calfat, calfateur:—ப்பார்க்கிறது,—அடிக்கிறது calfater,boucher les voies d'eau.

கலப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க,*v.caus.de* கலக்கிறது.faire mêler,—unir,etc...

கலப்பு,*n.v.de* கலக்கிறது, mélange, alliage, copulation: கலப்பிடம், (இடம்),mélange,alliage,lieu du mélange:கலப்பில்லாத pur,sans mélange, sans altération.

கலப்பை,charrue, partie de charrue et ce qui y a rapport, instrument:—க்கிழங்கு la plante கார்த்திகைக்கிழங்கு; —ச்சக்கிரம் roue de charrue,roue qui sert à l'ajuster;—ப்படை pièce de la charrue qui tient le soc,c'est l'arme de பலதேவன்; —ப்படையோன் celui est armé d'une telle pièce,*i.e.*Paladèven;—யுறுப்பு partie de charrue,la charrue indienne en compte 4,savoir: கொழு le soc;மேழி le manche *ou* mancheron;ஏர்க்கால் le timon; நுகத்தடி le joug.

*கலமம்,(kalama), roseau à écrire,calamus.

கலமர்,(கலம் *luth*, மன் *roi*),chanteurs.

கலம்,1° bijou, joyau, plat, vase, bassin, tasse, vase de terre, —de bronze,écuelle,plat à manger,vaisseau,navire,arme,instrument, espèce de boisseau contenant 12 maracals,sa marque est ௬,s'il est suivi d'une fraction on dit கலனே,‖ V. கலன். 2° *(khala *inférieur*), la 27me et dernière constellation. 3°(gala).luth, guitare,violon. 4° *adj.de* கலை cerf: அருங்கலம் joyau rare,—de prix, V. அருங்கலம்.

கலம்பகம்,(கலக்கிறது), mélange. trouble, composition de différentes substances odoriférantes, guerre, mortier (à bâtir), mélanges,miscellanées, le 4me des பிரபந்தம், pièce de poésie où presque toutes sortes de versifications s'entremêlent: கலம்பகமாலை le 18me des பிரபந்தம், pièce de poésie où s'entremêlent diverses sortes de versifications, mais moins que dans le கலம்பகம்.

கலம்பம்,espèce d'arsenic naturel.

*கலயம், *P.*கலசம்:கலயத்திறுதடு le bord du pot.—de la cruche.

*கலர், *pl.* (khala), gens vils,bas peuple.

*கலவகம்,(khala *bas*, வகம் *monture*),corbeau,monture d'ஈசானன்.

கலவடை, (கலம், அடை), bouche d'un pot cassé placée sur un mortier à piler le riz pour empêcher qu'il ne se disperse,base —,pied —, place

d'un vase, petit creux—, bourlet pour placer un vase rond par le bas et empêcher qu'il ne se renverse.

கலவரம்,perplexité, trouble, embarras,confusion:—கொள்ளுகிறது, —ஆகிறது,*ou*

கலவரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,*v.n.*கலவரித்தல்,*n.v. et* கலவரித்திருக்கிறது,(கலவரம்), se troubler, être irrésolu,confus,dans l'embarras

கலவர்,(கலம்,வன்),guerriers,marins,nautonniers.

கலவல்,*n.v.de* கலவுகிறது, mélange,copulation,son inarticulé.

கலவன், (கலக்கிறது), ce qui est mêlé. [tuile cassée.

கலவாங்கட்டி,(கலம்,ஆம்,கட்டி), கலவாசு.sorte d'explosion.

கலவாய்,espèce de poisson,|| *V.*கலவாசு.

கலவி, *n.v.de* கலக்கிறது, accouplement,coït,union:கலவியிற்களித்தல் plaisir lascif,partie de l'அகப்பொருள் qui en traite. [டை.

கலவிடை;(கலம்,இடை), *V.* கலவ

கலவுகிறது, வினேன்,வுவேன்,வு, வ,*v.a.*கலவுதல்,*n.v.*(கலக்கிறது),mêler,mélanger, remuer le grain qui sèche.

கலவை,*n.v.de* கலக்கிறது,mélange,mortier,mélange de chaux et de sable,substance broyée avec un peu d'eau,une des 4 sortes de compositions ou mélanges de parfums, onguent odoriférant, boue: —க்கீரை mélange de divers légumes; —ச்சேறு onguent odoriférant,mélange de parfums,mortier.

கலவோடு, (கலம், ஓடு), *gén.* கலவோட்டின், morceau de pot cassé, tesson.

*கலனம்,*P.* ஸ்கலனம், émission, effusion,flux de sang,menstrues immoderées.

கலனை,1° charrue,tout ce qui fait partie—, partie d'une charrue, ce qui y a rapport.2° *acc.de*

கலன்,*P.*கலம்,bijou,vase, navire, luth,guitare,dispute, débat, procès, réclamation, prétension,instrumens de sacrifice surtout de l'Omam,espèce de boisseau contenant 12 maracals et dont la marque est கள,s'il est suivi d'une fraction on ajoute ஏ à la fin de கலன்: இருகலனேகுறுணி, (உளங்).2 boisseaux et un maracal;கலனைத்தீர்த்துத்தருகிறது convenir d'un calam et le donner, indemniser; இதற்குயாதொரு கலனுமில்லை à ceci il n'y a point de réclamation;கலன்கழிமடந்தை femme dépouillée de bijoux,*i.e.*veuve.

கலாங்கம்,கலாங்கன், கலாங்சழி, கலாங்கனி, arsenic naturel dit துத்தபாஷாணம். [kâ),avant-bras.

*கலாசி, கலாசிகை, (kalâtchi,—

கலாசு, (classis,*latin*),navire, flotte:—க்காரன் marin, matelot, nautonnier,dresseur de tente.

*கலாதன்,(kalâda),orfèvre.

கலாதி,vacarme,clameur, mélange,désordre,trouble,tumulte, émeute,persécution:—பண்ணுகிறது faire du trouble,du tumulte, se soulever.

*கலாநிதி,(கலை,நிதி), la lune,l'astre dont le disque se divise en doigts dits கலை. [cou d'un éléphant.

*கலாபகம், (kalâpaka), corde du

*கலாபம்,(kalâpa),sédition, révolte,mutinerie,tumulte, trouble, persécution ,clameur,ceinture, —de 16 cordons garnis de grelots à l'usage des femmes, autre ceinture garnie de bijoux ou d'un cordon de grelots, ceinture d'or *ou* d'argent, collier au moins de 4 cordons ou fils garnis de grains (d'or etc...), guirlande de joyaux, paon (le mâle), queue de paon, ombrelle de plumes de paon, carquois, lune,mélange: கலாபக்காரன் mutin,séditieux,persécuteur;கலாபப்பட்டிருக்கிறது être en état de révolte,de guerre.

கலாபணை,(கலாபம்), *V.*கலாபம்.

*கலாபி,(கலாபம்), paon (lemâle), plume de paon.

கலாபிக்கிறது,பித்தேன்,பிப்பேன், பி,பிக்க,*v.n.*கலாபித்தல்,*n.v.et* கலாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது, (கலாப

ம்), se révolter, être en état de révolte,de guerre,causer des troubles.

*கலாபிருது, (kalâbhrout), Cammalen,artisan,ouvrier,lune.

கலாபினை, P. கலாபனை.

கலாப்பிக்கிறது,ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க,v.a. (கலக்கிறது), mêler,faire mélanger.

*கலாபூரணன்,(கலை),lune,la pleine lune,*litt.*celle qui a tous les கலை ou doigts.

கலாமயம்,(கலை),imitation,imagination.

கலாம், sévérité, cruauté, colère, emportement,bouderie,dégoût feint

கலாம்பூரம்,espèce de remède.

*கலாவதி,(கலை, vati),lune.

*கலாவல்லபன், (கலை,வல்லபன்), homme habile à connaître les phases de la lune.

கலாவல்,mélange,mixtion,*n.v.de* கலாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு,வ,*v.a.et* கலாவுதல்,*n.v.* P.கலவுகிறது,mêler,mélanger.

கலானம், troupe de guerriers,—de combattans.

*கலி, (kali), 1° pauvreté, misère, bassesse, malheur, perte, combat, guerre,dissension, flèches, Saturne, démon,ennemi,bruit,son, mer,tromperie,force,espèce de vers dit கலிப்பா,bouton de fleurs: V. கலியுகம். 2° *imp. et part. de* கலிக்கிறது; —தீர்த்தான் celui qui met fin à la misère, qui a sauvé du malheur; கலிக்குப்புதுமையானகாரியமாயிருக்கின்றது c'est une chose nouvelle ou une merveille pour le caliyougam ou l'âge de fer.

கலிகம்,espèce d'arsenic naturel.

*கலிகாலம்,(கலி), V. கலியுகம்.

*கலிகை,(*id.*ka), jeune bouton de fleurs, l'arbrisseau நாகமல்லிகை justicia.

கலிக்கம்,espèce de collyre, de remède très-piquant qu'on applique aux yeux:—போடுகிறது, —இடுகிறது appliquer ce remède.

கலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி,லிக்க,*v.n.*être élevé,s'élever,croitre, pousser, bourgeonner, se couvrir de feuillage, abonder,résonner, faire du bruit,vomir, dégoutter,filtrer, se fendre.

*கலிங்கம்,(kalinga),le pays Calinga sur la côte Coromandel, de Madras à Cattack, langue de ce pays, alouette,passereau,la plante வெட்பாலை,toile,habit,cheval,poire, V. கலிக்கம்:கலிங்கத்துப்பரணி poëme sur le roi du சோழதேசம்.

கலிங்கு,digue de pierre,écluse,—par laquelle s'écoulent les eaux surabondantes d'un étang.

கலிசம்,l'arbre வன்னி.

கலிச்சி, fille née avec un autre enfant jumeau, *f.de* கலியன்.

*கலிதம்,1° (kalita), addition, accord, consentement, combinaison, mélange. 2° P. ஸ்கலிதம்,écoulement, flux de sang,menstrues immodérées

கலிதி,poivrier, plante qui donne le poivre.

கலித்தல்,*n.v.de* கலிக்கிறது, élévation, abondance, accroissement, croissance,germination, bruit, clameur, pompe, vomissement, fente, écoulement, filtration.

கலித்தளை, (கலி), connexion des pieds propre au கலிப்பா. Elle consiste en ce qu'après les pieds terminés en விளம்,காய் *ou* பூ le pied suivant commence par une double brève ou நிரை.

கலித்தாழிசை,(கலி),espèce de தாழிசை ou combinaison de deux ou plusieurs vers dont le dernier est plus long que les autres. Cette combinaison peut être d'une strophe ou de 3 sur le même sujet.

*கலித்துருமம்,(*id.*), l'arbre தான்றி.

கலித்துறை,(*id.*),strophe de 4 vers qui ont chacun 5 pieds.

கலித்தொகை,(*id.*), nom d'un livre.

கலிபணம், (*id.*), fanon de la valeur de 10 sous.

கலிபிலி, கலிப்பிலி, { trouble,émeute, alarme,tumulte, vacarme, opposition; —யாக்குகிறது, —பண்ணுகிறது causer du trouble, du tumulte ou une querelle.

கலிப்பா, (கலி), espéce de strophe dont les vers ont 4 pieds chacun, et qui suit des règles particulières expliquées dans les grammaires.

கலிப்பு, *n.v. de* கலிக்கிறது, hauteur, son, bruit, abondance, vomissement, fente, laiton ou fer blanc, mélange de cuivre et de pierre calaminaire:—மலை montagne de laiton.

கலிமா, requête *ou* prière des musulmans. [du kaliyougam.

*கலியத்தம், (கலி, அத்தம்), l'année

கலியர், (*id.* அன்), guerriers, pauvres, gens malheureux. ‖ *pl. de*

*கலியன், (*id.*) garçon né avec un autre enfant, jumeau, homme—, chef du kaliyouga, Saturne.

*கலியாணம், (kalyâna), mariage, noces, bonne fortune, bonheur, prospérité, joie, or: —பண்ணுகிறது,—முடிக்கிறது,—முடித்துக்கொள்ளுகிறது se marier; கலியாணக்காரன் homme marié; —க்காரி femme mariée;—க்கால் branche d'arbre—, pieu que les Indiens plantent près de la porte de la maison où ils doivent célébrer un mariage, à l'endroit où ils élèvent ensuite le pandel; —க்கிரதம் remède de jus de citrouille, de beurre etc...;—க்கோலம் procession nuptiale,—de noces, habits de noces, *ou*—ச்சம்பிரமம் pompe nuptiale, —ப்பூசுணி, *V.* கூஷ்மாண்டம்; —ப்பொருத்தம், *V.* மணப்பொருத்தம்;—மண்டபம் salle de noces, lieu où l'on célèbre un mariage; —முருக்கு l'arbre முருக்கு, erythrina indica, dont les gentils attachent une branche avec l'அரசாணி au pilier du milieu du pandel du mariage;—வாழ்த்து félicitation —, bons souhaits —, compliment de noces.

*கலியாணஸ்தன், (கலியாணம்), homme marié. [—heureux.

*கலியாணன், (*id.*), homme marié,

*கலியாணி, (*id.*), sorte d'air, un des 42 airs modernes qui convient au soir et au விருத்தம், être heureux, chose de bon augure, Parvadi *ou* Oumei: பஞ்ச—, cheval qui a les 5 choses de bon augure, selon les gentils, *i.e.* qui a les 4 pieds et le front blancs.

*கலியுகம், (கலி), le kaliyougam, le 4e et dernier âge du monde des Indous, âge de fer *ou* de misère, qui, selon eux, doit durer 432000 ans, et a commencé 3101 ans avant J.C. ce qui correspond au temps du déluge, calculé d'après la chronologie des Septante.

கலிவிராயன், கலிவிராய், espèce de riz moyen plus gros que le சொரிகுரும்பை. [vers de 4 pieds chacun.

கலிவிருத்தம், (கலி), strophe de 4

கலிவெண்பா, (*id.*), espèce de வெண்பா qui suit certaines règles particulières.

*கலினம், (khalina), mors de bride, bride: கலினப்புரவி cheval bridé.

கலினி, veuve, poivrier, plante qui donne le poivre long. ‖ *V.* இடாகினி.

கலினை, (கலினி), veuve, poivre,

கலின்கலினென்கிறது, கலின்கலினெனல், கலீரிடுகிறது, கலீரிடுதல், கலீரென்கிறது, கலீரெனல், கலீல்கலீலென்கிறது, கலீல்கலீலெனல், (கலின்கலின், கலீர், கலீல்கலீல், *son imitatif comme drelindindin*), faire *calin calin* etc..., faire du bruit, retentir, résonner, tinter: கலீல்கலீலென்று நடக்கிறது faire *calilcalil ou dindin* en marchant.

கலீகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, (கலை), réduire en minutes.

கலுகுலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன், லு, லுக்க, *v.n.* குலுகுலுத்தல், *n.v.* (கலுகுலு *son imitatif*), plusieurs petits sons—, plusieurs choses résonner ensemble.

கலுகுலுப்பு, *n.v. du préc.* bruit réuni de plusieurs choses,—de plusieurs sons faibles.

கலுக்குப்பிலுக்கு, (*son imitatif*), bruit des bijoux, pompe, magnificence. [trouble, péché.

*கலுடம், கலுஷம், (kaloucha), eau

கலுமொலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன், லு, லுக்க, கலுமொலென்கிறது, *v.n. et* கலுமொலுத்தல், கலு

டுகா

மொலெனல், *n.v.* (கலுமொலு *son imitatif*), résonner, faire du bruit, faire *caloumolou*.

கலுவடம்,(கலி, வடம்), bouton de fleur.

கலுவம், *P*.கல்வம்.

கலுழம், *P*.கலுடம், eau trouble.

கலுழன், le faucon கருடன்: கலுழக்கல், *V*. கருடக்கல்.

கலுழி, (கலுழம்), eau trouble, ruisseau dont la source est dans une forêt.

*கலுழிதம்,(kalouchita),être trouble.

கலுழ்தல், (கலுழம்), pleurs, trouble, perturbation, effusion, pleurer, se troubler, se répandre.

கலேர்,(*son imitatif*), calêr.

கலேல், 1° *V*.கலேர், 2° *imp.nég. de* கற்கிறது, n'apprends pas.

*கலை, 1° (kalâ), phase, doigt ou seizième du diamètre de la lune, minute de degré, durée de 30 காட்டை, environ 8 secondes, part, portion, art, science, système. On en compte 64, *V*. கலைக்கியானம். 2° ceinture de femme, autre ornement composé de différentes espèces de grains enfilés et que les femmes portent en guise de ceinture, mâle, le mâle des animaux, daim, cerf, singe, babouin, requin, baleine, le signe du Capricorne, toile, habit, l'arbre காஞ்சி, cœur d'arbre, branche d'arbre, splendeur, éclat, clarté, souffle divin, narine, respiration, partie de la respiration, respiration par une narine (par la gauche se dit இடகலை ou சந்திரகலை: par la droite பிங்கலை ou சூரியகலை), vers de strophe de 8 pieds du genre de poésie dit வண்ணம், force. 3° *imp. et part. de* கலைகிறது *et de* கலைக்கிறது: கலைகுறைகிறது, —குறைதல் s'affaiblir, la force—, la science diminuer; கலைக்கோட்டுமொமுனி,(கோடு), célèbre pénitent qui avait, dit-on, des cornes de cerf;—ஞானம், *V*. கலைக்கியானம்;—நாதன் le maître des sciences, Arouguen;—நாயகன் le maître des sciences, Bouddha ou புத்தன்; —மகள், —மடந்தை la fille des sciences, ou la fille savante, Saratchouvadi ou சரசுவதி;—மலைவு confusion dans la science, désordre dans les idées;—மான் cerf, daim, *V*. சரசுவதி; —உடுக்கிறது s'habiller; —யுணர்த்துவோன், —யுணர்புலவன் le docteur des sciences, le savant dans les sciences. Coumaren ou குமரன்; —யூர்தி,(ஊர்தி), *V*. கலையானத்தி; —யேறுகிறது,(ஏறுகிறது), croître, prendre figure, se former, le souffle divin —, l'effet des formules magiques s'insinuer;—யேற்றுகிறது donner une figure, former, insinuer—, faire entrer le souffle divin,—l'effet des formules magiques;—வல்லோர் les savans, les poëtes.

கலைகிறது, லைந்தேன், லைவேன், லை, லைய, *v.n.et* கலைந்துபோகிறது, (குலைகிறது), se déranger, se dissoudre, se dissiper, se disperser, se retirer en désordre, être dissous, rompu, dissuadé, aliéné, détourné, dispersé: கலையப்பண்ணுகிறது, கலைவிக்கிறது, *V*. கலைக்கிறது.

கலைக்கியானம், (கலை), art, système, science. Les Indous en comptent 64 savoir: அக்ஷரவிலக்கணம் la lecture, l'art de lire, la connaissance des lettres, de l'épellation, de l'orthographe et de la manière de lire; இலிகிதம் l'écriture, l'art d'écrire, la calligraphie; கணிதம் l'arithmétique, l'art de compter; வேதம் les Vêdas, la connaissance des livres réputés sacrés. 5° புராணம் les Pouranas, la connaissance des Pouranas, ouvrages qui contiennent l'ensemble de la théologie indoue et l'histoire fabuleuse de ses faux dieux; வியாகரணம் la grammaire; நீதிசாஸ்திரம் la jurisprudence; சோதிடசாஸ்திரம் l'astronomie et l'astrologie; தர்மசாஸ்திரம் code des lois, la connaissance des lois indoues. 10° யோகசாஸ்திரம் règles de méditation des yoguis indous; மந்திரசாஸ்திரம் la connaissance des prières et hymnes liturgiques des Indous, qui font la 1re partie des Vêdas, s'a-

dressent à différentes divinités et sont usitées dans leurs divers sacrifices et circonstances semblables; சகுனசாஸ்திரம் la science des augures; சிற்பசாஸ்திரம் l'architecture et la mécanique; வைத்தியசாஸ்திரம் la médecine. 15° உருவசாஸ்திரம் la physiognomonie *ou* métoposcopie et la chiromancie *ou* l'art de connaître le caractère et de pronostiquer les aventures de quelqu'un à l'inspection des traits de son visage et de sa main; இதிகாசம் histoire, surtout l'histoire fabuleuse des héros; காவியம் les poëmes épiques et la poésie; அலங்காரம் science des figures de rhétorique; மதுரபாடனம் l'éloquence. 20° நாடகம் l'art dramatique; நிருத்தம் la danse ou l'art de danser; சத்தப்பிரமம் science des sons ou des règles pour la modification des sons; வீணை l'art de jouer du luth; வேணு l'art de jouer de la flûte. 25° மிருதங்கம் l'art de battre le tambour; தாளம் l'art de battre des cymbales; அஸ்திரபரிக்ஷை art de lancer des flèches; கனகபரிக்ஷை art d'éprouver et de connaître l'or; இரதபரிக்ஷை l'art de conduire un char. 30° கசபரிக்ஷை la connaissance des différentes marques des éléphans; அசுவபரிக்ஷை la connaissance des différentes marques des chevaux; இரத்தினபரிக்ஷை la connaissance des pierr[illegible]s ou l'art de les examiner et de [illegible] choisir; பூபரிக்ஷை la connaissance des divers terrains; சங்கிராமவிலக்கணம் l'art et la tactique militaires. 35° மல்லயுத்தம் l'art de la lutte, l'art des athlètes; ஆகருஷணம் science des évocations par enchantement; உச்சாடனம் l'art de chasser les mauvais esprits et les maux par enchantement; வித்துவேடணம் l'art d'exciter la haine par enchantement; மதனசாஸ்திரம் la science de la copulation ou modus coeundi. 40° மோகனம் l'art d'exciter à la luxure par enchantement; வசீகரணம் art de s'emparer de quelqu'un ou de quelque chose par enchantement; இரசவாதம் la chimie ou l'alchimie; காந்தருவவாதம் connaissance de la nature des êtres célestes; பிபீலவாதம் *ou* பைபீலவாதம் l'art d'explorer les cavernes des montagnes et d'en faire des habitations; d'autres disent la connaissance du langage des fourmis. 45° கவுத்துகவாதம் art de rendre la joie à une âme attristée; தாதுவாதம் connaissance du pouls; காருடம் art des tours de passe-passe; நட்டம் l'art de découvrir par des calculs astronomiques un objet perdu; முட்டி l'art de connaître par le même moyen, ce que quelqu'un a de caché dans sa main. 50° ஆகாயப்பிரவேசம் l'art d'entrer et de disparaître dans l'air; ஆகாயகமனம் l'art de marcher dans l'air; பரகாயப்பிரவேசம் l'art de changer de corps étant encore vivant; அதிரிசியம் l'art de se rendre invisible; இந்திரசாலம் l'art de faire des stratagèmes et des tours de ruse. 55° மகேந்திரசாலம் l'art de faire des prestiges dans le ciel et sur la terre; அக்கினிஸ்தம்பம் l'art de fasciner le feu et d'en arrêter les effets; சலஸ்தம்பம் l'art de fasciner l'eau; வாயுஸ்தம்பம் l'art de fasciner le vent; திஷ்டிஸ்தம்பம் l'art de fasciner les yeux. 60° வாக்குஸ்தம்பம் l'art de fasciner la bouche; சுக்கிலஸ்தம்பம் l'art de fasciner le sperme; சன்னஸ்தம்பம் l'art de fasciner la naissance; கடகஸ்தம்பம் art de fasciner les armes. 64 அவஸ்தைப்பிரயோகம் art de tuer par sorcellerie. Ainsi de ces 64 sciences si vantées des Indous, une vingtaine sont des arts de pure magie ou sorcellerie, arts diaboliques, que bien des fois les empereurs même payens ainsi que le vrai Dieu ont proscrits, parce qu'ils sont nuisibles à la société en général, et aux individus en particulier. Plusieurs autres de ces sciences ne sont que gentilité, superstition et immoralité. D'autres ont pour

objet des choses si peu importantes qu'à peine méritent-elles le nom d'arts ou de sciences. En général le paganisme et la magie ont fait grand tort aux vraies sciences et aux arts utiles dans l'Inde.

கலைக்கிறது,லைத்தேன்,லைப்பேன், லை,லைக்க, *v.a.de* கலைகிறது, dissiper, déranger, mettre en désordre, brouiller, disperser, dissuader, détourner, aliéner, indisposer, faire changer de sentimens ou d'affections, pervertir, rompre, déloger l'ennemi, chasser, faire cesser; கலைத்துப் போடுகிறது, —விடுகிறது dissiper, disperser, confondre, embarrasser, dissuader; கூடினமேகங்களைக்காற்றுகலைத்தது le vent a dissipé les nuages qui étaient réunis; எனக்குச் சகாயஞ்செய்யவிருந்தான் வேறொருவனவனைக்கலைத்தான் il avait l'intention de m'assister, un autre l'en a dissuadé; அவன்வந் தெல்லாத்தையுங்கலைத்தான் il est venu et à tout mis en désordre. [poètes.

கலைஞர்,(கலை),savans,gens lettrés,

கலைஞ்சு,*P*.கலைந்து.

கலைதல்,*n.v.de* கலைகிறது, dispersion, dérangement, dissolution, déroute.

கலைத்தல்,*n.v.de* கலைக்கிறது, dispersion, dérangement, dissuasion, action de dissiper etc...

கலைந்து,*gér.de* கலைகிறது.

கலைப்பிக்கிறது,*v.caus. de* கலைக்கிறது,faire dissiper...

கலைப்பு,*n.v.* *V*.கலைத்தல்.

கலைய,1° *inf.de* கலைகிறது. 2° *obl. de*

*கலையம்,*P*.கலயம்,*V*.கலசம்.

கலையானத்தி,(கலை,யானம்), celle dont la monture est un cerf,*i.e.* துர்க்கை et சரசுவதி.

கலையினன், (கலை), l'astre qui a des phases, ou l'astre brillant,— dont le disque se divise en doigts,*i.e.*la lune.

கலையோன்,(கலை),*V*.கலையினன்.

கலைவு,*n.v.de* கலைகிறது, dispersion, trouble, division.

*கலோலம்,*P*.கல்லோலம்.

கல் *ou* கல்லு,1° *pl*.கல்லுகள், கற்கள், pierre, pierre brute, brique, pierre précieuse, montagne, ocre jaune, pierre qui guérit du poison, marque de son ou son imitatif, lest, ancre de pierre, fer à hosties. 2° *imp. et part. de* கற்கிறது *et de* கல்லுகிறது. (Dans les mots composés ல் devant une voyelle se double; ordinairement il se change en ற் devant க, ச,த,ப,et en ன் devant ஞ,ந et ம): கல்காய்,*V*.கல்லங்காய்; கல்க்கண்டு, *P*.கற்கண்டு;கல்க்கருசிலை,*V*. கற்கருசிலை;கல்தலை *P*.கற்றலை; கல்நாதம், *P*.கன்னாதம்;கல்நார்,*P*.கன்னார், asbeste; கல்நெஞ்சன்,*P*. கன்னெஞ்சன்;கல்மதம்,*P*.கன்மதம்;கல்மலை,*P*. கன்மலை; கல்மழை,கல்மாரி,*P*. கன்மழை,கன்மாரி;கல்போடுகிறது lancer une pierre *ou* des pierres; —பாவுகிறது,paver;கல்வின்காரம் asbeste;கல்லூற்றுத்தண்ணீர் eau de roche: ஆமைக்கல் brique ou pierre hexagone pour paver.

*கல்ப்பம்,*V*.கற்பம்.

*கல்மஷம்,*V*.கன்மஷம்.

கல்லகம், (கல், அகம்), montagne rocheuse,—de pierre.

கல்லகாரம்,*V*.கல்லாரம்.

கல்லக்காரம்,(கல்,அக்காரம்),sorte de jagre *ou* de liqueur de palmier

கல்லங்காய், (கல், அம்), fruit dur comme une pierre.

கல்லங்கோரை,(*id.*),la plante cyperus racemosus.

கல்லடிச்சேம்பு (கல், erie les Pc espèce inférieure de சேம்பு,bonne à manger. [nic naturel.

கல்லடிமூலம், (*id.*), espèce d'arse-

கல்லடைசல், (கல்), mal que fait une pierre entrée dans les souliers, etc...‖*ou*

கல்லடைப்பு,(*id.*), gravelle, rétention d'urine qu'elle cause.

கல்லணை,1° *P*.கலணை, selle. 2° (கல்), digue en pierre, le pont d'Adam, ou digue construite par Râmen entre Râmêsouram et l'île de Ceylan dont il fit la conquête.

கல்லத்தி,(கல்), espèce de figuier, ficus tomentosa.

கல்லரவிந்தம்,(*id.*),*V*.கற்றுமனை.

கல்லரிகிறது,*V*.கல்லறுக்கிறது.

கல்லல்,*n.v.de* கல்லுகிறது, action de creuser,—de creuser avec un petit bâton, bruit des paroles (surtout d'une foule de monde.) [ஞ்சில்.

கல்லழிஞ்சில்,(கல்), espèce d'அழி

கல்லளை,கல்லழை,(*id.*),caverne de montagne. [tailler des pierres.

கல்லறுக்கிறது,கல்லறுத்தல்,(*id.*),

கல்லறை, (*id.*), tombeau, tombe, fosse,cimetière,antre,caverne ou cave taillée dans le roc,lits en pierres ou en maçonnerie séparés par un petit mur.

கல்லாங்காசு, (கல், ஆம்), palet, morceau de tuile plat et rond pour jouer,tesson.

கல்லாசாரி,(கல்),*V*.கற்றச்சன்.

கல்லாடம், nom d'un ouvrage de poésie. [l'ouvrage susdit.

கல்லாடர், nom de l'auteur de

கல்லாத, *part. nég.* 1° *de* கற்கிறது,ignorant,idiot, sans instruction. 2° *de* கல்லுகிறது,non creusé. [லார்.

கல்லாதார், கல்லாதவர், *V.* கல்

கல்லாந்தலை,(கல்,ஆம்), espèce de poisson.

கல்லாமை,*n.v.nég. de* கற்கிறது, ignorance, défaut d'instruction,—d'étude.

கல்லாரம்,(கல்,ஆரம்), nénuphar, —odoriférant,la plante நீர்க்குளிரி,

கல்லாரை,1° *acc. de.* கல்லார். 2° (கல்,ஆரை), sorte d'herbe médicinale qui croit parmi les pierres.

கல்லார்,*n.app. nég. de* கற்கிறது, les ignorans, les gens non-lettrés, —sans instruction,—vils, bas-peuple. [த்தி.

கல்லாலம், (கல்,ஆலம்), l'arbre இ

கல்லால், 1°(கல், ஆல்), l'arbre ficus Maysorensis,multipliant pétrifié du Caïlasam.2° *abl. de* கல்.

கல்லான்,1°levier—, barre de fer 2° *sing.de* கல்லார்,ignorant.

கல்வி,tortue,passereau. [pierres.

கல்விசை, (கல்), combinaison de

கல்விச்சி, கல்வித்தி, (*id.*), l'arbre ficus retusa.

*கல்லியம்,(kalya), callou, toddi, arack, liqueur spiritueuse, boutique de callou,pied,eau.

*கல்லியாணம்,*V*.கலியாணம்.

*கல்லியாணி,*V*.கலியாணி.

கல்விழைக்கிறது, கல்விழைத்தல், (கல்),enchâsser des pierreries.

கல்விறுல்,(*id.*),chevrette noire.

கல்லீயம்,(கல்), vitriol bleu, sorte de plomb.

கல்லீரல், (*id.*), gésier, estomac à muscles forts des oiseaux,foie.

கல்லு, *V.* கல்: —க்குடல் ventre constipé,—dur comme une pierre;—நிலம், —த்தரை terrain pierreux;—த்தூக்குகிறது lever l'ancre;—பாவுகிறது paver (avec des pierres);—போடுகிறது jeter l'ancre de pierre, lancer—, mettre une pierre ou des pierres; —வைக்கிறது mettre une pierre,arrêter la marche d'une affaire,lester (une barque) avec des pierres,mettre une pierre, (cérémonie pratiquée par les gentils à la cérémonie de la mort de quelqu'un), s'obstiner.

கல்லுகிறது, ல்லினேன், ல்லுவேன்,ல்லு, *ou* கல், ல்ல, *v.a.* creuser, creuser avec un petit bâton.

கல்லுக்கலைக்காத்தான், (கல், அலை),la plante பொன்னாங்கண்ணி

கல்லுண்டை, (கல்), boule—,bille de pierre,espèce de riz.

கல்லுதல்,*n.v.de* கல்லுகிறது.

கல்லுப்பு, (கல்), sel commun en masse,en bloc.

கல்லுரல்,(*id.*),mortier en pierre.

கல்லுருணி, } (*id.*), l'arbrisseau
கல்லுறுணி, } குருவிச்சி.

கல்லுருவி,(*id.*),la plante qui perce les pierres,ammannia debilis.

கல்லுளி, (*id.*), ciseau de tailleur de pierre,espèce d'acier. [son.

கல்லுளுவை, (*id.*), sorte de pois-

கல்லூசி,espèce de remède.

கல்லூரி,(கல் *de* கற்கிறது,ஊரி), école,collége,académie.

கல்லூருணி,(கல்)nom d'une ville, puits dans un rocher, —taillé dans le roc.

கல்லெடுக்கிறது,கல்லெடுப்பு,(கல்), prendre—,ôter une pierre,ôter la pierre qu'on a mise à la cérémonie de la mort,(sorte de cérémonie funèbre des gentils).

கல்லெரிப்பு,(*id.*), strangurie,difficulté à uriner.||*ou*

கல்லெரிவு,(*id.*),ardeur ou douleur que cause la pierre ou la gravelle.

கல்லெறி, (*id.*),jet—,portée d'une pierre,action de lancer des pierres, fronde:—தூரம் distance d'un jet de pierre. [une pierre,—des pierres.

கல்லெறிகிறது,(*id.*),jeter—,lancer

கல்லென்கிறது, கல்லெனல், (*id.*), dire *cal* (*son imitatif.*) [கல்லுகிறது.

கல்லேன், *nég.de* கற்கிறது, *et de*

கல்லை, 1° *acc.de* கல். 2° feuilles cousues ensemble pour servir d'assiettes,etc... cheville ou bouton des socques de bois des Indiens, calommie,diffamation, discorde, rancune. 3° *P.*கல்லாய்,2°*pers.de* கல்லேன்:—ப்படுகிறது, —ப்பட்டுப்போகிறது être diffamé, calomnié, —செய்கிறது diffamer, calomnier;—நீராக்கி, (நீர்,ஆக்குகிறது), minéral qui dissout les pierres ou les chairs.

கல்லொட்டர்,(கல்),gens de la caste des ஒட்டர் qui tirent la pierre des carrières et bâtissent des murs de pierre. [qui se colle aux pierres.

கல்லொட்டி,(கல்), limaçon,*litt.*ce

*கல்லோலம்,(kallòla), houle, flot, vague de la mer et des fleuves.

கல்வம், petite pierre à broyer, pierre à broyer et creuse,petit mortier à broyer surtout des drogues.

கல்வரிக்கை,espèce de jacquier.

கல்வளை,(கல்), caverne, creux—, fente—,abyme d'une montagne.

கல்வி, *n.v. de* கற்கிறது, science, érudition,savoir, art, connaissance, instruction,étude,sagesse, ce qui est un des 4 mérites moraux; —க்களஞ்சியம் grenier de sciences,*i.e.*homme très-savant; —க்களம் école; —க்காரன் homme de science,savant; —ச்சாதனம் élémens—,rudimens d'une science; —த்திறம் habileté dans les sciences;—த்துறை,—நூல் science, ouvrage—, livre de science;—பயிலுமிடம்,—ப்பயிலிடம் école, collége, séminaire,*litt.*lieu où l'on apprend les sciences; —ப்பரிகை usage pratique—,exercice des sciences; —ப்பிருதி le salaire—,l'avantage de la science;—ப்பொருள் science,érudition, possession de la science; — மதம் orgueil provenant de sa science; —யறிவு érudition,science acquise; —யூரி,(ஊரி),*V.*கல்லூரி.

கல்விமான், கல்விவான், (கல்வி), savant,lettré,homme instruit.

கல்வீடு,(கல்), maison en briques ou en pierres.

கல்வீரியம், (*id.*),vitriol vert.

கல்வெட்டு, (*id.*), incision de la pierre,—avec une pierre, action de tailler la pierre, inscription gravée sur la pierre,nom d'un livre.

கல்வெள்ளி,(*id.*),mélange d'étain et de fer.

கல்வேகம்,(*id.*),vitriol vert.

கல்வேதி,(*id.*), minéral qui dissout les pierres.

கவக்குன்று,(கவம்), le mont மந்தரம் qui au dire de la fable,a servi de batte pour baratter la mer de lait et faire l'ambroisie.

*கவசம்,(kavatcha), cuirasse, cotte de mailles,armure,veste,habit,prière regardée comme un préservatif, amulette,ciment, composition argileuse pour boucher les vases des chimistes, pansement—, appareil d'une plaie, —d'une blessure:—கட்டுகிறது panser une plaie; —தரிக்கிறது porter une cuirasse; கவசகுண்டலன் le roi Carnen,(que les Indous font naître avec une cuirasse et des pendants d'oreille: கைக்—gantelet;தோட்—jaquette de peau; மார்க்—,மெய்க்—cuirasse.

*கவசனை,(கவசம்,nâ),*V.*கவசம்.

*கவடம்,*P.*கபடம்.

கவடி, 1° cauris ou coquillages qui servent de monnaie. 2° *P.*கபடி. 3° fourche:—பாய்கிறது sauter, espèce de jeu de barre où l'on saute à cloche-pied en répétant கவடி jusqu'à perdre haleine.

கவடு,*gén.* கவட்டின், 1° fourche, branche d'arbre fourchue, jambes écartées,—étendues,corde—, sangle d'éléphant,licou, corde mise au cou d'un animal.2° *P.*கபடு,tromperie... அவன்கவட்டிலேநுழைந்தான் il a passé entre ses jambes écartées, *i.e.* il s'est soumis à lui.

கவட்டல்,கவட்டுதல்,*n.v.de*

கவட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட; *v.a.* mâcher, ruminer, sucer,courber,entourer.

கவட்டு,1° *obl.de* கவடு. 2° *imp. et part.de* கவட்டுகிறது:—க்கால்,*V.* கவட்டை,pieds écartés: —நெஞ்சன் trompeur,cœur double.

கவட்டை, (கவடு), fourche, pieu fourchu qui soutient un toit, —qui sert de porte dans une haie.

கவணம்,espèce de remède: —கட்டுகிறது bander—,panser une plaie.

கவணி,mousseline,toile très-fine.

கவணை,கவண், கவண்டி, கவண்டு,fronde: கவண்காரன் frondeur; கவண்டெறிகிறது, கவண்டாலெறிகிறது lancer avec la fronde, attaquer à coup de fronde.

கவண்டர், gens vils, bas peuple, vauriens,gens d'une certaine caste.

*கவந்தம்,*V.*கபந்தம்.[d'un géant.

*கவந்தன், (*id.*), Gavanden, nom

கவம்,batte à beurre.‖*V.* கபம்.

கவயம்,1° (gaveta, *portugais*), tiroir.2° *ou*

*கவயமா,*et* [de bœuf sauvage.

*கவயல்,(gavaya,மா), gayal,sorte

*கவரம்.(kavara),éventail—, vergette faite du poil de la queue du yack,colère.

கவராசம்,(கவர்,ஆசம்),vrille, foret,compas:—இடுகிறது, —வீசுகிறது tracer un cercle avec le compas.

கவரல்,*n v.V.*கவர்தல்.

கவராயம்,*P.*கவராசம்.

*கவரி, (kavari), espèce de cerf à longue crinière ou plutôt le yack, bos grunniens,vergette ou éventail fait des poils de sa queue,ce qui est un des 21 insignes de la royauté, buffle,bufflonne,char,voiture.

கவரிமா,கவரிமான்,(கவரி),le yack *ou* cerf susdit.

கவரிறுக்கி,கவரிறுக்கு,(கவர், இறுக்குகிறது), l'arbre கடவு gyrocarpus,passage étroit par -dessus une fourche. [து,கவர்தல்.

கவருகிறது,கவருதல், *V.* கவர்கிற

கவர்,1° fourche, branche d'arbre fourchue,bananier.2° *imp.et part. de* கவர்கிறது *et de* கவர்க்கிறது. 3° *V.* கவர்ச்சி:கவரொழுசங்கம்,l'arbrisseau முட்சங்கம்;—க்கொம்புbranche fourchue,ramure ou corne de cerf divisée en plusieurs branches; —க்கோல், —த்தடி fourche, bâton fourchu (pour prendre des épines etc...;)—படுகிறது,—ஆகிறது,—பிரிகிறது devenir fourchu, se bifurquer,se diviser en deux; —படுபொருள் défaut de vers *ou* de composition, qui consiste en ce que les mots,qu'on a joute pour expliquer une chose, ont eux-mêmes plusieurs significations et laissent du doute; —படுமொழி mot à plusieurs sens;—வழி chemin qui se divise en plusieurs branches, carrefour; —விடுகிறது, —விடுதல், *V.*கவர்க்கிறது,

கவர்கிறது,ர்ந்தேன்,ர்வேன்,ர், *ou* ரு,ர,*v.a.*piller,voler,emporter, convoiter,désirer charnellement, baratter,ramasser.

கவர்க்கிறது,ர்த்தேன்,ர்ப்பேன்,ர், ர்க்க,*v.n.(*கவர்*)*, devenir fourchu, se bifurquer,pousser des branches, se partager,se diviser en deux, mettre une fourche:கவர்த்த, —கவர்த்திடுவழி chemin fourchu,qui se divise.

கவர்ச்சி,கவர்தல், *n.v. de* கவர்கிறது,pillage,vol,prise,désir ardent,—impur,concupiscence,action de baratter,d'emporter.

கவர்த்தல்,கவர்ப்பு, *n.v.de* கவர்க்கிறது, devenir fourchu, mettre une fourche, bifurcation, pousse des branches.

கவர்வு,*n.v.de* கவர்கிறது, *et de* கவர்க்கிறது,saisie,acceptation.‖*V.*கவர்ச்சி *et* கவர்த்தல்.

கவலல்,*n.v.de* கவலுகிறது,peine,

inquiétude,intérêt qu'on porte, désir,bruit confus d'une foule, —de paroles.

கவலி,1° *P.*கவலை 2° *imp.et part.de* கவலிக்கிறது,லித்தேன்,லிப்பேன், லி,லிக்க,*v.n.*(கவலை),s'inquiéter,porter de l'intérêt,être inquiet, embarrassé,intéressé,touché, peiné, troublé,s'efforcer.

கவலித்தல், கவலிப்பு, கவலிக்கை,*n.v.du préc.*intérêt, inquiétude, peine.

கவலுகிறது, ன்றேன், லுவேன், லு,ல,*v.n.*கவலுதல்,*n.v.*1° *V.*கவலிக்கிறது.2° glisser.

கவலை,1° *n.v.de* கவலுகிறது,souci,anxiété, perplexité, inquiétude, soin,embarras,affaire,intérêt qu'on porte,occupation,affliction, chagrin, peine, crainte,maladie, souffrance, carrefour, lieu où deux ou plusieurs chemins aboutissent, chemin qui se divise en plusieurs branches, branche d'arbre,millet rouge, sorte de plante rampante. 2° *(kavalâ), espèce de poisson: —படுகிறது, —யாயிருக்கிறது être inquiet, embarrassé, concerné,intéressé,soigneux; —பாய்ந்துபோகிறது le poisson dit கவலை sauter,—s'élancer, le chagrin—, le souci venir, —s'emparer de quelqu'un,—s'en aller; —யற்றிருக்கிறது être sans soin,sans souci; —யேற்றம் machine qui au moyen d'une corde,qui est tirée par des bœufs et tourne sur une roue, puise avec un sac de cuir l'eau d'un puits pour arroser: இப்போதுனக்குக்கவலையில்லாததாலிதையெழுது écris ceci puisque tu n'es pas occupé maintenant.

கவல்,1° (கவலை), soin,inquiétude, affliction,peine. 2° *imp.et part.fut.de* கவலுகிறது.

கவவு,action de renfermer, fourche,branche d'arbre,*n.v.imp.et part. de*

கவவுகிறது,வினேன்,வுவேன், வு, வ,*v.a.*mettre dans,renfermer.

*கவழிகை, (kavalikâ), voile, rideau,bandage de plaie.

*கவளம்,(kavala), 1° bouchée, riz cuit, boule, boulette, médecine—, fourrage pour les éléphans: —கொடுக்கிறது, —போடுகிறது, —மேய்க்கிறது donner un remède,—du fourrage aux éléphans. 2° *ou*

கவளி,கவளிகை, (கவளம்), paquet de 100 feuilles de bétel.

கவளீகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க, *v.a.* (கவளம்),manger—, prendre comme médecine ou fourrage,dévorer,manger,couvrir entièrement. Le *n. v.* est கவளீகரித்தல்.

கவறல்,*P.*கவல்தல், *ou* கவலுதல், peine,chagrin,vexation,inquiétude, souffrance.

கவறு,*gén.*கவற்றின், dé à jouer, sort: —உருட்டுகிறது, —எறிகிறது, —போடுகிறது jouer aux dés, jeter les dés,tirer au sort.

கவறை, கவறைவடுகர், Cavarés, Choutres de race télinga,qui s'occupent pour la plupart à faire et à vendre des bracelets de verre.

கவற்சி, 1° *n. v. de* கவலுகிறது, soin,souci,peine. 2° *P.*கவர்ச்சி,désir

கவற்றுகிறது,ற்றினேன், ற்றுவேன்,ற்று, ற்ற, *v.a. de* கவலுகிறது, tourmenter,inquiéter.

கவனம், attention, application, soin,grand soin,précaution,considération,sollicitude,inquiétude,intention,trouble,confusion ,douleur aigue,bois,forêt,pas—, marche d'un cheval,hâte, vitesse, armée: —ஆய் attentivement; —ஆன, —உள்ள attentif,soigneux,appliqué; —இல்லாமை manque d'attention,de soin.

கவனன், (கவனம்), homme diligent,attentif,vif,agile,précipité, qui agit par boutade.

கவனி,1° espèce d'arsenic, naturel. 2° *imp.et part.de*

கவனிக்கிறது,னித்தேன், னிப்பேன்,னி,னிக்க,*v.n.* (கவனம்), s'appliquer,être attentif, soigneux, studieux,pensif,inquiet: கவனித்துக்கேட்கிறது écouter attentivement.

கவனித்தல்,கவனிப்பு,*n.v.du préc.* attention,soin,application, diligence,intention.

கவா,*கவாச்சி,(gavâkchi),la plante காக்கணம்.

*கவாக்ஷம்,கவாக்ஷி, (gavakcha,ou கோ,அக்ஷம்),œil de bœuf,ventouse, trou pour laisser passer l'air, fenêtre ronde.

*கவாடம்,1° (kavâta), porte, garde.2° fourrage pour les chevaux et les éléphans, charge d'herbe, —de foin,—de paille: கவாடக்கட்டி la plante வசம்பு, glaïeul; —க்காரன் faucheur,homme qui coupe de l'herbe, fourrageur, celui qui pourvoie au fourrage des éléphans et des chevaux;—த்தான் verrou de porte.

கவாத்து,கவாய்த்து, exercice militaire, revue.

கவாய், V. கபாய்.

கவாளம், pansement d'une plaie, sorte de remède pour les plaies.

கவான், cuisse.

*கவி,1° (kavi), vers,strophe,chant, poésie, poète, savant,chantre,chanteur de poésies, la planète Vénus, frein, la plante பூனைக்காலி. 2° P. கபி,singe. 3° *imp. et. part. de* கவிகிறது, *et de* கவிக்கிறது.Les Indiens comptent 4 espèces de poésies et de poètes, savoir: ஆசுகவி pièce de poésie improvisée, poète ou chantre improvisateur; மதுரகவி poésie qui traite d'objets agréables en vers harmonieux,dont le premier a pour le son une certaine correspondance avec le second et ainsi de suite,poéte qui co[illegible] de ces vers; சித்திரகவி [illegible] figures de fa[illegible] ait de tels; விஸ்தா[illegible] e,poème—, poète épique: [illegible] les poésies, les vers,les poète[illegible] கட்டு règles de la poésie,style [illegible] que; கவிகருத்து intention—,but du poète, sens des vers;—கற்றோர் ceux qui apprennent et récitent des poésies, bardes,panégyristes, chanteurs d'éloges ou de souhaits en vers; — காளமேகம் nom d'un poète; —கேதனம் la bannière qui représente un singe, c'est celle d'அருச்சுனன், —சக்கிரவர்த்தி,—சேஷ்டன் le roi—, le prince des poètes,le poète par excellence,கம்பன்,l'auteur du Râmâyana tamoul,Vâlmiki, l'auteur du Râmâyana sanscrit qui est regardé comme l'inventeur de la poésie sanscrite; —ச்சொல் terme poétique; —த்துவம்poésie,génie poétique, talent de faire et de chanter des vers; —நாயகன் héros d'un poème,d'une pièce de poésie; —பாடுகிறது, —சொல்லுகிறது composer—,chanter —,réciter des vers;—மாலை guirlande—,série de vers;—ரத்தினம் traité de versification;—ராயன், V.கவிசேஷ்டன்,poète;—ராயர், —வல்லோர், —வாணர் poètes,savans; —வீரராகவமுதலியார் poètes illustres et d'un mérite distingué; அந்தகக் கவிவீரராகவமுதலியார் surnom d'un poète qui naquit aveugle.

கவிகம், gomme,résine.

கவிகிறது,விந்தேன், விவேன்,வி, விய,*v.a. et n.* couvrir, ombrager, être attentif à, désirer ardemment, être concave, se courber, plier,pencher: மேகங்கள்மலைச்சிகரத்தைக் கவிந்துகொண்டது les nuées ont couvert le sommet de la montagne.

கவிகுருந்தம், arsenic dit கந்தகபாஷாணம்.

கவிகை,1° *n.v.de* கவிகிறது, concavité, parasol,ombrelle,pente,penchant,don, libéralité. 2° *(கவி kâ), mors de bride.

கவிக்கிறது,வித்தேன், விப்பேன், வி,விக்க,*v.a. de* கவிகிறது, couvrir, courber,faire pencher, —ombrager, rendre concave.

கவிசனை, } enveloppe,couverture,
கவிசினை, } foureau, voile, toile d'emballage.

கவிசினம், V. கச்சட்டம்.

கவிசை, tumeur ou enflure morbide dans le ventre.

கவிச்சி,கவிச்சு, mauvaise odeur, puanteur, odeur de la viande crue, des œufs, du poisson,des ulcères...: கவிச்சடிக்கிறது sentir mauvais....

கவிஞன்,*pl.* கவிஞர், (கவி), poète, savant, barde, panégyriste.

கவிதல்,*n.v. de* கவிகிறது.

*கவிதை,(கவி, tâ), vers, poésie, poème: —சொல்லுகிறது, —பண்ணுகிறது composer des vers.

கவித்தம், 1° fermer le poing, se boxer. 2° *P.* கபித்தம்.

கவித்தல்,*n.v. de* கவிக்கிறது.

கவிப்பர்,marchands.

கவிப்பு,*n.v.de* கவிக்கிறது,parasol, ombrelle, action de couvrir, objet creux, place du soleil en matière d'astrologie.

*கவியம்,(கவி,ya), bride,mors de bride.

*கவிரம்,*P.*கவீரம்.

கவிர், l'arbre முண்முருக்கு.

கவிவு, *n.v. de* கவிகிறது, centre, concavité, action de se plier en dedans,de se refermer.

கவிழுகிறது, *ou* கவிழ்கிறது, ழ்ந்தேன்,ழுவேன் *ou* ழ்வேன், ழு *ou* ழ், ழ, *v.n. et* கவிழ்ந்துபோகிறது. se renverser, être renversé sens dessus dessous, être retourné le dedans dehors, mourir,se courber, baisser la tête: கவிழ்ந்துகிடக்கிறது, -படுக்கிறது être couché la face en bas; —கொள்ளுகிறது se trainer, ramper comme un enfant; முகம்கவிழுகிறது être confus,baisser la tête de honte.

கவிழ், *imp.et part.de* கவிழ்கிறது: —தும்பை la plante borago indioa.

கவிழ்கை,கவிழ்ச்சி,கவிழ்தல், *n.v. de* கவிழ்கிறது,renversement, inversion, concavité,penchement, action de se renverser, de se courber, de se refermer.

கவிழ்க்கிறது,ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ்,ழ்க்க,*v.a. du préc. et* கவிழ்த்துப்போடுகிறது, renverser sens dessus dessous, retourner le dedans dehors, renverser,baisser, couvrir: தலைகவிழ்க்கிறதுbaissѕr la tête.

கவிழ்த்தல், *n.v. de* கவிழ்க்கிறது, renversement, bouleversement,subversion.

*கவினம்,1° (கவி,na), bride. 2° *P.* கவீனம், beurre.

கவினல்,(கவின்), être beau.‖*ou* கவின்,beauté, élégance.

*கவீசுரன்,கவீச்சுரன், (கவி,ஈசுரன்,ஈச்சுரன்), *pl.* கவீசுரர், கவீச்சுரர்,poète, habile poète.

*கவீரம்,(கம்,வீரம்), l'arbrisseau அலரி.

*கவீனம்,(கோ,ina),pâturage,lieu où ont brouté les vaches ,beurre, —frais.

*கவுசலம்,*P.*கௌசலம்.

கவுசி, peine, incommodité,affliction.‖*V.*குழைவு.

*கவுசிகம்,*P.*கௌசிகம்.

*கவுசிகன்,*P.* கௌசிகன்.

கவுஷணம், *P.* கௌசஜ்ஞ, langoutti.

*கவுஸ்துவம்,*P.* கௌஸ்துவம்.

*கவுஞ்சம்,*P.* கௌஞ்சம், l'oiseau அன்றில்.

*கவுடம்,*P.*கௌடம்,கவுடதர்க்கம், *P.*கௌடதர்க்கம்.

*கவுடி, (gaoudi), sorte d'air, —de mélodie.

கவுண்டர்,*P.*கௌண்டர்.

கவுண்டிகர்,*P.*கௌண்டிகர்.

*கவுதமன்,*P.* கௌதமன்.

*கவுதமி,கவுதமை,*V.*கௌதமி...

கவுதம்,*P.*கௌதம்.

கவுதாரி, perdrix: —ப்புடம் coupelle de perdrix pour laquelle on fait brûler 3 bouzes de vache.

*கவுத்துகம்,*P.* கௌத்துவம், rubis,tromperie,perfidie: கவுத்துகவாதம் le 45me des கலைக்கியானம், l'art de tromper la douleur,*i.e.*de rendre la joie à un esprit affligé.

*கவுத்துவம்,*P.*கௌத்துவம்.

*கவுந்தி,*V.*கௌந்தி.

*கவுபீனம்,*V.*கௌபீனம்.

கவுப்பு,*V.*கௌப்பு.

*கவுமாரம்,*P.*கௌ...ம்.

*கவுமாரி...

*கவுரம், ...ராசு cauris,coqu... ...rt de monnaie, *V.*அக்...

கவுரவன்... ...ளரிவன்.

கவுரி,*P.*கௌ...

கவுரியன்,*P.*கௌரியன்.

*கவுலவம்,*P.*கௌலவம்.

கவுல்,1° mauvaise odeur. 2° (*ind.*) convention,accord, contrat, reddition conditionnelle, capitulation:—ஆகிறது s'accorder, faire une convention; —இறங்குகிறது se rendre, capituler; —கேட்கிறது demander quartier,—à capituler; —கொடுக்கி

றது accorder quartier, —une capitulation; —சோதிக்கிறது examiner les conditions d'une capitulation; —பேசுகிறது parler—,traiter de capitulation.

கவுளம்,*P*.கௌளம். [கௌளி.

கவுளி,1° espèce de cocotier. 2° *V*.

கவுள், joue, tempe, joue d'éléphant, tempes d'éléphant, d'où lui découle le mucus dans le temps du rut. [rel. 2° *V*.கெவுளி.

கவுனி,1° espèce d'arsenic natu-

கவை, (கவர்), fourche; branche fourchue,—d'arbre, rameau de cornes de cerf, embranchement de 2 chemins, endroit où un chemin se divise en deux, forêt, fort, citadelle, intérêt, affaire, besoin, nécessité, la 9me constellation, gousse—, fruit tendre de sésame; —க்கொம்பு branche bifurquée; — த்தடி bâton fourchu; —த்தாள் écrevisse, crabe, *litt*.le pied fourchu; —நா serpent, *litt*.la langue fourchue; —யடி pied fourchu, corne du pied divisée en deux;—யாயிருக்கிறது être occupé, affairé, être nécessaire, avoir besoin, manquer de, regarder; எனக்குக்கவையுண்டு, —கவையாயிருக்கின்றது cela m'est nécessaire, me regarde; அதைத்தொட்டு *ou* அதுஉனக்குக்கவையில்லை cela ne te regarde pas, n'est pas ton affaire; —யோடுகிறது,—விடுகிறது pousser des branches, des ramifications.

கவைகிறது,கவைதல்,couvrir.

*கவையம்,*P*.கவயம்.

கவ்வம்,*V*.கவம்:கவ்வக்குன்று, *V*. கவக்குன்று.

கவ்வல்,*n.v.de* கவ்வுகிறது. [lodie.

கவ்வாணம்,sorte d'air, —de mé

*கவ்வியம்,*V*.கௌவியம்.

°கவ்வு, 1° branche fourchue 2° *imp.et part.de*

கவ்வுகிறது, (கௌவுகிறது), வ்வினேன்,வ்வுவேன்,வ்வு,வ்வ,*v.a.* கவ்வுகை,கவ்வுதல்,*n.v.*saisir avec la bouche, avec les dents, happer, saisir, prendre, s'emparer, être attentif, s'appliquer, penser à: மனசு —, l'esprit s'appliquer à, s'adonner avec ardeur à; இன்னமவ னிதிலேகவ்வவில்லை il n'a pas encore mordu à cela, il ne s'y est pas encore appliqué.

கவ்வை,(கௌவை), affaire, ouvrage, injure, outrage, affliction, fruit tendre de sésame, la 9me constellation, bruit, son, toddi, callou.

கழகம்,place pour jouer, action de jouer, collége, école, séminaire, gymnase, école militaire, lieu où l'on apprend les sciences,—l'art militaire,—la lutte, champ de bataille; *ou*

கழகு,(கழகம்), place d'armes, -d'exercices militaires, champ de Mars. [me dé, carte, etc...

கழங்கம்,instrument de jeu, com-

கழங்கு,espèce de jeu, l'arbrisseau

கழற்கொடி,danse de possédé, cérémonie gentile où par vœu l'on immole la nuit à quelque faux dieu des forêts un cochon, une brebis et des volailles.‖*V*.அபிஷேகம்.

கழச்சிக்கொடி,*P*.கழற்சிக்கொடி.

கழஞ்சு,poids de 2 pagodes et demie, 6me partie d'une once, poids de 12 fanons.

கழட்டுகிறது,*P*.கழற்றுகிறது.

கழந்து,*P*.கழன்று.

கழப்பன், கழப்பாடி, கழப்பான் கொள்ளி,கழப்புணி, (கழப்பு,அன்,ஆடி,ஆன், உணி), paresseux, fainéant, lambin, homme qui diffère son travail. [கை.

கழப்பாடு,(கழப்பு,ஆடு), *V*.கழப்பு

கழப்பு,(கழப்புகிறது), fainéantise, hypocrisie, friponnerie: கழப்பின்வாராக்கையறவுளவோ y a-t-il quelqu'indigence que ne produise la paresse.

கழப்புகிறது,ப்பினேன்,ப்புவேன், ப்பு,ப்ப,*v.a.et n.*retarder, fainéanter, faire lentement—, différer un ouvrage, éluder une affaire, être paresseux, s'amuser à des riens.

கழப்புகை,கழப்புதல், *n.v.du préc.* paresse, fainéantise, indolence.

கழருகிறது,*P*.கழலுகிறது.

கழலல்,*n.v.et opt.de* கழலுகிறது.

கழலன்,1° *P*.கழலையன். 2° *n.app. de* கழல்.

கழலி, l'arbrisseau பிரண்டை:—கிட்டு espèce d'oiseau.

கழலினன், (கழல்), homme qui porte des sandales.

கழலுகிறது, ou கழல்கிறது, ழன்றேன், ழலுவேன், ழலு ou ழல், ழல, *n.v.et* கழன்றுபோகிறது, se défaire, se démancher, se déboîter, se séparer, se lâcher, s'ôter, glisser, se dépouiller: கழலப்பண்ணுகிறது faire qu'une chose se défasse etc...

கழலுகை, கழலுதல், *n.v.du préc.*

கழலை, கழலைக்கட்டி, loupe, glande, goitre, excroissance de chair, protubérance.

கழலையன், homme qui a des glandes.

கழல், 1° *imp.et part. de* கழலுகிறது. 2° pied, sandale, pantoufle, anneaux aux pieds en signe de bravoure et de bienfaisance, scarabée doré, nom d'un arbre. 3° *ou* கழற்கொடி l'arbrisseau guilandina bonduccella; கழற்காய் le fruit de cet arbrisseau.

கழல்வு, *n.v.de* கழலுகிறது.

கழறல், 1° *n.v.P.* கழலுதல். 2° *n.v. de* கழறுகிறது, exhortation, admonition, discours, parole, importunité, instance, vexation, cri, lamentation, presse.

கழறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* 1° exhorter, presser instamment, avertir, parler, tourmenter, importuner, crier, se lamenter. 2° *V.* கழலுகிறது.

கழற்கொடி, *V.* கழல் 3°.

கழற்சி, 1° *n.v.de* கழலுகிறது. 2° *ou* கழற்சிக்கொடி, *V.* கழற்கொடி.

கழற்பதி, (கழல்), l'arbre பெருங்குமிழ்.

கழற்றல், *n.v.de* கழற்றுகிறது.

கழற்றி, 1° (*P.* கழல்தி), *V.* கழலல். 2° *ér.de*

கழற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v.a.de* கழலுகிறது, *et* கழற்றிப்போடுகிறது, défaire, démancher, deboiter, dépouiller, ôter—, quitter habits, souliers etc., se dépouiller, rejeter, secouer le joug.

கழற்றுகை, கழற்றுதல், *n.v. du préc.*

கழற்றுரை, (கழறுகிறது, உரை), réprimande, mot dit en grondant, censuré.

கழனி, terre cultivée, rizière, champ de riz, champ, boue, rideau: —யடுத்தவர், கழனிக்கடுத்தவர் cultivateurs, Vellajes; —ப்பயிர் riz en herbe.

கழன்ற, கழன்று, *part.et ger.de* கழலுகிறது.

கழாநிலம், *P.* கழிநிலம்.

கழாயர், கழாய்க்கூத்தர், (கழை, ஆயர்), danseurs de corde, bateleurs.

கழாலை, terre salée, saline.

கழி, 1° *imp.et part.de* கழிகிறது, *et* கழிக்கிறது. 2° petit bras de mer, fleuve ou ruisseau qui se décharge dans la mer et où se fait sentir la marée, embouchure, saline, terre salée, pays maritime, bâton, baguette, perche, longue branche d'arbre, manche, bois de lance, flèche de roseau, baguette de fusée, tube pour piper, abondance, corde, corde de lyre, écheveau, —peloton de fil, cire rouge. 3° *adj.* abondant: —கடை chose de rebut, —mauvaise, —entièrement perdue; —கோல் perche, bâton ou baguette (pour prendre des animaux etc...); —க்கரை rivage d'embouchure de rivière, embouchure de rivière dans la mer; —க்கானை nom d'un poisson, —d'un arbrisseau; —சிறை personne difforme, —vagabonde; —நிதி perle, *litt.* trésor des pays maritimes; —நிலம் terre salée, marais salant, saline; —நிலத்தவன் habitant d'un terrain salé, —des bords de la mer; —நூல் écheveau de fil; —நெடில், —நெடிலடி vers de plus de 5 pieds; —நெடிலடி விருத்தம், —நெடில் விருத்தம், விருத்தம் ou strophe de 4 vers dont chacun a plus de 5 pieds, nom d'un poème composé de pareils vers; —பிறப்பு la prétendue naissance ou génération qui a précédé la présente (dans le systéme de la métempsycose); —ப்படுகிறது, —ப்பட்டவனுய்ப்போகிறது être rejeté, —réprouvé; —ப்புல் l'herbe rottboel-

lia lavis; —முகம் embouchure d'une rivière dans la mer; —மீன் poisson qui s'y trouve; —யிருக்கை île dans un fleuve; —முட்டான், —முட்டான்புல் l'herbe apluda aristata; —வாய்நஞ்சன் serpent très-venimeux.

கழிகிறது, ழிந்தேன், ழிவேன், ழி, ழிய, *v.n.* passer, s'écouler, finir, mourir, se séparer, marcher, aller, être abondant, avoir la diarrhée, le cours de ventre, le ventre se relâcher: சந்தைகழிந்தது la foire est finie: அவனுக்குவயிறுகழிகின்றது il a le cours de ventre; கழிந்துபோகிறது se passer, s'écouler, se fondre.

கழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, *v. a. du préc. et* கழித்துப்போடுகிறது, rejeter, ôter, mettre de côté, éloigner, consumer, passer (le temps), purger, purifier, détruire, abolir, abroger, finir, couper, tailler, rogner, émonder, retrancher ce qui est proéminent, payer (une dette), déduire, soustraire: காலத்தைவீணிலேகழித்துப்போடுகிறது perdre son temps, l'employer à des riens; தழைகளைக்கழிக்கிறது émonder un arbre, en couper le feuillage.

கழிச்சல், (கழிகிறது), forte diarrhée, cours de ventre, accroissement: —ஆயிருக்கிறது avoir le cours de ventre.

கழிஞ்சு, 1° *V.* கழஞ்சு. 2° *P.* கழிந் [து.

கழிதல். *n. v. de* கழிகிறது, action de passer.., écoulement, passage, marche, mort, fin, séparation, abondance, [diarrhée.

கழிந்து, *gér. du même.*

கழித்தல், *n. v. de* கழிக்கிறது.

கழிப்பு, (*id.*) rejet, rebut, chose de rebut, —qu'on refuse, déduction, soustraction, faute, défaut, cérémonie superstitieuse pour ôter les enchantemens, —l'effet des mauvais regards etc..: elle consiste à faire tourner du riz cuit, ou du poivre long, ou autre chose semblable autour de la tête du patient, et à le jeter ensuite.

கழிமை, (கழி, மை), action de [rejeter.

கழியர், (கழி), habitans des bords de la mer, sauniers, faiseurs de sel.

கழியல், *n. v. de* கழிகிறது, chose de rebut, ce qui est rejeté, rebut, séparation, division.

கழியுடல், (கழி. உடல்), squelette, corps décharné, —sans chair.

கழியூணன், (*id.* ஊண்), grand [mangeur.

கழில், abondance.

கழிவாணம், (கழி), fusée à queue, —à baguette.

கழிவாறு, (கழிவு, ஆறு), ruisseau, [petit ruisseau.

கழிவு, *n. v. de* கழிகிறது, rejet, rebut, chose de rebut, —bonne à rien, —à rejeter, déduction, soustraction, plénitude, abondance, grande joie, contentement, rejet qui fait ressortir l'excellence d'une chose; —கணக்கு soustraction; —நாள் fin du jour naturel précédent; கழிவானசரக்கு marchandises de rebut, —avariées; கழிவாய்ப்போகிறது s'endommager, être avarié, être de rebut, devenir bon à rien, se gâter; கழிவில். *abl. de* கழிவு *ou* கழிவில்லாத sans défaut.

கழு, 1° pal, pieu pour empaler, pieu, broche, trident, instrument à 3 dents, —à 3 fourchons, gazon, motte de gazon, aigle. 2° *P.* கழுவு. *imp. et part. de* கழுவுகிறது: கழுவிலேபோடுகிறது empaler par le milieu du corps après avoir coupé la tête; *ou* கழுப்போடுகிறது empaler: —மரம் pal, pieu pour empaler, pieu.

கழுகண்டு, (கழு, கண்டம்), homme impoli, —qui ne courbe pas la tête, qui a le cou comme un piquet.

கழுகு, (கழு), aigle.

கழுகுழுக்கிறது, ழுத்தேன், ழுப்பேன், ழு, ழுக்க, *v.n.* s'amollir, devenir mou.

கழுக்கடை, (கழு), lance, pique, [trident.

கழுக்கட்டை, (*id.*), pal, pieu aigu pour empaler.

கழுக்களம், (*id.*), lieu de supplice, [—où l'on empale.

கழுக்காணி, (*id.*), pendard, homme indolent, —sans cœur, —paresseux, —fort et trapu, tronc d'arbre dur, —tout du cœur.

கழுக்குன்றம்,(*id*), nom d'une ville et d'une montagne dédiées à Siven.

கழுச்சிறையன்,(கழு, சிறை), homme qui mérite d'être empalé, pendard,lâche,homme sans cœur.

கழுது, garde, démon, scarabée, hutte élevée sur 4 piquets pour garder les champs.

கழுதை, 1° *acc. du préc.* 2° âne. C'est la monture de la fausse déesse மூதேவி,et le signe de வாயு prétendu gardien du nord-ouest;—கடி maison qui manque d'un angle; —க்கடி morsure d'âne; —க்கரணம் l'âne,le 4me des கரணம்; —க்குட்டி hiène; —க்குட்டி petit ânon; —த்தனம் sottise,bêtise; —த்தும்பை la plante borago zeylanica: —ப்புலி hiène; —மறி ânon,petit âne; —முள்ளி arbrisseau épineux, acanthus ilicifolius; —யாட்டம்பண்ணுகிறது faire le fou, —l'âne,être sot:—யுங்குதிரையும் பிணைத்தாற்போலே d'une manière mal assortie, comme si on attelait un âne et un cheval; —வண்டு grande espèce de scarabée; —வாகனி, —வாகினி celle qui monte sur un âne, *i.e.* மூதேவி; —விட்டை crotte d'âne; —விரியன் vipère stupide comme l'âne, grosse vipère noirâtre,qui se remue lentement, ne bouge pas à l'approche de l'homme et dont la morsure cause des vertiges, mais n'est pas mortelle. [cou.

கழுத்தடி, (கழுத்து,அடி), bas du

கழுத்தல்,mensonge.

கழுத்தன், *m.* கழுத்தி,*f.* (கழுத்து), qui a le cou; ce mot se joint à un autre: கோணல்க்கழுத்தன் homme qui a le torticolis, —le cou de travers; கட்டுக்கழுத்தி femme mariée, —qui a un tâli attaché au cou.

கழுத்து,cou,gorge,cou d'un vase: —க்குட்டை mouchoir de cou, cravate; —க்கொடுக்கிறது exposer sa vie pour quelqu'un, s'exposer pour le tirer du danger;—ச்சந்து jointure du cou;—ப்பட்டை collet, cou d'un habit; —ப்பருத்திருக்கிறது le cou être gros, avoir un gros cou; —முறிக்கிறது *ou* கழுத்தைமுறிக்கிறது rompre—,briser le cou, importuner, presser instamment de faire quelque chose,obtenir au détriment d'autrui;—வளையத்தெலும்பு clavicule du cou; கழுத்தரிகிறது, கழுத்தறுக்கிறது couper le cou,—la gorge; கழுத்தைத்திருகுகிறது, — திருகிப்போடுகிறது tordre le cou; ஒருவன் கழுத்திறுகப்பூணுகிறது embrasser quelqu'un tendrement.

கழுநீர்,(கழுவுகிறது,நீர்),eau dans laquelle on a lavé le riz,nénuphar.

கழுந்து,bout d'un pied de table, de chaise,de banc, bout d'un pilon, d'un bâton, cœur d'arbre, cou de cruche etc...,chose émoussée —,figure arrondie par le frottement, jointure,tenon (d'une mortaise): உலக்கைக்கழுந்து bout de pilon à piler le riz. [de gazon.

கழுப்பத்தை,(கழு), pièce—, motte

கழுப்புண்ணணி, (*id.* புண்), homme endurci au châtiment.

கழுமல்,*n.v.de* கழுமுகிறது,plénitude, abondance, saisie, prise; *ou*

கழுமு, (*id.*), trouble d'esprit, pamoison, confusion.

கழுமுகிறது,மினேன், முவேன்,மு, ம, *v.n.*கழுமுதல்,*n.v.et a.*être plein, rempli, abonder, se troubler, être confus, saisir,troubler, mêler, attacher, unir.

கழுமுள்,(கழு), pal,bout du pal ou pieu à empaler, arme,lance,trident, grenadier. [gazon.

கழுமோதுகிறது.(*id.*) couvrir de

கழுவல்,*n.v.de* கழுவுகிறது,lavage.

கழுவறைகிறது, (கழு, அறைகிறது), couvrir de gazon.

கழுவன், (கழு), homme obstiné à mentir, pendard. [வெளி.

கழுவாய்நிலம், (கழு,வாய்), *V.* கழு

கழுவுகிறது,விேனன்,வுவேன், வு, வ, *v.a. et* கழுவுதல்,*n.v. ou* கழுவிப்போடுகிறது,laver, nettoyer, purifier: கழுவிக்கொள்ளுகிறது laver, nettoyer, se laver; கலத்தைக்கழுவுகிறது laver un vase.

கழுவெண்ணெய்யுருக்கி, (கழு, எண்ணெய், உருக்குகிறது), celle qui fait fondre et extrait la graisse des cadavres empalés, femme cruelle, homme qui continue obstinément à importuner.

கழுவெளி,(கழு), pré, prairie, terre uniquement couverte de gazon.

கழுவேறி,(கழு,ஏறுகிறது),1° V.கழுச்சிறையன். 2° gér. de

கழுவேறுகிறது,(id.), être empalé

கழுவேற்றுகிறது, v. a. du préc. empaler, mettre à mort en mettant le patient sur un pal aigu qui lui entre par le fondement et sort vers la tête.

கழை, canne à sucre, la 7me constellation, bambou, perche de bambou: —க்கூத்தர், —க்கூத்தாடிகள் danseurs de cordes, gens qui dansent et font des sauts périlleux sur des perches; —க்கூத்து danse sur des perches;—முத்தம் sorte de perle de couleur de fumée qui se forme, dit-on, dans le bambou.

கள, l'arbrisseau களா carissa.

*களகண்டமாலை, (களம்), ulcère —, inflammation ou enflure des glandes du cou.

*களகண்டம்,(kala ton bas, கண்டம்), le coïl ou coucou indien.

களகம்,gros rat dit பெருச்சாளி.

*களகம்பளம், (களம்), fanon de bœuf, glandes du cou des brebis.

களகளக்கிறது,ளத்தேன், ளப்பேன்,ள,ளக்க,களகளவென்கிறது, களகளென்கிறது,களகுளென்கிறது,களகொளென்கிறது, (களகளம்), faire calacala,—un bruit répété, gazouiller, murmurer, résonner, faire glouglou, tinter, babiller, jaser, caqueter.

களகளப்பு, களகளத்தல், n.v. du préc.ou

*களகளம்,(kalakala), grand bruit, bruit, glou-glou, murmure, gazouillement.

களக்கடை, aire, lieu où l'on bat [le grain.

களக்கட்டை,(களம்), tronc d'arbre planté dans l'aire à battre le grain.

களக்கர்,gens vils,—de basse caste, chasseurs, Vèdhers.

களக்குக்கொளக்கென்கிறது, (son imitatif), V.களகளக்கிறது

களங்கட்டி,(களம்), espèce de pois- [son.

*களங்கம், (kalanka), marque, signe, tache, défaut, faute, noirceur, noir, bleu, couleur bleue, espèce d'arsenic naturel: களங்கமற, (அற), sans défaut; —அற்றிருக்கிறது être pur, sans tache, sans mélange; —இல்லாதநடக்கை conduite pure, —sans tache; களங்கசத்துரு minerai de plomb, sable mêlé de plomb, montagne contenant de l'étain.

*களங்கன்,(களங்கம்), l'astre qui a des taches, i.e. la lune, celui qui a des taches.

களங்கு,1° P. களங்கம், marque, signe. 2° ou களங்குமுறை, pilule de mercure,—composée de corps métalliques et de mercure.

களஞ்சி, espèce d'arsenic naturel.

களஞ்சியம்,grenier, grange, ma- [gazin.

களஞ்சு, P.கழஞ்சு.

*களதவுதம், களதௌதம், (kaladhaouta), argent, miroir.

களதம், V. பெருச்சாளி.

*களத்திரம்,(kalatra), femme, famille, 7me place à partir de la constellation de la naissance (dans le calcul de l'astrologie).

களத்தூர்,(களம்,ஊர்),Calattour, ville près de Chinglepet.

களந்தூரி, V. தான்றிக்காய்.

களந்தை, Calandei, nom commun à களத்தூர், et கடலூர்.

களபம், 1° (kalabha), éléphant, petit d'un éléphant. 2° mortier, chaux, boue, onguent odoriférant pour parfumer les cheveux, parfum, poudre de senteur, mélange, miroir: களபகஸ்தூரி,—கத்தூரி sorte de parfum, objet odoriférant; —முலை mamelle parfumée.

களப்பலி, (களம்), sacrifice offert par des guerriers,—sur le champ de bataille.

களப்பன்றி, (id.), l'arbre பெருங் [குமிழ்.

களப்பன்னை, (id.), espèce d'arbrisseau.

களப்பாட்டு, (*id.*), chanson—, chant usité en battant le blé.

களப்பாய், (*id.*), natte—, lit d'épis.

களப்பிச்சை, (*id.*), aumône qu'on donne dans l'aire.

களப்பு, 1° élévation *ou* ile au milieu de la mer. 2° *V.* கள்ளம். 3° *P.* கழப்பு.

களப்புகிறது, *P.* கழப்புகிறது.

களப்பேச்சு, (களம்), propos tenus dans l'aire,—en battant le blé.

களப்பேறு, (*id.*), part du grain qu'on donne aux serviteurs du village.

களமதி, (*id.*), estimation de la quantité de grain qu'il y a dans l'aire.

களமர், (*id.* மன்), agriculteurs, laboureurs, fermiers, habitans d'un pays cultivé, choutres, artisans.

களமளக்கிறது, 1° (களம்), mesurer le grain dans l'aire. 2° களமளக்கிறது, ளத்தேன், ளப்பேன், ள, ளக்க, *v.n.* களமளத்தல், *n. v.* faire du bruit, résonner, faire *calamala*.

களமூர் (களம், ஊர்), Calamour, ville près de Maduré.

*களம், 1° (khala), place, lieu, arène, champ de bataille, aire (à battre le blé), terrain stérile, terre salée. 2° (gala), cou, gorge. 3° noir, couleur noire, obscurité, ténèbres, poison, femme, écueil, brisans, bas-fond, banc de sable en mer, Calame, nom de ville, l'arbrisseau களா. 4° (kala), bruit, son doux: —கூட்டுகிறது balayer l'aire; —கொள்ளுகிறது, —கொள்ளல் se mêler dans le champ de bataille, entrer dans la mêlée, engager le combat; —பாடுகிறது décrire un combat, un champ de bataille, une aire; —விடாமலெர்ட்டடிக்கிறது bien balayer l'aire; களத்திலேறுகிறது donner sur un écueil, —dans un banc de sable.

*களரவம், (kala *bas* rava *son*), tourterelle, pigeon sauvage.

களரி, (களம்), champ de bataille, arène, place—, salle d'armes, —d'escrime, —de jeu, —de danse, assemblée, foule, troupe de spectateurs, terre stérile, —en friche, forêt, noirceur, bord, rivage, gorge; —கட்டுகிறது, —கட்டுதல் faire modestement son apologie devant une assemblée, capter la bienveillance de l'assemblée, construire une salle d'armes etc....; —க்கட்டு art—, action de fasciner—, d'ensorceler une assemblée pour se la rendre propice, accord—, complot d'une assemblée; —கோழை timidité devant une assemblée; —யேறுகிறது entrer dans l'arène, —dans l'assemblée etc...; —விடுகிறது lancer dans l'arène, introduire—, déposer devant l'assemblée, quitter l'arène etc...

களர், terre stérile, —salée, boue, l'arbrisseau களா: —நிலம் terrain stérile, —salé; —மண் terre salée.

களவகத்திணை, (களவு, அகம்), partie de l'அகப்பொருள் qui traite des rapports clandestins entre amans.

களவம், *P.* களபம், mélange, onguent odoriférant, parfum, mortier, [boue.

களவர், (களவு), voleurs.

களவழிநாற்பது, (களம், வழி), description en 40 strophes du champ de bataille du roi சோழன்,

கள்வன், 1° (களவு), voleur. 2° crabe, le signe du Cancer.

களவாசம், (களம்), salaire donné dans l'aire aux ouvriers.

களவாடுகிறது, களவாள்கிறது, (களவு, ஆடுகிறது, ஆளுகிறது), *ou* களவாண்கிறது, ண்டேன், ண்பேன். ளு, ண, ணேன், *nég.* (களவு, ஆளுகிறது), voler, piller, dérober.

களவாடுதல், களவாளல், *n. v. du préc.*

களவாணி, களவாளி, (களவு, ஆளி), [voleur, voleuse.

களவியல் (களவு, இயல்), rapports clandestins entre amans, ce qui est une partie de l'அகப்பொருள்.

களவின்மை, (*id.* இன்மை), non vol, sureté contre les voleurs, absence de voleurs.

களவு, 1° *n. v.* de கள்ளுகிறது, vol, larcin, un des 5 grands péchés des Indous. ‖ *V.* களவியல். 2° l'arbris-

seau களா. 3° (கள்), folie, confusion d'esprit, ivresse; —செய்கிறது voler; —போகிறது être dérobé; —ப்புணர்ச்சி, களவொழுக்கம், (ஒழுக்கம்), copulation—, fréquentation clandestine, mariage clandestin,—de காந்தருவர்.

*களன், *P.* களம், bruit, son, place, champ de bataille, terre cultivée, troupe, foule, cou, gorge, amitié, folie, ivresse,° trouble d'esprit, véhémence.

களா, l'arbrisseau carissa, noirceur, noir; *ou* களாநிலம் terre stérile, —salée;—நூல், (களூா, *P.* கலே), *V.* கொக்கோகம்; *—படனம் instruction, communication de la science, enseignement, une des 14 œuvres de charité:—ப்பூக்கோரை espèce d'herbe;—வகம், *V.* சிறுகீரை.

களாசி, *P.* காளாஞ்சி, crachoir.

களி, 1° *imp. et part. de* களிக்கிறது. 2° bouillie épaisse (surtout de கேவிரு), jus, callou, toddi, ivresse, folie, trouble d'esprit, joie, gaieté, réjouissance, homme gai,—joyeux, amour propre, arrogance, cruauté, froideur, fraîcheur, abondance, grandeur, chaleur, étang:—கிண்டுகிறது,—கிளறுகிறது remuer la bouillie; —கூருகிறது se réjouir, être transporté de joie;—க்கண் instrument d'orfèvre; —க்காய் loupe, verrue, fruit qui a beaucoup de chair;—க்குளம் Callicoulam, ville de la côte malabare;—த்துறை Callitourey *ou* Callitour, ville près de Colombo dans l'île de Ceylan: —நெஞ்சன் homme cruel, —arrogant; —ப்பாக்கு, —ப்பிளவு noix d'arec coupée en morceaux, bouillie et séchée, (on la préfère à l'அலகுபாக்கு);—மண் terre glaise, —grasse, argile, terre à potier; —மண்ணடைக்கிறதுபோலவடைத்துப்போடுகிறான் il dévore et engloutit comme s'il remplissait un trou de terre glaise, *i.e.* il avale goulûment, il est un glouton, un gourmand;—வாய்நஞ்சன் sorte de serpent très-venimeux.

களிகம், *V.* வாலுளுவை.

*களிகை, (kalika), bouton de fleurs, bouton encore tendre.

களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n.* (களி), *et* களித்திருக்கிறது, se réjouir, tressaillir de joie, être joyeux, ivre, fou, arrogant, s'enorgueillir; களித்திருக்கிறது être transporté de joie.

களிதம், 1° bloc de—, grosse pierre. 2° *(galita), glissade.

களித்தல், *n. v. de* களிக்கிறது, joie, plaisir, transport de joie, d'ivresse, folie, arrogance.

களிப்பு, *n. v. du même*, joie, plaisir, délice, allégresse, satisfaction, intention, notion, ivresse, trouble d'esprit: களிப்பாய்ப்பாடுகிறது chanter de joie,—de plaisir.

களிமம், rat.

களிம்பு, vert-de-gris, rouille, malpropreté, onguent: களிம்பாகிறது, களிம்புதிக்கிறது, களிம்பூறுகிறது, களிம்பேறுகிறது,—பிடிக்கிறது le vert-de-gris se mettre à, se rouiller.

களியர், 1° (களி), gens ivres. 2° *P.* கழியர்.

களியாடுகிறது, (*id.*), badiner, se divertir, se réjouir.

களியாட்டம், களியாட்டு, (*id.*), divertissement, danse d'ivresse, chancellement causé par l'ivresse.

களிறு, *gén.* களிற்றின், la 13me constellation, le mâle des animaux (et surtout), l'éléphant, le réquin, le cochon, le sanglier: களிற்றியானை éléphant mâle; களிற்றுத்தானை armée d'éléphans.

களுகொளென்கிறது, களுகொளெனல், glisser, devenir mou par trop de maturité.

களுக்குக்களுக்கென்கிறது, —எனல், (*son imitatif*), faire du bruit,—caloucccoucalouccou.

களேபரம், (kalêvara), corps, os, cadavre.

களே, 1° *imp. et part. de* களேகிறது *et* களேக்கிறது. 2° (கட்கிறது), ivraie, mauvaise herbe. 3° langueur, lassitude, pamoison, défaillance. 4° faute, défaut, clarté, splendeur, éclat, beauté, aspect, air, contenance, une des 10 règles de mesure du temps en musique. 5° (*P.* கலே), phase de la lune, le

souffle divin, l'image de la divinité: —கட்டுகிறது, —கட்டல் sarcler, arracher l'ivraie, —la mauvaise herbe; —கட்டி, —கட்டு, —கொட்டு, —கொத்து sarcloir; —கொட்டுகிறது, —கொத்துகிறது sarcler; —கொள்ளுகிறது languir, défaillir, s'évanouir, être fatigué, prendre —, avoir un air pieux; —கோல் sarcloir, instrument pour sarcler; —தீர்கிறது, —தேறுகிறது revenir d'une défaillance, d'un évanouissement; —படுகிறது défaillir, s'évanouir, languir; —பறிக்கிறது, —பிடுங்குகிறது sarcler: —போடுகிறது, *V.* களைபடுகிறது, semer de l'ivraie, fatiguer, mettre de côté la fatigue; —ப்புல் ivraie; —யாகிறது languir, défaillir, tomber en défaillance; —யாறுகிறது se délasser, revenir d'un évanouissement; —யாற்றுகிறது, களையையாற்றுகிறது, களையைத்தெளியப்பண்ணுகிறது remettre, faire revenir d'un évanouissement, tirer de la langueur, la guérir; —யேறுகிறது, —வருகிறது défaillir, la défaillance survenir, —prendre quelqu'un, languir; —வாரி râteau, herse, *ou* —வெட்டி sarcloir, sarcleur; —வெட்டுகிறது sarcler, arracher—, couper la mauvaise herbe.

களைகண், (களை, கண்). support, protection, asile, *litt.* place dans la fatigue.

களைகிறது, களைந்தேன், களைப்பேன், களை, களைய, *v.a.* défaire, déshabiller, dépouiller, ôter les habits, se déshabiller, éloigner, rejeter, ôter, enlever, arracher, sarcler, arracher les mauvaises herbes, tuer: உடையைக்களைந்துவிடுகிறது, —போடுகிறது se déshabiller, déshabiller, dépouiller.

களைக்கிறது, களைத்தேன், களைப்பேன், களை, களைக்க, *v.n.* (களை), défaillir, tomber en défaillance, s'évanouir, se fatiguer, être fatigué, languir.

களைஞர், (களை), bas peuple, gens vils, vauriens, ouvriers.

களைதல், களைவு, *n.v. de* களைகிறது, dépouillement, enlèvement, sarclage, action de défaire etc...

களைத்தல், களைப்பு, *n.v. de* களைக்கிறது, évanouissement, défaillance, fatigue.

கள், *gén.* கள்ளின், 1° *V.* கள்ளு. 2° suc des plantes, miel des fleurs, jus de certains arbres qui sert de remède, miel, espèce de scarabée, défaillance. 3° (கள்ளுகிறது), vol, mensonge. 4° *imp. et part. de* கட்கிறது *et* கள்ளுகிறது. 5° terminaison du pluriel dans les noms et les verbes: கள்விற்போர், —விளைஞர் marchands de callou.

கள்வன், (கட்கிறது), voleur, fripon, crabe, le signe du Cancer, babouin, singe, éléphant, (homme) noir.

கள்ள, *adj. de* கள்ளம் *et de* கள்ளன், faux, hypocrite, feint, contrefait, fautif, furtif, falsifié, supposé, de voleur: —ஒப்பம் fausse signature: —க்கடன் fausse dette, prêt frauduleux, prêt à usure injuste; —க்கதவு fausse porte; —க்கப்பற்காரன் pirate, corsaire; —க்கயிறு corde cachée qui fait jouer une machine; —க்கவறு dé à jouer, jeu de tricherie, jeu de hasard, —où l'on trompe; —க்கவி vers de plagiat; —க்களவு recèlement, cachette, action de cacher, vol déguisé, —caché; —க்காசு fausse monnaie, cache de mauvais aloi; —க்காடு pays de voleurs, bois de voleurs, —factice; —க்காதுபடுகிறது une oreille percée se gâter, se refermer; —க்காய் fruit desséché, —factice, pion frauduleux; —க்கோலம் déguisement, apparence trompeuse, ce qui ressemble à 2 choses; —ச்சரக்கு marchandise de contrebande; —ச்சாதி caste des Callers, —des voleurs; —ச்சாமம் minuit, le temps de la nuit le plus favorable aux voleurs; —ச்சிறுக்கி friponne, coureuse; —ச்சீட்டு faux billet; —ச்சுரம் fièvre intermittente, —qui cesse et revient; —ச்சூது mauvais tour; —ஞானம் hypocrisie, fausse philosophie; —ஞானி hypocrite, faux philosophe; —ஸ்திரீ concubine; —த்தட்டு faux plancher, etc... trappe; —த்தனம் hypocrisie,

feinte, friponnerie, penchant au vol, tromperie; —த்திறவுகோல் fausse clef, crochet; —த்தீர்க்கதரிசி faux prophète; —த்தோணி barque de pirate, espèce de barque; —நம்பிக்கை fausse espérance, présomption; —நீர் pus d'une plaie; —ப்படை corps de troupes en embuscade, fausse attaque; —ப்பணம் fausse monnaie, faux fanon; —ப்பயல், —ப்பையல் petit fripon, —drôle; —ப்பற்று pays des Callers, —des voleurs; —ப்பால் profit frauduleux, casuel; —ப்பிள்ளை voleur de caste, bâtard, enfant supposé; —ப்புணர்ச்சி copulation furtive; —ப்புத்தி friponnerie, propension au vol, esprit fourbe, —méchant; —ப்புருஷன் concubinaire, amant, entreteneur; —ப்பெண்சாதி concubine, femme entretenue; —ப்பேச்சு parole fallacieuse, —trompeuse; —மயிர் faux cheveux; —மயிர்த்தொப்பி perruque; —மனம் esprit trompeur, fourberie; —மார்க்கம் fausse religion, —route, porte de sortie, —de derrière; —வல்லியன், homme—, nom d'une caste; —வாறு manière furtive; —வாறே furtivement; —விலை prix secret, —furtif; —வெட்டு, V. கள்ளத்தனம்: —வேலை ouvrage fardé, —contrefait, —fait à la dérobée, —supposé, friponnerie; —வேளை moment où l'on ne s'y attend pas, temps non désigné, à l'improviste.

கள்ளச்சி, *f. de* கள்ளன், femme de la caste des Callers *ou* voleurs, voleuse (de caste ou de métier), soude, terre à foulon, terre imprégnée de soude.

கள்ளம், (கள்), vol, mensonge, fausseté, feinte, dissimulation, faute: —காட்டுகிறது feindre; —பண்ணுகிறது voler, tromper; —விடல் quitter le métier de voleur, laisser par supercherie.

கள்ளருந்தல், (கள்), V. கள்ளுண் [ணல்.

கள்ளர், *pl. de* கள்ளன், voleurs; —பற்று pays des Callers ou voleurs de [caste.

கள்ளல், *n.v. de* கள்ளுகிறது.

கள்ளறை, (கள், அறை), tiroir, compartiment de coffre, cassette.

கள்ளன், (கள்ளம்), Callen, voleur (de caste ou de métier), fripon, larron, fourbe, rusé, faux fanon.

கள்ளாமை, *n.v. de* கள்ளுகிறது, ne pas voler, s'abstenir du vol.

கள்ளி 1° *f. de* கள்ளன், voleuse. 2° sorte d'arbrisseau laiteux, euphorbia tiroucaîli. Il y en a de diverses sortes, savoir: ஆட்டாங்—, இலைக்—, கொடிக்—, சதுரக்—, திருகு—, படற்—, பலகைக்—, பெருங்—, et மான்செவிக்—, ou முயற்செவிக்கள்ளி: கள்ளிக்காக்கை oiseau rouge nommé செம்போத்து; —க்கோட்டை la ville de Calicut sur la côte malabare; —ச்சிட்டு sorte d'oiseau du genre du motacilla; —மடையான், —மூளையான் la plante stapelia virgata; —மந்தாரை l'arbre பெருங்கள்ளி; —மேடு la pointe de Calymère ou le monticule du Calli, promontoire presque vis-à-vis l'île de Ceylan.

கள்ளிச்சி, *f. de* கள்ளன், voleuse de [caste.

கள்ளு, *P.* கள், callou ou toddi, jus enivrant du cocotier, du palmier et du dattier, (surtout celui où l'on n'a pas mis de chaux).

கள்ளுகிறது, கட்டேன், கள்ளுவேன், கள்ளு *ou* கள்; கள்ள, *nég.* கள்ளேன், *v.n.* கள்ளுதல், *n.v.* (கள்), voler, dérober, boire du callou.

கள்ளுண்ணல், கள்ளுண்டல், (கள்ளு, உண்ணல்), usage du callou, —des liqueurs enivrantes, en boire. Les Indous comptent cela parmi les 5 grands crimes.

கள்ளுண்ணாமை, (*id.* உண்ணாமை), abstinence du callou.

கள்ளுண், கள்ளூண், (*id.* உண், ஊண்), scarabée, insecte qui suce le suc des fleurs.

கறகறக்கிறது, றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, *v.n.* கறகறென்கிறது, *v.c. et* கறகறத்தல், கறகறெனல், *n.v.* (கறகற *son imitatif*), faire *caracara*, —du bruit, se hâter, s'empresser, causer de la peine, affliger.

கறக்கம், vertige.

கறக்கிறது, றந்தேன், றப்பேன், ற,றக்க,*v.a.*traire (la vache...), exprimer avec les doigts, donner du lait: அந்தப்பசுவெம்மாத்திரங்கறக்கும் combien cette vache donne-t-elle de lait?

கறங்கல்,*n.v.et opt. de* கறங்குகிறது, action de résonner etc..., bâton recourbé,diable.

கறங்கு,1° tournoiement, vertige, cerf-volant(de papier),girouette,son. 2° *imp.et part.de*

கறங்குகிறது,*sync.*கறங்கிறது, கினேன்,குவேன்,கு,க,*v.n.*கறங்குதல், *n.v.*résonner,retentir,faire du bruit, tourner,tournoyer,pirouetter.

கறடு,*P.*கரடு.

கறட்டி,(வறட்டி), motte—,masse —,bouse desséchée, excrémens secs: —யோணன் espèce de petit lézard dit கரட்டோணன்,

கறட்டுக்கறட்டென்கிறது,—க்கறட்டெனல்,(கறட்டுக்கறட்டு *son imitatif*), râler, avoir le râle,avoir la respiration gênée par les phlegmes.

கறணை,கறண்டகம், கறண்டம், கறண்டி,*V.*கரணை,கரண்டகம்....

கறண்டுகிறது,டினேன், டுவேன், டு,ட,*v.a.*mordre,ronger.

கறத்தல்,கறப்பு,*n.v.de* கறக்கிறது

கறமன்,ce qui est desséché.

கறல்,bois à brûler.

கறவை, (கறக்கிறது), vache—, bufflonne—,brebis à lait.

கறவையான்,(கறவை), marchand de lait,vache à lait.

கறளை, (கரளை), arbre nain,fruit avorté,—defectueux.‖*V.* கருளை.

கறள்,rouille,tache.

கறு,cri—,ramage de la caille.

கறுக்கி,கறுர்,mesure,limite.

கறுளி,cheval intraitable.

கறுளை, (கறளை), ce qui manque —,défaut de croissance,avorton.

கறி,1° cari, ragoût, mets, sauce, poivre,morsure.2° *imp.et part. de* கறிக்கிறது: —க்கரணை espèce de கரணை ou dracontium,bonne pour les ragoûts; —க்கால் soucoupe, trépied qu'on met sous les plats; —ச்சுரை courge bonne pour les ragoûts:—த்தும்பை la plante phlomis indica bonne à manger en ragoût; —பதார்த்தம் différentes sortes de ragoûts, —de plats;—ப்பாலை,*V.* கொடிப்பாலை—ப்புடல் espèce de scarabée, espèce de plante du genre du புடோல்;—மசாலை ingrédiens de ragoût; —முள்ளி la plante solanum indicum; —யாணம் bouillon—, sauce pour prendre avec le riz;—யுப்பு sel de cuisine,—propre aux ragoûts;—வடகம் mets—, fruits séchés avec assaisonnement, assaisonnement de ragoût;—வேம்பு l'arbre bergera hœnigu dont les feuilles aromatiques entrent dans les ragoûts.

கறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி,றிக்க,*v.a.*கறித்தல், *n.v.* manger, mordre.

கறு,*imp.et part.de* கறுக்கிறது.

கறுகாய்ஞ்சொறி,*P.* கறுப்புக்காய்ஞ்சொறி.

கறுக்காய், (கறு), goût un peu amer de l'eau de coco encore trop tendre,certain arbre.

கறுக்கிறது,றுத்தேன்,றுப்பேன், று,றுக்க, *v.n. et* கறுத்துப்போகிறது,noircir,devenir noir,s'irriter, se fâcher,être triste,—mécontent, —en colère:கறுத்திருக்கிறது être noir,—irrité,—devenu noir.

கறுக்கை,*n.v.du préc.*

கறுத்த,*part.parf. de* கறுக்கிறது, noir: —கற்றலை le poisson johnius caroutta;—காக்கட்டான்,*V.* கறுத்தபூ;—பாசி mousse noirâtre, prunelle de l'œil;—பூ la plante rampante clitoria ternatea à fleurs bleues;—மனுஷன் homme noir;—வுப்பு, (உப்பு),sel noir (produit des cendres de certaines plantes).

கறுத்தல்,*n.v.de* கறுக்கிறது.

கறுத்தவன்,*n.app.de* கறுத்த,homme noir,ennemi.

கறுப்பன்,(கறுப்பு), homme noir, Carouppen,un des prétendus dieux de l'Inde,espèce de riz.

கறுப்பி, *f. de* கறுப்பன், femme noire, salpêtre, scarabée noir, bismuth noir.

கறுப்பு, *n. v.de* கறுக்கிறது, noir, couleur noire, noirceur, tache, ambre gris, colère, mécontentement, signe de colère rancune: —க்கட்டுகிறது les moissons—, les blés noircir, le temps devenir noir, —pluvieux; —க்காய் côté noir du jeton qui sert de dé;—க்காய்ஞ்சொறி ortie noirâtre, tragia cannabina;—ச்சட்டை habit noir;—நூல் fil noir;—மரம் ébène.

கறுப்பேறிகிறது, (கறுப்பு), *V.* கறுக்கிறது.

கறுமுகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, *v.n.* கறுமுதல், *n.v.* (கறுமு, *son imitatif*), donner des signes de colère, se fâcher.

கறுமுறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v.n. et* கறுமுறுத்தல், *n.v.* (*id.*), se fâcher.

கறுமுறென்கிறது, கறுமொறென்கிறது *et* கறுமொறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, (கறுமொறு *son imitatif*), murmurer, se plaindre, dire *caroumourou*, faire du bruit.

*கறுவம், *P.* கருவம், *V.* கர்வம்.

கறுவல், 1° (கறுக்கிறது), noir, homme noir. 2° *n.v.de* கறுவுகிறது, colère, menace, réprimande, obstination, signe de colère. [டை cannelle.

கறுவா, (கருவா), cannelier:—ப்பட்

கறுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v.n.et* கறுவித்தல், *n.v.* (கறுவம்), *P.* கர்விக்கிறது.

கறுவியம், (கறுவம்), obstination, opiniâtreté, arrogance.

கறுவு, 1° *imp. et part. du suiv.* 2° colère, fureur, colère implacable, signe de colère, réprimande, menace, obstination, vengeance.

கறுவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.n.* (கறுவம்), கறுவுதல். *n.v.* menacer, gronder, réprimander, s'obstiner, s'opiniâtrer, se fâcher, s'irriter: —கறுவிக்கொண்டிருக்கிறது être en colère.

கறுள், bride (de cheval).

கறேறென்கிறது, கறேலென்கிறது, கறேறெனல், (கறேர் *son imitatif*), faire *carér*, —du bruit, se hâter, être noir, —très noir.

கறை, tache, souillure, couleur, couleur noire, —livide, obscurité, rouille, faute, défaut, sang, tribut, mortier (à piler le riz), poison:—கண்டன், (கண்டம்), Siven, *litt.* celui dont le cou est noir, (pour avoir avalé, au dire de la fable, le poison du serpent சேஷன்);—கட்டுகிறது, —படுகிறது, —பிடிக்கிறது se tacher, se salir, devenir—, être taché, —sali, —défectueux, se rouiller; —படுத்துகிறது salir;—ப்போக்கு infériorité, bassesse;—ப்போக்கன் homme vil, vaurien;—மிடற்றண்ணல்,—மிடற்றேன், (மிடறு, அண்ணல்), *V.* கறைகண்டன்;—யடி l'animal dont le pied ressemble à un mortier, *i.e.* l'éléphant: கறையாய்—, கறைகறையாயிருக்கிறது être plein de taches.

கறையான், cariah, ou fourmi blanche, termite, termio fatale:—அரிக்கிறது les cariahs ronger,—détruire quelque chose;—கட்டுதல் les cariahs bâtir-élever leur butte,—leur nid;—புற்று butte de terre élevée par les fourmis blanches et qui leur sert de nid;—புற்றுவைக்கப்பாம்புகுடியிருக்கும் la fourmi blanche élève un tertre pour en faire son nid, et le serpent y habite, ce que l'un fait devient la proie de l'autre:—மேய்கிறது, —கட்டுகிறது les cariahs ronger,—bâtir.

*கற்கசம், (karkasa), dureté, violence, cruauté, effort, avarice: கற்கசக்காரன் homme dur, cruel prompt, tenace avare.

*கற்கசர், (*id.*), gens durs, brutaux, avares, vils, vauriens.

*கற்கடம், கற்கடகம், (karkata, ka), crabe, le signe du Cancer, racine fibreuse—, fil de nénuphar, moitié—, rayon d'un cercle: கற்கடககரம் scorpion, gros scorpion noir dit நண்டுவாய்க்காலி; —சிங்கி nom d'une plante, la noix dite கடுக்காய்; —பாஷாணம் espèce d'arsenic naturel; —வைரி le singe, *litt.* l'ennemi des crabes;—விராசி le signe du Cancer.

கற்கட்டு, (கல்), ce qui est bâti—,

bâtisse en pierre, consistance de la pierre.

கற்கண்டம்,(*id.*) rocher, roc.

கற்கண்டு,(*id.*), sucre candi.

*கற்கம்,1° (kalka), lie, sédiment d'huile,—de beurre fondu, remède composé de divers ingrédiens, médecine, sorte de marchandise. 2° (karka), nénuphar, pied, crabe, le Cancer.‖ *V.* நிட்டை.

*கற்கரம்.(gargara), batte à beurre

*கற்கரி,1° (karkari), petite jarre, —cruche, pot à l'eau.2° (gargari), vase de terre pour baratter, baratte.

*கற்கரிகை,(gharghariká). *V.* சதங்கை. [plante.

கற்கருசிலை, (கல்,கரு), sorte de

கற்கனல், (கல்), espèce d'arsenic naturel.‖ *V.* கன்மதம்.

கற்கா, un des 13 pays tamouls, un des pays où l'on parle le bas tamoul

கற்காந்தம்,(கல்), pierre d'aimant, sorte de pierre d'aimant.

கற்காமி,(கல்), *V.* கன்மதம்.

கற்காரம்,(*id.*), pierre infernale.‖ *V.* கல்லக்காரம். [காரம்.

கற்காரு,1° l'arbre அகில்.2° *P.* கற்

கற்காவி,(கல்), ocre, ocre en pierre, espèce de terre rouge de Perse.

*கற்கி,1° (kalki), nom de Vichnou dans sa 10me incarnation, dans laquelle, selon les Indous, il doit s'incarner en cheval pour détruire le monde, cheval, temple, pagode. 2° (karki), le signe du Cancer; —ச்சா, *V.* கர்க்கிச்சா: —மண்டலம் tropique du Cancer. [pierres.

கற்கிணறு, (கல்), puits bâti en

கற்கிறது, கற்றேன், கற்பேன், கல் *ou* கல்லு, கற்க, *nég.* கல்லேன், *v.a.* apprendre, étudier, s'exercer, s'habituer: கற்கசடறக்கற்றவைகற்றபினிற்கவதற்குத்தக apprenez parfaitement ce que vous devez apprendre et après l'avoir appris persévérez-y convenablement. [cer.

*கற்கு,(கற்கம்), le signe du Can-

கற்குடல்,(கல்), constipation, entrailles dures comme la pierre.

கற்குதல், *n.v.de* கற்கிறது.

கற்குவியல், கற்குவை,(*id.*), monceau de pierres.

கற்குளிக்கிறது, (கல்), pêcher des perles,—des pierres précieuses.

கற்கொத்தி,(*id.*), l'oiseau dit tringa variegata.

கற்கோடன், கற்கோடகன், (karkôta,ka), le serpent fabuleux கார்க்கோடன்.

கற்கோவை,(கல்), la plante கருடன்கிழங்கு, bryonia umbellata.

கற்சத்து,(*id.*), asbeste.

*கற்சம்,(gardja), cri de l'éléphant

கற்சரீரம்,(கல்), corps dur, —de

கற்சவளை,(*id.*), asbeste. [pierre.

*கற்சனம்,(கற்சம்,na), cri, bruit, son, grand bruit, colère, bataille, guerre. [d'acide.

கற்சன்னநீர்,(கல்,சன்னம்), espèce

கற்சாகம்,(கல்), émeraude.

கற்சாடி,(*id.*), jarre—, vase de pierre.

கற்சிக்கிறது, கற்சிதம், கற்சிப்பு, *P.* கர்ச்சிக்கிறது, கர்ச்சிதம், கர்ச்சிப்பு

கற்சிற்பன்,(கல்), sculpteur, tailleur de pierre, architecte.

கற்சுண்ணாம்பு, (கல்), chaux de pierre. [de briques.

கற்சுவர்,(*id.*), mur de pierre ou

*கற்சூரம், *P.* கர்ச்சூரம்.

கற்சூலை,(கல்), tympanite, hydropisie sèche. [ருத்தன் *ou* கர்த்தன்.

கற்தன், *et ses composés, corr. P.* க

கற்பகத்திணை,(கற்பு,அகத்திணை), partie de l'அகப்பொருள் qui a rapport à la fidélité conjugale ou à l'état du mariage.

*கற்பகம், (கற்பம், ka), un des 5 arbres fabuleux du paradis d'Indiren, (qui, selon les Indous, donne à ceux qui mangent de ses fruits tout ce qu'ils désirent), espèce d'oseille, Vinâyaguen: கற்பகக்கரம் espèce d'arsenic préparé, supposé être la pierre philosophale. Les matières qu'on prétend lui servir de véhicules pour lui aider à opérer la transmutation des métaux sont: சிந்தூரம் le vermillon; செய்நீர் un fluide qui ressemble au sel ammoniaque;

திரர் les liqueurs distillées; மெழுகு la cire etc...; —ச்சோலை le jardin de fleurs d'Indiren planté d'arbres dits கற்பகம்;—விருக்ஷம் l'arbre கற்பகம்; கற்பகத்தில்வளர் ou படர் கொடி la plante காமவல்லி qui s'entrelace dans l'arbre susdit.

கற்பகன்,(kalpaka),barbier.

கற்பகோளகை, P. கருப்பகோளகை. [paradis d'Indiren.

கற்பக்கா, (கற்பம்), le jardin ou

கற்படி,(கல்), degré—, gradin—, escalier en pierre.

கற்படுக்கிறது, கற்படுத்துகிறது, கற்படுத்தல், (id.), paver en pierres ou en briques):கற்படுத்ததரைpavé, place pavée.

கற்படை,(id.), pavé,place pavée, lit —,rang —,rangée de pierres, porte de sortie—, chemin caché—, fausse porte d'un fort,guichet.

கற்பதிக்கிறது,(id.), enchasser des pierres précieuses, paver, poser—, ajuster les pierres: கற்பதிக்குங்குழி chaton de bague; கற்பதித்தவிடம் pavé,endroit pavé.

*கற்பம், 1° (kalpa), kalpa, ou un jour et une nuit de Brama,qui font, au dire des Indous, une période de 432 millions d'années sidérales ou la durée du monde,et autant d'années font la durée du temps où il reste anéanti, fin de la dite période, ou fin du monde, temps de la fin du monde,âge de Brama (qu'on suppose être de 15 trillions et 552 milliards d'années sidérales), durée d'un jour et de 2 nuits,le prétendu monde des dieux, l'arbre fabuleux du paradis d'Indiren dit கற்பகம், un de 6 Védangas comprenant la description ou le détail des rites religieux, science des mandirams ou des prières liturgiques et autres formules semblables, certitude,résolution,détermination,espèce d'oseille, l'herbe கஞ்சா, prétendu panacée qui prolonge extrêmement la vie et donne même l'immortalité. (N.B. Il y a 18 சித்தர் magiciens adeptes en chimie, parmi lesquels on nomme போகர், கொங்கணர், சட்டமுனி etc...Ils ont écrit sur ce panacée des pièces de poésie de cent vers chacune, dont quelques unes existent encore,les autres sont perdues). 2° P. கருப்பம். 3°(kharba),10 milliards,petitesse, un des 9 prétendus trésors de Coubèren; கற்பஞ்சாதிக்கிறது appliquer un remède pour fortifier le corps,ou continuer l'emploi; கற்பஞ்சாப்படுகிறது manger le panacée d'immortalité; கற்பதரு, —தாரு,—துருமம் l'arbre calpaga ou கற்பகம்; —நிதி un des 9 prétendus trésors de Coubèren.

கற்பரன், (கல்), espèce d'arsenic naturel.

கற்பரிபாஷாணம்,(id. பரி), espèce de remède,—d'arsenic qui s'engendre sur les rochers.

கற்பலகை,(id.), pierre—,ardoise pour écrire,grande pierre plate.

கற்பலங்காரி,(கற்பு, அலங்காரம்), fille ou femme ornée de la vertu de chasteté.

கற்பள்ளம்,(கல்), creux dans les pierres,—sur les rochers,caverne.

கற்பழிகிறது,கற்பழிதல்,(கற்பு,அழிகிறது),ou கற்பழிந்துபோகிறது, être déflorée,violée, corrompue,perdre sa pureté, —sa virginité,la pureté—,la virginité se perdre;கற்பழிந்தபெண் fille—, femme déflorée, —violée,—corrompue,— déshonorée;கற்பழியாத pur, chaste,vierge; கற்பழியாதபெண் vierge pure, —intacte; கற்பழியாமலிருக்கிறது être pur,—chaste,avoir conservé sa virginité.

கற்பழிக்கிறது, (id. அழிக்கிறது), déflorer,violer, corrompre, séduire, ravir l'honneur.

கற்பனை, 1° (கற்பிக்கிறது), commandement,précepte, ordre, loi,enseignement,étude. 2° *(kalpanâ),invention,fabrication, composition;—தள்ளுகிறது, —மீறுகிறது, —விலக்குகிறது violer un commandement, désobéir; கற்பனைக்குட்படுகிறது obéir à un ordre, se soumettre.

கற்பாசி,(கல்),mousse,lichen qui

vient sur les pierres, lichen rotundatus, sorte de remède.

கற்பாஷாணம். (id.), espèce de remède,—d'arsenic naturel.

கற்பாட்டி, (கற்பு, ஆட்டி), fille—, femme chaste.

*கற்பாந்தம், (கற்பம், அந்தம்), fin du calpa, fin du monde.

கற்பாரியம், un des 32 ordres d'architecture.

கற்பார், 1° (கல், பார்), rocher. 2° n. app. de கற்கிறது, étudians, ceux qui apprennent les sciences.

கற்பாலவணம், (கல், பா), sel de [mer.

கற்பாவுகிறது, (கல்), paver: கற்பாவினதரை pavé, endroit pavé.

கற்பாவை, (id.), statue de pierre, figure en pierre.

கற்பாளி, ou கற்பாழி, (id.), caverne de montagne,—dans le roc.

கற்பாள், (கற்பு, ஆள்), personne chaste.

கற்பாறை, (கல்), rocher, roc, terrain rocheux, rocher sous terre.

கற்பி, 1° (கற்பு), V. கற்பாட்டி. 2° imp. de

கற்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, 1° v. caus. de கற்கிறது, enseigner, instruire, ordonner, commander. 2° (கற்பிதம்), inventer, fabriquer: கற்பித்தசொல் chose enseignée, prescrite, mot alongé, —qui détermine.

*கற்பிதம், (kalpita), éléphant armé et caparaçonné pour la guerre, destination, arrangement, invention, chose faite, mise en ordre, construite ou produite artistement.

கற்பித்தல், n.v. de கற்பிக்கிறது, enseignement, instruction, commandement, invention.

கற்பித்தோன், n. app. du même, maître, instituteur, précepteur.

கற்பியல், (கற்பு, இயல்), le propre de la chasteté, conduite chaste. ‖ V. கற்பகத்திணை.

கற்பிரம், la plante கல்லாரை.

கற்பிலக்கணம், (கற்பு), conduite chaste, partie de l'அகப்பொருள் qui a rapport à la fidélité conjugale et à l'état du mariage, et qui comprend la joie intérieure, le dégoût, la manifestation de ce degoût ou la bouderie, la séparation, etc...

கற்பிற்கிளவித்தொகை, (கற்பின், கிளவி), partie de l'அகப்பொருள் depuis la séparation d'avec sa concubine jusqu'à l'abandon de ses biens.

கற்பினள், (கற்பு, ஆள்), V. கற்பாட்டி. [கற்பு.

கற்பினை, 1° P. கற்பனை. 2° acc. de

கற்பு, n.v. de கற்கிறது, instruction, érudition, ordonnance, commandement, chasteté, pudicité, pudeur, pureté, continence, virginité, destinée, destination, rempart, muraille, terrasse élevée dans l'intérieur d'un rempart,—d'une forteresse, espèce d'arbuste délicat du genre du jasmin:—குலைக்கிறது, V. கற்பழிக்கிறது; —சித்திக்கிறது, —பலிக்கிறது la chasteté se trouver, —se former (dans un cœur); கற்புள்ள chaste; கற்புடைமகள், கற்புடையாள், (உடை), fille—, femme chaste, chaste épouse; கற்புடைமகளீரத்தியாயம் chapitre (du காசிகாண்டம்) qui traite des qualités d'une femme chaste: கற்புடைமை chasteté, pureté. [chastes.

கற்புடையோர், (உடை), gens

*கற்புரம், P. கருப்புரம், or.

கற்புழை, (கல்), trou dans un pierre. [et கற்றுமனை.

கற்பூ, (கல்) les plantes கல்லாரை

கற்பூசரம், (id. பூ), montagne qui contient du plomb.

கற்பூமி, (கல்), terrain pierreux.

*கற்பூரம், P. கருப்பூரம், camphre, or: கற்பூரசத்து,—ச்சிலே, P. கருப்பூரச்சிலாசத்து.

கற்பெறுக்கி, P. கற்பொறுக்கி.

கற்பேதி, (கல்), minéral qui dissout les pierres.

கற்பை, 1° (id.), bourse—, sac où l'on met les pierres qui servent de poids. 2° acc. de கற்பு. 3° P. கற்பாய் tu apprendras.

கற்பொடி, (id.), vitriol vert, petit morceau de pierre, petite pierre.

கற்பொளிகிறது, (id.), piquer une meule de moulin.

கற்பொறுக்கி, (id.), l'oiseau qui

ramasse des pierres, *i.e.* தூதுணம் tringa variegata, la colombe.

கற்போன், 1° *n.app. de* கற்கிறது, étudiant, élève. 2° (கற்பு), homme [chaste.

கற்மகம், *P.* கருமகம்.

*கற்மம், *et ses composés, V.* கருமம். [a appris.

கற்ற, *part.parf.de* கற்கிறது, qui

கற்றசை, (கல், தசை), chair qui ne se dessèche pas, qui ne dépérit pas, — durable comme la pierre.

கற்றச்சன், (*id.* தச்சன்), tailleur de pierres, sculpteur, maçon.

கற்றடிவிரியன், (*id.* தடி), espèce de serpent.

கற்றலை, கற்றலைமீன், (கல், தலை), espèce de poisson de mer dit johnius. [exercice.

கற்றல், *n. v. de* கற்கிறது, étude,

கற்றவர், *n. app. du même*, savans, gens instruits, poëtes. [pavé.

கற்றளம், (கல், தளம்), pavé, endroit

கற்றளி, (*id.* தளி), temple en pierre.

கற்றறிமூடன், (கற்று, அறிகிறது), sot qui est resté tel quoiqu'il ait étudié.

கற்றறிந்தோர், (கற்று), gens érudits, qui sont devenus savans par l'étude.

கற்றறிவு, (கற்று, அறிவு), érudition, connaissance acquise par l'étude. [veau, jeune vache.

கற்றா, (கன்று, ஆ), vache qui a un

கற்றாமரை, (கல், தாமரை), nénuphar qui vient parmi les pierres.

கற்றார், *V.* கற்றவர்.

கற்றாழை, (கல், தாழை), aloès, aloe perfoliata, — vera: — மடல் sa feuille qui est bonne à manger et sert surtout de médecine. L'adj. est கற்றாழம்; கற்றாழஞ்சாறு jus d'aloès; — சோறு moelle d'aloès, la partie tendre —, le dedans de sa feuille.

கற்றானை, (கல், தானை), toile teinte en காவி ou ocre rougeâtre. [étudier.

கற்றிடுகிறது, (கற்று), apprendre,

கற்றிரள், (கல், திரள்), quantité —, monceau de pierres.

கற்றீட்டு, (*id.* திட்டு), *V.* கன்மதம்.

கற்று, 1° *adj. de* கன்று. 2° *gér. de* கற்கிறது: — க்குட்டி enfant qui étudie, celui qui apprend l'alphabet; — க்கொடுக்கிறது instruire, enseigner; — க்கொள்ளுகிறது apprendre, étudier; — ச்சொல்லி élève qui étudie les règles de la poésie, — qui apprend et va réciter les poésies de son maître pour lui en rapporter le profit, novice en poésie, petit —, jeune poëte, celui qui répond ou dit les choses d'accompagnement; — வல்ல savant habile. [de pierre.

கற்றூண், (கல், தூண்), colonne

கற்றேக்கு, (*id.* தேக்கு), sorte de teck, autre arbre médicinal dit aussi இலச்சைகெட்டமரம்; pour le propager on en plante les branches.

கற்றை, 1° petite botte, — gerbe, paquet, fagot, poignée (d'épis, de paille, d'herbe, de cheveux etc...), boucle ou tresse de cheveux, gerbe de lumière, gerbe —, collection de rayons, foule, quantité, feuilles de cocotiers ou autres choses tressées ensemble: — பிடிக்கிறது lier en paquets ou en petits faisceaux, — par poignés; — சொருகுகிறது, — போடுகிறது mettre les bottes de chaume, couvrir une maison de chaume. 2° *P.* கற்றாய் tu as appris. [—, auge de pierre.

கற்றொட்டி, (கல், தொட்டி), bassin

கற்றோர், *n.app. de* கற்கிறது, savans, lettrés, poëtes: — நவிற்சியணி figure qui consiste à donner pour cause d'abondance une chose qui [ne l'est pas.

*கற்னம், *P.* கர்னம்.

*கற்னாடகம், (karnâta), la province du Carnate, ou le Carnatique: கற்னாடகச்சேவகர் soldats ou pions du Carnate.

*கற்னீகம், *V.* கருனீகசன்னி.

*கன, 1° *adj. de* கனம், difficile, solide, dur, lourd, pesant, épais, important, considérable, grand, *V.* கனம். 2° *imp. et part. de* கனக்கிறது.

*கனகதம், (கனம், கதம்), l'animal qui a la marche dure, *i.e.* le chameau

கனகதர், (*id.*), gens vils, — de basse caste, bas peuple, vauriens.

*கனகம், (kanaka), or: கனகக்கொ

டியோன் le roi கர்னன், *litt.* celui qui a une bannière d'or; —சபை la salle dorée, le lieu doré; —தண்டிகை palanquin —, litière dorée; —தப்பட்டை espèce de tambour; —பரிக்ஷை art d'éprouver l'or; —ப்பொடி poudre d'or; —ரசம், (இரசம்), orpiment jaune.

கனகலம், nom d'un lieu.

கனகன்சங்கலிதம், (கனம், கனம்), multiplication de 2 cubes.

கனகனவென்கிறது, (கன்கன *bruit imitatif*), faire *canacana*, —du bruit, pétiller: கன்கனவென்றெரிகிறது brûler avec pétillement, avec une ardeur excessive.

*கனகன், (கனகம்), *V.* இரணியன்.

கனகாசம், (கனம்), sorte de maladie d'yeux.

*கனகாத்திரம், (*id.*), poids.

*கனகாசலம், (கனகம், அசலம்), la montagne d'or, *i.e.* le மகாமேரு.

*கனகாபிஷேகம், (*id.* அபிஷேகம்), effusion d'or sur quelqu'un, pluie —, libation d'or: —பண்ணுகிறது répandre de l'or —, entasser des richesses sur quelqu'un. [gent.

*கனகாமிர்தம், (*id.* அமிர்தம்), ar-

கனக்கிறது, ன்த்தேன், னப்பேன், ன, னக்க, (கனம்), et கனத்திருக்கிறது, peser, être lourd, pesant, dur, solide, massif, épais, serré, important: கனத்துக்கொண்டிருக்கிறது être pesant *v.g.* la tête dans une maladie, être lourd, augmenter, s'élargir, *v.g.* un furoncle.

கனக்குதல், *n.v. du préc.*

கனங்காய், l'arbre uvaria kananga dont les fleurs sont odoriférantes

*கனசங்கலிதம், (கனம்), cube d'un nombre. [camphre, mercure, eau.

*கனசரம், கனசாரம், (கனம்),

கனசாரி, (கனம்), abondance, multitude. [—important, —de poids.

கனஸ்தன், (கனம்), homme riche,

கனட்டி, கனட்டு, petit champ, petite rizière. [te, —importante.

கனதண்டி, (கனம்), chose pesan-

*கனதி, (கனம், ti), poids, pesanteur, épaisseur, importance, grandeur: —க்காரன் grand homme, homme important, —de poids.

கனத்த, *part. parf. de* கனக்கிறது, lourd, pesant, important, considérable, rude, grand: —குடி famille noble, —illustre, —importante; —நாள் jour —, temps critique dans les maladies, où d'ordinaire elles empirent. C'est vers la nouvelle ou la pleine lune, et le 3me, le 5me et le 7me jour depuis le commencement de la maladie; —வுடைமைக்கநர்த்தமில்லை il n'y a pas de mal pour une propriété considérable, elle ne périra pas facilement.

கனத்தல், *n.v. de* கனக்கிறது.

கனத்தி, espèce d'arsenic—, d'orpiment composé. [கனக்கிறது.

கனத்து, 1° *obl. de* கனம். 2° *gér. de*

கனப்பு, *n.v. de* கனக்கிறது, pesanteur, épaisseur, roideur, importance: —காட்டுகிறது être pesant, —important.

*கனம், (ghana), poids, importance, pesanteur, considération, gravité, dureté, solidité, épaisseur, largeur, extension, diffusion, cube d'un nombre, volume ou solidité d'un corps, nuée, nuage, racine médicinale du கோரை cyperus, assemblage, presse, foule, plénitude, abondance, cercle, pays, grandeur, dignité, mérite, respect, vénération, respectabilité, bon état, élégance, massue de fer, or, or pur, mercure, plomb; —ஆய் pesamment, considérablement, grandement, abondamment, d'une manière épaisse etc.., respectueusement, avec respect, avec dignité etc...; —ஆயிருக்கிறது être pesant, épais, de grand poids, important, considérable, respectable etc...; —ஆயெண்ணுகிறது estimer, faire grand cas; —ஆய்வைக்கிறது estimer, mettre respectueusement; —ஆன difficile, pesant, grave, respectable, important, considérable, abondant, estimable, de grand prix, épais, dur, massif, cube etc...; — இன்மை légèreté, minceur, manque de poids, — de

respect,incivilité,mépris; —உள்ளவன் personnage éminent,respectable, homme important; - பண்ணுகிறது honorer,respecter, estimer; —பாடுகிறது chanter avec une voix tremblante; —பார்க்கிறது estimer au poids,voir la pesanteur,l'importance,la respectabilité,considérer l'état, les circonstances extérieures...;கனபலம் masse, solidité ou volume d'un corps,cube,mesure cubique, multiplication de la largeur, de la longeur et de l'epaisseur;*—புடம் creuset—, feu considérable, feu de 100 bouses de vache sèches pour fondre ou calciner les métaux; —ப்படுத்துகிறது honorer,révérer, rendre important,—estimable,exalter;—பத்தி grande piété;—பத்தியானபொருத்தனை vœu qui provient d'une grande piété;—மழை,—மாரி grande pluie: *—மூலம் racine cubique,extraction de la racine cubique; *—யோகம் grande chance,grand bonheur,bonne fortune; —யோககசாலி homme très-fortuné; *—ரசம் eau, pluie, fluide pesant;*—ருசி (routchi *lumière*),éclair,goût fameux; —விமரிசை grande prudence,strict examen,investigation exacte.

கனலி,1° (கனல்), feu,soleil.2° cochon,l'arbrisseau கள்ளி.

கனலுகிறது,னன்றேன்,னலுவேன்,னல்,னல.*v.n.*(கனல்), brûler,être brûlé,être chaud,—ardent,s'échauffer,s'irriter.

கனலுகை,கனலுதல்,*n.v.du préc.* inflammation,ardeur,chaleur, brûlure.

கனல்,1° *imp.et part. du même.* 2° feu,chaleur,rayon,lumière: —ஒழுங்கு incendie,grand feu;—நிறம் couleur de feu, *ou* —நிறக்கல் pierre couleur de feu,*i.e.* rubis, escarboucle; —பேதி remède qui dissout les pierres,ocre rouge grossière;—மரம் espèce d'arbre dit aussi சோதிமரம்.

கனவட்டம்,(கனம்),cheval,cheval du roi பாண்டியன்.

*கனவான்,(கனம்),homme honorable,—respectable.

கனவிரதம், (கனம்,இரதம்), eau, fluide pesant.

கனவீனம்,(*id.* ஈனம்),légèreté,futilité, peu d'importance, bassesse, minceur,manque de respect,déshonneur.

கனவு,(கனு), songe,rêve,sommeil, assoupissement, engourdissement, léthargie,étourdissement: —நிலையுரைத்தல் récit d'un songe; —நூல் l'art de connaître le sens—, interprétation des songes;கனவிற்கண்டபொருள், கானலிற்கண்டபுனல் les richesses vues en songe ressemblent à l'eau que l'on voit dans le mirage,—à une nappe d'eau qu'il nous semble voir en été dans des plaines arides.

கனறல்,*sync.de* கனலுதல், action de brûler,de chauffer,ardeur, signe de colère,colère.

கனற்கூர்மை,(கனல்).fiel de verre,espèce de sel très-blanc.

கனற்சிலை,(கனல்), espèce de minéral,de pierre noire et médicinale.

கனற்பு,(கனலுகிறது),foyer.

கனற்றல்,கனற்றுதல்,*n.v.de*

கனற்றுகிறது,ற்றினேன்,ற்றுவேன்,ற்று, ற்ற, *v.a. de* கனலுகிறது, brûler,faire brûler,—chauffer.

*கனனம், (khanana), action de creuser,d'enfouir,d'enterrer, cachette,chute.

கனனத்தம்பம், (கனல்,ஸதம்பம்), [fascination du feu.

கனன்றல்,*P.* கனறல்.

கனு, *V.* கனவு:—க்காண்கிறது rêver;—க்கண்டுளறுகிறது parler—, crier en rêvant; —வரைதல் sommeil.

*கனுகரம், (கனம் *nuage*.ஆகரம்), saison des pluies, *V.* கார்காலம்.

*கனுசிரயம்,(*id.* ஆசிரயம்), air,atmosphère.

கனி,1° fruit,fruit mûr, douceur. 2° *(khani), mine (d'or etc... ou de pierreries).3° *imp.et part.de* கனிகிறது. [*V.* கனிதல்.

கனிகரம்,(கனி), amour, amitié.‖

கனிகிறது, னிந்தேன், னிவேன், னி,னிய,*v.n.*(கனி), mûrir, être trop

mûr, briller, s'enflammer, être enflammé,— en feu, s'enflammer de colère,se fâcher, avoir le cœur tendre,s'attendrir,avoir pitié,s'amollir, fondre,être doux, —suave, enfouir, ensevelir: கனிந்தழுகிறது fondre en larmes,crier—, pleurer amèrement; கனிந்துபோகிறது mûrir,s'amollir, s'attendrir, etc...; கனியவைக்கிறது mettre mûrir, —sur la paille pour [faire mûrir.

கனிகை, *V.* கனிதல்.

கனிச்சிர், (கனி), *V.* வஞ்சிச்சிர்.

*கனிஷ்டம், கனிட்டம், (kanichta), petitesse, bassesse, infériorité, petit doigt, beauté.

*கனிஷ்டன், கனிட்டன், (கனிஷ்டம்), homme vil, inférieur, frère cadet, jeune frère. *pl.* கனிஷ்டர், கனிட்டர், bas peuple, gens vils etc...

*கனிஷ்டிகை, கனிட்டிகை, (கனிஷ்டம், ikâ), le petit doigt.

*கனிஷ்டை, கனிட்டை, *f. de* கனிஷ்டன், jeune sœur, sœur cadette, petit doigt.

கனிதல், *n.v. de* கனிகிறது, maturité, excès de maturité, ardeur, marque de colère, colère, fureur, affection, amitié, attendrissement; tendresse, pitié, amollissement, fusion, sépulture, enfouissement.

*கனித்திரம், (khanitra), hoyau.

கனிந்த, *part. de* கனிகிறது:—சொல் douce parole, parole affable.

கனியாமணக்கு, (கனி, ஆமணக்கு), l'arbre பப்பாமரம் papayer.

கனிவு, *n.v. de* கனிகிறது, familiarité. ‖ *V.* கனிதல்.

*கனியசம், (kaniyasa), cuivre.

கனுகுபினுகென்கிறது, s'attendrir, s'affectionner, prendre plaisir, éprouver une douce émotion de joie.

கனுக்கு, 1° tremblement—, roulade (en chantant). 2° *imp. et part. de* கனுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a.* diminuer, détruire, faire des tremblemens ou des roulades en chantant.

கனுக்குப்பினுக்கு, parfum excessif, odeur trop forte.

கனை, 1° bruit, son, plénitude, abondance, presse, étroitesse. 2° *imp. et part. de* கனைகிறது *et de* கனைக்கிறது:—வரிவண்டு, (வரி). gros scarabée rayé qui bourdonne, bombylius.

கனைகிறது, னைந்தேன், னைவேன், னை, னைய, *v.n.* (கனை), se réunir, se presser, être pressé, étroit, serré.

கனைக்கிறது, னைத்தேன், னைப்பேன், னை, னைக்க, *v.n.* (கனை), *et* கனைக்குதல், *n.v.* hennir, résonner, crier, faire du bruit, rire, cracher, faire effort pour vomir, tousser ou cracher pour faire signe ou avertir.

கனைதல், *n.v. de* கனைகிறது, réunion, rassemblement, presse, étroitesse.

கனைத்தல், கனைப்பு, *n.v. de* கனைக்கிறது, hennissement, retentissement, bruit, cri, clameur, ris, crachement, effort pour vomir, action de tousser pour avertir.

கனைவு, *V.* கனைதல்.

*கனோபலம், (கனம் *nuage*, உபலம் [*pierre*), grêle.

கன், 1° bassin de petite balance, ouvrage en bronze, pierre. 2° *adj. de* கல் *devant* ம, de pierre.

கன்பாயாநாடு, Cambay dans le [Guzerate.

கன்மகம், *P.* கருமகம், pratique.

*கன்மஷம், (kalmacha), péché, tache, souillure, saleté, scorie, écume des métaux, plomb, noirceur, rouille.

கன்மடி, (கல், மடி), mamelle dure comme une pierre.

கன்மதம், (கல்), alun de plume, alumen plumosum, un des 120 minéraux des Indiens.

*கன்மம், *P.* கருமம், action (bonne ou mauvaise), le bien et le mal, ouvrage, occupation, métier, péché: கன்மகாண்டம் traité—, science de l'expiation du péché; —சண்டாளன் scélérat, criminel: —சாஸ்திரம் science pratique; —சாதாக்கியம் prétendue forme de Siven où sa connaissance et son action sont égales; —சாந்தி: —நிவர்த்தி abolition —, expiation du péché, renonciation au péché; —தாதான்மியம் mélange —, sensation d'orgueil dans le corps; —த்தொலைவு, —பரிபாகம் inaction,

V. கன்மசாந்தி: —பாவம் péché actuel;—பூமி, V. கருமபூமி: —ரோகம் maladie incurable;—வலை piéges—, attraits du monde;—வாழி homme sensuel, pécheur;—வியாதி maladie incurable.

கன்மவி, cardamome.

கன்மலை, (கல்), montagne de pierre, gros rocher.

கன்மழை, கன்மாரி, (கல்), pluie de pierres, grêle.

*கன்மாதி, P. கருமாதி.

*கன்மாதிகன், P. கருமாதிகன்.

*கன்மாந்திரம், P. கருமாந்திரம்.

*கன்மி, P. கருமி.

கன்முதிரை, (கல்), arbre de l'espèce des முதிரை.

கன்முரிசு, espèce d'arbre.

*கன்மேந்திரியம், P. கருமேந்திரியம்.

கன்மொந்தன், (கல்), espèce de bananier.

கன்றல், n.v.de கன்றுகிறது, vitesse, colère, marque de colère, pitié, pourriture, excès de muturité, amollissement, chose gâtée, pourrie, hâlée, rôtie par le soleil.

கன்றீனுகிறது, (கன்று, ஈனுகிறது), vêler, mettre bas.

கன்று, 1° (adj. கற்று), jeune arbre,—plant d'arbre (excepté le cocotier pour lequel on se sert du mot பிள்ளை), veau, petit (de la vache, de la bufflone, du chameau, de l'éléphant, du cerf, de l'élan, du daim, du chevreuil, du gayal et quelquefois du cheval, et de quelques autres animaux), bracelet, petitesse, chose petite: கன்றூட்டுகிறது le veau téter, la vache donner à téter à son veau;—கொல்லி sorte de maladie des vaches;—க்குட்டி jeune veau; —த்தாய்ச்சி vache qui a un veau; —படல், —படுகிறது (les vaches etc...) devenir pleines, concevoir:—புக்கான் la plante commelina communis; —போடுகிறது mettre bas. 2° imp. et part. de

கன்றுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v.n. (le fruit) avoir une peau épaisse, devenir dur,—bon à rien, se hâler, (le visage etc...) être brûlé par le soleil, être meurtri de coups, se fâcher, s'amollir, se gâter, se pourrir, pourrir par excès de maturité, s'attendrir.

கன்றுதல், V. கன்றல்.

*கன்னகம், (khanaka), levier—, barre—, instrument de voleur pour percer les murs.

கன்னங்கரியது, (கன்னம்), chose très-noire.

கன்னங்கறேரென்கிறது, —கறேரெனல், (id.), être très-noir.

*கன்னடம், (karnâta), la province du Canara, (un des 56 pays connus des Indiens), le Carnatique, le peuple—, la langue Canara ou du Maïssour (une des 18 langues connues des Indiens), un des 42 airs nouveaux applicable au soir, espèce de danse: கன்னடகௌளம் ou —கவுளம் un des 42 airs nouveaux; —ச்சாதி la caste ou nation Canara, (une des 4 du sud de la presqu'île.

கன்னடியம், (கன்னடம்), la langue Canara, la province du Canara.

கன்னடியர், (id.), le peuple Canara, les Canaras.

*கன்னம், 1° (karna), oreille, joue, mâchoire, joue—, oreille de l'éléphant, hypoténuse d'un triangle rectangle, diagonale d'un quadrilatère, rayon vecteur d'une planète à la terre. 2° (khanâ creuser), V. கன்னகம். 3° veine, artère, orfèvre, bassin de balance, balance, plat, assiette, proximité, noirceur: கன்னமிடுகிறது percer un mur (surtout pour voler), voler,—avec effraction; *கன்னகண்டு démangeaison dans l'oreille*;—கூதம், V. கன்னமலம்; —க்காரன் voleur, voleur qui perce les murs;—க்கிரந்தி ulcère ou cancer à la joue: —க்கோல், V. கன்னகம்; —க்கோல் வைக்கிறது appliquer l'instrument fait pour percer les murs (surtout pour voler); *—ச்சூலை douleur arthritique à la joue; —தாலம் oreille pendante de l'éléphant; —த்தட்டு bassin d'une balance;* —பரம்பரை; —பாரம்பரை; —பாரம்பரியம் tradition orale, ouï-dire; —பாகம் oreille, inflammation de l'oreille extérieure;—புரம் la ville de Bhagalpour

ancienne capitale de Carner;* —பூஷணம் ornement—, pendans d'oreilles;—பூரம் sorte d'ornement ou de pendans d'oreilles, oreille; l'arbre அசோகம், nénuphar bleu; —ப்பரிசை mâchoire inférieure, partie de la joue où vient la barbe;—ப்பிளவை,—ப்புற்று ulcère ou cancer à la joue;—ப்பூ, V. காதுப்பூ; —ப்பொறி tempe,partie supérieure du côté de la tête,organe—,sens de l'ouïe;*—மதம் humeur qui découle des oreilles d'un éléphant en rut; —மலம் cérumen,cire—, saleté des oreilles; —மீசை poil des oreilles, favoris; *—மூலம் oreille,le bas de l'oreille; *—வேதனம்,—வேதை élancement —,douleur dans les oreilles;ou *—வேதம் perforation des oreilles; கன்னத்திலேயடிக்கிறது,—யறைகிறது, —போடுகிறது souffleter,donner un soufflet,frapper sur la joue.

கன்னல்,cruche,aiguière, canne à sucre, saccharum officinale, sucre, heure indienne de 24 minutes, cadran,veine,artère:கன்னற்கட்டி sucre candi.

*கன்னன், (karna), Karnen, roi d'Anga,prétendu fils du soleil et de குந்தி mère des Pandouvers: கன்னனூர் Cananore ville bâtie par ce roi.

*கன்னடம்,(karnâta),V. கன்னடம். [vert.

கன்னதம், (கல், நாதம்), vitriol

கன்னர்,1° pl.de கன்னன்.2° (கல், நார்),asbeste.

கன்னபின்ன, கன்னாபின்னா,bavardage,caquet,vain babillage,paroles inutiles,confusion,désordre:கன்னபின்னவென்றுளறுகிறது parler à tort et à travers, déraisonner.

கன்னன், (கன்), fondeur, chaudronnier,ouvrier en bronze, en cuivre.

*கன்னவதங்கம்,(கன்னம்,avatansa boucle d'oreilles), espèce de pendans d'oreilles.

*கன்னி,(kani),vierge,le signe de la Vierge,jeune fille,femme, —vertueuse,religieuse,pénitente,(prétendue) déesse, (les prétendues déesses) துர்க்கை et Parvadi,la 13me constellation,virginité,jeunesse,âge tendre,état de fille, intégrité, aloès, les plantes காக்கணம், காவிளை, et கரந்தை,rivière où Parvadi a, dit-on,fait pénitence: —க்கால் pieu—, pilier du coin de la Vierge;—க்கிழங்கு racine de la plante dite கின்னி, Isoetes coromandeliana: —க்குட்டி 1er petit d'un animal;—க்கோழி poule qui n'a pas encore pondu; —தாய் la mère de la vierge:—த்தாய் la Vierge-mère;—த்தீட்டு 1res règles d'une fille;—த்தன்மை,—த்துவம் virginité,état de vierge;—த்துரோகி, V. கன்னியர் தூஷகன்;—த்தேங்காய் 1ers cocos que produit un cocotier; —நாகு génisse qui n'a pas encore vêlé;—ப்பருவம் virginité,âge de jeune vierge; —ப்பழி défloration—, viol d'une vierge,péché de celui qui corrompt une vierge;—ப்பெண் vierge, fille vierge;—மறி 1er petit de la brebis,du cerf,et autres animaux; —மாதம் le mois de la Vierge,i.e. le mois de புரட்டாசி septembre: —முத்திரை sceau de la virginité, hymen, virginité; —யழிகிறது (une vierge) être déflorée;—யழியாமலிருக்கிறது avoir conservé sa virginité,être intègre;—யாறு la rivière dite Canni, où Parvadi a,dit-on, fait pénitence; —ராசி,—யிராசி le signe de la Vierge. [லம்),le mont Mérou.

*கன்னிகாசலம்,(கன்னிகை, அச

*கன்னிகாதானம், (id.), donner une fille en mariage.

*கன்னிகாபதி,(id.), gendre, mari de la fille.

*கன்னிகாரத்தினம்,(id.), la perle des filles, —des vierges, excellente fille,—vierge.

கன்னிகாரம்,l'arbre கோங்கு.

*கன்னிகை,1° (kanyâ),vierge,jeune fille,la prétendue déesse துர்க்கை,bouton de fleurs,graine de nénuphar.2° (கன்னி,கை), main de la Vierge: கன்னிகை-யி,—எ. Voyez cel-

les que les Indous honorent de ces noms aux mots de பஞ்சகன்னிகை les 5 vierges, et de சத்தகன்னிகை les 7 vierges, parmi lesquelles on remarque வராகி la truie, femme de Vichnou métamorphosé en cochon!

கன்னிமார், 1° ou கன்னியர், *pl.de* கன்னி, les vierges, les jeunes filles. 2° (கன்னி), sein virginal.

கன்னிஷ்டம, (கன்னி), virginité.

*கன்னியை, 1° (kanyâ), *P.* கன்னிகை. 2° *acc.de* கன்னி.

*கன்னியா, (kanyâ), *dans les mots composés P.* கன்னியை, vierge, fille: —கரணம் rapt, enlèvement d'une fille; —குமரி, —குமாரி le cap Comorin, l'extrémité méridionale de la presqu'île de l'Inde, fille, vierge, nom d'une rivière; —க்கிரணம் mariage avec une vierge; —ஸ்திரீ vierge, religieuse, jeune fille; —ஸ்திரீமடம் couvent de vierges, —de religieuses; —தானம் don d'une fille en mariage, (ce qui est considéré par les Indous comme une des 32 vertus ou அறம்), don d'une fille en mariage sans rien recevoir; —தூஷகன், —தூஷணன் corrupteur—, calomniateur d'une vierge; —தோஷம் péché d'une vierge contre la pureté, mauvaise réputation d'une fille; —புத்திரன் bâtard—, fils d'une fille non mariée: —ப்பிரதானம், *V.* கன்னிகாதானம்: —வேதி gendre.

கன்னியீற்று, (கன்னி, ஈற்று), 1re portée des animaux.

கன்னிறம், l'arbrisseau épineux இசங்கு monetia.

*கன்னிகம், *P.* கருனிகசன்னி.

கன்னிறு, (கல், நீறு), chaux éteinte.

கன்னுவர், (கன்), fondeurs, ouvriers en bronze.

கன்னுறுகம், la plante சிறுகிளா.

கன்னெஞ்சன், (கல், நெஞ்சு), homme impitoyable, cruel, qui a un cœur de pierre, courageux: கன்னெஞ்சத்தனம் dureté de cœur, endurcissement.

கன்னெஞ்சி, (*id.*), femme impitoyable, cruelle, qui a un cœur de pierre, indigotier.

கன்னெல்லு, (*id.*), riz mêlé de pierres.

கன்னே, 1° côté, parti. 2° *acc.de* கன்: —கீகொற்றி homme de 2 partis, —qui aide les 2 partis.

கன்னைக்கோல், (*id.*), sorte d'instrument de tisserand. [தி

கன்னைமாறி, (*id.*), *V.* அங்கிடுதத்

கா, 1° Câ, lettre et syllabe longue. 2° *n.v. imp. et part.de* காக்கிறது, garde, qui garde. 3° fardeau qu'on porte sur l'épaule, balance, bosquet, verger, jardin de fleurs, peine, travail, force. ‖ *V.* காவடி. 4° particule explétive. *Ex.* இவனிவட்காண்டிகா vois-la ici.

*காகம், (kâka), corbeau, corneille, (c'est) le signe du gardien du nord-est, mangouste, la 23me constellation, espèce d'arsenic composé: —அழுதல் *ou* காகங்கரைகிறது le corbeau crier; *காகச்சிலே pierre d'aimant (noire comme le corbeau); —ச்சுக்கான் marbre noir; *—துண்டம் bois odoriférant dit அகில், agalloche, aquila lignaloes; —தேரி la plante மணித்தக்காளி; —தாளிநியாயம் accident fortuit, —imprévu, hasard, chance, (suivant le sort du fruit mûr du palmier qui tombe quand un corbeau vient se percher dessus); —த்துரத்தி l'arbrisseau épineux qui chasse les corbeaux, c'est l'ஆதொண்டை; —த்துவசத்தாள் celle dont la bannière porte l'image d'un corbeau, *i.e.* மூதேவி, la prétendue déesse de la pauvreté; —நதி le Câvêri, la ville de Câvêripattanam; —நிமிளை bismuth noir; —பதம் mesure de temps de 2 குரு *ou* 2 longues; —பலி sacrifice—, aumône aux corbeaux, nourriture que leur donne l'Indou superstitieux; —பாஷாணம் espèce d'arsenic composé; —ப்புள் corbeau, la 23me constellation; —வாகனன் celui qui a pour monture un corbeau, *i.e.* சனி ou Saturne.

*காகளம், (kâhala), trompette.

காகாபிசாசு, காகாவிரிச்சி, espèce de démon.

காகிதம்,papier,feuille de papier, lettre, billet. [குறிஞ்சா.

காகித்தம், காகித்திரம், la plante

*காகு,(kakou),voix coupée, altération de la voix par crainte...

*காகுத்தன்,காகுஸ்தன், (kâkoutstha),nom d'un roi,Râmen,Vichnou

காகுராசி,la plante புடோல்.

காகுளி,siége,quoi que ce soit pour s'asseoir, matelas, lit,harmonie, la basse,ton bas,son guttural.

காகூ,*int.*ah!oh!: —வென்கிறது crier,se récrier,faire des exclamations. [nos.

காகொடி, l'arbre எட்டி strych-

காகோடகி,la graine médicinale வாலுளுவை. [baladins.

காகோடியர்,comédiens,danseurs,

*காகோதரம்,(kâka *estropié*,உதரம்),serpent. [அண்டங்காகம்.

*காகோலம்,(kâkola),corbeau, ‖ *V.*

காகோளி,l'arbre அசோகம்,uvaria, l'arbre கொடியரசு ficus, la plante தேட்கொடுக்கி heliotropium.

காக்கட்டான், காக்கணம், la plante clitoria ternatea.Elle est médicinale et serpente. Il'y en a 2 espèces:l'une à fleurs blanches dite வெள்ளைக்காக்கணம்,l'autre à fleurs bleues dite காக்கணங்கொவ்வை ou கருங்காக்கணம்.

காக்கம்,corneille,les plantes குறட்டை et கோவை.

காக்கன்போக்கன்,vagabond.

காக்காச்சி, moules ou pétoncles des étangs.

காக்காய், corbeau, corneille, la 23me constellation;—க்கொல்லி nom d'une herbe vénéneuse pour les corbeaux;—ச்சோளம் espèce de sôlam ou de holcus saccharatus: —ப்பாலை l'arbre gelonium bifarium;—ப்பூ espèce de plante; —ப்பொன் oripeau, feuille de cuivre, —d'or, tincal,chrysocolle,résine de couleur d'or: காக்காய்க்குந்தன்குஞ்சுபொன்குஞ்சு même pour le corbeau ses petits sont des petits d'or, même le corbeau aime extrêmement ses petits; காக்காயின்கண்ணுக்குப்பீர்க்கம்பூபொன்னுகத்தோன்றும் les fleurs de பீர்க்கு ou de concombre paraissent d'or aux yeux du corbeau, des bagatelles paraissent précieuses aux yeux des sots;—மீன் le poisson trigla, —மூக்கன் homme à bec de corbeau, —qui a le nez aquilin et pointu: —மூக்கு espèce d'arsenic préparé:—வலி mal caduc,épilepsie.

காக்காரன், (கா), porte-faix qui porte sur l'épaule. ‖ *V.* காவடிக்காரன்.

காக்கிறது,காத்தேன், காப்பேன், கா,காக்க,*nég.*காவேன்,*v.a.* garder, préserver,conserver, défendre, protéger, gouverner, nourrir, élever, courtiser,surveiller, tenir, *ou* காத்திருக்கிறது attendre,espérer,être dans l'attente,garder: யாகாவாராயினுநாகாக்க காவாக்காற் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப்பட்டு négligeriez-vous la garde de tout le reste, au moins gardez votre langue, sinon les fautes qu'elle vous fera commettre vous causeront du chagrin; வெகுநாளிங்கேகாத்திருக்கிறேன் je suis à attendre ici depuis bien longtemps,*litt.*depuis beaucoup de jours

காக்குத்துவான், (கா, குத்துகிறது),certain oiseau.

காக்குறட்டை, காக்குறேட்டை, (கா),la plante கருங்காக்கணம்.

காக்கை,1° corbeau,corneille, un des 5 oiseaux ou பஞ்சபக்ஷிகள் dont les gentils tirent des augures, la 23me constellation.2° *n.v.de* காக்கிறது,*V.*காத்தல்: —க்கொடியாள். *V.* காகத்துவசத்தாள்;—முகர் hommes à tête—à visage de corbeau;—ப்பொன் oripeau.

காக்கைபாடினியம், nom d'une grammaire tamoule. [ட்டை,

காக்கொறட்டை, *P.* காக்குறட்

*காங்கன்,காங்காயனி, (கங்கை, âyani),*V.*காங்கேயன்.

காங்கிசம்,காங்க்ஷம்,*P.* காகிதம், papier,lettre. [châ),désir.

*காங்கிசை, காங்கிஷை. (kâmk-

காங்கு,toile bleue,jarre,cruche.

*காங்கேயம்.(gângèya),or.

*காங்கேசன், காங்கேயன், (கங்கை,dja *né*, èya, *affixes patronymiques*),le fils de Ganguei ou du Gange,*i.e.*Bhichma ou வீடுமன் fils de சந்தனுமகாராசன் et Koumaren.

காங்கை,chaleur. [paré.

காங்கையன்,espèce d'arsenic pré-

*காசம்,1° (kâsa), phthisie, consomption,pituite, phlegme, toux,catarre, asthme, un des 56 pays de la géographie indienne (peut-être celui de Câsi),2° (kâtcha), mal d'yeux, gutta serena,or,espèce d'arsenic naturel: காச்சுவாசம் asthme, les autres espèces de காசம் sont: இரத்த—,கருப்ப—ou கெர்ப்ப—, சிலேஷ்ம—,நீல—,பித்த—, பால—,மந்த—,மந்தார—,வாத—,விரணகாசம்.

காசறை,(காசு,அறை),musc,animal qui donne le musc, civette, onguent—, parfum pour les cheveux, bijou, pierre précieuse.

*காசனம்,(ghâtana),meurtre.

*காசனன்,(காசனம்),meurtrier.

காசா, 1° *(kâsâ), *V.* காயா. 2° buffle,l'arbrisseau memecylon capitellatum et tinctorium.

காசாண்டி,espèce de cuivre.

காசாம்,*adj.de* காசா:—பாரை espèce de poisson: —பூ fleur de l'arbrisseau susdit;—பூமேனியன் celui dont le corps ressemble à la fleur du காசா,*i.e.* Vichnou (au dire des Indous);—பூவர்ணன் vitriol, espèce d'arsenic naturel; —பற்று embrocation ou fomentation de காசா; கண்ணோவுக்குக் காசாம்பற்றுப் போடுகிறது en appliquer pour le mal d'yeux. [fum de sandal.

காசாவில்லை, composition—,par-

*காசி, (kâsi), (la ville de) Câsi ou Bénarès,cette ville située sur le Gange est un lieu célèbre de pélérinage des Indous, cumin: —க்கல் pierre d'aimant; —க்காண்டம் un des 16 livres du காந்தப்புராணம்; —க்குப்பி bouteille ou fiole dans laquelle les gentils conservent de l'eau du Gange prise à Câsi,espèce de fiole mince; —க்கிருட்டி espèce d'oiseau; —ச்சாரம் espèce de sel minéral;—த்தீர்த்தம் eau du Gange prise à Câsi et réputée bénite ou sacrée; —த்தும்பை espèce de plante;—லவணம்,*V.*காசிச்சாரம்,*ou*—லிங்கம் le lingam adoré dans le temple de Câsi, sorte de lingam de Siven: காசிக்குப்போனாலுங்கருமந்துலையாது quand on irait à Câsi les péchés ne seront pas effacés pour cela.

*காசிபம், (காசிபன்), le livre de jurisprudence de Câsiben, c'est un des 18 codes de lois des Indous.

*காசிபன், (kâsyapa), Câsiben,un des 7 sages ou pénitens que les gentils prétendent être les 7 étoiles de la Grande Ourse.‖*V.*கசியபன்:காசிபப்பிரமா, *V.*கசியபன். On le dit aussi père des bons et des mauvais génies,des சுரர் et des அசுரர்.

*காசிமீரம்,(kâsmira), Cachemire, ville du nord de l'Inde,pays de Cachemire, un des 56 pays connus des

காசிரம்,cercle,rond. [Indous.

காசிரோர்த்தம்,la plante வறட்க

காசினி,la terre. [ண்டி.

காசு,cache, liard, un centime et 1/4, argent ou monnaie en général, pièce (de monnaie),or,faute, défaut, phlegme, collier de femme, pierre précieuse,ocre rouge, cachou, terra japonica, décoction de noix d'arec,espèce de pied de vers composé d'une syllabe longue avec un உ bref joint à une consonne forte; —கட்டுகிறது,—கட்டுதல் sorte de jeu;—க்கடை banque, boutique de changeur; —க்காரன் *ou* —கடைக்காரன் banquier,changeur (de monnaie);—க்கட்டி cachou,sorte de médecine—, pilule composée de terra japonica avec différentes épices;—ச்செம்பு cuivre pur,—bon à faire des caches; —நாணயம் cache, argent monnayé, cours de la monnaie; —மண் ocre rouge;—மாறுகிறது (une monnaie,une pièce) avoir cours;—மாற்றுகிறது changer de l'argent, — des fanons en caches;—முத்திரை coin, empreinte de la monnaie,piè-

ce de monnaie qui porte une empreinte visible:on distingue les suivantes: ஆள் —, ஆனை —, குதிரை —, சாணூரக்காசு monnaie portant l'empreinte d'un homme,d'un éléphant,d'un cheval,d'un Sânar.

காசுண்டை,(காசு,உண்டை),V. காசுக்கட்டி.

*காசுமீரம்,V.காசிமீரம்.

*காசை, 1° kâsâ), espèce de roseau,saccharum spontaneum,phthisie, consomption,l'arbre காசா memecylon.2° *acc.de* காசு.

காச்சக்கிரை,காச்சரக்கு, காச்சிரக்கு,(கா,P.காய்), l'herbe potagère புளிச்சகிரை. [ல்,காய்ச்சுகிறது.

காச்சல்,காச்சுகிறது,P. காய்ச்ச

காச்சுப்பு,P.காய்ச்சுப்பு.

காச்சுரை,(கா),V.காச்சக்கிரை.

காச்சுமூச்சென்கிறது, babiller, dire des balivernes, radoter, faire du bruit,crier: காச்சுமூச்சென்றழுகிறது pleurer—,crier de détresse.

*காஷாயம்,(kâchâya),ocre rouge, bouillie, infusion—, amalgame de diverses médecines,sorte de remède, montagne de cuivre, —contenant du cuivre, *ou* காஷாயப்புடைவை toile—,habit rougeâtre,—teint avec de l'ocre rouge. [bois

*காஷ்டம்,(kâchta),bois à brûler,

காஷ்டாச்சாரி, (காஷ்டம், ஆசா

*காஞா,P.காசா. [ரி),charpentier.

காஞ்சம்,vitriol bleu.

காஞ்சனம், (kântchana),or, l'arbre புன்கமரம்: காஞ்சனத்தூள் poudre d'or.

*காஞ்சனி,(kântchani),safran.

*காஞ்சா,V.கஞ்சா.

காஞ்சான்கட்டுகிறது, —பற்றுகிறது,se presser,s'irriter,tuer.

*காஞ்சி, (kântchi), ceinture de femme composée de 8 cordons ou fils garnis de perles ou de grains d'or,Cângsibouram ou Cântchibouram,ville située à 10 lieues sud-ouest de Madras et comptée parmi les 7 villes sacrées des Indous, crampon,crochet,agrafe,mobilité, instabilité, espèce d'air harmonieux ou de ton de musique, l'arbre ulmus integrifolia,orme:—மாலை guirlande d'orme,dont on couronne celui qui a affronté l'armée ennemie, ou vaincu l'ennemi avant qu'il soit en force,le 37me des பிரபந்தம், panégyrique du héros qui portant cette couronne a placé son camp près de la ville de l'ennemi.

காஞ்சிகை,காஞ்சிரம்,காஞ்சிரை, l'arbre vénéneux எட்டிமரம் ou strychnos.

காஞ்சொனி,la plante மஞ்சிட்டி.

*காஞ்சுகம், காஞ்சுகி, காஞ்சுளி, habit.‖V.கஞ்சுகம்,கஞ்சுகி,கஞ்சுளி.

காஞ்சொறி,கீஞ்சோன்றி,P. காய்ஞ்சொறி, ortie; காஞ்சொறிவேர் racine d'ortie,—de tragia involu-

காடகம்,toile,habit. [crata.

*காடபந்தம்,(gâdha *beaucoup*), V. காளபந்தம்.

காடவிளக்கு,(*id.*), grandes lampes,lampes employées pour illuminer des jardins dans des occasions solennelles.

காடன்,espèce de poisson.

*காடாக்கினி,(gâdha *excessif*,அக்கினி),grand feu,incendie,feu de forêt. [ம்),grande obscurité.

*காடாந்தகாரம், (*id.* அந்தகார

காடாரம்பட்டு,(காடு,ஆரம்), village dans les bois,nom d'un village dans les forêts près de Vêdarniam.

காடாரம்பற்று, (காடு, ஆரம்), pays de forêts.

காடாற்று,(காடு, ஆற்றுகிறது), extinction du feu du bûcher funèbre,une des cérémonies funèbres des Indous.

காடாற்றுகிறது, (*id.*), éteindre le feu du bûcher funèbre,pour recueillir les os du mort.Alors les Indous répandent dessus du beurre et du lait et les portent en cérémonie à la rivière.

காடி, vinaigre,(il est employé et compté pour remède), liquide aigri dans lequel on a fait confire quelque chose, marinade,achars, fruits confis,cange,eau de riz,toddi,callou,

beurre liquéfié, moelle, mortaise, rainure, longue cavité; —க்காரம் pierre infernale, lapis infernalis, nitrate d'argent; —க்கூழ் bouillie aigrie; —ச்சோறு riz cuit qu'on a retiré du cange devenu aigre; காடியாய்த்தோண்டுகிறது, காடிவெட்டுகிறது faire une rainure, creuser en forme de mortaise, —en long.

காடிகம், (காடகம்), toile, habit.

*காடினம், காடினி, காடினியம், காடின்னியம், (kâthinya *de* கடினம்), grande difficulté, peine, dureté.

காடு, *gén.* காட்டின், *obl. ou adj.* காட்டு, bois, forêt, broussailles, désert, cimetière, lieu où l'on brûle les morts, village, place, lieu, terre labourable, champ, terrain élevé, limite, borne, paille, brin (d'herbe etc...), la 2me constellation, multitude, presse, étroitesse, terminaison de certains noms, comme நோக்காடு douleur: காடழிக்கிறது détruire une forêt, un bois; காடாய்க்கிடக்கிறது être couvert de forêts, de bois, de broussailles: காடாய்ப்போகிறது se couvrir de broussailles, de forêts, devenir désert, rester en friche; காடுகலைக்கிறது, —கலைத்தல் les chasseurs épouvanter—déloger les bêtes d'une forêt; —காட்டுகிறது, —காட்டுதல் tuer, laisser en friche, —dans l'abandon; —சார்நிலம் terre attenante à une forêt; —படுதிரவியம் richesses des forêts. (Les Indiens en comptent 5, savoir: இறுல் rayons de miel ou ruches d'abeilles, ou, selon d'autres, கருந்தினை millet noir; தேன் miel; அரக்கு gomme-laque; மயிற்பீலி plumes de paon; நாவி musc); —பலியூட்டுகிறது, —பலியூட்டுதல் (les குறவர் et les வேடர்) offrir des sacrifices, —pratiquer leurs cérémonies superstitieuses; —பிறண்டி, —புறண்டி instrumens pour arracher les broussailles, —pour défricher les forêts; —மேய்க்கிறது, —மேய்த்தல் flâner, rôder, courir les bois, *litt.* les faire paitre; —வாரி, *V.* காடுபுறண்டி; —வாழ்சாதி gens grossiers—, sauvages des forêts, caste —, tribu nomade; —வாழ்த்து louanges des divinités fabuleuses des forêts, poème en leur honneur; —வாவாவீடுபோபோவென்கிறகாலம்வந்தது le temps est arrivé où le cimetière dit: viens, viens, et la maison: va-t-en, va t-en, *i. e.* la mort s'approche; —வெட்டி bûcheron, sauvage, ignorant, stupide, petite pioche, bêche; காட்டிலேபோகிறது aller au bois, rôder, aller en vain; —வெட்டுகிறது couper—, défricher un bois; —வெட்டிக்கரம்புதிருத்திப்பயிரிடுகிறது défricher et cultiver les bois et les terres en friche; இந்தவூருக்குக்காடுகொஞ்சம் ce village a peu de bois ou peu de terres labourables.

காடுகாள், (காடு), prétendue déesse des terres incultes, la mère de வயிரவன்.

காடுவசாதி, (காடு, உவ, *P.* உவக்கும்), sauvages des forêts, tribu qui se plait dans les forêts.

காடேறி, (காடு, ஏறுகிறது), démon qu'on prétend hanter les forêts, les cimetières, ou les lieux où l'on brûle les morts.

காடை, caille, tetrao coturnix: —க்கண்ணி, (கண்), espèce de millet dont le grain ressemble à un œil de caille. d'où lui vient ce nom, panicum miliaceum; —க்கழுத்தன் espèce de riz: —ப்புடம் préparation des remèdes par la calcination ou l'oxydation avec le feu d'une bouze de vache desséchée, d'autres disent trois; —யிறகு panache de plumes de diverses couleurs dont s'ornent les comédiens.

காட்சம், espèce d'arsenic.

காட்சி, (காண்கிறது), vision, apparition, révélation, apparence, vue, spectacle, merveille, connaissance, évidence (qui est une des manières de connaitre), entrevue secrète d'amans, ce qui est un des 10 அவஸ்தை: —கொடுக்கிறது apparaître en vision, se montrer, montrer; —ப்பொருள் objet visible, —qu'on voit, —qui

a une figure; —மறைத்தல் intercepter la vue, cacher, aveuglement, obstacle à tout voir, le 2me des அஷ்டகுற்றம்; —யாகிறது se montrer, apparaitre (en vision etc...); காட்சியவர் gens instruits, qui voient clairement les choses; —யணி fig. de rhét. qui semble montrer l'objet comparé et l'objet avec lequel on le compare.

காட்டகத்தி, (காட்டு), l'arbrisseau விழுதி.

காட்டணம், l'arbre பெருங்குமிழ்.

காட்டத்தி, (காட்டு), figuier sauvage.

*காட்டம், (kâchta), bois à brûler, bois, airain, plancher inférieur, ce qui est plat au bas.

காட்டல், *n.v.de* காட்டுகிறது, manifestation, démonstration, action de montrer etc...

காட்டவரை, (காட்டு), espèce de légume, —de pois sauvage, dolichos tetraspermus.

காட்டழல், (*id.*), feu allumé dans une forêt par le frottement, incendie de forêt causé par le frottement.

காட்டா, (*id.*), vache—, bœuf sauvage, rhinocéros, licorne.

காட்டாக்கினி, 1° (காட்டம், அக்கினி), feu de bois à brûler. 2° *P.* காடாக்கினி.

காட்டாச்சாரி, *V.* காஷ்டாச்சாரி.

காட்டாடு, (காட்டு, ஆடு), brebis sauvage.

காட்டாத்தி, (*id.* ஆத்தி), l'ஆத்தி sauvage, l'arbre bauhinia parviflora.

காட்டாமணக்கு, (*id.* ஆமணக்கு), ricin sauvage *ou* l'arbrisseau jatropha curcas.

காட்டான், (*id.* ஆன்), vache —, bœuf sauvage, homme des bois, sauvage, étranger.

காட்டி, 1° *gér.et app. de* காட்டுகிறது, montrant, qui montre. *Ex.* வழிகாட்டி guide, celui qui montre le chemin: காட்டிக்கழிக்கிறது tantaliser, se jouer de quelqu'un en lui montrant quelque chose et la retirant au moment où il est pour la saisir; —க்கொடுக்கிறது trahir, livrer—, découvrir quelqu'un à ses ennemis, accuser, enseigner, montrer la manière de faire quelque chose; —மறைக்கிறது, —மறைத்தல், *V.* காட்டிக்கழிக்கிறது.

காட்டிஞ்சி, (காட்டு, இஞ்சி), gingembre sauvage nommé சாரணை.

காட்டிலுமிழி, காட்டிலுமிளி, (காட்டில், உமிழி *de* உமிழ்கிறது), grosse espèce de scarabée, scarabée des forêts

காட்டில், 1° *abl.de* காடு, dans la forêt. 2° *ou mieux* காட்டிலும் (*ordinairement avec l'acc.*) *conditionnel de* காட்டுகிறது, si on montre, quoiqu'on montre, plus que, en comparaison de: சாவைக்காட்டிலும்பாவமே தின்மை le péché est un plus grand mal que la mort.

காட்டின், 1° *gén.de* காடு, de la forêt. 2° *conditionnel de* காட்டுகிறது: காட்டினும் bien qu'on montre, plus que, en comparaison de.

காட்டு, 1° *imp.et n.v.de* காட்டுகிறது, montre, exemple, action de montrer. 2° *adj.ou obl.de* காடு, de forêt, de bois, sauvage, rustique; காட்டுமூகியவாணன் espèce de riz sauvage, —qui demande peu de culture; —க்கஸ்தூரி, *V.* காட்டுக்கத்தூரி; —க்கஞ்சாங்கோரை *ou* கஞ்சான்கோரை la plante ocimum fastigiatum; —க்கடலை espèce de pois sauvage; —க்கதலி espèce de bananier sauvage dont les fruits sont très-amers; —க்கத்தூரி la plante பொட்டகத்துத்தி; —க்காடை caille sauvage, —des bois, oiseau qui ressemble à une motte de terre; —க்கரணை la plante médicinale dracontium polyphyllum; —க்கல் pierre blanche; —க்காய்ச்சுரை espèce d'herbe potagère sauvage et amère, hibiscus surattensis; —க்காய்வள்ளி; *V.* காட்டுவள்ளி; —க்காணுவாழை la plante ommelina benghalensis; —ச்கிட்டம் amas de scories, —d'écume de métaux; —க்கிராம்பு giroflier sauvage, la plante jussieua suffruticosa; —க்கிரியை cérémonie du bûcher funèbre; —க்கீரை herbe potagère sau-

vage, herbes potagères mélangées qu'on vend ensemble; —க்குணம் caractère sauvage,—d'animal; —க்குருந்து, V. காட்டெலுமிச்சை; —க்குளவஞ்சி espèce de plante rampante;—க்கூந்தல் la plante evolvulus, sorte d'herbe; —க்கொஞ்சி citronnier sauvage, l'arbrisseau limonia pentaphylla;—க்கொட்டை, V. காட்டாமணக்கு; —க்கொளஞ்சி, espèce de plante—,de citronnier sauvage; —க்கொள்ளு lentille—,collou sauvage,la plante légumineuse glycine suaveolens; —க்கோரை la plante scirpus tricholomus;—க்கோழி poule sauvage;—ச்சாவல் coq sauvage, —des bois;—ச்சீரகம் cumin sauvage vernonia anthelmintica; —ச்சீரக வள்ளி la plante dioscorea bulbifera; —த்தனம் état—,caractère sauvage, rusticité,simplicité,timidité; —த்தகரை la plante cassia tora ou தகரை sauvage;—த்தாரா canard sauvage; —த்தாளி la plante convolvulus muricatus;—த்தினை millet sauvage; —த்துத்தி guimauve sauvage, sida hirta;—த்துவரை la plante glycine parviflora;—த்துளசி basilic sauvage,ocimum adscendens;—நாரத்தை oranger sauvage, limonia monophylla;—நெல்லி l'arbre ou arbuste phyllanthus polyphyllus;—ப்பசு vache sauvage; —ப்பயிர் céréales sauvages, —qui croissent d'elles-mêmes;—ப்பருத்தி l'arbrisseau hibiscus abelmoschus;—ப்பன்றி sanglier,cochon sauvage; —ப்பாகல் la plante பழுப்பாகல்; —ப்பிள்ளை enfant trouvé,—sauvage,bâtard;—ப்புத்தி esprit rustique,—sauvage,—sans culture;—ப்புளிச்சை, V. காட்டுக்காய்ச்சுரை,*ou*—ப்புளிச்சைமரம் l'arbre antidesma acida;—ப்புறு pigeon sauvage;—ப்பூனை chat sauvage; —மந்தாரை l'arbre காட்டாத்தி; —மரம் arbre de forêt,—sauvage;—மல்லிகை jasmin sauvage,jasminum angustifolium; —மனுஷன் sauvage, homme des bois,—non civilisé, impoli,chasseur;—மா cheval—, manguier sauvage, cerbera manghas, l'arbre spondias mangifera;—மாவிளை amande du noyau—,graine des arbres dits காட்டுமா,espèce de pois ou d'amande dite aussi சாரப்பருப்பு;—மிருகம் animal sauvage; —மிருகாண்டி,—மிறண்டி sauvage, habitant des forêts,rustre,impoli;—முந்திரிகை vigne—,acajou sauvage;—முருக்கு l'arbre புரசு; —முருங்கை la plante hedysarum sennoides, V. மாவிலங்கு; —முன்னை l'arbrisseau croton repandum;—மூரி grosse espèce de scarabée dite நாகரவண்டு; —மொச்சை, V. காட்டவரை; —வள்ளி la plante dioscorea bulbifera;—வாகை l'arbre mimosa flexuosa.

காட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட, *v.a.de* காண்கிறது, faire voir, montrer, indiquer,prouver, démontrer,découvrir,manifester,faire ressouvenir.[action de montrer...

காட்டுகை,காட்டுதல், *n.v.du préc.*

காட்டுமரி,(காட்டு,உமரி),la plante salsola. [sauvage.

காட்டுள்ளி, (*id.* உள்ளி), oignon

காட்டெரி,(*id.*எரி), incendie d'une forêt.

காட்டெருமுட்டை,(காட்டு),bouse de vache trouvée dans les bois.

காட்டெருமை,1° (*id.*)buffle sauvage, les plantes எருக்கு et சதுரக்கள்ளி: —ப்பால் lait de bufflone, suc laiteux des plantes எருக்கு et சதுரக்கள்ளி.2° *V.* கூகைநீறு.

காட்டெலுமிச்சை,(*id.*), limonier sauvage,trechilia spinososa.

காட்டெள்,காட்டெள்ளு,(*id.*எள்), sésame sauvage.

காட்டேரி, (காடு,ஏறுகிறது), démon femelle qui, dit-on, hante les forêts.

*காட்டை,1° (kâchtâ),coin—,partie—,côté du monde,limite, temps, moment,mesure de temps qui contient 8 இலவம்,(d'autres disent), la 30me partie d'un கலை ou 18 clins d'œil, bois à brûler,pointe, bout. 2° *acc.de* காடு. [sauvage.

காட்டொலிவம், (காட்டு), olivier

காண.1° *inf.de* காண்கிறது:—த்தோன்றஇடுகிறது donner suffisamment (de la nourriture etc...): —ப்படாத invisible, ce qu'on ne peut voir; —ப்படாதது ce qui est invisible; —ப்படுகிறது paraître, apparaître, être vu, —visible; —ப்பட்டது ce qui a été vu, ce qui est visible; —ப்போகிறது visiter, aller voir. 2° *obl.de*

காணம், 1° collou ou lentille; (dans l'Inde elle sert d'avoine aux chevaux et aux bœufs). 2° moulin à huile, or, pièce—, monnaie d'or, espèce de mesure. 3° (காண்கிறது), inspection, surveillance.

காணல், *obl.et n.v. de* காண்கிறது, action de voir..., vue, aspect, considération, révérence, honneur, intention, désignation.

காணா, காணாத, *part.neg.de* காண்கிறது, invisible, imperceptible, qui ou qu'on ne voit pas, qui ou qu'on n'a pas vu: காணாக்கடி morsure d'un animal ou d'un insecte inconnu,—qu'on n'a pas vu; —க்காட்சி spectacle extraordinaire, merveille, chose mauvaise à voir, —qu'on ne peut voir;—க்கிரகம் astre ou planète invisible: —ஸ்தலம், —த்தலம் lieu secret, —caché, parties naturelles, —que la pudeur ne permet pas de voir dans l'un ou l'autre sexe; —மாணிக்கங்காட்டுகிறது, —மாணிக்கங்காட்டல் montrer quelque chose de rare,—un bijou extraordinaire.

காணாது, 3e *pers.nég. neut. de* காண்கிறது, ne se voit pas, ne paraît pas, ne se trouve pas: அளவுகாணாது la mesure ne s'y trouve pas,—ne se trouve pas juste: இது நாலுசொக்காய்க்குக்காணாது ceci ne suffit pas pour 4 vestes ou gilets.

காணாதே, காணாமல், *gér. nég. du même*: — போகிறது disparaître, se perdre, s'égarer; காணாமற்றிருடினவன் voleur qui a fait un vol clandestin, qui a volé adroitement.

காணாமை, *n.nég.du même*, invisibilité, ne pas voir.

காணார், *n.app.nég.du même*, ennemis, gens qui ne se voient pas.

காணி, un 80me, câni, mesure de 100 cougis, environ un arpent, ou 5351 mètres carrés, (autre) mesure de 24 manei, (le manei contenant 2400 pieds anglais quarrés), propriété, possession, droit héréditaire,—de possession, patrimoine, héritage, fonds de terre: —த்தாயம் droit de propriété sur une terre: —மந்தங்கோடிதுக்கம் un 80me de paresse causera 10 millions de chagrins;—மாணியம் champ libre d'impôt; —யாட்சி possession, héritage, domaine, seigneurie;—யாட்சியூர் ville ou village qu'on possède par héritage; —யாட்சிக்காரன், —யாளன், —க்காரன் celui qui a hérité d'une terre, possesseur par droit d'héritage.

காணிக்கை, (காண்கிறது), présent, offrande (à Dieu, à un supérieur);—கொண்டுவருகிறது, —வைக்கிறது, —யிடுகிறது faire un présent; —யாகஒப்புக்கொடுக்கிறது,—யாகவைக்கிறது ou இடுகிறது offrir, donner en présent.

காணுகிறது, P. காண்கிறது.

காணுதல், P. காண்டல்.

காணுது, P. காண்கின்றது, 3me *pers.neut.sing.prés. de* காண்கிறது, il voit, il semble, il paraît.

காணும், 3me *pers.fut.neut.et part. fut.de* காண்கிறது, il paraîtra, il se trouvera, on verra, on trouvera, il semble, il paraît, à ce qu'il paraît: எத்தனையாடு? பத்துகாணும் combien y a-t-il de brebis? Il semble qu'il y en a dix; அளவுகாணும் on trouvera la mesure, on la trouvera juste; அப்படியல்லகாணும் il n'en est pas ainsi, ce me semble. Il s'emploie aussi comme particule explétive en parlant à un egal.

காணோம், 1re *pers.pl.ou honor.nég. de* காண்கிறது, nous ne voyons pas, nous ne trouvons pas: அதுகாணோம் nous ne trouvons pas cela, je ne le *ou* on ne le trouve pas, cela a disparu, cela est égaré.

காண்,1° *imp.et part.de* காண்கிறது. 2° *partic.explétive.*

காண்கிறது, கண்டேன், காண்பேன், காண், காண, *v.a.et n.* apercevoir, voir, regarder, considérer, visiter, trouver, rencontrer, sentir, désigner, mentionner, penser, révérer, connaître, faire, mettre bas, obtenir, faire paraître, sembler, paraître, provenir, suffire: காரியங்—, voir une chose, achever son affaire, une affaire réussir; மனசிலே—, voir en esprit, s'offenser; எங்கும்பார்த்தேன்காணவில்லை j'ai regardé—, j'ai cherché partout et je ne l'ai pas vu,—je ne l'ai pas trouvé.

காண்குதல், *n.v.du préc.*

*காண்டகம், 1° (காண்டம், ka), maladie, douleur, village, forêt, bois, aiguière, pot à l'eau,. la plante médicinale நிலவேம்பு. 2° (gandaka *rhinocéros*), corne de rhinocéros.

*காண்டம், (kânda), partie—, chapitre—, section d'un livre, tige, tige des fleurs, la plante médicinale நிலவேம்பு, arme, flèche, occasion, opportunité, eau, eau lustrale, —bénite, pot à l'eau, aiguière, vase, multitude, abondance, cheval, boîte aux bijoux, rideau, voile, toile, habit, forêt, bois, fin, terme, limite, ustensile, instrument de musique, montagne, espèce d'arsenic naturel, bâton, perche, soutien, appui, corbeau aquatique, globe, la plante médicinale justicia paniculata.

காண்டல், *n.v. de* காண்கிறது, vue, regard, perception, apparence, connaissance, révérence, visite, obtention, pensée, action de faire.

*காண்டவம், (khândava), bois sacré d'Indiren: காண்டவதகனன், (தகனம்), celui qui a brûlé ce bois, *i.e.* Aroutchounen.

காண்டாதிகிருதம். (காண்டம், ஆதி), remède composé de la plante justicia paniculata et de beurre liquéfié.

*காண்டாமிருகம், (ganda), licorne, unicorne, rhinocéros: காண்டாமிருகரத்தம் sang de dragon, résine de calam draco.

*காண்டாவனம், (காண்டம், வனம்), la forêt ou le jardin d'Indiren.

*காண்டாவனன், (காண்டாவனம்), le maître du jardin susdit, *i.e.* Indiren.

காண்டி, *imp.de* காண்கிறது, vois

காண்டிகை, காண்டிகையுரை, commentaire abrégé qui contient les 3 choses suivantes: கருத்து le sens; பதப்பொருள் le mot à mot; உதாரணம் des exemples. D'autres y en ajoutent 2 autres: வினு des questions; விடை des réponses.

காண்டிபம், espèce d'arsenic naturel.

காண்டியம், chaleur: காண்டியகாலம் temps de chaleur.

காண்டில், espèce d'arsenic préparé.

*காண்டீபம், காண்டீவம், (gândîva), l'arc d'Aroutchounen, le Sagittaire.

*காண்டீபன், காண்டீவன், (காண்டீவம்), Aroutchounen, le 3me des Pandouvers.

காண்டு, distance d'une portée de voix, 1 kilomètre.

காண்டுமதம், peine.

காண்டை, sorte d'arbrisseau.

காண்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v.caus. de* காண்கிறது, montrer, faire voir, représenter, démontrer, prouver, apparaître, se montrer: காண்பித்துக்கொள்ளுகிறது gronder, réprimander, blâmer, désapprouver; தன்மகனைக்காண்பித்துக்கொள்ளுகிறன் il réprimande son fils. [de montrer..., apparition.

காண்பித்தல், *n.v.du préc.* action

*காதகம், 1° (காதம், ka), meurtre, vexation, persécution, action d'affliger les autres.

*காதகன், 1° (காதகம்), meurtrier. 2° (khâdaka), mangeur (dans les mots composés).

காதடைக்கிறது, (காது), se boucher—, boucher les oreilles, les oreilles se boucher (par fatigue ou maladie), les oreilles devenir paresseuses, devenir sourd. [ண்டை.

காதட்டி, (கா), la plante ஆதொ

காதணி,(காது,அணி),bijou pour les oreilles, boucle—, pendant d'oreilles,grandes boucles d'oreilles;—வகுப்பு les différentes sortes de pendans d'oreilles parmi lesquels on distingue les suivans: கடிப்பிணை,கம்பி, கன்னப்பூ, கன்னுவதங்கம், குணுக்கு, குண்டலம், குழை, கொட்டை,செவிமலர்,தாடங்கம்,தூக்கம், தொங்கல், தோடு,மஞ்சிகை, வல்லிகை,வேடம்.

காதம்,1° câdam, espace d'environ 10 milles anglais,3 lieues ou 16 kilomètres, 4 portées de voix,callou,toddi.2° *(ghâta), meurtre.3° *(khâta),étang ou puits carré: காதவழி marche—, chemin —,distance d'un câdam,ou de 10 milles.

*காதம்பம், (கடம்பம்), cygne, poule sauvage.

*காதரம்,(kâtara), confusion, désordre,perplexité, crainte, timidité, détresse,suite de maux, désir.

காதரவு,(kâ *mal*,ஆதரவு), admonition où l'on montre les mauvaises conséquences du mal.‖ *V*.காதரம்.

*காதரன்,(காதரம்),homme craintif,peureux. [compagnon, mari,fils.

காதலன், (காதல்), ami, amant,

காதலி, 1° (*id.*), amie, amante, compagne,épouse,fille.2° *imp. de*

காதலிக்கிறது,லித்தேன், லிப்பேன்,லி,லிக்க,*v.a. et n.*(காதல்),aimer, affectionner,être ami, désirer, convoiter, avoir de la passion pour.

காதலித்தல், காதலிப்பு, *n. v. du préc.*affection,amitié,désir, passion, désir violent,concupiscence.

காதலித்தோர், *n.app.du même,ou*

காதலோர்,(காதல்), amis,amans, parens.

காதல்,1° désir, affection,amour, concupiscence, passion,.espèce de chant, fils,cheville pour chasser les cloux.2° *V*. காதுகை et எதிராப்பு: ஆந்தைக்காதல் cri de hibou, augure qu'on en tire,traité de divination ou d'augure tiré de ce cri; காதற் சிறப்புரைத்தல் expression —, manifestation de l'affection et du désir des époux l'un pour l'autre.

காதவடி, (காது, அவடி), bas—, bout —,creux de l'oreille.

காதவம், multipliant dit ஆலமரம், dinde, poule sauvage. [காது.

காதறுதல்,காதறுத்தல்,*V. au mot*

காதறை,1° (காது,அறை), creux —,intérieur de l'oreille. 2° (*id.*அறுகிறது),ce qui a l'oreille déchirée,ce à quoi l'on a coupé les oreilles,chose perdue,—mauvaise.

காதறைச்சி(*id.*அறைகிறது),querelleuse, disputeuse.

*காதன்,(காதம்),meurtrier.

காதன்மை,(காதல்,மை),tendresse,qualité de l'affection.

காதாங்கி,la plante பாற்சோற்றி.

காதார,(காது,ஆர),pleinement, de ses oreilles, bien clairement, de toutes ses oreilles: —க்கேட்கிறது entendre bien plainement, de ses propres oreilles: —க்கேட்டசாட்சி témoin auriculaire.

*காதி, 1° (gâdhi), Gâdi, roi de Kanyakoubdja ou Kanoudje et père de Visvâmitren, espèce d'arsenic composé.2° *gér. de* காதுகிறது: காதிபுரம் la ville capitale de Gâdi,*i.e.* Kanoudje;—மைந்தன்,*V.* காதிசன்; —வென்றோன் le vainqueur de Gâdi, *i.e.* Arouguen.

காதிசன், காதிநு, காதேயன், (காதி,சம்), le fils de Gâdi, *i.e.* Visvâmitren ou விசுவாமித்திரன்.

காதிலி,(காது,இலி),sourd,sourde, être sans oreille.

காது,1° oreille, ouïe, côté percé —,trou d'une aiguille,d'une ôle ou feuille de palmier, d'un couteau fermant, lumière d'un canon.2° *(ghâtou),meurtre.3° *imp. et part. de* காதுகிறது: காதறுகிறது, காதறுந்துபோகிறது,காதறுதல், l'oreille se déchirer,avoir les oreilles déchirées,—coupées;காதறுக்கிறது,காதறுத்தல், couper les oreilles; காதறுப்புண்டவன் homme qui a les oreilles coupées; காதறுப்பான் ulcère autour des oreilles;காதற்றமுறி obligation —,billet déchiré, —an-

nulé, billet écrit sur ôle dont on a déchiré le bout depuis le trou; காது கடிக்கிறது chuchoter —, bourdonner —, souffler—, dire à l'oreille;—குத்துகிறது, —குற்றுகிறது percer les oreilles: —கேட்கிறது entendre bien, avoir de bonnes oreilles;—கேளாத,—கேளாதவன் sourd;—கொடுக்கிறது prêter l'oreille, écouter;—க்குறும்பி cérumen, ordure—, cire des oreilles;—சோணை partie extérieure—, bout—, lobe de l'oreille:—த்துவாரம் trou—, entrée des oreilles:—ப்பூ espèce de bijou pour les oreilles en forme de fleur ou d'étoile;—ப்பூச்சி petit reptile ou serpent qui entre dans les oreilles;—மடல் cartilages—, bord extérieur de l'oreille;—மந்தம் paresse de l'oreille, difficulté à entendre, dèmi-surdité; —மந்தமாயிருக்கிறது avoir l'oreille paresseuse, être un peu sourd;—மந்தன் homme un peu sourd;—வளர்க்கிறது allonger le bas des oreilles, élargir le trou qu'on y a fait: —விடாய் paresse de l'oreille ou faiblesse de l'ouïe occasionnée par la faim ou la maladie; —வெட்டுகிறது couper les oreilles, tailler le contour du trou d'une ôle ou feuille de palmier; காதுக்கின்பமான agréable à l'oreille; காதிலேசொல்லுகிறது dire—, chuchoter à l'oreille; —யூதுகிறது souffler dans l'oreille, raconter des contes, babiller, bourdonner aux oreilles: —விழுகிறது, —சந்திக்கிறது tomber dans les oreilles, parvenir aux oreilles, entendre dire,— peu distinctement, —en passant ou sans le vouloir; காதைப்பொத்துகிறது se boucher les oreilles; அவனுக்குக்காதுகேளாது il n'entend pas, il est sourd; என்சொல்லுக்குக்காது கொடுத்தான் il a prêté l'oreille à mes paroles.

*காதுகன், (காது, ka), meurtrier.

காதுகிறது, தினேன், துவேன், து, த, v.a. (காது), tuer, diviser, partager, couper, mettre en pièces, briser, rompre.

காதுகை, காதுதல், *n.v. du préc.* meurtre, division, partage, coupe, rupture.

காதெழுச்சி, (காது, எழுச்சி), mal à l'oreille, —dans l'intérieur de l'oreille.

*காதை, 1° (கதை), histoire, narration, récit, parole, diction, action de dire. 2° (ghâtâ), meurtre. 3° *acc. de* காது. 4° *P.* காதாய். 2me *pers. nég. de* காதுகிறது:—கரப்பு espèce de poésie combinée de façon qu'en commençant par l'initiale du dernier mot d'un vers, et en laissant et prenant alternativement une lettre, on fasse un autre vers.

காதோதி, (காது, ஓதுகிறது), chuchoteur, médisant, méchant rapporteur.

காதோலை, (*id.* ஓலை), feuille de palmier—, ôle roulée en spirale que les femmes se mettent aux oreilles pour élargir le trou qu'on y a fait, bijou pour les oreilles des femmes.

காத்த, *part. parf. de* காக்கிறது.

காத்தடி, (கா, தடி), *V.* காவுத்தடி.

காத்தல், *n.v. de* காக்கிறது, garde, protection, conservation, gouvernement, action d'élever...

காத்தவராயன், *P.* காத்தராயன், gardien, gardien d'un lieu à brûler les morts dont on a fait un dieu, malgré sa conduite immorale.

காத்தளிக்கிறது, (காத்து, அளிக்கிறது), protéger, conserver, sauver, garder.

காத்தளிப்போன், *n.app. du préc.* protecteur, conservateur, sauveur, gardien.

காத்தான், *n. app. de* காக்கிறது, *V.* காத்தவராயன், *et* காத்தளிப்போன்.

*காத்தியாயனம், (kâtyâyana), un des 32 உபநிஷதம், un des 18 livres de jurisprudence ou codes de lois composé par காத்தியாயனன்.

*காத்தியாயினி, (காத்தியாயனன்), la fille de காத்தியாயனன், *i.e.* Dourgâ ou துர்க்கை.

*காத்திரம், (gâtra), corps, corpu-

lence,embonpoint, épaisseur, membre,pied de devant de l'éléphant, colère,indignation,mangouste, danse,serpent: —ஆனவன், V. காத்திரன்; ஒருமுழவகலத்திலேமூன்றுமுழநீளத்திலேநாலுவிரற்காத்திரத்திலேஒருபலகைவேண்டும் il faut une planche large d'une coudée,longue de 3 coudées et épaisse de 4 doigts.

காத்திரவேயம், (கத்துரு, èya), serpent, la progéniture prétendue de Kadrou et de Kasyapa.

*காத்திரன், (காத்திரம்), homme corpulent,dodu,fort,robuste.

காத்திரி,mangouste,arme.

காத்திரை,arme.

காத்து,*gér.de* காக்கிறது:—க்கொள்ளுகிறது garder, défendre, tenir: காத்திருக்கிறது, காத்துக்கொண்டிருக்கிறது, (*avec le dat.*)attendre (la venue,les moyens de...),espérer,être dans l'attente de;(*avec.l'acc.*) garder, protéger; காத்திருக்குதல், காத்திருக்கை,attente,espérance,protection.

காத்தொட்டி,la plante ஆதொண்டை.

*காந்தம்,1° (kânta),aimant, calamite,pierre d'aimant, aiguille aimantée,beauté, agrément,caractère agréable,—plaisant,éloge du caractère,—de la conduite des hommes, lumière. 2° (ஸ்காந்தம்), un des 18 pouranas qui contient l'histoire de ஸ்கந்தன் ou சுப்பிரமணியன் fils de Siven: காந்தஅயசு pierre de fer;—க்கல் pierre d'aimant, pierre qui sue à la lueur de la lune, pierre qui brille et scintille au soleil,pierre à fusil, —à briquet; —சத்துரு l'ennemi de l'aimant,ce qui le détruit, savoir:le vitriol bleu, le sel ammoniaque et le salpètre; —பஸ்மம்,—பற்பம் poudre d'aimant, (elle sert de médecine); —பாஷாணம் espèce d'arsenic naturel; —மணி, V. காந்தக்கல்;—மண் terre rouge:—மலை montagne qui contient de l'aimant,nom d'une montagne; காந்தத்தின்சத்துரு, V. காந்தசத்துரு.

*காந்தருவம், காந்தருவமணம், (கந்தருவன்), mariage clandestin,—à la manière des Gandarouvers qui consiste dans l'union clandestine de deux amans.

*காந்தருவர், (*id.*),Gandarouvers, ou Gandharbas, prétendus musiciens célestes des Indous: காந்தருவவாதம் prétendue connaissance de la nature des Gandarouvers et autres êtres célestes des fables indiennes;—வேதம் la musique, la science des Gandarouvers.

காந்தல், *n. v. de* காந்துகிறது, chaleur,fièvre,signe de colère, colère,état de ce qui est—, ce qui est—, être trop cuit, —brûlé, —grillé, —desséché, —noirci par le feu, —absorbé par la chaleur,balle ou écorce du grain, action de couper avec les dents: காந்தலாய்ப்போகிறது être brûlé,grillé, desséché; காந்தற்சோறு riz brûlé,—qui par trop de chaleur a brûlé et s'est attaché au vase où il a cuit.

காந்தள்,la plante கார்த்திகைப்பூ, savon, bracelet, les amans désespérés aller à cheval sur une branche de palmier dépouillée de ses feuilles,ce qu'ils appellent குறிஞ்சிப்புறம்.

*காந்தன்,(kânta), mari,roi, seigneur,maitre,le souverain Seigneur de toutes choses.

*காந்தாரம், 1° (kântâra), forêt, bois.2° (gândhâra),Candahar,un des 56 pays connus des Indous, note, une des 7 premières notes de la musique,chant—,son harmonieux, un mode ou air de musique, espèce de luth des pays montagneux.

*காந்தாரி,(காந்தாரம்), Candhâri,fille du roi de Candahar femme de திரிதராட்டிரன் roi de Hastinabouri,femme cruelle, espèce d'air, —de substance ou de sel d'une nature âcre et brûlante, nerf qui, au dire des Indiens, commence au nombril et se divise dans le cou en 7 artères pour former les 7 notes, nom d'un pouls ou battement. (Les

Indiens en comptent dix):—மைந்தன் ou

காந்தாரேயன்,le fils de Candhâri,*i.e.* துரியோதனன்.

காந்தாளம்,indignation,colère.

*காந்தி,1° (kânti),beauté,chaleur, splendeur, lumière, brillant, éclat, lustre,désir, ocre, lentille, minéral médicinal dit சிலாசத்து, la pierre précieuse dite œil-de-chat, éclat—, chaleur du soleil,fig.de rhét.,éloge à différentes parties où la poésie est relevée par le choix des mots et des idées. 2° *gér.de* காந்துகிறது:—கொடுக்கிறது donner de l'éclat,du lustre,*ou*—யாயெறிக்கிறது briller,resplendir, étinceler: —யதிகமேனி ocre;—யோனி espèce d'arsenic naturel, *V.*கன்மதம். [ரசிலே.

காந்தியோன்,(காந்தி), *V.*கருப்பூ

காந்துகம், la plante—, la fleur வெண்காந்தள்.

காந்துகிறது,தினேன், துவேன், து,த,*v.n.* காந்திப்போகிறது, காந்துதல்,*n.v.*être rôti,grillé,brûlé,desséché,trop cuit,consumé—, gâté—, absorbé par la chaleur, être chaud, brûler,briller,dépérir,mordre, couper avec les dents.

*காந்தை,(kântâ), *f. de* காந்தன், fille,femme,épouse,*pl.*காந்தையர்.

காபரா,(gabarre),confusion, perplexité.

*காபாலம், (கபாலம்), danse de Siven, (sans doute un crâne à la main.)

காபாலன்,espèce d'arsenic.

*காபாலி,(கபாலம்),celui qui porte un crâne, *i. e.* Siven, un des 11 Routtirers,homme changeant,trompeur.

*காபாலிகம், (கபாலம், ika),une des sectes intérieures de Siven, qui, au rapport du dictionnaire sanscrit, porte la moitié d'un crâne,en guise de coupe,pour boire des liqueurs.

காபி,un des 42 airs nouveaux, air pour le soir.

காபிலகாலயூபம், un des 32 ordres d'architecture.

காபினி,sel ammoniaque. ‖ *V.* நவச்சாரம்.

காப்பரிசி,(காப்பு), riz que l'époux et l'épouse ont à leurs mains dans l'une des cérémonies des noces. ‖ *V.* அக்ஷதை. [corps.

காப்பாளன்,(*id.*),garde, garde du

காப்பாற்றுகிறது,காப்பாற்றுதல், (*id.*), conserver, garder, défendre, sauver,protéger.

*காப்பியம், *P.* காவியம், poème, (moins grand que le பெருங்காப்பியம்.) [nus, poète,auteur de poème.

*காப்பியன்,(kâvya),Soukren, Vé-

காப்பிரி, (caffre), Caffre, nègre d'Afrique:—சல்லாது chicorée, salade des Caffres.

காப்பிலியன்,காப்பிலி, *m.* காப்பிலிச்சி,*f.* (*P.*காப்பிரி),nègre,négresse.

காப்பு,*n.v.* *de* காக்கிறது, garde, protection, sauvegarde, conservation,porte,muraille,cendres de bouse de vache censées sacrées,toile,habit, anneau, bracelet (d'or ou d'argent etc...), cordon que les gentils attachent au bras droit de l'époux avant les cérémonies du mariage,ou à celui du gourou avant une fête, *V.* இரக்ஷாபந்தனம், amulette, préservatif, invocation à la divinité au commencement d'un poème,bambou,un des பிரபந்தம்:—கட்டுகிறது attacher le cordon susdit,entreprendre une chose; —சொல்லுகிறது,—சொல்லல் commencer un poème, en faire—,en réciter l'invocation,achever un traité commencé, commencer un pourana, —une affaire;—மாலே le 24me des பிரபந்தம், invocation à la divinité en 3,5. ou 7

காமணி, *V.*காபினி. [strophes.

காமந்தகன்,(காம்), *V.*காமாந்தகன்.

*காமம், (kâma), luxure, (elle est un des 6 ennemis intérieurs ou அறுபகை,un des 6 feux ou சடத்தீ, une des 7 causes de chagrin, un des 7 péchés capitaux dits தலேயானபாவங்கள் ou பாதகம்ஏழு, une des dispositions du தாமதகுணம்,un des 3

défauts dits முக்குற்றம், une des 8 mauvaises inclinations dites அஷ்ட விகாரம்), impudicité, lubricité, passion, désir, concupiscence, amour, sperme, semen virile, habitation, village, ville: காம est *adj. de* காமம் *et de* காமன்; காமகமனம் vie lascive, impudicité; —காண்டம், —காண்டீவம் l'arc de Kâmen; —க்கவலை pensée lascive, tourment d'une passion impudique; —க்காய்ச்சல் fièvre vénérienne, de l'impudicité, chlorose, febris alba, passion impudique, pensée lascive; —க்கோட்டத்தி, —க்கோட்டி Pârvadi; —க்கோட்டம் nom d'une ville; —சலம் sperme, semen virorum et mulierum; —தகனன் celui qui, dit-on, a brûlé Kâmen, *i.e.* Siven; —தேவன் Kâmen; —தேனு la prétendue vache d'abondance du Souvarcam, qui, au dire des Indous, donne tout ce qu'on désire; —த்துரோகி homme chaste, qui hait la luxure; —த்துவம் luxure; —நாசன் celui qui, dit-on, a détruit Kâmen, *i. e.* Siven; —நீர் sperme, écoulement produit par la luxure; —நூல் science—, traité de la luxure; —நோய் impudicité, passion impudique, mal vénérien; —பாலன் Balapattiren, frère de Krichnen, ou Vichnou dans sa 8me incarnation; —போகி l'arbrisseau குன்றி, luxurieux; —ப்பயித்தியம் folie de la luxure, pensées lascives; —ப்பற்று une des 3 mauvaises inclinations de l'âme, penchant à la luxure; —ப்பூ fleur d'une plante rampante qui cause des vertiges et des désirs voluptueux, pergularia tomentosa; —மரம் espèce de palmier, cycas circinalis; —ரூபத்துவம் tout ce qu'on peut souhaiter; —ரூபி être qui change de figure à volonté, caméléon; —வல்லி plante qui, au dire de la fable, serpente sur l'arbre கற்பகம் dans le Souvarkam; —விகாரம் impudicité, lubricité, pensées lascives; —வெறி ivresse de luxure, folie de l'amour; —வேள் Kâmen; —வேள்மைத்துனன் le cousin de Kâmen, *i.e.* Vinâyaguen; —காமத்து, *obl. de* காமம்: காமத்துப்பாலர், —ப்பாலோர் impudiques, luxurieux, gens lascifs; —ப்பால் traité de l'amour, 3me partie des குறள் de திருவள்ளுவர், qui traite de l'amour, de ses plaisirs et de ses tourmens, sujet de l'அகப்பொருள்.

காமரசி, la plante நெருஞ்சில். [ஸ்.

காமரம், 1° (காமம், ரா *feu, qui donne*), foyer, place du feu, la 13me constellation, harmonie, musique, l'arbre அகில், le multipliant, scarabée. 2° (கா, மரம்), bosquet d'arbres. ‖ *V.* காவுத்தடி.

காமரி, la plante புளிநறளை. [ஆரி.

காமரிசம், la plante parasite புல்

காமர், (காமம்), ornement, beauté, grande beauté, désir, lumière.

காமற்காய்ந்தோன், (காமன், காய்கிறது), celui qui, au dire de la fable, a brûlé Kâmen, *i.e.* Arouguen, Siven.

*காமனன், *m.* காமனி, *f.* (காமம், na), homme lascif, femme lascive.

காமனுடல், காமனிருத்தம், (காமன், ஆடல், நிருத்தம்), danse de Kâmen.

காமனுள், (*id.* நாள்), chaleur modérée, le temps de காமன் ou de la luxure. [2° *acc. de* காமன்.

காமனே, 1° la plante சிறுகிழங்கு.

*காமன், (kâma), Kâmen ou Manmaden, fils de Vichnou et de Lakchimi, le cupidon indien, le dieu prétendu de la luxure, poivre long, scarabée; —பண்டிகை, காமன்திருநாள் fête de Kâmen, qui se célèbre pendant 15 jours en Mars avec beaucoup de lubricité; —மைத்துனன் le cousin de Kâmen; *i.e.* Vinâyaguen.

*காமாக்கினி, (காமம், அக்கினி), le feu—, maladie de la luxure, l'impudicité.

*காமாக்ஷி, காமாட்சி, (காமம், அக்ஷம்), celle dont les yeux sont pleins de luxure, *i.e.* Pârvadi, femme de Siven, adorée sous ce nom à Maduré. [nalier.

காமாட்டாள், (காமாட்டி), jour-

காமாட்டி,journalier,ouvrier qui travaille avec la pioche,idiot.

காமாட்டியர்,*pl.du préc.*, journaliers,vagabonds.

*காமாதுரம், (காமம், ஆதுரம்), impudicité,maladie de luxure, désir lascif.

*காமாதுரன்,*m.*காமாதுரி,*f.*(காமாதுரம்),luxurieux,impudique.

*காமாந்தகன், (காமம், அந்தகன்),aveugle de luxure,Siven.

காமாபலகை, (conmah), planche supérieure du contour d'un bateau.

*காமாரி,(காமன்,அரி), l'ennemi de Kâmen,*i.e.*Siven.

காமாலை,காமாளை,jaunisse.

*காமி,1° (காமம்),luxurieux, impudique,la femme de Kâmen, terre salée, —alcaline, bismuth de couleur d'or.2° *imp.et part.de* காமிக்கிறது.

*காமிகம்,(காமம்,ika), un des 28 livres des Sivénistes, écoulement produit par des désirs lascifs.

காமிக்கிறது,மித்தேன், மிப்பேன், மி,மிக்க,*v.a.*(காமம்),காமித்தல், *n.v.* avoir de la passion pour, désirer, convoiter,aimer.

*காமியம்,(kâmya), luxure, désir, concupiscence,objet désiré, sacrifice pour obtenir l'objet de ses désirs, souillure de la luxure, —du péché, arc:காமியக்கல் onyx:—தானம் don agréable, —volontaire, —intéressé, —fait en vue de quelque chose qu'on désire;—மலம் souillure de la luxure, —de la concupiscence. [dique.

*காமியன்,(*id.*), luxurieux, impu-

*காமினி, (காம், ini), femme impudique.

*காமுகன், (காம், ouka *affixe*), luxurieux, impudique, homme qui désire, bourgeois, habitant de ville délicieuse.

காமுகி,காமுகை,*f.de* காமுகன்.

காமுட்டான்,(காமாட்டி),ouvrier, journalier. [méléon,femme cruelle.

காமுருகி,(காம்,உருகுகிறது), ca-

காமுறல்,concupiscence, désir, *n.v.de* காமுறுகிறது.

காமுறுகிறது,முற்றேன், முறுவேன்,முறு, முற, *v.c.* (காம்), désirer, convoiter,avoir de la passion pour.

காமுச்சு, distance—, chemin de trois quarts de mille indien dit நாழிகை,un mille anglais.

காம்,*sync.de* காமம்.

காம்பி,*P.*காராம்பி.

*காம்பிலம், காம்பிலி, (kâmpilâ), nom d'un pays et d'une ville dans le nord de l'Inde. [ya),*V.*கம்பீரம்.

*காம்பீரம்,காம்பீரியம், (gâmbîr-

காம்பு, manche, poignée (d'un instrument...), branche fleurie,—d'arbre,tige,pied,pédoncule, queue, (des feuilles,des fleurs et des fruits), étoffe de soie, bambou, citrouille, sorte de gourde:—க்கிண்ணம்,*V.*அகப்பை.

*காம்போசம்,(கம்போசம்),Cambôsa ou Cambodie, pays au nord de l'Inde, sa langue, l'arbre rottlera tinctoria.

காம்போதி, un des 32 airs anciens,air du soir propre aux vers dits விருத்தம்.

காய,1° *adj.de* காயம்.2° *inf.de* காய்கிறது:காயப்படுகிறது être blessé, sécher,se sécher; —ப்படுத்துகிறது, blesser,sécher.

*காயகம்,(gâyaka),chant, tromperie,déception,l'art de fasciner,espèce de remède; —பண்ணுகிறது tromper. [pour fortifier le corps.

*காயகற்பம், (காயம்), médecine

*காயகன், (gâyaka), chanteur, trompeur.

காயக்கம், (காயகம்), tromperie, fascination,art de fasciner.

காயத்திரி, 1° (gâyatri), mesure de vers dans les vêdas, stance de 24 syllabes ordinairement écrites en trois lignes,Gâyatri, une des femmes de Brama,Saratchouvadi,prière ou vers sacré tiré des vêdas qu'on récite mentalement,qu'on personnifie et dont on fait la prétendue déesse Saratchouvadi,la mère métaphorique des 3 classes qui sont censées renaître par l'investiture du cor-

don bramanique, l'arbre கருங்காலி, ébénier. 2°(காயம், திரி), les 3 substances piquantes, savoir: பெருங்காயம் assafœtida; மிளகு poivre; வெங்காயம் oignon.

*காயம், 1° (kâya), le corps. 2° syn. de ஆகாயம் air, atmosphère, ciel, firmament. 3° plaie, blessure, cicatrice, remède pour les femmes accouchées, sorte de sauce, colère, piquant, âcreté, chose piquante, —âcre, assa fœtida, poivre, oignon, moutarde, gingembre sec. 4° *P.* காசம்: காயங்கட்டுகிறது panser une plaie, —une blessure, exercer la chirurgie; காயம்படுகிறது être blessé: காயக்காரன் homme blessé; —சித்தி pouvoir prétendu de se rendre petit comme un atome, ou de se grossir indéfiniment, le corps se fortifier par des remèdes, la plante médicinale பொன்னுங்கண்ணி; —சித்திக்கடியான் l'aimant: —சித்திசுண்ணம், *V.* கருப்பூரச்சிலாசத்து; —சித்தியானேன் arsenic dit சூதபாஷாணம், *sing. de* சித்தியானேர்; *ou* —சித்தியானவர்கள் les சித்தர், ceux qui ont obtenu le pouvoir prétendu dit காயசித்தி; —சித்தியுப்பு sel d'urine; —ப்பெண் femme luxurieuse qui parait en songe; காயத்தையிருத்தி terre de blanchisseur, —imprégnée de soude, terre médicinale qui fortifie le corps et lui conserve la santé; காயத்தையுருக்கி ocre de fer, maladie—, substance qui réduit le corps à n'avoir que les os et la peau; அடிக்காயம் la blessure d'un coup.

காயல், *n. v. et opt. de* காய்கிறது. 2° petit bras de mer, embouchure d'un ruisseau ou d'une rivière dans la mer et où se fait sentir la marée, saline, fièvre.

காயவியல், (காய், அவியல்), légumes—, fruits cuits, —pourris en mûrissant artificiellement, ragoût de légumes ou de fruits.

காயவேகம், (காயம், வேகம்), colère, fureur, grande colère, sorte de maladie, tourment de la faim, irritation —, fureur que cause une blessure.

காயா, roseau dit காசா, saccharum spontaneum, espèce d'arbre.

காயாகாயம், (காயம், காயம்), cicatrice du corps.

காயாசுவாதம், (காசம், சுவாதம்), [asthme.

காயாத, *part. nég. de* காய்கிறது, *et de* காய்க்கிறது, qui n'est pas chaud, —pas sec, stérile, qui ne porte pas de fruits.

காயாபுரி, காயாபுரிபட்டணம், (காயம், புரி), le corps considéré comme l'habitation ou la ville de l'âme.

காயும், *part. fut. de* காய்கிறது.

காய், 1° fruit vert et non mûr (des plantes et des arbres), légume vert, —non mûr, fruit, (coco, courge, citrouille, concombre, bringelle, fève, faséole mûre ou non), durillon, callosité, loupe, verrue, dame ou pion (des jeux d'échecs et de dame). 2° *imp. et part. de* காய்கிறது *et de* காய்க்கிறது; —க்கறி ragoût de fruits ou de légumes; —கறி fruits ou légumes bons à manger; —க்கடுக்கன் pendans d'oreilles d'உருத்திராக்ஷம் ou elæocarpus; —க்குலை grappe de fruits encore verts; —த்தானியம் murier; —ப்பழம் fruit qui n'est pas tout-à-fait mûr; —பறிக்கிறது cueillir des fruits encore verts.

காய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v. n.* chauffer, être chaud, —échauffé, brûlant, tout-rouge, sec, ardent, avoir la fièvre, sécher, se dessécher, maigrir, (une plaie) guérir, briller, être passionné, transporté de fureur, brûlé par la passion, se fâcher, couper, déplaire, avoir de l'aversion: காயவைக்கிறது mettre sécher, faire chauffer, faire rougir au feu.

காய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v. n.* (காய்), donner—, porter des fruits, devenir calleux, dégoûter, déplaire, avoir de l'aversion: காய்க்கிற ou காய்காய்க்கிறமரம் arbre qui porte du fruit: காய்க்கும்பருவம் le temps de porter des fruits, âge d'avoir des enfans; காய்த்துப்போகிறது devenir calleux.

காய்ச்சல்,*n.v. de* காய்ச்சுகிறது, fièvre,chaleur,ardeur brûlante, sécheresse,aridité,temps sec, indignation, colère,réprimande, punition, dégoût: காய்ச்சலாய்க் கிடக்கிறது avoir la fièvre; காய்ச்சலாய்விழுகிறது attraper la fièvre;காய்ச்சற்கட்டி espèce de glande ou grosseur dans le ventre causée par la fièvre; காய்ச்சற்பாஷாணம் espèce d'arsenic naturel;அகோர —,கொடுங் —,கடுங் காய்ச்சல் fièvre violente; அச்சர ou அக்ஷரக்காய்ச்சல் fièvre venant ou accompagnée des aphthes,febris aphthosa; அஸ்திக்காய்ச்சல் fièvre qui affecte les os;இடைக்—,ஓட்டுக்காய்ச்சல் fièvre irrégulière; மாறல்க்—, முறைக்—,மூன்றுமுறைக்—, மும்முறைக்காய்ச்சல் fièvre tierce; நாலாமுறைக்காய்ச்சல் fièvre quarte; மாருக்—,விடாக்காய்ச்சல் fièvre continue;விடுங்—, விடுகாய்ச்சல் fièvre intermittente.

காய்ச்சிச்சாரம், *V.* காய்ச்சுலவணம்.

காய்ச்சிரக்கு,*V.*காய்ச்சுரை.

காய்ச்சீர்,(காய்), pied qui finit en காய்,savoir:தேமாங்காய், புளிமாங்காய்,கருவிளங்காய்,கூவிளங்காய்.

காய்ச்சு,1° rigueur, réprimande, chaleur, ardeur, dessèchement. 2° *imp.et part.de* காய்ச்சுகிறது. 3° *P.* காய்த்து,*gér.de* காய்க்கிறது:—க்கட்டி,*V.* காசுக்கட்டி; —க்கல் fausse pierre précieuse, pierre coloriée;—க்குப்பி vase de verre employé en chimie pour la sublimation,cornue, alambic,aludel;—நீர் eau chaude,—qui chauffe;—பால் lait qui chauffe; —ப்பால் lait chaud;—வச்சிரம் glu, sorte de colle forte.

காய்ச்சுகிறது,ச்சினேன், ச்சுவேன்,ச்சு,ச்ச,*v.a.de* காய்கிறது, faire chauffer,—bouillir,—cuire, —rougir au feu, faire sécher, teindre, gronder,réprimander,punir,dégoûter:இரும்பைக்—,faire rougir le fer.

காய்ச்சுண்டி,(காய்ச்சு,உண்டி), *V.*காசுக்கட்டி.

காய்ச்சுதல்,*n.v.de* காய்ச்சுகிறது.

காய்ச்சுப்பு,(காய்ச்சு),sel produit par l'évaporation de l'eau salée, alcali,sel tiré de la terre imprégnée de soude,*ou*

காய்ச்சுலவணம்,(*id.*), espèce de sel minéral, fiel de verre, sel très-blanc. [plante புளிச்சக்கீரை.

காய்ச்சுரை, காய்ச்சுறுக்கு, la

காய்ஞ்சு,*P.*காய்ந்து.

காய்ஞ்சொறி,(காயும்,சொறி),espèce d'ortie,tragia involucrata:—அப்புகிறது, —ஒற்றுகிறது toucher quelqu'un avec des orties,le piquer.

காய்தல்,*n.v.de* காய்கிறது, sécheresse, dessèchement, indignation, marque de colère, colère, dégoût, clarté,coupure,maigreur, action de chauffer etc...

காய்த்தல்,*n.v.de* காய்க்கிறது.

காய்த்து,*gér.de* காய்க்கிறது.

காய்ந்து, *gér. de* காய்கிறது:—போகிறது devenir sec, sécher, chauffer,griller,rôtir.

காய்ப்பறங்கி,(காய்),sorte de maladie des poules.

காய்ப்பு, 1° *n.v. de* காய்க்கிறது, production des fruits,fructification, action de donner des fruits, callosité,durillon, cicatrice, défaut du fer qui se fend,dégoût.2° *n.v.de* காய்கிறது,chaleur: காய்ப்பிரும்பு fer qui se fend en le forgeant; —காய்க்கிறது devenir calleux,donner du fruit,

காய்மகாரம், *P.* காய்மைகாரம், envie,jalousie, indignation: காய்மகாரப்படுகிறது être jaloux.

காய்மகாரன்,காய்மகாரி, (காய்மகாரம்),jaloux,envieux.

காய்மடி, (காய்), mamelle dure comme un fruit vert. [de fruits.

காய்மடை,(*id.*), collation, repas

காய்மண்டை,(*id.*),tête échauffée.

காய்முருங்கை,(*id.*), முருங்கை qui porte des fruits.

காய்மை,(*id.*),envie,jalousie, chagrin du bien d'autrui: —கரிக்கிறது être jaloux,la jalousie tourmenter; —காரம் jalousie, envie; —காரன் jaloux,envieux;—காரி jalouse, envieuse.

காய்ம்பனை,(காய்,பனை), palmier femelle,—qui donne des fruits.

காய்வள்ளி,(காய்), la plante dioscorea,sorte de வள்ளி qui donne des fruits semblables à des racines.

காய்வு,*n.v. de* காய்கிறது, dessèchement,aridité, chaleur, brûlure, irritation,colère,sévérité,lumière.

காய்வெட்டி,(காய்),celui qui coupe les fruits, instrument pour les couper,spadix ou grappe (de cocotier etc...) dont on tire le callou:—க்கள் callou qui découle de cette grappe. [lega maxima.

காய்வேளை,(காய்), la plante ga-

காய்வோலை, (காய்வு), feuilles de palmier desséchées.

கார,*adj.de* காரம்.

*காரகம்,(kâraka), action (surtout en grammaire), mot qui a un verbe pour complément,terme—,partie de la grammaire qui comprend tous les noms qui indiquent l'agent,le régime,l'objet,l'instrument et les autres rapports,excepté l'idée simple et radicale.et qui renferme aussi l'application des cas ou la syntaxe, chaleur brûlante du corps:காரகக்கருவி cause concomitante ou secondaire de l'action;—வகத்திணை narration ou explication qui montre l'agent, l'instrument,le lieu,l'action,le temps,la chose qu'il fait et autres particularités, *V.* அகத்திணை 10° *—வேது(ஏது),cause efficiente,—active,—concomitante, figure qui montre l'instrument,le sujet et les autres causes,sujet du verbe.

காரகவரிக்கொம்பு,(கார்,அகம்,வரி),corne de bœuf qui a des raies noires à l'intérieur.

*காரகன்,(kâraka),agent,faiseur.

காரக்கல்,(காரம்),pierre infernale,—corrosive,—qui brûle ou noircit ce qu'elle touche.

*காரக்ஷாரம்,காரசாரம்,(*id.*க்ஷாரம்,சாரம்), réunion des 6 saveurs, *V.* அறுசுவை,goût piquant, âpreté, sel de cuisine.

காரணம்,(kârana), cause, (en logique on distingue 3 causes: சமவாயிகாரணம் cause inhérente ou intime; அசமவாயிகாரணம் cause accidentelle ou indirecte; et நிமித்தகாரணம் cause instrumentale), motif, principe, origine, agent, le principal, un des 28 livres des Sivénistes, un des திரிதேகம், *i.e.* l'âme immatérielle: காரணமாயிருக்கிறது être la cause de; —இல்லாத sans cause; —இல்லாதபெயர் nom primitif, qui n'est pas dérivé; காரணகத்தா *ou* கர்த்தா cause efficiente; —காட்சி démonstration a priori,—d'après un axiome ou la cause originelle, merveille; —குரு, —க்குரு, —சற்குரு prêtre vraiment zélé pour le bien spirituel de ses disciples et celui de la religion et qui ne cherche pas son interèt personnel; —க்குறி présage, pronostic, signe de ce qui doit arriver, nom dérivé; —க்குறிமரபு nom dérivé qui vient de l'antiquité; —க்குறியாளுக்கம் nom dérivé qui a l'augment ou en est susceptible comme பொன்னன் celui possède de l'or; —சத்தி sel alcalin, salpêtre, nitrate de potasse; —ச்சிறப்புப்பெயர் nom propre ou surnom dérivé de quelque cause; —ச்சொல் fable, mot dérivé de quelque cause;—சரீரம்,—தேகம் l'âme immatérielle, ou selon d'autres,le rudiment intérieur du corps, le siége de l'âme; —ப்பெயர் nom dérivé qui désigne les objets par quelque particularité:—ப்பொதுப்பெயர் nom commun dérivé de quelque cause; —மறிநிலை figure qui emploie l'effet pour la cause et réciproquement; *—மாலை série ou chaîne de causes, —d'évènemens; —மாலையணி figure qui représente les évènemens antérieurs comme causes ou effets des évènemens postérieurs; —வகத்திணை principes, ou preuve par les causes,ou explication de la cause d'une chose; —வாகுபெயர் (ஆகுபெயர்), nom de la cause donné métaphoriquement à l'effet,comme திரு

வாசகம் l'ouvrage composé par மாணிக்கவாசகர்; —வாராய்ச்சியணி, (ஆராய்ச்சி,அணி), figure qui montre qu'une cause bien que sans défaut n'a pas eu son effet; —விடுகுறி (இடுங்,குறி), mot pris tantôt pour un nom dérivé d'une cause et tantôt comme un nom primitif, comme முண்டகம்;—விலக்கணை figure qui prend la cause pour l'effet; —விலக்கு réfutation de la cause, fig. de rhét.qui réfute la cause; —வொழிப்பு figure qui pour donner plus de force à son idée dit que pour telle cause,telle chose n'est pas ce qu'elle paraît,mais une autre chose, ainsi accusant la lune, (qui se lève dans une nuit d'été),de vomir la chaleur, un poète dira que ce n'est pas la lune qu'on voit,mais un feu ardent; காரணத்தைக் காரியங்காட்டுகின்றது l'effet démontre la cause.

காரணன், (காரணம்), auteur, cause efficiente,agent, Dieu,roi, Siven,sorte d'arsenic naturel.

*காரணாநுமானம்,(*id.* அநுமானம்),raisonnement à priori.

*காரணாவத்தை, (*id.* அவத்தை), angoisse provenant d'une cause.

காரணி,*f.de* காரணன், celle qui est cause,Oumei.

காரணிக்கம்,histoire.

காரணியம்,(காரணம்),cause instrumentale.

*காரண்டம், (kâranda), corbeau *ou*

*காரண்டவம், (kârandava), cormoran,corbeau aquatique, espèce de sanard.

*காரம்,1° (kâra), affaire, action. 2° affixe qui se joint à la fin de certains mots composés,affixe dite சாரியை qui se joint au caractère des lettres et peut se traduire par lettre. *Ex.* ஆகாரம் la lettre ஆ. 3° (kchâra),piquant, acrimonie, âcreté, composition—,chose—,substance âcre,—piquante, —caustique,—corrosive,corrosif,caustique, piquant des sauces, des épices,du poivre...,ingrédient—, remède piquant pour fortifier l'estomac, savon, composition ou substance mordante et âpre pour enlever les taches des habits, caustique pour les plaies,borax. 4° or, cœur d'arbre,arsenic dit சோழங்கபாஷாணம்,crainte,côté (d'où இடங்காரம் côté gauche): —ஆன âcre, piquant, caustique,corrosif,mordant; —வைக்கிறது,—போடுகிறது appliquer un caustique, mettre des épices piquantes;—இட்டதிரி séton;காரச்சேர்வை emplâtre caustique,cautère;—த்திரி séton;—நீர் eau corrosive;—ப்பசை colle d'orfèvre mélangée de borax;—லவணம் sel corrosif.

காரல்,1° *n.v.de* காருகிறது,*V.*காறல்.2° nom d'un poisson.

*காரவல்லி, (kâravêlla), l'herbe potagère dite momordica charantia.

காரறல்,(கார்), onde azurée, eau de la mer, sable noir.

*காரன்,1° (kâra), *pl.*காரர்,*f.* காரி,qui fait,faiseur, qui a,qui soigne, maitre,qui possède.Ce mot ne vient pas seul, mais il se met à la fin des mots dans la composition desquels il entre:வியாதிக்காரன் le malade. 2° espèce d'arsenic.3° (கார்),homme timide,beau.

காரா,1° (கார், ஆ), vache noire, bufflonne. 2° *V.*காராத. 3° *(kârâ), prison.[prison,maison de réclusion.

*காராகாரம், (காரா, ஆகாரம்),

காராக்கரணை,(காரா), espèce de கரணை tacca pinnatifida.

காரார்டு,*gén.* காராட்டின், (கார், ஆடு), chèvre,chèvre noire,—noirâtre ou bariolée à longues pattes.

காராத,*part.nég.de* கார்க்கிறது.

காராமணி,(கார்,ஆம்), la plante légumineuse dolichos catiang.Il y en a 2 espèces nommées சிறுகாராமணி la petite et பெருங்காராமணி la grande.

*காராம பயத் திரிதய மோசனம், (kârâ *prison*,ஆமம்,பயம், திரிதயம்), une des 7 œuvres de charité corporelle,*i.e.*la délivrance des 3 choses suivantes:la prison, la maladie, la

crainte. [die noire,—cruelle.

காராமயம்,(கார்,ஆமயம்), mala-

காராம்பசு, (*id.* ஆம்,பசு), vache dont les pis sont noirs et qui est réputée divine par les Indous, vache toute noire.

காராம்பி, (*id.* ஆம்பி), machine hydraulique, jet d'eau, panier pour arroser. [teurs, laboureurs, soudras.

காராளர், (*id.* ஆளன்), cultiva-

காரானை, (*id.* ஆனை), éléphant, éléphant noir, nuage.

காரான், (*id.* ஆன்), bœuf noir, vache noire, buffle, bufflonne.

காரி, 1° *f. de* காரன். 2° Câri, un des personnages de la 3me classe des hommes célèbres par leur libéralité, homme vil, vaurien, Indiren, Ayénar, Vaïraven, சனி ou Saturne, corbeau, un autre oiseau noir, couleur noire, poison, perroquet, toddi, callou, terre salée, —stérile, borax, la plante médicinale கண்டங்கத்தரி. 3° *(kâri), manufacture, atelier, boutique d'artisan:—தாய் la mère de Câri *ou* வயிரவன் nommée வடுகி, la mère, selon Rottler, d'அரிகரபுத்திரன்; —ப்பிள்ளை l'oiseau noir dit கரிக்குருவி, un enfant noir. [ge, ocre, chemin.

காரிகம், couleur —, teinture rou-

*காரிகை, (kârikâ), actrice, danseuse, action, art, commentaire, beauté, femme, jeune femme, l'espèce de strophe dite கவித்துறை, un traité de poésie fait par அமுர்தசாகரன் écrit en strophes dites கவித்துறை et adressé à une femme dite காரிகை. [re lavé.

காரிக்கம், habit neuf, —non enco-

காரிக்கூடன், espèce de champignon, boletus ignarius, moucheron.

காரிச்சி, *corr. de* காரி.

காரிமை, la plante கொடிவேலி.

காரியஸ்தன், (காரியம்), homme d'affaires, —capable, intendant, agent, procureur.

*காரியம், (kârya), chose, objet, affaire, emploi, occupation, chose à faire, effet, résultat succès, conséquence d'une proposition conditionnelle, procès, intérêt, motif, cause, origine, dénouement d'un drame, but, convenance, propriété, utilité, progéniture; —ஆயிருக்கிறது être occupé, être l'affaire, l'objet...; —ஆய்ப்போகிறது aller pour quelqu'affaire; காரியங்கட்டுகிறது réussir; —கருமமில்லாதவன் homme sans souci, sans embarras, sans affaire, sans emploi; —காண்கிறது, —கண்டுகொள்ளுகிறது, பார்க்கிறது soigner—, conduire—, faire —, achever une affaire; காரியக்கடிசு, espèce d'arsenic naturel; —கருத்தா, —கர்த்தா, —க்காரன் homme d'affaires, intendant, procureur, chef d'entreprise; —க்குரு gourou—, prêtre intéressé, —qui exerce ses fonctions par vues d'intérêt; —க்கெட்டி homme habile; —சாதகம், —சித்தி succès d'une affaire; —சாதனம் motif—, moyen propre à une chose; —துரந்தரன், *V.* காரியஸ்தன்; —த்தலைவன் intendant, chef d'une entreprise, —d'une affaire; —த்தாழ்ச்சி décadence des affaires, perte des biens: —த்துவம் action, objet; —நிர்வாகி, —நிருவாகி agent, directeur—, conducteur d'une affaire; —பாகம் temps favorable pour une affaire, bon train d'une affaire; —ப்படுகிறது arriver, réussir, se faire, paraître, faire: —ப்பிரத்துவேஷம், (பிர, துவேசம்), paresse, aversion pour les affaires ou le travail; —ப்பொறுப்பு charge d'une affaire, responsabilité, intérêt; —வகத்திணை effets, preuve par les effets, argument qui montre l'effet; —வாகுபெயர் nom de l'effet donné métaphoriquement à la cause; —வாய்ப்பு réussite d'une affaire; —விலக்கணை effet pris figurément pour la cause; —விலக்கு figure qui nie ou réfute l'effet d'une chose; —வேது, (ஏது), cause d'une affaire, effet qui fait connaitre la cause; காரியத்துக்குவருகிறது réussir, être expédient, profitable, utile; அதுகாரியமல்ல cela n'est pas expédient, ce n'est pas là le

point de l'affaire; இதுவேயுனக்குக் காரியம் voilà ton affaire, —ce qui te regarde, ce qui te convient; காரியத்துக்குத்தக்கதாய்ப்பேசுகிறது parler selon qu'il convient à l'affaire.

*காரியவான், (id.), homme habile.

*காரியாகாரியம், (காரியம், அகாரியம்), différentes affaires, grande affaire, ce qui est et ce qui n'est pas l'affaire.

*காரியாநுமானம், (id. அநுமானம்), raisonnement à posteriori.

*காரியார்த்தசித்தி, (id. அர்த்தம், சித்தி), réussite, accomplissement d'une chose. [intendance, —d'une affaire.

காரியேட்சணம், (id. ஈட்சணம்),

காரிரத்தம், (கார்), 1° sang noir. 2° la plante ஆடுதின்றுப்பாலை.

காரிருள், (id.), grande obscurité, sombres ténèbres. [noir.

காரிலவணம், (id.), sorte de sel

காரீயம், (id.), plomb, *litt.* plomb noir, par opposition à வெள்ளீயம் plomb blanc ou étain: காரீயமலை montagne à mines de plomb.

*காரு, (kârou), faiseur, agent, artiste.

*காருகபத்தியம், (gârhapatya de கிரகபதி), prétendu feu sacré entretenu perpétuellement par un maître de maison et qui se transmet de père en fils. On le conserve dans un vase rond.

*காருகம், 1° (*sync. du préc.*), culte ou entretien du prétendu feu sacré, adoration—, culte du feu, secte qui adore le feu et le regarde comme un Dieu. 2° (kârouka), tissage, labourage, peinture et autres métiers semblables; காருகவினை, —தொழில் filer, tisser (le coton et la soie), emballer, porter, faire—, labourer et autres fonctions qui font un des 6 emplois des Choutres.

*காருகன், *pl.* காருகர், (kârouka), artisan, faiseur, tisserand, peintre.

காருகிறது, *P.* காறுகிறது, *et* காந்துகிறது. [éponge, algue.

காருச்சிவல், (கார், உ, சிவ்வல்),

*காருடம், (கருடன்), chose qui regarde கருடன், ou lui appartient, l'arbrisseau மருக்காரை, espèce de gourde ou புடோல், un des 32 உபநிஷதம், prétendue prière de கருடன் ou charme contre le poison. ‖ *V.* காருடம்: காருடவித்தை jonglerie tour de passe-passe, espèce de charme contre le poison ou d'art de guérir du poison.

*காருடன், (id.), jongleur, homme qui charme le poison ou qui connait l'art d'en guérir, l'oiseau கருடன்.

*காருணி, (கருணை), alouette. ‖ *V.* காருணிகன்.

*காருணிகம், காருணியம், காருண்ணியம், (கருணை, ika, ya), miséricorde, compassion, grâce, bonté: காருணியப்பிரயோசனம் excellence de la bonté divine et bénédictions qui en découlent, titre d'un livre du sivéniste உமாபதிசிவன்.

*காருணிகன், காருணியன், காருண்ணியன், (id.), homme miséricordieux.

காருதல், *n.v. de* காருகிறது.

காருப்பு, (கார்), sel noir, sel produit de la graine de sésame, potasse.

காருகம், (கார், ஊகம்), singe noir.

காருடதம், un des 32 உபநிஷதம்.

*காருடம், (கருடன்), la légende de கருடன், (c'est un des 18 pouranas), le 47me des கலைக்கியானம், *i.e.* l'art des tours de passe-passe, —de tromper les yeux par la jonglerie, l'oiseau கருடன்: காருடவித்தை, *V.* காருடவித்தை.

காரெலி, (கார்), rat noir. [noir.

காரெள், காரெள்ளு, (id.), sésame

காரை, 1° enduit, crépi, stuc, mortier, ciment, plâtre, nom d'un poisson, zeus, l'arbrisseau webera tetrandra, nom d'un arbre: —க்கட்டுவீடு maison bâtie à chaux et à briques; —பூசுகிறது, —போடுகிறது, —யாடுகிறது, —யிடுகிறது crépir, enduire. 2° *acc de* கார். 3° *P.* காராய், *nég. de* கார்க்கிறது.

காரைக்கால், (காரை), Kârikal, ville du Tanjaour: காரைக்காலம்மை femme pénitente comptée au

nombre des 63 dévots de Siven.

காரோடன், *pl.* காரோடர், faiseur de fourreaux, gainier.

கார், 1° *adj. de* கருமை, noir, sombre, obscur. 2° noirceur, couleur noire, obscurité, singe noir, chèvre, rat, nuage, eau, saison du labourage dans les mois d'août et de septembre, gros riz, riz dit *Câr* d'inférieure qualité qui vient dans la saison pluvieuse en certaines localités, en d'autres aprés cette saison, crainte, beauté, cheville de fer qui sert à l'attelage d'une charrue. 3° *imp. et part. de* கார்க்கிறது: —காத்தவேளாளர் classe de la caste des Vellages; —காலம் saison du labourage en ஆவணி et புரட்டாசி, *i.e.* en août et septembre; —காலத்துநெல், *V.* கார்நெல்; —காலவுரிமை propriété de la saison du labourage, (savoir: le souffle du vent du nord, la joie de l'insecte இந்திரகோபம், du paon et de l'oiseau கேகயம், la floraison des plantes வெண்காந்தள், செங்காந்தள், கொன்றை, கூதாளம், வேங்கை, காக்கணம், முல்லை, கடம்பு, காயா et du குருந்து, la souffrance du cygne, du perroquet et du couil, la langueur du nénuphar et des fleurs aquatiques); —கோடன், *V.* கார்க்கோடகன்; —கோணி la plante தேள்க்கொடுக்கி heliotropium; —கோளி l'herbe cyperus முத்தக்காசு, la mer; —கோள் la mer, l'astre noir, la planète Saturne; —க்காய், fruit non mûr et noir, le prétendu serpent noir dit Râgou; —க்குறட்டை la plante நீலக்காக்கணம்; —க்கொள், —க்கொள்ளு la plante légumineuse cassia absus; —க்கோடகன், —க்கோடன் un des 8 serpens fabuleux qui, selon les Indous, soutiennent le monde, homme trés-méchant, vaurien, la pierre கருடப்பச்சைக்கல்; —க்கோழி poule noire, *ou* —க்கோளி cumin —, collou noir; —நாற்பது pièce de poésie en 40 vers décrivant la saison du labour; —நிறம் couleur noire, espèce de pierre noire; —நெல், —நெல்லு espèce de riz dit கார், de qualité inférieure au சம்பா; —பருவம், *V.* கார்காலம்; —முகில் nuage noir, —sombre, espèce d'arsenic composé; —மேகசாரம் espèce de sel minéral; —வண்ணன், (வண்ணம்), le noir, le négre, celui qui est de couleur noire, le noir Vichnou: கார்வண்ணர் les noirs, les démons ou அசுரர்; —வலயம் la mer.

கார்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. n.* (காரம்), être piquant, âcre, brûlant, caustic, corrosif, mordant, piquer—, brûler la langue, *v. g.* le poivre.

*கார்த்த, 1° *part. de* கார்க்கிறது. 2° *obl. de* கார்த்தம்: —பட்சம், —பத்திரம் flèche garnie de plumes.

*கார்த்தபம், (கர்த்தபம்), âne.

*கார்த்தம், (gârddha), flèche, désir, cupidité, luxure.

கார்த்தல், *V.* கார்ப்பு.

*கார்த்தவீரியன், (kârttavîrya), un des 6 monarques absolus, dits ஆறுசக்கரவர்த்தி.

கார்த்தன், vitriol bleu.

*கார்த்திகம், (kârttika), le mois de கார்த்திகை.

*கார்த்திகேசன், கார்த்திகேயன், (கார்த்திகை, ஈசன், êya), Soupramanien fils de Siven, le Mars Indien nourri par la nymphe கிருத்திகை.

*கார்த்திகை, (kârttika), Cârtiguei, le 8me mois de l'année tamoule correspondant à la fin de novembre et au commencement de décembre, la 3me constellation composée de six étoiles, les Pléiades, (ou selon les Indous), la nymphe கார்த்திகை, la fameuse துர்க்கை femme de Siven et mère de கார்த்திகேயன்; —க்கிழங்கு, —க்கொடி, —ப்பூ la plante காந்தள், gloriosa superba, sa racine, sa fleur; —சுற்றுகிறது faire tourner en la faisant brûler une fusée grossière pendant la fête de Cârtiguei dité கார்த்திகோற்சவம்.

கார்புகா, (கார்), espèce de riz, —de grain.

*கார்ப்படிகன், (kârpâtika), pélerin, homme qui passe sa vie en pélerinage.

*கார்ப்பண்ணியம், (kârpanya), pauvreté,indigence, faiblesse d'esprit, imbécillité, irrésolution, avarice. [rière-faix.

*கார்ப்பம்,(கர்ப்பம்), matrice,ar-

*கார்ப்பாசம், V. காற்பாசம்.

கார்ப்பான், la plante கையாந்தகரை. [ப்பம்.

*கார்ப்பிகம்,(கர்ப்பம்,ika), V. கார்

கார்ப்பு,n.v. de கார்க்கிறது, piquant,acrimonie,âcreté,âpreté,caustique,corrosif. [dise.

கார்ப்பொகரிசி,sorte de marchan-

கார்ப்போகரிசி,la plante psoralea corylifolia.

கார்மணி la plante கையாந்தகரை, pierre précieuse noire, grain noir.

கார்மலி,(கார்,மலிகிறது),la mer.

கார்முகம்,1° (கார்), nuage, visage noir. 2° *(kârmouka),arc,bambou.

கால,1° obl.de காலம் et காலன். 2° inf.de காலுகிறது: —காலன் celui qui a vaincu Câlen ou Yamen, i. e. Siven. V.les autres composés au mot காலம். [creux de rivière.

காலகம்,(கால்),endroit profond—,

*காலக்ஷயம், காலக்ஷியம், காலக்ஷேபம், (காலம்), perte de temps, passe-temps,emploi du temps,occupation,manière de vivre, subsistence: —பண்ணுகிறது employer—, passer le temps,subsister.

காலசம்,vent,grand éventail.

காலடி, (கால்), la plante—, trace du pied,cou-de-pied,quart de pied ou 3 pouces.

*காலட்சயம்,காலட்சேபம்,P. காலக்ஷயம்,காலக்ஷேபம். [pieds.

காலணி, (கால்), ornement des

காலணை, (id.), coussin pour les

காலதர்,fenêtre. [pieds.

காலப்பண், காலப்பார், (காலம்), matinée. [démon.

*காலநேமி,(kâlanêmi), nom d'un

காலமீரம்,crystal.

*காலம், (kâla), temps, espace de temps,circonstance,occasion, pointe du jour, aurore, une des 10 règles pour garder la mesure en musique, couleur noire: காலமல்லாக்காலம் temps malheureux, —inopportun; காலமறிதல் connaissance du temps, —du temps favorable à chaque chose, —du présent, du passé et de l'avenir; காலமாறு, 1°(ஆறு), les 6 saisons de l'année, V. ஆறுபருவம், 2° (மாறு),changement—,différence de temps; காலமே le matin,au matin, dès le matin; காலமேற்க antérieurement, de grand matin; காலங்கண்டவன் homme âgé, —expérimenté; —கூடுகிறது, —செய்கிறது mourir,finir son temps; காலஞ்செல்லுகிறது mourir,passer le temps,le temps s'écouler, —passer, —venir; காலஞ்சொல்லி l'être qui annonce le temps; ce mot conviendrait au coq; mais les Indous superstitieux l'entendent du corbeau et du lézard dit பல்லி qu'ils prétendent prédire l'avenir; காலம்பண்ணுகிறது, —பண்ணிப்போகிறது mourir,finir son temps;—பார்க்கிறது épier—, chercher l'occasion,—le moment; —புரளுகிறது les circonstances—, le temps changer; —போக்கிறது passer—,perdre le temps; —போம்வார்த்தைநிற்கும் le temps passe, mais les paroles restent; —விடுகிறது mourir, passer le temps, manquer l'occasion; கால est adj. de காலம் et de காலன்; காலக்கதி marche du temps,cours des choses; —க்கிரமம் ordre—,emploi du temps; —க்கிரயம் prix courant du bazard;—க்கிரயப்படி,—க்கிரயமாக au prix courant; —க்குறி, —க்குறிப்பு signe du temps, —qui annonce l'occasion, les vicissitudes ou la variation du temps; —க்கொடுமை malheur du temps;—சக்கரம் temps de la vie,cycle,révolution—, période de temps,l'écliptique, l'enseigne de காலன் ou யமன்; —சங்கதி histoire du temps,—de chaque époque, annales;—சங்கம் le point du jour; —சந்தி le point du jour, pratiques —,dévotions journalières;—சங்கை usage temporaire, ordre du temps;

—சுகம் opportunité, bonheur du temps, temps heureux; —சூத்திரம் un des 21 enfers des Indous, le cordeau de காலன், horloge; —ச்சோந்தைக்காரன் importun, qui fait perdre le temps;—தாமசம், —தாமதம் délai, retard; —தீமை malheur —, rigueur —, incommodité du temps: —துரிதம் rapidité—, malheur du temps; —த்திரயம் les 3 temps, le présent, le passé et le futur ou l'avenir; —நுட்பம் minute, moment, très-petit espace de temps; —நெடுமை longueur du temps, longtemps, long espace de temps; —நேரம் temps, moment; —நோக்காடு douleur de la circonstance,—de ventre vers la fin de la grossesse;—பரிச்சேதம் limite quant au temps, changement avec le temps qui fait dire tantôt oui tantôt non; —பரிபாகம் maturité venue avec le temps; —பருவம் les différentes saisons, *V.* ஆறுபருவம்;—பாசம் le filet ou le lacet de காலன் ou யமன்; —பேதம் différence—, changement du temps, inopportunité; —போகம் temps favorable,—utile, bonne occasion, bonheur du temps; —ப்பகுபதம் nom dérivé d'un nom de temps, comme திருவோணத்தான் homme né sous la consellation dite திருவோணம்;—ப்பிறிதின்கிழமை chose étrangère qui a rapport au temps: *Ex.* மாரனதுவேனில் la chaleur de மன்மதன், le temps du vent du midi, *i.e.* le printemps; —ப்பெயர்ச்சி changement de temps; —மழை pluie de la saison;—மிருத்து mort naturelle,—venue en son temps;—யுத்தி la 52me année du cycle indien de 60 ans, correspondant à 1858; —வயிரவர் Vaïraven le destructeur—, l'égal de Yamen;—வருத்தமானம் évènement —, histoire du temps, annales;—வழு incohérence—, faute pour le temps, *Ex.* Je mangerai hier; —வாகுபெயர் nom de temps appliqué à une chose venue dans ce temps, comme கார்நெல்லு le riz appelé கார் parce qu'il croît dans la saison dite கார் காலம்; —விடநிலை (இடநிலை) lettres qui s'intercallent entre la racine et la terminaison d'un verbe pour désigner les temps comme கி று, த், வ் dans செய்கிறேன், செய்தேன், செய்வேன்;—வித்தியாசம், —வேற்றுமை différence—, changement —, contrariété du temps; —விரைவு, —வேகம் vélocité du temps, vitesse; —வுரிமை, (உரிமை) qualité du temps, saison—, temps propre; காலத்தாலணையும்பெயர் nom dérivé d'un nom de temps ou de saison, comme de வேனில் vient வேனிலான் homme né dans l'été ou dans le printemps; காலத்தாலே le matin ou அதிகாலத்தாலே de grand matin; காலத்துக்குத்தக்கதாய்நடக்கிறது se conduire selon les circonstances, se conformer au temps.

காலல், *n.v.de* காலுகிறது.

காலவம், feu.

*காலன், (kâla), Kâlen ou Yamen, le Pluton indien, le dieu prétendu de la mort, la planète Saturne, le ministre de Yamen, une des planètes invisibles des Indous, arsenic naturel dit காந்தபாஷாணம், arsenic préparé dit நீலபாஷாணம்:—கொம்பு corne de bœuf.

காலா, espèce de poisson, polyneumus plebeius indicus.

காலாகாலம், 1° (காலம், காலம்), chaque—, tout temps, toujours, temps favorable. 2° *(காலம், அகாலம்), ou கால்லாகாலங்கள் temps favorable et défavorable.

*காலாக்கினி, (காலம், அக்கினி), feu qui doit détruire le monde, feu extrêmement ardent, un des 32 உபநிஷதம், un des 11 உருத்திரர்:—உருத்திரம் un des 32 உபநிஷதம்.

காலாங்கன், arsenic dit மூர்த்தபாடாணம்.

காலாடி, (கால், ஆடுகிறது), homme vif, bon marcheur, coureur, vagabond, titre honorifique parmi les பள்ளர், voleur subalterne.

காலாடுதண்ணீர், (*id.*), eau qui

vient jusqu'á la cheville du pied.

காலாட்கள்,*pl.de* காலாள்.

காலாட்சம்,(காலம், அக்ஷம்), *V.* காலக்கிரமம். [காலக்ஷயம்.

காலாட்சயம்,காலாட்செயம், *P.*

காலாட்டம், (கால்), vitesse de la marche,amitié. [rie.

காலாட்படை,(காலாள்), infante-

காலாணி,(கால்), cheville enfoncée dans un chevron ou autre pièce de la toiture, pieu planté sur les poutrelles des maisons indiennes pour supporter le toit,chapiteau de colonne,cor—,furoncle aux pieds,—aux orteils.

*காலாந்தகன்,1° (காலன்,அந்தகன்), le destructeur de காலன், *i.e.* Siven. 2°.(காலம், *id.*), le destructeur (du temps), *i. e.* காலன் ou யமன், homme trés-puissant. [fin du temps.

*காலாந்தம்,(காலம்,அந்தம்), la

காலாயுதம்,(கால்),l'oiseau qui se sert de ses pieds pour armes, *i.e.* le coq,coq de combat.

*காலாரி, (காலன்,அரி), l'ennemi de காலன்,*i.e.*Siven.

காலாழி,(*id.*),anneau des pieds.

காலாழ்,(கால்,ஆழ்கிறது), boue, marne,terre grasse dans laquelle les pieds enfoncent.

காலாள்,(கால்), piéton,fantassin, petit garçon qui ne peut rien faire de lui-même: காலாட்கள் piétons, infanterie.

காலாறுகிறது,(கால்), se reposer.

காலி,pointe de Galle,ville au sud de Ceylan, l'arbre காட்டுமுருக்கு butea,vache,troupeau de vaches, la veille,le jour passé,—qui s'écoule, callou,qui a des pieds (à la fin des mots composés).

காலிக்கிறது,லித்தேன்,லிப்பேன், லி,லிக்க,*v.n.et* காலித்தல்,*n.v.* (காலியம்), *V.* உதிக்கிறது.

காலிமாடு, காலியமாடு, (காலி), bétail—, bœuf gardé continuellement par un berger dans les forêts ou les champs.

*காலியம்,(kâlya,காலம்),le point du jour,aurore,temps.

காலியாங்குட்டி, espèce de serpent inoffensif.

காலியாந்துவரை, (காலி, ஆம்), துவரை de la pointe de Galle.

காலிராசி,(காலி), noix d'arec de la pointe de Galle.

காலிலி,(கால்,இலி),ce qui n'a pas de pieds,serpent, Arounen, (cocher du soleil),vent,poisson.

காலிறுல்,(கால்),espèce de chevrette,astacus jamaicensis.

*காலீயம், காலீனம், (காலம்), ce qui a rapport au temps, contemporanéité.

காலுகிறது,கான்றேன்,காலுவேன்,காலு,*ou* கால்,கால,*v.a.* காலுதல்,*n.v.*vomir,cracher, se gargariser, lancer (des rayons etc...),réfléchir la lumière etc..,répandre, couler, distiller,suer,se lever.

காலூரம், (கால், ஊர், அம்), le quadrupède rampant, *i.e.* la grenouille.

காலூனம்,défaut aux pieds.

காலூன்றுகிறது,(கால்),se tenir sur ses pieds, mettre le pied dessus, *ou* காலூன்றிநிற்கிறது se tenir ferme,—debout.

காலெலும்பு, (கால்), os du pied, péroné. [une autre fraction).

காலே,(கால்,ஏ),un quart (devant

காலேகம், mélange de 4 substances odoriférantes, *ou* காலேகவண்ணம் onguent, —provenant de ce mélange.

*காலேயம்,1° (kâlêya), l'arbre அகில், agalloche, xylaloe. 2° (காலி), troupeau de vaches,lait de beurre, la plante கஸ்தூரிமஞ்சள்.

காலை,1° (காலியம்),matin,aurore, étoile du matin,temps, enclos, étable. 2° *P.*காலாய,2° *pers.nég. de* காலுகிறது:—க்கடன் devoirs—,cérémonies du matin; —ச்செபம் prière du matin;—தோறும் chaque matin; —மாலை matin et soir; —வெள்ளி l'étoile du matin;காலையிலே le matin,dès le matin.

*காலோசிதம், (காலம், உசிதம்), opportunité,temps convenable.

காலோலம்,(gâ,*chant*, உலோலம்), *V.*அண்டங்காகம், corbeau.

கால்,un quart,(sa marque est வ), pied, jambe, patte, jambage, pied d'arbre,de table,de chaise,de banc..., base,queue—,tige des plantes, des fleurs,soutien,support, appui,pieu, pilier d'un pandel,poteau, colonne, pilier,piquet,échalas,bâton,petit bâton,roue (de char...),degré de parenté, fois, temps,moment,vent (un des 5 élémens des Indiens), germe, jet, rejeton,fils, chemin,canal, trenchée, fossé,ruisseau,maracal,sorte de mesure,Câlen ou Yamen, *i.e.* காலன், sel de roche dit இந்துப்பு, largeur de 240 fils,lieu plus bas dans une rivière,la figure ா qui sert à faire l'â long,(Ex.கா,சா), lieu,place, terminaison de l'ablatif de lieu *Ex.* ஊர்க்கால் dans le village. Après un participe passé il signifie *lorsque, si. Ex.* அவன்வந்தக்கால் lorsqu'il viendra,s'il vient: காலிராணுவம் infanterie,troupe de fantassins; காவிழுக்கிறது, காவிழுத்துநடக்கிறது traîner les pieds;—கட்டு empêchement,entraves, fers aux pieds; —கழுவுகிறது laver les pieds, se laver les pieds,*i.e.*aller aux nécessités;—சீக்கிறது, —சீத்தல் traîner les pieds,essuyer (les pieds...); —செய்வட்டம் éventail, *V.*ஆலவட்டம்;—ச்சட்டை pentalon,culotte,caleçon;—நடை marche à pied, quadrupède, troupeau—,nombre de bêtes ensemble (surtout de bœufs ou de brebis), *Ex.*அவனுக்குமாட்டில்நாறுகால்நடையுண்டு il a 100 bœufs;—நடையாய் à pied; —நோக்கு octant ou position où l'on voit le quart d'un astre;—பாவுகிறது les pieds toucher par terre,prendre pied: —பிடிக்கிறது,—பிடித்தல் prendre—, saisir les pieds,presser doucement les pieds; —பின்னிக்கொண்டு நிற்கிறது se tenir debout les jambes croisées;—பின்னிக்கொண்டு போகிறது les jambes s'entrelacer, s'embarrasser de manière à ne poivoir marcher; —ப்படி quart de mesure; —மட்டம் mesure du pied,découvrir par l'empreinte du pied; —மாடு côté des pieds (dans un lit); —வாங்குகிறது retirer son pied,reculer, alonger les jambages des lettres,ôter un jambage,un pilier...,mourir, la pluie cesser,le temps s'éclaircir; —வாய் canal;—வாலாயிருக்கிறது être beau, —harmonieux, —bien en ordre;—விலங்கு fers aux pieds, entraves;—விழுந்துபோகிறது être fatigué de la marche,les jambes défaillir; காலோடேகால்சேர்த்துநிற்கிறது se tenir debout les pieds joints l'un contre l'autre; காலோடேகால்பின்னிக்கொள்ளுகிறது les jambes s'entrelacer,—s'embarrasser; இரண்டாங்காலுறவு, மூன்றுங்காலுறவு parenté au 2me —au 3me dégré: இரண்டாங்கால்மூன்றுங்காலிலே உறவின்முறையான் parent au 2me ou au 3me dégré,*ou bien* parent du second au 3me dégré.

காவகா, *V.*சேங்கொட்டை.

காவடி,(கா,வடி), câvadhi, perche élastique que l'on porte sur l'épaule avec 2 fardeaux suspendus aux 2 bouts. ‖ *V.* காவுத்தடி:—க்காரன் porte-faix qui porte ainsi sur l'épaule.

காவட்டம்புல், காவட்டை, (கா), l'herbe médicinale மாந்தப்புல்.

காவணம்,pandel,ombrage: திருக்காவணப்பந்தலுக்கு நிழலுதவிவேணுமோ le secours de l'ombre est-il nécessaire au pandel du mariage? voulez-vous enseigner une chose que l'on connait mieux que vous?

காவணவன், chrysalide.

காவதம்,câdam,lieue indienne de 10 milles anglais.

காவந்து,maître,possesseur, seigneur.

காவம்,incendie de forêt, —dans une forêt, —causé par le frottement des arbres agités par le vent.

காவலன், *pl.* காவலர், (காவல்), gardien,garde du corps, maître, roi (par devoir gardien de son peuple), mari (gardien de sa femme),pasteur.

காவலாளி,(*id.*ஆளி), gardien, mari (gardien de sa femme), prisonnier (à Tinnévelly).

காவல்,1° *n.v.de* காக்கிறது, garde, défense, conservation, gardien, mur, prison, emprisonnement, forteresse, cuirasse, haie, tout ce qui sert à garder. 2° *n.v.et opt.de* காவுகிறது:—ஆகிறது, —காக்கிறது veiller, garder; காவல்கட்டு garde, gardien, grande précaution. —réserve; —ஸ்தலம் prison, corps de garde;—பண்ணுகிறது garder, mettre en prison, confiner en lieu de sureté;—மேரை portion de la récolte donnée dans l'aire au garde champêtre;—விடுகிறது relâcher;—வைக்கிறது emprisonner, mettre une garde, —un gardien; காவலிலேபோடுகிறது,—வைக்கிறது mettre en prison, confiner en lieu de sureté; காவற்கடவுள் Dieu notre protecteur,—qui nous garde, (et à tort) Vichnou; —கட்டை tison; —கப்பல் vaisseau en sentinelle contre les ennemis, navire garde-côte; —காடு forteresse entourée de forêts, —gardée par une forêt épaisse;—காரன் garde, gardien, garde champêtre, roi; —கூடம், —சாலை prison, maison d'arrêt, corps de garde;—சால் sillon de sureté;—செய்தல், —படுத்துகிறது,—பண்ணுகிறது garder, emprisonner; —புரி corde de paille dont on entoure une meule de paille ou de grains; —பெருமான் Vichnou le prétendu gardien du monde; காவலுனே (காவல்தானே) பாவையர்க்கழகு la réserve fait la beauté des femmes.

காவற்கலி, bananier.

காவனம்,(கா), jardin (surtout de fleurs).

காவன், araignée.

காவா, 1° jasmin sauvage. 2° *ou* காவாத, *part.nég. de* காவுகிறது *et de* காக்கிறது.

காவாய், nom d'une herbe.

காவாலி, jeunesse, trompeur:—ப்புத்தி imprudence de jeunesse, esprit de jeune homme; —ப்பயல் enfant pétulant.

காவாளை, jasmin sauvage, la plante காய்வேளை.

காவாள், (கா,ஆள்), *V.* காவடிக்காரன்.

காவி, 1° ocre rouge, ocre, couleur d'ocre, habit de pénitens teint en ocre rouge, rubrique, terre rouge, couleur rouge pour les dents, nénuphar bleu, toddi, callou, l'arbrisseau கருநொச்சி, bouée, ce qui flotte, ancre de bois. 2° *gér. de* காவுகிறது:—க்கல் ocre rouge, rubrique;—க்கொண்டுபோகிறது, —யெடுக்கிறது, *V.* காவுகிறது; —தோய்க்கிறது, —யேற்றுகிறது teindre avec de l'ocre rouge;—பற்றுகிறது,—பிடிக்கிறது,—யேறுகிறது être teint en ocre, prendre la couleur d'ocre rouge, cette couleur prendre;—ப்பல், —பற்றினபல், —பிடித்தபல் dent colorée en rouge (avec de l'ocre), dent jaunâtre; —ச்சீலை, —யேறியிருக்கிறசீலை,—வஸ்திரம், —வத்திரம் toile—, habit couleur d'ocre;—மாலை guirlande que l'amant envoie à son amante qu'il désire voir.

காவிதி, *pl.* காவிதியர், ministre, écrivain, teneur de comptes.

*காவியம்,(kâvya), poëme, composition poétique, poëme épique, le 17me des கலைக்கியானம்: —பாடுகிறது composer—, chanter un poëme.

காவியா, pendant d'oreilles, lest, pierre que l'on met pour fixer un bateau, bouée.

காவிரி, le fleuve காவேரி: —ப்பூம்பட்டினம் la ville de Câvèripattanam.

காவிளை, la plante காய்வேளை.

காவு, 1° *n.v.de* காக்கிறது, garde, bosquet, onguent magique, marque noire sur le front. 2° *imp. et part.de* காவுகிறது: — த்தடி bambou ou perche pour porter des fardeaux entre deux ou plusieurs porteurs; —பொட்டு bottou ou marque mise sur le front,—le front avec de l'onguent magique.

காவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.a.* காவுகை, காவுதல், *n.v.* porter au moyen d'un càvadbi, —sur l'é-

paule 2 fardeaux suspendus au bout d'une perche.

காவேரி, 1° le Câvèri, un des 7 fleuves sacrés des Indous. Il sort des Ghattes, arrose le Maissour, le Coimbatour et le Tanjaour, se divise auprès de Trichinapally en 2 branches, l'une au sud qui retient ce nom, et se divise en un si grand nombre de canaux qu'elle n'est presque qu'un ruisseau à son embouchure, et l'autre au nord qui prend le nom de கொள்ளிடம் ou Coléron. Les payens font du Câvèri la prétendue déesse காவேரியம்மாள். 2° sable, limaille de fer: —ப்பூம்பட்டணம், —ப்பட்டணம் la ville de Câvèripattanam; —ப்பாய்ச்சல் irrigation au moyen du Câvèri, inondation du Câvèri semblable à celle du Nil; —மணல் sable du Câvèri, —de [fer.

காவேளை, P. காய்வேளை.

காவோலை, P. காய்வோலை.

காழகம், couleur noire, toile, habit, ville nommée aussi கடாரம், moelle (d'arbre), âne.

காழி, nom d'une prétendue divinité. ‖ V. சீகாழி.

காழியன், pl. காழியர், blanchisseur, boulanger, marchand de pain, pâtissier: காழியர்கோன் un des 63 dévots de Siven dit aussi சம்பந்தன்

காழ், 1° petit caillou, gravier, cristal, collier (de perles ou autres ornemens), collier à 8 grains, cœur d'arbre, dureté, diamant, graine, semence, lumière, l'arbrisseau இரும்பிலி: அகக்காழ், அகங்காழ் cœur d'arbre, pièce de bois dure. 2° *imp. et part. de* காழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *v. n. et* காழ்த்தல், *n. v.* être dur, fort, solide, courageux, résolu, vigoureux, déterminé, âcre, piquant.

காழ்ப்பு, *n. v. du préc.* acreté, piquant, dureté, solidité, vigueur, cœur d'arbre.

காளகம், (காளம், ka), trompette, l'arbrisseau மருக்காரை.

காளங்கன்னுதம், (காளம், கல், நாதம்), montagne de pierre blanche.

காளஸ்தி, காளத்தி, 1° P. காளகஸ்தி, (காளம், அஸ்தி), éléphant noir, Câlastri, montagne et ville du Carnatic où un éléphant noir adora, dit-on, Siven. 2° (*id.* ஸ்திரி), femme noire.

*காளம், (kâla), trompette, petite trompette, nuage, rangée ou suite de nuages, noirceur, couleur noire, trident, poison, l'arbre எட்டிமரம், pieu pour empaler: * காளகண்டம் l'oiseau au cou noir, V. குயில்; *—கண்டன் celui dont le cou est noir (pour avoir, au dire des gentils, bu le poison du serpent சேஷன்), *i. e.* Siven; *—கந்தரி, (கந்தரம்), celle dont le cou est noirci par le poison, *i. e.* Pârvadi; *—கூடம் poison, prison; —பதம் pigeon qui fait son nid dans de petits trous; —பந்தம் vase plein de graine de coton et d'huile placé sur un pieu pour éclairer; —முகி, (முகம்) le nuage à l'apparence noire, un des 7 nuages des Indous, celui qu'ils prétendent répandre des pierres; —மேகம் nuage noir, — chargé (symbole de fertilité ou d'abondance et de joie); —மேகன், (மேகம்), Câlamêguen, nom d'un poète célèbre; —வனம் lieu où l'on brûle les morts; —வாயன், (வாய்), homme à voix de trompette, —à forte voix; —வாய் bouche à voix de trompette, âne, four à chaux, four à briques, espèce de jeu; —வாய்க்கல் brique, nouvelle brique; —வாய்க்காரன் briquetier, marchand de bri- [ques.

காளன், V. மாகாளன்.

காளாஸ்திரி, (காளம்; அஸ்திரம்), la 2me des 4 dents venimeuses du serpent capelle.

காளாஞ்சி, crachoir, une des 80 espèces de வாதம் ou flatuosités du [corps.

காளாத்தி, P. காளத்தி.

காளாத்திரி, P. காளாஸ்திரி.

காளாமுகம், une des 6 sectes inférieures des Sivénistes, V. சைவம்.

காளாமுகன், (காளாமுகம்), partisan de cette secte.

காளான், champignon, mousseron, agaricus campestris.

*காளி, (kâli, *f. de* காளம்), femme noire, Kâli ou துர்க்கை prétendue déesse femme et சத்தி de Siven, lion,

la 1re des 4 dents venimeuses du serpent capelle,un des 18 pouranas inférieurs,trident,poison,jeune taureau; —க்கொடி le drapeau de Kâli,où le diable est représenté; —யாயுதம் l'arme de Kâli, *i.e.*le trident; —யேவற்செய்வாள்,ou —யேவல்செய்மகளிர் servante de Kâli,*i.e.*இடாகினி;—வாகனம் sa monture, *i.e.* le chacal ஓரி ou l'animal யாளி; —போலிருக்கிறது être féroce, fort, fier, noir comme Kâli;—மர்த்தனன், (மர்த்தனம்), celui qui a battu Kâli, *i.e.* Siven; – யாட்டமாடுகிறது se quereller—,se battre comme Kâli avec Siven; —தாசன் Kâlidâsen ou le serviteur de Kâli,célèbre poète de la cour de Vikramâditya ou de Bhodja rois d'Oudjein, et auteur de plusieurs ouvrages sanscrits.

*காளிகம்,(காளம், ika),la plante மணித்தக்காளி,nuage.

காளிக்கம், (*id.*), couleur bleue, montagne contenant du cuivre: காளிக்கரேகையெழுதுகிறது faire des dessins sur une toile avec des couleurs noires.

*காளிங்கன், (kâlinga), sorte de serpent: காளிங்கநடனம் danse de Krichna sur ce serpent;— மர்த்தனன் celui qui a tué ce serpent, *i.e.* Vichnou. [leur noire,tache.

காளிதம்,(காளி,ta), noirceur,cou-

காளிந்தம்,cardamome.

*காளிந்தி,(kâlindi),la Djamna *ou* யமுனை,fleuve de l'Inde qui prend sa source au mont Kalinda dans l'Himâlaya,Kâlindi,une des femmes de Krichna,la mère de Sagaren roi d'Aoud,espèce de teck,vache marine, l'arbre வாகை.

*காளிமம், காளிமை, (காளி,ma, மை), noirceur, couleur noire,rouille,tache.

*காளியமர்த்தனன், (kâliya), celui qui a tué le serpent Kâlya, *i.e.* Vichnou. [gelle.

காளினியம்,la plante கத்தரி, brin-

காளை,jeune bœuf,taureau, homme,jeune homme,—garçon, —garçon au dessous de 16 ans, chef de pays stérile:—க்கன்று veau (mâle); —யெருது veau,jeune taureau.

காளையங்கம்,combat.

*காறகன்,(kâraka), longitude du soleil dans le zodiaque fixe.

காறல்,*n.v.de* காறுகிறது, rancidité,acrimonie,crachement avec effort,—avec envie de vomir,*ou* காறற்கொட்டி la plante médicinale arum minutum: காறல்க்கத்தரி la plante solanum insanum.

காறன்.*P.*காரன்.

காறுப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன்,ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க,*v.n. et* காறுப்பித்தல்,*n.v.V.*காறுகிறது.

காறுயல்,nom de lieu.

காறி,1° *P.*காரி. 2° *gér.de* காறுகிறது:—த்துப்புகிறது, —ப்போடுகிறது,—யுமிகிறது arracher de sa poitrine des phlegmes,—de gros crachats;—ப்போகிறது, —யிருக்கிறது devenir—,être rance.

காறு,1° soc de charrue, mesure, limite,jusqu'à 2° *imp.et part.de*

காறுகிறது,றினேன்,றுவேன்,று, ற,*v.n.et* காறுதல்,*n.v.*être—, devenir rance,—vieux, —âcre, cracher avec effort,tirer des phlegmes de sa poitrine.

காறுபாறு,réprimande sévère et bruyante,menace, animosité, mauvais dessein, mauvais vouloir, rigueur—, autorité qu'un receveur d'impôt exerce sur les cultivateurs, empire,hauteur,train—,soin des affaires,affaire:—படிக்கிறது apprendre le maniement des affaires; —பண்ணுகிறது faire le maître; ஒருத்தன்மேலே—பண்ணுகிறது garder de la haine et méditer quelque mauvais dessein contre quelqu'un.

காறை,1° collier d'or ou d'argent, tuyau de chaume, —de paille,— d'herbe.2° (*P.*காரை), crépi, enduit de chaux:—யெலும்பு collier d'ossemens,ossemens mis en collier.

காற். *P.* கால் devant க,ச,த,ப, pied,quart,etc...:—கட்டு entraves lien des pieds, bord de toile;—

காசு quart de cache, —d'un liard; —குதி talon;—குளம் quart d'étang, la 8me constellation: —கொட்டை coussin pour les pieds; —கோடகன், P. கார்க்கோடகன்; —சங்கிலி chaîne pour les pieds, quart de chaine; —சரி anneau—, ornement pour les pieds; —சிலம்பு anneau résonnant dont on orne les pieds;—சவரம் action de raser la figure, (un quart du corps); —படம் partie antérieure—, partie supérieure du pied;—பலம் quart de sa force ordinaire, quart de பலம்; —பார்வை, V. கால்நோக்கு.

காற்திகை, P. கார்த்திகை.

*காற்பாசம், (kârpâsa), cotonnier, coton, toile—, habit de coton, (carbasus).

காற்றசைகிறது, காற்றடிக்கிறது, (காற்று, அசைகிறது, அடிக்கிறது), le vent souffler.

காற்றடக்கி, (id. அடக்குகிறது), ce qui renferme du vent, soufflet, bulle d'eau.

காற்றடி, (காற்று, அடி), souffle du vent, brise.

காற்றடங்குகிறது, காற்றமருகிறது, (id. அடங்குகிறது, அமருகிறது), le vent s'apaiser.

காற்றண்டை, (கால், தண்டை), ornement bruyant des pieds.

காற்றுடி, 1° (காற்று, ஆடி), cerf-volant (de papier), girouette. 2° gér. de காற்றுடுகிறது: —க்கொள்ளுகிறது se rafraichir, prendre le frais.

காற்றுடுகிறது, (id. ஆடுகிறது), le vent souffler: காற்றுடவைக்கிறது exposer au vent, aérer, mettre à l'air. [doux, —léger.

காற்றிளவல், (id. இளவல்), vent

காற்றினுள், (காற்றின், நாள்), la 15me constellation.

காற்று, vent, souffle, pet, la 15me constellation, Arcturus (qu'on prétend être gouvernée par le dieu fabuleux du vent அநிலன்), démon, possession du démon ou de quelqu'esprit—: அசைகிறது le vent s'agiter; —அடிக்கிறது, —ஆடுகிறது le vent souffler;—அடங்குகிறது,—அமருகிறது le vent s'apaiser; காற்றுரமாயிருக்கிறது le vent être fort violent,—எழும்புகிறது, —கிளம்புகிறது le vent s'élever; —கிளம்பவில்லை le vent ne s'est pas élevé:—க்கடுவல் ou உரத்த—, கடுங்காற்று vent violent,—orageux, forte brise; —க்காட்டி girouette; —ச்சங்கை soupçon que quelqu'un est possédé—, possession du démon; அவள்பேரில் —ச்சங்கையிருக்கின்றது elle est soupconnée d'être possédée—, elle est possédée du démon; —ச்சங்கை பிடித்துக்கொண்டாடுகிறது être possédé du demon et faire des gestes de démoniaque; —ச்சங்கைதோஷம் état infortuné d'un possédé;—திரும்புகிறது le vent tourner; —நாள் la 15me constellation, jour de vent;—நிற்கிறது le vent s'apaiser, —s'arrêter, souffler d'un côté;—பறிகிறது lâcher un vent, péter; —முந்துநாள் la 16me constellation, qui est devant ou à l'est de காற்று;—வாக்கு manquement de parole, parole emportée par le vent, entreprise inachevée; —வீசுகிறது le vent souffler; காற்றின்சகாயன் l'auxiliaire du vent, le feu, le Dieu prétendu du feu; காற்றுக்குமறைவிடம் endroit à l'abri du vent, abri contre le vent; ஊதைக்காற்று vent frais. [quart d'un துலாம்.

காற்றுலாம், (கால், துலாம்), le

காற்றெழும்புகிறது, (காற்று), le vent s'élever.

காற்றெடுக்கு, காற்றெதுக்கு, (id.), côté—, endroit à l'abri du vent.

காற்றோட்டி, (id. ஓட்டுகிறது), l'arbre ஆதொண்டை, dont les fruits et les feuilles chassent les vents.

கானகம், (கான், அகம்), forêt, bois, désert, cumin noir: கானகக்கல் pierre de la forêt, pierre à taches noires qui contient du métal; —க்கூபரம், V. நாகப்பச்சை; —க்கோழி poule sauvage; —கீதம் scarabée noir;—ச்சங்கம், V. நாகரவண்டு; —ச்சேவகன் l'espèce d'épine dite எலிமுள்,

litt. le pion de la forêt: —தட்டான் mille-pieds;—தூமம் l'arsenic naturel dit கற்பாஷாணம்; —த்தும்பி scarabée noir;—நாடன், (நாடு), chef d'un pays montagneux, —d'un pays de bois:— ப்பச்சை sorte—, vert d'émeraude.

கானகுப்பிசம்,கானகுப்சம், une des 5 parties du pays கௌடம்.

கானடுவிரல்,(கால், நடு),orteil du milieu. [pied.

கானடை, (*id.* நடை), marche à

கானம்,1° (கான்), forêt,bois,bosquet.2° *(gâna), musique, chant,son —,chant harmonieux, action de chanter,alouette, odeur: கானக்குதிரை cheval sauvage,le gayal, espèce de bœuf dit மரை; —க்குறத்திமுலைப்பால் miel,*litt.*lait de la mamelle d'une femme des bois; —க்கோழி, V.கானுங்கோழி; —ப்பலா jacquier sauvage,artocarpus dont les fruits servent à faire des *caris* ou sauces; —ப்புறு pigeon sauvage; —மயில் paon sauvage;—மா porc sauvage, sanglier;—மவ்வல்,—மௌவல் jasmin sauvage;—யூகம் singe noir,—des forêts; —விருக்கம், —விருக்ஷம் l'arbre பாதிரி.

கானல்,exhalaison causée par une chaleur brûlante,mirage, apparence de plaines ondoyantes sur la surface de la terre causée par la chaleur excessive du soleil, chaleur, ardeur, splendeur,lumière,rayons du soleil, bosquet sur les bords de la mer, petit bras de mer,baie, crique, saline, forêt:—எறிக்கிறது, —ஓடுகிறது,—வீசுகிறது la chaleur brûler, —causer de brûlantes exhalaisons,—produire le mirage.

கானவன்,*pl.*கானவர்,(கான்), habitant d'un pays montagneux,—couvert de bois,chasseur ou வேடன்,berger,singe. [brûlant.

கானற்காடு,(கானல்),bois—,pays

கானற்குன்று,(கானல்), l'arsenic வக்கிராந்திபாஷாணம். [quet.

*கானனம், (kânana), forêt, bos-

கானு,poignée du gouvernail.

கானுங்கெளிறு,*ou* கானுங்கெளிற்றுமீன்,(கான்,ஆம்),bonite, bonito.

கானுங்கோழி,(*id.*),poule sauvage à longs pieds, Madras gallinule.

கானுங்கோரை, (*id.*), la plante commelina bengalensis.

கானுவாழை,(*id.*), la plante commelina bengalensis.

கானுவேளை,(*id.*),espèce de plante.

கானுன்கோனுன்,différentes choses. [கான்,மேனி), V.கானகக்கல்.

கானியமேனிக்கல்,(கானிய,*adj.de*

*கானீனம், (கானீனன்),bâtardise d'un fils de fille non mariée.

*கானீனன், (kânina,*ou de* கன்னிமை), bâtard—, fils d'une fille non mariée,surnom mérité 1° de கன்னன் fils de குந்திதேவி et du soleil, 2° de வியாசன் fils de மச்சகந்தி et de பராசரன். [boiteux (d'un pied).

காளெண்டி, (கால், நொண்டி),

கான்,forêt,bois, désert, ruisseau de forêt,odeur,chambre(de maison), chambre—,cabine—, compartiment de navire,சாரியை ou terminaison qui s'ajoute à certaines lettres. *Ex.*ஐகான் la lettre ஐ:—மரம் multipliant ou ஆலமரம்;—மா sanglier,cochon:—யாறு rivière de forêt.

கான்முளை,(கால்),fils,rejeton.

கான்றல், *P.*கானுதல்.

கான்றேன்,*parf.de* கானுகிறது.

கி,ki, lettre formée de la réunion du க் et de l'இ. [கஞ்சரீடம்.

கிகிணி,la plante காக்கணம். ‖ V.

கிக்கிரி,martin-pêcheur.

*கிங்கரன்,கிங்கிரன், கிங்கலியன், கிங்கல்லியன்,*pl.*கிங்கரர்... (kimkara),serviteur, domestique, esclave, envoyé,nom d'une caste.

*கிங்கிணி, *P.*கிண்கிணி.

*கிசம்,கிசலம்,கிசலயம், கிசலை,கிசாலம்,(kisala,kisalaya), bourgeon, jet,rejeton, pousse,extrémité d'une branche qui pousse de nouvelles feuilles.

கிசில்,goudron,poix,brai, gond de porte:—பூசுகிறது goudronner, enduire de poix.

கிசுகிசுப்பு,(கிசுகிசு,*son imitatif*),

bruit répété, —de kisoukisou, vites-se. [(id.), faire ce bruit, se presser.
கிசுகிசென்கிறது, கிசுகிசெனல்,
கிச்சடி, bouillie coagulée.
கிச்சலாட்டம், கிச்சாட்டம், கிச்சி
ாட்டம், dispute, contestation, criaillerie, gronderie, altercation, débat, carillon, trouble, embarras.
கிச்சிலி, ou கிச்சிலிமரம், espèce d'oranger: —ப்பழம் sorte d'orange; —க்கிழங்கு racine odoriférante, kompferia galanga.
கிச்சு, feu.
கிச்சுகிச்சென்கிறது, (கிச்சுகிச்சு son imitatif), gazouiller, ramager.
*கிஷ்ணம், (krichna), ainsi que ses dérivés et ses composés V. கிருட்டிணம். [ligence.
*கிஞம், (djna), connaissance, intel-
கிஞ்சம், கிஞ்சல், (கிஞ்சனன்), petitesse, pauvreté.
*கிஞ்சனன், கிஞ்சன், (kintchana), pauvre, ignorant, benêt.
கிஞ்சி, crocodile, l'arbre வேம்பு.
*கிஞ்சிக்கிஞம், (kintchit peu, கிஞம்), intelligence bornée, —petite.
*கிஞ்சிக்கிஞர், (id.), gens de peu d'esprit.
*கிஞ்சிக்கியத்துவம், (id.), connaissance faible, bornée, inférieure, (par opposition à la connaissance infinie de Dieu.
*கிஞ்சிக்கினம், கிஞ்சிக்கிஞ்ஞம், கிஞ்சிஞ்ஞம், P. கிஞ்சிக்கிஞம்.
*கிஞ்சிக்கினன், (கிஞ்சிக்கினம்), âme, homme de peu d'esprit.
*கிஞ்சிதம், கிஞ்சித்து, (kintchit), quelque chose, un peu, une partie, peu, bagatelle, petitesse, manguier à fruits aigres.
*கிஞ்சித்துவம், (id. துவம்), petit esprit, connaissance bornée, petitesse
கிஞ்சில், (கிஞ்சித்து), petitesse, peu, bagatelle, bassesse, infériorité: கிஞ்சிற்பாட்டு ballade.
*கிஞ்சுகம், (kimsouka), rougeur, couleur rouge, perroquet, les arbres முண்முருக்கு et பலாசு, l'oiseau கேகயப்புள். [crocodile.
கிஞ்சுமம், கிஞ்சுமாரம், (கிஞ்சி),

கிஞ்ஞா, espèce d'arbrisseau.
கிடக்கட்டும், (கிடக்கிறது, ஒட்டுகிறது), que cela reste là, soit, laissons cela, n'en parlons plus.
கிடக்கிறது, டந்தேன், டப்பேன், ட, டக்க, v.n. se coucher, s'étendre, être couché, —étendu, —étendu de son long, reposer, être: ஊரமர்க்களமாய்க்கிடக்கின்றது la ville est un vrai champ de bataille; வருகிறானென்றுகிடக்கின்றது le bruit court qu'il vient (l'ennemi...).
கிடக்கை, n.v. du préc. lit, couche, couchette, terre, stabilité, état, action de se coucher etc...
கிடங்கு, magasin, grenier, hangar, gaudon, prison, lieu de réclusion, salle du trésor, fosse, fossé, étang, réservoir, jardin de bétel.
கிடத்தல், n.v. de கிடக்கிறது et de
கிடத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v.a. de கிடக்கிறது, et கிடத்திவைக்கிறது, coucher (quelqu'un), faire coucher, étendre (par terre...), placer—, poser de son long.
கிடத்துகை, கிடத்துதல், n.v. du préc. [க்கை.
கிடப்பு, n.v. de கிடக்கிறது, V. கிட
கிடவா, கிடவாத, part. nég. du même: —க்கிடை être à jeun, mortifier son ventre.
கிடா, கிடாய், V. கடாய்.
கிடாசுகிறது, P. கடாசுகிறது, clouer, enfoncer, lancer.
கிடாரம், P. கடாரம்.
கிடாரி, P. கடாரி, génisse.
கிடாரை, P. கடாரை.
கிடாவுகிறது, கிடாவுதல், P. கடாவுகிறது, கடாவுதல்.
*கிடி, (kiti), cochon, sanglier, porc sauvage et furieux qui vit dans les bois et les montagnes.
கிடியாரம், P. கடியாரம்.
கிடுகிடாய்மானம், (கிடுகிடு, ஆய்), tremblement, secousse.
கிடுகிடு, (son imitatif), 1° tremblement, secousse, espèce de tambour. 2° imp. et part. de கிடுகிடுக்கிறது: கிடுகிடென்கிறது trembler, s'agiter, branler, craindre, donner des signes de

crainte, retentir, résonner, rendre un son répété; கிடுகிடென்றசைகிறது (une dent) branler; மேகங்கிடுகிடென்றுசத்திக்கிறது un nuage retentir des éclats redoublés du tonnerre; கிடுகிடெனல், *n.v. du préc.* tremblement, secousse répetée, bruit, signe de crainte.

கிடுகிடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v.n.* (கிடுகிடு), et கிடுகிடுத்திருக்கிறது, trembler (de peur ou de froid), craindre, branler, remuer, s'agiter.

கிடுகிடுப்பு, கிடுகிடுத்தல், *n.v. du préc.* tremblement, crainte, agitation.

கிடுகு, bouclier, règle plate (pour tirer des lignes), planche qui fait le contour d'un char de procession et sur laquelle les brames s'asseient autour de l'idole. ‖ *V.* பன்னுங்கு.

கிடுக்கட்டி, (கிடு *son imitatif*), espèce de tambour.

கிடுக்கு, son produit dans un vase vide par quelque chose qu'on remue dedans: கிடுக்குக்கிடுக்கென்கிறது rendre plusieurs fois ce son, résonner intérieurement.

கிடுபிடி, (கிடு), tambourin de forme ovale.

கிடுமுடி, (*id.*), espèce de tambour, —d'instrument de musique.

கிடை, 1° *n.v.de* கிடக்கிறது, situation de ce qui est couché, position, manière d'être couché, lit, couche, parc (à renfermer les troupeaux), 2° comparaison, l'arbrisseau aquatique சடை, son—, expression des vêdas. 3° *imp.et part.de* கிடைக்கிறது: —கூட்டுகிறது rassembler les troupeaux dans le parc; —ச்சரக்கு marchandise depuis long-temps en magasin; —நாய் chien de berger, vilain chien; —ப்படுகிறது, —ப்படுதல் être alité, —malade, tomber malade; —ப்பாடு maladie, être alité; —ப்பசு, —மாடு troupeau de vaches, —de bœufs dans un parc; —வாய்க்கிறது, —வாய்த்தல் se coucher pour être—, se trouver à son aise; கிடையோடேமூத்திரம்பெய்கிறது piser au lit; நான்மூன்றுமாசங்கிடைவிடவில்லை depuis 3 mois je n'ai pas quitté le lit; கிடையாய்க்கிடக்கிறது être couché, —au lit.

கிடைக்கிறது, டைத்தேன், டைப்பேன், டை, டைக்க, *nég.* கிடையேன், *v.n. la chose au nom., la personne au dat.* se trouver, se rencontrer, être trouvé, obtenu, acquis, possédé, arriver, s'approcher; எனக்குபபாக்கியங்கிடைத்தது j'ai trouvé le bonheur, jai eu une heureuse chance.

கிடைச்சி, கிடைச்சை, l'arbrisseau aquatique சடை.

கிடைதலை, (கிடை), temps du danger, —de la mort.

கிடைத்தல், *n.v. de* கிடைக்கிறது, rencontre, approche, obtention.

கிடைப்பாய், 1° (கிடை), natte pour se coucher. 2° 2e *pers. fut. de* கிடைக்கிறது.

கிடையன், (*id.*), chose vieille, qui traine depuis long-temps.

*கிட்கிந்தம், கிட்கிந்தியம், கிட்கிந்தியை, கிட்கிந்தை. (kichkindhâ), Kichkindei, montagne du sud de l'Inde, au nord du Maïssour, proche des sources de la rivière பம்பை où regnaient les fameux rois et prétendus singes Bàli et Sougriven.

கிட்கிந்தியாதிபன், (கிட்கிந்தியம். அதிபன்), le roi de Kichkindhei, *i.e*, Bàli.

கிட்ட, 1° *inf. de* கிட்டுகிறது, près, auprès, proche, (avec gén. dat. et acc), என்—, எனக்கு—, என்னைக்கிட்ட auprès de moi: —ப்போகிறது approcher; —த்தட்ட, —முட்ட proche, environ, plus ou moins, par inversion, le devant derrière. 2° *obl. de* கிட்டம்: —க்கல் scorie de fer, brique trop cuite; —ச்சிலைக்கல் pierre qui ressemble au fer.

கிட்டங்கி, magasin, dépot de marchandises.

கிட்டடி, (கிட்டு, அடி), proximité, proche parenté: —ப்பாடு chemin abrégé.

கிட்டணிசு, (*id.* அணிசு), plus—, très-grande proximité.

*கிட்டம், 1° (kitta), scorie, —de fer, écume des métaux, rouille, excrétion, ordure, croute. 2° (கிட்டுகிறது), pro-

ximité,rencontre, réunion étroitesse.3° *P.*கிட்டோம் nous n'approchons pas: —பிடிக்கிறது. —போலப்பிடிக்கிறது s'attacher fortement, —comme la scorie, la terre durcie serrer fortement: அதற்குக்கிட்டத்திவேண்டு mets près de cela.

கிட்டலர்,(கிட்டு,அலர்),*ou* கிட்டார்,*n.app.nég. de* கிட்டுகிறது, ennemis,gens qui ne s'approchent pas.

கிட்டல்,*n.v.de* கிட்டுகிறது,action de s'approcher etc..,approche, proximité,rencontre, réunion, obtention,resserrement.

கிட்டா,nom d'un île,*ou*

கிட்டாத,*part.nég.de* கிட்டுகிறது, inabordable,dont on—,qui ne s'approche pas.

கிட்டி, 1° *gér. de* கிட்டுகிறது. 2° torture dans laquelle on serre entre 2 bâtons les mains,les oreilles et le nez des accusés,bâtons qui en sontles instrumens, espèce de menottes, bâtonnet, petit bâton, cymbale, vache qui a vêlé pour la 1re fois,cadran, —solaire,cochon,charrue usée,crampon de fer qui joint le joug au timon, la plante சின்னி ou சிறுசின்னி isoetes coromandeliana; —க்கிழங்கு sa racine bulbeuse; —கட்டுகிறது,—போடுகிறது, —கட்டிக்கேட்கிறது faire subir la torture susdite, torturer pour arracher de l'argent ou la vérité;—க்கயிறு corde qui sert à attacher,—à serrer,—qui serre les bâtons de cette torture; —க்கலப்பை petite charrue; —க்கோல்,—த்தடி,—ப்பந்து la torture susdite,bâtons qui y servent d'instrumens; —யடிக்கிறது jouer aux bâtonnets; —ப்புள்ளு bâtonnets qui servent à jouer.

கிட்டிய,கிட்டின, *part.parf.de* கிட்டுகிறது, proche: —வுறவு proche parenté.

*கிட்டிணம், (krichna), couleur noire, peau de cerf.‖ *V.* கிருட்டிணம் et ses composés.

*கிட்டிணன், (*id.*), Krichna,une des incarnations de Vichnou.

*கிட்டிணி,(*id.*), le Krichna, une rivière de l'Inde.

கிட்டிரம்,la plante நெருஞ்சில்.

கிட்டினர்,(கிட்டின), parens, proches,alliés,partisans.

*கிட்டினன், 1° (krichna), poivre long.2° *sing.du préc.*

கிட்டு, *imp. et part. de* கிட்டுகிறது:—மானம் proximité, voisinage.

கிட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட, *v.n.* கிட்டுகை, கிட்டுதல், *n.v.* (*dat.ou acc.*),approcher,s'approcher, arriver, se trouver, se présenter,se rencontrer,être obtenu,aller au devant,se serrer, presser,serrer: கிட்டாதாகில் வெட்டெனமற si vous ne pouvez obtenir une chose, si une chose ne peut se trouver, oubliez-la promptement; அதுக்குநேரமெனக்குக்கிட்டாது je ne puis trouver de temps pour cela; என்னூருக்குக்கிட்டினேன் j'arrivai près de ma patrie.

கிணகன்,*pl.*கிணகர்,esclave.

கிணறு,*gén.* கிணற்றின்,puits: கிணறெடுக்கிறது creuser un puits;—கட்டுகிறது bâtir un puits. [bosa.

கிணங்கு,l'herbe rotboella corym-

கிணுட்டு,pousse—,jet des feuilles de palmier, etc..,petit morceau.

கிணி,(*son imitatif*), cymbale.

கிணிதி, (கிணி,ti *qui a*), l'arbrisseau கிலுகிலுப்பை.

கிணின், கிணீர்,கிணீல், (*son imitatif*),tintement,son de kinin etc...: —என்கிறது,—என்னல் rendre ce son,tinter; கிணின்கிணியென்கிறது,கிணீர் கிணீரென்கிறது,rendre deux ou plusieurs fois ce son.

கிணுகிணுக்கிறது, ்ணுத்தேன், ணுப்பேன்,ணு,ணுக்க, *v.n.* கிணுகிணென்கிறது,(கிணுகிணு,*son imitatif*), tinter,rendre un son redoublé,—un son doux comme une sonnette,parler du nez, murmurer.‖ *V.* அணுங்குகிறது.

கிணேல்,(*son imitatif*), tintement, son de kinêl:—என்கிறது rendre ce son,tinter.

கிணை, tambour des pays cultivés.

கிண், (*son imitatif*), tintement, son de cloches, son de *kin*: கிண்கிண்ணென்கிறது tinter, rendre ce son redoublé; கிண்கிண்ணென்றிருமுகிறது tousser avec un certain bruit d'asthmatique.

*கிண்கிணி, (kimkini), ceinture —, anneau de petits grelots, ou autres ornemens retentissans:— மாலை guirlande de grelots attachée à la ceinture d'une femme ou au cou d'un cheval.

கிண்டல், *n.v.de* கிண்டுகிறது.

கிண்டன், guingan, espèce de toile de coton rayée.

கிண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v.a.* கிண்டுகை, கிண்டுதல், *n.v.* remuer (avec une cuillère ce qui est dans un vase), retourner, mélanger, brasser, cribler, chercher, examiner, sonder, tâcher de découvrir, manifester, suggérer, mettre dans l'esprit, exciter, creuser, (*v.g.* le porc), fouir, enlever en creusant: கிண்டிக்கிண்டிக்கேட்கிறது sonder, arracher—, tirer le secret de quelqu'un; கிண்டிக்கொடுக்கிறது suggérer (les paroles etc...), exciter, animer, remuer (la bouillie...), attiser le feu, augmenter une querelle; —ப்பார்க்கிறது examiner, sonder, s'informer; செய்தியென்னவென்றுகிண்டிப்பார்க்கிறது chercher à savoir quelles sont les nouvelles;—விடுகிறது exciter, pousser, engager à, animer contre; — விட்டுக்கேளிக்கைபார்க்கிறது exciter les autres et prendre plaisir à les voir se battre ou s'amuser.

கிண்ணம், bassin—, vase—, coupe de cuivre, coupe, tasse, plat, écuelle creuse, clepsydre: —வார்க்கிறது fondre un pareil vase.

கிண்ணரம், (கின்னரம்), grande guitare, grand violon: —வாசிக்கிறது en jouer.

கிண்ணி, (கிண்ணம்), 1° *V.* கிண்ணம். 2° pommeau d'une épée, couverture de la poignée d'une épée, petit pied d'écrevisse, ou de crabe, partie supérieure de la corne du pied du cheval: —க்கர்ப்பூரம் mercure sublimé, —qui a la forme d'une coupe après la préparation; —க்கோழி pintade; —த்தேர் char de procession orné de plaques de cuivre.

கிண்ணிடுகிறது, கிண்ணென்கிறது, (கிண்), tinter, faire *kin*, —du bruit, retentir.

கிதம், ancienneté. [livre.

கிதாப்பு, (*hind.*), livre, titre d'un

கிதி, 100 quintillions.

கித்தம், ancienneté.

கித்தான், espèce de gros fil, fil de chanvre, toile grossière, carton de pâte:—கடுதாசி, —படம் carton;—கட்டில் hamac de grosse toile; —கயிறு corde de chanvre; —பஞ்சு étoupe pour calfater les navires;—பாய் voile de navires.

கிந்திகம், racine de poivre long.

கிந்து, 1° saut, saut à cloche-pied. 2° *imp. et part. de* கிந்துகிறது:—கால் pied boiteux, à cloche-pied;—காலன், *m.* —காலி, *f.* boiteux, boiteuse, qui va à cloche-pied.

கிந்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v.n.* கிந்துதல், *n.v.* boiter, clocher, clopiner, aller à cloche-pied, sautiller sur un seul pied, sauter: கிந்திக்கிந்திப்போகிறது, —நடக்கிறது aller à cloche-pied, —en sautant sur un pied; இருதினைவாற்கிந்திக்கிந்திநடக்கிறது hésiter—, balancer entre 2 opinions.

கிமா, கிமார், murmure: கிமாரிடுகிறது, கிமாவென்கிறது faire retentir, —du bruit, murmurer, grommeler; கிமாவென்பாரில்லை personne ne dit mot. [ரணம்.

கிமித்துக்கினம், ver, le 11me des க

கிம்புரி, épaulette, ornement en bosse, ornement en relief sur une couronne, espèce de pommeau ou anneau qui sert d'ornement, —sert à orner les défenses d'un éléphant.,

*கிம்புருடர், (kim *quoi*, புருஷன்) oiseaux à figure humaine ou prétendus musiciens célestes des Indous, un des அஷ்டாதசகணம்.

*கிம்புரோடியம்,(கிம்புருடர், ya), un des 32 உபநிஷதம்.

கியமதம்,fatigue. [connaissance.

*கியத்துவம், (djna *qui connait)*,

*கியாதம்,(khyâta), louange, renommée, célébrité, publicité,excellence,dignité.

*கியாதி, கியாதை; (khyâti), la femme de பிருகு.‖ V.கியாதம்.

*கியாபகம்,கியாபனம், (khyâpaka),pensée,souvenir,déclaration.

கியாபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன்,பி,பிக்க,*v.a. et* கியாபித்தல், *n.v.* (கியாபகம்), penser,se souvenir, déclarer. [monie.

கியால்,espèce de chant, — d'har-

கியானம்,*P.*ஞானம்,sagesse, spiritualité.

கிய்யாம், (*son imitatif*), cri de poussins:கிய்யாங்கிய்யாமென்றுகத்துகிறது,piailler, crier comme les poussins;—கிய்யாமென்றுமிழிக்கிறது regarder autour de soi tout confus comme un voleur pris sur le fait.

*கிரகஸ்தன்,(கிரகம்,stha *qui habite*),maître de maison,homme marié,—probe,—honorable, —d'honneur.

*கிரகஸ்தாச்சிரமம், (கிரகஸ்தன், ஆச்சிரமம்),état d'homme marié.

*கிரகஸ்தி, *fém. de* கிரகஸ்தன், femme mariée,maîtresse de maison.

*கிரகணம்,(grahana), prise, capture,acceptation, pensée, action de recevoir,—de penser, compréhension,éclipse:கிரகணதாரணம் action de prendre et de porter.

*கிரகணி,1° (grahani),*V.*கிராணி. 2° *imp.et part.de*

கிரகணிக்கிறது,ணித்தேன்,ணிப்பேன்,ணி,ணிக்க, *v.a.* (கிரகணம்), une éclipse commencer.‖ *V.*கிரகிக்கி

*கிரகத்தன்,*P.*கிரகஸ்தன். [றது.

*கிரகம், 1° (grouha), maison. 2° (graha), planète,astre,prise,ardeur. 3° une des 10 règles pour observer la mesure en musique: —நடக்கிறது un astre s'avancer, —marcher; கிரககதம் déclinaison d'une planète;—கதி marche d'une planète;—க்கழிப்பு,*V.*கிரகபலி;—சங்கம், —சங்கமம் conjonction des planètes;—சாந்தி expiation superstitieuse pour éloigner la mauvaise influence d'une planète;—சாரம் mouvement —,marche d'une planète, mauvaise fortune: அவனைப்பிடித்த—சாரவேளையப்படிபண்ணிற்று le moment de la mauvaise destinée qui l'a saisi a causé cela (disent les payens); —செபம் prière aux astres;—ச்சுற்று orbite—, révolution d'un astre; —தானம் présent offert aux astres; —தீமை,—தோஷம் prétendue mauvaise influence d'une planète,—des astres;—நிலை station—, place d'une planète; —நீசம் déclin des astres,leur arrivée à la 7me place à partir du zénith;—பகை opposition des planètes,*V.*கிரகதீமை; —பதி le maître des astres, *i.e.* le soleil, feu, maître de maison; —பலி sacrifice offert aux astres, offrandes des restes d'un repas aux prétendus dieux de l'air;—பாடு conjonction du soleil et d'un astre dans un même signe;—பிரீதி adoration—, culte des planètes;—பீடை, *V.* கிரகதீமை;—புடம் calcul de la situation actuelle d'une planète;—பூசை sacrifice aux astres;—ப்பிழை,*V.* கிரகதீமை, —ப்பிரவேசம் emménagement, entrée dans une nouvelle habitation, dédicace d'une maison; —மாலை suite —,série d'astres, constellation;—யோகம்,*V.*கிரகசங்கம்,—ராசன் le roi des astres, *i.e.*le soleil, la lune, Jupiter;—வட்டம் orbite—, révolution des planètes; —விப்பிரன், விப்பிரியன் astrologue;—வழிபாடு *ou*

*கிரகாராதனை, (கிரகம், ஆராதனை), adoration—,culte des astres.

*கிரகாதிபன், (*id.*அதிபன்), directeur—,chef des planètes.

*கிரகாதோகதி,(கிரகம், அதோகதி),déclin des astres.

*கிரகாத்துவம், (*id.* அத்துவம்), conjonction des planètes.

*கிரகாபமம், (*id.*அபமம்), déclinaison d'une planète.

*கிரகி,(கிரகம்),1° maître de maison,père de famille.2° *imp.et part.de*

கிரகிக்கிறது,கித்தேன், கிப்பேன், கி,கிக்க,*v.a.* (கிரகம்), comprendre, concevoir,penser,prendre, saisir,recevoir,accepter,mesurer, s'emparer de, voler.

கிரகித்தல்,கிரகிப்பு, *n.v. du préc.* intelligence,conception, estimation, prise,saisie,acceptation,vol.

கிரசேமிரம்.camphre cru.

கிரஞ்சனம்,l'arbre முருங்கை.

*கிரணம்,1° (kirana), splendeur, clarté,éclat,rayon de lumière, —du soleil, —de la lune: —விடுகிறது lancer des rayons; கிரணமாலி le soleil.2°. (girana),action de dévorer.

*கிரணார்த்தம் } ,(கிரணம், அர்த்த
*கிரணியம் } ம்,ya), objet radieux. [dieux,*i.e.*le soleil.

*கிரணன்,(கிரணம்), l'astre ra-

*கிரது,(kratou), sacrifice, offrande,adoration,Kratou,un des 7 richis, un des 10 விசுவதேவர்.

கிரதோடையம், louanges d'un sacrifice. [de manger.

*கிரத்தம், (grasta,*mangé*), action

*கிரந்தம்,(grantha),strophe sanscrite de 4 vers ou lignes,chacune de 8 syllabes,strophe pareille en tamoul sans pure consonne, livre composé de pareils vers, le sanscrit ou grandam, la langue grandonique,caractères grandoniques, livre, science,pétulance,jeu: —பண்ணுகிறது être pétulant,faire le fou, s'amuser;கிரந்தகர்த்தா auteur d'un livre;—க்காரன் enfant pétulant, auteur;—பாஷை la langue sanscrite.

*கிரந்தனம், (krandana), pleurs, lamentation,bruit.

கிரந்தி, 1° ulcère, mal vénérien, capsule de cardamome, noyau du நெல்லிமரம். 2° *(granthi), nœud, jointure:—க்காரன் homme qui a le mal vénérien; —த்தொய்வு pustules vénériennes pendantes; —நாயகம், —நாயகன்,—நாயன். plante médicinale pour le mal vénérien,ruellia patula; —நையல் éruption vénérienne molle;—ப்புண் ulcère vénérien;—மூலம் ail, *V.*கிரந்திகம்;—வாயு espèce de vent ou de flatuosité provenant du mal vénérien; —வியாதி maladie vénérienne: அழிகிரந்தி mal vénérien très-mauvais.

*கிரந்திகம், (கிரந்தி,ka), racine de poivre long.

*கிரமச்சா, கிரமச்சியை, (கிரமம்), sinus de la déclinaison d'une planète.

*கிரமம்,(krama), ordre,régularité,arrangement,droit,justice,honnêteté,manière,méthode, coutume,règle,cérémonie:—ஆன en ordre, régulier; —ஆய் régulièrement, avec ordre, dûment; —ஆயுட்காருகிறது s'asseoir dans un ordre régulier;—ஆய்நடக்கிறது se bien conduire, vivre d'une manière,réglée,marcher régulièrement, —en ordre; —தப்பாமலிருக்கிறது être bien réglé, bien en ordre; கிரமத்தோடேயிருக்கிறது être régulier,—en ordre;கிரமக்காரன் homme régulier, —de bonne conduite, —ப்படுத்துகிறது mettre en ordre,arranger,régler.

*கிரமி,(கிரமம்,i), personne d'une conduite réglée,—honnête,observateur des règles,—des règles de sa secte.

*கிரமுகம்,kramouka),aréquier.

*கிரணம்,(girana),action de dévorer

*கிரயம், (kraya), prix valeur, achat, vente: கிரயச்சீட்டு billet de vente:கிரயமாக்குகிறது, —செய்கிறது,—பண்ணுகிறது, கிரயப்படுத்துகிறது, கிரயத்துக்குக்கொடுக்கிறது vendre;கிரயமாகிறது, கிரயப்படுகிறது se vendre; கிரயமாக—, கிரயத்துக்குவாங்குகிறது, —க்கொள்ளுகிறது acheter.

*கிரவுஞ்சம், (kraountcha), l'oiseau அன்றில், espèce de héron, une des 7 îles de la mythologie indienne environnée de la mer de lait caillé,montagne de l'Himâlaya au nord d'Assam,portée du vol d'une poule. [Mènei.

*கிரவுஞ்சன், (*id.*),un des fils de

கிராகதி, la plante médicinale திலவேம்பு. [saisie.

*கிராகம், (grâha), tortue, prise,

கிராக்கி, cherté, rareté, diminution, difficulté. [des Indiens.

கிராடம், un des 56 pays connus

*கிராணம், 1° (sync. de கிரகணம்) éclipse. 2° (ghrâna), nez. 3° petite coupe—, petit plat de bronze:—கணிக்கிறது calculer—, prédire une éclipse;— தீண்டுகிறது, —தொடுகிறது,—பிடிக்கிறது l'éclipse commencer;—விடுகிறது l'éclipse finir.

*கிராணி, sync. de கிரகணி, diarrhée, cours de ventre; —க்கழிச்சல் diarrhée causée par de mauvaises humeurs, dyssenterie; —யாயிருக்கிறது,—யாய்க்கிடக்கிறது avoir la diarrhée; —த்திரவியங்கள் remèdes —, litt. richesses contre la diarrhée; on en compte 19, savoir: பொடுதலை la plante verbena nodiflora; நாய்வேளை la plante cleome viscosa; சிறுகுறிஞ்சா la plante periploca silvestris; மோர் lait de beurre; புளியாரை oseille, oxalis corniculata; வசம்பு glaïeul, acorus calamus; திரிசாரம் les 3 espèces de sels dits நவச்சாரம், எவக்ஷாரம், சத்திச்சாரம்; கரிய— ou கருவேம்பு l'arbre bergera hœnigu; அழிஞ்சில் l'arbre alangium decapetalum; பெருங்காயம் assa-fœtida; இருசாரணை les 2 plantes nommées சத்திச்சாரணை boerhavia repanda et வெள்ளைச்சாரணை variété du trianthema monogyna; பஞ்சலோகம் les 5 métaux: l'or, l'argent, le cuivre, le fer et l'étain; மிளகு poivre noir; பாவட்டை l'arbrisseau pavetta indica; நற்சீரகம் cumin ordinaire, cuminum cyminum; முட்காய்வேளை la plante galega spinosa; அகில் ou அகிலம்பட்டை l'écorce d'agalloche; காவட்டம்புல் l'herbe andropogon schœnanthus; ஐந்துப்பு les 5 espèces de sels marqués à ce mot. Le dictionnaire de Jafna saute சிறுகுறிஞ்சா et பஞ்சலோகம்; mais il met en détail les 5 sortes de sels compris sous le nom d'ஐந்துப்பு ce qui lui fait 21 remèdes au lieu de 19.

*கிராதன், pl. கிராதர், (kirâta) sauvage, homme des bois, montagnard, vêdhen, chasseur. ‖ V. குறவன்.

கிராதி, (grade portugais), balustrade, grille, créneau, jalousie, treillis, fenêtre.

*கிராந்தி, (krânti), marche du soleil, déclinaison des planètes. ‖ V. சுடர்ச்செலவு:—ச்சா,—ச்சிஞ்ய sinus de déclinaison;—கக்ஷம் écliptique;—பாதம் nœuds de l'écliptique ou points équinoxiaux ;—பாதகதி précession des équinoxes ou mouvement des nœuds de l'écliptique; —பாகம் déclinaison d'un point de l'écliptique; —மண்டலம் écliptique :—வலயம் espace entre les tropiques.

கிராந்துகிறது, கினேன், குவேன், து, த, v. a. et n. cacher, se cacher, se tapir.

*கிராமணி, (கிராமம், ni), possesseur—, chef d'un village, homme excellent,—éminent, barbier, titre parmi les gens employés au commerce du callou.

கிராமத்தான், pl. கிராமத்தார், (கிராமம்), habitant d'un village.

*கிராமம், (grâma), village, hameau de 100 maisons, village de laboureurs, —au milieu de champs cultivés et des pâturages, village de pays montagneux, oiseau aquatique: கிராமசாந்தி espèce d'expiation faite pour tout un village; —தேவதை prétendue divinité tutélaire d'un village: —தேவதையின்திருவிழா fête d'une pareille divinité:—ப்பிரதக்ஷிணம் procession solennelle dans un bourg en tournant à droite.

கிராமனி, terre basse, creux. [te.

*கிராமியம், (கிராமம், ya), ce qui est dans le village, ce qui y a rapport, langage de province, patois des campagnes (par opposition au sanscrit), dialecte ou mot usité dans quelqu'endroit particulier.

*கிராமியன், (id.), V. கிராமணி.

கிராம்பாணி, (கிராம்பு, ஆணி), clou qui a la forme d'un clou de girofle.

கிராம்பு, (cravo *clou*, portugais), clou de girofle, eugenia caryophyllata: —மரம் giroflier.

கிராய், terre dure.

கிராய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v.a.* aplanir, polir par le frottement, *v.g.* un pavé ou un mur.

*கிராவணம், கிராவம், (grâvâ), pierre, rocher, montagne de pierre.

கிராவாதி, fer.

*கிரி, 1° (giri), montagne, mont, hauteur. 2° (kiri), porc, sanglier, porc sauvage. 3° otage, caution: —யிருக்கிறவன் otage; —வைக்கிறது donner des otages, —en gage; —கம்பலை, *V.* கிலிகம்பளை; —கன்னி le காக்கணம் des montagnes, *i.e.* la plante வெள்ளைக்காக்கணம்.

கிரிகிக்கிறது, கிரிகித்தல், *P.* கிரகிக்கிறது, கிரகித்தல்.

கிரிகித்துவம், (கிரிகிக்கிறது, துவம்), action de prendre, de recevoir.

*கிரிகை, *P.* கிரியை.

கிரிகோலம், *P.* கிலிகோலம்.

கிரிசகம், (கிரி), peine, travail.

கிரிசம், (*id.* சம்), fatigue.

*கிரிசரம், (*id.* சரம்), éléphant né dans les montagnes.

*கிரிசன், (*id.* sa *Siven*), Siven qui habite le mot Kaïlâsam.

கிரிசு, *ou*—க்கத்தி, cric, poignard des Malais.

*கிரிசை, 1° (கிரி, djâ *fille*), la prétendue fille du mont Himâlaya, *i.e.* Parvadi. 2° *P.* கிரியை.

கிரிச்சரம், *P.* கிருச்சிரம், espèce de vœu, —de pénitence. ‖ *V.* கிரிசரம்.

கிரிச்சிரிட்டம், noix muscade.

கிரிட்டணம், கிரிட்டம், (ghrouchta, na), frottement, *V.* உறைப்பு.

கிரிதசாக்கிரி, espèce de ton ou [d'air.

கிரிபயம், (கிரி), arbre.

*கிரிமல்லிகை, (கிரி), jasmin des montagnes, la plante வெட்பாலை.

கிரிமா, *P.* கரிமா.

கிரியன், (கிரி), le roi des montagnes (du Maléalam), *i.e.* Sêren.

*கிரியா, *P.* கிரியை dans les mots composés: —கலாபம் instruction qui a rapport à l'observance des cérémonies, religieuses; *—காண்டம் partie des vêdas qui enseigne les cérémonies ou les pratiques religieuses des Indous; —சத்தி un des 3 சத்தி ou pouvoirs, celui de créer le monde, un des 5 சத்தி, celui d'agir, habileté, capacité; —சாதனம் observation des cérémonies, ce qui regarde cette observation, —சைவம் un des 4 exercices, états ou grades de la secte des Sivénistes, la pratique étudiée des cérémonies religieuses de la secte; —பதம் verbe; —பாதம், *V.* கிரியைநிலை, 3me partie d'un procès *i.e.* preuve ou réplique du plaignant; *—பூசை sacrifice accompagné de cérémonies; *—மார்க்கம், *V.* கிரியைநிலை; —மாலை conjugaison des verbes, et des noms qui prennent la forme du verbe.

*கிரியாங்கம், (கிரியை அங்கம்), *V.* கிரியை: கிரியாங்கவிதி loi cérémoniale. [Vinâyaguen.

*கிரியாதிகாரன், (*id.* அதிகாரம்), கிரியாத்து, கிரியாத்துவேர், la plante médicinale நிலவேம்பு.

*கிரியாநுஷ்டிப்பு, (கிரியை, அநுஷ்டிப்பு), observance des cérémonies.

*கிரியாவான், (*id.* vân), homme d'action, —qui fait une action, —qui pratique des cérémonies religieuses, —propre aux affaires.

*கிரியை, 1° (kriyâ), action, acte, pratique, emploi, verbe, adoration, pratique, accomplissement des cérémonies religieuses, investigation judiciaire, une des 10 règles pour observer la mesure en musique. ‖ *V.* கிரியாசைவம். 2° *acc. de* கிரி; —கேடு saleté, action vile, déshonneur, défaut d'une action: —கெட்டவன் homme méchant, déhonté; —க்காரன் celui qui agit, qui fait une action: —நிலை l'état où l'on agit, —de l'action, *V.* கிரியாசைவம்; —வளைத்தோன் celui qui a plié en arc le mont மேரு, *i.e.* Siven, au dire de la fable. [moine.

கிரிவாணம், (கிரி), sulfate d'anti-

*கிரீசன்,(கிரி,ஈசன்),le maître de la montagne, —du mont Kaïlâsa, *i.*
கிரிச்சரம்,*P.*கிரிச்சரம். [e.Siven.
*கிரீடம்,(kirita), couronne,diadème, mitre, crête,la plante உத்தாமணி:கிரீடந்தரிக்கிறது porter la couronne,régner, couronner quelqu'un:கிரீடசாம்பிராச்சியம் la joie —,le bonheur de porter la couronne; —தாரணம் couronnement;—தாரி tête couronnée,roi, monarque; —பங்கம் déshonneur d'une couronne,affront à la couronne.
*கிரீடாதிபதி,(கிரீடம்,அதிபதி), *V.* கிரீடதாரி,la plante உத்தாமணி,
*கிரீடாதிபத்தியம்,(*id.* அதிபத்தியம்),royauté,le propre—,la gloire de la royauté.
கிரீடாப்பிரமவாதி,(கிரீடை,பிரமவாதம்),un des வேதாந்திகள் ou savans dans les vêdas.
*கிரிடி,1° (கிரீடம்,i.),roi, couronné,surnom d'அருச்சுனன்.2° *imp. et part.de*
கிரிடிக்கிறது,(கிரீடை), டித்தேன், டிப்பேன்,டி,டிக்க,*v.n.* jouer, folâtrer,s'accoupler.
*கிரீடை,(kridâ),jeu—, badinage lascif, —de femmes, passe-temps, plaisir, amusement, jeu avec des femmes,copulation. [ண்டை.
கிரீட்டி,*P.*கிருட்டி, la plante பிர
*கிரீபம்,கிரீவம்,(grivâ),le cou.
*கிருகம்,(krouka), gosier,cou, la-
கிருகணம்,*V.*கிருகனம். [rynx.
*கிருகரன்,(kroukara), Siven, perdrix.‖*V.* கிருதரன்.
*கிருகவாகு,(கிருகம், vâkou *parole*),paon,lézard dit பல்லி,coq.
*கிருகனம்,(கிருகம்,ana *résonner*), perdrix.
*கிருசம்,(krousa),maigreur, minceur,petitesse,ténuité,faiblesse.
*கிருசாட்சம், (கிருசம், அக்ஷம்), araignée.
*கிருசானு, கிருசானு, (krousânou),feu,la plante பவளக்கொடி *ou* plumbago zeylanica.
*கிருசானுரதசன், *P.* கிருசானுரேதசன்,(*id.* இரேதசு), Siven, qui, au dire des Indous, répandit son sperme sur le feu,d'où naquit,disent-ils, Soupramanien prétendu dieu de la guerre,qui fut reçu en sortant du feu par le Gange ou கங்கை et élevé par la nymphe Kartiguei:de-là ils lui donnent les noms de அக்கினிகருப்பன்,—குமாரன்,—சென்மன்,கங்கைமைந்தன்,கார்த்திகேயன்.
*கிருச்சிரம்,(kroutchtchhra),la pénitence dite சாந்தபனம் qui consiste à se nourrir de sucre,de தயிர் ou lait de beurre, de miel,de beurre fondu et de lait pendant 6 jours, et à jeûner le septième, péché, expiation,la pénitence dite பிராசாபத்தியம் qui consiste à ne manger que le matin pendant 3 jours, une fois le soir pendant 3 autres jours,à vivre d'aumône les 3 suivans et à jeûner 3 autres jours. *V.*பிராசாபத்தியம்.
*கிருச்சிராதிகிருச்சிரம், (கிருச்சிரம்,அதி), espèce de pénitence qui consiste à ne prendre que de l'eau pendant 3,9,12 ou 21 jours ou, selon d'autres,à observer le சாந்தபனம் pendant 21 jours.
*கிருச்சிரார்த்தம்,(*id.*அர்த்தம்),demi-pénitence, kroutchthhhra de 6 jours. [teur,laboureur.
*கிருஷகன்,(கிருஷம்,ka), cultiva-
*கிருஷம் (kroucha), labourage, charrue,soc,agriculture.
*கிருஷி,(கிருஷம்,i.),agriculture,labourage,moisson,céréales en herbes, porc.
*கிருஷ்ணம்,கிருஷ்ணன் et leurs composés. *V.* கிருட்டிணம், கிருட்டிணன்.... [chounen.
*கிருடி,1° *V.*கிருஷி.2°(கிரீடி),Arout-
கிருடிமை,espèce de danse.
*கிருட்டி,1°(grouchti),vache qui a vêlé une fois. 2° (ghrouchti), porc, sanglier,—féroce, —des forêts, la plante பிரண்டை.
*கிருட்டிணம்,கிருஷ்ணம்,கிஷ்ணம், (krouchna), noirceur, couleur noire,fer,corbeau,le couil|ou côucou indien, les 14 derniers jours—,dé-

clin de la lune, temps où elle laisse le soir dans l'obscurité,vitriol bleu, cerf, poivre,—noir: கிருட்டிண—,கிருஷ்ண ou கிஷ்ணசருப்பம் espèce de serpent noir;—சிங்குவாததோஷம் espèce de maladie mortelle;—பக்கம்,—பக்ஷம்,—பட்சம் les 14 derniers jours—,déclin de la lune;—தோஷம் fièvre typhoïde; —பாணம் l'arbre எட்டி;—பேடம் ellébore;—மிருகம் cerf, cerf noir, sanglier;—லோகம் sable de fer, pierre d'aimant;—லீலை les jeux lascifs—, la vie de Krichna; —வர்ணம் sable de fer,couleur noire;—வல்லி la plante médicinale நன்னாரி.

*கிருட்டிணன்,(krouchna),le noir, séducteur,celui qui captive les esprits, Krichna (célèbre incarnation de Vichnou), Viasen,le compilateur des Vêdas, (surnom d')Aroutchounen:—ஓய்ந்தமிருகம் corne de cerf.

*கிருட்டிணாசனம், கிருட்டிணாஞ்சனம், (கிருட்டிணம், ஆசனம், அஞ்சனம்),peau de cerf pour s'asseoir.

*கிருட்டிணாவதாரம், (கிருட்டிணன்,அவதாரம்), incarnation de Vichnou en Krichna.

*கிருட்டிணாப்பிரகம், (கிருட்டிணம்,அப்பிரகம்), mica—,talc de couleur noire.

*கிருட்டிணார்ப்பணம், (கிருட்டிணன்,அர்ப்பணம்),offrande à Krichna.

கிருட்டிணி,கிஷ்ணி,கிருஷ்ணி,(கிருட்டிணம்), la plante காக்கணம் à fleurs bleues.

*கிருட்டிணை,(*fém. de* கிருட்டிணன்), 1° *ou* கிருட்டிணாநதி le fleuve Krichna. 2° la fameuse துரோபதை Draoupadi,moutarde, —noire,sangsue noire, poivre long, grappe de raisin. *V.* முந்திரிகை.

*கிருதம்,1° (krouta *fait*), fait,chose accomplie,action,antériorité, devant,auparavant. *V.* கிரேதாயுகம். 2° (ghrouta), beurre liquéfié,l'arbre செம்முருங்கை:கிருதகபடம் fourberie,ruse; —காலம் temps fixé, —de ses devoirs,—des pratiques religieuses;—கிருத்தியம் accomplissement de ses devoirs, —de ce qui doit être fait;—குளபாளிதபோசனம், (குளம், பாளிதம்), nourriture rassasiante, —douce et agréable composée de beurre liquéfié,de sucre, de lait et de riz; —சங்கேதம் convention, accord, union; —சன்னிதானம் présence, approche,réserve;—சாபத்திரிகை,—சாபத்தினிகை,(ச *avec*, பத்தினி,*ka*), femme qui reste avec son mari même après qu'il en a épousé une autre;—சூடன், (சூடம்), enfant auquel on a laissé le coudhoumi ou la touffe de cheveux du sommet de la tête;—சோபம் beauté,ornement, lumière,splendeur; —சௌசம் purification,nettoiement;—தாசன் serviteur, ouvrier; —தாரன்,(தாரம்), homme marié; —நாசனம் ingratitude,défaut d'un bienfait; —நாசகன் ingrat; — நிருசேனன் (nirnèdjana *purification*), celui qui a accompli l'expiation du péché; —பலம் résultat—,succès—,fruit d'une action;—யுகம், *V.* கிரேதாயுகம்; —லக்ஷணம் bonnes qualités,beauté; —வேசம் décoration,ornement;—வேதனன் ouvrier,homme à gage.

*கிருதரன்,(kroukara), vent qui,selon les Indous,réside dans la figure, cause l'éternument, la colère et la chaleur, est un des 5 airs vitaux et un des 10 vents du corps humain.

*கிருதாகிருதம், (கிருதம், அகிருதம்),ouvrage imparfait, non achevé.

*கிருதாஞ்சலி,(*id.* அஞ்சலி), révérence,salut en joignant les mains.

*கிருதாந்தசனகன், (கிருதாந்தன்),le père de Yamen *i.e.*le soleil.

*கிருதாந்தம், (கிருதம், அந்தம்), décision prise après discussion,conclusion démontrée, destinée, écriture.

*கிருதாந்தன், (*id.*), Yamen, le [Pluton indien.

*கிருதார்த்தம்,(*id.*அர்த்தம்), succès,réussite,profit,bonne fortune.

*கிருதார்த்தன், *pl.* கிருதார்த்தர், (*id.*),homme heureux,de mérite,qui a accompli son œuvre,qui a obtenu son but,—le bonheur, —le contentement,—l'accroissement.

*கிருதி,(krouti),action, affliction, tourment,tort,tremblement:—கரன் Râvanen,homme qui fait tort, qui tourmente,qui vexe.

கிருது,joie,allégresse,jeu, spectacle,orgueil,beurre liquide, sacrifice.

*கிருதோபகாரம்,(கிருதம், உபகாரம்),aide,service.

*கிருதோபநயனன்,(id. உபநயனம்), étudiant—, homme décoré du cordon bramanique.

*கிருத்தி,(kroutti),peau,—de cerf, —d'antilope,—sur laquelle le religieux indou encore élève s'assied, dort etc..., une déesse prétendue, connaissance.

*கிருத்திகை, (krouttikâ), Krouttiguei,ou Cartiguei, prétendue nymphe nourrice de Soupramanien,dont on a fait la 3me constellation ou les Pléiades.

*கிருத்திகா,obl.de கிருத்திகை:—சுதன்,—சூதன்,—சூனு le fils ou plutôt le nourrisson de la nymphe Krouttiguei,i.e.Soupramanien; கிருத்திகாபவன், (bhava né),la lune, V. கிருத்திகாசுதன்.

*கிருத்திமம்,1° (கிருத்தி, ma), devoir,action, conduite religieuse,—selon les vèdas,peau.2° P. கிருத்திரமம்,fraude, tromperie, mensonge, fausseté,illusion, fantôme, démon, troupe de spectres.

*கிருத்தியம்,(kroutya),acte,action, affaire, ouvrage, emploi, manière d'agir,manière, exercice, pratique —,cérémonie journalière, devoirs envers les morts: கிருத்தியகருத்தன், —கருத்தா agent,chef d'entreprise; —ப்பிழை défaut—, faute dans une action.

*கிருத்தியை,(kroutyâ), prétendue déesse à qui on sacrifie pour détruire.

*கிருத்திரமம்,கிருத்திரிமம், (kroutrima),artifice,fraude,perfidie,mensonge, chose artificielle (opposée à naturelle): கிருத்திரிமபுத்திரன் fils adoptif,enfant qu'on élève; —மித்திரன்,—சத்துரு ami—,ennemi qu'on s'est fait.

*கிருத்திவாசன், (கிருத்தி, வாசம்), celui qui est revêtu d'une peau de tigre, i.e. Siven.

*கிருத்துவம், (krou faire), action de faire,mal,tromperie.

*கிருபணம், (kroupana), avarice.

*கிருபணன், (கிருபணம்), avare.

*கிருபன், (kroupa),Krouben, nom d'un sage,beau-frère de துரோணன் et un des 5 instituteurs de la race des Kourous.

*கிருபாகடாக்ஷம்,கிருபாகடாட்சம், (கிருபை), regard de bonté, —de miséricorde: — ஆய்ப்பபார்க்கிறது regarder d'un œil de bonté.

*கிருபாகரன், (id.கரன்), bon,miséricordieux,clément.

*கிருபாசனம்,(id.ஆசனம்), siége de la miséricorde.

*கிருபாசாரியன், (கிருபன், ஆசாரியன்), V. கிருபன்.

*கிருபாணகம்,கிருபாணம்,(kroupâna,ka), sabre, épée.

*கிருபாணி,கிருபாணிகை,(கிருபாணம்,i,ika),couteau,épée.

*கிருபாமகத்துவம், (கிருபை), grandeur de la miséricorde.

*கிருபாமூர்த்தி, கிருபாரூபி, (id.), Dieu, être rempli de miséricorde, ou

*கிருபாலு, கிருபாளு, (id. lou affixe), miséricordieux.

*கிருபி.(fém. de கிருபன்), Kroubi, femme de துரோணன்: —புத்திரன் le fils de Kroubi(et de Tourônen),i.e. Asvattâmen ou அசுவத்தாமன்;—பதி l'époux de Kroubi,i.e. துரோணன்.

*கிருபீடம், (kroupîta), eau: கிருபீடபாலம், (pâla qui conserve), la mer; —யோனி le feu (regardé comme cause de l'eau).

*கிருபை, (kroupâ), grâce, clémence,miséricorde,compassion,bonté, faveur:— கூடுகிறது,— செய்கிறது,— பண்ணுகிறது,— புரிகிறது faire une faveur, traiter avec bonté, montrer de la miséricorde;— ஆயிருக்கிறது être bon, gracieux clément; —ஆய்ப்பார்க்கிறது regarder—, traiter avec bonté;—க்கண் œil—,regard de miséricorde,— de bonté; அவன்

மேல்கிருபையாயிருக்கிறீர், அவனைக் கிருபையாய்ப்பார்க்கிறீர் vous êtes bon à son égard, vous le regardez —, vous le traitez avec bonté.

*கிருமி,(kroumi), ver, insecte, cancer:—க்கிரந்தி sorte de mal, insectes engendrés à la racine des cils;—க்குன்றம் la graine médicinale dite வாலுளுவையரிசி, (qui est une monticule pour les insectes): —சத்துரு graine du porcher *ou* பூவரசு (qui est vermifuge);*—சுத்தி moule, huitre; —ச்சுரம் fièvre qui vient des vers; —ச்சூலை douleur d'entrailles causée par les vers;*—ச்சைலம் fourmilière ou tertre élevé par les fourmis blanches;— ச்சொறி démangeaison causée par les vers; —நாசம் vermifuge, remède contre les vers,(savoir ஓமம் sison; குருசாணி ou குராசாணியோமம் jusquiame noire, hyosciamus niger; பலாசம்விரை graine du butea frondosa; வேப்பீர்க்கு côte du milieu de la feuille du margosa; பேய்ப்பீர்க்கு espèce de concombre très-amer; பங்கம்பாலை la plante aristolochia bracteata);—நாசி la plante vermifuge திலவாகை; —மலடு stérilité causée par les vers: —யோமம் (ஓமம்), la plante sison (qui est un vermifuge).

கிரொந்தி, gousse—, cosse de cardamome.‖ *V.* கச்சோலம்.

*கிரோதம், *P.* கிருதம். ‖*ou*

கிரோதாயுகம்,(கிரோதம், யுகம்), le krêtayougam, le premier des 4 யுகம் de la mythologie indoue, âge d'or auquel les Indous donnent une durée de 1,728,000 ans. [கிரகஸ்தன்.

*கிரேஸ்தன், கிரோத்தன். *sync. de*

கிரோந்தி, *V.* கிரொந்தி.

கிரோனிடுகிறது, கிரோன்கிரோனென்கிறது,(கிரோன், *du mot* crainte), craindre, donner des signes de crainte.

*கிரையம், *P.* க்ரயம். [gatelle.

*கிலம்,(khila), ruine, petitesse, ba-

கிலி, effroi, crainte: —கம்பனை trouble, confusion:—கோலம் désordre, confusion; —பிடிக்கிறது, —மண்டுகிறது la crainte saisir quelqu'un, craindre;—பிடித்திருக்கிறது, —யாயிருக்கிறது, —யாய்க்கிடக்கிறது avoir grand'peur, être saisi de frayeur.

*கிலிபம், கிலீபம்,(kliva), impuissance, hermaphrodite, eunuque, genre neutre: கிலீபலிங்கம் marque d'hermaphrodite, d'eunuque.

கிலுகிலு,(*son imitatif*), sorte de bruit, cri du singe: கிலுகிலென்கிறது, கிலுகிலெனல், le singe crier, *ou*

கிலுகிலுக்குகிறது, *sync.* கிலுகிலுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.n.*(கிலுகிலு), faire kiloukilou, craquer, sonner, retentir.

கிலுகிலுத்தல், கிலுகிலுப்பு, *n. v. du préc.* sorte de bruit, craquement, tintement.

கிலுகிலுப்பை,(கிலுகிலுப்பு), arbrisseau dont les graines mûres résonnent dans la gousse, crotalaria laburnifolia.

கிலுக்கு, 1° (*son imitatif*), drelin, grelot, hochet, claquet, chose qui fait du bruit, qui résonne, qui craque:—த்தடி bâton à claquet,—à anneaux qui font du bruit quand on les agite. 2° *imp. de*

கிலுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a. de* கிலுங்குகிறது, கிலுக்குதல், *n.v.*(கிலுக்கு), faire retentir,—sonner,—craquer.‖*v.n.* sonner, tinter, craquer, retentir.

கிலுங்கி, 1° *V.* கிலுகிலுப்பை. 2° *gér. de*

கிலுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n. de* கிலுக்குகிறது, *et* கிலுங்குதல், *n.v.* résonner, tinter, craquer.

*கிலுசிதம்,(klisita), misère, pauvreté, détresse. [pli.

கிலுட்டம், plénitude, être rem-

கிலுத்தம், poignet.

கிலுமொலு,(*son imitatif*), *kiloumolou*: கிலுமொலுவென்கிறது, *ou*

கிலுமொலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன், லு, லுக்க, *v.n.* கிலுமொலுத்தல், *n.v.*(கிலுமொலு), faire du bruit, faire *kiloumolou*

*கிலேசம்,(klèsa), inquiétude, cha-

சுடு

grin,souci,peine,douleur,affliction, détresse,soin,embarras, occupation, crainte: கிலேசப்படுகிறது, கிலேசமாயிருக்கிறது,ou

கிலேசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன்,சி, சிக்க,v.n. கிலேசித்தல்,n.v. (கிலேசம்),être chagrin,inquiet, peiné, [tourmenté.

கிலேசு,dessous.

கில்லம், cou.

கிழ, adj. de கிழமை, vieux, âgé, ancien: —க்கதை vieille histoire. —fable,vieux conte,conte frivole;—வயது vieillesse; —க்கோலம்,—வடிவு ancienne—,vieille forme.

கிழக்கத்தி }, (கிழக்கு), adj.oriental: —க்காற்று vent
கிழக்கித்தி } d'est;—மழை pluie venant de l'est; —மனிதன் ou

கிழக்கத்தியான்,(கிழக்கத்தி),homme de l'orient: கிழக்கத்தியார் les orientaux.

கிழக்கன்,கிழக்கர்,கிழக்கி, le poisson sciona, le merlan indien.

கிழக்கு,(கீழ்), orient,est, lieu bas, creux:—வெளிக்கிறது, —வெளுக்கிறது,—வெளித்துவிடுகிறது l'orient blanchir, l'aurore commencer à poindre; கிழக்கிராச்சியம் pays—, royaume oriental;கிழக்கே à l'orient, vers l'orient.

கிழங்கன்,கிழங்கான்,V.கிழக்கன்.

கிழங்கு, racine bonne à manger, v. g. rave,carotte etc...: —க்கொடி plante rampante à racine bulbeuse.

கிழடு,(கிழ),ce qui est vieux: கிழட்டு, obl. vieux: கிழட்டுப்பசு vieille vache; கிழட்டாடு vieille brebis.

கிழண்டுகிறது, டினேன்,டுவேன், டு,ட,v.n. (கிழ),être affaibli par l'âge, chanceler de vieillesse.

கிழத்தனம், கிழத்தன்மை, கிழத்துவம்,(கிழ),vieillesse, ancienneté.

கிழத்தி,(கிழமை), épouse,propriétaire,maîtresse,supérieure,maîtresse dans un pays cultivé, la prétendue déesse சரசுவதி.

கிழத்து,espèce de poisson.

கிழமை,propriété,possession, devoir,nature,tempérament, vieillesse, ancienneté,excellence,grandeur, semaine,jour de la semaine,v.g. நாயிற்றுக்கிழமை dimanche: —வட்டம் une semaine, période—, cercle de 7 jours;—விரதம் pénitence hebdomadaire,—d'une semaine.

கிழம்,(கிழமை),1° chose vieille,—usée,ancienneté,vieillesse.2° adj. de கிழமை vieux,ancien,âgé: இந்தமாடுமிகுந்தகிழம் ce bœuf est très-vieux. [faux-bourg.

கிழலே,entourage,enclos,environs,

கிழவன்,(கிழமை), vieillard, ancien,propriétaire, maître, chef, chef d'un pays cultivé,mari,la 2me constellation:கிழவனூர் un vieillard; கிழவர் vieillards,anciens,chefs, propriétaires,parens,amis,tuteurs.

கிழவி,fém.du préc.vieille, propriétaire, maîtresse, épouse, la racine-mère,—principale, —d'où naissent les autres,l'arbre முருங்கை: —சத்தங்கின்னரத்திலேறுமா la voix d'une vieille femme s'accordera-t-elle avec le luth, proverbe qui se dit de celui qui ne veut pas écouter les avis qu'on lui donne.

கிழவு,(கிழமை), ou கிழவுத்தன்மை vieillesse,ancienneté,vétusté.

கிழவோர்,(கிழவு), vieillards, anciens,chefs. [poisson.

கிழாத்தி,nom d'un oiseau,et d'un

கிழாநெல்லி, V. கீழாநெல்லி.

கிழார்,jardin, machine hydraulique,panier à arroser.

கிழாலே, P.கழாலே.

கிழான்,(கிழமை),maître, propriétaire,mari,comparaison de la douceur du son dit கைக்கிளே, chose à laquelle on la compare.

கிழி, 1° imp.et part.de கிழிகிறது et de கிழிக்கிறது. 2° ligne, égratignure, incision, déchirure faite avec les ongles,image—,toile peinte. 3° ou கிழிக்கட்டு récompense —, prix (du meilleur ouvrage ou de la meilleure composition) enveloppé dans une toile et suspendu à la vue du public, bourse, sac, besace; —கட்டுகிறது suspendre une telle récompense, proposer un prix; —க

டை ce qui est minime,de qualité complètement inférieure, de rebut.

கிழிகிறது,ழிந்தேன், ழிவேன்,ழி, ழிய,*v.n.de* கிழிக்கிறது *et* கிழிந்து போகிறது,se déchirer,s'en aller en pièces, être déchiré, lacéré,se fendre,devenir inutile

கிழிக்கிறது.ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி,ழிக்க,*v.a. du préc. et* கிழித்துப் போடுகிறது, déchirer,lacérer,égratigner,mettre en pièces,fendre, graver,dessiner,tracer.

கிழிதல்,*n.v.de* கிழிகிறது, déchirure,accroc,fente, action de se déchirer.

கிழிக்குதல், கிழித்தல்,கிழிப்பு, *n.v. de* கிழிக்கிறது, déchirure, lacération,fente.

கிழிமுறி,(கிழி), morceau de toile déchirée,billet annulé,—déchiré,—non recevable.

கிழியல்,*n.v.de* கிழிகிறது, déchirure.‖ *V.*கிழிகடை.

கிழிவு,*n.v.du même*,déchirure,fente,perte d'une affaire,pièce de toile (ordinairement de 32 ou 36 coudées).

கிளக்கல்,*n.v.de* கிளக்கிறது.

கிளக்கன்,*P.*கிழக்கன்.

கிளக்கிறது,ளந்தேன், ளப்பேன், ள,ளக்க,*v.a.et* கிளத்தல்,*n.v.* dire, se lever.‖ *V.*எழுப்புகிறது. [dire.

கிளத்து,(கிளக்கிறது),parole,mot,

கிளப்பம்,croissance,élévation.

கிளப்பல்,*n.v.de* கிளப்புகிறது.

கிளப்பு,1° *n.v.de* கிளக்கிறது, parole,mot.dire. 2° *n.v. de* கிளப்புகிறது, action d'élver etc... 3° *imp. et part.de*

கிளப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன்,ப்பு,ப்ப,*v.a.*கிளப்புதல்,*n.v.et* கிளப்பிவிடுகிறது,élever,lever. hausser, éveiller,susciter,exciter,faire lever, remuer.

கிளம்பல்,*n.v.de* கிளம்புகிறது.

கிளம்புகிறது,பினேன். புவேன்,பு, ப,*v.n.de* கிளப்புகிறது,*et* கிளம்புதல், *n.v.*croitre,se lever,s'élever,augmenter:கிளம்பினவேலை bas-relief,ouvrage en bosse,ou avec des figures qui s'élèvent au dessus du niveau.

கிளரல்,கிளருதல், *V.*கிளர்தல்.

கிளர்,1° lumière, splendeur, anthère des fleurs.2° *imp.et part.de*

கிளருகிறது, | ர்ந்தேன், ருவேன்,ரு,
கிளர்கிறது, | *ou* ர்,ர, *v.n.* (கிளர்),

briller,luire,éclater,s'élever,se lever, croitre,se remplir,être élevé,—rempli,saillir,s'exciter,remuer.

கிளர்க்கிறது,ர்த்தேன், ர்ப்பேன்,ர், ர்க்க,*v.a.du préc.*lever, élever, remplir,éveiller,exciter, remuer, éclairer,luire, briller.

கிளர்ச்சி,*n.v. de* கிளர்கிறது, élévation,saillie,action de s'élever etc..

கிளர்தல், *n.v. du même*, action de s'élever etc... plénitude, suffisance, lueur,splendeur. ‖ *V.* கிளர்வு.

கிளர்த்தல்,*n.v.de* கிளர்க்கிறது.

கிளர்வு,*n.v.de* கிளர்கிறது, lever, élévation,croissance,augmentation.

கிளவரி, l'arbrisseau தண்ணீர்விட்டான். [diction.

கிளவி,(கிளக்கிறது), parole,mot,

கிளறுகிறது, றினேன், றுவேன், று,ற, *v.a.* remuer, agiter, mêler, changer de place, exciter, réveiller, faire sortir, découvrir, montrer, fouiller,remuer.

கிளற்றுகிறது,ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று,ற்ற,*v.a.*(கிளக்கிறது),dire.

கிளா, *V.*களா.

கிளாம்பு,(கிளக்கிறது, அம்பு),pièce de rapport que l'on cloue aux portes etc...pour la force ou l'enjolive-

கிளாய், *V.*கோது. [ment.

கிளாலே, *P.*கழாலே.

கிளி,perroquet,perruche,sauterelle,cigale,gryllus, espèce de poisson: —கடிகருவி, —கடிகோல் fronde pour chasser les perroquets et autres oiseaux des blés etc...,petit bâton pour badiner avec les perroquets,tige de கம்பு,de சோளம்; —க்கொம்பு corne courte et recourbée en bas comme le nez d'un perroquet; —க்கொம்பன் bœuf qui a de pareilles cornes;—ச்சிறை aile de perroquet, —de sauterelle,*ou* —ச்சிறைப்பொன் or fin, or pur; —த்தட்டு espèce de

cu;—ப் பிள்ளை perroquet; —ப்பூச்சி sauterelle, grande espèce de sauterelle;—மீன் dorade, perroquet de mer;—மூக்கு bec de perroquet,chose qui lui ressemble,petit morceau d'ôle ou de bois qu'on met au bout de la corde à laquelle est enfilé un livre d'ôles:—மூக்கன் homme à nez aquilin, aloès ou கற்றாழை (sa fleur se termine en bec de perroquet);—மூக்குமாங்காய் mangue terminée en bec de perroquet; —மூக்கெழுத்தாணி poinçon à écrire terminé en bec de perroquet;—யாறு la rivière des perroquets au sud de Pondichéry;—வெட்டுப்பாக்கு noix d'arec dont la peau est ôtée par intervalles; பச்சை—,பசும் —,பைங்கிளி perroquet vert,sauterelle verte.

கிளிஞ்சில், coquille, coquillage, conque, poisson à coquille, moule. (Ces coquilles calcinées font dans bi en des localités la chaux ordinaire): ஓலைக்—coquillage plat comme une ôle,ou feuille de palmier.

கிளுகிளு,(*son imitatif*), *kilhouki lhou*:கிளுகிளென்கிறது et

கிளுகிளுக்கிறது, ளுத்தேன், ளுப்பேன்,ளு,ளுக்க, *v.n.* (கிளுகிளு), rire aux éclats,— à haute voix,faire kilhoukilhou.

கிளுவை, sarcelle,espèce de petite anguille,l'arbre amyris spinosa

கிளை, branche (d'arbre ..), feuille tendre,rejeton, consanguinité, parenté,famille, foule, troupeau, bergerie,bambou, lumière, espèce d'air, chant mélodieux,la note ou le son nommé கைக்கிளை qui vient du palais, une des cordes de la lyre indienne. 2° *imp. et part. de* கிளைகிறது *et de* கிளைக்கிறது: —க்கதை digression (dans une fable...),épisode;—கழிக்கிறது,—நறுக்குகிறது émonder, élaguer, couper les branches; —புறப்படுகிறது pousser des rejetons, germer, bourgeonner; —ப்பூளை espèce de பூளை illecebrum;—ப்பெயர் nom de famille; —மை parenté, amitié;—வழி famille, race;—யோடுகிறது les branches s'étendre, *ou* —விடுகிறது, —வைக்கிறது pousser—, mettre des branches.

கிளைகிறது, ளைந்தேன்,ளைவேன், ளை,ளைய, *v.a.* கிளைதல்,*n.v.* ôter,arracher (une épine...), creuser —,piquer—,égratigner la chair pour cela, nettoyer,éplucher, laver (le riz, en) ôter les pierres, piquer.

கிளைக்கன்,*P.*கிழக்கன்.

கிளைக்கிறது, ளைத்தேன், ளைப்பேன்,ளை,ளைக்க, *v.n.* (கிளை), pousser des branches,— des rejetons, bourgeonner, pousser, croître, se multiplier, s'étendre, se serrer, devenir étroit, se remplir, être rempli, remuer, creuser.

கிளைஞர், (கிளை), parens, compagnons, cultivateurs, habitans d'un pays cultivé.

கிளைத்தல், *n. v. de* கிளைக்கிறது, pousse, —des bourgeons, accroissement, multiplication, mouvement, remûment, plénitude,étroitesse.

கிளைமை,(கிளை), parenté, amitié.

கிள்ளல்,*n.v. de* கிள்ளுகிறது.

கிள்ளாக்கு,கிள்ளாக்கை, (கிள்ளு), mandat,billet à ordre,lettre de change,marque faite avec l'ongle sur une feuille de bétel que les princes donnent en guise de lettres à leurs sujets.

கிள்ளாப்பிறண்டு, (கிள்ளுகிறது), espèce de jeu,prendre —,enlever en pinçant.

கிள்ளி, 1° le roi சோழன் de Tanjaour. 2° *gér. de* கிள்ளுகிறது: —க்காட்டுகிறது faire voir—, apprendre en excitant; — க்கொடுக்கிறது donner par pincées;— ப்பிடுங்குகிறது arracher, —en pinçant.

கிள்ளு, 1° pincement,pincée,coupure, entaille, marque de l'ongle. 2° *imp. et part. de* கிள்ளுகிறது: கிள்ளுங்கிழியும் பட்டுப்போகிறது être égratigné et déchiré,devenir nul et sans valeur;—கீரை herbes cueillies sur pied;— கீரையாயெண்ணுகிறது,—கீரையாய்நினைத்துப்பேசுகிறது ne faire pas plus de cas que de

pareilles herbes, mépriser; —ப்பிருண்டு, *V.* கிள்ளாப்பிருண்டு.

கிள்ளுகிறது, ளினேன், ளுவேன், ளு, ள, *v.a. et* கிள்ளுதல், *n.v.* (கிள்ளு), pincer, égratigner, arracher en pinçant, cueillir, arracher.

கிள்ளை, 1° perroquet, —noir, —bleu, cheval, *V.* சாதிபத்திரி. 2° *P.* கிள்ளாய், tu ne pinces pas.

கிறகிறவென்கிறது, (*son imitatif*), faire *cracra*, —le bruit de l'eau courante, d'une voiture etc... [வுகிறது.

கிருகிருவென்கிறது, (*id.*), *V.* கிரு

*கிருசாங்குலம், (grâsa *bouchée*, அங்குலம்), nombre dedoigts éclipsés.

கிருப்பிருண்டு, *V.* கிள்ளாப்பிருண்டு.

கிரும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.a.* racler—, couper légèrement, ratisser. [de terre verte.

கிருய், gazon, motte de gazon, —

கிருவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.n.* (*son imitatif*), le paon crier, —imiter son cri.

கிறி, chemin, manière, mensonge.

கிறிசு, poignard.

கிறிச்சான், கிறிச்சு, (*son imitatif*), crécelle, instrument pour faire du bruit: கிறிச்சுச்செருப்பு souliers qui craquent en marchant: —த்தலைக்காணி oreiller qui fait du bruit, à l'usage des grands; கிறிச்சுக்கிறிச்சென்கிறது, *ou*

கிறீச்சுக்கிறீச்சென்கிறது, (*son imitatif*), faire un bruit semblable à celui de la crécelle, du poinçon à écrire, de la roue d'une charrette etc.

கிறீச்சனம், nom d'une maladie, espèce de strangurie.

கிறீஸ்து, ou கிறீஸ்துநாதர், le Christ, notre Seigneur Jésus-Christ: —வேதம் l'Évangile, la religion chrétienne, *ou*

கிறீஸ்துவம், (கிறீஸ்து), Christianisme: கிறீஸ்துவ, *adj.* chrétien, du christianisme.

கிறீஸ்துவன், *m.* (*id.*), Chrétien, கிறீஸ்துவள், *f.* Chrétienne, கிறீஸ்துவர்கள், *pl.* les Chrétiens.

கிறு, particule qui dans les verbes se met entre la racine et la terminaison pour former le présent, *v.g.* செய்கிறேன், (செய், கிறு, என்) je fais.

கிறுகிறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v. n.* (கிறுகிறு), craindre, tourner la tête, avoir des vertiges, la tête tourner, se hâter.

கிறுகிறுத்தல், கிறுகிறுப்பு, *n.v. du préc.* crainte, signe de crainte, hâte, vertige, étourdissement, tournoiement de tête, tournoiement.

கிறுகிறு, (*son imitatif*), kroukrou: கிறுகிறென்கிறது, se hâter, *ou* கிறுகிறென்றுசுழலுகிறது, tournoyer, tourner rapidement, avoir des vertiges; —வருகிறது *avec le dat.* être saisi de vertiges ou de tournoiemens de tête; அவனுக்குக்கிறுகிறென்றுவருகின்றது il éprouve des étourdissemens.

கிறுக்கல், *n.v. de* கிறுக்குகிறது.

கிறுக்கு, 1° *imp. et part. du même.* 2° rature, biffage, griffonnage: —பிடிக்கிறது devenir fou; கிறுக்காயிருக்கிறது être raturé, griffonné.

கிறுக்குகிறது, *sync.* கிறுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a.* கிறுக்குதல், *n.v.* raturer, effacer, biffer, griffonner, écrire mal, écrire: இதை எழுதினதில்லை கிறுக்கினான் il n'a pas bien écrit ceci, il l'a griffonné. [கு, க, *v.n.* se remuer, branler.

கிறுங்குகிறது, கினேன், குவேன்,

கிறுசன், safran, crocus, safran indien, curcuma. [gant, fanfaron.

கிறுதன், (கிறுது), insolent, arro-

கிறுது, arrogance, insolence, orgueil, fanfaronnade, insubordination: —பாகை turban singulier; —பேச்சுபேசுகிறது parler avec insolence, avec mépris; —வேதன் la plante பீர்க்கு: அம்பட்டக்கிறுது hauteur—, insolence de barbier. [tacher.

கிற்கிறது, faire lier, engager, at-

கிற்பு, esclavage. ‖ *V.* கட்டுப்பாடு: கிற்புறுகிறது, கிற்புறல், கிற்புறுதல், être lié, —engagé, écrire, se lever.

கிற்றல், *n.v. de* கிற்கிறது.

கிணு, *P.* கணு.

கிளி, maladie, souffrance: —பிடிக்கிறது tomber—,être malade.

கிணே, couvercle pour empêcher l'évaporation des minéraux pendant la calcination,l'arbre விளா.

கின்று,particule qui dans les verbes se met entre la racine et la terminaison pour former le présent comme செய்கின்றேன் (செய், கின்று,ஏன்),je fais.

கின்னம்,affliction,malheur, douleur,chagrin,bassesse.

*கின்னரம், (கின்னரர்), espèce d'oiseau dit கின்னரப்பட்சி, oiseau aquatique,poule d'eau, hibou, luth ou violon qui a un son perçant, sistre.

*கின்னரர், (கின்னரம், ou kin quel?நரன் homme), prétendus musiciens célestes qui jouent du luth,espèce de demi-dieux à figure d'homme et à tête de cheval au service de குபேரன்:—பிரான், V. கின்னரேசன்.

கின்னரி,(கின்னரம்), hibou, luth, violon: —வாசிக்கிறது jouer du luth,—du violon.

*கின்னரேசன், (கின்னரர், ஈசன்), Coubèren, le maître des Kinnarers. [de grande sauterelle.

கின்னி, ou இலேக்கின்னி, espèce

கீ, 1° Ki long, lettre formée de la réunion du க் et de l' ஈ. 2° ou கீகீ,cri naturel du perroquet: கீகீயென்கிறது le perroquet crier,imiter son cri.

*கீசகம்.1° (kitchaka), bambou. 2° (கீசன்,ka),singe,casque.

*கீசகன், (kitchaka), le roi—, le géant Kisaguen vaincu par Bhimen.

*கீசகாரி, (id.அரி), l'ennemi de Kisaguen,i.e.வீமன் ou Bhimen.

கீசம்பறை,désordre,confusion.

கீசரன்,l'arbre சரக்கொன்றை.

கீசறை, கீசறைநாடகம், défaut

*கீசன்,(kisa).singe.[d'une action.

கீசா,mensonge.

கீச்சான், espèce de jeu, —de poisson,—d'oiseau,enfant: கீச்சான் கீச்சான்தம்பிளான் sorte de jeu d'enfans;கட்டைக்கீச்சான் variété de cette espèce de poisson.

கீச்சி,collier de petits grains.

கீச்சு, gazouillement—, ramage —,cri des oiseaux,cri des enfans: கீச்சிடுகிறது,(les oiseaux) gazouiller, crier;கீச்சிடுகை,கீச்சிடுதல், கீச்சீடு, V.கீச்சு;—க்கிட்டம் rouille de fer; —கீச்சுத்தம்பலம் sorte de jeu d'enfans;—க்குரல் voix aiguë,—criarde, —pareille au cri des oiseaux,fausset; —க்குரலாய்ப்பேசுகிறது parler d'une ton aigu,d'une voix criarde; —த்தாரா espèce de canard; —க்கீச்சென்கிறது ou கீச்சென்கிறது gazouiller,babiller,crier; —க்கீச்சென்றுகத்துகிறது crier (un enfant),gazouiller;அவன்வீட்டிற்கீச்சென்றுகத்துகிறதுக்கொருகுழந்தையுமில்லாமற்போயிற்று il n'est pas même resté chez lui un enfant pour crier.

*கீடமாரி,(கீடம்,மாரி), la plante சிறுபுள்ளடி.

*கீடம்,(kita),ver,insecte,scarabée, espèce de chrysalide qui s'attache au bout des branches.

*கீணம்,(kchina),manque, défaut.

*கீணன்,(கீணம்),homme vil; *pl.* கீணர் gens vils,bas peuple.

கீண்ட,1° *part. de* கீள்கிறது. 2° *inf.de*

கீண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு,ட,*v.a.*déchirer.‖*V.*கிளேக்கிறது.

*கீதம்,(gita),musique,chant, harmonie, hymne, cantique, scarabée, bambou, le 3me Vêdam: —பாடுகிறது,—வாசிக்கிறது faire de la musique, chanter (un hymne etc...): கீதப்பாட்டு chant harmonieux; —வாத்தியம் instrument de musique,musique vocale et instrumentale; —வேதம் la science de la musique, le 3me Vêdam dit சாமவேதம்:ஒவ்வொருஇராகத்துக்கு ஒவ்வொருகீதமிருக்கிறது chaque air a son hymne.

*கீதி, (giti), musique, musicien, chant,chanteur.

*கீதை,(gitâ), chant, le பகவற்கீதை (nom d'une section du Mahâbhârata),extrait d'anciennes histoires ou romans, comme அவதூத—,

இரிபு—,உத்தர—,சிவ—,பிரமகீதை.

கியாக்கணக்கு,réunion de plusieurs lettres sanscrites qui se prononcent ensemble comme kyâ.

*கீரணம், (girana), action d'engloutir.

*கீரம்,1° (kira),perroquet, – bleu. 2° (kchîra),lait:கீரநீரம் union semblable à celle du lait avec l'eau.

கீரன்,le poète நற்கீரன்.

கீரி,1° ou கீரிப்பிள்ளை,mangouste, espèce de furet ennemi des serpens, viverra mungo.2° *கீரி,(கீரம்), l'arbrisseau laiteux கள்ளி: —ப்பல் dent de mangouste, petite dent pointue; — ப்பாம்பு ver des intestins, lombric,ver solitaire,sorte de serpent: —ப்பூண்டு,—ப்பூடு la plante de la mangouste,ophiorrhiza mungos;—மரம் l'arbre lythrum pemphis;– புள்ளல்,—புள்ளான் sorte de bécassine.

கீரை,herbe potagère, plante légumineuse,feuilles bonnes à manger:—க்கடை marché—, boutique aux herbes potagères;—த்தண்டு tige d'herbe potagère,—de plante légumineuse; —நார்ப்பட்டு espèce d'habit de soie;—ப்பாம்பு,—ப்பூச்சி, V.கீரிப்பாம்பு; கீரைக்குத்தண்ணீரிறைத்தல் arroser les légumes, espèce de jeu; கலவைக்கீரை herbes potagères mélangées. [நீரம்.

*கீரோதகம்,(கீரம்,உதகம்), V.கீர

கீரோமரோ,signe de bruit, son imitatif.

*கீர்,(gir), parole, mot, signe de bruit, son imitatif:— கீரென்கிறது faire kir kir,—du bruit.

*கீர்த்தனம்,கீர்த்தனை, (kirttana, —nâ),discours, parole, renommée, gloire,louange:—செய்கிறவன் louangeur, panégyriste; —பாடுகிறது chanter—, célébrer les louanges, louer,célébrer.

*கீர்த்தி,(kirtti),renommée,renom, réputation,gloire,splendeur, lumière:—பரவுகிறது la renommée se répandre;—பெற்றவன் homme renommé;—ப்பிரதாபம்,—ப்பிரபலியம் grande renommée,célébrité; கீர்த்தியைக்கெடுக்கிறது nuire à la réputation,diffamer,calomnier.

கீர்த்திக்கிறது,த்தித்தேன்,த்திப்பேன்,த்தி,த்திக்க, *v.a.et* கீர்த்தித்தல், *n.v.*(கீர்த்தி), louer,célébrer,la renommée se répandre, désigner: கீர்த்தித்துச்சொல்லுகிறது dire par éloge, bien distinguer des autres,*ou*—ப்பேசுகிறது louer,désigner, déterminer.

*கீர்த்திமான்,(கீர்த்தி,mân), homme célèbre,

*கீர்வாணம், (girvâna, *dieu*), le sanscrit (que les Indous prétendent être la langue des dieux), une division du sanscrit.

*கீலகம், (கீலம், ka), subtilité, adresse,ruse,fraude,tromperie, pieu, clavette,verrou,coin: —அறிந்துபேசுகிறது parler adroitement; —அறிந்தவன் qui connait la ruse,—les ruses d'un autre;கீலக, ou கீலகவருஷம் la 42me année du cycle de 60 ans correspondant à 1848; கீலகவெட்டை chaleur excessive, famine qui arrive ordinairement cette année.

கீலகை, *V.*கீழ்.

*கீலம்,(kila),coin,clou,gond,pieu, clavette,verrou,flamme, poix, goudron,gomme,morceau,fente, incision pour saler: கீலங்கீலமாய்க்கீறுகிறது faire des incisions dans le poisson etc...pour le saler. [naigre.

*கீலாலம்,(kilâla), eau,sang, vi-

கீலுகிறது. கீன்றேன், லுவேன், லு,*ou* ல்,ல,*v.a.*creuser,fendre.

*கீல்,1° (kila), petitesse,gond, ténuité,charnière,penture,joint, jointure,poix,goudron. 2° *imp. et part. du préc.* [bas.

கீழ்,*inf.de* கீழ்கிறது, dessous, en

கீழல்.*n.v.de* கீழ்கிறது.

கீழாத்தல்,கீழாத்துகிறது, (கீழ்), se ralentir, baisser, s'affaisser, se courber,être relâché,affaibli, humilié,abaissé.

கீழாநெல்லி, (*id.* ஆம்), la plante médicinale phyllanthus niruri.

கீழை,(*id.*).*adj.* oriental: —க்கடல் mer orientale;—க்கரை coté orien-

tal,Kilkaré,ville près de Ramnad;—த்திசை pays oriental, *ou* —ப்புறம் coté oriental,—de l'est.

கீழோங்கி,(*id.* ஓங்குகிறது), division de la caste des கரையார்.

கீழோர், (*id.*), inférieurs,bas peuple, populace, vauriens, gens vils, —hors de caste: கீழோராயினும் தாழவுரை parlez humblement à ceux-mêmes qui sont vos inférieurs.

கீழ்,1° place inférieure,place,bassesse,mal,défaut,fosse, creux, profondeur,oubli,bride,terre,commencement,est, orient. 2° terminaison, de l'abl.qui sert de prép., gouverne le gén.ou le dat. et se traduit par sous, dessous, comme மரத்தின்கீழ் sous l'arbre:அதின்—, அதற்குக்கீழ் sous cela.3° *adj*.inférieur,bas,vil. 4° *adj.de* கிழக்கு, oriental,de l'est. 5° *imp.et part.de* கீழ்கிறது:கீழ், கீழே, கீழாக,கீழாய் dessous,sous, en dessous,en bas;கீழுக்கு—, கீழேபோகிறது aller en diminuant, décroître, décliner; கீழேயிருத்துகிறது faire asseoir,—déposer,abaisser, soumettre;கீழேபோடுகிறது jeter en bas, déposer,mettre à terre; கீழங்கிஷம், கீழம்சம் partie inférieure de l'âme; கீழண்டை côté de l'est; கீழண்டைவாடை côté de l'est dans une rue;கீழது ce qui est dessous; கீழதுமேலதாக்கிப்போடுகிறது mettre—, renverser sens dessus dessous:கீழயினம் espèce immédiatement inférieure (comme les pouces par rapport aux pieds); கீழரிநெல்லி la plante phyllanthus simplex; கீழறுக்கிறது miner (pour faire tomber), creuser une mine,un souterrain, couper en dessous,—par le pied, aller par un souterrain pour n'être pas vu des ennemis; கீழறை chambre souterraine, —de dessous, cave, caverne, souterrain, mine (de guerre): கீழாங்கிஷம், *P.* கீழங்கிஷம்; கீழாண்டு l'année passée; கீழாயிருக்கிறது être dessous, inférieur, bas, vil: கீழாறு rivière souterraine,—du கொங்குதேசம்; கீழாறுகொண்டுபோகிறது, கீழாறெடுக்கிறது une rivière souterraine emporter quelque chose, (se dit d'une chose perdue on ne sait comment); கீழிருக்கிறது être sous, dessous, soumis, sujet, au pouvoir de;கீழிலக்கம் nombre inférieur, —de dessous, dénominateur; கீழினம் espèce inférieure;கீழுடை habit de dessous, vêtement qui s'adjoint au langoutti; கீழுதடு lèvre inférieure; கீழுலகம் enfer,l'abime, région infernale, monde inférieur,(les Indous en comptent 7, voyez-les au mot உலகம்); கீழூற்று source—, rivière souterraine; கீழெண் fraction; —காய்நெல்லி, *V.* கீழாநெல்லி; —காற்று vent d'est, —de la saison du முன்பனி; —கை division—,série de basses castes,est, côté oriental, soumission, impression.*n.v.de* கீழ்கிறது;—க்கடல் mer orientale; —க்கணக்கு fraction, nombre inférieur à l'unité, nombre de dessous;—க்கண் regard en bas; —க்கதி descente, marche en bas, malheur suprême, demeure inférieure, l'enfer; —க்கதுவாயியைபு la rime dite இயைபு se trouver à tous les pieds excepté le second; —க்கதுவாயளபெடை, —க்கதுவாயெதுகை, —க்கதுவாய்முரண், —க்கதுவாய்மோனை l'alongement dit அளபெடை, la rime dite எதுகை, l'antithèse dite முரண், la consonnance dite மோனை se trouver à tous les pieds d'un vers excepté l'avant-dernier; —க்காது le bas de l'oreille;—க்குடுமி pivot inférieur d'une porte; —க்குரல் voix basse, ton bas; —ச்சாதி basse caste, bas peuple, espèce de qualité inférieure; —ச்சீமை pays oriental, —de l'est;—த்தரக்காரன், —த்தரத்தான் homme vil, inférieur en mérite,en qualité, en capacité etc...;—த்தரம் espèce—, valeur—, qualité inférieure; —த்தரமாயிருக்கிறது être d'une qualité... inférieure; —த்திசை l'est, l'orient, le nadir: —த்திசையார் les orientaux;—த்திசைப்பா

லன், —த்திசைப்பாலகன், —த்திசையோன் le prétendu gardien de l'est i.e. Indiren; —நோக்கம், —நோக்கு regard en bas, visage baissé, yeux baissés; —நோக்கி regardant en bas, l'arbre நேர்வாளம்; —நோக்கித்திட்டுகிறது injurier de haut en bas, outrager de paroles obscènes; —நோக்குகிறது regarder en bas, —de haut en bas, descendre; —பால் l'orient; —பால்விதேகம், V. கீழ்விதேகம்; —பூமி l'abime, pays—, monde inférieur; —ப்பக்கம் l'est, le côté oriental, le dessous; —ப்படி seuil inférieur de la porte; —ப்படல், —ப்படிதல் obéissance, soumission; —ப்படிகிறது, —ப்படுகிறது s'abaisser, obéir, se soumettre, s'humilier; —ப்படியப்பண்ணுகிறது, —ப்படுத்துகிறது soumettre, réduire à l'obéissance, dompter; —ப்படியதிகாரக்குரு diacre, vicaire, prêtre soumis à un autre; —ப்படியாத désobéissant, insubordonné; —ப்படியாத்தனம், —ப்படியாமை désobéissance, insubordination; —ப்பணிகிறது se soumettre, obéir; —ப்பயிர் légumes—, menus grains semés avec d'autres et qui croissent quand la moisson de ceux ci est faite, menus grains—, légumes semés ou plantés dans un jardin planté d'arbres; —ப்பாடு, V. கீழ்ப்பக்கம், infériorité, obéissance; —ப்பாறை mine, souterrain, cave; —ப்பிள்ளை jeune cocotier etc... planté sous de plus grands; —ப்புறம் l'orient, le dessous; —ப்போகி canal souterrain; —ப்போக்கிப்பேசுகிறது injurier, dire des injures; —மகன் homme vil, vaurien, Saturne; —மக்கள் gens vils, méprisables, de basse caste, bas peuple, vauriens; —மடி pli de dessous, pli inférieur; —மாரி tonnerre qui gronde au loin, pluie qui tombe à l'horizon, —d'un nuage qui s'est formé à l'horizon; —மாரிகொள்ளுகிறது tonner au loin, un tel nuage se former; —முகம் visage baissé, —qui regarde en bas; —மேலாகிறது, —மேலாதல் tomber la tête en bas, se renverser sens-dessus-dessous, la tête se troubler; —வயிறு abdomen, bas-ventre; —வயசு âge avancé, la vieillesse; —வாடை vent de nord est; —வாய் barbe, menton, anus, le derrière, fraction, partie inférieure d'une cloche; —வாயிலக்கம், —வாய்க்கணக்கு, —வாயெண் fraction; —வாய்ப்புறம் le menton; —வாரி, V. கீழ்மாரி; —விதேகம் un des நவகண்டம், le pays à l'est de விதேகை ou Tirhut; —விழுதல் tomber en bas, déchoir, s'abaisser pour quelque chose; —வீடு maison—, chambre inférieure, étage inférieur; அது மரத்தின் கீழிருக்கின்றது cela est sous l'arbre; அவன் கீழ் நாலுபேரிருக்கிறார்கள் il a 4 personnes sous lui; அவன்புத்தியுங் கல்வியும் வரவரக் கீழுக்குப்போகின்றது son esprit et son savoir diminuent de plus en plus; ஒருத்தன்கையின்கீழ் sous la main, sous l'autorité, au pouvoir de quelqu'un.

கீழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழ்வேன், ழ், ழ, v.a. கீழ்தல், n.v. détruire, fendre, diviser, déchirer, creuser.

கீழ்ந்த, *part. du. préc.*

கீழ்மை, (கீழ்), bassesse, infériorité, abjection, défaut.

கீளல், கீளுதல், *n.v. de* கீளுகிறது.

கீளி ou கீளிமீன், P கிளிமீன்.

கீளுகிறது, கீள்கிறது, கீண்டேன், கீட்பேன், கீள், கீள, v.a. V. கீழ்கிறது.

கீறல், *n. v. de* கீறுகிறது, trait, écriture, marque, égratignure, coupure, fente, déchirure, incision, action de tracer etc...

கீறு, 1° marque, ligne, trait, fente, déchirure, incision. 2° *imp. et. part de* கீறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *neg.* றேன், v.a. ou கீறிப்போடுகிறது, கீறிவைக்கிறது, tracer, tirer des lignes, esquisser, graver, écrire, sillonner, couper, disséquer, gratter, égratigner, blesser légèrement (*v. g.* le chat), déchirer, fendre, rayer, raturer, faire—, mettre—, montrer une marque, frotter sur la pierre de touche, frotter: கீறிக்காயப்போடுகிறது ou —வைக்கிறது faire des incisions —, fendre (le poisson etc...) et le met-

tre sécher au soleil;—ப்பார்க்கிறது disséquer, faire l'anatomie;—யுப்புப் போடுகிறது faire des incisions—, fendre et saler (le poisson etc...);—யெடுக்கிறது, —யெடுத்துப் போடுகிறது trancher, couper, diviser en morceaux.

கீறுதல், V. கீறல்.

கீற்றன், espèce de toile.

கீற்று, *n.v.de* கீறுகிறது, raie, ligne tracée, trait (de gravure etc...), incision, fente, déchirure, kittou ou moitié de feuille de cocotier tressée (pour couvrir les maisons, servir d'entourage etc...), défaut de pierre précieuse: கீற்றடிக்கிறது tirer au cordeau, tracer une ligne avec le cordeau; கீற்றைக்கால் la forme de la voyelle உ (ு) combinée avec la consonne dans ces 7 lettres து, நு, ஞு, ணு, னு, லு, று; கீற்றுவெடித்திருக்கிறது, (un arbre etc...) avoir des fentes, des crevasses: கீற்றுக்கால் pied fendu, la forme de l'ஊ (ூ) combinée avec la consonne dans ces 7 lettres தூ, நூ, ஞூ, ணூ, னூ, லூ, றூ: கீற்றுக்கீற்றாயிருக்கிறது être rayé, bariolé; —நாமக்காரன் Vichnouviste qui porte sur son front 3 lignes minces: —முடைகிறது tresser des feuilles de cocotier.

*கீனம், (hîna), défaut, manque.

*கீனன், (கீனம்), homme vil, —sans caste: *pl* கீனர், gens vils, bas peuple.

கீன்றல் déchirure, *n.v.de.* கீன்றுகிறது, ன்றினேன், ன்றுவேன், ன்று, ன்ற, *v.a.* déchirer.

கு, 1° lettre formée de la réunion du க் et de l'உ. 2° terminaison du datif. La grammaire explique quand il faut ajouter avant cette lettre la consonne க் et même les voyelles உ. இ. அ. 3° * (kou), la terre, mal, faute, péché, petitesse, abjection, diminution, mépris, empêchement, particule de dépréciation qui se met devant les mots et signifie défaut, manque, négation. 4° * (ghou), son, bruit. 5° terminaison de la 1re personne du singulier du haut tamoul. *Ex.* உண்கு je mangerai; la terminaison du pluriel est கும்: உண்கும் nous mangerons. 6° particule dite சாரியை comme வருகுதி, *P.* வருதி viens, செய்குவேன் *P.* செய்வேன் je ferai. 7° க்கு au lieu de வி ou de ப்பி marque le verbe de commandement dans certains verbes comme போகிறது aller; போக்குகிறது faire aller. 8° கு est aussi la terminaison de divers noms qui marquent une qualité comme நன்கு bien de நல் bon. 9° il est aussi la terminaison de quelques noms verbaux comme போக்கு allée.

*குகம், 1° (kouka), acceptation, se revêtir. 2° (gouha), cheval vif, caverne (de montagne), cachette, chose qui cache. 3° prêtrise, petitesse, délicatesse.

*குகரம், 1° (கு), la lettre cou 2° (kouhara), caverne (de montagne.)

*குகரிதம், குகவிதம், (kouharita), couil ou coucou indien, chant de cet oiseau, voix, son, bruit.

*குகனன், (kouhana), rat, serpent.

*குகன், (gouha), Couguen, (surnom de) Soupramanien, nom d'un chasseur ami de Râmen, gourou, prêtre.

*குகு, (kouhoû), nouvelle lune, cri du couil, *ou*

குகுதன், une des 10 veines principales ou un des 10 pouls du corps humain selon les Indiens: il part, disent-ils, du nombril et réside dans les parties génitales.

*குகுரம், (koukourâ), nom d'un pays.

*குகுரன், (koukoura), chien.

குகுலா, ellébore, —blanche (racine médicinale), abeille.

*குகூகண்டம், குகூகம், (குகு, கண்டம், ka), le couil, coucou indien.

*குகூபாலன், (kouhoûpâla), la reine des tortues, celle qui, au dire des Indous, soutient le monde sur son dos.

*குகூமுகம், (குகு), le couil.

*குகை, (gouhâ), antre, caverne (de montagne), ermitage (dans le roc), creuset (pour fondre les métaux), coupelle: —க்காமன் asbeste; —ச்ச

ட்டி chaudière; —ப்புடம் examen de l'or et de l'argent par le creuset; —மேனுதத்தி(மேல், நாதம், தி) drogue qui dissout l'or: குகையில்வைத்தூதுகிறது mettre au creuset et souffler, fondre—, épurer ou éprouver les métaux. [சோறு.

குகைச்சி, (குகை, சி), V. புற்றுஞ்

குக்கல், 1° chien. 2° n.v.de குக்குகிறது, toux, coqueluche, quinte: குக்கலிடுகிறது tousser fortement.

குக்கன், (télinga), voc. குக்கா. chien. [de குக்குகிறது.

*குக்கி, 1° (koukchi), ventre. 2° gér.

குக்கிலம், (gouggoula), racine médicinale dite அதிவிடையம்.

குக்கில், 1° (gouggoula), 1° résine: குக்கிற்சூரணம் espèce de médecine qu'on met dans une volaille et qu'on réduit ensuite en poudre. 2° (குக்குவி), l'oiseau செம்போத்து.

குக்குகிறது, sync. குக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v.n. s'accroupir, couver, tousser, avoir la coqueluche.

*குக்குடம், (koukkouta), coq, poule, volaille: குக்குடசர்ப்பம் dragon, serpent ailé; —ச்சூட்டு l'arsenic கோழித்தலைக்கந்தகம் ou —ப்புடம் feu de bouses de vache de la hauteur d'un coq, ou de 10 bouses (pour préparer des remèdes etc...)

குக்குடாதிவடகம், (குக்குடம், ஆதி). espèce de remède.

*குக்குடி, (குக்குடம் i), poule.

குக்குதல், n. v. de குக்குகிறது, toux, accroupissement, incubation.

*குக்குரம், (koukkoura), la plante கோடகசாலை, [குக்குரி, chienne.

*குக்குரன், (id.), chien, au fém.

குக்குவி, (son imitatif), l'oiseau செம்போத்து: —கத்தல், — குத்தல் cri —, chant de cet oiseau. [கிலியம்.

*குக்குலு, (gouggoulou), V. குங்

குக்குவான், (குக்குகிறது), toux, quinte, coqueluche.

குக்குறுப்பான், குக்குறுவான், (son imitatif), coucou.

*குக்ஷி, (koukchi), ventre.

குங்கிலிகம், (P குங்குலியம்), 1° graine médicinale dite வாலுளுவையரிசி. 2° ou

* குங்கிலியம், (gouggoula), espèce de résine, résine de l'arbre camboga gutta: குங்கிலியத்தூள் cette résine réduite en poudre: —ப்புகைகொடுக்கிறது ou குங்கிலியம்புகைக்கிறது parfumer avec la fumée de cette résine: —மரம் l'arbre qui donne cette résine.

குங்குகிறது, ங்கினேன், ங்குவேன், ங்கு, ங்க, v.n. குங்குதல், n.v. et குங்கிப்போகிறது, décroître, diminuer, déchoir, s'enfoncer, être humilié, abaissé.

*குங்குமம், (koumkouma), safran, l'arbuste qui le donne, crocus sativus, safran mêlé d'alun et de jus de chaux dont on fait un beau cramoisi, dont les Indiens se servent beaucoup pour se mettre des marques sur le front, mélange rouge de safran et d'autres parfums, espèce d'arbre: குங்கும அலரி nerium ou அலரி à fleurs rouges; —க்காவி ocre de couleur de safran, ocre rouge; —ச்சம்பா riz de couleur de safran, —பாஷாணம் arsenic dit அஞ்சற்குளச்சி; —ப்பூ safran, fleur du crocus sativus; —மரம் l'arbuste ou la plante qui donne le safran; —வருணக்கல், —வர்ணக்கல் sel minéral piquant —, pierre de couleur de safran: —வர்ணம் couleur de safran: —வர்ணி, —வர்ணிச்சி sulfure jaune d'arsenic, pierre de safran: —வாடை odeur de safran.

*குங்குலியம், P. குங்கிலியம்: குங்குலியக்கலையர் un des 63 dévots de Siven. [லியம்.

*குங்குலு, (gouggoulou), V. குங்கி

குசக்கடை, (குசவன், கடை) boutique de potier.

குசக்கலம், (id. கலம்), vase de terre, —de potier, têt, tesson.

குசத்தி, 1° fém. de குசவன், femme—, fille de potier. ‖ V. குசக்கலம். 2° (கு terre, சத்தி), terre à potier, —imprégnée de soude.

குசத்திகிரி, (குசவன், roue de potier.

*குசந்தனம், (கு), sandal rouge (d'espèce inférieure).

குசமசக்கு, fausseté, grande confusion, trouble donné, déraison: குசமசக்காயிருக்கிறது être en grande confusion. [de potier.

குசமணை, (குசவன், மணை), roue

குசம், 1° (kousa), l'herbe தருப்பை, eau, calomnie, invective pleine de faussetés. 2° (கு terre, சம் né), arbre. 3° (koutcha), mamelle, sein.

*குசலம், (kousala), santé, grande science, érudition, subtilité, habileté, ruse, magie, science des enchantemens: குசலக்காரன் homme rusé, —adroit, —à stratagèmes, enchanteur; —ப்புத்தி esprit rusé, adroit, fin.

*குசலர், (id.), gens instruits, —érudits, —très savans, —habiles, —puissans, docteurs, poètes.

குசலவர், (kousa, lava), Kousen et Laven, les fils de Râmen.

குசவன், pl. குசவர் potier: —குளை four à potier; —மணை pied de roue de potier. [obstructon.

*குசளை, empêchement, embarras,

குசன், 1° (koudja), la planète de Mars. 2° (kousa), Kousen fils aîné de Râmen.

*குசாக்கிரம், (குசம், அக்கிரம்), pointe de l'herbe தருப்பை: குசாக்கிரபுத்தி esprit très-subtil, pointu, intelligent.

*குசாங்குரியம், குசாங்குலியம், (குசம், அங்குரியம், அங்குலியம்), anneau d'herbe தருப்பை usité dans certaines cérémonies payennes. ‖ V. பௌத்திரம், [kcha), singe

*குசாக்ஷம், குசாட்சம், (kousâ-

குசால், (kousalam), joie, spectacle.

*குசிருகம், (கு mal), mal, malheur.

குசினி, 1° (cuisine), cuisine. 2° chose petite. ‖ V. சிறுபயிர்: —க்காரன் cuisinier. [vers.

*குசீலன், (கு, mal), méchant, per-

குசு, pet, vent: —விடுகிறது lâcher un vent, péter.

குசுகுசு, (son imitatif,) son de cousou cousou; குசுகுசென்கிறது ou குசுகுசுக்கிறது, சுத்தேன், சுப்பேன், சு, சுக்க, v. n. (குசுகுசு), chuchoter, parler en secret, à voix basse.

குசுகுசுத்தல், குசுகுசுப்பு, n. v. du préc. chuchotement, entretien secret.

*குசுமம், (kousouma), fleur, le roseau காயா.

*குசுமாகரம், (குசுமம், ஆகரம்), jardin de fleurs, parterre, printemps.

*குசுமாசவம், (id. ஆசவம்), miel, mal. [d'une fleur, —d'un arbre.

*குசும்பம், (kousoumbha), nom

*குசும்பா, (id.), la fleur du செந்துருக்கு. couleur rougeâtre, rouge mêlé de blanc, espèce de toile.

குசும்பைமலர்மணி, (குசும்பா, மலர்), une des 4 espèces de rubis.

குசுலம், cheval.

குசுவுகிறது, வினேன், வு, வ, v. n. (குசு), lâcher un vent. [leil.

*குசேசயகரன், (குசேசயம்), le so-

*குசேசயம், (kousê dans l'eau, சயம்), nénuphar.

*குசை, (kousâ), bride, licou, crin de cheval, l'herbe தருப்பை: —த்திவு une des 7 îles fabuleuses des Indiens, celle qui, selon eux, produit l'herbe தருப்பை et est environnée par la mer de liqueur spiritueuse; —ப்புல் l'herbe தருப்பை, —saccharum.

குசையன், homme fougueux, emporté par sa bravoure.

*குசோதகம், (குசம், உதகம்), eau dans laquelle a trempé l'herbe தருப்பை. [ruse, subtilité, tour d'adresse.

*குசோத்தியம், (கு. சோத்தியம்).

*குச்சம், 1° (goutchtchha). bouquet de fleurs, grappe de fruits, touffe, houppe, frange, ornement qui pend, 2° espèce de roseau dit நாணல் ou saccharum, l'arbuste குன்றி, la plante பற்படகம் pharnaceum. 3° (குசம்), calomnie: குச்சத்தின்பாதி la plante சிறுபுள்ளடி.

*குச்சரம், (gourdjdjara), la province de Guzerat. [zerat.

*குச்சரர், (குச்சரம்), gens du Gu-

*குச்சரி, (gourdjdjari), un des 32 anciens airs ou tons.

*குச்சரியர், P. குச்சரர்.

குச்சி, buchette, brin de bois, —

d'herbe,cheville,pieu, la plante மயிர்ச்சிகை.

குச்சிதம், *P.* குற்சிதம்.

குச்சிக்கிறது, குச்சித்தல், *P.* குற்சிக்கிறது,குற்சித்தல்.

குச்சுவியர். *P.* குச்சரர்.

குச்சில்,(குச்சு,இல்), cabane,chaumière,hutte.

குச்சு.buchette.brin, cheville,pieu, piquet poteau,hutte,chaumière, cabane,enclos,pli,petit grelot d'or que les filles portent aux oreilles, tresse ou flocon de cheveux, paquet, houppe.touffe,tige d'herbe,paille, chaume, pinceau, brosse ou peigne de tisserand, pointe,extrémité: —கட்டுகிறது bâtir une cabane, tresser les cheveux:—க்காரி femme de mauvaise vie:—ச்சார்த்துகிறது épousseter, nettoyer (les statues etc...): —பிடித்துக்கட்டுகிறது s'attacher sa toile de manière à ce quelle fasse des plis; —ப்புல் vergettes, brosse, cynosurus indicus; —மட்டை pinçeau grossier pour blanchir les murs,brosse:—வாங்குகிறது polir les pierreries;—வீடு cabane,chaumière.

குச்சை,1° pli,—qu'on fait à la toile dont on se revêt.2° *acc de.* குச்சு.

*குஷ்டம், (kouchta). lèpre,lepra arabum,la plante costus.petit étang. creux, profondeur, un des 18 pays tamouls: குஷ்டரோகம், —வியாதி lèpre: —ரோகி, —வியாதிக்காரன், குஷ்டம்பிடித்தவன் lépreux. On compte 18 espèces de lèpres.7 dangereuses et 11 qui ne le sont pas.

*குஷ்டன்,*m.*குஷ்டி,*f.* (குஷ்டம்), lépreux,lépreuse.

*குஷ்டாரி,(குஷ்டம்.அரி).soufre.

*குஞ்சம், 1° (goundja) bouquet (de fleurs), grappe, touffe, gland de soie houppe,frange,éventail. émouchoir.chasse mouche,vergettes. l'arbrisseau குன்றி.2° (kountchi),mesure dite படி.3° (kountcha). bosse (au dos),petitesse de taille 4° (koundja), ivoire.5° nombre de fils formant la chaine d'une toile,120 fils réunis,—liés ou tressés, brosse ou peigne de tisserand dit குச்சு. la plante புளிநறளை.arsenic dit சிதூரங்கபாஷாணம்,calomnie,faux rapport, perturbation,trouble d'esprit.*ou* குஞ்சப்புல் l'herbe cynosurus indicus: குஞ்சங்கட்டித்தொங்கவிடுகிறது suspendre des franges et autres ornemens semblables.

*குஞ்சரம்,(koundjara), éléphant, la plante கருங்குவளை nénuphar bleu,excellence,trouble d'esprit: குஞ்சரக்கன்று petit éléphant; —க்கோடு défense d'éléphant.

*குஞ்சராசனம், (குஞ்சரம்,அசனம்).la nourriture des éléphans, l'arbre அரசு.

*குஞ்சனம்,(kountchana), courbure.

குஞ்சன்,(குஞ்சம்),courtaud.

குஞ்சாயி,(குஞ்சம்,ஆயி), *V.* சிறியதாய்.

குஞ்சி,1° cheveu,—d'homme,l'arbrisseau குன்றி, petit des oiseaux, petitesse 2° *imp.et part. de* குஞ்சிக்கிறது: —க்கடகம் petit bracelet: —ச்சடை petite chevelure ou tresse de cheveux (portée par une espèce de religieux indous), —ச்சடைக்காரன் celui qui porte cette tresse; —ப்பெட்டி petit bracelet.

குஞ்சிக்கிறது,சித்தேன், சிப்பேன், சிக்க,*r.n* (குஞ்சிதம்),se tenir sur un seul pied, —sur un pied ayant le dessus de l'autre appuyé sur la jambe,se tenir sur la pointe des pieds.

*குஞ்சிதம். (kountchita), se tenir comme ci dessus, courbure: குஞ்சிதநிருத்தம் danse d'un seul pied.

*குஞ்சிதாதனம்,(குஞ்சிதம், அசனம்), se tenir sur le gros orteil d'un pied.

குஞ்சித்தல்,*n.v.de* குஞ்சிக்கிறது.

குஞ்சியப்பன், (குஞ்சி), frère cadet du père.

குஞ்சியாயி,(*id.*), *V.* சிறியதாய்.

குஞ்சிரிப்பு,*P.* குறுஞ்சிரிப்பு,sourire: —கொள்ளுகிறது,—செய்கிறது sourire.

குஞ்சு,petit,(quelquefois de la race humaine,mais en général des oi-

seaux, des rats, des insectes et des poissons, le requin சுறு et les autres gros poissons exceptés), chose petite, pénis; —க்கடகம் petit bracelet; —க்கூட்டம் couvée d'une poule: குஞ்சுங்குழந்தையும் les petits enfans d'une famille; குஞ்சுங்குழுவும் une foule de petites choses; குஞ்சும்விதையும் parties naturelles des petits garçons; குஞ்சுபொரிக்கிறது couver, faire éclore les petits, குஞ்சுமணி espèce de bijou que l'on met aux petits garçons à l'endroit que la pudeur devrait couvrir.

*குஞ்சுரம், (குஞ்சம், oura), l'arbrisseau குன்றி

குஞ்சுறை, (குஞ்சு, உறை), nid [d'oiseau.

குட, *adj*. 1° *de* குடக்கு, occidental. 2° *de* குடம்.

குடகம், ouest, montagne à la côte de l'ouest. ‖ *V*. குடகு.

குடகரம், la plante உத்தாமணி.

குடகன், (குடகம்), l'occidental, Sêren roi de la côte de l'ouest.

குடகு, *ou* —மலை, le Courg, le pays du Courg près de Tellichéry.

குடகோளார்த்தம், (குட, சோளம், அர்த்தம்), hémisphère occidental.

குடக்கம், (குடங்குகிறது), courbure, pli.

குடக்கி, (*id*.), ce qui est courbé.

குடக்கியன், (*id*.), homme courbé.

குடக்கு, ouest, occident.

குடக்குழி, (குடம்), trou creusé pour avoir de l'eau.

குடக்கூலி, (குடம்), loyer (d'une [maison).

குடக்கோ, 1° (குடக்கு, ஓ), est-ce l'occident? 2° (குட, கோ), *ou*

குடக்கோன், (குட), le roi de l'occident, Sêren roi de la côte de l'ouest.

குடங்கணை, 1° (குடம்), place de la [cruche. 2° *acc. de* குடங்கர்.

குடங்கர், 1° (குடம், kar), cruche, le signe du Verseau. 2° (குடங்கம்), chaumière, hutte, cabane. [du toit.

*குடங்கம், (koutanka), toit, chaume

குடங்கல், courbure, *n. v. de*

குடங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. et* குடங்குதல், *n. v.* se plier, se courber.

குடங்கை, 1° (குடம், கை), paume de la main, bras recourbé (comme pour embrasser), mesure d'une coudée, brassée, botte —, quantité qu'on peut emporter sous le bras, ornement de char de triomphe et de bâtisses. 2° *n. v. du préc*. குடங்கையைக்குவித்துக்கொட்டுகிறது frapper des mains.

*குடசம், (*id*. சம்), jasmin des montagnes, l'arbrisseau வெட்பாலை: குடசப்பாலை la plante கொடிப்பாலை.

குடச்சிப்பி, (குட), coquillage rond.

குடச்செவி, (குடம்), oreille —, anse de cruche. [reau.

குடஞ்சுட்டு, (குடம்), vache, tau-

குடதிசை, (குட), occident.

குடத்தி, 1° espèce de loup, dont la tête, les oreilles et la queue ressemblent à celles de l'âne. 2° (குடம்), *pl*. குடத்தியர், femme de la caste des bergers, —des pâtres, habitante d'un pays de bois. [nom d'une ville.

குடநாடு, (குட), pays occidental.

குடநாதன், *V*. குடக்கோன்.

*குடந்தம், (குடம், da *qui donne*), cruche, pot à l'eau, balle, globe, boule, signe que l'on fait (surtout en dansant) et qui consiste à se tenir debout la main sur la poitrine, les 4 doigts fermés et le pouce élevé. ‖ *ou* [கோணம்.

குடந்தை, (*id*.), la ville de கும்ப

குடபாலான், (குட, பால்), occiden-

குடப்பம், *P*. குடவளப்பம். [tal.

குடப்பறை, (குடம்), espèce de tambour.

குடப்பாணு, (*id*.), espèce de cruche.

குடமண், sable blanc.

குடம், 1° (kouta), cruche, pot à l'eau, le Verseau, montagne, maison, ville, village, ville ou village d'un pays cultivé. 2° (gouda), sucre brut, cassonade, rondeur, globe. 3° battement de mains, vache, sorte de danse de Vichnou, la 8° constellation, un des 13 pays tamouls: குடமாடல், —ஆடுகிறது Vichnou danser, danser la danse de Vichnou; —ஊதுகிறது, —ஊதுதல் souffler dans une

cruche, pour produire un son; —க ட்டுகிறது, —கட்டுதல், arrondir en forme de cruche; —வைத்தல் espèce de jeu: குடத்தண்ணீர் cruchée d'eau; குடமல்லிகை jasmin à grandes fleurs, —முழா tambour, tambourin arrondi, —en forme de cruche; —மூக்கு la ville de கும்பகோணம்.

குடம்பை, nid d'oiseau, œuf, corps, réservoir, étang.

குடரி, P. குடாரி, croc de cornac.

குடர், P குடல், entrailles.

குடலை, 1° espèce de corbeille, panier en feuilles de cocotier tressées (pour mettre des fleurs, des fruits ..), espèce de cape en feuilles de cocotier tressées ou chose semblable pour se garantir la tête et le corps de la pluie, large cercle de branchages (pour empêcher l'intérieur d'un puits de s'ébouler) 2° *acc. de* குடல்: —க்காளை jeune bœuf qui ne peut porter qu'un fardeau léger: —க்கிணறு puits à cercles de branchages; —யேற்றம் espèce de picote pour l'arrosement; —ப்பூச்சி espèce d'insecte.

குடல், intestin, entrailles, boyau, tripe: —அதிருகிறது les entrailles trembler; —ஏறுகிறது les entrailles se tordre, —se déranger et monter en haut; —ஏற்றம் convulsion —, spasme des intestins, tranchées violentes, passion iliaque; —கொழுக்கிறது les boyaux devenir gras, devenir orgueilleux; —திருகுகிறது les boyaux se tordre, *ou* —பிசகுகிறது les intestins se déranger: —வலி, —வாதம் douleur d'entrailles, colique: குடலைப்பிடுங்குகிறது arracher les entrailles, devenir dégoutant, causer, éprouver des nausées.

குடவம், cuivre, airain: குடவப்பருப்பதம் montagne d'airain.

குடவர், (குடம்), bergers, habitans d'un pays de bois. [ப்பை.

குடவளப்பம், (*id.*), l'arbre இலு

குடவறை, P. குடைவறை.

குடவன், 1° (குடம்), berger, pâtre, la plante கோஷ்டம். 2° (குடவுகிறது), ce qui est courbé, ce qui a un noyau. [mariage, —de la cruche.

குடவிளக்கு, (குடம்), lampe du

குடவு, 1° courbure, la danse de குமரன். 2° *imp. et part. de*

குடவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n.* குடவுதல், *n. v.* plier, se courber.

குடவுண்ணி, குடவுணி, (குடம்), tique des vaches et des brebis.

குடவுழுந்தன், குடவுளுந்தன், (*id.*), nom d'un poète. [டெழுத்தாணி.

குடவெழுத்தாணி, (*id.*), *V.* குண்

குடற், P. குடல், *devant* க, ச, த, ப, entrailles: —கொழுப்பு graisse des boyaux, orgueil: —சவ்வு épiploon, omentum, membrane graisseuse qui enveloppe les intestins; —பற்றுப்பிஞ்சு fruit encore tendre, non encore formé: —பிசகு, —பிரிவு dérangement d'entrailles, hernie: —பிடுங்கி vitriol bleu: —புரை trou —, cavité des entrailles; —பை, —போர்வை enveloppe des intestins; —போர்வைத்தோற்றம் une des 4 espèces de naissances, animaux vivipares, —qui naissent couverts d'une enveloppe et ont les oreilles formées de membranes ou peaux extérieures.

*குடா, (gouda), baie, golfe, coin, cavité faite par alluvion, globe, balle: —க்கடல் golfe, hâvre, baie, port, abri pour les vaisseaux; —க்கரை rivage d'une baie.

குடாக்கு, *V.* கூடாக்கு.

குடாசகம், médisance, rapport malin, tromperie.

குடாசகன், (குடாசகம்), médisant, calomniateur, trompeur.

குடாசுதல், ruse, tentation.

குடாது, (குட, அது), occident.

குடாபாகம், suavité qui est un des goûts présumés de la musique et des vers.

குடாப்பு, poulailler, enclos pour les poules et les cochons, parc, bergerie. [che, hachette.

*குடாரம், (kouthâra), cognée, ha-

குடாரி, croc de cornac, poivre long. [te.

குடாரு, vase au lait caillé, barat-

*குடார்த்தகோளம், (குட, அர்த்தம்), hémisphère occidental.

குடாவடி. (குடாவு, அடி), ours, ce nom vient de ce qu'il a les griffes crochues.

குடாவு, cave, caverne.

குடான், la plante செம்முள்ளி.

*குடி, 1° (kouti), maison, habitation, logis, peuplade, village, ville, village en pays cultivé, tribu, caste, race, famille, habitant, sujet, épouse, sourcil. 2° boisson, ivresse, ivrognerie, action de boire. 3° *imp. et part. de* குடிக்கிறது: —காரன் buveur, ivrogne; —கெடுகிறது, —கெட்டுப்போகிறது une famille etc... se perdre, dépérir, être ruinée, —réduite à la pauvreté: —கெடுக்கிறது, *ou* குடியைக்கெடுக்கிறது ruiner—, détruire une famille, -une habitation; —கெடுதல், —கேடு perte—, destruction —, ruine d'une famille: —கேடன், *m.* —கேடி, *f.* méchant, méchante, celui, celle qui cause la ruine d'une famille; —கொள்ளுகிறது habiter, prendre—, faire sa demeure: —க்காடு village, ville, réunion de maisons, village dans un pays ou endroit cultivé: —சனம் sujets, habitans: —செயல்வகை économie domestique, manière d'établir sa famille, de la rehausser, effort pour sa prospérité; —த்தனக்காரன் homme marié, maitre de maison, père de famille; —த்தனம் ménage, vie domestique, gouvernement d'une maison, train du ménage; —த்தனம்பண்ணுகிறது tenir ménage, gouverner sa maison, vivre en famille; —நாசம் ruine d'une famille; —நிலம் terre habitable, lieu de sa demeure; —நீர் tisane, décoction médicale: —ப்படை sujets, habitans, armée d'une nation, milice, garde nationale; —படுகிறது s'établir, se marier; —படுத்துகிறது établir, marier, emménager; —பலக்கிறது une famille s'enrichir, prospérer, acquérir de la force; —புகுகிறது, —புகுதல் aller habiter une nouvelle maison, s'établir dans une maison; —போகிறது quitter une maison, en aller habiter une autre, changer de demeure; —ப்பழுது flétrissure—, tache de famille; —ப்பிறப்பு naissance dans une bonne famille; —ப்பெண் fille—, femme légitime, —de bonne caste: —ப்பெயர் nom de famille, —de caste; —ப்பிள்ளை, —மகன் serviteur de village, (comme blanchisseur, barbier, joueur d'instrument, celui qui brûle ou enterre les morts etc...); *pl.* —மக்கள் serviteurs de villages, les gens des 18 espèces de castes qui servent une bourgade; —மதிப்பு compte du village, —des habitans, tribut par maison: —மார்க்கம் ménage, mariage légitime, économie domestique; —மிராசுகொடுக்கிறது donner certains privilèges dans un village; —முறை règle de la vie domestique, *V.* குடித்தனம்; —யரசு démocratie, république, gouvernement du peuple; —யழிகிறது une famille périr, —dépérir; —யழிக்கிறது perdre —, ruiner une famille; —யழிவு perte—, ruine d'une famille; —யாட்சி république, démocratie, gouvernement de sa famille; —யாட்டம், *V.* குடிவாழ்க்கை; —யானவன் habitant, citoyen, cultivateur, laboureur; —யாயிருக்கிறது, —யிருக்கிறது habiter, demeurer, s'établir; —யியல்பு le propre de la vie domestique, *V.* குடித்தனம்; —யிருப்பு habitation, village, lieu qu'on habite; —யிறங்குகிறது s'établir dans un endroit, —dans un pays, y former une colonie; —யிறை impôt par famille; —யெழுப்புதல் faire déloger, disperser des habitans; —யெழும்புகிறது déloger, changer de demeure, —de maison, —d'endroit; —யேறுகிறது s'établir dans une maison, —dans un lieu, le coloniser; —யேற்றம் colonisation, établissement dans un lieu; —யேற்றுகிறது coloniser—, peupler un lieu, y établir des habitans; —யோட்டி, —யோட்டிப்பூண்டு, *V.* குருக்கு; —வருகிறது ve-

nir habiter une maison, un endroit; —வாங்குகிறது déloger, émigrer, changer d'habitation,—d'endroit; —வாரம் part du cultivateur, —des habitans dans les produits des terres; —வாழ்க்கை bonheur domestique,—d'un ménage, économie, gouvernement d'une maison, village—, ville dans un pays cultivé; —வாழ்க்கைக்கேற்றகாரியம் ce qui a rapport ou contribue au bonheur ou au gouvernement d'un ménage; —விளங்கப்பண்ணுகிறது augmenter la prospérité d'une famille, la faire briller; —வெறி ivresse causée par la boisson; —வைக்கிறது établir, s'établir, habiter, faire prospérer; ஏற்றிகுடி famille nouvellement établie, colonie, colon, nouvel habitant; வந்தேறுங்குடி habitant non fixé, —transitoire.

குடிகை, graine de cardamome.

குடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v.a.* boire, absorber.

குடிசை, (குடி), hutte, cabane, chaumière.

குடிஞை, (*id.*), hutte, cabane, maison, village de pays cultivé, rivière, oiseau, gros hibou.

குடித்தல், *n.v.de* குடிக்கிறது.

குடிப்பிக்கிறது, *v. caus. du même*, faire boire. [de boire, boisson.

குடிப்பு, *n.v.de* குடிக்கிறது, action

குடிப்போன், *n.app.du même*, buveur, celui qui boit ou boira.

குடிமை, (குடி), train d'un ménage, gouvernement d'une maison, les bonnes manières et coutumes des gens en famille, —de la noblesse, serviteurs de village, leur emploi, action—, usage de boire. [ivrogne.

குடியன், *pl.* குடியர், (*id.*), buveur,

குடிலச்சி, scarabée noir.

*குடிலம், (koutila), courbure, tortuosité, sinuosité, cercle, rondeur, air, firmament, longue chevelure, —chevelure tressée, —tresse de cheveux postiches, fraude, l'arbre குரா.

குடிலே, *V.* பிரணவம்: —ப்பொருள் sens du mot mystique ஓம்.

குடில், (குடி), cabane, hutte, chau-

குடு, toddi, callou. [mière, air.

குடுகு, *V.* குடுக்கை.

குடுகுடா, குடுகுடி, (*son imitatif*), houkah, pipe pour fumer le கஞ்சா.

குடுகுடு, (*son imitatif*), glouglou, murmure—, bruit de l'eau qui s'écoule par un goulot étroit. —கிழவன் vieillard bossu; குடுகுடென்கிறது *où*.

குடுகுடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v.n.* (குடுகுடு), faire glouglou, aller vite çà et là, courir promptement, se presser.

குடுகுடுத்தான், *n. app. du préc.* coureur, homme agile, qui court avec vitesse. [pressée, course, vitesse.

குடுகுடுப்பு, *n.v. du même*, marche

குடுகுடுப்பை, (குடுகுடு), poisson ou autre comestible bien sec, chose entièrement desséchée, pipe pour fumer le கஞ்சா, espèce de petit tambour de basque; —க்காரன் diseur de bonne aventure qui emploie le tambour susdit. [qu'à la cheville.

குடுக்கி, culotte qui descend jus-

குடுக்குக்குடுக்கென்கிறது, (குடுக்குக்குடுக்கு *son imitatif*), faire glouglou, —du bruit, murmurer.

குடுக்கை, sorte de demi-calebasse, vase fait de la coque de certains fruits.

குடுமி, touffe ou boucle de cheveux du sommet de la tête, —que gardent les Indiens généralement au sommet et quelquefois dans quelqu'autre partie de la tête, cheveu d'homme, sommet (de la tête, d'une montagne etc...), pivot de porte, victoire, queue ou poignée d'une charrue, extrémité, pointe, arc, preneur de serpens qui donne des contre-poison: —க்கதவு porte à pivot; —வைக்கிறது, —வைத்தல் inauguration du coudboumi, cérémonie des Indous quand ils commencent à laisser croître la touffe de cheveux aux enfans; —ப்பருந்து, *V.* குடுமியன்: உச்சி—, முன்—, பின்குடுமி touffe de cheveux sur le sommet, —le de-

vant,— le derrière de la tête; மேற்குடுமி le pivot supérieur; கீழ்க்குடுமி le pivot inférieur. [tour.

குடுமியன்,(குடுமி),espèce de vau-

*குடும்பம், (koutoumba), famille, race,parenté,femme,maison: —கலைக்கிறது désunir—,troubler une famille; குடும்பக்கோடாலி peste—, destructeur—,*litt.* hache de famille; —சவரக்ஷணை entretien—, conservation d'une famille; —த்தானம் don de famille,7me place à partir de la constellation de la naissance;—ப்பிரதிஷ்டை inauguration—,établissement d'une famille;—ப்பிரதிட்டை பண்ணுகிறது inaugurer—, établir une famille; —பாரஞ்சுமக்கிறது supporter—,entretenir une nombreuse famille; —வமிசோற்பத்தி, (வமிசம், உற்பத்தி), généalogie d'une famille,lignée.

குடும்பன்,(குடும்பம்), chef de famille,—de Pallers, titre honorifique dans cette caste.

*குடும்பி,குடும்பாளி,(குடும்பம்), 1° père de famille, -d'une nombreuse famille. 2° femme chef de பள்ளர்.

*குடும்பினி, (குடும்பம்), mère de famille,—d'une nombreuse famille:

குடும்பு,(குடும்பம்), race, lignée, famille, parenté, rameau garni de —,bouquet de fleurs ou de fruits.

குடுவை,petite cruche,pot à l'eau, petit pot,—vase de terre étroit et assez haut,grande casserole, grand plat:—ப்பொறி ventouse; —ப்பொறிபோடுகிறது appliquer des ventouses, ventouser; —யாறு nom d'une rivière.

குடை,1° parasol, parapluie, ombrelle,ce qui est un des insignes de la royauté,danse de குமரன்,l'arbre வேலமரம் acacia, l'arbre குடைவேல்,bouton—,cheville des sandales de bois dites பாதகுறடு etc.., pommeau. 2° concavité, chose creuse. 3° *imp. et. part. de* குடைகிறது: —கரி charbon creusé pour y fondre les métaux;—கவிக்கிறது déployer—, porter un parasol, ombrager d'un parasol, protéger ses sujets ou le monde de son autorité (comparée à un parasol);—கவிழ்கிறது un parasol etc... se renverser, verser;—கவிழ்க்கிறது verser,renverser un parasol etc...; —க்கரம்பு manche—,poignée de parasol;— க்காரன் porte-parasol, celui qui le porte pour en ombrager quelqu'un;— க்கிழங்கு la plante சிற்றரத்தை :—க்கொள்ளுகிறது prendre un parasol, s'élever en forme de parasol, se bomber, s'arrondir en globe;—ச்செவி oreille dressée, recourbée en dedans;—ச்செவிக்கொள்ளுகிறது,—ச்செவியிடுகிறது, —ச்செவியெடுக்கிறது un animal dresser les oreilles de colère; —நிழற்றுகிறது, *V.* குடைகவிக்கிறது;—பிடிக்கிறது prendre un parasol, *V.* குடைகவிக்கிறது; — ப்புல் l'herbe andropogon barbatum; —முள் épine creuse d'acacia; —யாணி clou à tête, -à tête bombée, —semblable au parasol; —வண்டு espèce de scarabée,—de coquillage:—வேல் l'arbre acacia eburnea, épine creuse d'acacia; ஒருகுடையின்கீழெல்லாவற்றையுமாளுகிறது gouverner tout sous une ombrelle, *i.e.* avec un pouvoir absolu.

குடைகிறது,டைந்தேன், டைவேன்,டை,டைய,*v.a.* creuser, excaver, ôter le dedans,racler en dedans (un coco etc...), percer,faire un trou à travers,laver, —en dedans, ronger en dedans,la mer dégrader—, ronger le rivage,tourmenter, ronger—, briser le cœur, chagriner extrêmement,se bomber,se plier, se recourber,devenir concave:குடைந்துகொண்டிருக்கிறது avoir de la douleur dans les membres ou les os, ronger, emporter—, manger peu à peu: குடைந்தெடுக்கிறது creuser, excaver; குடைந்து போடுகிறது ronger (comme un cancer).

குடைச்சல்.*n.v.du préc.* mal, douleur continuelle, *V.* குடைவு.

குடைதல்,குடையல்,*n.v.du même,* excavation,courbure,action de creuser etc...

குடையன்பருவதம்,(குடையல்),airain,cuivre.

குடைவறை,(குடைவு,அறை), cave,caverne,grotte,antre souterrain, petite chambre.

குடைவு, *n. v. de* குடைகிறது, creux,excavation,courbure.

குடோரம். *P.* கடோரம்.

குடோரி, incision, —pour mettre des remèdes,faire une incision et y mettre des remèdes,fente, déchirure,minerai de plomb,borax, mercure sublimé, arsenic blanc, terre calcaire, *V.* குடாசகம்: —பண்ணுகிறது, —யாடுகிறது, —யிடுகிறது,—வைக்கிறது faire une incision sur le sommet de la tète pour y mettre un remède à des maladies dangereuses (ce qui se fait surtout pour guérir du சன்னி et du poison), donner de forts remèdes à prendre

குட்டக்குறடு,(குட்டம்), espèce de petites tenailles.

*குட்டம்.(kouchtha), chose petite, —raccourcie.‖ *V.* குஷ்டம்:குட்டக்கரப்பன் espèce d'éruption,—de gale;* —நாசனம் ce qui guérit la lèpre,*i. e.*la moutarde blanche.

*குட்டரி,(kouttàra),montagne.

குட்டல்,*n.v.de* குட்டுகிறது.

*குட்டனம்,(kouttana), action de taper,de briser de broyer, de diviser,de couper,d'injurier. [agneau.

குட்டன், (குட்டி), enfant, fils.

குட்டா.*part.et gér.nég.de* குட்டுகிறது: —ப்பிழைக்கிறது vivre honorablement.

*குட்டாரி, (குஷ்டம்,அரி), soufre, *litt.*l'ennemi de la lèpre

குட்டான்,espèce de boite, petite corbeille de feuilles de palmier.

குட்டி, 1° poulain,ânon, petit (des quadrupèdes, et surtout des suivans: éléphant,cheval,âne,chameau, tigre,lion,cerf, brebis, chèvre, renard,chien,loup,cochon,chat, mangouste,lièvre,crocodile,singe et autres animaux qui vivent sur les arbres,et même des serpens et des requins;mais pour le bœuf et le buffle on dit கன்று *ou* கன்றுகுட்டி et pour les rats on se sert du mot குஞ்சு comme pour les oiseaux et les poissons), enfant, jeune fille, jeune bananier,rejeton —,plant de bananier.2°(devant un nom il signifie)petit,moindre,cadet 3° *gér. de* குட்டுகிறது:—க்கம்பு petit bàton en usage dans les jeux .d'enfans; —க்கழுதை petit âne, ânon,(il se dit aussi pour injure et est moins grave que கழுதைக்குட்டி fils d'àne;ce qui retombe sur le père):—க்காய் petits fruits auprès d'un plus gros, *V.* கண்பிடிக்காய்;—க்காணுங்கெளிறு petite bonite; —க்கொக்கான் sorte de jeu; —ச்சாத்தன்,*m.*ச்சாத்தி,*f.*diablotin,lutin, esprit follet, —familier; —ச்சாத்திக்காரன் enchanteur,sorcier,qui a un lutin à ses ordres,ou qui en est possédé; —ச்சாத்தியையேவிவிடுகிறது envoyer un lutin posséder quelqu'un; —ச்சுவர் petit mur ruiné, masure,homme inutile, —bon à rien; —ச்சுவராய்ப்போகிறது dépérir, tomber en ruine,devenir inutile:—க்கொள்ளுகிறது se frapper les tempes avec les poings (ce que font les Gentils en adorant பிள்ளையார்);—த்தக்காளி la plante physalis angulata;—த்தாய்ச்சி femelle qui a un petit; —படுகிறது (une femelle) devenir pleine; —போடுகிறது (les brebis etc...) mettre bas, joindre;—ப்பலா petit jaquier; —ப்பல் dent qui pousse à côté d'une autre; —ப்பிசாசு, *V.* குட்டிச்சாத்தன்; —ப்பை petite bourse;—யண்ணன் le dernier des frères aînés; —யத்தை la plus jeune sœur du père,la cadette des tantes paternelles; —யப்பன் le plus jeune frère du père; —யம்மான் le plus jeune frère de la mère; —யிடுகிறது (les serpens etc...) mettre bas;—யிடுக்கி les plantes சிற்றரத்தை alpinia et கோஷ்டம் costus;—யுண்டாகிறது, —யுண்டாயிருக்கிறது une femelle devenir—, être pleine;—விரல் petit doigt surnuméraire à côté d'un autre; —வி

ளா petit விளாமரம்;—வைக்கிறது, —வைத்தல் mettre un petit, action du jeu dit கொக்கான்.

குட்டிமம், (kouttima), pavé, endroit pavé,—préparé pour l'emplacement d'une maison, cabane.

*குட்டியம். (koudya),mur.

குட்டிவரம், cumin noir.

*குட்டினி. (kouttini), prostituée, courtisane, entremetteuse.

குட்டு, 1° soufflet,coup de poing, honneur. 2° *imp. et. part. de*

குட்டுகிறது,ட்டினேன்,ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* (குட்டு), donner des coups de poing(surtout à la tête),battre à coups de poing, souffleter, boxer, briser, tromper,usurper.

குட்டுணி.குட்டுண்ணணி, (*id.*உண்ணணி), homme souvent battu, —accoutumé aux coups de poing, —insensible.

குட்டுண்கிறது. குட்டுண்ணல், (*id.*உண்கிறது), être souffleté, battu,battu à coups de poing.

குட்டுதல்,*n.v.de* குட்டுகிறது.

குட்டுவன், (குட்டுகிறது), le boxeur,le roi சேரன்.

குட்டை,1° (குட்டம்),mare, réservoir,petit étang,ceps,entraves de bois aux pieds, cravate, serviette, mouchoir, —de cou. 2° (கட்டை), chose courte,—minime,—infime,petitesse, sorte de maladie:—யடிக்கிறது mettre les entraves aux pieds; குட்டையைக்கலக்கிப்பருந்துக்கிரையிடுகிறது troubler l'eau d'un étang de sorte que le poisson sautant hors de l'eau devienne la proie des vantours, *i.e.* nuire à quelqu'un sans utilité pour soi; குட்டையாக்குகிறது rogner, raccourcir,écourter; —யாயிருக்கிறது être court,—courtaud.

குட்டையன்,(குட்டை), courtaud, homme qui a la maladie dite குட்டை.

குட்டைச்சி,(*id.*),courtaude.

குண,1° *adj.de* குணம். 2° *adj. de* குணக்கு,oriental:—கண்டி la plante சிவதை;—கோளார்த்தம் hémisphére oriental; —க்குறைவிசேடம் supériorité—,excellence provenant du manque d'une qualification; —க்குன்று montagne de qualités, *i.e.* Dieu,être—,homme parfait,doué de grandes qualités;—க்கேடன், *m.* குணக்கேடி,*f.* homme—, femme de mauvais caractère; —க்கேடு mauvais caractère,mauvaise disposition, —qualité,manque de qualité;* —சந்தி contraction des lettres அ ou ஆ finales et de இ ou ஈ initiales en ஏ ou bien de அ ou ஆ finales,et de உ ou ஊ initiales en ஓ *Ex.*சுர et இந்திரன் font சுரேந்திரன் le roi des Sourers ou dieux prétendus, வர,உதயன்,வரோதயன் homme dont la naissance est un don du ciel;*—சாலி homme de bon caractère;*—சைவம் une secte de Siven;* —ச்சுபாவம் naturel,qualité—,disposition naturelle:—திசை l'orient: —த்தன்மையலங்காரம் espèce de fig.de rhét.* —த்திரயம் les 3 caractères, *V.* குணம்-௩; —த்தொகை, *V.* பண்புத்தொகை;*—நிதி trésor de toutes bonnes qualités,*i.e.* Dieu, homme doué de bonnes qualités;*—பத்திரன், (பத்திரம்),l'être doué de toutes bonnes qualités,*i.e.*Dieu,Arouguen; *—பலம் la plante அதிவிடயம்; —பாகி,—பாசி bon chien,diable;—பாடல், *V.* குணவாகடம்;*—பிரதி naturel, cacactère,qualité;* —பேதம் changement—,différence de caratère, orgueil; —பேதன் homme bizarre, d'un naturel inconstant; —ப்படுகிறது s'améliorer,se repentir, se convertir,se réformer,aller mieux,guérir de maladie;—ப்பட்டவன் homme converti, repentant, pénitent, amélioré, guéri; —ப்படுத்துகிறது corriger,améliorer,convertir, réformer,amender,guérir,rendre la santé;—ப்பண்பு qualité qui tient au caractère.*—ப்பிரகிருதி nature,disposition naturelle: —ப்பிழை vice, mauvais caractère; —ப்பெயர் nom qualificatif, —qui marque une qualité; —மணி bon caractère,la perle des caractéres.

*குணகம், (gounaka), multiplicateur.

*குணகர்,(*id.*),compteurs, teneurs de comptes. [ou de traité.

குணகாங்கியம், nom de science

*குணகாரம்,(gounakâra), multiplication: —பண்ணுகிறது multiplier. [ractère.

*குணகி,(குணம்,ki),qui a le ca-

*குணகீனம்,(*id.*கீனம்), défaut,—de caractère.

குணகு,(குணங்கு), 1° diable. 2° *imp.et part.de*

குணகுகிறது, கினேன், குவேன், கு,க,*v.n.P.* குணங்குகிறது, se réjouir.‖ *V.*குணங்குகிறது.

குணக்கு,1° orient. 2° courbure, pli,tortuosité, sinuosité. 3° *imp. et. part.de*

குணக்குகிறது,க்கினேன், க்குவேன்,க்கு,க்க, *v.a. de* குணங்குகிறது, குணக்குதல்,*n.v.*courber, plier.‖*v.n.* reculer,se tenir derrière.

குணக்கெடுக்கிறது,குணக்கெடுத்தல், 1° (குணக்கு, எடுக்கிறது), redresser,rendre droit ce qui est tortueux.2° (குணம்,கெடுக்கிறது),pervertir,gâter le naturel: நாய்வாலைக் குணக்கெடுக்க ஒருவராலுமாகாது il est impossible à qui que ce soit de rendre droite la queue d'un chien.

குணக்கெழுங்காற்று,(குணக்கு,எழும்),vent qui s'élève de l'orient.

குணங்கர்,(குணங்கு),diable.

குணங்கல்,*n.v.de* குணங்குகிறது, paresse,courbure. [*part. du suiv.*

குணங்கு, 1° diable. 2° *imp. et*

குணங்குகிறது,கினேன்,குவேன், கு,க,*v.n.de* குணக்குகிறது *et* குணங்குதல்,*n.v.*être paresseux,lent, rôder,se plier,se courber.

குணங்குறி, (குணம்), le signe et la qualité,la nature et le signe.

*குணஞ்ஞன், (*id.* djna *qui connaît*),homme qui connaît les qualités naturelles des hommes et des choses,homme d'un bon caractère.

குணட்டு,bouquet d'épis.

*குணநியம்,*P.*குணனியம்.

*குணபம்,(kounapa), corps mort, cadavre,puanteur:குணபவூணர்,(ஊண்),gens qui se nourrissent de cadavres,*i.e.*les géans.

*குணம்,(gouna),caractère, inclination,naturel,qualité,attribut,propriété,qualité accidentelle, —naturelle, espèce eucharistique,droiture, probité,excellence, mérite, exemption de faute ou de tache, bien,amélioration, mieux dans les maladies, guérison, parole d'approbation, couleur,fil, corde,corde d'arc, corde d'arc en géométrie,cruche, changement des lettres இ,ஈ en எ, de உ, ஊ en ஓ et de ரு,ரூ en அர் dans les mots sanscrits dérivés:குணம்-௩ les 3 caractères naturels à l'humanité, selon les Indous,savoir:சாத்துவிகம் la bonté,naturel honnête,franc,bon, doux, aimable,qui est un principe de vérité et d'existence; இராசதம் la passion ou naturel passionné, qui produit les désirs sensuels et mondains, la convoisise, l'orgueil, la malice, le mensonge, et est la cause de bien des peines; et தாமசம் l'indolence,le vice ou l'ignorance d'où procèdent la folie, l'aveuglement spirituel, les illusions du monde etc... Au சாத்துவிகம் appartiennent les 8 qualités suivantes: ஞானம் sagesse, அருள் grâce, தவம் pénitence, பொறை patience, வாய்மை véracité, மேன்மை grandeur, excellence, மௌனம் silence, ஐம்பொறியடக்கல் mortification des 5 sens. Dans le இராசதம் sont comprises les 8 qualités suivantes: மனவூக்கம் magnanimité, ஞானம் sagesse, வீரம் courage, தவம் pénitence, தருமம் charité, தானம் libéralité, கல்வி érudition, கேள்வி instruction ou audition des savans.Du தாமசம் découlent les 11 défauts suivants: பெருண்டி gourmandise ou débauche, நெடுந்துயில் long sommeil, சோம்பு paresse, நீதிவழு déviation de la justice, ஒழுக்கவழு déviation de la vertu,வஞ்சம் tromperie, மறதி oubli, பொய் mensonge, கோபம் colère, காமம் luxure, கொலை meurtre;ஆடூக்குணம்-௪-les 4 qualités des hommes: அறிவு in-

telligence, நிறை probité et retenue, ஓர்ப்பு prévoyance, கடைப்பிடி persévérance: மகடூக்குணம் - ச les 4 qualités des femmes: நாணம் modestie, மடம் simplicité, அச்சம் timidité, பயிர்ப்பு imitation ou répugnance: குணமதுகைவிடேல் ne cessez jamais de montrer un bon caractère; —அற்றவன் méchant, qui n'a pas un bon caractère, qui n'est pas bien; —ஆகிறது guérir, aller mieux, s'améliorer; —ஆக்குகிறது guérir, améliorer; —ஆயிருக்கிறது être guéri, sain, bien portant, d'un bon naturel, en bon état: —இல்லாதவன் méchant, homme d'un mauvais naturel, malade; —இன்மை manque de bon naturel, indisposition; —உற்றவன் homme d'un bon naturel: —உற்றவன் மணமுற்றவன், குணமற்றவன்மணமற்றவன் un homme d'un bon naturel est loué, un méchant au contraire est méprisé: —என்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளிகணமேயுங்காத்தலரிது il est difficile de soutenir même un moment la colère de ceux qui sont montés au sommet de la vertu; —கெட்டவன் homme de mauvais caractère, — méchant; —பேதிக்கிறது changer de caractère, le caractère changer: குணத்துக்குவருகிறது s'amender, se corriger, se réformer, se repentir, se convertir, guérir, aller mieux: குணத்தால், —ou குணத்தானணையும்பெயர் nom dérivé d'un autre, qui marque mesure, connaissance, ressemblance, forme, couleur, naissance, marche, but, habitation, famille, caste, particularité, ou beauté: அவனுக்குத்தாய்தகப்பன்குணம் பிடிபடுகின்றது le caractère de ses père et mère se fait remarquer en lui; இது அதிலுங்குணம் ceci est meilleur que cela: இவன் நல்லகுணமணி il est un excellent homme. V. [குணா.

குணலி, la plante சிந்தில்.

குணலை, cri des guerriers dans l'ardeur du combat, espèce de danse: —யிடுகிறது crier ainsi, —en frappant de mains.

*குணவதி, f. de குணவான், femme de bon caractère.

*குணவந்தன், m. P. குணவான்.

*குணவாகடம், (குணம்), science de la médecine par laquelle on prétend connaître les caractères.

குணவாகுபெயர், (id. ஆகுபெயர்), nom de qualité métaphoriquement appliqué à l'objet qualifié. *Ex.* நீலம் couleur bleue, et par métaphore, indigo et saphir.

குணவாக்கு, (குணம்), caractère —, tempérament particulier, habitude singulière.

*குணவான், (*id.* vân), homme de [bon caractère.

குணவிரி, (*id.* விரிக்கிறது), étendue d'un terme.

குணவிலக்கு, (*id.*), *fig de rhét.* né- [gation d'une qualité.

குணவுவமம், (*id.* உவமம்), comparaison qualificative. *Ex.* பான்மொழி parole de lait, —douce comme lait.

*குணனம், (gounana), multiplication: குணனவாய், —வாய்பாடு table de multiplication.

குணனீயம், (gounaniya), multi- [plicande.

*குணன், (குணம்), qui a une qualité. (Il se joint à la fin des mots).

*குணாகுணம், 1° (*id.* அகுணம்), qualités bonnes et mauvaises, certitude et incertitude. 2° (*id.* குணம்) diverses qualités.

*குணாதீதம், (*id.* அதீதம்), ce qui surpasse le naturel.

*குணாதீதன், (*id.*), homme délivré des vicissitudes de la vie, sage accompli.

குணாம்பி, (குணாம்பு), plaisant, bouf- [fon.

குணாம்பு, plaisanterie, bouffonnerie, drôlerie, bon mot, *n.v. imp. et part. de*

குணாம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.n. et* குணாம்புதல், *n.v.* (குணாம்பு), plaisanter, bouffonner, se jouer.

குணார்த்தகோளம், (குணா, அர்த்தம்), hémisphère oriental.

*குணாலம், (kounâla), nom d'un pays, —d'un oiseau.

*குணாலயன், (குணம், ஆலயம்), celui en qui réside toute bonne qualité, *i.e.* Dieu.

குணூலே, espèce de danse.

குணுவநுதி, (குணம், அவநுதி), figure qui exalte les qualités.

*குணி, 1° (குணம்), qui a une qualité ou disposition bonne ou mauvaise, être —, objet qualifié, arc. 2° (kouni), estropié, perclus, qui a un bras tortu ou desséché, muet, état de ce qui est estropié. 3° *imp. et part. de* குணிக்கிறது:—ப்பெயர் nom qualificatif, -- d'un objet qualifié.

குணிக்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.* (குணிக்காரம்), multiplier, faire une multiplication.

குணிக்காரம், (குணிக்கிறது), multiplication, manière de multiplier.

குணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v.a.* (குணிதம்), multiplier, calculer, évaluer, estimer, prédire, pronostiquer.

*குணிதம், (gounita), produit d'une multiplication, fois, puissance: இரண்டாங்குணிதம் seconde puissance ou carré; மூன்றுங்குணிதம் troisième puissance ou cube: குணிதமூலம் extraction des racines; —க்குறி exposant des puissances.

குணித்தல், குணிப்பு, *n. v. de* குணிக்கிறது, évaluation, estimation, estime, multiplication.

குணில், fronde, bâtonnet, petit bâton, trique, baguette de tambour, es-
[pèce de tambour.

குணு, ver.

குணுகல், *V.* குணுகுதல்.

குணுகுணு, (*son imitatif*), murmure: குணுகுணென்கிறது, குணுகுணுவென்கிறது, *ou*

குணுகுகிறது கினேன், குவேன், கு, க, *ou* குணுகுணுக்கிறது, ணுத்தேன், ணுப்பேன், ணு, ணுக்க, *v n.* (குணுகுணு, *et* குணுகுணுத்துப்பேசுகிறது, parler du nez, nasiller, murmurer, marmoter, grommeler, faire le —, être mécontent.

குணுகுதல், குணுகுணுத்தல், குணுகுணுப்பு, *n.v. des préc.* nasillement, murmure sourd, mécontentement.
[ணுக்கம்.

குணுக்கம், (குணுங்குகிறது), *V.* அ

குணுக்கல், plier, *V.* நுணுக்கல்.

குணுக்கன், (குணுகுகிறது), nasillard, qui parle du nez.

குணுக்கு, anneau de plomb ou d'airain, qu'on met aux oreilles des femmes pour les élargir, morceau de plomb on de fer qu'on attache au bout ou au bas des filets, argent: —த்தடி massue, gourdin, gros bâton ferré.

குணுங்கர், vauriens, gens vils, tambourineurs, ouvriers en peau, diables. [*part. de* குணுங்குகிறது.

குணுங்கு, 1° diable. 2° *imp. et* குணுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n. et* குணுங்குதல், *n.v.* *V.* அணுங்குகிறது.
[d'une femme.

*குண்டகம், (kounda), infidélité

*குண்டகன், (kounda), bâtard, fils d'une femme adultère.

குண்டக்கம், *V.* குடாசகம்.

குண்டக்கிரியம், குண்டக்கிரியை, un des 32 anciens airs.

குண்டடியன், (குண்டு, அடி), panthère mâle, léopard.

குண்டணி, médisance, faux rapport, rapport malicieux, calomnie:—க்காரன் rapporteur, médisant, calomniateur.

*குண்டம், (kounda), trou profond, fosse, puits, réservoir, étang, trou en terre pour conserver le prétendu feu sacré, cruche, pot, marmite, petit vase, plat, terrine, femme de mauvaise vie: குண்டப்பிங்கான் assiette creusé; —கோப்பை tasse creuse.

குண்டலகேசி, nom d'un ouvrage qui est un des 5 காவியம் ou poèmes célèbres.

*குண்டலம், (koundala), sorte de pendans d'oreilles, pendans d'oreilles, — d'oreilles, de pénitent, cercle, air: — அணிகிறது, — தரிக்கிறது mettre —, porter des ou de ces pendans d'oreilles.

*குண்டலன், (*id.*), qui porte des pendans d'oreilles, Balarâmen.

*குண்டலி, (குண்டலம்), celui qui porte des pendans d'oreilles, serpent, paon, cerf, —tacheté, la fameuse Kâli, la plante சித்தில், l'arbrisseau இச

ங்கு,un vent, le derrière, sulfure jaune d'arsenic:—சத்தி grande force,—puissance,la puissante Satti.

குண்டல்,gros,ramassé,rond.

குண்டவண்டன், குண்டவண்டியன், (குண்டம், வண்டி), qui a un char rond.

*குண்டனம்,(kountana), courbure,plier.

குண்டனி, 1° (குண்டம்,ni), femme adultère, —de mauvaise vie. 2° P. குண்டணி.

குண்டன், esclave, médisant, calomniateur,rapporteur,ce qui est courbe.

குண்டாணிக்கொடி, la plante ipomœa bracteata.

குண்டான், (குண்டம்), terrine, grande casserole.

குண்டி, le derrière, postérieur, cœur,foie,frai, œuf de poisson: —க்காய் rognon, cœur;— யெலும்பு os sacrum,l'os du fondement,la dernière des vertèbres.

*குண்டிகம்,1° (goundika),poussière. 2° (gountika),bouse sèche.

*குண்டிகை, (koundikâ), cruche, pot à l'eau, vase d'étudiant à robinet.

*குண்டிதம்,(goundita),poussière.

குண்டியம், mensonge, calomnie, injure.

குண்டில்,(குண்டி), dos,le derrière,postérieur, petit quarré ou compartiment de champ de riz, espèce d'arbrisseau: —ஏறுகிறது aller à cheval sur le dos d'un autre, espèce de jeu d'enfant.

*குண்டினபுரம், (koundina), la ville de Vidarbha (où naquit Damayanti femme de நளன்),probablement le moderne Condavir.

*குண்டிரம்,(koundira), capacité, pouvoir.

குண்டு,boule,globe, balle de fusil,boulet de canon.—de pierre, de fer,ou de plomb,bille,pierre ronde, —cylindrique,pierre qui sert à peser,poids de pendule, testicule des animaux,mâle,étalon,cheval entier, chose creuse, concave, profondeur, enfoncement,bassesse,cavité, cercle, étang,réservoir,plénitude: குண்டாய்த்திரட்டுகிறது arrondir, rendre rond;குண்டெழுத்தாணி poinçon à écrire qui a une bosse vers la tête; குண்டுக்கட்டு paquet rond,manière de lier en rond,—en boule;—க்கட்டாகக்கட்டுகிறது attacher les talons au cou;—க்கட்டெருமை,(கண்),buffle qui a les jeux enfoncés; —க்கழுதை âne;—க்காயம் blessure d'une balle, —d'une boulet; —க்கிராமம் petit bourg, village à une portée de fusil;—க்குதிரை étalon,cheval entier;—க்குழல், —குழை canon, fusil, mousquet,canon de fusil;—குழற்றுவக்கு,(குழல், துவக்கு), fusil à gros canon; —ச்சட்டி terrine, casserole creuse,plat creux;—ச்சுழி petit cercle qui forme certaines lettres comme மே,ன,ண; —படுகிறது un balle —,un boulet frapper, être frappé d'une balle; —போட்டுச்சுடுகிறது tirer à balle;—ப்பிணையல் le cheval saillir, V. குண்டுக்கட்டு; —ப்பிங்கான் assiette creuse,plat creux;—ரோசனை, V. குண்டோசனை; —வட்டில் assiette creuse,plat creux.

குண்டூசி,(குண்டு,ஊசி), épingle, litt. aiguille à boule,—à tête.

குண்டேறு, espèce de poisson.

குண்டை, 1° *acc. de* குண்டு. 2° bœuf,taureau,le Taureau du zodiaque,terrine,plat, l'arbrisseau இண்டு:—ச்சட்டி, V. குண்டுச்சட்டி: —ச்சம்பா espèce de riz;இடது — bœuf attelé à gauche.

குண்டோசனை, P. குண்டுரோசனை,espèce de racine bulbeuse.

*குண்டோதரன்,(குண்டம், உதரம்), Coundòdaren, célèbre géant ou spectre,serviteur de Siven: —போலிருக்கிறது ressembler à Coundòdaren, *i.e.* avoir le ventre bien rempli, être bien nourri,bien rempli.

*குண்ணியம்,(gounya), multiplicande,caractère.

குதக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன்,க்கு,க்க, *v.a.* se remplir la bouche de nourriture,mâcher.

குதக்கேடு,(குதம்),désordre, mal-

propreté,mal,malheur,déshonneur.

குதட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.et* குதட்டுதல், *n.v.* (le veau...) se lécher les babines après avoir tété.‖ *V.* அதக்குகிறது.

*குதபம்,(koutapa), l'herbe தருப்பை,le 8me முகுர்த்தம்,temps, *ou* குதபகாலம் temps favorable (selon les gentils) pour sacrifier aux mânes depuis le 17me நாழிகை et 1/2 jusqu'au 20me après le lever du soleil;—சத்தகம் collection de 7 choses qu'emploient les payens au சிராத்தம் ou sacrifice pour les morts,savoir:l'heure de midi,vase en corne, tapis du Népal,argent, l'herbe தருப்பை, sésame,vaches.

*குதபன்,(*id.*),soleil,feu.

குதப்பம்,trouble,changement,tergiversation.

குதப்பல்,குதப்புதல்,*n.v.de*

குதப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன்,ப்பு,ப்ப,*v.a.*mâcher,se lécher les lèvres,exprimer,réprimander.

*குதம்,1° (gouda), anus,le derrière. 2° (koutha), l'herbe தருப்பை. 3° oignon.

குதம்பல்,1° ce qui n'est pas serré. 2° *n.v.de*

குதம்புகிறது,பினேன், புவேன்,பு,ப,*v.a.et* குதம்புதல், *n.v.*laver,rincer, bouillir.

குதம்பை,grosses boucles d'oreilles —,anneaux etc...—,ce qu'on met aux oreilles pour agrandir le trou et allonger le bout,sorte de bijou, nom d'une plante:—போடுகிறது, —யிடுகிறது mettre des anneaux aux oreilles pour les allonger; —ச்சித்தர் nom d'un சித்தர் ou sage.

*குதரம்,(koudhra),montagne.

குதர்க்கம்,(கு,*mal*),sophisme, chicane,dispute vaine,—frivole.

குதர்க்கி,(*id.*),sophiste, chicaneur, vain disputeur,disputailleur.

குதருகிறது, *ou* குதர்கிறது, ர்ந்தேன்,ருவேன், *ou* ர்வேன்,ரு *ou* ர்,ர,*v.a. et* குதர்தல்,*n.v.* secouer,rejeter, disperser,démêler et partager les cheveux.

குதலை, ignorant, *ou* —வார்த்தை paroles enfantines, babil d'enfant, mot de tendresse;—மை faiblesse.

குதறுகிறது, றினேன், றுவேன், று,ற,*v.a.P.* உதறுகிறது,secouer,rejeter.

குதனம்,குதனை,குதனைக்கேடு,(குதனு),difformité, laideur, malpropreté,incapacité.

*குதனு, (கு *mal*, தனு *corps*), corps —,homme difforme,Coubêren, (on le représente avec 3 pieds et 8 dents). [hémorroïdes.

*குதாங்குரம், (குதம், அங்குரம்),

குதாவிடை,trouble,désordre, dérangement, examen, indécision, vaine dispute: —ஆயிருக்கிறது,—யாய்க்கிடக்கிறது être en désordre, n'être pas décidé.

குதானன்,la plante தாளி.

குதி, 1° talon, partie postérieure du pied,de la main, violence, emportement,saut,bond,trépignement, effort. 2° *imp.et part.de* குதிக்கிறது: —கால் talon; —க்காலிலேதைக்கிறது,*ou* படுகிறது blesser au talon,une épine s'enfoncer dans le talon, le percer; —கொள்ளுகிறது, —கொள்ளல் sauter, croitre, faire l'important,saillir; —க்கள்ளன் spasme—, crampe—, mal au talon; —க்காய் talon; —ப்பிளவை ulcère au talon; —முள்,—முள்ளு éperon; —வாதம் spasme —,crampe au talon.

குதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி,திக்க,*v.a.*sauter, sautiller, bondir de joie,trépigner,marcher fièrement, s'élancer,sauter par-dessus,franchir, vaincre: குதித்துக்குதித்துமாரடிக்கிறது se lamenter en trépignant et se frappant la poitrine (pour un mort...); குதித்துக்குதித்துமாவிடித்தாலும்புழுக்கைக்கொருகொழுக்கட்டையே quoique la domestique pile la farine avec beaucoup de fatigue, elle n'aura qu'un petit gâteau.

குதிங்கால்,(குதி,கால்),talon.

குதித்தல்,*n.v.de* குதிக்கிறது.

குதிப்பு,*n.v.* de குதிக்கிறது, saut, bond,espèce de poisson.

குதிமுள், குதிமுள்ளு,(குதி),éperon.

குதியன்,(குதிக்கிறது), saut,bond, folâtrerie,tapage,trépignement:—குத்துகிறது jouer,folâtrer.

குதியாணி,(குதி),cor au talon.

குதிரு,*P*.குதிர்.

குதிரை,1° cheval, chevalet, tréteau,cavalerie,passereau. 2° *acc.de* குதிர்: —கொடுக்கிறது, கொடுத்தல் donner un cheval etc..., les vaincus servir de cheval aux vainqueurs; —கொல்லி la plante qui tue les chevaux,*i.e.*convolvulus tridentatus;—க்கசை cravache,fouet de cheval;—க்கச்சை sangle de cheval; —க்கடிவாளம்,—க்கருவி mords—, bride de cheval; —க்கல்லணை selle;—க்கவிசனை housse de cheval, caparaçon; —க்கழுத்துக்கயிறு, —க்கழுத்திடுகயிறு licou;—க்கழுத்துவட்டவார் harnais,traits,licou; —க்காசு cache —, monnaie qui porte la figure d'un cheval;—க்காரன் palefrenier, celui qui soigne un cheval, cavalier; —க்காரர் palefreniers,cavaliers,cavalerie;—க்குசைக்கயிறு licou —, rênes de cheval; —க்குட்டி poulain:—க்குளம்பன் espèce de monnaie d'or;—க்குளம்பு corne du pied du cheval, la plante aquatique நீர்க்குளிரி; —க்குளம்புமோதிரம் espèce d'anneau,—de bague qui a quelque ressemblance à la corne du pied du cheval:—ச்சம்மட்டி, —ச்சவுக்கு cravache, fouet de cheval;—ச்சாணி crotte de cheval,homme qui dompte et dresse les chevaux: —ச்சாலை écurie;—ச்சீட்டு billet de loterie, —de gageure,—qu'on tire au sort; —ச்சுழி tour de poils, poils tournés en petit cercle et que les Payens prétendent signifier bonheur ou malheur suivant sa place et sa tournure; —ச்சேணம் selle; —ச்சோடிப்பு harnais d'un cheval: —த்தளை entraves qu'on met aux pieds des chevaux; —நடை allure—,pas —,marche d'un cheval, on en compte 5;voyez les au mot கதி: —ப்படை cavalerie; —ப்பட்டை charpente de lucarne, grosse latte mise pour soutenir les tuiles ;—ப்பந்தயம் gageure—,prix pour la course des chevaux;—ப்பந்தி écurie,rangée de chevaux; —ப்பயிரி la plante trianthema crystallina; —ப்பரப்பு escadron de cavalerie;—ப்பற்பாஷாணம் arsenicum rubrum; —ப்பாகன் palefrenier,conducteur de chevaux, cocher,écuyer; —ப்பிடரிமயிர் crin —,crinière de cheval; —ப்பிடுக்கு testicules de cheval; —ப்பிடுக்கன் l'arbre sterculia fœtida dont le noyau ressemble aux testicules de cheval;—மயிர் poil—, crin de cheval; —மரம் porte d'écluse, pièce de bois pour soutenir une écluse ou pour rompre la violence du courant, chevalet,cheval de bois:—மறி poulain, jument; —மார்க்கம் chemin de chevaux:—முகம் face de cheval, péroné,os extérieur de la jambe;—மேலேபோகிறது aller à cheval;—யங்கவடி, —யுங்கபடி, —யேறும்படி étrier; —யாளி Vaïraven (une des prétendues manifestations de Siven); —யிலக்கணம் marques d'un cheval,qualités naturelles—, naturel des chevaux;—யேறுகிறது monter—,aller à cheval,—à cheval sur les vaincus; —யேறிப்போகிறது,—யேறிவருகிறது aller—,venir à cheval; —யேற்றம் équitation, exercice à cheval:—ராவுத்தன் cavalier,écuyer,celui qui dresse et dompte les chevaux;—லத்தி crotte—,crottin de cheval; —லாயம் écurie; —லாடம் fer de cheval; —வட்டம் manége, lieu où l'on exerce les chevaux:—வலி maladie accompagnée de spasmes,—வாய் bouche du cheval; —வாயின்வடம் bride; —வாயினுர்ப்பு hennissement de cheval; —வாய்க்கருவி bride, mors de bride; —வாய்நுரை écume de cheval; —வாய்வடம், —வாய்வட்டம் bride, licou, corde attachée à la bouche du cheval:—வாலி la plante convolvulus tridentatus, *ou* —வாலிச்சாமை l'herbe panicum semiverticillatum;—வாலிச்சம்பா espèce de riz; —வாலிப்புல்

l'herbe panicum brizoides; —வால் queue de cheval; —விட்டை crotte —,crottin de cheval: —விலங்கு V. குதிரைத்தளை; —விலை prix d'un cheval, prix surfait, —excessif;—வைத்தியன் médecin vétérinaire;—வைத்தியம் art vétérinaire; —வையாளிவீதி hippodrome,manége, rue —,place d'exercice pour les chevaux:ஆண்குதிரை cheval,étalon:குதிரைக்குலாடந்தைக்கிறது ferrer un cheval:குதிரையிலிருந்து ou குதிரையினின்றிறங்குகிறது descendre de cheval.

குதிர், cage, réceptacle, espèce de magasin à riz ou de réceptacle à grains. Il est fait de cercles de terre cuite,empilés et fermés en haut;—படுகிறது être tranquille,en paix,—décidé;—பாடு tranquillité,préparatif. [ment,désir,curiosité

*குதுகம், (koutouka), empresse-

குதுகுலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன்,லி,லிக்க,v.n.et குதுகுலித்தல், n.v.(குதூகலம்), être transporté de joie,se réjouir beaucoup.

குதுகுலிப்பு,n.v.du préc.transport de —,grande joie, hérissement du poil du corps.

குதும்பகர்,la plante தும்பை.

குதுவை,gage,caution, hypothèque:—வைக்கிறது mettre en gage, engager,hypothéquer. [curiosité.

*குதூகலம், (koutoûhala), désir,

*குதூணகம்,(koutoûnaka), sorte de mal d'yeux, faiblesse des yeux dans les enfans.

குதை,bout,extrémité, bas d'une flèche,incision qu'on y fait pour l'adapter à la corde,le bas—, extrémités d'un arc où s'attache la corde, mousse,bouton,lacet,nœud coulant, ganse,bouton—,agrafe d'un bracelet ou d'un collier (ordinairement d'or); —போடுகிறது, —யிடுகிறது boutonner,faire une coche à une flèche; —மணி espèce de bouton; —முடிச்சு bouton pour un nœud coulant;—யவிழ்க்கிறது déboutonner.

குதைச்சு,(குதை), boutonnière.

குத்தகை,ferme,redevance, rente, loyer,affermage,affermer; —க்காரன் fermier, redevancier; —ச்சரக்கு marchandises prises à ferme, biens affermés;—யாய்க்கொடுக்கிறது affermer, donner à ferme; —யாய்ப்பேசுகிறது être en pourparler—, faire marché pour une ferme;—யாய்வாங்குகிறது affermer, prendre à ferme, louer; —வேலை ouvrage à prix fait.

*குத்தம், (goupta), conservation, protection,défense,cacher, sauver.

*குத்தரசம்,(குத்தம்,இரசம்),assafœtida.

குத்தல்,n.v de குத்துகிறது.

குத்தாலர், la plante கடுரோகிணி ellébore.

*குத்தி,1° (goupti), action de cacher,de recéler,réserve, terre, fiole, petit vase,burette.2° gér.de குத்துகிறது;—க்கொல்லர் courriers qui portent de l'argent,postillons: —க்கொல்வோன் assassin, meurtrier qui poignarde; —ப்பேசுகிறது piquer par ses paroles,parler d'une manière piquante,—mordante; எண்ணெய்க்குத்தி la fiole—,la bouteille—,le vase à l'huile.

குத்திடுகிறது,(குத்து, இடுகிறது), donner des coups de poing,prendre à poignée,piquer,piler,être perpendiculaire.

குத்திடுதல்,n.v.du préc. perpendicularité, coup de poing,piqûre...

*குத்திரம், 1° (koudhra), montagne.2° (koudra),mensonge, tromperie,ruse.3° (kchoudra), cruauté. 4° vitesse, chose soudaine, espèce de chanvre, crotolaria: —பேசுகிறது parler artificieusement, —pour tromper;குத்திரவித்தை magie; —க்காரன்.ou

*குத்திரன்,(குத்திரம்), trompeur, fripon,filou,rusé.

குத்தின,part.parf.de குத்துகிறது.

குத்து, 1° point sur une voyelle pour la rendre longue (d'après l'ancienne méthode),point sur une pure consonne comme க்,ங், ச்...,coup de

poignard,d'épée etc..., élancement, douleur,point de côté, douleur poignante causée par les vents, action d'entrelacer,de piquer,—de piler le riz..., battage du blé,chanvre,motte de terre,poignée de riz,de sel...,position—, chose perpendiculaire,—droite,droiture, vis-à-vis. 2° *imp. et part.de* குத்துகிறது:—காயம் blessure d'un coup de poignard etc...; —கோல்,—க்கோல் bâton pointu,—d'une pique,—armé d'un fer aigu;—க்கரணம் culbutte,jeu qui consiste à en faire; —க்கரந்தை la plante erigeron obliquum; —க்கல்லாய்க்கட்டுகிறது, *ou* வைக்கிறது bâtir en mettant les briques perpendiculaires sur le flanc;—க்காளை petite espèce de webera tetandra: —க்கால் pieu planté perpendiculairement,—dans une charrette,étaie,étançon;—க்காலிடுகிறது étançonner,être assis ou couché les jambes courbées; —க்கால்நாட்டுகிறது étayer, étançonner,mettre des appuis à une maison;—க்காற்சம்மட்டி espèce d'arbre; —க்காற்பயறு pois ramés,—qu'on rame; —க்குளம்பு corne perpendiculaire du pied; —க்கூலி salaire pour piler le riz etc...; —க்கோரை espèce de jonc, cyperus compressus; —ச்செடி arbrisseau qui s'élève de terre, —qui ne rampe pas; —த்திராய் la plante mollugo stricta; —ப்பகன்றை la plante lechea verticillata; — பட்டுவிழுகிறது tomber percé d'un coup de poignard etc...; —ப்பயனி espèce d'herbe potagère; —ப்பன்னீர் espèce d'arbre; —ப்பாடு ce qui est perçant, —poignant, censure —,réprimande poignante: ஒருவேலைமேல் — பாடுசொல்லுகிறது trouver à redire à un ouvrage;—ப்புள் petit morceau de bois aigu aux extrémités pour jouer: —ப்போர் gerbes dressées, —perpendiculaires;—முள், —முள்ளு aiguillon, éperon; — வாய் place d'une piqûre, d'une morsure, blessure d'un coup de poignard etc...:— வாள் poignard: —விளக்கு chandelier.

குத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன்,த்து,த்த,*v.a.*(குத்து),piler (dans un mortier etc...), broyer, battre, frapper,cogner, enfoncer, enfouir, poignarder, percer, piquer, boxer, battre à coups de poing, donner des coups de poing, pousser, lancer, causer des élancemens, piquer de paroles,parler durement,d'une manière poignante ou mordante, une parole piquer,mettre un point sur une lettre, verser goutte à goutte, —peu à peu: கண்ணிலேஎண்ணெய்குத்துகிறது verser goutte à goutte de l'huile dans l'œil.

குத்துணி,குத்துண்ணி, (குத்து, உண்கிறது), pendard, vaurien qui mérite d'être poignardé, espèce de toile.

குத்துண்கிறது, (*id.*), être poignardé,percé d'une épée, assassiné: குத்துண்பாய், குத்துண்டுபோவாய் puisses-tu être —!tu seras poignardé.

குத்துதல்,*n.v.de* குத்துகிறது.

குத்தூசி,(குத்து,ஊசி),poinçon.

குத்தென,(குத்து,என), vis-à-vis, droit,perpendiculairement.

*குநீதி,(கு),injustice,mauvais gouvernement, mauvaise conduite,homme injuste.

குந்தகம்,empêchement, *V.*குந்தக்கம்:—வருகிறது un obstacle survenir: —ஆய்ப்போகிறது, குந்தகப்படுகிறது être empêché, arrêté, différé: இந்தக்கலியாணங்குந்தகப்பட்டது ce mariage a été empêché: இதிலொன்றுங்குந்தகமில்லை cela n'est pas un obstacle: இதற்குக்குந்தகம்வரும்படி செய்தான் il a suscité à ceci des obstacles. [cieux,médisance.

குந்தக்கம்,trouble, rapport mali-

*குந்தமம்,(koundama), chat.

*குந்தம், 1° kounta),dard,dard barbelé,petite lance,javelot, lance, trident. 2° (kounda), un des 9 trésors de Koubèren. 3° (kountha), maladie, mal d'yeux. 4° cheval, l'arbre குருந்து,les 3 espèces d'arsenics dits கற்

பாஷாணம், கோளகபாஷாணம் et தாலம்ப பாஷாணம்: குந்தக்கண் œil blanc et sortant de son orbite.

குந்தனைக்கிறது, குந்தனைத்தல், (குந்து, அனைக்கிறது), être inutile.

குந்தலிக்கம், myrrhe, encens.

குந்தல், V. குந்துகை.

*குந்தளம், (kountala), cheveu, boucle—, touffe de cheveux, cheveux de femme, un pays au nord-ouest de la péninsule.

குந்தனம், ou குந்தனவேலை, enchassure de pierreries (dans de l'or etc...)

குந்தாணி, grand mortier pour piler le riz, la maladie dite குந்தம்: —ப்பிரங்கி mortier à bombes, obusier. [faisan ou de bartavelle.

*குந்தாலம், (gountâla), espèce de

குந்தாளம், pic, pioche, hoyau, instrument pour creuser la terre.

குந்தாலி, குந்தாளி, 1° V. குந்தாளம். 2° imp. et part. de

குந்தாலிக்கிறது, குந்தாளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. n. sauter—, bondir—, tressaillir de joie: குந்தாளித்துவிழுகிறது, —திரிகிறது danser et sauter de joie.

குந்தாலிப்பு, குந்தாளிப்பு, n. v. du préc. saut—, bond—, transport de joie: குந்தாளிப்பாயோடுகிறது bondir de joie: et courir comme un cerf.

குந்தாள், V. குந்தாளம். [un cerf.

*குந்தி, 1° (kounti), Kounti, femme de Pândou et mère des 3 premiers Pândavers et de Karnen, callou ou toddi, variété de l'espèce d'oiseau dit சிட்டு. 2° gér. de குந்துகிறது: —புதல்வர் les Pândavers fils de Koundi, i. e. Darmarâsen, Vimen et Aroutchounen: —க்கொண்டிருக்கிறது être accroupi: —க்குந்திநடக்கிறது, —க்குந்திப்போகிறது marcher à demi accroupi, aller clopin-clopant, —sur la pointe des pieds, marcher tout irrésolu; —நிற்கிறது, —நிற்றல் se tenir à demi-accroupi, —sur la pointe des pieds; —யிருக்கிறது être accroupi; —யிருக்கை accroupissement; —யடிக்கிறது, —யடித்தல் sorte de jeu.

குந்திரம், 1° (goundra), espèce d'herbe. 2° espèce d'oiseau.

*குந்திருக்கம், P. குந்துருக்கம் || V. குங்கிலியம்.

குந்திய, குந்தின, part. de குந்துகிறது, accroupi: குந்தியகால்நிலை être debout sur un pied (en tirant de l'arc).

குந்து, 1° petit tinnei ou banc de terre ou de maçonnerie le long des maisons, bord de ce banc, corde des bœufs, accroupissement, V. தும்பு. 2° n. v. imp. et part. de குந்துகிறது: —கால் la pointe des pieds; —காலன் m, காலி, f. qui marche sur la pointe des pieds; - காலி arbre dont le pied est sans force, personne qui marche en sautillant, —à cloche-pied; —காலினிற்கிறது se tenir sur la pointe des pieds, —sur un pied en croisant l'autre, montrer de l'agilité.

குந்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, v. n. s'accroupir, être accroupi, marcher sur la pointe des pieds, V. கிந்துகிறது. [accroupissement.

குந்துகை, குந்துதல், n. v. du même,

குந்துத்தடி, (குந்து), bâton crochu pour ôter ou ramasser les fibres ou filamens.

*குந்துரு, குந்துருக்கம், (koundourou, ka), encens mâle, oliban, l'arbre qui le donne.

குந்தெடுக்கிறது, (குந்து), ôter—, ramasser les fibres ou filamens.

*குபங்கம், (கு, mal), boue dégoûtante, bourbier, tas de fumier.

குபசுபா, l'arbre எட்டி. [—route.

*குபதம், (கு), mauvaise conduite,

*குபலம், (id.), faiblesse, perte.

*குபிதம், (koupita), colère. 2° (gouphita), action d'enfiler.

*குபிதாந்தகம், (குபிதம், அந்தகன்), mort imminente, mauvaise mort.

*குபிலன், (goupila), roi, prince.

*குபினர், P. குபினியர், (குபினி), pêcheurs.

*குபினி, (koupini), filet.

குபிர், குபில், (son imitatif), mots qui marquent véhémence, — vitesse: கு

பீரிடுகிறது jaillir avec force, —avec vitesse, un fusil détonner; குபீரென, குபீரென்று, குபீரென, குபீரென்று, soudainement, avec force, abondamment: குபீர்குபீரென்கிறது faire *goupir goupir*, une bonne odeur se répandre (une source...) jaillir, un bruit redoublé se faire entendre.

*குபுத்திரன். (கு), enfant méchant, —de basse caste, fils adoptif, —d'un dégré inférieur.

*குபுருஷன், (*id.*), homme vil, vaurien, méchant, poltron.

*குபேரன், கு. *difforme*, வேரம்). Koubèren, le Plutus indien, fils de Visravas et de Iravirâ. et frère de Râvanen: il est le chef des Yakchers et le prétendu gardien du nord, nord, lune: குபேரசைலம் la montagne de Koubèren, *i.e* le Kaïlâsam: —சம்பத்து richesses de Koubèren, grandes richesses; குபேரன்நவநிதி les 9 trésors de Coubèren, *V.* நவநிதி: —தேர் son char dit புட்பகவிமானம்: —உத்தியானம் son jardin nommé சைத்திரரதம்; —பட்டணம் sa ville nommée அளகை; —மகன் son fils nommé நளகூபரன்; —வாகனம் sa monture qui est un homme நரவாகனம்; —ஸ்தானம் sa place qui est le கைலாசம். Ses musiciens sont les கின்னரர் et les கிம்புருடர், ses serviteurs les இயக்கர்.

குபையம், la plante சிறுபுள்ளடி.

குப்பம், petit village, hameau, village, —de pècheurs et de bas peuple, tas, amas, butte, élévation, monnaie d'Achem: குப்பக்காடு hameau, village dans les bois: குப்பக்காட்டான் homme de campagne, rustre: குப்பங்குடியேற்றுகிறது former un hameau, établir un village dans les bois: குப்பங்குப்பமாய்ப்போகிறது aller par pelotons: குப்பம்பருத்தி coton qu'il faut semer tous les ans.

குப்பலே, 1° *V.* குப்பளே. 2° *acc. de*

குப்பல், monceau, foule, tas de fumier: —குப்பலாயிருக்கிறது, *ou* க்கிடக்கிறது être en tas, en monceaux; —குப்பலாய்க்கூட்டுகிறது amonceler, mettre en tas; குப்பல்விளையாட்டு jeu d'enfans sur le sable.

குப்பளே, nom d'un arbrisseau.

குப்பாமணி, *V*, குப்பைமேனி.

குப்பாயம், longue robe, espèce d'angui porté surtout par les Musulmans, manteau.

குப்பி, (koûpi), fiole, bouteille, petit flacon, ornement d'or ou d'argent de la grosseur d'une noix qui s'attache à la chevelure des femmes, cheville ou goupille qu'on tourne pour tendre les cordes du luth, bande ou cercle de métal qu'on met à la pointe des fourreaux, aux cornes des bœufs, à la bouche d'un vase: —க்கடுக்கன் pendant d'oreilles qui a la forme de fiole: —ச்சரக்கு substance —, arsenic sublimé; —ச்சாரம் espèce de sel minéral; —மட்டு contenance —, contenu d'une bouteille; —மா, *V.* மாக்கல்; —முடிக்கிறது attacher l'ornement susdit à la chevelure; —லவணம், *V.* வளையலுப்பு; —வைப்பு substance sublimée, —mise à l'alambic: குப்பிக்குட்சமைந்தகன்னி espèce d'arsenic.

*குப்பியம், (koupya), métal vil, métal (en général, l'or et l'argent excepté): குப்பியசாலே lieu où l'on fait des vases de cuivre, —de métal.

குப்புக்குப்பென்கிறது, குப்புக்குப்பெனல், (*son imitatif*), faire *coupoucoupou*, —un bruit répété.

*குப்புரகிதன். (கு *mal*), brame qui observe mal les règles, —la décence.

குப்புளாய், குப்புளே, nom d'un arbrisseau.

குப்புறல், *n.v.de*

குப்புறுகிறது, ப்புற்றேன், ப்புறுவேன், ப்புறு, ப்புற, *v.n* tomber la face contre terre, passer, sauter, se jeter sur: குப்புற, *inf.* la face en bas, —contre terre: குப்புறக்கிடக்கிறது se coucher —, être couché la face contre terre; —த்தள்ளுகிறது jeter la face contre terre; —ப்பிடிக்கிறது tenir la face en bas: —விழுகிறது tomber la face contre terre; —குப்புற்றுக்கொள்ளுகிறது être couché la face en bas, —contre terre.

குப்பென்கிறது, குப்பெனல், (*son imitatif*), faire *couppou*,—du bruit, se hâter: குப்பென்று vite, subitement.

குப்பை, fumier, tas de fumier, balayures, chose de rebut, tas, monceau, amas, foule, butte, hauteur: —க்கீரை l'herbe potagère amaranthus polystachyus; —ப்பருத்தி espèce de cotonnier; —மேனி la plante acalypha indica; —வாரி balai, râteau; குப்பையைப்பெருக்கித்தள்ளுகிறது, —பெருக்கிப்போடுகிறது, —பெருக்கிவாருகிறது balayer et enlever les ordures, —les choses de rebut.

குப்பையன், *m.* குப்பைச்சி, *f.* (குப்பை), 1° homme, —femme malpropre. 2° *n.pr.* [d'encens.

குமஞ்சம், குமஞ்சான், espèce

குமட்டல், *n.v.* de குமட்டுகிறது, nausée, dégoût, envie de vomir, effort pour vomir, colique, regorgement.

குமட்டி, 1° espèce de gourde: —க்கீரை herbe potagère dite celosia nodiflora. 2° *gér.de* குமட்டுகிறது: —க்கொண்டிருக்கிறது avoir des nausées, être dégoûtant.

குமட்டு, 1° *V.* குமட்டல். 2° *imp. et part.de*

குமட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v.n.* (குமட்டு), avoir des nausées, du dégoût, en causer, abhorrer, avoir des coliques, des soulèvemens d'estomac, avoir envie de vomir, regorger: நெஞ்சைக்குமட்டுகிறது, குமட்டியெடுக்கிறது, —எடுத்துப்போடுகிறது vomir, faire effort pour vomir.

குமட்டுதல், *V.* குமட்டல்.

குமண்டை, (குமட்டு), satiété, nausée, regorgement: —யிடுகிறது regorger, avoir des nausées de satiété. [—conseil, mépris.

*குமதி, (கு, *mal*), mauvais esprit,

குமரகண்டன், mal caduc.

குமரதானம், (குமரன், ஸ்தானம்), un des 5 எழுத்துத்தானம்.

குமரம், animal sans cornes.

*குமரன், *P.* குமாரன், fils, garçon, enfant (au dessous de 5 ans), jeune homme (de 14 à 32 ans), Soupramanien, fils cadet de Siven, Vaïraven ou manifestation de Siven, *V.* குமரதானம்: —ஆயுதம் l'arme de Soupramanien, le வேல் ou javelot: —கொடி sa bannière qui porte un coq —வாகனம் sa monture, le paon, l'éléphant.

*குமரி, *f.du préc.* fille, vierge, virginité, jeune fille nubile, jeune dame, —femme (mariée), une des 7 மாதர் ou femmes célèbres, Koumari, femme de Soupramanien, (surnom de) துர்க்கை ou de Kali femme de Siven, le Coumari, un des 7 fleuves sacrés des Indous, le cap Comorin, l'extrémité sud de l'Inde, partie centrale de l'univers selon les Indiens, aloès, espèce d'arsenic naturel, les plantes அமுகண்ணி et சத்திசாரணை: —கண்டம் une des 9 parties de l'Inde, la partie australe ou se trouve le cap Comorin: —ச்சேர்ப்பன் le roi பாண்டியன் dans le royaume duquel se trouve le cap Comorin: —ஞாழல் nom d'une plante; —நதி le fleuve Coumari près le cap Comorin: —யாயிருக்கிறது être vierge, non mariée.

குமர், *corr.de* குமரி virginité, *ou* குமர்ப்பிள்ளை vierge, jeune fille, fille

குமல், faucille, faulx. [non mariée.

குமளம்பாசு, nom d'un poisson.

*குமாரசன், (குமாரன், ka), enfant, jeune garçon.

குமாரத்தி, *f.de* குமாரன், fille, fille de roi, princesse. [épuré.

*குமாரம், (koumâra), or pur, —

*குமாரன், (koumâra), fils, fils de roi, jeune prince, —homme. Soupramanien, fils cadet de Siven: குமாரதந்திரம் sorte de magie, —de livre de magie; —தளவாய் 1er ministre du roi de Maduré: —பாலன் (surnom du roi) Sâlivâganen; —ப்பல்லக்கு petit palanquin orné; —வர்க்கம் lignée, postérité; —வாகனம் la monture de Soupramanien, *i.e.* le paon, l'éléphant; —விருத்தியை (bhroutyâ *soin*), femme qui médicamente —, soigne les enfans, sage-femme.

*குமாரி, *f.du préc.* fille, dourgâ,

eau régale qui dissout l'or, *ou*

*குமாரிகை, (குமாரி, kâ), jeune fille (de 10 à 12 ans).

*குமார்க்கம், (கு *mal*), dérèglement, irréligion, impiété, hérésie.

குமிகை, sésame tendre, — à fleurs blanches.

குமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v.a.* accumuler, entasser.

குமிடக்கல், குமிடக்கல்லு, *P.* குமிட்கல்லு, (குமிள்), crasse de fer.

குமிட்டிக்கிறது, ட்டித்தேன், ட்டிப்பேன், ட்டி, ட்டிக்க, *v. n.* (குமிழ்), s'arrondir, s'agglomérer.

குமிட்டித்தல், குமிட்டிப்பு, *n.v. du préc.* boule, globe.

குமிட்டில், espèce d'herbe potagère.

குமிட்டு, (குமிழ்), tas, monceau.

குமிதிகம், l'arbre தேக்கு, teck.

குமிலம், grand bruit.

குமிழம், *adj de* குமிழ்: குமிழமரம்; குமிழஞ்செடி l'arbre ou l'arbrisseau gmelina asiatica.

குமிழாணி, (குமிழ்), clou à tête ronde.

குமிழி, (*id.*), ce qui est rond, bulle d'eau, — d'air: — க்கொள்ளுகிறது, *ou*

குமிழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, *v.n.* (குமிழ்), former des bulles d'eau, s'élever en bulles, en pustules, bouillonner.

குமிழ், chose ronde, globule, globe, boule, bouton, bulle d'eau, pommeau, chapiteau, bosse sur le garrot des bœufs indiens, ampoule, enflure ou protubérance sous la plante des pieds, roseau, l'arbre ou l'arbrisseau gmelina asiatica; l'adj. est குமிழம்: — வண்டு espèce de conque, — de coquillage: pholas: குமிழாயிருக்கிறது être rond, — sphérique.

குமிழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழ்வேன், ழ், ழ, *v.n. ou* குமிழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *v.n.* (குமிழ்), s'arrondir, être rond, sphérique. ‖ *V.* குமிழிக்கிறது.

குமிழ்தல், *n.v. de* குமிழ்கிறது, *et* குமிழ்த்தல், குமிழ்ப்பு, *n.v. de* குமிழ்க்கிறது, bulle d'eau, pustule, ampoule, enflure, éruption cutanée.

குமிளி, *P.* குமிழி: — க்கண் l'orifice — ouverture d'une source.

குமிளிக்கிறது, *P.* குமிழிக்கிறது.

குமிள், *P.* குமிழ்.

குமீர்குமீரென்கிறது, (*son imitatif*), faire *coumir coumir*, — un bruit répété.

குமுகுமு, (*son imitatif*,), mot qui marque une odeur forte: குமுகுமென்கிறது, குமுகுமென்றிருக்கிறது, குமுகுமென்றுமணக்கிறது, *ou*

குமுகுமுக்கிறது, முத்தேன், முப்பேன், மு, முக்க, *v.n.* (குமுகுமு), exhaler une odeur forte.

குமுக்கு, boule, balle, somme.

குமுணன், Coumounen, un des 7 de la 1re classe des hommes célèbres par leur générosité.

*குமுதம், 1° (koumouda), nénuphar blanc, nymphœa alba, nénuphar rouge, nymphœa lotus, l'éléphant du sud-ouest, camphre, argent. 2° certain nombre de troupes contenant 3 சேனாமுகம், ou 9 éléphans, 27 chevaux, 45 piétons, et selon d'autres, 3 fois moins, foule, foyer, place du feu, grand bruit, l'herbe தருப்பை, sorte de mal d'yeux, 3 espèces d'arsenic nommées வயிக்கிராந்த —, வெள்ளைப் —, et கற்பாஷாணம்: குமுதசகாயன், — நண்பன், — பதி, — பிரியன், — பந்து, — வாந்தவன் l'auxiliaire, l'ami, le maître, le parent du nénuphar, *i.e.* la lune, parce que cette fleur étend ses pétales la nuit et les referme le jour.

*குமுதன். (குமுதம்), Coumouden, singe célèbre des fables indoues, un des espions de Râmen, un des நாகர் ou serpens, et des தானவர் ou démons.

*குமுதி, குமுதிகை, (koumoudi, kâ), petit arbre dont la graine est aromatique.

*குமுதேசன், (குமுதம், ஈசன்), le maître du nénuphar, *i.e.* la lune.

*குமுதை, (koumoudâ), la plante aquatique pistia stratiotes, l'arbre gmelina arborea.

குமுத்தம், arsenic naturel dit கற்பாஷாணம்.

குமுரம், corniche, filet —, cordon d'architecture.

குமுறல், } tonnerre, éclat—,
குமுறுதல், } bruit du tonnerre, bruit, grand bruit, bruit confus d'une foule qui parle, retentissement, tremblement, élévation, bouillonnement. *n.v.de*

குமுறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* tonner, résonner, retentir, gronder, faire du bruit, s'élever, bouillonner.

*குமேரு, (கு *mal*), hémisphère ou pôle sud, demeure des démons, l'opposé du mont மேரு qui est la demeure prétendue des dieux.

குமைகிறது, மைந்தேன், மைவேன், மை, மைய, *v.n. et* குமைந்துபோகிறது, *v. e. et* குமைதல், *n. v.* être chaud, renfermé, étouffant, se gâter, s'amollir, dévenir mou.

குமைக்கிறது, மைத்தேன், மைப்பேன், மை, மைக்க, *v.a. de* குமைகிறது, குமைத்தல், *n.v. et* குமைத்துப்போடுகிறது, piler (dans un mortier), broyer, briser, gâter, fouler aux pieds, amollir, rendre mou.

குமைஞ்சான். *P.* குமஞ்சான், encens (parce qu'on le pile).

குமையல், குமைவு, *n. v. de* குமைகிறது, ce qui est mou, gâté, amollissement, corruption, mélange.

*குமோதகன், (கு terre, மோதகம்), celui qui réjouit la terre, (et à tort) Vichnou.

*கும்பகம், (koumbhaka), suppression de la respiration en fermant la bouche et se bouchant les 2 narines avec les doigts de la main droite, arsenic naturel dit சாலாங்கபாஷாணம், *ou* கும்பகவிம்பம் arsenic naturel dit தொட்டிபாஷாணம்.

*கும்பசன், (கும்பம், சம்), *V.* கும்பசம்பவன்.

கும்பஞ்சான், la plante சிவதை.

*கும்பம், (koumbha), cruche, petite cruche, pot à l'eau, le Verseau, Aquarius, les 2 protubérances ou bosses de la tête des éléphans, front, nuque du cou, le haut des épaules, tas, monceau, la plante சிவதை, la drogue médicinale —, l'arsenic பலண்டுறுகம், l'arsenic naturel தாலம்பம்: —சரிகிறது, —சரிதல் le cou se plier, courber le cou; —செய்கிறது entasser, enterrer un cadavre; — ஸ்தாபிக்கிறது, —நிறுத்துகிறது, —வைக்கிறது ériger une cruche en l'honneur des divinités payennes, présenter une cruche liée autour avec du fil de coton et remplie d'eau pour faire des cérémonies payennes; —கொட்டுகிறது, —போடுகிறது mettre une cruche et faire une cérémonie payenne devant la prétendue déesse மாரியம்மை (ce qui se fait surtout après qu'un enfant est guéri de la petite vérole ou lorsqu'il règne une maladie contagieuse): கும்பகலசம் cruche qui sert dans les cérémonies; —கர்ணன், —கன்னன், (கர்ணம்), le géant Koumbacarnen, frère cadet de Râvanen, —காமாலை espèce de jaunisse; —காம்போதி espèce de ton ou d'air; —காரகன், —காரன் potier, faiseur de poterie; —காரி arsenic rouge, *ou* —காரிகை fille *ou* femme de potier, espèce de collyre ou de remède dont on peint les paupières pour fortifier la vue; —கோணம் la ville de Coumbacônam, fraude, ruse, supercherie; —சம்பவன் (சம்பவம்), Tourônen, Vasichten et Agastien (qu'on prétend nés d'une cruche par ce qu'ils en auront eu peut-être une pour berceau); —சலம் eau de la cruche du sacrifice; —சாலை poterie, atelier de potier; —ஸ்தலம் les 2 protubérances de la tête des éléphans; —ஸ்தாபனம், —தாபனம் offrande d'une cruche aux prétendues divinités indoues, érection d'une cruche en leur honneur; —தாசி, (கும்பன்), entremetteuse, prostituée; —தெட்சணை offrande de caches ou liards qu'on met dans une cruche; —ப்பிளவை ulcère sur la nuque du cou; —மாசம் le mois du Verseau, février; —முனி Agastien, qu'on prétend né d'une cruche; —யோனி, *V.* கும்பசம்பவன்; —ராசி le Verseau; —வஸ்திரம், —வத்திரம் habit qu'on met à une cru-

che: —வாதம் une des 80 maladies venteuses.

கும்பல்,1° multitude, troupe, foule, tas. 2° n.v.de கும்புகிறது: கும்பலாய்க்கூடுகிறது s'attrouper, se réunir en foule: —ஆய்க்கூட்டுகிறது rassembler, réunir en foule: —கும்பலாயிருக்கிறது être réunis par troupes, être attroupé.

கும்பளம், espèce de gourde ou citrouille, cucurbita: கும்பளமோசு, le poisson குறாமீன்.

கும்பளா, espèce de poisson.

*கும்பன், (koumbha), Coumben, géant neveu de Râvanen, débauché, vaurien.

கும்பா, (கும்பம்), espèce de vase, —de cruche de bronze: — குடம் cruche dans laquelle ou sur laquelle on met le pot à l'eau.

கும்பாரம், (கும்பம்), cruche.

*கும்பாபிஷேகம், (கும்பம், அபிஷேகம்), effusion de l'eau prétendue sacrée d'une cruche sur la tête d'une idole ou d'un roi, mettre le faite d'une maison, ériger une idole: —பண்ணுகிறது faire une telle effusion.

*கும்பி, 1° (கும்பம், i), vase de terre, le Verseau, éléphant. 2° enfer, feu, chaleur du feu, boue, tas, monceau, ventre, front, la plante சிவதை, les arsenics dits தாலம்பபாஷாணம் et பலண்டுறுகம். 3° gér.de கும்புகிறது. 4° imp.et part.de கும்பிக்கிறது; —பாகம் un des enfers prétendus des Indiens ou les méchans sont cuits comme dans un pot; —மதம் mucosité qui dans le temps du rut sort des tempes des éléphans; —யழித்தல் espèce de jeu.

கும்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v.a. (கும்பகம்), égaliser et supprimer—, arrêter la respiration.

கும்பிடரி, (கும்பிடும், அரி), épis ou gerbes de céréales qu'à la moisson on présente au propriétaire, —au chef du village ou à la pagode.

கும்பிடல், n. v. de கும்பிடுகிறது, adoration, vénération, révérence, hommage (rendu à genoux), salut (en joignant les mains et les portant au front ou à la poitrine), humiliation.

கும்பிடு, 1° V. கும்பிடல். 2° imp. et part. du suiv. — பண்ணுகிறது, —போடுகிறது ou

கும்பிடுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட, v.a. (கும்பிடு), adorer, vénérer, rendre hommage (à genoux), faire la révérence, saluer en joignant les mains et les portant au front ou à la poitrine. [டல்.

கும்பிடுகை, கும்பிடுதல், V. கும்பிடுசட்டி, pot—, vase de terre où l'orfèvre entretient son feu,—où l'on garde du feu en hiver pour se chauffer.

கும்பிடுபூச்சி, espèce d'insecte.

கும்பிட்டு, 1° gér.de கும்பிடுகிறது: —க்கட்டுகிறது saluer et embrasser. 2° obl.de கும்பிடு.

கும்பித்தல், n.v. de கும்பிக்கிறது.

*கும்பிலன், (koumbhila), voleur, beau-frère, frère de la femme.

கும்பிடு, V. கும்பிடல்.

*கும்பீநசம், (koumbhînasa), grand serpent à larges narines.

*கும்பீநசி, (id.i) tante maternelle de Râvanen, sœur cadette de sa mère.

*கும்பீரம், கும்பீலம், (koumbhîra, —bhila), crocodile.

கும்பு, 1° (கும்பல்), foule, troupe, multitude: கும்புகும்பாய் par troupes, en foule. 2° imp.et part.de

கும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v.n.et கும்புதல், n.v.ou கும்பிப்போகிறது, v.c. avoir—, prendre le goût de fumée, s'attacher—, prendre au fond (du vase...)

*கும்பை, 1° (koumbhâ), cruche, la ville de Coumbacônam, espèce de bananier, prostituée. 2° (koumbâ), autel du sacrifice, enclos autour de la place des sacrifices.

கும்மட்டம், dôme, arche, voûte, arceau, pinacle d'une pagode, lanterne ronde faite de papier, espèce d'instrument de musique.

கும்மட்டி, espèce de danse, — d'instrument de musique.

கும்மலி, grosse femme.

கும்மல், 1° faucille. 2° *n.v.de* கும்முகிறது. [rée, boue, sauce.

கும்மாயம், mortier, chaux prépa-

கும்மாளம், கும்மாளி, saut, bond: கும்மாளங்கொட்டுகிறது frapper des mains en sautant.

கும்மி, 1° nom d'un livre, sorte de danse, —de jeu de femme. 2° *gér. du suiv:* —ப்பாட்டு chant qui accompagne ce jeu, —cette danse; —ப்பாட்டு பாடுகிறது chanter en frappant des mains; —ப்பிழிகிறது battre et pressurer; —யடிக்கிறது taper, frapper des mains en dansant autour d'un panier (plein de plantes etc...); —யடித்தல் danse—, jeu que les jeunes femmes exécutent ainsi, tape.

கும்மு, (*son imitatif*), signe de ténèbres: கும்மெனல், கும்மென்கிறது faire noir, s'obscurcir,

கும்முகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, *v.a.* கும்முதல், *n.v.* battre, taper, rincer, laver des linges en les frappant doucement avec les mains.

குயக்கலம், *P.* குசக்கலம்.

குயக்காலம், la plante நிலக்கடம்பு.

குயத்திவாகை, l'arbrisseau நிலவாகை. [வாகை.

குயபீசகம், *P.* குய்யபீசம்.

குயமயக்கு, *P.* குசமசக்கு, trouble, confusion.

*குயம், (koutcha), jeunese, tendreté, délicatesse, cognée, hachette, faucille, [mamelle.

குயவரி, tigre.

குயவன், *pl.* குயவர், *P.* குசவன், potier.

குயவிரிவு, (குயவன்), fente de vases de terre qui se fait en cuisant.

குயவு, char. [à coton soyeux.

குயா, l'arbre கோங்கு cotonnier

குயிலல், *n.v.de* குயிலுகிறது, enchâssure, discours, déclamation, action, confection.

குயிலவன், (குயில்), celui qui est porté sur les nuages, (à tort) Dêvendiren.

குயிலாயம், (குயில், ஆயம்), atelier de potier, placard —, enfoncement dans un mur pour y mettre différens objets, nid d'oiseau.

குயிலுகிறது, யின்றேன், யிலுவேன், யிலு, *ou* யில், யில, *v.a.* (குயில்), *et* குயிலுதல், *n.v.* déclamer, haranguer, dire, appeler, enchâsser, enfoncer, lier, coudre, faire, percer, creuser, transpercer, s'élever, retentir, faire du bruit, se serrer, être serré, —proche.

குயிலுவம், (குயில்), *ou* குயிலுவத்தொழில், emploi de tambouriner et de jouer des instrumens à vent et à cordes, ce qui est un des 6 emplois des Choutres.

குயிலுவர், (குயிலுவம்), ceux qui exercent l'emploi susdit, musiciens, joueurs d'instrumens à cordes, ouvriers en cuir, tambourineurs.

குயில், 1° le couil ou coucou indien, cuculus orientalis, discours, harangue, déclamation, parole, trou, chose creuse, gravure, instrument à percer, —à vent, flûte, chalumeau, fifre, nuage. 2° *imp. et part. de* குயிலுகிறது: —கூவுகிறது le couil chanter, ou plutôt crier; *அவள்பாடுகிறதுகுயில்பாடுகிறதுபோலிருக்கிறது* ou *அவள் சாரீரங்குயிலிசைபோலிருக்கிறது* en chantant elle crie comme le couil, elle a l'accent du couil.

குயிறல், *n.v.de* குயிலுகிறது, action de déclamer etc...appel, déclamation, discours éloquent, harangue.

குயிற்கண்மணி, (குயில், கண்), beau rubis semblable à l'œil du couil.

குயிற்றல், *n.v. de* குயிற்றுகிறது, discours, harangue, enchâssure, confection.

குயிற்றினர், perceurs, enfileurs de perles, *n.app.de*

குயிற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v.a. de* குயிலுகிறது, déclamer, haranguer, dire, chanter, enchâsser, faire, percer, épaissir, ser- [rer.

குயின், (குயில்), nuage.

குயின்மொழி, réglisse.

குயுத்தி, (கு *mal*), mépris parole pe

moquerie,hauteur, élévation d'esprit.

குய்,ragoût,carri assaisonné, parfum,encens,fumée odoriférante.

*குய்யகர்,(குய்யம்,ka), prétendus demi-dieux qui gardent les trésors de Koubêren.

*குய்யம், (gouhya), secret, confidence, lieu solitaire, —caché, cachette,chose qui doit être cachée, organes de la génération, veranda viri, —mulieris, anus, hypocrisie, tortue,mensonge,ruse,fraude, perfidie,marque: குய்யதீபகம் la lampe des lieux solitaires,*i.e.*le ver luisant, la mouche luisante;—பாஷிதம் formule—,prière mystérieuse,enchantement;—பீசம் l'arbre எட்டிமரம்.

*குரகதம்,(குரம்,கதம்),cheval, espèce d'arsenic naturel.

குரகம்,l'oiseau mainate, gracula, oiseau aquatique. [விரு.

குரக்கன்,céréale—, grain dit கே

குரக்கு,*adj. de* குரங்கு. de singe: —முகம், —மூஞ்சி figure de singe:—வலி maladie de singe,—à laquelle les singes sont sujets.

*குரங்ககம், (குரங்கம், ka), cerf, antilope. [pe,animal (en général).

*குரங்கம்,(kouranga),cerf,antilo-

குரங்கல்,*n.v.de* குரங்குகிறது,pitié,humiliation,courbette,acquiescement,révérence,vénération,instance

குரங்கன்சுறு, (குரங்கு, அன், சுறு),le poisson simiolus carcharias.

குரங்கி,1° la lune. 2° *gér.de* குரங்குகிறது.

குரங்கு, 1° singe, animal (en général). 2° *imp.et part.de* குரங்குகிறது:—கடியன் fruit rétréci en dessous,—qui semblerait mordu par un singe; —ச்சேஷ்டை, —ச்சேட்டை grimaces—,gestes de singe,méchanceté, insolence, tour malin, tort:—ச்சேட்டைபண்ணுகிறது faire des grimaces de singe, gesticuler comme un singe, faire tort, —du mal: —த்தன்குட்டியின்கையைக்கொண்டுபதம்பார்க்கிறதுபோலப் பார்க்கிறான் il fait comme le singe qui prend la main de son petit pour examiner la température,de ce qu'il n'ose toucher,il essaye de faire par un autre ce qu'il n'ose faire lui-même;—பிடியன்,(பிடி),obstiné,dogmatiseur;—ப்பிடி ténacité, saisir sans lâcher prise;—முகம், —மூஞ்சி figure de singe; —முடி couronne à forme conique; —வலி interruption de la circulation du sang dans les membres—, engourdissement accompagné de frisson et de douleur; —வாற்பூட்டு espèce de cadenas cylindrique dont la clef n'est qu'un morceau de fer carré; குரங்குக்குந்தன்குட்டிபொன்குட்டி même le singe regarde ses petits comme des petits d'or,chacun estime ce qu'il aime.

குரங்குகிறது,*sync.* குரங்கிறது,கினேன்,குவேன்,கு,க,*v.n.*avoir pitié, s'humilier,se courber,plier,acquiescer,vénérer,prier instamment.

குரங்குதல்,*V.*குரங்கல்.

குரங்குளை, crinière frisée, —entremêlée. [pied du cheval.

குரச்சை, (குரம், சை), corne du

குரஞ்சி,espèce de ton ou d'air.

*குரடன்,(kourata),cordonnier.

*குரணம்,(gourana),effort.

*குரண்டகம்,(kourantaka), rouge jaunâtre, l'arbrisseau மருதோன்றி à fleurs vertes,amaranthe jaune.

குரண்டம்,héron.

குரத்தம்,cortége,suite,pompe.

குரத்தி,maîtresse,supérieure,maîtresse de maison,prêtresse.

குரப்பம், étrille (de cheval):—போடுகிறது, —இடுகிறது (*avec le dat.*),étriller.

குரமடம்,assa-fœtida.

*குரம்,1° (khoura), corne du pied (des animaux,mais surtout du cheval).2° (koura), son, bruit.3° vache, l'herbe தருப்பை,la plante பாகல்.

*குரம்பு,borne,limite,bord, chaussée,petite chaussée entre les compartimens d'une rizière.

குரம்பை,corps,hutte,cabane, nid d'oiseau,œuf.

*குரல்,voix,accent,son,bruit, mé-

lodie de la voix, harmonie, son doux, gosier; accent—, son guttural ou venant du gosier (c'est un des 7 principaux tons ou இசை), la corde du luth correspondante à ce son, son de cette corde du luth, corde de luth, son de corde de luth, plume, aile, épi, épi de céréales, cheveux de femme, l'arbre பாதிரிமரம், espèce de millet dit தினை: குரலீனம் défaut de voix, l'animal à l'accent vilain, *i.e.* l'âne: —எடுக்கிறது élever la voix; —எடுத்துப்பாடுகிறது chanter à haute voix; —ஓசை voix, son de la voix; —கம்மியிருக்கிறது la voix être enrouée; —வளை gosier, trachée-artère, tuyau de la voix; —வளைநெரிக்கிறது prendre à la gorge, serrer la gorge, étrangler, suffoquer; —வளையறுக்கிறது couper la gorge: குரற்சத்தம் son de la voix: குரற்காட்டுகிறது appeler, crier, faire entendre le son de sa voix, faire du bruit; நல்லகுரல் belle voix.

*குரவகம், (kouravaka), les arbrisseaux மருதோன்றிமரம் et வாடாக்குறிஞ்சி.

*குரவம், (kourava), dattier, l'arbrisseau குரா, bonne odeur, nom d'un arbre. [clépias.

குரவரம், la plante குறிஞ்சா as-

குரவளை, *P.* குரல்வளை.

குரவன், *pl.* குரவர், (குரு, *gourou*), Brama, gourou, prêtre, père, ayeul, ancêtre, vieillard, ancien, tuteur, ministre (de roi), roi, maître d'école: குரவர்-ஙு, les 5 personnes qui sont considérées comme pères ou tuteurs, savoir: அரசன் le roi; உபாத்தியாயன் le maître d'école; தந்தை le père; தேசிகன் le gourou; மூத்தோன் un ancien.

குரவு, l'arbre குரா, bonne odeur: —திறமணி espèce de rubis.

குரவை, mer, danse, —en se tenant par la main, danse de femmes pallers en chantant et se prenant par la main, grand cri, —bruit, espèce de poisson: —யிடுகிறது appeler, crier, faire du bruit.

குரற், *P.* குரல் devant க, ச, த, ப.

குரா, *ou* குராமரம், arbre qui croît généralement dans les terrains stériles ou incultes, webera corymbosa.

குராசாணி, குராசானி, la plante heliotropium ceylanicum: —யோமம், (ஓமம்), jusquiame noire, hanebane, hyosciamus niger. [hibou.

குரால், couleur brune, vache, gros

குரிகிற்றுளி, *P.* குறுகுற்றுளி.

குரிசில், garçon, roi, noble, homme

குரீ, oiseau. [respectable.

*குரு, 1° (gourou), prêtre, docteur, directeur, précepteur, maître d'école, gourou indien, வியாழம் ou Jupiter (le prétendu précepteur ou gourou des dieux), père, parent vénérable, mesure de temps de 2 இலகு, longue dont le son équivaut à 2 மாத்திரை, *i.e.* à 2 இலகு *ou* brèves, durée de 64 நிமிஷம், pesanteur, poids, difficulté, peine, grandeur, éminence, excellence, ce qui est le meilleur. 2° (kourou), un des 56 pays de la géographie indienne, le pays autour de Délhi, Kourou, ancien roi de Hastinabouri, de la dinastie prétendue de la lune et ancêtre des 2 frères திரிதராட்டிரன் et பாண்டு. (Son nom a été donné à ses descendans, les Kourous ou கௌரவர், surtout aux enfans de திரிதராட்டிரன் dont துரியோதனன் est le chef, tandis que les fils de பாண்டு s'appellent particulièrement பாண்டவர் les Pandous. La guerre allumée entre les 2 familles fait le sujet du poème épique nommé le மகாபாரதம்), riz cuit. 3° couleur, splendeur, couleur brillante, vitriol bleu, espèce de poudre ou de composition médicinale faite de divers métaux et qui (au dire des Indiens) peut changer les métaux en or ou en argent, pierre philosophale, petite vérole, pustule, bouton, rougeur, bourbouille, espèce de petite rongeole causée par la chaleur, eau pure. ‖ *V.* குருநாடி: குருஆரால்மூ

க்குபோலிருக்கிறது la petite vérole ressemble à la bouche d'une lamproie; —கடாக்ஷம் regard bienveillant—, bienveillance du gourou; —கத்தி meurtre d'un gourou; —காரியம் affaire importante, office d'un gourou; —குலத்தோர், —குலம் la famille—, la race des Kourous, la postérité du roi Kourou, arsenic naturel dit பலண்டுறுகம்; —குலத்தரசர், —குலமன்னர், —குலவேந்தர் les rois de la dinastie des Kourous: —குலபாண்டுமைந்தன் Darmarâsen fils de Pândou de la race des Kourous; —கோபம் colère de gourou, violente colère; —க்கிரமம் coutume—, instruction traditionnelle et orale; —க்கேத்திரம், —க்ஷேத்திரம் le pays de Délhi, scène de la grande bataille entre les Kourous et les Pândous; —க்கொடுக்கிறது donner des avis; —க்கொள்ளுகிறது montrer un esprit mûr; —சந்தானம் postérité—, famille du gourou ou du roi Kourou; —சந்திரயோகம் conjonction de Jupiter et de la lune; —சனன், V. குருச்சனன்; —சாரபலம் influence de la marche de Jupiter; —சூரியன் diamant; —சேடம், —சேஷம் restes (du repas) d'un gourou considérés comme un don sacré; —சேவை action de servir un gourou; —ச்சனன், (சனம்), homme vénérable, chef, ancien d'une famille; —தக்கணை offrande—, présent à un gourou; —தற்பகன், —தற்பி (தற்பம் lit, ga qui va), homme qui a eu mauvais commerce avec la femme de son gourou; —தற்பவிரதம் pénitence de ce crime; —தாபம் chaleur excessive; —தேசம் le pays de Délhi; —த்துரோகம் trahison—, perfidie envers son gourou; —த்துவம், —தத்துவம் prêtrise, sacerdoce, sacrement de l'ordre, respectabilité, grandeur, poids, fardeau; —நாடி un des 10 pouls du corps humain qui (selon les Indiens) part du nombril et reste dans les parties génitales, traité qui en parle; —நாதன் seigneur de son père, (surnom de) Soupramanien qui expliqua à son père Siven le பிரணவம், ou selon d'autres, le sens du mot ஹரி ou அரி qui se trouve en tête des alphabets et autres livres payens, gourou excellent, —supérieur, vitriol bleu; —நாள் la 8me constellation des Indiens; —நிந்தை mépris envers son gourou, —de son gourou; —நிலம் le pays de Délhi; —நோய் petite vérole; —பதம் une place sur la tête, paradis; —பத்தி foi—, dévotion—, confiance en son gourou; —பத்திரம் l'arbre abondant en feuilles, i. e. le tamarinier, zinc; —பத்தினி, —பன்னி femme de gourou; —பரன் Soupramanien, gourou supérieur, —excellent; —பாரம்பரை tradition—, lignage de gourous; —பாலப்பிரபோதிகை un des commentaires sur le dictionnaire sanscrit amara cosha; —பீடத்தாள் femme de gourou; —பீடம் siége—, office d'un gourou; —பீடமாயிருக்கிறவர் précepteur spirituel, gourou; —புகர்சந்திரயோகம் conjonction dans un même signe de Jupiter, Vénus et la lune; —புடம் longitude de Jupiter; —புத்திரன் fils de gourou, disciple; —பூசை offrande—, distribution de nourriture au sujet d'un gourou décédé, repas donné à des gourous, hommage—, respect rendu au gourou, messe d'un prêtre; —ப்பட்டம் prêtrise, sacerdoce, ordination; —ப்பிரசாதம் chose donnée par un gourou et réputée sacrée; —ப்பிரமோதம் contentement—, joie provenant du gourou; —புறப்படுகிறது la petite vérole sortir; —புறப்பட்டவன் homme qui a—, qui a eu la petite vérole; —ப்பூச்சி espèce de guêpe tachetée; —முகம், —முகதா, —முன், —முன்னிலே présence du gourou; —முகறன் (ironiquement), personne marquée de petite vérole; —முறை savon, arsenic dit கோடாசுளி; —முடிக்கிறது, —முடித்தல் mettre dans le creuset les remèdes

nécessaires pour pulvériser les métaux; —முன், —முன்னிலே, V. குருமுகம்; —மூஞ்சி, V. குருமுகறன்; —மூர்த்தம் venue de dieu ou d'un Dieu prétendu pour servir de gourou; —மூர்த்தி gourou suprême, —supérieur; —மூலம் parole—, témoignage de gourou; —ரத்தினம் topaze; —ராசன், —ராட்டு le roi des Kourous, *i.e.* துரியோதனன்; —வசனம், —வாக்கியம், —வாக்கு parole du gourou; —வண்டு, V. குருப்பூச்சி; —வருடம், —வருஷம் le pays de Délhi, un des நவகண்டம் des Indous; —வாரம் jeudi; —வார்க்கிறது être attaqué de la petite vérole, ses symptômes se manifester partout le corps; —வியாதி la petite vérole; —விந்தம் l'arbrisseau குன்றி, orge, vermillon, rubis, une des 4 espèces de rubis, pierre précieuse rouge, V. முத்தக்காசு; —வுபதேசம் doctrine—, enseignement du gourou, le sacrifice ஓமம்; — வெறும்பு, (எறும்பு), grosse fourmi rouge: —வென்றசாரம் espèce de sel minéral dit காசிச்சாரம்; —வேர் plante dont les racines sout odoriférantes et qui ne produit point de fleurs.

குருகு, tendreté, jeunesse, l'arbre குருக்கத்தி, bracelet, poule, volaille, héron, autre espèce de héron dit கொய்யடி, oiseau, —aquatique, blancheur, la 19me constellation, un des 56 pays de la géographie indienne au nord de la péninsule de l'Inde, cervelle d'éléphant, rameau —, jet renfermé dans la tige, *V.* உலைமூக்கு: —மணல், —மண் sable blanc.

குருக்கண், 1° mamelle. 2° *P.* குருட்டுக்கண், œil privé de la vue.

குருக்கத்தி, l'arbre gœrtnera racemosa. [உருக்கன்.

குருக்கன், nom d'une maladie. ‖ *V.*

குருக்கிறது, குத்தேன், குப்பேன், கு, குக்க, *v.n.* குருத்திருக்கிறது, *v.c.* (குரு), avoir des bourbouilles, des boutons, —des rougeurs, s'irriter fortement.

குருக்கு, espèce de chardon, argemone mexicana. ‖ *V.* இக்கிரி: பாவியின்வீட்டிலே யெருக்குங்குருக்கும் முளைக்கும் à la place de la maison du pécheur croitront les arbustes et les chardons.

குருக்குத்தி, espèce d'arbrisseau épineux, maladie qui empêche le riz [de croitre.

குருச்சி, alun.

குருடன், (குருடு), (homme) aveugle, சுக்கிரன் ou la planète Vénus, le roi aveugle திரிதராட்டிரன் père de துரியோதனன்: குருடனுக்குக்குருடன்கோல்கொடுத்து வழிகாட்டினாற்போல comme si un aveugle tendait un bâton à un autre aveugle et lui montrait le chemin; குருடனுஞ்செவிடனுங் கூத்துப்பார்க்கப்போய்க் குருடன்கூத்தைப்பழித்தான்செவிடன்பாட்டைப்பழித்தான் un aveugle et un sourd étant allés voir une danse, l'aveugle critiqua la danse et le sourd critiqua le chant, critique absurde. [aveugle.

குருடி, *f. du préc.* (femme ou fille)

குருடு, *gén.* குருட்டின், aveuglement, cécité, obscurité, défaut de clarté, ignorance, ce qui est aveugle, —obscur: குருடுங்குருடுங்குருட்டாட்டமாடிக்குருடுங்குருடுங்குழிவிழுவாரே comme deux aveugles qui se mettent à jouer à colin-maillard tombent tous deux dans le fossé.

குருட்டடி, (குருட்டு, அடி), fantaisie, caprice, démarche aveugle.

குருட்டாட்டம், (*id.* ஆட்டம்), cécité, aveuglement d'esprit, ignorance: —ஆடுகிறது jouer à colin-maillard; —ஆய்ப்பேசுகிறது parler sottement, —en ignorant, en insensé.

குருட்டீலையான், குருட்டீ, (குருட்டு, ஈலையான், ஈ), taon, espèce de mouche.

குருட்டு, *obl. de* குருடு, aveugle, ignorant, stupide: —க்கண் œil privé de la vue; —க்கல் pierre sans couleur; —ச்சாயம் teinture sans couleur prononcée, couleur sans éclat; —த்தனம், *V.* குருட்டாட்டம்; —த்தீர்ப்பு jugement insensé, —rendu par un ignorant; —நியாயம் mauvaise—, sotte—, fausse raison, injustice; —ப்ப

த்தி piété aveugle, —mal-entendue, superstition; —முத்து perle sans éclat; —மை encre blanche, qui ne marque pas; —வாக்கு rapport—, bruit incertain, —dont on ne connait pas l'auteur, fait arrivé on ne sait comment; —வைத்தியன் médecin ignorant; —வெளவால் espèce de chauve-souris; குருட்டெழுத்து lettre mal formée, dont l'œil ne paraît pas bien.

குருணி, mesure dite மரக்கால் ou குறுணி, ce qui a cette mesure, son contenu.

குருதி, sang, couleur rouge, la planète de Mars, cerveau: —கக்குகிறது cracher le sang.

குருது, beurre fondu, réceptacle —, place pour mettre le grain, grenier portatif.

குருத்தல், n.v. de குருக்கிறது, bourbouille, rougeur, grande colère, pousse, germination. [mes tendres.

குருத்திறகு, (குருத்து), duvet, plu-

குருத்து, 1° gér. de குருக்கிறது. 2° jeune pousse, jet—, rameau de cocotier, de palmier etc.., blancheur, âge —, chose tendre, cornes naissantes des animaux: —கக்குகிறது, —கக்குதல், —தெறித்தல், —விடுகிறது, —வீசுகிறது, —வைத்தல், குருத்தெறிகிறது, குருத்தெறிதல் pousser des rameaux, —un jet: —க்குழந்தை enfant nouveau né; —த்திருநாள் le dimanche des rameaux.

குருத்தோலை, (குருத்து), jeune rameau, —jet de cocotier et de palmier, etc...

குருந்தம், குருந்தக்கல், émeri, spath adamantin, spatum adamantinum.

குருந்து, V. குருந்தம் et குருத்து, l'arbre trichilia spinosa, enfant, diamant.

குருப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, v.n. et குருப்பித்தல், n. v. (குரு), faire venir les bourbouilles, irriter, germer, pousser. ‖ V. குருக்கிறது.

குருப்பு, n.v. de குருக்கிறது, bouton, rougeur, bourbouilles, furoncle.

குருமன், குருமான், enfant, poupon, petite figure, —statue.

குருமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v.n. retentir, bourdonner, faire du bruit, appeler, parler avec bruit.

குருமித்தல், குருமிப்பு, n.v. du préc. bourdonnement, murmure, bruit confus, bruit de paroles, appel.

குருமை, (குரு), grandeur.

குரும்பட்டி, குரும்பை, espèce de ruche —, nid de fourmis blanches, fruit tendre de palmier ou de cocotier, sorte de riz. [blanchâtre.

*குருவகம், (kourouvaka), rouge

குருவங்கனை, (குரு, அங்கனை), femme de gourou. [seau.

குருவஞ்செடி, nom d'un arbris-

குருவால், arbre dit இச்சில்.

குருவி, (குறு, petit), petit oiseau, moineau, oiseau, la 19me constellation, graine rouge du குன்றி: —க்கார் petite espèce de riz qui a la couleur du moineau: —க்குடல் estomac de moineau, petit estomac, —ventre; —க்கூடு nid —, cage de moineau: —க்கூட்டைக் கோலாலேகுலேக்கிறது défaire un nid d'oiseau avec un bâton, ruiner une famille; —த்தலை tête de moineau, guérite; —த்தலைப்பாகல் espèce de பாகல் à petits fruits: —த்தலைப்பாக்கு espèce de petite noix d'arec; —த்திருக்கை espèce de raie dont la tête ressemble à celle d'un moineau; —த்தேங்காய் la plante phyllanthus; —மீன் espèce de poisson; —யெச்சம் fiente d'oiseau; —வேட்டை chasse aux oiseaux; —வேட்டையாடுகிறது aller à la chasse aux oiseaux; —வேட்டைக்காரன், —பிடிக்கிறவன் oiseleur.

குருவிச்சி, குருவிச்சை, gui, espèce de plante parasite, ehretia buxifolia, dont les fruits sont mangeables.

குருவுக்காதி, (குரு, ஆதி), camphre cru, un des principaux ingrédiens de la pierre philosophale

குருளை, jeunesse, tendreté, tortue, petit (des animaux suivans: renard,

chien, cochon, tigre, cerf, singe, lièvre, lion.) [femme.

குருள், chevelure—, cheveu de

*குருபதேசம், (குரு, உபதேசம்), enseignement de gourou. [deur.

*குருபம், (கு *mal*), difformité, lai-

*குரூபி, குரூபன், (*id.*), difforme, laid, sans forme, être sans figure.

*குருப்பியம், (*id.*), zinc, étain.

*குரூரம், (kroûra), cruauté, dureté.

குரை, (குரம்), 1° son, bruit, cheval, corne du pied (du cheval etc...), bulle d'eau, particule explétive: அது பெறலருங்குரைத்தே cela est difficile à obtenir; குரைத்தே est la 3me pers. neutre du குறிப்புவினை de குரை. 2° *imp. et part. du suiv.* குரைமுகன் chien.

குரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, *v. n.* (குரை), faire du bruit, retentir, rendre un son inarticulé, aboyer.

குரைத்தல், *n. v. du préc.* retentissement, bruit inarticulé, aboiement.

*குரோசம், (krôsa), cos, distance de 4000 ou, selon d'autres, 8000 coudées, environ 2 milles indiens, portée de voix.

குரோடாங்கி, (krôda *sein*, அங்கி), habit rayé de femme, communément கோடாங்கி.

*குரோட்டம், குரோட்டு, } (krôchta), renard ou chacal, sanglier. [chacal mâle.

*குரோட்டன், (*id.*), renard ou

*குரோதம், (krôdha), colère, haine, rancune, ce qui est une des 6 et des 8 mauvaises inclinations dites அறுபகை et அஷ்டவிகாரம்: —செய்கிறது, —பண்ணுகிறது se fâcher, s'irriter, montrer de la colère; —தீர்த்துக்கொள்ளுகிறது se venger, assouvir sa haine; —தீர்த்துக்கொள்ளுதல் vengeance; —வைக்கிறது garder de la rancune, —de la haine: —குரோதக்காரன், —க்காரி ennemi, ennemie, rancuneux, rancuneuse, homme—, femme en colère.

*குரோதன், —வருஷம், (குரோதம், na), la 59me année du cycle indien de 60 ans, correspondant à 1805 et 1865 de l'ère chrétienne.

*குரோதன், (குரோதம்), ennemi, homme irrité, —rancuneux, (surnom de) Virapattiren fils de Siven.

*குரோதி, 1° *m. f.* (*id.* i.), *V.* குரோதக்காரன், —காரி. 2° la 38me année du cycle de 60 ans, correspondant à 1844. 3° *imp. et part. de*

குரோதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v. n.* (குரோதம்), montrer de la haine, de la rancune, haïr, [s'irriter.

குர்ச்சை, *P.* குற்சை.

*குல, *adj. de* குலம். [ணுக்கு.

குலக்கு, (குலை), *V.* குலட்டு, *et* இ

குலசம்பலம், *V.* குள்ளம்.

*குலசன், (குலம், சம்), homme de caste, —né d'un père et d'une mère de bonne caste et de bonne conduite. [—acheté.

*குலடன், (koulata), fils adoptif,

*குலடாபதி, (குலடை, பதி), mari d'une femme infidèle.

*குலடி, (koulati), arsenic rouge.

*குலடை (குலம், அடம்), femme infidèle, —de mauvaise vie, qui déshonore la caste, ou n'en observe pas les usages.

குலட்சயம், (*id.* க்ஷயம்), ruine d'une famille, d'une caste.

குலட்டு, (குலை), grappe, bouquet de fleurs.

குலத்தான், (குலம்), homme de caste, —d'une tribu, —de bonne famille. [cuivre.

குலப்பம், sable contenant du

குலமசாதி, *V.* நீலக்கல்.

*குலம், 1° (koula), caste, tribu, race, famille, descendance, tige, classe, foule, troupeau, —d'animaux de même espèce, pays habité, maison, demeure, palais—, résidence d'un roi, la 27me constellation. 2° (goula), sucre candi, —brut, mélasse: குலமிலான், —இல்லான் homme sans caste, chassé de sa caste, de basse caste; —உளோன், —உள்ளோன் homme de caste, —de bonne caste; —தெரிக்கிறது calomnier—, injurier une caste, en médire; —புகுகிறது

(mot injurieux) entrer dans une caste étrangère (et perdre la sienne); —புகுந்தவன் homme dégénéré, —qui est entré dans une caste ou une famille étrangère; —புகுந்துங் குறைதீரவில்லை bien qu'on entre dans une caste étrangère, le déshonneur ou la détresse ne cesse pas pour cela; —பெயர்கிறது changer de caste, être chassé de la sienne; குலகண்டகன் celui qui déshonore sa caste; —கருமம் pratique—, coutume de caste; —கன்னி fille—, femme chaste, —de bonne famille; —காயம் règles et usages particuliers des castes, caractère naturel, nature propre, limaçon, la plante பேய்ப்புடோல்; —காலம் la plante நிலக்கடம்பு; —கிரி montagne d'un point cardinal, chacune des 8 dites அஷ்டதிக்குப்பர்வதம்; —குரு gourou de la caste; —கூடஸ்தன் tige ou premier ancêtre d'une famille, —d'une caste, homme de haute caste; —க்காயம். V. குலகாயம்; —க்கொடி, V. குலஸ்திரீ; —க்கொழுந்து rejeton de la caste, enfant chéri, —qui est l'espérance et doit être le chef d'une famille ou d'une caste; —க்ஷயம் ruine d'une famille, —d'une caste; —சம்பவன் (சம்பவம்), homme de haute caste; —சுவேதகன், V. சவரிலோத்திரம்; —ச்சிரேஷ்டன் homme distingué par sa caste, ses mœurs et sa science, chef de caste; —ஸ்திரீ femme chaste, —légitime, —de la caste du mari, et dont les enfans héritent des droits de leur père; —தருமம், V. குலாசாரம்; —தாரகன் fils, soutien de la caste; —திதி le 4me, le 8me, le 12me jour de la lune, (réputé favorable); —திலகன், (திலகம்), V. குலாதிபன்; —தெய்வம் prétendue divinité particulière d'une caste, —d'une famille; —த்திரி, V. குலஸ்திரீ; —நக்ஷத்திரம் étoile réputée favorable; —நாசகம், —நாசம் chameau, ou —நிந்தை déshonneur—, honte—, tache de la caste, —de la famille; —பதி, V. குலாதிபன்; —பத்தினி femme chaste, —qui observe la décence de sa caste; —பருவதம், V. குலகிரி; —பாலகம் espèce d'orange; —பாலகன் enfant de bonne caste; —பாலி, —பாலிகை femme chaste; —பிரஷ்டன் homme chassé de sa caste, —de sa famille; —ப்பகை haine de famille, —de caste; —மகன், —மகள் fils—, homme—, fille—, femme de caste, —de bonne famille et de bonne conduite; —மரியாதை décence—, honneur convenable à la famille, —à la caste; —மலை, V. குலகிரி; —மித்திரன் ami —, partisan d'une famille, —d'une caste; —யீனன், —வீனன், (ஈனம்), homme de basse caste, —chassé de sa caste; —வாரம் jour réputé favorable, *i. e.* mardi ou vendredi; —வித்தை science de famille, —de caste; —விருது bannière—, titre—, devise de caste—, de famille, ce qui lui est propre; —விருத்தியை (bhroutyâ *servante*), sage-femme; —வீனன், V. குலயீனன்; இதெனக்குக்குலகாயமாயிருக்கின்றது ceci est pour moi un usage de caste ou de famille.

குலரி, (குலை), V. குலட்டு.

குலவணை, zinc minéralisé.

குலவுகாசம், le roseau நாணல்.

குலவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a. et n.* குலவுதல், *n. v.* (*P.* குலாவுகிறது), célébrer, exalter, briller, s'accorder. [sandal.‖ V. செஞ்சந்தனம்.

குலவுரி, (குலம், உரி), l'arbre de

*குலன், 1° (koula), artiste habile, homme de bonne caste. 2° *P.* குலம்.

குலா, pompe, célébration, amitié, courbure, *n. v. imp. et part. de* குலாவுகிறது,

*குலாகுலம், (குலம், அகுலம்), chose d'origine —de caractère mêlé de bien et de mal: குலாகுலதிதி jour de la lune d'un caractère douteux au dire des payens, le 2me 6me ou 10me jour de la lune; —நக்ஷத்திரம் constellation d'un caractère douteux; —வாரம் le mercredi, jour douteux, au dire des gentils.

*குலாங்கனை, (குலம், அங்கனை), femme de caste, —de haute caste.

குலாங்குலி, l'herbe மாந்தப்புல்.

*குலாசலம், (குலம், அசலம்), V. குலகிரி.

*குலாசாரம், (id. ஆசாரம்), usage —, coutume —, conduite de caste.

*குலாசாரியன், (id. ஆசாரியன்), gourou de caste.

*குலாதிக்கம், (id. ஆதிக்கம்), excellence —, particularité d'une caste.

குலாதிபன், (id. அதிபன்), chef de caste, —de famille.

*குலாபிமானம், (id. அபிமானம்), honneur de caste.

குலாபு, espèce de rose. [filet.

*குலாயம், (koulâya), nid d'oiseau,

குலாரி, ou —ப்பண்டி, —வண்டில், P. குலால்வண்டில், carrosse, voiture.

*குலாலன், (koulâla), potier.

குலால், chose belle, jolie, agréable, plaisante, régulière: —வண்டில் char, voiture à la façon asiatique, carrosse; —வண்டிலேறுகிறது aller en carrosse, en pareille voiture.

குலாவல், *n. v. et opt. de* குலாவுகிறது, louange, célébration, amusement, passe-temps agréable, amitié, conversation, fréquentation, cercle, courbure, brillant.

குலாவு, 1° célébration, louange. 2° *imp. et part. de*

குலாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.a.* converser familièrement, fréquenter, célébrer, louer, exalter, se réjouir, briller, se plier, se courber *ou* குலாவிக்கொண்டிருக்கிறது converser familièrement, être ami intime. [*préc. V.* குலாவல்.

குலாவுகை, குலாவுதல், *n. v. du*

*குலி, (kouli), corps, femme, sœur ainée de l'épouse.

*குலிகம், 1° (goulikâ), balle, 2° vermillon, couleur rouge, l'arbre இலுப்பை. [டை), jeu de balle.

*குலிகாக்கிரிடை, (குலிகம், கிரீ

*குலிங்கம், 1° (koulingaka), passereau. 2° corbeau, cheval, vermillon, nom d'un pays.

குலிங்கர் (குலிங்கம்), habitans du pays dit குலிங்கம், nom d'une caste.

*குலிசம், (koulisa), cotte d'armes —, arme de diamant, la foudre prétendue d'Indra, l'arbre வன்னி, l'arbre இலுப்பை. ‖ V. கலிசன்; குலிசபாணி celui qui est armé de la foudre, (selon les Indous) Indiren.

குலிசல், arsenic préparé dit நாகபாஷாணம். [பரிபாஷாணம்.

குலிசன், arsenic naturel dit கற்

குலிஞன், குலிஞ்சன், (குலம்), homme de caste. [des Indiens.

குலிந்தம், un des 56 pays connus

குலிலி, houra, cri de guerre, —de triomphe.

*குலீனன், (குலம், ina), homme bien-né, —de bonne caste.

குலுகுலு, (*son imitatif*), sorte de bruit, குலுகுலுவென்கிறது faire *couloucoulou*, —du bruit.

குலுகுலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன், லு, லுக்க, *v.n.* (குலுகுலு), ramper, faire *couloucoulou*, — du bruit, démanger, gratter.

குலுகுலுத்தல், குலுகுலுப்பு, *n. v. du préc.* bruit, démangeaison, action de ramper etc...

குலுக்கம், nom d'un oiseau.

குலுக்கி, 1° coquette, insolente. 2° *gér. de* குலுக்குகிறது.

குலுக்கு, *n. v. imp. et part. de* குலுக்குகிறது, secousse, agitation, bruit qui en provient, gestes affectés, afféterie: குலுக்கென்கிறது branler, être agité, —secoué, faire du bruit.

குலுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.a. et n.* குலுக்குதல், *n. v.* agiter, secouer, faire le pédant, —l'insolent, prendre —, avoir un air d'afféterie, —un air affecté. [க்கை.

குலுக்கை, V. குலுமை et கோரி

குலுங்கல், குலுங்குதல், agitation, tremblement; *n. v. de*

குலுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n. de* குலுக்குகிறது *et* குலுங்கிக்கொண்டிருக்கிறது, *v.c.* branler, être agité, —secoué, chanceler, trembler.

*குலுசம், குலுச்சம், குலுஞ்சம், (gouloutchtchha, goulountchha), bouquet de fleurs.

*குலுத்தம், 1° (koulattha), collou

ou lentille pour les chevaux etc... 2° (goulpha), cheville du pied.

*குலுமம், (goulma), action de discipliner —de conduire une armée, certain nombre de troupes contenant 3 சேனுமுகம், ou 9 éléphans, 9 chars, 27 chevaux et 45 piétons, fort, sorte d'arbrisseau, gazon. ‖ V. குன்மம்: குலுமமூலம் gingembre

குலுமி, V. பாசறை. [vert.

குலுமை, magasin ou réceptacle à grains fait d'osier ou de cercles de branchages.

குலை, 1° grappe (de raisins, —de fruits etc... surtout de bananiers, de palmiers, de cocotiers...), rameau —, bouquet de fleurs, etc., bout inférieur, —bas d'une flèche, bout, extrémités d'un arc, petite chaussée qui sépare les compartimens des rizières, tremblement, creux de l'estomac. 2° *imp. et part. de* குலைகிறது *et de* குலைக்கிறது: —கட்டுகிறது la grappe —, le fruit se former après la floraison; —குலைகிறது trembler de crainte; —குலைதல் tremblement de peur; —குலையாய் par grappes; —க்கல் bézoard, pierre qui se forme dans l'estomac ou le ventre surtout de certains animaux; —தள்ளுகிறது pousser des grappes, la grappe sortir de la tige, —de son enveloppe; —தள்ளிற்று la grappe —, le bouquet est sorti de la tige; —நோய் mal d'estomac, —de poitrine, cardialgie; —படுவன் ulcère à la poitrine; —பிடிக்கிறது, V. குலைகட்டுகிறது; —பதைக்கிறது le cœur palpiter; —போடுகிறது, V. குலைதள்ளுகிறது; —முட்டி, V. குலைநோய்; —யெரிவு inflammation d'estomac, cardialgie; —வயிறு bas de l'estomac; —விலை affermage d'après l'estimation —, prix des grappes; குலையிலுதைக்கிறது donner des coups —, causer des élancemens dans le creux de l'estomac; என்குலைபதைக்கின்றது le cœur me bat.

குலைகிறது, லைந்தேன், லைவேன், லை, லைய, *v.n.* (குலை), se défaire, se déranger, se délier, s'endommager, se gâter, se troubler, se confondre, se mêler, se chiffonner, s'effacer, se ternir, disparaitre, se dissoudre, se dissiper, craindre, trembler, se presser, palpiter de hâte, diminuer, être irrésolu, dissuadé, dépouillé, privé, rayé, annulé, détester, abhorrer: குலைந்துபோகிறது s'évanouir, disparaitre, V. குலைகிறது; கோலமிட்டதுகுலைந்துபோய்விட்டது les figures qu'on avait tracées se sont effacées.

குலைக்கிறது, லைத்தேன், லைப்பேன், லை, லைக்க, *v.a. de* குலைக்கிறது, troubler, défaire, déranger, démancher, endommager, effacer, rayer, délier, annuler, confondre, mêler, dissuader, mettre en désordre, dissoudre, séparer, aboyer, japper: குலைத்துப்போடுகிறது défaire, troubler, effacer, etc... குலைத்துக்காட்டுகிறது imiter l'aboiement du chien.

குலைச்சல், *n. v. du préc.* désordre, dérangement, confusion, trouble, corruption, aboiement, cri de mépris, parole d'aversion; *ou*

குலைதல், *n.v. de* குலைகிறது, trouble, désordre, confusion, dissolution, crainte, tremblement, précipitation, palpitation, marque de crainte, action de se défaire, dérangement, etc..

குலைத்தல், குலைப்பு, *n.v. de* குலைக்கிறது, aboiement, tremblement, action de troubler, de défaire etc...

குலைப்பன், (குலைப்பு), frisson, maladie provenant du froid.

குலையல், V. குலைதல்.

குலையாத, *part. nég. de* குலைகிறது *et de* குலைக்கிறது: —நாய் குதிகாலைக்கடிக்கும் un chien qui n'aboie point mordra le talon.

குலைவு, V. குலைதல்.

குலோமிசை, V. வசம்பு.

*குல்மம், (goulma), V. குலுமம் et குன்மம்.

குல்லம், (koulya), van, petit van.

குல்லரி, l'arbre இலந்தை, jujubier.

குல்லா pièce de bois que l'on attache d'un côté des barques pour les empêcher de chavirer, *ou*

குல்லாய், bonnet, coiffure, calotte,

mitre:குல்லாயைப்போடுகிறது mettre un bonnet, etc... ou—ப்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது porter un bonnet. etc...

குல்லான்,sorte de poisson effilé.

குல்லி, nom d'une plante.

*குல்லியம், 1° (goulya), douceur. 2° (koulya), conseil.

*குல்லியன், (koulya), conseiller.

குல்லிரி, V. குலிலி..

குல்லை, les plantes கஞ்சா et துளசி, basilic, l'arbrisseau வெட்சி.

*குல்வலி, (kouvali). V. குல்லரி.

*குவங்கம்,(கு mal,வங்கம்),plomb.

*குவசம், 1° (id. வசம்), ce qui est perdu. 2° (id. vatcha, qui parle), injure, censure.

குவடு,*gen.*குவட்டின்,boule,globe, corps rond, branche d'arbre, montagne, colline, sommet de montagne, l'arsenic naturel சங்கபாஷாணம்:குவட்டிலுதித்தோன், V. சொர்னபேதி;குவட்டிற்புளிதம் l'arsenic naturel சங்கபாஷாணம்; குவட்டினியம் vitriol bleu en pierre, sulphure d'antimoine.

குவட்டு, *obl. du préc*: —க்கல் bézoard,(surtout celui qu'on trouve dans les brebis qui paissent sur les montagnes); —க்கூடர்மை l'arsenic naturel தொட்டிப்பாஷாணம்; —முலைச்சி,—நுண்முலைச்சி, V. சொர்னபேதி.

*குவம்,(kouva),nénuphar,lotus.

*குவலம்,(kouvala),l'arsenic naturel அவுபலபாஷாணம், jujubier, jujube,nénuphar,perle.

*குவலயம், 1° (kouvalaya), nénuphar, pontederia, nymphæa alba, lotus,nénuphar bleu. 2° (கு, வலயம்), la terre,le globe terrestre: குவலயத்திலேவழங்குகிறது être d'usage—,se rencontrer dans le monde.

*குவலயாபீடம்,(குவலயம்,*et* âpida, *qui comprime*,*ou* பீடம்), nom d'un éléphant,l'animal qui est un poids pour la terre,ou qui est censé la soutenir.

குவலிடம், (குவல், இடம்),ville.

குவலையன், vitriol bleu.

குவவு, accumulation, tas, foule, globe, boule,balle,terre,grandeur,ce qui est gros. [ம்.

குவளச்சி,minéral dit புத்தாம்பழ

குவளை, 1° (குவலயம்), nénuphar, pontederia, une des flèches de Kâmen,qui est de nénuphar.2° (கு, வளை), œil,orbite—,creux—,angle de l'œil, ou canthus major, cou ou bord d'un vase, feuille représentée sur le கடுக்கன் ou pendant d'oreilles. V.பொக்கணி; —த்தாரகன் celui qui porte une guirlande de nénuphar,*i.e.*Darmarâsen;—யச்சு moule de nénuphar,instrument d'orfèvre.

*குவாகம்,(gouvâka),aréquier.

*குவாகுலம், (kouvahoula), chameau. [root,agutiguepa.

குவாக்கிழங்கு,ararout, ou arrow-

குவாட்டி, espèce d'huître, —de moule.

குவால், (குவிகிறது), accumulation,foule,élévation,colline.

குவி,*imp.et part.du suiv.*entassé:குவியிலைமூக்கரிகத்தி couteau pour couper l'extrémité des feuilles de bétel entassées.

குவிகிறது, விந்தேன், விவேன், வி,விய, *v.n.*s'accumuler, s'entasser, se rassembler,se serrer,se réunir, se joindre, s'arrondir, se resserrer, se fermer (une fleur), se retirer, être rond, —renfermé.

குவிக்கிறது, வித்தேன்,விப்பேன், வி,விக்க,*v.a.du préc.*accumuler, entasser, amasser, serrer,cacher,unir, joindre (les mains...), faire retirer, rétrécir.

குவிதல், *n.v.de* குவிகிறது, accumulation, tas, monceau, réunion, resserrement,retirement,rondeur.

குவித்தல்,குவிப்பு, *n.v.de.* குவிக்கிறது.

குவியல், *n.v.de* குவிகிறது, monceau,tas,amas,contraction, rétrécissement.

*குவிரம், (kouvra),forêt,bois.

குவில், action de couper,bruit.

*குவிவாகம், (கு), mariage dé-

குவிவு, V. குவிதல். [gradant.

குவேற்றுமை, (கு), le cas terminé en கு. *i.e.* le datif.

குவை, (குவிகிறது), boule, balle, tas, monceau, foule, tertre, colline.

குவ்வாகுவ்வா வென்கிறது, (*son imitatif*), un enfant crier, crier comme un enfant.

குவ்வியம், plénitude.

குழ, *n.et adj.* jeune, tendre, enfant, jeunesse: குழகுழவென்றிருக்கிறது, *V.* குழகுழக்கிறது; குழமகன் petit enfant, poupon, poupée, le 77ᵐᵉ பிரபந்தம், poème en calivemba, dans lequel les femmes exaltent le poupon qu'elles portent dans leurs bras.

குழகம், (குழ), beauté, beaux vers pour les enfans.

குழகன், (*id.*), le jeune fils—, le fils cadet de Siven, *i.e.* முருகன், Siven.

குழகு, (*id.*), beauté.

குழகுழக்கிறது, ழுத்தேன், ழுப்பேன், ழு, ழுக்க, *v.n.* (குழ) *et* குழகுழத்தல், *n.v.* être flasque, mou, doux au toucher,—visqueux.

குழங்கல், espèce de guirlande.

குழந்தை, (குழ), *ou*—ப்பிள்ளை enfant, petit—, jeune enfant, poupon: குழந்தைக்குத்தாலாட்டுகிறது bercer un enfant et chanter pour l'endormir; —குழந்தையையரவணைக்கிறது embrasssr—, caresser un enfant

குழப்படி, (குழப்புகிறது, அடி), *ou*

குழப்பம், (குழப்புகிறது), trouble, confusion, brouillerie, dissension, mutinerie, révolte rébellion, embarras (dans une affaire), difficulté, empêchement:—ஆயிருக்கிறது,—ஆய்க்கிடக்கிறது être en désordre, en révolte, en confusion, être troublé, embrouillé; —பண்ணுகிறது se révolter, exciter une révolte, troubler, bouleverser, retarder, empêcher; குழப்பக்காரன், குழப்பவாளி, (ஆளி), perturbateur, rebelle, brouillon, homme qui embrouille les affaires, qui bouleverse tout; குழப்பத்தைத்தீர்க்கிறது apaiser une révolte, des troubles, remettre en ordre.

குழப்பல், *opt.et n.v.de* குழப்புகிறது.

குழப்பன், (குழப்பம்), *V.* குழப்பக்காரன்.

குழப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v.a.de* குழம்புகிறது, *et* குழப்பிப்போடுகிறது, —விடுகிறது *et* குழப்புதல், *n.v.* exciter des troubles, révolter, soulever, troubler, brouiller, embrouiller, bouleverser, embarrasser, mêler, mélanger, confondre: குழப்புகிறவன், *V.* குழப்பக்காரன்.

குழம்பல், *opt.et n.v.de* குழம்புகிறது, trouble, bouleversement, inversion, ce qui est liquide.

குழம்பு, 1° sauce, bouillon, jus, fluide épaissi,—épaissi en bouillant, eau de riz, cange, empois, mortier, argile—, boue pétrie pour bâtir, poudre de sandal etc... détrempée, chose liquide, mélange, Colombo, capitale de Ceylan, (et par extension) Ceylan. 2° *imp.et part.du suiv*: —காய்ச்சுகிறது faire une sauce, épaissir en faisant bouillir;—ப்பால் lait épaissi en bouillant.

குழம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.n.* (குழம்பு), குழம்புதல், *n.v.* s'épaissir, devenir épais, condensé, être trouble, troublé, confus, bouleversé, embrouillé, embarrassé, mêlé, liquide

குழலல், *V.* குழற்சி, excavation; *opt. et n.v.de*

குழலுகிறது, ழன்றேன், ழலுவேன், ழல், ழல, *v.a.et n.* (குழல்), குழலுதல், *n. v.* creuser, évider, boucler, rouler et nouer la chevelure derrière la tête, se friser, se mettre en rouleau, former un vide.

குழல், 1° tuyau, chose creuse, tube, mousquet, canon de fusil etc..., flûte, fifre, flageolet, chalumeau, chant harmonieux, chevelure—, cheveux de femme, touffe de cheveux, une des 5 manières d'attacher les cheveux, *i.e.* chevelure entortillée en rouleau par derrière,—nouée sur le côté, espèce de poisson. 2° *imp. et part.de* குழலுகிறது:—ஊதுகிறது jouer de la flute, etc...;—ஊதி joueur de flûte etc...—சுடுகிறது tirer un coup de fusil,—de canon.

குழவி, (குழ), pierre cylindrique, cylindre de pierre pour bro-

yer, âge tendre, jeunesse, tendreté, jeune arbre, plant, croissant de la lune (jusqu'au 8me jour), enfant, petit (des animaux et surtout) petit buffle, —bœuf sauvage, —élan, —cochon, —cerf, —lion, —léopard, —éléphant, —chameau, —écureuil ou rat palmiste, —singe ou autre animal qui vit sur les arbres, grandeur, dette.

குழவு (*id.*), âge tendre, tendreté.

குழவிழைப்புளி, *P.* குழைவிழைப்புளி. [boucle de cheveux.

குழற்கொத்து, (குழல்), touffe—,

குழற்சி, (குழலுகிறது), touffe—, boucle de cheveux, état de ce qui est bouclé, roulé —noué, —frisé.

குழற்பிட்டு, (குழல்), croquignole roulée (en forme de tube), pâte—, gâteau qu'on fait cuire dans un tube.

குழற்றுறப்பு, (*id.* துறப்பு), clef forée, —percée.

குழன்று, *gér. de* குழலுகிறது.

குழாம், (குழு), foule, assemblée.

குழாம்பல், chose liquide, molle, fanée, mélange.

குழாய், (குழல்), tube, tuyau, chose creuse, trou: குழாயாயிருக்கிறது être creux, —en forme de tube; குழாயில் வார்க்கிறது verser dans—, remplir un tube; குழாயில்வைக்கிறது mettre dans un tube.

குழி, 1° fosse, fossé, trou, creux, cave, puits, étang, ventre, tombeau, magasin, cougi, *i.e.* perche carrée contenant généralement 576 pieds carrés anglais, c'est le centième d'un kâni, carré, mésure quelconque carré. 2° *imp. et part. de* குழிகிறது *et de* குழிக்கிறது :—க்கணக்கு compte de cougis ou perches carrées; —க்கல் pierre creuse qui sert de mortier, —qui sert à broyer les drogues etc...; —க்குத்து trou fait pour transplanter des plantes; —க்குத்துக்கோல் petit bâton qui sert à faire ce trou; —சிலே, *P.* குளிசிலே; —ச்சட்டி sorte de terrine ou casserole creuse pour faire certaines pâtisseries; —த்தன்மை forme creuse; —த்தாமரை la plante ஆகாசத்தாமரை; —நரி renard (à tanière); —நாவல் espèce de நாவல் calyptranthes jambolana; —பறிகிறது un creux se former; —பறிக்கிறது creuser une fosse; மாறுகிறது multiplier des perches par des perches pour avoir des perches carrées; —மாறுதல் multiplication de perches carrées; —மாற்று table de multiplication—, multiplication de perches carrées; —முயல் lapin; —யச்சு instrument pour faire un creux dans les plaques de métal; —யம்மி pierre à broyer qui est creuse, *V.* குழிக்கல்; — யாகிறது, —யாதல் devenir creux, se creuser; —யாக்கிறது creuser, faire une fosse; —வெட்டி fossoyeur, homme qui creuse des fosses; —வெட்டுகிறது creuser une fosse; குழியிலேபுதைக்கிறது enfouir, cacher *ou* குழியிலேவைக்கிறது, enterrer, mettre dans la fosse.

குழிகிறது, ழிந்தேன், ழிவேன், ழி, ழிய, (குழி), se creuser, devenir—, être creux, concave: குழிந்தெடுக்கிறது se creuser le cerveau, creuser, être pensif, inquiet, examiner, chercher.

குழிகை, 1° *P.* குளிகை. 2° *n.v. de* குழிகிறது

குழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, 1° *v.a. de* குழிகிறது, creuser, faire une fosse. 2° *P.* குளிக்கிறது. [paume de la main.

குழிங்கை, (குழி, கை), creux—,

குழிசி, cruche, jarre, vase de terre à cuire le riz.

குழிதல், *n.v. de* குழிகிறது, se creuser etc..., *V.* குழிவு. [concave.

குழிந்த, *part. de* குழிகிறது, creux,

குழித்தல், *n.v. de* குழிக்கிறது.

குழிப்பு, espèce d'harmonie poétique qui consiste dans la correspondance des lettres d'un vers avec un autre. [écluse.

குழிமி, bec— , bouche d'un vase,

குழிமிட்டான், la plante நத்தைச்சூரி.

குழியம், balle, boule, forme cylindrique, gourdin recourbé usité dans les batailles, cercle.

குழிவு, *n.v. de* குழிகிறது, concavité, creux.

குழு, 1° foule,assemblée,troupe de femmes, collection, désobéissance. 2° *imp.et part.de* குழுவுகிறது: —க்காலி,—மாடு vache ou bœuf indomptable, —qui ne se laisse pas lier; —ப்பற்றுகிறது,—ப்பாய்கிறது courir çà et là par insubordination, être rebelle,indomptable.

குழுமல், foule,réunion, *n.v.de*

குழுமுகிறது,மினேன்,முவேன்,மு,ம,*v.n. et* குழுமுதல், *n.v.* (குழு), se joindre,se réunir,s'attrouper.

குழுமுரல், espéce de poisson.

குழுவல், réunion,foule,*n.v.de*

குழுவுகிறது,வினேன்,வுவேன், வு,வ,*et* குழுவுதல்,*n.v.*(குழு),*V.* குழுமுகிறது. [soumis,rebelle.

குழுவன், (குழு), désobéissant, in-

குழூஉக்குறி, (குழு, குறி), mot d'ordre,—de convention,jargon,langage,mot propre à une corporation, mot technique.

குழூஉப்பெயர், (*id.* பெயர்), nom collectif,—de corporation.

குழை, 1° tuyau,cannelure, chose creuse en dedans,sorte de pendant d'oreilles, oreille,ouïe, nénuphar, marne,boue,mortier,bourgeon,rejeton, feuillage, fumier de feuilles pourries,forêt.2° *imp.et part. de* குழைகிறது,*et de* குழைக்கிறது: —க்கடுக்கன் espéce de pendant d'oreilles; —கறி sauce —,ragoût liquide,—trop cuit,—de fruits broyés;—க்காடு pays de forêts; —சாந்து, —சுண்ணம் mortier, chose détrempée et mélangée;—சேறு terre glaise—, boue détrempée,terre visqueuse,boue solide et infecte;—நாற்றம், —மணம் odeur de parfums mélangés, puanteur de la boue;—பிடிக்கிறது prendre une branche pour chasser quelque chose; —மறைவு cachette de feuillage.

குழைகிறது, ழைந்தேன், ழைவேன்,ழை,ழைய, *v.n.* s'amollir,devenir mou,— mollasse, —comme de la bouillie, se fondre ensemble et ne faire qu'une masse,se gâter,se faner, se flétrir,languir, dépérir, plier, se mêler,se réunir,se joindre,s'assujétir servilement, s'associer par des motifs faux,se mêler: குழைந்துபோனசோறு riz trop cuit et réduit en bouillie அகங்குழைந்து போகிறது l'esprit être inquiet, troublé, languir,dépérir; இழையத்தீட்டிக்குழையவடிக்கிறது bien piler le riz dans un mortier, et le faire égoutter quand il est réduit en bouillie.

குழைக்கடிக்கிறது, (குழைக்கு, அடிக்கிறது), frapper avec certain feuillage en récitant quelque formule payenne.

குழைக்கிறது, ழைத்தேன், ழைப்பேன், ழை, ழைக்க, *v.a.* (குழை), bourgeonner,pousser,—des feuilles, amollir,faire trop cuire le riz,mêler, détremper, pétrir la terre,faire du mortier avec les pieds, plier.

குழைச்சி, (குழை), ruche ou nid des fourmis blanches.

குழைச்சு,poignée—,tète—,cou—, fourreau des instrumens, jointure, tenon, rainure, jointure intérieure des os des pieds,des mains etc...

குழைஞ்சான்,(குழைகிறது), trouble,embarras.

குழைதல்,*n.v.de* குழைகிறது.

குழைத்தல், குழைப்பு, *n.v. de* குழைக்கிறது,bourgeonnement, pousse,liquéfaction, amollissement, mélange,pli.

குழையடி,குழையடித்தல், (குழை, அடி...), action de frapper—, coup donné avec certain feuillage en récitant des formules gentiles et regardant fixément, ordre donné alors, enseignement.

குழையல் } *n. v. de* குழைகிறது,
குழைவு } amollissement, attendrissement, dépérissement, langueur,mélange, union, cannelure, courbure, *ou* குழைவாயிருக்கிறது être mou,mollasse,se flétrir,se faner, se gâter; குழைவிழைப்புளி rabot à cannelures,—pour creuser.

*குளகம்,(koulaka), union de plusieurs stances,extension du régime des noms ou des verbes à plusieurs

strophes contrairement à l'usage de finir le sens à chacune, pièce de vers qui ne contient que des brèves, un marcal, *i.e.* la mesure dite மரக்கால், un âjâcou, *i.e.* un 8me de படி: குளகச்செய்யுள் pièce de vers de plusieurs strophes régies par un seul verbe.

*குளகன், (koulaka *de bonne famille*), le fils cadet de Siven, குமரன்.

குளகு, feuillée, nourriture des bêtes qui vivent de feuilles ou de plantes.

குளகுள, *(son imitatif)*, son d'eau qui bouillonne etc... குளகுளெனகிறது *ou* குளகுளவென்கிறது, *V.* குளகுளக்கிறது: —வென்றழுகிப்போகிறது (un fruit) devenir mollasse, se pourrir: குளகுளவென்று *ou* குளகுள கொதிக்கிறது bouillir en faisant *coulacoula*: குளகுளவென்றுபோகிறது devenir mollasse, —mou.

குளகுளக்கிறது, ளத்தேன், ளப்பேன், ள, ளக்க, *v.n.* குளகுளத்துப்போகிறது, (குளகுள), faire *coulacoula*, — du bruit, répéter un son, — une syllabe.

குளசு, *P.* கொளுசு, nœud, nœud coulant, l'arsenic composé dit பூவளப்புற்று, *V.* குழைச்சு: காற் —, கைக்குளசு jointure intérieure des os des pieds, —des mains.

குளச்சு, quart, *V.* குழைச்சு.

குளஞ்சி, *P.* கொளஞ்சி, espèce d'oranger, sucre.

குளத்தம், குளத்து, *obl. ou adj. de* குளம், d'étang: குளத்தங்கரை, குளத்தருகு, குளத்தோரம் bord d'étang; குளத்தேபோதல் aller aux besoins naturels.

குளம் 1° pièce d'eau, réservoir, étang (ordinairement carré). 2°*(koula), front. 3°*(goula), sucre, jagre ou sucre brut: —கட்டுகிறது faire—, bâtir un réservoir, —un étang;— தொடுகிறது, —தொட்டல், (et plus ordinairement), —தோண்டுகிறது, —வெட்டுகிறது creuser un étang; குளக்கட்டு bord d'étang; —க்கீழ் espace—, champ situé sous un étang;— க்குருவி moineau d'étang, *i.e.* crabe;— க்கொட்டி variété de la plante aquatique கொட்டி: —க்கோட்டன் nom d'un roi; —க்கோரை jonc d'étang, espèce d'herbe; —நண்டு crabe d'étang; —ச்செந்நெல், —நெல் riz des étangs, qui y croît de lui-même et dont les grains sont oblongs avec une barbe rude; —ப்பயறு espèce de pois; — ப்பாடு terre proche d'un étang; —மீன் poisson d'étang; —வடம்பு, (அடம்பு), certaine plante; —வட்டை, (அட்டை), sangsue d'étang;— வரகு espèce de வரகு qui croît dans les étangs; —வாழை espèce de riz, ou de nellou; குளத்துக்கு, —குளத்தே போகிறது aller aux besoins naturels (c'est ordinairement sur le bord d'un étang); குளத்துக்குமழைகுந்தாணி போற்பெய்கிறதா est-ce qu'il pleut gros comme des mortiers pour remplir les étangs; ce sont des gouttes multipliées qui les remplissent; de même ce sont les petites sommes multipliées qui rendent riche; கோயிலுக்குளத்துக்குப்போகாதவன் celui qui ne va ni à la pagode, ni à l'étang (*i.e.* de la pagode, pour y faire des ablutions superstitieuses.)

குளம்பு, corne du pied (des animaux): இருபிளவானகுளம்பு corne du pied fendue.

குளவஞ்சி, *P.* குளாஞ்சி.

குளவி, guêpe, abeille, jasmin des montagnes, l'arbre மலைப்பச்சை:— குத்துகிறது, —கொட்டுகிறது la guêpe piquer; —க்கூடு nid ou ruche de guêpe; —புழுவைத்தன்னிறமாக்கிறதுபோல comme la guêpe change un insecte en sa propre couleur; — மண் boue avec laquelle les guêpes font leur nid.

குளவித்தம், espèce de safran.

குளறல், *V.* குளறுகை.

குளறுட்டம், (குளறும், ஆட்டம்), trouble, confusion, embarras.

குளறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.n. ou* குளறிப்பேசுகிறது, bredouiller, balbutier, radoter, parler confusément, sans savoir ce qu'on

dit, se troubler, crier, faire du bruit; குளறிப்போடுகிறது embrouiller, embarrasser, troubler; — யடித் துக்கிடக்கிறது être dans un grand trouble, — embarras; — வழிகிறது parler indistinctement sans qu'on puisse comprendre.

குளறுகை, குளறுதல், *n.v du préc.* bredouillement, balbutiement, radotage, cri, bruit.

குளறுபடை, குளறுபிடி, குளறுபடி, (குளறும்), embarras, trouble qui fait balbutier, désordre: குளறுபடியாய்க்கிடக்கிறது rester confus, — à balbutier, — en confusion.

குளாஞ்சி, (குளஞ்சி), espèce d'oranger.

குளாபாகம், *V.* குடாபாகம்

குளி, *n.v.imp.et part.de* குளிக்கிறது, *V.* குளிப்பு: — காரன் plongeur, pêcheur de perles, de conques etc...; — குளிக்கிறது être en couche, faire ses couches; — சீலை langoutti, morceau de toile qu'on met pour se baigner, *V.* கௌபீனம்; — தோஷம் maladie que contracte, dit-on, un enfant, quand sa mère ne s'est pas baignée après avoir visité sa voisine en couche; — நீர் eau pour se baigner; — ப்பச்சை *V.* ஆற்றுப்பச்சை; — மணி cloche de plongeur.

*குளிகசித்தி, *V.* குளிகாசித்தி.

*குளிகம், (குளிகை), remède, médecine.

*குளிகன், (koulika), un des 8 serpens qui, au dire des Indous, supportent le monde, une des planètes invisibles.

*குளிகாசித்தி, (குளிகை), prétendu pouvoir des pilules dites இரசகுளிகை, c'est un des அஷ்டசித்தி

*குளிகை, (goulika), pilule, boulette, bol, bolus, petit globe, boule, balle, remède, pilule médicinale, — magique composée de diverses sortes d'arsenics et de minéraux.

குளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v.n.* (குளி), se baigner, se laver le corps, plonger, pêcher les perles et les conques, s'enfoncer, se cacher, être caché: குளித்தெடுக்கிறது pêcher (les perles...).

குளிக்கை, *n.v. du préc.*

குளிசம், petit tube pour mettre un talisman ou chose semblable, amulette, talisman, petite plaque de métal sur laquelle on écrit des lettres magiques ou sacrées, cercle, anneau, — que l'on fait de quelques racines ou herbes pour des cérémonies superstitieuses: — கட்டுகிறது porter une amulette etc...; — ஆடுகிறது ou குளியமாடுகிறது mettre un anneau, — un tel anneau.

குளித்தில், cachette, *V.* குளிப்பு.

குளிப்பாட்டு, குளிப்பாட்டுதல், *et.* குளிப்பாட்டுகிறது, (குளிப்பு, ஆட்டுகிறது), laver (quelqu'un...), baigner, faire baigner.

குளிப்பிடபாறுகள், (குளிப்பு, இடம், பார்), bancs où l'on pêche les perles.

குளிப்பு, *n.v.de* குளிக்கிறது, bain, plongeon, action de se baigner etc...

குளியம், (குளிசம்), globe, boule, remède en général, tigre. ‖ *V.* குளிசம்.

குளியாள், (குளி, ஆள்), plongeur, pêcheur de perles.

குளியோடுகிறது, (குளி), plonger dans l'eau.

குளிரி, paquet —, faisceau de plumes de paon, instrument, pour cueillir les feuilles de bétel et en couper la queue, la plante நீர்க்குளிரி.

குளிருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு *ou* ர், ர, *v.n.* (குளிர்), devenir —, être froid ou frais, avoir froid, frissonner, être rafraichi, consolé, devenir roide, mourir: எனக்குக்குளிர்கின்றது j'ai froid; எனக்குமனங்குளிர்ந்தது mon esprit est tranquille, satisfait (C'est ainsi que ce mot et ses dérivés signifiant la fraicheur, donnent l'idée d'aise et de bonheur dans ce pays brûlant); சரீரமெல்லாங்குளிர்ந்தது tout le corps est froid, — est rafraichi; எரியும்வயிறு குளிர்ந்தது l'estomac brûlant —, l'appétit est satisfait, je suis ou il est content, satisfait; என்வயிறுகுளிர்ந்ததுபோல உன்மாளிகைகுளிரவேண்டும் puisse ta famille être satisfaite comme mon estomac l'a été, (formule de remerciement); குளிரக்கொடுக்கிறது

donner à satiété, de manière à satisfaire: குளிரப்பண்ணுகிறது faire refroidir, rafraichir, satisfaire; குளிர்ந்திருக்கிறது être froid, refroidi, frais, rafraichi, satisfait, saisi du froid, transi, roide de froid; குளிர்ந்துகிடக்கிறது être étendu froid, roide, mort; —கொல்லி perfide, —qui tue ou dénigre avec un air affable et de belles paroles, la plante dite கொவ்வை: —போகிறது devenir froid, raide, un froid mortel se déclarer, mourir: குளிர்ந்துபற்றுகிறது, குளிர்ந்தேறுகிறது le vent s'élever, un vent —, le poison monter.

குளிர், 1° *imp. part. fut. et n.v. de* குளிருகிறது. 2° *adj.* froid, frais, rafraichissant. 3° froid, fraicheur, temps rafraichissant, vent froid et humide ou chargé de rosée, crainte, peur, signe de crainte, ordre des poissons (parce qu'ils ont le sang froid), rang de poissons, fronde, espèce de tambour, trident, massue, cognée instrument pour cueillir les feuilles de bétel et autres, et en couper la queue, porc-épic. *4° (koulira) crabe, signe du Cancer: —காய்கிறது, —காய்தல் se chauffer (au feu ou au soleil): —காய்ச்சல் fièvre avec frisson, fièvre froide: —காலம் l'hiver, la saison du froid; —காற்று vent froid ou frais; —குளிருகிறது, —கொள்ளுகிறது attraper du froid, devenir froid, roide, engourdi de froid, les symptômes empirer, —d'un froid mortel se déclarer; —சுரம் fièvre froide, —avec frisson; —த்தனம் froideur: —நடுக்குகிறது trembler —, frissonner de froid: —பனிக்காலம், —பனிக்காற்று temps —, vent de la rosée froide.

குளிர்கிறது... *V.* குளிருகிறது.

குளிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a. de* குளிர்கிறது, *V.* குளிர்ப்பிக்கிறது.

குளிர்ச்சி, குளிர்தல், *n. v. de* குளிருகிறது, fraicheur, froid, froideur, frisson, roideur causée par le froid, mort: குளிர்ச்சியாயிருக்கிறது être frais, froid, rafraichissant; —ப்பண்டம் chose fraiche, rafraichissante.

குளிர்த்தல், *n. v. de* குளிர்க்கிறது.

குளிர்த்தி, *n. v. du même*, fraicheur, froid, frisson, adoration à la prétendue déesse du froid: —பண்ணுகிறது rafraîchir, faire refroidir, rendre froid; — போடுகிறது rendre hommage —, faire une offrande à la prétendue déesse du froid.

குளிர்ந்த, *part. parf. de* குளிருகிறது, froid, frais, rafraichissant, refroidi, agréable: —குரல் voix douce, agréable; —கொள்ளி tison éteint ou qui le semble, médisant avec de belles paroles et un air de bonté. *V.* குளிர்ந்துகொல்லி; —நிறம் couleur agréable, délicieuse, qui rafraichit les yeux; —நீர் eau fraiche, tiède, brillant des pierres précieuses; —பரிமளம் l'arsenic naturel சிநாங்கபாஷாணம்; —பார்வை regard favorable, —bienveillant; —பேச்சு paroles douces, affables; —மணம் odeur suave, agréable; —மனசு affection, esprit bien disposé; —முகம் visage bienveillant, affable, joli; —வசனம் paroles affables, amicales; —வாசனை odeur suave; —வாயு vent frais, flatuosité qui cause la froideur du corps; —வேளை moment du frais, la soirée; —வொளி (ஒளி), éclat brillant des pierres précieuses.

குளிர்ந்து, *gér. du même.*

*குளிர்ப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. a. de* குளிருகிறது *et* குளிர்ப்பித்தல், *n. v.* rafraichir, rendre froid, faire refroidir.

குளிர்ப்பு, *n. v. de* குளிர்க்கிறது, *ou*

குளிர்மை, (குளிர், மை), fraicheur, froideur, froid, maladie —, danger causé par le froid: —க்கட்டு fluxion, enflure à la joue: —காண்கிறது le froid de la mort se déclarer: —கொள்ளுகிறது attraper un coup de froid, s'enrhumer.

குளிறல், *n. v. de* குளிறுகிறது, bruit, retentissement, cri, les différens sons de la voix, —du discours, son inarticulé.

குளிறு, 1° bruit, son, grand bruit, cri. 2° *imp. et part. de*

குளிறுகிறது, றினேன், றுவேன், று,ற,v.n.(குளிறு),குளிறுதல்,n.v.faire du bruit,résonner,crier.

*குளிரம்,(koulira),crabe.

குளுகுளு, (*son imitatif*), glouglou: குளுகுளென்கிறது, V. குளுகுளுக்கிறது;குளுகுளென்றுநீராடுகிறது l'eau agitée (dans un coco etc...), faire glouglou.

குளுகுளுக்கிறது, ளுத்தேன், ளுப்பேன்,ளு,ளுக்க,v.n.(குளுகுளு), faire glouglou,—du bruit,résonner (l'eau dans un vase,dans un coco, dans le ventre),gagner—, avoir la jaunisse, être doux au toucher,se corrompre, se gâter par trop de maturité; குளுகுளுத்திருக்கிறது (la face) être enflée; குளுகுளுத்துப்போகிறது tomber en pourriture.

குளுகுளுப்பை,jaunisse.

குளுத்தி,P.குளிர்த்தி. [fraîche.

குளுநீர்,P.குளிர்நீர், eau froide,—

குளுந்த,P.குளிர்ந்த.

குளுப்பை,espèce de jaunisse,leucophlegmatia,enflure:— முகம், - மூஞ்சி visage enflé;— மூஞ்சிக்காரன் homme dont la figure est enflée;— வாய்ப்போகிறது enfler.

குளுமி, écluse.

குளுமை,P.குளிர்மை.

குளேச்சு,P.குளச்சு.

குளோமான்,espèce de cerf.

*குள்ளம்,(khoulla),petitesse,petite taille, tromperie: குள்ளக்கெண்டை espèce de poisson,aphya.

*குள்ளன், (குள்ளம்), courtaud, nain,pygmée,trompeur,perfide: குள்ளனைக்கொண்டாழம்பார்க்கிறான் il fait examiner la profondeur de l'eau par un nain,il emploie une personne incapable; கள்ளன்பின்போனாலுங் குள்ளன்பின் போகப்படாது suivrait-on un voleur, qu'il ne faudrait pas suivre un nain, (suivant l'Indou superstitieux qui le croit de mauvais augure).

குள்ளி,1° *fém.du préc.*femme courtaude,naine.2° *m.*courtaud.

குற,*adj.de* குறம்: —ச்சாதி caste des குறவர் ou faiseurs de corbeilles etc...; — வேஷம் habillement—, mœurs et coutumes de cette caste.

குறங்கு,cuisse.

குறங்கொட்டி,(குறங்கு, ஒட்டுகிறது),pièce de bois qui s'adapte à la picote [ம்),tison à demi-brûlé.

குறங்கொள்ளி, (குறம்,P. குறையு

குறஞ்சனம்,borax

குறஞ்சால், (குறம்,P, குறையும், சால்),partie de terre qu'on n'a pas fini de labourer.

குறஞ்சி,la plante செம்முள்ளி.

குறடு,*gén.* குறட்டின், tenailles, pinces,pincettes,crabe,enclume, base, piédestal(de statues, de colonnes etc...) avance, saillie, proéminence, corniche,saillie inférieure et supérieure des murs et des colonnes, trottoir,banc de maçonnerie ou de terre autour des maisons,planche, élévation,pièce de bois,sandales de bois dites பாதக்குறடு, la cheville de ces sandales, une des courroies des sandales dites செருப்பு: குறடுவைத்து *ou* காய்ச்சிப்பிடுங்குகிறது pincer—, torturer avec des tenailles rouges;குறட்டாலிடுக்குகிறது prendre—,tenir avec des tenailles; குறடன்னோன்,l'être qui a des pinces,*i.e*,le crabe. [le.

குறட்டி,(குறள்), petitesse de tail-

குறட்டரியம்,(*id.*அரி),manque.

குறட்டாழிசை,(*id.*தாழிசை),sorte de poésie dont les strophes ont 3 vers.Il y en a de 3 sortes suivant les règles différentes qu'elles suivent.

குறட்டு,*obl.de* குறடு: —ச்செருப்பு espèce de sandales;— ப்பாக்குவெட்டி espèce de ciseaux pour couper la noix d'arec; —வேலை ouvrage en bosse,—ou en saillie.

குறட்டை,1° *acc.de* குறடு.2° ronflement,la plante trichosanthes palmata dont le fruit est médicinal:— யிழுக்கிறது,—வார்குகிறது, —விடுகிறது ronfler.

குறண்டல், *n.v. de* குறண்டுகிறது,ce qui est roulé,ce qui s'est plié ou bosselé en se mettant en rouleau; —வாதம் flatuosité qui fait souffrir.

குறண்டி, 1° espèce de chant ou d'air. 2° *gér. du suiv.*

குறண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. n. et* குறண்டுதல், *n. v.* faire un pli—une bosse en se mettant en rouleau, se mettre en rouleau: குறண்டவாங்குகிறது tirer en mettant en rouleau.

குறத்தி, (குறம்), couratti, femme de la caste des குறவர் ou faiseurs de corbeilles, chiromancienne, diseuse de bonne aventure, montagnarde, femme chef d'un pays montagneux, la plante நிலப்பனை: —ப்பாட்டு le 85° des பிரபந்தம், pièce de poésie qui a rapport aux femmes de la caste des குறவர் ou diseuses de bonne aventure; குறத்திக்குக்கைகாட்டுகிறது montrer sa main à la குறத்தி pour demander la bonne aventure.

குறம், divination, pronostic, signe, espèce de chant, la caste des குறவர்: —பார்க்கிறது observer les signes, *ou* —விடுத்தல், —சொல்லுதல் dire la bonne aventure.

குறவஞ்சி, (குறம்), couratti, *ou* femme de la caste des குறவர், *V.* குறத்தி, espèce de chant, —de poème: —பாடுகிறது chanter ce poème.

குறவணவன், espèce de ver.

குறவன், (குறம்), *pl.* குறவர், homme de la caste des குறவர், faiseur de paniers, chasseur, montagnard, (sorte de gens qui s'occupent de petit trafic et sont assez généralement mal famés), *V.* வேடன், mercure: —பெட்டி panier, corbeille.

குறவை, —மீன், espèce de poisson de rivière, ophicephalus punctatus.

குறளடி, (குறள், அடி), vers de 2 pieds: —வஞ்சிப்பா poésie de l'espèce dite vangsi en vers de 2 pieds: —விருத்தம், —செய்யுள் nom d'un poème composé de vers de 2 pieds.

குறளன், (குறள்), courtaud.

குறளி, (*id.*), prostituée, espèce de diable: —க்கூத்து diablerie; —விடுகிறது déranger, troubler.

குறளை, (குறள்), 1° petitesse, —de taille, affront, injure, médisance, calomnie: —ச்சொல், —மொழி injures, paroles outrageantes, —désobligeantes; —சொல்லுகிறது médire, injurier, dénoncer un vol, notifier les objets volés. 2° *acc. de* குறள்.

குறள், (குறு), petitesse, —de taille, chose courte, démon, espèce de fantôme, distique ou couplet de 2 vers, le premier de 4 pieds et le 2me de 3 pieds, poème moral fait par le fameux poète திருவள்ளுவர் et composé de cette espèce de distiques. (Il est divisé en 3 parties, savoir: அறத்துப்பால் traité de la vertu, பொருட்பால் traité des biens ou des richesses, காமத்துப்பால் traité du plaisir ou de la volupté; cette partie est dangereuse surtout pour la jeunesse). —வெண்செந்துறை strophe de 2 vers d'égale quantité; elle admet toute sorte de pieds et bien que le ton en soit défectueux, elle exige que le sens soit élégant: —வெண்பா petit vembâ ou distique susdit de 2 vers qui suit une ou 2 sortes de combinaisons; les autres vembâ ont plus de 2 vers.

குருசாரணி, espèce de remède.

குருவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n. ou* குருவிப்போகிறது, maigrir, s'attrister, se rétrécir, se retirer, crier: குருவியிருக்கிறது, குருவிக்கொண்டிருக்கிறது, être maigre, triste, mélancolique.

குருவுதல், *n. v. du préc.* maigreur, tristesse, retirement, cri.

குருள், குருளாடு, agneau, jeune brebis, chèvre qui n'a pas porté.

குறி, 1° *imp. de* குறிக்கிறது. 2° signe, marque, signal, signe de tête, —de la main, empreinte, caractère, qualité personnelle, spécialité distinctive, marque du sexe, apparence, symptôme, signe avant-coureur, présage, augure, pronostic, divination par les signes, dire la bonne aventure, marque qu'on met aux bœufs et autres animaux, blanc, but, point de mire, estime, considération, bonne conduite, bon ordre, toile: குறிகாண்கிறது un signe etc... paraître, en voir un; —கெட்டவன் méchant, homme sans

loyauté; —க்கட்டு nœud distinctif que les marchands font pour distinguer le sac qui contient de l'argent; —க்காரன் homme de marque, augure, diseur de bonne aventure, habile tireur, —à viser; —கேட்கிறது consulter les devins, les augures; —கொள்ளுகிறது, —கொள்ளுதல் montrer, remarquer, distinguer; —க்கொள்வோர் étudians, ceux qui étudient les livres de religion, gens persévérans, déterminés à finir une chose; —க்கோள் persévérance, détermination à finir un ouvrage, convenence, estime, calcul; —சொல்லுகிறது pronostiquer, dire la bonne aventure; —சொல்லுதல் divination; —ச்சூத்திரம் régle pour désigner ou nommer; — தப்பாமற்போடுகிறது viser juste, tirer droit au but; —திசை linéamens de la main qui servent de marques à la chiromancie; —நிலையணி fig. de rhét. qui consiste à désigner comme il faut l'objet qu'on loue sans le nommer; —பார்க்கிறது observer les signes, les augures, *ou* —பார்த்துச்சொல்லுகிறது dire la bonne aventure, exercer la chiromancie; —ப்பெண்டீர் devineresse; —போடுகிறது marquer (des habits etc...), mettre une marque; —ப்பட்டவன், —மனிதன், —யானவன் homme distingué, —honnête, —de considération, notable; —யிடம் marque, l'endroit de la marque, marque et lieu, lieu désigné; —யிடையிடு manquer, être empêché de venir au lieu marqué, d'arriver au but; —யில்லாதவன் homme ordinaire, méchant, sans probité; —யீடு action de marquer, *V.* நாமதாரணை, imposition d'un nom; —யுள்ளவன், *V.* குறிப்பட்டவன்; —யெண் nombre concret, —dont l'espèce est désignée; —வைக்கிறது mettre un but pour tirer; குறியைப்பார்த்துச்சுடுகிறது tirer au but, au blanc.

குறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி, றிக்க, *v.a.* (குறி), marquer, désigner, nommer, assigner, destiner, montrer, mettre une marque, faire des remarques, noter, remarquer, se proposer, avoir en vue, estimer, tracer; அதற்குன்னைக் குறித்தேன் je vous ai désigné pour cela; இதிலவன் குறிக்கிறதென்ன quel dessein a-t-il en cela? que détermine ou désigne-t-il en cela? குறித்த நாளிலேவருகிறது venir au jour marqué; குறித்து, *gér. avec l'acc.* touchant, sur, à cause de, pour l'amour de, par égard pour; புண்ணியத்தைக்குறித்து sur la vertu, par rapport à la vertu; கடவுளைக்குறித்தாகிலும்வா viens au moins pour l'amour de Dieu; அதைக் குறித்துப் பேசினான் il a parlé sur cela; எழுதுகோலாலே குறித்துக்கொள்ளுகிறது marquer avec un pinceau; குறித்து வைக்கிறது se proposer, marquer, noter, mettre une marque, —une remarque.

குறிச்சி, village, hameau, bourg, village dans les montagnes, terminaison d'un grand nombre de noms de villages comme ஏலாக்குறிச்சி, கல்லங்குறிச்சி.

குறிஞ்சா, espèce de plante dont on distingue 2 sortes, la petite சிறு— periploca sylvestris qui est un contre-poison et la grande பெரு—asclepias vomitoria.

குறிஞ்சி pays—, terrain montagneux, champs dans un pays montagneux, —sur le penchant des montagnes, espèce de luth ou de ton du luth propre aux pays cultivés, air—, ton—, penchant des montagnes, espèce d'harmonie ou de musique, nom d'un grand arbre des montagnes, dattier sauvage dit ஈந்து, la plante செம்முள்ளி, l'arbuste மீருதோன்றி, espèce de boite: —க்கருப்பொருள் propriétés et productions d'un pays montagneux au nombre de 14, savoir: 1° —த்தெய்வம், —க்கிழவன், —வேந்தன் Soupramanien dieu prétendu des montagnes. 2° —த்தலைவன் chef d'un pays de montagne: on le nomme பொருனன், வெற்பன், சிலம்பன். Sa femme se nomme குறத்தி, கொடிச்சி. 3° —க்குடிகள், —நிலமக்கள் habitans des montagnes nommés இறவுளர், கு

றவர், கானவர்; —நிலப்பெண்கள் femmes des montagnes nommées குறத்தியர். 4° —ப்பறவை, —ப்புள் oiseaux des montagnes, le perroquet, le paon etc... 5°—விலங்கு, குறிஞ்சிக்குரியவிலங்குகள் bètes sauvages des montagnes, le tigre, l'ours, l'éléphant, le lion etc... 6° —நிலத்தூர் villages des montagnes qu'on nomme சிறுகுடி ou குறும்பொறை. 7°—நிலத்துநீர் eau des montagnes: அருவி ruisseau qui en tombe et சுனை étang sur les montagnes. 8° —நிலப்பூக்கள் fleurs des montagnes, —des arbres suivans. 9°—மரம் *ou* குறிஞ்சிக்குரியவிருக்ஷங்கள் arbres des montagnes *i. e.* le வேங்கை, le குறிஞ்சி, l'arbre de sandal, le teck, l'agolloche அகில், le grand arbre dit அசோகு uvaria longifolia, la plante grimpante காந்தள், le புன்னை etc... 10°—புணவு nourriture des montagnards: la graine du bambou dite மூங்கிலரிசி, 2 espèces de riz dites ஐவனம் et தோரை, le தினை ou millet, différentes sortes de racines, le miel, etc..; 11°—ப்பறை, —நிலப்பறை tambours des pays montagneux: le துடி et le தொண்டகம், 12°—யாழ், —யாழ்த்திறம் le luth des pays montagneux. 13°—ப்பண், —நிலத்திராகம் air ou ton des montagnes; 14°—நிலமக்களதுதொழில் occupations des montagnards, savoir: வெறிகொள்ளல் s'enivrer, semer le riz dit ஐவனம், garder le millet vert, tirer le miel des ruches, arracher des racines, se baigner dans les étangs des montagnes; —த்திணை choses propres aux pays montagneux, savoir: les monts, le froid, les premiéres rosées, l'obscurité, le riz ஐவனம், le millet தினை, la graine du bambou, des unions clandestines, des chefs nommés சிலம்பன், வெற்பன், பொருப்பன், Soupramanien pour prétendu dieu tutélaire, des habitants nommés கானவர் et குறவர், du miel, des liqueurs enivrantes ou l'ivresse, des bourgades nommées சிறுகுடி et குறிச்சி, des ruisseaux dits அருவி, des étangs nommés சுனை, des éléphans, des paons, des arbres dits வேங்கை; — த்திணைப்பொருள், *V.* குறிச்சிக்கருப்பொருள்; —க்கிழவன், —த்தெய்வம் *V. supra*; —த்தேர் char de triomphe fixe, —qui ne marche pas; —த்தேன் miel sauvage, —des montagnes; —நிலம் pays —, terrain montagneux; —நிலச்சார்பு penchant des montagnes, champs qui y sont cultivés; —ப்புறம், *V.* காந்தள்; —ப்பொருள் chose propre aux pays montagneux; — முதற்பொருள் choses principales des pays montagneux, savoir: pour place les montagnes et les lieux environnans, et pour le temps celui du froid, celui des premières rosées et le milieu de la nuit; —வேந்தன், *V.* குறிஞ்சித்தெய்வம்.

குறிஞ்சிலைக்கல், *P.* குறுஞ்சிலைக்கல்

குறிஞ்சில், l'arsenic préparé தொட்டிப்பாஷாணம்.

குறிது, *P.* குறியது.

குறித்த, *part. de* குறிக்கிறது, marqué, désigné, renommé: —கள்வன் voleur célèbre.

குறித்தல், *n. v. du même.* action de marquer etc..., désignation, destination, marque, intention, appréciation.

குறித்து, *gér. du même*, sur, touchant, à cause de, pour.

குறிப்பாளி, (குறிப்பு, ஆளி), personne qui distingue parfaitement, qui connait bien les marques, les pronostics, physionomiste.

குறிப்பிசை, (*id.* இசை), son inarticulé.

குறிப்பிடம், (*id.* இடம்), abrégé, sommaire, compendium, catéchisme ou principaux articles de la doctrine chrétienne: சின்ன—, பெரியகுறிப்பிடம் petit—, grand catéchisme.

குறிப்பு, *n. v. de* குறிக்கிறது, marque, signe, signal, remarque, note, intention, dessein, désir, pensée, but, blanc (pour viser), espérance, attente, agenda, memorandum, abrégé, sommaire, modèle pour écrire, feuille de palmier sur laquelle on garde écrit le jour de la naissance, item, article de compte, union, concorde: குறிப்ப

டையாளம் marque,signe distinctif, abréviation; குறிப்பறிகிறது connaître les signes,marques,particularités ou circonstances; குறிப்பறிதல் connaissance des signes,des pronostics, physiognomonie, pronostic; குறிப்பறிந்தவன் habile dans la connaissnce des signes des pronostics, physionomiste; குறிப்பாய்க்கேட்கிறது s'informer exactement d'une chose et de ses particularités; குறிப்பாய்ச்சில சொல்லுகிறது mentionner quelques points principaux; குறிப்பாய்ப் பார்க்கிறது considérer de près,remarquer,distinguer, marquer; குறிப்பானவன் homme distingué,recommandable, —de poids; குறிப்புரிச் சொல் mot d'indication,—désignant une qualité que l'esprit connait et indique,*v.g.* நுண்மை la subtilité; குறிப்பெழுதுகிறது écrire un signalement, des signes, marques ou notes, écrire en abrégé; குறிப்புக்காரண வகத்திணை argument qui montre le but, —l'intention, *Ex.* பேருலகாளயான் பிறந்ததாயின் பாருலகிழி நலம்பற்றிருக்கவோ si je suis né pour régner dans le ciel, dois je désirer et lécher les biens méprisables de la terre; -க்காரன் bon conseiller, *V.* குறிக்காரன்; —ச்செயல் du sens propre et de son amplification faire ressortir une autre signification;—ச்சொல் mot d'indication,—qui indique ou désigne une chose par quelque marque;—நவிற்சியணி figure qui parle par indication, qui dit une chose pour en indiquer une autre;—ப்பண்பு qualité et disposition de l'esprit, —qu'il connait et indique *v.g.* la sagesse, l'intelligence, le péché, la vertu; —ப்பொருள் chose indiquée —désignée par un குறிப்புச்சொல்; —மறிநிலை figure par laquelle on indique une chose différente du sens des mots; —வினை; —வினைப்பகுபதம் nom appellatif dérivé d'un nom d'objet,de lieu,de temps,de membre, de qualité ou d'emploi et que l'on conjugue en lui donnant les terminaisons du verbe,mais qui n'a qu'un temps et qui n'admet que le sujet sans régime direct, parce qu'il est renfermé en lui-même. *Ex.* de பூண் bijou on fait பூணினேன் j'ai un bijou,de நல் bon on fait aussi நல்லேன் je suis bon.

குறிப்பெஞ்சணி, குறிப்பெச்சம்,(குறிப்பு), ellipse du mot d'indication.

குறிப்போலை,(*id.*)feuille de palmier sur laquelle on a marqué quelque chose,—sur laquelle on a écrit un horoscope.

குறிய,*adj.de* குறுமை, bref,court, abrégé,petit:குறியன், *m.*courtaud:குறியள், *f.*courtaude; குறியது chose petite,courte:குறியர் *pl.*courtauds.

குறில்,(குறுமை),brève, lettre brève,chose courte.

குறு,*adj de* குறுமை, court, bref, petit,abrégé:—நகை sourire; —நகை கொள்ளுகிறது, — நகைசெய்கிறது sourire;—நடை marche chancelante; —நிலம் petit pays, —champ; —நிலத்தரசன், —நிலமன்னன், —நிலவேந்தன், *V.* அரட்டன் et குறும்பன்;—நிலமன்னரூர்மா cheval de petits rois; நெல் riz concassé;—நெளிப்பு orgeuil,mouvement —,air de fierté;—நொய் riz concassé; —மணல் sable fin, — mêlé d'argent; —மலை petite montagne;—மன்னன் petit prince; —மன்னியம் caractère colère,— difficile,tel que celui des petits princes; —மாக்கள், —மக்கள் enfans, petits enfans, jeunes gens;—மீன் espèce de—,petit poisson;—மிழி, —முழி regard effaré,—de travers,colère,petit œil; முட்டு proximité, approche, stupidité;—முரல் sourire;—முனி le sage ou pénitent courtaud, *i.e.* le célèbre Agastien;— வாழ்க்கை pauvreté, peu de bonheur;—விசாரம் inquiétude, tristesse,mélancolie;— விசாரமிடுகிறது peiner,affliger, *ou*— ஆயிருக்கிறது être triste, inquiet, pensif, en peine; —விலை cherté,disette;—விலைக்காலம் temps de famine;—விழி *V.* குறும்பார்வை; —விழிக்கொள்ளுகிறது, —விழிவிழி

க்கிறது avoir la regard effaré,—farouche; —வேர்வு,—வேர்வை moiteur du corps, sueur faible, —de frayeur; —வேர்வரும்புகிறது, —வேர்வாடுகிறது la sueur paraitre,—commencer à venir.

குறுக,*inf.de* குறுகுகிறது, proche.

குறுகலர்,(குறுகு, அலர்), ennemis, gens qui ne s'approchent pas.

குறுகல்,*n.v.de* குறுகுகிறது, proximité, voisinage, petitesse, brièveté, manque, contraction; —ஆயிருக்கிறது être bref, court, proche.

குறுகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v.a.* (குறு), *et* குறுகித்தல், *n. v.* regarder de près, d'un air effaré, de travers (par colère ou autrement), —d'un œil farouche.

குறுகு, *imp.et part.du suiv.*: —த்தாளி la petite espèce de தாளி.

குறுகுகிறது, *sync.* குறுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.n.* குறுகுதல், *n.v.* (குறுமை), diminuer, décroitre, s'amoindrir, se rétrécir, se raccourcir, se contracter, devenir court, bref, être abrégé, abaissé, s'approcher, approcher: குறுக, *inf.* auprès, près; குறுகக்காய்ச்சுகிறது réduire par l'évaporation un liquide à une petite quantité en le faisant bouillir; —ப்பண்ணுகிறது, *V.* குறுக்குகிறது; —ப்பிடி prends tout près, ou plus près; குறுகி யிருக்கிறது être court, proche; —வருகிறது s'approcher.

குறுகிய, *part.* bref, court, raccourci, contracté, diminué etc...; —மாத்திரை quantité d'une brève.

குறுகுறு, (*son imitatif*), *courou-courou*: குறுகுறென்கிறது, *ou* குறுகுறென்றிழுக்கிறது, les oreilles tinter, faire du bruit comme le phlegme dans la gorge des mourans, *V.* குறுகுறுக்கிறது: குறுகுறென்றுமிழிக்கிறது regarder d'un air effaré, comme un voleur; குற்றமுள்ளநெஞ்சுகுறுகுறென்னும், குறும்பியுள்ளகாதுதினவுதின்னும் une conscience coupable cause la mélancolie et une oreille pleine de cérumen, des démangeisons.

குறுகுறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v.n.* (குறுகுறு), *et* குறுகுறுத்தல், *n. v.* se faner, s'inquiéter, être pensif, mélancolique, inquiet, irrité, fâché, faire *courou-courou*, —du bruit.

குறுகுறுப்பு, *n.v.du préc.* signe de colère, colère, inquiétude, *ou*

குறுகுறுப்போட்.(*id.*), ronflement.

குறுகுற்றுளி, *P.* குறுகுத்தாளி.

குறுக்கடி, (குறுக்கு, அடி), raison opposée, —qui vient à la traverse, chemin de traverse. ‖ *V.* குறுக்களவு.

குறுக்கம், *n.v.de* குறுக்குகிறது, ce qui est court, —bref, —raccourci, l'arsenic naturel கௌரிபாஷாணம், *ou*

குறுக்கல், *n.v.du même*, contraction, abréviation, diminution, action de raccourcir, de rendre bref etc...; விகாரம் changement d'une longue en brève.

குறுக்களவு, (குறுக்கு, அளவு), diamètre, mesure prise à la traverse, —au milieu.

குறுக்கி. *gér.de* குறுக்குகிறது.

குறுக்கிடுகிறது, (குறுக்கு, இடுகிறது), croiser, traverser, passer à travers, au milieu, contre-carrer, s'approcher: பூனைகுறுக்கிட்டது le chat a croisé le chemin, (ce que les Indiens superstitieux regardent comme un mauvais augure, au figuré) l'entreprise a été traversée, —arrêtée; குறுக்கிட்டுமறிக்கிறது contrarier, contre-carrer, empêcher, obstruer.

குறுக்கிறது. 1° றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v. n.* *V.* குறுகுகிறது. 2° *sync.de* குறுக்குகிறது.

குறுக்கு, 1° *imp.et part.de* குறுக்குகிறது. 2° traverse, diamètre, diagonale, ce qui est à travers, par le travers, empêchement, milieu, petitesse, contraction, abrégé, os des reins, douleur des reins, sciatique: குறுக்கிடாகப்போகிறது croiser, traverser, passer à travers, contre carrer; —க்கட்டு toile ou chose semblable liée en travers à la poitrine; —க்கேள்வி interrogation captieuse, —lancée à la

traverse;—ச்சட்டம் traverse, pièce de bois mise en travers; —ச்சார் petite digue à travers une rivière pour prendre au filet le poisson à l'ouverture qu'on y laisse; —ச்சுவர் mur de traverse; —ச்சூத்திரம் règle abrégée,—facile à apprendre;—த்தடி,—த்தாள் barre de porte ou de fenêtre, bâton en travers; —நோம் mal de reins, sciatique;—ப்பலகை planche en travers;—ப்பாடு, V. குறுக்கு et குறுக்களவு; —ப்பாதை chemin de traverse; —ப்புத்தி esprit de contradiction, de travers, sans réflexion;—ப்பேச்சு contradiction, paroles qui interrompent, riposte; —மறுக்கு opposition réciproque, désordre;—வரி diamètre, diagonale; —வழி chemin de traverse; —வரிச்சு perches liées en travers sur un toit pour soutenir la paille; —வளை,—விட்டம் traverse, chevron, poutrelle en travers; —விசாரணை, —விசாரணை perquisition—, interrogatoire captieux, qui vient à la traverse;—விழுகிறது tomber en travers, —dedans, survenir, la traverse tomber;—வெட்டி chemin de traverse; குறுக்கான traversier, de—, en travers, diamétral, diagonal; குறுக்காய் en travers, diamétralement, diagonalement; குறுக்கே de travers, à la traverse; குறுக்கேபேசுகிறது interrompre (celui qui parle), contredire; —போகிறது, —வருகிறது aller —, venir à la traverse; கும்பிடப்போன தெய்வங்குறுக்கேவந்ததுபோல நீ வந்தாய் ton arrivée est comme si la divinité que j'allais adorer fut venue à ma rencontre, i. c. je suis charmé de te voir.

குறுக்குகிறது, sync. குறுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v.a. de குறுகுகிறது ou குறுக்குதல், n.v. et குறுக்கிப்போடுகிறது, raccourcir, diminuer, rétrécir, faire une contraction, une syncope, rendre bref. குறுக்கிச்செலவழிக்கிறது, —ப்போடுகிறது diminuer la dépense, économiser.

குறுக்கையர், nom d'une caste de வேளாளர்.

குறுங், P. குறும் devant க: —கணக்கு lettres simples, i.e. les voyelles அ, ஆ etc... et les consonnes sans voyelle, comme க், ங், ச்..., compte abrégé, —petit;—கண் fenêtre, petite fenêtre, œil-de-bœuf, petit œil; —கண்வலை filet à petites mailles; —கவி lath—, ton propre aux terrains stériles, espèce de poème où des femmes médisent en présence de l'amant;—கற்றலை espèce de poisson; —காசு petite cache, espèce de cache ou de monnaie; —காடு petit bois, broussailles, taillis; —கிண்ணி bronze, petit vase de cuivre; —குடியான் orpiment; —கோல் bâton court, verge, bâton, mesure de 2 coudées; —கோல்வேந்தன் petit roi.

குறுஞ், P. குறும் devant ச: குறுஞ்சார், V. குறுக்குச்சார்; —சாலி jeune arbre; —சிரிப்பு sourire; —சிலைக்கல் espèce de minéral ou pierre rouge dite நரக்கல்; —சிரவண்ணம் pièce de vers composée de brèves; —சுனை petit étang.

குறுஞ்சா, V. குறிஞ்சா.

குறுணல், la mesure dite குறுணி.

குறுணி, ce qui est petit, crouni ou marcal, c'est la mesure dite மரக்கால், le 12me d'un கலம் contenant généralement 8 படி ou நாழி (mais seulement 4 à Pondichéry.); la marque du குறுணி est ஙு. Quand il y en a plusieurs les noms et les marques varient, ainsi: 2 குறுணி se nomment பதக்கு, ஹு: 3 குறுணி முக்குறுணி, ஙு; 4 குறுணி தூணி, த; 5 குறுணி ஐங்குறுணி, தங; 6 குறுணி தூணிப்பதக்கு, தஹு: 7 குறுணி-எழுகுறுணி, தஙு; 8 குறுணி இருதூணி, ஷ; 9 குறுணி - இரு தூணிக்குறுணி, ஷங; 10 குறுணி - இருதூணிப்பதக்கு, ஷஹு: 11 குறுணி இருதூணி முக்குறுணி, ஷஙு; 12: குறுணி-கலம், ௱: பானையிலேபதக்குநெல்லிருந்தால் மூலையிலே முக்குறுணி தெய்வங்கூத்தாடும் s'il cuit dans le pot 2 crounis de riz, 3 crounis de

dieux danseront dans un coin de la maison, *i.e.* les gens imprévoyans se réunissent pour dépenser tout d'un coup ce qui devait servir à plusieurs jours et ensuite ils sont dans la misère.

குறுணை, (குறு), riz concassé.

குறுதல், *P.* குற்றுதல், cueillir.

குறுத்தல், *n.v.de* குறுக்கிறது.

குறுந், *P.* குறும் *devant* த், court, petit, bref, abrégé: —தடி bâtonnet, bâton court, houssine pour fouetter un cheval, baguette de tambour etc...: —தறி chapiteau de bois, *V.* குறுந்தடி; —துணி morceau de toile; துழாய், —துளசி la plante சிறுதுளசி: —தெரு rue courte; — தேங்காய் le fruit dit சமுத்திராபழம்; —தொட்டி petit bassin, l'espèce d'ortie—, la plante சிறுகாய்ஞ்சொறி, l'arbuste சிற்றமட்டி.

குறுப்பி, *V.* பொன்னிமிளை.

குறுமை, (குறு), petitesse, brièveté, diminution, abréviation, abrégé, péché, beauté; *l'adj.* est குறிய, குறு, குறும், குற்று.

குறும், *adj.de* குறுமை, court, bref, petit, abrégé: —பயிர், moisson en herbe; —பார்வை regard farouche, —effaré, —colère, —effrayé; —பொறை bois, forêt, village de pays montagneux, montagne, colline; —பொறைநாடன் chef d'un pays de forêts

குறும்பச்சி, குறும்பிச்சி, *f.de* குறும்பன், femme de la caste des குறும்பர்.

குறும்பன், *pl.* குறும்பர், (குறும்பு), pâtre, homme de la caste des bergers qui tissent des கம்பளி, homme bourru, méchant, roi d'un petit pays.

குறும்பாடு, (*id.* ஆடு), brebis à laine et à cornes en spirale. ‖ *V.* பள்ளையாடு.

குறும்பாட்டம், (*id.* ஆட்டம்), méchanceté, mauvais caractère: —ஆடுகிறது, — செய்கிறது faire le —, être méchant.

குறும்பி, (குறும், பீ), cire des oreilles, cérumen: —வாங்குகிறது curer les oreilles; —வாங்கி cure-oreille.

குறும்பிடி, (குறும்), petite scie, —épée, poignard, petit manche, saisir fortement.

குறும்பிடையன், (குறும்பு, இடையன்), pâtre, berger de la caste des குறும்பர்.

குறும்பு, méchanceté, malice, mauvaise humeur, mal, méfait, combat, village de désert ou de pays stérile, forteresse, petitesse: —க்காரன், *V.* குறும்பன்; —த்தனம் méchanceté; —த்தனம் பண்ணுகிறது faire le —, être méchant; —வன்னிமை subdivision de la caste des Pallis ou Vanniers; —வன்னியன் homme de cette classe.

குறும்புள், *et corr.* குறும்பூழ், (குறும்), caille.

குறுவால், (குறு, ஆல்), l'arbre dit ficus virens.

குறுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v.n.et* குறுவித்துப்பார்க்கிறது, *V.* குறுகிக்கிறது.

குறுணுத்தகடு, குறுணுப்பட்டை, lame de métal dorée, papier doré en clinquant et qui sert d'ornement.

குறாரம், *P.* குருரம்.

குறை, 1° manque, besoin, défaut, imperfection, chose défectueuse, —non pleine, faute, erreur, égarement, pauvreté, vide, impôt, tribut du roi, reste, surplus, mécontentement, indignation, aversion, supplication 2° *imp. et part. de* குறைகிறது *et* குறைக்கிறது: — குடம் cruche non entièrement remplie; —கொள்ளுகிறது mendier: —கொள்ளுதல், —கோள் mendicité: —க்கண்ணுக்குறங்குகிறது ne dormir que d'un œil: —க்காடு petite forêt; —க்கிராமம் petit bourg; — கோபுரம் pyramide tronquée, —imparfaite; —க்கொள்ளி petit tison, bout de tison; —சொல்வல் plainte; — சொல்லுகிறது se plaindre, dire les défauts; —தீருகிறது un défaut—, un besoin cesser, être content, satisfait, ne manquer de rien: —தீர்க்கிறது, *V.* குறையாற்றுகிறது: —த்தலை, —த்தலைப்பிணம் tronc sans tête; —திறை plus ou moins, environ, l'un portant l'autre, terme

moyen; —படுகிறது manquer, faire défaut, diminuer, décroitre, devenir rare,insuffisant,enchérir: நெல்விலை —பட்டது il manque du riz;—பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது être mécontent, manquer de quelque chose;—பாடு manque,défaut, pauvreté, bassesse,peine —,malheur causé par une faute;—பசி,—ப்பசி faim non assouvie;—ப்பணம் le reste de l'argent:—ப்பிராணன் faible souffle de vie, demi-mort;—ப்பேர் le reste des gens,les autres personnes; —யற்ற sans défaut;—யாயிருக்கிறது manquer,être défectueux, insuffissant, imparfait, mécontent, vexé:—யாயிருக்கிறவன் homme imparfait, qui manque de quelque chose, mécontent;—யாகப்பேசுகிறது se plaindre, dénigrer, médire;—யாற்றுகிறது suppléer au besoin,fournir ce qui est nécessaire, consoler,soulager:—யிரக்கிறது demander en suivant;—யில்லாத parfait, riche, qui ne manque de rien,content, joyeux;—யின்மை perfection, suffisance, plénitude, état sans défaut; — உள்ளவன் homme imparfait, mécontent, qui manque de quelque chose; — யுறல் état de privation, de nécessité;—யுறுகிறது être dans —, sentir le besoin, devenir pauvre;—யொட்டி, V. நிறொற்றி; —யொற்றுமை யுருவகம் figure de rhét. qui dans une comparaison marque quelque défaut, v. g. நெற்றிவிழியில்லாச் சங்கரன் Siven à qui il manquerait un œil au front; —வயிறு ventre affamé;— விசலை, V. குறைஞ்சால்:—வேலை ouvrage inachevé,imparfait:இடைக்குறை syncope, mot qui a une syncope au milieu, v. g. உரம் P. உதரம்; கடைக்குறை apocope,v.g.நீல் P.நீலம்; முதற்குறை élision de la premiere lettre. v. g. மரை P.தாமரை.

குறைகிறது, றைந்தேன், றைவேன்,றை,றைய,v.n. (குறை)et குறைந்துபோகிறது, manquer,être insuffisant, diminuer, décroitre, aller en diminuant, s'amoindrir, être court, se perdre,se ruiner: குறைய, inf. moins; ஒன்றுகுறைய moins un: குறையப்பண்ணுகிறது faire diminuer etc...

குறைக்கிறது, றைத்தேன், றைப்பேன்,றை, றைக்க, v.a.de குறைகிறது,et குறைத்துப்போடுகிறது,diminuer,retrancher, abréger,raccourcir, écourter,amoindrir, couper, détruire.

குறைச்சல், n.v. du préc. manque, défaut,insuffisance, privation, rareté,cherté: — அல்ல il n'en manque pas,ce n'est pas rare, —cher;— ஆய்க்கிடக்கிறது manquer, être rare ou cher.

குறைஞ்சால்,(குறை, சால்), partie laissée à labourer dans un champ.

குறைதல், n. v. de குறைகிறது, diminution,défaut,manque, insuffisance,besoin,rareté,disette,perte.

குறைத்தல்,குறைப்பு,n.v.de குறைக்கிறது, diminution, raccourcissement, destruction, action de diminuer etc...

குறைந்த,குறைஞ்ச,part.de குறைகிறது,qui manque etc..,insuffisant, défectueux, imparfait,moindre;—மரக்கால் marcal—, mesure défectueuse,—faible.

குறைவு,n.v.du même,défaut, manque, insuffisance, imperfection, pauvreté:—படுகிறது manquer, être dans le besoin; குறைவான, V.குறைந்த: குறைவுறல், குறைவுறுகிறது, (உறல்), manquer, être dans le besoin, devenir pauvre; குறைவுறச்செய்தல் réduire au besoin,á la pauvreté.

குறேட்டை, la plante காக்கணம்,l'arbre மீச்சுவிளாத்தி.

*குற்குலு, (gouggoulou),la résine dite குங்கிலியம்.

*குற்சலை,(koutsalâ),indigotier.

*குற்சனம், (குற்சை,na), mépris, dédain.

*குற்சிதம், (குற்சை,ita), horreur, aversion,détestation,malpropreté.

குற்சிக்கிறது,சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, (குற்சை), v. a. détester, abhorrer,mépriser.

குற்சித்தல்,குற்சிப்பு,*n.v.du préc.ou*

குற்சை,(koutsâ),mépris,aversion, horreur, abomination, reproche.

குற்பகம்,jonc,roseau.

குற்ற, 1° *inf.de* குற்றுகிறது. 2° *obl. de*

குற்றம், faute défaut, culpabilité, offense,crime,péché,erreur,maladie, incivilité:—இல்லான், —இல்லோன் innocent, celui qui est sans défaut, —sans faute, Dieu, Arouguen; —கடிகிறது,கடிதல், réprimander, éviter les fautes; —ஏற்றுகிறது, —சாட்டுகிறது (avec மேலே) inculper,accuser,charger d'une faute;—சாட்டுதல்,—சுமத்தல் inculpation, accusation;—சாராதவன் innocent,sans faute:—சுமத்துகிறது inculper,accuser,trouver coupable, convaincre; —சுமருகிறது,—சுமக்கிறது porter une faute,se trouver—,être coupable;அவன்மேல்—சுமர்ந்தது ou சுமந்தது la faute est tombée sur lui, il a été trouvé coupable; —சுமந்துகொள்ளுகிறது prendre une faute sur soi,s'en charger;—சுமவாதவன் homme innocent,—sans faute;—செய்கிறது,—பண்ணுகிறது commettre une faute,pécher; —செய்தவன் coupable, malfaiteur;—பண்ணுகிறவனுக்குயுக்தாயுக்தமில்லை celui qui commet une faute manque à la justice et aux convenances,ou n'est bon à rien; —பார்க்கிறது chercher—, examiner—, trouver les fautes; —பார்க்கிற்சுற்றமில்லை si vous examinez trop les fautes d'autrui,il ne vous restera ni parent ni ami:—பாராட்டுகிறது exagérer— ,imputer une faute, s'offenser, prendre en mauvaise part; —பிடிக்கிறது trouver en faute,censurer,critiquer,montrer une faute: —பொறுக்கிறது pardonner les fautes; குற்றக்காரன் coupable,criminel; —ச்சாட்டு accusation, inculpation,blâme; —ச்சாட்டில்லாதவன் homme irréprochable, innocent;—ப்படுகிறது être en faute,être trouvé—,devenir coupable,*ou* (*de* குற்றுகிறது),être brisé, arraché; —ப்படுத்தப்பார்க்கிறது chercher à inculper, à faire trouver coupable, à rendre coupable; —ப்பாடு culpabilité, faute,défaut, erreur, déshonneur;குற்றத்தின்தண்டனை punition d'une faute,condamnation; குற்றத்தை மறைக்கிறது cacher—,nier une faute;குற்றம்-௩ les 3 fautes ou défauts,savoir:காமம் luxure, வெகுளி colère, மயக்கம் trouble; குற்றம்-௫ les 5 fautes ou incivilités, savoir: கொட்டாவி bâillement, நெட்டை faire craquer ses doigts ou faire du bruit en marchant,குறுகுறுப்பு ronflement,கூன்கிடை se coucher replié sur soi-même,நட்டுவிழல் faire des révérences de tête en sommeillant; குற்றம்-௮, les 8 imperfections incompatibles avec la divinité, *V.* அஷ்டகுற்றம்.

குற்றல்,*n.v.et opt.de* குற்றுகிறது

குற்றவாளி,(குற்றம்,ஆளி), *m.et f.* coupable,criminel: குற்றவாளியைத் தண்டிக்கிறது punir le coupable.

குற்றிசை,(குற்று,இசை), courte cadence,son bref. [pieu,poteau.

குற்றி, 1° *gér.de* குற்றுகிறது. 2°

குற்றியலிகரம், (குற்று, இயல்), i initial de quantité abrégée, ou qui n'a qu'un demi மாத்திரை: quand un mot finit par un குற்றியலுகரம் et que le mot suivant commence par ய, on le fait précéder d'un குற்றியலிகரம் et l' உ final s'élide. *Ex.* de நாகு யாது on fait நாகியாது quelle genisse?

குற்றியலுகரம், (*id.*), ou final de quantité abrégée ou d'un demi மாத்திரை;c'est l'ou final uni à une consonne forte et non précédé d'une seule syllabe brève.

குற்று, 1° *imp. et part.de* குற்றுகிறது. 2° *adj.de* குறுமை, petit, bref, court,abrégé. Il se met devant les voyelles en élidant l'உ final.

குற்றுகரம், (குற்று, உகரம்), *V.* குற்றியலுகரம்.

குற்றுகிறது,ற்றினேன்,ற்றுவேன், ற்று,ற்ற,*v.a.*1° briser,rompre, arracher,cueillir.2° *corr.P.*குத்துகிறது.

குற்றுடைவாள்,(குற்று,உடைவாள்),petit poignard.

குற்றுதல், *n.v.de* குற்றுகிறது.

குற்றுமி, (குற்று, உமி), enveloppe—,balle de grain brisée.

குற்றுயிர் (குற்று,உயிர்), voyelle brève,petit souffle de vie,agonie,demi-mort: —ஆய்க் கிடக்கிறது être étendu demi-mort.

குற்றுவாய்,(குற்றும்,வாய்),espèce de poisson,bouche mordante.

குற்றெழுத்து, (குற்று), brève, lettre brève, —d'un மாத்திரை.

குற்றேவல் (*id.*), petit service,domesticité:குற்றேவலாள் laquais; —பெண் femme de chambre.

குற்றொற்று, (குற்று,ஒற்று), consonne unie à une voyelle brève, *v.g.*கி.கு.

குனஷ்டை,(கு,நஷ்டம்), chicane, embarras des affaires.‖*V.* துடுக்கு.

குனட்டம், la racine அதிவிடையம்.

குனட்டு, *V.*குனஷ்டை.

குனு, (*mot persan*),faute crime.

*குனுபி, (kounabhi), tourbillon.

குனி, 1° arc. 2° *imp.et part.de* குனிக்கிறது *et de*

குனிகிறது, னிந்தேன், னிவேன், னி, னிய, *v.n.*se courber, s'incliner, se plier, se bander, baisser la tête, s'attrister, s'attendrir: வில்லுகுனியா தெய்தால் விலகாதெதிர்த்த பகை si l'arc lance la flèche sans être assez bandé, l'ennemi qui attaque ne prendra pas la fuite;குனிந்திருக்கிறது être courbé, bossu, bandé, penché vers la terre: குனிந்து நடக்கிறது marcher courbé;குனியப்போடுகிறது. —வைக்கிறது mettre dans une position courbée,c'est une torture dans laquelle la tête est liée aux pieds.

குனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன்,னி, னிக்க, *v. a. du préc.* courber, plier,bander,danser.

குனிதல் *n.v.de* குனிகிறது, position courbée,se courber etc...

குனித்தல்,குனிப்பு, *n.v. de* குனிக்கிறது,action de courber etc...,courbure, danse, espèce de danse, de farce: குனிப்பாய்ப் பார்க்கிறது examiner de près, — attentivement.

குனிவு,*n.v.de* குனிகிறது, courbure, inflexion, inclination, humilité.

குனுக்கம், *V.*அனுக்கம்.

குனை,bout,extrémité.

*குன்மம், (goulma), espèce de maladie venant d'obstruction, (il y en a 8 espèces, *V.* அஷ்டகுன்மம்), corps de troupes composé de 9 éléphans, 9 chars, 27 chevaux et 45 piétons,buisson, arbrisseau, *V.*குலுமம்:குன்மக்கட்டி enflure mobile dans le ventre: குன்மங்கண்டிருக்கிறது avoir cette enflure; குன்மச்சூலை paralysie nerveuse, obstruction des viscères: —ப்புரட்டு, —வலி,—வாயு sortes de maux d'entrailles.

குன்ற 1° *inf. de* குன்றுகிறது. 2° *obl.de* குன்றம்:—க்கூறல் défaut de développement,un des défauts des livres; —வாணர், *V.* குன்றவர்; —வில்லி celui qui,au dire de la fable, a pour arc le mont மேரு, *i.e.*Siven, vitriol bleu.

குன்றம், (குன்று), montagne: குன்றத்துச்சித்தி l'arsenic naturel தாலம்பபாஷாணம்

குன்றல், *n. v. de* குன்றுகிறது, dissolution,décadence,ruine,déclin, diminution, manque, dépérissement, rétrécissement, dérangement.

குன்றவர்,montagnards,chasseurs, vèdhers.

குன்றா,குன்றாத,*part. nég.de* குன்றுகிறது, inaltérable, invariable, infaillible, stable, qui ne diminue pas: குன்றாதசத்தியம் vérité incontestable; குன்றாத—, குன்றாவாழ்வு bonheur inaltérable, — perpétuel: குன்றா வாடை vent du nord-est (parce qu'il n'est guère variable).

குன்றி, 1° l'arbrisseau médicinal abrus precatorius, dont les feuilles sont douces au goût, l'arsenic naturel மனோசிலே. 2° *gér. de* குன்றுகிறது:— நிறக்கண்ணன் homme dont les yeux ressemblent au grain rouge de l'abrus, le sanglier, (pour la

même raison); — **திறமணி** rubis, pierre précieuse rouge; — மணி grain rouge de l'abrus, 32 font le poids d'une pagode. Il y a 2 sortes de cet arbre dont les grains sont noirs et blancs.

குன்று, 1° montagne, hauteur, colline, la 24me constellation. 2° *imp. et part. de* குன்றுகிறது: — கூப்பிடுகிறது crier de manière que sa voix fasse écho; குன்றுங்குழியுமாயிருக்கிறது être raboteux, non uni; குன்றுவாடை vent du nord-ouest, parce qu'il est variable; குன்றெறிந்தோன் celui qui, au dire de la fable, a fendu une montagne d'un coup de lance, *i. e.* Soupramanien.

குன்றுகிறது, ன்றினேன், ன்றுவேன், ன்று, ன்ற, *v. n. et* குன்றிப்போகிறது, déchoir, décroitre, décliner, diminuer, se dissoudre, être ruiné, maigrir. se faner, se perdre, se gâter, se rétrécir, se déranger: குன்றாது il ne décroit point, il est inaltérable, infaillible, குன்றுமல் —, குன்றுதிருக்கிறது ne point diminuer, être inaltérable, infaillible. [றல்.

குன்றுதல், *n. v. du préc V.* குன்

*கூ, 1° (koû), cri, clameur, 2° *P.* கு, terre 3° (goû), évacuation ou selle. 4° *imp. de* கூவுகிறது. 5° coû, lettre syllabique composée de க் et de ஊ. [மறைவு.

*கூகமானம், (goûhamâna), *V.*

*கூகம், (ghoûka), hibou, chat-huant.

கூகனகம், parole déshonnête.

*கூகனம், (koûhanâ), tromperie,

கூகாகம், aréquier. [hypocrisie.

*கூகாரி, (கூகம், அரி), l'ennemi du hibou, *i. e.* le corbeau.

கூகா, கூகூ (*son imitatif*), interjection —, cri de tristesse et de crainte: கூகாவென்கிறது, கூகூவென்கிறது crier, jeter les hauts cris; கூகாவென்றழுகிறது se lamenter, pleurer et crier à haute voix.

கூகை, (கூகம்), gros hibou, espèce de milan: — க்கட்டு enflure à la joue; — குளறுகிறது, — யிரைகிறது crier comme le hibou; — நீறு farine de racine de curcuma augustifolia, espèce de remède.

கூக்குரல், (கூ), grand cri, clameur, bruit, plainte, alarme: — அமருகிறது les cris s'apaiser; — அமர்த்துகிறது apaiser les clameurs; — ஆய்க்கிடக்கிறது un grand bruit —, de grands cris se faire entendre: — இடுகிறது crier, vociférer, jeter de grands cris.

*கூசம், (koûtcha), mamelle.

கூசல், *n. v. et opt. de* கூசுகிறது, honte, crainte, signe de crainte, cri, chatouillement, éblouissement (des yeux), clignotement, agacement (des dents).

*கூசனம், (koûdjana), mot couvert, — obscur, — déshonnête, son inarticulé.

கூசா, 1° (*hind.*), gargoulette. 2° *ou*

கூசாத. *part. nég. de* கூசுகிறது.

கூசி, 1° *gér. de* கூசுகிறது 2° கூசி *ou*

*கூசிகை, (koûtchi, kâ), pinceau, roseau à écrire.

*கூசிதம், (koûdjita), gazouillement, cri des oiseaux.

கூசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n.* avoir honte, craindre, être honteux, timide, craintif, réservé, modeste, chatouilleux, s'éblouir (les yeux), facile à éblouir, clignoter, s'agacer (les dents): கூசாமற்பேசுகிறது parler sans crainte ni honte.

கூசுகை, கூசுதல், *n. v. V.* கூசல்.

கூச்சத்தம், (கூ, சத்தம்), cri, clameur, alarme.

கூச்சம், (கூசுகிறது), honte, timidité, crainte, modestie, pudeur, sensibilité au chatouillement, éblouissment (des yeux), agacement (des dents); — ஆயிருக்கிறது être honteux, chatouilleux; — இல்லாதவன் homme sans honte, ni pudeur, intrépide, hardi; — தெளிகிறது la honte se dissiper; — உள்ளவன் ou

கூச்சக்காரன் homme honteux, timide, modeste, réservé, chatouilleux;—ப்படுகிறது avoir honte,être chatouilleux; —ப்பார்வையாயிருக்கிறது avoir la vue tendre, trouble, facile à éblouir; அக்குள்பாய்ச்சிகுத்—ஆயிருக்கும் si on touche quelqu'un sous l'aisselle,il éprouve du chatouillement: அதிகுலெனக்குக்—ஆயிருக்கிறது je suis honteux de cela, j'en frissonne.

கூச்சல், cri, clameur, grand bruit, confusion.

கூச்சி,pulpe du fruit de la plante சவரி. [ம்பு.

கூச்சிதம், கூச்சிரம், l'arbre கட

கூச்சு,P.கூர்ச்சு. [charrette.

கூஷ்டரம், (ghouchtra), voiture,

*கூஷ்மாண்டம், கூஸ்மாண்டம்,(koûchmânda),espèce de citrouille,cucurbita hispida.

கூட,1° inf.de கூடுகிறது,ensemble, avec, aussi, en même temps, s'unir etc... 2° adj.de கூடம்: —ப்பிறப்பு naissance des mêmes parens.

*கூடகம், (கூடம், ka), perfidie, tromperie,fraude,soc de charrue.

*கூடசன், (கூடம், சம்), bâtard, fils né d'un père inconnu en l'absence du mari. [queue de paon.

*கூடணை, (goûchanâ), œil de

*கூடஸ்தன், கூடத்தன், (koûtastha), chef, principal, intelligence pure, — non sujette aux changement, Dieu,âme: கூடத்தர், pl. l'âme et Dieu unis ensemble.

*கூடம்,1° (koûta),l'endroit principal des maisons indigènes, salle de compagnie, maison, demeure, vestibule de maison, parloir, chambre, étable de l'éléphant, fraude, tromperie,perfidie, mensonge, piége pour les animaux, illusion, jonglerie,mal,arme ou instrument à fourreau,pic,sommet de montagne,marteau de forgeron, charrue, soc de charrue,tas de blé,foule,assemblée. 2° (goûda),chose—,place cachée,cachette,action de cacher,d'enfouir,retraite,lieu solitaire,retiré ou caché, parties honteuses, mystére,secret. 3° sésame,l'arsenic naturel கோளகபாஷாணம், V. அண்டம்: கூடகாரன்,—காரன் voleur,menteur, trompeur, perfide, faux témoin; —கிருதன், (krout qui fait), l'auteur des illusions,i.e. Siven; —சதுக்கம் sorte de சித்திரகவி ou de poésie élégante en strophes de 4 vers, lesquels à l'exception du 1er vers ne peuvent avoir le même mot répété, mais ont des lettres censées cachées ou sous-entendues qu'il faut prendre dans les autres vers; — சாசனம் jugement ou decret supposé; — சாட்சி faux témoin;— சாரன், —சாரி espion,émissaire, envoyé secret; —சாலம் un des 7 enfers des Indous;—சான்மலி arbre à coton soyeux; —சுவணம்,— சுவர்ன்னம் or mêlé d'alliage, or faux; — பதம் être aux pieds ou aux chemins inconnus, esprit,serpent; —பாகலம் fièvre bilieuse d'éléphant, espèce de goutte;—பாஷிதம் intelligence—,conversation secrète; —பாதம், —பாதரம் serpent (être sans pieds);—புருஷர் espions, émissaires, adultères; —மார்க்கம் faux chemin,sentier caché,—détourné;—மைதுனம் copulation secrète, corbeau (parce qu'il ne s'accouple qu'en secret);—யந்திரம்,piége,lacet, filets (pour les animaux).

கூடம்பில்,espèce de courge.

கூடலர்,(கூடு, அலர்),ennemis.

கூடலூர்,(கூடல், ஊர்), Goudelour ou Cuddalore, litt. la ville du confluent.

கூடல். opt.et n.v.de கூடுகிறது, approche,possibilité,confluence, embouchure de rivière,union réunion, presse,resserrement, recherche,copulation,consentement,la ville de Maduré,espèce de jeu:—வளைக்கிறது,—வளைத்தல் espèce de jeu de femmes; —வாய் gouttière, gargouille, petit canal étroit; கூடற்குறி signe de réunion,—que l'amante consulte au départ de son amant pour connaitre son retour; கூடற்கோ, —கோ

மான் le roi de Maduré, *i.e.* Pandien. [grenouille.

*கூடவர்த்சை, (goûdavartchtchâ),

கூடா, *V.* கூடாத: —நட்பு amitié —,bonté incompatible, feinte, intéressée; —வியற்கைவிலக்கு, (இய ற்கை), figure qui détourne d'une chose en montrant comme possible ce qui est imposible, ou inconvenant. *Ex.* le sandal tout frais qu'il est vomit du feu; —வுவமை, (உவமை), comparer une chose à une autre en lui supposant des qualités qu'elle n'a pas naturellement. *Ex.* malgré sa fraîcheur la lune même paraît aux amoureux vomir du feu; —வொழுக்கம், (ஒழுக்கம்), extérieur hypocrite, déguisement, fausse démonstration, faux prétexte.

*கூடாகாரம், (கூடம், ஆகாரம்), étage de maison, chambre haute, —supérieure.

கூடாக்கு, balle—,ou quantité de tabac et de jagre qu'on met dans le houcka pour fumer, feuille de tabac.

*கூடாங்கம், (கூடம், அங்கம்), l'animal dont le corps est caché, *i.e.* la tortue.

கூடாத, *part .nég.de* கூடுகிறது, impossible, incompatible, inconvenable, inalliable, qui ne s'unit pas, ou ne peut s'unir, illicite, inconvenant; —கூட்டம் amitié inconvenante, —avec les méchans; கூடாத்து ce qui est impossible, inconvenable, incompatible; —படிக்குப்பண்ணுகிறது empêcher, rendre impossible, —incompatible.

கூடாது, *nég.de* கூடுகிறது, 1° *P.* கூடாத்து, 2° cela est impossible. 3° *ou* கூடாதே, கூடாமல், *gér. nég. du même*: கூடாதேயிருக்கிறது être impossible, ne pas s'unir....

கூடாமை, *n.v.nég.de* கூடுகிறது, impossibilité, inconvenance, incompatibilité: —யணி fig. de rhét. qui s'attache à montrer l'impossibilité ou la difficulté d'une chose.

கூடாய், 1° *adv.de* கூடு. 2° 2me *pers. nég.de* கூடுகிறது. 3° *voc.de* கூடை: பட்டதறியாயோகொட்டுக் கூடாய், பகலுண்டதறியாயோ சாட்டைக் கூடாய் as-tu oublié ce que tu as souffert quand tu étais semblable à un petit panier, et ce que tu manges aujourd'hui étant devenu comme un grand panier? *i.e.* dans ton opulence as-tu oublié ton ancienne pauvreté?

கூடாரம், tente, pavillon, —de lit, ciel de lit (surtout à forme conique), assa-fetida: —அடிக்கிறது, —போடுகிறது dresser—, placer une tente; —பிடுங்குகிறது enlever la tente; கூடாரக்கட்டில் lit couvert d'un pavillon; —ப்பல்லக்கு litière à pavillon, palanquin couvert; —வண்டில் voiture à pavillon, —couverte.

கூடார், *n.app.nég.de* கூடுகிறது, ennemis.

*கூடார்த்தபாஷிதம், (கூடம், அர்த்தம்), fable, conte fait à plaisir.

கூடி, *gér.de* கூடுகிறது, ensemble, avec, en s'unissant.

கூடிய, கூடின, *part.du même*, possible, convenable, réuni, uni: கூடினமாத்திரம், —மட்டும் autant que possible; பன்றியோடுகூடியகன்றும் பீதின்னும் même un veau mangera de l'ordure s'il se joint à un pourceau, les bons se gâtent dans la compagnie des méchans; கூடியது ce qui est possible, convenable, uni, ce qui se rencontre, ou arrive. [chair.

கூடிவி, carnivore, mangeur de

கூடு, 1° *gén.* கூட்டின், *obl.* கூட்டு, cage, nid (d'oiseau), petit vase, —réceptacle, étui, fourreau, mortaise, le corps (qui est l'habitation de l'âme), enclos. 2° *imp.et part.de* கூடுகிறது: கூடாயிருக்கிறது être creux, —en forme de nid; கூடு *ou* கூட்டைக் கலைக்கிறது détruire un nid, en faire partir les oiseaux; கூடுங்கழுந்தும் la mortaise et le tenon; —விட்டுக் கூடுபாயாது (l'âme) ne quitte pas un corps pour entrer dans un autre; —விழுகிறது la racine d'un furoncle tomber, mourir, la racine d'une maladie être extirpée; —வை

க்கிறது bâtir son nid, une maladie se fortifier et s'enraciner, un ulcère s'encroûter sans se guérir; குளிருங் காய்ச்சலுங் கூட்டோடே போயிற்று le froid et la fièvre sont partis avec le corps (par la mort), la mort a mis fin à ses maux.

கூடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v.n. se joindre, s'unir, se réunir, se rencontrer, s'accorder, s'accoupler, avoir commerce charnel, être possible, —convenable, se pouvoir. (Dans ce dernier sens il n'y a d'usité dans le langage vulgaire que கூடும், கூடுகிற, கூடின, கூடினது, கூட, கூடி, கூடாது, கூடாத, கூடாமல்): கூட, *inf.* avec, ensemble, aussi, en même temps; கூடக்கூடச்சொல்லுகிறது, — கூடப் பேசுகிறது dire ou demander ce qu'un autre a déjà dit ou demandé, tenir tête, parler en même temps; — ப்படாது cela ne peut s'unir; — ப்பிறக்கிறது naître de mêmes père et mère, être frère ou sœur; — ப்பிறந்தவன், — ப்பிறந்தான், — ப்பிறந்தவள், — ப்பிறந்தாள் frère —, sœur de père et de mère; — ப்போகிறது aller ensemble, s'unir; — வாசமாயிருக்கிறது habiter ensemble, — la même maison; — வாழ்கிறது, *V.* கூடிவாழ்கிறது; கூடிக்கொண்டிருக்கிறது être uni, joint; ஒருவனோடே — க்கொள்ளுகிறது se joindre —, s'adjoindre à quelqu'un, embrasser son parti, être du même avis, avoir mauvais commerce ensemble; — நிற்கிறது, — நிற்றல் se tenir auprès, — uni, se joindre, s'unir; — ப்போகிறது aller ensemble; — யிருக்கிறது être ensemble, —uni...; — வருகிறது venir ensemble, s'unir; — வாழுகிறது vivre bien ensmble, cohabiter; இதுக்குப்பத்துப்பேர்கூடினாற்சீக்கிரமாய்வேலை நடக்கும் si 10 personnes se réunissent pour cela, l'ouvrage ira vite; வழியிலவர்களோடு கூடினான் il s'est joint à eux en route.

கூடுதல், *n. v. du préc.* union, jonction, consentement, agrément, possibilité, accouplement.

கூடும், *fut. et part. de* கூடுகிறது, il est —, possible: கூடுந்தன்மை possibilité; — இயற்கைவிலக்கு, *fig.* qui détourne d'une chose en disant ce qui est vraiment possible.

கூடை, 1° corbeille, panier, espèce de danse ou de farce. 2° *P.* கூடாய் tu ne te joins pas: — கட்டுகிறது, — முடைகிறது faire une corbeille, — un panier; அளவுக்கூடை corbeille qui sert de mesure.

கூடையன், (கூடை), homme gros comme un panier.

*கூடோற்பன்னன், (கூடம், உற்பன்னம்), *V.* கூடசன்.

கூட்டத்தான், (கூட்டம்), compagnon, confrère, associé, homme de la même compagnie ou société.

கூட்டம், (கூட்டுகிறது), foule, troupe assemblée, réunion, société, tas, monceau, union, corps moral, parenté, parens, caste, tribu, classe, division, petit gâteau de sésame ou de coco broyé, bataille, copulation: — ஆயிருக்கிறது être réuni, attroupé, en foule; — ஆய்நடக்கிறது aller par compagnies, en troupes; — இடுகிறது assembler, attrouper, réunir en foule: — கூட்டமாய்வருகிறது venir en troupes, en foule, en grand nombre, en corporations; — கூடுகிறது se rassembler, s'attrouper, se réunir; — கூட்டுகிறது assembler, réunir, attrouper, convoquer; கூட்டக்காரன், *pl.* — காரர் bandits, gens qui vont par troupes, *V.* கூட்டத்தான்; கூட்டப்படை compagnie de simples soldats; கூட்டத்தோடே நடக்கிறது aller par troupes, en compagnie, அவனென் கூட்டமல்ல il n'est point mon parent, — de ma caste, — de ma compagnie.

கூட்டரவு, (கூட்டம்), foule, assemblée.

கூட்டரிசி, (கூட்டு, அரிசி), riz broyé pour faire un ragoût.

கூட்டல், *n. v. de* கூட்டுகிறது, union, jonction addition.

கூட்டவணி, (கூட்டம், அணி), figure qui montre l'assemblage de

différentes choses qui sont de nature à se réunir, quand rien ne s'y oppose, ou bien l'effet de plusieurs causes réunies.

கூட்டற்றவன், (கூட்டு, அற்ற), homme insociable, isolé.

கூட்டா, கூட்டாத, *part. nég de* கூட்டுகிறது: — குழப்பம் désordre, confusion.

கூட்டாளி, (கூட்டு, ஆளி), compagnon, associé, camarade.

கூட்டி, *gér. de* கூட்டுகிறது. [*me.*

கூட்டின, கூட்டிய, *part. du mé-*

கூட்டிடைச்சொல், (கூட்டு, இடை), conjonction, — copulative.

கூட்டு, 1° *obl. de* கூடு, *et de* கூண்டு. 2° *imp. et part. de* கூட்டுகிறது. 3° (கூட்டுகிறது), société, compagnie, association, union, composition, mélange, assaisonnement, ingrédiens, ce qu'on met pour assaisonner: — க்கணக்கு addition; — க்கச்சவடம் trafic en commun; — க்கறி cari assaisonné, — mélangé, ragoût de 2 ou 3 sortes de légumes; — க்கால் pieds joints, se tenir les 2 pieds joints ensemble ou l'un sur l'autre; — த்தட்டு espèce de grand plat; — த்தொழில் commerce en commun, métier —, travail en commun, art d'enchanter, — d'amouracher, science des philtres; — போடுகிறது assaisonner; — ப்பயிர் champ ou moisson en commun: குடியிருந்து பார், கூட்டுப்பயிரிட்டுப் பார் (pour connaitre le caractère de quelqu'un) éprouve-le en cultivant un champ ou en habitant avec lui; — ப்பல்லக்கு palanquin couvert, — dont le dessus est rond; — மூட்டு réunion, union des jointures, calomnie; — மொழி, — ச்சொல் mot composé, — ajouté; — வர்க்கம் mélange de parfums, d'onguens; — வத்தகம், — வர்த்தகம், — வியாபாரம் commerce en commun; அது விசேஷத்தோடே கூட்டடல்ல cela ne convient point au sujet en question, est incohérent, absurde; கறியிற்கூட்டு போடாதே n'assaisonne pas le cari.

கூட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. de* கூடுகிறது, unir, joindre, réunir, assembler, associer, mettre ensemble, composer, mêler, augmenter, additionner, composer de diverses parties, balayer: கணக்கு — additionner un compte; கூட்டிக்கொள்ளுகிறது s'adjoindre, s'associer, prendre avec soi, joindre à sa nourriture, à son riz; — க்கொண்டு போகிறது emmener, — avec soi; — கொண்டுவருகிறது amener; — முடிக்கிறது finir avec le secours de Dieu; — விடுகிறது joindre, unir, réunir, réconcilier: இன்று போசனத்துக்கு என்ன கூட்டிக்கொண்டாய் qu'as-tu mangé aujourd'hui avec ton riz, — avec ton pain?

கூட்டுண்கிறது, கூட்டுண்ணல், (கூட்டு, உண்கிறது), joindre à sa nourriture, manger avec son riz ou son pain.

கூட்டுதல், *n. v. de* கூட்டுகிறது.

கூட்டுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. de* கூட்டுகிறது, faire unir etc..., joindre ensemble, réconcilier.

கூட்டுறவு, (கூட்டு, உறவு), amitié, intimité, alliance, relation sociale, amour conjugal, concubinage; — க்காரி concubine.

கூட்டெழுத்து, (கூட்டு, எழுத்து), lettres réunies, *v. g.* ன் et இ en னி, contraction de 2 lettres en une, comme கூ pour க்க, தூ pour த்த, டட pour ட்ட, diphthongue ou lettres réunies et prononcées ensemble.

'கூணி, (koûni), bossu, tortu, qui a le bras tortu ou desséché. [luth.

'கூணிகை, (koûnikâ), cheville du

கூண்டு, nid d'oiseau, cage, corbeille pour couvrir des poussins, grand panier, grande corbeille.

கூண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. n. P.* கூடுகிறது.

கூண்டுதல், *P.* கூடுதல். [ண்டம்.

கூண்மாண்டம், *P.* கூஷ்மா

'கூதம், (goûtha), ordure, *V.* குதம்.

'கூதரன், (கு *mal*, உதரம்), en-

fant conçu pendant les régles de sa mère, — qu'une bramine a conçu ainsi d'un richt.

கூதல் froid: — ஓடுகிறது, — விறைக்கிறது, V. குளிருகிறது: கூதற்காய்கிறது, — காய்தல் se chauffer.

கூதளம், V. கூதாளம்.

கூதறை, déchirure, chose décousue, désunie, —séparée.

கூதனம், mot couvert, expression cachée, — figurée.

கூதாரி, concombre.

கூதாளம், கூதாளி, l'arbrisseau solanum, solanum trilobatum, concombre.

கூதி, vulve, verenda feminæ, (mot sale).

கூதிர், froid, hiver, vent, vent froid, — du temps de la rosée, *ou* — காலம் la saison du froid, *i. e.* ஐப்பசி et கார்த்திகை; — கால வுரிமை propriété de la saison du froid, comme: le souffle du vent froid, la joie du héron, du cygne, de la cigogne, de la perdrix rouge, des conques, des crabes et des limaçons, la clarté de l'eau, le frai des poissons, les nuages pleins d'eau, la floraison de certains arbres et du jonc, la souffrance de divers oiseaux, de certains animaux et des hommes; — க்காற்று vent froid; — ப்பருவம், V. கூதிர்காலம்.

கூதை, vent, vent froid.

கூத்தரிசி, *P.* குத்தரிசி, (குத்தும்), riz pilé qu'on vend, riz qu'on pile.

கூத்தன், *pl.* கூத்தர், (கூத்து), danseur, comédien, acteur, Siven, vie, vitriol bleu; — குதம்பை la plante மூக்கொற்றிபூடு.

கூத்தாடி, *m.* (கூத்து, ஆடுகிறது), danseur, comédien, acteur: கூத்தாடிச் சிலம்பம் படைவெட்டுக்காகாது l'escrime d'un comédien ne convient pas à une bataille, un apprenti ne peut conduire une affaire.

கூத்தாடிச்சி, *f. de* கூத்தாடி, danseuse, comédienne, actrice.

கூத்தாடுகிறது, (கூத்து), danser, jouer une comédie, éprouver des tracasseries, — des peines: கூத்தாடுமிடம் place de danse.

கூத்தாட்டு, (*id*), danse, comédie, vexation, peine.

கூத்தி, கூத்திச்சி, (கூத்து), danseuse déguisée, comédienne, concubine, prostituée: கூத்திக்கள்ளன் libertin, qui fréquente les prostituées.

கூத்தியார், (கூத்தி), concubine: கூத்தியாளை *ou* — வைக்கிறது avoir—, entretenir une concubine.

கூத்து, danse, comédie, spectacle, pompe: — க்களரி salle de danse, — de spectacle, théâtre, scène; — ப்பயிலிடம் école—, salle de danse; — ப்பாட்டு chanson—, vers de comédie; — பார்க்கிறது voir une comédie, — une danse, y assister: — விடுகிறது exciter, lancer un danseur, — un comédien sur la scène; — வைக்கிறது donner une danse ou un bal; — வகை *ou* கூத்தின்விகற்பம்-௨, les 2 espèces de danses *ou* comédies, savoir: தேசிகம் celles qui viennent d'un autre pays, மார்க்கம் celles qui sont originaires du pays.

கூந்தல், chevelure de femme, cheveu, poil, crinière de cheval, poil du bas du cou de l'éléphant, feuille de palmier, — d'aréquier, queue de paon, V. கூந்தற் கமுகு, — பனை et கூந்தற்றெங்கு: — அறுகு espèce de chiendent, agrostis; — ஆற்றுகிறது faire sécher sa chevelure après le bain; — முடிகிறது attacher sa chevelure; — முடிக்கிறது y attacher des fleurs...; கூந்தலைவிரிக்கிறது laisser pendre —, étendre sa chevelure, éparpiller ses cheveux; கூந்தற் கமுகு, — பனை l'aréquier—, le palmier dit caryota urens; கூந்தற் றெங்கு espèce de cocotier: — பாசி la plante aquatique zannichellia indica ou chara setigera.

கூந்தாலம், கூந்தாலி, கூந்தாளம், pic, instrument de fer pour briser les pierres et creuser les puits.

*கூபகம், (கூபம், ka), puits, outre à huile, creux d'une petite source, creux qu'on fait dans le lit desséché

d'une rivière pour avoir de l'eau, mât de navire, bûcher funèbre, bière.

*கூபம், (koûpa), puits, creux, arbre, rocher.

*கூபரம், *P.* கூர்ப்பரம்.

*கூபாங்கம், (koûpânga), érection du poil du corps.

*கூபாரம், (koûpâra), océan, mer.

*கூபி, (*id.* i), petit puits, nombril, [flacon.

*கூப்பரம், *P.* கூர்ப்பரம்.

கூப்பல், *n.v. de* கூப்புகிறது.

கூப்பாடு, *P.* கூப்பீடு.

கூப்பிடல், கூப்பிடுகை, *n. v. de* கூப்பிடுகிறது, appel, cri, clameur.

கூப்பிடு, *imp. et part. de* கூப்பிடுகிறது:—தூரம், *V.* கூப்பீடுதூரம்.

கூப்பிடுகிறது, ப்பிட்டேன், ப்பிடுவேன், ப்பிடு, ப்பிட, *v.a. et n. et* கூப்பிடுதல், *n.v.* crier, vociférer, appeler, le coq chanter: எனக்குத்தலைநோவக்கூப்பிடுகிறாய் tu cries à me faire mal à la tête; கூப்பிட்டழைக்கிறது appeler, à haute voix; கூப்பிட்டுக்கொண்டுவருகிறது venir en criant,—en appelant, ne cesser de crier....

கூப்பீடு, *n.v. de* கூப்பிடுகிறது, cri, appel, *ou* கூப்பீடுதூரம் portée de voix, demi-kilomètre, demi-mille.

கூப்பு, jonction, *n. v. imp. et part. de* கூப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v. a. de* கூம்புகிறது *et* கூப்புதல். *n.v.* joindre, fermer, rétrécir, agglomérer, entasser. [mare.

*கூமம், (koûma), étang, réservoir,

கூமா, nom d'un arbre.

கூம்பல், *n.v. de* கூம்புகிறது, action de se fermer etc..., l'arbre குமிழ்.

கூம்பு, 1° sommet hémisphérique—, pavillon de char, mât. 2° *imp. et part. de*

கூம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.n. et* கூம்புதல், (கூம்பு), se fermer, se joindre, se refermer comme une fleur, se rétrécir, se rapetisser, se coaguler, s'agglomérer, s'entasser, se comprimer.

கூரணம், 1° crudité, dureté, impatience, jalousie, les plantes கோடகசாலை et பாகல், 2° * (goûrana), emploi, occupation, effort.

கூரம், 1° dureté, rigueur, jalousie, impatience, la plante கோடகசாலை, la plante பாகல் et son fruit, nom d'une ville. 2° (goûra), effort: கூரத்தாழ்வார், (கூரத்து, ஆழ்வார்) Koûratâjvâr, un des disciples de Râmanâtchâriâr.

கூரல், 1° plume d'oiseau, cheveu—, chevelure de femme, sorte de gros poisson, (des intestins duquel on fait la colle nommée பண்ணை) 2° *n.v. et opt. de* கூருகிறது.

கூரன், chien, riz barbu ou pointu.

கூரா, கூராத, *part. nég. de* கூருகிறது.

கூராணி, (கூர்), clou pointu, —affilé, pointe.

கூராம்பாய்ச்சி, கூராம்பிளாச்சு, (கூர், ஆம்), sorte de broche, —de poisson. [குல்லான்.

கூரான், nom d'une plante. ‖ *V.*

கூரிய, *adj. de* கூர்மை *et de* கூரியம், aigu, pointu, piquant, subtil, sévère: —கண்ணன் homme qui a la vue perçante; —சொல் mot piquant, —ingénieux, bon mot; —புத்தி esprit pénétrant; —வாள் épée pointue, scie bien aiguisée. [tu, — aigu

கூரியது, (கூரிய), ce qui est poin-

கூரியம், (கூரிய), tranchant, pointe, sévérité, dureté, subtilité: —உள்ளவன் homme subtil, qui parle durement; —பேசுகிறது parler durement, gronder, réprimander.

கூரியவான், கூரியன், (கூரிய), homme ingénieux, judicieux, subtil, habile, dur, sévère: —ஆயிருக்கிறது être ingénieux, avoir l'esprit fin, —subtil: கூரியனாயினும்வீரியம்பேசேல் quoique vous ayez l'esprit fin, ne vous ventez pas.

கூரிலவணம், (கூர்), sel d'urine.

கூருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், *ou* ர்வேன், ரு *ou* ர், ர, *v.n.* (கூர்), s'aiguiser, s'affiler, être—, devenir pointu, aigu, affilé, subtil, ingénieux, fin, grandir, s'accroître, croître, augmenter, examiner: கூர்ந்துபார்க்கிறது fixer, considérer, regarder attentivement,—avec un œil perçant.

கூருகை, கூருதல், *n.v.du préc.*

கூரோன், *nég.de* கூருகிறது *et de* கூர்க்கிறது.

கூரை, 1° *P.* கூராய். 2° *pers. du préc.* 2° toit de chaume, toit de maison, chaumière, cabane: —க்கட்டு chaumière, maison couverte—, couverture en chaume; —க்கட்டாய்க்கட்டுகிறது en bâtir une: —தட்டல் battre le chaume, signe de joie pour la naissance d'un garçon; —வீடு chaumière, maison couverte en chaume.

கூர், 1° *adj.de* கூர்மை, aigu, affilé, pointu, piquant, perçant, fin, subtil. 2° *imp.et part.de* கூர்கிறது, abondant, grand. 3° *n.v.du même*, pointe, —aigue, tranchant, aiguillon, bout, abondance, piquant, âcreté, acrimonie, queue de feuille, tenon à queue d'aronde: —ஆக்குகிறது aiguiser, affiler, rendre aigu, —pointu, tranchant; —ஆயிருக்கிறது être pointu, aigu, piquant; —க்கதிர் brochette, nom d'un instrument; —க்கறுப்பன் espèce de riz; —க்கொம்பு corne—, branche pointue; —சீவுகிறது irriter, *V.* கூராக்குகிறது, —சீவினபாக்கு, noix d'arec raclée: —வாங்குகிறது, *V.* கூராக்குகிறது; அவனுக்குக்கூர்சீவிக்கொடுக்கிறான் il l'instruit, il lui aiguise l'esprit, —les instrumens.

கூர்கிறது, *V.* கூருகிறது.

கூர்சேவு, moutarde blanche.

கூர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v.n.* avoir le goût de sel, être salé, —âpre, —dégoûtant, abonder, augmenter: கூர்த்தற—, கூர்த்துப்பார்க்கிறது fixer, regarder fixement.

கூர்ங்கோடு, (கூர்), branche—, corne pointue.

*கூர்ச்சகம், (கூர்ச்சம், ka), brosse pour nettoyer les dents.

*கூர்ச்சம், (koûrtchtcha), tromperie, artifice, hypocrisie, fausse louange, flatterie, solidité, dureté, l'herbe தருப்பை, tète, barbe, haut du nez, intervalle entre les sourcils, botte, faisceau: கூர்ச்சசேகரம் l'arbre qui a un faisceau de feuilles au sommet, *i.e.* le cocotier. [nus des Indiens.

கூர்ச்சரம், un des 56 pays con-

கூர்ச்சரி, sorte d'air ou de ton qui est une des prétendues femmes de l'air மாளவி.

*கூர்ச்சிகை, (koûrtchtchika), aiguille, bouton de fleurs. ‖ *V.* எழுதுகோல்.

கூர்ச்சு, (கூர்), pointe, bout—, bâton pointu: கூர்ச்சாக்குகிறது aiguiser, affiler, rendre pointu; கூர்ச்சாயிருக்கிறது être pointu, —aigu; —கட்டையாய் *ou* மொட்டையாய்ப்போகிறது la pointe s'émousser; —க்கால் pieu pointu. *V.* ஊசிக்கால்; —க்குல்லா, —குல்லாய் bonnet haut et pointu; —க்கோல் bâton pointu, —aigu; —க்கோலால்கிழங்குகிளறுகிறது déraciner une racine avec un bâton pointu, en piocher la terre tout autour.

கூர்தல், *n.v.de* கூருகிறது, examen, recherche exacte, abondance, s'aiguiser, s'affiler. [ment.

*கூர்த்தம், (koûrda), jeu, amuse-

கூர்த்தல், *n.v. de* கூர்க்கிறது, âpreté, goût de sel, aversion, augmentation. [passe-temps.

*கூர்த்தனம், (கூர்த்தம், na), jeu,

கூர்த்திகை, arme (en général).

கூர்ந்த, *part.de* கூருகிறது, aigu, pointu, subtil, fin, pénétrant: —புத்தி esprit subtil, subtilité, finesse.

கூர்ந்து, *gér.du même.*

*கூர்ப்பம், (koûrppa), espace entre les sourcils.

*கூர்ப்பரம், (koûrppara), coude, genou. [corset, petit corset.

கூர்ப்பாசகம், (koûrppâsaka),

கூர்ப்பு, *n.v.de* கூர்க்கிறது, abondance, grandeur, éminence, excellence, supériorité, âpreté, âcreté, goût de sel, aversion, pointe, tranchant, ce qui est: கூர்ப்பாய்ப்பார்க்கிறது regarder fixement.

*கூர்மம், (koûrma), tortue, prétendue incarnation de Vichnou en tortue (pour soutenir le mont மந்தரம் pendant qu'on barattait la mer

de lait pour faire l'ambroisie), un des 18 pouranas qui raconte cette fable: கூர்மபிருட்டகம்,—பிருட்டம், —பிரிட்டம் écaille ou dos de tortue; —ராசன் *ou* ஆதிகூர்மம் la reine des tortues, celle que les Indous prétendent soutenir le monde.

'கூர்மன், (*id.*) un des 10 ents du corps qui en fait dresser le poil et fait clignoter, tortue: ஆதிகூர்மன், *V.* குகூபாலன். [rers.

கூர்மாண்டர், un des 11 Routti

'கூர்மாவதாரம், (கூர்மம், அவதாரம்), incarnation en tortue.

கூர்மை, (கூர்), pointe, tranchant, état de ce qui est aigu,—pointu, bout, finesse, subtilité, intelligence, sel en masse ou en grains crystallisés: கூர்மைக்கரிவாள் savon; — க்காரன் homme fin, — subtil,—d'esprit; —மழுங்குகிறது la pointe s'émousser; — யாயிருக்கிறது être pointu, aigu; — யாய்க்கேட்கிறது avoir l'oreille fine, écouter attentivement: — யாய்ப்பார்க்கிறது, — பார்க்கிறது avoir l'œil vif, fixer, considérer, regarder attentivement; — யாளன், — யாளி, *V.* கூர்மைக்காரன்; — யில்லாதவன் esprit obtus, homme de peu d'esprit; —யின்மை stupidité, état de ce qui est émoussé, — non pointu; — யுள்ள அஸ்திரம் trait aigu; — யுள்ளோன் tortue.

*கூலகம், (கூலம், ka), tertre des fourmis blanches, monceau.

*கூலம், 1° (koûla), rivage, bord, — de la mer, monceau, étang, réservoir, arrière-garde, corps de troupes. 2° rue, rue du marché, petite chaussée, petit canal d'irrigation, vache, provisions, ustensile, singe, guenon, singe femelle, cerf, gayal, queue d'animal, chance, fortune, les plantes காராமணி et பாகல்.

*கூலவதி, (koûlavati), rivière.

கூலி, salaire, gage, appointement, loyer, louage: — கொடாத பாவி pécheur qui retient le salaire de ses gens; — க்காரன். *V.* கூலியாள்; — பெறுகிறது recevoir son salaire; — ப்பாடு travail à la journée, *ou* — ப்பிழைப்பு vivre de son salaire, état de journalier; — மாடு bœuf de louage; — வேலை செய்கிறது travailler à la journée, être journalier: கூலிக்கமைக்கிறது louer—, gager des journaliers: கூலிக்குப் பொருந்திக்கொள்ளுகிறது se louer pour un salaire; கூலிக்குவாங்குகிறது prendre a louage,—à loyer.

கூலியாள், (கூலி, ஆள்), couli, ouvrier, journalier, mercenaire.

கூவ, 1° *V.* கூவை நீறு. 2° *inf. de* கூவுகிறது. 3° *obl. de*

*கூவம் *P.* கூபம், puits, *V.* கூவைநீறு· கூவநூல் l'art de connaitre les signes des sources souterraines, science des puits ou des sources; — நூலோர், — நூல்வல்லோர், — நூலுணர்வோர் hommes habiles dans cet art. *V.* உல்லியர்.

'கூவரம், (koûvara), timon de voiture, — de charrue.

'கூவரன், (*id.*) homme bossu

*கூவரி, (koûvari), voiture, charrette. [வநூலோர், உல்லியர்.

கூவலர், (கூவல்), savans. *V.* கூ

கூவல், 1° (*கூவம்*), puits, creux, fosse. 2° *n.v. et opt. de* கூவுகிறது.‖ *V.* கூவுகை: பிறரைக் கூவற்குரியோர் buissiers, ceux qui ont droit d'assigner.

கூவியர், *V.* மடையர்.

*கூவிரம், *P.* கூவரம், chariot, char, sommet hémisphérique —, pavillon—, drapeau de char, l'arbre வில்வமரம். [dole.

*கூவிரி, *P.* கூவரி, char, — d'i-

கூவிளம், l'arbre வில்வம், l'arsenic naturel கோளக பாஷாணம், dactyle tamoul, ou pied d'une longue et de 2 brèves: கூவிளங்காய் pied d'une longue, 2 brèves et une longue:— கனி pied d'une longue et de 4 brèves; கூவிள நறு நிழல் pied d'une longue et de 6 brèves:— நறும்பூ pied d'une longue, 4 brèves et une longue; கூவிளந்தண்ணிழ

ல் double dactyle, ou pied d'une longue, 2 brèves, une longue et 2 brèves; — தண்பூ pied d'une longue, 2 brèves et 2 longues. Remarquez que dans chaque double brève ou நிரை la 2e syllabe peut être longue de sa nature; ces divers noms de pieds peuvent aussi prendre la signification propre à leur étymologie; — பத்திரி feuille de l'arbre susdit.

கூவிளி, (கூ, விளி), appel, cri.

கூவிளிக்கிறது, கூவிளித்தல், (கூ), appeler, crier.

கூவிளை, V. கூவிளம்.

கூவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, v. a. et n. crier, appeler, parler, (le coq, la tourterelle et autres oiseaux) crier, coqueliner, chanter.

கூவுகை, கூவுதல், n. v. du préc. cri, appel, dire, chant (d'oiseaux).

கூவுவான், (கூவுகிறது), 1° l'oiseau qui chante ou crie, i. e. le coq. 2° Il criera, chantera etc...

கூவென்கிறது, கூவெனல், (கூ), dire koû, — oh! crier, appeler, faire du bruit, commencer.

கூவை, V. கூகை.

கூழம், adj. de கூழை: கூழங்கை, V. கூழைக்கை.

கூழன், espèce de jacquier.

கூழா, nom d'un arbre.

கூழாங்கல், 1° caillou, sorte de pierre. 2° V. கூழான்கல்.

கூழாமட்டி, (கூழ், ஆம், மட்டி), nigaud, benêt, lâche.

கூழாமணி, (id. மணி), la plante கூழ்முன்னை.

கூழாம்பாணி, chose noire. V. கரையல்.

கூழான், கூழான்கல். V. கண்டகிக்கல்.

கூழுக்குப்பாடி, (கூழ், dat. பாடுகிறது), celui —, celle qui chante pour de la bouillie, Avvéyar, sœur de திருவள்ளுவர், qui, dit-on, chantait ses vers pour de la bouillie ou pour gagner sa vie, parasite, écornifleur, vagabond, mendiant, celui qui travaille pour une bagatelle.

கூழை, plume (d'oiseau), queue de paon, milieu, boue, bourbier, or, détachement, division d'armée, arrière-garde, une des parties ou particularités des vers, une des choses dont ils se composent, chevelure de femme, tronc, moignon, défaut de longueur, chose écourtée, —sans bout, —sans queue, —sans son extrémité, —trop courte, —émoussée, chose gâtée, —pourrie, manque d'énergie, stupidité, serpent: —க்கிடா, —க்கடா buffle sans queue, pélican, pélicanus onocrotalus; —க்கை bras manchot, —estropié, —trop court, —sans main; —க்கையன் manchot, —qui a le bras estropié; —க்கொம்பு corne émoussée, —petite, —défectueuse; —க்கொம்பன் bœuf qui a de telles cornes: —நரி renard, —écourté; —நாய் chien écourté, —sans queue; —ப்படை gens inutiles qui suivent les bagages d'une armée, arrière-garde; — முட்டை œuf pourri, —couvi; — த்தொடை, — முரண், — மோனை, — யெதுகை connexion dite தொடை —, antithèse dite முரண் —, consonance dite மோனை —, rime dite எதுகை qui revient à tous les pieds d'un vers excepté le dernier; — யளபெடை allongement dit அளபெடை qui revient à tous les mots d'un vers excepté le dernier; — யியைபு rime dite இயைபு qui revient à tous les pieds d'un vers excepté le premier; — யாய்ப்போகிறது s'émousser; — வால் queue coupée, courte queue.

கூழ், bouillie, — épaisse, riz cuit, nourriture, — faite de différentes espèces de grains bouillis dans l'eau, moisson en herbe, —qui croît, or, chose pourrie, — gâtée, tisane, l'arbre நறுவிலி: கூழாய்ப்போகிறது (le riz etc... trop cuit) se changer en bouillie; —குடிக்கிறது manger —, avaler de la bouillie; —ப்பானை pot à la bouillie; —முட்டை œuf couvi; — முன்னை la plante premna cordifolia, espèce d'herbe potagère, — வரகு varagou

propre à faire de la bouillie, *i. e.* kèverou.

கூளம், paille, — hachée, balle de grain, — de paille: — போட்டுத் தட்டினஎருமுட்டை bouse de vache mêlée de pailles de grain, tapée et séchée au soleil; கூளத்தைத்தூற்றிப்போடுகிறது vanner les balles du grain.

கூளி, diable, fantôme, esprit, démon familier, taureau, bœuf, foule, affinité, parenté, force, aigle, vautour, petitesse, défaut, faute, général d'armée: — குழு troupe de démons. [seurs, vèders.

கூளியர், (கூளி), guerriers, chas-

கூறல், *n. v. et opt. de* கூறுகிறது, proclamation, dire, vente, l'arsenic préparé நாகபாஷாணம்: கூறலுறுகிறது parler, dire, prendre

கூறி, *gér. du même.* [la parole.

கூறிய, கூறின, *part. du même:* கூறியதுகூறல் tautologie, redite, répétition des mêmes mots ou des mêmes idées en d'autres mots.

கூறியான், (கூறிய), chef boué, —de porteurs de palanquin.

கூறு, 1° *gén,* கூற்றின், part, portion, moitié, publication, ban, proclamation, propriété, qualité, énergie, pouvoir, cause, manière. 2° *imp. et part. de* கூறுகிறது: — கட்டுகிறது partager, faire les parts; —கொள்ளுகிறது bourrer, fourrer, presser, cogner, enfoncer avec un bâton, —avec les pieds ou les mains, fouler la terre (autour d'un pieu qu'on a planté ou sur un cadavre), souhaiter la mort, engager, recevoir une part; —செய்கிறது, — படுத்துகிறது faire les parts, partager, mettre en pièces, couper; —படுகிறது être divisé, tranché: — பாடு part, portion, partage; சோற்றைக்கூறுகொள்ளுகிறது se fourrer —, s'enfoncer le riz dans la bouche; மண்ணைக் கூறுகொள்ளுகிறது manger de la terre, s'en fourrer dans la bouche.

கூறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. a.* (கூறு), dire, proclamer, publier (les bans de mariage, les édits... etc.), expliquer, crier (des marchandises etc... dans les rues, ou à une vente publique), vendre. [proclamation, dire, vente.

கூறுகை, கூறுதல், *n. v. du prec.,*

கூறுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. du même,* faire dire, — proclamer...

கூறை, 1° toile, habit, vêtement. 2° *ou* கூறைப் புடவை pagne de noces, nouvelle pagne que le fiancé donne à sa fiancée pour le jour des noces. 3° *P.* கூறாய் tu ne dis pas ...: —ப்பாய் natte bariolée donnée à l'épouse à son mariage, voile de navire.

கூற்சரம், *P.* கூர்ச்சரம்.

கூற்றம், (கூறுகிறது), 1° parole. 2° *ou* [dieu de la mort.

கூற்றன், (*id.*). Yamen, prétendu

கூற்று, (*id*), 1° *obl. de* கூறு. 2° parole, mot, Saturne, Kâlen, ministre de Yamen, *V.* கூற்றன்: கூற்றுதைத்தோன், *ou* கூற்றையுதைத்தோன் celui qui a donné un coup de pied à Yamen, ou l'a supplanté *i. e.* Siven.

கூற்றுவன், (*id.*), ennemi mortel, *V.* கூற்றன்: — ஆய்ச் சென்மிக்கிறது naitre ennemi mortel; — ஆய் *ou* போலவருகிறது venir en ennemi, — avec l'intention de nuire.

கூற்றோலை, (கூறு *obl.* ஓலை), ôle de partage, feuille de palmier sur laquelle on a écrit un partage de biens. [ல்), bossu, bossue.

கூனலன், *m.* கூனலி, *f.* (கூன

கூனல், *n. v. de* கூனுகிறது, bosse, dos bossu, courbure, tortuosité, croissant de la lune, conque, limaçon; கூனலாயிருக்கிறது être bossu, courbé; கூனற்கிழவன் vieillard —, vieux bossu; கூனற்கிழவி vieille bossue.

கூனன், (கூன்), bossu, tortue, limaçon, conque: — ஆயிருக்கிறது être bossu; — முதுகு dos de bossu, écaille de tortue.

கூனி, 1° *m. et f.* (கூன்), bossu,

bossue, ce qui est courbé, — tortu, prostituée, Mandarei ou மந்தரை vieille bossue au service de கைகேசி, qui par ses mauvais conseils causa l'exil de Râmen, petite chevrette. V. குனி. 2° gér. de கூனுகிறது — க்குயம் faucille.

கூனிமிர்க்கிறது, (கூன், நிமிர்க்கிறது), redresser une bosse. [du suiv.

கூனு, 1° P. கூன். 2° imp. et part.

கூனுகிறது, னினேன், னுவேன், னு ou ன், ன, v. n. et கூனுதல், n. v. (கூன்) être —, devenir bossu, se courber: கூனிப்பார்க்கிறது regarder en se courbant; கூனின, கூனிய, part. bossu, courbé.

கூனை, 1° chaudière pour faire cuire le jus de canne à sucre, V. தெமருண்டம் et கொடிப்படை. 2° P. கூனுய் tu n'es pas bossu.....

கூன், 1° bosse, ce qui est un des 8 défauts du corps dits அஷ்டவெச்சம், courbure, voûte, hibou, limaçon, chaudière, repos ou pause qu'on fait dans le 1er vers d'une strophe pour marquer le sens. 2° imp. et part. de கூனுகிறது, bossu: கூனிரும்பு faucille; — உள்ள, உள்ளோன் bossu; — கிடை être couché —replié, replié sur soi-même, ce qui est un des 5 défauts ou incivilités dites குற்றம் இ: — பாண்டியன் Pandien le bossu, ancien roi de Maduré qui détruisit les Samanéens; — முதுகு dos bossu.

கெ, ké, lettre syllabique composée de க் et de எ. Dans beaucoup de mots sanscrits கெ se met pour க.

கெக்கட்டம், éclat de rire.

கெக்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. et கெக்கரித்தல், n. v. (karkara), durcir, devenir dur, solide.

கெக்கலி, joie, réjouissance, acclamation: — கொட்டுகிறது pousser des acclamations, — des cris de joie.

கெக்கலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. n. et கெக்கலித்தல், n. v. (கெக்கலி), se réjouir.

கெக்களம், éclat de rire.

கெக்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. n. V. நெளிகிறது: கெக்களித்தல், கெக்களிப்பு, n. v. du préc. V. நெளிவு.

*கெங்கை, P. கங்கை.

கெசகன்னி, P. கசகன்னி.

*கெசம், P. கசம்: கெசகன்னம் art de remuer les oreilles comme l'éléphant.

*கெசாசனை, V. கொசசனை. [கைசா.

கெசாமைசதா, la plante கைசாந்

கெச்சம், P. கெச்சை, கெச்சங்கெட்டவன் malheureux, pauvre qui prend vite tout ce qu'il gagne ou qu'il trouve. [நடை démarche fière.

*கெச்சிதம், P. கச்சிதம்: கெச்சி

கெச்சு, (son imitatif): — க்கெச்சென்கிறது faire quetsouquetsou, — du bruit.

கெச்சை, petits grelots attachés aux pieds: — கட்டியாடுகிறது danser avec des grelots attachés aux pieds; — கட்டின குதிரை cheval qui a des grelots attachés aux pieds: — நடை, — மிதி démarche assurée, fière.

கெஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, v. n. prier, supplier, solliciter, implorer, importuner en faisant beaucoup de gestes, le singe faire des grimaces: கெஞ்சப்பண்ணுகிறது, — வடிக்கிறது, (அடிக்கிறது), forcer à supplier: — வைக்கிறது laisser supplier, se faire prier longtemps avant d'accorder; கெஞ்சிக்கேட்கிறது supplier, implorer, demander avec instance; — க்கொண்டுதிரிகிறது mendier, aller demander partout; — வாங்குகிறது obtenir à force de supplications.

கெஞ்சுதல், n. v. du préc. supplication, prière, instances: கெஞ்சுதலையூற்றுகிறது répandre ses prières.

கெடல், n. v. et opt. de கெடுகிறது, ruine, destruction, perte: கெடலணங்கு la prétendue déesse de la destruction, i. e. மூதேவி sœur ainée de Lakchmi.

கெடவரல், (கெடுகிறது, வரல்), jeu lubrique de femmes.

கெடா, கெடாத, *part. nég. de* கெடுகிறது, incorruptible, impérissable. [ரம்.

கெடாரம், *P.* கடாரம், *et* கடியா

கெடி 1° réputation, renom, nom illustre, effroi, terreur, peur, cruauté, fort sur une montagne, ville. 2° *imp. du suiv.*: —ஸ்தலம் capitale, siége de l'autorité, chef-lieu de juridiction; —பண்ணுகிறது faire peur, effrayer; —மண்டலிகன் roi terrible, —redoutable; —கொண்டுகிறது craindre; —யடிபடுகிறது être redouté, — réputé strict et sévère; —யாயிருக்கிறது être effrayant, terrible, renommé, célèbre.

கெடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. n. et* கெடித்தல், *n. v.* (கெடி), craindre, redouter.

கெடியன், (கெடி), héros, homme redoutable, brave, vaillant, intrépide, habile, agile: அதிராக்கெடியன் héros intrépide.

கெடிலணங்கு, *V.* கெடலணங்கு.

கெடிலம், caverne, golfe, abyme, torrent profond, défilé, passage étroit: கெடிலநதி nom d'une rivière près de Goudelour.

கெடு 1° *gén.* கெடுவின், terme, jour —, temps fixé, atermoiement, occasion, condition. 2° *imp. de* கெடுக்கிறது. 3° *n. v. imp. et part. de* கெடுகிறது, perte, péri, perdu, ruiné, qui périt, qui se perd; —குடி famille ruinée; —சொல்லுகிறது fixer un terme (pour un paiement...), différer, demander un délai, — du répit: —தப்பிப்போகிறது manquer le terme fixé, le jour marqué se passer; —நினைவு mauvaise pensée, mauvais dessein, malice; —படிக்கு au jour fixé, selon le terme fixé; —புத்தி, —மதி mauvais esprit, mauvaise intention; —விடுகிறது laisser passer —, laisser le terme fixé, *ou*; —வைக்கிறது fixer un terme, désigner un temps, — un jour: கெடுவிலே dans le —, au temps fixé: மற்றொரு கெடுவுக்கு விற்கிறது vendre à une autre condition.

கெடுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட, *v. n.* périr, se perdre, se gâter, se corrompre, se pervertir, mourir, pourrir, moisir, être ruiné, perdu, détruit, corrompu, endommagé, volé, se retrancher (une lettre): கெடுவாய் puisses-tu périr! (imprécation); கெடுவதுசெய்யின் விடுவது கருமம் si quelqu'un vous pervertit ou cause votre perte, il convient de le quitter; கெட்டேனே ah! je suis perdu, ruiné! கெட்டான் il est perdu, c'est un vaurien; கெட்டுத்திரிகிறது mener une vie déréglée: —ப்போகிறது périr, se gâter, se corrompre, se ruiner; —ப்போனவள் femme perdue, séduite, corrompue; —ப்போன பார்ப்பானுக்குச்செத்துப்போன பசுவைத் தானங் கொடுத்தாற் போல comme si on faisait présent d'une vache crevée à un brame ruiné; —விடுகிறது, —வைக்கிறது se fendre, se partager, se perdre.

கெடுகை, *V.* கெடுதல்.

கெடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v. a. de* கெடுகிறது, ruiner, gâter, pervertir, corrompre, détruire, perdre, débaucher, profaner, souiller: கெடுத்துக் கொள்ளுகிறது se perdre, se corrompre, se détruire soi-même, causer sa propre ruine.

கெடுக்கை, *V.* கெடுத்தல்.

கெடுதலை, 1° *acc. de* கெடுதல். 2° *ou*

கெடுதல், (*n. v. de* கெடுகிறது), perte, ruine, destruction, détérioration, défaite, mort, corruption, moisissure: —விகாரம் retranchement des lettres, changement qui provient de ce retranchement.

கெடுதி, (*id.*), perte, ruine, perdition, corruption, dommage, perversité, objet gâté, —perdu: —யடைகிறது périr, se perdre, se corrompre.

கெடுத்தல், *n. v. de* கெடுக்கிறது, destruction, ruine, corruption, perversion, profanation.

கெடுப்பிணை, sable mêlé de plomb.

கெடும்பு, (கெடுகிறது), perte, destruction, corruption, *V.* அருந்தல்.

கெட்ட, *part. parf. de* கெடுகிறது,

méchant, mauvais, pervers, gâté, perdu, corrompu, ruiné, difforme;— கேடு ruine —, perte considérable;— வியாதி maladie dangereuse,— honteuse, — vénérienne; — வார்த்தை mauvaise parole, obscénité; —வுருவம் figure difforme, — vilaine; கெட்டவன், *m.* கெட்டவள், *f.* méchant, méchante, pervers, personne vicieuse, ruinée; கெட்டது ce qui est perdu, —gâté; கெட்டதிலேபாதிகொடுக்கவேண்டும் tu dois donner la moitié de la perte.

கெட்டம், *P.* கட்டம். barbe etc...

கெட்டனை, action de battre, d'enfoncer, de bourrer. [fort.

கெட்டாகெட்டி, (கெட்டி, ஆ), très-

கெட்டி, 1° *imp. de* கெட்டிக்கிறது. 2° fermeté, dureté, solidité, ce qui est massif,—épais, excellence, élégance, habileté, bien, bravo! très-bien: கெட்டி கெட்டி très bien! bravo!— க்காரன் homme habile, capable;— ச்சரீரம் corps robuste; — த்தனம் habileté, capacité, force; — பத்திரம் grand soin, administration exacte; —ப்பாகு bouillon —, sirop épais, bouillie épaisse: — மரம் arbre —, bois dur,—solide, — பண்ணுகிறது *ou* — யாகச் செய்கிறது affermir, rendre solide, ferme, stable; —யாய்க் கட்டுகிறது lier fortement.

கெட்டிக்கிறது, ட்டித்தேன், ட்டிப்பேன், ட்டி, ட்டிக்க, *v. a. et* கெட்டித்தல், *n.v.* (கெட்டி), rendre dur, ferme, solide, durcir, affermir, bourrer, charger.

கெட்டு, *gér. de* கெடுகிறது.

கெணம், le tout, *V.* சமூலம்.

கெணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a. P.* கணிக்கிறது, se souvenir, compter, estimer.

கெணிப்பு, *n.v. du préc.* souvenir,

கெணிதம், *P.* கணிதம். [calcul.

கெண்டம், *P.* கண்டம்.

கெண்டி, 1° *V.* கெண்டிகை 2° *imp. et n.v. de* கெண்டிக்கிறது, action de couper, endroit de la coupure; கெண்டியாலே வார்க்கிறது verser par le bec du vase.

கெண்டிகை, (கெண்டி), bec d'un vase, pot à l'eau, aiguière. [றது.

கெண்டிக்கிறது, *P.* கண்டிக்கி

கெண்டு, *P.* கெண்டை.

கெண்டூரம், *P.* கண்டூரம்.

கெண்டை, espèce de carpe, cyprinus fimbriatus, bord de toile broché, *ou* —க்கால் mollet, gras de la jambe, le bas de la jambe; — ப்பிலி bijou en forme de carpe pour les orteils des femmes; — மீன் carpe; — யேறல், — வாதம் espèce de maladie venteuse; —வியாதி, — விழுந்தநோவு hypocondrie; —விழியாள் femme qui a les yeux beaux et vifs, *litt.* des yeux de

கெதம், *P.* கதம். [carpe.

கெதி, *P.* கதி.

கெதை, *P.* கதை.

கெத்திடுகிறது, *v. comp. et* கெத்திடல், கெத்திடுதல், *n.v.* (கெத்து), couper en morceaux.

கெத்து, 1° palpitation, coup répété, babil. 2° *imp. et part. du suiv.*:— க்கெத்தென்கிறது, — க்கெத்தெனல் palpiter d'effroi ou de détresse, babiller.

கெத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a.* couper, diviser, mettre en morceaux. [che, action d'aller.

*கெத்துவம், (ga, *qui va*), côté, mar-

*கெந்தகம், *P.* கந்தகம்.

*கெந்தகாப்பிரகம், (கெந்தகம், அப்பிரகம்), talc de couleur de soufre.

*கெந்தம், *P.* கந்தம், odeur: கெந்தபத்தம் espèce d'arsenic.

*கெந்தி, *P.* கந்தி, soufre, *V.* பொன்னிமிளை:—யுப்பு sel de soufre.

கெந்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v. n.* (les vers...) ramper, serpenter. [lumière.

*கெபத்தம், (gabhasti), rayon de

கெபி, antre, caverne, grotte, fosse,

கெப்பிதம், mépris. [trou.

*கெமனம், *P.* கமனம்.

கெமிளிக்கிறது, } ளித்தேன், ளிப்
*கெம்பளிக்கிறது, } பேன், ளி, ளிக்க, *v.n.* se réjouir, faire parade.

கெமிளித்தல், கெமிளிப்பு, கெம்பளித்தல், கெம்பளிப்பு, *n.v. des préc.* joie, pompe.

கெம்பளை, corbeille,—de riz.

கெம்பல், *n.v.de* கெம்புகிறது, cri, clameur, bruit, alarme, tumulte:—ஆய்க்கிடக்கிறது être en tumulte, dans les alarmes; —ஆய்க்கூப்பிடுகிறது jeter les hauts cris, faire un bruit excessif.

*கெம்பீரம், *P.* கம்பீரம், excellence, vaillance, *V.*கம்பீரம்.

கெம்பீரிக்கிறது, கம்பீரித்தல், *P.*கம்பீரிக்கிறது, faire le vaillant, montrer sa valeur, *V.*கம்பீரிக்கிறது.

கெம்பு, 1° *ou* கெம்புக்கல், rubis. 2° *imp.et part.de*

கெம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. n.* crier, vociférer, rugir, faire grand vacarme, — grand tumulte, s'intriguer, s'irriter, s'élever: கெம்பிக்கொண்டுபோகிறது rugir, tempêter, s'en aller en rugissant,— tout furieux.

கெய், espèce de poisson.

கெரடிக்கூடம், *P.*கரடிக்கூடம்.

கெரட்டுக்கெரட்டென்கிறது, (*son imitatif*) *ou* கெரட்டுக்கெரட்டென்று வாங்குகிறது *ou* இழுக்கிறது, lutter avec la mort, être à l'agonie, *V.*கறட்டுக்கறட்டென்கிறது.

கெரிக்கிறது, *P.* கரிக்கிறது.

கெரித்தல், *P.*கரித்தல்.

கெரிட்டம், colère.

*கெருடன், et ses composés, *V.*கருடன்...

கெருடி, *P.*கருடி.

கெருமத்தம், oiseau, volatile.

கெரேஸ்தன், *P.*கிரேஸ்தன்.

கெர்ச்சிக்கிறது, *P.* கர்ச்சிக்கிறது.

கெர்ப்பம், *P.*கர்ப்பம்.

*கெர்வம், *P.*கர்வம்.

*கெலத்தம், (glasta), manducation.

கெலி, 1° *V.* கெலிசு. 2° *imp. de* கெலிக்கிறது:—கெட்டவன் homme qui se lamente, qui a perdu le désir ou la crainte.

கெலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v.a.*(கெலி), gagner (un procès, une bataille, au jeu...), vaincre, désirer, craindre.

கெலிசு, désir, crainte, gros ventre.

கெலித்தல், கெலிப்பு, *n.v. de* கெலிக்கிறது, gain, victoire, succès, crainte, désir: கெலிப்பாயிருக்கிறது réussir, être en gain.

கெல்விக்கம்பு, *V.* கூராம்பாய்ச்சி.

கெல்லுகிறது, *P.* கல்லுகிறது, fouir. ‖ *V.*கல்லுகிறது.

கெவி, *P.*கெமி.

கெவிடு, cassetin, casse à lettres.

*கெவுணம், (gaouna), qualité, bonté secondaire.

கெவுரி, *P.*கௌரி:— சங்கம் double grain de உருத்திராக்ஷம்; — பாஷாணம் espèce d'arsenic,—de remède.

கெவுளி, *P.*கௌளி, petit lézard dit பல்லி, lacerta gecko, (il court le long des murs et sert d'augure aux payens), conque rougeâtre, coco dont le bouton ou la spathe est rouge;—கேட்கிறது écouter le cri de ce lézard pour en tirer des présages; —கத்துகிறது, —சொல்லுகிறது ce lézard crier;—ச்செவ்விளை espèce de cocotier.

கெவுனி, fort, place fortifiée, porte de ville: — வாசல் porte d'une forteresse.

கெழு, 1° *adj. de* கெழுமை, abondant, nombreux, beau, lumineux, de couleur. 2° couleur, lumière, beauté, assemblage, qualité, amour, particule explétive. *Ex.*வேல்கெழுதடக்கை main forte tenant le javelot;—தகை, —தகைமை amitié, propriété, convenance.

கெழுகிறது, ழுதேன், ழுவேன், ழு, ழ, *v.n.* கெழுதல், *n.v. V.* கெழுமுகிறது.

கெழுமல், கெழுமுதல், } *n.v. du suiv.* plénitude, étude, suffisance, germination, union, accord.

கெழுமுகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, *v. n.* être plein, fertile, contenu, abonder, suffire, s'unir, convenir, apprendre, germer.

கெழுமை, (கெழு), germination, couleur, abondance, opulence, état florissant, fertilité, bonté, qualité.

கெழுவல், கெழுவுதல், } abondance, suffisance, plénitude, prise, obtention, accord, trouble d'esprit, *n.v.de*

கெழுவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.n.* abonder, être plein, rempli, recevoir, s'unir, convenir.

கெளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v.n. ramper, serpenter, se plier.

கெளிசு, enflure de la jaunisse:— பற்றுகிறது avoir—, prendre un gros ventre.

கெளிதம், 1° grosse pierre. 2°*(galita), tomber en bas, action de manger.

கெளித்தல், கெளிப்பு, *n.v. de* கெளிக்கிறது, courbure, sinuosité. [poisson.

கெளிர்ச்சல்லியம், (கெளிறு), os de

கெளிறு, *ou* கெளிற்றுமீன், sorte de poisson, silurus vittates: காறுகெளிற்றுமீன் sorte de thon. *V.* காறுங்கெளிறு.

*கெறு, கெறுவம், *P.* கர்வம், orgueil, arrogance. [homme habile.

*கெறுவி, (கெறுவம்), orgueilleux,

கெறுவிக்கிறது, *P.* கர்விக்கிறது.

*கெற்சிதம், *P.* கர்ச்சிதம்.

கெற்சிக்கிறது, *P.* கர்ச்சிக்கிறது.

கெற்சிப்பு, *P.* கர்ச்சிப்பு [ராமம்.

கெற்பத்தி, la pierre dite சாலக்கி

*கெற்பம், *P.* கர்ப்பம், *V.* கருப்பம்.

*கெற்பணி, *P.* கருப்பணி.

*கெற்பாதானம், *P.* கருப்பாதானம், cérémonie que les payens font le 4me mois après la conception.

கெற்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v.n.* (கெற்பம்), concevoir.

கெற்பிரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.n. et* கெற்பிரித்தல், *n.v.* flamber.

கெற்பு, faculté, pouvoir: கெற்புக்குத்தக்கது selon son pouvoir.

கெற்போட்டம், (கெற்பம், ஓட்டம்), cours des nuages qui au mois de மார்கழி servent de pronostics aux mois de pluie dont ils sont censés les [embryons.

*கெற்வம், *P.* கர்வம்.

கே, kê, lettre syllabique composée de க் et de ஏ. [cri du paon.

*கேகம், 1°(gêha), maison. 2° (kêkâ),

*கேகயம், 1° (kêkaya), un des 56 pays indiens, le royaume du roi கேகயன். 2°(கேகை), paon, l'oiseau dit கேகயப்புள் ou அசுணம், l'arsenic கெவுரிபாஷாணம். [roi de Kêgaya.

*கேகயன், (*id.*), Kègayen, ancien

*கேகலன், (kêkala), *V.* கூத்தாடி.

*கேகாபலம், (கேகை), paon.

*கேகேசி, கேகேயி, கேகையி, (கேகயன்), Kêgêyi, fille du roi கேகயன் et une des femmes de Dasaraden, mère de Bharata, et belle-mère de Râmen.

*கேகை, (kêkâ), cri du paon.

கேசதம், la plante கையாந்தகரை.

*கேசம், (kèsa), 1° cheveu, chevelure, crinière de cheval. 2° *P.* கிலேசம், chagrin: கேசகலாபம் *V.* மயிர்முடி; — சிதன் (tchhit *couper*) barbier; —பந்தி rang—, touffe de cheveux; —பாரம் chevelure de femme; — மார்ச்சகம், —மார்ச்சனம், (mârdja *nettoyer*, ka, na), peigne; —முட்டி, முஷ்டி *V.* வேம்பு.

*கேசரம், (kèsara), filament —, étamines—, anthère des fleurs, l'arbre மகிழமரம், scarabée, talk, assa-fetida, cheveu, poil, crinière de lion, lion.

*கேசரர், (khêtchara, khê *dans l'air*, சரன் *qui va*), les வித்தியாதரர், espèce de prétendus demi-dieux qui jouent du luth.

*கேசராசனம், (கேசரம், ஆசனம்), espèce de position des Yoguis qui consiste à croiser les jambes repliées sous le postérieur et à étendre les bras en mettant les coudes sur les genoux.

*கேசராசம், (கேசம், râdja *qui brille*), espèce d'oranger.

*கேசரி, (kèsari), lion, cheval, assa-fetida, Kèsari, singe père d'அனுமான், *ou* கேசரியாசனம் espèce de position qui consiste à placer le cou de pied à l'anus sous les parties honteuses, à mettre le coude gauche sur le genou, à étendre les doigts et à regarder le nez: — யோகம் la lune être dans le 4me ou 7me lieu ou signe après son lever, conjonction de la lune et de Jupiter.

கேசரிகம், la plante நாயுருவி.

*கேசவம், (கேசம், va), chevelure épaisse, scarabée, — femelle, un des 18 livres de jurisprudence, odeur odoriférante, diable.

*கேசவன், (*id.*), homme chevelu, qui

a une belle chevelure, (surnom de) Krichna ou Vichnou (et du) roi சோழன்: கேசவற்குத்தோழன் compagnon de Krichna, *i.e.* Aroutchounen

*கேசாதிபாதம், (கேசம், ஆதி), de la chevelure aux pieds, le 71me des பிரபந்தம் ou description d'une personne de la tête aux pieds en vers dits கலிவெண்பா.

*கேசாந்தம், (கேசம். அந்தம்), cérémonie de la coupe des cheveux, (aux brames à 16 ans, aux Rajas à 22 et aux Vaïssias à 24 ans), bout de la chevelure.

*கேசி, (கேசம், *i.*) 1° *V.* கேசவன். 2° lion, un démon ou géant tué par Krichna, *d'ou* — சூதனன் le destructeur de Kêsi, *i.e.* Krichna.

*கேசிகன், (கேசம், ika), homme chevelu, qui a une belle chevelure.

கேசியா, l'arbre தாழை.

கேசினி, l'arbrisseau சங்கங்குப்பி.

*கேசுகம், (kêtchouka), racine bonne à manger, arum colocasia.

*கேஞ்சலிகை, (ghêntchalikâ), racine bonne à manger, arum orinense.

*கேடகம், (khêtaka), bouclier, ville entourée de rivières et de montagnes, camp, campement de soldats, nom d'un fleuve, brancard de procession pour porter des statues, espèce de palanquin à canne droite, la plante புருமுட்டி: கேடகக்காரன் homme armé d'un bouclier, porte-bouclier; கேடகமுங்கத்தியுங்கொண்டுபோகிறது aller armé d'un bouclier et d'une épée.

*கேடம், (khêta), ville entourée de rivières et de montagnes, la rivière கிளியாறு, bouclier.

கேடயம், *P.* கேடகம், bouclier.

கேடன், (கேடு), destructeur, méchant, malheureux.

கேடி, *f.* (கேடு), destructrice, méchante, malheureuse.

கேடிக்கை, jeu de femmes.

கேடிலுவகை, (கேடு, இல், உவகை), éternelle béatitude, joie indestructible, paradis.

கேடு, *gén.* கேட்டின், *obl.* கேட்டு, (கெடுகிறது), perte, ruine, destruction, perdition, corruption, mal, défaut, manque: கேடாகிறது se perdre, empirer, tourner à la perte; கேடாக en mal, méchamment, à tort; கேடில்லா, கேடில்லாத impérissable, indestructible, sans perte, sans mal, inaltérable; கேடில்லாதவன் être exempt d'infortune, au-dessus du malheur; கேடில்லாவுவகை, *V.* கேடிலுவகை; — காலம் temps mauvais, — de malheur; — காலன் (injure) malheureux, misérable; — காலத்துக்கு ஓடுகப்பரை dans le malheur un têt sert d'écuelle, *i. e.* on tire parti de tout dans le malheur; — கெட்டவன் homme ruiné, perdu; — கெட்டுப்போகிறது périr, se perdre, se ruiner, se pervertir, s'appauvrir; — படுகிறது éprouver une perte; — பாடு perte, détriment, infortune, malheur, corruption; — வரும்போதுமதிகெட்டுவரும் quand le malheur arrive, l'esprit se perd, s'abâtardit: கேடாய்முடிகிறது finir mal, tourner à la perte de.

*கேடையம், *P.* கேடகம், bouclier, brancard pour porter des statues en procession: கேடயத்திலொட்டிக்கொண்டுவருகிறது se couvrir d'un bouclier, venir en se couvrant d'un bouclier.

கேட்கிறது, ட்டேன், ட்பேன், க், ட்க, *nég.* கேளேன், *v.a.* écouter, entendre, entendre dire, percevoir, demander, prier, supplier, interroger, questionner, s'informer, examiner, obéir: கேட்டருளுகிறது daigner écouter, exaucer, accorder; கேட்டனுப்புகிறது, கேட்டுப்போகவிடுகிறது envoyer s'informer, — prendre des informations.

கேட்குதல், *n.v. du préc.*

கேட்கும், 3e *pers. et part. fut. du même*: — விடை réponse interrogative. *Ex.* என்னுலாகுமோ (ce qu'on demande) m'est-il possible?

கேட்கை, } *n.v. du même*, question,
கேட்டல், } demande, prière, audition.

கேட்ட, *part. du même*, qu'on a — qui a entendu, — écouté...: — காரியக்

ce qu'on a entendu: — வாய்க்கேட்டல், — வாய் கேட்கிறது demander ce qu'on a entendu, interroger ceux qui ont entendu, ouïr—, apprendre de plusieurs.

கேட்டி, V. மிலேசறு.

கேட்டு, 1° gér. de கேட்கிறது. 2° obl. de கேடு.

கேட்டை, (djyeschtâ aîné, infortune), 1° la prétendue déesse de l'infortune, மூதேவி sœur aînée de Lakchmi. 2° ou கேட்டைநாள் la 18me constellation des Indous, elle contient 3 étoiles ou milieu du Scorpion. 3° P. கேட்டாய் tu as écouté....

கேட்பார், n. app. de கேட்கிறது, ceux qui entendent...: —பேச்சுகேட்கிறது croire toute sorte de rapports, écouter tous les oui-dire.

கேட்பு, V. கேட்கை.

கேணம், fertilité.

கேணி, puits, fontaine, citerne, réservoir, étang, fossé: — க்கரை bord d'un puits, — d'un étang: —த்துறை descente d'un puits ou d'un étang, endroit pour y descendre; —வெட்டுகிறது creuser un puits, un étang.

*கேண்டு, கேண்டுகம், (gêndou, ka), balle à jouer.

கேண்மை, (கேள், மை), parenté, amitié, faveur, bienveillance. [ழை.

*கேதகை, (kêtaka), la plante தா

*கேதம், 1° (khêta), affliction, chagrin, (défaut. 2° (kêta), maison demeure. [invitation.

*கேதல், n. v. de கேதுகிறது, appel,

*கேதனம், (kêtana), étandard, bannière, drapeau, maison, place, ouvrage, occupation. [dah, dans la Malaisie.

*கேதா, la ville de Quéda ou Ké-

*கேதாரம், (kêdâra), montagne, Kêdâra, ou le nouveau Kédar, ville ou lieu dans les monts Himalaya, paon: கேதாரகவுளம், — கௌளம் sorte d'air applicable au poëme nommé பின்னேக்கவி; — விரதம் espèce de vœu ou de pénitence. [Siven.

*கேதாரன், (id.), le montagnard,

*கேது, (kêtou), le serpent rouge que les Indous prétendent causer les éclipses et qui est la 9me de leurs planètes. (En mythologie c'est le corps de சைங்கிகேயம் fils de சிங்கிகை, qui ayant bu l'ambroisie, lorsqu'on barattait la mer de lait, eut la tête nommée இராகு séparée du corps par Vichnou, mais tête et corps sont restés immortels; en astronomie c'est) la queue du dragon, ou le nœud descendant de la lune, i. e. le point où l'orbite de la lune passé l'écliptique allant du nord au sud, signe, marque, maladie, bannière, drapeau, lumière, comète, étoile tombante, race de pygmées fils de சைமினி et habitant l'île குசம்: — ச்சிலாங்கணம், (சிலை, அங்கணம்) topaze; — தாரை comète; — யஷ்டி, —யட்டி bâton de pavillon; — ரத்தினம் lapis lazuli; —வசனம் drapeau, pavillon.

கேதுகிறது, தினேன், துவேன், து, த, v. a. (kêta appeler), கேதுதல், n. v. appeler, inviter.

*கேதுமாலம், (kêtoumâla), une des 9 grandes divisions du monde selon les Indous, l'ouest du சம்புத்தீவு.

கேதுரு, (cedrus), le cèdre, arbre odoriférant.

*கேத்திரம், P. க்ஷேத்திரம். [terre.

கேத்து, (Ind.), champ, pièce de

*கேந்திரம், (kêndra), centre d'un cercle, anomalie, argument d'une équation, distance angulaire d'une planète au 1er point de son orbite (dans le 4me, le 7me, le 10me degré), lever, aurore: இரவி —, மதி —, anomalie du soleil, —de la lune.

கேந்திரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. (கேந்திரம்), s'arrêter —, se tenir au centre.

கேந்துமுறியம், la plante நாய்வேளை. [ment.

*கேபம், (kêpa), agitation, mouve-

கேப்பை, V. கேழ்வரகு.

கேமனம், V. கமனம்.

கேமாச்சி, la plante வெள்ளேக்காக்கணம்.

*கேயம், 1° (khêya), fossé, —de citadelle. 2° (gêya), chant, harmonie.

*கேயன், (gêya) chantre, chanteur.

கேயிகம்,brique.
*கேயூரம், (kèyoûra), bracelet qu'on porte au haut du bras.
கேரண்டம்,corbeau.
*கேரலம், (kèrala), le Maléalam,
*கேரளம், ou côte malabare,pays nommé par les Grecs Céralades.
*கேரலி, (kèrali), astronomie, traité d'astronomie, heure, espèce de riz.
கேரளன், (கேரளம்), le roi des Céralades, ou du Maléalam. *i.e.* சே[ரன்.
கேரனே,harmonie,chant.*
கேருகிறது,ரினேன்,ருவேன்,ரு,ர, *v.n.*கேருதல், *n. v.* la poule glousser, s'enrouer, avoir la voix rauque, craindre.
*கேலகன், (kèlaka), danseur, faiseur de tours qui marche ou danse sur des épées.
*கேலம்,(khêla),jeu,jeu de femmes.
*கேலனம், (khèlana), jeu, — de femmes, passe-temps, mépris, plaisanterie.
*கேலாசம்,(kèlâsa),crystal,verre.
*கேலி,(kèli), mépris, plaisanterie, moquerie, censure, calomnie, diffamation,jeu, amusement: — க்கிரகம் maison de plaisance,— d'agrément, —de repos;—பண்ணுகிறது se moquer,ridiculiser, diffamer; — மாலி amusement, jeu; — விருக்ஷம் sorte de கடம்பு. [கமரம். V.கேலனம்.
*கேலிகம்,(கேலி,ka),l'arbre அசோ
*கேலிகலே,(கேலி,)le luth de Saratchouvadi,plaisanterie,bouffonnerie.
கேவணம், chaton (pour mettre une pierre précieuse).
*கேவர்த்தன்,(kêvartta),pêcheur.
*கேவலம்,1°(kèvala), tout, ensemble, contenu, intégrité, unité, simplicité, ce qui est entier, — seul, —sans mélange,solitude, bon plaisir, volonté propre,égoisme, formalité philosophique,ce qui est formellement,—absolument. 2° état désespéré d'un malade, moment de la mort, agonie, extrémité, fin, maigreur, abandon, malheur, petitesse, force, fermeté, augmentation, croissance,bonheur éternel,paradis:கேவலமாய் formellement,absolument...; —ஆயிருக்கிறது être entier,seul,en abondance, *ou* — ஆய்க்கிடக்கிறது être à l'agonie, —dangereusement malade; —ஆனது ce qui est à l'extrémité, —sans force; கேவலக்கிரகணம்,கேவலாவலோகனம் appréhension simple des philosophes;—சினேகம் amour très-tendre; —த்திரவியம் poivre,—noir;—ப்படுகிறது maigrir, se fatiguer, s'épuiser, défaillir;—வியதிரேகாநுமானம் pur syllogisme catégorique d'une conclusion négative;—வையாகரணன் simple grammairien qui ne sait rien autre chose; சரீரங் கேவலமிளேத்துப்போயிற்று le corps est très-affaibli.
*கேவலன், (கேவலம்), égoiste.
*கேவலான்றுவயாறுமானம் *ou* கேவலவன்றுவயவனுமானம், (*id.* அன்றுவயம்,அநுமானம்),pur syllogisme catégorique d'une conclusion affirmative.
கேவல்,la plante வள்ளிக்கொடி.
கேவிரு, *P.* கேழ்வரகு.
கேவு, moutarde blanche.
கேவுகிறது,வினேன்,வுவேன்,வு,வ *v.n.* gémir,soupirer comme un mourant,avoir le râle de la mort, crier à perdre haleine,—comme un enfant.
கேவேடன், (kè, *dans l'eau*, வேட[ன்), pêcheur.
கேழல், cochon.
கேழ், 1° *adj. de* கெழுமை. abondant. 2° *part. de* கேழ்த்தல்,brillant, semblable,comme.3° lumière,splendeur,couleur,ressemblance, comparaison. [*ou* கேழ்த்தல்.
கேழ்க்கிறது. 1° *P.* கேட்கிறது. 2°
கேழ்த்தல், (கேழ்), briller, ce qui est brillant, illumination.
கேழ்மை, (*id.*), *V.* கெழுமை.
கேழ்வரகு, (*id.*), kèverou *ou* கேவிரு espèce de millet, cynosurus coracan: —மாவினுலிருக்கிண்டுகிறது faire une bouillie épaisse de farine de kèverou.
கேழ்வன்,கேழ்வி,கேழ்வு, *P* கேள்வன்,கேள்வி,கேள்வு. [socié,ami.
கேளன், (கேள்), compagnon, as-

கேளா, 1° inutilité, *V.* அமைதி. 2° *ou* கேளாத, *part. nég. de* கேட்கிறது, qu'on— ,qui n'entend pas..., inattentif, désobéissant, sourd: கேளாதகேள்வி question qu'on ne doit pas faire, injure, affront, outrage.

கேளாமை, *n.v. nég. de* கேட்கிறது, manque d'écouter..., inattention, désobéissance, surdité.

கேளார், *n.app.nég. du même*, ceux qui n'écoutent point..., ennemis.

***கேளி**, (kèli), jeu, —de femmes, cocotier: —யிளநீர் eau de coco non mûr, coco tendre et rougeâtre; —விலாசம் promenade d'amusement, —accompagnée de jeu, passer le temps à jouer.

***கேளிக்கை**, (கேளி, kâ), jeu, récréation, passe-temps, amusement, jeu de femmes: —யாடுகிறது danser, chanter et jouer.

கேளிர், (கேள்), maris, amis, parenté.

கேள் 1° amour, amitié, parenté, alliance, estime, évaluation. 2° *imp. et part. de* கேட்கிறது.

கேள்கிறது, *P.* கேட்கிறது.

கேள்மை, (கேள்), *V.* கேண்மை.

கேள்வன், (*id.*), ami, amant, mari, chef.

கேள்வி, 1° *n. v. de* கேட்கிறது, question, demande, interrogation, audition, action d'entendre, science, érudition, ouïe, oreille, pendant d'oreilles, obéissance, justice, audition des plaintes, enquête judiciaire. 2° (கேள்வு), fréteur de navire: —கேட்கிறது faire une question, interroger; —க்காரன் auditeur, celui qui écoute, qui entend, qui prend des informations, qui demande le prix, demandeur en justice; —கொடுக்கிறது, —தருகிறது prêter l'oreille; —ச்செவியன் homme crédule, qui écoute, —croit ce qu'il entend; —ப்படுகிறது entendre dire, apprendre, parvenir aux oreilles; —ப்படுத்துகிறது informer, faire entendre; —ப்பத்திரம் requête, supplique; —மூலம் bas—, bout de l'oreille, ouïe; —யற்றவூர் ville sans justice, sans administration de justice; —யற்றுக்கிடக்கிறது être sans justice, sans enquête, sans administration de justice; —யற்றுப்போகிறது l'administration de la justice— ,la justice devenir nulle, être réduit à ne pouvoir obtenir justice; —யுமில்லையுத்தரவுமில்லை il n'y a ni enquête ni réponse, il n'y a point de justice; —யுள்ளவன் homme savant; கேள்விக்குத்தரம் réponse à une question; கேள்வி-௪ les 4 questions, enquêtes ou informations concernant: 1° அறம் la vertu et la manière de la pratiquer; 2° பொருள் les biens ou les richesses et la manière de les acquérir justement; 3° இன்பம் le bonheur domestique des époux, et la manière dont ils peuvent vivre heureux ensemble; 4° வீடு la béatitude céleste et le moyen de l'obtenir, qui est, selon les Indous, d'abandonner toute pensée des 3 premières questions, pour concentrer son idée en Dieu; கேள்வி-௫, les 5 questions, savoir: les 4 précédentes et la suivante: 5° இவற்றின்வழிநிற்றல் moyens de persévérer dans les 4 choses précédentes; selon eux, on doit trouver la réponse à ces questions dans les sciences ou les sastirams, et dans les réponses des savans et des grands hommes.

கேள்வு, (கேட்கிறது), fret (d'un vaisseau), frètement, affrètement, salaire; —க்காரன் fréteur, qui recoit le fret; —த்தோணி petit navire frété, barque frétée; கேள்வுக்குவாங்குகிறது affréter (un navire); கேள்வுக்கேற்றுகிறது charger un navire en payant le fret.

***கேனாரம்**, (kênâra), une division de l'enfer.

கை, 1° kai, lettre syllabique composée de க் et de ஐ, main, bras, poignée, trompe de l'éléphant, manche (d'instrument, d'habit), mesure de la main, empan, aile d'armée, corps de troupe, pouvoir, force, décoration, ornement, chevron,

bonnes mœurs, conduite, petitesse, bagatelle, détresse, place, aussitôt, comparaison, sœur cadette, côté, partie, détachement, faction, expérience, tentative. 2° (kai), son, bruit. 3° *imp. de* கைக்கிறது. 4° terminaison comme dans கடுங்கை, செய்கை, நடக்கை: கைகடக்கிறது échapper, —de la main, lâcher; —கடன். *V.* கைக்கடன்; —கட்டுகிறது, —கட்டிக்கொள்ளுகிறது croiser les bras, se croiser les bras par respect; —கட்டிக்கொண்டுநிற்கிறது se tenir les bras croisés; —கண்ட *part. de* கைகாண்கிறது; —கலக்கிறது joindre les mains, s'unir, avoir commerce ensemble (avec une femme), en venir aux mains (avec l'ennemi...), engager le combat, —la mêlée, —கழுவுகிறது, —கழுவுதல் se laver les mains, montrer par là qu'on ne prend pas de part à un crime, rejeter décidément; —காட்டு geste, gesticulation, signe de main, *imp. de* —காட்டுகிறது, —காட்டுதல் gesticuler en déclamant, faire signe de la main, montrer la main, — avec la main, donner quelque chose; முன்னே நான் கைகாட்டினதினாலே திரும்பிவந்தான் il est revenu parce que je lui avais donné auparavant; —காண்கிறது, —காணுதல் voir la main, la main paraître, s'accomplir, se pratiquer, réussir, connaître par expérience, savoir certainement, être prouvé, être exercé, habitué, expérimenté, prouvé par expérience, —கண்டது ce qui est expérimenté, habituel, pratique, d'usage, d'expérience, ce qui réussit; —கண்டபரிகாரி médecin expérimenté; —கண்டமருந்து remède ordinaire, usuel; —கண்டவேலை travail auquel on est habitué; —கண்டசாரம். *V.* நவசாரம்; —கால்வழங்காதவன் homme perclus des mains et des pieds; —கால்வழங்காமலிருக்கிறது être perclus des mains et des pieds; —காவல் aide, garde, coup de main; —கீழ் sous la main, dépendance, possession, dessous de la main; —குவிக்கிறது, குவித்தல் joindre les mains (en signe de salut ou d'adoration), vénérer, battre des mains (ce qui est une espèce de jeu de femmes); —குவித்துக்கும்பிடுகிறது rendre hommage en joignant les mains; —குளிர்கிறது la main se refroidir, se rassasier, être satisfait; —குறண்டுகிறது la main se contracter; —கூடுகிறது, —கூடுதல் réussir, prospérer, arriver, s'obtenir; —கூடுகிற — கூடிவருகிறவேலை ouvrage qui réussit; —கூடுகிறபொருள் chose ou bien qu'on peut se procurer; சகலமுமவனுக்குக் கைகூடும் tout lui prospère; எல்லாநன்மையுமுனக்குக்கைகூடும் toute sorte de biens vous arrivera; —கூப்பல், —கூப்புதல் rendre hommage en joignant les mains, battre des mains et les joindre (sorte de jeu); —கூப்பு mesure de 5 coudées, *ou* —கூப்புகிறது ou கைகளைக்கூப்புகிறது joindre les mains pour adorer ou saluer, battre des mains, *ou* —கூப்பித்தொழுகிறது rendre hommage en joignant les mains; —கூம்புகிறது joindre les mains, les mains se joindre, —se fermer; —கெட்டுப்போகிறது s'affaiblir, s'appauvrir, la main perdre sa vigeur; —கொடுக்கிறது donner la main, présenter la main et introduire, aider, donner un coup de main, unir ses efforts, donner sa parole, consentir, réussir; —கொட்டல், —கொட்டிக்குவித்தல் battement des mains, jeu où l'on bat des mains, *V.* குடந்தம்; —கொட்டிக் குவிக்கிறது *ou* —கொட்டுகிறது frapper —, battre des mains; —கோக்கிறது se prendre par la main, s'unir, s'accoupler, joindre les mains; —கோத்தாடல் danse (des femmes pallers etc...) en chantant et se tenant par la main; —கோத்து நடக்கிறது marcher —, aller en se tenant par la main; —கோவை, —கோர்வை, *V.* கைக்கோவை; —கோள், *V.* கைக்கோள்; —கோளன், *V.* கைக்கிளவன்; —க்கடன்; —க்கடனுற்றல் prêt de confiance, —de main en main, sans billet ni gage,

c'est un des caractères des cultivateurs;— க்கட்டி brassard, gantelet, ou — க்கட்டு espèce d'ornement;— க்கணக்கு note —, memorandum d'un compte, billet de compte:—க்கணிசம் appréciation du poids à la main; — க்கத்தி couteau —, sabre qu'on porte avec soi, espèce d'arme, serpe;—க்கரடு poignet; — க்கவசம் gantelet, brassard, gant; —க்காணிக்கை présent, petit présent donné en main à un supérieur. v.g. un citron; —க்காய்ச்சல்,—க்காந்தி chaleur de la main;—க்காரன் aide, homme riche, — puissant, — fort, — robuste;— க்கிரியை ouvrage manuel, action des mains; — க்கிட்டி planchettes pour torturer les mains, torture où l'on presse les mains entre 2 bâtons ou planchettes;—க்கீறு marque qui sert de signature et que font ceux qui ne savent pas signer;— க்குடை petit parasol qu'on porte à la main; —க்குட்டை mouchoir, — de main; menottes; —க்குறி talon de la main; —க்குத்து coup de poing;—க்குத்துக்குநிற்கிறது se boxer, se tenir prêt à se boxer;—க்குழந்தை poupon, enfant qu'on porte dans les bras, — au bras; — க்குழலூதுகிறது jouer du flageolet, de la clarinette etc...; —க்குழி creux de l'aisselle;—க்குழித்தாமரை espéce de taches cutanées à l'aisselle;—க்குறி signe de la main, chiromancie; — க்குற்றம் erreur—, défaut de la main; — க்குன்று la montagne qui a une trompe, i.e. l'éléphant;—க்கூச்சம் chatouillement de la main; —க்கூலி présent pour suborner;—க்கூலிக்காரன் homme qui reçoit de tels présens;—க்கொட்டு battement de mains; — க்கொட்டை coussin pour soutenir les mains; —க்கொள்ளல் acceptation, ou —க்கொள்ளுதல்,—க்கொள்ளுகிறது accepter, recevoir, saisir, prendre en main;— க்கொள்ளப்பண்ணுகிறது faire accepter etc...:—க்கோடாலி hachette, petite hache, hache manuelle; —க்கோரணி chef-d'œuvre—, habileté des mains;— க்கோல் bâton, canne (pour s'appuyer), béquille, appui, soutien, perche de batelier, 2 bâtons avec une corde liée au bout qu'on jette sur les cornes d'une vache intraitable pendant qu'on la trait; —க்கோலாயிருக்கிறது être l'appui de...; —க்கோவை, —க்கோர்வை chaine d'or, sorte de joyau, —d'ouvrage d'orfèvre; —சருவுகிறது se permettre des jeux de mains, flatter de la main, V. கைகலக்கிறது; —சருவுதல் jeu de main, caresse, mêlée, coït; — சலிக்கிறது la main se fatiguer, — être épuisée de fatigue; —சாய்மானம் appui—, support pour la main ou le bras; — சுழற்றுகிறது faire tournoyer sa main ou son bras; — செய்கிறது décorer, orner, travailler des mains, travailler à l'agriculture;— செய்தல் décoration, ornement, travail des mains, agriculture;—சைகை signe de la main, signature;—ச்சங்கிலி menottes, chaîne des mains; —ச்சங்கிலியாடுகிறது porter des chaînes aux mains, comme font des mendiants robustes et vagabonds; — ச்சட்டம் traverse de chevron, soliveau, chevron, V. கம்பலை; — ச்சட்டை manche d'habit, manchon, habit à manches, brassard;— ச்சம்பிரதாயம் dextérité;— ச்சயிக்கினை signe de la main; — ச்சரசம் jeu de mains, badinage, — impur, mauvais attouchement; — ச்சரி bracelet;—ச்சாத்து,—சார்த்து signature, reçu, billet, facture, liste de marchandises, quittance d'une taxe, V. கைக்கீறு; — ச்சாத்துகிறது signer, mettre en attitude;—ச்சாய்ப்பு appui, —des mains, pente;— ச்சால் seau qu'on porte à la main; —ச்சித்தி main—, objet qui est censé porter bonheur;—ச்சித்திரம் représentation de la main, ou —ச்சிமிட்டு adresse —, dextérité des mains, tour de main, tour de passe-passe;—ச்சிறை otage;—ச்சீட்டு billet, — écrit de sa main;—ச்சீட்டுக்கொடுக்கிறது வாங்குகிறது donner ou recevoir un billet;—ச்சிப்பு omoplate, os de l'épaule, peigne;— ச்சுழி tour de main,

qui fait tomber ensemble le grain qu'on sème; — ச்சுறுக்கு agilité—, vitesse de la main;—ச்சூடு gerbe de blé (donnée aux moissonneurs);—ச்செட்டு marchandises qu'on a sous la main, ce qu'on vend *ou* achète chaque jour;—ச்செட்டை os de l'épaule, omoplate;—ச்சேஷ்டை,—ச்சேட்டை, *V.* கைச்சரசம்;— ச்சைகை,— சைக்கினை signe, signe de la main, signature; — தட்டுகிறது, —தட்டல் battre des mains, applaudir, manquer, lâcher, abandonner;— தட்டிப் பண்டாரம் mendiant sivéniste qui mendie en silence ou ne fait que frapper des mains;— தட்டிப் போகிறது être frustré dans son espérance, désapointé, s'en aller frappant des mains;-தட்டிப்போடுகிறது laisser une affaire, éviter de s'en mêler; — தப்புகிறது la main manquer, se méprendre, se retirer;— தப்பிக்கண்ணிலேபட்டால் அந்தக்கையைத் தறிப்பாருண்டோ si la main manquant vient frapper l'œil, la coupera-t-on pour cela? — கைதப்பு வாய்தப்பு பொறுக்கவேணும் il faut pardonner les fautes de la main et de la bouche;—தருகிறது donner la main, aider, consentir, réussir;—தளர்கிறது la main se fatiguer, se relâcher, languir, être épuisé, abandonner;— தாங்கி appui-main, rampe, bras de fauteuil, poignée;—தூக்கு 1° *V.* கைத்தூக்கு. 2° *imp. et part. de* — தூக்குகிறது lever la main, —avec la main, sauver, secourir; — தூக்கிவிடுகிறது lever, relever d'une chute, tirer d'une fosse, délivrer, racheter; — தூவாமை ordre continuel, bonne conduite qui ne se dément pas;— தொடல், — தொடுகிறது,— தொடுதல் toucher la main, — de la main, consentir, se marier, mariage, manger, — du riz; — த்தலம் main, place de la main;—த்தலையணை coussin, oreiller; —த்தளை menottes;—த்தளைமாட்டுகிறது mettre les menottes,—les fers aux mains;— த்தாக்கு coup de poing, tape, poids pour la main, vitesse de la main; —த்தாதை père nourricier; —த்தாய் nourrice, bonne d'enfant, Aya; — த்தாளம் paire de petites cymbales, *V.* கைம்மணி; — த்தாளம்போடுகிறது battre de petites cymbales; —த்திட்டம் appréciation—, ajustement à la main; —த்திவத்தி torche (qu'on porte à la main);—த்தீன் nourriture donnée à la main;— த்துணிகரமாய் hardiment, avec présomption, précipitamment; — த்துபாக்கி, — த்துவக்கு pistolet, petit fusil;— த்துருவுமணை petite râpe portative, — de voyage; —த்தூக்கு appui-main, rampe, poignée, poids que -, ce que la main peut soulever, corde suspendue pour être prise par la main, poignée, autant que la main peut contenir, peu de choses; ஒருவனைக் கைத் தூக்கலாய்ப் பேசுகிறது parler avec mépris de quelqu'un; — த்தேங்காய் coco qui sert à battre le blé;—த்தொண்டு,— த்தொழும்பு petit service, domesticité; — த்தொழில் ouvrage manuel, exercice de passe-temps: (il y en a 5, savoir: எண்ணல் compter; எழுதல் écrire; இலைகிள்ளல் cueillir des feuilles; பூத்தொடுத்தல் faire des guirlandes de fleurs; யாழ்வாசித்தல் jouer de la guitare ou du luth);—த்தோக்கு pistolet, petit fusil;—நலம் etc... *V.* கைந்நலம்...; —நாட்டு marque qui sert de signature pour une personne qui ne sait pas écrire:—நிறைய à plaines mains, à poignée;—நிறையவாருகிறது ramasser à poignées;— நெகிழவிடுகிறது renoncer, laisser, abandonner. (Ordinairement on double l'ந் entre கை et les mots commençant par ந, ainsi qu'on le peut voir par les suivans); —ந்நடுக்கம் tremblement de la main, sorte de maladie, la main ne pouvoir se serrer,—se fermer étroitement; — ந்நஷ்டம் perte de la main, —même du capital;— ந்நலம் pureté des mains, innocence, *ou*—ந்நலப்பால் lait qu'on trait par la force de la main sans le secours du veau;—ந்நறுக்கு Bil-

let de la main;—ந்நனைக்கிறது, கைந்நனைத்தல் laver les mains, —ses mains; —ந்நன்றி bienfait, bien que l'on fait;—ந்நாடி pouls de la main; —ந்நாடிபார்க்கிறது tâter le pouls; —ந்நீட்டுகிறது tendre —, étendre —, lever —, imposer la main, s'avancer pour frapper, célébrer les funérailles, rendre une visite de deuil, dérober; —ந்நீளுகிறது la main s'étendre, donner trop, s'avancer pour....; —ந்நெகிழ்கிறது abandonner; —ந்நொடி claquement des doigts, temps qu'il dure, environ 4 secondes, moment; — ந்நொடிக்கிறது, கைந்நொடித்தல் faire claquer ses doigts;—ந்நொடு நொடுக்கிறது toucher tout ce qu'on voit;—படிகிறது,—படிதல் la main se former, s'habituer, se corriger;—படியப்பழகுகிறது accoutumer —, exercer la main à un ouvrage;—படியவெழுதுகிறது s'exercer à écrire;—பதறுகிறது la main trembler;—பரிமாறுகிறது en venir aux mains, se saisir et se battre,—பழகுகிறது la main s'exercer, s'habituer; — பறிகிறது,—, பறிதல் laisser, abandonner; — பற்றல் saisie, mariage, prise de possession, recette, réception; —பற்றுகிறது, —பற்றிக் கொள்ளுகிறது saisir, empoigner, usurper, s'emparer, recevoir, prendre la main, —par la main, —en main, épouser (une femme), prendre possession, s'emparer de force; —பாகம் habileté—, habitude de la main; —பார்க்கிறது, — பார்த்தல் tâter le pouls, examiner la main, (comme un devin), éprouver l'habileté de quelqu'un, examiner, —la mesure; நாம் ஒருகைபார்க்கவேணும் il faut faire l'essai de nos forces; —பிடி 1° *V.* கைப்பிடி. 2° *imp. de* —பிடிக்கிறது prendre, saisir, empoigner, prendre la main, —par la main, ravir, violer, épouser, tâter le pouls; ஒருஸ்திரீயைக்கைபிடிக்கிறது enlever une femme, la saisir par la main, attenter à son honneur; ஒருவனைக் கை பிடித்துத் தூக்கிறது relever quelqu'un par la main, le prendre par la main et l'élever en haut;—பிழைபாடு, *V.* கைப்பிழைபாடு;—புகுந்தவழக்கு procès dont on s'est chargé (en déchargeant le maitre); — புனை décoration, ornement, emploi —, action de faire ou de mettre des guirlandes de fleurs; — புனைகிறது, —புனைதல் orner, faire des guirlandes de fleurs; —போடுகிறது, —போட்டுக்கொள்ளுகிறது mettre —, donner la main, frapper dans la main ou donner la main en signe de promesse, promettre, répondre pour un autre; —ப்பட்டை omoplate, os plat de l'épaule, le bras, petite planchette; — ப்பணம் argent propre, — en main, —comptant, — mignon; —ப்பணஞ்சம்பளமாக à ses propres frais; —ப்பணி ouvrage des mains, domesticité, instrument de tailleur de pierres;— ப்பதட்டம் précipitation, penchant au vol;— ப்பதட்டமாயடிக்கிறது être prompt *ou* adonné á frapper; — ப்பதட்ட முள்ளவன் voleur;—ப்பந்தம் torche (qu'on porte á la main);- ப்பயில் langage—, signe de main: —ப்பலகை omoplate, os plat de l'épaule;—ப்பழக்கம், —ப்பரிக்ஷை exercice —, habitude de la main;- ப்பறண்டை poignet, dessus de la main; — ப்பற்றம் prise, manche, poignée, rampe, poids évalué à la main;—ப்பற்றல், *V.* கைபற்றல்; —ப்பற்று, 1° possession, poignée, ce que la main peut enlever, recette, action de recevoir. 2° *P.* கைபற்று, *imp. de* கைபற்றுகிறது; — ப்பற்று நிலம் terre qu'on a en sa possession; —ப்பாடு possession, travail des mains, travail dur; — ப்பாடுபட்டுப்பிழைக்கிறது vivre du travail de ses mains, —d'un travail dur; — ப்பாதி petite moitié d'une chose fendue en 2; — ப்பிசகு méprise —, erreur de la main;— ப்பிசகாய்வந்திருக்கின்றது c'est arrivé par méprise de la main: — ப்பிச்சை aumône donnée en main, part de la moisson donnée dans l'aire aux blanchisseurs, barbi-

ers et autres serviteurs du village; —ப்பிடி poignée, manche, prise par la main, mariage, contentement, garde-fous, chose mise pour soutenir la main, fermeté, espérance, ce qu'on a en main, propriété, ténacité, tenir ferme sans lâcher, tâter le pouls, pilon; — ப்பிடிகட்டை enrayure, croc ou crochet pour enrayer une roue dans une pente rapide; —ப்பிடித்தல், V கைபிடிக்கிறது; —ப்பிடிபத்திரக் amitié fidèle, ténacité, tenir ferme; —ப்பிடியானவன் ami fidèle, —intime, — ப்பிடியாய்ப் பிடிக்கிறது saisir, prendre quelqu'un vivant; —ப்பிடிவாள் petite épée, —scie qui a un manche; —ப்பிடிவேலை ouvrage minutieux et difficile, —qui demande beaucoup de temps; — ப்பிரட்டு tour de main, —de passe-passe; —ப்பிழைபாடு manque d'adresse, —méprise de la main; — ப்புடை gantelet, brassard; —ப்புட்டில் dé à coudre, doigtier; —ப்புலி éléphant, *litt.* tigre qui a une trompe: — ப்பூட்டு jointure de la main, cadenas; — ப்பெட்டகம், —ப்பெட்டி cassette, petite boite, boite manuelle: — ப்பொருள் propriété, possessions, biens, — mobiliers, —temporels, richesses: —ப்பொருடன்னின் மெய்ப்பொருள்கல்வி la science est un vrai bien plus précieux que les richesses; — ப்பொருளுக்குங் கண்ணாடி வேண்டுமோ faut il des lunettes pour voir l'objet qui est dans vos mains? *i. e.* la chose est claire; — ப்பொலி riz non vanné qu'on prend dans sa main: — ப்பொல்லம் petit morceau; — ப்பொறுப்பு responsabilité—, devoir—, poids qui pèse sur soi; —மணி, etc... *V.* கைம்மணி &c.: car on double ordinairement l'ம் entre கை et les mots qui commencent par ம்; — ம்மடல் os de l'épaule, omoplate; —ம்மட்டம், — ம்மட்டு hauteur—, proportion montrée en élévant la main; — ம்மணி sonnette, clochette, cymbale, plaque de métal pour sonner; — ம்மண்டை vase que les Sivénistes mendians portent à la main: —ம்மதியம், *V.* கைம்மட்டம்; —ம்மலக்கு espèce de filtre; —ம்மரம் chevron, soliveau; —ம்மரம் பிணைக்கிறது joindre —, clouer les chevrons; — ம்மலை éléphant, *litt.* montagne qui a une main; — ம்மறதி défaillance, —de la main; — ம்மறிக்கிறது, — ம்மறித்தல் empêcher, retenir la main; —ம்மறுக்கிறது, —ம்மறுத்தல் les gens charitables même laisser ou renvoyer sans rien donner; — ம்மறை bouclier et autre arme dont on se couvre le bras et le corps: —ம்மா éléphant, *litt.* l'animal qui a une trompe; — ம்மாயம் poudre ou autre substance que l'on jette avec la main pour fasciner: — ம்மாய்ச்சி menottes, fers aux mains; —ம்மாறு, *gén* கைம் மாற்றின், 1° récompense, pareille, change, troc, échange. 2° *ou* கம்மாறு feuille de bétel plus forte et d'une couleur plus foncée que la commune; — ம்மாறு செய்கிறது récompenser, reconnaitre un bienfait, rendre la pareille: —ம்மாற்றாக வாங்குகிறது emprunter (pour peu de temps sur une promesse verbale): —ம்மாறுகிறது vendre, échanger, troquer, changer de main; —ம்மாற்று échange, change, troc; —ம்மிகுகிறது augmenter, abandonner, échapper; —ம்மிகுதல்; —ம்மிகல், *n. v. du préc.* augmentation..; —ம்மிஞ்சுகிறது excéder dans un ouvrage manuel, la main excéder; — ம்மிஞ்சப் பற்றுகிறது recevoir plus qu'il n'est dû; —ம்மிடிப்பு détresse, n'avoir rien à la main; — ம்மீன் la constellation qui a une main, *i. e.* la, 13me dite அஸ்தம்; — ம்முடக்கம் pénurie, besoin, faute, défaut; —ம்முடிப்பு argent comptant, — lié dans un linge; —ம்முட்டிசெய்கிறது fermer le poing; —ம்முட்டு, *V.* கைம்மிடிப்பு; —ம்முதல் argent disponible; — ம்முழி, *P.* கைம்முளி, os du poignet; —ம்முறை régle des échanges, tour—, changement de main, note des expériences qu'on a faites; —ம்மூட்டு jointure de l'épaule; —ம்மூலம் le bas de la main, com-

mencement du bras, l'épaule;—ம்மெய்காட்டுகிறது gesticuler, faire le pantomime;—ம்மேலே aussitôt;—ம்மேற்பணம், (மேல்), argent comptant;—ம்மோசம் erreur—, manque de la main, méprise;—வண்டில் petite voiture, voiture à bras, brouette;—வரல் dextérité, habitude de la main, habileté;—வருகிறது la main s'habituer, se former, devenir—, être expert,—exercé, habile, adroit dans les ouvrages manuels, venir à la main, tomber sous la main, s'acquérir, se trouver, s'obtenir; எனக்கெழுதக்கைவந்தது ma main s'est habituée à écrire;—வரை, V. கையிறை;—வல்லபம் force—, habileté de la main;—வல்லோர் gens forts,—habiles des mains, qui ont les mains habituées;—வழக்கம் largesse, argent donné pour des funérailles, dextérité—, habitude des mains;—வழங்கல்,—வழங்குகிறது faire des largesses, donner pour des funérailles, la main être habituée, adroite, s'habituer, ordonner de la main;—வளச்சம்பா riz d'une couleur brillante et d'un goût délicieux;—வழம், P. கைவளம் côté de la main dont on se sert habituellement;—வளை bracelet (de femmes), petit bracelet, V. மருதணி;—வாக்கு, V. கைவழக்கம்;—வாங்குகிறது retirer—, couper la main;—வாங்கப்பட்டவன் homme à qui on a coupé la main;—வாசி, V. கைச்சித்தி;—வாட்சம்பா espèce de riz;—வாய்க்கால் petit canal, rigole;—வாய்ச்சி petite doloire, herminette;—வாள் scie manuelle, petite scie;—வாது ce qui convient à la main, ce que la main peut soulever;—விசேஷம், V. கைச்சித்தி;—விசை vitesse—, tour de la main, changement de main;—விஸ்தாரம் dextérité, habileté de la main;—விடுகிறது abandonner, rejeter, laisser,—échapper;—விடுதல்,—விடுகை,—விடல் abandon, délaissement, rejet, fuite;—விட்டம் chevron, traverse, soliveau;—விதங்கொள்ளுகிறது essayer, voir si un instrument va bien à la main;—விரிக்கிறது,—விரித்தல் étendre—, ouvrir la main, (ce qui est un signe de refus), refuser assistance, abandonner, présenter la main ouverte;—விலக்கம் règles des femmes, *litt.* prohibition de la main, ou de toucher, chose qu'on ne peut toucher, ou qui empêche de toucher;—விலக்கமாகிறது,—விலக்கமாயிருக்கிறது avoir ses règles;—விலக்கு abri de la main;—விலக்குவைத்துப்பார்க்கிறது regarder en cachant la lumière avec la main;—விலங்கு menottes;—விலை argent comptant,—en main, vente argent comptant;—விளக்கு lampe portative;—வினை ouvrage manuel;—வினைஞர் artisans, artistes, gens habiles à l'ouvrage, Cammâlers;—வீச்சு coup, tape, brandissement de la main, grande largesse;—வேகம் vitesse de la main;—வேலை ouvrage manuel,—des mains;—வேல் javelot, arme manuelle, qu'on ne lance pas;—வைக்கிறது mettre la main, toucher, entreprendre, saisir, prendre à la dérobée, ruiner: அவன்தலையிலேகைவைத்தான் il lui a mis la main sur la tête, il l'a ruiné; கைக்குட்பட்டிருக்கிறது être assujetti, soumis, sous la main; கைக்குநீர்கொள்ளுகிறது,—நீர்கொள்ளுதல் lâcher de l'eau, pisser; கைக்குவருகிறது se présenter—, venir à la main, se trouver sous la main; கைக்காளில்லை il n'y a personne à la main, ou de disponible; கைக்கெளியது chose facile, soumission, dépendance, ce qui est docile, soumis; கையைவாங்கிப் போடுகிறது couper la main; கையைவிரிக்கிறது, V. கைவிரிக்கிறது; கையிலே கொண்டுபோகிறது porter dans sa main,—avec soi; கையிலேவரவிடுகிறது envoyer par quelqu'un; கையிற்செத்துப்போகிறது mourir sous la main ou entre les bras de quelqu'un; கையுங்கணக்கும் ce qui était en main et ce qui est parti ou dépensé, compte en main; கையுமெய்யும் preuve, assurance,

force;கையுங்களவுமாய்—, கையுமெய்யுமாய்ப் பிடிக்கிறது prendre sur le fait, — dans l'acte même du vol ou autre méfait;கையோடே avec—, par la main,avec soi *ou* aussitôt,sans lâcher prise; கையோடழைத்துக்கொண்டுவருகிறது amener avec soi,— par la main,—de force; கைகளையேறெடுக்கிறது élever les mains; உள்ளங்கை le dedans—, la paume de la main.   [ஷாணம்.

கைகம், le poison வக்கிராந்திபா

கைகேசி, Kaïkêsi, nom de la mère de Râvanen,*ou*

*கைகேயி,(Kaïkêyi),Kaïkêyi, fille du roi கேகயன், femme de தசரதன் et mère de பரதன், marâtre de Râmen.   [roi.

கைகேயன், (கேகயன்), nom d'un

கைகோளன், *V*.கைக்கிளவன்.

கைக்கரணை,(கை,அரணை), espèce de tumeur oblongue à la main.

கைக்கிளவன், *m*. கைக்கிளச்சி, *f*. homme—,femme d'une caste de tisserands tamouls: கைக்கிளச்சாதி la caste des கைக்கிளவர்.

கைக்கிளை,son palatal,—qui provient du palais, c'est le 3me des 7 principaux sons,et une des 7 notes, corde de la lyre qui correspond à ce son, désir voluptueux (d'un homme ou d'une femme isolément), le 73me des பிரபந்தம்,poëme qui décrit cette sorte de désirs en 5 virouttam ou en 32 vembâ: — மணம் les 3 espèces de mariages dits ஆசுரம்,இராக்கதம் et பைசாசம், *V*.அஷ்டமணம்.

கைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன்,கை,கைக்க,*v.n.et a*.être amer, vexer,abhorrer,avoir en aversion,se fâcher,orner:கைக்கும்,*part.fut*. amer.

கைக்குளவன், *V*.கைக்கிளவன்.

கைக்குள்,(கை,*dat*. உள்), dedans de la main,dans—,sous la main,subitement,aussitôt.   [tume.

கைக்கை,*n.v.de* கைக்கிறது,amer-

கைக்கோள், (கை), règles générales de la vie conjugale, règles des mœurs dans la famille, bon ordre, règle.   [*V*.கைக்கிளவன்.

கைக்கொளவன், கைக்கோளன்,

*கைங்கரியம்,கைங்கிரியம், (கிங்கரன்),service,ministère,servitude.

*கைசிகம்,1° (kaïsika), désir, passion,luxure,un des 32 airs tamouls; (il est supposé être la femme de l'air வசந்தம்). 2° (கேசம்),épaisseur d'un cheveu, quantité—, poids des che-

கைசிகர்,brames.   [veux.

*கைசியம்,(கேசம்,ya), chevelure.

*கைசோரம்,(kaïsòra), adolescence de 10 à 15 ans.   [நாகரவண்டு.

கைச்சங்கம், (கை), scarabée dit

கைச்சல்,*P*. கைத்தல்:கைச்சற்றோடை orange aigre,citron.

கைச்சி, aréquier, *V*. ஊமத்பாதி et சிரட்டை.   [me,*V*.கச்சோலம்.

கைச்சோலம்,écorce de cardamo-

*கைடவசிதன், (கைடவன், djit *vainqueur*), le vainqueur de Kaïdaven,*i.e*. Vichnou.

*கைடவன்,(Kaïtabha), Kaïdaven, géant tué par Vichnou.

*கைடவாரி,(கைடவன்,அரி), l'ennemi de Kaïdaven, *i.e*.Vichnou.

*கைடவை, (கைடவன்), Dourgâ qui a la prière de Brama, réveilla Vichnou de son sommeil pendant lequel Kaïdaven était près d'anéantir Brama.

*கைதவம், (kaïtava), affliction, mensonge,perfidie, tromperie, jeu, gageure.

கைதவன்,le roi Pandien. [ment.

கைது, (*m. arabe*), empresonne-

கைதை,l'arbre தாழை, pandanus, rizière,champ: — ச்சுரிகையன் celui dont l'épée est une feuille de தாழை,*i.e*. Kâmen.

கைத்த,*part.de* கைக்கிறது, amer: —கோடரம் l'arbre எட்டி.

கைத்தல்,*n.v.de* கைக்கிறது,amertume,l'amer,horreur,aversion, colère, vexation, affliction, décoration.

கைத்தா, *V*.காட்டாமணக்கு.

கைத்து, 1° (கை), ce qu'on a à la main, *i.e*. biens, richesses, possessions,or. 2° (கைக்கிறது), dégoût. 3° *gér.de* கைக்கிறது.   [particularité

கையியது, (*m. arabe*), nouvelle,

கைப்பு,*n.v.de* கைக்கிறது, amer-

tume, une des 6 saveurs, objet amer, dégoût, aversion, la plante ஆடுதின் னுப்பாலை.

கைமை, viduité, veuve. *adj.* ருகம்:

கைம்பெண், *ou* கைம்பெண்சாதி, veuve; கைம்பெண்கூறு portion due à une veuve sur les biens de son mari; கைம்பெண்வஸ்திரம் habit de veuve; கைம் பெண் பெற்ற பிள்ளை enfant—, fils de veuve.

கைம்மை, *P.* கைமை.

கையகப்படுகிறது, (கை), se trouver,—sous la main, être pris,—à la main.

கையகப்படுத்துகிறது, கையகப்படுத்தல், (*id.*), *v. a. du préc.* procurer, faire avoir,—trouver, —saisir, livrer, trahir, prendre.

கையசந்துபோகிறது, (*id.* அசக்கிறது) la main se fatiguer.

கையடிப்படுகிறது, (*id.* அடி), être soumis, — sous la main, — au pouvoir.

கையடிப்படுத்துகிறது, *v. a. du préc.* soumettre, mettre en possession.

கையடை, (கை), présent pour suborner, *V.* அடைக்கலம்: —கட்டுகிறது donner de tels présens: — ப்பொருள் dépôt, objet donné pour suborner.

கையணை, (*id.*), *V.* கைக்கொட்டை.

கையமர்த்துகிறது, கையமைக்கிறது, (கை), donner la main en signe de protection, prendre sous sa protection, protéger, faire signe de s'apaiser,—d'être tranquille.

கையம், (கை, அம்), beauté de la main.

கையம்பு, (*id.*), javelot, dard qu'on lance, assurance, espérance.

கையயர்கிறது, (*id.*), la main se lasser.

கையரிக்கொள்ளுகிறது,—க்கொள்ளல்,—க்கொளல், (*id.* அரி), ramasser, —des feuilles sèches, chercher.

கையரியம், fer.

கையரிவாள், (கை, அரி), petite faucille.

கையர், voleurs, vauriens, gens vils, —méprisables, bas peuple.

கையலுக்கிறது, (கை), la main se lasser.

கையழுத்தம், (*id.*), avarice, mesquinerie: —ஆனவன்கரையேறமாட்டான் un avare ne prospèrera pas ou ne sera pas sauvé.

கையளிக்கிறது, (*id.*), remettre, mettre en main, livrer, donner, offrir.

கையறம், (*id.*), chant—, prière magique pour maléfice, largesse.

கையறல், கையறவு, *n. v. de* கையறுகிறது, privation de secours, épuisement, action d'épuiser, de mettre à sec, *V.* கையறை: கையறல்விலக்கு figure qui montre l'incapacité et porte à rejeter.

கையறிகிறது, கையறிதல், (கை), être expérimenté, exercé: —கையறிந்தவன் expert, homme d'expérience, adroit; கையறியாதவன் maladroit, inexpérimenté.

கையறுகிறது, கையறுதல், (*id.*), être épuisé,—à sec, impoli, de mauvaise conduite, inerte, incapable, paresseux,— dans la torpeur, mourir, chanceler, hésiter.

கையறுதி, abandon absolu,—complet d'un objet vendu:— யாய்ப்போகிறது être abandonné;—யாய்விடுகிறது abandonner, être abandonné des médecins, perdre toute espérance, se déconcerter. (கை, அறுதி)

கையறுநிலை, (கை, அறுகிறது), le 64me des பிரபந்தம், élégie sur la perte d'un bon maitre ou d'une bonne maitresse, exprimant le regret de leurs amis et de leurs parens etc...

கையறை, (*id.*), inconduite, désordre, impolitesse, grossièreté, incapacité, inertie, perte totale, torpeur, paresse.

கையாடுகிறது, (கை), gesticuler, toucher, faire valoir, recevoir, se disputer, *V.* கையாளுகிறது.

கையாட்சி, (*id.*), maniement, administration, possession, pratique, réussite. [—pour joindre les chevrons...

கையாணி, (*id.*), clou de charpente,

கையாந்தகரை, la plante médicinale eclipta prostrata:—ச்சாறு son jus.

கையார, (கை, ஆர்கிறது), à pleines mains.

கையாளி, (*id.* ஆளி), vaurien, méchant, rusé, trompeur, dissimulation,

hypocrisie:—யாய்வருகிறது quereller avec grand bruit, brailler: — த்தனம் grande perversité, ruse, artifice, dissimulation, hypocrisie. [றது.

கையாளிக்கிறது, *P.* கையளிக்கி

கையாளுகிறது, (கை), manier, employer, user, pratiquer, administrer, conduire, posséder, prendre, voler: ஆயுதத்தைக் கையாளாவிட்டாற் கெடும் si on n'emploie pas un instrument, il se gâte: இதைக்கையாளமாட்டான் il ne saurait manier ou conduire ceci; சமயத்துக்கிவன்நன்றுங்கையாளுவான் il ne manquera pas de bien voler dans l'occasion.

கையாள், (*id.*), homme à la main, aide, assistant, serviteur: எனக்குக் கையாளில்லை je n'ai personne à la main, —pour m'assister.

கையாறு, (*id.*), 1° bonne conduite, règle, politesse, histoire, affliction. 2° *imp. et part. de* [(*id.*), se reposer.

கையாறுகிறது, கையாறுதல்,

கையாற்றி, (*id.*), consolation, soulagement, aide, secours.

கையாற்றுகிறது, (*id.*), se soulager la main, se reposer, soulager, remettre à un autre ce que l'on a.

கையான், *V.* கையாந்தகரை.

கையிகக்கிறது, —யிகத்தல், (கை), se tenir à l'écart, perdre, n'être pas en ordre, traverser, passer.

கையிடுகிறது, (*id.*), mettre la main, entreprendre, se rencontrer: கையிட்டுக் கொள்ளுகிறது entreprendre.

கையிணக்கம், (*id.*), coup de poing, se boxer, concubinage, copulation: —ஆகிறது en venir aux coups de poing, se boxer, forniquer, être en concubinage: இரண்டுபேருங்கையிணக்கமானார்கள், இரண்டுபேருக்குங்கையிணக்கமாயிற்று ils en vinrent tous deux aux coups de poing, *ou* ils s'accouplèrent ensemble.

கையிருப்பு, (*id.*), biens, possessions, avoir, argent comptant, — en main.

கையில், 1° *abl. de* கை. 2° *P.* கயில், *V*, கைல். 3° couil ou coucou indien.

கையிலஞ்சம், (கை), *V.* கைலஞ்சம்.

கையிலி, (*id.*), être —, personne sans mains.

கையிளகுகிறது, (*id.*), lâcher, — la main, laisser aller, consentir à donner. [lasser, défaillir, déchoir.

கையிளைக்கிறது, (*id.*), la main se

கையிறக்கம், (*id.*), dons, déposer, dénûment, n'avoir rien à la main.

கையிறக்குகிறது, (*id.*), déposer, lâcher, laisser tomber de ses mains, donner, abaisser sa main, rester dénué de tout.

கையிறங்காமை, கையிறுக்கம், கையிறுகல், (*id.*), avarice, ténacité.

கையிறங்குகிறது, (*id.*), accorder, consentir à donner.

கையிறை, (*id.*), ligne ou linéament de la main, — de la jointure des doigts.

கையுடை, (*id.*), gant, gantelet.

கையுதவி, (*id.*), aide, secours.

கையுபகாரம், (*id.*), secours, léger bienfait, présent pour suborner.

கையுரக்கம், (*id.*), avoir, dépôt; *ou*

கையுரொக்கம், (*id.*), argent comptant. [mains.

கையுழைப்பு, (*id.*), travail, — des

கையுறுதி, (*id.*), force des mains, attestation, certificat, écrit de la main, — sous seing privé.

கையுறை, (*id.*), gantelet, gant, manche, manchon, brassard, présent de l'époux à l'épouse, ou de l'amant à l'amante.

கையுருப்பொருள், (*id.* உறுகிறது), chose difficile à obtenir, qui ne vient pas sous la main.

கையூனம், (*id.*), privation —, défaut de main.

கையெடுக்கிறது, கையெடுத்தல், (*id.*) vénérer, élever les mains en signe d'hommage, —de consentement, faire serment.

கையெழுத்து, (*id.*), écriture, —à la main, - signature: — போடுகிறது apposer sa signature, signer.

கையேந்தல், கையேந்துகிறது, கையேந்துதல், (*id.*), tendre la main, mendier, *ou* கையேந்திக்கொள்ளுகிற

து soutenir une chose, tendre une main secourable, recevoir dans ses mains ou ses bras, mendier.

கையேவுகிறது, (*id.*), *V.* கைவழங்குகிறது.

கையேறல், (*id.*), perle de moyenne qualité; *ou*

கையேறிகிறது, கையேறுதல், (*id.*), parvenir, venir à la main, être payé: அவனுக்குவிலைகையேறிப்போயிற்று le prix lui a été payé.

கையேற்கிறது, (*id.*), recevoir, accepter, demander, mendier, élever les mains pour demander.

கையேற்குதல், (*id.*), acceptation, demande, action de mendier, — d'élever les mains pour demander.

கையேற்பு, (*id.*), *V.* கையேற்குதல், *et* கைப்பிச்சை. [cadette.

கையை, 1° *acc. de* கை. 2° sœur

கையொப்பம், (கை), signature, sanction. [toile de 5 coudées.

கையொலி, (*id.*), bruit de la main,

கையொழியாமை, கையொழுக்கம், (கை), persévérance dans le bien, règle. *V.* கைதூவாமை. [nomie.

கையொறுப்பு, (*id.*), épargne, éco-

கையொற்றி, (*id.*), hypothèque de biens-fonds passée par écrit sous seing privé.

கையோங்குகிறது, (*id.*), lever la main (pour frapper ou couper).

கையோலை, (*id.*), attestation —, certificat —, billet écrit sur ôle.

*கைரம், (gaïra *de* கிரி), montagne.

*கைரவம், (kaïrava), nénuphar blanc, — rouge, ruse, fraude, perfidie.

*கைரிகம், (கைரம், ika), renard, montagne, orpiment, *V.* கயிரிகம்.

*கைரேயம், (கைரம், èya), mont.

கைரொக்கம், (கை), argent comptant. [suborner.

கைலஞ்சம், (*id.*), présent pour

*கைலம், (kaïla), amusement, plaisir, dérision.

கைலாகு, கைலாகம், கைலாகை, (கை), support, aide donné avec la main, coup de main, *ou* —, கொடுக்கிறது soutenir de la main, donner le bras, — la main; — கொடுத்தழைத்துக்கொண்டுவருகிறது amener en donnant le bras ou soutenant de la main; கைலாகிலேநடக்கிறது marcher appuyé sur le bras d'un autre.

*கைலாசம், கைலை, (kaïlâsa), le mont Kaïlâsam, — d'argent (au dire des Indous), demeure favorite de Siven: கைலையாளி le maître du Kaïlâsam, *i.e.* Siven.

கைல், nuque —, derrière du cou, agrafe de bijou, moitié de coco.

கைவசம், (கை), possession, devenir la possession, *ou* கைவசத்திலிருக்கிறது, கைவசமாயிருக்கிறது être entre les mains, — en la possession de; கைவசமாக்குகிறது, கைவசப்படுத்துகிறது mettre en possession, livrer; — பண்ணி *ou* கைவசப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது, தன்கைவசமாக்கிறது prendre possession de, usurper, accaparer.

கைவலம், 1° (கை), *V.* கைத்நலம். 2° *(கேவலம்), paradis, éternelle émancipation, béatitude future.

*கைவல்லியம், (kaïvalya), paradis, béatitude finale, éternelle émancipation, solitude, succès, effet, un des 32 உபநிஷதம்: — ஆகிறது réussir, ar-

கைவழம், *P.* கைவளம் [river.

கைவாரம், (கை), part d'ouvrage, félicitation.

கைவாளை, கைவாளைப்பை, கைவாளைவட்டுவம், (*id.*), sac ou bourse avec une enveloppe, toile pour faire des sacs à bétel.

கைவிதை, (*id.*), fenugrec.

கைவிச்சன், (*id.* விச்சு), espèce de petit gâteau.

கைனி, 1° (கை), la constellation qui représente une main, *i.e.* la 13me. 2° (கைமை), veuve.

கொ, 1° lettre syllabique composée de க et de ஒ, son imitatif du cri ou du chant de la poule.

கொக்கட்டி, *V.* குறண்டல்.

கொக்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. n.*, (கொ), coqueriquer, coqueliner, glousser (la poule, les oiseaux), chanter après avoir pondu, pousser des cris, des acclamations, rugir.

கொக்கரித்தல், கொக்கரிப்பு, *n.v.du préc.* gloussement, chant du coq et autres oiseaux, cri, acclamation, rugissement.

கொக்களை, conque dont les spirales tournent à droite, conque, filet, arc, serpent, *ou*

கொக்கறை, palme, feuille des jeunes palmiers et cocotiers: — புடும்பு espèce d'உடும்பு ou d'iguan.

கொக்காட்டுகிறது, (கொக்கு), caresser, cajoler, jouer à de mauvais jeux. [பாளை), sorte d'arbre.

கொக்காம்பாளை, (கொக்கான், கொக்கான், (கொக்கு, ஆன்), sorte d'arbre, — de jeu: — வெட்டுகிறது jouer à ce jeu.

கொக்கி, கொக்கில், agrafe, boucle, crochet: கொக்கிப்பூட்டு crochet; — மாட்டுகிறது agrafer; இரட்டைக் கொக்கி paire d'agrafes; இதினுலேயிரட்டைக் கொக்கி மாட்டுவாயோ pouvez-vous par là attacher une paire d'agrafes, *i.e.* achever l'ouvrage

கொக்கு, héron, cigogne, cheval, chien rouge, — sauvage, manguier, la 19me constellation: கொக்கிறகுமந்தாரை sorte de மந்தாரை; கொக்கேரி *ou* கொக்கேறி l'herbe நெட்டி; — க்கல் agate; — ச்சாறுகாய்ச்சுகிறது faire un bouillon de héron; — மட்டி espèce de moule, — de pétoncle; — மந்தாரை l'arbre bauhinia acuminata; — மீன் l'aiguille, (poisson); — முத்து perle blanche qu'on prétend se former dans le héron.

கொக்குவம், *V.* கொக்கோகம்.

கொக்கை, 1° agrafe, crochet, croc, bâton armé d'un croc. 2° *acc. de* கொக்கு: — ச்சத்தகம் espèce d'arme; — ச்சால் sillon courbé.

கொக்கோகம், *ou* கொக்கோகசாஸ்திரம், traité sur les 4 principaux caractères et la conduite des femmes, (composé par கொக்கோகவிருடி, traduit par அதிவீரராமபாண்டியன் et renfermant des choses extrêmement impudiques; il se rattache à un des 64 கலைக்கியானம்.)

*கொங்கணம், (kònkana), le Konkan, pays au nord de Goa, le Konkani ou langue de ce pays.

கொங்கணன், nom d'un சித்தன்.

கொங்கணி, capuchon ou manteau fait de feuilles de palmier pour se préserver de la pluie.

கொங்கணியர், (கொங்கணம்), Konkanis, habitans du Konkan.

கொங்கணிமீன், nom d'un poisson.

கொங்கம், le Kongou ou pays dit கொங்கு, l'arsenic préparé கோளகபாஷாணம்.

கொங்கரி, graine de cardamone.

கொங்களம், la langue du கொங்கு.

கொங்கன், *pl.* கொங்கர், (கொங்கு), habitant du கொங்கு, Sêren ou சேரன் roi de ce pays.

கொங்காரம், safran, ou plante qui donne le safran.

கொங்கார், *ou* கொங்காரும், (கொங்கு, ஆர்), plein de miel...

கொங்கு, le Kongou, pays qui fait partie du Maléalam ou du pays malabare et même du Coimbatour et du Maïssour, toddi ou callou, anthère de fleur, odeur, miel, la plante கருஞ்சுரை: — நாடு le pays de Kongou; — வெள்ளம் torrent —, inondation qui vient du Kongou; — த்தலை lisière de toile, fils qui en pendent à l'extremité. [bre.

கொங்கை, mamelle, nœud d'ar-

கொசகம், *V.* கொசுகம்.

கொசமசக்கு, (*mot imitatif*), désordre, trouble, confusion.

கொசு, 1° *V.* கொசுகு. 2° bout de toile que les brames passent entre les jambes et attachent par derrière, *V.* கொடுக்கு: — க்கட்டை sorte d'oiseau très petit; — த்தேன், *V.* கொசுகாந்தேன்.

கொசுகம், *P.* கொய்சகம், plis que les femmes font à leur pagne et attachent sur le côté: — வைத்துடுக்கிறது se vêtir de sa pagne en y faisant ces plis; கொசுகத்திலேகட்டுகிறது attacher —, mettre dans les plis de sa pagne.

கொசுகாந்தேன்,(கொசுகு,ஆம்), miel de moucherons ou de petites abeilles.

கொசுகு, moustique, cousin, moucheron, mouche, petite abeille: கொசு ou கொசுகுகடிக்கிறது, — பிடுங்குகிறது le moustique piquer.

கொசுறு, le par-dessus, ce qu'on donne ou demande en sus du marché. [espèce de vers.

கொச்சகம், கொச்சகக் கலிப்பா, கொச்சாளை, V. கொய்ச்சாளை.

கொச்சி, Cochin, ville et royaume sur la côte malabare, feu, pulpe de la plante சவரி: — க்காய் poivre encore vert; — க்குழந்தை espèce d'arsenic préparé; — த்தமரத்தை espèce de தமரத்தை; — மஞ்சள் safran de Cochin, —de bonne qualité; — யேலம் cardamome de Cochin.

கொச்சிலித்தி, espèce d'herbe.

கொச்சை, bassesse, infériorité, qualité inférieure, maigreur, fatigue, brebis ou chevre bigarrée à longs pieds, brebis (en général), ou கொச்சைவார்த்தை, barbarisme, terme bas et vicieux, locution —, prononciation vicieuse, —barbare, —rustique; — த்தனம், — ப்பழக்கம் grossièreté, incivilité, habitude basse ou vicieuse; — யாய்ப்பேசுகிறது parler d'une manière barbare, —vicieuse.

கொச்சையன், (கொச்சை), homme barbare, —rustique.

கொஞ்சம், peu, un peu, médiocrité, petitesse, petite chose, —mesure, petit nombre, pauvreté, bassesse: கொஞ்சங்குறைய presque, à peu près; — கொஞ்சமாய் peu à peu, petit à petit; கொஞ்சமாக்குகிறது diminuer; — ஆயிருக்கிறது être petit, —médiocre, —peu de chose, —en petit nombre; — ஆய்க்கொடுக்கிறது donner peu, —en petite quantité; — ஆயெண்ணுகிறது, — ஆய்ப்பார்க்கிறது mépriser, dédaigner, faire peu de cas, regarder comme peu de chose; — ஆய்ப்பேசுகிறது dénigrer, parler sans respect; — ஆய்ப்போகிறது diminuer; — பேர் peu de gens, — de monde; — பேர்குறைய excepté quelques-uns; கொஞ்சக்காரன் homme vil —, de rien, —insignifiant; — க்காலம், — நேரம், — ப்பொழுது un peu, peu de temps, quelques momens; — ச்சாதி basse caste; — த்தனம் médiocrité, petitesse, bassesse, déshonneur, avilissement; — த்தனமுள்ளவன் homme vil, —méprisé, —déshonoré, —de rien; — த்தனம் பண்ணுகிறது mépriser, déshonorer, avilir; — நாள் peu de —, quelques jours; — ப்படுகிறது être méprisé, avili; — ப்படுத்துகிறது mépriser, dédaigner, avilir, déshonorer; கொஞ்சத்துக்குள்ளே en peu de mots, dans peu, — peu de temps, bientôt, à bon marché; கொஞ்சத்துக்குள்ளேபண்ணித் தருவேன் je le ferai et le donnerai dans peu, — dans peu de jours.

கொஞ்சல், n.v. de கொஞ்சுகிறது, caresse, cajolerie, caquet, babil d'enfant, langage enfantin, baiser.

கொஞ்சி, 1° sorte d'arbrisseau et de plante rampante, V. காட்டுக்கொஞ்சி. 2° *gér. de* கொஞ்சுகிறது.

கொஞ்சு, *imp. et part. du suiv.*: — கிளி perroquet qui babille; — குதிரை cheval qui a le pas agréable; — மொழி langage enfantin, cajolerie.

கொஞ்சுகிறது, கினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n. et a.* கொஞ்சுதல், *n. v.* babiller, parler —, jouer avec ou comme un enfant, faire l'enfant, caresser, cajoler, badiner, baiser: கொஞ்சிக்கொஞ்சிநடக்கிறது marcher d'un pas doux et agréable; — கொஞ்சிப்பேசுகிறது parler comme un enfant, cajoler; — க்கொண்டிருக்கிறது cajoler, badiner, converser agréablement.

கொடா, கொடாத, *part. nég. de* கொடுக்கிறது, qu'on ne —, qui ne donne pas.

கொடாமை, *n. v. nég. du même.* ne pas donner, détention, avarice, parcimonie, lésinerie.

கொடி, drapeau, bannière, étendard, pavillon, enseigne, plante rampante ou grimpante, jet, rejeton, lon-

gueur, ce qui est long et grêle, corde ou perche pour mettre —, agitation des habits, cordon, danse de Koumaren ou குமரன், corbeau, — qui est l'enseigne du prétendu gardien de l'est, sommet, *V.* அவிட்டம்: கொடியைக் கொழுக்கொம்பின்மேலேற்றுகிறது échalasser une plante rampante, la faire monter sur des supports; கொடிகட்டி porte-drapeau, instigateur; — கட்டிநிற்கிறது être pressé; — கட்டித்தியாகம் *ou* அன்னங்கொடுக்கிறது mettre un drapeau pour marquer qu'on donne l'aumône ou du riz aux pauvres; — கட்டிவாழ்கிறது mettre un drapeau en signe d'honneur ou de prospérité; — கட்டுகிறது, — கட்டுதல் mettre —, hisser un drapeau, en mettre un en signe de victoire, — un à sa maison pour montrer qu'on a fait un vœu, être occupé sans relâche à une chose; — க்கம்பம் mât de pavillon, manche d'un drapeau, bâton auquel on attache un drapeau; — க்கயிறு corde pour mettre du linge etc. . dessus; — க்கழல், — க்கழற்சி l'arbrisseau கழற்கொடி; — க்கள்ளி la plante grimpante cynanchum viminale; — க்காரன் porte-drapeau, celui qui hisse le drapeau; — க்கால் plant —, jardin de bétel; — க்கால்ப்பயிரிடுகிறது cultiver le bétel; — க்கால்வெள்ளாழர் caste de vellagers qui cultivent le bétel; — க்கூடை panier d'osier ou matière semblable; — க்கையான், — க்கையாந்தகரை, — க்கையாந்தகரை espèce d'eclipta prostrata; — க்கொத்தான், — க்கொற்றன் variété de la plante cassyta filiformis: — சுருக்குகிறது plier le drapeau; — சுருண்டு போகிறது une plante se raccourcir, — se retirer; — ச்சண்பகம் espèce de செண்பகம்; — ச்சீலை drapeau, étendard, toile peinte: — ச்சுரை variété de la plante சுரை: — த்தக்காளி variété de la plante தக்காளி; — ந்தடக்கி espèce d'arbre, doigt supérieur du pied d'un chien; — த்தம்பம் mât de pavillon, perche pour arborer un drapeau; — த்தாலி, *V.* சரட்டுத்தாலி: — த்திருப்பாடகம் anneau que les femmes portent aux pieds; — த்துத்தி la plante sida montana, espèce de guimauve; — த்தூக்குகிறது, hisser —, arborer —, élever un drapeau; — நாய் sorte de chien allongé; — நெட்டி la plante நீர்ச்சுண்டி; — படருகிறது une plante ramper ou grimper; — பட்டுப்போகிறது une plante mourir, — se dessécher; — பறக்கிறது un drapeau flotter; — போடுகிறது hisser —, arborer —, mettre un drapeau, hisser l'enseigne de la victoire ou de conquérant du pays etc...; — ப்பசளை la plante basella alba; — ப்படை avant-garde, la 1re ligne d'une armée qui en porte l'étendard: — ப்பவுத்திரம் espèce d'hémorroïdes: — ப்பாசி la plante aquatique serpicula verticillata; — ப்பாலை la plante asclepias volubilis, air composé de la 5me et de la 1re note; — ப்பிணை sable mêlé —, minerai de plomb: — ப்பிரம்பு rotin suspendu pour mettre du linge dessus; — ப்பிள்ளை petit du —, jeune corbeau; — ப்புலி tigre à long corps, qui ressemble à un lévrier; — ப்பூ fleur des plantes rampantes ou grimpantes; — ப்போடுகிறது, — ப்போடுதல் préparer les voies pour faire quelque chose pour soi, *V.* கொடிபோடுகிறது: — மரம் mât de pavillon; — மல்லிகை jasmin à grandes fleurs, jasminum grandiflorum; — மாடு bœuf long et efflanqué: — மாதளை espèce de citron, — de citronnier; — முடி sommet de montagne sur lequel flotte un drapeau, plante rampante dont on ne peut démêler les branches; — முடிந்தவழக்கு procès embrouillé; — முடியன் espèce de serpent; — முந்திரி *ou* — முந்திரிகை vigne, treille; — முந்திரிப்பழம், — முந்திரிகைப்பழம் raisin; — முந்திரி *ou* முந்திரிகைப்பழரசம் vin, jus de la treille; — முறுக்கு corde ou fil trop retors et qui s'emmêle; — வசலை, — வசளை. *V.* கொடிப்பசளை; — வதங்குகி

றது un plante rampante se faner; —வழுதலை espèce de bringelle longue ou de கத்தரிச்செடி; —வழுதலங்காய் son fruit;— விட்டுச்சரிகிறது aller en ligne droite,glisser—, tomber de dessus la corde ou du rotin; —வேம்பு espèce de vêmbou ou margosa;—வேலி l'arbrisseau plumbago zeylanica,plante qui cause l'avortement,bourg du Coimbatour.

கொடிசு,P.கொடிறு, joue, jointure des mâchoires: கொடிசிலடக்குகிறது renfermer —, tenir dans sa bouche.

கொடிசை,(id.),joue.

கொடிச்சி, bergère, nid ou ruche de carias,la plante கொடிவேலி, l'herbe மாந்தப்புல்;pl. கொடிச்சியர் bergères,femmes d'un pays montagneux; கொடிச்சிவால் queue blanche.

கொடிஞ்சி,char,— de procession, dessus—,pavillon de char.

கொடிது,P.கொடியது,1° ce qui est cruel,dur,atroce, féroce, douloureux, horrible.2° il est cruel...; கொடிதாய் cruellement; கொடிதான cruel,dur,atroce.

கொடிய,adj.de கொடுமை.1° cruel,violent,dur,atroce, féroce, tyrannique,sévère,oppressif.2° choses cruelles..., ces choses sont cruelles..., n.app.கொடியவன்,m.homme cruel, féroce,rigide,dur, méchant, trop sévère,le serpent கேது: கொடியவள், கொடியள்,f. femme cruelle, féroce, rigide,dure; கொடியவர், கொடியர், pl.gens cruels,rigides, sévères; கொடியது, V. கொடிது; கொடியவை, கொடியவைகள் choses —, peines cruelles, atroces,actes de cruauté; (le n app. conjugué est கொடியேன், கொடியை... je suis cruel...) கொடியகோபம் colère atroce; — பீசம் l'arsenic naturel சிதரங்கபாஷாணம்;— மனது cœur dur, — cruel;—மன்னன், — வீரன் roi —, guerrier cruel, féroce, l'arsenic préparé கோடாசொரிபாஷாணம்.

கொடியரசு,(கொடி, அரசு),variété de l'அரசமரம்,ficus acuminata, espèce d'அவரை.

கொடியத்தி,(id.அத்தி),V.தீரத்தி.

கொடியரங்கு,onyx.

கொடியன்,V.கொடியவன்.

கொடியாடு, (கொடி, ஆடு), brebis ou chèvre bigarrée à longs pieds.

கொடியாடுகிறது, (id.) un drapeau flotter.

கொடியாந்தரம்,(கொடிய, அந்தரம்),cruauté.

கொடியால்,(கொடி, ஆல்), espèce de multipliant qui étend ses branches presque horizontalement.

கொடியாளன், (கொடிய,ஆளன்), homme cruel,—féroce, V.கொடியமன்னன்.

கொடியாள், V.கொடியவள்:—கூந்தல் espèce d'herbe.

கொடியான், V.கொடியவன்.

கொடியிலந்தை, (கொடி), espèce de jujubier qui s'étend beaucoup, zizyphus racemosus.

கொடியிறக்கம்,(கொடி),descente du drapeau,fin.

கொடியிறக்குகிறது,(id.),descendre le drapeau,finir une chose.

கொடியுலருகிறது,(id.)une plante rampante se dessécher.

கொடியெலுமிச்சை, (id.), espèce de citronnier, qui étend beaucoup ses rameaux.

கொடியேற்றம்,(id.),l'action d'arborer— de hisser un drapeau, commencement d'une fête, (parce qu'alors on en arbore le drapeau).

கொடியேற்றுகிறது,(id.),arborer —, hisser un drapeau, faire flotter —,déployer les enseignes,commencer une fête.

கொடியோன்,1° (கொடிய), homme cruel,aloès.2° (கொடி), celui qui porte sur son drapeau,v g. அநுமக்கொடியோன் celui qui porte sur son étendard la figure d'Anouman.

கொடிறு, la 8me constellation, joue,joue d'éléphant, V.குறடு.

கொடு,1° imp.de கொடுக்கிறது.2° adj.de கொடுமை,cruel,violent,dur, atroce, féroce, barbare, tyrannique, rigide, sévère, horrible, tortueux, courbé.3° P.கொண்டு:— தலைமடிப்பு,— தலைமுடிச்சு, — தலைவிற்பூட்டு union inséparable:—போதல்,—போ

தரல் emporter,apporter;—மரம் arc, le Sagittaire; — முடி sommet (d'une montagne,d'un temple,d'une tour..); — முடிச்சு nœud inextricable, — qu'on ne peut délier, faire un tel nœud,embrouiller;— விஷம் poison cruel,l'arsenic naturel வெள்ளைப்பாஷாணம்; — வினை action cruelle, mal;— வேலி l'arbrisseau கொடிவேலி; — வைஷ்ணவன் Vichnouviste rigide, —qui n'adore que Vichnou.

கொடுகடி, (கொடுகும், அடி), grand froid,frisson. 2°(கொடு),cruelle morsure.

கொடுகுகிறது,கினேன், குவேன், கு,க,*v.n.et* கொடுகுதல் *n. v.ou* கொடுகொடுக்கிறது,டுத்தேன், டுப்பேன், டு.டுக்க,*et* கொடுகொடென்கிறது,*v.n.*கொடுகொடெனல்,*n.v.*(கொடுகொடு *son imitatif du choc des os*), avoir grand froid, frissonner, trembloter, se contracter par l'effet du froid. *V.* கூசுகிறது.[de Koumaren (son fils).

கொடுகொட்டி,danse de Siven,—

கொடுக்கல்,*n.v.de* கொடுக்கிறது: —வாங்கல் prêt et emprunt,vente et achat,affaires de commerce mutuel; —வாங்கல்பண்ணுகிறது, — வாங்கல்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது trafiquer—,faire des affaires—,brocanter ensemble,avoir des comptes ouverts ensemble; அவனுக்குமெனக்குங்கொடுக்கல் வாங்கலுண்டு nous avons des affaires de commerce ensemble.

கொடுக்கன்,கொடுக்கான்,(கொடுக்கு),être—,insecte venimeux,—qui pique,—qui a un aiguillon.

கொடுக்கி,1° nom d'une plante.2° *gér.de* கொடுக்குகிறது.

கொடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன்,டு,டுக்க,*v.a.*donner,accorder, remettre,livrer,faire,unir.On emploie surtout ce verbe quand il y a quelqu'un qui reçoit,ou quand on donne à un éléphant; pour les autres animaux on emploie போடுகிறது: யானைக்குக்கவளங்கொடு donne du riz cuit à l'éléphant; நாய்க்குத்தீனிபோடு donne à manger au chien. Quand il y a un régime indirect de la 1re ou de la 2me personne il vaut mieux employer தருகிறது que கொடுக்கிறது:எனக்கு —, உனக்குத்தந்தான் il m'a donné, il t'a donné. Joint aux gérondifs, கொடுக்கிறது change de signification ou devient en quelque sorte un mot explétif:கற்று —,சொல்லிக்கொடுக்கிறது enseigner, instruire; சாக —, சாவக்கொடுக்கிறது perdre par la mort; முடித்துக் கொடுக்கிறது finir une chose pour un autre ou la finir et la lui remettre; கொடுத்துவாங்குகிறது prêter et recevoir, donner et recevoir,brocanter; கொடுத்துவிடுகிறது rendre, donner, remettre; இடங்கொடுக்கிறது donner lieu, consentir,céder; நோய்க்கிடங்கொடேல் ne cédez point à la maladie; ஆ கொடுப்பாய் ah! tu donneras! (Imprécation elliptique,surtout employée par les femmes payennes, pour dire: puisses-tu te livrer toi et les tiens au dieu de la mort!)

கொடுக்கு,aiguillon (de scorpion, de guêpe, d'abeille etc...), serres ou pinces (des crabes et scorpions...) fourche: கொடுக்காற் போடுகிறது, —குத்துகிறது *ou*

கொடுக்குகிறது,*sync.* கொடுக்கிறது,க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க,*v.a.* piquer, percer —, piquer avec un aiguillon. [கொடுக்கிறது,த்தேன்.

கொடுக்குதல், *n. v. du préc. et de*

கொடுக்குமதி, (கொடுக்கும், மதி), ce qu'il faut donner.

கொடுங்,*adj.P.* கொடும் *devant* க, cruel:—கண் jalousie,envie, œil jaloux,—sévère,— farouche, cruauté; —கரி faux témoignage; — காலம் temps malheureux, —rigoureux;— கால் pied tortu, —tordu en dedans: —காளூர் Cranganore, ville sur la côte malabare; —கீறு petit trait,petite barre;—குழை pendant d'oreilles tordu, — recourbé; — கை bras plié,espace entre le bras plié et le corps, brassée, cruauté, extérieur d'une maison, *V.* தேர்க்கொடுங்கை;

—கையி லெடுக்கிறது prendre et porter sur ses bras, — sur son bras; —கொடிச்சிலை *ou* — கோபிச்சிலை espèce de pierre jaune;—கோல் tyrannie,gouvernement cruel,injustice; — கோன் மன்னன் tyran, roi injuste;—கோன்மை tyrannie,gouvernement tyrannique; — கோள் médisance, rapport malicieux —, injures dites par derrière.

கொடுங்குகிறது,கொடுங்குதல், *V.* கொடுகுகிறது.

கொடுஞ்சொல்,(கொடும்), injure, parole dure, de colère, expression barbare.

கொடுதி,tromperie,action frauduleuse,cheville de bois.

கொடுத்தல்,*n.v.de* கொடுக்கிறது.

கொடுநுகம், (கொடு), la 10me constellation dite மகம்.

கொடுந்,*P.* கொடும் *devant* த:—தமிழ் tamoul vulgaire,—barbare, qui s'écarte des règles de la grammaire, bas tamoul par opposition au tamoul relevé dit செந்தமிழ்; — தலை tête courbée, — dure,—opiniâtre;—தானை habit lié autour du corps,armée cruelle,—féroce.

கொடுப்பனை, கொடுப்பினை, கொடுப்பனவு,(கொடுக்கிறது), action—, usage de donner, — de donner une fille en mariage, (généralement à quelqu'un de sa caste).

கொடுப்பிக்கிறது,ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க,*v.caus. de* கொடுக்கிறது,faire donner.

கொடுப்பு,*P.*கடுப்பு:—ப்பீறி espèce d'ulcère.

கொடுப்பை,la plante பொன்னாங்கண்ணி:—க்கிருதம் remède composé de cette plante et de beurre fondu.

கொடுமை, cruauté, férocité, tyrannie,oppression, violence, sévérité,dureté,rigueur,mal,tortuosité,aspérité, l'arsenic nommé வக்கிராந்த பாஷாணம்,*l'adj. est* கொடு, கொடும், கொடிய: — செய்கிறது traiter avec dureté, — avec rigueur, faire violence, opprimer,tourmenter.

கொடும்,*adj.du préc.* cruel,féroce, rigoureux,barbare,atroce, dur, violent,courbé;— பனி les plus grandes rosées;— பாதகம் injustice cruelle, trahison, crime énorme; — பாவி grand pécheur, homme injuste, grande pécheresse, statue colossale de femme impudique que les gentils lient et promènent dans les rues en temps de grande sécheresse; — புரி ville etc... cruelle, lieu fort; — புலி tigre cruel,lion,le signe du Lion.

கொடும்பை,ruisseau qui découle des montagnes, réservoir, étang, égout,rigole,écluse,feuille verte.

கொடுவரல்,*P.* கொண்டுவரல்,action d'apporter.

கொடுவரி,(கொடு),le cruel animal tacheté ou à raies,*i.e.*le tigre.

கொடுவாய்,(*id.*)bête cruelle,espèce de tigre,calomnie, mauvaise langue, *ou* — மீன் espèce de poisson.

கொடுவாயன், (கொடுவாய்), calomniateur, homme qui a une mauvaise langue.

கொடுவாளை,(*id.*),espèce de poisson.

கொடுவாள்,(*id.*)faucille *ou* கொடுவாட்கத்தி serpe, hachette,couperet, sabre.

கொடூரம், *P.* கடோரம், cruauté, rigueur,dureté,solidité.

கொடேன்,*nég.de* கொடுக்கிறது.

கொடை, *n. v. de* கொடுக்கிறது, don,donation, présent, largesse, libéralité,action de donner: — கொடுக்கிறது faire un présent,— un don, donner l'aumône;—க்கூலி loyer;—சாலி homme libéral,généreux; —த்தம்பம் mât de pavillon dressé en signe de largesse à faire;—ப்பொருள் objet donné;—மடம் prodigalité, donner sans refuser, fureur de donner, maison de charité, hospice ou autre édifice où l'on fait des distributions;—வீரம் supériorité —,réputation acquise par sa libéralité;—வினா interrogation pour donner. *Ex.* வேண்டுமோ voulez-vous?

கொடையர், கொடையோர், கொடையுள்ளோர்,(கொடை),gens libéraux,généreux.

கொடையாளன், (*id.*), homme libéral,généreux.

கொட்குகிறது,கினேன், குவேன்,

கு,க,*v.n.et* கொட்குதல்,*n.v.* tourner, se plier,se courber.

கொட்டகச்சி, கொட்டங்கச்சி, (கொட்டை,அம்),coquille intérieure —,coque de coco.

கொட்டகம்,கொட்டகை, (கொட்டம்),étable.

கொட்டங்காய், (கொட்டை,அம்), fruit de certain arbre,coco.

கொட்டடி,(கொட்டு,அடி),lieu où l'on entasse et vend le riz.

கொட்டணை,nom d'une plante.

கொட்டத்திரட்சி,(கொட்டை), tas —,masse de coton, — de flocons de coton.

கொட்டம், *P.* கோட்டம், étable, certain remède, erreur, écart, mal, pétulence, libertinage, espièglerie, boutade:— அடிக்கிறது, — செய்கிறது,—பண்ணுகிறது faire l'espiègle, —le libertin,—des espiègleries;— அடக்கிறது réprimer l'espièglerie, —la pétulance; கொட்டக்காரன் espiègle, malin, pétulant, vaurien, méchant.

கொட்டல்,*n.v.de* கொட்டுகிறது.

கொட்டன், espèce d'arbre, coco, homme trapu,corpulent, *ou* — பொல்லு bâton court.

கொட்டா, கொட்டாத, *part. nég. de* கொட்டுகிறது:—த்திருக்கை grande espèce de raie à fortes dents.

கொட்டாகை,*P.*கொட்டகை.

கொட்டாங்கச்சி, (கொட்டை, ஆம்),*et par sync.* கொட்டாஞ்சி.*V.*கொட்டங்கச்சி *et* கொட்டைக்கையில்.

கொட்டாங்கரந்தை,(*id.*),la plante sphæranthus indicus.

கொட்டாப்பிடி, கொட்டாப்புளி, (கொட்டு,ஆப்பு,இடி,உளி), maillet, mailloche,marteau de bois,battoir.

கொட்டாப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன் ,ப்பி, ப்பிக்க,*v.a.et* கொட்டாப்பித்தல்,*n. v.*manger.

கொட்டாமட்டை,enveloppe de la noix de coco non encore battue.

கொட்டாய், (கொட்டம்), étable, toit à vaches.

கொட்டாரம்,porche, vestibule—, entrée de grande maison, étable à éléphans,endroit où on les attache.

கொட்டாவி, (கொட்டும், ஆவி), bâillement, (seulement en parlant des hommes: வாய்விடல் et உயிர்த்தல் se disent des hommes et des animaux);—கொள்ளுகிறது,— விடுகிறது bâiller;—விட்டதுபோற்கூற்றன் வரும்போதுவிட்டாவி போவதுவே மெய் il est vrai que lorsque la mort vient,la vie s'en va comme si l'on bâillait;—விட்டிறுக்கி la plante நாயுருவி.

கொட்டி, 1° la plante aquatique aponogeton monostachyon, porte de temple,signe,pronostic qu'on observe,mot,dire une parole 2° *gér.de* கொட்டுகிறது.3° *app.du même*,celui qui bat:பஞ்சுகொட்டி celui qui bat le coton, — க்கிழங்கு racine de la plante aponogeton qui est bonne à manger,— க்கோரை la plante scirpus spiralis.

கொட்டியம், bœuf, troupeau de bœufs de charge

கொட்டியாரம்,Cotiari,port de l'île de Ceylan.

கொட்டில்,(கொட்டம்,இல்), étable,toit à vaches,asyle,place de refuge.

கொட்டு,1° *imp. et part. de* கொட்டுகிறது.2° hoyau, coup, battement (des mains, du tambour), action de fouler,morsure—,piqûre venimeuse (des scorpions etc...), ouvrage en cuivre...étable, morceau ou tronc d'arbre creux,objet creux, corps,clitoris (mot indécent); —க்கன்னன் chaudronnier,ouvrier en cuivre,(qui travaille au marteau); — க்காரன் foulon,fouleur;—க்கிணறு puits qui sert à jeter les ordures,puits couvert de planches; — க்கூடை petite corbeille en forme de coupe, espèce de vase:—க்கோல் baguette de tambour; —சாலை foulerie, atelier de foulon; —ச்செத்தல் coco bien sec; —ப்பனை pied d'un palmier coupé;— போடுகிறது fouler;—போடுகிறவன் foulon; —ப்பித்தளை cuivre battu,—à battre, —pour ouvrage au marteau;—மரம் bloc sur le quel on bat ou on foule le linge; — மரத்திலேபோட்டுக் கொட்

டுகிறது battre ou fouler la toile sur un bloc; – முழக்கம், — முழக்கு bruit du tambour, des timbales et autres instruments qu'on bat, instrŭmens de musique qu'on bat; — முறி cuivre de bonne qualité; —மேளம் instrumens de musique qu'on bat, — pour la danse; —வாய் endroit de la —, blessure de piqûre de scorpion etc...; —வீடு foulerie, atelier de foulon; — வேலை ouvrage battu, — fait au marteau, — en cuivre ou autre métal.

கொட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட; *v.a.* battre, frapper, piquer (le scorpion, l'abeille...), forger, travailler au marteau, fouler le drap, battre le cuivre, le travailler, battre le tambour et autres instrumens, battre des mains, applaudir, se battre les flancs de joie, répandre, vider (un sac, une corbeille...), entasser, oindre: கின்னரி —, jouer du violon, —du luth; தானியத்தைக் கொட்டி வாருகிறது vider un sac de blé et ramasser le grain; கொட்டிக் கலைக்கிறது disperser: கொட்டிவிருக்கிறபுடவை toile bien battue, bien foulée; கொட்டினுந்தேள்கொட்டாமற்போனும்பிள்ளைப்பூச்சி si vous piquez *i.e.* si vous vous vengez, vous êtes comme le scorpion, si vous ne piquez pas, *i.e.* si vous pardonnez, vous êtes commĕ un insecte innocent.

கொட்டுண்கிறது, (கொட்டுகிறது, உண்கிறது), être battu, piqué, versé etc... [கொட்டுகிறது.

கொட்டுதல், கொட்டுகை, *n. v. de*

கொட்டுவான், (கொட்டுகிறது), 1° insecte qui pique. 2° il battra....

கொட்டை, 1° noyau (des fruits), noix, amande, flocon de coton préparé pour être filé, sorte de pendans d'oreilles, morceau de toile roulée qu'on met dans le trou des oreilles pour l'élargir, cheville—, bouton des பாதகுறடு, nom d'un arbre, coussin, oreiller, *V.* கொட்டைக்கரந்தை. 2° *P.* கொட்டாய், 2° *pers. nég. de* கொட்டுகிறது; —கச்சி coque du coco; —கட்டுதல் espèce de jeu; — க்கரந்தை la plante sphœranthus indicus; —க்காய் fruit sans chair, — qui n'a que le noyau; —க்கைச்சி, —க்கையில் coque de coco etc..., moitié de coco, — de fruit de palmier; — ச்செத்தல் chose entièrement desséchée; —த்தேங்காய், *V.* கொப்பரைத்தேங்காய்; — நூற்கிறது, — நூற்றல் filer le coton (préparé en flocons), prendre —, dérober peu à peu; —பற்றுகிறது, பற்றுதல் le noyau se former; — போடுகிறது mourir, le fruit du jacquier se former; —ப்பாக்கு noix d'arec sèche, entière, et non bouillie; —ப்பாக்குத்தலைப்பா toque à toupet, —à houppe, espèce de toque ou de turban; —ப்பாசி, *P.* கொடிப்பாசி; — ப்புளி tamarin dont on n'a pas oté le noyau; —ப்பெட்டி boîte à coton, —pliante, —qui se plie en 2 pour se fermer: —முதல் capital, provision de semence; —முத்து noix—, grain de ricin: —முந்திரி, — முந்திரிகை acajou, l'acajou à noyau; —யாடுகிறது, — யிடுகிறது séparer le coton de son noyau; — யிலந்தை l'arbre zizyphus xylopyrus; —வாழை banane qui a des grains; கசக்கொட்டை noix d'acajou; காற்கொட்டை coussin pour les pieds.

கொட்டோசை, (கொட்டும், ஓசை), bruit du foulage.... [டன்.

கொட்பாட்டன், *V.* கோப்பாட்

கொட்பு, (கொட்குதல்), cercle, mouvement circulaire, tour, circuit, action de rôder, changement.

கொணர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, (*sync. de* கொண்டுவருகிறது) *et*

கொணர்தல், *n.v.* apporter.

கொண்கன், chef d'un pays maritime ou salin, mari, chef.

கொண்ட, 1° *part. parf. de* கொள்ளுகிறது, qui a, qui a acheté, reçu. 2° *obl. de* கொண்டம்: நோய்— malade: முத்தென்றுபேர்கொண்ட ஒருவன் un nommé Mouttou: கலப்பைகொண்டமட்டும் autant que la charrue peut ou a pu pénétrer la terre: —குளம் l'arbre எட்டி; — க்காரர் caste

de bateliers ou pêcheurs,—க்கிரி espèce de ton ou d'air; — ச்சாணி,*P.* கொண்டைசாணி la plante நஞ்சறுப்பான்;—பாரம் charge,poids pésant,—dont on s'est chargé,—qu'on peut porter.

கொண்டம்,1° la plante குறிஞ்சா asclepias, barrage, digue pour faire monter l'eau dans un terrain élevé. 2° *P.*கொண்டோம். [லாத்தி.

கொண்டலாத்தி, *P.* கொண்டை

கொண்டல்,espèce de jeu, nuage, vent d'est, vent qui souffle dans la saison des premières rosées en décembre et janvier;—அடிக்கிறது,—அடித்தல் le vent d'est souffler, *V.* கொண்டானடித்தல்;—மிதிக்கிறது marcher sur le feu; — வண்ணன் celui qui a la couleur des nues, *i. e.* Vichnou; — வாடை vent du nord-est;—வீசுகிறது le vent d'est souffler;கொண்டற்கல் espèce de pierre noire;—காற்று vent d'est.

கொண்டாடல், கொண்டாடுதல், *n.v. du suiv.* célébration, solennité, fête,louange.

கொண்டாடுகிறது,(கொண்டு,ஆடுகிறது),*ou* கொண்டாடிக்கொள்ளுகிறது,célébrer,solenniser, fêter,observer,louer,applaudir, exalter,choyer:குழந்தையுந்தெய்வமுங் கொண்டாடினவிடத்திலுண்டு les enfans et la divinité aiment à être où on les loue,où on les fête.

கொண்டாட்டம்,கொண்டாட்டு, *n.v.du préc.* solennité, fête, réjouissance,célébration,observance,louange,allégresse,joie,passe-temps, amitié,caresse;—ஆயிருக்கிறது être célébré,renommé,joyeux,ravi de joie.

கொண்டான்,1° 3me *pers. m.et n. app. du parf. de* கொள்ளுகிறது. 2° mari, possesseur, espèce de jeu:—அடிக்கிறது,—அடித்தல் se frapper les mains les unes contre les autres,jeu que les jeunes femmes exécutent en chantant கொண்டுவனெங்கே...

கொண்டி, 1° *P.* கொண்டாய், tu as pris...2° pillage,butin,rapine, pivot d'une porte, fer du soc d'une charrue:—மாடு bœuf ou buffle égaré,— sans maitre, — qui fait le dégat ça et là,—qu'on laisse errer à vo- [lonté.

கொண்டியம்,calomnie.

கொண்டியாரம்,fierté,arrogance.

கொண்டிலாத்தி, கொண்டிலான்.*P.*கொண்டைலாத்தி.

கொண்டு,*gér. de* கொள்ளுகிறது, par,avec,par le moyen de...:அதைக்கொண்டு avec—,par cela; புண்ணியத்தைக்கொண்டு par la vertu:அவனைக்கொண்டு par lui, par son moyen ou son entremise;கொண்டிருக்கிறது avoir,posséder,tenir,(et après un autre gérondif il marque habitude ou continuité et se traduit par) être à: பேசிக்கொண்டிருக்கிறது être à parler,s'entretenir; ஒருமணிநேரமட்டுமவனே பேசிக் கொண்டிருந்தான் il parla lui seul pendant une heure de temps: துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிறது être à se lamenter; கொண்டுகூட்டு une des 8 règles ou manières d'expliquer les vers dites பொருள்கோள்,elle consiste à réunir selon que le sens le demande les mots que la tournure des vers a séparés;— போகிறது emporter,emmener; — போய்க்கொடுக்கிறது emporter et donner;—வருகிறது apporter, amener; அழைத்துக்கொண்டுவருகிறது amener, appeler et amener avec soi, engager à. Souvent après un autre gérondif கொண்டுவருகிறது marque habitude,continuité,répétition: சொல்லிக்கொண்டுவருகிறது dire souvent, avoir coutume de dire ou venir en disant;பாடிக்கொண்டுவருகிறது ne cesser de chanter,ou venir en chantant;பிச்சைகொடுத்துக்கொண்டுவருகிறது avoir l'habitude de donner l'aumône ou venir en donnant l'aumône:—வந்துவிடுகிறது amener, conduire dans un lieu,mener, citer, (un passage d'un auteur), alléguer, proposer (un doute); அவனைவீட்டிலேகொண்டுவந்துவிட்டேன் je l'ai conduit à la maison; இதற்கோருதாரணத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டா

ன் à cela il a cité un exemple;—வரல் action d'amener; — விற்கிறது acheter et revendre; — விற்றல் revente.

கொண்டுணி (கொண்டு, உணி), porteur de nouvelles, rapporteur, médisant;—ப்பேச்சு rapport, nouvelle, discours de rapporteur, information.

கொண்டேசன், gingembre sec.

கொண்டை, 1° toupet, touffe de cheveux, chignon, chevelure de femme nouée sur le côté, crête—, huppe d'oiseaux, panache, tête de clou etc... jujube, nom d'une ville, bosse des bœufs. 2° *P.* கொண்டாய் tu as pris: எழுத்தாணிக்— nœud—, pommeau du stilet à écrire; ஒழுகு — chignon qui pend d'un côté; கில்க்கொண்டை touffe de cheveux nouée; — கட்டி homme qui porte un toupet ou noue ses cheveux en forme de கொண்டை, homme d'une caste de Vellages; —கட்டிகள்,— கட்டிவெள்ளாழர் gens de cette caste;—குலேக்கிறது la chevelure se défaire, les cheveux devenir épars, être échevelé; உன்—குலேய puisses-tu être échevelée, *i.e* perdre ton mari;—குலேக்கிறது décheveler, rendre échevelée, mettre la chevelure en désordre;—குலேந்தவள் femme échevelée; —க்கரிச்சான் sorte d'oiseau noir;—க்கிருஷ்டி,—கிருட்டி,—க்கினாறு la huppe;—க்காரன் homme qui porte un toupet ou un chignon de cheveux, homme honorable dont le toupet (ou la tête) est enveloppé d'un beau mouchoir, orgueilleux, insolent; —க்காரி femme qui a sa chevelure nouée sur le côté, orgueilleuse, insolente;—க்குச்சு bijou —, ornement que l'on met au கொண்டை; — சாணி —, சாணிக்கிழங்கு la racine bulbeuse நஞ்சறுப்பான்;—ச்சுத்தியல் espèce de marteau; —ச்செருகு,—ச்சொருகு chignon proéminent des femmes; — த்தலே tête à toupet,—à chignon de cheveux: — த்திருகி trou dans lequel tourne un pivot, —த்துலா espèce de balance, —de picote; — போடுகிறது porter un chignon,—un toupet, — sa chevelure nouée sur le côté: — முசுறு espèce de babouin; — முடிக்கிறது lier ses cheveux en chignon, — sur le côté; —யாணி cheville d'un instrument à cordes pour en tendre les cordes, clou à tête; — யூசி épingle, aiguille de tête.

கொண்டைச்சன், கொண்டைச்சான், (கொண்டை), nom d'un oiseau. [milan.

கொண்டையன், (*id.*), espèce de

கொண்டைலாத்தி, (*id.*), la huppe, upupa epops.

கொண்டோடி, (கொண்டு, ஓடி), corde qui lie la perche de la picote.

கொண்டோன், *n.app.de* கொள்ளுகிறது, mari, maître.

கொண்மூ, கொண்மூ, air, nuage; —முத்து perle de couleur du soleil qu'on prétend se former dans les nuages.

கொதக்குகிறது, *V.* குதக்குகிறது.

கொதறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.n.* trébucher, glisser, errer, percer l'òle en écrivant avec un stylet trop pointu.

கொதி, 1° *imp. et part. du suiv.* 2° bouillonnement, chaleur, échauffement, fièvre, colère, chagrin, gourmandise:—குடர்,—குடல் ventre affamé,—pressé de la faim; — கொள்ளுகிறது s'échauffer, se mettre à bouillir;—த்தண்ணீர் eau qui bout avec du riz, *ou* —நீர் eau bouillante, —brûlante,—chaude;— மந்தம் défaut de chaleur;— யிறக்குகிறது,—யெடுக்கிறது abattre —, diminuer l'orgueil; — யெண்ணி homme qui attend le repas;—யெண்ணெய் huile médicinale qu'on fait bouillir.

கொதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v.n.* bouillir, bouillonner, fermenter, chauffer, se fâcher, s'irriter, s'emporter, être en proie à la jalousie: இதைக்கேட்டுக்கொதித்தான் en entendant cela il fut transporté de colère.

கொதிப்பிக்கிறது,ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க,*v.caus. du même.* faire bouillir,— chauffer, préparer quelque mets légers.

கொதித்தல்,கொதிப்பு, கொதியல், *n.v. de* கொதிக்கிறது, bouillonnement,chaleur, colère, transport de colère, fermentation; கொதிப்பாய்க்கிடக்கிறது bouillonner, (la mer) rugir,être en fureur; கொதிப்பெடுக்கிறது commencer à bouillir.

கொதுகு,*P.*கொசுகு. [badinage.

கொதுகுலம், langage enfantin,

கொதுகுலிக்கிறது, லித்தேன்,லிப்பேன்,லி,லிக்க, *v. n.* s'amollir et se fondre, babiller, badiner.

கொதுகொது, son imitatif du bouillonnement: கொது கொதென்கிறது,— எனல், *ou*

கொதுகொதுக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, (கொதுகொது), bouillonner, s'élever en gros bouillons,faire le bruit du bouillonnement.

கொதுகொதுப்பு, *n. v. du préc.* bruit du bouillonnement.

கொதுக்குக் கொதுக்கென்றுவயிறுகொட்டுகிறது, (கொது கொது), avoir le dévoiement,—une diarrhée d'indigestion.

கொத்தடிமை, (கொத்து), ancien esclave,esclave de génération en génération.

கொத்தமல்லி,coriandre:— வைசூரி petite vérole dont les grains ressemblent à la coriandre,varicelle.

கொத்தம்,1° borne,limite.2° (கொத்துகிறது), déchaussement (des arbres): போடுகிறது piocher autour des arbres,les déchausser.

கொத்தரிகிறது,கொத்தரிதல்,(கொத்து),piocher,fouir la terre.

கொத்தவரி,(*id.*),espèce d'அவரி.

கொத்தல்,*n.v.de* கொத்துகிறது.

கொத்தவரை,(கொத்து),espèce de pois,dolichos fabæformis.

கொத்தவால், cotwal, intendant des bazars et des marchés.

கொத்தளம், boulevard, bastion, [rempart.

கொத்தளி,natte.

கொத்தான், espèce de plante,cassyta filiformis (dont le jus sert aux marchands de lait à le faire épaissir.

கொத்திடம்,(கொத்து), lieu qu'on pioche. [கொத்துகிறது.

கொத்திடுகிறது, (கொத்து), *V.*

கொத்தி,*gér. de* கொத்துகிறது.

கொத்து,1° *imp.et part. de* கொத்துகிறது.2° *n.v. du même*, action de piocher, de creuser, de couper etc... ciselure.3° multitude, race, lignée, grappe,bouquet,touffe,faisceau,botte,flocon, *V.* நாழி: ஓலைக்கொத்து botte—,paquet d'òles, — de feuilles de palmier;கொத்துக்கட்டி motte de terre qu'on fait en piochant;—க்கத்தரி espèce de bringelle, solanum stramonifolium; —சொடிகளையெல்லாமறிகிறது connaître toutes les ramifications d'une famille;—ச்சரப்பணி,—ச்சரப்பளி espèce de chaine d'or;—த்தாவடம் chapelet—,enfilade de petits grains d'elœocarpus, collier—, série d'objets enchainés ensemble:— த்துார்வை poli de ciselure;— ப்பசளை sorte d'herbe potagère,la plante basella lucida; — ப்புடல் espèce de plante basse;—மேகம், —வானம் nuage —, ciel pommelé, qui ressemble à des grappes; — வேலை ciselure, gravure, sculpture;—வேலைக்காரன்,—வேலைசெய்கிறவன் ciseleur,graveur, sculpteur.

'கொத்துகிறது,த்தினேன்,த்துவேன்,த்து.த்த, *v. a.* கொத்துதல், *n. v.* piocher,bêcher,creuser—,façonner la terre, briser les mottes de terre avec la pioche, déchausser les arbres, becqueter, piquer —, prendre —,arranger avec le bec, donner un coup de bec, prendre l'appât, mordre à l'hameçon, (un serpent) mordre,piquer,couper, hacher de la viande,piquer—, tailler la pierre,ciseler,graver,sculpter;கற்—, piquer —,tailler la pierre ou la brique(surtout pour l'aplanir): கொத்திக்கொடுக்கிறது piocher,—la terre avec un bâton pour l'empêcher de durcir;—த்தின்கிறது becqueter,prendre avec

le bec et manger; — த்தெளிக்கிறது piocher et ensemencer; — ப்பிடுங்குகிறது (les oiseaux) becqueter et dévorer un cadavre..:— ப்போடுகிறது donner des coups de bec,*ou*; —யெடுக்கிறது saisir avec le bec,becqueter; —யரிக்கிறது détruire,— à coups de bec ou de pioche:— கொத்துங்குறடு l'être qui pique ou pince avec ses serres,*i.e.*le crabe,l'écrevisse.

கொத்துணி,(கொத்து, உணி),*V.* குட்டுணி.

கொத்துமல்லி,*P.* கொத்தமல்லி.

கொத்தை, 1° croûte, corruption, carie,défaut. 2° *acc.de* கொத்து.

கொந்தல்,*n.v. de* கொந்துகிறது, ce qui est gâté,— rongé (par l'écureuil etc...),signe de colère,*V.* கொந்துதல்.

கொந்தழல்,(கொந்து,அழல்), incendie, conflagration finale. [காய்.

கொந்தளங்காய், *P.* கோந்தளங்

கொந்தளம். espèce de danse,cheveux de femme, boucle de cheveux, licorne,corne de licorne: கொந்தளவோலை,*V.*காதோலை.

கொந்தளிக்கிறது, ித்தேன்,ளிப்பேன்,ளி,ளிக்க,*v.n.* கொந்தளித்தல், *n.v.*(la mer...)mugir,se soulever,être orageux, – furieux,—violent, – inquiet,—en colère,s'emporter,rugir.

கொந்தளிப்பு,*n.v.du préc.* tempête,rage,fureur,véhémence,mugissement,rugissement,trouble: கொந்தளிப்படங்குகிறது (la tempête...) se calmer, s'apaiser; கொந்தளிப்புண்டாகிறது devenir furieux, violent, orageux. [per les pierres.

கொந்தாலி,instrument pour cou-

கொந்தாழம், sorte d'arbre, — de remede.

கொந்தாழை,sorte d'arbre marin.

கொந்தாலிக்கிறது, கொந்தாலித்தல், *P.* கொந்தளிக்கிறது...

கொந்து, 1° bouquet de fleurs, fuseau —, broche de tisserand. 2° *imp.et part.de*

கொந்துகிறது,இனேன்,துவேன், து,த, *v.a.* ronger (le rat, l'écureuil etc...),becqueter,mordiller,s'irriter, s'emporter, s'opiniâtrer.

கொந்துதல்,*n.v.du préc.*action de ronger etc...grande colère,fureur.

கொப்பம், trappe,fosse,trappe—, fosse à prendre les éléphans.

கொப்பரம்பாச்சுகிறது,menacer, lutter d'une certaine manière.

கொப்பரி, கொப்பரை,chaudière, marmite, cruche,grand pot ou cruche de cuivre, —de bronze, coprah: கொப்பரைத்தேங்காய் coco à coprah, coco mûr et sec, — dépouillé de sa coque, coprah, pulpe du coco desséché,morceau de coco séché au soleil. [கிறது.

கொப்பளிக்கிறது, *P.* கொப்புளிக்

கொப்பருத்தேங்காய், *P.*கொப்பரைத்தேங்காய். [*V.*கோற்றேன்.

கொப்பாந்தேன், (கொப்பு, ஆம்),

கொப்பி,danse—,jeu que les femmes exécutent en battant des mains, jeu nommé கும்மி:—கொட்டுகிறது, —கொட்டல் frapper des mains en dansant et en chantant.

கொப்பு, 1° branche d'arbre, cheveux de femme noués en chignon, *ou* கொப்புவாளி, bijou que les femmes portent au haut de l'oreille. 2° (*son imitatif*), கொப்பென்று vite, subitement. [qui a des pustules.

கொப்புழன், (கொப்புழ்), homme

கொப்புழ், *P.* கொப்புள்.

கொப்புளம், pustule, ampoule, fistule, élevure, bulle d'air,—d'eau; —ஆகிறது une pustule se former, —s'élever.

கொப்புளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க,(கொப்புளம்),*v.n.*se gargariser la bouche ou le gosier, vomir,cracher, lancer, darder, l'eau bouillonner et former des bulles *ou* கொப்புளித்துப்போகிறது des bulles d'eau—, des pustules se former,— s'élever,— se déclarer. [*du préc.*

கொப்புளித்தல், கொப்புளிப்பு,*n.v.*

கொப்புளிப்பான், (கொப்புளிக்கிறது), espèce de variole.

கொப்புள், கொப்பூழ், (கொப்புளம்),bulle d'eau,— d'air,pustule,ampoule, nombril: கொப்பூழ்க் கொடி cordon ombilical.

கோப்பென,(கொப்பு),vite, subitement:— வருகிறது, கொப்பெனல், venir vite,—à l'improviste.

கொம்படிக்கிறது,(கொம்பு),frapper des cornes, donner des coups de cornes,exercer—,avoir la primauté.

கொம்பரக்கு,(*id.* அரக்கு),gomme-laque,cire à cacheter.

கொம்பர்,(கொம்பு),branche d'arbre,corne d'animal.

கொம்பன்,(*id.*),éléphant mâle, ce qui a des cornes ou des défenses, sorte de poisson,—de maladie.

கொம்பாமிள்ளை, (கொம்பு, ஆம்), fils de famille puissante.

கொம்பாள், (*id.* ஆள்), sentinelle montée sur un arbre.

கொம்பு, branche d'arbre, corne d'animal,—de la lune, les extrémités de son croissant,— ou de sa forme à son déclin,défenses d'éléphant, —de sanglier, grande trompette indienne,trompe, cor, cornet, conque qui sert de trompette, bâton—,bras —, barre de palanquin, cheville de radeau de pêcheurs pour en lier les arbres ensemble ou y attacher le filet,radeau(de pêcheurs), nœud de la racine du gingembre,la figure ெ ou ே qui sert à représenter la lettre எ ou ஏ,ஐ ou ஐ jointe à une consonne, les 2 bras ou extrémités d'un étang, (par où l'eau y en entre ou en sort), pouvoir,arrogance: அசை — corne mobile attachée à la peau: உளிக்—, கட்டைக்—tronc de corne;கவர்க்—, கவைக்—,கிளைக்—,கப்புக்—, branche—,corne fourchue; கூடு— cornes qui se joignent à l'extrémité; கொம்புக்கடமை impôt sur les barques de pêcheurs; —க்காரன் corneur,sonneur de cor, celui qui embouche la trompette indienne; —க்கால் caractère ெ joint à ா pour faire la lettre o unie à une consonne, *v.g.*கொ ko; —க்காவி porteur de palanquin,—de litière;—ச்சுழி le caractère ே combou retourné au haut et servant à former l'ê long uni à une consonne,*v.g.*கே kê;— த்தேன் miel de ruche suspendue à une branche d'arbre:—பிடிக்கிறது corner, sonner du corps, emboucher la trompette indienne; —பிடிக்கிறவன் *V.* கொம்புக் காரன்; — ப்பயறு espèce de பயறு ou pois dont la gousse est longue, *v. g.* le காராமணி etc ...: — ப்பாகல் espèce de பாகல் dont le fruit est long et peu amer; — ப்பிறை la figure ெ jointe à un croissant (◡) pour former la lettre o comme னொ no, றொ ro, னொ no;வடகொம்பிலேதண்ணீர் போகின்றது l'eau s'écoule au coin septentrional de l'étang; கொம்பாலேகிழிக்கிறஎருது taureau qui donne des cornes; இப்போதவனுக்குக்கொம்புமுளைத்ததோ lui a-t-il poussé des cornes? *i. e.* serait-il devenu puissant,—arrogant? கொம்புக்குமண்ணெடுக்கிறது un animal s'amuser à faire sauter la terre avec ses cornes ou l'éléphant avec ses défenses.

கொம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு,ப,*v.n.*(கொம்பு),s'efforcer, s'obstiner,s'opiniâtrer.

கொம்புதல்,*n.v.du préc.*effort,opiniâtreté.

கொம்பூதுகிறது,(கொம்பு, ஊதுகிறது), corner, sonner du cor,emboucher la trompette indienne.

கொம்பேறிமூக்கன்,(கொம்பு,ஏறுகிறது), serpent qui a un long museau et qui monte sur les arbres.

கொம்மடி, கொம்மட்டி, melon d'eau,pastèque, cucurbita citrullus: —க்காய் son fruit,melon d'eau:—க்கீரை espèce d'herbe potagère,celosia nodiflora;— ச்சுரை espèce de courge: —மாதளை espèce de citronnier, —d'oranger.

கொம்மென்கிறது, (கொம் *son imitatif*), dire—, faire *kom*, donner par là un signal,faire du bruit.

கொம்மை, beauté, âge tendre, jeunesse, boule, balle, cercle, danse ou jeu qu'on exécute en battant—, battre des mains, cercle,boulevard, mamelle, pouvoir, force, melon d'eau.

கொய்,1° nom d'un poisson. 2° *imp.et part. de*

கொய்கிறது,ய்தேன், ய்வேன், ய், ய்ய,*v.a.*cueillir,couper,trancher,arracher,rompre,dérober,enlever, saisir en s'élevant, ou en s'étendant, choisir,trier,raccourcir: கொய்துகட்டுகிறது faire des plis et attacher;—போடுகிறது couper, cueillir; —வாங்குகிறது cueillir,enlever, saisir en [s'élevant.

கொய்கை,*n.v.du préc.*

கொய்சகம்,(கொய்சும்,அகம்),pli, frange, tresse, bout de la toile,bout de la pagne mis en plusieurs plis que les femmes s'attachent sur le côté.

கொய்சுகிறது,சினேன், சுவேன், சு,ச,*v.a.*plier(un habit),plisser,mettre en double; கொய்சிச்சுருட்டுகிறது plier et mettre en rouleau, plisser; —புரிக்கிறது faire des plis à sa toile et s'en revêtir.

கொய்சுவனம், (கொய்சும்), *V.* [கொய்சகம்.

கொய்ச்சாளை, (கொய்), espèce de சாளை ou sardine.

கொய்தல், *n.v.de* கொய்கிறது.

கொய்து,*gér.du même.*

கொய்யகம்,*P.*கொய்சகம்:கொய்யகச்சட்டி espèce de plat,—de casserole.

கொய்யடி, (கொய்,அடி), héron.

கொய்யா, 1° *ou* கொய்யாமரம், goyavier, psidium pyriferum:—ப்பழம் goyave. 2° *part. nég. de* கொய்கிறது.3° *ou* கொய்யாக்கயிறு corde—, instrument de tisserands.

கொய்யான், 1° *V.* பரணி. 2° 3° *pers.nég.de* கொய்கிறது.

கொய்யுளை,(கொய்,உளை),cheval.

கொய்யோ,mot—,cri de victoire: —கூறுகிறது crier—, chanter vic-[toire.

கொய்வு,*n.v.de* கொய்கிறது.

கொரநூத்தகடு,fer blanc. [பூண்டு

கொரிக்கம்,la plante எழுத்தாணிப்

கொலு,audience, cour—, présence—,audience du roi,salle d'audience.—de réception,trône,salle du trône,service,joie,contentement,aise:—க்கூடம் vestibule,portique, *ou* —ச்சாவடி,—மண்டபம் salle d'audience,la cour;—த்தடியாணி large clou dont on garnit les portes pour les fortifier; கொலுவிருக்கிறது, —வீற்றிருக்கிறது l'audience se tenir, tenir sa cour,trôner, siéger; —விருப்பு cour séante, audience, être sur le trône;கொலுவுக்குப்போகிறது aller à la cour,à l'audience.

கொலுகொலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன்,லு, லுக்க, *v.n.*(*son imitatif*), branler,chanceler.

கொலுகொலுத்தல், கொலுகொலுப்பு.*n.v.du préc.*branlement,chancellement,*V.* உல்லாசம்.

கொலுசு, chaine, sorte de bijou des pieds,*P.*கொலுசு.

கொலை,*n. v. de* கொல்லுகிறது, meurtre,assassinat,c'est un des 3 காயத்திக்குணம்,un des தாமதகுணம், et un des 5 பாதகம்:—க்களம் place des exécutions;—காரன் ou —க்காரன் meurtrier,assassin, bourreau;—செய்கிறது, —பண்ணுகிறது tuer, assassiner,commettre un meurtre;—செய்வோன் meurtrier;—நினைக்கை pensée de meurtre,un des 3 மனத்திக்குணம்;—பாதகம் meurtre, crime du meurtre; —பாதகத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறது commettre un meurtre; —பாதகன், —த்துரோகி assassin,meurtrier;—யாளன் meurtrier,bourreau; —யுண்கிறது, —யுண்ணல் être tué; கொலைக்குரியவன் homme qui ne mérite que la mort.

கொலைஞர், (கொலை), meurtriers, scélérats,gens vils,chasseurs.

கொலைகிறது,கொலைதல்,*P.*குலைகிறது,குலைதல்.

கொல், 1° trouble,peine, affliction, truelle,métal.2° *imp.et part. de* கொல்லுகிறது.3° *particule de doute*,comme:அணங்குகொல் est-ce une déesse? இவ்வுருகுற்றிகொல்மகன்கொல் cette figure est-ce un pieu ou un homme? 4° *particule explétive*: வருவர்கொல்வயங்கிழாஅய் (*voc.de* வயங்கிழை),ils viendront,ô femme qui portez des bijoux brillans! 5° *son imitatif*: கொல்லெனல், கொல்லென்கிறது dire, —faire *col*,faire du bruit.

கொல்லச்சேவகன், (கொல்லன்), pion qui garde le trésor, soldat de confiance, son emploi est கொல்லச்சேவகம்.

கொல்லத்தி, V. கொல்லிச்சி.

கொல்லத்து, P. கொல்லற்று.

கொல்லம், un des 56 pays de la géographie indienne, Collam, Coulan ou Quilon, ville du Maléyalam: கொல்லஆண்டு l'année de Quilon, c'est un cycle de 1000 ans, le 4me commence en 1824; கொல்லங்கோவை la plante ஆகாசக்கருடன்; கொல்லம்பாகல் la plante bryonia garcini.

கொல்லல், n.v. de கொல்லுகிறது, meurtre.

கொல்லறு, obl. கொல்லற்று, (கொல்), truelle: கொல்லற்றுக்காரன் maçon; கொல்லற்றுவேலை maçonnerie:

கொல்லன், pl. கொல்லர், (கொல்), forgeron, taillandier, artisan, cammâlen, gardien du trésor, serviteur responsable qui a la garde de l'argent, tire du coffre les sacs d'argent et les replace; கொல்லனுலை, V. கொல்லுலை; —கிட்டம் scorie de fer; —கோவை la plante காக்கணம்; —பகை l'arsenic naturel அஞ்சனபாஷாணம்.

கொல்லா, part. nég. de கொல்லுகிறது, qu'on —, qui ne tue pas: —விரதம் une des observances des sectateurs d'Arouguen, s'abstenir de rien tuer; —வேதம் religion qui défend de tuer quelque créature que ce soit, celle des Samanéens; —வேதன் l'auteur de cette religion, i.e. Arouguen, le dieu des Samanéens.

கொல்லாமை, n.v. nég. de கொல்லுகிறது, s'abstenir du meurtre, —de rien tuer.

கொல்லி, 1° nom d'une montagne aux environs de Maduré, espèce d'air, —de ton ou de mélodie, feu. 2° (கொல்லுகிறது), celui—, ce qui tue; —த்திறம் espèce d'air; —வெற்பன் celui qui résidait sur le mont Colli, i.e. Sèren dont le royaume s'étendait jusqu'à la côte malabare.

கொல்லிச்சி, f. de கொல்லன், femme d'un forgeron.

கொல்லிடம், (கொல், இடம்), l'endroit mortel, le fleuve கொள்ளிடம், —Coleron. [nommé வராடி.

கொல்லியவராடி, variété du chant

கொல்லுகிறது, ன்றேன், ல்லுவேன், ல்லு, ல்ல, v.a. et கொல்லுதல், n.v. tuer, assassiner, mettre à mort, détruire: கொல்லத்தக்ககினம் haine mortelle; கொல்லாமற்கொல்லல், —கொல்லுகிறது faire du mal en ayant l'air de faire du bien.

கொல்லுலை, (கொல்), forge, fourneau de forgeron.

கொல்லை, champ, —à menus grains, terre haute non arrosée, cour de derrière, bosquet, jardin, —à fleurs, cabane: —ப்பயிர் production —, moisson d'un champ à menus grains; —ப்பல்லி la plante buchnera asiatica, (elle nuit aux moissons en herbe); அவன்கொல்லைக்குப்பல்லி, குடிக்குச்சகுனி il est comme une plante nuisible dans une moisson et comme Sagouni (un destructeur) pour sa famille; —வாசல் porte de la cour de derrière.

கொவிள், கொவிளமரம், l'arbre mimosa frondosa: கொவிளம்பட்டை son écorce.

கொவ்வை, la plante கோவை bryonia: கொவ்வையங்கனி son fruit, (il est d'un beau rouge); கொவ்வைக்கனிமணி espèce du rubis.

கொழும்பு, V. கொழுப்பு.

கொழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, v.a. éplucher, séparer—, ôter les pierres du riz, vanner, ramasser, rejeter sur le rivage, lancer, manifester.

கொழிஞ்சி, espèce d'oranger, arbre qui porte des fruits sans fleurir, V. கொஞ்சி. [moul clair.

கொழிதமிழ், (கொழிக்கிறது), ta-

கொழித்தல், n.v. de கொழிக்கிறது.

கொழிப்பு, 1° V. கொழித்தல். 2° rebut, faute, culpabilité, défaut.

கொழியல், (கொழிக்கிறது, அல்), (riz) qui n'est pas bien pilé et nettoyé, V. கொழிப்பு.

கொழிற்பூண்டு, கொழிப்பூண்டு, la plante குப்பைமேனி.

கொழு, 1° *imp. de* கொழுக்கிறது. 2° soc de charrue. 3° *adj. de* கொழுமை, gras, fertile. 4° moelle. 5° *V.* மழு: —க்கட்டுகிறது, —தைக்கிறது assujettir—, clouer le soc à la charrue; —க்கட்டை espèce de gâteau fait de riz, de கேவிரு et de sucre, et quelquefois de son; —க்கொம்பு échalas, rame, soutien (des plantes.), appui, tige, branche droite au milieu d'un arbre; —ச்சிராய் morceau de bois pour faire tenir le soc: இருப்புக்கதவிடித்துத் தவிட்டுக்கொழுக்கட்டை யெடுக்கிறுன் il rompt une porte de fer pour prendre un gâteau de son, il se donne beaucoup de peine pour rien.

கொழுக்கிறது, ழுத்தேன், ழுப்பேன், ழு, ழுக்க, *v. n.* s'engraisser, prendre de l'embonpoint, être gras, —orgueilleux, s'enorgueillir, faire l'insolent: கொழுக்கப்பண்ணுகிறது engraisser, rendre gras; கொழுக்காத maigre, qui n'est pas gras; கொழுத்த gras, dodu; —ஆடு mouton gras; கொழுத்தவன்கைக்கு இளைத்தவன் துரும்பு un homme maigre n'est qu'une paille dans la main d'un homme gras, *i. e.* le pauvre n'est rien devant le riche; கொழுத்திருக்கிறவன் celui qui est gras, insolent, orgueilleux; கொழுத்துப்போகிறது s'engraisser, s'enorgueillir, devenir gras, orgueilleux, insolent; —ப்போய்த்திரிகிறது faire le fier, se conduire—, marcher fièrement.

கொழுங்கண், (கொழும்), œil miséricordieux.

கொழுங்கிரி, la plante மல்லிகை jasmin.

கொழுஞ்சி, espèce d'oranger, citronnier, la plante கொள்ளுக்காய் வேளை.

கொழுத்தல், *n. v. de* கொழுக்கிறது.

கொழுத்தாடுபிடித்தல், (கொழுத்த, ஆடு), jeu d'enfans où ils feignent de saisir un mouton gras.

கொழுநனை, (கொழு), bouton prêt à fleurir.

கொழுநன், le souverain maître, Dieu, Seigneur, maitre, chef, mari.

கொழுநீர், (கொழு), sueur.

கொழுந்தன், *hon.* கொழுந்தனூர், frère du mari, beau-frère.

கொழுந்தி, *hon.* கொழுந்தியார், sœur de la femme, belle-sœur.

கொழுந்து, rejeton, jet, pousse, jeune branche, flamme, tige du bétel, absinthe: கொழுந்திலே feuille tendre; —க்கால் appui d'une jeune tige; —விடுகிறது pousser des rejetons, *ou* —விட்டெரிகிறது flamboyer, lancer des flammes, être enflammé, brûler; —வேர் racine tendre, —mince.

கொழுந்துகிறது, ந்தினேன், ந்துவேன், ந்து, ந்த, (கொழுந்து) *v. n. et* கொழுந்துதல், *n. v.* flamber, flamboyer.

கொழுந்தொட்டி, nom d'une plante.

கொழுப்பம், *et* கொழுப்பு, *n. v. de* கொழுக்கிறது, graisse, gras, embonpoint, omentum, orgueil, insolence, arrogance: கொழுப்பாய்ப் பேசுகிறது parler insolemment, effrontément; —க்கல் pierre rouge et tendre; கொழுப்புள்ள gras, dodu: கொழுப்பெடுத்துப்போடுகிறது ôter la graisse, humilier l'orgueil, abattre la fierté; ஆகட்டும், உன்கொழுப்பையெடுத்துப்போடுவேன் soit, je dompterai bien ton arrogance.

கொழுமதி, (கொழு), entêtement, arrogance.

கொழுமரம், (*id.*), *V.* செம்மரம்.

கொழுமிச்சை, *adj.* கொழுமிச்சம். *V.* கொழுஞ்சி.

கொழுமீதி, (கொழு), ce qui reste au propriétaire, ou au cultivateur, tout droit payé: இவ்வருஷத்திற்கொழுமீதியில்லை cette année il ne reste rien au cultivateur après avoir payé l'impôt; —யில்லாக்குடியுங் குடியோ s'il ne reste rien au cultivateur, pourra-t-il cultiver?

கொழுமுதல், (*id.*), fertilité, graisse, embonpoint, *V.* கொழுமீதி.

கொழுமை, (கொழுக்கிறது), graisse, embonpoint, fertilité, fécondité, bon état, prospérité, couleur: —யாய் வளர்க்கிறது élever avec grand soin, choyer.

கொழும், *adj. du préc.* gras, fertile: கொழும்புகை encens, parfum.

கொழும்பு, Colombo, capitale de Ceylan: —வேர் racine de Colombo.

கொழுவு. *P.* கொழு, soc, moelle,
கொழுனன், *P*.கொழுநன். [étai.

கொளகொளக்கிறது,ளத்தேன், ளப்பேன்,ள,ளக்க,*v.n. et* கொளகொளத்தல்,*n.v.*chanceler,balancer,s'affaiblir,se relâcher,*ou*

கொளகொளெனகிறது, (கொளகொள, *son imitatif.*) chuchoter,déraisonner,faire *colacola.* [கொழுஞ்சி.

கொளஞ்சி, espèce d'oranger dit

கொள்ல்,*sync.de* கொள்ளல்: — விரு question d'acheteur. *Ex.* பயறுண்டோவணிகீர் marchand, avez-vous des fèves?

கொளுகொளுக்கிறது, *et* கொளுகொளுத்தல், *V*.கொளகொளக்கிறது.

கொளுசு, *V*.குளசு, *et* குளச்சு.

கொளுத்து,1° jointure, articulation,couture.2° *imp.et part.de*

கொளுத்துகிறது.த்தினேன், த்துவேன்,த்து,த்த,*v.a.* கொளுத்துதல்; *n.v.*allumer, mettre le feu,enflammer,exciter(la colère,les passions...) jouer d'un instrument à cordes, enseigner,instruire,insister, présenter à manger:அவனுக்குளரிச்சல்கொளுத்தினான் il a excité son indignation; வீட்டைக் கொளுத்திப்போடுகிறது mettre le feu à une maison. Ce verbe marque la répugnance: எனக்கேதாகிலுங்கொடுத்துக்கொளுத்து donne-moi quelque chose,(dit à contre-cœur).

கொளுந்துகிறது,தினேன், துவேன்,து,த.*v.n. du préc. et* கொளுந்துதல்,கொளுந்தல்,*n.v.*s'allumer,s'enflammer, prendre — feu. [*v.a.* allu

கொளுமீதி, *P.* கொழுமீதி. [mer.

கொளுமுதல், *P*.கொழுமுதல்.

கொளுவம்,mot d'indication usité dans le கோவைத்துறை.

கொளுவல்,கொளுவுதல், கொளுவுகை,*n.v.de* கொளுவுகிறது,accrochement.

கொளுவி,1° croc, crochet, agrafe. 2° *gér.de* கொளுவுகிறது.

கொளுவு,*imp. et part.du suiv.*—கயிறு corde qui sert à lier,*v.g.*un livre de òles etc...

கொளுவுகிறது,வினேன், வுவேன், வு,வ,*v.a.et n.* joindre, unir, lier,— ensemble, accrocher, enchainer,saisir,prendre, machiner, tramer,amener,exciter,se prendre,s'accrocher,se trouver, faire trouver, se vêtir, se chausser: வேலி — entourer d'une haie; கொளுவிக்கொண்டுபோகிறது compliquer,mêler, embrouiller, faire des nœuds; – க்கொண்டுவருகிறது défier,provoquer(au combat...); —ப்பிடிக்கிறது poursuivre(un procès commencé...);—யழைத்து யிழுத்துவருகிறது défier, provoquer;—விடுகிறது accrocher,brouiller,désunir, metre la discorde et se retirer; —வைக்கிறது adjoindre, unir, accrocher. [monie,concert.

கொளை, (கொளுத்துகிறது), har-

கொள்,1° *imp.et part. de* கொள்ளுகிறது.2° collou, espèce de lentille (qu'on donne aux chevaux, bœufs, etc... en guise d'avoine),glycine tomentosa.(Dans le pays de Tinnevely et le sud de la presqu'ile, ce mot signifie vulve et est obscène;là au lieu de collou on dit காணம்); — கலம் boite ou vase (à mettre des bijoux, des habits, du bois de sandal, des parfums...), vase, boite de bambou, de feuilles de palmier etc..;— கொம்பு support,appui,échalas.

கொள்க, *inf. de* கொள்ளுகிறது, prenez,—cela comme vous voudrez; உமதுசித்தத்தின்படிகொள்க prenez-le selon votre bon plaisir.

கொள்கை,*n.v.de* கொள்ளுகிறது, action de prendre etc... , opinion, préjugé, jugement formé d'avance, connaissance.caractère,naturel qualité,amitié,action.

கொள்வனா,கொள்வனவு, (கொள்ளுகிறது),ce qu'on reçoit, prise, acceptation,contenu,amitié *ou*

கொள்வினை, கொள்வினை, *(id.)*, alliance par mariage, action —,usage—, droit de prendre femme dans une caste ou une famille:—கொடுப்பினைபண்ணுகிறது prendre et donner des filles en mariage, se marier ou être donné en mariage;அவர்களு

க்கும் எங்களுக்குங் கொள்வனைகொடுப்பனையில்லை nous n'avons pas l'usage de contracter des alliances ou des mariages avec eux.

கொள்விலை,(கொள்), prix d'achat.

கொள்வான்,கொள்வோன், *n.v. de* கொள்ளுகிறது, acheteur, receveur, celui qui achète,qui reçoit:கொள்வாருமில்லை,கொடுப்பாருமில்லை il n'y a personne qui donne ou qui reçoive.

கொள்ள, 1° *inf. de* கொள்ளுகிறது. 2° (après un infinitif), lorsque, puisque, parce que: நான்பேசிக்கொண்டிருக்கக்கொள்ள pendant que je parlais; இப்படியாகக்கொள்ள puisqu'il en est ainsi, c'est pourquoi; நாளையவன் வருவானுகக்கொள்ள puisqu'il doit venir demain. 2° *P.* கொள்க; கொள்ளாதநோய்கொள்ள puisses-tu attraper une maladie mortelle.

கொள்ளட்டு, (கொள், அட்டு), 1° plante légumineuse, dolichos ciliatus. 2° qu'il prenne etc...

கொள்ளம், boue, terre glaise.

கொள்ளல், *n.v. de* கொள்ளுகிறது: —விக்கிரயம் achat et vente: —விக்கிரயம்பண்ணுகிறது brocanter, acheter et vendre.

கொள்ளா, கொள்ளாத, *part. nég. de* கொள்ளுகிறது, qui ne contient pas ou ne peut être contenu, —pris, —reçu etc... கொள்ளாகொள்ளை, —க்கொள்ளை extrême abondance.

கொள்ளாமை, *n.v. nég. de* கொள்ளுகிறது. [nemis.

கொள்ளார், *n.v. nég. du même*, en-

கொள்ளி, tison, *ou* —க்கட்டை tison, brandon, boute feu, homme féroce; —க்கட்டையாலடியுண்டபூனை மின்மினியைக்கண்டாலும் வெருளும் le chat battu avec un tison craindra à la vue d'un ver luisant, chat échaudé craint l'eau froide; —க்கண்ணன் homme qui a l'œil étincelant, — ardent, — farouche, —colère, — méchant; —க்கரப்பான் éruption semblable à la cicatrice d'une brûlure, et qui vient surtout aux enfans; —செருகுகிறது faire du mal, faire tomber dans quelque malheur; —த்தேள் espèce de scorpion; —யெறும்பு fourmi qui se trouve prise sur un tison, espèce de fourmi dont la piqûre est cuisante; — வட்டம் cercle que fait un tison allumé en tournoyant; —வாய்ச்சர்ப்பம், —வாய்விரியன் serpent dont la morsure cause une douleur brûlante; —வாய்ப்பிசாசம்; —வாய்ப்பிசாசு, —வாய்ப்பேய் feu follet, flammerole, feu-St-Elme; —வாலி ce qui a le corps noir et la queue blanche; —வாலெறும்பு sorte de fourmi dont la piqûre est cuisante; —வால் bout de queue blanc; —வைக்கிறது mettre le feu, —le feu au bûcher funèbre, faire du mal; —வைத்துக்குடமுடைக்கிறது mettre le feu au bûcher funèbre de son parent en brisant une cruche pleine d'eau, (cérémonie payenne); கொள்ளிக்கெதிர்போனாலும் வெள்ளிக்கெதிர்போகலாகாது (au dire des payens superstitieux), quoiqu'on aille à l'encontre d'un tison, on ne peut aller à l'encontre de la planète Vénus, soit à l'est le matin, soit à l'ouest le soir, lorsqu'elle y est; அடிக்கொள்ளி tison; குடியிருத்தவிட்டிற்கொள்ளிவைக்கிறது mettre le feu à la maison où l'on a logé, rendre le mal pour le bien.

கொள்ளிடம், *P.* கொல்லிடம்.

கொள்ளியம், la plante உமரி, l'arbre புன்கமரம்.

கொள்ளு, *V.* கொள்: —க்காய்வேளை la plante காய்வேளை galega maxima.

கொள்ளுகிறது, ண்டேன், ள்ளுவேன் *ou* ள்வேன், ள்ளு *ou* ள், ள்ள, *v.a.* prendre, accepter, agréer, recevoir avec la main, tenir, avaler, prendre de la nourriture, —un remède, —racine, acheter (surtout avec விலைக்கு, விலையாக), acquérir, obtenir, ramasser, avoir, contenir, imaginer, supposer, épouser, prendre pour femme (pour soi ou pour un autre), dire, plaire: அறிவுகொள்ளுகிறது acquérir de l'intelligence, apprendre; இது இரண்டார்த்தங்கொள்ளும் ceci a 2

sens; அவளைக் கொள்ளமாட்டேன் je ne l'épouserai pas; இந்தப்பெண்ணை தன் மகனுக்குக் கொண்டான் il a pris cette fille pour épouse de son fils; நீர்க்குட்பாசிவேர்க்கொள்ளாது la mousse ne prend point racine dans l'eau; பத்துபடிகொள்ளுகிற குடம் cruche qui contient 10 mesures; வீடவர்களுக்கிடங்கொள்ளாதது போலக்காண்கிறது il paraît que la maison ne contient pas de place pour eux: ஒருவனைவேலைகொள்ளுகிறது surveiller-, examiner le travail de quelqu'un; ஒருவேலையைச்செய்துகொண்டேன் je me suis fait—, je me suis fait faire un ouvrage; அரிசியில்லாதேபோனாற்கொள்ளப்போ s'il n'y a pas de riz vas-en acheter. Souvent le verbe கொள்ளுகிறது se joint au gérondif d'un autre verbe lui laissant les mêmes significations, mais ordinairement relatives à la personne qui agit. *Ex.* எழுதிக்கொண்டேன் j'ai écrit pour moi, j'ai tiré une copie; அதைச்செய்துகொண்டேன் j'ai fait cela pour moi. Pour les autres on se sert de போடுகிறது, ainsi: எழுதிப்போடுகிறது... Quelquefois le mot கொள்ளுகிறது n'ajoute rien au sens du verbe auquel il est joint. *Ex.* கற்றுக்கொண்டேன் ou கற்றேன் j'ai appris; வணங்கிக்கொண்டேன் ou வணங்கினேன் j'ai rendu hommage. [*préc.*

கொள்ளுகை, கொள்ளுதல், *n.v. du*

கொள்ளை, (கொள்ளுகிறது). 1° pillage, proie, butin, dépouilles, abondance, beaucoup, peste, contagion, épidémie. 2° *P.* கொள்ளாய். 2me *pers. sing nég. de* கொள்ளுகிறது; —கொடுக்கிறது être pillé, dépouillé; எல்லாத்தையுங்கொள்ளைகொடுத்தேன் j'ai été dépouillé de tout; —கொள்ளுகிறது piller, enlever les dépouilles, butiner; —க்காய்ச்சல் fièvre épidémique, —contagieuse; —க்காரன் pilleur, voleur; —நோய், maladie épidémique, peste, contagion; —நோய்கொள்ளுகிறது être attaqué de la peste ou d'une maladie épidémique; —நோயுள்ளவனாய்க்கிடக்கிறது être au lit attaqué de maladie épidémique; —யாய்க்காய்க்கிறது porter des fruits en abondance; —யாகிறது, —யாய்ப்போகிறது être pillé, volé; —யடிக்கிறது, —யள்ளுகிறது, —யாடுகிறது, —யிடுகிறது, —யெடுக்கிறது piller, voler, ravager, saccager, butiner; —யாடல், —யிடல் pillage; —யுடைமை butin, proie, dépouille, objet pillé; —யோகொள்ளை ô pillage! hélas! on pille!

கொறகொற, (*son imitatif*). கொறகொறென்கிறது, —எனல் faire *cora-cora*—, un bruit répété.

கொறடா, *P.* கோல்டா.

கொறட்டை, *P.* குறட்டை.

கொறான், le Koran.

கொறி, 1° brebis, mouton, le signe du Bélier. 2° *imp. et part. du suiv.* கொறிநெற்பதமாயிற்று le riz est si mûr que le grain se sépare de la cosse dès qu'on le mord.

கொறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி, றிக்க, *v.a.* ronger (le rat, les insectes...), becqueter, mordre, séparer le grain de son écorce (avec le bec ou les dents), couper le grain avec le bec, (le serpent et autres reptiles etc...) mordiller: அந்துகொறிக்கின்றது l'insecte dit அந்து ronge le riz. [ப்பு, *n.v. du préc.*

கொறிக்குதல், கொறித்தல், கொறி

கொறிதலை, கொறித்தலை, la plante médicinale நிலவேம்பு.

கொறு, muselière (d'épines etc... tressées) qu'on met aux veaux pour les empêcher de téter.

கொறுகொறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v.a.* ronfler, importuner, gêner.

கொறுகொறுத்தல், கொறுகொறுப்பு, *n.v. du préc.* importunité, gêne, ronflement. [கொறென்கிறது.

கொறுகொறென்கிறது, *V.* கொற

கொறுக்கச்சி, *P.* கொறுக்கைச்சி.

கொறுக்கா, கொறுக்காய்மரம், l'arbre garcinia cambogia: கொறுக்காய்ப்பால் son jus ou sa gomme; கொறுக்காப்புளி sorte de tamarin,

ou கொறுக்காய்ப்புளி le fruit acide du garcinia cambogia qui sert d'assaisonnement comme le tamarin.

கொறுக்குவலி, P. குரக்குவலி, sorte de maladie des singes.

கொறுக்கை, sorte de poisson, le roseau கொறுக்கைச்சி, ronflement, baillement, respiration, V. வலி: —த்தட்டாலெழுதுகிறது écrire avec un roseau; —விடுகிறது ronfler.

கொறுக்கைச்சி, (கொறுக்கை), le roseau எருவை arundo karka.

கொற்கை, Korkey, ville du sud de l'Inde, résidence de Pândien: —வேந்தன் le roi de Korkey, i.e. Pândien.

கொற்றம், force, pouvoir, victoire, V. அரசியல்: கொற்றவள்ளை ravager le pays ennemi.

கொற்றவன், (கொற்றம்), roi, monarque: —அறிதலுற்றிடத்துதவி la connaissance du roi est utile dans l'occasion. [V. துர்க்கை.

கொற்றவை, (id.), la victorieuse,

கொற்றன், 1° (id.), victorieux. 2° (கொல்), maçon, V. சுற்சிற்பன். [pante.

கொற்றான், sorte de plante ram-

கொற்றி, (கொற்றம்), un démon, la fameuse துர்க்கை, வடுகி, la prétendue déesse des lieux stériles, jeune génisse, jeune veau.

கொற்று, 1° (கொல்), journée—, ouvrage de maçon: இந்தக்கோவில்கட்டுகிறதற்குஆயிரங்கொற்றுபிடித்தது pour bâtir ce temple il a fallu 1000 maçons ou plutôt 1000 journées de maçon. 2° imp. et part. de

கொற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v. a. et கொற்றல், கொற்றுதல். n. v. P. கொத்துகிறது.

கொறை, P. குறை.

கொன், 1° crainte: கொன்முனையிரவூர் ville dans laquelle il y a eu la nuit un combat terrible. 2° temps: கொன்வரல்வாடை temps de la venue du vent du nord. 3° grandeur: கொன்னூர்துஞ்சினும் யாந்துஞ்சிலமே quoique cette grande ville s'abandonne au sommeil, nous autres nous ne dormons pas. 4° inutilité: கொன்னேகழிந்தன்றிளமை sa jeunesse s'est passée en choses inutiles.

கொன்றல், sync. de கொல்லுதல், meurtre, tuer. [—போடுகிறது tuer.

கொன்று, gér. de கொல்லுகிறது:

கொன்றை, 1° P. கொன்றுய்tu as tué. 2° l'arbrisseau cassia ou cæsalpinia: —க்குழல் ou கொன்றையங்குழல் espèce de flûte; —சூடி celui qui porte une guirlande de cassia, i. e. Siven; —வேந்தன் nom d'un petit livret de sentences morales composé par அவ்வையார் et qui commence par ces mots, V. கொன்றைசூடி.

கொன்னாளர், (கொன், ஆளர்), pécheurs, gens inutiles, —timides.

கொன்னிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, et கொன்னுகிறது, ன்னினேன், ன்னுவேன், ன், ன்ன, v. n. et கொன்னிக்கொன்னிப்பேசுகிறது, bégayer, bredouiller, balbutier, avoir la langue embarrassée pour parler.

கொன்னெச்சன், (கொன், எச்சன்), taon, mouche des bœufs.

கொன்னை, (கொன்னுகிறது), bégaiement, bredouillement, hésitation à parler, embarras de la langue, petite coupe faite —, vase de feuilles: —வாயன் ou [leur.

கொன்னையன், bègue, bredouil-

கோ, 1° lettre syllabique composée de க் et de ஓ, kô 2° *(gô), bœuf, vache, vaches en général, sacrifice d'une vache, foudre, tonnerre, eau, œil, flèche, région, côté du monde, terre, ciel, air, souvarcam, prétendu mondes des dieux, poil du corps, rayon de lumière, lumière, lune, soleil, mère, Sarasvati, prétendue déesse de l'éloquence, parole, V. வச்சிராயுதம். 3° Dieu, roi, homme, garçon, montagne, excellence, oh! interjection de peine, de pitié, son imitatif, l'arbre இலந்தை jujubier. 4° imp. de கோக்கிறது. [èvre.

*கோகடம், (kôkada). espèce de li-

*கோகண்டம், (gôkantaka), la plante நெருஞ்சில்.

*கோகத்தி, கோகத்தியை, (கோ, அத்தி), meurtre d'une vache (dans les idées des Indous).

கோகந்தம்,(கோ),l'arsenic கந்தக பாஷாணம்.

*கோகம்,(kòka),grenouille, lézard dit பல்லி, chien sauvage, —rouge, loup, l'oiseau சக்கரவாகம், oie rouge.

*கோகயம்,(கோ),nénuphar. [ம்.

*கோகருணம்,(id.),V. கோகன்ன

கோகவி,(id.),l'arbre கடம்பு.

கோகழி,(id.),nom d'un lieu.

*கோகனகம்,(id.), nénuphar rouge:கோகனகச்சிலை rubis.

கோகனகை, (கோகனகம்), celle qui est censée assise sur une fleur de nénuphar,i.e.Lakchmi.

கோகனகத்தி,(id.ti), Lakchmi,Saratchouvadi. [phar rouge.

*கோகனதம், (kòkanada), nénu-

கோகனதை,V.கோகனகை.

கோகனம்,les plantes கையாந்தகரை,நிலக்கடம்பு et கரிசாலை.

கோகனுசனி, (கோகனம், ஆசனம்),V.கோகனகத்தி.

*கோகன்னம்,(கோ,carna,oreille), place de pélérinage payen sur la côte malabare, ou கோகன்னவாதனம் espèce de position dans laquelle on met les mains en forme d'oreilles de vache pour se boucher les oreilles, les yeux et le nez. [de bambou.

கோகாணம்,(கோ),son de la flûte

கோகிதம்,P.கோகிரம்.

*கோகிரகம், (கோ), palais de roi, étable à bœufs, butin de bétail,—enlevé par les vainqueurs.

*கோகிரந்தி, (id.),étable à bœufs, bouze desséchée.

*கோகிரம்,(gòhira),talon.

*கோகிராசம், (கோ, grâsa bouchée), cérémonie payenne où l'on présente de l'herbe à une vache (pour expiation).

*கோகிருட்டி,கோகிருஷ்டி,(கோ), vache qui a vêlé une fois.

*கோகிருதம்,(id.),beurre —, bouze de vache,pluie.

*கோகிலம்,1° (kòkila),le couil ou coucou indien,lézard dit பல்லி.2° P. கோகிலம்:கோகிலவாசம்,ou

*கோகிலாவாசம், (கோகிலம், ஆவாசம்),l'habitation chérie du couil, i.e.le manguier.

*கோகிலாக்ஷம், (id. அக்ஷம்), la plante நீர்முள்ளி,espèce de citronnier dit கொம்மட்டிமாதளை, grenadier.

*கோகிலோற்சவம்,(id.உற்சவம்), le plaisir du couil,i.e.le manguier.

கோகிலம்,,(கோ),pilon,charrue.

கோசு, âne,V.புயம். [மல்லிகை.

கோகுத்தம்,(கோ), le jasmin dit

*கோகுலம்,1°(id.),étable à bœufs, bourg de bergers, espèce de vache, singe,cavité,objet creux,—percé,lézard dit பல்லி. 2° P. கோகிலம் le couil. [vacher.

*கோகுலிகன், (கோகுலம், ka),

கோகோ,int.de douleur,—de pitié et d'admiration:கோகோவென்கிறது crier kó kó, jeter les hola! கோகோவென்றழுகிறது se lamenter; கோகோவெனல் haut cri, lamentation.

கோகோசனம்,V.கோரோசனை.

*கோகோஷ்டம், கோகோட்டம், (கோ),étable,crêche. [de bœufs.

*கோகோயுகம், (கோ,கோ),paire

கோக்கலம்,V.கொர்க்கலம்.

கோக்கள்,pl.de கோ,vaches, rois, grands hommes, les grands:கோக்களைக்காத்தல் garder les vaches.

கோக்கிறது, கோத்தேன், கோப்பேன்,கோ,கோக்க,v.a. கோக்குதல், n.v.enfiler,unir, joindre, composer (une fable...),ajuster une flèche (sur l'arc):கோத்திருக்கிறது être —, avoir enfilé....;கோத்துப்பார்க்கிறது essayer d'enfiler,— après avoir enfilé; —வைக்கிறது finir d'enfiler,déposer ce qu'on a enfilé.

கோக்குஞ்சம்,(கோ),carquois inépuisable,paquet de flèches.

*கோங்கணை, (kònkana le pays Konkan),femme konkani,la mère de Parasourâmen: கோங்கணசுதன் ou சுதன் le fils de Konkanei,i.e. Parasourâmen.

கோங்கம், 1° l'arbre நெல்லி. 2°* (ghongha),espace intermédiaire, milieu.

கோங்கு ou கோங்கிலவு, cotonnier qui produit un coton soyeux, bombax gossypinum. [le,marque.

*கோசகம்,(kòchaka),œuf,testicu-

*கோசகாரம், (கோசம், காரம்), canne à sucre, ver à soie. [volte.

கோசக்கம்,trouble, désordre, ré-

*கோசக்கிரகம், (கோசம்), chambre intérieure,—à coucher.

*கோசங்கம்,(கோ),point du jour, moment où l'on rassemble les vaches. [eunuque.

*கோசநாசி, (கோசம், நாசம்),

கோசமம், (கோ), la plante மிரிக்கு.

*கோசம்,(kòcha),œuf, globe,boule,balle,fourreau,étui, boite, cosse, gousse, manteau, richesses, joyau, ustensile, trésor,chambre du trésor, registre des terres d'un village, pénis,scrotum,testicule, vulve,matrice, muscade,l'arsenic கற்பாஷாணம்,bouton de fleur, vérité,serment, épreuve judiciaire par serment ou ordalie, livre,dictionnaire, vocabulaire,saillie et autres ornemens d'un mur, rue, (surtout à la fin des mots composés il signifie globe, boule, balle): கோசம் ஐ - les 5 propriétés ou modes du pouvoir productif ou génératif: 1° அன்னமயம் manière dont le corps croit et décroit. 2° பிராணமயம் état dans lequel la vie ou le principe vital agit et manière dont il agit dans les différens membres. 3° மனோமயம் manière dont la connaissance est acquise par les organes des sens en rapport avec l'âme,lorsqu'en même temps une chose est admise ou rejetée sur le témoignage des sens. 4° விஞ்ஞானமயம் manière dont la raison opère conjointement avec les sens,d'où résulte une connaissance juste et une intelligence véritable. 5° ஆனந்தமயம் l'extase, manière dont l'insensibilité est produite par un excès de joie.

*கோசரம், (gòtchara), particularité,objet,—des sens,(comme le son, la figure, la couleur, l'odeur), sens, sensation, compréhension, compréhensibilité, ce qu'on peut connaitre, contenu, ville,district,signe,—dans lequel se trouve une planète: கோசர பலன் influence d'une planète (dans tel signe); கோசர அம்பராந்தம் horizon sensible.

கோசரன், P. கோசரகன் (கோசரம்),ermite, religieux qui a renoncé au monde.

*கோசலம், 1° (கோ), urine de vache,(réputée eau lustrale et purifiante par les Indous.) 2° (kòsala),un des 56 pays de la géographie indienne, la ville d'Ayodhya, *i.e.* Aoude et le pays environnant, la langue de ce pays. [pour suborner.

*கோசலிகம், (kòsalika), présent

*கோசலை,(kòsalâ), le pays autour d'Ayodhya,Kòsalei,fille du roi கோசலன் et mère de Râmen.

*கோசவம், (கோ, sava *sacrifice*), sacrifice d'une vache, *V.* கோமேதகம்

*கோசனை, 1° *P.* கோரோசனை. 2° (ghòchanâ),grand bruit.

*கோசன்,(kòtcha), homme dégénéré,fils de pêcheur et de mangeuse de viande ou de femme de basse caste,l'arsenic சிர்பத்தபாஷாணம்.

*கோசாங்கம்,(கோசம், அங்கம்), espèce de roseau.

*கோசாதகம்,(kòsâtaka),poil.

*கோசாமி, (கோ), possesseur de bétail,ermite,religieux,précepteur.

கோசநூரி,la plante மிரிக்கு.

*கோசாலம், 1° gòtchhâla), paume de la main. 2° (கோ), troupe de vaches,de bétail. [vaches.

*கோசாலை, (கோ), étable, toit à

*கோசிகம்,(கௌசிகம்), étoffe de soie,toile,habit,le சாமவேதம்.

*கோசிகன், *P.* கௌசிகன், le sage Visouvamitren.

*கோசு,(kròsa),còse,lieue(petite ou grande selon les pays), longueur de 2 milles indiens, rue,corde du còté—,còté d'un navire, civadière, défaite,coutume,manière, *V.* தாமான்:—கால் chose longue et mince, ce

qui croit en longueur sans grossir; —போகிறது,—போதல் être abaissé, —vaincu.

*கோஷணை, (ghôchanâ), bruit, grand bruit, parler haut, faire grand bruit, instrument de musique, V. கொடுமை. [கோசம் et கோடம்.

*கோஷம்,(ghôcha), bruit, son, V.

*கோஷாபகரணம்,(கோசம், அபகரணம்), enlèvement des trésors.

*கோஷி,(kòchi), manguier.

கோஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, *v.a.et n.et* கோஷித்தல், *n.v.* (கோஷம்), résonner, faire du bruit, retentir comme un tonnerre lointain, vouer, faire un vœu, orner, renouveler. [discours.

*கோஷை,(கோஷம்), son, bruit,

*கோஷ்டகம் } ,(kòchta,ka), propriété, ce qui est en
கோஷ்டம் }
propre, grenier, magasin, trésor, bassin—, auge (en briques pour abreuver le bétail), la plante costus arabicus: கோஷ்டபாலன் trésorier, garde-magasin.

*கோஷ்டாகாரம்,(கோஷ்டம், ஆகாரம்), salle du trésor, magasin.

*கோஷ்டி, (gòchti), conversation, discours, babil, dire des contes, assemblée, réunion: தரித்திரருக்குவிஷம் கோஷ்டி le bavardage est un poison ou une source de malheurs pour les pauvres en entrainant la paresse.

கோஷ்பாரா, compte, sommaire.

கோடகசாலை, la plante médicinale justicia procumbens.

*கோடகம், 1° (ghòtaka), cheval. 2° carrefour, lieu où 4 rues se réunissent, nouveauté, ornemens d'une couronne, aiguière (à bec.)

*கோடகன், (kòtaka), couvreur en chaume, bâtisseur de cabanes.

கோடங்கி, devin, diseur de bonne-aventure. [கோடைக்கிழங்கு.

கோடங்கிழங்கு,(கோடை, அம்), V.

*கோடணை, V. கோஷணை.

கோடதரம், gingembre sec.

*கோடம், 1° *P.* கோசம் *et* கோஷ்ம். 2° *(kòta), citadelle, fort, cabane, hangar, courbure. 3° (ghòta), cheval. 4° borne, limite, prospérité, richesse, grenouille, l'arbre செங்கருங்காலி, l'arsenic சங்கபாஷாணம்.

கோடரம், 1° *(kòtara), trou dans un arbre. 2° cheval, singe, pommade, parfum pour les cheveux, pavillon hémisphérique—, couronnement d'un char, arbre, branche d'arbre, bosquet, l'arbre எட்டிமரம்.

*கோடரி, 1° (kòtari), V. கோடவி. 2° *P.* கோடாலி.

கோடல், 1° *n.v. de* கோடுகிறது, courbure, pli, action de plier etc..., mécontentement, animosité, rupture, brisement. 2° *n.v. de* கொள்ளுகிறது, prise, acceptation, action de prendre etc... 3° la plante வெண்காந்தல்: கோடல்கிழங்கு la plante சிற்றரத்தை.

கோடவதி, luth indien. [தை.

*கோடவி, (kòtavi), femme nue, Dourguei.

கோடா, 1° lie ou sédiment d'arack: —வார்க்கிறது verser cette lie aux pourceaux; —வடிக்கிறது dissoudre cette lie dans l'eau, la tirer au clair. 2° கோடா, கோடாத, *part. nég. de* கோடுகிறது. 3° *P.* கோடி (quand il est répété, l'avant-dernier se change en கோடா): கோடாகோடி 100 trillions, infinité; —குளிகை espèce de remède; —சூழி dose de remède, pilule composée de divers ingrédiens auxquels on joint le jus de la plante suivante; —சூரி la plante கோடகசாலை.

கோடாகங்கு, V. கோரைக்கிழங்கு.

கோடாங்கி, *P.* குறோடாங்கி, habit rayé de femme, mascarade.

கோடாசொரி, espèce d'arsenic naturel: கோடாசொரிபாஷாணம் espèce d'arsenic préparé. [non épais.

கோடாநீர், eau limpide, liquide

கோடாய், 1° (கோள், தாய்), aya, bonne d'enfant. 2° *nég. de* கோடுகிறது, tu ne plies pas.

கோடாரி, கோடாலி, cognée, hache, hachette: கோடாலிக்காம்புகுலத்துக்கீனம் le manche de la cognée détruit sa propre espèce, de même l'homme adonné à la débauche ou

autre vice capital est un குடும்பக் கோடாலி ou destructeur de sa famille.

*கோடி, 1°(kôti), 10 millions, pointe d'épée, bout d'un arc, complément d'un arc ou d'un angle, le 2me ou 4me quadrant d'une circonférence, ligne perpendiculaire, côté perpendiculaire d'un triangle. 2° toile neuve, toile, nouveauté, chose nouvelle, jeunesse, ornement de couronne, vingt, courge ou vingtaine(de pièces de toile, de paires de bas, de pierres précieuses etc. .), coin, angle extérieur, sein, golfe, baie, cap, derrière de maison. 3° gér. et 2me pers. sing. nég. de கோடுகிறது. 4° P. கொள்தி, imp. de கொள்ளுகிறது. 5° imp. de கோடிக்கிறது: —காண்பிக்கிறது expliquer brièvement, faire allusion, montrer—, donner le contour; — க்கரை Kôdicarei ou la pointe Kalimère கள்ளிமேடு; — க்கல் pierre angulaire; — ச்சா, —ச்சிலை cosinus d'un angle ou sinus du complément d'un angle; — ச்சீலை toile neuve, —crue, —écrue; —சீலை 10 millions de toiles; — தீர்த்தம் l'eau de la baie de Râmessouram (réputée sacrée par les Indous), V. தனுக்கோடி; — தூங்கி homme qui va de maison en maison; — த்தரை terre nouvellement travaillée, —faconnée; —ப்பருவம் jeunesse; —முடிதல் espèce de jeu; — யுடம்பு corps neuf, — infatigable, non accoutumé à la fatigue, à la peine, novice; —வயது jeunesse: எத்தனைகோடிகல் combien y a-t-il de vingtaines de pierreries? கோடியிலே யிருக்கிறது être dans un coin.

கோடிகம், boite à bijoux, toile, plat pour présenter des fleurs, aiguière, grand pot (à bec).

கோடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. a. et n. கோடித்தல், n. v. V. கோலிக்கிறது.

கோடியன், pl. கோடியர், (கோடி coin), le premier ou le dernier des boés ou porteurs de palanquin, ceux qui sont aux extrémités, le bœuf qui est à l'extrémité de la rangée qui foule la moisson, celui qui fait le plus grand cercle, danseur, histrion, comédien. [ளி.

கோடிரவம், la plante சதுரக்கள்

கோடிலம், l'arbrisseau கோட்டம் webera.

*கோடிவர்சம், (kôtivarcha), Vânâpouram ou Dévikôté sur la côte Coromandel, [lure mêlée.

*கோடீரம், (kôtira), longue cheve-

கோடு, gén. கோட்டின், 1° trait, ligne, raie, cor, cornet, conque, corne d'animal, défense d'éléphant, de sanglier, cornes de la lune, extrémités de son croissant, branche d'arbre, fort, rivage, bord de rivière, — de l'eau, sommet de montagne, fraude, tromperie, petite chaussée qui sépare les champs, cercle, courbure, lieu environné de lignes, — renfermé dans une ligne, côté, chambre, réunion, foule, limaçon, V. சுழி. 2° imp. et part. de கோடுகிறது: — முத்தம் perle blanche qui se forme dans les conques; — கிழிக்கிறது, — கீறுகிறது tirer des lignes, des traits, rayer, régler; — கோடாயிருக்கிறது être plein de lignes; இந்தக்கோடுகடவாதே ne passe pas cette ligne; நீர்கிழித்தகோட்டுக்குள் அடங்கியிருக்கிறேன் je suis resté dans la ligne que vous avez tracée, je suis vos ordres; கோட்டில்வாழ்விலங்கு animal qui vit sur les branches des arbres, comme le singe, l'écureuil etc...

கோடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. n. et கோடுதல், n. v. plier, se courber, brûler, être mécontent, mélancolique, dévier, s'écarter de la bonne voie, V. குறுவுகிறது.

கோடை, été, la saison chaude, vent, vent chaud, —d'ouest, — de terre qui souffle surtout en juin et juillet, rayons —, lumière —, chaleur du soleil, cheval, sorte de plante à racine bulbeuse, les plantes செங்காந்தள், வெண்காந்தள்: — காலம் été; —க்காற்று vent chaud, —d'ouest; — க்கிழங்கு la plante சிற்றரத்தை; —ப்

போகம் utilité—,plaisir de l'été;—யடிபடுகிறது être exposé au soleil, recevoir un coup de soleil; கோடைக்கு வாடான், (வாடுகிறது), l'arbrisseau médicinal ஆவிரை.

கோடைவாகனி,la plante சிறுசெருப்படி,

கோட்,P.கோள் devant க,ச,ப:—காரன்,—காரி calomniateur,calomniatrice,médisant,rapporteur, fourbe...;— கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது écouter la calomnie, — la médisance;—சொல்லுகிறது calomnier,médire, diffamer;கோட்செவிகுறளைகாற்றுடனெருப்பு la calomnie et l'oreille qui l'écoute sont comme une incendie accompagnée d'un vent violent.

கோட்கூறு,(கோள்), 1° division d'un signe en 30 degrés. 2° calomnie,*n.v.et imp.de* கோட்கூறுகிறது

கோட்டகம், (கோட்டு, அகம்), étang,temple,*V.*கோஷ்டகம்.

*கோட்டம்,1°(gôchta),étable,parc —,toit à vaches,troupeau de vaches, assemblée, réunion, foule, troupe, l'arbrisseau costus arabicus, remède qu'on en tire, *V.*கோஷ்டம்.2° envie, haine,malice,injustice, place,l'arbre dit குரா,étang,tortuosité,courbure, arche,voûte,bosse,place où l'on brûle les morts,le ciel, le souvarcam ou monde des dieux,pays,village—,ville dans un pays cultivé, rizière, champ de riz,parfum,chose odoriférante, luth,temple,mugissement de la mer, figure—,traits faits avec de la craie etc..., éléphant, singe, jardin,vertu. [rosé,pièce d'eau,étang.

கோட்டரம்,singe,champ non ar-

கோட்டரவு, tristesse, maigreur, dépérissement.

கோட்டல்,*n.v.de* கோட்டுகிறது.

*கோட்டாக்கினி,(kôchta *estomac*, அக்கினி), chaleur de l'estomac, faculté digestive.

கோட்டாரி, la plante கல்லாரை.

கோட்டாலை, affliction, chagrin, tourment,agitation,force,bouffonnerie, jeu lascif, —indécent: —க்காரன் bouffon, farceur, moqueur;—செய்கிறது,— பண்ணுகிறது faire le bouffon,—le fou, —des bouffonneries;அவனைப்பிடித்த கோட்டாலையிப்படியிருக்குது tel est son caractère bouffon, telle est sa conduite folle; அனேகங்கோட்டாலையுங் கோரணியும் பண்ணிப்போட்டான் il a fait diverses grimaces et bouffonneries indécentes.

கொட்டான்,gros hibou,sorte d'oiseau:— போலவிழிக்கிறது regarder comme un hibou, avoir l'air stupide.

கோட்டி,1° *gér.de* கோட்டுகிறது. 2° *(gòchti),conversation,foule, congrégation,assemblée. 3° beauté,porte sous une tour de pagode,ignominie, affront,vexation, plaisanterie, badinage, petit bâton avec lequel les enfans s'amusent à en frapper un plus petit. *V.* கோட்டாலை: என்னைக்கொள்ளாதகோட்டியெல்லாங் கொண்டான் il m'a fait toutes sortes d'affronts insupportables.

கோட்டியம்,merveille. [luth.

கோட்டியாழ்,une des 4 espèces de

கோட்டு,1° *imp.de* கோட்டுகிறது. 2° *obl. de* கோடு: கோட்டிடை ou கோட்டில்வாழ்விலங்கு animal qui vit sur les arbres,comme le singe,l'écureuil etc...:கோட்டுப்பூ fleurs des arbres; —மண்ணெடுக்கிறது l'éléphant,le sanglier etc... fouir et faire sauter la terre avec ses défenses pour s'amuser;—மலை, *V.*கோமணிக்குன்றம்; —மா animal qui a des défenses,éléphant,sanglier, cochon; —முத்து sorte de grain ou de perle qui se forme dans les défenses de l'éléphant.

கோட்டுகிறது,ட்டினேன்,ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட, *v.a.* கோட்டுதல், *n.v.* courber,plier,bander, voûter,rendre tortueux, pervertir, écrire,peindre, tracer. [aquatique.

கோட்டுவான், sorte d'oiseau

கோட்டை, 1° (kôtta), citadelle, fort,forteresse. 2° halo,cercle autour de la lune et du soleil, certain nom-

bre de mesures de grains de 21 à 25 marcals (selon les endroits), meule —, monceau de paille, paquet de quelque chose enveloppé de paille. 3° *P.* கோட்டாய், 2me *pers. sing. nég. de* கோட்டுகிறது: — கட்டுகிறது bâtir un fort, faire un entourage, enclore; —கட்டிக்கொள்ளுகிறது prendre un fort; — க்ஞட்டு manière de ranger les troupes en bataille qui imite un fort; —க்காரன் possesseur —, commandant d'un fort; —பிடிக்கிறது prendre un fort, s'emparer du pays, — du royaume de l'ennemi: — ப்போர் monceau de paille; —மதில் murs de citadelle: — யகழ் fossé de forteresse; —யரணிப்பு fortification; —வாசல் porte d'un fort; உட்கோட்டை intérieur d'un fort.

கோட்படுகிறது,(கோள்), être reçu, pris, contenu, calomnié, troublé, mis en désordre.

கோட்பதம்,கோட்டுப்பதம் (gôchpadam), corne du pied(des bœufs et des vaches).

கோட்பறை,(கோள்), tambour des pays maritimes ou salins.

கோட்பாடு,(கோள்), opinion, sentiment, dogme, manière de penser, — d'agir, — d'être, état, observance, observation.

கோட்பாட்டன்,(*id.*), *V.* கோப்பா[ட்டன்.

கோட்பு,*n.v. de* கொள்ளுகிறது.

கோண, 1° *adj. de* கோணம், courbé, plié, tortu, bossu. 2° *inf. de* கோணுகிறது.

கோணங்கி, (கோணல், அங்கம்). bouffon, arlequin de comédie: —க்குல்லா bonnet d'arlequin: —க்கூத்து bouffonnerie, comédie burlesque: — க்கூத்தாடுகிறது jouer une comédie burlesque, faire des bouffonneries, — le fou: — த்தாசரி nom —, titre de bouffon: — யக்மை espèce de maladie qui fait faire des contorsions: —வேஷம் habit de bouffon, — d'arlequin: — வேஷம்போடுகிறது prendre des habits de bouffon, s'habiller en bouffon.

*கோணம், (kòna), angle, coin, point cardinal intermédiaire, cercle, voûte, courbure, sabre, — recourbé, tranchant d'un sabre, hachette, croc de cornac, archet de violon, de luth, baguette de tambour, pièce de machine, Saturne, Mars. 2° (ghônâ), nez, cheval, impasse, cul-de-sac, rue étroite, distance, éloignement: பலகோணம் polygone: திரி—, முக்கோணம் triangle; —சதுஷ், —நாற்கோணம் quadrangle: பஞ்ச—, ஐங்கோணம் pentagone; சட—, அறுகோணம் hexagone; சத்த—, சப்த—, எழுகோணம் heptagone; அஷ்ட, —எண்கோணம் octogone; நவ—, ஒன்பதுகோணம் nonagone; தசகோணம் décagone; துவாதசகோணம் dodécagone; கோணத்திசை point cardinal intermédiaire entre les 4 principaux; — த்தெரு rue étroite, — tortueuse; — மலை, *V.* கோணமலை; —வாசல் entrée qui a des détours, porte tournante; —வாயன் homme qui a la bouche de travers; கோணங்களைக்கணிதஅளவாகஅளக்கும்பணிமுட்டு rapporteur, instrument pour mesurer et tracer les angles.

கோணலயம்,(கோணல்), faucille.

கோணல்,*n. v. de* கோணுகிறது, courbure, curvité, bosse, tortuosité, sinuosité, cercle, confusion, changement, fraude, tromperie, opposition: —ஆக்குகிறது courber, plier, tordre, contourner, rendre tortueux; கோணற்கத்தி serpette, sabre—, couteau recourbé: கோணற்கழுத்தன் homme qui a le cou courbé.

கோணன்,(கோணம்), bossu.

கோணமலை, (கோணம், ஆம்), Trinquemaley ou Triconamaley, ville de Ceylan.

கோணமுகம், (*id.*) pièce de terre entourée d'un crique, île ou presqu'île, village entouré de salines.

கோணாய், 1° *P.* கோதாய். 2° 2e *pers. nég. de* கோணுகிறது, tu ne te courberas pas.

கோணி, 1° *gér. de* கோணுகிறது. 2°* (gòni), haillons, sac de toile grossière, quintillion. 3°* (ghòni), cochon

கோணிகை, கோணியல், (கோணி),sac de toile grossière:கோணிப்பட்டை,கோணியற்பட்டு toile grossière,— propre à faire des sacs.

கோணுகிறது, ணினேன், ணுவேன், ணு,ண,*v.n.*(கோணம்), கோணுதல்,*n.v.*se courber,se plier, devenir —,être courbé,tortu,bossu,se tordre le visage,se contourner, dévier:கோணிக்கொடுக்கிறது donner à contre-cœur,en faisant la grimace;—க்கொள்ளுகிறது,—ப்போகிறது se tordre, devenir tortueux, tortu,courbé,bossu; —க்கோடிகொடுப்பதைப்பார்க்கிலுங்கோணமற்காணிகொடுக்கிறதுத்தமம் mieux vaut donner un 80ᵐᵉ sans faire la grimace que de donner dix millions en la faisant;முதற்கோணமுழுதுங்கோணும் si le commencement est tortu,tout le sera.

கோணே,(கோணம்), 1° *P*·கோணாய் tu ne plieras pas. 2° tortuosité, courbure, souffrance, incorruption, aspérité,cruauté;— க்கத்தி serpette, sabre—,couteau recourbé; —க்கழுத்தன் homme qui a le cou courbé; —ப்பேச்சு langage incorrect, étranger;—வாயன்,*m.* —வாய்ச்சி *f.* (வாய்),homme—,femme qui a la bouche tordue.

கோண்,1° *imp.et part.de* கோணுகிறது.2° cercle,voûte,courbure,tortuosité, sinuosité, tergiversation, changement, tyrannie, gouvernement tyrannique, bec de cruche,— d'aiguière.

கோண்டம்,l'arbrisseau குறிஞ்சா lawsonia,la plante நெருஞ்சில், *V.*தாக்கு.

*கோண்டன்,(gônda),homme vil, Gonde, habitant de la province de Gondwanâ, *V.*கொப்புழன்.

*கோண்டை, (ghôntâ), jujubier, jujube,aréquier.

*கோதண்டம், (kôdanda), arc, sourcil, paupière, corde suspendue dans les écoles pour punition:—போடுகிறது,— தூக்குகிறது suspendre par les mains un enfant à cette corde sans lui permettre de les détacher; கோதண்டபாணி celui qui tient un arc, *i.e.* Râmen.

*கோதந்தம், *V.*கோத்தந்தம்.

கோதந்தி,joue,mâchoire.

கோதமநதி, *V.*கோதாவரி.

கோதமம்,கோதமதீவு,le royaume de Pégou.

*கோதமன், *V.*கௌதமன்.

கோதம்,l'arsenic naturel சிதாங்கபாஷாணம்.

கோதல்,*n.v.de* கோதுகிறது.

*கோதனம்,1° (கோ),troupeau de vaches,nombreux bétail,veau. 2° *P.* கோத்தனம் pis de vache.

*கோதா, 1° (gôdhâ), gros lézard dit உடும்பு, iguan.2° *P.* கோதாது, கோதாமல்,கோதாத,*nég. de* கோதுகிறது.

கோதாட்டம், கோதாட்டு, (கோது,ஆட்டம்,ஆட்டு),plaisanterie, caresse,badinage, jeu lascif, —criminel: —கோதாட்டொழி abstiens-toi de jeu criminel.

கோதாட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.*(கோது,ஆட்டுகிறது),bercer,caresser,badiner, jouer d'une manière criminelle.

*கோதாரணம்,(gô *terre,* dârana *qui déchire*),charrue,pioche,hoyau.

கோதாரி,peste, maladie contagieuse.

*கோதாவரி,கோதாவிரி, (gôdâvari),le Godavéri,(fleuve au milieu de la presqu'île, un des 7 fleuves réputés sacrés par les Indous). [che.

*கோதானம்,(கோ),don d'une va-

கோதி,1° *gér.de* கோதுகிறது. 2° froment.3° *(gôdhi),front,ou

*கோதிகை,(கோதி,kâ), crocodile, ou alligator,le lézard iguan.

கோது,1° *imp.et part.de* கோதுகிறது.2° faute,crime, fibre, filament, marc,reste d'une chose dont on a tiré tout le suc,coque:கோதில்லாக்கருப்பஞ்சாறு jus de canne à sucre sans marc;கோதில்லாப்புளி tamarin sans filamens: கோதுகோதாயிருக்கிறது être plein de fibres et de filamens.

கோதுகிறது, தினேன், துவேன், து,த,*v.a.*கோதுகை,கோதுதல், *n.v.*

se démêler les cheveux (avec les doigts),se peigner,arranger ses plumes avec son bec,éplucher, becqueter,prendre avec le bec, baiser tendrement,—en faisant résonner ses lèvres,donner un baiser savoureux, sucer les lèvres,percer, *V.* கொந்துகிறது:கோதிக்கட்டுகிறது, —முடிகிறது démêler sa chevelure et la lier; —முடிக்கிறது démêler et ajuster sa chevelure; —வாங்குகிறது se faire démêler les cheveux par d'autres, *ou* விடுகிறது démêler les cheveux des autres, becqueter...;சோற்றைக்கோதிறுற்போலத்தின்கிறது manger son riz lentement,comme en becquetant.

கோதுகுலம்,caresse,flatterie.

*கோதுமம், (gòdhouma), orange douce,*ou*

*கோதுமை, கோதும்பை, (*id.*), froment: கோதும்பையரிசி froment, grain de froment. [protecteur.

*கோதேரன், (gòdhèra), gardien,

*கோதேனு,(கோ),vache à lait.

கோதை,1° (gòdâ),le fleuve Godavéri.2°(gòdhâ), espèce de gant de peau à l'usage des archers pour protéger l'avant bras en tirant de l'arc. 3° bon ordre,vent,le roi சேரன், sac —,charge de riz,guirlande de fleurs, femme,cheveux de femme, tambour qui n'a qu'un côté,la plante சத்திசாரணை. 4° *P.*கோதாய்.2me *pers. sing. nég.de* கோதுகிறது. [de vache.

*கோத்தந்தம்,(கோ),dent—,corne

கோத்தல்,*n.v.de* கோக்கிறது.

*கோத்தனம்,(கோ,ஸ்தனம்),pis de vache.

*கோத்தனி, (gòstani),grape, raisin,vigne. [parenté,union.

*கோத்திரசம், (கோத்திரம், சம்),

*கோத்திரம் (gòtra), famille, race, lignée,extraction (défaut qui ne convient pas à la divinité), caste, tribu, genre,classe,espèce,terre,champ, forêt,montagne,parasol, ombrelle, richesse,prospérité,accroissement,rue, route, la plante நெட்டி, espèce de céréale dite வரகு,l'arsenic தொட்டி பாஷாணம்: —அறிந்துபெண்ணை க்கொடு donne ta fille en mariage aprés avoir connu la famille du prétendant; —இன்மை n'avoir ni famille,ni caste,ce qui est un attribut de la divinité.

*கோத்திரவம், 1° (kòdrava),l'espèce de céréale dite வரகு. 2° (கோ, drava *qui coule de*),urine de vache.

கோத்திரி,கோத்திரிகை,vigne.

*கோத்திரை,(gòtrâ),terre, montagne.

கோத்து,*gér.de* கோக்கிறது.

*கோநசம், கோநாசம், (gònasa, gònâsa *ou* கோ, நாசம்), espèce de serpent boa. [vier,pâtre.

*கோநாதன்,(கோ),taureau, bou-

கோநாய்,(*id.*), espèce de—, loup, renard, – mâle.

கோநிலயம்,(*id.*),palais de roi.

கோந்தளங்காய்,le fruit dit சமுத்திராபழம். [rie,folie.

கோந்தி,singe; —க்குணம் singe-

கோந்து,résine,gomme.

கோந்துரு, confusion, trisaïeul, grand-père du grand-père, *V.* குடாசகம். [ன்.

*கோபகன்,(கோபன்,ka), *V.*கோப

*கோபகன்னிகை,(கோபன்), bergère. [டிமரம்.

கோபகுண்டம்,(*id.*), l'arbre எட்

கோபங்கம், l'arsenic naturel சரகாண்டபாஷாணம்.

*கோபணை,(gòphanâ),fronde.

*கோபதி,(கோ), taureau, Indiren, Siven,soleil. [nénuphar.

*கோபுத்திரம்,(கோ *eau*),fibres du

*கோபம்,1° (kòpa), *V.* கோவம். 2° (gòpa), conservation, garde, imitation, arsenic préparé dit துத்தபாஷாணம். 3° (கோ *lumière*, pa *qui nourrit*), l'insecte இந்திரகோபம்: கோபக்காரன்,—க்கிரமன்,—சிலன் homme colère,emporté; —ச்சுவாவிதம்,—தாபம்,—தித்தம் grande colère,fureur;—திறமணி espèce de rubis carré.

*கோபவல்லி,(கோபன்), la plante rampante dite echites frutescens. Elle est médicinale pour le bétail.

*கோபனம்,(gòpana), protection,

mépris,injure,lumière, *V.* தற்காத்த ல். [mystère.

*கோபனீயம், (gopaniya), secret,

*கோபன்,(gôpa), berger, protecteur,conservateur,magistrat, intendant d'un district.

*கோபாக்கினி,(கோபம்,அக்கினி), feu de la colère, grande colère, fureur,rage. [*habile*),berger,pâtre.

*கோப்பாடவிகன், (கோ, pâtavika

*கோபாட்டமி,கோபாஷ்டமி,(கோபன்,அஷ்டமி),le 8me jour de la lune de கார்த்திகை.En ce jour,dit-on, Krichna devint berger et les Indous adorent les vaches.

*கோபாயகன்,(gôpâyaka), conservateur,gardien. [vation,garde.

*கோபாயிதம், (gôpayita),conser-

*கோபாலகன், *pl.* கோபாலகர், (கோ),Siven, *ou*

*கோபாலன், *pl.* கோபாலர்,(*id.*), berger,pâtre,vacher, bouvier, Krichna, roi.

கோபாலி, (*id.*), sorte de monnaie d'or du district de Salem; —ச்சக்கரம் autre mannaie d'or du district de Trichinopoly. [re.

*கோபாலிகை,(*id.*),bergère,vachè-

*கோபி,1° (கோபம்), *m.f.* homme —,femme colère,— emporté. 2° *imp. de* கோபிக்கிறது. 3° (gôpi), l'arbrisseau கருநொச்சி, l'arsenic préparé கௌரிபாஷாணம், *ou* *கோபிசந்தனம். espèce d'ocre jaune dont quelques Indous se mettent des marques au front.

கோபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன்,பி,பிக்க, *et* கோபித்துக்கொள்ளுகிறது,*v.a. et n.* se mettre en colère, se fâcher,s'irriter,réprimander,gourmander. [kâ),bergère,vachère.

*கோபிகாஸ்திரி, கோபிகை,(gôpi-

*கோபிஷ்டன், கோபிட்டன், *m.* கோபிஷ்டி, கோபிட்டி *f.* (கோபம்), homme—,femme colère.

*கோபிதம்,(கோபம்,ita),colère.

கோபிதாரம்,l'arbre குராமரம்.

கோபித்தல்,*n.v.de* கோபிக்கிறது.

*கோபியர்,(கோபன்),bergers, vachers.

கோபிரண்டை, (கோ), variété de l'arbrisseau பிரண்டை.

*கோபிலன்,(gôpila),gardien.

*கோபினா,(கோபம், inâ),colère.

*கோபீதம்,(gopîtha),lieu saint,— de pélérinage. [che.

*கோபுச்சம், (கோ), queue de va-

கோபுரம்,(gôpoura), tour,clocher, pyramide sur les portes des pagodes,porte de ville,—de pagode sous une tour:—கோபுரக்கல் brique;—த்தும்பை espèce de தும்பை qui imite une pyramide; —வாயில் porte (de pagode...) surmontée d'une pyramide; —வாயிற்றிண்ணை banc de pierre sous le porche de ces pyramides; கோபுரந்தாங்கி la plante justicia echioides,statue qui semble supporter une tour.

*கோபுரீஷம், கோபுரீடம், *et par corr.* கோபுருட்டம்,(கோ), bouze de vache.

*கோபேசன்,கோபேந்திரன்,(கோபன்,ஈசன், இந்திரன்), le roi des bergers,*i.e.*Krichna.

கோபோனவிலக்கினம், (கோ *ciel*, போகிறது, இலக்கினம்), ascension droite du milieu du ciel.

கோப்பாட்டன்,(கோ),chef—,tige de famille ou de tribu, ancêtre, trisaïeul, grand-père du grand-père; கோப்பாட்டி,*f.* trisaïeule.

*கோப்பியகன்,கோப்பியன், (gôpya.ka),esclave,serviteur.

*கோப்பியம்,(*id.*),garde,conservation,action de cacher,ornement,costume. [gage.

*கோப்பியாதி,(கோப்பியம், ஆதி),

கோப்பு,*n.v. de* கோக்கிறது, manière,méthode,caractère,—de grandeur,amusement, plaisanterie, jeu, bouffonnerie,troupe, partie, avantage: கோப்பில்லாதகூத்துங்குருவில்லாத ஞானமு நன்று மிராது une danse sans méthode ou une comédie sans rien de burlesque et une sagesse sans gourou ne plaisent pas;கோப்புகாட்டுகிறது faire des bouffonneries; —கொடுக்கிறது donner ce

qui est nécessaire pour préparer le diner,servir toute espèce de mets,—de plats;கட்டுகோப்பானவீடு maison bien bâtie:இவைகளெல்லாநமக்கொருகோப்பாய் வந்தகப்பட்டதுகள் nous avons reçu toutes ces choses ensemble au complet.

கோமகள்,(கோ), princesse, maîtresse,supérieure. [roi,chef.

கோமகன்,(*id.*),roi, prince, fils de

கோமட்டி, *V.*கோமுட்டி.

கோமணம்,langoutti, petit morceau de toile dont les Indiens se couvrent ce que la pudeur ne permet pas de voir.

கோமணாண்டி, (கோமணம், ஆண்டி), mendiant de la secte de Siven qui ne porte qu'un langoutti.

கோமணிக்குன்றம்,(கோ, மணி), montagne qui contient du bronze ou du cuivre. [de la terre.

*கோமண்டலம், (கோ), le globe

*கோமதல்லிகை,(கோ, matallikâ *excellence*),bonne vache.

*கோமதி,கோமதை, (gômati), la rivière Goumti dans la province d'Aoude.

*கோமயம்,(கோ),bouze—, caractère—,nature—,urine de vache:—தெளிக்கிறது asperger de l'urine de vache;—விடுகிறது la vache pisser; கோமயவருணம் onyx dont la couleur ressemble à l'urine de vache.

கோமரம், l'arbrisseau சதுரக்கள்ளி. [nénuphar.

*கோமலகம்,(kòmalaka),fibres du

*கோமலகீதம்,(கோமலம்), chant agréable. [toucher.

*கோமலதை, (*id.*tâ), douceur au

*கோமலம், 1° (கோ,மலம்), bouze de vache. 2° (kòmala),beauté, *V.*கோமலதை. [vaches etc...

கோமலை,(கோ),la montagne des

*கோமளம்,(kòmala), douceur,—au toucher,délicatesse,tendreté,jeunesse,beauté,agrément,joie,vache.

கோமாட்டி,*f.de* கோமான்,maitresse,princesse,dame.

*கோமாமிசம், கோமாங்கிசம், (கோ),chair de vache ou de bœuf: கோமாமிசபட்சணி mangeur de bœuf,—de viande de vache.[chacal.

*கோமாயு, (gômâyou), renard,

*கோமாரி,(கோ),sorte de maladie —,maladie contagieuse des vaches: —கொண்டமாடு bœuf ou vache malade,—attaqué de cette maladie.

*கோமாளம்,(koumâla *jouer*),farce,bouffonnerie,harlequinade, plaisanterie,joie,vanterie,louange,célébration.

*கோமாளி,(கோமாளம்),bouffon, harlequin des comédies indiennes, farceur,discours hautain ou insensé:—த்தனம் bouffonnerie,harlequinade;—க்குணம் folie, arrogance.

கோமாளிக்கிறது, (*id.*), faire le bouffon, plaisanter.

கோமாள், *V.*கோமாட்டி.

*கோமான்,(gòmân), roi, prince, maître,chef,prêtre,gourou,vieillard, ancien,homme distingué,cochon.

கோமியவண்ணம்,onyx.

கோமிலாய்,homme d'un caractère sauvage.

*கோமுகம்,(கோ), visage de vache, *V.*கோமுகை *et*

கோமுகாதனம்,(கோமுகம்,ஆதனம்),position dite கோமுகம், *V.la au mot* ஆதனம்.

*கோமுகை,(கோ,முகம்),ouverture en forme de tête de vache pour verser l'eau d'un bain prétendu sacré. [d'une certaine caste.

கோமுட்டி, Còmoutti, marchand

*கோமூத்திரம்,(கோ),urine de vache.

*கோமூத்திரி,(கோ,மூத்திரம்),sorte de சித்திரகவி, qui imite le pissement de la vache. Il consiste en ce que deux vers qui se suivent peuvent se lire naturellement en deux lignes,ou en prenant la 1re lettre d'un de ces vers puis la 2e de l'autre vers et ainsi de suite en sautant les lettres correspondantes de l'autre vers et de cette façon on trouve les mêmes vers.

*கோமூத்திரிகை, (கோமூத்திரம், ika),espèce d'herbe.

***கோமேதகம்**, (கோ-மேதம், ka), onyx, une des 9 மணி ou pierres précieuses; elle est de la couleur de la chair de vache.

***கோமேதம்**, 1° (கோ), sacrifice d'une vache. 2° (கோ, mèda *graisse*), onyx.

கோம்பல், *n.v. de* கோம்புகிறது, grande colère, signe de colère.

கோம்பை, chose bonne à rien.

கோம்பி, 1° caméléon. 2° *gér. de*

கோம்புகிறது, பினேன், பு வேன், பு, ப, *v.n.* கோம்புதல், *n.v.* se fâcher, se mettre—, être en colère.

கோம்பை, fibres de coco etc...

***கோயானம்**, (கோ), charrette (trainée par des bœufs).

கோயிலார், (கோயில்), gens d'église ou de l'église, serviteurs d'un temple.

கோயிலாள், (*id.*), (surnom de) [Lakchimi.

கோயில், (கோ, இல்), maison de Dieu, église, temple, pagode, palais de roi, sac à cendre de bouze de vache: —அலகிடுகிறது, -அலகிடல் balayer un temple; —குளம் pagode et étang; —குளத்துக்குப்போகாதவன் homme qui ne va ni à la pagode ni à l'étang; —கொள்ளுகிறது fixer sa demeure, séjourner, vivre heureux dans un lieu; — மணியம் ou கோயின்மணியம் administration des affaires d'une église, d'un temple, marguillerie; —மணியக்காரன் marguiller, administrateur des affaires susdites: —மானியம் ou கோயின்மானியம் propriété—, terre sans redevance donnée *ou* appartenant à une église, —à un temple; —வலம்வரல், —வலம் வருகிறது faire le tour d'un temple en commençant par la droite: — விசாரணைக்குரு curé, pasteur: —விசாரிப்புக்காரன், *V.* கோயில்மணியக்காரன்; கோயிற்கணக்கு compte d'une église, d'un temple, registre qui contient le dénombrement des gens de chaque village; —கால் pilier d'église, palais; —கிராமம் village appartenant à une église ou à une pagode; —குளம் étang—, réservoir de pagode; —கூறு portion qui revient à l'église...; —பழக்கம் coutume d'église, —de pagode, —de congrégation; —பற்று terre d'église, ou de pagode, village; —பிரதிஷ்டை consécration —, dédicace d'une église etc... *V.* கும்பாபிஷேகம்; —பிள்ளை serviteur d'église, sacristain, catéchiste de second ordre; —புராணம் légende particulière de pagode; — பொக்கிஷம் trésor d'église, — de pagode; —கோயின்மகமை redevance—, impôt —, contribution etc.. pour une église ou une pagode; —மேனா portion de moisson donnée à une église ou à une pagode.

கோயின், *P.* கோயில் *devant* ம.

கோய், *V.* பரணி.

***கோரகம்**, (kòraka), bouton de fleurs, plat, assiette, coupe. [couil.

***கோரகை**, (*id.*), bouton de fleurs,

கோரக்கர், **கோரக்கநாதர்**, un des 9 சித்தர்: கோரக்கர்மூலி la plante enivrante கஞ்சா.

***கோரங்கி**, (kôrangi), la ville de Còrangui ou Coringhi, prés de Yanaon, cardamome, nom d'une plante, —d'un remède. [lait caillé, perdrix.

***கோரசம்**, (கோ), lait de vache,

***கோரட்சகன்**, **கோரட்சன்**, (*id*), vacher, bouvier, Siven.

கோரணி, épilepsie, mal caduc, aspect mélancolique, — touchant, contorsions de l'agonie, trouble, dérangement, moquerie, grimaces, gestes, bouffonnerie, jeu des marionnettes, chose curieuse, *V.* விற்பன்னம்: —காட்டுகிறது, —கொள்ளுகிறது faire des grimaces, des bouffonneries, des gestes, se moquer.

கோரண்டம், l'arbre குறிஞ்சி *ou* பெருங்குறிஞ்சி, l'arbuste மருதோன்றி.

***கோரம்**, 1°(ghòra), horreur, peur, terreur, cruauté, atrocité, poison, l'arsenic கௌரிபாஷாணம், chaleur, hâle, vitesse, cheval, le cheval du roi சோழன், courbure, plat, coupe. 2° (kòra), bouton de fleur: கோரதந்தம், — ப்பல் surdent, dent recourbée.

—vénéneuse des serpens;—புஷ்பம், —புட்பம் métal de cloche, airain; —விருத்தி caractère orgueilleux.

கோரம்பர், danseurs de corde.

கோரம்பலம், spectacle, désordre, trouble. [cri), renard, chacal.

*கோரராசனம், (கோரம், râsana

கோரவாரிம், sandal. [Siven.

*கோரன் ,(id), l'épouvantable,

கோராசன், (கோ), le roi des vaches, i. e. la taureau.

கோராவரி, orage, nuage.

கோரான், ou— செடி l'arbre ixora parviflora: —குச்சு, —சுளுந்து, —குளி ses branches, (elles brûlent facilement et servent de torches aux voyageurs etc...) [கிடங்கு.

கோரி, tombe, tombeau, fosse, V.

கோரிகை, கோரியை, cuillère à pot, corbeille. [கை.

கோரிக்கை, (கோருதல், V. கோறிக்

*கோரிதம், (kôrita), poussière, bourgeonnement, floraison, épanouissement.

கோருகிறது, V. கோறுகிறது.

கோரை, ou கோரைப்புல், jonc (en général), cyperus, scirpus et autres plantes marécageuses: —க்கிழங்கு racine bulbeuse du cyperus, que les médecins appellent aussi முத்தக்காசு, பாதாளமூலம் et பாதாளமூலி; —ப்பாய் natte de jonc, —d'herbe; —புள்ளான் bécasse, scolopax Madraspatana; —மொன்றி espèce de cigogne; நருள்ளிக்—, la plante scirpus articulatus; கன்னிக் — cyperus fastigiatus; இலைக் —sorte d'herbage; குளப்படிக் — cyperus haspan.

*கோரோசனம், கோரோசனை, (கோ), bézoard trouvé dans le ventre de la vache, V. உரோசனை.

கோர்க்கலம், P. கோக்கலம், terrine, poterie, vase de terre.

கோர்க்கிறது, V. கோக்கிறது.

கோர்ட்டு, (court, anglais), cour.

கோர்வை, n.v. de கோர்க்கிறது, V. கோவை. [long.

*கோலகம், (கோலம், ka), poivre-

கோலகொண்டை, la ville de Golconde. [nom d'un poisson.

கோலமாலம், ricin des montagnes,

கோலம், 1° ornement, décoration, beauté, apparence, extérieur, forme, figure, masque, habillement, costume, accoutrement, équipage, manière, façon, ressemblance, magnificence, pompe, majesté, ostentation, parade, parure ridicule, lignes —, figures (faites sur la terre, sur les murs, sur des vases ou sur le corps avec de la chaux, de la farine ou du sandal), courant, cours de l'eau, oiseau, serpent, noix d'arec, la plante பீர்க்கு cucumis, la ville de Vinadei, belle ville. 2° (kôla), cochon, —sauvage ou des montagnes, sanglier, radeau, train de bois, jujube, espèce d'arme, poids d'un துலாம் ou 100 பலம், le pays கலிங்கம், Saturne, embrassement, cuisse, hanche, flanc, côté, poivre: —இடுகிறது peindre de diverses figures la terre, les murs ou les vases, orner: —இட்டவங்கப்பானை urne bien peinte renfermant les os des corps brûlés, sépulcre blanchi; —எழுதுகிறது écrire—, tracer des figures, se faire des raies etc... avec du sandal, des parfums etc...; —கட்டுகிறது déguiser, mettre un masque, un déguisement, décorer: —காட்டுகிறது montrer la manière etc.., se masquer, se déguiser, avoir l'air de, faire semblant de; — கெடுகிறது la beauté se perdre, se détériorer, se gâter; —கொள்ளுகிறது prendre la forme de, se déguiser, mettre un masque etc..., faire semblant de;—செய்வாள், —புனைபெண் femme de chambre qui habille sa maitresse ou quelqu'autre femme, coiffeuse; —பண்ணுகிறது, — புனைகிறது, —போடுகிறது orner, tracer des lignes etc..., prendre la forme— le masque de; —வருகிறது aller—, venir en procession de parade: கோலக்காரன் histrion, homme qui aime la parure, badin qui prend toute sorte de formes; —ச்சங்கம், —சங்கு l'arbrisseau முட்சங்கு; —புச்சம் espèce de héron à queue de cochon (à en croire l'étymologie et le dictionnaire sanscrit);

—மூலம் racine de poivre long;—வல்லி plante à fruit âcre comme le poivre; அரசகோலம் பூண்டிருக்கிறது jouer le roi, —le rôle de roi, être habillé en roi; பெண்பிள்ளைக்கோலமாயிருக்கிறது jouer un rôle de femme, être habillé en femme; தலைவிரிகோலமாய்த்திரிகிறது courir çà et là —, rôder les cheveux épars; இராச— magnificence royale; அம்பிலிட்ட கோலம் figures faites sur l'eau. [jet.

கோலரம், jeune pousse, germe,

கோலவணம், vitriol bleu, espèce d'acide.

கோலல், *n.v.de* கோலுகிறது.

கோலவேர், la plante திலப்பனை.

கோலறை, (கோல், அறை), souterrain, chambre souterraine, caverne, creux. [exococtus mesogaster.

கோலா, *ou* —மீன், poisson volant,

*கோலாகலம், (kôlâhala), grand bruit, vacarme, fracas, tumulte, bruit confus, —des animaux, bravoure militaire, houra, ostentation, pompe, *V.* குசால்: — பண்ணுகிறது être fort et brave, se vanter, faire le fier, causer du trouble, se comporter mal; கோலாகலத்தோடேபோகிறது marcher avec pompe,—sans rien craindre;—ஆய்வெட்டிச் செயங்கொள்ளுகிறது tailler avec bravoure ses ennemis en pièces et remporter la victoire. [noir à queue de vache.

*கோலாங்கூலம், (கோ), babouin

கோலாசாரி, (கோலம், ஆசாரி), personne habile à tracer des figures.

கோலாச்சி, espèce de poisson.

*கோலாஞ்சம், (kôlântcha), le pays dit கலிங்கம்.

கோலாஞ்சி, pile, accumulation-ornement, parure, *V.* அணியம்.

கோலாட்டம், (கோல்), danse en frappant des bâtonnets en cadence.

கோலாரிக்கம், duel, appel en duel, défi:—பண்ணுகிறது défier, se battre en duel.

கோலாறு, (கோலம், ஆறு), manière de bâtir, lois d'architecture.

*கோலி, 1° (kôli), jujubier, poivre long, cheveu, poil. 2° (gôlâ), boule—, bille (pour jouer). 3° *gér. de* கோலுகிறது:—க்குண்டாடுகிறது, —யாடுகிறது jouer aux billes.

கோலிக்கற்றை, (கோலி), espèce de cerf dit கவரிமா.

கோலியன், *pl.* கோலியர், tisserands parias: கோலியச்சாதி leur [caste.

கோலியை, *V.* கோரிகை.

கோலிவாசி, ours.

கோலுகிறது, லினேன், லுவேன், லு, *ou* ல், ல, *v.a. et n.* கோலுதல், *n.v.* courber, plier, se plier, se courber, enclore, faire trouver—, faire prendre place, puiser et prendre dans le creux de sa main, *ou* கோலிவருகிறது entourer, environner, cerner: வயல்களைக்கோலிவிதைக்கிறது enclore des champs et les ensemencer.

கோலுபட்டை, *V* பூட்டை.

*கோலோகம், (கோ *vache*), le prétendu ciel—, le monde de Krichna.

கோல், 1° bâton, verge, baguette, houssine, lance, pique, perche (à mesurer les terres)—, mesure de 24 pieds anglais, perche de batelier, bâton pour s'appuyer, ligne de pêcheur, branche d'arbre, roseau pour écrire, pinceau, —pour peindre les sourcils etc...en noir, sceptre, gouvernement, flèche. 2° (*P.* கோலம்) jujubier, jujube, balance, romaine, la Balance, radeau. 3° corde de luth, cravache, marque, tache. 4° *imp. et part. de* கோலுகிறது: —ஊன்றுகிறது s'appuyer sur un bâton; — ஊன்றிக்கொண்டுநடக்கிறது marcher appuyé sur un bâton; —கொடுக்கிறது donner un bâton, —aux aveugles le bout d'un bâton pour les conduire; —கோடுகிறது, —கோடுதல் le gouvernement dévier de l'équité; — பிடிக்கிறது prendre —, tenir un bâton, tenir le bâton qui sert à guider un aveugle, le conduire à l'aide d'un bâton; கோலாலடிக்கிறது, — எறிகிறது battre avec un bâton, donner des verges.

கோல்டா, petite fouet, cravache.

கோல்வளை, (கோல், வளை), beau bracelet, femme.

கோவசியர், *P.* கோவைசியர்.

கோவசூரி,(கோ), espèce de petite vérole.

கோவணம்,P.கோமணம்.

கோவணன்,(கோவணம்), Siven, le richi Vasichteu.

கோவதை,கோவத்தி,(கோ,வதை, அத்தி), action de tuer une vache (ce que les Indous traitent de meurtre).

*கோவம்,P. கோபம், colère,emportement,mauvaise humeur,feu de la colère, fureur, ressentiment, or: கோவக்காரன், —க்காரி homme—, femme colère,—emporté; அதிககோவக்காரன் homme trop *ou* très-colère,furieux;கோவமாய்ச் சொல்லுகிறது, —ப்பேசுகிறது parler avec colère; கோவம்ஆறிப்போகிறது, —தணிகிறது la colère s'apaiser, se calmer;— செய்கிறது se mettre en colère,se fâcher, *ou* — வரப்பண்ணுகிறது, — வருவிக்கிறது(*avec le dat.*) provoquer la colère,irriter; கோபத்தைத்தணிக்கிறது,—யடக்கிறது,—யாற்றுகிறது calmer—,reprimer—, apaiser—,adoucir la colère;தன்கோபத்தைமாற்றுகிறது détourner sa colère de dessus quelqu'un. [தை.

கோவரகழுதை, P. கோவேறுகழு

கோவரங்கம், espèce de rubis.

*கோவர், (கோபன்), vachers, pâtres,bergers.

*கோவர்த்தனம்,கோவர்த்தனகிரி, (கோ,வருத்தனம்), montagne qu'au dire de la fable indienne Krichna soutint sur un doigt pour préserver les vaches ou les pâtres d'une tempête ou d'une grêle terrible suscitée par Indiren,d'où கோவர்த்தனதரன் (தரன்,*qui soutient*), Krichna.

*கோவர்த்தனர்,கோவலர்,(கோ,வருத்தனம்,வலன்), pâtres, bergers.

*கோவலன்,(கோ), pâtre, vacher, berger, Krichna,marchand mari de கண்ணகை.

கோவளம்,(*id.*),Côvalam,ville près du cap Comorin,Covelong,autre ville près de Madras.

*கோவத்சை,(கோ),vache stérile.

*கோவாக்கினி,(கோவம்,அக்கினி), feu de la colère:—மூளுகிறது le feu de la colére s'allumer, prendre feu, se fâcher tout rouge.

*கோவி, 1° P. கோபி, personne colère. 2° *imp. de*

கோவிக்கிறது, V. கோபிக்கிறது: கண்கோவிக்கிறது les yeux s'irriter,—devenir rouges de colère.

கோவிடை,(கோ),taureau.

*கோவிதம், (kòvida),science, connaissance.

*கோவிதன், (*id.*),savant,sage.

*கோவிதாரம், (kòvidâra), l'arbre குராமரம், espèce d'ébène, bauhinia variegata. [colère,réprimande.

கோவித்தல்,*n.v.de* கோவிக்கிறது,

*கோவிந்தன், *pl.* கோவிந்தர், (கோ,vinda *qui obtient*), Krichna ou Vichnou, pâtre,vacher,bouvier, berger: கோவிந்தசதகம் série de 100 strophes ou vers en l'honneur de Vichnou.

*கோவியர், P.(கோபியர்,), pâtres, bergers, gens d'une certaine caste.

*கோவிரசம், (கோ, vradja *parc*), étable, parc à vaches,ou à bœufs.

*கோவிருஷம்,(*id.* விருடம்), bœuf.

*கோவிருந்தம்,(கோ),troupeau de bœufs ou de vaches. [*V.* கோயில்.

கோவில், (*id.* இல்), *et ses composés*,

கோவுகந்தம், l'arsenic naturel தாலம்பபாஷாணம்.

கோவென்கிறது ,(கோ), dire kò, —oh!crier, se lamenter (expression de surprise, de peine,de pitié etc...): கோவென்றழுகிறது se lamenter; கோவென்றுகூப்பிடுகிறது crier kò, —à haute voix, pousser de hauts cris.

கோவெனல், *n.v.du préc.* haut cri, lamentation, exclamation de surprise, de pitié etc...

கோவேறுகழுதை, (கோ, ஏறுகிறது),mulet, mule, *litt.* âne que monte un roi,ou qu'il peut monter.

கோவை, 1° *ou* கோர்வை, *n. v. de* கோக்கிறது, action d'enfiler...,série —,chaine d'objets enfilés, enfilade, guirlande, collier,file,rangée,ordre, choses assorties, assortiment, convenance, accord,ce qui s'accorde, —est

assorti,compilation,espèce de poème dit கோவைத்துறை de 400 strophes de கலித்துறை qui enseigne les règles de la vie conjugale et est une compilation de divers sujets. 2° la plante கொவ்வை, bryonia grandis dont les fruits sont d'un beau rouge,Goa, ville de la côte malabare:—க்கொடி, — ச்செடி la plante bryonia; —கிச்சான் variété des poissons dits கிச்சான்: —ப்பழம் le fruit du bryonia: இவர்களெல்லாருமொருகோர்வைக்கொப்பாயிருக்கிறார்கள் ils sont tous unis comme une chaine; இவனுக்கவள்கோர்வையல்ல elle n'est pas un parti assorti pour lui; கிழவிக்குங் குமரனுக்குங்கோர்வையல்ல une vieille, et un jeune homme ne sauraient faire un couple assorti. [chers, bergers.

*கோவைசியர், (கோ), pâtres, va-

கோவையாணி ou கோர்வையாணி,(கோவை),cheville de bois pour joindre les chevrons d'une maison.

கோவையார், (கோவை), Goanais, gens de Goa. [ஷாணம்.

கோழம்,l'arsenic naturel சங்கபா

கோழி,poule,coq,la ville d' உறையூர் capitale du roi சோழன்: —க்கரணம் le 7me des கரணம், la poule: -க்கல், V. நரக்கல்; —க்கறி ragoût de poule;—க்காரம் fiente de poule, c'est un corrosif; —க்காரன் marchand de poule, homme qui élève des poules: —காற்புல் l'herbe panicum ramosum; —க்கீரை pourpier; —க்குஞ்சு poulet, poussin;—க்குறுமான் nom d'une plante;—க்குரல்,—கூவல் chant du coq,le point du jour; —க்கூடு nid de poule, poulailler, Calicut,ville de la côte malabare;—க்கொடி drapeau de Soupramanien, —qui représente un coq,les plantes சோழியவரை et கோழிமுளையான்; —க்கொடியோன் celui qui a un coq sur sa bannière, Soupramanien, Ayénar; — க்கொண்டை crête de coq, ou —ச்சூடன்,(சூடு),la plante celosia cristata; —ச்சாறு bouillon de poule; —ச்சாவல், —ச்சேவல் coq; —த்தலைக்கந்தகம் l'arsenic préparé சிவந்தகந்தகம்; —நெஞ்சு cœur de poule, timide,irrésolu,indiscret;—ப்பசளை pourpier; —ப்பதியோன், V. கோழிவேந்தன்:—ப்பஸ்பம்,—பஸ்மம் espèce de poudre:—ப்பறவைத்தூரம்,—ப்பறவையளவு distance du vol d'une poule;—ப்புடம், V. குக்குடப்புடம்; —ப்பெட்டை,—ப்பேடு poule; —முட்டை œuf de poule;—முட்டைத்தயிலம் onguent d'œuf de poule; —முளையான் la plante முக்குளி;—யவரை la plante dolichos gladiatus; —யாணம் bouillon de poule:—யுள்ளான் espèce de bécassine scolopax gallinago; — விடை poularde, jeune poule; —வேந்தன், சோழன் roi de கோழி; கார்க்—, V. கருங்கோழி.

கோழை, phlegme,pituite, crachat épais, honte, crainte,timidité,pusillanimité, personne honteuse, —timide,—pusillanime,violence,dureté, aspérité,creux de l'œil etc..,manque, erreur, écart; —கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது (la poitrine) être obstruée par un phlegme épais, un tel phlegme s'être formé: கோழையாயுமிழுகிறது ou விழுகிறது cracher des phlegmes épais;— க்கட்டு amas de phlegme, obstruction de la poitrine par le phlegme; — க்கட்டுவிழுகிறது le phlegme diminuer; — க்குத்து certain mal,— élancement causé par le phlegme;—த்தனம் crainte, timidité, pusillanimité, bassesse; —த்தனமுள்ள, —யுள்ள craintif, timide, pusillanime,honteux:—மனசு cœur—,esprit timide,—pusillanime; —விந்து la plante துளசி basilic.

கோழையன், (கோழை), homme timide,honteux, craintif.

கோளகம், 1° *(kòlaka), poivre, poivre long. 2° (gòlaka),globe,boule de bois. 3° habit de soie, l'arsenic naturel கோளகபாஷாணம், le serpent மண்டலி: கோளகவச்சிரம் galet, pierre tirée d'une eau profonde.

*கோளகன், (gòlaka), bâtard né —, fils d'une veuve.

*கோளகை, (gòlakà), cercle, le serpent மண்டலி.

கோவசூரி,(கோ), espèce de petite vérole.

கோவணம்,P.கோமணம்.

கோவணன்,(கோவணம்), Siven, le richi Vasichteu.

கோவதை,கோவத்தி, (கோ,வதை, அத்தி), action de tuer une vache (ce que les Indiens traitent de meurtre).

*கோவம்,P. கோபம், colère,emportement,mauvaise humeur,feu de la colère, fureur, ressentiment, or: கோவக்காரன், —க்காரி homme—, femme colère,—emporté; அதிககோவக்காரன் homme trop ou très-colère,furieux;கோவமாய்ச் சொல்லுகிறது, —ப்பேசுகிறது parler avec colère; கோவம்ஆறிப்போகிறது, —தணிகிறது la colère s'apaiser, se calmer;— செய்கிறது se mettre en colère,se fâcher, ou — வரப்பண்ணுகிறது, — வருவிக்கிறது(avec le dat.) provoquer la colère,irriter; கோபத்தைத்தணிக்கிறது,—யடக்கிறது,—யாற்றுகிறது calmer—,reprimer—, apaiser—,adoucir la colère;தன்கோபத்தைமாற்றுகிறது détourner sa colère de dessus quelqu'un. [தை.

கோவரக்கழுதை, P. கோவேறுகழு

கோவரங்கம், espèce de rubis.

*கோவர், (கோபன்), vachers, pâtres,bergers.

*கோவர்த்தனம்,கோவர்த்தனகிரி, (கோ,வருத்தனம்), montagne qu'au dire de la fable indienne Krichna soutint sur un doigt pour préserver les vaches ou les pâtres d'une tempête ou d'une grêle terrible suscitée par Indiren,d'où கோவர்த்தனதரன் (தரன்,qui soutient), Krichna.

*கோவர்த்தனர்,கோவலர்,(கோ,வருத்தனம்,வலன்), pâtres, bergers.

*கோவலன்,(கோ), pâtre, vacher, berger, Krichna,marchand mari de கண்ணகை.

கோவளம்,(id.),Côvalam,ville près du cap Comorin,Covelong,autre ville près de Madras.

*கோவத்சை,(கோ),vache stérile.

*கோவாக்கினி,(கோவம்,அக்கினி), feu de la colère:—மூளுகிறது le feu de la colère s'allumer, prendre feu, se fâcher tout rouge.

*கோவி, 1° P. கோபி, personne colère. 2° imp. de

கோவிக்கிறது, V. கோபிக்கிறது: கண்கோவிக்கிறது les yeux s'irriter,—devenir rouges de colère.

கோவிடை,(கோ),taureau.

*கோவிதம், (kôvida),science, connaissance.

*கோவிதன், (id.),savant,sage.

*கோவிதாரம், (kôvidâra), l'arbre குராமரம், espèce d'ébène, bauhinia variegata. [colère,réprimande.

கோவித்தல்,n.v.de கோவிக்கிறது,

*கோவிந்தன், pl. கோவிந்தர், (கோ,vinda qui obtient), Krichna ou Vichnou, pâtre,vacher,bouvier,berger: கோவிந்தசதகம் série de 100 strophes ou vers en l'honneur de Vichnou.

*கோவியர், P.(கோபியர்,), pâtres, bergers, gens d'une certaine caste.

*கோவிரசம், (கோ, vradja parc), étable, parc à vaches,ou à bœufs.

*கோவிருஷம்,(id. விருடம்), bœuf.

*கோவிருந்தம்,(கோ),troupeau de bœufs ou de vaches. [V. கோயில்.

கோவில், (id. இல்), et ses composés,

கோவுகந்தம், l'arsenic naturel தாலம்பபாஷாணம்.

கோவென்கிறது ,(கோ), dire kô, —ohlcrier, se lamenter (expression de surprise, de peine,de pitié etc...): கோவென்றழுகிறது se lamenter; கோவென்றுகூப்பிடுகிறது crier kô, —à haute voix, pousser de hauts cris.

கோவெனல், n.v.du préc. haut cri, lamentation, exclamation de surprise, de pitié etc...

கோவேறுகழுதை, (கோ, ஏறுகிறது),mulet, mule, litt. âne que monte un roi,ou qu'il peut monter.

கோவை, 1° ou கோர்வை, n. v. de கோக்கிறது, action d'enfiler...,série —,chaîne d'objets enfilés, enfilade, guirlande, collier,file,rangée,ordre, choses assorties, assortiment, convenance, accord,ce qui s'accorde, —est

assorti, compilation, espèce de poème dit கோவைத்துறை de 400 strophes de கலித்துறை qui enseigne les règles de la vie conjugale et est une compilation de divers sujets. 2° la plante கொவ்வை, bryonia grandis dont les fruits sont d'un beau rouge, Goa, ville de la côte malabare: —க்கொடி, —ச்செடி la plante bryonia, —கிச்சான் variété des poissons dits கிச்சான்: —ப்பழம் le fruit du bryonia: இவர்களெல்லாருமொருகோர்வைக்கொப்பாயிருக்கிறார்கள் ils sont tous unis comme une chaîne; இவனுக்கவள்கோர்வையல்ல elle n'est pas un parti assorti pour lui; கிழவிக்கும் குமரனுக்குங்கோர்வையல்ல une vieille, et un jeune homme ne sauraient faire un couple assorti. [chers, bergers.

*கோவைசியர், (கோ), pâtres, va-

கோவையாணி ou கோர்வையாணி, (கோவை), cheville de bois pour joindre les chevrons d'une maison.

கோவையார், (கோவை), Goanais, gens de Goa. [ஷாணம்.

கோழம், l'arsenic naturel சங்கபா

கோழி, poule, coq, la ville d' உறையூர் capitale du roi சோழன்: —க்கரணம் le 7me des கரணம், la poule: —க்கல், V. ஈரக்கல்; —க்கறி ragoût de poule; —க்காரம் fiente de poule, c'est un corrosif; —க்காரன் marchand de poule, homme qui élève des poules: —காற்புல் l'herbe panicum ramosum; —க்கீரை pourpier; —க்குஞ்சு poulet, poussin; —க்குறுமான் nom d'une plante; —க்குரல், —கூவல் chant du coq, le point du jour; —க்கூடு nid de poule, poulailler, Calicut, ville de la côte malabare; —க்கொடி drapeau de Soupramanien, —qui représente un coq, les plantes கோழியவரை et கோழிமுளையான்; —க்கொடியோன் celui qui a un coq sur sa bannière, Soupramanien, Ayenar; — க்கொண்டை crête de coq, ou —ச்சூடன், (சூடு), la plante celosia cristata; —ச்சாறு bouillon de poule; —ச்சாவல், —ச்சேவல் coq; —த்தலைக்கந்தகம் l'arsenic préparé சிவந்தகந்தகம்; —நெஞ்சு cœur de poule, timide, irrésolu, indiscret; —ப்பசளை pourpier; —ப்பதியோன், V. கோழிவேந்தன்: —ப்பலிபம், —பலிமம் espèce de poudre; —ப்பறவைத்தூரம், —ப்பறவையளவு distance du vol d'une poule; —ப்புடம், V. குக்குடப்புடம்; —ப்பெட்டை, —ப்பேடு poule; —முட்டை œuf de poule; —முட்டைத்தயிலம் onguent d'œuf de poule; —முளையான் la plante முக்குளி; —யவரை la plante dolichos gladiatus; —யாணம் bouillon de poule; —யுள்ளான் espèce de bécassine scolopax gallinago; — விடை poularde, jeune poule; — வேந்தன், சோழன் roi de கோழி; சார்க்—, V. சருங்கோழி.

கோழை, phlegme, pituite, crachat épais, honte, crainte, timidité, pusillanimité, personne honteuse, —timide, —pusillanime, violence, dureté, aspérité, creux de l'œil etc.., manque, erreur, écart; —கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது (la poitrine) être obstruée par un phlegme épais, un tel phlegme s'être formé: கோழையாயுமிழுகிறது ou விழுகிறது cracher des phlegmes épais; —க்கட்டு amas de phlegme, obstruction de la poitrine par le phlegme; —க்கட்டுவிழுகிறது le phlegme diminuer; — ச்சுத்து certain mal, élancement causé par le phlegme; —த்தனம் crainte, timidité, pusillanimité, bassesse: —த்தனமுள்ள, —யுள்ள craintif, timide, pusillanime, honteux; —மனசு cœur—, esprit timide, —pusillanime; —விந்து la plante துளசி basilic.

கோழையன், (கோழை), homme timide, honteux, craintif.

கோளகம், 1° *(kôlaka), poivre, poivre long. 2° (gôlaka), globe, boule de bois. 3° habit de soie, l'arsenic naturel கோளகபாஷாணம், le serpent மண்டலி: கோளகவச்சிரம் galet, pierre tirée d'une eau profonde.

*கோளகன், (gôlaka), bâtard né —, fils d'une veuve.

*கோளகை, (gôlakâ), cercle, le serpent மண்டலி.

*கோளம்,(gôla), cercle,boule,balle,globe,sphère: கோளசக்கிரம் cercle de la sphère; அசாத்திய—,sphère oblique; சக்கிர—, sphère parallèle; சாத்திய—,ou சம—, sphère droite; அத்த—,V.கோளாத்தம்.

கோளம்பம்,V.இரகணம்.

கோளரி,(கோள்,அரி),lion, — mâle, — meurtrier. [மணல்.

கோளவங்கம்,(கோளம்), V. வங்க

கோளன், (கோள்), V. கோட்காரன். [கைக்கல்.

கோளாங்கல்,(id.ஆம்,கல்),V.பருக்

*கோளாத்தம், கோளார்த்தம், (கோளம்.அத்தம், அர்த்தம்), hémisphère,demi-globe.

கோளாறு,gén.கோளாற்றின், désordre, confusion, trouble,dérangement, dissension, croquis d'un ouvrage,V.குடாசகம்: அதவனுல்வந்த கோளாறொழிய என்னுல் வந்தகோளாறல்ல ce désordre,c'est lui qui l'a causé et non pas moi;வயிறுகோளாருயிருக்கிறது le ventre être dérangé:கோளாறுய்க் கிடக்கிறது être en confusion,tourner mal;இவனுக்குமவனுக்கும் யாதோவொருகோளாறு நடத்திருக்கின்றது il s'est élevé entre celui-ci et celui-là je ne sais quelle dissension.

கோளி,1° figuier,les arbres ஆலமரம் ou multipliant et கொழிஞ்சி, nom générique des figuiers ou autres arbres qui portent des fruits sans fleurs apparentes.2° n.v.de கொள்ளுகிறது, acheteur, celui qui reçoit: கோளிப்பொருள் objet qu'on achette ou qu'on reçoit.

கோளிகை,femelle du cheval et de l'âne:—க்கழுதை ânesse;—க்குதிரை jument,cavale.

கோளேசம்,safran.

கோளை,rat,V.சங்கிதம்.

கோள்,n.v.de கொள்ளுகிறது, action de prendre, d'acheter...,empêchement,caractère,naturel,meurtre, malheur, mal, tort,planète, étoile, constellation,jour, calomnie, médisance,rapport,—malicieux, injure, mensonge, fausseté,fausse, accusation,— imputation, parole de mépris,force,opinion,principe,manière de penser et d'agir; — க்காரன்,—க்காரி,P.கோட்காரன்..., கோள்படுகிறது,P.கொள்ளப்படுகிறது. [ரணி.

கோறணி, V. குண்டணி et கோ

கோறல்,1° n.v.de கோறுகிறது.2° P.கொன்றல்,tuer.

கோறுன்,le Koran.

கோறிக்கை,invitation,prière,désir,pensée,dessein,n.v.de

கோறுகிறது, றினேன், றுவேன், று,ற,v.a.et கோறுதல்,n.v.ou கோறிக்கொண்டிருக்கிறது, prier,inviter, désirer,penser.

கோறை,1° trou,—dans un arbre. 2° P.கோறுய்,2e pers.nég.du préc.

கோற்கணக்கு, (கோல்), compte de perches,—d'arpenteur.

கோற்கொடி, (id.), jujubier, la plante சுரை,courge.

கோற்புழு, (id.), chrysalide attachée aux branches des arbres, insecte qui forme ces chrysalides.

கோற்றேன், (id.தேன்), rayon de miel—,miel suspendu aux branches des arbres. [ornée des bracelets.

கோற்றொடி, (id. தொடி), femme

கோனுன்,(கோ).pl. கோனுர், titre honorifique des pâtres ou des bergers,pâtre,berger. [vachère,bergère.

கோனச்சி,கோனிச்சி, f. du préc.

கோன், (கோ), roi, maître, seigneur, Dieu, souverain seigneur, berger.[ment,justice royale,—du roi

கோன்மை, (கோன்), gouverne-

கௌ,1° lettre syllabique composée de க et de ஔ,caou. 2° imp. de கௌவுகிறது.3° (கு) mal, mauvaise action,repentir, V.கிருத்தியம்:கௌகிருத்தியம் action mauvaise,repentir.

*கௌகணம், கௌங்கம், கௌகிணம்,(kaounka,kaounkina), la province du Konkan,V.கொங்கணம்.

*கௌகுடிகம், ou கௌக்குடிகம், (kaoukkoutika), ne pas regarder devant soi, ne pas voir de loin—, regarder de loin ceux qui viennent, marcher les yeux fixés à terre pour ne pas écraser les insectes.

*கௌசலம், (kaousala), bonheur, prospérité, bien-être, félicitation, compliment, salut, question d'honnêteté, le pays d'Aoude, *ou*

*கௌசலிகை, (கௌசலம், ika), présent,—d'honneur.

*கௌசலேயன், (கௌசலை, êya), le fils de Kaousalei, *i.e.* Râmen.

*கௌசலை, (கோசலன்), Kaousalei fille du roi Kôsalen et mère de Râmen.

கௌச்ணோ, V. கோமணம். [men.

*கௌசிகம், (kaousika), hibou, habit de soie, chandelier, un des 42 nouveaux airs qui sert surtout aux éloges, le சாமவேதம், la langue d'Aoude, serpent, Jupiter, cauris.

*கௌசிகன், (*id.*), (surnom de) Dêvendiren, Visouvamitren, pénitent fils de காதி, preneur de serpens, homme qui les fait danser.

*கௌசிகாயுதம், (கௌசிகன், ஆயுதம்), l'arme d'Indien, *i. e.* l'arc-en-ciel.

*கௌஸ்துபம், கௌஸ்துவம், (kaoustoubha), joyau suspendu sur la poitrine de Vichnou, ou de Krichnen. [tagne dite கிரவுஞ்சம்.

*கௌஞ்சம், (Kountcha), la mon-

*கௌஞ்சிகர், (gaoundjika), orfèvres.

*கௌடகிகன், கௌடிகன், (kaoutakika, kaoutika), vendeur ou mangeur de chair (d'oiseaux, d'animaux etc...), chasseur, homme vil.

*கௌடம், 1° (kaouta), tromperie, perfidie, nom d'une plante qui s'entrelace. 2° (gaouda), le pays de Gaour ou Bengale central, (il se divise en 5 parties dites கௌடம்-ஞ் ou பஞ்ச கௌடம், savoir: சுத்தகௌடம், கானகுப்பிசம், சாரசுபதம், உற்கலம், மைதுலை), une fig. de rhét. *ou* règle de conduite non comprise dans les 10 குணவலங்காரம்: கௌடசாட்சி faux témoin,— témoignage; —தருக்கம் traité de logique —, logique de கங்கேஷமிசுரன் ou de கௌடமன் et de கணாதன்; —மார்க்கம் coutumes des habitans de Gaour. [Gaour.

*கௌடர், (gaouda), habitans de

*கௌடிகம், (kaoutika), piège, trappe. [tue et vend les animaux.

*கௌடிகன், (*id*), chasseur, —qui

*கௌடில்லியம், (kaoutilya), courbure, malhonnêteté, mépris.

*கௌணபன், (kaounapa), nom d'un—, géant.

*கௌணம், (குணம்), caractère.

கௌண்டர், titre honorifique de quelques castes, *V.* புலேஞர்.

கௌண்டிகர், corroyeurs, ouvriers en peau, cordonniers.

*கௌதமநதி, (கௌதமன்), le fleuve Godavéri.

*கௌதமம், (*id.*), un des 18 livres de jurisprudence composé par Gaoudamen.

*கௌதமன், (gaoutama), Gaoudamen, mari d'அகலிகை, un des 7 richis ou sages qui, au dire des Indous, sont devenus les 7 étoiles de la grande ourse, l'auteur de la philosophie நியாயம், du தர்க்கசாஸ்திரம் et du கௌதமம் ou தர்மசாஸ்திரம், surnom de சாக்கியமுனி fondateur du Bouddhisme.

*கௌதமி, கௌதமை, (gaoutami), le fleuve Godavéri, un bras de ce fleuve, la sœur de Gaoudamen, nom d'une vache, bézoard.

கௌதம், l'oiseau மீன்கொத்தி, martin-pêcheur.

*கௌதாலிகன், (kaoudâlika), fils d'un pêcheur et d'une blanchisseuse.

*கௌதுகம், (kaoutouka), joie, grand désir, cordon—, signe du mariage dit தாலி, nouveauté, curiosité, amusement; கௌதுகபந்தனம் amulette, cordon attaché au bras pour préservatif.

*கௌதுவம், (*id.*), temps de la jouissance, union, familiarité, civilité, fête, passe-temps, amulette. *V.* கௌதுகம். [désir, curiosité.

*கௌதூகலம், (குதூகலம்) grand

*கௌத்துவம், 1° *P.* கௌஸ்துவம். 2° rubis, escarboucle, la 13me constellation, chapelet de racine de துளசி ou basilic, fraude, tromperie, danger. 3° *P.* கௌதுவம், temps de la

jouissance,amulette,conservation: —
பண்ணுகிறது tromper, filouter;
கௌத்துவக்காரன் trompeur, four-
be:—வழக்கு chicane.

*கௌந்தி,(kaounti), femme péni-
tente, religieuse, Kaoundi ou குந்தி
mèredes பாண்டுவர், poivre,—long,
sorte de plante.

'கௌந்திகன்,*pl.*கௌந்திகர், 1°(கு
ந்தம்),lancier, homme armé de lan-
ce. 2° *ou* [திதேவி.

கௌந்தேயன், (குந்தி), fils de குந்

*கௌபம்,(*de* கூபம்), puits, eau
d'un puits.

*கௌபீனம், (kaoupina), erreur,
faute,péché. *V.*கோமணம்.

கௌப்பு, grandeur.

*கௌமாரம்,(குமாரன்), enfance,
jeunesse d'un an à 16 ans;et pour les
filles de 16 a 32 ans,(ou selon d'au-
tres, enfance jusqu'a 5 ans et pour
les filles jusqu'a 16 ans),nom d'une
secte, un des 18 உபபுராணம், c'est
peut-être la secte et la légende de கு
மரன்.

*கௌமாரி, (குமரி), Parvadi, une
des 7 மாதர்,la femme de குமரன்.

*கௌமோதகி, (kaoumôdaki), la
massue de Vichnou.

*கௌமோதம், (kaoumouda), le
mois de கார்த்திகை.

*கௌமோதி, (kaoumoudi), fête,
—en l'honneur de கார்த்திகேயன்
dans le mois de கார்த்திகை,clair de
la lune.

*கௌரமம்,(கூர்மம்),tortue.

*கௌரம்,(gaoura), couleur blan-
che,—jaune,propreté.

*கௌரவம், 1°(gaourava), réputa-
tion.2°(கோரம்),crainte.3° (gaoura),
or,filament du nénuphar.

*கௌரவன்,*pl.* கௌரவர், (kaou-
rava,குரு),roi de la race —, descen-
dant du roi Kourou de Hastinabouri.

*கௌரி,(gaouri),(les diablesses ou
prétendues déesses) Parvadi, Kâli,
Dourgâ,fille de 10 ans, couleur jau-
ne ou jaunâtre, moutarde, terre,ba-
silic ou துளசி,la plante புளிநறளை:
— கேணி la plante வெள்ளைக்கா
க்கணம்; — ஶ்ருங்கம், — சங்கரமணி
double grain d'elæocarpus; —சன்,
—சேயன், — நந்தனன், —புத்திரன்
le fils de Parvadi, *i.e.* Vinâyaguen ou
Soupramanien; —சிப்பி, —பாத்திர
ம் grande conque qui sert de coupe
dans les offrandes ou sacrifices; —ப
தி le mari de Parvadi, *i.e.* Siven; —
பாஷாணம் espèce d'arsenic prépa-
ré: — மாயூரம் nom de lieu, — de
ville. [ne fille non nubile.

*கௌரிகை, (gaourika),vierge,jeu-

கௌரியம், l'arbre கருவேம்பு.

*கௌரியன், le roi Pândien de Ma-
durei.

*கௌரிலலிதம்,(கௌரி,இலலிதம்),
orpiment jaune,(il sert à teindre les
habits de femme).

*கௌருதற்பிகன், (குரு, தற்பம்,
ika), celui qui viole la femme de son
gourou.

*கௌலகேயன், கௌலடினேயன்,
கௌலடேயன், கௌலடேரன். (ka-
oulakêya, குலடை), bâtard, fils de
femme débauchée. [3me des கரணம்.

*கௌலவம்,(kaoulava), cochon,le

*கௌலாலகம்,(koulâla *potier*),va-
se de terre,poterie. [teur,défendeur.

*கௌலிகன், (kaoulika), impos-

*கௌலினம், (kaoulina *de* குலம்),
haute caste, mauvaise action, lieu
secret, —caché.

*கௌலேயகம், கௌலேயம், (குல
ம்),naissance de bonne caste.

*கௌலேயகன், (கௌலேயகம்),
chien, *ou* [bonne caste.

*கௌலேயன்,(கௌலேயம்),fils de

*கௌலோகம், *P.* கோலோகம்.

*கௌவலம்,(kouvala *jujube*),juju-
bier.

கௌவல்,*n.v.de* கௌவுகிறது.

*கௌவியம், *P.*கவ்வியம், bézoard,
ou கவ்வியம்-ஞி, les 5 choses qui
sortent de la vache,savoir: lait, lait
caillé,beurre,urine et bouze.

கௌவுகிறது,வினேன்,வுவேன்,வு,
வ,*v.a.*கௌவுதல்,*n.v.P.*கவ்வுகிறது.

கௌவை, *P.*கவ்வை. trouble, cho-
se,injure,*V.*கவ்வை:—சொல்லிலெவ
ர்க்கும்பகை les paroles injurieuses
déplaisent à tout le monde.

கௌளம்,un des 32 anciens airs.

கௌளி,*P.* கவுளி, *V.* கெவுளி:—க்காதல் cri du lézard dit பல்லி,augure qu'en tirent les Indous superstitieux: —யெழும்புகிறது ce lézard faire un cri;— க்கட்டாய்ச்சொல்லுகிறது tromper comme ce lézard,— par de fausses prédictions.

கௌளிதம்,action de manger.

க்ஷ

க்ஷ,lettre composée de க் et de ஷ, elle est souvent remplacée par க ou ச.

*க்ஷணம்,(kchana), instant, moment: க்ஷணகாலம்பொறு attends un instant:க்ஷணத்திலே, க்ஷணத்துக்குள்ளே dans un moment, en un instant, க்ஷணப்பொழுது la durée d'un instant.

*க்ஷதை,(kchata),objet brisé,fragment.

க்ஷத்திரியன், (kchattriya),kchatriya ou rajapoutre,homme de la caste militaire.

*க்ஷபணகன்,(க்ஷபணம்,ka),bouddiste,chef de bouddhistes.

க்ஷபணம்,*ou* க்ஷபணமதம்,(kchapana *déhonté*),la secte déhontée, *i.e.* le Bouddhisme,ou la secte des சமணர், dont les chefs, les Gymnosophistes,allaient nus.

க்ஷமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி,மிக்க,*v.a.* (க்ஷமை), être patient, patienter,supporter.

*க்ஷமை,(kchamâ),patience.

க்ஷயம்,(kchaya),perte,corruption, dépérissement,consomption,*ou*:க்ஷயவியாதி phthisie.

க்ஷயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன்,யி,யிக்க,*v.n.* (க்ஷயம்), dépérir,se gâter,décroitre,se consumer, se ruiner.

*க்ஷவரம்,*P.*க்ஷௌரம்.

*க்ஷாத்திரம்,(க்ஷத்திரியன்),qualité militaire,bravoure,haine.

*க்ஷாமம், (kchâma),disette, faiblesse,infirmité:க்ஷாமகாலம் temps de —,famine; — தேவதை la prétendue déesse de la famine;— தேவதைபோ va-t-en, sorcière de mauvaise augure.

*க்ஷாரம்,(kchâra),sel.

*க்ஷீணம்,(kchîna), faiblesse, déclin,dépérissement,déchet:க்ஷீணகாலம் temps de déclin,—de décadence; —சந்திரன் déclin de la lune,la lune dans son déclin.

க்ஷீணிக்கிறது ,ணித்தேன், ணிப்பேன்,ணி,ணிக்க,*v.n.*dépérir, se gâter, déchoir.

*க்ஷீரம்,(kchira), lait: க்ஷீரசாகரம் mer de lait:—நீரம், *V.*க்ஷீரோதகம்;—பானம் breuvage de lait.

*க்ஷீராப்தி, (க்ஷீரம், abdhi *mer*), mer de lait:—தனையை la fille de la mer de lait,*i.e.* Lakchimi.

*க்ஷீரான்னம,(க்ஷிரம், அன்னம்), lait et riz,riz au lait.

*க்ஷீரோதகம், (க்ஷீரம், உதகம்), union intime comme celle du lait et de l'eau: க்ஷீரோதகநியாயம் argument fondé sur une coïncidence fortuite, *non causa pro causâ*;க்ஷீரோதகஞாயமாய்க் கலந் திருக்கிறூர்கள் ils sont intimement unis comme l'eau et le lait.

*க்ஷுத்திரம்,(kchoudra), petitesse, bassesse,cruauté,tromperie, artifice: க்ஷுத்திரதேவதை petite—, mauvaise déesse,— divinité; — ப்பிரயோகம் emploi de mauvais moyens;— யோகம் mauvaise secte, mauvaise conjonction des astres.

*க்ஷுத்து,(kchoudh),faim:— க்ஷுத்பாதை tourment de la faim.

க்ஷுரம்,(kchoura),rasoir,*d'où* க்ஷௌரம்.

*கெக்ஷணதை,*P.* க்ஷீணதை(க்ஷீணம், tâ) défaut, tache, opprobre, diffamation.

*க்ஷேத்திரம்,(kchêtra), lieu sacré, —célèbre,—de pélérinage, chef-lieu,terre,champ,—cultivé,corps:க்ஷேத்திரகோவை livre Sivéniste qui décrit les lieux sacrés; — சுத்தி lustration des lieux sacrés:—பாலன் Vaïraven, une des formes prétendues de Siven.

*க்ஷேத்திரக்கியன், (kchêtra, djna *qui connait*), l'âme.

*க்ஷேபம், (kchêpa), occupation, emploi du temps,passe-temps.

*க்ஷேமம்,(kchèma),bonheur,bien-être,conservation, réserve sépulture: —ஆயிருக்கிறது être bien portant, *V.* சேமம்.

க்ஷேமிக்கிறது, *V.* சேமிக்கிறது.

*க்ஷோபம், (kchôbha), défaillance, maladie accidentelle, tristesse, trouble, agitation.

க்ஷோபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v.n.* (க்ஷோபம்), défaillir, se troubler.

*க்ஷௌரம், (க்ஷூரம்), action de raser: — பண்ணுகிறது raser.

☞ Voyez aux initiales ச ou க les autres mots commençant par க்ஷ.

ங்

ங், est la 5e consonne et la première des lettres douces; elle se met toujours devant க, et se prononce comme un *n* devant g. *Ex.* தங்கிறது *tangradou*; ம் finale se change en ங் devant le க்; ங் se joint quelquefois aux voyelles அ, உ, ஐ, ஒ.

ங, 1° lettre composée de ங் et அ: ஙப்போல்வளை bâtis l'entrée d'un fort en tours et détours comme la lettre ங, *ou* comme la lettre ங, reste uni à ta parenté, quand même elle ne te serait d'aucune utilité ou te dédaignerait. 2° ங est la marque du மரக்கால் ou குறுணி.

ஙய், son imitatif.

ஙனம், place, manière, (ce mot qui reste ordinairement indéclinable, sert surtout à former les mots composés அங்ஙனம், இங்ஙனம், etc...)

ஙுய், ஙை, ஙொய், sons imitatifs.

ச

ச், 3me consonne est la seconde des lettres dures; elle se prononce s, toujours dure, sans s'adoucir entre 2 voyelles, et quand elle est doublée elle prend le son de tch. *Ex.* சுசி *souci* pureté, அச்சம் *atcham* crainte. Souvent ச se change élégamment en ய. *Ex.* முசல் ou முயல் lièvre. ச் remplace 8 lettres sanscrites qui sont souvent representées par ஷ, க்ஷ, ஸ, ஜ et autres caractères semblables, savoir les 4 palates, les 2 s ou sifflantes, les lettres ch et kch quand elles sont initiales. *Ex.* tchakra சக்கரம் cercle, tchhinna சின்னம் pièce, djala சலம் eau, djhatiti சடிதி promptitude, çoûla சூலம் trident, sani சனி Saturne, chadânga சடாங்கம் six parties du corps, kchamâ சமை patience.

*ச, lettre syllabique composée de ச் et de அ; dans les mots composés elle se met pour சம் avec, ou pour சத், bon, vrai.

*சக, 1° (saha), avec, ensemble (dans les mots composés), 2° *adj. de* சகம், du monde: — கமனம் accompagnement, mort volontaire d'une femme qui se fait brûler avec le corps de son mari.

*சககாரம், (சக), manguier à mangues douces.

*சகசட்சு, (சகம்), l'œil du monde, *i.e.* le soleil.

சகசண்டி, (சகம்), le plus obstiné ou le plus impudent du monde.

*சகசதாதான்மியம், (சகம், ச, தாதான்மியம்), union de l'orgueil avec l'âme.

*சகசம், 1° (சக, சம்), état —, disposition naturelle, instinct, ce qui est inné, — naturel, — originel, — inhérent, — habituel, union. 2° vérité, plat, assiette, coupe: — ஆயிருக்கிறது — ஆய்ப்போகிறது être —, devenir naturel; — சொல்லுகிறது dire la vérité; — தொட்டு depuis l'origine du monde; சகசக்காரன் homme habitué, accoutumé; — நீதி justice originelle; — பாவம் péché originel.

*சகசரன், (சக, சரன்), intime confident, compagnon, — qui suit partout.

*சகசரி, 1° *f. du préc.* compagne, confidente, épouse. 2° l'arbre மருதோன்றி ou lawsonia à fleurs bleues mêlées de jaune, l'arbre வாடாக்குறிஞ்சி.

*சகசன், (சக, சம்), frère germain.

சகசா, la plante சிறுகுறிஞ்சா.

*சகசாட்சி, (சகம்), le témoin de l'univers, *i.e.* le soleil.

*சகசை, *f. de* சகசன், sœur germaine.

*சகசோதி, (சக), multitude de —, faisceau de rayons.

*சகஸ்திரம், (sahasra), mille, un des 28 livres des Sivénistes: சகஸ்தி

ரதாரம் (dhâra *tranchant*), disque usité dans les combats, le disque de Vichnou:—நாமன் celui qui a mille noms, Dieu, Vichnou;—பாதன் celui qui a mille pieds, le soleil, Vichnou;—பேதி, *V.* கல்பேதி; — வேதி, (vêdhi *qui perce*), assa-fetida, espèce de roseau, calamus fascieulatus, *V.* சாத்திரவேதி.

*சகஸ்திராக்ஷன், சகஸ்திராட்சன், (சகஸ்திரம், அக்ஷம்), *V.* ஆயிரங்கண்ணன். [ஆயிரங்கதிரோன்.

*சகஸ்திராமிசன், (*id.* அமிசு), *V.*

*சகஸ்திராதிபதி, (*id.* அதிபதி), chef de 1000 hommes ou villages.

*சகடகனன், (sakata, hana *destructeur*), le destructeur de சகடன், *i.e.* Krichnen.

*சகடம், (sakata), char, voiture, —trainée par des bœufs, 4me constellation, passereau, plat, assiette, l'arbre தமரத்தை, saleté, impureté, un des யோகம்: சகடக்கால் roue de charrette;—வியூகம் chars rangés en ordre de bataille; — யோகம் position de la lune à 6,8, ou 12 signes de Jupiter; —பாதை route pour les voitures, grande route. [de நந்தன்.

*சகடாலன், (sakatâla), le ministre

*சகடான்னம், (சகடம், அன்னம்), nourriture impure,—sale.

*சகடிகை, (சகடம், ikâ), brouette, petite voiture qu'on traine à la main.

சகடு, *gén.* சகட்டின், *obl.* சகட்டு, (*P.* சகடம்) voiture, chariot, la 4me constellation, doute, le tout ensemble, en bloc, moyenne, terme —, prix moyen (de plusieurs choses achetées à divers prix, etc...): நான்வாங்கினபத்தாட்டுக்குஞ் சகட்டிலேயொவ்வொன்றும் மூன்றுபணம்விழுந்தது les dix brebis que j'ai achetées coutent, terme moyen, 3 fanons chacune; சகட்டிலெடுக்கிறது prendre tout ensemble,—en bloc:— எண்ணிவிடு compte le tout ensemble, (sans distinguer combien de chaque espèce); —கொள்ளுகிறது,— வாங்குகிறது acheter tout ensemble,—en masse; — பத்துமிரதிகளுண்டு il y a en tout dix copies: — விற்கிறது vendre en bloc, — indistinctement;— வைகிறது injurier en général, sans nommer personne.

சகடை, (*id.*) voiture, chariot, nom d'un instrument de musique, *V.* சகண்டை. [vache sèche.

*சகணம், (tchhagana), bouze,—de

சகண்டை, (சகடை), grand —, tambour, instrument de musique en général.

*சகதண்டம், (djagat *monde*, அண்டம்), le monde entier.

*சகதந்தம், (*id.* அந்தம்), la fin —, les bornes du monde.

*சகதாத்திரி, (*id.* தாத்திரி), Dourgâ, la prétendue mère du monde.

*சகதாத்துமா, (*id.* ஆத்துமா), l'âme du monde, Dieu.

சகதி, 1° boue, bourbier, mauvais terrain. 2°* (djagati), terre, monde: —பதி,—பாலன் maître—, protecteur du monde, roi; — யாய்க்கிடக்கிறது être sale, boueux, plein de boue; சகதியிலேகல்லைவிட்டெறிந்தால் தன் துணியென்றும் அசலார் துணியென்றும் பார்க்குமா si vous jetez une pierre dans un bourbier, elle ne distinguera pas entre votre habit et celui de vos voisins, elle les salira tous; ainsi le mauvais exemple.

*சகதேசவாசர்,—வாஞ்சகர், (சக, தேசம்), compatriote.

*சகதேவன், (சக), Sahadêven, le plus jeune des பாண்டுவர்.

*சகதேவி, (சகம்), la déesse du monde, Lakchimi, la terre déifiée.

*சகத்திரம்... *P.* சகஸ்திரம்...

*சகத்திராக்ஷன், *P.* சகஸ்திராக்ஷன். [ன்.

*சகத்திராமிசன், *P.* சகஸ்திராமிசன்.

சகத்திரானிகன், nom d'un roi.

*சகத்து, 1° (djagat), le monde, jouissance. 2° *obl. de* சகம்.

*சகநாதம், (சகம்), la ville de Jagarnath, célèbre pélérinage payen sur la côte d'Orissa.

*சகநாதன், (*id*), seigneur du monde, Dieu, (et à tort) Siven, Vichnou (adoré sous ce nom à Jagarnath).

*சகநாயகன், (*id.*), pierre d'ai-
*சகந்தம்,(ச), bonne odeur.[mant.
*சகபதி,(சகம்),seigneur du monde, Dieu,roi.

சகபாடி, (சக, பாடுகிறது), celui qui chante avec un autre, camarade d'école,souffleur, *V.* சகலன்.

*சகப்பிராணன்,(djagat), air,vent, *litt.* vie du monde. [au monde.
*சகப்பிராந்தி, (*id.*), renoncement
சகமார்க்கம்,profession de Yogui
*சகமோகம்,(சகம்),désir des biens de la terre.

*சகம், 1° (djagat), monde, terre, univers,habit, veste. 2° (tchaga), chèvre. 3° (saha),le mois de மார்கழி, ensemble, avec (dans les mots composés). 4° (saka), ère, époque, particulièrement celle de Sâlivâhana qui date de la 78me année de l'ère chrétienne,un pays,celui des Saces(Sacæ) ou Scythes: — எல்லாம்பார்க்கிறது, — பார்த்துக்கொள்ளுகிறது voyager partout—, explorer—, courir le monde; சகத்திலேகிடையாதது chose rare,—qu'on ne trouve pas dans le monde; சகத்திலேவழங்குகிறவழக்கம் coutume usitée dans le monde.

சகரச்சாரி,espèce de sel fort âcre et
*சகரம்,(ச), la lettre ச. [brûlant.
*சகரன்,(sagara),Sagaren,roi d'Ayodhya et un des 7 de la 1re classe des personnages célébres par leur libéralité: சகரர் *ou* சகரபுத்திரர் les fils de ce roi. Les Indous prétendent qu'ils étaient au nombre de 60 mille et qu'ils furent réduits en cendres par Kapila.

சகரிகம்,la plante நாயுருவி.

*சகருணன், (ச, கருணை), homme tendre,miséricordieux.

*சகருவம்,(ச),grandeur,orgueil.

*சகருபன், (*id.* கர்ப்பம்), frère germain.

*சகர்மகம், சகர்மம்,(*id.* கர்மம்,ka), verbe transitif: சகர்மக கத்தரிப்பிரயோகம்,(கர்த்தரி *sujet*), finir par le nominatif du verbe transitif.

*சகலகம், (tchlagala *chèvre*, ka), chèvre, bouc.

*சகலபாடி,சகலப்பாடி *V.* சகலன்.

சகலம், 1° (sakala), part, morceau, peau, écaille—, arête de poisson. 2° (ச avec, கலை *partie*), totalité, le tout, chose: *adj.* சகல, சகலமான, tout, entier. On ajoute généralement உம் à tous les cas de சகலம் ou au nom qui suit l'adjectif சகல; de plus சகல se met devant les noms auxquels il se joint; சகலம் se met après les noms neutres et சகலர், சகலர்கள் après les noms masculins et féminins. *Ex.* சகலமும் tout; சகலபாவங்களும் *ou* பாவங்கள் சகலமும் tous les péchés; சகலநன்மைகளும் *ou* நன்மைசகலமும் tous les biens; சகலத்துக்கும்நானிருக்கிறேன் je me charge de tout; ஊர்சகலத்திலிருத்தும் de toute la ville ou de tous les villages; சகலத்திலும் en toutes choses; சகலத்தையும் வாங்கினான் il a tout acheté; சகலகலாவல்லவன் (கலா *P.* கலை), celui qui connaît toutes les sciences, (surnom de) குமரன்;—காமேட்டி(காமம்,இஷ்டி), sacrifice qui remplit tous les désirs; —குணசம்பன்னன் celui qui a toutes les bonnes qualités; — த்தியாகம் renoncement à tout; —த்திராளும் (திராள் *P.* திரள்கள்), tous les hommes, chaque homme, les hommes partout, —en tout lieu;—பாடி,—ப்பாடி, *V.* சகலன்: — பாசனம் un des 3 parasols d'Arouguen;—மங்கலை (surnom de) Parvadi;—மோகினி, *V.* மாயை,—வியாபி l'être présent partout, Dieu.

*சகலர், சகலர்கள், 1° (சகலம்), tous, tout le monde. On ajoute généralement உம் aux divers cas qu'ils prennent ou aux noms pluriels masculins ou féminins auxquels ils se joignent, *Ex.* சகலரும் tous; சகலமனிதரும், மனிதர்சகலரும் *ou* மனிதர்கள் சகலர்களும் tous les hommes; சகலஸ்திரீகளும்,ஸ்திரீகள்சகலரும் toutes les femmes. 2° *pl.* de சகலன். 3° une des 3 classes d'hommes.

*சகலன்,(*de* சக *ensemble*, la *prendre*), beau-frère (pour avoir épousé la belle-sœur), mari de la belle-sœur.

Ceux qui ont épousé les 2 sœurs s'appellent சகலர்: சகலபாடி, —ப்பாடி ou சகபாடி mari de la belle-sœur; சகலன்வழி,— உறவு affinité pour avoir épousé les 2 sœurs; சகலனுறவு தன்பெண்சாதிசாகுந் தனையுந்தான் l'affinité de mari de la belle-sœur ne dure que jusqu'à la mort de sa femme.

சகலாத்து, drap, étoffe de laine (faite en Europe), la rouge surtout: — ச்சட்டை habit de drap, — ச்சேணம் selle couverte en drap; —ப்பை bourse de drap.

*சகலாவத்தை, சகலாவஸ்தை, (சகலம், அவஸ்தை), toutes les angoisses, une des அவஸ்தை ou angoisses.

*சகலி, (சகலம்), sorte de poisson: —கரணம் briser, mettre en morceaux.

சகல், moucheron.

*சகவம், (sakava), oie.

*சகவாசம், (சக), intimité, amitié, attachement, compagnie, union, cohabitation.

*சகவாசி, (id.), ami intime, compagnon, qui habite avec un autre,

சகவாழ்வு, (சகம்), jouissance commune,— du monde.

சகவிசையை, nom d'une ville.

சகளம், apparence trompeuse,— qui semble vraie.

சகளப்பாடி, சகளன், V. சகலன்.

சகளாதனம், (சகளம், ஆதனம்), position qui consiste à avoir les jambes croisées et le bras gauche appuyé sur les 2 pieds.

*சகனம், 1° (sahana), patience, souffrance. 2° (djaghana), le derrière, les hanches, les reins, le dedans des cuisses: சகனமோகினி, V. சகன்மோகினி.

*சகன், 1° (sakhi), ami, associé, compagnon, suivant. 2° (saka), Sâlivâhana, roi de பிரதிஷ்டாணம் dans le Dékan. 3° (djagat), monde: — மோகினி femme capable de séduire tout le monde.

*சகன்மகம், (ச, கன்மம், ka), verbe transitif, pratique, சகன்மகசாஸ்திரம் science pratique; சகன்மகத்துருப்பிரயோகம் verbe transitif, ou qui a un régime, finir par le sujet du verbe transitif.

*சகன்னம், (ச, karna oreille), action d'écouter attentivement.

*சகா, (sakhâ), ami, compagnon, la plante பாம்புகொல்லி, tout.

*சகாகௌலம், (sakâkaoula), un des 21 enfers des Indous.

*சகாசிதம், (tchakâsita), beauté, rayons, splendeur.

சகாடி, la plante பிரக்கு.

*சகாதேவன், P. சகதேவன்.

*சகாத்தம், சகாப்தம், (சகம், அத்தம், abda année), l'année de l'ère Saka i.e. de Sâlivâhana.

*சகாத்தன், (சக, ஆத்தன்), ami, compagnon.

*சகாந்தகன், (சகன், அந்தகன்), le destructeur de Sâlivâhana, i. e. Vikramâditya.

சகாபாடி, P. சகபாடி.

சகாப்தம், V. சகாத்தம்.

*சகாயதம், (சகாயம், tâ), troupe d'amis, —de compagnons.

*சகாயம், (sahâya), secours, assistance, aide, bienfait, faveur, bonté, indulgence, mieux d'un malade, bas prix: — ஆயிருக்கிறது, — செய்கிறது, —பண்ணுகிறது (avec le dat.), assister, secourir, aider; — ஆயனுப்பிவிடுகிறது congédier avec bonté; — ஆய் à bon marché, en aide, au secours; —ஆய்ப்பேசுகிறது ou சொல்லுகிறது parler en faveur de...; சகாயக்காரன் aide, assistant, qui se plait à assister; — விலை bas prix, bon marché; —விலைக்குவாங்குகிறது acheter à bon marché; — வுபாயம் secours des conseils; சகாயத்தைமறந்தவன் ingrat, qui a oublié les secours reçus.

*சகாயன், (சகாயம்), aide, assistant, compagnon.

*சகாயானம், (id.) V. சகாயதம்.

*சகாயி, 1° f. de சகாயன், aide, amie, compagne. 2° V. சகாயன்.

சகாயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, v.n. (சகாயம்), devenir léger, —facile, aider.

*சகாரம், (ச), la lettre ச: சகாரகுக்ஷி Vyasen dont les entrailles (i.e. les

poèmes), sont pleins de la lettre ச.

*சகாரணம், (ச), ce qui a une cause.

*சகாரன், un des hommes célèbres par leur libéralité, benêt, beau-frère d'un raja.

*சகாரி, (சகன், அரி), l'ennemi de Sâlivâhana, i.e. Vikramâditya.

*சகாலம், (ச), de grand matin.

*சகி, 1° (sakhi), amie, compagne. 2° imp. de

சகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. a. et சகித்துக்கொள்ளுகிறது, souffrir, supporter, tolérer, endurer, pardonner; சகிக்கப்படாது, —க்கூடாது on ne peut supporter: சகிக்கமாட்டாதவன், சகிக்காதவன் homme impatient, qui ne peut rien endurer; அவன்குணத்தைச்சகிக்கக்கூடாது on ne peut supporter son caractère: பிரயாசத்தைச்சகிக்கிறவன் homme qui supporte la fatigue.

*சகிதம், (sahita), association, union, accompagnement, rester ensemble, accord; சகிதமாய், சகிதமாக ensemble, avec.

*சகிதன், 1° (id.) compagnon, associé, ami, partisan, patient. 2° (tchakita), timide, peureux.

சகித்தல், சகிப்பு, n. v. de சகிக்கிறது, patience, tolérance, souffrance, pardon.

*சகித்துவம், (சகி), V. தோழமை.

சகு, sagou.

*சகுடம், (djakouta), la plante சேம்பு, chien, le mont பொதியமலை.

சகுடை, la plante சிற்றகத்தி.

சகுட்டகம், la plante ஆடுதின்னும்பாலை.

சகுட்டம், racine bulbeuse en forme de navet

*சகுணம், (ச), bonne qualité, bon caractère.

*சகுந்தம், (sakounta), oiseau, l'aigle ou vautour indien, autre oiseau aquatique, aréquier, splendeur.

*சகுந்தலை, (sakountalâ), Sagoundaley, fille du richi Visouvamitren et de la courtisane Mênaguei; élevée par le richi Kanva, elle épousa le roi Douchyanta et fut mère du roi Bharata. C'est une épisode célèbre du Mahâbhârata.

*சகுந்தி, (sakounti), espèce d'oiseau, oiseau (en général).

*சகுப்பிரயோகம், (sakrout une fois), employer une—, une fois.

*சகுலகண்டம், (sakoula), dorade, espèce de poisson.

*சகுலம், (ச), V. சமுசாரம்.

*சகுலி, (சகுலம்), poisson, son:—பதம் (sahouri soleil), nœud des planètes.

*சகுல்லியன், (sakoulya), parent.

*சகுனம், (sakouna), augure, présage, pronostic, auspices, oiseau, racine bulbeuse en forme de navet:—பார்க்கிறது observer —, consulter les augures;—என்னகண்டது quel présage avez-vous rencontré? சகுனசாஸ்திரம் augure, science des augures, un des 64 கலைக்கியானம்;—த்தடை mauvais présage, obstacle provenant de mauvais augure;— த்தடையாகிறது ou ஆயிருக்கிறது rencontrer un mauvais augure, un mauvais augure arrêter;— த்தடையாய்ச்சொல்லுகிறது empêcher une chose par une parole réputée sinistre, v. g. lorsqu'on demande à quelqu'un qui part: où allez vous? —ப்பிழை mauvais présage.

*சகுனி, (சகுனம்), hibou, oiseau, le 8me des கரணம், devin, augure, devin qui consulte les augures, Sagouni, oncle maternel de Douryôdhanen et qui lui donnait de mauvais conseils.

*சகுனீசுபரன், (சகுனி, ஈசுவரன்), le roi des oiseaux, i.e. கருடன், le roi des devins

சகை, chaton d'anneau pour mettre une pierre précieuse.

சகேரா, (télinga), magasin, amas, provisions: —சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது entasser, mettre en magasin.

சகோடயாழ், une des 4 espèces de யாழ் ou guitares.

*சகோதரத்தானம், (சகோதரம், ஸ்தானம்), le 3me signe éloigné de 90 degrés du signe de la naissance.

*சகோதரம்,(சக,உதரம்), fraternité,naissance du même père et de la même mère: சகோதரங்கள் les frères et sœurs.

*சகோதரன்,(*id.*), frère germain, (et par extension,en général),frère.

*சகோதரி,*f.du préc.*sœur germaine,sœur (ut supra.)

*சகோத்திரம்,(*ச*),parenté, famille,lignée.

*சகோ்ரகம்,சகோரம்,சகோரப்புள்,(tchakôra,ka),bartavelle, perdrix grecque ou rouge qui paraît au clair de la lune,gros hibou, oiseau rouge dit செம்போத்து, le cormoran சக்கரவாகம், oiseau (en général), *ou* சகோரயாழ்,*V.* சகோடயாழ்.

சக்கட்டம்,சக்கந்தம்,mépris,moquerie,badinage, cajolerie, jeu immodeste, poil ou cheveu:—பண்ணுகிறது,—பேசுகிறது se moquer, ridiculiser, plaisanter, badiner,jouer immodestement;— ஆனபேச்சு dérision, plaisanterie, badinage;சக்கட்ட—, சக்கந்தக்காரன் moqueur, railleur,cajoleur.

சக்கட்டை, faiblesse, infériorité, manque d'habilité.

சக்கப்பணியவிருக்கிறது,(சக்களிய, பணிகிறது),être assis les jambes croisées.

*சக்கரகம்,*V.* சக்கிரகம்.

*சக்கரம்,(tchakra) roue (de char, —de potier,—de montre, —de pendule etc...),supplice de la roue, cercle,anneau,sphère,horizon,cours—, orbite d'une planète, cours du temps,temps—, cours de la vie, cycle de 60 ans,disque ou arme circulaire qui se lance, (c'est l'arme de Vichnou), tourbillon de vent,tour, circuit, moulin ou machine pour extraire l'huile,—le sucre etc...,armée,disposition circulaire d'une armée,mamelle,sein de femme, la terre,le globe terrestre, mer, le cormoran dit சக்கரவாகம், (à cause de sa forme ronde),grandeur, multitude, monceau,montagne,jasmin de montagne, fanon presque rond qui a l'empreinte d'un cercle et est usité dans le Tanjaour et le Travancore, cache,cercle magique,signes et figures superstitieuses faites sur une pièce plate de métal pour faire des offrandes aux faux dieux, figure superstitieusement mystérieuse ou astrologique, espèce d'amulette, diagramme pour calculer les horoscopes et les événemens futurs,souveraine autorité, gouvernement, justice (qui comme un cercle doit être parfaite et égale, sans commencement ni fin),bourg,province,district,région, royaume, côté du monde, naissance,espèce de vers écrits en forme de roues à 4,à 8,et à 6 rayons,marques en spirales sur le சாலக்கிராமம்,régions ou parties du corps, autrement dites ஆருதாரம், dans lesquelles les Indous supposent que diverses qualités et divinités resident: சக்கரங்கள் roues,rouages(d'horloge etc...),சக்கரத்தாலெறிகிறது lancer l'arme circulaire susdite: அவனுக்கித்தோடேசக்கரமறுதி avec cela le cours de sa vie finira; —அறுதியாய்ப்போகிறது le cours de la vie finir, —être près de finir;சக்கரமுருட்டுகிறது, —சுழற்றுகிறது faire tourner — ,tourner une roue, gouverner uniformément ou justement; — அடைக்கிறது,—அடைத்தல் renfermer des lettres dans un diagramme superstitieux *ou* de vers de fantaisie; —தரிக்கிறது faire tourner une roue, —une mécanique;சக்கரக்கவி vers écrits et renfermés dans une figure circulaire à raies; —கோளம் sphère parallèle; — சீவகன் celui qui vit du travail de sa roue,le potier; —தரன் serpent,*V.* சக்கரதாரி; —தாபனம் tracer—,établir des caractères magiques dans les figures superstitieuses dites சக்கரம்;—தாரி celui qui porte un disque de guerre, Vichnou; —திசை un des côtés du monde que les devins prennent pour signe de la fin de la vie; —த்தேர் voiture—, char à roues;—பதி la plante தகரை; —பா

ணம், V. சக்கரவாணம்; —பாணமெறிகிறது lancer cette fusée; —பாணி celui—,celle qui tient un disque —,une arme circulaire à la main, i. e. Vichnou, Dourgâ ou துர்க்கை; —பாதம் charrette, éléphant; —பாலன் prince,gouverneur,intendant de province; —பரிபாலனம்பண்ணுகிறது régner avec justice,—uniformité; —பேதினி la nuit qui sépare les oiseaux சக்கரவாகம் (le mal et la femelle se séparent la nuit) ;—ப்பணம் fanon portant l'empreinte d'un cercle;— ப்பொறி empreinte d'un cercle magique, marque qui s'y trouve;— மணம் marche triomphale, — de promenade; — மண்டலி espèce de grand serpent; — முகம் cochon qui creuse la terre avec son museau; — முடிவு fin de la vie; — யானம் charrette, voiture à roues; — யூபம் disposition d'une armée en rond;—ரதம் (rada *dent*),cochon, sanglier;—ரேகை lignes qui forment un cercle; —வட்டம் cercle, figure en cercle; — வதன்,(vat *affixe*), V. சக்கராயுதன்; —வர்த்தி(varttin *habitant*),empereur, monarque indépendant, — absolu d'un சக்கரம் ou royaume qui s'étend d'une mer à l'autre,prince, roi juste;on compte 6 சக்கரவர்த்தி V.ஆறுசக்கரவர்த்தி;—வாகம்,— வாகப்புள் l'oiseau dont le corps est sphérique,le cormoran, oie rouge, — bramanique;—வாடம் borne, limite;— வாணம் fusée tournante, — en cercle, en forme de roue, roue de feux d'artifice; — வாதம் tourbillon de vent;— வாந்தவன், (பாந்தவன்), le soleil, *litt*. l'ami des சக்கரவாகம் dont le mâle et la femelle ne se réunissent que de jour; — வாளம் horizon sensible,figure circulaire, un oiseau, peut-être le சக்கரவாகம், borne,—de l'horizon, *ou*—வாளகிரி chaîne de montagnes que les Hindous supposent entourer le monde et séparer la lumière des ténèbres; — விருதன்,(விருது), Vichnou; — விருத்தி intérêt composé,—accumulé;— வேதினி,V. சக்கரபேதினி.

*சக்கரன், 1° (சக்கரம்), homme armé d'un disque de guerre, Vichnou. 2° (sakra),Indiren, un des 12 soleils.

*சக்கராகாரம், (சக்கரம், ஆகாரம்),circuit,rond, figure d'un cercle:— ஆய்ச்சுழன்றெதிரியின் படையைவெட்டினான் en tournant autour il défit l'armée de l'ennemi; தேரைச்சக்கராகாரமாய்நடத்துகிறது faire faire un circuit à son char; வில்லைச்சக்கராகாரமாய் வளையவாங்கினான் il banda son arc en forme de cercle.

*சக்கராக்கினை,(*id*.ஆக்கினை),supplice de la roue, punition arbitraire infligée par un despote, décret d'un monarque.

*சக்கராங்கம்,(*id*.அங்கம்), chariot,charrette,jars. [oie.

*சக்கராங்கி,(*id*.), femelle du jars,

*சக்கராங்கனம், சக்கராங்கிதம், (*id*. ankana *impression*, அங்கிதம்), impression d'un sakram sur les épaules avec un fer rouge;on fait cette cérémonie payenne aux enfans de 8 à 10 ans.

*சக்கராடன், சக்கராடி, (*id*. ata *rôdeur*,ஆடி), jongleur qui fait danser les serpens,trompeur, filou.

*சக்கராதிபதி,(*id*.அதிபதி), monarque indépendant. [oranger.

*சக்கராதிவாசி, (*id*. அதிவாசம்),

*சக்கராயுதம்,(*id*. ஆயுதம்), l'arme circulaire,le disque de guerre.

*சக்கராயுதன், (*id*.) celui qui est armé d'un disque, Vichnou.

*சக்கராயுதி, (*id*.), V. சக்கராயுதன்,*ou* [disque pour arme, Dourkei.

*சக்கராயுதத்தி,(*id*.), celle qui a le

*சக்கராவர்த்தம், (*id*. ஆவர்த்தம்), tourner en rond, mouvement circulaire. [monarque absolu.

*சக்கரேசுவரன், (*id*. ஈசுவரன்),

*சக்கரி,சக்கரிகை, சக்கரிவதம், V. சக்கிரி....

*சக்கரை,P. சர்க்கரை, sucre:—யமுது,(அமுது), nourriture sucrée.

சக்கல், marc, chose dont on a exprimé le jus,ce qui est moisi.

*சக்களத்தி, (சக, களத்திரம்), rivale,femme ou concubine qu'un même homme a,ou a eue, en même temps

qu'une autre ou successivement, femme du frère de son mari, plante ou chose qui ressemble à une autre;—ப்பிள்ளை enfant de sa rivale; — ப்பிள்ளையைப்போலப் பார்க்கிறது regarder —, traiter comme l'enfant de sa rivale, i.e. de mauvais œil;— ப்பெண், —மகள் belle-fille; — மகன் beau-fils; இம்பூறல்சக்களத்தி la plante hedyotis graminifolia, parce qu'elle ressemble à la racine de l'oldenlandia umbellata இம்பூறல்.

சக்களமை, (சக்களத்தி, மை), rivalité—, dispute entre les femmes ou les concubines d'un même homme.

சக்களவன், *m. de* சக்களத்தி, amant, rival, galant.

சக்களிகிறது, ளிந்தேன், ளிவேன், ளி, ளிய, *v. n. et* சக்களிதல், *n. v.* s'aplatir, s'étendre, s'asseoir les jambes croisées.

சக்களியல், *n.v. du préc.* être aplati, étendu, assis les jambes croisées.

சக்களேயன், chose aplatie, être ainsi assis, *V.* சக்களிதல்.

சக்காரம், *P.* சககாரம்.

சக்கிமுக்கி, briquet: — க்கல் pierre à briquet, — à fusil; — போடுகிறது battre le briquet: — ப்பஞ்சு amadou, amorce; — ப்பஞ்சுக்குடுக்கை boîte à amorce; — ப்பை sac à briquet, — contenant le briquet, la pierre à fusil et l'amadou.

*சக்கியம், 1° (sakhya), amitié, union, 2° (sakya), ce qui est possible, possibilité, habileté. [habile, capable.

*சக்கியன், (சக்கியம்), ami, homme

*சக்கிரகம், (சக்கரம், ka), cercle vicieux, espèce de logique. *V.* பிசாங்கு [நியாயம்.

*சக்கிரம், *V.* சக்கரம்.

*சக்கிராவத்தம், *V.* சக்கராவர்த்தம்.

*சக்கிரி, (சக்கரம், i), homme armé du disque de guerre, Vichnou, Indiren, roi, empereur ou Sakravarti, chef, potier, homme qui tient un moulin à huile, serpent, l'oiseau சக்கரவாகம்.

*சக்கிரிகை, (tchakrikâ), genou.

*சக்கிரீவதம், (tchakrîvat), âne.

சக்கிலிச்சி, femme de sakili ou savetier, *V.* சத்துசாரம். [vetier.

சக்கிலியன், sakili, cordonnier, sa-

சக்கு, 1° (tchakchous), œil. 2° moisissure: — கட்டுகிறது, — பிடிக்கிறது, — பூக்கிறது, — பூத்தல் se moisir: — ரோகம் ophthalmie: — திட்சை, *V.* சட்சுதிட்சை: — தானம் cérémonie de laver ou d'oindre les yeux d'une statue au moment d'une procession.

சக்குச்சக்கு, (*son imitatif.*) சக்குச்சக்கென்கிறது, — எனல் rendre ce son, faire du bruit, —un bruit répété.

சக்குபு. la plante கரிசாலை eclipta.

சக்கை, marc, ce qui reste de la canne à sucre etc... après qu'on a exprimé le jus, chose sèche et insipide, copeau, jacque, fruit du jacquier, plante dite தக்கை, brin ou chose bonne à rien: — சக்கையாய்ப்பிளக்கிறது fendre ou couper en copeaux, — en morceaux, *ou* — சக்கையாயுரிக்கிறது railler, ridiculiser; — சக்கையாய்க்கிடக்கிறது être sec et insipide comme marc; — யாய்ப்போகிறது devenir tel, —plat, sans force; —யாய்மென்றுதுப்புகிறது mâcher, sucer le jus et cracher le marc; — மரம் jacquier; — க்காய் jacque encore vert; — ப்பழம் jacque mûr.

சக்கைமுக்கி, *P.* சக்கிமுக்கி.

சக்கையன், (சக்கை), monstre—, homme qui a grossi sans membres,

சக்கோரவி, nom d'une plante.

*சக்ஷு, (tchakchous), œil: சக்ஷுர்தானம், *V.* சக்குதானம். [dis.

சஃகுல்லி, espèce de gâteau, para-

சங்க, 1° (*télinga*), aisselle. 2° *adj. de* சங்கம்: — க்குழையோன் Siven.

சங்கங்குப்பி, (சங்கு, அம்), l'arbuste பீநாறி volcaneria inermis. [கு.

சங்கஞ்செடி, (*id*), l'arbrisseau சங்

*சங்கடம், சங்கட்டம், (sankata), chemin—, lieu étroit, défilé, étroitesse, rétrécissement, molestation, gène, difficulté, peine, embarras, trouble, radeau de poutres de bois, première porte d'entrée: சங்கடப்படுகிறது, — ப்படல் être molesté, gêné, embarrassé.

*சங்கடாக்ஷம், சங்கடாட்சம்,(சங்கடம், அக்ஷம்), clignotement des yeux, fermer les yeux.

சங்கடை, (சங்கடம்), temps—, douleurs de la mort.

*சங்கதம்,(sangata),amitié,union, réunion, adhésion. rapport, accord, conjonction de planètes, langage prétendu des dieux, sanscrit, plainte, procés, affaire: — இடுகிறது, — பண்ணுகிறது se plaindre, —ஆய்க்கிடக்கிறது la plainte être déposée devant la caste; — ஆய்க்கூட்டுகிறது la caste se réunir pour juger un procès, une plainte; — தீர்க்கிறது juger un procès, une plainte, terminer un affaire.

*சங்கதி. 1° (sangati), réunion,assemblée, mélange, suite. 2° histoire, nouvelle, article, cas, matière, sujet, circonstance, affaire, contenu d'un écrit, chose litigieuse: விசுவாசத்தின்சங்கதிகள் articles de foi.

*சங்கதை,(sangatâ), V.சங்கதி.

சங்கத்தவர்கள்,1° (சங்கம்),assemblée de gens nobles,la noblesse,personnes de haut rang. 2° ou

சங்கத்தார்,(id), membres d'une assemblée, d'un conseil, d'une académie, sénateurs, académiciens, —de Maduré, confrères.

*சங்கபதம், (sankha), un des 18 codes de lois des Indiens dit aussi சாங்கம்.

சங்கபுங்கி,ellébore blanc,la plante exotique கடுரோகிணி.

*சங்கம, obl. de சங்கமன் et de

*சங்கமம், 1° (sangama), union, assemblée, foule, rencontre, jonction, mélange, confluent de rivières et particulièrement de 2 fleuves réputés sacrés, v.g. le Gange et un autre, conjonction de planètes, copulation,espèce de vers,réunion des esprits, esprits qui se rencontrent. 2° (djangama),mobilité, instabilité, créature vivante, —qui marche par opposition aux plantes.

*சங்கமன், pl. சங்கமர், (சங்கமம்), linganiste, sectateur de Siven de la secte dite வீரசைவர், congréganiste: சங்கமக்குரு le gourou de cette secte; —ரூபம் une des formes de Siven.

சங்கமாண்டி,(சங்கமம்,ஆண்டி), certaine caste d'ஆண்டி.

*சங்கமாராதனை, சங்கமார்த்தனை, (சங்கமன், ஆராதனை, அர்த்தனை),donner du riz cuit aux pandarams ou aux linganistes.

சங்கமேந்தி, (சங்கம்,ஏந்தி), celui qui tient une conque à la main, i.e. Vichnou.

*சங்கம்,1° (sanga), union société, assemblée,réunion,association, rencontre, concile, congrégation,poète, académie, réunion de poètes, —de savans, copulation, coït, confluent de rivières,désir.2°(sangha),troupe, foule multitude.3°(sankha),conque, grand coquillage, un des 9 trésors de குபேரன், front,os frontal, 10 ou 100 trillions, (ou plutôt) 10 quatrillions, corps d'armée composé de 3 சமுத்திரம். 4° (djanghâ), jambe, os antérieur de la jambe. 5° (tchanga), beauté,homme habile,expérimenté. 6° P. சங்க, aisselle. 7° les 2 espèces d'arsenic dites சங்கபாஷாணம் et தாலம்பபாஷாணம். 8° adj. de சங்கு,de monetia: —ஆய்க்கூடிப்போகிறது se rassembler, aller en corps,— en foule,réunis par castes ou familles;—ஏறியநூல், —கண்டநூல் livre approuvé par une académie;—கூடுகிறது,(une assemblée...) se réunir,tenir sa séance; — பண்ணுகிறது s'accoupler; — பட்டை, — பழம் écorce—,baie de monetia; — பழம்போலக்கொப்புளிக்கிறது des pustules se former pareilles aux baies du monetia;—பழம்போலஅவன்கையெல்லாங் கொப்புளித்துப்போயிற்று ses mains sont toutes couvertes de pustules blanches comme les baies du monetia;—மருவியநூல் livre reçu, —usité parmi les académiciens; —மருவினோர் les savans,les membres de l'académie; — வாங்கி entremetteur,entremetteuse,maquereau, ma-

querelle; — வாங்குகிறது ménager une entrevue, procurer une femme pour le crime, *ou* — வாங்கிக்கொண்டு திரிகிறது faire le métier d'entremetteur; —வேர் racine de monetia; சங்கக்கூலி salaire d'entremetteur; —சீவி portier; —ச்செயுள் vers composés ou approuvés par les académiciens, vers dignes d'eux; —தாளம் sac —, bissac qu'on porte sous le bras ou pendu à son épaule; — ஆதன் entremetteur; —தோஷம் mal qui se fait en compagnie, mauvaise compagnie, péché de scandale; — த்தமிழ் tamoul clair, — des académiciens; — த்தலைவன் chef d'une assemblée, d'une académie... (surnom de) குமரன்; —த்திராவகம் liqueur spiritueuse obtenue par la distillation et qui peut dissoudre les conques; —த்தொனி, —நாதம் son intérieur —, son des conques; — நிதி or qui ressemble aux conques; —நிவர்த்தி éclaircissement —, raisons et preuves données à une assemblée; — பாஷாணம், — பாடாணம் l'arsenic naturel தாலம் பபாஷாணம்; — பாணி, *V.* சங்கமேத்தி; —பாலன் un des 8 serpens fabuleux qui supportent le monde, le serpent Sankha; —ப்பலகை planche de l'académie de Maduré, — fabuleuse placée sur l'étang prétendu sacré de cette ville et qui servait de siége aux académiciens ou aux savans; elle s'étendait ou se rétrécissait selon leur mérite; il y en avait 49 assis dessus lorsque le célèbre poète திருவள்ளுவர் se présenta et quoique Vallouven il eut la meilleure place parmi eux; —ப்புலவர் les poètes d'une académie, les académiciens (de Maduré...)

சங்கரகம், (சங்கம்), propre —, régle d'une assemblée, abrégé.

*சங்கரகிதம், (சங்கம், இரகிதம்), exemption de tout attachement, indifférence stoïque, divergence, défaut d'union.

*சங்கரகிதன், (*id.*), homme libre de tout attachement, indifférent, qui a quitté toute société.

*சங்கரம், 1° (sankara), mélange, confusion, méprise, poussière, balayures, tas, — d'ordures. 2° (sangara), guerre, bataille, commerce, poison, infortune, peine: சங்கரசங்கேதம் dilemme; சங்கரசாதி caste mélangée, — formée du mélange des hautes castes et des basses et qui n'est pas comprise dans les quatre primitives. On en distingue de 2 sortes: யோனிசங்கரம் caste ainsi formée par naissance et ஆசாரசங்கரம் caste ainsi formée par la conduite de ses membres; — பின்னம் nombre fractionnaire où un entier est suivi d'une fraction comme 3 1/2.

சங்கரர், (சங்கரம்), guerriers, combattans.

*சங்கரன், (sankara), Siven, un des 11 Routtirers, homme né de gens de différentes castes: — ஐம்முகம் les 5 visages prétendus de Siven.

*சங்கராசாரியர், (சங்கரன், ஆசாரியன்), célèbre gourou et docteur de la philosophie dite வேதாந்தம், fils de அரசியார் fille de நீலகண்டஆசாரியர்; on le nomme encore சண்மதஸ்தாபனாசாரியர் pour avoir soutenu les 6 sectes indoues. On rapporte de lui des choses mémorables.

*சங்கராதனம், (சங்கரன், ஆதனம்), position qui consiste à plier les 2 jambes, réunir les 2 pieds, et se tenir sur les 2 jambes.

*சங்கராபரணம், (சங்கரம், ஆபரணம்), air propre au வெண்பா.

*சங்கரி, 1° *f. de* சங்கரன், Pârvadi. 2° *imp de* சங்கரிக்கிறது.

சங்கரிகம், *V.* சங்கரகம்.

சங்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (சங்காரம்), détruire, tuer, massacrer. [destruction, meurtre.

சங்கரித்தல், சங்கரிப்பு, *n. v. du préc.*

*சங்கரிகரணம், (சங்கரம், கரணம்), trouble, confusion, révolte, mélange de caste, péché contre nature.

*சங்கரிகிருதன், (சங்கரம், கிருதம்) homme vil, dégradé, réduit à l'état de caste mêlée, chassé de sa caste.

*சங்கருடணம், (samkarchana), action d'attirer, de tirer, de labourer.

*சங்கருடணான், (*id.*), பலபத்திரன் qu'on suppose avoir été tiré étant embryon du ventre de Dèvaki et mis dans celui de Rôhini.

*சங்கருடம், (sangharcha), envie, émulation, rivalité, opposition.

*சங்கரேகை, (சங்கம், இரேகை), lignes ou spirales de conques.

*சங்கலம், 1° (sankala), addition, foule, troupe, union, amitié. 2° (djangala), désert, forêt, chair.

*சங்கலனம், (சங்கலம், na), addition, mélange, union, tas, monceau.

சங்கலார், (சங்கு, அல்லார்), ennemis.

*சங்கலிதம், (சங்கலம், ita), addition, sorte de compte, progression, mélange, un des 18 traités ou codes de lois: சங்கலிதசங்கலிதம் sorte de
*சங்கல்ப்பம், *P.* சங்கற்பம். [compte.

*சங்கவர்ச்சிதம், (சங்கம், வருச்சித்தல்), détachement de tout attachement au monde.

சங்கவாசிதம், (*id.* வாசிதம்), salut, obtention du paradis.

சங்களை, planche qui couvre un puits en terre: —க்கிணறு puits couvert de planches.

சங்கறுப்போர், (சங்கு, அறுக்கிறது), ceux qui coupent les conques et en font des ornements, —des bijoux. [ussite à souhait.

*சங்கற்பசம், (சங்கற்பம், சம்), ré-
*சங்கற்பம், (sankalpa), volonté, volition, résolution, détermination, dessein, désir, vœu solennel, déclaration de ses desseins, espérance: சங்கற்பசம்பவம் obtention de ses désirs; —சம்பவன், —சம்பன், —சன், —சன்மன், — பவன், —யோனி, *V.* சங்கற்பவன்; சங்கற்பஞ்சொல்லுகிறது, —பண்ணுகிறது, *ou*

சங்கற்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v. a. et n. et* சங்கற்பித்தல், *n. v.* (சங்கற்பம்), *ou* சங்கற்பித்துக்கொள்ளுகிறது, résoudre, prendre la résolution, faire vœu, se déterminer, déclarer solennellement.

*சங்கற்பவன், (சங்கற்பம்), Kâmen, le Cupidon indien, qu'on dit né de la volonté. [veine, tendon.

*சங்கன்னம், (சம், கன்னம்), nerf,
*சங்காகாரிகன், (djanghâ *jambe*, kârikâ *profession*), courier, avant-coureur.

*சங்காசம், (sankâsa), comparaison, similitude, amitié, compagnie.

சங்காடுகிறது, (சங்கு), polir une toile avec une conque

*சங்காதம், 1° (sanghâta), réunion, foule, plante toute entière, destruction, meurtre, espèce de danse dans laquelle on saute 5 fois les pieds joints, phrase, composition des mots, formation des mots composés. 2° (sanhâta), un des 21 enfers des Indous.

*சங்காத்தம், (சங்கம், ஆத்தன்), amitié, familiarité, union: —பண்ணுகிறது faire amitié.

*சங்காத்தி, *m. et f.* (*id.*), ami, amie, compagnon, compagne, associé, sectateur, partisan.

சங்காமரம், espèce d'arbre.

சங்காயிரமுறு, (சங்கு, ஆயிரம்), épithète du வலம்புரி, qui a 1000 conques pour escorte.

*சங்காரம், (sanhâra), destruction, ruine: —பண்ணுகிறது détruire, ruiner, massacrer; சங்காரகத்தா le dieu destructeur, Routtiren ou Siveu: —காலத்துப்பு sel d'urine, —fort et âcre; — க்கிரமம் ordre détruit, — dans la destruction. [sacreur.

*சங்காரன், (*id.*) destructeur, mas-
*சங்காரி, 1° (sankâri), nouvelle mariée. 2° la plante குதிரைவாலி convolvulus. 3° *imp. de*

சங்காரிக்கிறது, *P.* சங்கரிக்கிறது.

சங்காரித்தம், un des 7 nuages de la fable, celui qui répand des fleurs. [pidité.

*சங்காலம், (djanghâ *jambe*, la), ra-
*சங்காவியம், சங்காவேசம், (சங்கை, வியம், ஆவேசம்), trouble —, étourdissement qui vient de la frayeur: — கட்டுகிறது être étourdi, — troublé par la crainte.

சங்கிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, (சங்கை), *v. n.* honorer, res-

pecter,craindre,douter, soupçonner, révoquer en doute, objecter, contester,s'informer.

*சங்கிதை,(sanhitâ), histoire, légende,compilation,abrégé.

சங்கித்தல்,சங்கிப்பு,n.v. de சங்கிக்கிறது, honneur, respect, crainte, doute,etc... [compte.

*சங்கியை, (sanghyâ), nombre,

*சங்கிரகணம், (சம், கிரகணம்), acceptation,action de prendre, espérance, commerce charnel, paroles qui s'y rapportent.

*சங்கிரகம்,(சம், கிரகம் prise),abrégé,sommaire, hauteur,élévation, conservation, garde, consentement, collection, rondeur,fermer le poing, bataille à coups de poing, (சங்கிரம், ka), forêt: சங்கிரகக்கூர்மை sel de mer;சதுர்வேத—,abrégé des 4 vêdas

சங்கிரகிக்கிறது, கித்தேன்,கிப்பேன்,கி,கிக்க,v.a.(சங்கிரகம்), abréger, raccourcir, faire un abrégé, suivre son cours. [cours,marche.

சங்கிரகித்தல்,n.v.du préc. abrégé,

சங்கிரதம்,(சங்கு, இரதம்), entrevue—,réunion d'amans.

*சங்கிரந்தனன்,(சம்,கிரந்தனம்), celui qui fait pleurer les gens; i. e. Indiren.

*சங்கிரமணம், (tchankramana), marche,—tortueuse ou lente.

*சங்கிரமம்,(சம்,கிரமம்), passage du soleil à travers le zodiaque, marche des astres,fin d'un mois et commencement d'un autre,*mélange, cours—, passage difficile, expédient (pour l'effectuer),voie détournée:சங்கிரமசாதி caste mélangée;— த்துருவம் partie fractionnaire de la semaine où commence le nouvel an.

சங்கிரமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன்,மி,மிக்க,n.v.(சங்கிரமம்),(le soleil et les autres astres)passer d'un signe dans un autre.*

சங்கிரம்,forêt:சங்கிரபுரி bourg de bergers,pays de forêts.

*சங்கிராந்தம், சங்கிராந்தி,(சம், krânta,krânti passage), passage d'un lieu dans un autre,passage du soleil d'un signe dans un autre à commencer par son entrée dans le Bélier qui s'appelle மேஷசங்கிராந்தி et ainsi des autres, (et par conséquence) fin—,commencement du mois solaire, (spécialement) passage du soleil du Sagittaire au Capricorne; alors le soleil commence à revenir vers nous et les payens célèbrent le பொங்கல், fin de l'année.

*சங்கிராமம்,1°(sangrâma),guerre, combat.2°(sankrâma),chemin sur les montagnes: சங்கிராமசூரன் grand guerrier, héros; — விலக்கணம் le 34me des கலைக்கியானம் la tactique —,l'art militaire.

*சங்கிரீடணம், சங்கிரீடமாணம், (sankrîdana, sankrîdamâna), jeu, amusement. [ge, le sanscrit.

*சங்கிருதம்,(சம், கிருதம்), mélan-

*சங்கிலி, (P. சிருங்கலம்), chaine (pour lier,orner ou mesurer), fers,entraves,suite,enchainement,liaison:—க்கொத்து deux ou plusieurs rangs de chaines,double ou triple chaine:— போடுகிறது mettre une chaine, enchainer;—ப்பின்னல் chainon—,entrelacement d'une chaine;— ப்பூட்டு agrafe d'une chaine,erreur,méprise; —மடிப்பு tour —, pli d'une chaine (mise en 2, en 3...) autour du cou etc...;—யிசைப்பு entrelacement —, combinaison d'une chaine; — வடம் chaines unies ensemble,chaine pour trainer un char d'idole; — வலயம் chainon,anneau de chaine.

சங்கிலிகரணம், (சங்கு,இலி), accouplement—,péché contre nature.

சங்கிலிதம்,P.சங்கலிதம்.[monetia.

சங்கிலை, (சங்கு, இலை), feuille de

சங்கிற்கூர்மை, V. சங்கிரகக்கூர்மை,autre sel dit பிடாலவணம்.

*சங்கினி,(sankhini), femme irascible et à fortes passions, c'est une des 4 espèces de femmes, V. பெண்வகை,un des 10 nerfs ou pouls du corps humain, qui réside, selon les Indiens,dans les parties naturelles.

சங்கின்,gén. de சங்கு: — குடியோன் ou —, கொடியோன் scarabée de

couleur d'or; — பிள்ளை perle, fruit d'une conque.

*சங்கீதம், (சம், கீதம்), musique, cantique, hymne, psaume, hymne—, chant accompagné d'instrumens, concert, harmonie: — பாடுகிறது chanter un hymne...; —முழங்குகிறது en chanter avec accompagnement de musique; சங்கீதகோலாகலன், (கோலாகலம்), V. சங்கீதலோலன்; —க்காரன் chantre, musicien; —சாயித்தியம், —ப்பரிட்சை exercice de la musique; — சாஸ்திரம் science de la musique; —மேளம், — வாத்தியம் musique vocale et instrumentale, instrumens de musique; —லோலன், (உலோலம்), amateur du chant, — de la musique.

*சங்கீதி, (சங்கீதம்), science de la musique, conversation.

*சங்கீரணம், 1°(sankirna), mélange, malpropreté, impureté, presse, étroitesse, sorte de fig. de rhét., assemblage de diverses figures dans une phrase, mais différent d'un mélange de métaphores. 2°(sangîrna), promesse, consentement.

சங்கீர்தம், சங்கீர்த்தம், règle pour l'union—, union—, contraction des voyelles de 2 mots qui se rencontrent, copulation.

*சங்கீர்த்தனம், (சம், கீர்த்தனம்), louange, célébration, manifestation: —பண்ணுகிறது célébrer, louer, déclarer, (surtout) louer Dieu, chanter ses louanges.

*சங்கு, 1° P. சங்கம், conque, grand coquillage, voluta ryrum, bracelet fait de coquillage, jambe, péroné, front, os frontal, copulation, union. 2° (sankou), gnomon ou aiguille de cadran, un certain nombre, arme, instrument. 3° l'arbrisseau monetia barlerioides, dont l'adj. est சங்கம்: —காசம் sorte de mal d'yeux: —க்கீரை sorte d'herbe potagère; —சக்கரம் la conque et l'arme circulaire de Vichnou, raies en forme de spirales de conque, lignes en forme de cercle, taches de la tête déployée du serpent capelle; —சக்கரக்கடுக்கன் pendant d'oreilles rond à l'usage des Vichnouvistes et qui représente la conque et le sakram de Vichnou; —க்குளி, — ச்சலாபம் pêche des conques: —ச்சுரி spirale de conque, clou à vis: — ச்சுரை clou à vis, courge en spirale; — திரி spirale des conques et coquillages; —திருகி instrument pour couper les conques, tire-bouchon; —த்தாலி bijou, tâli en forme de conque (usité parmi les femmes de pêcheurs); — த்துவாரம் trou du gnomon; —நாதம் son d'une conque; —நாதிக்கிறது, — நாதித்தல் sonner de la conque, souffler dedans; — புட்பம் la plante ஞாழல் cassia; — ப்புரி spirale de conque; — மடப்பளி nom d'une caste; — மணி chapelet ou collier de grains-[illegible]rain de conque; — மறை reli[illegible] pure et claire; —முத்து perle formée dans une conque; —வளையல் bracelet de conque; —வெள்ளை enduit de chaux fine, —de chaux de coquillage, beau blanc; —வெள்ளைவைக்கிறது stucquer, mettre la chaux fine.

*சங்குட்டம், சங்குஷ்டம், (sanghouchta), écho, retentissement.

சங்குமரு, l'arbre வேம்பு melia.

சங்குருளை, (சங்கு, உருளை), tortue.

*சங்குலம், 1°(sankoula), assemblée, foule, guerre, combat, réplique, réponse contradictoire. 2° (djangoula), poison. [tas, pile, abrégé.

சங்கூடம், (sangoûdha), monceau,

சங்கூதி, (சங்கு, ஊதுகிறது), celui qui sonne de la conque, un des 18 serviteurs de villages.

சங்கூதுகிறது, (*id.*) sonner de la —, emboucher la conque. [ணம்.

சங்கூபிலம், un des 18 கிதபுரா,

சங்கூமச்சி, (சங்கு, ஊமச்சி), espèce de conque ou de coquillage, cymbium.

*சங்கேதம், (sankêta), engagement, accord, condition, signe, marque, complot, conjuration, convention—, assemblée séditieuse, plan, dessein, V. குழூஉக்குறி: சங்கேததா

ட்டாந்தம் proposition conditionnelle;—நையாயிதம் syllogisme conditionnel; உன்சங்கேதத்துக்குளன்னையிழுக்கவேண்டாம் ne cherchez pas à m'attirer à votre dessein.

*சங்கை,1° (sankâ), doute incertitude, peur, crainte, appréhension, terreur. 2° P. சங்கியை,nombre. 3° honneur, respect, estime, égard, usage, coutume, gingembre sec:—க்காரன் homme honorable, respectueux;—க்கேடு déshonneur;—செய்கிறது, — பண்ணுகிறது honorer, respecter;—சனம் cérémonie du lendemain des funérailles;— த்தாழ்ச்சி déshonneur;—பொருந்திய honorable, respectable; — யற்றுப்போகிறது,— யில்லாமற்போகிறது la peur —, le doute se dissiper, le respect se perdre;—யாயிருக்கிறது être vénérable;—யீனம் déshonneur, affront; —யீனன் homme vil,— déshonoré; அதுக்குச்சங்கையில்லை il n'y a pas de doute à ce sujet; அவனுக்கு அவள் விதவையென்கிறசங்கையில்லை il n'a pas le moindre soupçon qu'elle soit veuve; மாறுத—usage constant,—inviolable. [honorable.

சங்கைமான், (சங்கை), homme

*சங்கோசம், 1° honte, pudeur, modestie, timidité, retenue, éblouissement, chatouillement. 2° *(sankôtcha), action de fermer, de clore, contraction, artifice, safran: சங்கோசக்காரன்,— க்காரி timide, honteux, modeste, pudique; —ப்படுகிறது, சங்கோசமாயிருக்கிறது être honteux, timide etc. . . ;—விட்டால்சங்கையுமில்லை si l'on abandonne la modestie, il n'y a plus d'honneur.

சங்கோசை, சங்கோதை, (சங்கு, ஓதை, ஓசை), son d'une conque.

*சங்கோபனம், (sangôpana), cachette, recèlement, secret.

*சங்க்ஷேபம், சங்க்ஷேபனம், (sankchêpa, na), abrégé, sommaire, récapitulation.

சங்க்ஷேபிக்கிறது, பித்தேன். பிப்பேன், பி, பிக்க, v. a. (சங்க்ஷேபம்), abréger, faire un extrait.

சங்ஙிதை, P. சங்கிதை.

*சங்சயம், (samsaya), V. சமுசயம்.

*சங்சாரம், (samsâra), V. சமுசாரம்.

சங்ஸ்காரம், (samskâra), V. சமஸ்காரம்.

*சங்ஸ்கிருதம், (samscrouta), le sanscrit.

*சசம், (sasa), lièvre, lapin, tache [de la lune.

*சசலம், (ச, avec, சலம்), humidité.

*சசவிடாணம், சசவிஷாணம், (சசம்), corne de lièvre, i.e. chose imaginaire, —improbable,—extraordinaire.

*சசாங்கம், (சசம், அங்கம்), l'astre qui a des taches, i.e. la lune.

*சசி, 1° (satchi), Sasi ou Indrâni, femme d'Indiren, amitié, union. 2° (sasî), lune. 3° camphre: —கடல் pluie;—சேகரன் Siven qui, au dire des Indous, porte la lune sur sa tête; —தரன் Siven, Vinâyaguen; — தரி Parvadi, V. சந்திரன்; —த்துருவம் place de la lune, longitude de la lune au lever du soleil pour le commencement du பஞ்சாங்கவாக்கியம், longitude de l'apogée de la lune au même instant; la lune est supposée être à l'apogée; —தேகம் disque de la lune, demi-diamètre apparent de la lune;—கேந்திரம் anomalie de la lune; —ப்புடம் longitude vraie de la lune;—பதி,—மணாளன் l'époux de Sasi, i.e. Indiren;—வேகை doigts de la lune.

*சசியம், 1° (sasya), fruit, grain en général, blé, moisson,—en herbe. 2° l'arbre மராமரம் ou ஆச்சா, les plantes கஞ்சா et நிலப்பனை.

*சசியாதிபன், (சசியம், அதிபன்), l'astre qui fait croître les moissons; il change tous les ans, au dire des Indous, qui le marquent dans l'almanach.

*சசிவன், (satchiva), ami, ministre.

*சசீசன், (சசி, ஈசன்), le maître prétendu de la lune, i.e. Siven.

*சசேதனம், (ச), intelligence, connaissance.

*சசேலம், (id.) habit: சசேலஸ்நானம் bain pris avec ses habits.

சச்சடம்,nénuphar, nelumbium.

சச்சடி,mélange,fracas—,tracas—, ennui que cause une foule de monde.

சச்சம், vérité.

*சச்சரவு,P.சருச்சரை, 1° V.சச்சரை et சச்சடி 2° censure: — உண்டாகிறது une querelle s'élever, — exister. [sique.

சச்சரி,sorte d'instrument de mu-

*சச்சரை,P.சருச்சரை, querelle, dispute rixe,dissension: — படுகிறது se quereller,être en dissension,ou — பிடித்தல் quereller.

சச்சற்புடம், 1er des 5 தாளம் ou manières de battre des cymbales en mesure, V.au mot தாளம்-ு.[tinelle.

*சச்சனம்,(sadjdjana), garde,sen-

*சச்சிதம், 1° (sadjdjita).se revêtir, s'armer, décoration. 2° (சத்து, சித்து),sagesse.

*சச்சிதாநந்தம்,(id. அனந்தம் ou ஆனந்தம்)la sagesse infinie, la cause —,l'auteur de la sagesse,l'être suprême source d'existence,de sagesse et de bonheur.

*சச்சிதாநந்தன், (id.), celui qui est la sagesse infinie etc...i.e. Dieu, (et à tort).Brama.

சச்சு, bruit, tumulte d'une foule —, foule de monde ,modicité, peu. chose perdue,bec d'oiseau, la plante தீர்ச்சுண்டி: சச்சாயிருக்கிறது être en foule.— pressé par la foule: சச்சாயிருக்கப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற haranguer le peuple réuni; சச்சு நாணயமாயிருக்கிறபணம் argent —,fanon usé; இதுசச்சோ est-ce peu de chose que ceci?

*சஷ்டை,(chachta), sixième.

*சஷ்டி, (chachti), le 6me jour après la nouvelle lune ou la pleine lune,six,soixante.

சஞ்சடி, V.சச்சடி.

சஞ்சம்,(telinga ,ceinture.

*சஞ்சயம்,(santchaya),foule,monceau,tas, quantité: சஞ்சயவாதம் livre d'une certaine secte.

*சஞ்சயனம்,(santchayana), cérémonie funèbre —,action de recueillir les os d'un corps brûlé et de les asperger de lait.

*சஞ்சயன்,(sandjaya),Sangsayen, un des disciples de Viasen et diseur de bonne aventure des Pandouvers.

*சஞ்சரம்,(santchara),corps,meurtre,route,défilé,lieu étroit.

*சஞ்சரி,(tchantchari), abeille.

*சஞ்சரிகம், (சஞ்சரி, ka), grosse abeille noire,scarabée noir.

சஞ்சரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன், ரி,ரிக்க, v. n.(சஞ்சாரம்), demeurer, habiter, séjourner, rôder,cohabiter, vivre avec,fréquenter: அவனோடே சஞ்சரிக்கிறதரிது il est difficile de vivre avec lui.

சஞ்சரித்தல், சஞ்சரிப்பு. n. v. du préc. séjour, fréquentation, demeurer ensemble.

*சஞ்சரீகம், V.சஞ்சரிகம்.

*சஞ்சலம், (tchantchala), émotion,agitation, fluctuation d'esprit, inquiétude, chagrin, tristesse, déplaisir, trouble,malaise,incertitude, embarras,vent, éclair,tremblement, lait qu'on porte au bûcher funèbre; —உண்டுபண்ணுகிறது troubler, chagriner;—ஆயிருக்கிறது, V. சஞ்சலிக்கிறது: சஞ்சலக்காரன் homme mélancholique, inquiet,dont l'esprit se trouble facilement,embarrassé de beaucoup de choses; — த்துவம் inquiétude,chagrin,inconstance, irrésolution:—புத்தி esprit inquiet,chagrin, irrésolu; — ப்படுகிறது, V, சஞ்சலிக்கிறது; — வோசை voix tremblante.

*சஞ்சலனம்,(சஞ்சலம்,na),tremblement (de crainte).

சஞ்சலிக்கிறது,லித்தேன், லிப்பேன்,லி,லிக்க,v. n. (சஞ்சலம்) se chagriner,s'inquiéter, se troubler, être triste,affligé,irrésolu.

*சஞ்சலை, (tchantchalâ), éclair, poivre long, Lakchmi: — சிலகன் topaze. [de bijoux.

*சஞ்சனம், (djhandjhana), bruit

*சஞ்சனனம், (சம்), action d'engendrer. [tort) Brama.

*சஞ்சன்,(sandja),le Créateur,(et à

சஞ்சாயம், salaire d'un journalier, partie du produit d'un champ qu'on donne aux cultivateurs, v. g.

40 ou 50 pour cent, V. இலவசம்: — ஆயேற்றுக்கொள்ளுகிறது prendre à prix fait, à ferme, pour une part du revenu; —ஆய்விடுகிறது donner à prix fait, —a ferme, moyennant une partie du produit.

*சஞ்சாரகன், (santchâraka), guide, conducteur, instigateur.

*சஞ்சாரணம், (santchârana), instigation, conduite.

*சஞ்சாரம், (சம், சாரம்), séjour, habitation, cohabitation, société, fréquentation, familiarité, course, allées et venues, vagobondage, foule, troupe, monter la gamme, maladie contagieuse, V. நாகரத்தினம்: சஞ்சாரப்பிணம், —ப்பிரேதம் ermite, personne morte au monde, qui vit dans l'obscurité; சஞ்சாரம்பண்ணுகிறது, —செய்கிறது habiter, cohabiter, vivre avec; அங்கேமனிதசஞ்சாரமில்லை c'est un lieu inhabité, —non fréquenté des hommes; இந்த வீட்டிலெலிச்சஞ்சாரமெத்த il y a beaucoup de rats dans cette maison.

*சஞ்சாரன், (சஞ்சாரம்), l'habitant du corps, i. e. l'âme, la vie.

*சஞ்சாரி, id.), habitant, qui fréquente, vagabond இவன்ஒருதேசசஞ்சாரி c'est un coureur, —vagabond.

*சஞ்சாரிகன், (id. ika), messager, envoyé, entremetteur. [entremetteuse.

*சஞ்சாரிகை, f. du préc. messagère,

*சஞ்சாவாதம், சஞ்சானிலம், (சஞ்சை. அநிலம், வாதம்), ouragan, grand vent accompagné de pluie. [bée.

சஞ்சாளிகம், P. சஞ்சரிகம், scara-

*சஞ்சிதம், (santchita), ce qu'on a amassé, amas, collection, mal qui s'est attaché à quelqu'un, —qu'il a commis.

*சஞ்சிந்தனம், சஞ்சிந்தியம், (சம், சிந்தனை), réflection, délibération, méditation. [nexion, association.

*சஞ்சிலேட்டும், (சம்), union, con-

*சஞ்சிவகரணி, (சம், சிவம்), tamarinier, remède à l'évanouissement, —qui procure une longue vie.

சஞ்சிவனம், (சம்) animation, rappel à la vie, résurrection.

*சஞ்சிவனை, சஞ்சிவினி, (id., சிவனம்), remède qui dissipe l'évanouissement ou la léthargie et procure une longue vie, achée, ver de terre.

*சஞ்சிவி, (id. சிவி), la plante சிந்தில், Raphaël, ou சஞ்சிவிமூலி, V. சஞ்சிவனை.

*சஞ்சு, (tchantchou), seein, ressemblance, ou • [seau.

*சஞ்சுகை, (சஞ்சு, kâ), bec d'oi-

சஞ்சுபம், சஞ்சுவம்; préparatif, harnais d'un cheval, cordages —, équipement d'un vaisseau, munitions, provisions de guerre etc...

*சஞ்சுவிருதம், (சஞ்சு, bhrout qui possède), oiseau.

*சஞ்சுரிபமாணம், (tchantchoûryamâna), être porté —, adonné au mal.

சஞ்சேபம், P. சங்க்ஷேபம், abrégé, marque, riz cuit, dispute. [றது...

*சஞ்சேபிக்கிறது, P. சங்க்ஷேபிக்கி

*சஞ்சேயம், (santchêya), ce qu'on a amassé, collection. [grand bruit.

*சஞ்சை, (djhandjhâ), grande pluie,

*சடகம், 1° (tchataka), passereau. 2° (tchachaka), vase à boire, arack, miel.

சடக்கு, (son imitatif), சடக்கெனகிறது, —எனல், rendre ce son, se hâter: — ச்சடக்கென்கிறது, — ப்புடக்கென்கிறது, rendre ce son à 2 ou diverses reprises.

சடக்கோதன், l'herbe வசம்பு.

சடங்கம், 1° cérémonie, paquet de voyage, hâvresac, occupation, affaire, serrure, crochet. 2° *(chach six, அங்கம்), les 6 membres, (V. au mot சடாங்கம்), 6 parts, 6 ingrédiens, 6 sciences ou parties supplémentaires des Vêdas (savoir: grammaire prosodie, astronomie, prononciation, sens des mots inusités et rituel de la religion indoue), V. ஆறுசாஸ்திரம்: சடங்கம்போடுகிறது faire un paquet; சடங்கத்திலேபோட்டுக் கட்டுகிறது mettre et lier ensemble dans un sac.

சடங்கு, cérémonie, rite extérieur, solennité, formalité, action: — செய்கிறது faire une cérémonie: — அறுக்கிறது, —முடிக்கிறது la finir.

சடசட, (son imitatif) சடசடெக்கி

றது,சடசடப்பு,faire sadhasadha,—du bruit,rendre un son répété.

சடசிதி,un யோகம். [தைவு.

*சடதி, (tchachati), infirmité,V.சிசடபுடக்கிறது,சடபுடத்தல், சடபுடாவென்கிறது, சடபுடென்கிறது, rendre le son de *sadhapoudha*, faire du bruit.

*சடம், 1° (djada), ce qui n'a pas d'esprit, stupidité, bêtise, corps, un des feux du corps, mensonge, fausseté, sévérité, cruauté, racine—, pied d'arbre. 2° (chach), six: —விழுந்து போகிறது mourir:சடசீவி être corporel;சடத்தீ les 6 feux, *i. e.* காமம் etc. . .;சடத்துவம், —த்தன்மை corporalité, matérialité; —திறம் espèce de pierre noire; —பதார்த்தம், V. சடவத்து; —ப்பால் lait de femme; —லட்சணம் caractère d'un corps matériel et fantastique, *i. e.* s'ignorer soi-même et son créateur; —வாதி matérialiste; —விம்சதி six vingts, cent vingt; சடமுள்ள, சடத்துக்கடுத்த corporel, matériel; சடமின்மை immatérialité.

*சடரம்,(djathara), ventre: சடரச்சுவாலை mal de ventre, colique, V. சடராக்கினி;—யாதனை douleurs de l'enfant dans le ventre de sa mère, douleur de l'enfantement.

*சடராக்கினி, (சடரம், அக்கினி), feu—, chaleur du ventre, —de l'estomac, faim.

சடராமயம், (*id.* ஆமயம்), hydropisie, eau dans le ventre.

*சடர், *pl. de* சடன்.

சடலம், corps: சடலபுடலம் *ou* சடலை, ce qui est gros.

*சடவத்து,சடவஸ்து,(சடம், வஸ்து), être corporel, — inintelligent.

சடவுப்பு, (*id.*), sel d'urine. [idiot.

*சடன், (*id.*), ignorant, imbécille

*சடாங்கம், 1° (சடம், அங்கம்), les 6 membres du corps (savoir: les 2 pieds et les 2 bras, la tête et la poitrine. 2°(சடை, அங்கம்), lion.

*சடாசுவாலம், (சடை, சுவாலை), flambeau.

*சடாகுடம்,(சடை),épaisse chevelure emmêlée ou tressée, chevelure, —de Siven, longue tresse de cheveux. [lie),Siven.

*சடாடங்கன், (சடை, tanka qui

*சடாடவி,(சடை, அடவி), épaisse chevelure emmêlée, forêt de cheveux entrelacés. [prière de குமரன்.

*சடாட்சரம், (சடம், அக்ஷரம்),

*சடாட்சரன், (*id.*), குமரன் ou Soupramanien. [di,prière de Satti.

*சடாட்சரி, (*id.*), உமை ou Parva-

*சடாதரம், (சடை), l'arbre அரிநெல்லி.

*சடாதரன், (*id.*), celui qui porte une longue chevelure,Siven,Virapattiren,richi, V. சடாதரம்.

*சடாதரி,(*id.*),V.சடாதாரி [தாரம்.

*சடாதாரம், (சடு six), V. ஆறு

*சடாதாரி, (சடை), celui —, celle qui porte une longue chevelure entrelacée, Siven, Parvadi, l'herbe கொடியாள்கூந்தல்.

*சடாபலம், (*id.*), palmier.

*சடாபாரம், (*id.*), poids d'une longue chevelure—,chevelure entrelacée. [longues tresses de cheveux.

*சடாமகுடம், (*id.*), couronne de

*சடாமகுடன், (*id.*), Siven ainsi couronné.

*சடாமாஞ்சி, — மாஞ்சில், (*id.*), l'herbe médicinale cyperus stoloniferus, nard indien, valeriana jatamansi.

*சடாமுடி, (*id.*), V. சடாமகுடம்.

*சடாமுனி, (*id.*), mauvais génie, fantôme gigantesque dans lequel est changé,au dire des Indous, un brame qui n'accomplit pas le devoir d'enseigner et les autres devoirs bramaniques.

*சடாயு, (சடை, ஆயு), oiseau fabuleux fils d'Arounen; il fut tué par Râvanen en s'opposant à l'enlèvement de Sidé et enterré par Râmen.

சடாய்க்கிறது,ய்த்தேன்,ய்ப்பேன், ய்,ய்க்க, *v.a et n. et* சடாய்த்தல், *n.v.* charger un fusil, avertir, gronder, censurer, parler d'une voix de tonnerre,se rétablir: சடாய்த்திருக்கிறது être gras,gros,corpulent.

சடாய்ப்பு, *n.v.du pric.* graisse, embonpoint, avis, réprimande, etc...

சடாரட்டியென்கிறது, (*son imitatif*), rendre ce son, faire du bruit, se presser. [*V.* ஆற்காடு.

*சடாரணியம், (சடம், ஆரணியம்), சடாரி, cuirasse, cotte d'armes.

சடார், (*son imitatif*): — இடுகிறது, — என்கிறது, — படாரென்கிறது rendre ce son, faire du bruit.

*சடாலம், 1° (சடை, la), l'arbre ஆலமரம். 2° (tchachâla), rûche d'abeilles, anneau qu'on met au haut du pieu du sacrifice.

சடாவு, (*hind.*), montée, accroissement.

*சடானனன், (சடம், ஆனனம்), *V.* சண்முகன்.

*சடிதி, (djhatiti), promptitude, vitesse, chose soudaine, —subite, —imprévue: —யாயிருக்கிறது être inattendu, arriver subitement; சடிதியாய், சடிதியில் subitement, soudainement; சடிதியிலேபோவாய் puisses-tu mourir subitement! சடிதியில்வருமரணம் mort subite; சடிதியான subit, imprévu.

சடிதிவு, gousse—, cosse de cardamome.

*சடிலம், (சடை, ila), ce qui a une crinière, cheval, lion, longue chevelure tressée, étroitesse, lieu étroit.

*சடினம், (சடை, ina), l'arbrisseau சடை æschynomene, la plante வசம்பு.

*சடு, 1° (chach), six, 2° (tchatou), ventre, pleurs, cris perçants, —de douleur, ou de frayeur.

*சடுதி, *P.* சடிதி.

சடுத்தம், dispute, débat, concurrence, brigue, rivalité, violence, force: —பண்ணுகிறது briguer, rivaliser, violenter; —பூட்டுகிறது charger par force; —ஆய்வாங்குகிறது acheter en enchérissant sur un autre; சடுத்தத்திலேவிற்றுப்போடுகிறது vendre à l'enchère, —au dernier enchérisseur; சடுத்தத்திலேவந்துவிழுகிறது en venir à une dispute, இவ்விரண்டுபேருக்குஞ்சடுத்தமாயிருக்கிறது ces 2 personnes se contrarient ou rivalisent entr'elles.

*சடுலம், 1° (tchatoula), agitation, émotion, crainte, beauté. 2° (djadoula), tache, —de rousseur, marque: சடுலவேறூசை bruit du mouvement de la flamme etc...

*சடுலை, (tchatoulâ), éclair.

*சடுலோலம், (tchatoulôla), tremblement, beauté.

*சடை, 1° (djatâ), longue et épaisse chevelure entrelacée ou emmêlée (*v.g.* celle de Siven et des ஆண்டிகள் ou mendians de sa secte), longue tresse de cheveux, cheveux tressés, crinière, racine, tête de clou, la plante நெட்டி sensitive bâtarde, æschinomene aspera, *V.* கிடைச்சி. 2° (tchhatâ), lumière, rayon, foule, assemblage, raie, ligne droite ou continue, bouchon, bondon, bâton qui bouche. 3° *imp. et part. de* சடைகிறது. 4° *imp. de* சடைக்கிறது: —க்கஞ்சா la femelle de la plante enivrante கஞ்சா; —க்கந்தம் la plante வசம்பு; — க்காரன் homme qui porte une longue chevelure emmêlée; — நாகம் serpent, sorte de bijou; — நாய் chien à crinière; — யில்லை, ou — ப்பில்லை, *V.* சடைவில்லை; —ப்பயறு espèce de gros haricot; —ப்புல் l'herbe poa bifaria; —ப்பாசி espèce de mousse ou பாசி; —ப்பூச்சி espèce de chenille velue; —மரம் la sensitive bâtarde æschynomene aspera; — முடி longue tresse de cheveux, l'arbre சரக்கொன்றை; —முடியோர், —முனிவர் religieux payens qui portent une longue tresse de cheveux ou une longue chevelure emmêlée; —யாணி clou à grosse tête; —யாண்டி, *m.* — யாண்டிச்சி, *f.* mendiant —, mendiante de la secte de Siven qui porte une longue chevelure entrelacée ou emmêlée; —வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது garder —, porter une telle chevelure; —வில்லை espèce de petite calotte d'or que les femmes portent sur la tête; —வேர், *V.* சடைமரம்; சடையாய்ப்பின்னிக்கொண்டுபோகிறதுêtre emmêlé— entrelacé ensemble comme une crinière: என்னுயிரமாண்டுதிரிந்திடந்

தாலு முன்னணீரமில்லாச் சடை quand l'æschynomene resterait huit mille ans dans l'eau l'humidité ne la pénétrerait pas.

சடைகிறது, டைந்தேன், டைவேன், டை, டைய, v.n. faire sortir un clou etc..., enfoncer un clou, clouer, se chagriner, se décourager, être triste, peiné, ne pas croître.

சடைக்கிறது, டைத்தேன், டைப்பேன், டை, டைக்க, v.n. (சடை), pousser des branches touffues, — des rejetons épais ou serrés.

சடைச்சி, (சடை), femme qui porte une longue chevelure tressée ou emmêlée, Parvadi, la plante aquatique பாசி ceratophyllum demersum, l'arbrisseau ஒட்டி, le minéral திமிலை ou பொன்னிமிளை, l'oseille புளியாரை;—வேர் la plante achyranthes corymbosa.

சடையன், சடையோன், (சடை), celui qui porte une longue chevelure entrelacée ou emmêlée, Siven, Virapattiren.

சடைதல், சடைவு, n. v. de சடைகிறது, action de faire sortir ou d'enfoncer un clou, empêchement, découragement, chagrin.

சட், (chach), *abrév. de* சட்டு six.

*சட்கருமம், (சட்), les 6 emplois d'un brame, savoir: le bain, l'étude volontaire ou sans maître, la prière, faire le sacrifice ஓமம், le sacrifice aux ancêtres ou la cérémonie dite தருப்பணம், et le sacrifice aux dieux. 2° V. அறுதொழில். 3° 6 actions permises aux brames pour vivre: glaner, accepter des dons, demander l'aumône, l'agriculture, le commerce, garder les troupeaux ou prêter à intérêt. 4° 6 actions enseignées dans les தந்திரம்: tuer, rendre fou, asservir, chasser la colère, l'exciter, priver de quelque faculté. [அறுநணம்

*சட்குணம், (*id*.), six attributs, V.

*சட்கோணம், (*id*.), hexagone.

*சட்சணம், (djakchana), action de manger.

*சட்சரணம், (சட்), V, சட்பதம்.

*சட்சமயம், (*id*.), V. அறுசமயம்.

சட்சன், (*son imitatif*), சட்சன்னென்கிறது rendre ce son, faire du bruit.

*சட்சு, (tchakchous), œil :— தீட்சை cérémonie que fait un gourou; —விந்திரியக்காட்சி vue claire de ses yeux, voir et connaître la forme.

சட்சுவை, (சட்), V. அறுசுவை.

சட்டகப்பை, sorte de grande cuillère. [figure.

சட்டகம், corps, lit, couche, forme,

சட்டம், cadre (de fenêtre, de tableau etc...), châssis, châlit, monture, encadrement, bordure de table etc... rebord, règle, bon ordre, bonne —, direction, ordre, loi, règlement, ordonnance, condition, tarif, netteté, élégance, exactitude, justesse, perfection, plénitude, modèle d'écriture, copie que doivent en faire les écoliers, copie —, ôle qu'on donne à écrire, musc, ventricule du chat musqué où se trouve le musc: சட்டமாய் en ordre, régulièrement, correctement, bien, élégamment, joliment; — ஆயடுக்குகிறது, — ஆய்வைக்கிறது empiler —, mettre régulièrement, —avec ordre: — ஆயிருக்கிறது être correct, bien fait, élégant, régulier, propre, joli, en ordre, selon les règles; — ஆய்ச்செய்கிறது faire régulièrement, — correctement, —élégamment; — ஆய்ப்பேசுகிறது parler correctement, —élégamment: —ஆய்க்கீறுகிறது couper —, canneler, —chanfreiner —, tracer régulièrement, —un cadre: —எழுதுகிறது écrire un modèle, — sa copie, apprendre à écrire, faire son devoir d'écriture: —கட்டுகிறது régler, régulariser, arranger, faire un cadre, — un règlement, ordonner: —குலைகிறது un cadre etc., se défaire, —se déranger, être privé de sa subsistance; — கொழிக்கிறது dire de gros mots, avoir le verbe haut, parler d'une manière hautaine; — திருத்துகிறது corriger l'écriture d'un écolier; —தைக்கிறது faire —, fabriquer —, clouer un cadre, —un châssis, en-

cadrer;— பண்ணுகிறது régler, déterminer, ordonner, v. g. அசவிலையைச்சட்டம் பண்ணுகிறது régler le prix des grains etc... — பார்க்கிறது examiner l'écriture.—les copies des écoliers;— பிள்ளை moniteur d'école élève le plus capable,—qui guide les autres; சட்டதிட்டம், — பட்டம், —வட்டம் régle, ordre, ordonnance, réglement, plénitude, perfection, netteté, élégance; —ப்பலகை régloir, règle,— plate (pour rayer le papier etc...), — வளை traverse, poutre en travers; — வாள் scie garnie d'un châssis:— விளக்கு espèce de lustre ou de lampe: புதுச்சட்டமாகநடக்கிறது les choses marcher d'après un nouvel ordre,— un nouvel arrangement: அதிகாரச்சட்டம் ordre émané de l'autorité, — du gouvernement: அந்தவூர்ச்சட்டமப்படி telle est la manière ou la coutume de cette ville: இருப்புச்சட்டம் cadre—, barre de fer, cercle de fer du contour d'une roue.

சட்டம்பி, (சட்டம்), maitre d'école: —பிள்ளை ou

சட்டாப்பிள்ளை, P. சட்டம்பிள்ளை.

சட்டி, 1° casserole, —de terre, terrine, poêle, plat. 2° *P. சஷ்டி. 3° *imp de* சட்டிக்கிறது:— த்தலை grosse tète, butor, lourdaud: — த்தலையன், *m.* — த்தலைச்சி, *f.* homme —, femme qui a une grosse tête, lourdaud: —த்தலைப்பா gros turban, turban rond: —த்தலையுள்ளான் bécassine à grosse tète; —பானை les casseroles et les cruches; — பூர்த்திசாந்தி cérémonie gentile que l'on fait à 60 ans: — ப்பிரங்கி mortier, gros canon à bombes; —ப்புல் espèce d'herbe: —யாட்டுகிறது, —யுருட்டுகிறது remuer —, faire tourner la casserole, jouer à un certain jeu de hasard; — யொட்டி, V. பொருவாய்;—விரதம் espèce d'observance,—de pénitence: அருக்கன்சட்டி cosserole plate: தளச் —, பதலைச் —, பெருஞ்சட்டி grande casserole de terre.

சட்டிக்கிறது, ட்டித்தேன், ட்டிப்பேன், ட்டி, ட்டிக்க, v. a. *(sattita *tué*), détruire, tuer

சட்டித்தல், n. v. *du préc.* destruction, meurtre.

சட்டு, 1° *(chach), six. 2° perte, corruption: —வருக்கம், V. இலக்கினசட்டுவருக்கம்

சட்டுவம், cuillère à pot, grande cuillère de métal: — லேஅுத்துகிறது prendre avec une cuillère à pot.

சட்டை, habit, veste, vêtement,— cousu, — adapté au corps à la manière européenne, robe, soutane, etc..., cas, estime, honneur, respect, plume —, aile d'oiseau, peau de serpent, sac dont on charge une bête de somme: —கழற்றுகிறது oter sa veste ou autre vêtement, se déshabiller, un serpent quitter sa peau: — க்காரன், *m.* —க்காரி,— க்காரிச்சி, *f.* homme —, femme qui porte des habits à l'européenne, topas topasine: —ச்சாப்பு toile pour un habit; —தைக்கிறது coudre un habit, une veste etc..: — தொடுக்கிறது. —போட்டுக்கொள்ளுகிறது s'habiller, mettre son habit, — sa veste; — பண்ணுகிறது faire cas, estimer honorer, respecter;—பண்ணுபவிருக்கிறது dédaigner, mépriser, ne faire nul cas, ne pas estimer: — நாதன் Siven, Vaïraven; —முனி nom d'un சத்தன், —யில்லாமற் பண்ணிட்போடுகிறது mépriser, déshonorer, couvrir de honte, faire négligemment, — avec dédain; சட்டைக்குச் சிலைகிழிக்கிறது déchirer un vêtement, — de la toile pour faire un habit.

சட்டோலை, (சட்டம், ஓலை), ôle à écrite.

*சட்பதம், (சட்), abeille, scarabée, insecte à 6 pieds.

*சட்பதாதிதி, (சட்பதம், அதிதி, hôte), l'arbre சண்பசம் et le manguier, (ils sont recherchés des abeilles).

*சட்பம், (sachpa), herbe verte, gazon, chiendent poil, puberté.

*சட்பிதாபுத்திரிகம், (சட், பிதா, புத்திரி), 3° *des 5 தாளம் ou manières de battre des cymbales en mesure, V. au mot தாளம் ரு.

*சட்பிரஞ்ஞன், (சட்), sage qui con-

naît les 6 choses suivantes: la vertu, la richesse ou la prospérité, le désir ou le plaisir sensuel, le bonheur final, la nature du monde, et la vérité divine, ou la nature de Dieu.

சட்புள்ளென்கிறது, (*son imitatif*), parler avec colère.

*சட்விம்சதி, (சட்), vingt-six.

*சட்விம்சகம், (*id.*) réunion de 26 personnes ou choses.

சணப்பம், *adj. de* சணம்பு, de chanvre: சணப்பநார், *V.* சணாஞர்.

சணப்பன், *P.* சணற்பன்.

சணப்பு, 1° *P.* சணற்பு, chanvre. 2° *adj. de* சணம்பு, de chanvre: —க்கயிறு corde de chanvre; —நார், *V.* சணாஞர்; — நூல் fil de chanvre.

சணப்புரி, *P.* சணற்புரி, corde de chanvre.

*சணம், 1° (kchana), moment, instant 2° (sana,), chanvre. 3° (tchanaka), la plante கடலை. 4° l'herbe தருப்பை, unanimité, union.

சணம்பு, chanvre, *V.* மருள்.

சணல், (சணம்), chanvre, — de l'Inde, crotalaria juncea: சணற்கயிறு corde de chanvre: — சுழி tige ou tuyau de chanvre: — கற்றை paquet de chanvre: — கூளம் étoupe de chanvre; — புரி corde de chanvre.

சணற்பம், *adj. de* சணற்பு, de chanvre: சணற்பநார், *V.* சணாஞர்.

சணற்பன், (சணற்பு), chanvrier, ouvrier en chanvre: — விட்டுக்கோழிதானே விலங்கிட்டுக்கொண்டது la poule du chanvrier s'est prise elle-même, *i.e.* il s'est mis lui même dans l'embarras. [சணாஞர்.

சணற்பஞர், (சணற்பன், நார்), *V.*

சணற்பு, (சணல்), chanvre: — க்கயிறு corde de chanvre; — த்திரி mèche de chanvre. ணாஞர்.

சணற்றும்பு, (சணல், தும்பு), *V.* ச

சணற்றெளிக்கிறது, (*id.* தெளிக்கிறது), semer du chanvre.

சணாஞர், (சணல், நார்), fibres —, filaments —, filasse de chanvre.

சணைக்கிறது, ணைத்தேன், ணைப்பேன், ணை, ணைக்க, *v. n.* et சணைத்தல், *n. v.* croître, s'étendre, pousser des branches, des rejetons.

சணைப்பு, *s. v. du préc.* action de croître etc..., fertilité.

சண்கேஷபம், *P.* சங்கேஷபம்.

சண்டகன், l'arsenic naturel இலிங்கபாஷாணம்.

*சண்டம். 1° (tchanda), violence, cruauté, colère, vitesse, promptitude, chose soudaine, acreté, piquant, chaleur. 2° (sandha), hermaphrodite, eunuque, bœuf, taureau, — laissé en liberté. 3° ventre, sein: சண்டப்பிரசண்டம் valeur, *V.* சண்டவேகம்; — ப்பிரசண்டமாய்ப் பேசுகிறது parler avec force, — emphatiquement; — ப்பிரசண்டன் vaillant guerrier; சப்பாணிக்குநொண்டி — ப்பிரசண்டன் le boiteux est un vaillant en comparaison du cul-de-jatte; — ப்பை la matrice; — ப்பைக்குள்ளிருந்துதாயருந்தத்தானருந்து மண்டத்துயிர்பிழைப்பதாச்சரியம் (le fétus) dans la matrice mange quand sa mère mange, mais la vie de l'être qui est dans un œuf est une merveille: — மாருதம் grand vent, tempête, ouragan, typhon: — மாருதம்போல avec véhémence, avec force, comme une tempête; — மாருதம்போலப்பிரசங்கிக்கிறது, — ப்பேசுகிறது, — க்கவிபாடுகிறது prêcher, parler ou chanter des vers avec beaucoup de véhémence; — மாருதம்பொழிதல் pleuvoir à verse, répandre abondamment; — வேகம் grande vitesse, impétuosité.

*சண்டன், 1° (tchanda), homme impétueux, vif, violent, le soleil, Siven, Yamen, Kâlen, le ministre —, un messager de Yamen, démon ou asouren, tamarinier. 2° (sandha), eunuque, hermaphrodite.

*சண்டாளம், (tchandâla), bassesse, — de caste, trahison, malice, démon.

*சண்டாளன், (*id.*), homme vil, chassé de sa caste, vaurien, coquin, traître, sandâlen ou fils d'une bramine et d'un choutre: சண்டாளத்தனம் extrême bassesse ou méchanceté, coquinerie; — நீர் eau qu'a touchée un homme vil; — ப்பிராயச்சித்தம் expiation d'une faute ou prétendue souillure provenant des sanda-

lers; சண்டாளனுக்கடிமையாகிறது devenir —, être l'esclave d'un homme vil, être dans le plus vil esclavage.

*சண்டாளி,*f. du préc.* femme de basse condition,—de caste vile,traitresse, coquine.

சண்டி,1° *m.f.*obstiné,entêté,mutin,revèche, endurci aux coups, déhonté, rétif, lâche. 2° *(tchandi), la mauvaise déesse துர்க்கை, nom d'un arbre: — க்கார் espèce de riz difficile à piler; — க்கீரை espèce d'herbe potagère;—க்குதிரை cheval rétif,—intraitable; — த்தனம் obstination,entêtement,mauvaise volonté,effronterie, incivilité, improbité; —த்தனம்பண்ணுகிறது faire le revèche,le têtu,montrer de la mauvaise volonté;—யாயிருக்கிறது,—யாய்ப்போகிறது être —, devenir entêté, revèche.

*சண்டிகை,(சண்டி,kâ), la mauvaise déesse காளி,— துர்க்கை.

*சண்டிலன்,(tchandila), barbier, Siven.

சண்டிவாளம், dédit, ce qu'on donne pour défaire un marché, pour racheter un objet:—கொடுகிறது,—இடுகிறது payer le dédit,—pour racheter quelque objet, etc... [de.

சண்டு,paille—,balle de grain vi-

சண்டை,dispute,querelle,bataille,combat,guerre,discorde:—கொடுக்கிறது engager le combat,*ou* —செய்கிறது,—பண்ணுகிறது,—போடுகிறது se quereller, se disputer,se battre, livrer bataille; — முகத்திலேநிற்கிறது être au front de la bataille:—மூட்டுகிறது, —கொளுவுகிறது exciter des querelles,--une dispute,—au combat,—à se battre;— யாய்க்கிடக்கிறது être en guerre, —enveloppé dans une guerre, dans une querelle; — யிடுகிறது quereller, se disputer,exciter une rixe; சண்டைக்கணிவகுக்கிறது ranger une armée en bataille, சண்டைக்கழைக்கிறது, சண்டைக்குக்கூப்பிடுகிறது défier au combat, provoquer à une querelle, — à se battre, appeler en duel; சண்டைக்குநிற்கிறது être prêt à se battre, à se disputer, au combat; அடியுந் தடியுமுள்ள சண்டை querelle où l'on en vient aux coups de poings et de bâtons; அடியும்பிடியுமுள்ளசண்டை dispute où l'on s'empoigne et se bat: அவன்வலியச்சண்டைக்குப் போகிறதுமில்லை வந்தசண்டையை விடுகிறதுமில்லை il ne va pas de lui-même provoquer les autres,mais une fois attaqué, il ne quitte pas facilement la querelle ou la bataille.

சண்ணுகிறது,ணினேன்,ணுவேன்,ணு,ண,*v.a.et* சண்ணுதல், *n. v.* faire,injurier.

*சண்பகம்,(tchampaka), l'arbre à fleurs odoriférantes dit michelia champaka.

சண்பனி, la fameuse காளி.

சண்பை, la ville de சீகாழி.

சண்பையர், (சண்பை), les habitans de சீகாழி: —கோன் leur roi nommé சம்பந்தர்.

*சண்மதம், (chach 6),les 6 sectes, *V.* அறுசமயம்: சண்மதஸ்தாபனுசாரியர் *V.*சங்கராசாரியர்.

*சண்முகன்,(*id.*),celui qui a 6 visages, *i.e.*Soupramanien.

*சதகம், 1° (சதம், ka), centaine, série de 100 vers ou stances. Il y a différentes séries de cette sorte à la louange des grands hommes, et des faux dieux, qui contiennent aussi des sujets moraux; ordinairement le nom du héros termine la pièce. 2° l'arbre தான்றிமரம்.

சதகுப்பி,சதகுப்பை, (*id.*), variété de l'anet ou anethum graveolens.

*சதகோடி, (*id.*), l'arme de diamant à 100 faces ou angles, la foudre d'Indiren, foudre, un milliard: —காலமும்முடையராட்சியபாரம் நீடித்திருக்கக்கடவது puisse votre règne durer un milliard d'années.

*சதக்கினி,(sataghni),scorpion.

சதக்கல்,boue. [éclair.

*சதக்கிரதம், (sata, hradâ *rayon*),

*சதக்கிரதன்,சதக்கிருதன்,சதக்கி

ரது,சதக்கிருது,(சதம்,கிருது),celui qui (pour obtenir sa place) a fait 100 sacrifices de cheval, *i.e.* Dêvendiren.

சதங்கை, (சதம்,கை *son*), ornement à son perpétuel, petit grelot, cercle de grelots de cuivre ou d'argent qu'on attache pour ornement au bas de la jambe des enfans et des femmes: — கட்டியாடுகிறது danser avec des grelots attachés aux pieds; —போடுகிறது,—யிடுகிறது attacher ces grelots, —ce cercle de grelots;— ப்பூரம்; —ப்பூரான் gros cent-pieds qui fait du bruit en marchant; — மாலை guirlande de grelots attachée au poitrail d'un cheval.

சதசதக்கிறது, தத்தேன், தப்பேன்,த,தக்க, *v.n.* (*son imitatif*), s'amollir. [*préc.* amollissement.

சதசதத்தல், சதசதப்பு, *n. v. du*

*சதசத்து, (sadasat,*ou* சத்து, அசத்து), existence et non-existence, vérité et mensonge,perceptibilité et imperceptibilité.

*சதசு,(sadas),assemblée,réunion.

*சதசுலோகம்,(சதம்), ouvrage de 100 slokas sur les plantes médicinales.

*சதசுலோகிபண்டிதன்,சதசுலோகி,(சதசுலோகம்), médecin,—habile dans la connaissance des plantes.

*சதசமை, (சதம்), 100 ans.

*சதசமபாகமான, (சதம், சமம், பாகம்), centigrade, divisé en 100 parties égales.

*சதசம்வற்சரம்,(*id.*)*V.*சதசமை.

*சதச்சதம்,(*id.*சதம்),l'oiseau aux 100 plumes, pivert,grimpereau.

*சதசஞ்சீவி,(*id.*), centenaire, agé de 100 ans.

*சததம்,(satata),éternité,perpétuité, toujours, continuellement: சததமான éternel;சததகாலம் l'éternité

*சததளம்,(சதம்),nénuphar.

*சததாமன்,(*id.*தாமம்),l'être aux 100 corps, Vichnou (à cause de ses prétendues incarnations multiples, ou parce qu'on le suppose répandu dans les différens êtres créés.

*சததாரை,சததாரம்,(*id.* தாரை), la foudre.

*சதத்திருதி (*id.* திருதி), celui qui a fait 100 sacrifices, Indiren, Brama.

*சதத்துவம், (சு), nature, propriété naturelle [un des 32 உபநிஷதம்.

*சதபதப்பிரமாணம்,(சதம்,பதம்),

*சதபதுமம், (சதம்), le nénuphar blanc. [vert.

*சதபத்திரகம், (சதபத்திரம்), pi-

*சதபத்திரம்,(சதம்), la plante aux 100 feuilles, *i. e.* le nénuphar, ce qui a 100 plumes, le perroquet, le pivert, le paon, le héron blanc ou la grue indienne.

*சதபத்திரி,(*id.*),la plante aux 100 feuilles,ou dont la fleur a 100 pétales,feuille de nénuphar, la plante புழுக்கொல்லி. [plante சதகுப்பி.

*சதபுஷ்பம் சதபுட்பம், (*id.*), la

*சதமகத்தான், சதமகன், சதமன்னியு, (*id.*மகம், மன்னியு), *V.* சதக்கிரதன்.

சதமுனை, (சதம்),l'arme qui a 100 tranchans, *i. e.* l'arme de diamant d'Indiren. [paragus racemosus.

*சதமூலி, (*id.*மூலம்), la plante as-

*சதம்,1° (sata), cent.2° (tchhada), feuille, plume, aile,l'arbre தமாலம், 3° (sada), dépérir, baisser, aller. 4° (*P.*சதா),certitude,perpétuité,durée, éternité,tout. 5° blé dont on coupe le haut parce qu'il pousse trop, foudre:சதகும்பம்,*V.*சாதகும்பம்;சதமாயிருக்கிறது être durable, —perpétuel; உலகவாழ்வுசதமல்ல le bonheur du monde n'est pas durable; இதுனக்குச் சதமல்ல cela ne vous restera ou durera pas long-temps.

*சதயம்,(satabbichâ),la 24me constellation; (elle comprend 3 étoiles dans la bouche de Pégase).

*சதரவழி,(*arabe*), susdit.

சதர், *P.* சதசு, assemblée devant laquelle on danse, on joue ou on chante.

*சதலக்ஷம், (சதம்), 10 millions.

*சதவருஷம், (*id.*), 100 ans: சதவருஷன் centenaire. [cageux.

சதவல், fondrière, terrain maré-

சதவீரு, espèce de jasmin.

சதனம், assemblée, foule de monde, grande compagnie : — ஆயிருக்கிறது être en foule, avoir une nombreuse famille; சதனக்காரன் homme qui a une nombreuse famille; சதனத்திலிருந்து பழகினவன் qui connait et fréquente beaucoup de monde; சதனத்திலேவருகிறது venir en foule, ou சதனத்துடனேதண்டெடுத்துப்போகிறது entrer en campagne avec une grande armée; சதனமெழும்பிவருகிறது une grande armée approcher.

*சதனம், 1° (tchhadana), feuille, plume, aile, fourreau, enveloppe. 2° (sadana), maison.

*சதா, (sadâ), toujours, tout. 2° navire, défaut au dedans de l'arbre: — சதி cours—, mouvement perpétuel, vent :—காலம் éternité, perpétuité, toujours;—காலமும் toute l'éternité; —காலமுமிருக்கிறது être éternel; —காலமுங்கொடுக்கிறது donner toujours, — journellement et continuellement; —சிவம் bien éternel, félicité perpétuelle, vrai paradis, (qui est pur et éternel, et non celui de Siven), ou —சிவன் Siven toujours heureux (au dire de ses sectateurs), Sadâsiven; — படம் l'arbrisseau எருக்கு; — பதி mille-pieds dit மரவட்டை; —பலம் l'arbre qui a toujours des fruits, le petit citronnier, le cocotier, le jacquier; —புசம், — புயம் scarabée; — மூர்க்கம் la plante பாம்புகொல்லி; —மூலம், —வேரி la plante et la racine தண்ணீர்விட்டான். [pion.

*சதாக்கினி, (சதம், அக்கினி), scor-

*சதாக்ஷன், (id. அக்ஷம்), qui a 100 yeux.

*சதாங்கம், (id. அங்கம்), animal attelé à un char, char, chariot. [huit.

*சதாஷ்டம், (id. அஷ்டம்), cent

*சதாத்தம், (id. அத்தம்), siècle, 100 ans. [joie—, félicité perpétuelle.

*சதாநந்தம், (சதா, ஆநந்தம்),

*சதாநந்தன், 1° (id.), l'être toujours heureux, i. e. Dieu. 2° (சதம் 100, ஆநந்தம்), Brama, Vichnou, le sage Gaoudamen, le fils aîné de Gaoudamen.

சதாப்பு, (hind.), la plante trifolium indicum:—க்கீரை, V. சதகுப்பி.

*சதாரம், (satâra), foudre.

*சதார்த்தம், P. சதாத்தம்.

*சதாவர்த்தன், (சதம், ஆவர்த்தம்), Vichnou. [l'on brûle les morts.

*சதானகம், (id. ஆநகம்), lieu où

சதானந்தன், V. சதாநந்தன்.

*சதானிகன், (satânika), vieillard, nom d'un roi.

*சதி, 1° (satî), épouse, —fidèle, femme vertueuse, chaste, sobre, industrieuse, Parvadi 2° (sati), destruction, ruine. 3° trahison, perfidie, ruse, tromperie, piége, embûche, la 4me constellation, riz cuit, temps ou mesure (en musique), cercle, chaume —, toit—, varangue de maison, chose soudaine: —காரன் perfide, traître, trompeur;—செய்கிறது, —பண்ணுகிறது trahir, dresser des embûches, surprendre en se mettant en embuscade;—செய்துவெட்டுகிறது surprendre par embuscade et tailler en pièces: பிறர்பொருளைச் — செய்துகொண்டுபோகிறது s'emparer par artifice du bien d'autrui; ஒருபெண்ணைச் — பண்ணியழைத்துக் கொண்டுபோகிறது ravir—, enlever une femme par surprise; — த்துவம் chasteté d'une femme;—பதி le mari de Parvadi, i. e. Siven; —புருஷநியாயம் droits et priviléges de l'homme et de la femme; —புருஷர், —யும் புருஷனும் l'homme et la femme;—ப்போர் combat accompagné de stratagèmes; —மகள், V. இந்திராணி; —மரணம் mort subite; —மிதிக்கிறது observer la mesure en dansant; —யாக perfidement, en trahison; —யோசனை trahison, perfidie, pensée de trahison; —மோசம் tromperie, déception, perfidie. [திக்க, v.a. (சதி), trahir.

சதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி,

சதித்தல், சதிப்பு, n.v. du préc. trahison. [die, tromperie.

சதிமானம், (சதி), trahison, perfi-

சதிமான்,(*id.*)traitre,perfide. [se.

சதியன்,*m.*சதியி,*f.*traitre,traitres-

சதிரம்,1° *V.*கக்கரி.2° *P.* சதுரம், carré. [te,comparaison.

*சதிரிசம்,(sadrousa), ressemblan-

சதிர்,1° bas prix, bon marché, légèreté. 2° borne,frontière:—க்கிராமம் bourg situé sur les frontières; —ஆய்க்கொள்ளுகிறது acheter à bon marché; — ஆய்விற்றுப்போடுகிறது vendre à bas prix; — ஆய்வந்தது c'est venu à bon compte.

*சதிலம்,(satila),bambou,air,vent, *ou* [la,satina,ka),pois,légume.

*சதிலகம்,சதினகம்,சதினம்,(sati-

*சது,*P.*சதுர்,quatre:— ச்சாலே, *V.*சதுரசாலே.

*சதுகம்,(djatouka),assa-fetida.

சதுக்கம்,*P.*சதுஷ்கம்,carré,quadrilatère, carrefour, lieu où 4 rues aboutissent,mouchoir carré,sattram

சதுங்கம்,oiseau. [ou chauderie.

*சதுச்சமம்,(சது,சமம்),onguent composé également de 4 ingrédiens, *i. e.* sandal, agallochum, saffran et musc mélangés.

*சதுஷ்கம்,சதுஷ்க்கம்,*ou* சதுட்கம்,(tchatouchka),quatre,carré,quadrilatère, carrefour où 4 rues se réunissent. [latère,figure à 4 angles.

*சதுஷ்கோணம்,(சதுர்),quadri-

*சதுஷ்டயம்,சதுஷ்டையம்,சதுட்டயம், (tchatouchtaya *de* சதுர்), quatre,quadruple,quadrilatère, carré.

*சதுஷ்பதம்,சதுஷ்பாதம்,சதுட்பதம்,சதுட்பாதம்,(சதுர்,பதம், பாதம்),carrefour,lieu ou 4 rues se rencontrent,strophe de 4 vers, *V.* சதுர்ப்பதம். [ponse favorable.

சதுத்தரவு,(sat *bon*,உத்தரவு) ré-

சதுப்பு, சதுப்புநிலம், fondrière, bourbier,marais,terre marécageuse, —molle.

*சதுமணி,(djatou *laque*), tache, marque sur la peau,glande.

*சதுமுகன்,*P.*சதுர்முகன்.

*சதுரகராதி,(சதுர்),dictionnaire quadruple,— du haut Tamoul,composé par le R. P. Beschi, et comprenant 4 parties: பெயரகராதி dictionnaire des mots ou des significations; பொருளகராதி dictionnaire des choses ou des synonymes; தொகையகராதி dictionnaire des sommes, *i.e.* des noms collectifs et génériques qui se donnent à plusieurs choses; தொடையகராதி dictionnaire des rimes.

*சதுரங்கம்,(*id.*),carré, quadrangle, armée composée de 4 divisions: (இரதம் chars,கெசம் éléphans, துரகம் chevaux, பதாதி piétons), jeu d'échecs: — ஆடுகிறது jouer aux échecs, சதுரங்க எத்து stratagème au jeu d'échecs;—க்காய் pion (de ce jeu);—சேனை, —தளம், — த்தானை armée composée des 4 divisions susdites; — தாரணை le 5me des 9 தாரணை ou exercices du yogui;—த்தோல்வி échec et mat;—பட்டணம், *V.* சதுரங்கசேனை;—பந்தம் pièce de vers écrite en carré; —ப்பலகை échiquier, tablette divisée en carrés et qui sert au jeu d'échecs;—பலம், *V.*சதுரங்கசேனை; —ப்பெட்டி boite à échiquier,—contenant le jeu d'échecs;— யுத்தி stratagème du jeu d'échecs; சதுரங்கத்துக்கு அடிபார்க்கிறது réfléchir sur le jeu d'échecs,délibérer.

*சதுரந்தயானம்,(சதுர், அந்தம், யானம்), litière, palanquin.

*சதுரம்,1°(சதுர்),carré,quadrangle,quadrilatère. 2° (tchatoura), habileté,dextérité,vitesse,étable à éléphans; — ஆயிருக்கிறது être carré, quadrangulaire; சதுரக்கள்ளி cactus ou cactier,la plante euphorbia antiquorum;— சாலே salle carrée, maison à 4 ailes, carré formé de 4 bâtimens; — ப்படக்கிழிக்கிறது équarrir,rendre carré, réduire à la forme d'un carré;—வோடு,(ஓடு),tuile carrée;—மாடம் niche carrée.

*சதுரன்,(tchatoura), *pl*, சதுரர், homme habile, savant, adroit, poli, honnète,avide,avare,bourgeois, habitant d'une grande cité. [தம்.

*சதுராகமம், (சதுர்), *V.* சதுர்வே

*சதுராச்சிரமம்,(சதுர்),les 4 états de vie, *V.* ஆச்சிரமம்-ச.

*சதுராननன், (id.), Brama aux 4 visages.
*சதுரி, f. de சதுரன்.
*சதுரிகை, (சதுர்), quarantaine, carême.
*சதுரியுகம், P. சதுர்யுகம்.
*சதுருபாயம், (சதுர்), les 4 moyens de vaincre ses ennemis et de parvenir à ses fins, savoir: சாமம் conciliation; பேதம் mettre la division parmi eux; தானம் les gagner par présens; தண்டம் les subjuguer par le châtiment.
சதுரை, la ville de Sadras près de Madras.
*சதுர், 1° (tchatour), quatre. 2° (P. சதுரம்), esprit, habileté, force. 3° P. சதர், danse devant une assemblée, assemblée devant laquelle on danse, on joue ou on chante:— க்கதி l'animal qui marche à 4 pattes, i. e. la tortue;— க்கரணம் les 4 facultés de l'âme, savoir: மனம் l'esprit, புத்தி l'imagination ou la faculté de raisonner, சித்தம் la volonté, ஆங்காரம் l'amour propre ou la résolution; — க்காலம் les quatre-temps, les 4 saisons de l'année: le printemps, l'été, l'automne et l'hiver; — க்குணன் homme qui possède les 4 qualités suivantes: அறிவு l'intelligence, நிறை probité ou retenue, ஓர்ப்பு prévoyance, கடைப்பிடி persévérance; (d'autres au lieu d'அறிவு et de நிறை mettent குறிக்கோள் et தேறற்றம்);— க்குணி femme qui possède les 4 qualités suivantes: நாணம் modestie, மடம் simplicité, அச்சம் timidité, பயிர்ப்பு imitation; — க்கோணம், — ச்சிரம் carré, tétragone ou quadrilatère;— த்தசபுவனம் les 14 mondes des Indous, V. les au mot உலகம்;— த்தசம் quatorze; — த்தசி, (தசம்), le 14me jour après la nouvelle lune ou la pleine lune; — த்தந்தம் l'animal aux 4 défenses, i. e. l'éléphant d'Indiren; — பண்ணுகிறது arranger—, préparer une représentation ou danse;—ப்பூதம் quadrupède, animal—, chose à 4 pieds, le chien, le 9me des கரணம்;—ப்பாகம் les 4 parties, la 4me partie; — ப்பாதை carrefour où aboutissent 4 rues;—ம்புயன், (புயம்), celui qui a 4 bras, Vichnou, Siven;— முகன், (முகம்), celui qui a 4 visages, Brama, Arouguen;— யுகம் les 4 âges du monde selon les Indous, savoir: கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் et கலியுகம்; — விதவுபாயம், — விதோபாயம், (விதம், உபாயம்), V. சதுருபாயம்; — விம்சதி vingt-quatre; — விம்சகம் réunion de 24 personnes ou 24 choses;—விம்சகஸ்தூலதேகம் le corps visible qui a 24 propriétés; — வேதம் les 4 Védas, savoir: இருக்கு, எசுரு, சாமம், அதர்வணம்; — வைக்கிறது, V. சதுர்பண்ணுகிறது.
சதுர்க்கூவி, l'arbrisseau ஆவிரை.
சதுர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v. a. frapper, taper, battre.
*சதுர்த்தம், (சதுர், tha), 4 choses, quatrièmement, quatrième: சதுர்த்தபலம் 4me quotient, seconde inégalité ou équation d'une planète: — காலம் 4me saison, soir de chaque second jour de jeûne.
*சதுர்த்தர், 1° (சதுர்த்தம்), la 4me caste de l'Inde, les choutres. 2° P. சதுரர், gens habiles, adroits.
சதுர்த்தல், n. v. de சதுர்க்கிறது.
*சதுர்த்தாங்கிசம், (சதுர்த்த, அங்கிசம்), 4me partie, quart.
*சதுர்த்தி, (சதுர்த்தம்), le 4me jour après la nouvelle lune et la pleine lune, vers donné à quelqu'un pour qu'il continue à composer une pièce de poésie.
*சதுலம், (tchatoula), action de placer, de déposer.
*சதுனி, (djatouni), chauve-souris.
சதேகரு, cinnamome, cannelle.
*சதேசன், 1° (சதம், ஈசன்), maître de 100 villages. 2° (ச, தேசம்), compatriote, du même pays.
*சதேரன், (satêra), ennemi.
சதை, P. தசை, chair des animaux, —des fruits, pulpe, les arbres பாலை mimusops et முன்னை premna: — தெறிக்கஅடிக்கிறது battre de manière à faire voler la chair, déchirer à force de coups; — புரளுகிறது avoir une entorse, — une foulure; — ப்புஷ்டி

embonpoint, vigueur; —ப்புஷ்டியுள்ளவன் homme dodu, qui a de l'embonpoint: — ப்பொருத்தி nom d'une plante aquatique; சதையைக்கிழிக்கிறது,—க்கழித்துத்தின்கிறது déchirer—, arracher et manger la chair, vexer terriblement; — ப்பிடுங்குகிறது arracher la chair, la déchirer à coups de fouet; சதையொட்டி (ஒட்டி), espèce de plante.

சதைகிறது, தைந்தேன், தைவேன், தை, தைய, *v. n. du suiv. et* சதைதல், *n. v.* se briser, se broyer, être écrasé.

சதைக்கிறது, தைத்தேன், தைப்பேன், தை, தைக்க, *v. a. ou* சதைத்துப்போடுகிறது, écraser, briser, broyer, dévorer, la chair reprendre.

சதைத்தல், சதைப்பு, *n. v. de* சதைக்கிறது.

சதையம், *V.* சதயம். [ment, fatigue.

சதைவு, *n. v. de* சதைகிறது, broiement, fatigue.

சதோகநாதர், un des 9 சித்தர்.

சதோடம், qualité de l'émeraude, finesse. [du temps.

*சத்காலக்ஷேபம், (sat), bon emploi du temps.

*சத்தகம், (சத்தம், ka), sept, collection de 7 choses, sorte d'arme.

சத்தசியம், alongement élégant d'un mot sanscrit.

சத்தமி, (சத்தம்) le 7ᵐᵉ jour après la nouvelle lune et la pleine lune: சத்தமியான் septénaire.

*சத்ததி, (*id.*), soixante-dix.

*சத்தம், 1° (saptan), sept. 2° (sabda), bruit, son, voix, cri, clameur, mot,—déclinable comme nom, pronom... 3° louage des charrettes, des bœufs: — இடுகிறது faire du bruit, crier, parler haut; —காட்டுகிறது crier,—à haute voix, s'annoncer de loin; —ஆய் à haute voix, haut, avec bruit; —ஆயிடுகிறது,— ஆய்க்கூப்பிடுகிறது faire grand bruit, crier à haute voix; — ஆய்வாசிக்கிறது lire à haute voix,—distinctement; சத்தத்தின்வன்மை effort—, son de voix donné à la syllabe emphatique d'un mot: சத்தத்துக்கைந்துகரணம் les 5 causes du son, savoir: தோற்கருவி instrumens en peau, tambour etc..; தொளைக்கருவி instrumens percés, —à vent; நரப்புக்கருவி instrumens à cordes; கஞ்சக்கருவி instrumens d'airain, comme cymbales etc...; மிடற்றுக்கருவி l'organe du gosier, la voix humaine; சத்தகன்னிகை les 7 vierges des Indous, *V.* மாதர்-ன;—குலாசலம் les 7 monts célèbres, *V.* மலை-எ;—கோணவடிவம் heptagone; —சமுத்திரம்,— சாகரம் les 7 mers fabuleuses des Indiens, (*V.* les au mot கடல்), abondance, plénitude;—சாகரமாய்ப்பெருகுகிறது couler—, jaillir —, déborder avec abondance;—சாகரமாய்ப்பெய்கிறது pleuvoir à verse, —extrêmement;—சாஸ்திரம்,— சாத்திரம் partie de la grammaire qui traite des mots, philologie;— சாசனம் règles de la grammaire;—சங்கிரகம் lexique, dictionnaire; — சோரன் plagiaire, voleur de mots;—சிப்பி conque, coquillage (qui résonne quand on souffle dedans), poisson à coquille; — சுரம் les 7 notes de la gamme;—சுராக்கரம்,— சுராக்ஷரம் les 7 lettres qui désignent les 7 notes, ce sont ச-ரி-க-ம-ப-த-நி qui répondent à *ut, ré, mi, fa, sol, la, si*;— தசம் dix-sept;—தன்மாத்திரை nature—, mesure du son;—தாது les 7 parties essentielles du corps humain, (*V.* les au mot தாது), le corps qui les renferme; —தாரணை le 6ᵐᵉ des 9 தாரணை ou exercices du yogui;—தளம் les 7 mesures de musique, les 7 différentes notes et les 7 tons, *V.* தாளம்-எ; — தானம் salpêtre;—தீர்த்தம் ou—நதி les 7 rivières sacrées, *V.* les au mot தீர்த்தம்;—தீவு les 7 îles fabuleuses des Indous, *V.* les au mot தீவு;—நரகம் les 7 enfers des Indous, *V.* les au mot நரகம்; —தெரிசனம் chose qu'on connait par la voix, par oui-dire; —பருணி l'arbre எழிலம்பாலை;—பாதகம் les 7 péchés capitaux, *V.* பாதகம்-எ;—புஷ்டி mots élégans; —புரி les 7 villes sacrées, *V.* எழுபுரம்;— ப்படுகிறது résonner, faire du bruit;— ப்படாமல்

sans bruit, à la sourdine, à l'insu de tous; — ப்பிரதி perception du son, écho; — ப்பிரமம் direction pour la modification des sons, le livre qui prétend que le son des lettres est Dieu; — ப்பிரமவாதம் secte qui le prétend; — ப்பிரமவாதி personne de cette secte; — ப்பிரமாணம் un des அஷ்டபிரமாணம் ou 8 manières de découvrir la vérité, i.e témoignage de gens sûrs et préceptes religieux; — மண்டலம் les 7 régions de l'univers, V. மண்டலம்-எ; — மருத்துக்கள் les 7 vents, V. — மருத்துக்கள்-எ; மாதாக்கள், — மாதர்கள் les 7 femmes célèbres, V. மாதர்கள்-எ; — மேகம் les 7 espèces de nuages, V. மேகம்-எ; — யோனி racine d'un mot, mot radical; — ராசர்செங்கோல் heptarchie; — ரிஷிகள் les 7 richis qui, au dire des Indous, forment la grande Ourse, V. முனிவர்-எ; — லோகம் les 7 mondes ou les 7 métaux, V. உலோகம்-எ; — வற்சரசம்பவமான septennal, qui arrive tous les 7 ans; — வருக்கம், — வர்க்கம் les 7 espèces de remèdes, savoir: நெல்லிக்காய் fruit du phyllanthus emblica, வெட்டிவேர் racine d'andropogon muricatum, குருவேர் racine odoriférante de certaine plante, சடாமாஞ்சில் herbe médicinale cyperus stoloniferus, ஏலம் cardamome, இலவங்கம் cannelle, ou இலவங்கப்பத்திரி feuilles du laurus cassia, திராட்சம் raisin; — வாரம் 1° les 7 jours de la semaine, V. வாரம்-எ. 2° 7 semaines; — விசனம், 1° V. சத்தபாதகம். 2° 7 sujets de chagrin; — விதம் 7 manières, éloge; — விம்சதி, — விமிசதி 27, sept-vingt ou 140; — விருடிகள், (இருஷி), les 7 richis, V. முனிவர்-எ; — வெடி coup (de boîte etc) tiré pour le bruit (sans viser); — வொலி, (ஒலி), bruit, son de la voix.

*சத்தன், (sakta), puissant, fort, capable.

*சத்தாங்கோபகாரம், (சத்தம், அங்கம், உபகாரம்), les 7 bienfaits corporels.

சத்தாதி, (id. ஆதி), le son et les autres objets des sens.

சத்தாதிக்கரராசாட்சி, (id. ஆதிக்கம்), heptarchie.

சத்தாதிஷ்டானம், (id. அதிஷ்டானம்), l'oreille, réceptacle du son.

சத்தாநுசாசனம், (id. அநுசாசனம்), sens des mots.

சத்தாநுரூபம், (id. அநுரூபம்), conformité—, imitation du son.

*சத்தாபாசம், (sattâ existence, அபாசம்), non-existence.

சத்தார், V. ஓராயம்.

*சத்தார்த்தம், (சத்தம், அர்த்தம்), sens des mots.

சத்தாலங்காரம், (id. அலங்காரம்), figure de mots.

*சத்தி, 1° (sakti), pouvoir, force, —des mots, énergie ou pouvoir actif d'une divinité (dont on fait sa femme), symbole ou organe féminin, qui est la contre-partie du lingam de Siven et est adoré littéralement ou en figure par une secte d'Indous nommés Sâktas ou சாக்தர், (cette secte se nomme சாக்தேயம் ou சாத்தேயம்), une des 5 தத்துவம் ou qualités de Siven dans laquelle il est tout action, femme, Parvadi (prétendue déesse que l'on dit mère, femme et fille de Siven et qu'on nomme aussi la mère des dieux), menstrues des femmes, partie du வண்ணம் qui traite des femmes, ou de la volupté, javelot, dard, lance, trident. 2° (tchhardi), vomissement. 3° (P. சப்தி), séquestre, séparation, opposition. 4° bannière de char, drapeau distinctif d'un roi, —d'une caste, parasol, ombrelle, —blanche, soufre, savon, sel de roche, sel corrosif dit சத்திச்சாரம், stratagème, voie détournée, bismuth, —de couleur d'or, les plantes நீர்முள்ளி, சத்திச்சாரணை et குமட்டி, l'arbre வேம்பு. 5° imp. de சத்திக்கிறது. Les Indiens comptent 3 சத்தி, i. e. pouvoirs ou facultés: இச்சாசத்தி pouvoir d'affection, favorable à l'âme ou à la vie; ஞானசத்தி pouvoir d'intelligence pour distinguer les actions bonnes et mauvaises; கிரியாசத்தி pouvoir d'action pour agir, —créer les mondes. Ils comptent encore 5 சத்தி, savoir: சிற்சத்தி pouvoir d'éclairer l'âme, பராசத்தி pouvoir

de produire certaines actions vitales, இச்சாசத்தி pouvoir qui fait subsister les 5 élémens, ஞானசத்தி pouvoir de percevoir par les organes des sens, கிரியாசத்தி pouvoir de faire les différentes autres actions: சத்திகிலம் cheville de luth, — qui sert à en accorder les cordes; — குறைகிறது manquer de forces, la force diminuer; —குன்மம் vomissement, sorte de maladie; —க்கூற்றேன், (கூற்று), sel ammoniaque; —க்கொடி la plante குமட்டி, ou—ச்சாரணை la plante boerhaavia repanda;—சாரம், —ச்சாரம் un des 25 corps contenant un sel—, sorte de sel brûlant ou âcre; —செய்கிறது, —பண்ணுகிறது vomir, faire des efforts pour vomir; —செய்யல், — பண்ணல் vomissement; —ஸ்பரிசம் contact ou union intime de l'âme et du corps par la puissance divine; —தத்துவம் une des 5 qualités de Siven dans laquelle il est supposé tout action; — த்திரையம், — த்திரயம் 3 choses importantes, nécessaires aux rois, savoir: பிரபுசத்தி des princes vassaux, மந்திரசத்தி de bons ministres, உச்சாகசத்தி de la valeur;—நாதம் bismuth de couleur d'or, mica de couleur jaune; — நிபாதம் abandon de la force;—பூசை sacrifice abominable en l'honneur de Satti ou Parvadi dans lequel les payens se livrent à toute espèce de débauches en fait d'ivrognerie et de luxure ne faisant alors aucune distinction de caste; — மதம் secte de Satti;—யாய்வழங்குகிறது user grandement, — fortement de; —யில்லை il n'y a pas de force, —de pouvoir; — யில்லாமலிருக்கிறது être sans force, ne pas pouvoir;— யீனன் impuissant, faible, — யுண்டு il y a de la force,—un pouvoir;— யுண்டாக்குகிறது donner de la force; விக்கிரகத்துக்குச் — யுண்டாக்குகிறது consacrer une idole, cérémonie par laquelle les gentils prétendent y attacher un certain pouvoir et une divinité;—யுண்டானவன்,— யுடையவன் homme fort,—puissant; சத்தியினுடைய—, சத்தியின்கூறு attribut du pouvoir que les Indous prétendent appartenir aux sactis susdits; சத்திக்குத்தக்கது ou தக்கதாய் selon sa force ou son pouvoir; சத்தியைச்செலுத்துகிறது faire passer une force (en quelqu'endroit), montrer sa force, autoriser: அதுசெய்யச் சத்தியில்லாதிருக்கிறேன் je n'ai point de force — point de pouvoir pour faire cela.

*சத்திகம், (sapti), cheval.

*சத்திகர், (சத்தி ka), V. சத்துவகர்.

சத்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, *v. n.* 1° (சத்தம்), résonner, retentir, faire du bruit, 2° (சத்தி), vomir.

*சத்திமான், (சத்தி), homme puissant, fort.

*சத்தியம், (satya), vérité, vrai, chose vraie,—réelle, serment (accompagné de quelque action qui s'y rapporte, comme de mettre sa main sur l'autel ou sur quelqu'objet sacré etc...), jurement, imprécation, la plante குறிஞ்சா asclepias;—செய்கிறது,— பண்ணுகிறது,—செய்து ou பண்ணிக்கொள்ளுகிறது jurer, faire serment; — பண்ணப்பட்டக் கடுதாசி déclaration —, attestation sous serment;—செய்து ou பண்ணிக்கொடுக்கிறது faire serment à quelqu'un (pour dissiper ses soupçons etc...);—கொள்ளுகிறது,— கேட்டுக்கொள்ளுகிறது,—கண்டுகொள்ளுகிறது recevoir le serment de quelqu'un, lui faire prêter serment;—ஆய்க்கேட்கிறது demander sous serment;—ஆய்ச்சொல்லுகிறது affirmer avec serment, dire en verité,—la vérité; சத்தியசம்பன்னன் homme véridique, —d'honneur, —digne de foi; — நாதர் un des 9 சித்தர், *ou honorif. de* — நாதன், *n. pr.* Vérus; — திருவாணம் initiation d'un genre supérieur (au dire des Indous), délivrance de naissances futures; — பாமை une des femmes de Krichna; — பாரதன் le poëte Viâsen auteur du பாரதம்;—

ப்பிரமாணம், — ப்பிரமாணிக்கம் serment vrai; — ப்பிரமாணிக்கன் homme véridique;—யுகம் l'âge d'or des Indous nommé கிரேதாயுகம்; — லோகம் le 7me de leurs mondes supérieurs, la demeure de Brama, le monde de la vérité;—வசனம்,—வாக்கு,—வாசகம் parole vraie, véridique;—வசனன், —வாக்கி, — வாசகன்,—வாதி homme véridique;—விரதன் homme fidèle,qui a fait vœu de dire toujours la vérité, fidèle à ses vœux, Sattyavrata le 25me roi de la dynastie du soleil, le Noé indien, Darmarâsâ l'aîné des 5 Pandavers; —வேதம் la vraie religion,la Bible, le Christianisme, le Catholicisme;—வேதத்தான் chrétien,catholique,observateur de la vraie religion; சத்தியத்துக்குடன்படுகிறது s'accorder avec la vérité, consentir à faire serment,affirmer par serment.

*சத்தியவதி, (சத்தியம்), la véridique,(*n.pr. de*) la mère de Vyasen et autres femmes. [véridique.

*சத்தியவான், (சத்தியம்), homme

*சத்தியன்,(*id.*),homme véridique, —qui ne ment jamais, — dont l'âme est immuable.

*சத்தியோசாதம்,(sadyas *instantanément*, சாதம் *naissance*),la 5me face d'Isouren ou de Siven chargée,au dire des Indous, de créer et de produire.

*சத்திரம்,1° (sattra),sacrifice, hôtellerie, satram ou chauderie (où les voyageurs trouvent un logement gratuit,—où l'on donne en quelques endroits gratuitement de la nourriture surtout aux brames.)2° (sastra), arme manuelle,—en général, javelot,dard,flèche,épée,sabre, cimeterre,couteau,lancette,chirurgie, incision,opération chirurgique,fer, instrument. 3° (tchhatra), ombrelle,parasol blanc et large. 4° les plantes தும்பை et கவிழ்தும்பை:—இடுகிறது,—பண்ணுகிறது,— வைக்கிறது faire une incision;— யிட்டு ou பண்ணிஆற்றுகிறது faire une incision pour guérir une blessure; சத்திரக்கத்தி bistouri, lancette,instrument de chirurgie;—சாலை,—ச்சாலை chambre à manger,réfectoire,salle de rafraîchissemens,chauderie où l'on donne à manger gratis,salle d'arme;—பதி roi absolu,— qui abrite ses sujets de son ombrelle ou de son autorité; —பரிட்சை,—ப்பிரயோகம் exercice de la chirurgie, incision; — யாகம் espèce de sacrifice;—விதி,—வித்தை science de la chirurgie,—*ou* வைத்தியம் chirurgie;—வைத்தியன் chirurgien.

சத்திராப்பை,(சத்திரம், ஆப்பை), chaudron—,poêle ou plat de fer.

*சத்திரி,(sattri),éléphant.

சத்திரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,*v. a.* (சத்திரம்), inciser, faire une incision.

*சத்திரியன், (kchatriya), kchatrien, rajah, rajapoutre, homme de la caste militaire, qui est la 2e des 4 grandes castes de l'Inde,guerrier:சத்திரியநாபி antidote royal au வச்சநாபி,il est rouge.

சத்திவி,camphre.

*சத்து,(sat),vérité,existence,bien, force,les grands, le vrai Dieu, l'être suprême, l'esprit présent partout et qui pénètre tout, arsenic naturel dit அவுபலபாஷாணம்: — ச்சாரணை une plante, peut-être est-ce le சத்திசாரணை;—வாங்குகிறது, சத்தெடுக்கிறது ôter—,diminuer la force (des poisons etc...); சத்துமசத்தும், *V.* சதசத்து.

*சத்துராதி,சத்துரு, சத்துருவாதி,(satrou),ennemi,adversaire:சத்துருசகம் (saha *qui supporte*) patience, — à supporter ses ennemis;—த்தனம் inimitié,haine; — பாஷாணம் la plante நிர்விஷம்;சத்துருவாயிருக்கிறது être ennemi; சத்துருவான ennemi,hostile.

*சத்துருக்கன்,சத்துருக்காள்வார், (satroughna *qui tue l'ennemi*), Satrouken fils de Dasaraden et de Soumitrei et frère de Râmen.

*சத்துருதை,(சத்துரு,tâ),haine.

*சத்துருத்தானம்,(*id.*ஸ்தானம்),la 5me place après la naissance.

சத்துருநாமத்தி,(சத்துரு), l'arsenic ஏகம்பபாஷாணம்.

*சத்துவகர், (சத்துவம், ka), les puissances, 5me chœur des anges, ceux qui par le don de Dieu peuvent faire des prodiges.

*சத்துவம்,(satva),force, puissance, pouvoir, nature, excellence, la qualité dite சாத்துவிகம்: — உண்டானவன், — உள்ளவன் homme fort;சத்துவக்குறிவிளக்கம், *V.* பாவகுவுருவகம்;—க்கேடு faiblesse,débilité:அம்மாத்திரமுனக்குச்சத்துவமில்லேயோ *ou* அவ்வளவுசத்துவமுனக்கில்லேயோ n'as-tu pas assez de force ou de pouvoir pour cela?

*சத்துவரம், (tchatvara), pièce de terre nivelée et préparée pour un sacrifice,basse-cour, *V.*வேதிகை.

சத்துவாரி, *V.* சாளேசுரம்.

*சத்துவாலம்,(tchatvâla),matrice, fétus,l'herbe தருப்பை, *V.* ஓமகுண்டம். [entre la cause et l'effet.

*சத்துவேது,(சத்து,ஏது),rapport

*சத்தை,1°(sattâ), existence, être, état,bonté,efficacité,force.2° suc des arbres,essence des végétaux obtenue par distillation;—யின்றி sans effet, sans force;—யிறக்குகிறது distiller du goudron, — des acides pyroligneux tirés des arbres, — des liqueurs de diverses substances.

*சநம், *P.*சனம்

*சநலோகம்,*P.*சனலோகம்.

*சநி,*P.*சனி.

*சந்தகம்,(tchandaka),joie,plaisir: சந்தகபுஷ்பம், —புட்பம் clou de girofle. [la lune.

*சந்தகன், (*id.*), la lune, clair de

சந்தகை, vase servant à faire des pâtisseries:—ப்பணியாரம், *V.*இடியப்பம்;—ப்பலகை, *V.*இடியப்பவுரல்.

சந்தடி,foule,affluence de peuple, bruit,tumulte,tapage, vacarme,tracas que donne une foule de monde: —கலேகிறது la foule se disperser; —பண்ணுகிறது faire du bruit,du tapage;—யடங்குகிறது,—யொழிகிறது le bruit —, le tumulte s'apaiser: — யாகிறது le bruit —, le tapage commencer,—avoir lieu;—யாயிருக்கிறது être bruyant,tumultueux.

*சந்தணி,(சந்தனம்),sandal.

சந்தனுகி,serpent.

*சந்ததம், (santata), perpétuité, toujours,éternellement,continuellement,demande réitérée.

*சந்ததி, (santati), postérité, race, descendans, génération, famille,fils, fille:—பெருகுகிறது,— வர்த்திக்கிறது une famille etc... croître, s'augmenter; — யழிகிறது une famille etc. . se perdre,—s'éteindre; சந்ததிக்கழகுவந்திசெய்யாமை la beauté d'une famille (selon les Indous) c'est de n'avoir point de femmes stériles.

சந்தமாமா,la lune(mot enfantin).

சந்தம்,1° beauté,sandal, couleur, forme,figure, caractère, qualité, cadence,air,rythme des vers:(il revient un peu au genre des poésies lyriques des Grecs et des Latins), l'arsenic சந்தபரிபாஷாணம். 2° *(tchhanda),désir: — அறியாதவன் méchant poète;celui qui ne connait pas la cadence,—le rythme;—சிதைபடாமற்பாடுகிறது composer ou chanter des vers sans violer la cadence:— ஆய்ப்பாடுகிறது composer des vers ou en chanter d'une manière harmonieuse; — ஆயிருக்கிறது être harmonieux; சந்தச்சிதைவு manquement—, défaut de cadence, —de rythme;—பேதம் changement—,différence de mesure, — de cadence, — de rythme; — பேதமாயிருக்கிறது différer dans la cadence etc...;—ப்பா strophe de 26 syllabes en 4 vers,ou selon Rottler, strophe de 4 vers chacun de 26 syllabes;—ப்பாணம் espèce de remède; —வாக்கு caractère propre,—de jeune homme;—விதி art—,règles de poésie,—de cadence;— விருத்தம் strophe harmonieuse du genre dit virouttam; இந்தவண்ணத்திற்சந்தச்சிதைவுண்டு dans cet air ou ce chant la cadence est manquée.

சந்தயம், *P.* சந்தேகம்.

சந்தரி, la plante துளசி, basilic.

*சந்தர்ப்பம், சந்தற்பம், (sandarbha), convenance, occasion, opportunité, faire des guirlandes, enfiler; —ஆயிருக்கிறது être favorable, convenable, opportun.

*சந்தனம், (tchandana), sandal, santalum album, (l'arbre, le bois et la poudre odoriférante de ce bois): —அரைக்கிறது, —இழைக்கிறது, —உரைக்கிறது broyer—, pulvériser le bois de sandal; —இழைக்கிறது, —சேர்க்கிறது le broyer, le mixtionner: —பூசுகிறது, —சாத்துகிறது se frotter de sandal; சந்தனகுடம் nom d'une fête payenne; —க்கட்டை morceau—, bois de sandal; —க்கல் pierre pour broyer le sandal; —காப்பு onction de sandal; —க்குழம்பு poudre de sandal délayée, onguent; —க்குறடு espèce de divination superstitieuse. (On prend un cube oblong de sandal, sur les faces duquel sont écrits les nombres 1, 2, 10, 100. On le jette 3 fois comme un dé et on marque les nombres qui se présentent sur la face supérieure, puis on cherche dans ce même ordre ces mêmes nombres écrits en marge d'un livre de présage écrit sur ôle, et on tire de là la bonne aventure); —க்கூட்டு mélange de sandal et d'autres matières odoriférantes, V. அகிற்கூட்டு; —க்கோரை espèce d'herbe; —ச்சிராய் copeau de bois de sandal; —ச்சேறு poudre de sandal délayée; —த்தூள், —ப்பொடி poudre de sandal; —த்திரி mèche ou bougie odoriférante où il entre du sandal; —ப்பொட்டு bottou ou marque ronde faite sur le front avec de la pâte de sandal; —பர்வதம் ou

*சந்தனாசலம், சந்தனாத்திரி, சந்தாத்திரி, (சந்தனம், சந்தம், அசலம், அத்திரி), la montagne de sandal, le mont பொதியம் près du cap Comorin.

*சந்தனாபிஷேகம், (id. அபிஷேகம்), onction de sandal.

*சந்தனு, (santanou), célèbre roi de Hastinabouri, 21me roi de la dynastie lunaire, qui, au dire de la fable, épousa la déesse du Gange et la mère de Vyasen; — முன்மகன்; — மைந்தன் Bhismen ou வீடுமன் fils de ce roi et de la prétendue déesse du Gange.

சந்தாதிகம், (சந்தம், அதிகம்), [amour des ennemis.

*சந்தாபம், சந்தாபனம், (santâpa, na), chaleur, grande chaleur, effet de la 4me —, 4me flèche de Kâmen, brûlure, peine, affliction, détresse.

சந்தாபிதம், (சந்தாபம், ita), mourir dans le feu.

சந்தாயம், 1° chose possédée en commun. 2° V. சஞ்சாயம்: சந்தாயநிலம் terre possédée en commun.

*சந்தானம், 1° (santâna), famille, race, lignée, progéniture, fils ou fille, un des 5 arbres du paradis d'Indiren. 2° (sandhâna), union, rapport, liaison, alliance, association: —தழைக்கிறது une famille fleurir, prospérer, se multiplier; *சந்தானகரணி remède pour faire reprendre les membres brisés, les plantes அறுகு et பெருமருந்து; —குரு gourou héréditaire, —par succession, —de génération en génération; -க்கூட்டுமை sel de calcination; — சருவோத்தம் un des 28 livres des Sivénistes; — தீபிகை nom d'un livre; —பரம்பரை, — பாரம்பரை, —பாரம்பரியம் coutume traditionnelle, —de famille ou de caste, droit héréditaire; — பாரம்பரியமாய்ப்பட்டமாளுகிறது régner par droit héréditaire; — லட்சுமி famille nombreuse; — விரதம் pratique de pénitence—, observance de famille, — pour avoir de la postérité; — விருத்தி augmentation d'une famille; — வுவமை fig. de rhét. qui montre la ressemblance d'un objet avec celui auquel on le compare, bien qu'elle soit [surprenante.

சந்தாணி, borax.

*சந்தி, 1° (sandhi), rencontre, réunion, union, jonction, connexion, réconciliation, pacification, jointure, articulation, combinaison, — des lettres finales avec les lettres initiales des mots, une des parties des mots dé-

rivés, carrefour, lieu où plusieurs rues aboutissent, souterrain, mine, trou pour entrer dans une maison, soir, cérémonie des brames auprès de l'eau le soir, matin, cérémonies du matin, bambou. 2°(சந்தியா), division du temps ou de la journée surtout par rapport au manger (d'où ஒருசந்தி un seul repas par jour ou jeûne). 3° imp. de சந்திக்கிறது:— காரகன் voleur, —qui perce les murs;— காரியம் affaire de réconciliation, faire un traité—, négociation de paix;— காவலன் le prétendu dieu tutélaire des carrefours;—பண்ணுகிறது, V. சந்தி முடிக்கிறது: — பந்தனம் nerfs, litt. liens des jointures; — பொரு visite —, punition judiciaire, mal ou accident causé par les mauvaises divinités ou mauvais génies qu'on prétend hanter les carrefours;—மிதித்தல் cérémonie payenne faite le 6me mois après une naissance; — முடிக்கிறது faire —, achever les cérémonies du soir;—யோகம் pluie;—வந்தனை adoration—, cérémonie du soir; — வழு union fautive des mots ou des lettres finales et initiales; — விக்கிரகம் idole de carrefour, amour des ennemis; —விசக்ஷணன், —விசட்சணன், (vitchakchana habile), habile négociateur, — messager de paix.

*சந்திகம், (சந்தி, ka), maladie provenant du commerce charnel inopportun.

சந்திக்கிறது, சித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. a. (சந்தி), visiter, rendre visite, rencontrer, se rencontrer, s'assembler, se réunir எனக்குக்கண்ணெதிரேசந்தித்தது, என்கண்ணுக்கெதிரேசந்தித்தது cela s'est présenté à ma vue; சந்தித்துக்கொள்ளுகிறது se rencontrer, se visiter; சந்திக்கப்போகிறது rendre visite, visiter, aller voir.

*சந்திதம், (sandhita), ce qui est enfilé, enchaîné, combiné, lié ensemble.

சந்தித்தல், n. v. de. சந்திக்கிறது, rencontre, visite, assemblée, réunion, accord.

சந்திப்பு, n. v. du même, présent de visite, — d'honnêteté ou de cérémonie, offrande, carrefour, lieu où plusieurs chemins aboutissent, jonction, jointure, V. சந்தித்தல்: — இடையாமலிருக்கிறது n'avoir pas l'occasion de se voir; இராசாவுக் கென்னசந்திப்புகொண்டுவந்தீர்கள் ou இராசசந்திப்புக்கென்ன கொண்டுவந்தீர்கள் quel présent avez-vous apporté au roi?

சந்திமான், un des 7 de la seconde classe des hommes célèbres par leur libéralité.

*சந்தியா, } (sandhyâ), crépuscule
சந்தியை, } (du matin ou du soir), période de temps, (comme) matinée, midi, soirée, méditation ou récitation de prières à ces époques, union, consentement, limite, jasmin, intervalle entre la fin d'un யுகம் et le commencement de l'autre: சந்தியாகாலம் le soir; — காலகருமம் dévotion ou cérémonie du soir;— காலத்திலேபடுக்காதே ne vous couchez pas à l'un ou l'autre crépuscule (régle de bienséance des Indous);—ராகம் rougeur de l'atmosphère au coucher du soleil;—வந்தனம், —வந்தனை adoration ou cérémonie du soir, — qu'on fait le matin, à midi et le soir.

*சந்தியானுஷ்டானம், (சந்தியா, அநுஷ்டானம்), observances religieuses usitées le matin, à midi et le soir.

*சந்திர, obl. de சந்திரம் et de சந்திரன்.

*சந்திரகம், (சந்திரன், ka), ongle, mouche cantharide, œil de la queue du paon, poivre, —noir.

*சந்திரகி, (சந்திரகம்), paon.

*சந்திரகுத்தன், (tchandragoupta), un des greffiers de Yamen, Sandrocoptus roi de Patalipoutra, contemporain de Séleucus roi de Syrie.

*சந்திரம், (tchandra), camphre, or, eau, yeux de la queue du paon.

சந்திரனாள், (சந்திரன், நாள்), et சந்திரனுட்கூறுயாடு, jour lunaire, jour—, phase de la lune.

சந்திரவொளி (id. ஒளி,) clair de la lune.

*சந்திரன், (tchandra), la lune,

Sandiren ou le prétendu dieu de la lune, Siven, prééminence: — காய்கிறது la lune briller, — être brillante; — மின்பக்கம் déclin —, décours de la lune; — எதிக்கிறநாள், — முன்பக்கம் 1re partie d'une lunaison, croissant de la lune, jour —, temps où la lune brille, — croît; — முன்ரும்பக்கம் 3me partie d'une demi-lunaison, du 6me au 9me jour après la nouvelle lune ou la pleine lune; — சிப்பி huître à perles; சந்திரகலை phase —, doigt de la lune, jour lunaire, petit tambour, narine gauche, respiration par la narine gauche; — காந்தம் nénuphar blanc, ou — காந்தச்சிலை, — காந்தக்கண்ணடி pierre précieuse qui, dit-on, sue aux rayons ou au lever de la lune et se forme de la congélation des rayons de la lune; — காந்தி arbuste à fleurs —, fleur qui se tourne vers la lune; — காந்தை la nuit, la femme prétendue de la lune; — காவி couleur rouge tirée du செந்துருக்கு, ocre rouge brillant; — கிரணம் rayon de la lune; — கிரகணம், — கிராணம் éclipse de lune; — கும்பம் cruche, — de Varounen; — குலம், V. சந்திரவமிசம்; — கோளம் disque —, sphère —, globe de la lune; — கோளஸ்தன் ancêtre déifié qu'on prétend habiter le globe de la lune, — சம்பவன் Mercure ou புதன் fils de Sandiren; — சாலிகை, — சாலை appartement sur la terrasse ou l'algamace d'une maison, V. நிலாமுற்றம்; — சாலோக்கியம் parvenir au ciel ou au monde de la lune; — சுவணம் l'arsenic dit குதிரைப்பற்பாஷாணம்; — சூடன், — சேகரன் celui qui porte la lune ou un croissant sur sa tête, i.e. Siven; — சேகரி celui ou celle qui porte la lune sur sa tête, Oumei ou Parvadi, Siven, Vinayaguen; — சைலம் la montagne de la lune au nord de l'Inde; — ஞானம் un des 28 livres des Sivénistes; — தாரம் femme de Sandiren ou de la lune, les 27 étoiles filles de தக்ஷன் et femmes de Sandiren ou de la lune; — தரிசனம் vue —, adoration du croissant de la lune; — திலகம் sandal; — தோஷம் facheuse influence de la lune, V. சந்திரரோகம்; — நாகம் le serpent noir ou இராகு qui veut dévorer la lune, i.e. le nœud ascendant de la lune, sorte de marchandise: — நாகூர் la ville de Chandernagore dans le Bengal; — பக்கம் jour lunaire, demi-lunaison, côté de la lune, 3 jours lunaires; — பாகை partie de la lune, le Tchénab Acesines, fleuve du Pandjâb; — பிரபை rayons de la lune; — பீசம் l'insecte இந்திரகோபம்; — புடம் longitude de la lune; — பூரம் camphre cru; — மணி, V. சந்திரகாந்தச்சிலை; — மண்டலம் orbite —, disque —, sphère —, région de la lune, sa situation dans son orbite, cercle —, halo —, rond autour de la lune, diamètre apparent de la lune, partie du corps humain commençant au cœur et comprenant la tête et les épaules: — மந்தோச்சம் périgée —, aphélie de la lune; — மாதம் lunaison, mois lunaire; — மானம் orbite —, cours —, mouvement de la lune, mois ou année lunaire, calcul sur ou d'après la marche de la lune; — முத்து espèce de perle; — மோலி, — மௌலி. V. சந்திரசூடன்; — ராசி les 27 étoiles ou demeures lunaires; — ரேகை, — லேகை doigt —, phase de la lune: — ரோகம் maladie du lunatique; — ரோகி lunatique; — லவணம் sel de roche; — லோகம் région —, sphère ou ciel de la lune, argent; — லோகவாசி habitant de la lune; — லௌகம் argent, métal ressemblant à la lune; — வங்கிஷம், — வமிசம், — வம்சம் Boudhen fils de Sandiren, race —, dynastie de la lune, titre de la dynastie des rois de Hastinabouri, de Maduré et d'autres rois, une des 3 branches de la caste des சத்திரியர்; — வட்டம் un des 3 parasols d'Arouguen, parasol blanc; — வருஷம் année lunaire; — வலையம் sorte d'instrument de jeu; — வாதம் nom d'une secte; — வாலை grand cardamome; — விம்பம் diamè-

tre apparent de la lune;—விரதம் espèce de pénitence, V. சந்திராயணம்.

*சந்திராதபம், (சந்திரன், ஆதபம்), rayon —, clair de la lune.

சந்திராதம், V. தாளகம்.

*சந்திராதித்தர், (சந்திரன், ஆதித்தன்), le soleil et la lune.

*சந்திரார்த்தம், (id. அர்த்தம்), demi-lune, croissant.

*சந்திராந்தம், participe.

*சந்திராபமம், (சந்திரன், அபமம்), déclinaison de la lune. [Siven.

*சந்திராபீடன், (சந்திரன், âpida),

*சந்திராயணம், (id. அயனம்), cours de la lune, pénitence réglée sur le cours de la lune; on commence à la pleine lune, diminuant sa portion de nourriture d'une bouchée par jour jusqu'à ce qu'elle soit réduite à une bouchée à la nouvelle lune, après quoi on l'augmente d'une bouchée par jour jusqu'à la pleine lune.

சந்திரிகம், சந்திரிக்கம், (சந்திரன், ika), enveloppe —, couverture d'une ôle ou lettre sur feuille de palmier: elle ressemble à la lune: சந்திரிகத்திற்சுருட்டுகிறது renfermer une ôle dans son enveloppe.

*சந்திரிகாபாயி, (சந்திரிகை, pâyi *qui boit*), perdrix des montagnes dite சகோரம். [nénuphar blanc.

*சந்திரிகாம்புயம், (id. அம்புயம்),

*சந்திரிகை, (சந்திரன், ikâ), grand cardamome, V. சந்திராதபம். [ரிசி.

சந்திரோசம், la plante கார்ப்போசு

சந்திருக்கம்பு, P. செந்திருக்கம்பு.

*சந்திரோதயம், சந்திரோதையம், (சந்திரன், உதயம்), lever de la lune. [சந்திரகாந்தக்கல்.

*சந்திரோபலம், (id. உபலம்), V.

*சந்திரோபாலம்பனம், (சந்திரன், உப, ஆ, lampana *qui descend*), maladie vénérienne qu'on prétend causée par la lune.

சந்தில், Saturne.

சந்து, 1° articulation, jointure, (et surtout) jointure de la hanche, carrefour, lieu où 4 rues aboutissent, copule, réunion des membres coupés, connexion ou liaison des vers entr'eux dite தொடை, union de 2 planches, fente ou vide entre des objets mal joints, ruelle, coin, opportunité, sandal, message. 2° * (djantou), animal, V. செந்து: — அடைக்கிறது, V. சந்துபிசைகிறது; சந்து ou சந்தையொடிக்கிறது disloquer, déhancher; — சந்தாகத்துண்டிக்கிறது partager en 4, mettre en pièces; — செய்கிறது, — செய்தல் unir, joindre; — பார்க்கிறது épier l'occasion, attendre l'opportunité; — பார்த்துக்கொள்ளையிடுகிறது saisir l'occasion qu'on a épiée pour piller; — பிசைகிறது boucher les fentes (des murs), remplir les intervalles des briques avec du mortier; — பேர்கிறது se déhancher: — பேர்க்கிறது disloquer, déhancher, déboîter; — பொந்து fente et trou, cachette, embuscade; —பொந்தாய்க்கிடக்கிறது être en désordre, — irrégulier, (une rue...), — பொந்திலேபறித்துக்கொள்ளுகிறது voler —, piller en sortant d'une cachette, —d'une embuscade; —பொந்திலொதுங்குகிறது, — ஒதுங்கிக்கொள்ளுகிறது se retirer dans une cachette, — en embuscade: — பொருத்துகிறது rejoindre, remboîter, boucher les fentes, — மந்து, —முந்து trouble, confusion, ruelle, rue tortueuse et étroite; — வாதம் goutte sciatique; — வாய் fente, crevasse, endroit où les chairs coupées se réunissent, jointures, — வாயிசைக்கிறது boucher une fente, rejoindre, —les parties séparées: —வாய்பிசைகிறது, V. சந்துபிசைகிறது; — விப்புருதி espèce d'ulcère (aux jointures): — வீடு maison dans une ruelle.

*சந்துஷ்டம், சந்துஷ்டி, சந்துட்டம், சந்துட்டி, (santouchta, santouchti), joie, plaisir.

சந்துஷ்டியம், dire. [ளே.

சந்துநயத்தான், la plante தாது

சந்துயிர், (சந்து, உயிர்), os.

சந்துருஷ்டி, *corr. de* சந்துஷ்டி, joie. [spectacle.

சந்தெரிசனம், (சம்), bonne vue,

சந்தூகஜட்டி, (arabe), examen de la caisse, *v. g.* du trésor ou autre.

*சந்தேகம், (sandêha), doute, incertitude, soupçon, conjecture, supposition, hésitation: — அற sans doute, — aucun reste de doute, tout doute dissipé, avec assurance, certainement; — அறுகிறது le doute se dissiper, s'éclaircir: — அறுக்கிறது résoudre —, dissiper un doute: — அற்ற indubitable, sans doute, certain: — ஆயிருக்கிறது être douteux, incertain, — ஆன incertain, douteux; — உள்ள qui doute, qui soupçonne: — தீர்க்கிறது, — தேற்றுகிறது, — போக்குகிறது dissiper —, résoudre un doute; தீர்கிறது, — தெளிகிறது, — தேறுகிறது un doute s'éclaircir, — se dissiper; சந்தேகக்காரன், — க்காரி personne soupçonneuse; — நிவாரணம் éclaircissement d'un doute, un des 14 actes de bienfaisance dits தயாவிருத்தி; — ப்படுகிறது douter, soupçonner, suspecter: அளவைக்குறித்து ou அளவைக்குறித்திருக்கிறசந்தேகம் doute sur la mesure.

சந்தேகிக்கிறது, (சந்தேகம்), *v. n.* douter, *et* சந்தேகிப்பிக்கிறது, *v. caus. du préc.* faire douter, (inusité.)

சந்தை, 1° foire, marché (à certains jours), lieu —, rue où il se tient. 2° *acc. de* சந்து: — கலைகிறது la foire... finir, — se disperser; — கூடுகிற வெளி *ou* இடம் place où se tient la foire...; — க்கூட்டம் foule de peuple dans un marché...; — யிரைச்சல் bruit de la foire ou du marché; — யேறுகிறது la foire se tenir, se rassembler, — se remplir de monde; — யேறினதில்லை la foire ne s'est pas tenue; — யேற்றுகிறது établir une foire: — வெளி lieu de la foire.

*சந்தையம், *P.* சந்தேகம், doute.

*சந்தோஷம், சந்தோடம், சந்தோஷணம், (santôcha, na), joie, plaisir, allégresse, contentement, délice: — ஆன, — உள்ள, joyeux, content, gai; — பாராட்டல் fête, célébration joyeuse, témoignage de contentement; — ஆயிருக்கிறது, சந்தோஷப்படுகிறது être joyeux, gai, content, se réjouir; — மயக்கம் transport —, ivresse de joie; — முகமாயிருக்கிறது avoir l'air joyeux; சந்தோஷத்திலேபூரிக்கிறது remplir —, être rempli —, tressaillir de joie.

சந்தோஷிக்கிறது, (சந்தோஷம்), *v. n.* se réjouir, être joyeux, content.

சந்தோஷிப்பிக்கிறது, *v. caus. du préc.* réjouir, causer de la joie.

*சந்தோவிசிதம், சந்தோவிசிதி, (tchhandas *poésie*), partie du வேதாங்கம் qui traite de la versification.

*சந்நதி, *P.* சந்நிதி

*சந்நத்தன், (sannaddha), homme préparé au combat.

*சந்நிகருஷணம், சந்நிகருஷம், (சம், நிகருஷணம்), *et*

*சந்நிதானம், சந்நிதி, (sannidhâna, sannidhi), présence (de Dieu ou des grands), proximité, approche, sanctuaire d'un temple, lieu saint: சந்நிதித்துவாரம் ouverture dans le mur d'un temple par laquelle on peut voir l'idole quand la porte est fermée: இராசசந்நிதானம் la présence du roi; இராசசந்நிதியிற் பிரசங்கிக்கிறது faire un discours en présence du roi: குருச்சந்நிதியிலேவந்தாற் சிஷனுக்குஞானம்பிரகாசிக்கும் la sagesse éclairera le disciple s'il vient en la présence de son précepteur; தெய்வசந்நிதியிற்சத்தியம்பண்ணுகிறது faire serment en présence de la divinité: (les payens le font devant leurs idoles ou leurs pagodes; mais cela ne doit se faire qu'en présence du vrai Dieu).

*சந்நிபம், (sannibha), comparaison, similitude.

*சந்நியம், (djanya), marché, bazar, qualité naturelle, caractère —, naturel, guerre, combat, l'arbre மரமஞ்சள்.

*சந்நியன், (*id.*), père, compagnon (de l'époux...).

*சந்நியாசம், (சம் *tout*, நியாசம்), renoncement au monde, — à tout, le 4me état de vie, selon les Indous, état religieux, — d'anachorète ou d'ermite: — பெற்றுக்கொள்ளுகிறது se faire anachorète, renoncer au monde,

obtenir le rang d'anachorète; சந்நியாசமுத்திரை marques d'un Sannyasi Sivéniste, *V.* பஞ்சமுத்திரை; சந்நியாசம் பண்ணுகிறது se faire religieux, ermite, Sannyasi.

*சந்நியாசி,(சந்நியாசம்), homme qui a renoncé à tout,— entièrement au monde, Sannyasi ou ascète indien, religieux, anachorète, ermite;—ப் பட்டம் dignité—, état d'anachorète; —ப்பட்டங் கட்டுகிறது donner la dignité de Sannyasi, consacrer un anachorète;—ப்பட்டந்தரிக்கிறது se faire —, faire Sannyasi, on distingue 2 sortes de Sannyasis indous: 1° ஏகதண்டசந்நியாசி celui qui porte un seul bâton, suit la secte ஸ்மார்த்தம் et les lois dites ஸ்மிருதி. 2° திரிதண்டசந்நியாசி celui qui porte 3 bâtons liés ensemble, suit la secte de Vichnou et les Vèdas: சந்நியாசிக்குஞ்சாதிமானஞ் சமயமானம்விடாது (parmi les Indous) même le Sannyasi ne quitte ni sa caste ni sa secte.

சந்நியாசிக்கிறது, (சந்நியாசம்), mener la vie d'anachorète, se faire religieux.

*சந்நியை, *f. de* சந்நியன், mère, compagne (de l'épouse...)

*சந்நிரோதம்,சந்நிரோதனம், (சம்),obstacle. [plaine.

*சந்நிவேசம்,(*id.*), lieu découvert,

*சபக்கம்,சபக்ஷம்,சபட்சம்,(ச), le même parti, —côté. [bras étendu.

*சபடம்,(tchapata),main étendue,

*சபதம், (sapatha), serment, promesse avec serment, vœu, promesse solennelle, parole sûre, gage, sûreté, gageure, vérité, imprécation contre soi-même si l'on manque à sa parole, malédiction, imprécation;—இடுகிறது jurer, faire serment, mettre en gage, parier, se vanter, faire l'insolent, braver;—ஓட்டுகிறது.— கூறுகிறது donner un gage, parier; — பண்ணுகிறது faire serment, s'obstiner, menacer; என்னோடே — பண்ணுகிறாய் *ou* பேசுகிறாய் tu me menaces; — பேசுகிறது menacer, faire l'insolent, se vanter, morguer; சபதக்காரன் *V.* சபதவாளி.

சபதரிக்கிறது, *V.* சவதரிக்கிறது.

சபதவாளி, சபதவான், (சபதம்), parieur, gageur, jureur. [l'instant.

*சபதி, (sapadi), vitesse, hâte, à

சப்பு,சபப், (*arabe*),cause, raison.

*சபம், 1° (sapa),cadavre, serment, imprécation. 2°(sapha),racine qui descend des branches du multipliant et de quelques autres arbres, bambou. 3° (djapa), prière: சபத்துவம் hommage, servir. [préparation,plénitude.

சபரணை, (சவரணை), protection,

*சபரம்,(saphara),carpe,cyprinus.

சபர்,(*hind.*),voyage,tour, *V.* சவர்.

*சபலம்,1° (ச),profit, gain, avantage, plénitude, accomplissement, réussite. 2° (tchapala), tremblement, inconstance, agitation, mercure, éclair: சபலத்துவம் réussite, succès.

*சபலா,(tchapalâ),poivre long.

சபலி,(sabali),crépuscule du soir.

*சபலை, (tchapalâ) inconstance, Lakchimi ou la fortune, poivre long, langue, liqueur spiritueuse, prostituée, éclair. [cation.

*சபனம்,(sapana),serment, impré-

*சபா,(sabhâ), *P.* சபை. (au commencement des mots composés):— கம்பம் timidité à parler en public, — qui rend comme un pilier;— கம்பமுள்ளவன் homme timide pour parler devant une assemblée; — சனம். 1° assemblée, —délibérante, gens assemblés pour affaires publiques. 2° (sabhâdja *plaire*), courtoisie, civilité, action de faire plaisir; — ஸ்தம்பம், — த்தம்பம் pilier de l'état, — de l'assemblée, —d'une salle d'assemblée;— நாதன், —நாயகன், — பதி président —, chef d'une assemblée, Siven, (surnom de l'idole de சிதம்பரம் ou Chillambram), — மண்டபம் cour, salle d'assemblée, —d'audience, — de réunion;—ரஞ்சிதம் principe—, union d'une assemblée.

சபாசு. *V.* சவாசு.

சபிக்கிறது, சபித்தேன், சபிப்பேன், சபி,சபிக்க, *v.a.*(sapa), maudire, faire des imprécations, charger de malédictions, excommunier, injurier.

*சபிண்டர், (sapinda), mânes, parens défunts, parens qui (selon les Indous) ont droit d'offrir des gâteaux funèbres jusqu'au 3me degré en ligne droite ou collatérale.

*சபிண்டி, சபிண்டன், (*id.*), ancêtre, parent décédé, joindre aux 3 parts du riz cuit destinées aux ancêtres celle du cadavre: சபிண்டிகரணம் offrande aux mânes des parens.

சபித்தல், சபிப்பு, *n. v. de* சபிக்கிறது, malédiction, imprécation, injure.

சபினம், சபீனம், la plante வசம்பு.

சபுக்கு, *P.* சவுக்கு, fouet.

சபுக்காரம், *P.* சவுக்காரம், savon.

*சபேடம், (tchapêta), *V.* சபடம்.

*சபை, 1° (sabhâ), assemblée, réunion, congrégation, confrérie, ordre religieux, église ou assemblée des fidèles, place ou salle de réunion, — où se traitent les affaires publiques, salle d'audience, assemblée délibérante, poétes, savans, — qui forment une académie, certain endroit du temple de சிதம்பரம். (Il y en a 5 ainsi nommés: தேவசபை lieu où, au dire des payens, les dieux se réunissent pour adorer Siven; கனகசபை salle dorée ou plaquée d'or; திருத்தசபை place où Siven a, dit-on, dansé et où dansent ses sectaires en son honneur; சித்திரசபை salle ornée de peintures et de gravures ou statues; சிற்சபை ou ஞானசபை salle sans idole et destinée à représenter le ciel visible et l'immensité de Dieu. 2° (djapà), rose de Chine: —க்காரர் associés, congréganistes, confrères; — கூடுகிறது l'assemblée... se réunir; — கூடுகிறமண்டபம், *V.* சபாமண்டபம்: —கூட்டுகிறது convoquer, — une assemblée, réunir la congrégation; — க்கோழை personne timide —, timidité à parler en public; — ச்சேகரத்தார் paroissiens, confrères; — த்தலைவன், — நாயகன் chef —, président d'une assemblée; — யுள்ளார் associés, congréganistes, gens qui étudient pour aider les comédiens; — யேறுகிறது se rendre à une assemblée, parvenir à la connaissance de l'assemblée; — யேற்றுகிறது introduire dans une assemblée...; — வன்மை, — வளமை puissance —, autorité ou acte public d'une assemblée; சபைக்கேலாதசொல், (ஏலுகிறது), parole inconvenante dans une assemblée; சபையிலேநற்கீரன்அரசிலே விற்சேரன் personnage qui est comme Narkiren dans l'académie de Maduré et Virsêren parmi les rois; சபையிலேபோய்ப்பேசுகிறது, சபையேறிப்பேசுகிறது entrer dans une assemblée et la haranguer.

சபையார், (சபை), gens d'une assemblée ou d'une congrégation, associés, congréganistes, confrères, paroissiens, religieux de l'ordre de...

*சப்தம், 1° (saptan) sept. 2° (sabda), son, voix .. *V.* சத்தம்: சப்தபர்ணி, *V.* சத்தபருணி: — புஷ்டி mots élégans; — புஷ்டியும் அர்த்தபுஷ்டியுமுள்ளசாஸ்திரம் science qui enseigne des choses excellentes en termes élégans: — கிலி *V.* சத்தகிலிகள்.

சப்தி, (*hind.*), séquestration, séquestre, dépôt.

சப்திக்கிறது, *V.* சத்திக்கிறது.

சப்பங்கி, nom d'un pays, — d'un arbre, homme lâche, — sans bravoure, poltron.

சப்பட்டை, chose plate, aplatie, épatée, écrasée; aile, omoplate, os de l'épaule, *V.* பதர்: — மூக்கு nez camus, — épaté: — யாயிருக்கிறது être plat, — aplati.

சப்பணம், jambes croisées sous soi, *V.* சம்மணம்: — கூட்டுகிறது, — கோலுகிறது s'asseoir les jambes croisées.

சப்பரம், espèce de chaise ou de siége couvert d'un dais ou pavillon, siége surmonté d'un pavillon placé sur —, siége sur un éléphant brancard orné et à niche pour porter une statue en procession: சப்பரமஞ்சம் lit de parade, — à baldaquin, — à pavillon; சப்பரத்திலேகொரு

அரா

rance: —கன்னி fille nubile; —காலம் bonne occasion, le présent, le même temps: —கோணம் sphère droite; —க்கிராமம் village voisin, —semblable, qui a les mêmes revenus; —சக்கரம், —சக்கிரம், V. சமரேகை; —சந்தி union, alliance ou paix à conditions égales; —சந்திரன் longitude vraie de la lune au milieu d'une éclipse; —சீதலம் terrain égal, —uni, —nivelé; —தரிசனம் preuve, témoignage; —தரிசி impartial, V. சமாதிமான்; —தளம் foule, troupe; —தாளம் une des 9 manières de battre les cymbales; —திங்கள், V. சமசந்திரன்; —துக்கம் sympathie pour la douleur d'autrui, compassion: —திரிபுசம் triangle équilatéral; —திரிகோணம் triangle équiangle; —தேசப்புறம் zône tempérée; —நிலை justice, impartialité, mélange (en poésie) des lettres fortes, douces et moyennes, beauté qu'il produit; —நிலைச்செய்யுள் pièce de vers qui a ce mélange; —நிலைச்சக்கரவாளம் horizon rationnel; —நிலைவெண்பா, V. சவலைவெண்பா; —நிறை équilibre; —ப்படுத்துகிறது égaler, égaliser; —பந்தி repas dont les convives sont égaux, lieu uni; —பலம் produit—, revenu égal, force—, efficacité égale; —பாகம் portion égale; —பதம், —பாதம் pieds joints, tenir les pieds joints en tirant de l'arc; —புத்தி esprit calme, indifférent, stoïque; —பாவம் nature égale, égalité, identité; —பூமி plaine, pays—, terrain uni; —போகம் jouissance—, plaisir égal en 2 personnes; —ப்பால் terrain—, pays maritime, —de forêts; —முகம் position fixe et immobile de la tête, comme celle des ascètes indiens; —மேகலை zône tempérée; —மயம் même origine, —cause; —மாத்திரம், —மிதி, (மிதம்) même mesure, —grandeur; —யுத்தம் combat égal, —à forces égales; —ராத்திரம் équinoxe, égalité de jour et de nuit, lieu où l'écliptique coupe l'équateur; —வருணம் même couleur, —caste; —வாசம் cohabitation, logement commun, fréquentation; —வசதி plénitude, V. நடுத்தரக்; —வாதம் débat—, controverse pacifique; —விதம் même manière; —விருஷ்டி pluie modérée.

சமயத்தான், சமயத்தோன், (சமயம்), sectateur, homme d'une secte.

*சமயம், (samaya), secte, religion, occasion, opportunité, temps, loisir, signe, indication, traité, contrat, marché, limite, jugement, décision. Les Indous reconnaissent parmi eux 6 sectes principales, V. அறுசமயம். Ils distinguent ensuite 6 sectes dites extérieures ou புறச்சமயம், savoir: உலகாயதம் athéisme; புத்தம் Bouddhisme; சமணம் la secte des Samanéens ou Djaïnas; மீமாஞ்சை la philosophie Mimansa; பஞ்சராத்திரம் une secte de Vichnouvistes; பாட்டாசாரியம் la secte de Battâsarien. En outre, les Sivénistes comptent parmi eux 6 sectes intérieures dites உட்சமயம், savoir: வைரவம், வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாசுபதம், சைவம். Les Vichnouvistes nomment aussi உட்சமயம் 6 sectes qui se sont formées parmi eux, savoir: யாதவம் celle de Yâdava Misra; மாயாவாதம் celle de சங்கராசாரியர்; இரணியகர்ப்பம் celle d'un gourou ainsi nommé; இராமாநுசீயம் celle de Râmânoudja; பாஸ்கரம் celle de Bhascara; தத்துவவாதம் celle de Madhvacharia ou மத்துவாசாரியர்: சமயந்தப்புகிறது l'occasion se perdre, manquer l'occasion; —தப்பிப்போயிற்று l'occasion est perdue; —தப்பிவருகிறது venir hors de saison, —quand l'occasion est passée; —நேரிடுகிறது l'occasion se présenter; —நேரிடும்பொழுது quand l'occasion se présentera, selon l'occasion; —பார்க்கிறது épier—, attendre l'occasion; சமயகருமம், —சடங்கு cérémonie d'une secte; —க்கட்டு règle—, lien—, convention de secte; —சாஸ்திரம் science—, doctrine d'une secte; —தீட்சை premières instructions qu'on donne aux initiés d'une secte; —த்தருவாய் oc-

casion, — favorable; — திலே état—, règles d'une secte; — நூல் doctrine —, livre—, traité d'une secte; — பேத ம் inopportunité, différence de temps, —de secte, rupture d'un traité; —பேதி hétérodoxe, hérétique, partisan d'une secte différente,— extérieure; —ப்பற்று, —மானம் attachement à sa secte, constance, — stabilité dans sa secte; — முறை règle —, coutume de secte; —வாதி. V. சமயி: சமயத்தி லேகையைவிரிக்கிறது, —கைவிடுகிற து abandonner dans l'occasion,—au moment du besoin; —வருகிறது, —ச கயம்பண்ணுகிறது venir—, secourir à propos,—au moment voulu; — போகிறது aller dans un moment favorable; சமயத்துக்குதவுகிறது servir dans l'occasion.

*சமயாசமயம், (சமயம், சமயம்), bonne occasion.

*சமயாசாரம், (id. ஆசாரம்), coutumes—, règles d'une secte.

சமயாநுசரிப்பு, (id. அநுசரிப்பு), observation d'une secte.

*சமயாநுசாரி, சமயி, (id. அநுசாரி), sectateur, partisan d'une secte.

*சமயை, (samayâ), occasion favorable, proximité, milieu.

*சமரசம், (சமம், இரசம்), paix, union, égalité, uniformité, société, familiarité, V. தொகைதிலே.

*சமரசர், (சமரசம்), gens unis, compagnons, amis, intimes. [ணை,

சமரட்சணை, (சம), V. சவரட்ச

*சமரம், 1° (samara). guerre, combat. 2° (tchamara), V. சாமரை.

*சமரவி, (சமம், இரவி), longitude vraie du soleil au milieu d'une éclipse. [துர்க்கை, serpent.

*சமரி, (சமரம்), la belliqueuse, —

*சமருச்சனம், (சம்), V. சமற்சனம்.

*சமரேகை, (சமம், இரேகை), équateur, ligne équinoxiale.

சமர், (சமரம்), guerre, combat, porc épic: —ஒலி bruit du combat; — இடுகிறது, — செய்கிறது combattre, faire la guerre.

*சமர்த்தகம், (samarddhaka), bienfait, faire une—, faveur.

சமர்த்தகனியாணம், (சமர்த்தம்), ou சமார்த்தன்), 2° ou dernière cérémonie du mariage des Indous, celle qui en est le complément. [—égal.

*சமர்த்தம், (samartha), terrain uni,

*சமர்த்தனம், (samartana), méditation, délibération, conciliation, pacification, nivellement.

*சமர்த்தன், (samartha), homme habile, capable, accompli, puissant.

*சமர்த்தி, 1° (samrouddhi), plénitude, accomplissement, accroissement, pouvoir, habileté, capacité. 2° sujet donné, partie d'une stance donnée à finir à quelqu'un pour éprouver sa capacité, V. சமுத்தி. 3° *f. de* சமர்த்தன்: —பாடுகிறது faire —, chanter des vers sur un sujet donné; —யாகிறது se remplir, s'accomplir; —யாய்வருஷிக்கிறது pleuvoir en abondance, à verse.

சமர்த்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, v. a. சமர்த்தித்தல், *n. v.* (சமர்த்தி), remplir, compléter, accomplir.

சமர்த்து, (சமர்த்தன்), capacité, habileté, force, bravoure, combat, guerre: சமர்த்தாகிறது devenir nubile.

*சமர்ப்பகம், சமர்ப்பணை, (samarpaka,— na), présent à un supérieur: சமர்ப்பகம்பண்ணுகிறது, *ou*

சமர்ப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, v. *a. et* சமர்ப்பித்தல், *n. v.* (சமர்ப்பிதம்), faire un tel présent, offrir, présenter, donner, faire parvenir.

*சமர்ப்பிதம், (samarppita), offrande, présent, plénitude. [saleté.

*சமலம், சமலே, (ச, மலம்), ordures,

சமவர்த்தி, (samavarti), V. யமன்.

சமவணி, சமவுவமை, (சமம், அணி), comparaison, qui montre la ressemblance, — l'égalité.

*சமவாயம், (samavâya), foule, troupe, collection, état, relation, rapport intime et constant, *v.g.* de la laine au drap qui en est fait; c'est une des 7 catégories ou பதார்த்தம் de la logique.

*சமவாயிகாரணம், (சமவாயம்), cause première, — intimement liée à l'effet.

சமழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ்,ழ்க்க,*v.a. et n.* avoir honte, tourmenter, affliger, abaisser.

சமழ்த்தல், சமழ்ப்பு, *n. v. du prés.* affliction, peine, travail, *ou*

சமழ்மை, *n.v. du même*, honte, pudeur, abaissement.

*சமத்கரணம், சமத்காரம், (tchamat), étonnement, merveille, beau spectacle, pompe, fête, *ou* [nante.

*சமத்கிருதம், (*id.*) chose surpre-

*சமத்கிருதி, (*id.*), beau spectacle, étalage. [ration.

*சமத்சணம், (சம்), vénération, ado-

*சமத்பகம், சமத்பனை, சமத்பிக்கிறது... *V.* சமர்ப்பகம்....

*சமனம், 1° (djamana), nourriture, repas. 2° les plantes வசம்பு et புழுக்

சமனுதம், terre salée. [கொல்லி.

சமனிக்கை, *P.* சவனிக்கை.

சமனிசை, (சமன், இசை), taille, ténor, ton moyen entre la basse et le dessus.

சமனியகரணி, nom d'un remède prétendu divin qui fait disparaître les cicatrices.

சமனிலை, (சமன், நிலை), *V.* சமநிலை au mot சமம்.

சமன், 1° *P.* சமம், égalité, niveau, surface plane, ressemblance, milieu, justice. 2° Yamen, dieu de la mort, காலன் un de ses ministres: — ஆக்குகிறது égaliser, niveler, aplanir; — ஆகச்செய்கிறது faire —, mêler en égales portions, égaliser, niveler, — ஆகப்பிரிக்கிறது distribuer —, diviser également; — ஆனபூமி plaine, terre unie; — சங்கலிதம் addition d'une double colonne de chiffres; — சமன்சங்கலிதம் addition d'une double colonne de chiffres en 2 endroits; — வியன்சங்கலிதம் addition d'une seule colonne de chiffres en 2 endroits. [proximité.

*சமாகதம், (சம், ஆ, கதம்), union,

*சமாகாதம், (*id.* ஆகாதம்), bataille, combat, guerr.

*சமாகாரம், (*id.* âhâra *porter*), combinaison ou enchainement des lettres, —des mots, foule, aggrégation.

*சமாகிதம், *P.* சமாயிதம்.

*சமாசம், (samâsa), composition des mots, formation de mots composés, contraction, élision, assemblage, tout, l'arsenic இலிங்கபாஷாணம்.

*சமாசாரம், சமாச்சாரம், (சம், ஆசாரம்), nouvelle, bonne nouvelle, bonne conduite: சமாசாரப்பத்திரிகை journal, gazette.

*சமாதானம், (samâdhâna), paix, union, tranquillité, réconciliation, conciliation, consentement, renoncement absolu, —à tout, retenir son esprit des objets extérieurs et le fixer dans une profonde méditation, éloigner la peine et considérer la lumière intérieure: — ஆகிறது se réconcilier, rentrer en paix: — ஆயிருக்கிறது être en paix: — கட்டுகிறது, — பண்ணுகிறது faire la paix, réconcilier; — பேசுகிறது traiter de paix, de réconciliation: சமாதானகரணி vulnéraire; — க்கட்டுப்பாடு lien de la paix; — ப்பட்டிருக்கிறது être en paix, — tranquille: — வுருவகம் figure qui tend à montrer qu'une chose ne fait pas de mal, quoiqu'elle en fasse.

*சமாதானி, (சமாதானம்), personne pacifique.

*சமாதி, (samâdhi), sépulcre, tombeau, mort, sépulture les jambes croisées, vision de soi-même, c'est-à-dire de l'âme libre de tous les désirs du corps, quoiqu'elle y demeure, qu'elle lui soit unie et en cause les actions, c'est un des அஷ்டாங்கயோகம், contemplation abstraite d'un ascète dans laquelle l'âme est censée indépendante des sens, tranquillité, silence, pacification, égalisation, fig. de rhét. qui unit par un seul verbe 2 phrases ou 2 actions qui n'ont qu'un rapport accidentel, ou applique, l'action du verbe de l'objet principal à l'objet d'une comparaison: —

க்குழி fosse, tombeau, —பண்ணுகிறது s'exercer à la méditation des yoguis, faire le yogui, être en profonde méditation; சமாதியில்வைக்கிறது mettre dans la fosse, enterrer, ou சமாதிவைக்கிறது mettre dans la fosse un cadavre assis à la manière des yoguis; —வைத்தெடுக்கிறது porter au cimetière dans cette posture. சமாதிக்குப்போகிறது (un yogui par ostentation de pénitence) se retirer pour quelque temps dans une fosse creusée pour cela: சமாதிட்டற்கசம்பத்தி, P. சமாதிசட்டற்கசம்பத்து, (சட்டு, அற்கம்), 6 qualités requises pour l'état de சமாதி, savoir: la patience, l'égalité d'âme, la concorde, l'amour, la modestie, et l'offrande.

*சமாதிமான், (சமாதி), grand contemplatif, ascète en profonde méditation.

சமாது, P. சமாதி, posture d'un mort les jambes croisées: சமாதிருத்தல் être en cette posture, — en profonde méditation.

*சமாந்தம், (சமை, அந்தம்), fin de l'année.

*சமாப்தி, (samâpti), fin, conclusion, achèvement.

சமாபிகாரம், P. சமபிகாரம்.

*சமாயிதம், (samâhita), consentement, expression ou description de l'attention, fig. de rhét. qui exprime qu'on a obtenu d'une autre manière le fruit de ce qu'on faisait avec effort.

*சமாயுதம், (samâyouta), union, jonction, décoration, nom d'une fig. de rhét.

*சமாயோகம், (சம், ஆ), cause, foule, assemblée, union, connexion.

*சமாரம், (sambhâra), assemblage, rassembler ce qui est dispersé.

*சமாராதனை, (சம், ஆராதனை), satiété, repas—, nourriture de brame.

சமாரியத்தார், சமாரியர் (சமாரியம்), Samaritains.

*சமாரியம், le pays de Samarie.

சமாரியா, Samarie.

*சமார்ச்சனம், (சம், ஆர்ச்சனம்), action de combler.

*சமாலம், (ச, மாலை), panache de plumes de paon.

*சமாலம்பம், சமாலம்பனம், (சம், ஆ, இலம்பம்), onction, se frotter de parfums colorés, v.g. de safran.

*சமாலி, (ச, மாலை), 1° bouquet de fleurs. 2° imp. de

சமாலிக்கிறது, V. சமாளிக்கிறது.

சமாலுகம், la plante குறிஞ்சா asclepias.

*சமாலேபனம், (சம், ஆ, இலேபனம்), action d'enduire, de frotter.

*சமாவத்தனை, சமாவருத்தனம், (samâvarttana), retour d'un écolier après ses études religieuses finies, sorte de cérémonie.

*சமாவிருத்தன், சமாவிருத்தனன், (samâvroutta), jeune brame qui a fini ses études et pris congé de son précepteur.

சமாளம், joie.

சமாளி, 1° chaussure de prince. 2° *imp. de*

சமாளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v.n. et a.* se réjouir, conduire, — à bonne fin, accomplir, gouverner, fournir, subvenir, soutenir (un procès, — une assertion), vaincre (les difficultés par la persévérance), contrôler, réprimer: விக்கினங்கள்மிகும்போது சமாளித்தாலல்லோ சாமர்த்தியம் lorsqu'une foule de difficultés se présentent l'habileté ne consiste-t-elle pas à les surmonter?

சமாளித்தல், சமாளிப்பு, *n. v. du préc.* joie, conduire avec justesse.

*சமானஸ்தர், (சமானம், stha *se tenir*), gens égaux.

*சமானம், (samâna), égalité, conformité, ressemblance, comparaison, correspondance comme d'une longue à sa brève, bonne conduite, bonté, vertu: சமானகட்சி condition égale, partis égaux (en force..); —சரணி vulnéraire; —காலியம், —காலீனம், —காலம் contemporanéité, synchronisme; — கோத்திரம் même famille; —சாதி même caste; —ரகிதம் incomparabilité: இதுவதுக்குச்சமானம் ceci ressemble à cela.

*சமானன், (id.), un des 10 airs vitaux, réputé nécessaire à la digestion et qui, d'après les Indous, a son siége au creux de la gorge, V. சமானி.

*சமானுதிகாரம், சமானுதிகரணம், (id. அதிகாரம்), même office, — autorité, caractère générique.

*சமானி, (சமானம்), 1° égal, semblable. 2° imp. de சமானிக்கிறது.

*சமானியம், (id.), chose commune.

சமானிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. a. et n. et சமானித்தல், n. v. (id.), comparer, égaler, être égal.

*சமி, 1° (sami), les arbres தணக்கு gyrocarpus, et வன்னி prosopis, le pacifique, Arouguen dieu des சமணர். 2° imp. de

சமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, (க்ஷமம்), v. a. digérer, faire la digestion, supporter, souffrir, endurer, réprimer: கோபத்தைச் — retenir sa colère, சமிக்கமாட்டாதவன் impatient, qui ne peut rien endurer; சமித்திருக்கிறது avoir digéré, enduré, être allégé, soulagé; சமித்துப்போகிறது digérer (sa nourriture, un affront); நான் செய்த அபராதத்தைச் சமித்தான் il a souffert mon offense avec patience.

*சமிக்கை, 1° (sandjnâ), marque, signe, geste, terme technique d'art ou de science. 2° n. v. de சமிக்கிறது.

*சமிட்சேபம், P. சங்க்ஷேபம்.

சமிட்சேபிக்கிறது, P. சங்க்ஷேபிக்கிறது.

*சமிதம், 1° (samitha), feu, guerre, combat. 2° (samita), tranquillité.

சமிதர், fantômes. [feu.

*சமிதன், (samitha), Agni, dieu du

*சமிதி, (samiti), guerre, bataille, foule, réunion. [— du sacrifice ஓமம்.

*சமிதை, (samidh), bois à brûler,

*சமித்தம், (samiddha), bonté, miséricorde, V. ஓமாலயம்.

சமித்தல், n. v. de சமிக்கிறது, digestion, patience, support.

*சமித்து, 1° (samidh), ustensiles —, bois du sacrifice ஓமம், la plante enivrante கஞ்சா. 2° gér. de சமிக்கிறது.

*சமிந்தனம், (samindhana), bois à brûler.

*சமிந்தரனம், (samindhâna), élévation d'un nombre aux diverses puissances, v. g. au carré, au cube.

சமிபாடு, (சமிக்கிறது), temps de la —, digestion. [cassia.

சமிப்பாகம், l'arbre கொன்றை

சமிப்பு, V. சமித்தல்.

சமியம், (P. சமீக்ஷம்), soin, examen, investigation.

சமியன், (சமி), Arouguen.

சமியாமை, n. v. nég. de சமிக்கிறது, indigestion. [crifice ஓமம்.

சமிர்த்து, P. சமித்து, bois du sa-

*சமிரக்ஷம், சமிரக்ஷணை, சமிரட்சணை, (சம்), V. சவரட்சணை.

சமிலாகி, poivre long.

சமீகம், (samika), guerre, bataille, pique, flèche.

*சமீகரணம், (சமம், கரணம்), égalisation, équation. [tion.

சமீகிரணம், (id. கிரணம்), égalisa-

*சமீக்கிரியை, (id. கிரியை), équation.

*சமீக்ஷம், (சம், ikcha voir), recherche, examen, investigation.

*சமீக்ஷணம், சமீட்சணம், (சம்), examen, perquisition.

*சமீபம், (samipa), proximité, voisinage, approche: — ஆன proche, voisin; — ஆயிருக்கிறது être proche.

சமீபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. n. (சமீபம்), சமீபித்தல், n. v. ou சமீபித்துவருகிறது, s'approcher, approcher. [jeter, de lancer.

*சமீரணம், (samirana), action de

*சமீரணன், (id.), vent, air.

சமீரம், 1° guerre, combat, 2° ou

*சமீரன், (samira), air, vent.

*சமீனம், (samina), fin de l'année, annuellement.

*சமீனிகை, (சமீனம், ika), vache qui vêle tous les ans.

சமீன், (hind.), terre, terrain, sol.

சமீன்தார், (hind.), zémindar, petit prince tributaire, possesseur de la terre.

*சமூ, 1° (tchamoû), armée, bataillon, légion, division d'armée compo-

sée de 729 chars, 729 éléphans, 2187 chevaux, 3645 piétons. 2° *P.* சமூகம்.

சமுகத்தார், (சமுகம்), conseillers, courtisans: இராசாவின் சமுகத்தார் les conseillers, les courtisans du roi.

*சமுகம், 1°(ச), présence, face d'un grand personnage, proximité. 2° *P.* சமூகம்:— அறிந்தவன் homme de cour, — qui a facilement audience; — காண்கிறது voir le prince, avoir audience; — காக்கிறது attendre audience; —சேவித்தல், ou சமுகசேவை service de la cour, — du roi; சமுகசமுகத்துக்கும் நடக்கிறது s'adresser à divers supérieurs pour obtenir une grâce ou un emploi: சமுகவிலாசம் espèce de louange qu'on chante devant les princes; இராசசமுகங்கிடைக்கிறதரிமை il est difficile d'avoir accès auprès du roi; இராசாவின்சமுகத்திலே en présence du roi.

சமுக்கா, boussole (de marins): சமுக்காவைப்பார்த்துக் கொண்டோடுகிறது naviguer à l'aide de la boussole.

*சமுக்காரம், *P.* சமஸ்காரம்.

சமுக்காளம், (*ind.*), tapis, —de coton de diverses couleurs: — போடுகிறது mettre —, étendre un tapis; சமுக்காளக்கோட்டுப்புலி tigre royal, — rayé comme un tapis.

*சமுசயம், (samsaya), soupçon, doute, incertitude: சமுசயக்காரன் homme soupçonneux, — qui doute ou சமுசயாத்துமா, (ஆத்துமா), sceptique: நான் சொன்னதற்குச் சமுசயமில்லை il n'y a aucune doute sur ce que j'ai dit.

*சமுசாரம், (samsâra), vie conjugale, état du mariage, famille, cohabitation, monde, existence mondaine, épouse: —சாகரதுக்கம் l'état du mariage est une mer de chagrin ou d'embarras; —உள்ளவன் homme marié, — qui a des enfans: — பண்ணுகிறது entrer dans l'état —, user du mariage, cohabiter, vivre en ménage; — பெருத்தவன் homme chargé d'une nombreuse famille, — dont la famille s'est augmentée; சமுசாரக்கட்டு lien —, règle —, lois du mariage; —குரு Kâmen; — க்காரன் homme marié, père de famille; — க்கிருத்தியம் devoir conjugal, affaires domestiques; — க்கிருத்தியத்தின்படியேநடக்கிறது se conduire selon les règles de la vie conjugale, — en bon époux, — en bon père de famille; — சந்நியாசம் renoncement à la vie conjugale; — நடக்கை vie conjugale, conduite des gens mariés, événemens qui se rencontrent dans le mariage; — பந்தம் lien —, lois du mariage, — de la vie conjugale, *V.* அபிமானம்; — பொறுப்பு fardeau d'une famille, — du mariage; — மார்க்கம் état du mariage, règles de la vie conjugale, vulve; — விருத்தி augmentation de la famille: அவனுக்குச் சமுசாரமெத்த, அதைத் தாங்கமாட்டான் il a une nombreuse famille, il ne saurait la soutenir; சமுசாரத்திலே யடிபட்டவன் celui qui est habitué à la vie conjugale, qui en connaît les tracas.

*சமுசாரி, (சமுசாரம்), homme marié, femme —, personne mariée, père ou mère de famille, femme chaste.

*சமுசியம், *P.* சமுசயம்.

சமுசு, assemblée séditieuse, complot, pacte séditieux, jour fixé pour terminer une affaire: — அழிந்துபோகிறது un complot être déjoué, — dérouté; — கூடிப்பேசுகிறது comploter ensemble, — dans une réunion à cette fin; — செலுத்துகிறது, சமுசின்படி நடக்கிறது exécuter un complot.

*சமுச்சயம், 1° (samoutchtchaya), foule, *V.* சமாரம். 2° *P.* சமுசயம்: சமுச்சயவுவமை ressemblance sous un double rapport.

*சமுச்சரணம், (samsarana), naissance d'un enfant.

*சமுச்சேபனம், *P.* சங்க்ஷேபனம்.

*சமுஸ்காரம், *P.* சமஸ்காரம்.

*சமுஸ்கிருதம். *P.* சமஸ்கிருதம்.

சமுதாடு, *gén.* சமுதாட்டின், espèce de poignard, coutelas.

*சமுதாயம், (samoudâya), guerre, combat, arrière-garde, assemblée,

troupe, chose commune,-possédée en commun,—générale,— vulgaire:—ஆய்ப்பேசுகிறது parler avec impartialité, en termes généraux: சமுதாயக்கிராமம் commune, bourg possédé en commun, village dont les revenus sont partagés entre le propriétaire et les habitans; — விண்ணப்பம் supplique générale..

சமுதாயக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், ய், யிக்க, *v.a.* fournir, pourvoir.

*சமுதிதம், *P.* சமதிதம், chose commune: சமுதிதப்பிரயோசனம் avantage commun, communion (des Saints.)

*சமுத்தானம், (சம், உத்தானம்), accomplissement, fin, croissance.

*சமுத்தி, (சம், உத்தி), pensée —, phrase ou matière qu'on donne à son rival pour la mettre en vers:—கட்டுகிறது donner le ton, — la mesure, commencer une pièce de poésie.

*சமுத்திரம், (samoudra), mer, océan, abondance, armée composée d'un அக்குரோணி (selon le dict. de Jaffna de 3 விரளயம்), nombre considérable, 1 quatrillion, (10 trillions d'après Rottler et le சதுரகராதி), 100 quintillions d'après le dict. de Jaffna: —ஆயிருப்பவன் homme très-riche, qui est un océan de richesses; — ஆனவீடு maison —, famille grande et opulente; — போலஎழும்பி வருகிறது (une armée...) se lever comme la mer en furie; சமுத்திரகிரகம் maison de plaisance au milieu de l'eau; —கோஷம் bruit de la mer; — கோஷ்டம் écume de mer, coquillage usé de vétusté, *ou* —கபம் os de sèche;—காந்தை fille de la mer, *i. e.* rivière; — க்கரை bord de la mer;—சுண்டி coquillage de mer dit எரல்;— சோகி la plante convolvulus speciosus, espèce de liseron ou liset; — சுலுகன் celui qu'on prétend avoir bu la mer dans le creux de sa main, *i. e.* Agastien;— ஸ்நானம் bain de mer; —தடம் côte de la mer;—தீரம் bord de la mer; —தோயம் eau de mer, la plante முடக்கற்றான்; — நவநீதம் le beurre de la mer, *i.e.* l'ambroisie, la lune;—பகவான், — ராசன் le prétendu dieu ou roi de la mer, *i.e.* Varounen;—ப்பாலை, *V.* சமுத்திரசோகி; — பேனம் écume de mer, os de sèche;—யானம் voyage par mer; —மேகலை,—ரசனை la ceinture de la mer, *i.e.* la terre; — லவணம் sel de mer;—வருணச்சிலை béryl;—வன்னச்சீலை toile de couleur de mer, soie ondulée,—bleue;— வாசி marin; — வேலை flot de la mer; சமுத்திரம்-எ. les 7 mers: இலவணசமுத்திரம் mer d'eau salée; இக்குசமுத்திரம் mer de jus de canne à sucre; சுராசமுத்திரம் mer de liqueur enivrante; சர்ப்பிசமுத்திரம் mer de beurre fondu: — ததிசமுத்திரம் mer de lait caillé; கிரசமுத்திரம் mer de lait; சுத்தோதக சமுத்திரம் mer d'eau douce, (Au mot கடல் elles sont exprimées en termes plus ordinaires.)

*சமுத்திராதேவி, (சமுத்திரம்), la prétendue déesse de la mer, la femme de Varounen.

*சமுத்திராந்தம், (*id.* அந்தம்), noix muscade, bord de la mer.

சமுத்திராபச்சை, — ப்பச்சை, (*id.*), la plante mentha zeylana.

சமுத்திராபழம், (*id.*), fruit du கொத்தாழை, *litt.* fruit de la mer, espèce de fruit ou de petit coco qui croit dans les iles de l'est et est apporté sur nos côtes par les vagues de la mer; on s'en sert en médecine.

*சமுத்திராம்பரை, (*id.* அம்பரம்), la terre qui a la mer pour vêtement.

சமுப்பவம், la plante தைவேளை, [moutarde bâtarde.

*சமுருத்தம், (samrouddha), augmentation, plus, excès.

*சமுற்பத்தி, சமுற்பன்னம், (சம்), [naissance.

*சமுன்னயம், *P.* சமுன்னம், (சம்), [humidité.

*சமூ, *V.* சமு, *ou*

*சமூகம், (samoûha), foule, multitude, assemblage, collection, tas, nombre, quantité, assemblée, société, cour, palais, présence: இராசசமூகம் cour du roi, chambre d'audience; சமூககாரியம் affaire générale,—de la multitude.

*சமூகனி,(samoûhani),balai.

*சமூசரன்,(சமூ,சரன்), guerrier, soldat.

*சமூபதி,(id.பதி),général d'armée, —de division.

*சமூர்ச்சனம்,(sammoûrtchtchhana), extension, expansion uniforme ou universelle, action de traverser.

*சமூலம், (ச, மூலம்), le tout, la plante entière, — avec ses racines et ses feuilles: சமூலமுந்தின்கிறது ou பக்ஷிக்கிறது dévorer le tout; சமூலம்போடுகிறது,—வாங்குகிறது mettre—, prendre le tout.

*சமேதம்,(samèta),être uni, — de compagnie,—associé,voisin.

*சமேதன்,pl.சமேதர்,(id.),compagnon,associé,uni,voisin,proche.

*சமை, 1° (kchamâ), patience. 2° (samâ),année,3° (சம்),collection, assemblage. 4° P. அமை,nouvelle lune ou conjonction lunaire. 5° (ind.), corps de troupes. 6° imp. et part. de சமைகிறது et imp. de சமைக்கிறது; —கடை fin.

சமைகிறது,மைந்தேன், மைவேன்,மை,மைய,v.n. se faire, se préparer, se cuire, être fait, prêt, cuit, apprêté, devenir nubile, avoir ses 1res régles, cesser, finir: எல்லாஞ்சமைந்திருக்கின்றது tout est prêt; சமைந்துகொண்டார்கள் (les acteurs) sont prêts; சமைந்தவள், சமைந்திருக்கிற ou சமைந்தபெண் fille nubile, bonne à marier; கறியெல்லாஞ் சமைந்துபோச்சுது tous les ragoûts sont apprêtés.

சமைக்கிறது, மைத்தேன், மைப்பேன்,மை,மைக்க,v.a. du préc. préparer, accommoder, faire cuire (les mets...), faire la cuisine, faire, terminer, faire cesser: கூத்துச் — préparer une comédie, donner une danse; சமைத்திருக்கிறது être bouilli, cuit, préparé; சமைக்கிறவன் cuisinier; சமைக்கிறவள் cuisinière; சமைக்கிறவீடு cuisine; சமைத்தசோறு riz cuit.

சமைதலை,சமைதலைப்பு, (சமை), extrémité d'une toile, l'endroit où l'on a fini de tisser.

சமைதல்,n.v.de சமைகிறது.

சமைதார்,(ind.சமை),sous-officier,(ailleurs) caporal, chef de 10 à 20 hommes.

சமைத்தல்,n.v.de சமைக்கிறது.

சமைந்த,சமைஞ்ச,part. parf. de சமைகிறது.

*சமையம்,P.சமயம்.

சமையல்,n.v.de சமைகிறது,acte, action,—de cuire, cuisine: — ஆகிறது la cuisine se faire; — ஆயிற்று la cuisine est faite, les mets sont prêts; —செய்கிறது,—பண்ணுகிறது faire la cuisine; —வீடு cuisine; சமையற்காரன் cuisinier.

சமோசிதம்,P.சமுசிதம்.

*சம்,1° (dja, né de; affixe qui se met ordinairement à la fin des mots), naissance, hâte, presse, jouissance, plaisir, santé, victoire. 2° (sam avec, préposition sanscrite qui se met au commencement des mots), ensemble, avec, plénitude, beauté, bonté, bien, amour, affection. 3° (tchha), pureté, propreté, trouble, tremblement, division.

*சம்க்ஞை,(samdjnâ),V.சைகை.

*சம்சயம்,V.சமுசயம்,doute.

*சம்சாரம்,V.சமுசாரம்.

*சம்க்ஷேபம், P.சங்க்ஷேபம்,abrégé.

*சம்க்ஷேபிக்கிறது,P. சங்க்ஷேபிக்கிறது,abréger.

*சம்ஸ்காரம்,V.சமஸ்காரம்.

*சம்ஸ்கிருதம், V. சமஸ்கிருதம், sanscrit.

சம்ஜாயஷ், (ind.), réconciliation, satisfaction.

*சம்பகம், (tchampaka), l'arbre à fleurs dit செண்பகம், michelia champaca.

சம்பங்கி, (சம்பகம்), l'arbre சம்பகம்,parfum, chose odoriférante, l'arsenic சாளங்கபாஷாணம்: — யெண்ணெய் huile odoriférante.

*சம்படம், (சம்), toile, vêtement, paresse.

சம்பதம்,(id.),V.சமபதம்.

சம்பத்தான், (சம்பத்து) homme riche.

*சம்பதி,சம்பத்தி,(sampatti), bonheur, richesse, prospérité.

*சம்பத்து,(sampad), fortune, ac-

quisition, richesse, prospérité, succès, accroissement, avancement, meubles, ustensils: — வேட்டம் une des 5 தாளம் ou mesures pour battre des cymbales.

*சம்பந்தம், (சம், பந்தம்), parenté, affinité (par mariage), mariage, connexion, liaison, union, relation, rapport, — naturel et essentiel, v. g. de la propriété à la substance, du sens au mot etc..., conformité, conséquence, génitif ou cas possessif, meubles, intérêt regardant diverses personnes: — கலக்கிறது, — பண்ணுகிறது s'unir par affinité, contracter alliance, — affinité, se donner réciproquement des festins à cette occasion; — பண்ணின allié, uni par affinité; — ஆயிருக்கிறது être parens, alliés, proches; சம்பந்தக்குடியார் gens alliés, — unis par affinité; — ப்பொருள் sens —, rapport du génitif; — மூர்த்தி, V. சம்பந்தன்; — விதிரேகம் union, opposition; உலகசம்பந்தம் rapport mondain, conformité du monde ou avec le monde: அவன் சம்பந்தமே யெனக்காகாது aucune liaison avec lui ne me convient; அவனுக்குச்சம்பந்தமாயிருக்கிறவன் quelqu'un qui est son allié, ou qui a des rapports avec lui.

*சம்பந்தன், hon. சம்பந்தர், (சம்பந்தம்), Sampantar, personnage dont on raconte beaucoup de choses remarquables; il fut un des 3 plus célèbres Sivénistes et grand antagoniste des Bouddhistes ou Djaïnas.

*சம்பந்தி, (id.), allié, uni. Ceux dont le fils et la fille sont mariés ensemble s'appellent சம்பந்திகள்.

சம்பந்திக்கிறது, ந்தித்தேன், ிப்பேன், பி, பிக்க, v. n. சம்பந்தித்தல், n. v. (id.), contracter alliance, —affinité, avoir des liaisons, des relations, des rapports ensemble, mêler, unir, lier ensemble.

*சம்பம், 1° (tchampa), pays d'Anga, Bengale. 2° (sampa), foudre. 3° (samba), arme de diamant d'Indiren, 2me labour, eau, 4° (djambha), limonier. 5° adj. de சம்பு. 6° cœur d'arbre, ostentation, excellence, diamant: அவன் அதிக சம்பக்காரன் il est un grand fanfaron, — un vanteur; சம்பங்கூடு espèce de grand capuchon ou de manteau de jonc tressé pour garantir de la pluie; — கோரை espèce d'herbe; — கோழி espèce de poule d'eau ou de coq ou poule sauvage qui se nourrit surtout de la graine du சம்பு ou typha; சம்பம்புல், espèce d'herbe.

*சம்பரம், (sambara), eau, richesse, prospérité, petite chaussée de rizière, l'oiseau fabuleux à 8 pieds, toile.

*சம்பரன், (id.), Sambaren, nom de 2 géans: சம்பரசூதனன் le destructeur de Sambaren (un de ces géans), i. e. Kâmen.

*சம்பராரி, (சம்பரன், அரி), l'ennemi de சம்பரன், i. e. Kâmen ou Indiren, (chacun ennemi d'un géant de ce nom).

சம்பலவணம், ce qui a été.

*சம்பவம், (சம், பவம்), évènement, fait, naissance, cause d'une chose, coexistence, union, mélange, liaison, combinaison, ruine, perte: சம்பவப்பிரமாணம் conclusion d'un fait, coexistence, un des 8 அஷ்டப்பிரமாணம் ou manières de découvrir la vérité, v. g. lorsqu'une pierre attire le fer, conclure de ce fait que c'est une pierre d'aimant.

சம்பவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, v. n. (சம்பவம்), சம்பவித்தல், n. v. arriver, avoir lieu.

சம்பளம், 1° paye, solde, salaire (par mois etc..), gage, appointement, traitement, honoraire. 2° *(sambala), magasin, provisions de voyage, — pour les voyageurs, grenier, trésor, impatience, jalousie des succès d'autrui, bord, rivage, espèce de brebis, — de bélier. 3° (djambhala), limonier: — பேசுகிறது parler des gages mensuels à donner; சம்பளஆள், — க்காரன் homme —, serviteur à gages mensuels; சம்பளத்திலேபிடித்துக்கொள்

னுகிறது faire une retenue sur les gages; சம்பளத்தைக் குறைக்கிறது diminuer les gages; சம்பளத்துக்கு அமர ou இசைய ou ப்படியப்பண்ணுகிறது faire obtenir une place salariée, faire consentir à y entrer.

சம்பளி, (சம்பளம்), sac à bétel etc...

சம்பர்க்கம், (samparka *contact*), diamètre apparent de la lune et du soleil dans les éclipses de soleil, diamètre apparent de la lune et de l'ombre de la terre dans les éclipses de lune: சம்பர்க்கார்த்தம், (அர்த்தம்), moitié des diamètres susdits.

*சம்பன், (djambha), nom d'un géant ou démon.

*சம்பன்னம், (sampanna), perfection, plénitude, état sans défaut: சம்பன்னகரணி vulnéraire, rémède aux blessures: — கிரகஸ்தன் homme célèbre, parfait honnête-homme, voleur qui a belle apparence, voleur de grand chemin, — du trésor puplic, concussionnaire; — கிரகஸ்தன் வந்தான், செம்பை யெடுத்து உள்ளே வை le parfait honnête-homme est arrivé, cachez votre vase ou votre bien.

*சம்பன்னன், (*id.*), homme accompli, parfait, sans défaut: சகலகுண — homme —, être qui a toute sorte d'excellentes qualités.

சம்பா, 1° espèce de jeu, mesure de 4 doigts. 2° *ou* சம்பாநெல்லு riz de 1re qualité, oriza sativa; le grain en est blanc et de bon goût; on le sème en juillet, on le transplante en octobre et on le récolte en janvier. Il y en a de plusieurs espèces, savoir: ஈர்க்குச் —, சன்ன — riz fin et délicat; குங்குமச் — riz de couleur de safran; குன்றடைச் —, மிளகு — riz qui ressemble au grain de poivre; கைவளச் —, riz de couleur brillante et de goût délicieux; சீரகச் — riz qui a l'odeur du cumin; புனுகு — riz odoriférant; முத்தாச்சம்பா riz qui a la couleur de perle; சம்பா நாற்று plants de riz samba; சம்பாவரிசி riz samba pilé, grain de ce riz dépouillé de sa paille.

சம்பாகம், pays, contrée.

சம்பாஷணம், சம்பாடணம், சம்பாஷணை, சம்பாடணை, (சம், பாஷை, na), conversation, entretien, colloque, dialogue: — பண்ணுகிறது *ou* சம்பாஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, *v. n.* (சம்பாஷணம்), *et* சம்பாஷித்தல், *n. v.* converser, s'entretenir, parler, discourir, conférer.

*சம்பாதனை, (sampâdana), gain, acquisition: அநியாய — க்காரன் concussionnaire, homme qui acquiert injustement.

*சம்பாதி, 1° (sampâti), oiseau fabuleux fils d'அருணன் et d'அரம்பை et frère de சடாயு. 2° *imp. de* சம்பாதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v. a.* சம்பாதித்தல், *n. v.* (சம்பாதனை), acquérir, gagner: சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறது gagner pour soi; — வைக்கிறது amasser, accumuler, faire provision.

*சம்பாதிபன், (சம்பை, அதிபன்), le roi de சம்பை ou Tchampâ, *i. e.* Carnen.

*சம்பாத்தியம், (sampadya), acquisition, gain, ce qu'on a acquis, — amassé, conclusion: — பண்ணுகிறது acquérir, gagner.

*சம்பாரம், (sambhâra), mélange —, provisions d'épices pour assaisonner les mets (comme poivre, piment, cloux de girofle, cannelle, muscade etc...), assemblage, préparatifs, apprêts, ustensils, espèce de poutre pour supporter les chévrons: — இடுகிறது, — கூட்டுகிறது, — போடுகிறது assaisonner d'épices, en mettre.

*சம்பாரி, (சம்பன், அரி), l'ennemi de சம்பன், *i. e.* Indiren, le feu ou le dieu du feu.

*சம்பாலம், (samphâla), bélier, [mouton.

சம்பாவரிசி, (சம்பா, அரிசி), riz sambâ pilé, grain de ce riz dépouillé de sa paille.

*சம்பாவனம், சம்பாவனை, (சம், பாவனை), récompense, honneur, res-

pect, estime, offrande à la divinité, présent offert aux supérieurs: மோக்ஷ—la récompense du paradis.

*சம்பாவிதநையாயிகம்,(sambhâvita *douteux*), syllogisme fondé sur une hypothèse. [bourbier.

*சம்பாளம், (djambâla), boue,

சம்பான்,petit navire,barque, bateau:சம்பாணோட்டி, (ஓட்டி), batelier,marin,pilote,capitaine d'un petit navire;—காரன் batelier, maître ou capitaine d'un bateau,ou petit navire; எனக்குச் சம்பாணோடுகிறதுண்டோ ai-je un navire à moi? suis-je assez riche pour cela?

*சம்பிரகாசம், (சம்பிரம்,ஆசம்), joie,rire de joie.

*சம்பிரகாரம், (சம்), guerre, bataille,action de blesser.

*சம்பிரசாதம், (*id.*), confiance, சம்பிரதம்,V.சித்து. [espérance.

*சம்பிரதாயவித்தன், (சம்பிரதாயம்),homme habile.

*சம்பிரதாயம்,(sampradâya), doctrine traditionnelle(enseignée comme sacrée par les gourous), coutumes et règles de castes (enseignées par les gourous ou les chefs), moyen, habileté,adresse,artifice,subtilité:சம்பிரதாயவிளக்கம் nom d'un livre: வித்தில்லாதசம்பிரதாயமேலுமில்லைகீழுமில்லை dans les régions ou dans les conditions basses ou élevées il n'y a pas de doctrine traditionnelle ou de coutume sans semence, *i. e.* sans cause ou sans enseignement.

*சம்பிரதாரணை, (சம்,பிர), détermination,jugement,décision.

*சம்பிரதானம், (*id.*), don, récompense,honneur,le datif.

சம்பிரதி,secrétaire,écrivain,vérificateur des comptes, principal comptable natif (d'un bureau),—யுத்தியோகம் பண்ணுகிறது tenir les comptes,remplir la fonction de secrétaire, etc...

*சம்பிரமம்,(சம்), pompe, magnificence,splendeur,noces,joie,richesses, prospérité,hâte, mercure sublimé:—ஆய்ச்சாப்பிடுகிறது se traiter somptueusement,faire bonne chère;—ஆய்ச்செய்கிறது faire avec pompe (une fête,un mariage etc...),—ஆய்ப்போகிறது marcher majestueusement,aller avec pompe; — பண்ணுகிறது déployer une grande magnificence.

சம்பிரம்,1° *P*.சம்பிரமம்,pompe, prospérité,perfection,plénitude,agitation du corps.2° (djambira), limonier: சம்பிரமாய் முடித்தான் il a bien fini,il a terminé cela pompeusement.

*சம்பிரேக்ஷணம், (சம், பிர,ஈக்ஷணம்),délibération,considération.

*சம்பிரேட்சியம், சம்பிரேக்ஷிதம், (சம்,பிர,ikch *voir*,ya,ita),chose considérée, ce qu'on a vu, examiné et connu. [tronnier.

*சம்பீரம்,(djambira),limonier,ci-

*சம்பு,1°(sambhou),Siven,Brama, Vichnou, Arouguen, Bouddha, soleil.2° (djambou),l'arbre நாவல் calyptranthes caryophyllifolia,le pays qui produit cet arbre appelé சம்புத்வீபDjambou dvipa,(c'est l'Inde que les Indous supposent être une des 7 grandes îles ou continens et située au centre du monde), fleuve fabuleux qu'on prétend descendre du mont மேரு.3° (சம்,பூ),père,ancêtre. 4° *P*.சுயம்பு,Dieu,l'être existant par lui-même. 5° limonier, renard, la plante நெட்டி æschynomene, ou தெரிநெட்டி scirpus plantagineus, espèce de jonc ou roseau typha angustifolia, (on s'en sert en quelques endroits pour couvrir les maisons; l'adj.est சம்பம்), l'arsenic சிரபத்தபாஷாணம், V.தட்டை:—க்கோரை l'herbe சம்பங்கோரை —ச்சயனம் serpent, l'arbre ஆலமரம் multipliant; —த்தீவு l'île Djambou des Indous ou l'Inde;—நாவல் l'arbre eugenia jambolana, sorte de pommier dont les fruits sont roses;—தனயன், —நந்தனன் le fils de Siven, *i. e.* Poulléyar et Soupramanien;—ப்பிரியை la femme de Siven,*i.e.* துர்க்கை

*சம்புகம்,1° (djambouka),renard,

l'arbre நாவல் eugenia jambolana. 2° (sambouka), limaçon, conque, coquille bivalve. 3° ou nen.

*சம்புகன், (djambouka), Varou-

*சம்புகேச்சுவரம், சம்புகேசுவரம், சம்புகேஸ்வரம், (சம்புகம், ஈச்சுவரம்), temple de Siven dans l'île de Siringam. [appel, vocatif.

*சம்புத்தி, (சம், புத்தி), bon esprit,

*சம்புரோக்ஷணம், (சம்), lustration —, consécration d'une maison, d'un temple. [கிறது.

சம்புவிக்கிறது, *corr. de* சம்பவிக்

*சம்பூகம், *V.* சம்புகம். 1°. *et* 2°.

*சம்பூதம், சம்பூதி, (சம்), naissance.

*சம்பூயகாரி, (*id.* பூய *étant*), personne qui travaille avec, aide, assistante.

*சம்பூரணம், சம்பூர்ணம், (சம்), abondance, plénitude: — ஆயிருக்கிறது être rempli, parfait, abonder; — ஆய் abondamment, pleinement.

*சம்பூலம், சம்பூலமாலிகை, (djamboûla), complimens ou plaisanteries que les compagnes de l'épouse adressent à l'époux et à l'épouse, traits ou caractères que par amusement ils leur tracent sur le corps barbouillé de safran.

*சம்பேசன், (சம்பை, ஈசன்), le roi de சம்பை, *i.e.* Carnen.

*சம்பேதம், (சம்), confluent (de 2 rivières), embouchure d'un fleuve dans la mer.

*சம்பை, 1° (tchampâ), la capitale de Karnen, la moderne Bhagalpour. 2° (sampâ), éclair, foudre. 3° poisson sec, feuilles de palmier (qu'on porte au marché en bateaux), un des 7 தாளம், *i.e.* tons ou mesures en musique, *V.* தாளம், sorte d'air, fertilité, chose perdue. 4° *acc. de* சம்பு, *V.* சம்பு.

*சம்போகம், (சம்), jouissance, cohabitation conjugale, copulation: — பண்ணுகிறது *ou*

சம்போகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. n.* (சம்போகம்), cohabiter, avoir commerce charnel. [débauché.

*சம்போகி, (*id.*), homme sensuel,

சம்போக்கு, (சம்), flotte, troupe de navires.

*சம்போசனம், (சம்), festin, repas commun.

*சம்போதனம், சம்போதனை, (சம்), vocatif, sens du vocatif, appel.

சம்மட்டி, marteau de forgeron, fouet (de cheval), sorte de plante: — க்கூடம் gros marteau d'enclume; சம்மட்டியாலடிக்கிறது forger, donner des coups de fouet.

சம்மணம், manière de s'asseoir les jambes croisées, — à la façon indienne: — கூட்டுகிறது s'asseoir ainsi; — கூட்டிக்கொண்டிருக்கிறது, — போட்டுஉக்கார்ந்திருக்கிறது, *ou*

சம்மணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க (சம்மணம்), *v.n.* être assis —, s'asseoir les jambes croisées.

*சம்மதம், (sammata), consentement, agrément, permission, approbation, assentiment, bon plaisir, gré, concorde, *V.* கோட்பாடு: — ஆகிறது, — ஆயிருக்கிறது, சம்மதப்படுகிறது, *V.* சம்மதிக்கிறது; — ப்படுத்துகிறது faire consentir, persuader; — ப்பட்டுக்கொடுக்கிறது donner de son propre gré, -en y consentant; சம்மதமாகாமலிருக்கிறது ne pas consentir; அதுனக்குச்சம்மதமோ ou சம்மதியோ consens-tu à cela?

*சம்மதி, 1° (sammati), *V.* சம்மதம்: — ப்படுத்துகிறது, — ப்படுத்திப்போடுகிறது faire consentir, persuader; உனக்குச்சம்மதியுண்டானுத்செய் fais-le, si tu veux; — யானவன், — யுள்ளவன் consentant; — யில்லாதவன் qui ne consent pas. 2° *imp. du suiv.*

சம்மதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v.n.* (சம்மதம்), consentir, acquiescer, agréer, permettre, approuver: சம்மதிக்காதவன் qui ne consent pas, opposant.

சம்மதித்தல், சம்மதிப்பு, *n. v. du préc.* consentement, agrément.

சம்மதிப்பிக்கிறது, *v. caus. du même*, faire consentir.

சம்மத்தம், *P.* சம்பந்தம்.

சம்மந்தி, *P.* சம்பந்தி.

*சம்மனசு, (சம்), ange, bonne volonté.

சம்மாணம், சம்மாணி, V. சம்மணம்.

சம்மாதம், convention —, contrat fait par un marchand avec la douane (pour l'année).

*சம்மாதுரன், (சம், மாதுரு), fils d'une bonne mère, — d'une femme vertueuse.

*சம்மாரம், P. சங்காரம், destruction: — பண்ணுகிறது détruire.

*சம்மார்ச்சனம், (சம்), action de nettoyer, de balayer, de brosser, de couvrir.

*சம்மானம், (சம், மானம்), civilité, respect, hommage, terres exemptes de taxes, V. சம்மான்.

*சம்மானனம், (சம்மானம், na), honneur, hommage, adoration.

சம்மான், petit vaisseau à voile, vaisseau marchand, barque.

*சம்மியக்த்துவம், (samyak), totalité, plénitude, exactitude.

சம்மியத்தண்டனம், (id.), punition légale.

சம்மியம், espèce de danse.

*சம்மோகம், (சம்). grand désir.

*சம்மோகனாஸ்திரம், (சம், மோகனம், அஸ்திரம்), arme ou trait enchanté.

*சம்மோதிதம், (சம்), juste récompense (que Dieu accorde selon qu'on le sert ou qu'on le loue).

*சம்யாமம், (சம்), examen, recherche, défense, contrainte.

*சம்யோகம், (id.), cohabitation, commerce charnel, association, union intime.

*சம்ரட்சனை, (சம்), V. சவரட்சனை.

*சம்வர்த்தம், (samvartta), un des 7 nuages fabuleux des Indous, celui qui donne des pierres précieuses, V. சாம்வர்த்தம்.

*சம்வத்சரம், (சம்), année.

சம்வனனம், சம்வதனம், (samvanana, samvadana), ensorceler par charmes ou drogues magiques.

சம்வாகம், ville nouvellement bâtie sur une montagne.

*சம்வாசம், (சம்), cohabitation, fréquentation, habiter avec.

சம்வாயிகாரணம், P. சமவாயிகாரணம்.

*சம்வேதம், (சம்), jouissance, perception, sentiment intime.

*சய, (djaya), 1° int. victoire! victoire! gloire, louange. 2° ou சயவருஷம் la 28me année du cycle de 60 ans; elle correspond à 1834 et 1894. 3° adj. de சயம்: — சய victoire! victoire! ou gloire! gloire!

சயகம், bouton de fleurs.

*சயதத்தன், (சயம், தத்தம்), le fils d'Indiren.

*சயத்திரதன், (djayadratha), un roi de l'armée de Douryodhanen.

*சயந்தனம், (சயம், tana *qui répand*), char, charriot.

*சயந்தன், (djayanta), Sayanden fils d'Indiren, Sandiren ou la lune, Siven: சயந்தமாலை nom d'un système de calcul pour les éclipses.

*சயந்தி, (djayanti), Sayandi fille d'Indiren, la fameuse துர்க்கை, bannière, drapeau.

*சயமரம், *sync. de* சுயம்வரம், choix d'un époux par une princesse.

*சயம், *ou* செயம், (djaya), victoire, conquête, triomphe. 2° (kchaya), phthisie, consomption, maladie, perte, destruction, corruption, quantité négative (en algèbre). 3° (tchaya), foule, multitude. 4° (saya), main, couche, lit, sommeil. 5° nénuphar, soleil, sucre, guirlande, jus. 6° P. சசம் lièvre: — கொள்ளுகிறது vaincre, remporter la victoire; — புனைகிறது, — புனைதல் vaincre, orner la victoire: — உள்ள victorieux: சயகண்டை, V. சேமக்கலம்; — காசம் toux de consomption; — காலம் temps de la victoire, — de la destruction générale; — கோலாகலம் cris de victoire; — கர்வம் orgueil de la victoire; — சத்தம் hourra —, cri de victoire; — சாலி, — சீலன் victorieux, vainqueur; — ஸ்தம்பம் colonne en signe de victoire, — élevée par un vainqueur, — à laquelle on attache le drapeau de la victoire, trophée; — டக்கை gros tambour; — தாளம் la 4me des 9 தாளம் ou règles de mesure en musique; — த்தம்பம்

V. சயஸ்தம்பம்;—பக்ஷம் les 14 derniers jours d'une lunaison;—பத்திரம் attestation de victoire, sentence en faveur d'un parti;—பாலன் Brama, Vichnou, roi;—பித்தம் consomption, phthisie;—மகள் les Gémeaux, *V.* சயமடந்தை;—மங்களம் éléphant royal, congratulation de victoire;—மடந்தை la fameuse துர்க்கை, la déesse de la bravoure,—de la victoire;—யுத்தி temps propre à la destruction;—ரோகம் consomption;—ரோகி personne étique, attaquée de phthisie;—வருஷம் la 28me année du cycle de 60 ans;—வாயு vent destructeur,—qui doit souffler à la fin du monde.

*சயம்பு, *P.* சுயம்பு, l'être existant par lui-même; Dieu, (et à tort) Brama, Vichnou, Siven, Arouguen.

*சயனம், (sayana), sommeil, repos, position couchée, copulation, lit, couche, matelas:—கொள்ளுகிறது dormir, reposer: சயனகிரகம்,—வறை, (அறை), chambre à coucher, dortoir;—ப்பிரியன் dormeur, ami du lit et du sommeil; சயனங்கள், *pl.* les lits etc... libertinage, luxure.

*சயனன், (சயனம்), couché (à la fin des mots). [னகிரகம்.

*சயனுகாரம், (*id.* ஆகாரம்), *V.* சய

*சயனூர்த்தம், (*id.* அர்த்தம்), lit, couche. [*imp. de* சயனிக்கிறது.

*சயனி, 1° (சயனம்) dormeur. 2°

சயனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v. n. ou* சயனித்துக்கொள்ளுகிறது, சயனித்தல், *n. v.* (சயனம்), se coucher, être couché, dormir, reposer, avoir commerce charnel.

சயனிப்பு, *n. v. du préc.* sommeil, repos, commerce charnel.

சயனிப்போன், *n. v. du même*, dormeur. [diren.

*சயன், (djaya), Sayanden fils d'In-

*சயாந்தராயம், (சயம், அந்தராயம்), obstacle à la victoire.

*சயாபாகம், சயாவகம், (*id.* ஆபாகம், âvaha *qui porte*), victoire.

*சயாரவம், (*id.* ஆரவம்), chant de victoire. [dormi, dormeur.

*சாயலு, (sayâlou), paresseux, en-

சயி, 1° *imp. de* சயிக்கிறது. 2° சயி se met souvent pour சை; en conséquence cherchez par சை les mots qui ne se trouvent pas par சயி.

சயிக்கம், finesse, minceur: சயிக்கச்சீலை,—ச்சேலை toile fine, mince;—த்துப்பட்டா,—த்துப்பட்டி toile—, drap fin et large.

சயிக்கா, l'arbre அரசு.

*சயிக்கினை, (sandjnâ), signe, geste:—காட்டுகிறது,—பண்ணுகிறது faire signe;—யாய்ப்பேசுகிறது parler par signes, *ou*—யாய்ச்சொல்லுகிறது dire par signe, indiquer, faire allusion.

சயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, *v. a. et* சயித்தல், *n. v.* (சயம்), 1° *ou* செயிக்கிறது vaincre, triompher. 2° *P.* சகிக்கிறது, souffrir, supporter, endurer. 3° *P.* க்ஷயிக்கிறது, se perdre, se corrompre, se gâter, se faner. [க்கினை.

சயிக்கை, 1° *n. v. du préc.* 2° *V.* சயி

சயித்தகம், un des 32 ordres d'architecture.

*சயித்தியம், *P.* சைத்தியம்.

*சயித்திரம், *P.* சைத்திரம்.

*சயித்திரியம், *P.* சைத்திரியம், (சித்திரம், ya), charmes de la jouissance, spectacle, diverses merveilles, clarté.

*சயிந்தலவணம், சயிந்தனம், (சிந்து), sel de roche.

*சயிந்தவம், *P.* சைந்தவம்.

*சயிரிபம், *P.* சைரிபம், bœuf, buffle.

சயிரோகம், l'arbre மருதோன்றி à fleurs de couleur de nuées.

*சயிலம், *P.* சைலம்.

*சயை, (djayâ), la victorieuse, Parvadi, le 3me, le 8me, le 13me jour de chaque demi-lunaison.

சயோத்தியம், *P.* சுவாத்தியம், santé, bien-être, douceur, plaisir.

*சய்யை, *P.* சைகை, signe, marque.

*சய்யோகம், *P.* சம்யோகம்.

சரகண்டகீ, (சரம்), différence ascensionnelle.

சரகத்து, (*pers.*), limite, borne.

*சரகம், (saraghâ), abeille, scarabée. [saire, envoyé.

*சரகன், (tcharaka), espion, émis-

*சரகாண்டம், (சரம்), tige du roseau saccharum, carquois, — inépuisable, bois d'une —, flèche, ou சரகாண்டபாஷாணம் espèce d'arsenic naturel.

*சரகூடம், (சரம்), maison ou retraite formée de —, faisceau de javelots entrelacés.

சரக்கு, marchandise, denrée, objet de commerce, chose, substance, drogue, ingrédiens de ragoût. minéral usité en médecine, arsenic dont les Indiens comptent 32 espèces dans leur état naturel, qu'ils nomment தாது ou பிறவி, et 32 espèces préparées nommées வைப்பு. Parmi les minéraux, ceux qui se combinent avec un autre et s'y coagulent, sont appelés par eux ஆண்சரக்கு minéral mâle, ou உப்புவிந்து de விந்து sperme; tels sont les alcalis ou sels neutres. Celui avec lequel ils se combinent se nomme பெண்சரக்கு minéral femelle, ou புளிச்சுரோணிதம் de சுரோணிதம் sang de la matrice; tels sont les acides. Les Indous ont par-là indiqué, d'une manière grossière, l'affinité des alcalis et des acides, selon leurs idées de propriétés mâles et femelles répandues dans toute la nature, et comparé la combinaison des minéraux à la génération et à la formation du corps humain. Voici une liste d'alcalis ou sels avec leurs acides correspondants selon eux.

SELS.

வெடியுப்பு salpètre,
கல்லுப்பு sel en bloc,
சூடன் camphre,
கடல்நுரை os de sèche,
சூதம் mercure,
காந்தம் aimant,
இரும்பு fer,
பேதி minéral dissolvant,
தொட்டிப்பாஷாணம் orpiment,
மாங்கிசபேதி dissolvant de la chair,
வீரம் espèce de remède,
அப்பிரகம் mica,
கௌரி moutarde,
வெள்ளைப்பாஷாணம் arsenic blanc,
வைக்கிராந்தம் espèce d'arsenic,
தங்கம் or pur,
சாரம் 3 espèces de sel,
பச்சைக்கர்ப்பூரம் camphre vert,
வீரம் espèce de remède,
கல்லுப்பு sel en bloc,
சிலாசித்து bitume,

ACIDES.

படிக்காரம் alun.
பழப்புளி acide de fruits.
துருசி vitriol bleu.
கற்சன்னநீர் espèce d'acide.
கந்தி soufre.
காடி vinaigre.
எரியாமெண்ணெய் espèce d'huile.
பொன்னம்பர் ambre jaune.
புளியநறளை ou புளிநறளை cissus acida.
கல்மதம் alun de plume.
புளியாரை oseille.
காய்ச்சுருக்கு hibiscus cannabinus.
புளிமாங்காய் mangue amère.
பனங்கள்ளு vin de palmier.
நிமிளை bismuth.
மனோசிலை espèce d'arsenic.
வெண்காரம் borax.
இந்துப்பு sel de roche.
நாகம் plomb.
இலிங்கம் cinabre artificiel.
செம்பு cuivre.

அசல்சரக்கு substance naturelle, production de la nature et non de l'art; ஆடுஞ்சரக்கு minéral qui s'évapore au feu, v.g. le mercure, le soufre etc..; உருகியாடியெழும்பிப் போகுஞ்சரக்கு minéral qui se fond et s'évapore graduellement, v. g. les 2 susdits; ஆடி நெருப்புக்கு நில்லாமலோடுஞ்சரக்கு minéral qui s'évapore et disparait au feu, v.g. le cinabre factice etc..., on en compte 64 espèces: உருக்குஞ்சரக்கு minéral qui dissout ou facilite la fusion des métaux, le principal est le வெண்காரம் ou borax; சரக்கிளப்பக் qualité inférieure des marchandises, marchandise de rebut; சரக்கிறக்கு கிறது décharger —, débarquer les marchandises; — ச்சுண்ணம் mercure sublimé; — ப்பண்ணுகிறது, —

சரக்காயெண்ணுகிறது estimer, faire cas, —marchandise; அவனையொரு சரக்காயெண்ணுவார்களோ fera-ton le moindre cas de lui?

சரக்கொன்றை, (சரம்), l'arbre cassia fistulata, sorte de séné sauvage. [பாஷிரணம்.

சரங்கம், l'arsenic naturel சங்க

*சரசம், 1° (sarasa), badinage, caresses, jeu indécent, jeu, plaisanterie, bouffonnerie, humeur —, caractére agréable. 2° (சரம், சம்), beurre frais: —ஆய்ச் சொல்விக்காட்டுகிறது expliquer d'une maniére plaisante; —ஆய்விளையாடுகிறது, —பண்ணுகிறது, — பிடிக்கிறது V. சரசிக்கிறது; —பேசுகிறது plaisanter, railler, parler trop librement; சரசக்காரன், —க்காரி, V. சரசி; —வார்த்தை plaisanterie, expression badine, — un peu libre; —வித்தை art du—, badinage, habitude—, exercice des gestes plaisans; சரசத்திலேபோக்குச் சொல்லுகிறது, —வழிவிடுகிறது s'excuser en plaisantant, — sous prétexte d'avoir voulu seulement plaisanter.

சரசர, 1° *imp. du suiv.* 2° (*son imitatif*), bruit des feuilles: சரசரெனல், — வென்கிறது ou

சரசரக்கிறது, ரத்தேன், ரப்பேன், ர, ரக்க, *v.n.* (சரசர), bruire, faire *sarasara*, — le bruit des feuilles ou d'un serpent etc... qui court à travers des feuilles sèches, se presser.

சரசரத்தல், சரசரப்பு, *n. v. du prés.* bruissement, bruit des feuilles, — d'un serpent etc... qui court à travers des feuilles séches, vitesse, inégalité à la surface ou au tranchant. [சரவணபவன்.

*சரசன்மசன், (சரம், சன்மம்), V.

*சரசா, (*id.* சா), sinus de différence ascensionnelle.

*சரசி, 1° (சரசம்), *m. f.* personne badine, d'un caractére jovial, plaisant, bouffon, railleur. 2° *imp. de*

சரசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v.n. et* சரசித்தல், *n. v.* (சரசம்), plaisanter, badiner, folâtrer, s'amuser, — indécemment, railler.

*சரசு, (saras), étang.

*சரசுவதி, சரச்சுவதி, (sarasvati), Sarasvadi, femme de Brama, prétendue déesse de l'éloquence, de la musique et des arts; on dit qu'elle inspire les poétes et réside dans la langue, le Sarsouti, un des 7 fleuves sacrés des Indiens, (c'est une petite rivière au nord de Délhy, qui coule de l'est à l'ouest et se perd dans les sables du grand désert dans le pays des Batties; selon les Indiens elle continue de couler sous terre et va se réunir au Gange et à la Djamna à Allahabad), l'arsenic naturel மஞ்சிலை: —தெய் espèce de remède; — பீடம் principal siége d'une académie de savans; — மாலை nom d'un livre; —நதி, —யாறு le Sarsouti (susdit); —வாக்கு éloquence —, science naturelle, qui vient sans étude, et que les Indous attribuent à Sarasvadi.

சரஞ்சரம், (*arab.*), bagage, équipage, attirail, meubles.

*சரடம், 1° (sarata), caméléon, lézard dit பல்லி. 2° (djaratha), dureté, solidité, cruauté, chose vieille.

*சரடு, *gén.* சரட்டின், *obl.* சரட்டு, (sarat), fil, —retors, cordon, fil—, collier d'or etc..., série, ordre, rangée, succession, ruse, artifice, tromperie: —கோக்கிறது enfiler une aiguille; —திரிக்கிறது, —முறுக்கிறது retordre du fil, jouer des tours, tromper; தெற்குச்சரடு rangée de maisons tournées au sud; மேற்பக்கத்துச்சரடு rangée de maisons tournées à l'ouest; மணலைச் சரடாகத் திரிப்பான் il ferait même une corde de sable, il est trés-habile.

சரட்டுத்தாலி, (சரடு), tâli suspendu à un fil ou à des fils d'or, — à un collier de fils d'or.

*சரணம், 1° (sarana), refuge, asile, abri, défense, maison. 2° (tcharana), pied. 3° (djarana), assa-fétida, faiblesse, infirmité, inutilité, vieillesse. 4° salut, salutation, révérence, hommage (ordinairement en joignant les mains et quelquefois les

abaissant vers les pieds de la personne qu'on salue), paon, queue de paon, les 3 dernières parties du poème dit சிந்து, bourg d'un pays de rizières, l'arbre அரசு:— ஆகவேண்டி வருகிறது avoir recours à la protection, se réfugier auprès;— அடைகிறது trouver— chercher asile; உங்குடைய ou உங்களைச்— அடைந்தேன் j'ai trouvé ou cherché un refuge auprès de vous; — சொக்குகிறது saluer humblement;— பண்ணுகிறது saluer, faire une profonde salutation, tomber aux pieds de quelqu'un;— புகுகிறது se réfugier (dans ou auprès), சரணகராதி (கரம், ஆதி), pieds et mains; சரணக்கிரந்தி cou-de-pied;— க்கேடு manque de protection;— கதம், — பதனம், — பதிதம் prostration aux pieds;— சேவை service:— கமலம், — நளினம், — பதுமம், V. சரணாரவிந்தம்; — யுகம் les 2 pieds; — வாதம் enflure des pieds, mal aux pieds; உன்சரணமேசரணம் vos pieds sont mon refuge; சுவாமியுமக்கே சரணம் Seigneur! je vous adore.

*சரணாகதம், சரணாகதி, (சரணம், ஆ, கதம், கதி), refuge, asile.

*சரணாபரணம், (id. ஆபரணம்), ornement des pieds.

*சரணாமிருதம், சரணாமிர்தம், (id. அமிருதம்), eau qui a servi à laver les pieds d'un gourou.

*சரணாயுதம், (id. ஆயுதம்), le coq dont les pieds ont des armes naturelles.

*சரணாரவிந்தம், (id. அரவிந்தம்), pieds comparables au nénuphar, — d'une personne vénérée ou chérie.

*சரணார்த்தம், (id. அர்த்தம்), moitié du pied.

*சரணார்த்தி, (id. அர்த்தி), malheureux qui cherche asile:— வெக்கிறது demander asile pour un malheureux, exprimer son humble respect.

*சரணி, (sarani), route, chemin.

*சரணியம், (saranya), refuge, asile, protection, maison.

*சரணோதகம், (சரணம், உதகம்), V. சரணாமிருதம்.

சரண், sync. de சரணம், pied, refuge, asyle: —புகல், — புகுகிறது se réfugier, entrer dans un asyle; —என்றுவிழுகிறது se prosterner en demandant protection.

*சரண்டம், 1° (saranda), oiseau (en général), lézard dit பல்லி, caméléon. 2° (djaranda), chose vieille.

சரதம், vérité.

*சரதலம், (சரம், தலம்), différence ascensionnelle.

*சரதிசம், (saradidja), l'été, la chaude saison, automne.

சரநூல், V. சரசாஸ்திரம்.

*சரந்தம், (djaranta), bœuf, buffle.

சரபடி, (சரம்), tribu, caste, famille, race, coutume, habitude, voie, chemin: சரபடியிலேசேர்க்கிறது réintégrer dans la caste; என்சரபடியாயிருக்கிறான் il est mon parent; இவனெங்கள் சரபடியிற்சேர்ந்தவனன்று il n'est point de notre caste; இந்தச்சரபடியிலிருக்கிறவன் homme de cette caste; அந்தச்சரபடியிலேயே பெண்கொள்ளுகிறது prendre une femme dans la même caste ou famille.

*சரபம், 1° (sarabha), chameau, sauterelle, petit éléphant, V. எண்காற்புள். 2° V. குறும்பாடு et வரையாடு.

*சரபலம், (சரம்), pointe recourbée—, lame de flèche.

*சரபாதஸ்தானம், (சரம், pâta chute), portée d'une flèche.

*சரபத்திரம், (சரம்), virole de flèche, ou plume de flèche.

*சரபுங்கை, (id. pounkhâ plume),

சரப்பணி, சரப்பளி, (சரம்), chaîne d'or double ou triple (qu'on suspend au cou).

சரப்பம், poil, cheveu.

*சரமசரம், (சரம்), V. சராசரம்.

*சரமம், (tcharama), fin.

சரமோடுகிறது, சரமோடல், (சரம்), la respiration avoir son cours.

*சரம், 1° (sara), flèche, roseau ou jonc dit நாணல் saccharum, autre espèce dite கொறுக்கை arundo, marche, mouvement, eau, crème,

sinus verse d'un arc, différence ascensionelle. 2° (tchara), être mouvant, — mobile, qui se meut, qui respire. 3° collier de perles ou de pierreries, guirlande, rangée, file, enchainement. 4° (svara), souffle, respiration, (qui vient des narines), cours—, marche de la respiration, V. சரராசி: — ஓடுகிறது la respiration marcher, —கட்டுகிறது, —கட்டல் faire une guirlande de fleurs, les enfiler une à une; — தொடுக்கிறது ajuster une flèche sur l'arc, composer —, faire une couronne; ஒருவன்மேல்—தொடுக்கிறது lancer des flèches à quelqu'un, lui imputer des fautes;—பார்க்கிறது observer —, examiner la respiration (par les narines), en tirer des présages; — விடுகிறது lancer des flèches; சரசாஸ்திரி devin qui observe la respiration; சரசாஸ்திரம், — சாத்திரம், —நூல் art de pronostiquer par l'observation de la respiration (par les narines); — நூலுக்கு மிகுந்த சாஸ்திரமுஞ் சௌந்தரலகரிக்கு மிகுந்த மந்திரமுமில்லை (au dire des payens) il n'y a point de science au dessus de l'art de deviner par la respiration, ni d'enchantement plus fort que le livre சௌந்தரலகரி; — நக்ஷத்திரம் étoile qui marche; — மணி ceinture de femme, d'or ou d'argent; — மணிக்கோவை guirlande de bijoux; — மண், V. சுதைமண், — மண்டலம் sorte d'instrument de musique à cordes, V. சுரமண்டலம்; —மாதம் les mois nommés சித்திரை, ஆடி, ஐப்பசி, தை, i.e. le 1er mois de chaque saison; —மாலை guirlande suspendue à travers le chemin; —முல்லை dent, —ராசி les signes qui commencent les saisons, savoir: மேஷம் le Bélier, கர்க்கடகம் le Cancer, துலாம் la Balance, மகரம் le Capricorne; — வருடம், — வருஷம், —விருஷ்டி pluie de flèches; — வருஷமாக வருஷிக்கிறது lancer une pluie de flèches.

சரம்பரம், l'arsenic dit சரகாண்டபாஷாணம்.

*சரயு, (sarayou), 1° ou சரயுநதி le Sarayou ou Sarjou, rivière au-delà du Gange, 2° vent.

*சரலகம், (saralaka), eau.

சரவடி, V. சர்படி. [le, —de rien.

சரவட்டை, petitesse, chose inutile,

*சரவணபவன், சரவணோற்பவன், சரவணன், (சரவணம், பவம், உற்பவம்), Soupramanien ou Kartiguêyen né et élevé dans des buissons de சரம் saccharum, ou dans un étang plein de roseaux dits நாணல்

*சரவணம், (சரம், வணம், P. வனம்), bois ou buisson de roseaux de சரம், de கொறுக்கை ou de நாணல், les roseaux dits கொறுக்கை et நாணல்: சரவணத்துதித்தோன், V. சரவணபவன்.

சரவழுதி, சரவாசி, l'arsenic குதிரைப்பற்பாஷாணம்.

சரவாச்சம், sel de cuisine.

*சரவாணி, (சரம், வாணம்), archer, tireur—, faiseur de flèches.

*சரவியம், (id. vya), marque, but, —où l'on tire.

*சரவிநாதி, (id.), différence ascensionnelle en temps. [noir.

*சரவீணை, (id. வீணை), scarabée

சரவை, examen et correction d'un écrit, brouillon, ébauche, croquis, ouvrage grossier et imparfait, défaut, petitesse, guirlande: — திருத்துகிறது, —பார்க்கிறது, — விடுகிறது corriger (un écrit...); — யெழுதுகிறது écrire un brouillon, ébaucher un dessin; — வேலை ébauche, ouvrage grossier.

*சரளம், (sarala), honnêteté, sincérité, candeur, droiture, régularité, bon ordre, convenance, prospérité.

சரளி, 1° gamme, monter et descendre la gamme. 2° (P. சளி), phlegme, morve: —கற்கிறது, —பழகுகிறது, —பாடுகிறது apprendre la gamme, — à la monter et à la descendre, — à chanter d'après la gamme; — க்கட்டு, —க்கூடு amas de morve ou de flegme, abcès qui s'en forma: —யலங்காரம் transposition et arrangement de notes, chant de la gamme.

*சரத்காலம், (sarad *automne*), temps des pluies, (en quelques pays) les 2 mois qui suivent les pluies.

*சரத்காரு,(djaratkârou),Saratkârou,célèbre Mouni,mari de மனசை sœur des serpens.

*சரன்,*pl.* சரர், (tchara *qui marche*),envoyé,émissaire,espion.

சராகம், facilité,chose directe,aisée,sans obstacle,droiture,sureté des chemins,guerre,bataille,scarabée: —ஆகப்போகிறது aller tout droit,*v.g.* une épée dans son fourreau, l'eau dans un canal; — ஆய்ப்போகிறவழி route directe,facile,sans obstacle.

சராகை, pot,coupe,bassin.

சராங்கம், 1° *P.* சராகம். 2° fermeté,solidité.

சராங்கு, (*ind.*), chef ou conducteur de matelots, de bateliers,de lascars.

*சராசந்தன்,(djarâsandha),Sarâsanden roi de Magadha;il naquit,au dire des Indous,en 2 parties qui furent réunies par la géante சானா, de qui il tient son nom;il fut beau-père de கஞ்சன் ennemi de Krichna,et tué par வீமன் qu'on a surnommé சராசந்தஜித்து le vainqueur de Sarâsanden.

*சராசரம்,(சரம், அசரம்), choses animées et inanimées, douées de mouvement et sans mouvement,air, atmosphère, ciel, paradis, l'arsenic naturel அவுபலபாஷாணம், *V.* பிரபஞ்சம்:சராசரத்துக்காண்டவர் le seigneur de toutes les créatures.

சராசரி, (*ind.*),terme moyen,l'un portant l'autre,part juste, — égale, environ, à-peu-près: —க்கணக்கு compte—,terme moyen, en prenant la moyenne, part contingente; — த்தொகை somme—,moyenne; — மதிப்பு estimation moyenne.

சராசரிகை, *V.* சராகம்.

*சராசனம்,(சரம், அசனம் *jeter*), [arc.

*சராச்சிரயம், *et par corr.* சராத்திரயம்,(*id.* ஆச்சிரயம்),carquois.

*சராடி, (sarâti), l'oiseau turdus ginginianus.

*சராதுரம், (சரை, ஆதுரம்), faiblesse,décrépitude infirmité.

*சராப்பியாசம்,(சரம், அப்பியாசம்), exercice de l'arc, —de lancer des flèches,étude de la marche de la respiration.

சராப்பு,(*arab.*),changeur.

*சராயணி,(சரை,yani),le roi Sarâsanden.

*சராயு,(djarâyou),sein, matrice: *—சம் animal vivipare, qui sort vivant de la matrice.

சராய், (*ind.*),culotte,pantalon.

*சராரோபம்,(சரம்,ஆரோபம்),arc.

*சரார்த்தாதி,(சரம், அர்த்தம், ஆதி), somme de 3 corrections,savoir:demi-différence ascensionnelle சரார்த்தம், correction pour la différence de longitude தேசாந்தரம் et équation du temps தொறுவிவரம்.

*சராவம்,1° (sarâva),coupe ou sous-coupe ronde —,lampe de terre, couverture, couvercle. 2° grosse pierre précieuse,broche—, baguette de fer.

சராளம், promenade, excursion, marche libre, — sans obstacle, voie directe, droiture: —ஆய்ப்போகிறது aller se promener; அந்தவழிசராளம் ce chemin est libre, praticable, sans obstacle.

சராளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன்,ளி,ளிக்க,*v.n.* avoir la diarrhée(les animaux).

சரி, 1° égalité,niveau,ressemblance,droiture,justesse,ce qui est droit, propre, juste,vrai,convenable,exact, sans erreur,légitime, pair, uni, oui, bien,c'est vrai, c'est juste. 2° bracelet,penchant de montagne, chemin, foule.3° *imp. et part. de* சரிகிறது *et* சரிக்கிறது: சரிகாண்கிறது paraitre juste, égal, semblable, fini, prouvé, égaler,égaliser,rendre la pareille;—க்கட்டுகிறது, —கட்டுதல் payer entièrement,—exactement,rendre la pareille,prendre sa revanche, compenser, dédommager, être fini, achevé, consumé, tuer (par malice), comparer,égaler,rendre égal,corriger, per-

fectionner, rendre droit, égaliser, suppléer ce qui manque, achever, compléter; —சமானம் égalité, ressemblance, parfaite égalité, niveau; —சாமம் minuit;—சொல்லுகிறது répondre juste, — pour un autre, être caution, satisfaire, payer ce qu'un autre doit;—தான் c'est vrai,—juste, — bien, (quelquefois dit ironiquement pour signifier le contraire);—பங்கு,—பாதி la juste moitié;—பண்ணுகிறது,—பண்ணிப்போடுகிறது, —ப்படுத்துகிறது égaler, égaliser, accommoder, accorder, rendre égal, juste, aplanir, satisfaire, orner, rendre droit, redresser, corriger, finir, achever, faire consentir; ஒருத்தனுக்குச் —பண்ணுகிறது contenter, satisfaire;—ப்படுகிறது égaler, s'arranger, s'accommoder, s'accorder, convenir, plaire, se corriger, être juste, égal, complet, redressé, en bons termes, réussir, consentir; அத்தோடே — ப்பட்டுப்போயிற்று avec cela tout s'est arrangé, —est complet, c'est là tout; மனதுக்குச்—ப்படாமலிருக்கிறது ne pas satisfaire, ne pas plaire; மனதுக்குச்— ப்பட்டிருக்கிறது plaire, être agréable, satisfaire; — ப்பிடிக்கிறது, — ப்பிடித்தல் prendre sa revanche, — comme il faut, égaler, comparer, accomplir, redresser;—பொழுது (சரியும்) la soirée; — ப்போகிறது s'accorder, être d'accord, uni, consentir, avoir pour agréable, plaire; தனக்குச் — ப்போனபடி செய்கிறது faire à sa volonté, à sa guise, comme on le trouve bon; தனக்குச் —ப்போனபடி நடக்கிறது se conduire à son gré; தன்பார்வைக்குச்—ப்போகிறபடி செய்கிறது agir selon que cela plaît, *litt.* (à ses yeux); —யாகிறது devenir —, être égal, semblable, juste, droit, convenable, complet, s'achever, finir, égaler, s'améliorer; இராத்திரிகாலஞ் சரியாயிற்று la nuit est passée; —யாக selon, conformément à; எனக்குச்—யாக à l'égal de moi, selon mes désirs;—யாகவைக்கிறது égaler, comparer, rendre égal, redresser, ratifier; —யாக்குகிறது,—யிடுகிறது, *V.* சரிபண்ணுகிறது;—யாயிருக்கிறது égaler, être égal, juste, droit, exact;—யான semblable, égal, convenable, droit, exact, juste;—யாய் également, bien, juste, convenablement;—யாய்வைக்கிறது mettre comme il faut;— யொக்கிறது,—யொத்தல் égaler, être égal, semblable;— யொத்த égal, semblable, juste, convenable;— வயது même âge, âge égal, —moyen; — வருகிறது,—வருதல், acquiescer, consentir, s'accorder, égaler, devenir égal, semblable, droit, uni, se redresser;—வைக்கிறது,—வைத்தல் comparer, égaler, égaliser; சரிக்குச்சரி, சரிக்குச்சரிசெய்தல் compensation, équivalent, revanche, répresaille; சரிக்குச்சரிகட்டுகிறது *ou* செய்கிறது *ou* பண்ணுகிறது (avec le dat.) compenser, dédommager, rendre la pareille, se venger, prendre sa revanche; அதுசரி c'est juste, —bien, —vrai; இதுவதற்குச்சரியல்ல *ou* சரியன்று ceci n'est pas conforme à cela; எல்லையிந்தமட்டுஞ் சரி la limite vient juste jusqu'ici.

சரிகமபதநி, dénomination de la gamme ou des 7 notes; ut, ré, mi, fa, sol, la, si; lettres qui représentent ces notes.

சரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, *v.n.* glisser, couler, crouler, *v. g.* un tas de grains, s'écrouler, échapper, fuir, reculer, rouler en bas, se répandre, tomber en glissant, (*v.g.* les pierres d'un mur, la toile de dessus l'épaule...), aller en décadence, décliner, se pencher, se courber: மணற்—, நெற் *ou* கற்குவைசரிந்தது le tas de sable, de riz ou de pierres s'est écroulé: வெட்டிணுலேதோள்சரிகின்றது l'épaule coupée pend en bas; சரிந்துபோகிறது couler, glisser, rouler en bas;—விழுகிறது s'écrouler, glisser et tomber; தலைக்காணியினின்று தலைசரிந்தது la tête a glissé de dessus l'oreiller.

சரிகை, 1° petit galon—, fil—, tissu —, broderie d'or ou d'argent. 2° *V.* சரிதல்:—க்கெண்டை frange ou bord

d'un habit garni de pareils fils ou galons;—ச்சீலை toile de femme dont les bords sont ainsi ornés: — த்திம்மை balle de fils d'or;—த்திரி cordon ou écheveau de fils d'or;—த்துப்பட்டா toile—,habit brodé d'or,à bord tissu de fils d'or;—ப்பட்டை bordure—,filets ou raies de fils d'or ou d'argent aux extrémités d'une toile; —ப்பாகைtoque—,turban broché ou orné de fils d'or;—மலை montagne qui contient du cuivre.

சரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி, ரிக்க, *v.a. de* சரிகிறது,*et* சரித்தல்,*n. v.*faire glisser,—rouler,—crouler(*v. g.*du sable, du grain), — tomber en bas,— couler, pencher un vase pour verser,tirer du grain par un trou(au bas de l'endroit qui le contient),étendre un monceau de blé.‖*v.n.*se mouvoir,remuer, marcher, aller, séjourner,habiter,fréquenter.

சரிசு,nom d'un ornement, *V.* வளை.

*சரிதம்,(tcharita),histoire,anecdote,fait,aventures,marche, conduite, nature,habitation. [—fréquentent.

*சரிதர்,(சரிதம்),ceux qui habitent,

சரிதல்,*n. v. de* சரிகிறது, écroulement,chute,écoulement,déclin, pente, inclinaison, fuite, action de glisser,de crouler etc.

*சரிதாப்பிரசங்கன்,(சரிதை, பிரசங்கம்),conteur d'histoires, *V.* புராணிகன்.

*சரிதை,(tcharitâ),histoire,histoire —,récit des bonnes actions, conte, bonne conduite,bonnes mœurs, détail, circonstances, un des 4 பாதக் ou சிவபூசையியல்பு,*i.e.* l'accomplissement d'actes religieux ou d'actes serviles relatifs aux temples de Siven,comme:அடியார்க்கேவல்செய்தல் obéir aux brames et autres chefs; குளந்தொட்டல் creuser des étangs: கோயிலலகிடல் balayer la pagode; திருமெழுகிடல் en enduire le pavé de bouse de vache; திருவிளக்கிடல் y allumer des lampes; நந்தவனம்வைத்தல் planter un jardin de fleurs; மாலைதொடுத்தல் faire des guirlandes de fleurs.

*சரித்திரம்,(tcharitra), histoire, (surtout des actions bonnes et nobles),aventures,conte,anecdote, vie, conduite (bonne ou mauvaise), bonnes mœurs,caractère,nature, disposition: சரித்திரத்தைக் கேட்கிறது écouter—,apprendre l'histoire ou les actions des hommes; உன்சரித்திரந் தெரியும் ta conduite est connue.

*சரித்திரை,(tcharitrâ),tamarinier.

*சரித்து,1° (sarit), rivière, Gange. 2° *gér.de* சரிக்கிறது.

சரிந்து, *gér.de* சரிகிறது.

சரிபம்,l'arbre அசோகு uvaria.

சரிப்பு,*n.v. de* சரிக்கிறது, mouvement,marche,allée,inclinaison.

சரியம்,la plante சிறுநன்னாரி periploca.

*சரியை,1° (tcharyâ), bonne conduite, ordre, aumône. 2° *P.* சரிகை petit galon—,fil d'or ou d'argent.

*சரிலம்,(sarila),eau.

சரிவு, 1° *V.* சரிதல். 2° chute ou écoulement des intestins par une blessure: சரிவாயிருக்கிறது être sur le point de glisser, de s'écrouler, de rouler en bas. [fleuves,*i.e.* l'océan.

*சரித்பதி,(சரித்து,பதி), le roi des

*சரித்சுதன்,சரித்புதல்வன், (*id.*), le fils de கங்கை,*i.e.*வீடுமன்.

*சரீரகம்,(சரீரம், ka), corps bien portant,petit corps délicat.

*சரீரம்,(sarîra),corps(humain):—தூலித்திருக்கிறது,— பெருத்திருக்கிறது le corps être dodu, prendre de l'embonpoint, engraisser; சரீரகுணம் tempérament,état du corps;— கருஷணம்.—சோடணம்,— சோஷணம்,—பாகம் maigreur du corps;—க்கட்டு corps resserré, — constipé, lien du corps; —க்கனப்பு embonpoint, pesanteur —, torpeur du corps: — க்கூறு, — க்கூறுபாடு état —, nature du corps, ses différentes parties;— சஞ்சலம் peine corporelle;—சத்தி force du corps; — சமிரட்சணை,—சம்ரக்ஷணை conservation —,soin du corps; —சமஸ்காரம் prétendue purification du corps (par différentes cérémonies indoues); — ச

கம் santé du corps;—சுத்தி,— புனிதம் pureté—, propreté du corps;—ச்சுரணை,— ச்சொரணை, — ஸ்மரணை sensation, impression corporelle, sentiment de sensibilité,— de son existence, tact;—த்திரயம் les 3 corps (selon les Indous) savoir: காரணம் l'âme immatérielle, சூக்குமம் l'âme sensitive, தூலம் le corps matériel:—ப்போக்கு,—ப்போங்கு état—, nature—, tempérament du corps;—யோகம் union corporelle;—வுணர்ச்சி, V. சரீரச்சுரணை; — வுறவு consanguinité, parenté; சரீரத்தின்உபாதி peine corporelle; சரீரத்தைக்கிழிப் பரிசோதிக்கிறது disséquer le corps;—த்தண்டிக்கிறது punir —, mortifier le corps; — த்தண்டித்துச் சீவிக்கிறது vivre en travaillant péniblement.

*சரீராவச்சின்னவான்மா, (சரீரம், அவச்சின்னம், ஆன்மா), âme vitale, —unie au corps.

*சரீராவரணம், (id. ஆவரணம்), peau, *litt.* enveloppe du corps.

*சரீரி, (சரீரம்), être corporel, âme sensitive.

*சரு, (tcharou), riz cuit, ambroisie, nourriture des dieux de la fable.

சருகட்டை, (சருகு, அட்டை), espèce de sangsue.

சருகரிக்கிறது, (id. அரிக்கிறது), ramasser les feuilles tombées. [tortue.

சருகாமை, (id. ஆமை), espèce de

சருகு, feuilles desséchées, — mortes, —tombées:—சன்னகம், —சன்னயம் légère cotte d'armes, cuirasse de fer;—சாதனம், —சாதனங்கள் contrat —, titres écrits sur ôles ou feuilles de palmier;—பித்தளை clinquant, cuivre de 1re qualité;—புலிespèce de petit tigre; — மடைப்பளி sorte de cuisinier;— முசல் espèce de lièvre.

சருகுணி, சருகுண்ணி, (சருகு, உண்ணி), espèce de tique ou d'insecte des bois, homme qui vit de feuilles sèches.

சருகுதிரி, (id. உதிரி), espèce de petite vérole.

சருகொட்டி, (id. ஒட்டி), espèce d'oiseau.

*சருக்கம், (sarga), section d'un livre, chapitre, création.

*சருக்கரை, V. சர்க்கரை.

*சருசபம், (sarchapa), moutarde.

*சருசுரபணம், (சரு, srapana *disperser*), asperger (une oblation...) de lait et de beurre fondu.

*சருச்சனை, V. சர்ச்சனை.

*சருச்சை, V. சர்ச்சை.

சருத்தி, bannière distinctive, drapeau d'un char, — d'honneur accordé à des chefs.

*சருப்பம், V. சர்ப்பம்.

*சருப்பதோபத்திரம், P. சருவதோபத்திரம்.

*சருப்பணே, V. சர்ப்பணே.

*சருப்பாகாரம், (id. ஆகாரம்), différentes dénominations de nombres mis l'un sous l'autre dans une colonne.

*சருப்பாக்ஷம், (id. அக்ஷம்), œil de serpent, *i.e.* graine de உருத்திராக்ஷம்

*சருப்பாசனம், சருப்பாசனன், (id. அசனம்), le paon qui mange les serpens.

*சருப்பாஸ்திரம், (சருப்பம், அஸ்திரம்), flèche—, trait semblable à un serpent.

*சருப்பாபரணன், (id. ஆபரணம்), celui qui porte des serpens en guise de bijoux ou de collier, *i. e.* Siven. [Pârvadi.

*சருப்பாபரணி, *f. du préc.* Kâli et

*சருப்பாராதி, சரும்பாரி, (சருப்பம், அராதி, அரி), l'ennemi des serpens, *i.e.* le faucon கருடன், la mangouste, le paon.

*சருப்பி, 1° (sarpi) *ou* சருப்பிணி, femelle de serpent. 2° (sarpis), beurre fondu: —சமுத்திரம் mer de beurre liquéfié. [de la peau.

*சருமணி, (சருமம், ni), l'endroit

*சருமம், V. சர்மம்.

*சருமன், V. சர்மன்.

*சருவ, V. சர்வ. [வஞ்ஞன்.

*சருவக்கியன், சருவஞ்ஞன், V. சர்

*சருவதா, (sarvadâ), toujours, en tout temps.

*சருவதோபத்திரம், (sarvatas *de tout côté*), forme fantastique de vers

அக

tellement combinés qu'on trouve les mêmes mots et le même sens, soit qu'on lise la ligne de haut en bas ou de bas en haut, de gauche à droite ou de droite à gauche. Pour cela on forme un carré de 64 cases dans lesquelles on écrit de haut en bas une strophe de 4 vers de 8 lettres chacun, et ensuite on l'écrit de bas en haut de manière qu'on puisse la lire en tous les sens susdits.

*சருவத்திரம், (sarvatra *partout*), tout, toujours, *ou* சருவத்திரவிதேயம்,—விதேசம்,—வித்தியேகம்partout

*சருவம்,*V.* சர்வம்.

*சருவரி,*V.* சர்வரி.

சருவல்,*n.v. de* சருவுகிறது,caresse,badinage,flatterie,cajolerie,courtiser, embrassement, importunité, approche,accrochement, combat, si-

*சருவன்,(sarva).Siven. [gnal.

*சருவாங்கம், (சருவம், அங்கம்), tout le corps, tous les membres: சருவாங்கமும் tout le corps,tous les membres,toutes sortes de choses; சருவாங்கமுங்கொடுக்கிறது faire toute sorte de présens; — தடவுகிறது oindre—,palper—,frotter tout le corps; — நோகிறது tout le corps souffrir, —faire mal; — பார்க்கிறது voir —, examiner—,discerner toutes choses; —பூசுகிறது oindre tout le corps; சருவாங்கக்ஷவரம், —சவரம் raser tout le corps (excepté tout au plus quelques endroits);—தகனம்,—தகனபலி holocauste.

*சருவாணி,(சருவன்,âni),Parvadi, ou அர்க்கை.

*சருவாதரன்,(சருவம், ஆதாரம்), celui qui soutient tout.

சருவாதவன், *n. app. de* சருவுகிறது, prétendant qui ne sait pas faire la cour.

*சருவாதிகாரம்,(சருவம், அதிகாரம்),autorité absolue,—entiére.

*சருவாதிகாரி,(*id.*),celui qui a une telle autorité,maitre absolu.

*சருவாதிஷ்டானம், சருவாதிட்டானம், (*id.* அதிஷ்டானம்), cause de toutes choses.

*சருவாதியக்ஷன்,(*id.* அதியக்ஷன்), inspecteur général, qui pourvoit à tout.

*சருவாத்துமம், (*id.* ஆத்துமம்), l'âme suprême,—universelle, (selon certains sectaires): *சருவாத்துமபூதி tous les êtres collectivement.

*சருவாநுகூலம்,(*id.* அநுகூலம்), succès universel.

*சருவாந்தரியாமி, (*id.* அந்தரியாமி),Dieu présent partout: — த்துவம் sa présence universelle, — en tout lieu.

*சருவாபரணம், (*id.* ஆபரணம்), toute sorte de bijoux: — உம்பூண்டிருக்கிறது, — உம்போட்டிருக்கிறது, être orné de toute sorte de bijoux.

*சருவாலங்காரம், (*id.* அலங்காரம்), toute sorte d'ornemens (comme vêtemens,bijoux,fig.de rhét.etc...)

*சருவான்னம்,(*id.* அன்னம்), toute espèce de nourriture.

சருவி,*gér.de* சருவுகிறது.

*சருவிதம், (tcharvita), action de manger,—de cracher: *சருவிதபாத்திரம் crachoir.[விதேசம்) en tout lieu.

*சருவித்திரவிதேயம்,(*P.* சருவத்திர

சருவு,1° *P.* சருகு,2° *imp.et part. de* சருவுகிறது, வினேன்,வுவேன், வுவ,*v.a.*caresser,badiner avec, cajoler, enjoler,courtiser, embrasser, flatter, faire signe, importuner, molester, glisser,s'approcher, s'accrocher, s'unir,combattre: சருவிக்கொண்டிருக்கிறது être à caresser etc...;—க்கொண்டுநிற்கிறது être à caresser, ne faire que cajoler etc...;—க்கொண்டுபேசுகிறது parler doucereusement, cajoler, flatter,courtiser.

சருவுதல்,*V.* சருவல்.

*சருவேசன், சருவேசுரன், சருவேசுவரன்,சருவேச்சுவரன்,(சருவம், ஈசன், ஈசுரன்...), le souverain Seigneur de toutes choses,Dieu.

*சருவேச்சுரத்தனம், சருவேச்சுரத்துவம், (சருவேச்சுரன்), souveraineté absolue.

சருவொட்டி, *P.* சருகொட்டி.

*சருவோத்தமம்,(சருவம், உத்தமம்),souveraine perfection.

*சரேந்திரன், (சரம் ,இந்திரன்), habile à tirer de l'arc.

சரோர்,சரோல்,(*son imitatif*): — இடுகிறது, — என்கிறது rendre ce son, faire du bruit,se jeter sur,aller vite, passer auprès avec vitesse.

*சரை, (djarâ) nom d'une géante, vieillesse, décrépitude, cheveux blancs,homme—, corde (de paille ou d'autres matières).

சரையாப்பிக்கிறது, சரையாப்பித்தல்,faire entrer.

சரையு,nom d'une rivière.

*சரோசம்,சரோசன்மம், (சரசு, சம்),ce qui nait des étangs, le nénuphar.

*சரோசலம், (*id.*சலம்), eau d'étang.

*சரோருகம்,(*id.* உருகம்),*V.* சரோசம்: சரோருகசரம் guirlande de fleurs de nénuphar.

*சரோருகன், (சரோருகம்), *ou* சரோருகாசனன்,(*id.*ஆசனம்), Brama qu'on prétend né sur un nénuphar sorti du nombril de Vichnou: சரோருகன்மகன் le fils de Brama,*i.e.* வசிட்டன்.

சர்காடி,vinaigre très-fort.

☞ சர்,bien des mots commençant par சர் suivi de க,ச,ப, ம ou வ s'écrivent aussi par சரு;en conséquence voyez à la file de ces initiales ceux qui ne se trouvent pas ici.

*சர்க்கம், *V.*சருக்கம்.

,சர்க்கரை,(sarkarâ),sucre, terrain pierreux,morceau,masse coagulée: —க்கஞ்சி gruau—,cange sucré, paroles sucrées,tromperie; — க்கஞ்சிவார்க்கிறது verser du cange sucré, flatter, tromper;—க்கட்டி gros morceau—, globule de sucre, terme de tendresse, —க்கொம்மட்டி melon sucré, — musqué: — நாரத்தை orange douce, —sucrée; — ப்பந்தலிலே தேன் மாரிபொழிந்தாற் போல comme si on faisait pleuvoir une pluie de miel dans un pandel de sucre (se dit d'une éloquence ou autre chose très-agréable);—ப்பூசினி, — ப்பூசுணி citrouille sucrée, cucurbita pepo; — ப்பேச்சு paroles sucrées; — யமுது riz sucré, nourriture sucrée; —வர்த்தி la plante பருப்புக்கீரை; — வழங்குகிறது faire des présens de sucre, ou de sucreries, (en signe de réjouissance etc...);—வள்ளி patates douces,convolvulus batatas.

சர்க்கார், (*ind.*), gouvernement, l'administration, appentis, hangar, varangue autour d'une maison,maison en appentis.

*சர்ச்சரை, (சர்சசை, ra *qui donne*),rudesse,manque de poli,chose raboteuse,querelle,dispute:—வடிவு figure raboteuse,manque de poli.

*சர்ச்சை, (djhardjha), injure, affront,censure,blâme.

சர்பரா,(*pers.*), provision, renfort, secours.

சர்பராஜீ,(*id.*),distingué,honoré.

*சர்ப்பம்,(sarpa), serpent, reptile: சர்ப்பகங்கணி celle qui a des bracelets de serpens,Kâli et Parvadi; — கணை, *V.*சருப்பாஸ்திரம்; — குண்டலன் celui qui a des serpens pour pendans d'oreille,*i.e.*Siven; — சத்திரம், *V.*சர்ப்பயாகம்;—சத்திரி le destructeur des serpens,*i.e.*சனமேசயன்;— சாஸ்திரம், — சாத்திரம் science des poisons, connaissance des serpens et de leurs poisons;—சாந்தி prétendue expiation de la malédiction encourue pour le meurtre d'un serpent;— தானம் don —, distribution de serpens de métal; — திஷ்டம் morsure de serpent;— மணி, — பணாசம், (பணம், சம்), pierre précieuse qu'on dit se former dans la tête des serpens;— யாகம் sacrifice de serpent, dans lequel on en attache la tête en bas et l'on allume du feu dans l'intention de tuer son ennemi, sacrifice pour la destruction des serpens; il fut fait par le roi சனமேசயன் fils de பரிக்ஷித்து roi de Hastinabouri; il força, dit-on, par ses enchantemens les serpens de se précipiter dans une fosse de feu pour venger la mort de son père tué par une morsure de serpent;au dire des Indous,tous les serpens furent détruits exceptés quelques uns des chefs; —

ராசன், — ராசா le roi des serpens, வாசுகி: — ராகி roseau dit நாணல்; — ராச்சியம் royaume des serpens, ou — ராச்சி l'arbrisseau சங்கங்குப்பி; —விஷம் venin de serpent, mauvaise —, malicieuse disposition,

*சர்ப்பனை, (சர்ப்பம், na), trahison, perfidie, tromperie, mauvais tour.

*சர்மம், (tcharman), peau, cuir, siége de peau non tannée, bouclier: சர்மகரணன், —காரகன், — காரன், —காரி, —காரியன் cordonnier, savetier, ouvrier en peau; —க்கருவி instrument en peau; —கீலம் verrue; — சம் ce qu'engendre la peau, poil, sang; — சாரம் lymphe, serum; —தண்டம், — நாசிகை, — யஷ்டி, — யட்டி fouet, cravache; —சடகை (சடகம்), — பத்திரை (பத்திரம்) la chauve-souris (dont les ailes sont de peau); —தரங்கம் rides de la peau; — தூஷிகை lèpre; — பட்டிகை pièce de peau pour jouer dessus aux dés; —பாதுகை, —பாதம் souliers, chaussure de peau; — பந்தம் bande de cuir: — முண்டை celle dont la tête chauve ressemble à un bouclier, *i.e.* துர்க்கை.

*சர்மன், *pl.* சர்மர், 1° (சர்மம்), cordonnier, savetier, ouvrier en peau. 2° (sarman), homme gai, heureux, de bon caractère. 3° *P.* தருமன், libéral.

*சர்வ, *adj. de* சர்வம், 1° tout, entier, général, total, complet, universel. 2° de cuivre, d'airain: —கத்திருத்துவம், *ou*— கர்த்திருத்துவம் toute autorité, pouvoir absolu; —கற்பிதத்துவம் pouvoir de tout créer; —காரணன் l'auteur de tout, Dieu; — காருண்ணியம் miséricorde universelle, — envers toutes les créatures; — க்கியத்துவம், — க்கியானம் science universelle, omniscience; — க்கியானி sage qui connait tout; — க்குடம் cruche de cuivre; — சங்கபரித்தியாகம் renoncement à tout, —à toute société, état d'ermite; — சங்கபரித்தியாகி ermite qui a renoncé à tout, —à toute société; —சங்கராதனம் posture qui consiste à placer les pieds d'une manière commode, à mettre les 2 mains entre les pieds en les tenant, et à se pencher en appuyant les coudes sur le ventre; — சங்காரம் destruction universelle, —à la façon de Routren: —சங்காரம் பண்ணுகிறது détruire tout, —entièrement; — சங்காரகாலம், —சங்காரநாள் le temps —, le jour de la destruction universelle, la fin du monde; — சங்காரமூர்த்தி, — சங்காரன், —சங்காரி le destructeur universel, Routren; —சத்தித்துவம் toute puissance; —சனபரிபாலனம் le soin de conserver tout le monde; —சனபரிபாலகன் le protecteur ou conservateur de tout le monde; — சனப்பிரியம் bienveillance universelle, popularité; —சனப்பிரியன் homme populaire, aimé de tout le monde; —சனவசீகரம் science de fasciner et de s'assujettir tout le monde, philtre pour le faire; — சாட்சி le témoin universel, —de tout, Dieu, le soleil; — சாதகம் l'arbre வேங்கைமரம்; — சித்தி succès complet, universel, en tout genre; —சித்து la 21me année du cycle de 60 ans correspondante à 1827 et 1887; —சிரேஷ்டன், —சிரேட்டன், —ச்சிரேஷ்டன், —ச்சிரேட்டன் maitre de tout, supérieur général; — சீவதயாபரன் celui qui est miséricordieux pour tous les êtres vivans, Dieu (et à tort), Siven, Vichnou; — ச்சட்டி casserolle, vase de cuivre ou d'airain; —ஞானம் omniscience, science universelle, sagesse suprême; —தப்பறை erreur —, faute en tout; — தரிசி celui qui voit tout, Dieu; — தாரி la 22me année du cycle de 60 ans correspondante à 1828 et 1888; — துக்கக்ஷயம் délivrance de tout chagrin, —des naissances futures; — த்தியாகம் renoncement universel, —absolu; — துமானா, (துமால்), terre exempte d'impôt; —நியந்திருத்துவம் souveraine autorité de donner des lois et de punir les transgresseurs; —ப்பானை grand vase —, cruche de cuivre: — ப்பிரகாசம் état de rêve; — மானியம் pur mâniam, franc-fief, village —, terre exempte de toute taxe; —மானியங்கொடுக்

கிறது, — மானியமாய் விடுகிறது donner un ou en pur mâniam, donner un fief,—une terre exempte de tout impôt; — மானியக்காரன் possesseur d'une telle terre; — ரசம் sel de cuisine; — ரட்சணியம், — ரட்சணை conservation —, soin de toutes choses;—வல்லபம்,—வல்லமை toute puissance;—வல்லவர் tout-puissant; —விக்கினம் toute sorte d'obstacles, —de malencontres;— விக்கினமுண்டாகிறது toute sorte d'obstacles ou de malencontres arriver;— விக்கினனுகிறது être malheureux—, échouer en tout; — வியாபகம் présence universelle,—en tous lieux, état de vigilance universelle;—வியாபி celui qui est présent partout, Dieu.

*சர்வஞ்ஞத்துவம், (சர்வ, djnatva *science*), V. சர்வஞானம்.

*சர்வஞ்ஞன், (*id.* djna *qui connaît*), celui qui connaît tout, Dieu.

*சர்வத்திரம், V. சருவத்திரம்.

*சர்வம், 1° (sarva), tout, totalité, universalité. 2° airain, pot ou vase de cuivre ou de métal semblable: சர்வமுங் கொள்ளையிடுகிறது piller tout; —போகிறது tout partir, — se perdre, —périr; —போனவன் qui a tout perdu; சர்வம்விஷ்ணுமயஞ்சகத்து dans le monde (disent les Vichnouvistes) tout est pénétré de la présence de Vichnou; சர்வத்துக்குங்கர்த்தன், —உடையவன் le souverain Seigneur de toutes choses, le maître de tout; —வல்ல tout-puissant; —வல்லவர் le Tout-Puissant; — ஆதிகாரணமானவர் celui qui est la cause première —, le créateur de toutes choses. V. les composés au mot சர்வ.

*சர்வரி, (sarvari), nuit, femme, safran.

*சர்வாங்கம், V. சருவாங்கம்.

*சர்வாணி, V. சருவாணி.

*சர்வேசன், சர்வேசுரன், சர்வேச்சுரன், V. சருவேசன்.

*சல, *adj.* de சலம்.

*சலகம், 1° (djalaka), conque, coquillage, flot, mouvement de l'eau, V. சலக்கம். 2° (djalaha), maison de plaisance au milieu de l'eau. 3° (salaka), sorte d'araignée venimeuse.

சலகன், —பன்றி, (சலகு), cochon châtré.

சலகு, l'action de châtrer, d'émonder, castration: —பிடிக்கிறது, சலகிடுகிறது châtrer, émonder.

சலகை, 1° présent d'œufs, de bois, de bétel etc ... donné aux pions ou autres gens, lorsqu'on en apporte au marché. 2° (சலம், ga *qui va*), radeau, barque, navire.

சலக்கம், (சலம்), bain, action de se baigner, latrines: — ஆடுகிறது se baigner; —பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது être à se baigner; சலக்கப்புரை place de bain, baignoire, bain: — மனை, —வீடு latrines.

சலக்கரணை, avantage, remise, rabais, élargissement, bon état, état favorable à la santé: வட்டியிலே— பண்ணுகிறது faire une remise sur les intérêts.

சலக்கி, சலக்கு, sel ammoniaque, [V. நவட்சாரம்.

சலங்காள், (சலங்கு, ஆள்), batelier, rameur de chélingue, de bateau.

சலங்கு, (djalanga *qui va sur l'eau*), chélingue, barque, bateau dont les planches sont clouées: — க்காரன் batelier; — நடை allée et venue d'une chélingue, tour —, voyage en bateau;—பறிக்கிறது décharger un bateau;— வலிக்கிறது conduire un bateau à forces de rames;— விடுகிறது lancer un bateau, le conduire à la rame, passer (les gens) dans un bac; சலங்கிலேற்றுகிறது charger—, mettre dans un bateau.

சலங்கை, *P.* சதங்கை: — க்கொதி bouillonnement considérable; — க்பூரான் gros cent-pieds qui fait du bruit en marchant; — ச்செடி espèce d'arbrisseau.

*சலசம், (சலம், சம்), ce qui nait dans l'eau, le nénuphar, nelumbium: சலசலோசனன் (உலோசனம் *œil*), celui dont les yeux ressemblent au nénuphar, *i.e.* Vichnou.

சலசல, (*son imitatif.*), — வெனல் *ou* சலசலக்கிறது, லத்தேன், லப்பே

ன்,வ, லக்க, (சலசல), faire *salasala*, bruire, murmurer, imiter le bruit des feuilles d'arbre, le murmure de l'eau: சலசல வென்றோடுகிறது couler—,courir en murmurant.

சலசலப்பு, சலசலத்தல், *n. v. du préc. ou* சலசலித்தல், bruissement, bruit des feuilles,murmure de l'eau: நான்சொல்லுகிறதுனக்குச்சலசலப் பாயிருக்கிறதோ mes paroles te semblent-elles un vain son; பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கஞ்சாது le renard qui habite une forêt de palmiers ne craint pas le bruit des feuilles, l'habitude ôte la défiance et la crainte.

*சலசை,(சலம்,சை),celle qui est née de l'eau,ou (selon la fable),de la mer de lait,lorsqu'on la barattait, *i. e.*Lakchmi.

சலஞ்சலம், conque, — dont les spirales tournent à droite, conque qui est entourée de mille conques de ce genre.

*சலதம்,(சலம்,da *qui donne*), nuage: சலதசங்கதி temps sombre et nébuleux. [saison pluvieuse.

*சலதாகமம், (சலதம், ஆகமம்),

*சலதி, (சலம், dhi *avoir*), la mer, l'océan:—சை, *V.* சலசை.

*சலத்திரம்,(*id.* trâ *défendre*),parapluie de feuilles de palmier.

*சலபம்,(salabha)sauterelle,cigale, grillon. [தம்.

*சலபிதம்,(djalpita),dire, *V.* சற்பி

சலமை,(சலம், மை), froid, fraicheur, *V.* சன்னி.

*சலம்,1°(djala),eau,onde,pus (des plaies), urine, espèce d'odeur, — de parfum,froid. 2° (sala), piquant du porc-épic. 3° (tchala),agitation,mouvement, marche, chancellement, tremblement. 4° opiniâtreté(à nier ou affirmer),obstination,colère —, haine implacable, mensonge, fausseté, jalousie,mal:—அடைப்பு,—அடைத்தல் rétention d'urine; — இறங்குகிறது l'urine prendre ou reprendre son cours, les humeurs superflues du corps s'écouler par cette voie;—சாதிக்கிறது,—செய்கிறது,—பிடிக்கிறது s'obstiner, s'opiniâtrer, affirmer—, nier—,haïr opiniâtrement,résister; —சாதித்தல்,—சாதிப்பு obstination, opiniâtreté dans son sentiment, résistance obstinée;—திரட்டுகிறது geler—,glacer l'eau,ce que faisait,dit-on, autrefois l'attouchement des saints personnages, des vierges ou femmes chastes; சலகண்டகம் la plante aquatique trapa bispinosa, crocodile; — கண்டம் sueur abondante;—சந்தி ocre rouge grossière; —கரங்கம் (karanka *réceptacle*) conque,nénuphar,flot,coco,nuage; — கர்த்தம் boue; — கன்னம், — கர்ணம் distance vraie d'une planète à la terre; — காகம் corbeau aquatique, plongeon;—காங்க்ஷம் soif, *litt.* désir de l'eau;—காந்தாரன் (காந்தம் *perle*, ara *qui gouverne*), le roi de la mer, Varounen; — காமி (gam *aller*), cheval qui (au dire de la fable)marche sur l'eau; — கிராடம் crocodile; —கேசம்,—குந்தலம்,(kountala *cheveux*),la plante aquatique vallisneria;—கூர்மம் tortue (du Gange);—க்கடுப்பு strangurie,rétention d'urine; — க்கழிச்சல் diarrhée, cours de ventre; — க்கிரியை cérémonie funèbre de présenter de l'eau aux mânes;—க்கிரீடை jeux lascifs dans l'eau,ou en se baignant;(il s'entend surtout de jeux entre personnes de différens sexes;— க்குடர், — க்குடல் vessie;—க்கூர்மை sel d'urine; —க்கோவை hydropisie;—சந்தி articulation mobile des os;— சயனன், — சயன், (saya *qui dort*), celui qu'on prétend dormir sur l'eau ou plutôt sur la mer de lait, *i. e.* Vichnou;— சரம் poisson, être aquatique, le signe des Poissons;— சரக்குழி, *V.* சலதாரை;—சர்ப்பிணி,—சருப்பிணி sangsue, *litt.* serpent d'eau;—சன்மம், *V.* சலசம்;—சாதி êtres—, créatures —, choses aquatiques;—சாயி, (sâyi *qui dort*), *V.* சலசயனன்;— சாலை canal; —சித்தம், *V.* சித்தசலனம்; — சூகரம் cochon de mer,crocodile;—சூசி sangsue,*litt.* aiguille d'eau; — சூத்திரம்

machine hydraulique,—pour arroser, jet d'eau;—சூத்திரம்பண்ணுகிறது construire une machine hydraulique;—சேந்து être aquatique, ver d'eau, poisson;—ஸ்தம்பம்,—ஸ்தம்பனம் fascination de l'eau, magie qu'on suppose arrêter les propriétés de l'eau et en altérer la nature,—ஸ்தம்பவாதம் dysurie, difficulté d'uriner; — ஸ்தானம் étang, lac, réservoir;—தரங்கம் vague, flot;—தரமாலை rangée de nuages; — தரம் (dhara *qui contient*), étang, mer, nuage;—தரன், (*id.*), Siven;—தளம் l'arbre அரசமரம், (dont les feuilles s'agitent facilement);—தாரை écluse, canal, égout, courant d'eau; — தானம் présent d'eau, donner de l'eau; — தோஷம் rhume, catarrhe, qualité malfaisante de l'eau;— தோஷங்காண்கிறது un rhume se déclarer; — தோஷங்கொள்ளுகிறது *ou* பிடிக்கிறது attraper un rhume, s'enrhumer; —தோஷமாயிருக்கிறது être enrhumé;—த்தம்பம்,—த்தம்பனம், *V.* சலஸ்தம்பம்;—த்துவாரம் égout, canal, urètre, canal de l'urine; — நகுலம் loutre;—நிதி océan, mer; — படலம் nuage; — பதி le prétendu roi de l'eau, *i.e.* Varounen; — பந்தகம் canal, môle, digue, pierres qui arrêtent le courant de l'eau;—பந்து, *V.* சலபுஷ்பம்; — பாதை petits besoins, action—, envie d'uriner;— பாதைக்குப்போகிறது aller uriner,— aux petits besoins;—பாத்திரம் vase à boire, verre;— பானம், — பானம்பண்ணுகிறது boire de l'eau; — பித்தம் feu, *litt.* bile de l'eau;— பிப்பலி piment aquatique, commelina salicifolia; — புஷ்பம், — பெந்து poisson, chair de poisson, *litt.* des fleurs—, parenté de l'eau, (expression usitée devant les personnes qui n'en mangent pas); — ப்பரிசம்; — ஸ்பரிசம் bain, jeu dans l'eau, contact de l'eau; —ப்பிரமியம் gonorrhée aqueuse; — ப்பிரவாகம் crue d'eau excessive *ou* —ப்பிரளயம் inondation, déluge;— ப்பிராயம் île, pays environné d'eau, —abondant en eau;—ப்பிரியம், *V.* சல்புஷ்பம்;—ப்பிலாவனம், (பிலாவம், na), inondation, grande crue d'eau; —ப்பை vessie;—மாசி nuage;—மறிப்பு rétention d'urine;—மலம் éponge, *litt.* immondice de l'eau;— மானம் allée, action d'aller;— மிகுதி abondance—, excès d'eau,—de phlegme; — மிகுதி கொண்டிருக்கிறது le phlegme prévaloir dans le corps; — மார்க்கம் écluse d'étang; — மார்ச்சாரம் loutre; —மூர்த்தி Siven;— மூர்த்திகை, (மூர்த்தி, kâ), grêle;— யந்திரம் machine hydraulique,— pour arroser;—யந்திரகிரகம் maison bâtie au milieu de l'eau pour prendre le frais;—ரசம் sel; — ராகம் couleur rougeâtre, rouge pâle; — ராசி mer, pièce d'eau;— ருகம், *V.* சலசம்; — ரோகம் maladie venant de l'eau, diarrhée;—வரண்டம் pustule aqueuse;—வாகம் nuage;—வாகன் porteur d'eau;—வாகனம் cours de l'eau; — வாயசம், *V.* சலகாகம்;—வாசல் urètre;—வாயில் endroit où l'on urine, urètre; —விசுவம் équinoxe d'automne, cours du soleil depuis son entrée dans la Balance jusqu'aux Poissons, ou de septembre à mars; — விடாலம் loutre; —விந்து goutte d'eau; — வியாளம் serpent d'eau; உடம்பெல்லாஞ் சலமாய்ப் போகிறது tout le corps être en eau,—en sueur.

சலம்புரி, (சலம்), conque.

*சலர்க்காரன், *P.* சரத்காரு.

*சலர்க்காரை, *f. du préc.* மனசை femme de சரத்காரு et sœur des serpens. [de porc-épic.

*சல்லம், சலலி, (சலம், la), piquant

*சலலியம், (சலலம், ya), porc-épic.

சலவகு, résine —, gomme du cotonnier இலவு.

சலவர், (சலம்), habitans de pays salins,—des bords de la mer, menteurs, gens obstinés.

சலவன், (*id.*), habitant des bords de la mer, le mâle (des chiens et des porcs), ce qui a un gros fil.

சலவாசயம், (*id.* ஆசயம்), vessie.

சலவாதம், (சலம்), obstination.

சலவாதி,(*id.*), 1° homme obstiné, opiniâtre, colère; piquant de porc-épic. 2° Salavâdi, appariteur, messager, porteur de nouvelles ou de lettres de deuil etc...3° *ou*

சலவாதை,*P*.சலபாதை.

சலவு,(சலம்),membre viril,urètre.

சலவை,(*id.*),blanchissage (du linge etc...),lavage,pièce qui représente les centaines (et que l'on met de côté en comptant le bois, les briques etc...), manière de marquer un compte, espèce d'hydropisie causée par le froid, -- par le rhume ou le phlégme, castration: —க்கல் pierre sur laquelle le blanchisseur frappe le linge,jaspe,marbre,*V*.கருங்கல்;-- பண்ணுகிறது laver,blanchir,-- en exposant à l'air;—ப்புடவை toile—, linge blanchi, — lavé;--மண்,*V*. சுணத்மண்; — யறுவாக்குகிறது finir de blanchir —,finir des toiles (pour les vendre au marché);—யிடுகிறது châtrer; சலவைக்குப் போடுகிறது donner à blanchir;நித்தஞ் சலவையுடுக்கிறது prendre tous les jours des habits blancs,changer tous les jours de linge.

*சலனம், (tchalana), agitation, mouvement,chancellement,tremblement,inquiétude, allée, action d'aller,pied,cerf,vent,fin,abolition: சலனகாலம் temps de famine,—de malheurs,—de tribulation;--ப்படுகிறது être agité, remuer; கட்டளைக்குச்சலனமில்லாமலிருக்கிறது un ordre n'être pas aboli.

*சலனன், (*id.*), vent, Vâyou, le dieu prétendu du vent.

*சலன்,(tchala),pied,vent.[sangsue.

*சலாகம், (சலம், அகம் *serpent*),

*சலாகு,1° (சலம், ஆகு *rat*), loutre. 2° *P*.சலாகை,baguette --, barre (de bois,de fer ..),sonde de médecin.

*சலாகை, (salâkâ), grosse pierre précieuse,pierre précieuse plate,gros grain,lance, flèche, pierre d'aimant, aiguille aimantée, barre—, baguette --,broche (de fer, d'or etc...), sonde de médecin,stylet à écrire,piquant de porc-épic, domino ou pièce d'ivoire oblonguepour jouer;—ப்பாளை,*V*.குல்லான்;— யாணி clou long; —யேற்றுகிறது sonder (une plaie...).

*சலாக்கியம்,*P*.சிலாக்கியம்.

சலாங்கம்,(சலம், அங்கம்), espèce de héron.

சலாங்கு,espèce d'escargot.

சலாசம்,sel.

*சலாசயம்,(சலம்,ஆசயம்),vessie, réservoir,pièce d'eau,étang,mer.

*சலாசலம், 1° (சலம், அசலம்), mouvement et repos. 2° (*id.* சலம்), mobilité,inconstance,vache.

*சலாசிரயம்,(*id.*ஆசிரயம்),மண்டபம் ou espèce de galerie au milieu d'une pièce d'eau,chauderie où l'on donne de l'eau, lieu où l'on met l'eau,*V*.சலாதாரம்.

*சலாசனம்,(*id.*அசனம்),se nourrir d'eau seulement.

*சலாஞ்சலி, (*id.* அஞ்சலி), eau qu'on verse en signe de don,--qu'on présente dans le creux de la main.

*சலாதாரம்,(*id.*ஆதாரம்), étang, réservoir,pièce d'eau.

சலாத்தி,rideau.

*சலாத்தியம்,*P*.சலார்த்திரம், (சலம்,ârdra *humide*),humidité.

சலாபம்,(ச *ou* சலம் *et* இலாபம்), pêche des perles:—கட்டுகிறது fixer —, déterminer —, arrêter la pêche des perles;— கூறுகிறது la proclamer;—குளிக்கிறது pêcher les perles; —குளிக்கிறவன் pêcheur de perles: சலாபக்குளி pêche des perles;—குளியிலேற்படுத்துகிறது employer à cette pêche;— க்கூலி salaire du temps de cette pêche (qui est double);—த்துறை côte où se fait cette pêche,côte de la pêcherie.

சலாபாகரம், (சலாபம், ஆகரம்), mer,pièce d'eau,réservoir,source.

*சலாபிஷேகம்,(சலம், அபிஷேகம்), aspersion d'eau, bain réputé sacré.

சலாம், (*arabe*), paix, bonjour, salut (à la manière turque):—செய்கிறது,—இடுகிறது,—பண்ணுகிறது, — சொல்லுகிறது saluer, complimenter (à la turque).

*சலாலோகை,(சலம், ஆலோகம்), sangsue.

சவிகை,1° patronage ,protection, crédit,influence,autorité, grandeur, gloire,exemption de punition, pouvoir,—obtenu de l'autorité supérieure:2° *(djalikâ), sangsue: — கூட்டிக்கொண்டு வருகிறது amener un protecteur avec soi;— க்காரன் patron,protecteur, défenseur; —க்கிராமம் village principal,—sous la protection spéciale du roi; —தேடுகிறது chercher protection;— யாகவொருவனையழைத்துவருகிறது implorer la protection —l'appui de quelqu'un; —யுள்ளமனிதன் protégé,personne à qui on porte intérêt,qui a de la protection;—யுள்ளவனும்வருகிறது venir en qualité d'ancien protégé réclamer l'assistance de quelqu'un, paraître devant quelqu'un appuyé sur la protection d'un autre; சவிகையினுலேவாங்குகிறது prendre par abus d'autorité,obtenir par concussion.

சவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி,விக்க,*v. a. et n.* cribler, passer au crible,tamiser,examiner,s'ennuyer, se dégoûter, être ennuyé, dégoûté, affligé,vexé,fatigué,épuisé, se reposer de sa fatigue, résonner, faire du bruit,remuer,s'agiter: சவித்தெடுக்கிறது trouver (un bijou...) en passant au crible,ou en cherchant; சவிக்கச்சாப்படுகிறது manger à satiété; —ச்சொல்லுகிறது répéter à satiété; கைசவிக்களழுதுகிறது écrire jusqu'à ce que la main en soit fatiguée; அக்காரியத்திலேசவித்தேன் je suis ennuyé de cette affaire: ஒருவன் மேல்சவித்துக்கொள்ளுகிறது *ou* —கொண்டிருக்கிறது s'ennuyer —, être dégoûté de quelqu'un.

சவித்தல், *n. v. du préc.* action de cribler etc..,bruit,son,repos à raison de fatigue,mouvement,*ou*

சவிப்பு,*n.v. du même*, dégoût, ennui,aversion,déplaisir,fatigue, chagrin,peine,mouvement:— வருவிக்கிறது ennuyer, dégoûter,fatiguer, affliger; சவிப்பாயிருக்கிறது être ennuyé,dégoûté,fatigué,chagrin, triste, ennuyant, dégoûtant, fatigant, சவிப்பாகிறது, சவிப்பாய்ப்போகிறது s'ennuyer, se dégoûter, se fatiguer, s'attrister; சவிப்பாறுகிறது l'ennui—,le dégoût etc..; diminuer, —se dissiper;சவிப்பாற்றுகிறது dissiper —, soulager l'ennui, — le dégoût etc..;சவிப்பினுலே par dégoût, par ennui;ஒருவன்மேற்சவிப்புவருகிறது *ou* உண்டாகிறது le dégoût venir au sujet de quelqu'un,le prendre en aversion.

சவியாமை,*n.v.nég.du même*,constance qui ne se dégoûte pas, immobilité,stabilité.

*சவிலம், (salila), eau: சவிலக்கிரியை cérémonie funèbre de laver le corps;—சம்,*V.*சலசம்;—நிதி océan; —ராசி pièce d'eau.

சவினி,poivre long.

*சலு,(tchalou),autant d'eau qu'en contient le creux de la main.

*சலுகை, 1° (djaloukâ), sangsue. 2° *P.*சவிகை.

சலுப்பு,1°(சலம்),rhume,catarrhe. 2° *P.*செலுப்பு.

*சலேசரம்,(சலே *abl.sanscrit de* சலம்,சரம்),poisson,oiseau aquatique.

*சலேசாதம்,(*id.*சாதம்),*V.*சலசம்.

*சலேந்திரியம்,(சலம் *mouvement*,இந்திரியம்),sensualité,liberté des sens, défaut de retenue.

*சலேந்திரன்,சலேசுவரன், (*id.*இந்திரன், ஈசுவரன்), le prétendu roi de la mer,Varounen.

*சலோகசம், சலோகை, சலோரகி,(*id.*ஓகம்,சம்,உரகம்), sangsue.

*சலோதரம்,(*id.* உதரம்), hydropisie. [se née dans l'eau.

*சலோற்பவம்,(*id.*உற்பவம்), chose

சலோபாதை,*P.*சலபாதை.

சலோர்க்கம், சலோர்ச்சம், சலோற்கம்,சலோற்சம்,*V.*குங்கிலியம்.

*சல்லகண்டம்,(சல்லம்), pigeon.

*சல்லகம்; (*id.* ka), cymbale, filament, écorce.

*சல்லகி,(*id.*) l'arbre ஆத்தி, l'ébénier des montagnes,le cotonnier dit இலவு,la plante தேள்க்கொடுக்கி.

சல்லக்கடுப்பு,douleur corporelle, *P.* சலக்கடுப்பு.

சல்லடம், petit caleçon (étroit et court qui ne vient pas aux genoux): —போட்டு *ou* தொடுத்துக்கொள்ளுகிறது prendre —,mettre —, porter ce petit caleçon.

சல்லடை, crible, tamis, sas, van, trou:—க்கண் trous d'un crible;—க்கொப்பு sorte de pendans d'oreilles (à l'usage des femmes),—யிடுகிறது, சல்லடையாலரிக்கிறது cribler,tamiser,vanner. [épic.

*சல்லபம்,(சல்லம்,pâ *nourrir*),porc-

*சல்லம்,1° (salla),écorce,fibre,piquant de porc-épic. 2° (djalla), son imitatif,(en ce sens il ne vient guère que dans les mots composés.)

*சல்லரி, 1° (djallari), espèce de tambour,—de clochette,de bijou. 2° *imp.et part.de*

சல்லரிகிறது, சல்லரிதல், (சல்லு, அரிகிறது),couper,mettre en pièces.

சல்லா,mousseline, tissu —, toile sans lisière.

*சல்லாபம்; (samlâpa), dialogue, colloque, conversation, une des 10 parties d'une drame, dialogue d'un sens profond et caché.

சல்லாபிக்கிறது,பித்தேன், பிப்பேன்,பி,பிக்க,*v.n.*(சல்லாபம்), conver- [ser.

சல்லாது,(salade), salade.

சல்லாரி,toile claire,—mal tissue, l'arbre hartwigia,homme indigne,—déguisé:—க்கட்டை pièce de bois de l'arbre susdit.

சல்லி,fragment de brique,de tuile,de pierre,petite pierre,têt, pierre plate,morceaux de briques concassés et mêlés de chaux qu'on met aux argamasses, mensonge, vanterie, frange,gland de frange,falbala, tenture,draperies suspendues, cache de la valeur de 3 சின்னம்: — க்கல் petite pierre,—pierre plate; — க்காசு cache de 3' சின்னம்; — பேசுகிறது débiter des mensonges ou de faux bruits;—ப்பொதி sac de mensonge,*i.e.* menteur effronté,badin;—யளக்கிறது,—விரைக்கிறது répandre de faux bruits, des contes futiles —யளக்கிறவன் menteur,babillard.

சல்லிக்கிறது,வித்தேன், விப்பேன் வி,விக்க,(சல்லி),*v.a.*mettre en morceaux, briser,cribler,vanner.

*சல்லியம்,(salya), pointe d'arme, de flèche,d'aiguillon,flèche, javelot, lance,pique,trouble,vexation, gêne, embarras,détresse, poison, os, corps étranger entré dans la chair; sandal rouge,traité sur les enchantemens, *ou* சல்லியகண்டம் porc-épic;— கரணி remède pour guérir les blessures,vulnéraire,baume astringent;—கரு objet propre aux enchantemens; —வித்தை science des enchantemens; — க்கிரியை extraction des corps étrangers;—சாஸ்திரம் partie de la chirurgie qui en traite. [te.

சல்லியர்,gens d'une certaine cas-

*சல்லியன், (salya), le roi Sallien oncle maternel des Pandouvers, Soucren ou la planète Vénus: சல்லியபர்வம் livre du Pâradam qui représente le roi Sallien commandant l'armée de துரியோதனன் contre les Pandouvers. [se Sallyâ.

சல்லியாதேவி,la prétendue dées-

*சல்லியாரி,(சல்லியன், அரி),l'ennemi de Sallien,*i. e.* Darmarâsen,l'aîné des Pandouvers.

சல்லு,1° morceau, fragment .2° *imp. et part.de*

சல்லுகிறது, ல்லினேன், ல்லுவேன்,ல்லு,ல்ல,*v.a.*cribler,vanner, asperger d'eau.

சவ,*obl.de* சவம். [faillance.

சவக்கம்,*n.v.de* சவங்குகிறது,dé-

சவக்களிக்கிறது, சவக்களித்தல், *P.* சவர்க்களிக்கிறது.

சவங்குகிறது,*sync.* சவங்கிறது,கினேன்,குவேன்,கு,க, *v.n.* சவங்குதல் *et* சவங்கல், *n. v.* défaillir, décliner s'épuiser, faillir, manquer, — son coup,ne pas réussir,être désappointé,se soumettre, se contenir, s'humilier,prier humblement: நான்சற்று கோபத்தைக்காட்டினவுடனே அவன்சவங்கிப் போனான் dès que j'ai montré un peu de colère il s'est soumis.

சவடி, 1° *ou* சவடியெலும்பு, clavicule—, os du cou. 2° sorte de bijou, grand collier de femmes.(qui se porte sur les épaules), espèce de serpent: —க்கடுக்கன் pendans d'oreilles de femmes qui ressemble à l'அநந்தமுடிச்சு; —க்கதிர், — மூள் instrument pour tresser le bijou dit சவடி; —க்கோவை le bijou dit சவடி; — ப்பொட்டு bijou rond ou petite boîte attachée au சவடி et qui sert de தாலி à quelques castes, joyau d'or et de pierreries auquel pend une petite plaque ronde et que les femmes portent sur le front.

சவடு, *gén.* சவட்டின், sédiment, terre à foulon,—imprégnée de soude, V. நெரிவு.

சவட்டல், *opt.et n.v.de* சவட்டுகிறது.

சவட்டு, 1° *obl. de* சவடு: சவட்டுப்பு alkali, sel produit de terre soudeuse, *ou* —க்கூர்மை,— மண்ணுப்பு sel ammoniaque dit நவக்ஷாரம். 2° *imp.et part.de* சவட்டுகிறது.

சவட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v.a.de* சவளுகிறது, *et* சவட்டுதல், *n. v.* donner des coups de pied, fouler aux pieds, détruire, rendre flexible, courber, plier, mâcher, augmenter: காலைச் சவட்டினுன் il m'a renversé en me donnant le croc en jambe, il m'a supplanté.

சவண்டலை, *ou* சவண்டிலைமரம் l'arbre rouge de Trincomalé, berria ammonilla.

சவண்டு, *gér.de* சவளுகிறது.

சவதம், *P.* சபதம்.

சவதரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a.* acquérir, gagner, amasser, pourvoir, procurer, faire gagner, protéger, supporter, préparer: சவதரித்துவைக்கிறது entasser, amasser.

சவதலை, (சவம்), partie de toile, tissue la dernière (et ordinairement inférieure au reste).

*சவம், 1° (sava), cadavre, corps mort, paresseux, eau, diable, sacrifice. 2° (djava), vitesse, vélocité: சவமே ô cadavre! ô paresseux! சவக்காடு cimetière, lieu où l'on brûle les morts; —க்காமியம் l'animal avide de cadavres, le chien; —க்காலை cimetière, tombeau; — க்கிரியை cérémonie funèbre; —க்குழி fosse (pour enterrer); —சாதனம் cérémonie payenne et magique faite sur un cadavre, V. பிரேதாலங்காரம்; —ச்சேமம் enterrement, sépulture; —தாகம், — தகனம் action de brûler un cadavre; —ப்பெட்டி cercueil; — யானம் palanquin pour les morts.

*சவரகன், *P.* சௌரகன், barbier.

*சவரட்சணை, (சவம்), entretien, conservation, soin; —செய்கிறது entretenir, conserver.

சவரணை, élégance, beauté, propreté, délicatesse, appareil, ornement, préparation, entretien, vœu: —யாயிருக்கிறது être élégant, net, joli; — யாயுடுக்கிறது s'habiller élégamment; — யாயுண்ணுகிறது faire bonne chère, se nourrir somptueusement; —யாய்விசாரிக்கிறது traiter magnifiquement, s'informer pleinement et en détail; — செய்கிறது entretenir, conserver.

*சவரம், 1° *P.* சாமரம், éventail ou brosse faite du poil de la queue du cerf கவரி ou bos grunniens, cheveu, poil,—de la queue. 2° *P.* சௌரம், action de raser: — பண்ணுகிறது raser; —பண்ணிக்கொள்ளுகிறது se raser, se faire raser; சவரக்கத்தி rasoir; சவரக் கத்தியால் வழிக்கிறது raser, faucher la barbe, racler avec un rasoir.

*சவரன், *pl.* சவரர், (savara), barbare, chasseur, habitant des montagnes, qui s'orue de plumes de paon, homme vil, de basse caste, (surnom de) Siven, V. குறவன்.

*சவராலயம், சவராவாசம், (சவரன், ஆலயம், ஆவாசம்), demeure de barbares ou de gens vils.

சவரி, *P.* கவரி, le cerf கவரி ou bos grunniens, évantail ou cheveux postiches faits du poil de sa crinière ou de sa queue, la plante trichosanthes palmata, espèce d'herbe potagère, fibres de coco, corde faite de ces fi-

bres:— க்கொடி l'herbe கொடியாள் கூந்தல்; — லோத்திரம் pulpe du fruit du trichosanthes.

சவர்,1° (*hind.*), traversée, voyage par mer. 2° terre salée;— க்களி terre salée et argileuse; — க்களிக்கிறது prendre—, avoir le goût du sel;— க்காரம் savon, sorte de médecine; — க்காரக்கல் pierre de savon, stéatite; —க்காரம்பூசுகிறது savonner, frotter de savon;— நாயகம் espèce de riz;— நிலம்,—மண் terre salée;—பண்ணு கிறது voyager par mer, faire une traversée. [masse.

சவர்க்கம்,(சவர்),sel en bloc,— en

சவலம்,1° (சபலம்), profit, avantage. 2° *(savala), eau. 3° l'arsenic அவு பலபாஷாணம்.

சவலை, maigreur, petitesse, tendreté, débilité, faiblesse (se dit des enfans et de l'esprit);—நெஞ்சம் esprit faible, cœur pusillanime;— போகிறது maigrir faute de lait;—ப்பிள்ளை enfant qui maigrit faute de lait parce que sa mère est enceinte;— ப்புத்தி esprit enfantin, enfance;—வெண்பா espèce de வெண்பா de 4 vers ayant la même rime ou எதுகை sans தனிச்சொல், le 1er et le 3me vers ont 4 pieds, le 2me et le dernier 3 seulement. [sépulcre.

சவவறை,(சவம், அறை), tombeau,

சவளசோழியம், politesse, science.

சவளச்சி, *V.* சத்திச்சாரம்.

சவளம், lance, pique, certain poisson, l'arsenic naturel சங்கபாஷாணம்; சவளக்காரன் lancier, piquier, poissonnier.

சவளி, 1° *P.* சவடி, clavicule, collier de femmes. 2° toile, drap, étoffes—, choses de toute espèce, mercerie. 3° (சவளுகிறது), chose dont le pied fléchit: — க்கடுக்கன், *V.* சவடிக்கடுக்கன்; — க்கடை boutique de mercier,—de marchand de toile;—க்கடைக்காரன் mercier, drapier, marchand de toile; —ப்பொட்டு, V. சவடிப்பொட்டு.

சவளுகிறது, ண்டேன், ளுவேன், ளு, ள, *v. n. de* சவட்டுகிறது, *et* சவளுகை *ou* சவளுதல், *n.v.* être flexible, plier, se courber. [plomb.

சவளை, sable mêlé d'étain, — de

சவன், aviron, croc, perche de batelier. [humilité, maigreur.

சவறுகேடு, abaissement, bassesse,

சவற்சலம்,(சவர், சலம்), *V.* சவர்க்கம்.

சவனம், 1° *P.* சகுனம், augure, observation du vol des oiseaux:—பார்க்கிறது observer les augures. 2° * (savana), bain réputé sacré, bain avant une cérémonie religieuse, ablution purificatoire. 3° (djavana), vitesse, vélocité, la terre de Javan, *i. e.* la Grèce.

*சவனன், (*id.*), homme fougueux, vif, léger, un descendant de Javan, *i. e.* un Grec. [nikâ), rideau.

*சவனிகை, சவனிக்கை, (djava-

சவாசு,(*ind.*), interjection d'étonnement.

சவாது, 1° copie, contrôle, opposition, réprimande. 2° *(djavâdi *parfum*), civette:—ச்சீட்டு copie d'un acte; —ப்பூனை, — ப்பிள்ளை civette, animal qui donne la civette.

சவாப்நவீஸ்,(*ind.*), secrétaire.

*சவாபுஷ்பம், சவாபுட்பம், (djavâ), rose de Chine.

சவாரி, (*ind.*), voiture, promenade —, course à cheval, ou en voiture; — போகிறது faire une promenade à cheval; — வைத்திருக்கிறது avoir une voiture,—un équipage.

*சவாநிலம், (சவம், அநிலம்), vent violent, ouragan, vent du midi.

*சவி, 1° (tchhavi), beauté, lumière, lustre. 2° (tchavi), poivrier (plante). 3° collier de bijoux, rectitude, droiture, force.

சவிகம், 1° (tchavika), plante qui donne une espèce de poivre long. 2° la plante விஷ்ணுகரந்தை.

சவிகி, சவிகை, carré, bâtiment—, abri—, hangar carré (ordinairement supporté par des colonnes et ouvert de tous côtés).

சவிக்கிறது, *P.* சமிக்கிறது.

சவிசங்கம், *ou* சவிசங்கவாதம்,

sorte de maladie causée par les vents, une des 80 espèces de flatuosités.

*சவிஸ்தாரம்,(ச,விஸ்தாரம்), extension, étendue: — ஆய்ப்பேசுகிறது parler au long, en détail, détailler.

*சவிதா,(savitrou), le soleil.

சவித்தல், P. சபித்தல்.

*சவித்திரு,(savitrou), un des 12 ஆதித்தர் ou soleils.

சவிர்சங்கி, சவிர்ச்சங்கி, petit canon.

சவிளிக்கடை, P. சவளிக்கடை.

☞ சவு... s'écrit souvent pour சௌ; en conséquence voyez par சௌ les mots commençant par சவு, qui ne se trouvent pas ici.

*சவுகரியம், P. சௌகரியம்.

சவுக்கம், P. சதுக்கம், carré, morceau de toile carré, toile —, maison carrée, maison d'été.

சவுக்களி, toile, drap, manteau soit coloré soit garni de quelqu' autre étoffe: —க்கடுக்கன் pendans d'oreilles avec un accessoire carré d'or.

சவுக்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. n. (சவர்க்களிக்கிறது), aigrir, être aigre.

சவுக்காரம்,(சவர்க்காரம்), savon: சவுக்காரப்பிலுக்கு ostentation, vanité dans les vêtemens; —ப்பிலுக்கன் faquin dont tout le mérite est dans ses beaux habits; — ப்பிலுக்கனுய்த்திரிகிறது se promener avec de beaux habits; —ப்பிலுக்குப்பண்ணுகிறது singer les modes, faire le faquin.

சவுக்கி,(ind.), douane secondaire, maison de détention, salle de garde.

*சவுக்கியம், P. சௌக்கியம்.

சவுக்கிறது, வுத்தேன், வுப்பேன், வு, வுக்க, v. n. சவுத்தல், n. v. se fatiguer, s'épuiser, se dégoûter, s'amollir, diminuer, maigrir.

சவுக்கு,(ind.), fouet: சவுக்காலடிக்கிறது fouetter, donner des coups de fouet; — உரிக்கிறது écorcher à coups de fouet.

சவுக்கை, 1° P. சதுக்கம், carré, toile carrée, lieu pour se reposer, V. சவிகை. 2° n. v. de சவுக்கிறது, V. சவுதம். 3° (ind.), bureau de douane: — மேடை lieu —, bâtiment carré et ouvert pour s'asseoir, espèce de maison d'été; —யாய்ப்போகிறது diminuer de prix, devenir à bon marché.

சவுக்கைதார், (சவுக்கை), douanier.

சவுங்குகிறது, sync. சவுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. se relâcher, s'épuiser, devenir lâche, paresseux.

*சவுசம், P. சௌசம்.

சவுசயம், l'arbre முருக்கு erythrina.

*சவுசன்னியம், P. சௌசன்னியம்.

சவுடு, P. சவடு.

சவுடோல், chaise —, siége placé sur un éléphant.

*சவுண்டம், P. சௌண்டி, poivre long.

*சவுண்டிகர், P. சௌண்டிகர்.

சவுதம், (சவுக்கிறது), fatigue, épuisement, abaissement, faiblesse, maigreur, diminution, — de prix, bon marché.

சவுதரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. P. சவதரிக்கிறது.

சவுதாகிரி, P. சௌதாகிரி.

*சவுதாயம், P. சௌதாயம்.

சவுத்தல், n. v. de சவுக்கிறது, V. சவுதம்.

சவுத்து, 1° modèle, exemple: சவுத்தாய்க்கட்டுகிறது bâtir joliment, — sur un beau modèle.

*சவுந்தரம், சவுந்தரியம், சவுந்திரியம், P. சௌந்தரம்.... beauté: சவுந்தரமுகம் beau visage, affabilité.

*சவுந்தரி, P. சௌந்தரி.

*சவுந்தரன், சவுந்தரியன், P. சௌந்தரன்.

*சவுபாக்கியம், P. சௌபாக்கியம்.

சவுமம், un des 32 ordres d'architecture.

*சவுமியம்... P. சௌமியம்...

*சவுரகன், P, சௌரகன், barbier.

*சவுரமானம், P. சௌரமானம்.

*சவுரம், V. சௌரம்.

சவுரி, 1° la plante முதியான்கூந்தல். 2° * P. சௌரி

*சவுரியம், V. சௌரியம்.

சவுல், 1° P. சூல், état d'une vache —, d'une jument etc... pleine. 2° n. pr. Saül.

சவுளம், P. சௌளம்.

சவுளி, toile, pièce, marchandises, effets: —க்கடை, P. சவளிக்கடை; —

ப்பலசரக்கு toiles ou marchandises en divers morceaux et chiffonnées.

சவேரி,hon.சவேரியார்,Xavier.

*சவை,1° P.சபை, assemblée, réunion,société,poëtes.2° (djavâ), rose de Chine:—க்கோழை, V.சபைக்கோழை.

சவ்வரிசி,(சவ்வு,அரிசி), sagou, fécule qu'on retire de la moelle de certains palmiers.

சவ்வாசு,P.சவாசு.

சவ்வாது,V.மரவள்ளி.

*சவ்வியம்,1° (tchavya),poivre. 2° (savya) côté gauche:சவ்வியசாசி (sâtchi *courbé*),le héros gaucher, அருச்சுனன் habile à lancer des traits de la main gauche comme de la droite.

*சவ்வியை,(savyâ), le sud, Pârvadi.

*சவ்வீரம், P. சௌவீரம், pays à l'ouest de l'Inde,un des 56 connus des Indiens,(il touche au pays qui est sur les bords de l'Indus),mercure sublimé dit பறங்கிப்பாஷாணம்.

சவ்வு, sagou dit சவ்வரிசி, membrane,pellicule,épiploon, omentum, réseau,ce qui ressemble à une membrane,vessie:—த்தோல் peau membraneuse qui couvre le tambour d'un enfant ou des jouets;— வாங்குகிறது, சவ்வெடுக்கிறது ôter les membranes,—l'épiploon;சவ்வாயிருக்கிறது être coriace, — membraneux.

சழக்கு, faute,défaut, ignorance, mensonge, craquement, bruit, — d'une chose qui tombe.

சழிகிறது,ழிந்தேன், ழிவேன், ழி, ழிய,*v.n.et* சழிதல், *n. v. ou* சழிந்து போகிறது, se rider, la figure être sillonnée de rides,décliner—, se gâter par l'âge,(les joues, les yeux....) se creuser,être enfoncé,s'aplatir.

சழியல்,*n.v.du préc.*aplatissement, enfoncement,ce qui est aplati.

சழுக்கம்,*n.v.de* சழுங்குகிறது,relâchement,chose lâche.

சழுங்கல்,V.சழியல்,*n.v.de.*

சழுங்குகிறது,*sync.*சழுங்கிறது,கினேன்,குவேன்,கு,க,*v.n.* se rider en mollissant,saillir au dehors,V.சழிகிறது.

சளகந்தம்,la plante வசம்பு

சளக்குப்புளக்கு,(*son imitatif*), சளக்குப் புளக்கென்கிறது rendre ce son,faire du bruit.

சளசண்டி,(சளம்),homme déhonté,entêté.

சளசள,(*son imitatif*) :—வென்கிறது *ou*

சளசளக்கிறது, ளத்தேன், ளப்பேன்,ள,ளக்க,*v.n.et* சளசளத்தல்,*n. v.* (சளசள),babiller,jaser, faire *salasala*,—le bruit de la pluie qui tombe fort, devenir humide, s'amollir par l'humidité; சளசளவெனமழைத்தாரைகான்றன des torrens de pluie tombèrent en faisant *salasala*;சளசளவென்றுபேசுகிறது caqueter, ne faire que babiller.

சளசளப்பு,*n.v.du préc.*vain babil, amollissement par l'humidité.

சளபுளக்கிறது, ளத்தேன், ளப்பேன், ள,ளக்க,*v.n.* (*son imitatif*), faire du bruit,— *salaboula*, s'amollir, — par l'humidité.

சளப்புகிறது,ப்பினேன்,ப்புவேன், ப்பு,ப்ப,*v.n.*(*son imitatif*), jaser, bavarder,bredouiller,déraisonner.

*சளம்,(tchhala),mensonge, tromperie,ruse.

சளவட்டை,ce qui est perdu, perte, chose vaine, inutilité: — யாய்ப் போகிறது n'aboutir à rien, devenir inutile,ne pas réussir.

சளார், (*son imitatif*), சளாரிடுகிறது,சளாரிடுதல்.rendre ce son, faire du bruit,— ப்பிளாரென்கிறது rendre ce son répété,

சளி,(சலம்),rhume,catarrhe,morve,mucus du nez;— நாற்றம் odeur de ce qui commence à se gâter:—பிடித்திருக்கிறது avoir attrapé un rhume,— un catarrhe; சளியைச்சிந்துகிறது se moucher.

சளிகிறது,சளிதல், V. சக்களிகிறது.

சளிக்கிறது,ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி,ளிக்க,*v.n.*avoir un rhume,se pourrir,se gâter,se dissoudre par macération,s'aigrir; சளிக்கவார்க்கிறது faire macérer,mettre tremper; சளிக்

சளுறுகிறது se macérer, se dissoudre, fermenter, tremper. (*de* சளி.)

சளிச்சல், சளித்தல், சளிப்பு, *n.v. du préc.* aigreur, fermentation.

சளு, bave, salive: — வாய் bave; — வாயன் baveux, — வாயி baveuse; — வாய்வடிகிறது, — வாய்விடுகிறது baver.

*சளுகம், *P.* சலுகை, sangsue.

சளுக்கன், *m.* சளுக்கி, *f.* (சளுக்கு), orgueilleux, vaniteux, hautain, entêté, obstiné.

சளுக்கு, orgueil, hauteur, vanité, ostentation, hardiesse, bassesse, partie d'un moulin à bras: — க்காரன், — க்காரி, *V.* சளுக்கன், சளுக்கி; — பண்ணுகிறது faire l'orgueilleux, — le pimpant, se conduire avec fierté, avec vanité: சளுக்காய் orgueilleusement, avec vanité; சளுக்காய்த்திரிகிறது aller çà et là pour se montrer, pour faire parade; — வேந்தர் *ou*

சளுக்கையர், (சளுக்கு), rois du pays Tchaloukya.

சளுவுவாயன், *P.* சள்ளுவாயன்.

*சளுகம், *P.* சலுகை, sangsue.

சள், சள்ளட்டி, (*son imitatif*), சள்ளட்டியென்கிறது, சள்ளிடுகிறது, சள்ளென்கிறது, rendre ce son, faire du bruit.

சள்ளல், *n.v. de* சள்ளுகிறது, action de se relâcher..., pet, boue, chose sans suc, — sans goût.

சள்ளு, 1° *imp. et part. du suiv.* 2° embarras, bavardage: — சண்டை querelle avec criaillerie; — வாயன் bavard, criailleur; — சள்ளென்கிறது parler à haute voix, criailler, faire du bruit; — சள்ளென்றுபேசுகிறவன் criailleur, disputeur; — ம் புள்ளும் dispute, bataille, trouble, embarras.

சள்ளுகிறது, கினேன், ளுவேன், ளு, ள, *v. n. et* சள்ளவிடுகிறது, se relâcher, se ralentir, s'apaiser (le vent), se calmer, lâcher un vent, être enveloppé, impliqué, laisser tomber une affaire.

சன்னை, (சள்ளுகிறது), embarras, trouble, embrouillement, complication —, multiplicité d'affaires et de comptes, côté—, alentours du ventre, nom d'un poisson: — கழிந்துபோகிறது les affaires s'arranger, se désembrouiller: — க்காரன் brouillon, qui embrouille les affaires; — யாய்க்கிடக்கிறது être —, rester embrouillé, embarrassé; சன்னையைக்கழிக்கிறது, — தீர்த்துப்போடுகிறது désembrouiller, démêler et terminer (un compte); அவன் சன்னையாகாது il n'est pas bon qu'il vienne nous embarrasser.

சறசறென்கிறது, (*son imitatif*), faire *sarasara*, — du bruit, se hâter.

சறடு, *P.* சரடு.

சறுகல், சறுகுதல், glissade, *n.v. de*

சறுகுகிறது, *sync.* சறுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* glisser, couler, tomber, échapper des mains, s'égarer, errer: சறுகிவிழுகிறது glisser et tomber, faire un faux pas.

சறுக்கல், *opt. et n.v. de* சறுக்குகிறது, qualité glissante, endroit glissant: — ஆயிருக்கிறது être glissant; சறுக்கலிலேயகப்படுகிறது être pris —, s'engager dans un terrain boueux et glissant.

சறுக்கார், (சறுக்குகிறது), 1° varangue autour d'une maison, toit en pente, *V.* பொறிவு. 2° *n. app. et* 3° *pers. nég. de* சறுக்குகிறது ceux qui —, ils ne glissent pas.

சறுக்கு, சறுக்குகை, glissade, faux pas, erreur, excuse, levier (pour faire tourner une roue etc...), *n.v. de*

சறுக்குகிறது, *sync.* சறுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.n.* glisser, broncher, faire un faux pas, chanceler, errer: சறுக்கிவிழுகிறது glisser et tomber; கால்சறுக்கினது le pied a glissé.

சறுக்குண்கிறது, (சறுக்கு, உண்கிறது), glisser.

சறுதாகம், l'arbre வேங்கைமரம் pterocarpus.

*சறுவம்... *P.* சருவம்... *V.* சர்வம்...

*சற், (sat bon, t changé en ற் devant க, ச, ப), bon, parfait, vrai: — கதி *V.* நற்கதி; — கருமம் bonne œuvre, — action; — கிருதம் civilité, honneur;

respect, hospitalité, *ou*— சிருதி bonnes mœurs, bonne conduite; — குணம் bon caractère, bonne conduite, — qualité, perfection; — குணன், — குணி homme —, femme de bon caractère, — de bonne conduite, doué de bonnes qualités; — குரு prêtre vertueux, bon pasteur, — précepteur; — கிரியை bonne œuvre, civilité, courtoisie, cérémonie funèbre, — purificatoire; — சகுனம் bon augure; — சங்கம் réunion de gens de bien; — சலம் eau claire, — limpide; — சனன், (சனம்), homme de bien; — சன்னிதானம் présence de gens de bien; — பாத்திரம் homme digne, parfait, — de bonne conduite; — பிரசாதம் Ste Eucharistie, grâce —, don —, secours de Dieu, faveur des grands; — புத்தி bon esprit; — புத்திரன் enfant doué de bonnes qualités; — புருஷன் homme de bien, bon mari.

சற்கதம், *P.* சற்கலம், *ou*

*சற்கம், 1° (salka), part, portion, filamens, eau, tout, rupture, *ou*

*சற்கலம், (salkala), écorce, arête de poisson.

*சற்கரை, ... *V.* சர்க்கரை ....

*சற்காரம், (sat *bon*), honneur, respect, politesse.

சற்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v.a. et* சற்காரித்தல், (சற்காரம்), honorer, respecter, faire des po-

*சற்சனை, *P.* சர்ச்சனை. [litesses.

*சற்சிதம், (tchartchita), odeur, parfum, désir.

சற்சுகாதி, la plante பெருமருந்து.

*சற்பகன், (djalpaka), bavard, homme qui a le hoquet en parlant.

*சற்பம், *V.* சர்ப்பம்.

*சற்பணை, *V.* சர்ப்பணை.

சற்பன்னபாஷை, langue générale, toute langue.

*சற்பாகாரம், manière de mettre les uns sous les autres les nombres d'une addition, *V.* சருப்பாகாரம்.

சற்பிணி, espèce de danse.

*சற்பிதம், (djalpita), babillage, parler avec le hoquet.

*சற்மம், *V.* சர்மம்.

சற்று, peu, un peu, peu de temps, un instant: — க்கவையாயிருக்கிறது être un peu affairé, — occupé, attentif; — நேரம், — போது un peu de temps; — நேரஞ் செல்லுகிறது un peu de temps se passer, durer peu de temps; — நேரம்பொறு attends un peu; — ப்பிந்துகிறது rester un peu en arrière, reculer un peu; — முந்துகிறது avancer un peu; — மெதுவாயிருக்கிறது être un peu lent; — மெதுவாய்நட marche un peu doucement; சற்றே un peu, tant soit peu; சற்றேகசக்கிறது être un peu amer; சற்றேசற்றே tant soit peu, peu-à-peu, en passant; சற்றேதடையாயிருக்கிறது arrêter —, empêcher un peu, y avoir un peu de retard, — d'obstacle; — பின்னே un peu après; — முன்னே un peu avant; — பொறு, — யிரு attends un peu; சற்றேறக்குறைய, (சற்று, ஏற), environ, à peu près; சற்றுகிலும், சற்றானும் tant soit peu; சற்றும் un peu, (*avec une négation*) rien absolument; சற்றுங் கொடான் il ne donne rien du tout. [சம்பு.

சனகந்தகம், (சனம்), la plante வ

சனகம், l'oseille sauvage புளியாரை.

*சனகன், 1° (djanaka), père, ancêtre, Djanaka roi de Midilei et père de Sidei. 2° (sanaka), le richi Sanaka, un des 4 fils de Brama et réputé une des 15 incarnations inférieures de Vichnou: சனகத்துவம் qualité —, puissance générative, paternité; — நகர் la capitale de Djanaka, *i.e.* Midilei; — தனயை, — சுதை, — மகள், சனகாத்துமசை, (ஆத்துமசை), la fille de Djanaka, *i.e.* Sidei.

சனசித்திரம், (சனம்), *V.* சனகம்.

*சனதை, (சனம், tâ), peuple, genre humain, gens.

சனத்தான், *pl.* சனத்தார், (சனம்), parent, allié, homme —, gens de la famille, de la tribu, de la caste, du peuple..; இவனென்சனத்தான் il est mon parent, — de mes gens; என்சனத்தார் mes gens, les gens de ma famille, de ma caste, ma parenté; இனத்

தார் சனத்தார் les parens proches ou éloignés.

*சனந்தன், சனந்தனன், (sananda) le richi Sananden, un des 4 fils de Brama et réputé une des 15 incarnations inférieures de Vichnou.

சனமாவி, le cotonnier இலவு.

*சனமேசயன், (djanamêdjaya), nom d'un roi de Hastinâbouri de la race des Kourous, successeur de பரிக்ஷித்து.

*சனம், (djana), peuple, gens, populace, personne, hommes, parens, race: எத்தனைசனம் *ou* சனங்கள் combien de gens, —de personnes: ஒரு சனம் une personne: சனக்கலப்பு alliance, union —, rapport de parenté, de caste: —க்கூட்டம், —சதளம், —த்திரள் foule de monde, multitude, troupe; —சமுகம் foule, présence du peuple...; —சுருதி bruit, nouvelle: —ச்சச்சடி embarras —, train que cause une foule de monde; —பதம் pays, —habité: —பிரவாதம், (பிர, வாதம்), bruit confus d'une foule de peuple, bruit— , rumeur populaire: — லோகம் le 5me des mondes supérieurs des Indous, demeure prétendue des fils de Brama et des hommes déifiés; —ரவம் (அரவம்), —வாதம் bruit, —, populaire, nouvelle.

*சனற்காரம், (djhanatkâra), bruit des bijoux, — des ornemens de métal.

*சனற்குமாரம், (சனற்குமாரன்), code de lois—, un des 18 உபபுராணம் composé par le richi Sanatkoumâren.

சனற்குமாரன், (sanat, *Brama*), Sanatkoumâren un des 4 fils de Brama et réputé une des 15 incarnations de Vichnou.

*சனனம், (சனம், na), naissance, race, famille: —ஆகிறது, — எடுக்கிறது naitre; சனனகாலம் temps de la naissance: —சக்கிரம் traité de physiologie contenant une description du corps humain par Tirounandidêver; —சாபல்லியம் avantage de naitre, — de la naissance; — சூதகம், *V.* சனனாசூசம்; — பூமி terre natale, patrie; — மரணம் la naissance et la mort; — மாவி la plante சதகுப்பி; — மோசனம் délivrance des naissances futures; — ராசியிற்சனி Saturne à son lever, *V.* சன்மச்சனி.

*சனனாசூசம், (சனனம், ஆசூசம்), souillure de la naissance, de l'accouchement.

*சன்னி, 1° (djanani), mère, père, enfant, production, ce qui est né, naissance, tendresse, compassion, espèce de jasmin. 2° *imp. de*

சனனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v. n.* சனனித்தல், *n.v.* (சனனம்), naitre, être conçu, — formé, — produit.

*சனாசனம் (சனம், அசனம்), l'animal qui mange le monde, *i. e.* le loup.

*சனாசாரம், (*id.* ஆசாரம்), bonne [conduite, politesse.

*சனாதன், சனாதனன், (Sanâtana), le richi Sanâta, un des 4 fils de Brama et réputé une des 15 incarnations de Vichnou.

*சனாதிகம், (சனம், அதிகம்), supériorité, primauté.

*சனாதிநாதன், (*id.* அதி), roi, Vich- [nou.

*சனாந்தம், (*id.* அந்தம்), lieu —, pays habité, habitation, district.

*சனாந்திகம், (*id.* அந்திகம்), secret, secrète communication.

*சனார்த்தனன், (*id.* arddana *adoration*), celui que les gens adorent (a tort), *i. e.* Vichnou.

சனார்ப்பியம், (*id.* arpya *livré*), couler [à fond, immersion.

*சனி, 1° (sani), la planète Saturne, son conducteur le prétendu dieu Sani, (l'un et l'autre réputés de mauvaise influence) samedi, tristesse, infortune, mauvais génie, méchant, nom de 3 constellations, la 10me, la 11me et la 12me distinguées par les noms de மூவாயெழுஞ்சனி, இடையெழுஞ்சனி, கடையெழுஞ்சனி. 2° (djani), mère, 3° *imp. de* சனிக்கிறது: — க்கிழமை samedi: —பகவான் le prétendu dieu Sani, le conducteur de Saturne; —பிடிக்கிறது Sani ou Saturne, *i. e.* le malheur saisir quelqu'un; —ப்பரகம் l'ar-

brisseau கொன்றை;—ப்பாட்டு espèce de vers;—மூலை le coin du monde auquel Sani ou Saturne est censé présider, *i.e.* le nord-est; —யாட்சி,—வாரம் samedi; —விந்து, — ப்பிரியம் saphir; — வேதை influence de Saturne, maladie qu'il est censé causer, souffrance;— ப்பிரசு la mère de Sani, *i.e.* சாயை. [se, mère.

*சனிகை, (சனம், ikâ), femme, épou-

சனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v.n.* (சனம்), naitre, s'engendrer, être engendré: சனித்திருக்கிறது être né, —engendré. [noir.

*சனிசம், (சனி, சம்), poivre,—

*சனிதம், (சனம், ita), naissance, ce qui est né, femme, bru.

*சனிதா, (djanitâ), père.

சனித்தல், *V.* சனிப்பு. [சனிக்கிறது.

சனித்த, சனித்து, *part. et gér. de*

*சனித்திரி, (djanitri), mère.

*சனித்துவன், (djanitva), père.

*சனித்துவை, *f. du préc.* mère.

சனிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. de* சனிக்கிறது, faire naitre, engendrer, créer, causer, produire. [sance, génération.

சனிப்பு, *n.v. de* சனிக்கிறது, nais-

சனியன், (சனி), infortuné, homme méchant, —de mauvaise disposition, gouverné par un mauvais génie, génie mauvais, la planète Saturne, malheur.

*சனிச்சுவரன், (*id.* ஈச்சுவரன்), Sani, le conducteur de Saturne.

சனு, 1° *pl.* சனுக்கள் courtisan, favori. 2° *ou* சனுவு, faveur, bonté, indulgence, secours, miséricorde, vertu, amour conjugal, bienveillance entre époux. 3° *(djanou), naissance. 4° (djahnou), nom d'un richi dont le Gange troubla les dévotions; il l'avala, dit la fable, et le relâcha ensuite à la prière de பகீரதன்; de-là;—சுதை, —தனையை la fille de Djahnou, *i.e.* le Gange; சனுவாயிருக்கிறது être en faveur, —favorable; சனுவாய்ப்பேசுகிறது parler amicalement; அவனுக்குச்சனுவுமுண்டு மனுவுமுண்டு il est plein d'indulgence, pour pardonner et de bonté pour écouter de nouvel- [les requêtes.

சனுசம், *P.* சனிசம்.

*சனோபகாரம், (சனம், உபகாரம்), philanthropie. [philanthrope.

*சனோபகாரன், (சனோபகாரம்),

*சன், 1° (dja), né, fils de, (il se met à la fin des mots). 2° (sat, *ou* சத்து), bon, (en ce sens il se met au commencement des mots). [*ne*), père.

*சன்மதன், (சன்மம், da *qui don-*

*சன்மம், (djanma), naissance, génération, production: —எடுக்கிறது naitre; சன்மீகிலன் Vichnou; —சாபல்லியம் effet—, fruit—, résultat de la naissance, mort; — ச்சனி Saturne s'élevant à l'horizon; — நக்ஷத்திரம் étoile sous laquelle on est né; —பத்திரிகை horoscope; — பாஷை *ou* —ப்பாஷை langue maternelle;— பாவம் *ou* —ப்பாவம் péché originel; — பூமி *ou* ப்பூமி terre natale, patrie; — ப்பகை aversion innée, haine héréditaire, — entre proches parens: — வாரம் jour de la naissance; —வைலக்ஷண்ணியம் défaut dans la naissance, conduite contraire aux devoirs de sa naissance, (le contraire est) —சோதனம் accomplissement des devoirs de sa naissan- [ce.

சன்மலி, *P.* சன்மாலி.

*சன்மனசு, (சன்), ange, bonne volonté.

*சன்மனம், (சன்மம், na), conception, naissance [ன்.

*சன்மன், (சன், மன்), *V.* சற்குண

*சன்மாந்தன், சன்மாந்தகன், (சன்மம், அந்தன், அந்தகன்), aveugle-né.

*சன்மாந்தரம், சன்மாந்திரம், (சன்மம், அந்தரம்), l'autre monde, chaque—, autre naissance, transmigration, régénération. [voie, —conduite.

*சன்மார்க்கம், (சன், *bon*), bonne

*சன்மானம், (*id.*), civilité, honneur, présent honorifique.

*சன்மி, (சன்மம்), 1° ce qui est engendré, animal, être existant, père. 2° *imp. de*

சன்மிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v.n.* (சன்மம்), naitre, s'engendrer, *ou* சன்மித்திருக்கிறது être né, —engendré.

சன்மித்தல்,சன்மிப்பு, *n.v.du préc.* naissance,génération. [ளி.

சன்மினி,une des servantes de கா

சன்வாது, (*pers.*) annuel,tous les ans;—பாக்கி arrérages annuels, balance de chaque année.

*சன்னதம்,(sannata *courbé*), état de possédé—, possession par un bon ou mauvais esprit,enthousiasme —, fureur d'oracle,oracle prononcé pendant la possession,grande colère: —சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது prononcer des oracles,prophétiser;— ஆடுகிறது s'agiter comme un possédé, être agité par le démon; — ஏறுகிறது la possession se manifester,devenir possédé; சன்னதக்காரன் énergumène, possédé qui prononce des oracles; சன்னதத்திலே கேட்கிறது interroger un oracle, —dans la pos- [session.

*சன்னதி, *P.* சந்நிதி.

சன்னது,(*arab.*) concession,document,pièce,—justificative.

*சன்னத்தம், (sannaddha), préparation au combat. [நத்தன்.

*சன்னத்தன்,(சன்னத்தம்), *V.* சந்

*சன்னம், 1° (sanna), petitesse,ténuité,minceur,délicatesse,finesse(du fil,de la toile, d'une lame...), petite perle,petit bouton de fleur. 2° (tchbanna),chose secrète,cachée: — உருக்குகிறது faire fondre l'or ou l'argent: மீந்தசன்னங்களெங்கே où sont les parcelles restées de l'or ou de l'argent;சன்னக்காரை, — க்காறை chaux fine,crépi fin, sorte de stuc: —காரையிடுகிறது crépir avec de la chaux fine,stucquer;—சம்பா riz très mince,—fin,—délicat;—சாலே, —சாவம் espèce de plante,moutarde blanche:—சிலம்புரி toile fine,mousseline;—பின்னம் morceau, *V.* சின்னபின்னம்:— ப்பின்னப்படுத்துகிறது ou ப்படுத்தல் mettre en pièces;— ராஷ்டகம்,—ராட்டகம் la plante சிற்றரத்தை; — வீரம் guirlande de vainqueur; — லவங்கப்பட்டை cannelle fine,—d'espèce supérieure.

*சன்னயம்,(sannaya),foule, multitude.

சன்னவித்தி, distance vraie des centres du soleil et de la lune.

சன்னல்,(*portugais* janella), fenêtre:—பின்னல் jalousies,treillis,embarras, embrouillement, entrelacement (des branches etc... l'une dans l'autre): — பின்னலானகாடு forêt épaisse dont les branches sont entrelacées;—பின்னலாயிருக்கிறது (une affaire...) être embrouillée.

சன்னவாளம்,nom d'un pays:சன்னவாளப்பூச்சேலே espèce de toile.

சன்னவோரா,espèce de poisson.

*சன்னாகம், (sannâha), armure, cuirasse. [ம்,சந்நியாசி.

*சன்னாசம்,சன்னாசி, *P.* சந்நியாச

சன்னி,espèce de paralysie provenant du froid, tétanos, convulsions, (on en compte 13 espèces, savoir:கண்டகுப்சம் affection nerveuse à la gorge,mal de gorge;சந்திகம் maladie provenant de coït intempestif, (il y en a 2 sortes:1° சுகசன்னி qui vient du commerce charnel après le bain avec friction d'huile. 2° ருதகசன்னி qui vient aux femmes qui se permettent un pareil commerce pendant leurs règles);தாந்திரிகம் faiblesse des nerfs; பக்கின்நேத்திரகம் affection des nerfs des yeux, aveuglement:ருக்தாகம் douleur du corps avec soif;சிஃகுவிகம் affection nerveuse de la langue,mutisme: பிரலாபம் épilepsie;அந்தகம் convulsions de l'agonie:ரக்தஷ்டீவி morve mêlée de sang: சித்தவிப்பிரமம் défaillance,syncope; சீதகாத்திரகம் ou சீதாங்கம் congestion du sang accompagnée de spasmes et de transpiration, choléra spasmodique;கர்ணிகம் surdité nerveuse; அபின்னியாசம் contorsions convulsives;—குன்மம் convulsions; —க்கட்டு, obstruction provenant de convulsions, ou qui s'y joint:— நரம்பு nerf qui aboutit au gros doigt du pied; — நாயகம் sorte de தும்பை qui est un remède aux convulsions; — பாதம் sorte de paralysie, état morbide des 3 humeurs,mélange,foule,action de des-

cendre,espèce de danse;—வாதசுரம் fièvre accompagnée de convulsions.

சன்னிகணுயன், nom d'une plante. [நிதானம்.

*சன்னிதானம், சன்னிதி, V. சந்

*சன்னிபம்,(சம், நிபம்), similitude, V. உவமையுருபு. [ம், சந்நியன்.

*சன்னியம்,சன்னியன், V. சந்நிய

*சன்னியாசம்,சன்னியாசி... V. சந்நியாசம், சந்நியாசி...

*சன்னியை, V. சந்நியை.

*சன்னிரோதம், சன்னிரோதனம், V. சந்நிரோதம்.

*சன்னிவேசம், V. சந்நிவேசம்.

*சன்னை, P. சம்க்ஞை, signe, geste, badinage:—காட்டுகிறது,—பண்ணுகிறது faire des signes de tête ou de main, badiner.

சா, 1° lettre syllabique composée de ச் et de ஆ, sâ. 2° *imp. de* சாகிறது. 3° la mort, diable. 4° *(djyâ), corde d'un arc, sinus naturel.

சாக, 1° *inf. de* சாகிறது. 3° *obl. de* சாகம்.

*சாககம்,(djâhaka), lit, chat.

*சாகங்காரம்,(ச, அகங்காரம்), arrogance, orgueil, grandeur, faste.

*சாகசம்,(sâhasa), force, vigueur, bravoure, hardiesse, violence, cruauté, haine, éléphant, vérité, l'oiseau சாகசப்பட்சி:—பண்ணுகிறது faire violence, agir avec vigueur etc...; —உள்ளவன், சாகசக்காரன் homme brave, — vigoureux; — பட்சி trochilos, petit oiseau qui nettoie les dents du crocodile.

*சாகசரியம்,(sâhatcharya), compagnie, société, association.

சாகச்சும்பி, சாகச்சோம்பி, (சாக), homme épuisé, maigre, exténué à en mourir.

சாகடிக்கிறது, (சாக, அடிக்கிறது), battre à mort, tuer.

*சாகதம், P. சாகசம். [னம்.

*சாகமனம்,(சா P. சக்), V. சக்கம

*சாகம், 1° (tchhâga), brebis, bouc. 2° (sâka), herbe potagère, jus de feuilles, l'herbe potagère dite சிறுகீரை, l'arbrisseau தாழை, le teck, la 6me des 7 îles ou தீவு des Indous qu'ils disent environnée de la mer de lait, ère, époque (surtout celle de Sâlivâhana), abeille.

*சாகயகம், (sâhayaka), amitié, union, compagnie.

*சாகரணம், (djâgarana), état de —, veille, insomnie, vigilance.

*சாகரம், 1° (sâgara), mer, océan, 10 septillions. 2° (djâgara), veille, vigilance, insomnie, manque de sommeil: — ஆயிருக்கிறது veiller, être vigilant, ne pas dormir, avoir une insomnie: சாகரநேமி la terre entourée de l'océan; — ப்பிரவை une des 7 régions de l'enfer des Indous, celle où l'on ne dort point; —மேகலை *ou*

*சாகராம்பரை, (சாகரம், அம்பரம்), la terre qui a la mer pour ceinture ou pour vêtement.

*சாகராலயன்,(*id.* ஆலயம்), celui qui habite la mer, Varounen.

*சாகரி,(sâkari), espèce d'air mélodieux ou de chant.

*சாகல்யம்,(sâkalya), tout.

*சாகவில்வம், (சாகம்), la plante சேம்பு, autre plante dite solanum melongena.

*சாகளம்,(tchhâgala), chèvre.

*சாகாங்கம், (சாகம், அங்கம்), poivre, poivrier.

சாகா 1° *ou* சாகாத, *part. nég. de* சாகிறது, immortel. 2° *obl. de* சாகை: —நகரம்,—புரம் faubourg;—பேதம் différence de secte;—மருந்து l'ambroisie, breuvage d'immortalité, V. சாகாமூலி;—வண்ணம் immortalité; —வரம் le don de l'immortalité, l'immortalité;—வரம்பெறுகிறது obtenir —, recevoir le don de l'immortalité; —மிருகம் animal qui vit sur les branches d'arbres, singe, écureuil, rat palmiste;—மூலி la plante சிந்தில், V. சாவாமூலி.

*சாகாசிவை,(சாகை), racine qui descend des branches du multipliant. [la 4me constellation.

*சாகாடு,(சகடம்), char, charrette,

*சாகாதுண்டம், (சாகை), l'arbre அகில். [*et. gér. nég. de* சாகிறது.

சாகாத, சாகாது, சாகாமல், *part.*

சாகாமை,*n. v. nég. de* சாகிறது, immortalité, incorruptibilité.

*சாகாரம், *P.* சாகரம், veille, vigilance, insomnie.

*சாகி, (sâkhi), arbre.

*சாகித்தியம், (sâhitya). 1° poésie, belles-lettres, composition et chant de vers régulier, — selon les régles de la poésie et de la musique, — suivant la mesure et le plan d'ouvrages approuvés et classiques. 2° *ou*

*சாகியம், (sahyâ), société, foule: சாகியகிருது (krout *qui fait*), compagnon.

*சாகிரதை, சாகிரகம், காகிரியம், (djâgrat, djâgaroûka, djâgryâ), *V.* சாக்கிரதை.

சாகிறது, செத்தேன், சாவேன், சா, சாக, *nég.* சாகேன், *v. n.* mourir, expirer, perdre la vie, aimer éperdument; அவள்பேரிலே சாகிறுன் il l'aime éperdument; தன்பிள்ளையோடேசாகிறுன் il meurt avec son enfant, il aime excessivement son enfant; சாகக்கொடுக்கிறது perdre par la mort; சாகத் துணிகிறது se résoudre à mourir, s'exposer à la mort, exposer —, risquer sa vie; சாகத்துணிந்தவன் சமுத்திர முழங்கால்மட்டாநினைக்கிறுன் celui qui est décidé à risquer sa vie croit que la mer ne lui vient qu'aux genoux, quand on a fortement à cœur une entreprise on méprise les difficultés; சாகிறகாலம், — நேரம், — வேளை, சாகும்நாள் le temps, — le moment —, l'heure de la mort: சாகுமட்டும் jusqu'à la mort; சாகாமல் —, சாகாதிருக்கிறது ne pas mourir, être immortel.

*சாகினி, (சாகம், ini), l'herbe potagère சிறுகீரை, la plante aquatique சேம்பு, bouc, chèvre.

சாகுதல், *n. v. de* சாகிறது.

*சாகுந்தலேயன், (சகுந்தலை), le fils de சகுந்தலை, *i. e.* பரதன் roi de Hastinabouri.

சாகுபடி (*télinga*), culture: — க்கணக்கு compte de culture; — செய்கிறது cultiver.

சாகும், *part. fut. de* சாகிறது.

*சாகுனிகன், (சகுனி), pêcheur:

*சாகுனிகம், (சகுனம்), interprétation —, science des augures, présage.

*சாகேதம், (sâkêta), la ville d'Ayottia ou Aoude.

*சாகை, 1° (sâkhâ), subdivision, — des vêdas, les vêdas, secte, branche d'arbre, feuille, la plante galedupa arborea, bras, épaule, plat, bassin, eau de riz. 2° (*hind.*), chauderie, place ou station où les voyageurs font un court séjour, maison. 3° *n. v. de* சாகிறது, mourir, mort. 4° *P.* சாகாய், tu ne mourras pas: — மாமிருகம், *V.* சாகாமிருகம். [yures.

சாக்கடை, boue, ordures, bala-

சாக்காடு, (சா, காடு *affixe*), la mort, (c'est le 10me des அவஸ்தை), mortalité: அவத்தச் சாக்காடாய்ச் சாகிறது mourir de mort funeste ou prématurée: உங்களுக்குச்சாக்காடுவராது vous ne mourrez pas, puissiez-vous ne jamais mourir!

சாக்காட்டுகிறது, (சா), servir les [mourans.

*சாக்கி, *P.* சாக்ஷி.

சாக்கிடுகிறது, (சாக்கு), *ou* சாக்கிட்டுக்கொள்ளுகிறது, s'excuser, donner une excuse, prétexter, déguiser le motif réel.

*சாக்கியம், 1° (சாக்கியன்), le Bouddhisme, la secte des Djaïnas ou Samanéens. 2° *P.* சாகியம்: சாக்கியநாயன் nom d'un Bouddhiste devenu un des 63 dévots de Siven; — முனி *ou*

*சாக்கியன், (sâkya), Sakyamouni, le fondateur du Bouddhisme: சாக்கியர், *hon. le même: pl.* les Bouddhistes.

*சாக்கிரதை, (djâgrat), soin, diligence, activité, exactitude, attention, circonspection, vigilance; — படுகிறது avoir soin, être diligent, — vigilant, se donner de la peine: — யாய்ப்பார்க்கிறது veiller avec diligence: அதின்மேலவன் — யாயிருக்கிறுன் il est diligent pour cela, il fait des informations sur cela.

*சாக்கிரம், (djâgrat), soin, attention, activité, vigilance, (ce qui est un des 5 அவஸ்தை), faculté ou organe

de la perception; on en compte 9: மனம் esprit, புத்தி raison, சித்தம் volonté, ஆங்காரம் passion ou orgueil, சத்தம் ouie, பரிசம் tact, உருபம் vue, இரசம் goût, கந்தம் odorat), சாக்கிரத்தானம் la place de l'attention, le front. [qui est circulaire.

*சாக்கிரிகம், (tchâkrika), cercle, ce

*சாக்கிரிகன், (*id.*), marchand d'huile, cocher, poëte ou barde qui chante les louanges des princes.

சாக்கீன், (*arab.*), habitant, personne qui demeure, ou loge.

சாக்கு, fausse excuse, vain—, prétexte, subterfuge, sac, bourse, poche, gousset, or: —சொல்லுகிறது prétexter, s'excuser, donner une fausse excuse, rejeter la faute sur autrui; —போக்கு vaine excuse; நொண்டிக்குதிரைக்குச் சறுக்கினதே சாக்கு on excuse un cheval qui boite en disant qu'il a bronché ou glissé.

சாக்குமாண்டி, சாக்கும்மாண்டி, homme gros, égal, régulier.

சாக்குருவி, (சா), oiseau de la mort, fresaie, orfraie, chat huant.

சாக்குறி, (*id.*) signe de mort.

சாக்கை, devin, diseur de bonne-aventure, *V.* புரோகிதன்.

*சாக்ஷாது, சாக்ஷாத், (sâkchât), devant, présence, en vue, en présence, avec les yeux, seul, propre (devant les noms de proche parenté): சாக்ஷாற்காரம், *V.* சாட்சாற்காரம்.

*சாக்ஷி, (ச *avec*, அக்ஷி *œil*), témoin, témoignage, *V.* சாட்சி.

*சாக்தேயம், *V.* சாத்தேயம்.

*சாக்தர், சாக்தியர், (சாக்தேயம்), Sactas, sectaires qui adorent சத்தி et le symbole ou organe féminin.

*சாங்கம், 1° (ச, அங்கம்), tous les membres, tout ce qui est nécessaire (pour un ouvrage, un bâtiment, un mariage), accomplissement, achèvement, intégrité, sureté, régle, ordre, apparence, l'arsenic naturel dit சங்கபாஷாணம். 2° (sânkha), son d'une conque, un des 18 codes de lois composé par சங்கன்: —ஆயிருக்கிறது être parfait, —bien, —en sureté, —bien réglé, —en bon ordre; —ஆய்த்தர்மம்பண்ணுகிறது donner l'aumône d'une manière impartiale; இந்தவழியிலே சாங்கமாய் நடக்கலாம் on peut suivre cette route en sureté.

சாங்கரன், (சங்கம்), ami, compagnon.

*சாங்கரிகம், சாங்கரியம், (சங்கரம், ya), mélange, confusion. [de la mort.

சாங்காலம், (சாம், காலம்), temps

*சாங்கியம், *ou* சாங்கியசாஸ்திரம், (sânkhya *rationnel*), espèce de secte, la philosophie Sankhya, école ou système de philosophie de Kapila, le livre de ce philosophe sur la triple énergie de la nature ou de மாயை prétendue femme de Brama (l'être suprême) pour créer, conserver et détruire, respect, honneur, cérémonie: சாங்கியயோகம் secte qui prétend que l'être suprême est l'âme et que l'âme est l'être suprême: —வாதி sectateur de la philosophie Sankhya.

*சாங்கியாயநீயம் un des 32 உபநிஷதம். [fait,) *V.* சதங்கை.

*சாங்கிருதம், (djhân *son*, கிருதம் *qui*

சாங்கு, espèce de javelot (en usage dans le sud).

சாங்குகௌரி, la plante புளிநறளை

சாங்குசித்தன், (ச, அங்கு, சித்தன்), celui qui désire être disciple d'un gourou.

*சாங்குலம், (சங்குலம்), poison.

*சாங்குலி, (*id.*) traité—, connaissance des poisons et de leurs antido-

சாங்குவாதி, *P.* சாங்கியவாதி. [tes.

*சாங்குவாதிகன், (sâmvâdika), logicien.

*சாங்கோபாங்கம், (ச, அங்கம், உபாங்கம்), le corps avec tous ses membres, perfection, plénitude, accomplissement, intégrité, totalité, le corps et ses vêtemens ou ornemens, secours: —ஆய் parfaitement, entièrement, en bon ordre; —ஆயிருக்கிறது être parfait, —entier, complet; —ஆய்ப்பேசுகிறது, —ஆய்ப்பிரசங்கிக்கிறது parler—, prêcher parfaitement: —ஆய்ச்செய்கிறது, —ஆய்முடிக்கிறது faire—, achever une chose parfaite-

ment,—entièrement; — ஆய்என்குடியைக்கெடுத்தான் il m'a ruiné complétement; — ஆய்இந்தச்சரித்திரத்தைச்சொல்லு raconte cette histoire dans tous ses détails.

சாசங்காரம்பண்ணுகிறது, ou சாசங்கரிக்கிறது(சா), ôter l'équation du சாவாக்கியம் ou de la table des sinus. [lézard பல்லி.

*சாசயந்தகம், (sâsayandaka), le சாசந்புடம், 2ᵉ des 5 தாளம் ou manières de battre des cymbales en mesure, V. au mot தாளம்-டு.

*சாசனம், (sâsana), serment, ordre, —du roi, édit, titre, — de concession royale, écrit, acte, —de donation etc..., inscription, contrat, règle, répression des sens, gouvernement des passions, punition, bourg exempt de tribut, punition, village de pêcheurs, moutarde blanche: சாசனகரன் messager qui porte une lettre, — un ordre, —une òle; — பத்திரம் ordre du roi, lettre, billet, écrit, titre; சிலா —, தாம்பர —, தங்கசாசனம் inscription—, concession gravée sur pierre, —sur cuivre, —sur une plaque d'or.

சாசி, la plante திராய்.

சாசிபம், grenouille.

*சாசுவதம், (sâsvata), immutabilité, immobilité, durée perpétuelle, éternité, certitude: — ஆயிருக்கிறது durer; —ஆன perpétuel, éternel; இந்தயாக்கை செல்வ மிளமை சாசுவதமா est-ce que le corps, la prospérité et la jeunesse durent toujours?

சாச்சடங்கு, (சா), cérémonie funèbre, enterrement. [ration, surprise.

*சாச்சரியம், (ச, ஆச்சரியம்), admi-

சாச்சா, V. சவரிலோத்திரம்.

*சாஸ்திரம், (sâstra), art, science, doctrine, traité sur un art, —une science, livre, les vêdams, sâstras, doctrines ou sciences des Indous, règles ou institutions religieuses, règle, ordre, commandement, fausse —, vaine prédiction, astrologie, bonne-aventure, divination, sorcellerie, abservance superstitieuse. Les Indous comptent 2 sortes de சாஸ்திரம் ou classes de doctrine. La 1ʳᵉ nommée அத்தியான்மிகநூல் se divise en 3 systèmes, savoir: le சாங்கியசாஸ்திரம், i.e. philosophie Sânkhya ou système de கபிலன்; le பாதஞ்சலியம் ou philosophie yoga, i.e. des அஷ்டாங்கயோகம், enseignée par பதஞ்சலியன்; et le வேதாந்தம் ou philosophie Vêdanda fondée par Viyasen et dont le plus grand défenseur fut சங்கராசாரியன்: elle comprend la partie théologique des vêdas contenue dans les உபநிஷதம். La 2ᵉ classe de doctrine se divise en 6 systèmes dits ஆறுசாஸ்திரம், savoir: 1° le வேதாந்தம். 2° வைசேஷிகம் doctrine ou philosophie de கணதன். 3° le பாட்டம் système ou école de Battâchâria. 4° le பிரபாகரம் ou lois cérémoniales. 5° பூர்வமீமாம்சை ou système du mouni Djaïmini qui explique la portion des vêdas relative aux rites et obligations morales et légales. 6° le உத்தரமீமாம்சை système qui ressemble au வேதாந்தம் et est aussi attribué à Viyasen: il traite de l'âme de l'univers et explique la partie théologique des vèdas en se fondant sur le Gnâna cânda, V. ஆறுசாஸ்திரம்: சாஸ்திரத்தின்படியே நடக்கிறது se conduire selon les règles de l'art, — de la science, ou selon les paroles du devin; சாஸ்திரம்பார்க்கிறது consulter les augures, —l'astrologie, —la divination, examiner les présages; சாஸ்திரக்காரன் astrologue, devin; —க்கியன், (djna qui connait), savant, docteur, artiste; — க்கியதை connaissance des sciences, —des sâstras; —சக்கு, — சட்சு l'œil de la science, i.e. la grammaire; — சாலை collège, séminaire, école; — சித்தம் sens d'un livre, — fondé sur des institutions divines ou les livres saints; —ஞானம் connaissance dérivée des livres divins; —தத்துவம் vérité enseignée dans les ouvrages divins; — தத்துவக்கியன் savant dans les ouvrages sacrés, astrologue; —தரிசி savant dans les sciences sacrées; —தீட்சை explication

de la philosophie ou de la théologie; —நிந்தை mépris de la science, —des ouvrages réputés sacrés, —பள்ளிக்கூடம் collége, séminaire, école où l'on enseigne les sciences; —பேதி nom de plante; —ப்பிரசங்கம் contenu —, sujet des livres sacrés, discussion des ouvrages de littérature sacrée: —வாதி, V. சாஸ்திரி; —விஞானம் rituel sacré, précepte cérémonial; —விரோதம் opposition à la science, à l'autorité sacrée, contradiction de différens systèmes; —வதேயன், P. சாத்தியவதேயன்; கியான —, V. ஞான சாஸ்திரம்.

*சாஸ்திராசரணன், (சாஸ்திரம், ஆசரணம்), savant, —versé dans les sâstras, — observateur des védas ou des sâstras.

*சாஸ்திராதிக்கிரமம், (id. அதிக்கிரமம்), transgression des sâstras.

*சாஸ்திரானுஷ்டானம், சாஸ்திரானுசாரம், (id. அநுஷ்டானம், அநுசாரம்), observance des sâstras, conformité aux régles de la science, — aux livres sacrés.

*சாஸ்திரி, (சாஸ்திரம்), savant, docteur, érudit, artiste, celui qui enseigne les védas et autres sciences, astrologue, devin, arithméticien.

*சாஸ்திரியம், (id.). conformité aux régles de la science ou de la doctrine.

*சாஷ்டாங்கம், (ச, அஷ்ட, அங்கம்), ou சாஷ்டாங்கதெண்டன் prostration, —entière, —des 8 membres, i.e. des 2 mains, des 2 pieds, des 2 épaules, de la poitrine et du front: (ils doivent toucher la terre): hommage: —பண்ணுகிறது. —செய்கிறது, —ஆய்நமஸ்காரஞ்செய்கிறது, —ஆய்விழுகிறது, சாஷ்டாங்க தண்டம்பண்ணுகிறது se prosterner entièrement, faire la prostration, rendre hommage. [tabilité, V. அநித்தம்.

*சாஞ்சலியம், (tchântchalya), ins-
சாஞ்சிதம், défaut des émeraudes qui est d'avoir la couleur de feuille de citron ou de laurier.

சாடராக்கினி, P. சடராக்கினி

*சாடன், (tchâta), trompeur, perfide, —qui dissipe l'argent qu'on lui
சாடா, le tout. [a confié.

*சாடாஸ்திரகம், சாடாத்திரகம், (djhâtâstraka), melon d'eau.

சாடி, 1° jarre, jatte, grand pot, grande cruche, le Verseau, cheveux d'homme, poivre long, cendre, accusation, calomnie 2° * (sâti), toile, habit. 3° gér. de சாடுகிறது. 4° imp. de

சாடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. a. briser, broyer, désapprouver, réprimander.

சாடிவி, cannibale, anthropophage.

*சாடு, 1° (tchâtou), éloquence, flatterie, discours agréable, assemblée de poëtes. 2° char, charrette, holcus ou sôlam non encore mûr, grain non mûr de சோளம். 3° imp. et part. de.

சாடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. et n. agiter, secouer, se jeter sur, battre, frapper, défaire, tuer, briser, désapprouver, réprimander, blâmer, étendre les bras ou les jambes par indolence ou lassitude, ramasser, vaciller, chanceler, pencher, —de côté et d'autre, se balancer, s'agiter, remuer, se briser: பகைஞரைச்சாடுகிறது défaire les ennemis; சாடிக்கொண்டுவருகிறது venir en chancelant, en vacillant, en se balançant.

சாடுதல். n v. du préc: அவனிடச் சாடுதலாயிருக்கிறது la chose a été confiée à ses soins; இவன்மேலத்தனை சாடுதலில்லை, அவன்மேலேசாடுகிறது il n'y a pas tant de soupçons sur celui-ci, mais le soupçon tombe sur celui-là.

சாடை, 1° signe, geste, œillade, indice, insinuation, allusion, connivence, tolérance, faible notion, apparence, rapport, médisance, inclinaison. 2° P. சாடாய் 2° pers. sing. nég. de சாடுகிறது: —க்காரன் rapporteur, médisant; —காட்டுகிறது, —காண்பிக்கிறது, —செய்கிறது faire signe, —connaitre par signe, donner à entendre; —யாய்க்காண்பிக்கிறது faire connaitre par signe (de manière à n'être pas compris d'une tierce personne);

—காட்டிக் கூப்பிடுகிறது, — பண்ணியழைக்கிறது appeler par signe; —யாய்யெழுதுகிறது écrire avec réserve, d'une manière déguisée, de manière à faire comprendre à demi-mot et comme par signe;— யாய்க்கேட்கிறது entendre —, écouter une chose sans paraître y faire attention, demander —, interroger par signe, d'une manière détournée;—யாய்ப்பார்க்கிறது regarder —, voir sans faire semblant; — யாய்ப்பேசுகிறது faire allusion, donner à entendre, suggérer; —யாய்ப்போகிறது ou விலகுகிறது se retirer furtivement, s'évader doucement; காரியஞ் சாண்டையாய்ப்போயிற்று la chose passa sans être remarquée, sans qu'on en dit rien.

*சாட்குண்ணியம், (சட்குணம், ya), ensemble de 6 qualités ou attributs, 6 fois autant, sextuple.

*சாட்குலம், (sâchkoula), nourriture de chair (et de poisson).

*சாட்கூலி, (சாட்குலம்), homme qui se nourrit de chair.

*சாட்குலிகம், (sâchkoulika), espèce de croquignole, petits gâteaux tordus, foule de pâtés.

*சாட்சாது, சாட்சாத், 1° gloire durable, — immuable. 2° *P.* சாக்ஷாது.

*சாட்சாற்காரம், (சாட்சாத், காரம்), être témoin des organes des sens et des facultés intérieures.

*சாட்சி, (sâkchi), témoin, —oculaire, (et même auriculaire); témoignage, déposition: — கேட்கிறது écouter les témoins, —le témoignage; —கொடுக்கிறது présenter des témoins, *ou* — சொல்லுகிறது témoigner, rendre témoignage; —க்காரன் témoin; —சம்பந்தம் chose qui a rapport —, rapport au témoin, —au témoignage, témoignage de possession ou de propriété; —ப்படுத்துகிறது prouver par témoins, rendre témoin; — ப்பத்திரம் lettre testimoniale; —பரீக்ஷை, — பரீக்ஷணம் examen de la crédibilité des témoins; — ப்புறத்திணை règle pour expliquer et prouver une doctrine par les écrits et le témoignage des savans; —யபாவம் absence —, manque de témoins; —யிடுகிறது, — வைக்கிறது prendre —, mettre pour témoins, —produire des témoins, —pour témoins; — லக்ஷணம் preuve par témoins; — விளக்கம், — விசாரணை examen des témoins; அவரவர்மனசே அவரவருக்குச் சாட்சி chacun a pour témoin sa propre conscience; லோக சாட்சி le témoin du monde, *i.e.* Dieu: கர்த்தாவினுடையசாட்சிக் குட்பட்டதாயிருக்கிறது être sous les yeux du Tout-puissant, l'avoir pour témoin.

*சாட்சியம், (சாட்சி), témoignage.

சாட்டம், *P.* சதாஷ்டம், 108.

சாட்டல், *n.v.de* சாட்டுகிறது.

*சாட்டாங்கம்... *V.* சாஷ்டாங்கம்..

சாட்டி, 1° *ou*—க்கயிறு fouet, corde pour faire tourner un sabot, —une toupie. 2° verge, houssine, *ou* —த்தரை terre moissonnée. 3° *gér. de* சாட்டுகிறது: சாட்டியால்மழுக்குகிறது fouetter.

*சாட்டியம் 1° (sâtya), mal, méchanceté, scélératesse, bassesse. 2° (djâdya), froideur, frigidité, apathie, indisposition, maladie. 3° tromperie, perfidie, violence, affliction, peine.

சாட்டு, 1° accusation, excuse, gazon, moyen, entremise. 2° *imp. et part. de* சாட்டுகிறது: — சொல்லுகிறது s'excuser: அவன் சாட்டாய் வர வேண்டும் il faut que cela vienne par son entremise; அவன்சாட்டிலேகொண்டேன் j'ai acheté ou obtenu par son moyen ou pour l'amour de lui.

சாட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v.a.* transférer (à un autre une dette, une charge, une obligation), faire tomber—, rejeter—, jeter sur un autre, accuser, frapper, battre (le tambour), s'excuser, prétexter: ஒருவன்மேலேகுற்றஞ் சாட்டுகிறது accuser quelqu'un, rejeter la faute sur lui; இவனெனக்குக் கொடுக்கவேண்டியபணத்தை யின்னானுக்குக்கொடுக்கும் படியாய்ச் சாட்டிவிட்டேன் j'ai transféré à un tel l'argent que celui-ci me doit; சாட்டிக் கொள்ளுகிறது prendre sur soi; அவ்

ன்கடனைச் சாட்டிக்கொண்டேன் j'ai pris sur moi sa dette; உன்கவலையைக்கர்த்தர்மேலேசாட்டிவிடு jacta super Dominum curam tuam, remets tes inquiétudes dans le sein du Seigneur.

சாட்டுதல், v. n. du préc. அது அவன் சாட்டுதலாகவிட் டிருக்கின்றது cela est confié à ses soins.

*சாட்டுவலம், (sâdvala), gazon, pré, terre couverte de gazon.

சாட்டுவிக்கிறது, v. caus. de சாட்டு[கிறது.

சாட்டை, 1° fouet, —très-long, discipline —, fouet de flagellans mendians, espèce de planche. 2° P. சாட்டாய், 2me pers. sing. nég. de சாட்டுகிறது; —க்கூடை panier très-large et haut d'un empan.

சாணகம், bouse (de vache ou de [bœuf).

*சாணக்கியம் (tchânakya) ouvrage sur la politique et la morale composé par le brame சாணக்கியன் ministre du roi சந்திரகுப்தன்.

சாணங்கி, P. சாணாக்கி, la plante துளசி, basilic.

*சாணம், (sâna), pierre à aiguiser. — de touche, — sur laquelle on broie. 2° P. சாணி, bouse de vache; சாணத்தனம் raillerie, plaisanterie, obscénité.

சாணளப்பான் ou சாணளந்தான்பூச்சி, (சாண்), nom d'un insecte.

சாணன், homme habile, d'esprit.

சாணாகம், bouse de vache: சாணாகமுதலை espèce de crocodile; — மூக்கன் espèce de serpent, — de scarabée (qui aime la bouse de vache).

சாணாக்கி, espèce de basilic, ocymum polystachion.

சாணாங்கி, bouse de vache.

சாணாத்தி, f. de சாணான். Sânâtti, femme de la caste des Sânârs.

சாணாரக்காசு, (சாணார்), pièce d'or portant l'empreinte d'un Sânar.

சாணான், pl. சாணார், Sânar, caste dont l'emploi est de monter sur les palmiers et les cocotiers et d'en tirer le jus.

சாணி, 1° bouse, (de vache, de bœuf, de buffle), crotte de cheval, V. விபூதி. 2° f. de சாணன், femme industrieuse, d'esprit. 3° écuyer qui dresse les chevaux: — க்கெண்டை espèce de poisson, aphya: — தட்டுகிறது frapper dans ses mains et aplatir la bouse de vache en forme de galette pour la faire sécher et en faire du feu; — தெளிக்கிறது arroser la terre ou le pavé de bouse de vache délayée (avant de balayer); — போடுகிறது, — யிடுகிறது (la vache etc...) fienter, rendre sa bouse, répandre de la bouse de vache, arroser de bouse délayée, enduire —, frotter de bouse de vache.

*சாணை, (sâna), pierre à broyer, — sur laquelle on broie, toile —, linge sur lequel on couche les petits enfans, ou — க்கல் pierre à aiguiser, à repasser, — d'un endroit où l'eau est profonde et bleue; — க்கத்தி fleuret pour l'escrime: — க்கூறை toile propre à coucher les petits enfans, — qu'on donne à une fille en signe de mariage à conclure; — ச்சீலை toile —, linge sur lequel on couche les petits enfans; — தீட்டுகிறது, — பிடிக்கிறது, — பிடித்தல் repasser, aiguiser (un couteau, un rasoir, une épée), couper et polir les pierres précieuses; — ப்பனங்கட்டி mélasse de jus de palmier mise en forme de galettes plates; — ப்பிள்ளை enfant au dessous de 4 mois.

சாண், empan, mesure d'un empan, demi-coudée; — சீலை la toile qui a un empan de largeur, i. e. le langoutti; — சாணாய்த்தறுக்கிறது couper en morceaux d'un empan chacun; — வயிறு abdomen, bas-ventre; சாணளவாய் de la longueur d'un empan: எறும்புந் தன் கையாலெண் சாண் la fourmi elle même a 8 empans à la mesure de ses pattes, aussi ne faut-il mépriser persoine à cause de son état naturel, puisque sous certains rapports il est notre égal.

சாண்டு, sperme humain, (mot déshonnête).

*சாண்மாதுரன், (chach 6, மாதுரு), celui qui a eu 6 mères, i. e. Soupramanien, qu'on dit avoir été élevé

par les 6 nymphes dites கார்த்திகை.

*சாதகம்,(djâtaka),horoscope,naissance,le 1er des இரபந்தம் ou description (autrefois en vers, maintenant souvent en prose) du jour de la lune,du jour de la semaine, de la position de la constellation ou se trouve la lune, du யோகம், du கரணம்,du signe du zodiaque,et de l'astre sous lequel on est né, suivie des prédictions astrologiques que l'horoscope en tire; cause secondaire. 2° (tchâtaka),alouette 3°(sâdhaka),prospérité, succès, achèvement, exercice,habitude,habileté, caractère, disposition naturelle,titres,pièces justificatives,fantôme,—dodu, troupe de fantômes,la plante எருக்கு, mesure: —எழுதுகிறது tirer un horoscope, l'écrire; சாதககட்டி pierre d'aimant; —கின்னேயோன் arsenic naturel dit காய்ச்சற்பாஷாணம்; —குணசலம் soufre: —க்காரன், m. —க்காரி, f. tireur d'horoscope; — க்குறிப்பு note —, memorandum du temps de la naissance; —க்கோடு l'arsenic dit சங்கபாஷாணம்; —சக்கிலி, V. சத்தி சாரம்; —சூதகம் impureté contractée par la naissance ou l'accouchement; —சிந்தி arsenic préparé dit இரத்தபாஷாணம்; —திசை, V. மூத்தி திசை; —நீர்ச்சிலை la pierre dite கண்டகிச்சிலை; —பலன் prétendue influence des astres sous lesquels on est né; —புஷ்பம் vieille coquille ou pierre marine employée en médecine; —ப்புள் alouette ou oiseau de paradis, paradisea; — ராகத்தி l'arsenic préparé dit கோழித்தலைக் கந்தகம்; —வன்னி sorcier qui fascine le feu, charbon ardent. —வாதி, V. நாகமணல்; —வர்னத்தி, V. சாதகசிர்த்தி; —வித்தை action à laquelle on est habitué; அவனுடையசாதகமப்படியிருக்கின்றது tel est son naturel,—son horoscope; அவனுக்கந்தவித்தையில் நல்ல சாதகம் il est très habile dans cet art; காரிய சாதகமாயிற்று l'affaire a réussi. [de சாதகன்.

சாதகர், 1° gardes du corps. 2° pl.

சாதகலம்பம், (சாதகம் ou சாதம்), l'arsenic naturel தாலம்பபாஷாணம்.

*சாதகன், (djâtaka), mendiant, homme habile,exercé, né, qui a son horoscope,qui soutient obstinément.

*சாதகாசிரியன்,(சாதகம், ஆசிரியன்), homme propre à la dignité de gourou,qui a l'âge voulu pour cela, gourou auxiliaire.

*சாதகாலங்காரம்,(id. அலங்காரம்),livre d'astrologie,—qui enseigne les détails des horoscopes.

*சாதகி, f. de சாதகன் femme monstrueuse,— qui soutient obstinément,tireuse d'horoscope.

*சாதகும்பம்,சாதகௌம்பம், (sâtacoumbha),or.

*சாதம்,1° (djâta),naissance.2°(sâta), joie, plaisir, bonheur. 3° (sâda), boue,herbe tendre. 4° (sâda, 3me sifflante ஸ),pureté, propreté. 5° vérité, sincérité,riz cuit,potage,gnome,fantôme,excellence,supériorité: — செலவழிக்கிறது employer le—, donner du riz cuit; —பகிருகிறது distribuer du riz cuit; உண்டைச்—riz cuit et mis est boule; சாதகருமம்,— கன்மம் cérémonie de la naissance,—qu'on fait en coupant le cordon ombilical; —க்கல் saphir; — சூத்திரம் œil de chat, espèce de pierre précieuse; — மரணம் mort qui suit de près la naissance ou arrive en naissant; — மாத்திரம் moment de la naissance; —ரூபம் or,une des 4 espèces d'or;— ரூபி homme nu, — tel qu'il est né, Arouguen, soufre; — வண்டு espèce de scarabée; — வாகனன் le roi Sâlivâhanen qui enfant allait à cheval sur le Gandharba ou கந்தருவன் nommé Sâta metamorphosé en lion, Ayenâr porté par des hommes; — வேதா,(வேதம்),le feu ou Agni,de la bouche duquel (selon une légende) sortirent les vêdas.

சாதல்,n.v.de சாகிறது.

*சாதனம்,1°(sâdhana), acte,billet, écrit,contrat,preuve,acte de donation etc... pièce justificative, attestation,

solidité, matière, instrument, moyen, cause, accomplissement, réussite, richesse, prospérité, armée, chose, substance, pénis, signe, union, amitié, cérémonie funèbre, prémisses d'un syllogisme, soutenir obstinément les coutumes de sa secte, destruction, calcination (des métaux), convenance, effort, exercice, bonne œuvre, observances pour parvenir au bonheur final. 2° (sâdana), maison, habitation, place, gros village, ville, village exempt de taxe, maigreur, amaigrissement, exhaustion, dépérissement: —பண்ணுகிறது rédiger —, faire un acte, s'exercer, s'accoutumer; சாதனசதுஷ்டயம், — சதுஷ்டயம் réunion des 4 choses suivantes: le mépris de son corps, de sa femme, de ses enfans, des richesses de ce monde et des plaisirs du paradis, l'acquisition des qualités requises pour l'état de சமாதி, la connaissance de ce qui est éternel ou passager et le renoncement à tout; — சாத்தியம் effet d'une cause, la cause et l'effet; — பத்திரம், — பத்திரிகை, — முறி acte, contrat, titre, billet, testament, promesse écrite: உத்தரவாதத்தின் —, acte de cautionnement, attestation de dépôt. [qui est né.

*சாதனன், P. சாதன், (djâta), celui

*சாதனுந்தரம், (சாதனம், அந்தரம்), document —, compte —, ressource —, pièce accessoire ou subséquente: இதைச்சாதனுந்தரங்களினாலே வெல்லவேண்டும் il faut gagner cette affaire par des pièces subséquentes ou accessoires, ou en alléguant un autre compte.

சாதனை, (சாதிக்கிறது), obstination, résistance, opposition haineuse, constance, persévérance (dans une entreprise), mensonge, fausseté, habileté, expérience (dans un art), comme la danse, l'escrime, le jeu etc...): — க்காரன், m. — க்காரி, f. homme —, femme opiniâtre dans son assertion. — செய்கிறது exercer un art, pratiquer; — த்தீர்ப்பு obstination dans son assertion; இல்லையென்றுசாதனையாய்ச் சாதிக்கிறான் il persiste obstinément à dire non.

சாதா, manière —, ouvrage simple, uni, sans ornemens spéciaux, sans gravures ni peintures: — கம்மல், — க்கொப்பு pendans d'oreilles en or sans ornemens (les derniers pour le haut de l'oreille).

சாதாக்கியம், forme de Siven où sa connaissance et son action sont censées égales.

*சாதாபத்தியை, (சாதம், அபத்தியம்), mère, femme qui a un enfant.

*சாதாரண, V. சாதாரணவருஷம்.

*சாதாரணம், (sâdhârana), universalité, chose commune, générale, vulgaire, vile, générique, manière —, règle commune, applicable à tous, facilité, habitude, coutume: சாதாரணகாரணம் cause universelle; — தருமம் devoir commun à tous; — ஸ்திரீ femme publique; — திருச்சபை l'Église universelle, — catholique; — வருஷம் la 44me année du cycle indien correspondant à 1850; சாதாரணமாய்ப்போகிறது devenir général, aisé, naturel; — ஆய்ப்போயிவரலாம் on peut facilement aller et venir; — ஆய்ப்போ va où tu veux; — ஆனதயவு bonté accoutumée, — générale.

*சாதாரண்ணியம், (சாதாரணம், ya), universalité, partout.

சாதாரி, espèce d'air, de mélodie, ton propre aux pays de forêts.

சாதாவேலி, — க்கிழங்கு, la plante தண்ணீர்விட்டான்.

சாதாழை, certaine production *ou* plante marine: — நிம்பம் *ou*

சாதாளநிம்பம், feuille de la plante எருக்கு.

*சாதான்மம், (sadâtma *honnête*), un des 18 codes des Indiens.

*சாதி, 1°(djâti), caste, tribu, famille, race, lignée, sexe, espèce, genre, classe, naissance, un des 10 தாளம் ou règles de mesure du temps en musique, muscade, jasmin. 2° (sâdi), cocher, héros, brave. 3° chose excel-

lente, de qualité supérieure, parfaite, de bonne espèce, élévation, toddi ou callou, jus de palmier, arbre (en général), l'arbre சிறுசண்பகம், teck, rotin, arbre de qualité supérieure, la plante சிந்தில், l'arbuste ஆடாதோடை. 4ᵉ *imp. de* சாதிக்கிறது. Les Indiens sont divisés en 4 grandes castes primitives, savoir: பார்ப்பார் ou பிரமசாதி les Brames; அரசர் ou க்ஷத்திரியசாதி les rois ou Rajapoutres; வணிகர் ou வைசியசாதி les marchands ou Vaïsyas; சூத்திரர் ou சூத்திரசாதி les Choutres ou Soudras. Le Dékan ou sud de la presqu'île est divisé en 4 peuples: ஆந்திரம் ou தெலுங்குசாதி les Télingas; திராவிடம் ou தமிழ்ச்சாதி les Tamoulers; கன்னடம் ou கன்னடச்சாதி les Canaras; மகராட்டிரம் ou மகாராட்டிரச்சாதி les Marattes. On trouve une autre division au mot திராவிடம்: — கோசம் muscade; — ஈனன் homme de basse caste, ou qui déshonore sa caste; — கெட்ட chassé de caste, qui a perdu sa caste; — க்கட்டு lien —, union —, ligue —, coutumes de caste; — க்கலப்பு mélange de castes; — க்காய் muscade (c'est un des பஞ்சவாசம்); — க்காய்மரம் muscadier; — க்காரன் homme de race supérieure, Européen; — க்காணை convenance; — க்குதிரை cheval de bonne race; — க்குறைவிசேஷம் faire ressortir le mérite ou l'élévation de quelqu'un par la bassesse de sa caste; — சாங்கரியம் mélange de caste; — சுபாவம் caractère —, naturel —, mœurs d'une caste; — ச்சரக்கு marchandise d'Europe, — de qualité supérieure; — த்தருமம் devoirs —, usages de caste; — த்தலைமை qualité de chef —, supériorité de caste, excellence; — த்தலைவன் chef de caste, supérieur, homme distingué: — த்தன்மை état d'une caste, *ou* — த்துவம் naturel d'une caste, caractère générique, propriété spécifique; — பலம் muscade; — பத்திரி macis, sorte de pulpe membraneuse et huileuse qui couvre la muscade, *V.* ஏத்தி ரி; — ப்பதங்கம் vermillon; — ப்பாய் natte de rotin; — ப்பிரஷ்டன் homme chassé de sa caste; — ப்பிரஞ்சம், (bbraṇsa *chute*), perte de sa caste, infraction des coutumes de la caste; — ப்பிரஞ்சகரம், (*id.* kara *qui fait*), infraction susdite, conduite contraire à la caste, — qui fait perdre la caste, union avec des castes viles; — ப்புஷ்பம், — ப்பூ, *V.* சாதிபத்திரி; — மரம் arbre de qualité supérieure, l'arbre dit சிறுசண்பகம்; — மல்லிகை espèce supérieure de jasmin, jasminum grandiflorum; — மனுஷன் homme de caste, Européen; — மாத்திரம் espèce, genre, caste de nom sans observances ou règles spéciales; — மார்க்கம் usages —, mœurs d'une caste; — மானம் honneur de caste, sympathie —, union d'intérêt d'une caste; — யாசாரம், — யொழுக்கம் règle —, bienséance —, coutume de caste; — யடி pied métrique européen; — யிளப்பம் défaut dans la caste; — contre la caste; — யுவமம் comparaison qui a rapport à la caste, — à l'espèce; — லிங்கம் vermillon, peinture rouge, cinabre factice fait de mercure et de soufre; — லிங்கமிழைக்கிறது ou உரைக்கிறது broyer le vermillon; — லிங்கவருணம் couleur rouge, — de vermillon, — லக்ஷணம் distinction générique ou spécifique, marque de la caste; — வயிரம் diamant de qualité supérieure, haine de caste, — innée, — naturelle, *ou* — வைராக்கியம் attachement à sa caste, entêtement sur la supériorité de sa caste; — வைலக்ஷண்ணியம் incompatibilité avec la caste; சாதிக்கீனமாயிருக்கிறது être déshonorant pour la caste; சாதிக்குத் தக்கபுத்திதானிருக்கும் l'esprit est (généralement) proportionné à la caste ou la condition; சாதிக்குப்புறம்பாக்குகிறது chasser de la caste; சாதியிலேஉயர்வுதாழ்வு la noblesse ou la bassesse d'extraction tient à la caste; சாதியிலேகூட்டிக்கொள்ளுகிறது recevoir dans la caste; இழிந்த —, திழ்ப்பான

—,நீச—, கீழ்ச்சாதி basse caste, — extraction; உயர்ந்த—, உயர்—, நல்ல—, மேற்சாதி haute caste, — famille, noblesse d'extraction; எந்தச்சாதி யாடு quelle espèce de brebis?

சாதிகம், V. சாதீகம்.

சாதிகை, (சாதி), habileté.

சாதிக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், தி, திக்க, v.a. soutenir, assurer, — obstinément, affirmer, insister, s'obstiner, persister dans son assertion, prendre à cœur, chicaner, réussir —, obtenir à force de persévérance, vaincre, dompter, accorder, dire (parmi les Vichnouvistes en parlant d'un grand), presser sur, frotter —, se frotter d'huile ou choses semblables, s'accoutumer, conclure, déduire, appliquer: சாதிக்கத் தெரியாதவன் homme qui ne sait pas soutenir son assertion; — ப்படுகிறது être affirmé, — vaincu; சாதித்துப் பிடிக்கிறது, — வாங்குகிறது prendre à force de persévérance (un pays, un fort etc...); சாதித்துப் பார்க்கிறது essayer de soutenir son assertion etc...; இல்லையென்று —, உண்டென்றுசாதிக்கிறது s'obstiner —, persévérer à nier ou à affirmer; தான் பிடித்தமுசலுக்குமூன்றுகாலென்றுசாதிக்கிறான் il soutient que le lièvre qu'il a pris n'a que 3 pieds, *i. e.* il soutient son assertion quelqu'absurde qu'elle soit; அவனைச் சாதித்தான் il l'a vaincu; சுவாமி சாதித்தார் le Seigneur —, le gourou a dit, — a accordé; காரியஞ்சாதிக்கிறது obtenir une chose à force de persévérance.

*சாதிசம், (சாதி, சம்), myrrhe, gomme odoriférante.

*சாதிட்டம், (sâdhichta), grande dureté, — difficulté, — convenance, — longueur. [chée.

*சாதிதம், (tchhâdita), chose cachée.

சாதித்தல், சாதிப்பு, *n. v. de* சாதிக்கிறது, persévérance, obstination, — à soutenir etc.., friction, habitude, victoire. [te, — de bonne caste.

*சாதிமான், (சாதி), homme de caste, — de bonne caste.

சாதியான், சாதியோன், *pl.* சாதியார், சாதியோர், (சாதி), homme de caste, de la même caste.

*சாதிரசம், (*id* இரசம்), V. சாதிசம்.

சாதிரம், la plante விஷ்ணுகரந்தை.

*சாதிரிசியம், *P.* சாதுருசியம். [தை.

சாதிரேகம், சாதிரெசம், safran.

சாதினி, murier, — indien, *V.* மிர்க்குசாதினே.

சாதினை, *P.* சாதனை. [கு.

*சாதீகம், சாதீயம், (சாதி), usage —, coutumes —, règle —, affaire de caste, état de la caste.

*சாது, 1° (sâdhou), douceur, mansuétude, bonté, bon caractère, clémence, excellence, docilité, homme doux, bon, vertueux, pieux, sage, excellent, dont les passions sont soumises, Arouguen. 2° lait caillé (artificiellement): — குணம் caractère doux; — சங்கம் réunion de gens de bien: — சன் homme bien-né, de bonne famille; — சீலன் homme vertueux; — த்துவம் douceur, bonté, excellence; — முகன் homme dont la figure respire la douceur; — விருத்தம் vertu, piété; — விருத்தன், *m.* — விருத்தி, *f.* personne douce, vertueuse, pieuse; சாதுவாக avec douceur, doucement, patiemment: சாதுவான doux, docile, gentil, apprivoisé; சாதுவானமாடு bœuf doux, paisible; — மிருகம் animal doux, apprivoisé.

*சாதுகம், (சதுகம்), assa-fetida.

*சாதுதி, (sâdhoudhi), belle-mère, mère de la femme ou de mari.

*சாதுரங்கம், *P.* சதுரங்கம்.

*சாதுரம், (tchâtoura), char, — à 4 places. [cocher.

*சாதுரன், (*id.*), homme prudent,

*சாதுரிகன், (சாதுரம், ika), cocher. [கிரமம்.

*சாதுராச்சிரமியம், *V.* சதுராச்

*சாதுரியம், (tchâtourya), éloquence, profonde connaissance, dextérité, habileté, proverbe, civilité, connivence, faire semblant de ne pas voir: — ஆய்ப்பேசுகிறது parler éloquemment; — ஆனவார்த்தை mot —, discours éloquent; — உள்ளவன் ou

*சாதுரியவான், சாதுரியன், (சாதுரியம்), orateur, homme éloquent, — habile.

*சாதுரியாகமம்,(சாதுரியம், ஆகமம்),le livre des Proverbes.

*சாதுருசியம்,(sâdrousya),ressemblance,similitude, évidence,ce qu'on voit des yeux,exemple, preuve.

*சாதுருமாசியம்,(சதுர், மாசம்), sacrifice fait tous les 4 mois.

*சாதுர்,P.சதுர்,quatre; — ப்பாகம் un quart,un 4me; — வருணம், — வருண்ணியம் les 4 castes primitives, les Brames,les Khattriers,les Vaïsiers et les Choutres; — வருணத்தார் les gens de ces 4 castes; — வைத்தியன் gourou versé dans les 4 vêdas.

*சாதுரியம்,P.சாதுரியம்.

*சாதேஷ்டி,சாதேட்டி,(சாதம்,இஷ்டி).sacrifice —, cérémonie qui se fait à la naissance.

சாதேவம்,l'arbre குழிநாவல்,l'arbrisseau சிறுநாவல்.

*சாதேவன்,P.சகதேவன், [து.

சாத்தல்,opt.et.n.v.de சாத்துகிற

சாத்தம், cérémonie funèbre des

சாத்தவர்,cavaliers. [Syriaques

*சாத்தன்,(sâstâ),précepteur, correcteur,maître,celui qui gouverne, qui avertit,qui informe,qui châtie, Ayénar,Arouguen, Vaïraven, Boud dha.

*சாத்தா,1° V.சாத்தன்:சாத்தாவின்தேவி la femme d'Ayénar, i.e. பூரணை.2° part.et gér.nég.de சாத்துகிறது.

சாத்தாதவர் (சாத்தா),ceux qui ne portent pas,—pas le cordon bramanique et le குடுமி ou touffe de cheveux,c'est une classe de Vichnouvistes,mais mélangée et dégradée, dont l'occupation est de cueillir des fleurs, de faire de la musique et de mendier. Lorsque des personnes d'autres subdivisions de Vichouvistes se joignent à eux,toute distinction cesse entr'eux; on dit même que la communauté des femmes est en usage parmi eux. Le Sivéniste dégradé se nomme சங்கமன்; ce qui a donné lieu à ce proverbe: சாதிகெட்டவன் சாத்தாதவன்,சாதி கெட்டவன் சங்கமன், le Vichnouviste dégradé se nomme சாத்தாதவன், le Sivéniste dégradé se nomme சங்கமன்.

சாத்தாவாரி, la plante தண்ணீர்விட்டான். [punition.

*சாத்தி, (sâsti), commandement,

சாத்திகம்,P.சாத்தியம்,ce qui doit réussir,un des 32 ordres d'architecture, V.சாத்துவிகம்.

*சாத்தியந்தன், (சாதி, அந்தன்), aveugle de naissance.

*சாத்தியம், 1° (sâdhya),possibilité, chose praticable, guérissable, possible, soutenable, prouvée,à prouver, matière en débat, accomplissement, perfection, plénitude, vérité,un des யோகம், conclusion d'un syllogisme. 2° (djâtya), rectangle, angle droit: — ஆயிருக்கிறது être guérissable,possible,surmontable; சாத்திய குணம் caractère traitable,—docile; —குணமாய்க் காண்கிறது paraître curable,—traitable; — கோளம் sphère droite; — த்திரிபுசம் triangle rectangle; — சாதனம் accomplissement de ce qui est à faire; — சித்தி preuve, conclusion; — சித்திபாதம் 4me partie d'un procès, le jugement; — தேவர் (surnom de) Viâsen; — ரோகம், — வியாதி maladie guérissable.

*சாத்தியகி,(sâtyaki), le cocher de Krichna.

*சாத்தியவதன்,சாத்தியவதேயன், (சத்தியவதி),le fils de Sattiavadi,i.e. Viâsen.

*சாத்தியாசத்தியம்,(சாத்தியம், அசாத்தியம்), le possible et l'impossible, V.குணுகுணம்.

*சாத்தியன்,(djâtya),homme bienné, — né de parens de même caste.

*சாத்திரம்... P.சாஸ்திரம்.

*சாத்திரவாதி,சாத்திரி,P.சாஸ்திரி.

*சாத்திரியம்... P. சாஸ்திரியம்...

சாத்திரவேதி,espèce grossière d'ocre rouge. [ர்விட்டான்.

சாத்திரவேரி, l'arbrisseau தண்ணீ

*சாத்திரை, (yâtra),fête religieuse, —de déesse de village.

சாத்தினவர்,n. app. de சாத்துகிறது, brames Vichnouvistes qui portent le cordon bramanique et le குடுமி

ou touffe de cheveux; le contraire est சாத்தாதவர்.

சாத்திகம்,P.சாத்துவிகம்.

சாத்து,1° imp.et part. de சாத்துகிறது. 2° coup, action de revêtir, d'orner,d'appuyer,etc...;—கவி vers ajouté à la suite ou en tête d'un ouvrage par une main étrangère, poète qui imite la poésie d'un autre;—காப்பு bracelet qu'on met ou à mettre, ornement d'une idole,bonne rossée: — நாறு, — நாற்று plantes à transplanter, jeunes plantes mises à la place de celles qui sont mortes;—ப்படி, — படிசெய்கிறது orner de fleurs,de guirlandes etc...; — பெட்டி, V. சார்த்துபெட்டி.

சாத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன்,த்து,ந்த,v. a. P. சார்த்துகிறது, frapper,battre,donner un coup,—un soufflet,fouetter,appliquer, infliger, placer —, appuyer contre (un mur etc...), boucher, couvrir, fermer (la porte...simplement;si c'est à clef,le terme propre est பூட்டுகிறது), battre le tambour,enduire, s'oindre—, oindre le front, mettre des marques sur le front,revêtir, mettre (v. g. à une statue des habits,des bijoux, des guirlandes etc...): சாத்திக்கழிக்கிறது ôter les ornemens qu'on a mis (à une statue etc..,): சுவரோடேசாத்துகிறது, —சாத்திவைக்கிறது appuyer contre la muraille.

சாத்துகை,சாத்துதல்,n.v.du préc.

*சாத்துவசம்,(sâdhvasa),crainte.

*சாத்துவாலம், (tchâtvâla),trou en terre pour recevoir un holocauste ou le feu du sacrifice.

*சாத்துவிகம்,(sâtvika),excellence, douceur,bonté, le 1er des 3 caractères, V. குணம்-ங.

*சாத்துவிகன்,(id.),Brama.

*சாத்தேயம்,(sâktya),secte de ceux qui adorent சத்தி et le symbole ou organe féminin.

*சாநித்தியம், (sânnidya), approche,proximité, voisinage, présence, — de Dieu; — ஆயிருக்கிறது être présent,près de,avec:கர்த்தரவனுக்குச் சாநித்தியமாயிருக்கிறார் le Seigneur est avec lui; அவனுக்கு மூத்தவள் சாநித்தியமாயிருக்கிறாள் la vieille déesse de la pauvreté est avec lui, il est pauvre.

சாந்தகப்பை,(சாந்து,அகப்பை), cuillère au mortier etc..

சாந்தகம்,சாந்தகைமை, (சாந்தம்),douceur (au toucher...), mansuétude.

*சாந்தபனம்,(sântapana), espèce de pénitence payenne qui consiste à se nourrir de sucre, de தயிர் ou lait de beurre, de miel,de beurre fondu et de lait pendant 6 jours et à jeûner le 7me. [Clément.

சாந்தப்பன், (சாந்தம், அப்பன்),

*சாந்தம். 1° (sânta), calme, tranquillité, douceur, bonté, clémence, mansuétude miséricorde,indulgence patience, longanimité, froid, fraîcheur. 2°. (சந்தம்), sandal, onguent, bouse de vache: —ஆகிறது, —ஆதல் devenir doux, — patient: — உள்ள doux, clément, calme, paisible; —பண்ணுகிறது mitiger, adoucir; சாந்தகுணம் caractère doux, douceur;—சந்திரோதயம் nom d'un remède excellent; — முகம் visage doux, — serein et frais;— ரூபம் apparence—, figure douce,calme, fraiche; — லிங்கதேசிகன் auteur du livre nommé வைராக்கியசதகம்; மிகவுஞ்சாந்தமுள்ள, அத்தியந்தசாந்தமுள்ள très doux, très-patient. [ce,Clémentine.

சாந்தம்மாள், (சாந்தம்),Clémen-

சாந்தவம், pente—,flanc de montagne. [ட்டான்.

சாந்தவாரி, la plante தண்ணீர்வி

*சாந்தனவன், (சாந்தனு),le fils de சாந்தனு,i.e,விடுமன்.

*சாந்தனிகம், (சந்தனம், ika), poudre de sandal délayée.

*சாந்தனு, V. சந்தனு. [mort.

சாந்தனையும், (சாம்), jusqu'à la

*சாந்தன்,(சாந்தம்),homme doux calme, clément, ascète bien réglé, dont les passions sont domptées, Arouguen, Bouddha, l'astre frais, i. e. la lune.

சாந்தாயி, (சாந்தம், ஆயி), Clémence, Clémentine, *n.pr.*

சாந்தாற்றி, (*id.*), petit éventail, vergette, éventail de plumes de paon.

*சாந்தானிகபிச்சை, (சந்தானம், ika), chose donnée aux grands pour en jouir de génération en génération.

*சாந்தி, (sânti), calme, douceur, mitigation, adoucissement, dissolution, abolition, expiation (d'une faute...): — பண்ணுகிறது abolir, abroger, expier; — கலை un des கலை des Sivénites, — விருத்தி augmentation de la qualité dite சாத்துவிகம்.

*சாந்தியாதீதகலை, (சந்தியை, அதிதம்), கலை des Sivénistes supérieur au சாந்திகலை.

*சாந்திரகம், (tchândraka), gingembre vert.

*சாந்திரம், 1° (*de* சந்திரன்), chose qui a rapport à la lune, mois lunaire, pierre précieuse qui sue au lever de la lune, les 14 premiers jours d'une lunaison. 2° (sândra), étroitesse, densité, plénitude, abondance, poli, douceur au toucher: சாந்திரமாதம் mois lunaire; — மானம் mois —, année lunaire, calcul fait sur ou d'après le cours de la lune; — வருடம் ou [டு], année lunaire.

சாந்திராண்டு, (சாந்திரம், ஆண்

*சாந்திராயணம், (*id.* அயனம்), pénitence d'un mois lunaire, qui consiste à diminuer la nourriture d'une bouchée chaque jour, jusqu'à ce qu'elle soit réduite à une bouchée le jour de la pleine lune, et à l'augmenter ensuite d'une bouchée par jour jusqu'à la nouvelle lune.

*சாந்திராயனம், (*id.* அயனம்), orbite ou cours de la lune.

சாந்து, 1° bois de —, sandal, pollen des fleurs, mortier, ciment (de chaux et de sable), stuc, plâtre, parfum, poudre odoriférante, onguent, — composé: 2° *P.* சாந்தம், douceur, caractère doux: கருஞ் —, argile pétrie, — employée en guise de mortier: சாந்தாயணாக்கிறது broyer finement, réduire en poussière; — க்காறை espèce de collier d'or ou d'argent, pavé fait en stuc, — en chaux; — சாத்தி, — சேவை onction de parfums faite à une idole; — பூசுகிறது crépir, enduire de chaux fine; — ப்பொடி poudre odoriférante; — ப்பொட்டு bottou —, marque noirâtre mise sur le front; — வகை-ச les 4 espèces d'onguent, dites: பிதம், கலவை, வட்டிகை et புலி; — வாரி homme qui nettoie, qui enlève les ordures; சாந்தின்குழம்பு onguent odoriférant, parfum détrempé.

சாந்துருவம், (சாந்து, உருவம்), figure —, statue en chaux.

*சாந்துவம், (sântva), douceur, mansuétude.

*சாந்தை, *fém. de* சாந்தன், femme douce, Ganguée, le Gange, la terre.

*சாந்தோக்கியம், (tchhandôgya), un des 32 உபநிஷதம்.

சாபத்திரி, *P.* சாதிபத்திரி.

சாபத்திடு, (சாபம் *obl.* ஈடு), malédiction, — donnée et ses effets, imprécation, jeter une malédiction, anathème: சாபத்திடானது chose maudite, anathématisée, frappée d'anathème.

*சாபம், 1° (sâpa), malédiction, imprécation, anathème, excommunication. 2° (tchâpa), arc (d'archer...), arc ou portion d'un cercle, demi-circonférence, le Sagittaire: — இடுகிறது, — கொடுக்கிறது, — போடுகிறது maudire, anathématiser, excommunier: — தீர்க்கிறது, சாபத்தைநிவர்த்திக்கிறது ôter une malédiction, lever l'excommunication; — சாபநிவர்த்தி, — நிவாரணம், — விமோசனம், révocation —, levée d'une malédiction, d'une excommunication.

*சாபலம், 1° (சா, பலம்), équation du centre. 2° (tchâpala), ou

*சாபலாச்சிரயம், (சாபலம், ஆச்சிரயம்), courte durée, *V.* அநித்தம்.

*சாபவன், (djâbâla), berger, marchand de moutons.

*சாபல்லியம், 1° (சாபலம், ya), inconstance, légèreté, courte durée

2° (sâphalya), réussite, produit, fécondité. [—de pays maritime.

சாபறை, (சா), tambour funèbre,

*சாபனை, (சாபம்), malédiction, imprécation, anathème.

*சாபாநுக்கிரகம், (id. அநுக்கிரகம்),malédiction et bénédiction: சாபாநுக்கிரக சாமர்த்திய முள்ளவர் celui qui a le pouvoir de bénir et de maudire. [d'une malédiction.

*சாபாந்தம், (id. அந்தம்), fin

*சாபாலம், (djâbâla), un des உபநிஷதம். [mouni.

*சாபாலி, (djâbâli), nom d'un

சாபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. a. (சாபம்), V. சபிக்கிறது.

சாபிணம், (சா), extrême vieillesse.

சாபிதா, (ind.), liste, catalogue, inventaire, cédule, table des matières, spécification:—ப்படிக்கு suivant la liste...

சாபித்தல், சாபிப்பு, சாபினை, n. v. de சாபிக்கிறது, V. சாபனை.

சாபிள்ளை, (சா), enfant mort-né, —qui meurt aussitôt après sa nais-

சாபிக்ஷை, P. சாபனை. [sance.

சாபு, (arab.), prouvé, confirmé.

*சாபேட்சை, (ச avec, அபேட்சை), désir extrême,—insatiable.

சாப்பிடுகிறது, ப்பிட்டேன், ப்பிடுவேன், ப்பிடு, ப்பிட, v. a. சாப்பிடுதல். n. v. prendre son repas, manger, boire: சாப்பிடவழைக்கிறது inviter à manger, appeler pour le repas: சோறு—, manger du riz cuit; பால்—, boire du lait; மருந்து—, prendre une médecine. [impression, coin.

சாப்பா, (ind.), sceau, empreinte,

சாப்பாடு, gén. சாப்பாட்டின், n. v. de சாப்பிடுகிறது, repas, nourriture, mets: சாப்பாட்டுக்கு அழைக்கிறது, — ச்சொல்லுகிறது inviter à manger;—ஆயத்தம்பண்ணுகிறது préparer à manger.

*சாப்பியம், (yâpya), maladie qu'on peut soulager mais non guérir.

சாப்பிள்ளை, V. சாபிள்ளை: — பெற்றவள் mère d'un enfant mort-né.

சாப்பை, natte de paille, fouet, chose plate:— ச்சொண்டன் espèce de héron.

*சாமகம், (sâmaka), pierre à aiguiser. [hymne du Sâmavêdam.

*சாமகானம், (சாமம்), chant—,

*சாமகானன், (சாமகானம்), (surnom de) Siven.

*சாமக்கிரி, சாமக்கிரிகை, (sâmagri, sâmagrya), ce qui est nécessaire (pour un mariage, pour un diner, pour bâtir...), matériaux, ustensils, préparatifs.

சாமணம், tenailles d'orfèvre.

சாமண்டலம், révolution comptée de l'apogée.

*சாமத்தியம், P. சாமர்த்தியம்.

*சாமந்தம், (sâmanta), voisinage, espèce d'air ou de récitatif.

*சாமந்தர், (id), ministres de roi, généraux, chefs de districts.

சாமந்தி, 1° sorte d'arbre à fleurs, —de fleurs de jardin, chrysanthemum indicum; il y en a 3 espèces dites: சிவப்புச்—, மஞ்சள்—, வெள்ளைச்சாமந்தி, selon que leurs fleurs sont rouges, jaunes ou blanches. 2° camomille, anthemis nobilis.

*சாமம், 1° (sâman), le Sâmavêdam, paix, accord, conciliation, ce qui est un des சதுருபாயம். 2° (yâma), espace de 3 heures, veille de nuit, minuit. 3° (syâma), couleur noire, —verte, nuit. 4° (kchâma), famine, disette, rareté, faiblesse, mort. 5° or pur, chiendent: — காக்கிறது veiller, monter la garde, faire le quart; சாமக்காவல் veille de nuit, garde qui change à chaque veille de nuit, ou சாமகாவற்காரன் garde de nuit, sentinelle; — க்கோழி coq; — த்துரோகி cruel, scélérat, grand coupable; சாமத்திலேவருகிறது venir à minuit, i. e. à une heure indue.

*சாமயோனி, (சாமம்), le prétendu fils du Sâmavêda, i. e. Brama.

*சாமரம், (tchâmara), la plante சிவதை, V. சாமரை: சாமரபுஷ்பம் aréquier, manguier (dont les fleurs ressemblent à l'éventail dit சாமரம்).

*சாமரி, (சாமரம்), cheval (sa queue, ayant la même ressemblance).

*சாமரிகரம், P. சாமீகரம், or.

*சாமரை (சாமரம்), éventail, — fait surtout du poil blanc du yack ou கவரி (ce qui est un des அஷ்டமங்கலம், et des insignes de la royauté), queue du yack, ou animal semblable, employée comme éventail, ou comme vergette: — விசுகிறது, — போடுகிறது —, யிரட்டுகிறது éventer avec —, agiter cet éventail.

*சாமர்த்தியம், (sâmarthya), dextérité, habileté, capacité, pouvoir, 1res régles des femmes: — காட்டுகிறது, — பண்ணுகிறது montrer son habileté; — பார்க்கிறது voir —, éprouver la capacité; — ஆகிறது, சாமர்த்தியப்படுகிறது une fille devenir nubile; — கலியாணம் cérémonie qui est le complément du mariage des Indous, (et qui se fait à la nubilité des femmes).

*சாமர்த்தியன், (சாமர்த்தியம்), homme habile, capable: யுத்தத்துக்குச் —, habile guerrier, — combattant.

*சாமளம், (syâmala), couleur verte, bleu foncé.

*சாமளாதேவி, சாமளை, (syâma-[lâ), Pârvadi.

சாமளவும், (சாம், அளவு), jusqu'à la mort.

*சாமன், (syâma), Boudhen ou la planète de Mercure, le frére cadet de காமன்.

சாமாசி, சாமாதி, சாமாஞ்சி, messager honorable, embassadeur, envoyé, délibération, réflexion: சாமாதித்தூதன் interprète, envoyé.

*சாமாத்தியம், சாமார்த்தியம், P. சாமர்த்தியம்.

*சாமானியம், (sâmânya), chose commune, — générale, — fréquente, — vulgaire: — ஆயிருக்கிறது être commun, vulgaire, d'un usage ordinaire; சாமானியசங்கமம் simple réunion, exclusion de la volupté: — தாட்டாந்தம் proposition générale; — சுபாபம் nature commune à tous.

*சாமானியன், (id.), homme ordinaire, du commun, sans qualité remarquable: அவன்சாமானியனோ? — சாமானியனல்லவே est-il un homme ordinaire? pas du tout, (il l'emporte soit en bien, soit en mal).

சாமான், (persan), pl. சாமான்கள், bagage, effets, biens, meubles, ustensils, matériaux, ingrédiens, appareil, attirail.

*சாமி 1°(svâmi), seigneur, maitre, maitresse, propriétaire, roi, prince, le Seigneur, Dieu, sage accompli, gourou, prêtre, précepteur, supérieur, chef, ancien, or, (et à tort) Arouguen, Soupramanien, et autres faux dieux, terminaison d'un grand nombre de noms propres d'hommes, comme ஆரோக்கியசாமி Marie, சின்னசாமி Paul. 2° (djâmi), femme chaste, honorable matrone, mère, supérieure: — நாதன் Dominique, (surnom de) Soupramanien; — த்துரோகம் trahison —, perfidie envers un supérieur; — போகம் part du seigneur, — du propriétaire; — மலை ville près de Coumbacònam où il y a un temple de Soupramanien; il y est représenté enseignant Siven son père qui est à ses pieds: சாமிபராக்கு seigneur, un moment de distraction, voyez, écoutez, (paroles d'un hérault à l'arrivée d'un roi ou d'une idole, — à un roi de théâtre etc...)

*சாமியம், 1°(sâmya), ressemblance. 2° (tchâmya), repas, nourriture.

சாமியன், (சாமீன்), caution, répondant, garant.

*சாமீகரம், (tchâmikara), or.

*சாமீபம், சாமீப்பியம், (சமீபம், ya), proximité de Dieu, ce qui est le 2me des 4 பதவி ou degrés de béatitude des Indous.

சாமீன், (arabe), caution, cautionnement, répondant, garant, qui répond pour un autre: ரொக்கசாமீன் caution pour argent dû; தகுமானரொக்க சாமீன்கொடுக்கிறது donner une caution convenable pour l'argent à payer.

சாமுகம், சாமூஞ்சி, (சா), visage [pâle, — de mort.

சாமுகுர்த்தம், (id.), moment funeste, — défavorable.

*சாமுண்டி, (tchâmoundâ), காளி ou துர்க்கை (adorée à Maissour sous ce nom), l'indigotier.

சாமுதம், le fruit dit கடுக்காய், l'herbe கோரை, cyperus textilis.

சாமுதிராசா, le samorin ou roi de Calicut.

*சாமுத்திரிகம், சமுத்திரிகலக்ஷணம், சமுத்திரிகை, (Sâmoudrika), chiromancie, physiognomonie, interprétation des marques ou taches du corps, livre de chiromancie, beauté —, marque du corps. [physionomiste.

*சாமுத்திரியன், (id.) chiromancien,

சாமேளம், (சா), tambour funèbre, — de funérailles.

சாமை, espèce de millet, panicum, espèce de சேம்பு dite கற்சேம்பு, V. கல்லடிச்சேம்பு.

*சாமோபாயம், (சாமம், உபாயம்), l'expédient de la conciliation.

சாம், P. சாகும்: — போது moment de la mort, lorsqu'on mourra.

சாம்பச்சி, f. de சாம்பான்.

சாம்பம், la plante யானைநெருஞ்சி

சாம்பர், P. சாம்பல். [ல் pedalium.

சாம்பலச்சி, salpêtre.

சாம்பல், 1° cendre, l'arbre நாவல். 2° opt. et n. v. de சாம்புகிறது, compression, rétrécissement, oppression, flétrissure, desséchement des fleurs, fleur fanée, — vieille: — ஆண்டி mendiant tout barbouillé de cendres; — ஒட்டி la plante எருக்கு; — நிறம், — வர்ன்னம் couleur de cendre; — பூசுகிறது se frotter le corps —, frotter de cendres; — பூசணிக்காய் citrouille cendrée; — மொந்தன் espèce de bananier.

*சாம்பவம், (djâmbava), or, l'arbre சம்புநாவல், pommier-rose, un des 18 pouranas inférieurs.

*சாம்பவன், 1° (sâmbhava), Siven. 2° (djâmbavan), singe ou ours, un des généraux de Râmen.

*சாம்பவி, 1° f. du préc. Pârvadi femme de Siven 2° (சாம்பவம), l'arbre பெருநாவல் calyptranthes: சம்பவி ou சாம்பவியார்வித்து l'arsenic préparé கௌரிபாஷாணம்.

சாம்பற்பூசணி, (சாம்பல்), citrouille cendrée. [cendré.

சாம்பனுரை, (id. நாரை), héron

சாம்பாத்தி, fém. de

சாம்பான், (சாம்பு), titre honorifique des Parias. [கிறது.

சாம்பி 1° poulie. 2° gér. de சாம்பு

*சாம்பிராச்சியம், (sâmrâdjya), empire, règne, souveraineté, gouvernement, puissance, bonheur, excellence: சாம்பிராச்சியப் பட்டங்கட்டிக்கொள்ளுகிறது obtenir —, s'arroger la souveraineté, être capable de vivre comme un prince; — லட்சுமி la prétendue déesse du bonheur, Lackhmi.

சாம்பிராணி, benjoin, gomme odoriférante (qui sert d'encens), arbre qui la donne: — த்தயிலம் espèce d'onguent odoriférant; — த்தூபம் encens; — த்தூபங்காட்டுகிறது encenser: — போடுகிறது mettre —, offrir —, brûler de l'encens; — ப்பட்டையம் acte par écrit, acte parfumé de donation à un temple; — ப்பட்டையங் கொடுக்கிறது faire un tel acte, — une donation part écrit; — வத்தி bougie parfumée; — ப்பதங்கம் espèce de remède.

*சாம்பு 1° toile, pièce entière, — de toile contenant plusieurs serviettes ou mouchoirs etc..., espèce de tambour, la caste des Parias. 2° imp. et part. du suiv. உறுமாலைச் —, pièce de mouchoirs; கயிலிச் —, pièce de toile bigarrée; — செய்கிறது, — நெய்கிறது tisser une pièce de toile; — சண்பகம் fleur de l'arbre நாவல்.

சாம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. n. சாம்புதல், n. v. se contracter, se rétrécir, être oppressé, se fermer, se faner, se flétrir, déchoir, décliner, pencher, pendre. v. a. pomper, tirer de l'eau (par une machine...), tirer, — une corde sur une poulie, hisser (une voile), frapper.

*சாம்புவன், சாம்புவத்தன், சாம்புவான், (djâmbouvân), Sâmbouvan, ours ou singe fabuleux et l'un des 18 capitaines de Râmen, le beau-père de Krichna, gardien des cimetières ou des lieux où l'on brûle les morts.

*சாம்பூநதம், சாம்பூனதம், (சம்பு

நதி), or, une des 4 espèces d'or.

*சாம்வத்தம், சாம்வர்த்தம், (சம்வர்த்தம்), un des 18 codes de lois ou livres de jurisprudence composé par le முனி Samvartten. [de சாயம்.

சாய, 1° *inf. de* சாய்கிறது. 2° *obl.*

*சாயகம், (sâyaka), flèche, épée.

*சாயங்காலம், சாயந்தரம், சாயந்திரம், (சாயம்), soir, soirée: சாயங்காலவந்தனை adoration—, prières —, cérémonies du soir.

*சாயம், 1° (sâya), soir, soirée, flèche. 2° couleur, teinture. அரைச் —, இளஞ்—, demi teinte, légère —, faible couleur; காரச் —, teinture, couleur composée pour teindre; —காய்ச்சுகிறது, —தீருகிறது, —தோய்க்கிறது, — போடுகிறது, — இடுகிறது teindre; — பிடிக்கிறது prendre la teinture; சாயக்காரன் teinturier; —ச்சால் grand vase—, jarre —, chaudière pour teindre; — சாந்தி sacrifice funèbre, — du soir; — ப்பணி teinturerie, teinture rouge; — ரட்சை le soir; —வேர் racine à teinture rouge, —d'écarlate, plante qui donne cette racine, oldenlandia umbellata; —வேர்ச்சக்களத்தி, *V.* இம்பூறல்சக்களத்தி.

சாயரி, nom d'un air. [me.

சாயர், (*arab.*), taxe, douane, coutu

சாயல், 1° (சாயம்), couleur, forme, figure, apparence, ressemblance, image, manière. 2° (சாயை), ombre. 3° beauté, excellence, finesse, subtilité, safran. 4° *opt. et n. v. de* சாய்கிறது, pente, inclinaison, lit, couche: சாயலாயிருக்கிறது ressembler, être excellent; சாயலாய்க் காண்கிறது paraître semblable, — égal, ressembler: இந்தநாய்க்குப்புலியின்சாயலுண்டு ce chien a l'apparence d'un tigre: இந்தப்பிள்ளை தகப்பன் சாயலாயிருக்கின்றது cet enfant ressemble à son père.

சாயவேளாகொல்லி, espèce d'air, variété du கொல்லி. [léon.

சாயனதம், (சாயல், நதம்), camé-

*சாயனம், 1° (ச, அயனம்), longitude céleste comptée de l'équinoxe. 2° sève ou jus des arbres, callou, toddi: சா[illegible]யணஇலக்கினம் ascension o[illegible]e du point de l'écliptique q[illegible]lève.

*சாயா[illegible] 1° *obl. de* சாயை. 2° *part. nég. de* சாய்கிறது: — கவுளம், — கௌளம் espèce d'air ou de mélodie: *—க்கிரகம் les prétendus serpens இராகு et கேது *i. e.* les nœuds ascendant et descendant de la lune; —தேவி Sâyei une des femmes de Sourien ou du soleil; — த்துவம் caractère d'une épouse vertueuse; — பதி, 1° (tchhâyâ), le mari de Sâyei, *i. e.* le soleil. 2° (djâyâ, pati), mari et femme; —சுதன், —தனயன், —புத்திரன், சாயாத்துமசன், (ஆத்துமசன்), le fils de சாயை et du soleil, *i. e.* சனி ou Saturne; — விம்பம் diamètre apparent de l'ombre de la terre.

சாயானதம், *P.* சாயனதம்.

சாயி, (*pers.*), encre. [tique, science.

சாயித்தியம், union, talent, — poé-

*சாயுச்சியம், (sâyoudjya), union de manière à ne faire qu'un —, mélange —, identification avec Dieu, ce qui est le plus haut des 4 பதவி ou degrés de béatitude des Indous, paradis, union, mélange: சாயுச்சியக்காரன் homme intimement uni à Dieu; (il se dit d'un) linganiste qui porte son prétendu dieu à son cou.

சாயும், *part. de* சாய்கிறது: —காலம் soirée, soir.

*சாயை, 1° (tchhâyâ), ombre, couleur, une des femmes du soleil. 2° (djâyâ), femme, épouse légitime.

சாய், 1° espèce de jonc ou cyperus. 2° *imp. et part. de* சாய்கிறது *et* சாய்க்கிறது: —காலம் soir, soirée.

சாய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v. n.* pencher, incliner, s'incliner, se pencher, s'appuyer sur, — contre, se courber, décliner, pendre, plier, prendre la fuite, — la déroute, être défait, se perdre, périr, mourir, se remuer, branler, se retourner, arriver, réussir: சாயவிடுகிறது faire —, laisser pencher, —aborder, —approcher le navire du rivage; சாய்ந்

திருக்கிறது *ou* சாய்ந்துபோகிறது pencher —, incliner —, aller d'un côté, prendre une route; (மரம் l'arbre, தூண் la colonne, கோடு ou வரி la ligne, சுவர் le mur) சாய்கின்றது penche, n'est pas droit; மேற்கே—pencher vers l'ouest; இதின்மேலேசாயாதே ne t'appuye pas là-dessus; நான்செய்யுங்காரியஞ்சாயுமா ce que je fais réussira-t-il? நாளேயதினஞ் சாயும்போலத் தோன்றுகின்றது cela semble devoir avoir lieu demain; சாய்ந்ததண்டைப் பார்த்தான் il a vu l'armée en déroute; தண்டு அப்படி சாய்ந்து போயிற்று l'armée a pris cette route, a tourné de ce côté, ou a pris ainsi la déroute; இந்த வழியிலேமாடுசாய்ந்திருக்கின்றது les bestiaux sont allés par ce chemin.

சாய்கை, 1° *n.v. du préc.* 2° cabane de feuillage. 3° *P.* சாகை.

சாய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்வேன், ய், ய்க்க, *v.a. de* சாய்கிறது, incliner, pencher, plier, courber, faire plier, mettre en déroute, ébranler, tourner, mourir: சாய்த்துக் கொள்ளுகிறது plier, faire pencher, se pencher, s'incliner, se plier; சாய்த்துக்கொண்டுபோகிறது emmener, enlever, marcher courbé, —baissé; செயவீரன் வெகுசனங்களேயும் ஆடுமாடுகளேயுஞ் சாய்த்துக்கொண்டு போனுன் le vainqueur a emmené une foule de gens et de bestiaux.

சாய்தல், *n.v. de* சாய்கிறது, pente, penchement, talus, défaite, déroute, déclin, ébranlement, ruine, changement, finesse, subtilité, mort.

சாய்த்தல், *n.v. de* சாய்க்கிறது.

சாய்ப்பு, *n.v. du même*, pente, penchant, inclinaison, talus, déclin, décroissement, diminution, toit en pente, appentis, varangue, aversion, déviation, déroute, ébranlement, ce qui n'est pas droit, inclination, affection, dévotion, marche, bétel: சாய்ப்பறிந்துபோகிறது se conduire selon la pente des choses, —selon les circonstances, savoir supporter quand il faut; சாய்ப்பாயிறக்குகிறது faire en pente, —un appentis, —une varangue; சாய்ப்பாய்ப்போகிறது dissimuler les injures, filer doux *ou* சாய்ப்பிலேபோகிறது biaiser, dévier, ne marcher pas droit, se dévoyer; சாய்ப்புத்தெரியாதவன் qui ne connaît pas la pente ou la marche des choses, qui ne sait pas se faire aux circonstances, ni profiter des occasions.

சாய்மரம், (சாய்), la plante சிவதை, arbre penché.

சாய்மானம், (*id.*), support, appui, étai, coussin etc. . . pour s'appuyer, pente, inclination, s'appuyer, connivence, agrément, convention.

சாய்வு, *n.v. de* சாய்கிறது, pente, penchant, talus, côté.

*சாரகந்தம், (சாரம்), sandal.

*சாரகம், (சரகம்), miel.

*சாரகன், (tchâraka), palefrenier, cavalier, ami, compagnon.

சாரங்கதரன், le roi Sârangadaren fils de Narendiren et le dernier de la race de தருமராசா: சாரங்கதரநாடகம் la comédie de Sârangadaren, *i.e.* à son sujet.

*சாரங்கம், (sâranga *couleur bariolée*), l'oiseau சாதகப்புள், cerf, nuage, arc, l'arc de Vichnou, éléphant, scarabée, insecte volatile, abeille, alouette, ornement, bijou, nuit, camphre, le குயில் ou coucou indien, conque, lion, toile, habit, terre, paon, lumière, un des 32 airs ou tons, espèce de mélodie, les arbres குறிஞ்சா et சிறுகுறிஞ்சா asclépias: சாரங்கபாணி *ou*

*சாரங்கன், (சாரங்கம்), Vichnou tenant à la main l'arc dit சாரங்கம்.

*சாரங்கா, (சாரங்கம்), espèce de mélodie.

*சாரங்கி, (sârangi), espèce de luth ou violon: —வாசிக்கிறது en jouer.

*சாரசம், (sârasâ), héron, cigogne, grue, nénuphar, ceinture de femme, l'arsenic naturel *அவுபலபாஷாணம்.

*சாரசனம், (sârasana), ceinture de femme (de 25 cordons).

*சாரசன், சாரசாதன், (சாரம், சன், சாதம்), enfant adultérin.

*சாரசி,(சரசி),Lakchmi.

*சாரசியம்,(சரசம்,ya), goût,douceur,onction (en littérature), érudition:—ஆய்ப்பாடுகிறது,— ஆய்ப்பேசுகிறது chanter—,parler avec suavité ou onction.

*சாரசுவதம்,(சரசுவதி),éloquence,une des 5 divisions du pays கௌடம்,partie nord-ouest de la province de Delhi.

*சாரஸ்திரி,(சாரம்),femme adultère.

சாரணத்தி, *V*. சாரணை,

*சாரணம்,1° (djârana), calcination des métaux. 2° (tchârana), action d'aller.

*சாரணர்,(tchârana),espions, (ils sont une des 5 espèces de personnes de la suite d'un roi), danseurs,pantomimes,poètes, bardes, Samanéens ascétiques.

சாரணை, sel de calcination, la plante trianthema monogyna: இருசாரணை les 2 espèces de sâranei dites சத்திச்சாரணை et வெள்ளைச்சாரணை.

சாரதம்,சாரதப்பாட்டு, espèce de chant de pièce,—de poésie dont tous les vers en nombre indéterminé finissent par la même rime,qui correspond au 1er mot et après la dernière rime on ajoute ces mots செய்சாரதம்,air doux,—agréable, nom d'une plante,fantôme.

*சாரதன், *P*. சாரதி.

*சாரதா,சாரதாம்பாள், (sâradâ), Sarasvati, prétendue déesse de l'éloquence: இவன்கல்வியிற்சாரதாம்பாளாயிருக்கிறான் il est en fait de science une Sarasvadi,*i.e.* très-savant,

*சாரதி,(sârathi), cocher, conducteur de char, Vichnou,savant, poète: இரதசாரதி conducteur de char.

*சாரதிகம், (sâradika), espèce de cérémonie funèbre.

*சாரதியம், (sâradîya), automne, hiver, temps froid.

*சாரதை,(sâradâ), espèce de luth ou guitare, (surnom de) Sarasvadi, Dourgâ.

*சாரத்தியம்,(சாரதி, ya),emploi de cocher:ரத—பண்ணுகிறது remplir cet emploi,être cocher.

*சாரபதம், (சாரர், பதம்), carrefour,lieu ou 3 chemins aboutissent.

*சாரமேயன்,(sârameya),chien.

*சாரம்,1° (kchâra), jus,suc, alcali ou borax pour décrasser les habits. 2°(sâra),sève des arbres,moelle,cœur d'arbre,essence, substance, douceur, saveur, goût, force, crème, acier. 3° (tchâra),marche,conduite, allée,fréquentation, cours (des astres). 4° (djâra),adultère,fornication.5° échafaud, échafaudage, ceintre pour les voûtes, colline, hauteur, oiseau de paradis,chèvre-feuille,agul ou alhagi,hedysarum,acajou,l'arbre இலுப்பை, *V*. ஏதண்டை: — அற்றதாயிருக்கிறது être insipide,sans goût; — அற்ற,—இல்லாத fade, insipide, sans goût,—agrément:— இல்லாதபேச்சு discours sec et dénué d'agrément;— உள்ள succulent, doux, savoureux; — உள்ளபிரசங்கம் discours substantiel et savoureux; — இறக்குகிறது,— வடிக்கிறது couler le jus,le passer à l'alambic; — போடுகிறது dresser un échafaudage;— பிரித்துப்போடுகிறது le défaire; சாரக்கட்டை pilier ou mur provisoire qui soutient le moule d'une voûte;—ஸ்திரி femme adultère, prostituée;— த்துவம் adultère,fornication;—த்தொளை trou pour échafaudage; — பூமி bonne terre; —ப்பருப்பு espèce de pois dite காட்டுமாவிரை; — மண் terre à foulon; — வாக்கியம் calcul de la marche d'une planète, parole d'adultère;சாரத்தின்சத்துரு œuf;கவிதாசாரம், (கவிதை), douceur —, charme de la poésie: இதிலேசாரமில்லை en ceci il n'y a pas de goût, —pas de saveur; காரசாரம் goût âcre,— du sel et des épices, *V*. காரக்ஷாரம்.

*சாரர்,*pl.de* சாரன்.

சாரலம், *P*. சாராலம்.

சாரலி,espèce de riz.

சாரல்,1° vent froid et pluvieux, petite pluie fouettée par le vent, pente —,penchant de montagne, mé-

lodie ou air des pays cultivés. 2° *n.v. de* சாருகிறது, approche, union, pente, inclination etc...

சாரவறுதி, (சாரம், அறுதி), légéreté.

*சாரன். 1° (djâra), adultère, amant, galant. 2° (tchâra), espion.

*சாராசாரம், (சாரம், அசாரம்), force et faiblesse.

சாரா, *part. nég. de* சாருகிறது:— சாரி aller en foule.

சாராயம், arack, eau de vie des Indes, liqueur forte, —distillée et enivrante: அரிசிச்—, கள்ளுச்—, பட்டைச்சாராயம் arack de riz, de callou, d'écorce du வேலமரம், *i.e.* liqueur de ces substances distillées; —காய்ச்சுகிறது faire bouillir la liqueur pour la distiller; — வடிக்கிறது distiller—, passer à l'alambic pour faire de l'arack ou des liqueurs fortes; சாராயக்கடை cabaret, boutique où l'on vend de l'arack, —des liqueurs; —க்காரன் fabriquant ou marchand d'arack, —de liqueurs; —ப்பாவாலை, —ப்பானை cruche d'arack, vase à mettre l'arack.

*சாராலம், (sârâlâ), sésame.

*சாரி, 1° (sâri), instrument de jeu, *v.g.* dé à jouer, pion aux échecs, housse d'éléphant, siége qu'on met dessus l'éléphant. 2° *sync. de* சவாரி, promenade. 3° tourbillon, — de vent, tempête, arsenic naturel dit அஞ்சனபாஷாணம், le sceptre ou l'autorité royale être respectée, — reconnue, une des parties de la danse; — சிருங்கலை espèce de dé à jouer; — புறப்படுகிறது, — போகிறது aller se promener; — செய்கிறது, — செய்தல் rendre un emploi (qu'on avait perdu), juger, terminer, se plaindre; இடசாரி tour à gauche (au manége, en dansant, en combattant, en se promenant etc...).

*சாரிகை, 1° (sârikâ), l'oiseau mainate, archet de violon, —de luth, instrument de jeu, dé—, pion à jouer. 2° cuirasse, cotte d'armes, douane, droits (à payer), devoir, tourbillon de vent, tour, course en rond.

சாரிசம், sel commun, —de cuisine,

சாரிசாதன், *V.* கஸ்தூரிப்பூனை.

*சாரிதம், 1° (சரிதம்), ordre, règle de conduite. 2° (சாரதம்), voix mélodieuse, mélodie, son harmonieux.

*சாரித்திரம், (சரித்திரம்), bonne conduite, ordre, histoire, détail, récit.

சாரிபம், la plante நன்னாரி.

சாரியம், l'arbre எட்டி.

சாரியல், sel de roche.

சாரியை, (சார், இயை), particule ou augment qu'on ajoute dans la formation des noms, dans les déclinaisons et les conjugaisons. On en compte 17, savoir: அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன். Voici comme ils s'emploient: அன்: அதன்கை, *P.* அதுகை, sa main; ஆன்: ஒன்பான், *P.* ஒன்பது, neuf; இன்: மாதாவினை, *P.* மாதாவை, la mère; அல்: தொடையல், *P.* தொடை, guirlande; அற்று: பலவற்றை, *P.* பல, ஐ diverses choses; இற்று: பதிற்றுப்பத்து, *P.* பத்துபத்து, 10 fois 10; அத்து: நிலத்துக்கு, *P.* நிலம், கு, à la terre; அம்: புளியங்காய், *P.* புளி, காய், fruit du tamarinier; தம்: எல்லார்தம்மையும், *P.* எல்லாரையும், eux tous; நம்: எல்லாநம்மையும், *P.* எல்லேமையும், nous tous; நும்: எல்லீர்நும்மையும், *P.* எல்லீரையும், vous tous; ஏ: ஒன்றேகால், *P.* ஒன்று-கால், un et quart; அ: தனக்கு, *P.* தன், கு, à lui; உ: நாதனுக்கு, *P.* நாதன், கு, au Seigneur; ஐ: இன்றைக்கு, *P.* இன்று, கு, aujourd'hui; கு: செய்குவன், *P.* செய்வேன், je ferai; ன்: ஆன்கன்று, *P.* ஆ, கன்று, petit de la vache. Le நன்னூல் et le தொன்னூல் page 16 ne marquent que ces 17; d'autres grammaires en ajoutent 5, savoir: ஆ qui forme le négatif, comme இல்லாப்பொருள் chose qui n'est pas; ஆம்: புற்றுஞ்சோறு, *P.* புற்று, சோறு nid de fourmies blanches; தான்: அவன்றான், *P.* அவன் lui; தாம்: அவர்தாம், *P.* அவர், eux; தன்: அரசன்தன்னை, *P.* அரசனை, le roi. Ces particules n'ont aucune signification; exceptez நம், நும்,

obliques de நாம் et de நீர், qui signifient nous, vous, et ஆ qui marque le négatif; தான், தாம், தன், தம் ne sont autre chose que le pronom தான் même, que l'on joint aux noms ou pronoms, et qui signifie même, ou le plus souvent ne sert qu'à prendre les terminaisons des cas, surtout lorsqu'il s'insère entre எல்லார் et உம். Voyez aussi எழுத்தின்சாரியை.

சாரிரத்தை, l'arbre எட்டி.

*சாரீரம், 1° (சரீரம்), âme (unie au corps), excrément. 2° voix mélodieuse, mélodie, son modulé, un des உபநிஷதம்: சாரீரக்காரன் homme qui a une voix mélodieuse; சாரீரம் நன்றாயிருக்கிறது le ton de la voix être mélodieux. [corps.

*சாரீரகம், சாரீரிகம், (சரீரம், ka)

*சாரு, 1° (tchârou), beauté, perroquet. 2° *imp. et part. de* சாருகிறது.

*சாருகம், (சாருகன்), meurtre.

*சாருகன், (sârouka), meurtrier, bourreau.

சாருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, *nég.* ரேன், *v. n. ou* சார்ந்துகொள்ளுகிறது, s'approcher, s'accoster, s'attacher à, adhérer, s'unir, s'accoupler, être partisan, partial, d'un parti, d'un côté, pencher, incliner, s'appuyer contre, se reposer sur, se confier en, dépendre, appartenir: சார்ந்திருக்கிறது être proche, penché, incliné, enclin, partisan, appuyé sur etc...; சார்ந்தவர்களைக்காக்கிறது défendre ses gens, ses partisans, — ceux qui s'attachent à soi: சுவரோடேசாருகிறது être appuyé contre un mur; என்னைச்சார்ந்தவன் mon partisan, celui qui m'est attaché, qui se confie en moi, qui est de mes gens.

சாருசம், sel en masse. [ர்தல்

சாருதல், *n. v. de* சாருகிறது, *V.* சா

*சாருலோசனம், (சாரு, உலோசனம்), cerf.

*சாருவஷுமம், *V.* சார்வஷுமம்.

*சாருவாகம், (சாரு, வாக்கு), culte de son esprit, secte de gens qui se croient eux-mêmes la divinité et s'adorent, scepticisme sur la religion indoue, espèce de matérialisme ou d'athéisme, division de la secte dite உலகாயதம்.

*சாருவாகன், (சாருவாகம்), partisan de cette secte, sceptique sur la foi indoue, sophiste, beau parleur, Sârouvâguen auteur de la secte dite உலகாயதம்.

*சாரூபம், (ச, ரூபம், sâroûpya), identité de forme —, ressemblance avec Dieu, ce qui est un des 4 பதவி ou degrés de béatitude des Indous, ressemblance, œillade, connivence, surprise en revoyant un objet, or.

*சாரூப்பியம். (*id.* ya) union, rapport, uniformité, ressemblance, —avec Dieu, éloquence.

சாரூரகம், sel en masse.

சாரை, 1° *ou* சாரைப்பாம்பு, espèce de serpent verdâtre *ou* grisâtre, le mâle du serpent capelle, sa morsure n'est pas très-dangereuse. 2° *P.* சாராய் tu n'approches pas ...: சாரையோட்டம் course en droite ligne: —வாலன் bœuf qui a une longue queue semblable au serpent சாரை, espèce de புகைமரம், ou d'arbre qui donne beaucoup de fumée.

சாரோசி, soude, *V.* நவக்ஷாரம்.

சாரோலை, (சார், ஓலை), jeune feuille de palmier ou de cocotier dans toute sa crue, (par opposition à குருத்தோலை).

சார், 1° *imp. et part. de* சார்கிறது. 2° *P.* சாரு, beauté, place, endroit, ilot —, élévation en mer, promontoire, barrage dans une rivière avec une entrée garnie d'un filet pour prendre le poisson, claie, part, espèce, côté, *V.* சாரோலை et திண்ணை: சார் போடுகிறது barrer une rivière pour pêcher. [*v. n. V.* சாருகிறது.

சார்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர,

சார்கேசபுஞ்சம், gomme du cotonnier இலவு. [di, crème.

*சார்க்ககம், (sârkaka), sucre can-

*சார்ங்கம், (sârnga), arc, — de Vichnou: சார்ங்கபாணி, *V.* சாரங்கன்.

சார்ச்சி, சார்தல், *n. v. de* சாருகிறது approche, penchement, attachement,

adhésion,connexion, rapport, combinaison, mélange, accouplement, union,partialité,confiance.

சார்த்தல்,*n.v.de* சார்த்துகிறது.

*சார்த்தவகன்,—வாகன் (ச,அர்த்தம்,வகன்,வாகன்),marchand.

சார்த்து,*imp.et part.du suiv*:—பெட்டி boite qu'on met sous le crible ou le tamis.

சார்த்துகிறது,த்தினேன்,த்துவேன்,த்து,த்த,*v.a.de* சாருகிறது, joindre,unir,fermer (la porte), appuyer contre,appliquer, *V.* சாத்துகிறது.

*சார்த்தூலம்,(sârdoûla),tigre,espèce d'oiseau,—de mètre ou stance de 4 vers chacun de 18 syllabes.

சார்ந்தார், சார்ந்தோர் *n. app. de* சாருகிறது,parens,amis,alliés,partisans,adhérens. [உபாகமம்.

சார்பாகமம், (சார்பு, ஆகமம்). *V.*

சார்பிலார்,(*id.* இலார்), ennemis, ceux qui n'ont point d'attachement,—d'adhérens, qui ont renoncé à tout.

சார்பு,*n.v.de* சாருகிறது,inclinaison,talus,inclination, grand —, désir,penchant,tendance (d'un corps), adhérence, union, attachement, accouplement. chose adhérente, – à laquelle on est attaché, sur laquelle on s'appuie, refuge, secours, protection,Dieu,lieu, caractère, manière, dépendance,bord,environs, voisinage: சார்பறுத்தல் renoncement à tout;—நூல் système de doctrine—, livre fondé sur les livres sacrés dits முதனூல் et sur leurs commentaires dits வழிநூல், mais avec quelques divergences.

சார்பெழுத்து, (சார்பு, எழுத்து), lettres unies ou composées ou dépendantes, (par opposition aux lettres primitives dites முதலெழுத்து). Il y en a 10 espèces,savoir: les consonnes voyelles உயிர்மெய், comme க,கா,கி,கீ..;la lettre ஆய்தம்,ஃ;l' உயிரளபெடை ou allongement des voyelles,*v.g.* ஆஅ; l' ஒற்றளபெடை ou allongement des consonnes comme ங்ங்;et les 6 abréviations de lettres, dites ஆறுகுறுக்கம்.

சார்மணை, (சார்), escabeau mis pour s'appuyer contre, chevet de banc de pierre. [dance, *V.* சார்பு.

சார்மானம், (சார்) ,union,dépen-

*சார்வகாலம்,(சர்வம்),*ou*

*சார்வதா, *P.* சருவதா,toujours.

*சார்வபூமம், சார்வபௌமம், (சர்வம்,பூமி), l'éléphant de Koubêren qu'on prétend soutenir le nord du monde.

*சார்வபூமன்,சார்வபௌமன்,(*id*), souverain de toute la terre, monarque universel,—indépendant.

*சார்வரி, (சர்வரி), la 34me année du cycle indien, correspondant à 1840 et 1900.

*சார்வாகம், *V.* சாருவாகம்.

சார்வாய்,1° fruit de palmier coupé et bouilli 2° (சார்வு,ஆய்),en pente,avec inclination.

சார்வாரம், (சார்வு, ஆரம்), cordon ou lacet de corset de femme, bord de vêtement.

சார்வு 1° *n.v.de* சார்கிறது, *V.* சார்பு.2° jeune feuille dans toute sa crue:—தேடுகிறது chercher protection;— refuge; சார்வாயிருக்கிறது être le protecteur,le support: சார்விலேயொதுங்குகிறது se réfugier auprès,se mettre sous la protection; கடற்சார்வு bord —, voisinage de la mer.

சால,1° *inf. de* சாலுகிறது. *adv.* beaucoup, pleinement: சாலக்கேட்டேன் j'ai entendu pleinement. 2° *obl.et adj.de* சாலம்,abondant,grand.

சாலகடங்கடர், (சாலம், கடம், ghata *qui tue*),géans.

*சாலகம், (djâlaka), jeune bouton de fleurs,filet, toile d'araignée, nid d'oiseau,fenêtre à jalousie, guichet, foule,orgueil,grandeur, égout,rigole,canal, *V.* அதலலோகம். [parleur.

சாலகன், (வாசாலகன்), grand

சாலகிரி, égout, sentine, lieu où l'on jette les saletés, latrines (de palais.)

*சாலக்கிராமம்.(sâlagrâma),nom d'une ville, espèce d'ammonite ou

pierre ronde qui a naturellement différentes figures de couleur jaune ou dorée et en laquelle les Vichnouvistes croient Vichnou incarné. On la trouve dans la rivière கண்டகி ou Gandhak, et elle sert dans les sacrifices: சாலக்கிராமபர்வதம் montagne près de la rivière கண்டகி,

*சாலசாரம், (sâlasâra), nom d'arbre, assa-fétida. [on entre les sillons.

சாலடிமேடு, (சால், அடி), élévati-

*சாலபஞ்சி, (sâlabhandji), statue, peinture, poupée, marionnette.

*சாலபஞ்சிகை (id, kâ), prostituée, V. சாலபஞ்சி.

*சாலப்பிராயம், (சாலம், prâya *semblable*), cuirasse, cotte de mailles.

சாலமாலம், (சாலம்), œillade, signe de l'œil, connivence, illusion.

*சாலம், 1° (djâla), multitude, assemblée, troupe, —d'animaux, fenêtre, — à jalousie, filet, bouton de fleur encore tendre, arrogance, grandeur, illusion, charme, l'art des prestiges, magie, déception, promesse feinte, délai prémédité, science de la médecine, l'arbre கடம்பு, guirlande en forme de filet suspendue à travers une rue, Ézour-vêdam. 2° (sâla), mur d'entourage autour d'un bâtiment, arbre (en général), arbrisseau, l'arbre ஆச்சா ou மாமரம் diospyros, divergence, différence, varangue: — பண்ணுகிறது faire une fausse promesse, différer, traîner en longueur; சாலகாரகன், faiseur de filets, araignée: —க்காரன் jongleur, magicien, faiseur de prestiges, — de fausses promesses, trompeur, temporiseur; — துக்கம் grand chagrin: — துக்கவாளி homme très-affligé; இத்தனை சாலமெல்லாம் பேசுகிறான் il donne toutes ces belles promesses pour tromper.

சாலம்பம், nom d'un arbre.

சாவரி, nom d'un instrument de musique. [des bords de la mer.

சாலர், (சாலம்), pêcheurs, habitans

சாலல், *n. v. de* சாலுகிறது, abondance, suffisance, supériorité.

*சாலவகன், (சாலவன், han *tuer*), Vichnou destructeur de l'asouren சாலவன் ou Sâlva.

*சாலவம், (sâlva), un des 56 pays connus des Indiens, situé au centre de l'Inde. [abondamment.

சாலவும், (சால, உம்), pleinement,

*சாலன், சாலவாகனன், (sâla), V. சாலிவாகனன்.

சாலாகர், (*arab.*), fin de l'année.

சாலாங்கபாஷாணம் sorte de remède, —d'arsenic naturel.

*சாலாங்கி, (sâlânki), V. சாலபஞ்சி.

*சாலாரம், (sâlâra), échelle, degré, — d'escalier, cage d'oiseau.

*சாலாவிரகம், சாலாவிருகம், (சாலை, விருகம்), singe.

*சாலி, 1° (sâli), grain de riz, la meilleure espèce de riz, civette, animal qui donne le musc, étoile près de la Grande-Ourse que les Indiens prétendent être அருந்ததி, caillou, toddi. 2° (சாலம்), cotte d'armes, cuirasse. 3° (sâlin), possédant, doué de, abondant en. (Il se met à la fin des mots composés, comme கனயோகசாலி homme —, femme qui a du bonheur, du succès, de la prospérité; குணசாலி doué d'un bon caractère); சாலி நெல்லுந் தன்னுமியுள்ளது la meilleure espèce de riz a aussi sa balle ou paille, les meilleurs gens ont aussi leurs défauts.

*சாலிகன், *pl.* சாலிகர், (sâlika), V. சாலியன். [de mailles.

*சாலிகை, (djâlikâ), cuirasse, cotte

*சாலிகோத்திரம், (சாலி *riz* hôtra, *offrande*), cheval.

சாலிச்சி, *f. de* சாலியன்.

சாலியன், P. சாலிகன். *pl.* சாலியர் tisserands (d'une caste particulière); சாலியச்சாதி leur caste; — ச்சேலை toile qu'ils font; —க்கிராமம் village de ces tisserands (surtout à Ceylan); —ப்பெண் fille —, femme de cette caste.

*சாலிவாகனன், Sâlivâhana roi célèbre dont la capitale était பிரதிஷ்டானம் dans le Décan. Il a vaincu Vikramaditya et est l'auteur

d'une ère nommée] சகாப்தம் qui commence l'an 78 de l'ère chrétienne.

*சாலினி, (djâlini *trompeuse*),concombre,vendeuse de callou ou toddi, pythonisse,bayadère ou femme publique et danseuse des temples.

*சாலினிகரணம், (sâlinîkarana), mépris,affront,reproche.

*சாலீனத்துவம்,(sâlîna,*honteux*), modestie,décence.

சாலுகிறது, சான்றேன், சாலுவேன்,சாலு ou சால்,சால,*v.n.*(சாலக்),suffire, abonder, être plein, rempli, suffisant,excellent,supérieur.

*சாலுகம், சாலூகம், (sâlouka), racine bulbeuse de nénuphar,muscade. [le,excellence, supériorité.

*சாலூரம், (sâloûra), grenouil-

சாலேகம், l'arbre de—, sandal, vermillon,jalousie (de fenêtre), guichet, bouton de fleur.

சாலேசரம்,*V.* சாளேசரம்.

*சாலேயம்,(sâlèya),rizière,champ à riz,tapis,drap. [rante,cette année.

சாலேஹால், (*arab.*), l'année cou-

சாலை, (sâlâ), maison, édifice, palais,grande chambre, salle, hospice, maison de charité, portique, porche, galerie extérieure, écurie, rang de chevaux à l'attache,allée, avenue, route à double —, double rangée d'arbres:—வைக்கிறது planter une allée,— une avenue; — விசாரணைக்காரன் celui qui soigne une allée d'arbres;கல்வி —, collége,séminaire; குதிரை —, écurie, allée qui sert d'écurie;பண்டக —,magazin: பர்ன —hermitage: யாகசாலை lieu du sacrifice.

*சாலோகம், சாலோக்கியம், (ச *avec*, லோகம்), être au ciel, —avec Dieu,1er degré de béatitude selon les Sivénistes.

சால், 1° *imp.et part.de* சாலுகிறது 2° jarre, jatte, grande—, cruche, grand vase où l'on conserve l'eau, labour, sillon,abondance, année,*V.*எதிர்ச்சால்:—அய்ந்தா l'année suivante, —prochaine; இருப்புச்சால் seau de picote—,jarre en fer;இறை—seau à arroser,— de picote: சால்கட்டுகிறது, —வளைக்கிறது tracer des sillons,labourer;ஒரு—,இரண்டுசாலுழுகிறது labourer une fois, — 2 fois,donner à la terre un—deux labours; ஒருசாலடிக்கிறது labourer une seule fois; —தகுஸீதா (*persan*) l'andernier;—பயிக்கு dans un an; — பசால் (*persan*), annuellement, chaque année; —மஜகூர்,(*arab.*),l'an dernier; —ஜமாகர்ச் (*arab.*), recette et dépense annuelle; —ஷீரு (*arab.*), le commencement de l'année.

சால்பு,*n.v. de* சாலுகிறது, suffisance,plénitude, abondance, accomplissement, excellence, supériorité, qualité, caractère,union, combinaison,science,fermeté.

*சால்வம்,*V.* சாலவம்.

சால்வை,(*persan*), châle,schall, — de Cachemire: —க்குட்டை,petit châle,châle qui sert de mouchoir.

சாவ,*P.* சாக: — க்கொடுக்கிறது perdre (par la mort).

சாவகம் 1° une des 18 langues, celle de Malaca.2°*(djâpaka), prière.

சாவகர்,(சாவகம்),gens de Malaca, ou de Java,Djaïners ou Samanéens.

சாவகன்,1° Sani ou la planète Saturne.2° *sing.de* சாவகர்: —குறிஞ்சி espèce d'air ou de chant des montagnards.

*சாவகாசம், (ச, அவகாசம்), temps, loisir, opportunité: — ஆய் à loisir. [cte.

சாவகாரியம், connaissance distin-

*சாவகேலம்,(ச, அவகேலம்), mépris. [சேஷம்), reste.

*சாவசேஷம்,சாவசேடம், (ச,அவ

சாவடி, chauderie, caravanserai, logement public, — pour les voyageurs,auberge,prison:—சீட்டு billet—,concession du gouvernement, —du roi.

சாவட்டை,desséchement, papillon,moisson brouie,*V.*சாவி.

சாவணம்,tuyau (de blé etc...), tube,pinces d'orfèvre,roseau dit நாணல்.

*சாவதானம், (ச avec, அவதானம்),précaution, attention, diligence, vigilance,soin, circonspection, douceur au toucher,poli:— ஆயிருக்கிறது être circonspect, — sur ses gardes;—ஆய் நடக்கிறது marcher avec précaution;—ஆய்க்காத்துக்கொண்டிருக்கிறது épier—, observer attentivement.

*சாவம்,(sâva),petit(des animaux).

*சாவரம்,(sâvara), bassesse, mépris,faute,péché. [Manou.

*சாவருணன்,(sâvarna),le second

*சாவருணியம், (ச, வருணம்), caste sans mélange,identité de caste.

சாவல், coq, le mâle des oiseaux:—கூவுகிறது le coq chanter, coqueriquer;—முள்ளு ergot de coq; சாவற்கோழி coq:—பண்ணை,— குட்டுப்பண்ணை la plante கோழிச்சுடன். [ment—, temps de la mort.

சாவறுதி, (சாவு, அறுதி), mo-

*சாவனம்,(sâvana), V. பூராகுதி.

*சாவாக்கியம்,(சா),espèce de calcul,table de sinus.

சாவா,சாவாத, P.சாகாத,qui ne meurt pas:சாவாக்கிழங்கு,la plante கற்கோவை: — மூலி la plante dite மயிர்ச்சிகை, l'arbre வேம்பு.

*சாவாசம், P. சகவாசம், amitié, familiarité, compagnie: சற்சன—, துர்ச்சன—, amitié—, compagnie des bons,—des méchans;சற்சனசாவாசஞ்செய்து தாழ்வடைந்தோரில்லை personne n'a été abaissé ou dégradé en fréquentant les gens de bien; துர்ச்சனசாவாசஞ்செய்துயர்ந்தோரில்லை personne ne s'est élevé en fréquentant les méchans.

சாவாமை,n.v.nég. de சாகிறது, immortalité,incorruption.

சாவாளை,nom d'un poisson,chose maigre,—maigrie.

சாவான,(சாவு, ஆன), mortel:— பாவம் péché mortel.

சாவான், 3e pers.fut.et n.app.de சாகிறது,pl.சாவார்,il mourra,mortel, fanatique qui se tue devant une idole et est adoré comme martyr, squelette ou image de la mort; சாவாரோ ô!mortels, ils mourront certainement.

சாவி 1° moisson brouie, — desséchée en herbe ou avant maturité faute d'eau,épi broui,— sans grain. 2° (*portug.* chave), clef: சாவியாய்ப் போகிறது la moisson périr faute d'eau,—sécher sur pied avant de mûrir, — n'avoir que de la paille sans grains; சாவிக்குத்தெண்டமிறுத்துச்சமுசாரி முழுகிப் போனான் le père de famille s' est ruiné en payant la taxe pour le blé qui a péri faute d'eau.

*சாவிகை, (sâvikâ), sage-femme.

சாவிசேஷம், சாவிசேடம், (சா), nouvelle de mort.

*சாவித்திரன், (sâvitra),vent,Siven, soleil,Brama,brame,un des Vasous, embryon.

*சாவித்திரி. (sâvitri), verset des vêdas nommé aussi காயத்திரி,dont la répétition forme une partie essentielle des cérémonies journalières des brames,(cette prière personnifiée est censée) une des femmes de Brama et la mère mystique de 3 premières castes, qui sont dites renaitre par l'investiture du triple cordon, Oumei femme deSiven,rayon du soleil, homme qui ne porte pas le triple cordon:—சூத்திரம் le triple cordon (que portent les 3 premières castes):— பதிதன், — பரிப்பிரஷ்டன் homme des 3 premières castes non revêtu du triple cordon au temps convenable.

சாவீர்,1° P.சாவி,moisson desséchée avant de mûrir. 2°. 2e *pers.hon. fut.de* சாகிறது, vous mourrez.

சாவு, *n.v.de* சாகிறது, mort, trépas,démon: —காயம் blessure mortelle; சாவான mortel: சாவில்லாமை,சாவின்மை immortalité;சாவுக்குத்தீர்ப்புசொல்லுகிறது prononcer sentence de mort,*ou* — த்தீர்வையிடுகிறது condamner à mort: — ப்பாத்திரவானாயிருக்கிறது être digne de mort;சாவுக்குரியதன்மை, ou சாவுக்குரியதானசீர் condition sujette à

la mort: சாவுக்கேதுவாயிருக்கிறது être sujet à la mort, être une occasion — une cause de mort.

சாவுன்,(*français*),savon. [davre.

சாவெடில்,(சா),puanteur d'un ca-

சாவெழுத்து, (சாவு), lettre de mort,*i.e.*de mauvais augure (au dire des gentils), *V.* நச்செழுத்து.

சாவேரி,espèce d'air ou de chant.

சாவோடுகிறது, சாவோடுதல், (சாவு),la mort courir, — régner,se flétrir, se faner.

சாவோடிணங்கி, (சாவோடு, இணங்கி), l'allié de la mort,le démon.

சாவோர்,*n. app. de* சாகிறது, les mortels,les mourans.

சாவோலை,(சாவு),lettre de mort, ôle qui annonce une mort.

சாழல்,ours,espèce de poëme, — de jeu de femme.

சாழை, hutte, cabane, battement des mains: —யகத்தி espèce d' அகத்தி qui donne d'agréables fruits.

*சாளக்கிராமம்,*P.*சாலக்கிராமம்.

சாளம்,espèce de résine,sable.

சாளரம்,fenêtre.

சாளா,nom d'un poisson.

சாளிகம்,scarabée,escarbot.

சாளிகை,jarre, jatte,grande cruche,bourse contenant une certaine somme d'argent, *V.*சாலிகம்; —ராசி jarres ou cruches rangées en ligne· —ப்பணக்காரன் homme très-riche; —ப்பொன்கொடுத்தேன் சோளியைக்கைகொடுத்தாள் je lui ai donné une bourse pleine d'or et elle m'a rendu un sac de mendiant.

சாளியா, —விரை,espèce de graine médicinale.

சாளுவர், *V.* சளுக்குவேந்தர்.

சாளேசரம்,சாளேசுரம், obscurcissement —,faiblesse de la vue,myopisme,vue courte: அவன்கண்ணுக்குச்சாளேசரம் (*ou* சத்துவாரி) வந்தது sa vue s'est obscurcie.

சாளை espèce de poisson, sardine: கருஞ் —, sardine noire; —க்கெண்டை le poisson aphya, autre sorte de sardine. [plante.

சாறடை, சாறணை, nom d'une

சாறல், 1° *P.* சாரல், vent froid, pluie qui fouette.2° *n.v.de* சாறுகிறது.

சாறு,1° *gén.*சாற்றின்,*obl.*சாற்று sauce,bouillon,jus, — des plantes, — des fruits, sève qui sort des arbres, jus de palmier ou de cocotier, callou mêlé de chaux pour le rendre doux, grappe, bouquet de fruits ou de fleurs,fête: சாறயருகிறது,சாறயர்தல் célébrer une fête. 2° *imp.et part.de*

சாறுகிறது, றினேன், றுவேன், று,ற,*v.n.*சாறுதல்,*n.v.*balayer l'aire (pour amasser le grain), glisser, s'écouler,tarir,tailler d'une manière très-lisse. [னை

சாறுதாரி,la plante கையாந்தக

சாறுவேளை,(சாறு), *V.* சாரணை,

சாற்சமந்தம், (சால்), l'arbre மலையாத்தி.

சாற்றமுது, (சாறு, அமுது), eau de poivre,eau poivrée. [*part.du suiv.*

சாற்று,1° *obl.de* சாறு.2° *imp. et*

சாற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன்,ற்று,ற்ற,*v. a.* சாற்றுதல்,சாற்றுகை, சாற்றல், *n. v.* dire, parler, déclarer.

சாற்றுவாய்,1° (சாறு,வாய்),bouche qui bave.2° 2me *pers.fut. de* சாற்றுகிறது.

சானகம்,arc. [றுகிறது.

*சானகி,1° (சனகன்), la fille de Sanaguen,*i.e* சீதை.2° bambou, nom d'un géant, la plante médicinale பொன்னுங்கண்ணி.

*சானசி,(sânasi),or.

*சானம்,1° (sana),pierre à broyer (dite அம்மி),—de touche.2° méditation,réflexion,vermillon,assa-fétida.

*சானவி,(djâhnavi),le Gange prétendue fille de Djahnou,

சானி, 1° dame, demoiselle (de haut rang).2° *par corr.* prostituée.

*சானித்தியம், *V.*சாநித்தியம்.

சானினி, les plantes சிறுகீரை et சேம்பு.

*சானு,1° (djânou), genou.2° sânou),penchant d'une montagne. 3° arc,épaule:—சந்தி jointure du genou;—பலகம் rotule du genou.

*சானுக்கிரகம்,(ச,அநுக்கிரகம்), parole divine,oracle.

*சாளுவி,P.சாளவி.

சான்,arc.

சான்மலம்,சான்மலி,(sâlmala,—li),sorte d'இலவு,cotonnier soyeux, bombax heptaphyllum, une des 7 îles fabuleuses des Indiens environnée de la mer de beurre fondu et produisant l'arbre susdit; சான்மலி சாரம் gomme de cet arbre.

சான்று,part.parf.de சாலுகிறது.

சான்றவர்,V.சான்றோர்.

சான்றாண்மை, (சான்று, ஆண்மை),air majestueux, grandeur, dignité,sagesse, magnanimité.

சான்றார், n. app. de சான்ற, sages, savans,gens d'une caste, les சாணார்.

சான்று, gér.et. n.v.de சாலுகிறது, complément, plénitude, témoignage,évidence.

சான்றோர்,n.app.de சான்ற,sages, savans,gens graves,vertueux:—ஆட்சி,—வழக்கு coutume —, discussion de savans;—இனத்திரு fréquente les gens sages es vertueux;—என்னையீன்றோர்க்கழகு le nom d'enfans sages et vertueux est une gloire pour leurs parens.

சான்றோன்,sing. du préc. homme sage,savant, vertueux, (surnom du) soleil. [ச் et de இ.

சி,lettre syllabique composée de

*சிக,adj.de சிகம் et de சிகை.

சிகஸ்தி,(pers.),cassé,endommagé,

*சிகண்டகம்,சிகண்டிகை,(சிகண்டம்,ika),touffe de cheveux du sommet de la tête.

*சிகண்டம், (sikhanda), queue de paon, V.சிகண்டகம்.

*சிகண்டி, (சிகண்டம், i), paon, queue de paon,flèche,Sikanti fils de துருபதன், auparavant fille sous le nom de சிகண்டினி puis métamorphosé en garçon,hermaphrodite,eunuque,espèce d'air,son du luth des pays stériles, ricin,nom des 7 richis qui composent la grande ourse, *d'ou*

*சிகண்டிசன், சிகண்டிதன், Viâjam, la planète Jupiter,Vrihaspati ou பிரகர்ப்பதி régent de cette planète et fils d' அங்கிரன் un des 7 சிக[ண்டி.

சிகதாடு,P.சிகைதாடு.

சிகநாதம், (சிகம்) ,talc,mica.

*சிகம்,P.சிகை,rayon de lumière.

சிகப்பு,P.செவப்பு, rouge, couleur rouge.

*சிகரகேந்திரம்,P. சீக்கிரகேந்திரம், (சிகரம்), distance angulaire du soleil à une planète.

சிகரப்பாடி,la plante கோஷ்டம்.

*சிகரம்,1° (சி,கரம்),la lettre சி.2° (sikhara),pic ou sommet de—, montagne,haut d'une tour,tour, clocher, hauteur,sommet,tête,toupet —,touffe de cheveux sur la tête, casque, maison, rideau, grand plat,—bassin,— vase de bronze, corbeau, le yack ou கவரிமா, gingembre sec, goutte d'eau:—வைக்கிறது mettre le faite,—une boule faitière sur une tour; சிகரக்கொடிமுடி boule d'un clocher ou d'une tour sur laquelle on place la girouette

*சிகரி, (சிகரம், i), montagne, fort sur une montagne,tour, sommet, la plante புல்லுருவி ou le gui,héron noirâtre,rat:—நிம்பம் l'arbre மலைவேம்பு azidarachta melia; —யந்தம் gui,—qui vient à la cime des arbres.

சிகல்,manque défaut,ruine,*n.v.de* சிகலுகிறது, லினேன், லுவேன், லு,ல,*v.n.* manquer,diminuer,se gâter,périr,être ruiné.

சிகழிகை,guirlande, — de fleurs, collier, rang de grains etc..., cercle au dessus d'une idole sur lequel on met des guirlandes, V. சிகண்டகம்.

*சிகா,1° (tchikkâ), rat. 2° (*persan,* shikch), impression d'un cachet. 3, *(sikhâ), touffe de cheveux, crête, chef,principal. 4° *P.* சிகை dans les mots composés:—கோலம் la ville de Chicacole;—ச்சேதம் mettre sa chevelure en désordre ou s'arracher les cheveux en signe de deuil;—தரு pieu—, pied de lampe,chandelier;—தரம், — தாரம் (dhara, dhâra *qui a*), l'oiseau qui a une crête, le paon; —மணி pierre précieuse —, joyau

qu'on porte sur la tête, le prince, le chef, le meilleur; (இராசசிகாமணி le meilleur des rois; உலுத்தசிகாமணி le prince des gueux; கவிஞர்சிகாமணி le prince des poètes); — மூலம் racine d'où sort une touffe de feuilles comme carotte, navet etc...; — மோதிரம் anneau à cachet; — வலம் herbage —, mousse d'étang, ceratophyllum; — வளம் paon.

சிகாரி, (*hind.*), chasse.

*சிகானகம், (djihânaka), destruction —, fin du monde.

*சிகி, (sikhi), oiseau à crête, paon, coq, montagne, bœuf, cheval, flèche, feu, flambeau, le serpent கேது ou nœud descendant, *V.* சிலம்பு: — சிகை flamme, *ou* — சேகரம் crête de paon; — த்துவசன், — வாகனன் celui qui a un paon sur son drapeau, — pour monture, *i.e.* Soupramanien; — புச்சம் queue de paon.

*சிகிச்சகன், (tchikitsaka), médecin.

*சிகிச்சை, சிகிச்சனம், சிகிச்சிதம், (tchikitsâ, —sana, —sita), pratique de la —, médecine, action de guérir, guérison.

சிகிடிமா, acajou, anacardium.

*சிகிலம், (tchikila), boue.

சிகிவி, சிகில், nettoiement —, fourbissure des armes, instrument pour polir ou égaliser: சிகிலாடுகிறது fourbir —, nettoyer des armes.

*சிகிற்சை, *P.* சிகிச்சை, la médecine.

சிகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க. *v.n.et* சிகுதல், *n.v. V.* சிகலுகிறது.

*சிகுரம், (tchikoura), poil, cheveu.

*சிகுவாக்கிரம், (சிகுவை, அக்கிரம்), bout de la langue.

*சிகுவாநிர்லேகனம், (*id.* நிர்), action de racler ou laver la langue, racloir pour la langue.

*சிகுவாபம், (*id.* pa *qui boit*), l'animal qui lappe, *i.e.* le chien.

*சிகுவாமூலம், (*id.* racine de la langue.

*சிகுவிகம், சிகுவிகசன்னி, (சிகுவை, ika), affection nerveuse à la langue, mutisme.

*சிகுவை, (djihvâ), langue, un des 10 pouls du corps, le nerf de l'œil.

*சிகூரம், (tchikoûra), cheveu.

*சிகை, (sikhâ), touffe de cheveux du sommet de la tête, crête, pointe, branche d'arbre, flamme, rayon, riz cuit: — தாடு peigne pour tenir les cheveux, aiguille de tête, un des ornemens de la chevelure; சிகையைப் பற்றியிழுக்கிறது trainer —, tirer par les cheveux; நெருப்பின்சிகை flamme.

சிக்கடி, pois, *V.* சிக்கு: — முக்கடி, *V.* சிக்குமுக்கு.

*சிக்கணம், சிக்கணதை, சிக்கணத்துவம், (tchikkana, tâ), chose douce, — onctueuse, — huileuse, — serrée, — compacte.

*சிக்கம், 1° (sikya) suspensoir, corde pour porter ou suspendre des pots etc.... 2° *(cime), sommet, prison, peigne, maigreur, scarabée ou insecte ailé, bourse en forme de réseau, tresse, ouvrage, *V.* சிகண்டகம்.

சிக்கர், caillou, toddi.

சிக்கல், *n.v. et opt. de* சிக்குகிறது, entrelacement, embrouillement, embarras, rencontre, maigreur, épuisement, nom d'une ville, espèce de pierre dite காக்கைக்கல்.

சிக்கறுக்கி, (சிக்கு), peigne démêloir.

சிக்கறுக்கிறது, (*id.*), démêler, débrouiller, éclaircir, dépêtrer: வழக்கின்சிக்கறப்பேசுகிறது débrouiller un procès; நூல்கள்சிக்கறுக்கிறது démêler du fil, collationner —, corriger (pour éditer d'anciens manuscrits...), résoudre les difficultés: வேதங்களின் சிக்கறுத்த வேதவியாசன் Vêdaviasen qui a corrigé, collationné et édité les Vêdas.

சிக்கனவு, சிக்கனம், avarice, ténacité, parcimonie, étroitesse, embarras: சிக்கனமாயிருக்கிறது être avare, — trop parcimonieux; சிக்கனக்காரன் homme chiche, avare.

சிக்காரம், pleurs.

சிக்கி, *gér. de* சிக்குகிறது.

*சிக்கிலிதம், (tchiklida), humidité, fraicheur.

சிக்கிறது, *sync. de* சிக்குகிறது.

சிக்கு, 1° embrouillement, entrelacement, embarras, accrochement,

cheveux emmêlés, piège, erreur. 2° tache, saleté, souillure. 3° (sick, *anglais*), malade. 4° *imp. et part. de* சிக்குகிறது: எண்ணெய்ச் —tache d'huile; எண்ணெய்ச் சிக்காய்ப் போகிறது être tout taché d'huile; சிக்காய் d'une manière embrouillée, sale, malade; சிக்காயிருக்கிறது être malade; சிக்கான embrouillé, emmêlé, embarrassé, difficile; சிக்கானவழக்கு procès embrouillé; சிக்குச்சடை chevelure emmêlée, grande bévue, —difficulté; —ப்படுகிறது être emmêlé, embrouillé, accroché; — ப்பாடு *ou* —ப்பிக்கு, — முக்கு, (*mots redoublés*), embrouillement, embarras, erreur, empêchement; — வாங்குகிறது démêler, désembrouiller; — வாங்கி, — வாரி peigne, démêloir.

சிக்குகிறது, *sync.* சிக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. n.* சிக்குதல், *n. v. ou* சிக்கிப்போகிறது, s'embrouiller, s'embarrasser, s'enlacer, s'accrocher, s'emmêler, se prendre à un piége, être trouvé, saisi, emprisonné, enjôlé, se trouver, se rencontrer, maigrir; சிக்கிக்கொள்ளுகிறது s'emmêler, s'enlacer, se prendre dans un piège, s'embarrasser, être attrapé, —pris; அவன் மாயையிலே சிக்கிக்கொண்டான் il a été pris dans ses faux attraits; நீ தேடினதுசிக்கிற்றோ ce qui tu cherchais est-il trouvé?

சிக்குண்கிறது, சிக்குண்ணல், சிக்குண்டுபோகிறது, (சிக்கு, உண்கிறது), s'embrouiller, s'emmêler, s'embarrasser.

*சிக்குரு, (sigrou), l'arbre முருங்கை.

*சிக்குவை, (djihvâ), langue.

சிக்கெடுக்கிறது. (சிக்கு), démêler (du fil...), débrouiller: சிக்கெடுக்கப்படாதது chose indébrouillable, indéchiffrable.

சிக்கென, (*id.* என), d'une manière embarrassante, — qui tienne fortement, vigoureusement, fermement: —அடிக்கிறது, — மருக்குகிறது frapper fort, — rudement; — அறைகிறது donner un rude soufflet; — க்கட்டுகிறது, —க்கிள்ளுகிறது lier —, pincer fortement: — சொல்லுகிறது parler à haute voix; —ப்பிடிக்கிறது tenir ferme, —fortement: அஃகமுங்காசுஞ் —த்தேடு cherche avec soin du grain et de l'argent, (dit Avéyar).

சிக்கெனவு, *V.* சிக்கனவு,

*சிஃகுவிகம், சிஃவிகம், சிஃவிகசன்னி, *V*, சிகுவிகம்.

சிஃருபூிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, (சில், தாழிசை), espèce de கலிப்பா où après quelques தாழிசை on finit par d'autres espèces de vers.

*சிக்ஷகன், சிக்ஷன், (sikcha, *apprendre*, ka), disciple, écolier.

*சிக்ஷாகரன், (சிக்ஷை, கரன்), maître d'école, Viyasen.

சிக்ஷிக்கிறது, க்ஷித்தேன், க்ஷிப்பேன், க்ஷி, க்ஷிக்க, *v. a.* (சிக்ஷை), enseigner, instruire, corriger, punir: இவனுக்கு நன்றாய்ச் சிக்ஷிக்கவேண்டும் il faut bien l'instruire; இவனை நன்றாய்ச் சிக்ஷிக்கவேண்டும் il faut le bien corriger.

*சிக்ஷிதாட்சரன், (sikchita *étudié*, [அக்ஷரன்), écolier.

சிக்ஷித்தல், சிக்ஷிப்பு, *n. v. de* சிக்ஷிக்கிறது, enseignement, instruction, châtiment, correction.

*சிக்ஷை, (sikchâ), étude, science, enseignement, instruction, correction, châtiment, la 1re partie des வேதாங்கம் dite நிகண்டு, qui enseigne la prononciation des mots: — பண்ணுகிறது, —ப்படுத்துகிறது corriger, châtier, instruire, exciter; —ப்படுகிறது être instruit, corrigé, excité, apprendre, obéir: இவனுக்குத்தக்கசிக்ஷைபண்ணுமலடங்கமாட்டான் il ne saurait se soumettre à moins qu'on ne le corrige comme il faut,

*சிங்கம், (sinha), lion, (c'est un des insignes de la royauté), le signe du Lion, jeu des bâtonnets, l'arsenic naturel சரகாண்டபாஷாணம், (dans les mots composés), principal: — அடிக்கிறது, — அடித்தல் jouer aux bâtonnets: — கெர்ச்சிக்கிறது le lion rugir; ஆண் — lion; பெண் — lionne; சிங்கக்குட்டி lionceau; — கேசரம் crinière de lion; --க்கெர்ச்சிப்பு rugissement du lion; — த்திசை (terme

d'augure) le côté du lion, le sud;—த்துவாரம் la porte principale d'un palais; —த்தோலுடையோன் celui qui est vêtu d'une peau de lion, *i.e.* Virapattiren; —நாதம் rugissement du lion, houra, cri des guerriers, nom d'un instrument à vent; — நோக்கு regard de lion, —des 2 côtés à la fois, mot qui se joint ou se rapporte à ce qui précède et à ce qui suit, ce qui est un des 8 சூத்திரநிலை; —ப்பல் surdent, dent qui pousse sur les autres; —ப்பல்லன், *m.* ப்பல்லி. *f.* (personne) qui a des surdents; —மதாணி bijou à figure de lion; que porte sur la poitrine un roi qui a vaincu tous ses voisins; —முககாப்பு bracelets à figure de lion; —முகப்பல்லக்கு palanquin à figures de lion; —முகி la plante பொன்னூமத்தை; — ராசி, —வி ராசி le signe du Lion; — ராசித்திசை, *V.* சிங்கத்திசை: —வாகினி, —யானை, —ரதை(யானம், இரதம்), Dourgâ ou துர்க்கை, Parvadi, *litt.* celle qui a pour monture, un lion: —வாழை espèce de bananier.

சிங்கல், *opt. et. n. v. de* சிங்குகிறது, maigreur, épuisement, manque, diminution, dépérissement.

*சிங்களம், (sinhala), l'île de Ceylan, un des 56 pays connus des Indiens, le Cingalais, une des 18 langues, espèce de danse: சிங்களசாதி la race cingalaise, les Cingalais; — பாஷை le Cingalais, langage de Ceylan.

சிங்களன், சிங்களவன். *m.* சிங்களத்தி, *f.* Cingalais, Cingalaise, homme— femme de Ceylan.

சிங்கன், surnom honorifique des குறவர் ou faiseurs de paniers: — வாழை espèce de bananier.

*சிங்காசனம், (சிங்கம், ஆசனம்), trône, siége orné de lions ou supporté par des lions; சிங்காசனத்தில்—, சிங்காசனமேறுகிறது monter sur le trône, devenir roi; சிங்காசனத்திலிருக்கிறது être sur le trône, சிங்காசனபதி celui qui est sur le trône, le roi.

சிங்காடி, சிங்காணி, arc, arc à lancer des pierres etc...: —க்காரன் archer; சிங்காணியா லெய்கிறது ou போடுகிறது lancer des flèches, — des pierres etc ..avec un arc.

*சிங்காணகம், சிங்காணம், (singhâna, ka), morve, mucus du nez.

*சிங்காதனம், *P.* சிங்காசனம்.

*சிங்காரம், *P.* சிருங்காரம், ornement, décoration, beauté (surtout des compositions poétiques), correction, élégance, amour, qui est un des 9 ரசம் ou sentimens des compositions poétiques: — பண்ணுகிறது orner, décorer; — ஆய்ப்புறப்படுகிறது sortir avc pompe: சிங்காரக்கழு gibet, potence; — க்காரன் faquin, qui aime le luxe des habits, petit-maître; — த்தோட்டம், — த்தோப்பு jardin —, bosquet agréable, — délicieux, — de plaisance, paradis terrestre; —ப்பேச்சு, —வார்த்தை beau langage, belle expression, vains ornemens du discours; — வனம் jardin de fleurs, *V.* சிங்காரத்தோட்டம்; உள்ளேபார்த்தால் ஓக்காளம் வெளியேசிங்காரம் si on regarde au dedans c'est dégoûtant, au dehors c'est beau.

*சிங்காரி, (சிங்காரம்), 1° *m.* beau, orné. 2° *f.* belle, ornée. 3° *imp. de* சிங்காரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (சிங்காரம்), *v. a.* சிங்காரித்தல், *n. v.* orner, décorer, embellir.

சிங்காரிப்பு, *n. v. du préc.* beauté, ornement, décoration.

சிங்கி, 1° poison, l'arsenic composé சிங்கிப்பர்ஷாணம், noix astringente du terminalia dite கடுக்காய். sorte de plante, — de maladie, —de poisson. 2° *f. de* சிங்கன், femme ou fille de குறவர், méchante femme, prostituée. 3° *gér. de* சிங்குகிறது: — யடிக்கிறது se battre les flancs avec les coudes (espèce de jeu).

சிங்கிகம், la plante கறிமுள்ளி.

*சிங்கிகா, *obl. du suiv:* — சுறு Râgou, fils de [serpent இராகு.

*சிங்கிகை, (sinhikâ), *n. pr.* la mère du

சிங்கிட்டம், l'arbrisseau mimusops, ou

சிங்கிரம், l'arbrisseau பாலை, asclepias.

சிங்கிலி,les arbrisseaux இண்டு et குன்றி. [gingembre sec.

சிங்கிவேரம், (சிங்குகிறது, வேர்),

சிங்கிறுல்,(சிங்கம்,இறுல்), homard, écrevisse de mer, astacus polyphagus.

சிங்குகிறது, கினேன், குவேன்,கு, க,v.n.சிங்குதல்,n.v. maigrir, s'épuiser,diminuer, manquer, dépérir, se gâter,s'user.

*சிங்ஙுவை, P. சிகுவை, la langue, un des 5 பொறி ou organes des sens, une des 10 veines ou pouls, (i. e. தசநாடி),qui aboutit aux yeux.

சிங்கேறு,(சிங்கம்,ஏறு),lion mâle.

*சிங்ஙுவை,P.சிகுவை,la langue:—யிந்திரியக்காட்சி connaissance qui vient du sens de la langue, ou du goût.

சிசம்,l'arbre தமரத்தை.

*சிசிரம்,(sisira),froid,la saison dite பின்பனிக்காலம்,sandal.

*சிசினம்,(sisna),pénis.

*சிசு,(sisou),enfant (au-dessous de 8 ans),poupon,écolier,petit (des animaux et des oiseaux);—கத்தி, —வத்தி,(அத்தி),—வதை infanticide,avortement;—த்துவம் enfance; — புடம் calcination opérée en brûlant gros comme un enfant de bouses i. e. 20 bouses de vaches.

*சிசுகம், (சிசு, ka), enfant, nom d'un arbre,marsouin.

*சிசுபாலகன், (சிசுபாலன், han tuer),le meurtrier de Sisoupâleu,i.e. Krichna.

*சிசுபாலன்,(சிசு), Sisoupâlen,roi de சேதி au centre de l'Inde,ennemi de Krichna et tué par ce dernier; il est de la 2me classe des rois généreux.

*சிசுமாரம்,(id.மாரம்),marsouin, crocodile.

*சிசுருட்சை, (sisroukchâ), création, composition, désir de créer, — de finir un ouvrage.

சிச்சிலி,martin,- pêcheur,alcyon.

சிச்சிலிப்பான்,சிச்சிலிர்ப்பான்.சிச்சிலுப்பை,espèce d'éruption,de pustules de petite vérole.

சிச்சிலுப்பான்,nom d'un oiseau.

சிச்சி,P.சிச்சி, (சி,சி), fi! fi! int. de mépris.

*சிஷ்டர்,ou சிட்டர், (sichta) supérieurs,les grands,les bons,chefs,gens vertueux,dévots,serviteurs de Dieu: சிஷ்ட —, சிட்டபரிபாலனம் protection des gens de bien; — பரிபாலன் protecteur—,rémunérateur des bons; —சபை conseil d'état, assemblée des chefs.

*சிஷ்டாசாரம், (சிஷ்டர், ஆசாரம்),docilité,bonne conduite.

*சிஷ்டி,1° (sichti),règle,ordre,commandement,correction.2° P.சிருஷ்டி, création,créature,3° boite à mettre les dés à jouer, petite mesure pour mesurer le riz etc...

*சிஷ்டிகன்,சிஷ்டிகர், P. சிருஷ்டிகன்,créateur, Dieu, (et faussement) Brama.

சிஷ்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன்,டி,டிக்க,v.a.et சிஷ்டித்தல், n. v. P. சிருஷ்டிக்கிறது, créer, tirer du néant. [créature.

சிஷ்டிப்பு, n. v. du préc. création,

*சிஷ்டை,P.சிக்ஷை.

சிஸ்துவசூல்,perception des rentes, des revenus à terme fixe.

*சிஞ்சதை,(sintchatâ),poivre long.

*சிஞ்சம், (sindja), manguier à fruits aigres, V. சிஞ்சிதம்.

*சிஞ்சாரி,(tchintchâ), tamarinier.

*சிஞ்சிதம்,(sindjita), cliquetis —, bruit des bijoux (qui s'agitent sur celui qui en est orné).

*சிஞ்சினி,(sindjini), corde d'arc.

*சிஞ்சினிதம்,(சிஞ்சினி,ta), bruit de la corde d'un arc en vibration

சிஞ்சிர்ஜாமின், sureté de collatéraux, caution prise entre parens.

சிஞ்சுகம்,l'oiseau கேகயப்புள்.

*சிஞ்சுமாரம்,P.சிசுமாரம்,crocodile.

சிஞ்சை,1° (sindjâ), bruit de bijoux,corde d'arc, V. சிஞ்சினிதம். 2° (tchintchâ),tamarinier.

சிடம்,muscade.

*சிட்சகன்,சிட்சன், V.சிக்ஷகன்.

சிட்சிக்கிறது... V. சிக்ஷிக்கிறது...

*சிட்சை... V.சிக்ஷை...

*சிட்சாகரன், V.சிக்ஷாகரன் [ன்.

*சிட்சிதாட்சரன், V. சிக்ஷிதாட்சரன்

சிட்டம்,scorie des métaux.

*சிட்டர், V. சிஷ்டர்.

சிட்டா, (ind.), compte, mémoire, note.

சிட்டற், V. au mot சிட்டு.

*சிட்டாசாரம், V. சிஷ்டாசாரம்.

*சிட்டி, V. சிஷ்டி: இரண்டுசிட்டியரிசிக்கொருசிட்டிக் கொட்டிக்கிழங்கு கொடுக்கிறது donner un சிட்டி de racines de கொட்டி pour 2 சிட்டி de riz; பணத்துக்கொருசிட்டி வீற்கும்பஞ்சம்வந்ததோ est-il survenu une famine telle qu'on ne donne qu'un சிட்டி de riz pour un fanon.

*சிட்டிகன்... V. கிஷ்டிகன்.

சிட்டிக்கிறது... V. சிஷ்டிக்கிறது...

சிட்டிவிங்கி,nom d'un arbre de forêt.

சிட்டு,1° ou சிட்டுக்குருவி,petit oiseau, espèce de motacille, motacilla sutoria 2° peu,un peu,petite part: சிட்டற,(அற) ,totalement, entièrement: சிட்டறப் பண்ணுகிறது compléter,finir entièrement; சிட்டறப்போகிறது s'éloigner entièrement, s'en aller tout-à-fait: — க்குருவிபறக் கிறதுபோலப்பறச்கிறது voler—,courir avec la rapidité de la motacille.

*சிணம், P. க்ஷணம், instant.

சிணுட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,v.a. prendre, saisir, reprendre,saisir de nouveau: சிணுட்டிக்கொண்டிருக்கிறது (la fièvre...) être intermittente,quitter et reprendre,revenir par intervalles;—ப்பார்க்கிறது former—,tramer de mauvais desseins,chercher l'occasion de nuire,—de quereller: போனவியாதியவனைச்சிணுட்டிக்கொண்டே யிருக்கிறது la maladie qui l'avait quitté l'a repris.

சிணுட்டுதல்,n .v. du préc. rechute, retour d'une maladie...

சிணுறு, gén. சிணுற்றின், petite branche,branche d'arbre, ce qu'on a élagué, — coupé en émondant un arbre,différence: சிணுற்றைக்கழிக்கிறது élaguer,émonder,tailler un arbre,terminer un différent,raccommoder une affaire, débrouiller un procès difficile: அந்தச்சிணுற்றைக்கழித்துப்போடு mets fin à ce différent.

சிணி,puanteur,odeur.

சிணுக்கம்,n.v.de சிணுங்குகிறது. pleurs,mécontentement.

சிணுக்கு,1° chiquenaude, pincer, coup d'ongle,toucher,attouchement, provocation, embarras, embrouillement, confusion, implication, cheveux ou fils emmêlés, pleurs,cylindre de moulin à huile. 2° impet part. de சிணுக்குகிறது: — வாங்கி, சிணுக்கறுக்கி démêloir,peigne; சிணுக்கறுக்கிறீது démêler les cheveux,débrouiller, démêler; சிணுக்காயிருக்கிறது être emmêlé,embrouillé,impliqué dans un procès; சிணுக்கெல்லாம் பிணக்குக்கிடம் toute provocation est une occasion de disputes.

சிணுக்குகிறது,க்கினேன், க்குவேன்,க்கு,க்க,v.a. சிணுக்குதல்,n.v. donner des chiquenaudes, pincer, piquer,toucher légèrement,embrouiller,emmêler,impliquer,embarrasser provoquer,attirer et voler les enfans, exprimer,serrer, presser, faire sortir,—découler; சிணுக்கிப் பார்க்கிறது taquiner pour voir,éprouver le caractère; சிணுக்கிவிடுகிறது exciter une querelle; சிணுக்கிக்கொண்டிருக்கிறது ne faire que pincer, que provoquer...; சும்மா யிருக்கிறவனைச்சிணுக்கிக் கொண்டே யிருந்தாற் கோபம்வராதா si on est toujours à pincer celui qui est tranquille,la colère ne lui viendra-t-elle pas?

சிணுங்கல்,pleurs, murmure, mécontentement, flatterie,embrouillement,n.v.de

சிணுங்குகிறது,கினேன்,குவேன், கு,க,v.n. சிணுங்குதல்,n. v. pleurer, murmurer,se fâcher,être mécontent (comme un enfant qui a éprouvé un refus),arracher par flatterie ce qu'on désire,flatter sa mère pour en obtenir ce qu'on veut, être embrouillé, emmêlé.

சிண், manœuvre, V. கையாள்

சிண்டி,cheveux,chevelure,espèce de mesure, V. சிகண்டகம்: அரைப்படிச் —, காற்படிச் சிண்டி mesure

d'un demi-padi, — d'un quart de padi.

சிண்டு, 1° *V.* சிண்டி. 2° *imp. et part. de*

சிண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v.a. et* சிண்டுதல், *n.v.* toucher, se serrer. *V.* சருவுகிறது,

*சித, *obl. de* சிதம்.

*சிதகம், (tchhidaka), la foudre, — d'Indiren, l'oiseau ஆக்குணங்குருவி.

*சிதகன், (sita *blanc*), Soukren ou la planète Vénus, l'oiseau ஆக்குணங்குருவி.

சிதகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.a.* effacer, rayer, annuler.

சிதடன், (சிதடு), ignorant, sot, aveugle.

சிதடி, 1° *fem. du préc.* ignorante, sotte, femme aveugle. 2° cigale, scarabée, morceau.

சிதடு, *gén.* சிதட்டின், simplicité, niaiserie, stupidité. [காணி.

சிதப்பூரம், la plante பொன்னுங்

*சிதம், 1° (djita), ce qui est conquis, vaincu. 2° (tchit *comprendre*), sagesse, intelligence. 3° (sita), blanc, blancheur, étoile, l'astre blanc, *i.e.* la planète Vénus, le métal blanc, *i. e.* l'argent, sandal, vacuité, vide, choses remuées, oseille, la plante விஷ்ணுகரந்தை: சிதகுஞ்சரம் l'éléphant blanc, — d'Indiren; — சத்திரம் parasol blanc; — சத்துரு vainqueur; — சிந்து la rivière blanche, *i.e.* le Gange; — மரிசம் poivre blanc.

சிதம்பரம், Sidambaram ou Chillumbrum, ville et pagode célèbres près du Coléron; சிதம்பரச்சக்கரம் espèce de diagramme gentil ou de figure superstitieuse: — ப்பாட்டியல் nom d'un traité de versification.

சிதம்பல், *n.v. de* சிதம்புகிறது.

சிதம்பு, 1° excès de cuisson (en matière de fonte etc...), chose ainsi gâtée, perte qui en provient, défaut de caractère, de tempérament; chose gâtée, — mauvaise, *V.* பதனழிவு. 2° *P.* சிலம்பு. grelots qu'on attache aux pieds. 3° *imp. et part. de*

சிதம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.n. et* சிதம்புதல், *n.v.* se gâter par excès de cuisson, (en matière de fonte etc...) *V.* பதனழிகிறது.

சிதரம், suspensoir, corde pour suspendre ou porter des vases etc..., goutte de pluie.

சிதருகிறது, ரினது, தரும், தரு, *ou* தர், தர, *v.n.* se répandre, être répandu, versé.

சிதர், 1° *V.* சிதரம். 2° morceau — pièce de toile, bruine, pluie fine, poussière, poudre, pollen —, anthère de fleurs, abeille, terre. 3° *imp. de* சிதர்க்கிறது. 4° *imp. et part. de*

சிதர்கிறது, *V.* சிதருகிறது.

சிதர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v.a. du préc.* répandre, verser.

சிதரல், சிதர்ச்சி, சிதர்தல், சிதருதல், *n.v. de* சிதர்கிறது, effusion. [sion.

சிதர்த்தல், *n.v. de* சிதர்க்கிறது, effu-

சிதலம், excès de cuisson, dommage qu'il cause, *V.* பதனழிவு.

சிதலை, 1° fourmi blanche ou cariah, morceau de toile, maladie. 2° *acc. de*

சிதல், fourmi blanche, espèce d'insecte ou de vers, pus.

சிதவல், drapeau d'un char, chose défectueuse, diminuée, desséchée, dispersion, couche, lit; *V.* சிதார்.

சிதளி, la plante பொன்னுங்கண்ணி. [poisson.

சிதன், fourmi blanche, écaille de

சிதறடிக்கிறது, சிதறடித்தல், (சிதறுகிறது, அடிக்கிறது), disperser, dissiper, mettre en fuite, défaire, briser, ruiner, répandre.

சிதறல், *opt. et n. v. de* சிதறுகிறது, dispersion, écart etc...

சிதறி, 1° pluie, effusion, l'arbre பாடலமரம். 2° *gér. de*

சிதறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v.a. et n* சிதறுதல், *n.v.* disperser, répandre, verser, dissiper, se disperser, se dissiper, se répandre, errer, rôder, s'égarer, se perdre, manquer, ne pas réussir, devenir inutile, — infructueux: சிதறப்பண்ணுகிறது disperser, dissiper, mettre en fuite, briser; சிதறித்திரிகிறது errer —, rôder

çà et là; — ப்போகிறது se dissiper, se répandre se disperser; — ப்போடு கிறது disperser, dissiper, répandre: புத்திசிதறி யிருக்கிறது l'esprit être égaré, — troublé: பார்வைசிதறியிருக்கிறது la vue être égarée, troublée, détériorée; பதறாத காரியஞ் சிதறாது une chose faite sans précipitation ne peut manquer de réussir; தண்ணீ ரையெங்குஞ்சிதறாதே ne répand pas l'eau partout; பணமெல்லாஞ்சிதறிப்போட்டான் il a dissipé tout l'argent, கூடின மேகமெல்லாஞ் சிதறிப்போயின les nuées qui s'étaient agglomérées se sont toutes dispersées.

சிதனம், la plante கோடகசாலை.

*சிதன், (sita), l'astre blanc, *i.e*, Vénus ou Soukren, homme faible, peureux.

*சிதாகாசம், (tchit *intelligence*, ஆகாசம்), Dieu, l'intelligence divine qui pénètre tous les espaces éthérés, et à laquelle l'éther sert comme de corps et de véhicule selon les Advitas ou l'அத்துவைதம், l'espace éthéré

*சிதாக்கினி, (சிதை, அக்கினி), feu du bûcher funèbre.

*சிதாத்துமா, (tchit *esprit*, ஆத்துமா), Dieu, l'âme intelligente.

*சிதாசிதம், (சிதம், அசிதம்), le blanc et le noir.

*சிதாநந்தம், *V*. சிதானந்தம்.

*சிதாபாங்கம், (சிதம், அபாங்கம்), paon. [ம்), trouble de l'esprit.

*சிதாபாசம், (tchit *esprit*, ஆபாச

*சிதாபாசனம், (சிதாபாசம், na), la prudence unie solidement avec l'un des 3 caractères dits முக்குணம்.

*சிதாபாசன், (சிதாபாசம்), celui dont l'esprit est troublé, Siven.

*சிதாப்பிரம், (சிதம், அப்பிரம்), nuage blanc, camphre.

*சிதாம்புசம், சிதாம்போசம், (*id*. அம்புசம், அம்போசம்), nénuphar blanc. [brûle les morts.

*சிதாயம், (சிதை, ya), lieu où l'on

சிதாரம், drapeau de char.

*சிதாகாவன், சிதாமித்திரன், சிதாரி, (சிதம், ஆகாவம், அமித்திரன், அரி), vainqueur des ennemis.

*சிதாரோகணம், (சிதை, ஆரோகணம்), *V*. சித்தியாதிரோகணம்.

சிதார், tissu —, habit fait de fibres de l'écorce des arbres, écorce intérieure des arbres.

*சிதானந்தம், (tchit *esprit*, ஆனந்தம்), joie de l'âme, — spirituelle, venant de la connaissance de Dieu.

*சிதானனன், (சிதம், ஆனனம்), celui qui a la face blanche, *i. e*. Garouden.

*சிதி, 1° (siti), blanc, blancheur, noir. 2° (tchiti), bûcher funèbre. 3° (tchhidi), hache. 4° vulve, (*mot honteux*), 5° *P*. க்ஷிதி, terre: — சதம், — பக்ஷம் oie à plumes blanches; — ரத்தினம் saphir. Le mot க்ஷிதி terre, a beaucoup de mots composés, comme க்ஷிதிபன், — பதி, — பாலன், க்ஷிதீசன், க்ஷிதீச்சுவரன் roi; — கண்டன் celui qui a le cou noir, *i. e*. Siven.

*சிதிகை, (tchitikâ), chaine qui sert de ceinture aux femmes. [épée.

*சிதிரம், (tchhidira), hache, feu,

*சிதிலம், (sithila), relâchement, flaccidité, lâcheté, langueur, *V*. சிகலம்.

சிதுமலர், la plante தண்ணீர்விட்டான்.

சிதுரம், l'arbrisseau நேர்வாளம்.

*சிதுரன், (tchhidoura), ennemi.

சிதேகி, fruit du terminalia dit கடுக்காய். [ébénier blanc.

*சிதேசகதிரம், (சித, ஈச, கதிரம்),

*சிதேதரம், (*id*. இதரம்), noirceur.

*சிதேந்திரியம், (*id*. இந்திரியம்), sens spirituels, subjugation des sens, *V*. ஞானேந்திரியம்.

*சிதை, 1° (tchitâ), bûcher funèbre. 2° bassesse. 3° *imp. de* சிதைக்கிறது. 4° *imp. et part. du suiv*: — சுற்று moulin à sucre, — à huile, cercle, roue.

சிதைகிறது, தைந்தேன், தைவேன், தை, தைய, *v. n*. சிதைந்துபோகிறது, se perdre, se gâter, se détruire, se ruiner, périr, se réduire à rien: சிதைந்தசொல் mot qui a subi quelqu'élision ou changement de lettres.

சிதைக்கிறது, தைத்தேன், தைப்பேன், தை. தைக்க, *v. a. du préc*. détruire, perdre, ruiner, tailler en pièces, an-

muler, résonner; சத்துருவின்எத்தனங்களைச்சிதைக்கிறது détruire les machines de l'ennemi, confondre ses projets. [te, ruine.

சிதைதல், *n. v. de* சிதைகிறது, per-

சிதைத்தல், சிதைப்பு, *n.v.* de சிதைக்கிறது, destruction, perte, ruine, son.

சிதையர், (சிதை), bas peuple, populace.

சிதைவு, *n.v. de* சிதைகிறது, destruction, ruine, perte, diminution, défaut: சிதைவுறுகிறது se perdre, se gâter; சிதைவுறுமங்கலவரிசி, *V.* அக்ஷதை.

*சிதோதரன், (சிதம், உதரம்), celui qui bien que noir a le ventre blanc ou tacheté de lèpre blanche, *i.e.* Koubèren. [cristal.

*சிதோபலம், (*id.* உபலம்), chaux,

*சிதோபலை. (*id.id.*), sucre candi, — raffiné.

சித்த, 1° *obl. de* சித்தம். (voyez-en les mots composés à la suite de ce nom.) 2° *obl.de* சித்தன், de la volonté, achevé, parfait, vrai, démontré, éternel, de சித்தன்: — கங்கை le prétendu Gange céleste; — கவிதம் chose connue, combinée dans l'esprit; — சங்கம் assemblée de சித்தர்; — சிந்து le Gange; — தேவன் le dieu des சித்தர், *i.e.* Siven; — தாது, — ரசம் mercure; — புருஷன் homme fortuné, — doué des prétendus dons et pouvoirs extraordinaires des சித்தர், — qui a obtenu l'immortalité.

சித்தகம், casque. [de intelligence.

சித்தகாசம், *P.* சிதாகாசம், gran-

சித்தக்கல், (சித்தம்), sorte de pierre dite சிலாநாகக்கல், *V.* ஈரக்கல்.

*சித்தசன், சித்தசன்மன், (சித்தம்), celui qu'on prétend né de la volonté de Vichnou, *i.e.* Kâmen.

*சித்தசாதனம், (*id.*) moutarde blanche, matériaux employés en magie et en alchimie.

*சித்தசித்தான், (சித்து, அசித்து, ஆன), matériel et immatériel.

*சித்தசேனன், (சித்தன், சேனை), le chef des சித்தர், *i. e.* Soupramani- [en.

சித்தமன், ricin.

*சித்தம், 1° (tchitta), volonté, intention, bon plaisir, esprit, intelligence, intérieur. 2° (siddha), vérité, certitude, promptitude, preuve, démonstration, fin, accomplissement, perfection, renoncement à tout, renommée, sel, — de mer, perpétuité, éternité, toujours, le 21me des 27 யோகம், un des 28 livres des Sivénistes, l'arbre முருங்கை: — ஆகிறது vouloir, concevoir le désir, — la volonté; — இரங்குகிறது s'attendrir, avoir pitié, daigner, consentir, accorder; — இரங்காதவன் homme sans pitié, inflexible, difficile à persuader; — உள்ளவர்களுக்குக்கொடுக்கிறது donner à ceux qui désirent, — à qui l'on veut; — திரும்புகிறது se convertir, la volonté changer en bien, devenir favorable; — மகிழுகிறது se réjouir, être content; சித்தசமாதானம் paix —, tranquillité de l'âme; — சமுசயம் doute de l'esprit; — சமுன்னதி, (சம், உன்னதி), orgueil, arrogance (un des விசனம்); — சலம் —, சவிலம் eau de riz aigrie; — சலனம் instabilité de l'esprit; — சலனமுள்ளவன் homme inconstant; — சாந்தி calme de l'âme, retenue; — சுத்தி pureté de l'âme; — ஞானம் sagesse accomplie, entière, connaissance de l'unité; — த்தியாகம், — நிவர்த்தி renoncement absolu à tout; — பேதம் désaccord, incohérence; — ப்பிரசன்னதை, (பிரசன்னம், tâ), joie, contentement (de l'esprit; — ப்பிரமை trouble de l'esprit, folie, distraction; — யோகம் yôga favorable; — ராகம் passion, désir de la volonté; — லயம் retenue, recueillement de l'âme; — விகாரம் changement de l'âme, — d'intention, divergence de sentimens; — விகாரி personne qui change de sentimens; — விப்பிரமம் syncope, évanouissement, *ou* — விப்பிலவம் folie, dérangement d'esprit; — விலாசம் désir mondain; — வேதனை peine —, trouble —, inquiétude d'esprit; *V.* aussi சித்த...: உம்முடையசித்தம், உம்முடையசித்தத்தின்படி, உம்முடையசித்தத்துக்குச்

சரிப்போனபடி selon votre bon plaisir, comme il vous plaira; உம்முடையசித்தமென்பாக்கியம் votre volonté fait mon bonheur ou m'est très-agréable.

சித்தம்பலம், la ville de சிதம்பரம்.-

*சித்தர், (siddha), sages qu'on prétend avoir acquis des qualités et des pouvoirs surnaturels, qui les rendent une sorte de demi dieux et immortels, magiciens, ascètes qui par leurs grandes austérités se sont élevés au-dessus du sort des hommes et qu'on suppose habiter le milieu de l'air ou l'espace situé entre la terre et le soleil avec les முனிவர் et les வித்தியாதரர். On compte 9 சித்தர், V. நவநாதசித்தர்: சித்தரந்தாதி pièce de vers avec அந்தாதி composée par les சித்தர்; — ஆருடம் traité scientifique sur les reptiles, insectes et animaux venimeux et les différens remèdes usités contre leurs blessures, un des traités des antidotes:—குளிகை pilule magique des சித்தர், qui donne, au dire des Indous, le pouvoir de s'envoler partout où l'on désire, V. இரசகுளிகை; —நூல் science de la médecine.

சித்தல், toile, habit.

சித்தன், (siddha), 1° sing. de சித்தர் 2° homme fortuné, — qui a obtenu l'immortalité et des dons ou pouvoirs extraordinaires, homme qui fait des merveilles, (surnom donné à) Arouguen, Siven, Vaïraven, prestigiateur, magicien, jongleur, trompeur. 3° homme fidèle, juste, probe, cotonnier, pierre d'aimant: —சாபக்கல் pierre de fer.

*சித்தாகாரம், (சித்த, ஆகாரம்), invisibilité, V. அருபகம்.

*சித்தாசங்கம், (id. ஆசங்கம்), amour, attachement.

*சித்தாதிகள், (சித்தர், ஆதி), V. சித்தர்.

*சித்தாந்தம், (சித்தம், அந்தம்), conclusion, vérité établie, démonstration, certitude, fin d'une démonstration, détermination, résultat, satisfaction, dernière volonté, secte, religion qu'on professe, doctrine, croyance religieuse, division de la secte de Siven, système astronomique, V. சூரியசித்தாந்தம்: சித்தாந்தசாராவலி nom d'un livre; வைஷ்ணவசித்தாந்தம் la doctrine des Vichnouvistes; அவர்கள்சித்தாந்தமென்ன quelle est leur croyance religieuse?

*சித்தாந்தன், (சித்தாந்தம்), celui que ses sectaires regardent comme un Dieu certain, Siven.

*சித்தாந்தி, (சித்தாந்தம்), démonstrateur, — qui établit ses conclusions, sectateur, —de la secte de Siven dite சித்தாந்தம், —de la philosophie மீமாஞ்சை. [Gange.

*சித்தாபகை, (சித்தம், ஆபகை), le

*சித்தாபாசம், (சித்த, ஆ, பாசம்), le corps, litt. le lien de l'âme.

*சித்தாபோகம், (id. ஆபோகம்), sensation de joie et de douleur.

சித்தாமோகம், grand dessein, profonde réflexion, ou சித்தாமோசம், - une des 120 espèces de minéraux.

*சித்தாராகம், P. சித்தராகம், (சித்த, இராகம்), désir, passion.

*சித்தார்த்தம், (id. அர்த்தம்), moutarde, — blanche, prospérité, V. தத்துவஞானம்.

*சித்தார்த்தி, (சித்தார்த்தம்), la 53e année du cycle indien; elle correspond à 1859 et 1919.

*சித்தி, 1° (siddhi), succès, réussite, efficacité, effet, résultat, accomplissement, exécution, évènement, arrivée, occurrence, rencontre, prospérité, bonheur du—, paradis, béatitude, — finale, exemption de nouvelles renaissances, connaissance, intelligence, don miraculeux, — surnaturel (optenu, au dire des Indous, par une austère pénitence ou par la magie et l'alchimie, V. அஷ்டமாசித்தி), un des யோகம் astronomiques, paiement d'une dette ou d'un tribut, influence, crédit, parole certaine et infaillible, validité (de loi), recèlement, cachette, abri, souliers de bois sur lesquels on a prononcé des formules magiques et qui (au dire des Indous) conduisent en un instant celui

qui les porte partout où il désire, fruit de la piété, du culte divin et de la pénitence. 2°(tchitti), action de couper 3° fermeté, force, joie, savon, outre, grande bouteille en peau ou en métal pour mettre de l'huile, du beurre etc..., empêchement, mal, l'arbre எட்டி, la plante médicinale பொன்னாங்கண்ணி, drapeau 4° *imp. de* சித்திக்கிறது:—நெறி chemin du paradis;—மூலம் racine de la plante நிலப்பனை;—பெறுகிறது,—யடைகிறது obtenir le don de l'immortalité, —un don extraordinaire; — யாகிறது réussir, prospérer; காயசித்தி force et longue durée procurée au corps par une espèce de remède, *V.* aussi au mot காயம்.

*சித்திகரம், (சித்தி), effet: சித்திகரப்பிரசாதம் grâce efficace.

சித்திக்கல், 1° (சித்தி), espèce de minéral, —de pierre. 2° *V.* சித்தித்தல்.

சித்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, *v. a.* arriver, avenir, se rencontrer, réussir, prospérer: சித்திக்கப்பண்ணுகிறது faire réussir, —arriver, causer, procurer: இப்படி நடந்தாற்பொல்லாங்கேயுனக்குச் சித்திக்கும் si tu te comportes de la sorte, il t'en adviendra du mal; காரியஞ்சித்தித்தது l'affaire a réussi.

சித்தித்தல், சித்திப்பு, *n. v. du préc.* événement, rencontre, réussite, prospérité. [causer, faire arriver.

சித்திப்பிக்கிறது, *v. caus. du même*,

*சித்தியம், 1°(tchitya), tombeau, sépulcre. 2° *V.* உறி.

சித்தியாதிரோகணம், சித்தியாரோகணம், (tchityâ, *bûcher*, அதி, ஆரோகணம்), une veuve monter sur le bûcher de son mari pour y être brûlée avec lui.

*சித்தியாமலகம், (சித்தி, ஆமலகம்), espèce de நெல்லிமரம். [த்தராரூடம்.

*சித்தியாரூடம், (*id.* ஆரூடம்), *V.* சி

சித்தியார், *V.* சிவஞானசித்தியார்.

*சித்திரகம், (சித்திரம், ka), ricin, la plante கொடிவேலி, tigre, *V.* திலகம்.

*சித்திரகன், (*id.*), peintre, dessinateur, sculpteur, graveur.

*சித்திரகுத்தன், சித்திரகுப்தன், (*id.* குத்தம்), le prétendu greffier de Yamen qui écrit les vertus et les vices des hommes.

*சித்திரம், (tchitra), peinture, figure—, chose —, statue peinte, image, tableau, dessin, sculpture, gravure, relief, écriture, beauté, ornement, élégance, netteté, grande beauté, merveille, chose admirable, surprise, nouveauté, bariolage, bigarrure, fausse apparence, erreur déguisée, sophisme qui ressemble à la verité, langage fardé, énigme, ricin, marque, circulaire sur le front, air, firmament, ciel, un des 32 ordres d'architecture, espèce de vers, vers écrits en figure de fantaisie et nommés சித்திரகவி, petitesse, chose de rien, mesure de temps de 2 மாத்திரை en un கலை, c'est un des 6 மார்க்கசடப்பிரமாணம், les plantes கொடிவேலி et சிறுகுறிஞ்சா, impureté dite சித்திரகரணம்: — எழுதுகிறது, — தீர்கிறது peindre, dessiner, graver, sculpter, ciseler; — தீர்ந்தஅரமனை palais orné de peintures ou de gravures; — தீர்ந்தகல் roche —, pierre gravée ou ciselée;—எழுதுமண் terre rouge,—à peinture, ocre; — போலிருக்கிறது être immobile comme une statue; — பேசுகிறது parler avec affectation, d'une manière hypocrite ou mensongère: — பேசேல் ne parlez pas avec affectation ou hypocrisie; சித்திரகூடம் belle —, forêt, bois, forêt en peinture; — கண்டம் pigeon au cou bariolé; — கம்பலம் tapis de diverses couleurs, (il sert de housse aux éléphans etc...): — கம்பி filet d'architecture, corniche; — கரணம் unus ex modis coeundi enumeratis in turpissimo libro dicto கொக்கோகம்;—கரன், —காரன், *V.* சித்திரகன்;—கவி pièce de vers écrite de manière à faire une figure de fantaisie; il y en a de diverses formes ou figures comme celle de char dite இரதபந்தம், celle de carré சதுரங்கபந்தம், de serpens entrelacés... நா

கபந்தம்,de pissement de vache கோமூத்திரி;en outre les principales sont: எழுகூடற்றிருக்கை,எழுத்துவருத்தனம், ஏகபாதம், ஒற்றெழுத்துத்தீர்ந்தவொருபொருட்பாட்டு, ஓரெழுத்தினம்,கரந்துறை,காதைகரப்பு,கூடசதுக்கம், சக்கரம், சருப்பதோபத்திரம், சித்திரப்பா, சுழிகுளம், நாகஞ்கொளல்,பாதமயக்கு, பாவின்புணர்ப்பு, மாலைமாற்று, வாவனஞாற்று, விசித்திரப்பா, வினவுத்தரம் etc...; —காயம் l'animal au corps bariolé, *i.e.*le tigre;—க்காரன், *V.* சித்திரகன்;—கூடம் atelier de peinture,salle d'audience,salon,surnom du temple et de la ville de சிதம்பரம்,montagne du Bandelkand, première habitation de Râmen dans son exil, *V.* சித்திரசாலை; — கோலம் espèce de lézard venimeux;—க்காவி espèce de riz;—க்கிளிச்சி scarabée noir;— க்குள்ளன் nain;—சபை, — சாலை salle ornée de peintures et de sculptures, galerie de tableaux;—சருப்பம்,—சர்ப்பம் gros serpent bariolé;—சிகண்டி nom commun aux 7 richis de la Grande Ourse;—சிகண்டிசன், —சிகண்டிபிர்சுதன், *V.* சிகண்டிசன்; — ச்ருபம் belle statue,— peinture,statue,tableau;—சேனன், (சேனை), un des juges ou greffiers de l'enfer des Indous; — தண்டகம் cotonnier dit பருத்தி:—தரம் mesure de musique d'un மாத்திரை en un கலை,c'est un des 6 மார்க்கசடப்பிரமாணம்;—தாரணை le 9me des தாரணை ou exercices d'un yôgui; — தாளம் un des 9 தாளம் ou règles de mesure en musique;— தீபம் bougie —, chandelle peinte,—en peinture;— தீபம்போலிருந்துதியானஞ்செய்கிறது être en méditation, immobile comme une bougie en peinture;—தையல் broderie;—நேத்திரை, —பாதை mainate, oiseau qui a les yeux—,les pieds bariolés; — பக்ஷம் perdrix aux ailes bariolées;—படம் espèce de concombre;—பானு soleil, — en peinture, feu, la 16me année du cycle indien qui correspond à 1822 et 1882;— பிச்சகம்,புச்சகம்,(பிச்சம்,ka), l'oiseau aux plumes bariolées,*i.e.*le paon;—பிருஷ்டம் passereau au dos bariolé; —ப்படம்,—ப்படாம் tableau, peinture,image—,toile peinte, indienne;—ப்பா vers écrits en figure de fantaisie;—ப்பாலடை la plante hedysarum பாலடை; — ப்பாலாவி la plante அம்மான்பச்சரிசி euphorbia hypericifolia;— ப்பதிமை; — ப்பாவை,—ப்பிரதிமை statue peinte,—de femme,—en peinture, tableau, poupée,marionnette; —ப்பதிமை ou—ப்பாவைபோலிருக்கிறது être immobile comme une statue; —ப்பூம்பட்டாடை bel habit—, belle toile de diverses couleurs;—மகிழ்ச்சி scarabée noir;— மண்டபம், *V.* சித்திரசாலை;— மிருகம் antilope bariolée ou tachetée, cerf; — மூலம், — மூலி la plante கொடிவேலி;— மேகலை l'oiseau à ceinture bariolée,*i.e.* le paon; —ரதன் celui qui a un char peint,le soleil,le chef—,un des கந்தருவர்;—ரேகை l'arbre அரசமரம்,ligne peinte,—de couleur;—லேகை,— லிகிதம் portrait,tableau,peinture; — லோசனை mainate aux yeux bariolés;—வகவல் (அகவல்),agavel enjolivé, variété de l'espèce de vers dite அகவல்; —வண்ணம் jolie cadence,— mesure,espèce d'harmonie dans laquelle les brèves et les longues se joignent pareillement;—வதை, *V.* சித்திராக்கினை;— வாராத்தி la plante கண்டங்கத்திரி; —விதழ்,(இதழ்),guimauve;—வித்தாரன் savant;—வித்தை science curieuse,jonglerie, l'art des prestiges; — விநோதம் beauté d'une peinture,ouvrage curieux,bien fait, élégant; — விநோதமாய் élégamment,avec art; — வேலை ouvrage de peinture ou de ciselure; — வேளாக்கொல்லி espèce de mélodie harmonieuse;—வோடாவி,(ஓடாவி), peintre;இது நல்லசித்திரம் ceci est bien joli,—est une belle peinture.

சித்திரர்,(சித்திரம்),peintres,sculpteurs,menuisiers,mécaniciens,artistes.

*சித்திராக்கினை, (சித்திரம், ஆக்கினை), meurtre —, mort accompagnée de supplices recherchés (pour épouvanter), tous les supplices que la cruauté peut inventer. [seau mainate.

*சித்திராக்ஷி, (*id*. அக்ஷம் *œil*), l'oi-

*சித்திராங்கதன், (*id*. அங்கம், da *qui donne*), Sittirangaden, roi de Hastinabouri, de la race des Kourous, et fils du roi சந்தனு et de la mère de Vyasen, un des juges ou greffiers des enfers des Indous.

*சித்திராங்கம், (*id*.), safran, orpiment jaune, vermillon, sorte de serpent. [சோந்திரன், trompeuse.

*சித்திராங்கி, (*id*.), la femme de ந

*சித்திராதிலீலை, (சித்திரம், ஆதி), diversi modi cocundi incipiendo ab illo சித்திரம் dicto vel சித்திரகரணம்.

*சித்திராபூபம், (*id*. அபூபம்), espèce de petit gâteau.

*சித்திராபூரணை, —பௌர்ணமி, (சித்திரை), pleine lune de சித்திரை ou avril, jour de jeûne des Indous en l'honneur de la naissance de சித்திரகுப்தன் greffier de Yamen.

சித்திரான்னம், (சித்திரம், அன்னம்), riz préparé de diverses manières recherchées, riz préparé avec des assaisonnemens colorés.

சித்திரி 1° sel de soufre. 2° *imp. de*

சித்திரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (சித்திரம், peindre, dessiner, graver, ciseler, sculpter: சித்திரிக்காதபொருள் chose simple, sans peinture ni sculpture; சித்திரித்தகல் pierre sculptée,

சித்திரித்தல், சித்திரிப்பு, *n. v. du préc.* peinture, ciselure, sculpture.

*சித்திரினி, சித்திரிணி, (சித்திரம், ini), femme d'un caractère lascif.

*சித்திரை, (tchitrâ), le mois de sittirei, de la mi-avril à la mi-mai, c'est le 1er mois de l'année tamoule), la 14me constellation des Indous, c'est l'épi de la Vierge, Sittirei *ou* சுபத்திரை nom de la sœur de Krichna, et d'une nymphe du Souvarkam; —க்கதை histoire de சித்திரகுத்தன்; —க்கார் riz qui mûrit en avril; — ச்சிலம்பன் (surnom du) Kavèri au mois de சித்திரை quand le bruit de son faible courant imite le bruit des bijoux des pieds; — ப்பாலாவி, *V*. சித்திரப்பாலாவி; — வசந்தன் vent du sud qui souffle en சித்திரை.

*சித்திரேசன், (சித்திரை, ஈசன்), le mari de la nymphe சித்திரை, *i. e.* Sandiren ou la lune.

*சித்திரோதனம், சித்திரௌதனம், (சித்திரம், ஓதனம்), riz cuit coloré avec du safran.

*சித்திரோத்தி. (*id*. உத்தி), parole venant du ciel, — d'un être invisible, conte merveilleux, discours éloquent.

*சித்திலி, (siddhili), petite fourmi.

சித்திலிகை. (சித்திரம்), toile, — peinte, indienne, bel habit.

சித்தி ஒத்தை, parallaxe de la lune en latitude.

சித்தில், connaissance, intelligence.

சித்தினி, *P*. சித்திரினி.

*சித்து, 1° (tchit), esprit, intelligence, sagesse, connaissance de Dieu, invisibilité, *V*. அருபம். 2° (djit), victoire, vainqueur (à la fin des mots composés). 3° espèce de —, sacrifice, prestige, illusion d'optique, merveille prétendue (des grands hommes), tour de force, — de passe-passe, tour de main, jonglerie, fascination des yeux: சித்தில்லாதபோதுவேறு சிவனில்லையில்லையே quand on n'a pas la connaissance de Dieu, la vie n'est absolument rien; —காட்டுகிறது, —செய்கிறது faire des tours de jonglerie; —ஞானம் esprit fin, subtilité; —ப்பொருள் être intelligent; —ரூபம் forme subtile, —délicate, — spirituelle, l'arbrisseau நேர்வாளம் *ou* — ரூபத்துவம் immatérialité; —ரூபன் l'être qui est un pur esprit, *i.e.* Dieu; — வித்தை art de la jonglerie, — des tours de passe-passe; — வித்தைகற்றவன், — வித்தைக்காரன் jongleur, prestigiateur, fascinateur des yeux; —விளையாடுகிறது faire le jongleur.

சித்துடு l'arbrisseau கிலுகிலுப்பை.

சித்தை,(சித்தி),outre, vase—, bouteille de peau ou de métal, petit vaisseau, maturité, cuisson.

*சித்தைக்கியம்,(சித்தம், ஐக்கியம்), unanimité.

*சித்தோன்னதி,(*id*, உன்னதி), orgueil.

*சிநேகம்... *V*.சினேகம்.

சிந்தகம், l'oiseau ஆக்குணங்குருவி, tamarinier.

சிந்தடிவஞ்சிப்பா, (சிந்து, அடி), vers de 3 pieds, pièce de poésie composée de vers de 3 pieds, avec le தனிச்சொல் et finissant par le சுரிதகம் des vers dits ஆசிரியம்.

சிந்தம், tamarinier.

சிந்தல், *n.v. de* சிந்துகிறது, effusion.

*சிந்தனுபோகம்,(சிந்தனை, போகம்), jouissance de l'âme, — intérieure, plaisir—, copulation mentale.

*சிந்தனை, (tchintanâ), pensée, idée, sentiment, réflexion, méditation, anxiété, inquiétude, souci, soin, affliction, peine, désir:—படுகிறது,— யாயிருக்கிறது être inquiet, pensif;—பண்ணுகிறது songer, se ressouvenir, —கெட்டுப்போகிறது l'esprit se perdre, — s'égarer, perdre l'esprit, devenir hébété; இனிச்—வேண்டாம் n'ayez plus d'inquiétude,—de souci; உனக்கொரு—யுமில்லைபோ va-t-en, tu es un insouciant, ou tu n'as pas d'anxiété à avoir; நானிருக்கவுனக்கென்ன—pourquoi t'inquiéter pendant que je suis vivant? படித்தபாடத்தைச் — பண்ணினுல்மறவாது si on songe bien à la leçon qu'on a apprise on ne l'oublie pas.

சிந்தன், courtaud, nain, l'oiseau ஆக்குணங்குருவி, l'arsenic சிப்பந்தபாஷாணம்.

*சிந்தாகுலம், (சிந்தை, ஆகுலம்), peine d'esprit, grande anxiété.

சிந்தாக்கட்டிகை,(சிந்தாக்கு, அட்டிகை), espèce de collier ou de joyau de cou, (à l'usage des femmes).

சிந்தாக்கு, espèce de bijou.

சிந்தா, சிந்தாத, *part.nég.de* சிந்துகிறது.

சிந்தாத்திரி, சிந்தாத்திரை, (சிந்தா, யாத்திரை), heureux voyage, heureuse traversée, prospérité, délice: — யாய்ப்போய்வருகிறது faire un bon voyage, — un voyage et revenir en bonne santé.

*சிந்தாமணி, (சிந்தை, மணி), 1° pierre précieuse prétendue divine et qu'on suppose procurer à son possesseur tout ce qu'il désire. 2° *ou* சீவகசிந்தாமணி poème épique très-estimé comme livre classique contenant l'histoire du roi samanéen சீவகன், Sindâmani, ville du Tanjaour, certain remède, le meilleur, la perle (surtout à la fin de certains mots composés, *v. g.* தர்க்கசிந்தாமணி la perle de la controverse, nom d'un traité de logique);—மாத்திரை excellent remède, la perle des pilules, des médecines.

சிந்திக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v.a.* (சிந்தை), penser, réfléchir, considérer, observer, méditer, songer, se ressouvenir: சிந்தித்துப்பார்க்கிறது examiner, peser dans son esprit.

சிந்தித்தல், சிந்திப்பு, *n. v. du préc.* pensée, réflexion, considération, souvenir.

*சிந்திதம், சிந்திதி, சிந்தியை, (சிந்தை), pensée, réflexion.

*சிந்தியம், (tchintya), chose compréhensible, un des 28 livres des Sivénistes.

சிந்தியல்வெண்பா, (சிந்து, இயல்), vemba de 3 vers. On en distingue 2 sortes nommées இன்னிசைச் — et நேரிசைச்—suivant qu'elles ressemblent à l'இன்னிசைவெண்பா ou au நேரிசைவெண்பா.

*சிந்து, 1° (sindhou) mer, océan, eau, rivière, fleuve (en général), le Sind ou l'Indus, la province du Sind, (un des 56 pays connus des Indiens), la langue de cette province, éléphant, rut de l'éléphant, mucus qu'il lui fait sortir des tempes, sorte de poésie peu estimée, (elle se compose de 5 parties la 1re nommée பல்லவி ou refrain n'a qu'un petit vers, la seconde அநுபல்லவி est une strophe plus courte que les autres et qui finit par le refrain; les 3 dernières parties ou

strophes se nomment சரணங்கள் et consistent en vers d'égale mesure entr'elles;mais elles varient au gré de l'auteur pour l'harmonie et les règles qu'elles suivent), vers de 3 pieds, courtaud, nain, l'arbrisseau வெட்சி,pierre précieuse dite வைடூரியம்,œil-de chat. 2e *imp. et part.du suiv:*—சங்கமம் embouchure de fleuve, confluent de rivière,—சம், sel, *ou* —சாரம் sel de mer;—சை Lakchimi prétendue fille de la mer;—சயனன் Vichnou couché sur la mer;—தேசம் l'Inde;—நதி l'Indus; —நந்தனன்,— சன்மன் Sandiren ou la lune qu'on prétend née de la mer de lait, ou வீடுமன் Bhismen fils de la prétendue déesse du Gange;—நாடர்,(நாடு), habitans des bords de la mer;—நாதன் le prétendu roi de la mer,*i.e.*Varounen;—புஷ்பம்,—புட்பம் les fleurs de la mer, *i. e.* les conques;—ரதம் sel gemme,—fossile,—ரத்தம் sel ou—லவணம் sel de mer, sel gemme;—ராச்சியம் l'Inde.

*சிந்துகம், (சிந்து, ka), l'arbrisseau நொச்சி, vitex.

சிந்துகிறது, தினேன், துவேன், து,த.*v.a.et n.et* சிந்துதல், *n. v.* répandre,verser,disperser,éparpiller,se répandre,couler,être versé,ruiné, se gâter,se perdre,se corrompre, périr: சிந்தாதேசிதருதே யெடுக்கிறது emporter sans répandre ni verser; சிந்திப்போகிறது se répandre,couler;சிந்திப்போகாமற் ou சிந்தாதே கொண்டுபோகிறது emporter sans que rien ne se répande;சிந்திப்போடுகிறது verser,répandre,disperser; சிந்திக்கிடக்கிறது (le riz...) être répandu,dispersé,éparpillé;முத்துமுதலிய மணிசிந்துகிறது jeter (au peuple) —,répandre—, disperser des perles et d'autres pierreries.

சிந்துண்டுபோகிறது, (சிந்து, உண்டு),se répandre,être versé,dispersé,gâté,ruiné.

,சிந்துரிக்கிறது, *P.* சிந்தூரிக்கிறது.

*சிந்துரம்,*P.*சிந்தூரம். [து.

*சிந்துவாரம்,(சிந்து),mer,arc,*ou*

*சிந்துவாரி,(*id.*),l'arbrisseau வெண்ணொச்சி.

*சிந்தூபலம்,சிந்தூற்பவம், (சிந்து,உபலம்,உற்பவம்),sel gemme.

*சிந்தூரம்,(sindoûra),couleur—, rouge,vermillon,minium,bottou,—de vermillon,ou marque ronde et rouge sur le front, poudre médicinale de minéraux calcinés,précipité de mercure, noyau dit சேங்கொட்டை,tamarinier, éléphant, l'arbrisseau வெட்சி,le கிடைச்சி rouge: சிந்தூரகாரணம் plomb *litt.* l'origine du vermillon; —திலகம் éléphant, bottou de vermillon,—திலகை femme qui a ce bottou,— dont le front est frotté de vermillon;—விதி manière de faire le vermillon,de le mettre,ou de s'en frotter;— வைப்பு réduction des métaux en vermillon, *V.* சிந்தூரவிதி.

*சிந்தூரிகை,(சிந்தூரம்,ikâ),rouge de plomb,vermillon.

சிந்தூரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,*v.a.et n.*சிந்தூரித்தல்,*n.v.* (சிந்தூரம்), rendre rouge, préparer —,faire du vermillon,le pulvériser, calciner les métaux (*v. g.* l'or, l'argent,le bismuth etc.., ou l'arsenic, le mercure etc...) et les réduire en poudre rouge,se changer en vermillon.

*சிந்தை,(tchintâ), esprit, pensée, attention, réflexion, considération, dessein,intention, objet en vue, inquiétude,anxiété,vexation, peine:—கூரியன் homme d'un esprit pénétrant, la planète Mercure prétendu fils de Sandiren ou Bouden ancien roi et tige de la dynastie lunaire:—கெட்டுப்போகிறது avoir l'esprit dérangé, dépravé;—யாயிருக்கிறது être pensif, —attentif — appliqué, penser à; பலசிந்தையாய்ச் செய்கிறது faire avec distraction,—en pensant à bien des choses; சிந்தையில் வைக்கிறது considérer,remarquer, mettre dans son esprit.

சிபாயம், desséchement, évaporation.

சிபாயி, *ou* சிப்பாயி, (*ind.*), cipaye, soldat indien.

சிபாரிசு, (*persan*), lettre de —, recommandation, protection, certificat de bonne conduite.

சிபி, nom d'un roi de la race du [soleil.

சிபிட்டகம், riz frit dit அவல், petit enfant.

சிபித்துவம், fracture, rupture.

*சிபிவிஷ்டம், சிபிவிட்டம், (sipivichta), tête chauve, —blanche.

சிபுகம், pouls, artère. [serviteurs.

சிப்பந்தி, (*pers.*), établissement de

சிப்பம், petit—, paquet, ballot, —de toile...: — கட்டுகிறது mettre la toile en ballot. [2° *P.* சிபாரிசு.

சிப்பாரிசு, 1° faire connaissance.

சிப்பி, (இப்பி), coquillage, coquille, — bivalve, huitre à perles, conque, dent venimeuse; — ச்சுண்ணாம்பு chaux de coquillage, — d'huitres à perles; — நீறு cette chaux en poudre; — முத்து perle d'huître, — non parvenue à sa perfection, perle artificielle: — யச்சு, (அச்சு), espèce d'outil; — வேலை ouvrage en coquillage, en forme d'huitre à perles.

சிப்பியன், *pl.* சிப்பியர், tailleur, panégyriste, — qui chante les louanges.

சிப்பிரம், petitesse, chose petite.

சிப்பிலாட்டி, *V.* சில்லறை, *ou*

சிப்பிலாட்டு, vexation, embarras.

சிமட்டி, coloquinte.

*சிமம், (sima), tout, chose entière.

சிமயம், cime de —, montagne, le mont பொதியமலை.

சிமாலம், l'ile de Sumatra.

சிமானம், joie, gaîté, jeu: — போட்டுப்பாய்கிறது *ou*

சிமாளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n.et* சிமாளித்தல், *n. v.* se réjouir, sauter de joie.

சிமி, *V.* சிகண்டகம்.

*சிமிகம், (tchimika), perroquet.

சிமிக்கி, espèce de pendans d'oreilles: சிமிக்கிப்பூ autre espèce de bi-[jou.

சிமிடன், *V.* சுமடன்.

சிமிட்டி, 1° *P.* சிமட்டி, coloquinte. 2° *gér.de* சிமிட்டுகிறது.

சிமிட்டு, *n.v. imp. et part. du suiv.* clignotement, clin d'œil, œillade, tromperie: — க்கண், — ப்பார்வை œil clignotant; — க்கண்ணன் homme dont les yeux clignotent.

சிமிட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v.n.et* சிமிட்டுதல், *n. v.* clignoter, cligner de l'œil, faire des signes d'yeux, tromper; சிமிட்டிச்சைகைசெய்கிறது faire signe de l'œil, —en clignant les yeux.

சிமிண்டி, *gér.et n.app.de* சிமிண்டுகிறது, filou, — qui prend à la dérobée.

சிமிண்டு, 1° cheville, bâton, pieu, poteau. 2° *imp.et part.de*

சிமிண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v.a.* enlever —, prendre à la dérobée, arracher, pincer, piquer, chatouiller, toucher avec le doigt: சிமிண்டிக் காட்டுகிறது pousser et montrer du doigt; கக்கத்திற்சிமிண்டுகிறகைநமனல்லவோ la main qui chatouille sous l'aisselle n'est-elle pas le dieu de la mort?

சிமிலம், montagne.

சிமிலி, suspensoir, corde —, roseau pour porter des vases, cigale, la plante médicinale பூளை, barque, vaisseau, *V.* சிகண்டகம்.

சிமிழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, *v.n. V.* சிமிட்டுகிறது.

சிமிழித்தல், சிமிழிப்பு, *n. v. du préc. V.* சிமிட்டு.

சிமிழ், 1° *imp.du suiv.* 2° petite —, boite, cassette: உலோகச் —, தந்தச் —, மரச் —, boite de métal, — d'ivoire, —de bois.

சிமிழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *v.a.* lier, attacher.

சிமிழ்த்தல், சிமிழ்ப்பு *n.v.du préc.* attache, lien, lier.

சிமிளிக்கிறது, *P.* சிமிழிக்கிறது.

சிமிளிப்பு, *n.v.du préc. V.* சிமிட்டு.

சிமிள், *P.* சிமிழ்.

சிமிள்க்கிறது, சிமிள்ப்பு, 1° *P.* சிமிழ்க்கிறது, சிமிழ்ப்பு. 2° clignoter.

சிமுக்கு, petit bruit: சிமுக்கிடுகிறது faire un petit bruit, se remuer.

சிமுட்டி, la plante கீழாநெல்லி.

சிமை, *V.* சிகண்டகம்.

சிம்பத்தை,la plante சிறுபுள்ளடி.

சிம்பர்,*P.*சிம்பா.

சிம்பல்,*n. v. et opt. de* சிம்புகிறது, bond,saut,gambade,vivacité,malice, résistance, bruit, son, filament, copeau: — அடங்குகிறது devenir calme,— traitable; — இல்லாத மாடு bœuf doux,—traitable;— ஆயிருக்கிற ou உள்ளமாடு bœuf intraitable, qui résiste ou s'effarouche,—qui ne veut pas suivre quand on le tire par la corde.

சிம்பா,bourre (de fusil...).

சிம்பு,1° baguette,copeau,éclat (de bois),fibres,étoupe,filament. 2° *imp. et part.de*

சிம்புகிறது,பினேன்,புவேன்,பு,ப, *v.n.et a.*சிம்புதல்,*n. v.* s'effaroucher, houspiller,tirer,tirailler (en luttant ou jouant),jeter,sauter,bondir, sautiller,prendre furtivement, dérober, résonner:காலாலே—donner le croc en jambe.

சிம்புரி, bourlet, coussinet (pour porter des fardeaux sur la tête).

சிம்புளி,drap,étoffe de poils,tapis, couverture,toile—,habit rouge.

சிம்புள், oiseau fabuleux à 8 pieds:சிம்புளானேன் celui s'est métamorphosé en un de ces oiseaux, *i. e.* Virapattiren.

*சிம்பை,(simbhâ),espèce de pois.

சிம்மதம், serpent.

*சிம்மம்,*P.*சிங்கம்,lion.

*சிம்மாசனம்,சிம்மாதனம்,*P.* சிங்

சிம்மை,borne,limite. [காசனம்.

சியச்சினி,la plante உத்தாமணி.

சியநாகம்,l'arsenic préparé துத்தபாஷாணம். [minalia dit கடுக்காய்.

சியிருதம்,சியிறுதம்,le fruit du ter-

*சியை,(djyâ), sinus: சியாவாக்கியம் table des sinus. [கிறது.

சிர,1° *obl.de* சிரம்.2° *imp.de.* சிரக்

*சிரகபாலம்,(சிரம்), crâne.

*சிரகபாலி (*id.*),dévot indou qui a un crâne humain pour emblème.

சிரகம், 1° goutte de pluie, — de pluie poussée par le vent, aiguière, cruche. 2° *(சிரம்,ka),casque,turban.

சிரக்கிறது,ரத்தேன், *ou* ந்தேன், ரப்பேன்,ர,ரக்க, *v.a.* détruire, corrompre.

சிரக்கோழி,la plante வசம்பு,l'arbrisseau குழலாதொண்டை cappa-ris. [pal.

*சிரங்கம்,(சிரம், ka), tête, princi-

சிரங்காய்,(சிரம்,கை),poignée,autant que la main peut contenir: ஒரு சிரங்காயரிசி une poignée de riz.

சிரங்கு,gale,grattelle,éruption, rogne:சிரங்காறிப்போகிறது la gale se guérir,se sécher; சிரங்குபிடிக்கிறது attraper la gale; ஆனைச் சிரங்கு gale à grosses pustules.

*சிரசம்,சிரசிசம்,சிரசிருகம்,(சிரம், சம்,sirasi *sur la tête,* உருகம்), cheveu,*litt.*ce qui croit sur la tête,poil.

சிரசன்,arsenic naturel dit சீர்பந்தபாஷாணம்.

சிரசாவகிக்கிறது,சிரசாவகித்தல், (சிர,சாவகம்),se mettre sur la tête (un ordre,une lettre, langage figuré pour marquer l'obéissance et le respect): சிரேஷ்டர்வார்த்தையைச்சிரசாவகிக்கிறது se mettre sur la tête les paroles du supérieur,lui obéir.

*சிரசீவி, (சிர,சீவி) *V.* சிரஞ்சீவி.

*சிரசு, (siras), tête, chef, principal,origine, commencement: — வேஷ்டி,*V.*சிரோவேஷ்டம்; உமதுபாதமென் சிரசின்மேலே votre pied est sur ma tête,je suis votre serviteur.

*சிரசுதையம்,(சிரசு, உதயம்), apparition de la tête à la naissance.

*சிரஸ்தம்,(tchirastha),long-temps, longue durée.

*சிரஸ்தர்,சிரஸ்தா, (sirastha), chef, supérieur, conducteur, 1er secrétaire,—écrivain, chef natif des comptes des cours indiennes, *ou*

சிரஸ்ததார், சிரஸ்தாதார், (*ind.*), 1er employé,chef natif d'un tribunal indien, *ou* d'une catchérie de collecteur.

*சிரஞ்சீவி,*pl.*சிரஞ்சீவியர், (சிரம், சீவி), personnage —, être qui vit long-temps,corbeau,Vichnou:— யாயிருக்கிறது vivre long-temps; சிரஞ்சீவியர்-எ les 7 personnages qui ont vécu long-temps,savoir:அசுவத்தாம

ன்,le roi மாபலி,வியாசன், le singe அநுமான், விபீஷணன் frère de Râvanen,கிருபன்,பரசுராமன்.

சிரட்டை,coque du coco.

சிரணி,l'arbrisseau ஓமம்.

சிரத்தக்காழகம்,l'arbrisseau மருக்காரை. [tées.

சிரத்தம்,choses remuées, — agitées.

சிரத்தல்,1° *n.v.de* சிரக்கிறது,destruction,ruine,2° *V.*சிரத்துதல்.

*சிரத்தனம்,சிரத்தினம், (சிரம், தனம்),chose vieille.

சிரத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன்,த்து,த்த, *v. n.* résonner, faire du bruit,bourdonner.

சிரத்துதல்,*n.v.du préc.*retentissement,bruit,son inarticulé,bourdonnement,cris—, murmure confus (de la foule).

*சிரத்தை, 1° (sraddhâ), fidélité, foi,amour,respect,dévotion,attachement à son gourou et aux sciences. 2° (sirastha), primauté, supériorité, autorité,orgueil,—க்காழகம், *V.* சிரத்தக்காழகம்.

*சிரமணர், (sramana), religieux mendians indous,les Samanéens.

சிரமருகி,(சிரம்,அறுகிறது),tronc, corps sans tête.

சிரமம்,(srama), escrime, exercice militaire,fatigue,travail, bruit:சிரமப்பணிக்கன் maître d'escrime;—க்கழகம் salle d'escrime;,சிரமஞ்செய்கிறது *ou*

சிரமிக்கிறது,மித்தேன், மிப்பேன் மி,மிக்க,faire des armes,s'escrimer.

சிரமிலி,(சிரம்,இலி), l'animal sans tête,le crabe. [effort.

*சிரமை,(srama), fatigue, travail,

*சிரம்,1° (sira),tête, hauteur, racine du poivrier. 2° (tchira),*V.*சிரஸ்தம்.3° cruche, aiguière, *V.* கூகைநீறு: — இழக்கிறது perdre la tête, avoir la tête coupée;சிரகம்பம், — கம்பிதம், — க்கம்பம் mouvement—, signe de tête, tremblement paralitique de la tête; — கம்பங்கரகம்பம் ou — கம்பிதங் கரகம்பிதமுண்டோ y a-t-il des signes d'approbation de la tête ou de la main;— கரகம்பிதஞ்செய்யலாகும் on peut approuver d'un signe de tête et de main;—கம்பஞ்செய்கிறது ou பண்ணுகிறது approuver d'un —, faire un signe de tête;—கரகருமம் gesticulation de la tête et des mains,pantomime,une des parties du பரதம் ou de la comédie; —காலம் long-temps;—சேவகன் vieux serviteur;—ச்சேதம்,—ச்சேதனம் décapitation,décollation,peine capitale; ஒருவனைச்—ச்சேதம்பண்ணுகிறது décapiter quelqu'un;—ச்சௌளம்,—ச்சவரம் action de raser la tête;—ஸ்நானம் bain de tête;—நதி le fleuve qu'on prétend couler de la tête de Siven,*i.e.* le Gange,(de-là vient qu'on représente la déesse Ganguei assise sur la chevelure tressée de Siven);— பங்கம் peine capitale,décollation; — ப்பீடை mal de tête;—மாலை guirlande de la tête,— de crânes,collier de உருத்திராக்ஷம் qu'on porte sur la tête; — மித்திரன் ancien—, intime ami.

சிரம்பம், 1° l'arsenic naturel சாலாங்கபாஷாணம்.2° *P.* சிரமம், escrime. [tion,refuge.

*சிரயணம்,சிரயம், (sraya),protec-

சிரல், martin-pêcheur, bout, fin, achèvement.

*சிரவணம்,(sravana),oreille,ouïe, audition, docilité, obéissance, la 22me constellation dite திருவோணம்,un des 32 உபநிஷதம்: — உள்ள obéissant,docile;சிரவணபதம் oreille,voie de l'ouïe;சிரவணசத்தி,சிரவணிசசக்தி puissance obédientielle des philosophes.

*சிரவணேந்திரியம், (சிரவணம்,இந்திரியம்),sens de l'ouïe.

*சிரவணோதரம்,(*id.*உதரம்),creux extérieur de l'oreille. [le.

*சிரவணன், (*id.*),obéissant,docile.

*சிரவணி,*f.du préc.*obéissante.

*சிரவம், 1° (srava), oreille.2° perdrix,*ou*

சிரவை,accroissement.

சிரற்புள்,(சிரல்),martin-pêcheur.

*சிராங்கம்,(சிர, அங்கம்),la tête.

*சிராத்தம்,(srâddha),espèce de cé-

rémonie funèbre pour les morts, ce qui est un des 21 sacrifices indous.

*சிராயம், சிராயனம், (சிரயம்),observation,protection. [vie.

*சிராயுசு, (சிரம்,ஆயுசு), longue

சிராய், — ப்பொடி éclat de bois, copeau,planure: — அருகுகிறது un éclat de bois piquer,— causer de la douleur; — ப்பாக்கு noix d'arec d'une saison spéciale; — ப்பொடிவிரலிலே ou காலிலே தைக்கிறது un éclat de bois entrer dans la main ou dans le pied. [d'ஆவணி,pierre.

*சிராவணம், (srâvana), le mois

*சிராவணி,un des 21 sacrifices.

*சிராவிருத்தம்,• (sirâvroutta), plomb.

*சிரி,1° (siri),flèche, épée,sauterelle, meurtrier, vulve (mot honteux). 2° *imp.de* சிரிக்கிறது. (On doit l'éviter à cause du sens précédent et dire சிரித்துக்கொள்).

சிரிக்கிறது,ரிததேன்,ரிப்பன்,ரி,ரிக்க,*v.n.*rire, plaisanter, railler, moquer:சிரித்தமுகம் visage riant,—joyeux;சிரித்துச் சிரித்துவயிறும்புண்ணாகிறது à force de rire le ventre même en fait mal, crever de rire;— ப்பேசல் dire—, parler en riant, — avec un air riant, plaisanterie, mot joyeux,—d'amitié;— ப்பேசிவருத்திக்கொல்லுகிறது tourmenter et donner le coup de la mort d'un air riant et avec de belles paroles;— விளையாடுகிறது rire et jouer.

சிரிட்டம், écorce médicinale de l'arbre விளா.

சிரிப்பாணி, (சிரிப்பு, ஆணி),plaisanterie dérision,risée, ridicule,personne ridicule:— படுகிறது être moqué ,bafoué,s'exposer à la risée, à la plaisanterie,être dans la détresse ou la privation; சிரிப்பாணிக்கிடமாயிருக்கிறது y avoir lieu à la plaisanterie,à la dérision.

சிரித்தல்,சிரிப்பு,*n.v.de* சிரிக்கிறது, ris,rire,risée, plaisanterie.

*சிரீ,(sri), *V.*சிறீ:சிரீமுகவருஷம்,*V.* சிறீமுகவருஷம்.

*சிரீஷம், சிரீடம், (siricha), l'arbre வாகை mimosa siricha, l'arbrisseau குன்றி.

*சிரு,1° (tchirou), jointure de l'épaule. 2° (srou),aller. [nuphar.

*சிருகம்,(srouka),flèche,vent, né-

*சிருகாலன்,(srougâla),renard,jackal,poltron,méchant, qui parle durement,vaurien,fripon,Krichna.

சிருக்கு,*P.*சுருக்கு.

*சிருங்கம், (srounga), corne d'animal,marque,pointe,cime de montagne. [chaîne,—d'éléphant.

*சிருங்கலம், (srounkhala), fers

சிருங்கலை, 1° (srounkhalâ), entraves,fers pour les pieds. 2° (sroungalâ),espèce de plante.

*சிருங்கவேரம்,(சிருங்கம், வேரம்), gingembre vert, *litt.* racine qui ressemble à une corne.

*சிருங்காடகம், சிருங்காடம், (sroungâta, ka), carrefour ou 4 rues aboutissent.

*சிருங்காரம், (sroungâra), amour, clou de girofle, beauté, ornement, marque ronde ou bottou de vermillon sur le front,copulation.

சிருங்காரிக்கிறது, சிருங்காரித்தல், (சிருங்காரம்), *V.* சிங்காரிக்கிறது.

*சிருங்கி,(sroungi),or.

*சிருஷ்டம்,சிருட்டம்,(srouchta,*orné*),un des 32 ordres d'architecture.

*சிருஷ்டி, சிருட்டி, 1° (srouchti), création,nature,caractère. 2° *imp.de* சிருஷ்டிக்கிறது: — கத்தா (கர்த்தா), *V.*சிஷ்டிகன்; — காலம் temps de la création.

*சிருஷ்டிகன்,சிருட்டிகன், *hon.*சிருஷ்டிகர்,(சிருட்டி,ka), *V.*சிஷ்டிகன்.

சிருஷ்டிக்கிறது, சிருட்டிக்கிறது, டித்தேன்,டிப்பேன்,டி,டிக்க, *v.a.* (சிருட்டி),créer,produire,faire naître.

சிருஷ்டித்தல்,சிருஷ்டிப்பு, சிருட்டித்தல்,சிருட்டிப்பு,*n. v. du préc.* création.

சிருட்டியாளன்,savon.

*சிருணி,(srouni),ennemi, croc de cornac. [chat.

*சிருணிகை,(srounikâ),salive,cra-

*சிருதம், (srouta),science sacrée, écrit sacré,chose entendue, bien.

*சிருதரம்,(sroudara),serpent.

*சிருதி,(srouti), 1° rue, chemin. 2° oreille, les védas, l'écriture sainte, quart de ton en musique, V. சுருதி.

*சிருபாடிகை, (sroupâtikâ), bec d'oiseau.

*சிரும்பணம், சிரும்பம், சிரும்பமாணம், சிரும்பிகை, சிரும்பிதம், (djroumpa, na,mâna,ikâ,ita), bâillement.

சிரேசு,P. சிரேயசு, bonheur, fortune.

*சிரேஷ்டம், சிரேட்டம், (srêchta), supériorité, excellence,prééminence, primauté, ancienneté, fertilité: சிரேஷ்டபுத்திரன் fils ainé.

*சிரேஷ்டன், pl. சிரேஷ்டர், (id.), supérieur,chef,grand, ancien, ainé, meilleur, excellent.

சிரேஷ்டி,1° f. du préc. 2° V. சிரேஷ்டன்.

*சிரேஷ்டாதிகாரணக்கடவுள், (சிரேஷ்டம், ஆதி), Dieu la 1re et suprême cause de tout.

*சிரேஷ்டாதேவி, சிரேட்டாதேவி, (சிரேஷ்டா, fém. de சிரேஷ்டன்), la vieille déesse prétendue மூதேவி Sœur aînée de Lakchimi,

*சிரேடம்,(slècha),réunion, union.

*சிரேணம்,(tchirêna),long-temps, longue durée.

*சிரேணி,(srêni),ligne,rangée,degré, ordre,rue de bergers.

*சிரேயசு, (srêyas), bonne renommée,excellence, vertu, mérite, bonheur,—final,prospérité:—அடைகிறது,—பெறுகிறது acquérir de la réputation;—பெற்றுக்கொண்டவன் homme renommé; சிரேயசாயிருக்கிறது être célèbre,distingué.

சிரேவணம்,V.காட்டாமணக்கு.

*சிரை,1° (sirâ),nerf,veine, singe. 2° imp.de

சிரைக்கிறது,சிரைத்தேன், சிரைப்பேன், சிரை, சிரைக்க, v. a. ou சிரைத்துப்போடுகிறது,raser,faire la barbe,retrousser un habit;சிரைத்துக்கொள்ளுகிறது se raser ou se faire raser.

சிரைத்தல்,சிரைப்பு,n.v.du préc.

சிரைப்பிக்கிறது, v. caus.du même, faire raser.

சிரையன், (சிரைக்கிறது), barbier.

*சிரோ, (obl.de siras சிரசு tête), —கிருகம் chambre haute au sommet d'une maison;—க்கிரீவம் la tête et le cou;—சம் cheveu; —தரம் ou சிரோதி, (dhara, dhi qui soutient), cou; — பத்தியம் le fruit nommé கடுக்காய்;—மணி,—ரத்தினம் pierre précieuse—,bijou qu'on met à la tête,—à la crête,le chef,le meilleur; சிரோமணியாயிருக்கிறது être éminent,— excellent;— ருகம் cheveu; —ரோகம் mal à la tête;—வல்லி crête de paon; — விருத்தம் poivre;—வேஷ்டம்,—வேஷ்டி,— வேட்டம், —வேட்டனம் casque, turban, toile dont on s'entoure ou dont on se couvre la tête.

*சிரோட்டம், (siras, அட்டம்), le fruit nommé கடுக்காய், les arbres நெல்லி et தான்றி, V.திரிகடுகு.

*சிரோத்தி,சிரோஸ்தி,(id. அஸ்தி os) crâne de la tête.

*சிரோத்திரம்,V.சுரோத்திரம்.

சிரோந்தம், (siras,அந்தம்),épaisse chevelure.

சில, 1° adj. quelque, quelques, peu,un peu:—காலம் pendant quelque temps, ou —விசை, —முறை quelquefois;—பேர்,—மனிதர் quelques personnes, quelques-uns, peu de monde,—de gens; -- காலத்திலே dans peu,en peu de temps. 2° nom. pl.n.சில,obl. சிலவற்று,gén.சிலவற்றின், quelques choses,peu dechoses; சிலச்சில, சிலசில quelques, peu.

சிலகம்,V.சட்டுவம்.

சிலக்கு, série, cours, fois: இன்னமொரு—encore une fois.

சிலக்குணம்,V.திமிங்கிலம்.

சிலங்கம்,V.சிசிட்டம்.

சிலதன்,pl.சிலதர்,serviteur,camarade,compagnon.

சிலதி,pl.சிலதியர்,f.du préc.servante,suivante,compagne,amie.

சிலது,pl.சிலதுகள்,(சில),quelque,—chose.

சிலத்திறகதேகு,(சிலம்),V. திமிங்கிலம்.

சிலத்தின்பிரிதிவி,(சிலம், பிருதிவி), V.கருப்பூரச்சலாசத்து.

சிலந்தி,ulcère,—vénérien, furoncle, bubon, araignée, nom d'un ar-

bre à fleurs, *ou* சிலந்திமரம் l'arbre ochna squarrhosa;—நாயகம் la plante médicinale கிரந்திநாயகம்; —நூல்,—வலை fil—,toile d'araignée; —புறப்படுகிறது un ulcère...sortir,—se former;—ப்பூச்சி araignée;—ப்பூச்சிக்கூடு nid—,toile d'araignée;— யரிசி grains de l'herbe cyperus geminatus,(ils sont mangeables),cette herbe même.

சிலப்பு, *obl. de* சிலம்பு: சிலப்பதிகாரம் poème tamoul classique qui contient le récit de la mort de கோவலன் occasionnée par un anneau bruyant dit சிலம்பு.

சிலமம், (*P.* சிலம்பம்), escrime, soupçon,conjecture:— காட்டுகிறது montrer des soupçons,effrayer, *V.* சிலமிக்கிறது;சிலமக்காரன், *V.* சிலமி; —ப்படுகிறது soupçonner,conjecturer.

சிலமன், *P.* சிலமம்.

சிலமான்கல்,agate (pierre précieuse).

சிலமி,(சிலமம்), maître d'escrime, escrimeur,homme qui menace, qui gronde.

சிலமிக்கிறது,மித்தேன், மிப்பேன், மி,மிக்க,*v.n.*(சிலமம்),s'escrimer,faire des armes,menacer,gronder.

*சிலமீலிகை,(tchilamîlikâ), éclair, [*V.* மின்மினி.

சிலம்,sel de roche.

சிலம்பணி, (சிலம்பு, அணி), anneau bruyant dont on s'orne les pieds.

சிலம்பம்,*corr.de* சிரமம், escrime, art de faire—,exercice des armes:—ஆடுகிறது,—செய்கிறது,—பண்ணுகிறது escrimer,faire des armes,s'escrimer, *ou* —பழகுகிறது apprendre —, pratiquer l'escrime, s'y exercer; — பழக்குகிறது, — பழகுவிக்கிறது enseigner l'escrime,y exercer; சிலம்பக்காரன், *V.* சிலமி; —க்கூடம், —க்கழகம் place—,salle d'escrime.

சிலம்பல், *opt.et n. v. de* சிலம்புகிறது,son,bruit, retentissement.

சிலம்பன், (சிலம்பு), chef de pays montagneux, Soupramanien fils de Siven,commencement de la crue du Câvéri en avril, (qui imite par son doux murmure le son des grelots).

சிலம்பி,1° araignée: — நூல் toile —,fil d'araignée. 2° *gér. de* சிலம்புகிறது.

சிலம்பு,1° *imp. et part. du suiv.* 2° bruit,son,gros anneau d'argent,— anneau bruyant creux et rempli de petits cailloux,que se mettent au bas de la jambe les filles,les femmes et les jeunes garçons,(les comédiens en portent de cuivre),anneau oblong aussi de cuivre et rempli de petits cailloux que les sacrificateurs gentils agitent dans leurs mains en chantant surtout dans les pagodes, montagne:—போடுகிறது mettre ces anneaux aux jambes, *ou* சிலம்பாட்டுகிறது les faire résonner;—கூறல் nom d'un livre;சிலம்பைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டுபூசாரிகள்பாடுவதுண்டு il est d'usage que les Pousâris chantent en tenant des anneaux bruyans.

சிலம்புகிறது, பினேன், புவேன்,பு, ப,*v.n.*(சிலம்பு), *n.v.* faire du bruit, résonner.

சிலம்புரி,longue toile,espèce d'habit long.

சிலர்,(சில), *m.f.* quelques uns,peu de gens,— de monde: சிலருக்குச்சிலவும்பலருக்குப்பலவும் peu de choses à un petit nombre, beaucoup à un grand nombre.

சிலவங்கம்,os de poisson.

சிலவர்,Vêdher,chasseurs.

சிலவு,*P.* செலவு.

*சிலா,(silâ),pierre,roc,arsenic,pierre à broyer: — சாசனம் inscription —, donation gravée sur la pierre; — சாதனம், instrument de tailleur de pierre; — சாரம் fer; —சம், — குசுமம், — பலம், — புஷ்பம்,—ரசம் storax,benjoin; — தலம் rocher, escalier en pierre: — தாது craie;—நதி nom d' une rivière, rivière pierreuse;—நாகம்,— நாகக்கல் espèce de pierre, un des 120 minéraux des Indiens;—மணி, *V.* கருப்பூரச்சிலாசத்து; —மதம் alun de plume, espèce d'arsenic naturel; —மேனி la pierre dite கண்டகிச்சிலை;

—வங்கம் pierre —, minerai qui contient du plomb; — வட்டம் pierre à broyer, à aiguiser, meule à aiguiser; — வருடம், — வருஷம், — விருஷ்டி pluie de pierres, grêle, le nuage காளமூகி; — விக்கிரகம் idole —, statue de pierre; — விஸாதி bitume; — வைரம், *V.* சிலாசத்து.

சிலாகை, 1° *P.* சலாகை, broche. 2° (சிலா, kâ) pierre bleue, l'arsenic dit தொட்டி பாஷாணம்.

*சிலாக்கியம், (slâghya *louable*), excellence, dignité, privilége, ostentation, parade, vaine gloire, vanité: — காட்டுகிறது faire parade, se pavaner, montrer de l'ostentation, de la vanité; — உடையவன், — உள்ளவன் homme distingué, privilégié, *ou* சிலாக்கியக்காரன் homme vaniteux, glorieux, qui aime l'ostentation; — ப்படுத்துகிறது honorer, distinguer; சிலாக்கியத்துக்காக *ou* சிலாக்கியம்பெற par ostentation, pour la vaine gloire, pour se distinguer.

*சிலாக்கியன், (*id.*), homme distingué, supérieur, meilleur, vaniteux, glorieux: என்னிலும் நீசிலாக்கியனு, es-tu meilleur que moi? m'es-tu supérieur?

*சிலாசத்து, சிலாசது, சிலாசித்து, (சிலா, djatou *laque*, djit *qui excelle*), minéral qu'on suppose découler des montagnes, bitume, *V.* கருப்பூரச்சிலை.

*சிலாஞ்சனம், (*id.* அஞ்சனம்), espèce de pierre bleue, lapis lazuli, lazulite.

*சிலாடகம், (silâtaka), chambre haute, — au haut d'une maison.

சிலாதரன், le père de Nandi portier de Siven.

சிலாதிக்குமரி, l'arsenic dit கௌரி பாஷாணம்.

*சிலாத்துமசம், (சிலா, ஆத்துமசன்), fer.

சிலாநஞ்சு, (*id.*), alun de plume.

சிலாந்தி, la plante சீந்தில்.

சிலாபம், *P.* சலாபம்.

*சிலாபலகம், (சிலா), table de pierre.

சிலாபேசி, la plante செப்புநெருஞ்சில்.

சிலாப்பி, 1° paresseux, qui perd le temps. 2° *n. app. et gér. du suiv.*

சிலாப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v. n. et* சிலாப்புதல், *n. v.* passer le temps à ne rien faire, perdre son temps.

சிலாமஞ்சு, (சிலா), arsenic naturel dit மஞ்சேசிலை.

சிலாம், *P.* சில, quelque.

சிலாம்பு, écaille, — de poisson, éclat de bois, copeau, écharde: — தைக்கிறது un éclat de bois piquer, *ou* — ஏறுகிறது un éclat de bois entrer dans la chair.

*சிலாயுதன், (சிலா, ஆயுதம்), tortue.

சிலாரு, சிலார், trouble, querelle, discorde; — பண்ணுகிறது troubler, quereller; அவன்வீட்டிலேசிலாராயிருக்கின்றது on est en dispute ou en discorde chez lui.

சிலாவி, 1° *ou* சிலாவிந்து, (சிலா, ஆவி, விந்து), asbeste. 2° *gér. de*

சிலாவுகிறது, சிலாவுதல், *V.* சுலாவுகிறது.

சிலாவுறட்டி, (சிலா, உறட்டி), espèce de petit gâteau.

சிலியானை, la plante முடக்கற்றான்.

*சிலிட்டம், சிலிஷ்டம், (slichta), சிலிஷ்டாலங்காரம், paronomase, figure qui rassemble dans une même phrase des mots de même consonnance, mais de sens différens.

சிலிர்க்கடிக்கிறது, (சிலிர்க்க, அடிக்கிறது), faire hérisser, déranger les fils d'une toile fine (en la lavant...).

சிலிர்க்கிறது, *ou* சிலிர்சிலிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. n.* (சிலிர்), se hérisser, être hérissés (les cheveux), se dresser sur la tête de frayeur ou de froid, éprouver l'horripilation, trembler, pousser. (*P.* சிலிர்த்து ou dit vulgairement சிலுத்து): அவனுடம்பெல்லாஞ்சிலிர்த்து ou சிலுத்துக்கொண்டது tout son corps a tremblé de peur ou de froid, tous les poils de son corps se sont hérissés; என்னுடம்பெல்லாஞ்சிலிர்த்துக்கொண்டுவேர்த்தது tout mon corps après avoir tremblé s'est mis à transpirer.

சிலிர்சிலிர்த்தல், சிலிர்சிலிர்ப்பு, சிலிர்த்தல், சிலிர்ப்பு, *n. v. de* சிலிர்சிலிர்க்கிறது *et de* சிலிர்க்கிறது, hérissement, érection des cheveux sur la tête (par une émotion subite), horripilation,

*சிலீபதம்,(silî *seuil*), enflure morbide des pieds, éléphantiasis.

*சிலீமுகம், (silî *dart*),flèche, abeille, scarabée, guerre, combat, benêt, lourdaud,mamelon.

சிலீர்,(*son imitatif*),சிலீரிடுகிறது,சிலீரென்கிறது,rendre ce son,être engourdi,transi de froid ou de crainte,craindre,frissonner.

சிலுகன்,*m.*(சிலுகு),perturbateur, disputeur. [disputeuse.

சிலுகி, *f. du préc.* perturbatrice,

சிலுகு,1° dispute, querelle, trouble,tort,dommage,faute,malheur. 2° *imp.et part.du suiv*:— செய்கிறது,— பண்ணுகிறது susciter du mal, — des troubles, exciter des disputes; சிலுக்காயிருக்கிறவழி chemin difficile, embarrassé,non sûr; சிலுக்காய்க் கிடக்கிறது être arrêté, — en trouble,manquer,ne pas réussir.

சிலுகுகிறது,கினேன்,குவேன்,கு,க, *v.n.* se disputer, chercher querelle,être affligé,éprouver du malheur.

சிலுக்கடிக்கிறது, 1° *P.* சிலுக்க, அடிக்கிறது,faire ébouillir, — trop bouillir. 2° (சிலுக்கு, அடிக்கிறது), diviser les fils de la toile lavée pour qu'ils ne se prennent pas.

சிலுக்கம்பு, (சிலுக்கு, அம்பு), flèche à dents recourbées.

சிலுக்கன்,(சிலுக்கு),1° perturbateur,querelleur.2° homme qui marche vite et à petits pas.

சிலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன்,லு, லுக்க, *v. n.* bouillir trop,— beaucoup, ébouillir, se fondre entièrement,se délayer,se fâcher,se fendre: சிலுத்துப் போகிறது bouillir trop;சாதஞ் சிலுத்துப்போயிற்று le riz a trop bouilli;சிலுக்கவேகப்போடுகிறது faire ébouillir,—bien bouillir.

சிலுக்கு, anneau de fer, dent de scie,—de faucille, coche, crochet ou dent recourbée d'une flèche, d'un hameçon etc..., légère entaille ou blessure, inégalité sur un ouvrage poli,dispute,querelle,trouble,obstacle, embarras,difficulté,choses diverses; சிலுக்குவெட்டு légères blessures: அவனுடம்பெல்லாஞ்சிலுக்குவெட்டாய்வெட்டினான் il lui a tailladé tout le corps, il lui a couvert tout le corps de légères blessures.

சிலுசிலு, (*son imitatif*), சிலுசிலென்கிறது la douleur cuire, —brûler, *ou*

சிலுசிலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன்,லு,லுக்க,*v.n.* சிலுசிலுத்தல், *n.v.*(சிலுசிலு),rendre le son de silousilou, importuner, bavarder, avoir froid,frissonner,être transi de froid: உடம்பு சிலுசிலுத்து வருகிறது le corps trembler (de froid...),— frissonner. [pèce de petite vérole.

சிலுசிலுப்பான்,(சிலுசிலுப்பு),es-

சிலுசிலுப்பு,*n.v.de* சிலுசிலுக்கிறது, bavardage, importunité, son de silousilou,bruit,froid,frisson,ardeur ou cuisson du charbon ou du feu: சிலுசிலுப்பு முன்னேகண்டதன்மேல் வெதுப்புவந்தது d'abord le frisson s'est déclaré,ensuite est venu la chaleur de la fièvre.

சிலுத்தல்,*n.v.de* சிலுக்கிறது.

சிலுத்து,1° *gér.du même.*2° *P.*சிலிர்த்து,*gér.de* சிலிர்க்கிறது.

சிலுநீர்,goutte de pluie qui tombe des feuilles.

சிலுப்பல்,*n.v.de* சிலுப்புகிறது.

சிலுப்பா,(*ind.*),touffe —,tresse de cheveux sur les oreilles.

சிலுப்பு, agitation, tremblement, frisson,*n.v.imp.et part.de*

சிலுப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன்,ப்பு,ப்ப,*v.a.*சிலும்புதல், *n.v.* mélanger,—en remuant, remuer, agiter,hérisser(son poil ou ses plumes): சிலுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது se hérisser,se fâcher: மயிரைச் சிலுப்பிக் கொண்டுதிரிகிறது courir çà et là les cheveux hérissés et épars.

சிலும்பலி,femme laide.

சிலும்பல்,*opt.et n. v. de* சிலும்புகிறது,ce qui dépasse, *v.g.* les fils inégaux d'une lisière, les bouts de fil qui dépassent les bords d'une toile, les bouts d'osier qui dépassent d'un panier, inégalité, saillie, désordre,

son,agitation:—ஆகிறது,—ஆடுகிறது,—ஆயிருக்கிறது dépasser, être inégal,hérissé,en désordre, branler: —இல்லாமலிழைக்கிறது filer un fil bien uni, sans brins qui dépassent; சிலும்பலைக்கொய்கிறது, —த்தறித்துப்போடுகிறது couper les poils ou les fils qui dépassent le reste.

சிலும்பு,poil—,fil...: qui dépasse, inégalité,manque de poli.

சிலும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு,ப,*v.n.*சிலும்புதல்,*n.v.*(les fils d'une toile,les copeaux...),dépasser,faire saillie,être hérissé, sortir de l'alignement,branler,résonner, remuer: சிலும்பிப்போகிறது les fils d'une toile etc...dépasser.

சிலுவலி,*V.*சிலும்பலி.

சிலுவல்,confusion,trouble, manque de civilité.

சிலுவை, (*syriaque*),croix:—ப்பிரகாரமாயிருக்கிறது être en forme de croix,*i.e.*être croisé,—traversé à angles droits;—வரைகிறது,—போடுகிறது faire le signe de la croix: சிலுவையின் அடையாளத்தை வரைகிறது (*dat.*) faire sur un autre le signe de la croix;சிலுவைமரத்தில்—,சிலுவையில்அறைகிறது ou கடாவுகிறது crucifier, attacher,— clouer à la croix;சிலுவையில் அறையப்படுகிறது être crucifié;சிலுவையிலறையுண்டகர்த்தர் le Seigneur qui a été crucifié (pour le salut des hommes); —அறைதல் crucifiement.

*சிலேஷை,*V.*சிலேடை.

*சிலேஷ்மம்,*V.*சிலேட்டுமம்.

*சிலேடாதீபகம், (சிலேடை, தீபகம்), mot ambigu qui se rattache à plusieurs choses ou à plusieurs membres de phrase.

சிலேடிக்கிறது,சிலேஷிக்கிறது,டித்தேன்,டிப்பேன், டி,டிக்க, *v. n.* (சிலேடை), rendre ambigu,parler ambigûment, à double sens.

*சிலேடை,(slèchâ),ambiguité, jeu de mots, mot à double sens, fig. de rhétorique qui emploie des mots à double entente, paromomase. *Ex.* நீர்வாரும் vous(même) venez,*ou* versez de l'eau; சிலேடையின்முடித்தல்விலக்கு fig. qui par un mot donnant de l'ambiguité ou un double sens à ce qui précède et à ce qui suit rejette ou nie une chose; சிலேடையுருவகம் métaphore à double entente, *i.e.*qui laisse de l'équivoqne sur l'objet comparé et celui auquel on le compare: சிலேடையுவமை comparaison à équivoque,—à double entente;சிலேடைவிலக்கு, fig. de rhét.qui après avoir présenté avec équivoque 2 choses comme n'en faisant qu'une en rejette une comme ne convenant pas à l'affaire.

சிலேட்டர்,சிலேஷ்டியர்,marchands.

*சிலேட்டுமம்,(slêchman), flegme, tempérament flegmatique, pituite: —அடைகிறது devenir flegmatique, gagner du flegme; சிலேட்டுமகாசம் sorte de phthisie,—de consomption: —கிரந்தி maladie vénérienne mêlée de flegme; — குணம் tempérament ou pouls flegmatique; —குன்மம் excès de phlegme, maladie provenant d'obstruction qu'il cause;— க்காய்ச்சல் fièvre causée par le phlegme; — சூலை goutte provenant du flegme;—நாடி pouls bas, —flegmatique;— பித்தசூலை goutte causée par le phlegme et la bile; —வியாதி phthisie,maladie provenant du phlegme; — வியாதிகொள்ளுகிறது contracter cette maladie,abonder en phlegme; நாடிசிலேட்டுமத்தைப்பற்றியிருக்கிறது le pouls être très-bas,le malade être accablé par le phlegme.

*சிலேட்டுமாதிசாரம், சிலேஷ்மாதிசாரம்,(சிலேஷ்மம், அதிசாரம்),diarrhée causée par le froid et le flegme.

சிலேபியர்,marchands,

சிலேற்பனம்,*P.*சிலேஷ்மம்,phlegme, pituite: சிலேற்பனநாடி pouls flegmatique,—très-bas.

*சிலை,1° (silâ), pierre, roc,montagne, idole, statue (de pierre ou de quelque matière que ce soit), les 2 espèces d'arsenic dites மனோசிலை et சூதபாஷாணம். 2° bruit,son, arc,le

Sagittaire, la 19me constellation dite மூலம் (le jour où elle tombe est considéré comme sinistre), nom d'un certain arbre. 3° *P.* செலவு, fistule 4° *imp. de* சிலைக்கிறது: — க்கல் pierre pour frotter, les pierres nommées சா ாக்கல் et சிலா நாகம்; — க்காறி l'arsenic naturel அஞ்சனபாஷாணம்; — க்கெந்தி, *V.* சாத்திரவேதி; — ச்சாதனம் instrument de tailleur de pierres; — ச்சுரூபம் statue de pierre; — ச்சோணிதம் alun de plume; — த்தாசி la pierre dite சாலக்கிராமம்; — த்தாது l'arsenic naturel சிலாமத பாஷாணம்; — த்திட்டு, — தூமம், — நஞ்சு alun de plume; — நார் asbeste; — நாகம் sorte de pierre, un des 120 minéraux; — நிறக்கல் espèce de pierre noire; — மா pierre à aiguiser, stéatite, craie; — யாவி asbeste; — யிரத்தம் alun de plume; — யிராசன் la reine des pierres, *i. e.* le diamant; — யுருக்குக்கல் brique; — யொமுக்கு alun de plume; — யோடுகிறபுண் fistule, ulcère profond; — யிரத்தம், — ரத்தம் alun de plume; — வங்கம் l'arsenic naturel அஞ்சனபாஷாணம்; — வயிரம் le diamant; — வார்க்கிறது jeter en moule —, fondre une statue; — விக்கிரகம் idole de pierre; — விந்து asbeste; — வைத்துவணங்குகிறது mettre une pierre ou une idole et l'adorer.

சிலைக்கிறது, லைத்தேன், லைப்பேன், லை, லைக்க, *v. n.* சிலைத்தல், *n. v.* (சிலை), résonner, retentir. [montagne.

*சிலோச்சயம், (சிலா, உச்சம், ya),

சில், 1° *P.* சில, quelque, peu, petitesse. 2° bruit, clameur d'une multitude, train, pompe, petite calotte ou disque d'or dont les femmes s'ornent le sommet de la tête, cercle, roue (de char), verre de lunettes.

சில்சில, *P.* சிலசில, quelques, peu.

சில்லம், l'arbre தேற்றுமரம், extrême nécessité, détresse, morceau: — கெடுகிறது être dispersé; — தட்டிப்போகிறது être réduit à l'extrémité, — à une extrême nécessité ou pauvreté; — தட்டுகிறது, — தட்டல் abhorrer, détester; சில்லசில quelques, peu; சில்லபொல்லம் dispersion, divers fragmens, chose réduite en morceaux; — பொல்லமாகிறது se briser, être réduit en morceaux.

சில்லம்பாய், (சில்லம்), vieille natte déchirée.

சில்லரி, (சில்லு, அரி), petit caillou de l'agneau dit சிலம்பு.

சில்லர், chasseurs, Vêdher.

சில்லறை, (சில், அறை), un peu, peu, quelques, petit nombre, petite chose, détail, petite monnaie (pour le change), quantité fractionnaire, petit —, reste, quelques-uns de plus, trouble, vexation, infestation, affliction: — க்கடன் quelques petites dettes; — க்கடன் சீரழிக்கும் les petites dettes ruinent la fortune (des débiteurs); — க்கடை boutique où l'on vent en détail; — க்குடிகள் le petit peuple, le vulgaire; — பண்ணுகிறது troubler, infester, molester; — ப்பணம் petite monnaie (pour changer); — பாதை petit sentier; — புத்தி petit esprit; — யாகக்கொள்ளுகிறது acheter en petite quantité, — en détail; — யாகவிற்கிறது vendre en détail; — யாயிருக்கிறது être en trouble, en commotion; — யுண்டு il y a peu, il y en a un peu; நூற்றுச்சில்லறைவிராகன் cent et quelques pagodes (moins de 110); கள்ளர் — யில்லை il n'y a rien à craindre des voleurs; கள்ளர் — infestation des voleurs.

சில்லா, (*ind.*), district, province; — க்கோர்ட்டு cour judiciaire de district; ஆறுகாட்டுச்சில்லா le district d'Arcate. [ஆடை), *V.* நெய்யரி.

சில்லாடை, சில்லாட்டை, (சில்லு, சில்லாட்டு, *V.* சில்லறை.

சில்லி, 1° *(djhilli), criquet, grillon, cigale, membrane. 2° (சில்), herbe potagère dite சிறுகீரை, roseau, maille, roue de char, cercle, petit trou, voie d'eau, pièce, petit morceau, — fragment; — க்காது oreille percée d'un petit trou: — க்குடம் cruche percée de petits trous; — மூக்கு nez percé, — qui saigne facilement; — யடைக்

கிறது boucher une voie d'eau;—யா க்குகிறது mettre en pièces, briser en petits morceaux,percer;—வாயன் homme qui a la bouche percée, qui dit tous ses secrets.

சில்லிகை,1° * (djhillikâ), grillon, cigale,splendeur du soleil, 2° habit, bel habit.

சில்லிடுகிறது, (சில், இடுகிறது), rendre le son de *sil*, faire du bruit, craindre,frissonner,se glacer, *V.* விம்முகிறது.

சில்லிரத்தம், (சில்லி), sang qui suinte par gonflement, — découle avec bruit.

சில்லு,(*P.*சில்), petite pièce ronde et plate, palet, — de pot cassé pour jouer,tesson,verre de lunette, roue, l'arbre mimosa scandens:—குந்துகிறது, — நெட்டுகிறது jouer au palet,le pousser du pied en se tenant à cloche-pied; — விளையாட்டு jeu du palet;குதிரைச்சில்லு palet.

சில்லூறு },(சில், ஊறு), cigale, criquet, grillon, sauterelle.
சில்வண்டு }

சில்லே, 1° (சில்லி), femme débauchée, l'arbrisseau கிலுகிலுப்பை, perdrix, *V.* சில்லூறு.2° *acc.de* சில்.

சில்வாய்,coin de la bouche.

சில்வானம்,(சில்),nombre indéterminé à ajouter à une somme, reste, et quelques,et un peu plus,et au-delà: ஆயிரத்துச் சில்வானம் mille et au-delà (*v.g.* 10 ou 100 de plus);நூற்றுச்சில்வானவருஷம் cent et quelques années.

சில்விஷம்,சில்விடம்,(சில்), un peu de venin,insecte—, animal qui en a un peu.

*சிவ,1° *adj.de* சிவன் *et de* சிவம்.2° *imp. de* சிவக்கிறது: — கணம் suite —, serviteurs de Siven; — கதி bonheur final,paradis,—de Siven;—கதியிறைவன் le roi —, le maître de la béatitude céleste, (à tort) Arouguen, Siven; — கரந்தை la plante sphœranthus zeylanicus;— களே éclat—, souffle divin;—கருமசன்,|—கன்மசன் (gharma *sueur*,சன் fils), Mars ou

செவ்வாய் né (au dire des Indous) de la sueur de Siven;— காமி Pârvadi femme de Siven — கீதை nom d'un livre; — கீர்த்தனன் louangeur de Siven, Vichnou ou Krichna;—சங்கற்பம் un des 32 உபநிஷதம்; —சதுர்தசி,*V.*சிவராத்திரி; — சத்தி Oumei ou Pârvadi, femme de Siven,Siven et sa femme, prétendue énergie ou pouvoir actif de Siven, partie féminine du lingam, vitriol bleu, *ou* — சத்தியைந்து les 5 pouvoirs de Siven,*V.*les au mot சத்தி;— சமயம் la secte de Siven; — சமயத்தான், — சமயத்தோன் Sivéniste, sectateur de Siven,—சாஸ்திரம் science—, traité de la nature de Dieu; — சேகரம் ce qui est sur la tête de Siven,*i.e.*la lune; —சேத்திரம்,—க்ஷேத்திரம் séjour —, demeure de Siven;—ஸ்தலம் demeure de Siven, lieu qui lui est consacré, ville ou lieu où on l'adore;— ஞானசித்தியார்,—ஞானபோதம் la 4me et la 3me partie de la science et du livre nommés சைவசித்தாந்தம்; — ஞானம் intelligence divine,—de Siven,*V.* சிவசாஸ்திரம்; — தத்துவம்-டு les 5 qualités ou propriétés qui sont le partage de la divinité dans les 96 du compte des Indous, les 5 prétendues formes ou modifications de Siven suivant sa science et son opération,savoir: 1° சுத்தவித்தை celle où sa science croît et son action décroît;c'est உருத்திரன் le destructeur; 2° ஈச்சுரம் celle où son action croît et sa science décroît; c'est மயேசுரன் le grand dieu (des Sivénistes.) 3° சாதாக்கியம் celle où sa science égale son action et dans laquelle il distribue les récompenses et les punitions selon les mérites; 4° சத்தி celle où il n'est qu'action; 5° சிவம் celle où il n'est que science;— தரிசி celui qui contemple Siven, ou jouit de la vue du Paradis,celui qui croit être lui-même l'être suprême;— தருமம்,—தன்மம் vertu divine,—de Siven,un des 18 pouranas inférieurs;

—தர்மோத்தரம். —தன்மோத்தரம்
(உத்தரம்),la dernière partie du pou-
rana susdit;— தலம், *V.* சிவஸ்தலம்;
—தாது opale ou pierre de lait,mer-
cure;—தாரம்,— தாரு l'arbre தேவ
தாரம் ou erythroxylon aureolatum;
—திக்ஷை, — தீட்சை initiation à la
secte de Siven; — துளசி la plante
ocymum tenuiflorum;—தூதி Dour-
gâ, messagère et femme de Siven;
—தொண்டர் serviteurs —, dévots
de Siven;—தொண்டு service—,cul-
te de Siven;— த்தாபனம் consécra-
tion d'un lingam à Siven;—த்தான
ம், *V.* சிவஸ்தலம்;—த்துரோகம் pré-
tendu crime envers Siven, renonce-
ment—,opposition à son culte, ou à
sa doctrine;—நிசி, *V.* சிவராத்திரி;—
பத்தி dévotion à Siven, observation
de sa secte;—பத்தன், — பத்திக்கார
ன் Sivéniste, sectateur —, dévot—,
adorateur de Siven;—பத்திக்காரி dé-
vote —, femme sivéniste; — பாவம்
caractère—, nature —, péché de Si-
ven;—பிராமணன் brame sivénis-
te; — புராணம் pouranas qui célè-
brent la gloire prétendue de Siven,
ou l'exaltent au dessus des autres
dieux. En voici les noms: இலிங்கம்,
காந்தம், கூர்மம், சைவம், பிரமா
ண்டம், பௌடிகம், மச்சியம், மார்க்
கண்டேயம், வராகம், வாமனம்;—பு
ரி la cité de Siven, *i. e.* Bénarès; — பூ
சை sacrifice à —, culte de Siven;—
பூசையியல்பு-௪, les 4 propriétés du
culte de Siven, savoir: சரிதை actes
religieux, கிரியை cérémonies religi-
euses, யோகம் contemplation jointe
à la répression des sens extérieurs,
ஞானம் connaissance spirituelle ou
sagesse mystique qui sépare l'es-
prit des objets terrestres; ce que les
Sivénistes regardent comme le com-
ble de la perfection;—போகம் plai-
sir de Siven, grande joie, délices; —
ப்பிரகாசம் la 7me section du சைவ
சித்தாந்தம்; — ப்பிரியை la femme
chérie de Siven, *i.e.* Pârvadi;— ப்பிரீ
தி adoration de —, dévotion à Siven;
—மதம் secte de Siven;—மதத்தான்
Sivéniste, sectateur de Siven;—மதா
clémence de Siven, la plante சிறுபுள்
ளடி; — மயம் ce qui a rapport à
Siven, manière d'être —, na-
ture de Siven, (les Sivénistes appli-
quent ce mot à l'univers) — மரம்
l'arbre casuarina equisetifolia; —ரச
சம் cange dans lequel le riz a trem-
pé et fermenté 3 jours;— ராத்திரி la
nuit de Siven, c'est la nuit qui pré-
cède la nouvelle lune du mois de
மாசி ou février, que les Indous cé-
lèbrent par un jeûne et une veille
en l'honneur de Siven;— லிங்கப்பெ
ருமான் Siven qui a pour temple le
lingam, ou phallus emblème de Si-
ven, que les Linganistes portent en
son honneur;—லோகச்சேவகன் pi-
erre d'aimant;—லோகம் paradis,—
de Siven, le Kaïlâsam; — வல்லபன்,
V. சிவபத்தன்;—வல்லபை Pârvadi;—
வாக்கியம் poème composé par சிவ
வாக்கியன் sur le déisme et qui con-
damne fortement le polythéisme; —
வாகனம் la monture de Siven, *i. e.*
le bœuf;—விந்து,— வீசம் la semen-
ce de Siven, *i.e.* le mercure; — வேஷ
ம்,—வேடம் accoutrement de Siven,
—de sa secte.

சிவகம், 1° muscade, la plante நா
ய்ச்சிரகம். 2° (sivaka), poteau pour
attacher les vaches.

சிவக்கிறது, வந்தேன், *ou* வத்தே
ன், வப்பேன், வ, வக்க, *P.* செவக்கிற
து, *et* சிவக்குதல், *n.v.* rougir, devenir
—, être rouge, se fâcher.

சிவச்சி, noix muscade.

சிவணல், சிவணுதல், mélange, mê-
lée, approche, combat, accord, union,
n.v. et சிவணல், *opt. de*

சிவணுகிறது, ணினேன், ணுவே
ன், ணு, ண, *v. a. et n.* mêler, mélan-
ger, approcher, combattre, en venir
aux mains, s'accorder, plaire: சிவண,
inf. comme. [Rik-Vêdam.

சிவதம், (*corr. de* srouta, *Védam*), le

சிவதை, la plante médicinale con-
volvulus turpethum.

சிவத்த, *part. de* சிவக்கிறது, rouge:
—தாசி prostituée à couleurs rouges,

cotonnier à fleurs rouges dit செம்ப ருத்தி, la plante செம்பரத்தை; — பிள் ளை enfant rubicond, rougeâtre, — de couleur rouge; —முகம் visage rubicond, —rouge. [ங்கை.

சிவத்தம், (சிவத்த), l'arbre செக்கிமுரு

சிவத்தல், n. v. de சிவக்கிறது, rougeur, colère, être rouge, — en colère, geste —, signe de colère.

சிவந்த, part. de சிவக்கிறது, rouge: — எருக்கு la plante asclepias; — கண் œil rouge; — கல் pierre rouge dite நரக்கல்; — முகம் visage rubicond, —rouge (de colère ou de honte); — மேனியாயிருக்கிறது être rubicond; — லோகமண் sable contenant du cuivre: உலையிற்காய்ந்து சிவந்தவிரும்பு fer rougi au feu de la forge.

சிவந்தி, la plante பாலை asclepias.

சிவந்து, gér. de சிவக்கிறது: சிவந்திருக்கிறது être rouge, V. செவந்து.

சிவப்பம்மான்பச்சரிசி, (சிவப்பு), la plante euphorbia rosea.

சிவப்பவரை. (id.), V. செவ்வவரை.

சிவப்பன், (id.). homme rubicond, —rougeâtre. [ricin rouge.

சிவப்பாமணக்கு, (id.), espèce de

சிவப்பான, (id. ஆன), rouge: — வெள்ளைச்சி espèce de minéral dit புத்தாம்பழம். [biconde.

சிவப்பி, f. de சிவப்பன், femme ru-

சிவப்பு, n. v. de சிவக்கிறது, rouge, couleur rouge, rougeur, geste —, signe de colère: — க்கந்தி l'arsenic préparé கோழித்தலைக் கந்தகம்; — க்கல், V. சிவந்தகல்; — க்கொடிப்பசளை la plante basella rubra; — ச்சோளம் solam rouge, holcus sorghum; — நெருஞ்சில் V. செப்புநெருஞ்சில்; — ப்பசளை variété de la plante portulaca oleracea, espèce d'épinards rouges; — மந்தாரை l'arbre bauhinia purpurea.

*சிவம், (siva), bien, félicité, joie, plaisir, bien-être, paradis, bonheur éternel, divinité, Dieu, délivrance des naissances futures, conjonction favorable des planètes, moment favorable, un des 27 யோகம், la 5me forme ou தத்துவம் de Siven où il est tout science, pieu planté pour que les vaches s'y frottent, — pour les attacher, espèce de pilule ou de drogue, sel, — de mer, sel fossile, espèce de sel composé, espèce d'odeur, — de parfum, le lingam ou phallus, emblème de Siven, pénis, vulve, eau, mercure, borax, les Vèdas, la mesure dite குறுணி, renoncement à tout.

சிவலை, P. செவலை, [ruellia.

சிவல், perdrix, la plante பகன்றை,

சிவனார், hon. de சிவன்: — கிழங்கு la plante கார்த்திகைக்கிழங்கு; — பாகல் la plante ஐவேலி; — வேம்பு l'arbrisseau aspalathus indicus.

சிவனி, ânesse: — ப்பால் lait d'ânesse.

சிவனிருத்தம், (சிவன், நிருத்தம்), la danse de Siven.

சிவனுள்மலை, (id. உள்), pierre de fer. [து), pierre d'aimant.

சிவனேங்கிவன்னி, (id. ஓங்குகிற

*சிவன். 1° (siva), Siven ou Routtiren, le 3me du Trimourti, le dieu destructeur selon les Indous. 2° (சிவம்), l'Être souverainement heureux, i. e. Dieu, la pierre précieuse dite œil-de-chat: — அடியார் les sectateurs de Siven, (et surtout) les 63 dévots de Siven, dont l'histoire est dans le பெரியபுராணம்; — ஆடல், — கூத்து, — நிருத்தம் la danse de Siven; — ஆயுதங்கள் les armes de Siven, (ce sont le trident சூலம், le nœud coulant பாசம், l'arc பிநாகம்; — ஊர்தியுங் கொடியும் la monture et l'étendard de Siven, c'est le taureau; — ஐம்முகம் les 5 visages de Siven. V. ஈசுரன்முகம் - ஐ; — புதல்வர் les fils de Siven, savoir: விநாயகன் l'aîné et சுப்பிரமணியன் le cadet, et en outre ஐயனார்; — மனைவிகள் les femmes de Siven, savoir: Pârvadi ou Dourgâ et Ganguei; — வேம்பு, V. சிவனார் வேம்பு; சிவன்தேகம் crystal de Cachemire: சிவனைப் பணிதல் அஞ்ஞானம் adorer Siven est une idolâtrie; சிவனுக்குக் கந்தபுஷ்ப அக்ஷதையணிதல் offrir à Siven des parfums de fleurs et du riz safrané.

*சிவா,(Sivâ), l'arbre நெல்லி, vacuité,vide,disette.

*சிவாகமம்,(சிவன்,ஆகமம்),science divine, traité sur la divinité, les 28 livres des Sivénistes,savoir: காமிகம்,யோகசம்,சிந்தியம்.4° காரணம், அசிதம்,தீப்த்தம், சூக்குமம். 8° சகத்திரம்,அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதகம், விசயம்,12° நிசுவாசம், சுவாயம்புவம்,அனலம், வீரம், 16° இரௌரவம், மகுடம்,விமலம்,சந்திரஞானம். 20° விம்பம்,புரோத்கிதம்,இலளிதம், சித்தம்,24° சந்தானசருவோத்தம், பாரமேச்சுரம்,கிரணம், பேதம், 28° வாதுளம். [ம்),V.உருத்திராக்ஷம்.

*சிவாக்ஷம், சிவாட்சம், (id. அக்ஷி

*சிவாஸ்திரம்,(id.அஸ்திரம்),trait, javelot, (on dit que c'est un don de Siven),javelot de Siven.

*சிவாதரம், (siphâ *racine fibreuse*, dhara *qui a*),branche d'arbre.

*சிவாருகம்,(id.உருகம்),l'arbre ஆலமரம். [mi du chacal,*i.e.* le chien

*சிவாராதி,(சிவை,அராதி),l'enne-

*சிவார்ச்சனை, சிவார்சனை, (சிவன், அர்ச்சனை), adoration —, culte idolâtrique de Siven.

*சிவாலயம்,சிவாலயம், (id.ஆலயம்), temple de Siven, lieu où l'on brûle les morts. [V.சிவபோகம்.

*சிவானுபவம்,(சிவம்,அநுபவம்),

சிவிகரம்,noix muscade.

சிவிகாரம்,P.சுவிகாரம்.

*சிவிகை, (sivikâ), litière, palanquin, — de mariage ou de gourous, voiture trainée par un bœuf, ou des bœufs:—யாளன் possesseur d'un tel palanquin,—d'une litière;—பொறுப்போன்,*ou*

சிவிகையான்,*pl.*சிவிகையார்,(சிவிகை),V. சிவியான்: சிவிகையார்வழக்கு querelle violente,— obstinée.

சிவிங்கி, espèce de léopard, ou de lynx,once (animal qui sert à la chasse), sorte d'oiseau, — de poisson:—நாய் chien de chasse très-vif.

சிவிடு,P.சுவடு,petite mesure, un 5me de l'ஆழக்கு contenant 360 grains de riz,chose petite.

சிவியான்,*pl.* சிவியார், P. சிவிகையான்,boué,porteur de litière, — de palanquin, gens d'une certaine caste. [ம்),V.சிவிகை.

*சிவிரதம்,(சிவி,P. சிவிகை, இரத

*சிவிரம், (sivira), armée, camp—, résidence d'un roi.

சிவிறி, pompe,machine hydraulique,—pour lancer l'eau,grand soufflet.

சிவேதை, l'arbrisseau சிற்றில், le sud,les plantes பசுன்றை ruellia, et சிவதை.

சிவேரெனல், சிவேரென்கிறது, சிவேரென்றிருக்கிறது,P. செவேரென்கிறது.

*சிவை,1° (sivâ),Pârvadi, Dourgâ, femme de Siven,la mère de Boudha,renard,— mâle.2° (siphâ), racine,— fibreuse.3° forge, fournaise—, soufflet de forge,trou pour mettre le tuyau du soufflet d'une forge,nez, sorte de mesure.

*சிவைகத்துவம்,சிவைக்கியம், (சிவன்,ஏகத்துவம், ஐக்கியம்), union de Siven et de la vie ou de l'âme.

சிவ்வல்,algue.

சிவ்வென்று,promptement,vite.

சிளுசிளு,(*son imitatif*),சிளுசிளெனல்,சிளுசிளென்கிறது *ou*

சிளுசிளுக்கிறது,ளுத்தேன்,ளுப்பேன்,ளு,ளுக்க,*v.n.* (சிளுசிளு), faire *silousilou*,— du bruit,se gâter,se pourrir, V. பதனழிகிறது.

சிளுசிளுத்தல், சிளுசிளுப்பு, *n. v. du préc.*son de *silousilou*, bruit,corruption,pourriture.

சிளுபிளுக்கிறது, ளுத்தேன், ளுப்பேன்,ளு,ளுக்க,*v .n*,faire *siloupilou*. —du bruit,s'amollir,devenir mou.

சிள்வண்டு,சிள்வீடு,சிள்ளீடு, (சிள் *son imitatif*),cigale, grillon.

சின்னு,—பின்னு,—புள்ளு,(*son imitatif*),bruit,—d'eau bouillante,bouillonnement, murmure: சின்னுபுன்னென்றுகாய்கிறது, — கொதிக்கிறது bouillonner,bouillir à gros bouillons bouillonner de colére:—பேசுகிறது babiller,jaser,faire entendre son caquet.

சிறகடி, சிறகாற்றல், (சிறகு,அடி, ஆற்றல்),battement d'aile.

சிறகடிக்கிறது, சிறகடித்தல், சிறகாற்றுகிறது,சிறகாற்றுதல், (id. அடிக்கிறது,ஆற்றுகிறது), battre des ailes,les déployer, les étendre (pour les sécher ou s'envoler): சிறகடித்துப்பறந்துபோகிறது battre des ailes et s'envoler; சிறகடித் துலர்த்துகிறது battre des ailes pour les sécher.

சிறகர்,P.சிறகு. [poisson volant.

சிறகி,(சிறகு), sarcelle, ou — மீன்

சிறகு, plume, aile d'oiseau, nageoire de poisson, plumes de flèche, côté,rangée ou ligne de maisons, V. சிறகோலை:கீழ்—,தென்—,மேற்—,வட—rangée de maisons de l'est,du sud, de l'ouest,du nord (d'une rue);—கதவு porte à 2 battans; —குடில் chaumière couverte de feuilles de palmiers, *i.e.* de branches avec leurs feuilles déployées);—கொள்ளுதல் voler, prendre des ailes; —கோதுகிறது,தெரிக்கிறது (l'oiseau) redresser—,peigner ses plumes avec son bec,les faire sécher; —முளைக்கிறது les plumes des ailes commencer à pousser; சிறகை அசைக்கிறது agiter ses ailes; — விரிக்கிறது étendre ses ailes;சிறகுலர்த்துகிறது (உலர்த்துகிறது)sécher ses ailes; சிறகுலர்கிறது,(உலர்கிறது),les ailes se sécher;சிறகுள்ள ailé; சிறகொதுக்குகிறது, (ஒதுக்குகிறது), plier ses ailes;சிறகோலை,(ஓலை), branche de palmier entière,avec ses feuilles déployées,qui ressemble à une aile.

சிறகை,1° *acc. de* சிறகு. 2° nom d'un oiseau.

சிறக்கணிக்கிறது,ணித்தேன்,ணிப்பேன்,ணி,ணிக்க,*v.n.*(சிறு),se rider,se froncer,se rétrécir, diminuer, manquer,regarder du coin de l'œil, ‖*v.a.* diminuer, rétrécir, raccourcir, faire peu de cas,mépriser.

சிறக்கணித்தல்,சிறக்கணிப்பு,*n. v. du préc.* diminution, manquement, défaut,raccourcissement,ride,regard du coin de l'œil,dédain.

சிறக்கிறது,றந்தேன்,றப்பேன்,ற, றக்க,*v.n.*exceller,se distinguer,surpasser, être exquis, excellent, élégant,orné,distingué,abondant,supérieur,parfait.

சிறங்கணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன்,ணி,ணிக்க,*v.a.et n.*mépriser,faire peu de cas, diminuer, manquer. [manquement,défaut.

சிறங்கணிப்பு,*n.v.du préc.*mépris,

சிறங்கிக்கிறது,கித்தேன்,கிப்பேன், கி,கிக்கிறது,*v.a.*(சிறங்கை),faire peu de cas,prendre à poignées, à pleine main.

சிறங்கை,(சிறு,அங்கை), poignée, plein le creux—,creux de la main.

சிறத்தல்,*n.v.de* சிறக்கிறது,excellence,supériorité,habileté,élégance, beauté,ornement,rareté,abondance, mérite supérieur.

சிறந்த,*part.parf. du même*, distingué,spécial,beau,élégant,orné,pompeux,excellent,magnifique:—கற்பகம் l'arsenic préparé நாகபாஷாணம்; —நடக்கை conduite exemplaire; சிறந்தவன் homme distingué,excellent,beau.

சிறந்தோர்,*n.app.de* சிறந்த, hommes distingués, beaux,d'un mérite supérieur,les grands,parens.

சிறப்பகத்திணை, (சிறப்பு), réflexion,faculté de l'âme distincte de la perception et de la sensation,louange des bonnes qualités de l'esprit dans les autres,distinction ou explication des particularités qui distinguent une chose d'une autre.

சிறப்பாங்கல், (சிறப்பு, ஆம், கல்), émeri, corindon, spath adamantin.

சிறப்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன்,பி,பிக்க,*v.caus.de* சிறக்கிறது,distinguer,honorer, orner, — élégamment, célébrer,louer,rendre recommendable.

சிறப்பிலசீர், (சிறப்பு, இல), pied manquant d'élégance parce que les mots se partagent en divers pieds.

சிறப்பு,*n.v.de* சிறக்கிறது,particularité distinctive,spécialité,différence spéciale,pompe,magnificence,spec-

tacle, élégance, ornement, beauté, abondance,élévation,grandeur,éminence, distinction, état prospère, rang, sacrifice—, fête extraordinaire,—particulière, solennité; சிறப்பிடுகிறது,—செய்கிறது orner,donner de l'élégance,de la pompe,célébrer,—une fête,—une fête extraordinaire;சிறப்பாயிருக்கிற,சிறப்புள்ள pompeux, magnifique, distingué, beau,élégant,excellent etc.;சிறப்பற்ற,சிறப்பில்லாத sans beauté,—élégance,—art, grossier,simple, plat; சிறப்பில்லாதாள்,சிறப்பில்லாள் la déesse de la pauvreté dite மூதேவி; சிறப்பில்லாமை, சிறப்பின்மை défaut d'élégance,simplicité,laideur,grossièreté; சிறப்புள்ளஅரமனை palais magnifique; சிறப்புச்சூத்திரம் règle particulière,exception; —ச்சொல் style fleuri, — élégant,*ou* —ப்பதம் terme particulier, — non général, mot spécifique et non générique; — ப்பாயிரம் préface particulière concernant le titre,l'objet ou la cause, le nom de l'auteur, l'étendue et l'utilité du livre; —ப்பேர்,—ப்பெயர் nom propre,—spécifique;—வகையால் d'une manière spéciale;—விதி règle particulière,exception à la règle générale.

சிறப்புடைச்சீர், (சிறப்பு, உடை), pieds élégans;dont les mots ne sont pas partagés en plusieurs pieds.

சிறப்பும்மை,(*id*.உம்),la conjonction உம் servant à relever ou à ajouter de la force à l'idée: *Ex*. அரசனும்பொய்சொன்னான் le roi même a menti.

சிறப்புருவகம்,(*id*. உருவகம்), métaphore élégante qui renferme plusieurs comparaisons gracieuses.

சிறப்பெழுத்து,(*id*.எழுத்து),lettres particulières à une langue.

சிறப்போகாரம்,(*id*.ஓகாரம்),l'exclamation ஓ servant à distinguer: *Ex*. ஓ பெரியன் Oh! qu'il est grand!

சிறப்பை 1° *acc.de* சிறப்பு. 2° *P*.சிறப்பாய்,2° *pers.sing.fut.de* சிறக்கிறது.3° claquet,crécelle,grains de chapelet ou de collier en bois.

சிருங்கணிக்கிறது,*V*. சிறங்கணிக்கிறது.

சிரும்பி,échafaud, *V*.அட்டாளை.

சிரும்பு,1° éclat de bois,copeau.2° *imp.de*

சிரும்புகிறது,பினேன்,புவேன், பு, ப, *v.a*. சிரும்புதல்,*n.v*.faire—,laisser des cicatrices de coups de fouet ou de rotin...

சிருய்க்கிறது,ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய்,ய்க்க,*v.a.et* சிருய்த்தல், *n.v*. *V*. சீய்க்கிறது.

சிருய்த்துக்குச்சி,(சிருய்க்கிறது),la plante médicinale gentiana chirayita et sa tige. [fans (de 3 à 10 ans).

சிருர், சிருர்கள், (சிறு), petits en-

சிறிசு,*P*.சிறிது. [ஷ்டி...

சிறிஷ்டி, சிறிஷ்டிக்கிறது, *P*.சிரு

சிறிட்டம்,*P*. சிரிட்டம்.

சிறிது,*P*.சிறியது,1° chose petite, peu. 2° *adj*.petit,quelque,peu.3° cela est petit: சிறிதாயிருக்கிறது être petit;சிறிதான petit,peu,quelque; சிறிதுகாலம் peu de temps,quelquefois; — காலஞ்செல்லுகிறது durer peu de temps; — காலத்துக்கிருக்கிறது être pour peu de temps;— காலமிருக்கிறது y avoir peu de temps;— நாள் quelques jours.

சிறிய,1° *adj*. *de* சிறுமை, petit.2° *pl.de* சிறியது,ces choses sont petites, petites choses; — சிந்தையார், — சிந்தையர் les petits esprits,gens de peu d'esprit:—தகப்பன்,—தகப்பனார்,—பிதா,*V*.சிற்றப்பன்;—தாய்,— தாயார்,—மாதா,*V*.சிற்றாத்தாள்;சிறியவன், *m*.jeune —,petit homme,homme du peuple;சிறியவள்,*f*.jeune—,petite fille;சிறியது,*n*.petite chose,peu, petit, cela est petit;சிறியவர்,*V*.சிறியர்;சிறியவை petites choses. [ணி.

சிறியத்திணி, la plante உத்தாம

சிறியர்,சிறியார்,சிறியோர், *n.app*. *de* சிறிய, petites gens, populace, bas peuple,les petits enfans,jeunes gens, courtauds:சிறியோர்பேச்சைக்கேட்கிறது écouter les propos,les conseils des jeunes gens ou des petites gens,.

சிறியாணங்கை,சிறியாநங்கை, (சிறிய, ஆள், ஆம், நங்கை):: la plante médicinale polygala glabra.

சிறிவில்,l'arbre அகில்,agalloche.

*சிரீ,1° P.ஸ்திரீ femme.2° (sri),félicité,fortune,richesses,acquisitions, splendeur, lumière, gloire, renommée,état,titre, pouvoir surhumain, divinité, essence divine, Lakchimi déesse de la fortune, Sarasvati,sorte d'air. 3° P. சிறிமது (devant les noms de dieux, de villes ou de livres) divin,illustre: ராச — royauté, titre —,état de roi, majesté royale; ராம — la fortune de Râmen, grand succès; ராய — dignité —, majesté impériale; — கண்டன் celui qui a une gorge de prospérité,i.e.Siven;— கரம் la main de Lakchimi ou de la fortune,cause de—, prospérité;—காகுளம் la ville de Chicacole; — காந்தன் le mari de Lakchimi,i. e. Vichnou;—காரியம் chose —, occupation sacrée; — காரியகர்த்தன் supérieur d'une pagode ou d'un monastère payen; — காளஸ்தி la ville et la montagne célèbres de Kalastri; —சக்கரம் cercle magique, roue de la fortune; — சகோதரன் le frère de Lakchimi,i. e. Sandiren qu'on dit né de la mer de lait; — சைந்தி fête de la naissance de Krichna; சிறீசன், (சிறீ,ஈசன்),1° V.சிறீதரன்.2°(id.சன்), ou — நந்தனன், — புத்திரன் le fils de Lakchimi,i.e.Kâmen;—தரன் celui qui porte ou possède Lakchimi,i. e.Vichnou ou Râmen;— தாளம் large feuille de palmier pour écrire des livres;—தேவி, V. சிதேவி; — நிவாசன் celui en qui réside Lakchimi, i.e. Vichnou; — பதி l'époux de Lakchimi,i.e. Vichnou, le maître de la fortune,Dieu,prince,roi; — பலம் le fruit de l'arbre வில்வம்;— பிராதி ரு,(frater),le frère de Lakchimi,i e.le cheval qu'on dit né comme elle de la mer de lait; — மது (srimat), divin, illustre, renommé, fortuné, (préfixe des noms de grands personnages); — மந்தன், — மாந்தன், சிறிமான் (srimân), homme riche, heureux,Vichnou;—முக,—முகவருஷம் la 7me année du cycle de 60 ans correspondant à 1813 et 1873; —ராகம் sorte d'air, le 3me des airs ou tons personnifiés;—ராமன் le célèbre Râmen, le héros du Râmayanam;—லிங்கம், V.ஸ்திரிலிங்கம்;— வச்சம்,— வத்சம் marque sur la poitrine de Vichnou ou Krichna qui, dit-on,désigne le domaine et la possession de toute prospérité,d'ou சிறீவச்சன்,— வச்சலாஞ்சனன்,—வச்சாங்கன் celui qui a cette marque, i.e.Vichnou;—வதி femme heureuse; —வராகன் le divin cochon,i. e. Vichnou;—வாசன் celui en qui la fortune est censée resider,Vichnou,Siven;—விருக்ஷம் l'arbre de Lakchimi, i.e. அரசமரம்.

சிறு,adj.de சிறுமை, petit, faible, médiocre: — அம்மான்பச்சரிசி V. சிற்றம்மான் பச்சரிசி; — உமரி, V. சிற்றுமரி;—உரு, V. சிற்றுரு; — கசப்பு amertume légère, — partielle; —கசப்பாயிருக்கிறது être un peu amer;— கஞ்சாங்கோரை la plante ocymum ciliare;—கடலாடி la plante நாய்குருவி;—கடுகு petite moutarde,sinapis racemosa;—கடுக்காய் petite espèce de கடுக்காய்; — கட்டுகொடி l'arbrisseau உப்புக்கட்டி;— கண்ணுகம், (கண், நாகம்), serpent à petits yeux; — கப்பல் petit navire; — கலம் petit vase, — vase creux (de métal...);— கல் petite pierre;—கல்லூரி petit collége, petite académie, sorte de remède; — களா l'arbuste carissa spinarum; — காஞ்சொறி,—காஞ்சோன்றி espèce d'ortie,tragia cannabina; —காடு petite forêt,forêt de broussailles, bois taillis;—காப்பியம் petit poème épique, —காய் petit fruit vert, ou — காரிடம் muscade:—காய்ஞ்சொறி,V. சிறுகாஞ்சொறி;— காரை petite espèce du poisson dit காரை ou zeus;— காலை aurore,lever du soleil;—கால் petit pied. — pieu, etc... vent du sud, l'herbe மாந்தப்புல்; — காற்று vent léger,doux zéphir;—கானுவாழை la plante commelina virginica; — கிடைச்சி variété de la plante கிடை

ச்சி; — சிண்ணம் petit bassin,—
plat; — சிறுசிறுப்பை la plante
crotolaria racemosa;—கிழங்கு petite
racine légumineuse,racine tubéreu-
se dite plectranthus rugosus;— கிரா
மம் petit bourg,village de 100 mai-
sons ou familles;—கீரை petite her-
be potagère,amaranthus gangeticus,
V. அறைக்கீரை; — குடல் petit bo-
yau, intestin grêle;— குடி petit vil-
lage, hameau dans un pays monta-
gneux,*ou* —குடில் cabane; — குரங்
கு petit singe,petite espèce de singe;
—குரு petit gourou,terre salée,—al-
caline;— குரும்பை espèce de riz;—
குழி table de multiplication des par-
ties fractionnaires d'une perche car-
rée dite குழி,petit cougi, carré de 4
coudées de long et de large,seizième
de cougi;—குறடு petites tenailles,—
pinces;— குறட்டை la plante tricho-
santhes incisa;—குறிஞ்சா la plante
médicinale periploca sylvestris;— கு
றிஞ்சி l'arbre நேர்வாளம்,l'oseille பு
ளியாரை; — கொடி petite plante
rampante,—rampante à racine bul-
beuse,petit drapeau;—கொட்டைக்க
ரந்தை la plante ethulia divarica-
ta,un des அஷ்டாதசமூலம்;—கொம்
மட்டி petite espèce de melon d'eau,
bryonia callosa; — கொன்றை l'ar-
bre cassia arborescens;—கோல் peti-
te perche de 4 coudées ou 6 pieds;
—க்கீரை,*P.*சிறுகீரை;— சண்பகம்
arbrisseau médicinal dont les
fleurs sont plus petites que celles du
சண்பகம் ordinaire; — சாதாரண
பாச்சியம் le plus petit multiple d'un
nombre: —சாமை petite espèce de
millet dite panicum ramosum;—சிர
ங்கு pétites éruptions sur la peau;—
சின்னம் petite trompette, flûte; —சி
ன்னி espèce d'arbrisseau; — செம்ப
கம், *V.* சிறுசம்பகம்;—செய், — ச்செ
ய் carreau —, planche de jardin; —
செருப்படி,—செருப்புடை la plante
glinus dictamnoides;— சொல் inju-
res,accusation,paroles viles;— சோ
று riz que les enfans font cuire
pour s'amuser;— தக்காளி la plante

மணித்தக்காளி;— தனம் médiocri-
té,petite fortune:—தாயார், *V.* சிற்று
த்தாள்;—தாரை machine hydrauli-
que—,outre pour lancer de l'eau;—
தாளி la plante convolvulus gemel-
lus; — தானியம் menus grains
(en général); — திப்பிலி espè-
ce de poivrier;—தீனி goûter, colla-
tion,morceau,bouchée;—துடி espè-
ce de claquet,de tambour; — துத்தி
sorte de mauve,hibiscus obtusifoli-
us;—துருமம் salpêtre;— துளசி pe-
tite espèce de basilic;—தூறு arbris-
seau, broussailles, buisson, —தென்
றல் vent léger du midi; — தேக்கு
nom d'un arbre, — d'un arbrisseau
médicinal, sorte de racine médici-
nale;—தேங்காய் petit coco,fruit mé-
dicinal dit சமுத்திராபழம்; — தேர்
petite voiture (d'amusement...), sec-
tion du poème dit பிள்ளைக்கவி;—தே
ன் miel de petites—, petites abeil-
les;—த்துத்தி, *V.* சிறுதுத்தி;— தேன்
மெழுகு cire de petites abeilles;— த்
தொண்டன் un des 63 dévots de Si-
ven;--நறளை la plante cissus crena-
ta;—நன்னாரி la plante சரியம்;-- நா
கம் petit serpent,nom d'un arbre;—
நாகப்பூ fleur de cet arbre, sorte de
marchandise; — நார் asbeste, léger
filament; —நாவல் l'arbrisseau ca-
lyptranthes jambolana;—நாவற்பூ sa
fleur; — நிம்பம் l'arbre மலைவேம்பு
melia;—நீர் urine(modeste);—நீரிறங்
குகிறது l'urine couler,—descendre;
--நீர்பெய்கிறது uriner;—நீர்விடுகிற
து uriner,mêler de l'urine avec d'au-
tres ingrédiens de cataplasme; —நெ
ரிஞ்சி,—நெருஞ்சி variété de la plante
நெருஞ்சி;—பகன்றை la plante ruel-
lia balsamica;—பசளி,—பசளை vari-
été de la plante பசளை; — பசி faim
légére,—ordinaire au temps du re-
pas;—பஞ்சமூலம் sorte de traité, as-
semblage de 5 petites racines,savoir:
(கண்டங்கத்தரி solanum jacquini;
சிறுமல்லி jasminum angustifolium;
சிறுவழுதுணை solanum indicum;நெ
ருஞ்சி tribulus terrestris; பெருமல்லி
jasminum undulatum);—பதம் sen-

tier,petit chemin;—பதி, V. சிறுகிராமம்;—பயறு petits pois, phaseolus mungu;—பயிர் culture —, moisson en herbe,— de menus grains;—பருவம் jeunesse, âge tendre,défaut d'âge;—பறை petit tambour,section du poème dit பிள்ளைக்கவி;—பாம்பு petite espèce de serpent, qui est venimeuxse. petit serpent; —பாலடை la plante hedysarum diphyllum;—பாலா la plante பேய்ப்புடோல்;—பாலி la plante கள்ளி;—பானை petite —, cruche; — பான்மை quelquefois,rarement; — பிராயம் jeune âge,enfance;—பிள்ளை petit enfant;—பிள்ளையாட்டம் enfantillage, jeu d'enfant;—பிள்ளையாட்டம்பண்ணுகிறது faire l'enfant,agir en enfant;—புலி petit tigre;—புள்ளடி la plante hedysarum nummularifolium;—புறம் nuque du cou;—பூளை la plante illecebrum l. natum;—பெண் petite—,jeune fille,— femme;—பொழுது court espace—,peu de temps, petite division du temps,i.e. division du jour en 6 parties de 10 najigués ou 4 heures chacune,savoir: காலை,உச்சி,மாலை,யாமம், அத்தசாமம்,வைகறை.V (au mot அறுபொழுது,oùles noms diffèrent un peu)Quelques uns divisent le jour en 5 parties en retranchant la dernière dite ஏற்பாடு;—போகம் récolte de menus grains;— போதே dès l'enfance;—மட்டம்,V. இளமட்டம்;—மணி petit grain(d'or,de riz etc...),petite cloche,sonnette,grelot, espèce de riz;—மணிக்கொட்டுவான் petite espèce de கொட்டுவான் ou d'oiseau aquatique; —மலை petite montagne, colline, montagne près d'அம்மையநாயகன்பாளையம் district de Dindigul;—மலைப்பழம் bananes d'un goût particulier qui croissent sur cette montagne;—மல்லி,—மல்லிகை, V. சிற்றுமல்லி;—மாரோடம் l'arbre செங்கருங்காலி;— முட்டி marteau, petit marteau de forgeron;—முள்ளி petite espèce de முள்ளி;—மூலகம்,— மூலம் espèce de poivre, — long, piper, la plante சிறுகிழங்கு;— வட்டில் petit plat,petite coupe;— வயது bas âge, enfance,jeunesse,— வயல் petite rizière,petit champ,planche —, carré de jardin;—வழி chemin étroit, sentier;—வழுதுணை,— வழுதலை espèce de bringelle, solanum indicum, ce qui est un des தசமூலம், et un des சிறுபஞ்சமூலம்;—வள்ளி, la plante dioscorea aculeata; — வாள் petite épée,—scie;—விதி petite règle,etc... (surnom de) Dakchen ou தக்கன்;—விதிமகஞ்சிதைத்தோன் celui qui a aboli le sacrifice de Dakchen,i.e. Virapatiren;—விரல் le petit doigt;—விலை cherté,disette;—விலைநாள் jour —,temps de disette; — வீடு petite maison,cabane; —வுமரி (உமரி), V. சிற்றுமரி;— வெள்ளரி petite espèce de concombre.

சிறுக,inf. de சிறுகுகிறது.

சிறுகடிக்கிறது, (சிறுக,அடிக்கிறது),diminuer,réduire,

சிறுகம்மான்பச்சரிசி, (சிறுகு),la plante சிற்றம்மான்பச்சரிசி.

சிறுகல்,1° n.v.et opt de சிறுகுகிறது,rareté,manque,diminution,petitesse.2° (சிறு).petite pierre.

சிறுகு,affliction, embarras, gêne, n.v.imp.et part.de

சிறுகுகிறது, sync. சிறுகிறது, சிறுகினேன்,குவேன்,கு,க, v.n. சிறுகுதல், n.v.(சிறு),ou சிறுகிப்போகிறது,décroître,diminuer,se rétrécir,se rapetisser,devenir rare;சிறுக peu,un peu, petitement,chichement, en diminuant; சிறுகக்கட்டிப்பெருகவாழ் bâtis une petite maison et vis-y heureux croissant et prospérant avec le temps;—க்கொள்ளு prends—,achète peu;—ச்சிறுக peu à peu, petit à petit;—ச்சிறுகஉளவடைக்கிறது payer une dette peu à peu;—ச்சிறுகக்கொடுக்கிறது donner petit à petit,—par petits morceaux; —ச்சிறுகத்தின்னு mange peu mais souvent,— petit à petit,—à petites bouchées;—வார் verse un peu; வெட்கத்தினுலேயவனுக்குமுகஞ் சிறுகிப்போயிற்று de honte son visage s'est contracté.

சிறுக்கடிக்கிறது,(சிறுக்க, அடிக்கிறது),appauvrir,ruiner.

சிறுக்கல்,*n.v.de* சிறுக்குகிறது,diminution,contraction.

சிறுக்கன்,(சிறு),jeune homme, — garçon.

சிறுக்கி,1° *fém.de* சிறுக்கன், (terme de familiarité et de mépris), fillette,jeune fille,— servante, esclave: கறுத்த—,செவத்த—,கெட்டசிறுக்கி fillette noirâtre,—rougeâtre,— méchante (termes bas et dégradans.) 2° *gén.de* சிறுக்குகிறது.

சிறுக்கிறது,1°றுத்தேன், றுப்பேன்,று,றுக்க,*v.n.*(சிறு),*ou* சிறுத்துப்போகிறது, diminuer, décroître, se rapetisser,devenir petit,se fâcher.2° க்கினேன்..,*sync.de*

சிறுக்குகிறது,*sync.*சிறுக்கிறது,க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க,*v.a. de* சிறுகுகிறது,*et* சிறுக்குதல்,*n.v.*rapetisser,rendre petit, diminuer, rétrécir, contracter,accourcir.‖ *v.n.*se fâcher, s'irriter:சிறுக்க,*inf.*peu,petitement; சிறுக்கவெழுதுகிறது écrire en petites lettres.

சிறுத்தல்,*n. v. de* சிறுக்கிறது,diminution,colère décroître,se rapetisser.

சிறுத்தை,(சிறு), (espèce de) petit tigre.

சிறுபம்,சிறுப்பம்,(சிறு),enfance, jeune âge,jeunesse: சிறுபத்திலேதுவக்கி depuis son enfance,—வைத்து அவனைநானறிவேன் je le connais depuis son jeune âge.

சிறுப்பனை,(*id.*),pauvreté,manque, diminution.

சிறுப்பிக்கிறது,ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன்,ப்பி,ப்பிக்க,*v. caus.de* சிறுக்கிறது,diminuer,— la considération, rapetisser,raccourcir,causer la diminution.

சிறுமல்,la plante தண்ணீர்விட்டான்.

சிறுமி,(சிறு),fille, jeune fille,fillette.

சிறுமியம்,boue,fange.

சிறுமை,(சிறு),âge tendre,enfance,petitesse,bassesse,vileté,médiocrité,pauvreté,manque,affliction,misère,détresse,gêne, maladie,(l'adj. est சிறு,சிறிய et devant une voyelle சிற்று,சிறு):—த்தனம் bassesse, détresse,gêne,pauvreté,misère; — படுகிறது être abaissé, humilié, vexé, être dans la détresse,la misère,la pauvreté;என் — சொல்லிமுடியாது ma misère est indicible;—யும் பெருமையும் அவனவன்செய்வினையால் வரும் la bassesse et la grandeur (morale) viennent des actions de chacun;சிறுமையிலகப்பட்டவன் homme réduit à la misère.

சிறுமையர்,(சிறுமை),petites gens; gens vils.

சிறுவது,*neut.de* சிறுவன்,petitesse,chose petite.

சிறுவம்,(சிறு),âge tendre,enfance,jeunesse.

சிறுவரை,1°(சிறு),bagatelle,un rien,peu de chose,rapidité du temps, court intervalle.2° *acc.de* சிறுவர்.

சிறுவல்,(*id.*),*V.*சிறுவம்.

சிறுவன்,(சிறு), *pl.*சிறுவர்,fils,enfant,jeune homme.

சிறுவி,*f.du préc.*fille,fillette, jeune fille.

சிறை,garde,prison,réclusion,captivité,servitude ,captif, esclave,prisonnier,mur,enclos,clôture,lien,convention,cygne,aile d'oiseau, place, côté,femme,belle femme:நல்லசிறை belle femme; (on le dit surtout des courtisannes); எனக்குப்பத்துசிறையுண்டு j'ai 10 esclaves;—க்கணிக்கிறது,—க்கணித்தல் compter pour esclave, regarder de travers, dédaigner, mépriser;—க்காரன் voleurs d'hommes, — d'enfans; — க்களம், —க்கூடம்,—ச்சாலை prison,maison de détention;—கொண்டுபோகிறது emmener en captivité;—கொள்ளுகிறது acheter des esclaves;— க்கோலம் état de captivité,accoutrement de captif;ஒரு — சாருகிறது pencher d'un côté;— செய்கிறது réduire en esclavage ,lier,garroter;— ச்சோறு riz cuit—,aliment donné en aumône aux prisonniers; — த்தீர்வை impôt payé pour des esclaves;—நீக்குகிறது délivrer de prison, donner la liberté;—நீங்குகிறது être mis en liberté,sortir de prison, — d'esclavage;—நீங்குதல் élargissement, délivrance de prisonniers,de captifs;— படுகிறதுêtre fait prisonnier,—captif, être arrêté, —emprisonné;— ப

டல் état de captivité; — படுத்துகிறது emprisonner, arrêter, ou — பிடிக்கிறது faire prisonnier, réduire en esclavage; — பிடித்துக்கொண்டுபோகிறது emmener en esclavage; — ப்பாடு esclavage, servitude, arrestation, empêchement, lien, convention; —போகிறது être mis en prison, — au pillage, être emmené en esclavage; — போனவர்கள் gens emmenés captifs; — மச்சம் poisson volant; — மீட்கிறது, V. சிறைநீக்குகிறது, — மீளுதல், V. சிறைநீக்குதல்; — யிருந்துநோகிறது souffrir une sorte d'emprisonnement, (se dit d'une femme qui désire le retour de son mari absent; — யிருப்பு captivité, esclavage, emprisonnement; — யெடுக்கிறது délivrer, relâcher, prendre femme; — விடுகிறது, — விடுதல், — விடுக்கிறது, — விடுத்தல் relâcher, délivrer, mettre en liberté; — வைக்கிறது réduire —, tenir en esclavage, mettre en prison.

சிறைவி, (சிறை), sarcelle.

*சிற்குணம், (tchit, ou சித்து), caractère pur, pureté.

*சிற்குணாலயம், (சிற்குணம், ஆலயம்), un des 32 உபநிஷதம்.

*சிற்சத்தி, (tchit, சத்தி), pouvoir de produire dans l'âme une lumière intellectuelle et naturelle, *i.e.* l'intelligence.

*சிற்சபை, (*id.*), place (du temple de சிதம்பரம்...), qui n'a pas d'idole, mais qui est destinée à représenter le ciel visible et à être un emblème de l'immensité de Dieu..

சிற்சில, *P.* சிலசில, quelques, peu: சிற்சிலர் quelques-uns.

சிற்சிவிர்ப்பான், espèce de petite vérole.

*சிற்சொரூபம், (tchit ou சித்து), sagesse, la Sagesse par essence, *i.e.* Dieu.

சிற்சோமன், l'arsenic dit சிர்பத்தபாஷாணம்.

*சிற்பம், (silpa), architecture, sculpture, art mécanique ou manuel, ouvrage délicat, (comme sculpture ou menuiserie), délicatesse, finesse, petitesse, chose petite: சிற்பசாஸ்திரம் l'architecture, la sculpture, art de tailler les pierres, traité d'architecture; — க்காரன், — சாஸ்திரி, *V.* சிற்பன்; — சாலை atelier de sculpture, — de mécanicien; — கருமம், — தொழில் emploi —, profession d'architecte, — de sculpteur: — நூல் traité d'architecture, ou — வித்தை l'art —, la science de l'architecture: — வேலை ouvrage d'architecture; — தொழிற்குறுப்பு-டு, (உறுப்பு), les 10 espèces de matériaux employés dans l'architecture, savoir: கல் pierre, உலோகம் métaux, செங்கல் briques, மரம் arbres, மண் terre, சுதை chaux, தந்தம் ivoire, வண்ணம் couleurs, வெல்லம் jagre ou sucre brut, மெழுகு cire; — நூல்-௩௨ les 32 systèmes ou ordres d'architecture: savoir: விச்சுவதருமம், விச்சுவேசம், விச்சுவசாரம், விருத்தம், 5° தாவட்டம், நளம், மயம், அநுமான், பானு, 10° கற்பாரியம், சிருட்டம், மானசாரம், வத்துவித்தியாபதி, பாராசரியம், 15° அரிடிகம், சயித்தகம், வாத்துபோதம், வித்தாரம், ஐந்திரம், 20° வச்சிரம், சௌமம், விச்சுவகாசிபம், மசதந்திரம், விசாலம், 25° சித்திரம், காபிலசாலயூபம், நாமசங்கிதை, சாத்திகம், விச்சுவபோதம், 30° ஆதிசாரம், வெகுச்சுருதம், மான்போதம்.

*சிற்பரம், சிற்பரன், (tchit, சித்து, பரம்), l'être présent partout et qui connait tout, Dieu, (et à tort) Siven: சிற்பரக்கூர்மை sel de soufre; — வுப்பு, (உப்பு), sel de mer, sel de soufre.

சிற்பரி, bismuth de couleur d'or, borax.

சிற்பனை, savon, bismuth, pyrite, *V.* பராசத்தி.

*சிற்பன், சிற்பாசாரி, சிற்பாசாரியன், *pl.* சிற்பர், சிற்பாசாரியர், (சிற்பம், ஆசாரி), architecte, sculpteur, mécanicien, artiste, ou

*சிற்பி, *pl.* சிற்பியர், (சிற்பம், *i*), tailleur de pierre, artisan.

சிற்பொருள், (tchit, சித்து), être intelligent.

சிற்றகத்தி, (சிற்று), espèce d'அகத்தி employée en médicine, cassia cuspidata.

சிற்றகப்பை, (*id.*) *V.* சிற்றுப்பை.

சிற்றடி, (*id.*), petit pied, — vers, trace d'un petit pied.

சிற்றடிப்பாடு,(*id.*),petit sentier.
சிற்றடியார்,(*id.*),petits serviteurs, laquais. [*i.e.*le corps,œuf de poule.
சிற்றண்டம்,(*id.*),le petit monde,
சிற்றப்பன்,(*id.*), oncle,frère cadet du père,mari de la sœur cadette de la mère. [முட்டி.
சிற்றமட்டி, சிற்றமுட்டி, *P.* சிற்று
சிற்றம்பலம்,(சிற்று),la ville de சிதம்பரம்.
சிற்றம்மான்பச்சரிசி,(*id.*),la plante euphorbia macrophylla.
சிற்றரத்தை,(*id.*),la plante alpinia galanga minor,sorte de remède.
சிற்றருக்கன்,(*id.*),petite espèce d'அருக்கன்,gingembre sec.
சிற்றல்லி,(*id.*),petit espèce de nénuphar blanc,nymphæa stellata.
சிற்றவரை,(*id.*),petite espèce d'அவரை.[peu ou dénué d'intelligence.
சிற்றறிவினன்,(*id.*), homme de
சிற்றறிவு, (*id.*),petit esprit, faible intelligence. [agrostis linearis.
சிற்றறுகு,(*id.*), chiendent mince,
சிற்றுடை,(*id.*), habit —, toile de petits enfans: சிற்றுடையைத்தரித்தவள் fille qui en a été revêtue.
சிற்றுட்டாங்கோரை, (*id.*), espèce de jonc,scirpus tricholomus.
சிற்றுதாயம்,(*id.*),petit gain,fraude,malversation.
சிற்றுத்தாள்,(*id.*), tante,sœur cadette de la mère,femme du frère cadet du père. [pot.
சிற்றுப்பை,(*id.*), petite cuillère à
சிற்றுமணக்கு,(*id.*),la petite espèce de palma-Christi ou ricin ordinaire,ricinus communis.
*சிற்றுமல்லி,சிற்றுமல்லிகை,(*id.*ஆ *P.*ஆ ம),petite espèce de jasmin,jasminum angustifolium.
*சிற்றுமுட்டி, (*id.* ஆ, முட்டி), la plante pavonia zeylanica.
சிற்றும்பல், (சிற்று), *V.*சிற்றல்லி.
சிற்றுலவட்டம், (*id.*), petit ஆலவட்டம்,petit—,éventail.
சிற்றுல்,(*id.*), *V.* குறுவாகி.
. சிற்றுள், (*id.*),petit journalier,jeune ouvrier (à demi-paie ou à 3/4 de paie),commissionnaire, domestique, celui qui va porter aux bayadères l'ordre du chef de la pagode.
சிற்றி,(சிற்று), pourpier dit பசளி, *V.*சிற்றுத்தாள்.
சிற்றிதழ்,(*id.*),petite feuille,—pétale, *V.*அகவிதழ். [டை.
சிற்றிரு, l'arbrisseau சிறுசிறுப்
சிற்றிரை,(சிற்று),goûter, collation,petit morceau. [nombre.
சிற்றிலக்கம், (*id.*), fraction, petit
சிற்றிலை,(*id.*), petite feuille, la plante நெய்ச்சிட்டி,herbe aux puces,l'arbrisseau குன்றி, l'arbre கடு:—ப்பாலாவி sorte de plante.
சிற்றில்,(*id.*),maisonnette,cabane, vêtement,(maison du corps),section du poëme dit பிள்ளைக்கவி,jeu d'enfans qui consiste à faire et à détruire des maisonnettes de sable.
சிற்றிளைப்பு, (*id.*), légère fatigue.
சிற்றினம், (*id.*),petite espèce,race vile,mauvaise compagnie:—சேருகிறது,—சேர்தல் fréquenter les gens vils,les mauvaises compagnies;—சேராமை les éviter; சிற்றினமாற்று réduction en espèces plus petites,*v. g.*des roupies en anas.
சிற்றினிப்பு, (*id.*), légère douceur, (mêlée d'un peu d'âcreté.)
. சிற்றின்பம்,(*id.*),volupté,*litt.*léger plaisir, plaisir périssable,*i.e.*impur, sensuel,mondain,charnel,sensualité, impureté:— எண்ணூர்மற்றின்பங்கண்டவர் ceux qui ont goûté les autres plaisirs méprisent les plaisirs sensuels:—வெஃகியறனல்லசெய்யாரேமற்றின்பம் வேண்டுபவர் ceux qui désirent les autres plaisirs ne feront point de choses contraires à la vertu par le désir de la volupté.
சிற்றீ,(*id.*), petite mouche.
சிற்றீரம், (*id.*),légère humidité.
சிற்று,*adj.de* சிறுமை,petit: il se met devant une voyelle en élidant உ. [ligence.
சிற்றுணர்வு,(சிற்று), faible intel-
சிற்றுண்டி, சிற்றுணா,(*id.*), repas frugal,collation,goûter, nourriture légère,—de racines et d'herbes,petits gâteaux,pâtisseries,pain, confitures.

viande rôtie:—க்காரன் homme qui est toujours à manger, à prendre des rafraichissemens. [sativa.

சிற்றுமரி, (*id.*), la plante salsola

சிற்றுமல், (*id.*), petit panier—, sac ou boite de feuilles de palmier. [கை

சிற்றுமல்விசை, *P.* சிறுமல்வி

சிற்றுயிர், (சிற்று, உயிர்), petit animal,—être vivant.

சிற்றுரு, (*id.* உரு), petite figure, —taille, —chose, barque, petit vaisseau.

சிற்றுலாத்து, (*id.* உலாத்து), petite promenade, marche lente,—à petits pas.

சிற்றுளி, (*id.* உளி), burin, petit ciseau (de charpentier...) [te bécasse.

சிற்றுள்ளான், (*id.* உள்ளான், peti-

சிற்றூர், (*id.* ஊர்), hameau, petit village,—bourg, village de montagnes, Sittour ou Chittour (nom propre de plusieurs villes ou bourgs).

சிற்றூறல், சிற்றூற்று, (*id.*), petite source,—fontaine.

சிற்றெண், (*id.*), fraction, petit nombre, strophe de 16 vers de 2 pieds.

சிற்றெழுத்து, (*id*), petite lettre, écriture fine, impression en petites lettres. [espèce de sésame.

சிற்றெள், சிற்றெள்ளு, (*id.*), petite

சிற்றெறும்பு, (*id.*), petite fourmi rouge. [ணக்கு

சிற்றேரண்டம், (*id.*), *V.* சிற்றும

சிற்றேலம், (*id.*), petit cardamome.

சிற்றொழுங்கை, 1° *acc. de* சிற்றொழுங்கு. 2° *ou* சிற்றொழுங்கு, (*id.*), petite règle, petit sentier.

சிற்றோடம். (*id.*), petit bateau.

சிற்றோடு, (*id.*), petite tuile,—tuile plate. [pagode.

சினகரம், (சின், நகரம்), temple,

சினக்கிறது, னந்தேன், *ou* னத்தேன், னப்பேன், ன, னக்க, *v. n.* (சினம்), *ou* சினத்துக்—, சினந்துகொள்ளுகிறது, se fâcher, s'irriter, se mettre—, être en colère.

சினத்த, சினந்த, *part. du préc.* fâché, irrité, courroucé, colère: சினந்தவன், qui s'est fâché,—est irrité.

சினத்தல், *n. v. du même*, *V.* சினம்.

சினப்பு, 1° *n. v. du même*, colère, courroux gémissement, 2° *P.* சினைப்பு, pustules, petits boutons.

சினமதநூல், (சினன், மதம்), le poème de la secte des Djaïners, *i. e.* le சிந்தாமணி.

சினம், colère, irritation, courroux, emportement:— ஆயிருக்கிறது être irrité, fâché;— காக்கிறது réprimer —, dompter la *ou* sa colère;—கொள்ளுகிறது s'irriter, se fâcher;— தவிர்த்தோன் celui qui a dompté sa colère, (epithète d'Arouguen); சினத்தைப்பேணிற்றவத்துக்கழிவு si on garde de la colère, elle ruine la pénitence; சினத்திலெழுந்தீ *ou* சினத்தீ feu de la colère, un des 3 feux dits முத்தீ; சினப்பகை haine implacable.

*சினவரன், (சினன், வரன்), Arouguen, Bouddha.

சினவர், (சினம்), ennemis.

சினவல், சினவுதல், colère, signe de colère, bataille, combat, *n. v. de*

சினவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n.* (சினம்), s'irriter, se fâcher, combattre, se battre: சினவிய, *ou* சினவின *part.* irrité, fâché.

*சினன், (djina), Arouguen, Bouddha, Vichnou, vieillard, sage qui connait tout, docteur des Djaïners, Djaïnen ou bouddhiste.

சினை, la plante வட்டத்திருப்பி.

சினுடி, சினுடிகா, la plante மூக்கிரட்டை. [chée.

சினுது, chose maigre, — desséchée.

சினுவில், la plante தும்பை phlo-

சினிபம், l'arbre வாகை. [mis.

*சினிவாலி, (sinivâli), nuit qui précède la nouvelle lune, (où l'on ne voit plus qu'un doigt de la lune).

*சினேகம், (snêha), amitié, affection, amour, bienveillance, ce qui est un des 7 actes de vertu, huile:—பண்ணுகிறது,— பண்ணிக்கொள்ளுகிறது faire amitié; சினேகசத்துரு faux ami, ennemi déguisé en ami;—ப்பொட்டிலம் fomentation, linge imbibé d'huile ou d'autre remède et appliqué à un membre malade; — ப்பொட்டிலத்தாலொத்திடுகிறது appliquer une fomentation.

*சினேகி, 1° *m.et surtout f.*(சினேகம்,*i*),ami,amie. 2° *imp.de*

சினேகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன்,கி,கிக்க)*v.a.*(சினேகம்),aimer,chérir,être ami, avoir en—, contracter amitié.

*சினேகிதம்,(சினேகம்,ita),amitié, affection, bienveillance: சினேகிதக்காரன்,—க்காரி *ou*

*சினேகிதன்,*m.*(*pl.*சினேகிதர்,)*et* சினேகிதி,*f.*(*id.*),ami,amie.

சினேகித்தல், சினேகிப்பு, *n.v.de* சினேகிக்கிறது,amitié. [muscadier.

சினேசம், muscade: சினேசதாரு

*சினேந்திரன்,(சினன், இந்திரன்), Dieu des Djaïners, *i.e.* Arouguen, Bouddha.

சினை,1° membre, partie, ce qui est un des 6 பொதுவிடம் ou lieux communs,grossesse,conception, embryon des animaux,état de femelle pleine,œuf,frai de poisson, bouton de fleur, branche d'arbre, bambou, graisse. 2° *imp.du suiv.* —பருவம், —ப்பருவம் temps—,saison de la conception, temps ou une femelle peut devenir pleine;—கொள்ளுகிறது,—ப்படுகிறது, —யாகிறது, *V.* சினைக்கிறது;—ப்பட்டிருக்கிறது, சினையோடிருக்கிறது être pleine;— ப்படாமற்போகிறது ne pas concevoir, être stérile;— ப்பட்டழிகிறது avorter;—மாடு vache pleine; — யாடு brebis pleine;—ப்பகுபதம்,—ப்பெயர் mot —,nom dérivé d'un nom de membre, *v.g.de* கண் œil,கண்ணன் celui qui a des yeux:de முடம், முடவன் manchot; —முதற்பெயர் nom primitif joint à un nom de partie,comme முடக்கொற்றன் Kotten le manchot;—ஆகுபெயர் nom métaphorique d'une partie prise pour le tout, comme வெற்றிலைநட்டான் planteur de bétel, *litt.* de feuille de bétel, ici le nom de la feuille étant prise pour la plante;—வெண் nombre composé;—வினை verbe qui montre l'action ou l'emploi d'un membre comme கால் ஒடிந்தது la jambe est cassée.

சினைகிறது,னைந்தேன், னைவேன், னை,னைய,(சினை), *et*

சினைக்கிறது, னைத்தேன்,னைப்பேன்,னை,னைக்க,*v.n.* concevoir, (une femelle)devenir—,être pleine,bourgeonner, pousser des boutons, fleurir,engraisser,les poils du corps se hérisser, de petits boutons de chaleur—, les bourbouils sortir,—se déclarer.

சினைதல்,சினைத்தல்,சினைப்பு, *n. v. du préc.*conception,grossesse,état de femelle pleine,bourgeonnement,floraison,graisse,engraissement, éruption de boutons de chaleur etc... bourbouils.

சின், 1° particule augmentative, comme கண்ணும்படுமோவென்றிசினியானே j'ai dit:mes yeux dormiront-ils? 2° * (tchin, *P.* tchit, devant ம்), sagesse, intelligence: சின்மதநூல்,சின்மதநூல்,(மதன், நூல்), le poème qui montre la force de l'intelligence, *i. e.* le சிந்தாமணி, *V.* சின்மதநூல்;—மந்திரன், (மந்திரம்), l'intelligent, celui qui est l'intelligence même;*—மயம் ce qui est sagesse,—vient de la sagesse;*—மயாநந்தம்,(மயம், ஆனந்தம்), joie spirituelle,—qui vient de la sagesse; *—மாத்திரம் nature—, état propre de l'âme;—முத்திரை cachet spirituel,— de la sagesse; *— மூர்த்தி l'être souverainement intelligent,*i.e.*Dieu.

சின்மை, (சின்ன,மை), petitesse, bassesse.

*சின்ன,*adj.de* சின்னம்,petit, jeune,bas,léger, faible, de peu de conséquence: —காசு, —க்காசு petite cache, huitième de cache;— குரு petit gourou, *V.* சின்னம்மை; — கோவில் chapelle,petite église,—pagode, petit temple;—சாதி basse caste; —சலவாதை petits besoins, action d'uriner;—த்தனம் petitesse,bassesse,déshonneur, affront;— த்தனம்பண்ணுகிறது déshonorer, faire affront, —une bassesse; —பின்னம் pièce,petits morceaux:—பின்னமாக்குகிறது réduire en petits morceaux,tailler en pièces;—பின்னமாய் en pièces, en morceaux; — பின்னமாய்ப்போகிற

து s'en aller en lambeaux, être réduit—taillé en pièces;—பின்னமாய்வெட்டுகிறது tailler en pièces, couper en petits morceaux, dépecer; —ப்படுகிறது, — ப்பட்டுப்போகிறது être déshonoré, humilié, diffamé;—ப்பூ poème, où l'on chante le தசாங்கம் ou 10 attributs de la royauté en 30, 60, 70, 90, ou 100 strophes de நேரிசைவெண்பா;—மனிதன் petit homme, homme de basse condition;— முத்து petite perle, petite vérole dont les boutons sont petits;—மேளம் petit tambour, V. மத்தளம்; — யோகம் marque, signe:—வீடு petite maison; —வைகுரி, V. சின்னம்மை.

சின்னட்டி, (சின்ன), nom d'une plante, V. சின்னன், ou

சின்னது, *neut.* de சின்னவன், chose petite: சின்னதாயிருக்கிறது être petit.

சின்னப்பன், (சின்ன, அப்பன்), Paul, oncle, frère cadet du père.

*சின்னம், 1°(tchhinna, *coupé*), pièce, morceau, particule, fraction, petitesse, bassesse, mépris, déshonneur. 2° (tchihna), signe, marque, symbole, marque du sexe, vulve, verenda feminæ. 3° trompette, plat, soucoupe, étamines, pollen des fleurs, petit van à vanner, beauté, ce qui est beau, espèce de cache, conque; சின்னஞ்சிறிய, —சிறு très-petit; — சிறியது chose très-petite; —சிறியஇடை très-petit corsage: சின்னம்பூத்ததுபோலிருக்கிறது être florissant, — brillant, — toujours beau.

சின்னம்மாள், (சின்ன, அம்மாள்), Pauline, tante, sœur cadette de la mère.

சின்னம்மான், சின்னவம்மான் } (*id.* அம்மான்), oncle, frère cadet de la mère.

சின்னம்மை, (*id.* அம்மை), petite vérole dont les boutons sont petits.

சின்னவன், *m.* சின்னவள், *f.* jeune enfant, —garçon, —fille, petit homme, petite femme, homme—, personne de basse condition.

சின்னன், (சின்ன), petit homme, Paul, petite chose:— பென்னன் petit et grand, choses soit grandes soit petites.

சின்னாயி, சின்னாய், (சின்ன, ஆயி), belle-mère, tante, V. சிற்றுத்தாள்.

சின்னாருகம், l'arbrisseau சிந்தில்.

சின்னி, 1° l'arbrisseau acalypha betulina, giroflier, plante à racine bulbeuse, isoetes coromandeliana;—க்கிழங்கு sa racine;—யிலை sa feuille qui est médicinale. 2° *P.* சின்ன:—விரல் petit doigt. [d'eau, V. சிறுநீர்.

சின்னீர், 1° *P.* சிறுநீர், urine. 2° peu

சின்னை, espèce de poisson.

சி, 1° lettre syllabique composée de ச் et de ஈ. 2° (sri), Lakchimi, richesses, fortune, prospérité, acquisition, élégance, splendeur, éclat, Sarasvadi, Parvadi, V. சிறீ et ses composés. 3° * (si), sommeil, repos, tranquillité, retenue, 4° *P.* ஸ்திரீ, femme. 5° *P.* சீழ், pus, matière putride qui sort des plaies ou des ulcères, cariahs (qui ressemblent à du pus), poison. 6° (tchî), *interjection de mépris*, fi! fi donc! 7° *imp. de* சிக்கிறது; — க்கொள்ளுகிறது, —க்கொண்டிருக்கிறது engendrer du pus, suppurer, apostumer, se pourrir;—ப்பிதுக்குகிறது exprimer le pus, le faire sortir en pressant: —போ fi! va-t-en;—யென்கிறது dire fi! faire fi! manifester son aversion, mépriser; — யென்றுசொல்லஉடம்பெடுத்தாய் tu es né pour dire fi! *i.e.* dans un état méprisable;—யென்னப்படத்தக்க méprisable.

*சிகண்டன், *P.* சிறீகண்டன்.

சிகம், l'arbre தமரத்தை.

*சிகரம், 1° *P.* சிறீகரம், prospérité, élégance. 2° *(sikara), pluie, — fine, bruine, goutte d'eau, —de pluie. 3° aiguière, —à bec, flot (de la mer, des rivières etc...), éventail, le cerf dit கவரி, émouchoir fait des poils de ce cerf. [pluie, légère pluie.

*சிகரி, (சிகரம்), goutte d'eau. — de

*சிகர், 1° (சிகரம்), V. சிகரி, 2° V. பஞ்சலோகம். [la lettre சி.

சிகாரம், 1° certain air ou ton. 2°

சிகாழி, (சிறீ, காழி), la ville de Si-

gâji ou Siaji à quelques milles sud du Coléron. [setacea.
சிகு,balai, herbe à balai,aristida
சிக்கண்,(சி), œil chassieux, — dont il coule du pus.
*சிக்கரம்,P.சிக்கிரம்.
சிக்கல்,1° sifflement,sifflet. 2° n. v.de சிக்கிறது: சிக்கவிட்டழைக்கிறது appeler en sifflant; சிக்கல்போடுகிறது siffler;சிக்கற்குழல் sifflet.
சிக்காச்சா, la plante நாய்ப்புடோல்.
சிக்காய்,1° (சிக்கல்),sifflement.2° (சி),fruit vert,—qui ne mûrit pas.3° adv.de சிக்கு: சிக்காய்நிறம் couleur blanchâtre.
*சிக்கிரகம்,சிக்கிரதை, (சிக்கிரம், ga quiva,tâ),hâte,vitesse,presse,diligence.
*சிக்கிரம்,1° (sighra),vitesse,presse,hâte,célérité, parallaxe,—annuelle, élongation. 2° colère, cruauté, âcreté:சிக்கிரம், சிக்கிரமாய், சிக்கிரத்திலே,சிக்கிரத்துக்கு vite,promptement, à la hâte; சிக்கிரகதி vitesse, marche accélérée, grande vitesse; —கேந்திரம் angle de commutation, distance angulaire d'une planète au soleil;—சேதனம் l'animal qui a l'intelligence prompte, i.e. le chien; —ப்படுகிறது se hâter,se presser;—வளை ou
*சிக்கிரார்த்தம், (சிக்கிரம்,அர்த்தம்), première longitude géocentrique égalée.
சிக்கிரான், சிக்கிரி,l'arbre உசிலம்.
*சிக்கிரியம்,(சிக்கிரம்,iya), vitesse.
*சிக்கிரியன்,(சிக்கிரியம்),le diligent, le vif,Siven,Vichnou.
சிக்கிரியான், V. சிக்கிரான்.
சிக்கிறது,சித்தேன்,சிப்பேன், சி,சிக்க,v.a. ou சித்துப்போடுகிறது, racler,polir,gratter(la terre...),se gratter,frotter, balayer, nettoyer, purifier.ôter,éloigner,dissiper, égaliser, s'enorgueillir:நிலவுசிக்கிறது ou இருளைச்—la lune en se levant dissiper l'obscurité.
சிக்கு,balayures,décombres,V.செத்தை;—கழிக்கிறது ôter les défauts ou empêchemens d'un mariage, le rendre légitime,ainsi que les enfans nés ou à naître (cérémonie usitée parmi les Maravers). [து.
சிக்குதல்,சிக்குகை, n.v. de சிக்கிற
சிக்குரு,l'arbre முருங்கை.
சிக்கூட்டுகிறது,(சி),les carians se mettre ou se réunir quelque part,ou
சிக்கெள்ளுகிறது,(id.), suppurer, le pus se former,pourrir.[ka),plomb.
*சிசகம்,சிசம்,சிசபத்திரகம், (sisa,
சிசா,espèce de —,bouteille,fiole.
சிசி,சிச்சி,(சி répété), fi!fi!fi donc!சிச்சிபோ நீயொருமனிதனு? உன்னிடத்தில் மனிததன்மையில்லை fi donc! es- tu bien un homme? non,tu n'en as pas le caractère.
*சிஷன்,சிடன்,pl.சிஷர்,சிஷர்கள், சிஷாக்கன், சிடர், (sichya), disciple, élève, écolier: சிஷனுக்குகிறது prendre pour—, rendre disciple; சிஷப்பிள்ளை disciple.
*சிஷி,f.de சிஷன்,élève, écolière.
சிஷிக்கிறது, (சிஷன்), instruire, former un disciple.
சிடு, nombre de fils contenant 8 குஞ்சம்.
சிடை,espèce de gâteau,défaut de croissance,V.சடைவு: சிடையாய்ப்போகிறது (un enfant, le blé) ne pas croître.
சிட்டி,chalumeau, sifflet d'enfant, chite,indienne, toile peinte,calicot peint:—திருகிறது peindre—,imprimer des chites.
சிட்டு, billet,écrit,obligation,contrat,petite lettre,sort,lot,chite, indienne:—த்தெரிப்பு billet sous seing privé;—போடுகிறது tirer au sort;—வந்தது le billet est sorti, le lot—, le sort est échu;—வாங்குகிறது,— பெறுகிறது,—ப்பெறுதல் obtenir—,recevoir un billet,—un lot,obtenir le billet gagnant;—வாங்குதல் recevoir un billet pour l'autre monde,mot qui indique la mort, V. சிட்டுபெறுகிறது;சிட்டெழுதுகிறது écrire un billet; சிட்டெழுதிக்கட்டுகிறது écrire une convention par laquelle on s'engage à observer la décision des arbitres.

சிட்டை, 1° *ou* சிட்டைக்கதிர் rejet—,épi de கம்பு ou de கேழ்வரகு qui a poussé après la moisson, (et que généralement on laisse glaner aux pauvres).2° *acc.de* சிட்டு:சிட்டை பொறுக்குகிறது glaner ces épis.

*சிணம்,(kchîna), déclin, décroissance,maigreur,corruption,se gâter: சிணகாலம் temps de déclin,de décroissance;— சந்திரன் lune à son déclin;—ராகம் indifférence,exemption de désir, ce qui est sans désir.

சிணிக்கிறது (சிணம்), *V.* க்ஷீணிக்கிறது.

சிண்டல்,*n.v.de* சிண்டுகிறது, signe du doigt,attouchement, caresse, puanteur.

சிண்டறம், puanteur, pourriture, embarras, vexation.

சிண்டிரம், paroles viles,—de mépris,bassesse:—பிடிக்கிறது s'avilir, se souiller,devenir vil,—sale.

சிண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* faire signe du doigt à l'insu d'une tierce personne, toucher,caresser,—de la main:சிண்டிக் காட்டுகிறது indiquer,faire un signe pour attirer l'attention et la diriger sur quelqu'autre objet;—க்கொடுக்கிறது,—விடுகிறது exciter—,encourager par gestes.

*சீதகம்,(சீதம்,ka),plomb, mélange de cuivre et de zinc.[*V.*சுக்கிரன்.

*சீதகன்,(*id.*),la lune, paresseux,

*சீதம்,(sita), froid, fraîcheur, hiver, froide saison, temps des pluies, paresse,apathie,eau,nuage,chose digérée,blancheur,sandal,les arbres அகில் et நறுவிலி,selle —,évacuation mêlée de glaires et de pituite, un des 13 pays tamouls,l'arsenic சீதாங்கபாஷாணம்:சீதகாத்திரகம்,(காத்திரம்,ka), évacuation —,congestion de sang accompagnée de spasme et de perspiration,coléra spasmodique;—காலம் temps du froid,hiver;—கிருச்சரம் pénitence qui consiste à ne boire que de l'eau pendant 3 jours, ou selon d'autres,à boire de l'eau froide 3 jours,du lait froid 3 jours, du beurre fondu froid 3 jours, et à jeûner 3 autres jours; — க்கடுப்பு mal de ventre, colique (provenant du froid);—க்கட்டு,—ப்பற்று,—ப்பிடிப்பு maladie dite ஆமம்,obstruction—,évacuation de glaires;— சுரம் fièvre froide,diarrhée accompagnée de fièvre;—பாறு,*V.*சீதன்;—நோய் —,பேதி évacuation de glaires,maladie provenant du froid;—ப்பிரபம், (பிரபை),camphre;— மண்டலி serpent venimeux dont la morsure cause du froid et du frisson;— மரீசி,— மயூகம் l'astre aux rayons frais,*i.e.* la lune;—வழும்பு diarrhée accompagnée de glaires;—வாதம் maladie causée par le froid,rhume de cerveau,catarrhe:—வாதக்கடுப்பு strangurie,rétention d'urine;—வாரம் la plante உத்தாமணி, jasmin: இரத்த முஞ்சீதமுமாய்க்கழிகிறது avoir des selles mêlées de sang et de glaires; சீதஞ்சீதமாய்க் கழிகிறது, சீதம்விழுகிறது *ou* அவிழுகிறது avoir des selles mêlées de beaucoup de glaires.

*சீதரன்,*P.*சிறீதரன்.

*சீதளம்,1° (சீதம்,la *qui donne*), froid,fraîcheur,camphre cru, humidité,sandal,nénuphar,perle, vitriol bleu,la plante கோடகசாலை. 2° *adj. de* சீதளை *d'ou* சீதளங்காய் espèce de citron;—கொள்ளுகிறது s'enrhumer, attraper du froid,*ou* கொண்டிருக்கிறது avoir une maladie causée par le froid, être enrhumé; சீதளகாலம் saison du froid,temps des pluies;— மேகலை,—தேசப்புறம் zone glaciale

*சீதளாதேவி,(*id.*),la prétendue déesse de la petite vérole,espèce de சத்தி ou d'énergie prétendue divine.

*சீதளி,(சீதளம்),la plante பொன்குங்கண்ணி.

*சீதளை,(*id.*),espèce d'oranger, — de citronnier dit கொடிமாதளை.

*சீதனம்,(சீ *P.*சிறீ),dot, don des parens à leur fille après le mariage, bien de ménage: — கொடுக்கிறது donner une dot,—des présens de mariage;—போகிறது aller recevoir la dot..;—வருகிறது les présens de ma-

riage—, la fourniture du ménage arriver; சிதனவோலை, சிதனவுறுதி contrat de dot. [ne.

*சிதன்,(sîta),l'astre frais,*i.e.*la lu-

*சிதாங்கம்,(சிதம்,அங்கம்),congestion de sang accompagnée de spasmes et de perspiration, coléra spasmodique (maladie alarmante), *ou* சிதாங்கபாஷாணம் espèce d'arsenic naturel.

*சிதாங்கனி,சிதாதேவி,(சிதை, அங்கனை),Sîdei, femme de Râmen.

*சிதாத்திரி,(சிதம்,அத்திரி),la montagne froide,*i.e.*l'Himâlaya.

*சிதாபதி,(சிதை),l'époux de Sidei, *i.e.*Râmen.

சிதாரி,1° le cèdre,arbre odoriférant:—க்கட்டை morceau de bois—, bois de cèdre;—போட்டுப்புகைக்கிறது faire des fumigations avec du bois de cèdre. 2°* (சிதை, அரி), ennemi de Sîdei.

*சிதாலம்,சிதாளம்,சிதாளை, (சி P. சிறீ,தாலம்),palmier de Ceylan dit தளப்பம்,corypha umbraculifera, borassus, *ou* சிதால—, சிதாளபத்திரம் ses feuilles.

*சிதி,(சிதம்), froid, renoncement entier,—à tout, *V.* பாவம்.

*சிது,(sidhou), callou,vin de palmier...,rhum,plomb,fraîcheur.[silic.

சிதுளாய்,espèce de துளசி,ou ba-

*சிதேவி,*P.*சிறீதேவி, la prétendue déesse de la fortune et de l'abondance, Lakchimi,la fortune: —யவனைச் சேர்ந்திருக்கிருள் la déesse de la fortune est unie à lui, *i.e.*il est fortuné; நடந்தவன்காலிலே—இருந்தவன்காலிலேமூதேவி la fortune est aux pieds de celui qui se donne du mouvement, l'infortune aux pieds de celui qui reste assis, *i. e.* l'homme diligent prospère, l'indolent est dans la misère; சிதேவியார்செங்கழுநீர் espèce de plante.

*சிதை,(Sitâ),Sîdei, fille de சனகன் roi de மிதுலை, femme de Râmen,et une des 5 vierges des Indous, qu'on dit être une incarnation de Lakchimi,Oumei femme de Siven,sillon, liqueur spiritueuse,la plante பொன்ஞங்காணி. [le froid et le chaud.

*சிதோஷ்ணம், (சிதம்,உஷ்ணம்),

*சிதோதம், சிதோதகம்,(சிதம்,உதம்,உதகம்), eau froide, —fraîche.

சித்தலைச்சாத்தன், (சி, தலை), un des académiciens de Maduré.

சித்தல்,*n.v.de* சிக்கிறது.

சித்தா, cachimentier, corossolier, annona squamosa: —ப்பழம் cachiment,petit corossol, cœur,de bœuf.

சித்தி,1° perte,dommage, infériorité,médiocrité,2° *P.*சித்தாய்,*de* சிக்கிறது:—யாய்ப்போகிறது *ou* சித்திப்போகிறது perdre;—யோணுன்(ஓணுன்), très-petite espèce de lézard ou de caméléon; அவனிலும் நான்சித்தியா lui suis-je inférieur?

*சித்தியம்,(sitya),grain,blé.

சித்து, *gér. de* சிக்கிறது: சித்துப்போகிறது,*P.* சித்தியாய்ப்போகிறது perdre.

சித்துப்பூத்து,(*son imitatif*), சித்துப்பூத் தென்கிறது, respirer vite et avec bruit,gronder,murmurer: சித்துப்பூத்தென்று சீறுகிறது,(le serpent) siffler de colère; சித்துப்பூத்தென்றெரிகிறது pétiller, craquer dans le feu ou en brûlant. [*V.*செம்மை.

சித்துவம், capacité,faculté, force,

சித்தை,1° homme vil,femme—, personne vile,excès de cuisson, de maturité ou de temps,[dommage qui en vient, chassie, douleur que cause la morsure d'un cent-pieds. 2° *P.* சிட்டி toile peinte:—க்கண் œil chassieux. [bruine,pluie fine.

சிந்தல்,1° *n.v. de* சிந்துகிறது.2°

சிந்தில்,1° *P.*சிந்திஞல், *condit. de* சிந்துகிறது.2° *ou* சிந்திற்சத்து, la plante grimpante menispermum cordifolium: சிந்திற்சர்க்கரை sel médicinal provenant de la tige de cette plante.

சிந்துகிறது,சிந்தினேன்,சிந்துவேன்,சிந்த, *v. a.* சிந்துதல், *n. v.* moucher,se moucher,siffler (le serpent ou le chat irrité),aimer,désirer, soigner, faire cas,estimer,favoriser: மூக்கு—moucher le nez,se moucher; அதையொரு

வருஞ்சிந்தார்கள் personne ne fait cas de cela.

சீந்தை, 1° V. சீத்தை. 2° P. சிந்தாய், 2me pers. nég. du préc.

*சீபதி, (சீ, பதி), Arouguen, V. சிறீபதி.

சீபம், l'arsenic சரகாண்டபாஷாணம்.

சீபாதம், (சீ), pieds sacrés.

சீப்பங்கோரை, (சீப்பு, அம்), espèce d'herbe, scirpus miliaceus.

சீப்பாய்கிறது, (சீ), le pus découler.

சீப்பு, peigne, régime ou rang de bananes (en forme de peigne), verrou de porte, collier d'os: சீப்பாடுகிறது, சீப்பிடுகிறது, சீப்பிட்டுச்சீவுகிறது *ou* வாருகிறது peigner; சீப்பாய்ப்பிட்கிறது diviser—, rompre par régimes une grappe de bananes; —க்காய் régime de bananes non mûres; —ச்சரட்டை poisson dont les nageoires sur le dos ressemblent à un peigne; —ச்சிப்பி coquillage en forme de peigne; —ப்பணிகாரம் gâteau en forme de peigne.

சீமங்கலி, (சீ), barbier.

சீமணல், (சீ), V. நாகமணல்.

*சீமந்தகம், (சீமந்தம், ka), pâte de —, vermillon, rouge de plomb avec lequel on marque la séparation des cheveux dite சீமந்தம்.

*சீமந்தம், (சீமை, அந்தம்), 1° tête, cérémonie dite முதுகுநீர்ச்சடங்கு. 2° ou சீமந்தரேகை et சீமந்தோந்நயனம், (உந்நயனம்), séparation de la chevelure en 2 parties de manière à laisser une ligne distincte sur le sommet de la tête, (c'est une cérémonie que l'on fait aux femmes le 4me, 6me, 8me mois de la grossesse), சீமந்தபுத்திரன் fils aîné.

*சீமந்தனி, சீமந்தினி, (சீ, மந்தம், ini), femme (en général), femme—, fille chaste.

*சீமா, *obl. de* சீமை: —லிங்கம் borne, marque des limites (d'une terre...); —விவாதம் dispute sur ces limites; —சந்தி jonction—, jointure de 2 bornes; —விருக்ஷம் arbre qui sert de borne.

சீமாட்டி, *f. de* சீமான், dame, femme riche, honorable matrone, maîtresse, —de maison.

சீமான் V. சீமாட்டி.

*சீமான், P. சிறீமான், (srimân), homme riche, puissant, de distinction, grand personnage, chef, Arouguen: சீமானுயிரும் puissiez-vous prospérer, —devenir riche...; சீமானுலேதரிகொண்டிருந்தோம் nous avons été établis par un homme puissant; சீமானை யண்டுகிறது se mettre sous la protection d'un grand; —அண்டினவன் celui qui a la faveur ou la protection d'un richard.

*சீமுக, —வருஷம், (சீ, முகம்), V. சிறீமுகவருஷம்.

*சீமூதம், (djîmoûta), nuage, —noir, —chargé d'eau, trombe, montagne, femelle d'éléphant, Indiren: சீமூதகூடம் monticule près d'une montagne; —வாகனன் Indiren qu'on dit porté sur un nuage.

*சீமூதன், (*id.*), laboureur, agriculteur, Siven, homme affligé, infortuné, nom d'un அசுரன், le cocher de நரகாசுரன், V. சீமூதவாகனன்.

சீமூதை, nuit, vigne, treille.

*சீமை, (sìmâ), contrée, pays, royaume, Europe (le pays par excellence), borne, limite, rivage, champ, nuque, le haut des épaules, observation des règles, —des usages: —க்கரி gros charbon, charbon d'Europe; —ச்சுண்ணாம்பு blanc d'Espagne, chaux d'Europe; —த்தக்காளி, —மணத்தக்காளி espèce de தக்காளி solanum lycopersicum; —ப்பற்று juridiction, territoire, seigneurie; —ப்பற்றிலேவிடுகிறது lever un subside extraordinaire en argent sur tout le territoire d'un roi dans un cas de nécessité; —ப்பிரப்பமரம் l'arbre conghas zeilanica; —மனுஷன் Européen; —யத்தி, (அத்தி), figuier d'Europe, ficus carica; —யாளுகிறது régner, gouverner un pays, —un royaume; —வெள்ளரி melon d'Europe; சீமையைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறது conquérir un pays, en prendre possession, s'en emparer; —யடைமானமாகவைக்கிறது. donner—, mettre un pays en gage.

சீம்பால்,(சீ,பால்),V.கடம்புப்பால்.

சீயக்காய்,சீயங்காய்,fruit de l'arbrisseau சீயா;séché et broyé,surtout après une légère ébullition,il sert à frictionner la tête et à nettoyer les cheveux avant le bain.

சீயம்,P.சிங்கம், lion, le Lion du zodiaque, drapeau du lion, (c'est l'étendard de Yamen prétendu gardien du sud,jus laiteux de la plante எருக்கு:சீயங்கணக்கு compte préparé pour la 3me fois.

சீயா, l'arbrisseau mimosa abstergens: சீயக்காய் fruit de cet arbrisseau.

சீயாள்,trisaïeule,*f. de*

சீயான்,*pl.* சீயர், trisaïeul: சீயாரைக்கூப்பிடுகிறது appeler au secours ses trisaïeux, *i.e.* les morts;சீயாரோடேசொல்லுகிறது dire une chose à ses trisaïeux, *i.e.*aux morts, se plaindre en vain; சீயானென்றழைக்கிறது appeler trisaïeul; (par plaisanterie).

சீயெனல்,சீயென்கிறது,V.au mot சீ.

சீய்க்கிறது,சீய்த்தல்,V.சீக்கிறது, சீத்தல்.

*சீரகத்தாமன், சீரகத்தாரோன், (சீரகம்,தாமம்,தார் *guirlande*),celui qui porte une guirlande de cumin, *i.e.*Koubêren,marchand *ou* செட்டி.

*சீரகம்,1° (djîraka),cumin,cuminum cyminum.2°(sîraka),pourceau, —de mer, marsouin:சீரகக்கோரை l'herbe கன்னிக்கோரை cyperus fastigiatus; —ச்சம்பா riz qui a l'odeur ou la saveur du cumin;—மாலை guirlande de cumin, —de Koubêren.

சீரங்கம்,(சீ),Sîrangam,ville et pagode célèbre dans une île du Kâvêri près de Trichinapali: சீரங்கப்பட்டணம்,1°Sîrangam (la ville susdite). 2°Siringapatam,ville dans une autre île du Kâvêri près de Maïssour,(la 1re de ces villes s'appelle aussi ஆதிரங்கம் et la 2° அந்தியரங்கம்).

*சீரணம்,(djîrna),digestion, ancienneté, vieillesse,déclin, décadence, flétrissure,un des livres des Sivénistes,V.பதனழிவு:—ஆகிறது se digérer,décliner,déchoir:— ஆகாமலிருக்கிறது ne pas se digérer, n'être pas digéré;—ஆக்குகிறது digérer; —ஆய்ப்போகிறது déchoir,décliner,tomber en ruine;சீரணகாலம் temps de ruine, de décadence;—மருந்து un digestif;—வஸ்திரம் habit vieux, —déchiré;—வாடிகை maison en ruine;சீரணத்துக்குவருகிறது être facile à —,pouvoir se digérer; சீரணத்துக்குவராமலிருக்கிறது être indigeste.

*சீரணன்,(*id.*), vieillard, homme sur son déclin.

சீரணி,1°bois,forêt,espèce de bonbon,— de danse, l'arbrisseau ஓமம். 2° *imp.du suiv.*

சீரணிக்கிறது,ணித்தேன்,ணிப்பேன்,ணி,ணிக்க,*v.n.et* சீரணித்தல்,*n. v.* (சீரணம்),se digérer, déchoir, se gâter, être ruiné,V. பதனழிகிறது: சீரணித்துப்போய்விடுகிறது décliner, se ruiner, s'en aller en ruines, சீரணிக்கத்தக்க *ou* கூடிய qu'on peut digérer.

சீரணிப்பிக்கிறது, *v.caus.du préc.* faire—,digérer.

சீரணை, (சீரணம்), habitude, connaissance.

*சீரணோத்தாரம், சீரணோத்தாரணம்,(சீரணம்,உத்தாரம், உத்தாரணம்), restauration, rétablissement: —பண்ணுகிறது restaurer,rétablir.

சீரந்தாதி, (சீர், அந்தாதி), répétition du pied final d'une strophe au commencement de la strophe suivante.

*சீரபாணி,(சீரம்),celui qui porte une charrue à la main *i.e.* Balapattiren.

சீரமோடா,l'arbrisseau விழுதி.

*சீரம், 1° (tchira), habit naturel d'écorce fine et fibreuse, toile faite de fibres d'écorce d'arbre, baillons, écorce,ligne,lettre,guirlande, crête, couronne.2° (sîra), charrue,soleil.3° *P.* க்ஷீரம், lait,les plantes laiteuses எருக்கு et சதுரக்கள்ளி.

சீரா,armure,cuirasse, cotte d'armes,—de mailles,jacquier:—போடுகிறது se revêtir d'une—,mettre son armure,—sa cuirasse; சீராவின்சந்

றுகள் jointures de l'armure; சிராக்குதிரை cheval enharnaché.

*சிராகம், V. ஸ்ரீராகம்.

*சிராங்கம்,(சிரம், அங்கம்), soc de —, charrue.

சிராடுகிறது, (id.), badiner, caresser, flatter, se fâcher.

சிராட்டல், n. v. de சிராட்டுகிறது ou சிராட்டு, 1° n. v. du même, caresse, flatterie, jeu, badinage, célébration, pompe, décoration, ornement, politesse. 2° *imp. et part. du suiv.* சிராட்டில்லாதவன் personne négligée; —பண்ணுகிறது ou

சிராட்டுகிறது,(சீர்), caresser, choyer: சிராட்டிக்கொள்ளுகிறது se choyer, flatter, bien traiter, orner, célébrer, louer, s'orner —, se flatter—, se louer soi-même.

*சிராப்தி, P. க்ஷீராப்தி.

சிராய், *adv. de* சீர், *V. ce mot.*

சிராளன், (*id.*), Sirâlen, fils de சிறுத்தொண்டன்.

*சிரி, (tchiri), voile (pour le visage): —விருக்கம்—, விருக்ஷம் l'arbre qui cache, tamarinier.

*சிரிகை, (djhirikâ), criquet, grillon.

சிரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. n.* s'accoutumer.

*சிரிடம், சிரிஷம், 1° (sircha), tête. 2° *P.* ஸிரிடம் l'arbre வாகை mimosa.

*சிரிணபன்னம், (tchirna *divisé*, பர்ணம் *feuille*), l'arbre வேம்பு.

*சிரிணன், (tchirna), savant.

சிரித்தல், சிரிப்பு, *n. v. de* சிரிக்கிறது, coutume, habitude.

சிரிய, *adj. de* சீர், excellent, convenable, juste, bon, grand: சிரியகூரியதிஞ்சொல் expression propre, subtile et douce.

சிரியன், *pl.* சிரியர், (சிரிய), homme distingué, excellent, savant, poète, sage, grand.

*சிருகை, (djhiroukâ), criquet, grillon, scarabée.

சிருணம், சிருணி, cuivre.

சிருத்திரம், un des 32 உபதிஷதம்.

சிருள், (சீர், உள்), plomb, étain, cuivre, les 5 métaux, bonheur.

*சிரை, 1° (சிரம்), habit, toile, écorce d'arbre, toile—, vêtement d'écorce, —de fibres d'arbres. 2° *acc. de* சீர்.

*சீரோர்தம், சீரோதகம், *P.* க்ஷீரோதகம்.

*சீர், (*P.* srî, ஸ்ரீ), beauté, élégance, louange, gloire, distinction, particularité, peinture, figure, félicité, bonheur, or, bien, bienfait, état, condition, nature, bon état, santé, convalescence, succès, décence, modestie, convenance, qualité, propriété, ordre, régularité, uniformité, égalité, milieu, médiocrité, fixité, immutabilité, massue, poids, pesanteur, le signe de la Balance, mesure de musique, harmonie, bruit, ornement bruyant des pieds, chose triple qui se réunit et se termine en une, mot, pied de vers. Les pieds métriques tamouls se composent d'une, 2, 3 ou 4 syllabes métriques dites அசை; on les divise en 4 classes suivant le nombre des syllabes métriques; savoir: 1° அசைச்சீர் les pieds d'une syllabe métrique; il y en a 2, nommés நாள் et மலர், dont le 1er est un நேரசை, le second un நிரையசை. 2° இயற்சீர் les pieds de 2 syllabes métriques; il y en a 4. 3° உரிச்சீர் ceux de 3 syllabes métriques; il y en a 8, qui se subdivisent en வெண்சீர் et en வஞ்சிச்சீர்; ceux-là se terminent en நேரசை ou une longue, et ceux-ci en நிரையசை ou 2 brèves. 4° பொதுச்சீர் les pieds de 4 syllabes métriques; il y en a 16. En tout 30 pieds. Comme la syllabe métrique peut contenir 2 syllabes ordinaires, les pieds tamouls peuvent avoir de 1 à 8 syllabes ordinaires): சீருக்குவருகிறது s'améliorer, se corriger, rentrer dans l'ordre, réformer sa conduite; சீரைத்தேடில்ஏரைத்தேடு si vous cherchez à améliorer votre condition, devenez laboureur; சீரைவிசாரிக்கிறது s'informer de la santé de quelqu'un; சீரற sans élégance, mal, grossièrement, en désordre; —அற்ற vicieux, grossier, sans ordre, —élégance; — ஆகிறது se corriger, s'améliorer: — ஆகாதேபோகிறது ne pas s'améliorer, devenir incorrigible; —ஆக்குகிறது corriger, régler, mettre

en ordre; —ஆய் bien, élégamment, convenablement, décemment, honnêtement, poliment, en bon état; —ஆய்க்காண்கிறது avoir belle apparence paraître joli, —bien; —ஆய்ச்செய்கிறது agir —, faire bien, —régulièrement; —ஆய்நடக்கிறது se conduire honnêtement, —bien; —ஆயிருக்கிறது être bien, —joli, —élégant, en bon état; —இடுகிறது égaliser, régulariser, arranger proprement, fournir une fille mariée d'ustensils de ménage et autres objets; —இல்லாத, V. சீரற்ற; —இழுக்கிறது ruiner *ou*; —இழக்கிறது perdre sa fortune; —இன்மை défaut d'élégance, inégalité, désordre etc...; —உண்டாயிருக்கிறது être élégant, prospère, riche, modéré, en bon état; —உள்ள régulier, élégant, réglé, riche, en bon état, en bon ordre; —காரம் écho; —குலைகிறது, —கெடுகிறது se déranger, se détériorer, se gâter, se corrompre; —குலைச்சல் désordre, détérioration, immodestie; —கெட்ட pauvre, infortuné, ruiné, en mauvais état, en désordre; —கெட்டது, —கேடானது chose gâtée, corrompue, détériorée, dérangée; —கேடி infortunée, l'infortune, la prétendue déesse de la pauvreté dite மூதேவி; —கேடு mauvais état, désordre, détérioration, laideur, défaut d'élégance; —க்காரம், —க்கிருதம் écho; —க்காரங்கொள்ளுதல் répéter le son, faire écho; —க்கோழி la plante நரைக்கொள்ளு; —க்கோள் opinion juste, bon naturel, belle étoile; —சால் rempli d'équité; —சிறப்பு bonheur, prospérité, élégance; —செய்கிறது régler, régulariser, disposer, *ou* —திருத்துகிறது réformer, corriger, améliorer; —திருந்துகிறது se corriger, s'améliorer, se réformer; —திருத்தம், —திருத்தல், —திருந்தல் réforme, correction, réformation, amélioration; —தூக்குகிறது, —தூக்கிப்பார்க்கிறது considérer, peser, bien examiner, comparer; —தூக்கிச்செய் agis après avoir tout pesé; —த்துழாய், —த்துளாய் espèce de துளசி ou de basilic; —நிருவாகம் caractère, naturel, fixité, persévérance; —படுகிறது s'améliorer, se corriger, s'arranger, être réformé, guérir, se remettre en ordre; —படுத்துகிறது améliorer, réformer, corriger, rétablir, relever, soulager, *ou* —படுத்திவைக்கிறது régler, arranger, mettre en ordre; —பண்ணுகிறது préparer, régler, mettre en ordre, améliorer; —பதி le maître —, la source de toute prospérité, *i.e.* Dieu; —பந்தம், —பந்தபாஷாணம் espèce d'arsenic naturel; —பாதம் pieds sacrés; —ப்பாடு célébrité, renommée, distinction, beauté, ordre; —ப்பிழை désordre, irrégularité, défaut; —பெறுகிறது s'améliorer, prospérer; —பொருந்துகிறது être en bon état, —parfait; —மடக்கு répétition de pieds de vers (*v.g.* dans un vers suivant); —மரம், —வண்டு instrumens de tisserands.

சீர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v.n.* (சீர்), devenir —, être élégant, distingué, illustre, renommé, pompeux.

*சீர்ணம், *P.* சிரணம்:

சீர்த்த, சீர்த்தல், சீர்த்து, *part. n. v. et gér. de* சீர்க்கிறது.

சீர்த்தி, *n.v. du même*, grande louange, renommée.

சீர்மை, 1° (சீர்), élégance, beauté, bon état, régularité, droiture, respect, égalité, poli (d'une surface), sensation du poli. 2° *P.* சீமை, pays, l'Europe.

*சீலம், 1° (sila), qualité, propriété, caractère, nature, inclination, beauté, vérité, bonnes mœurs, bonne —, conduite, histoire, biographie, charité, intelligence, connaissance exacte. 2° abstinence, mortification, la plante சீந்தில்: சீலமாயிருக்கிறது s'abstenir de chair et de liqueur enivrante; சீலக்காரன் homme très-mortifié, qui s'abstient; —சம்பன்னன் *V.* சீலவான்; —த்துவம் caractère, qualité, disposition, conduite; —விருத்தன் homme d'une conduite irréprochable, —invariable.

சீலம்பாய், natte déchirée.

*சீலவான், (சீலம், vân), homme de bon caractère, de bonnes mœurs.

*சிலனம்,(silana),érudition, étude assidue—,connaissance des சாஸ்திரம் ou écrits sacrés.

*சிலன், (சிலம்), homme doué de, habile dans, V. சிலவான்.

சிலா,1° espèce de poisson. 2° ou சிலாப்பட்டை,—ப்பூட்டை,—ப்புட்டி seau de cuir, panier pour arroser, porteur d'eau, celui qui vide l'eau d'un vaisseau avec des seaux;—சிலாப்புட்டியாலிறைக்கிறது arroser avec un seau de cuir, vider l'eau avec un tel seau.

சிலி,1° f. de. சிலன், femme de bon caractère. 2° imp. de

சிலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி,லிக்க, v.n. (சிலிதன்), s'accoutumer, s'habituer.

*சிலிதன், (silita), savant, homme habile, exercé, qui a appris les sciences. [றது, coutume, habitude.

*சிலித்தல், சிலிப்பு, n.v. de சிலிக்கி

சிலை, toile, vètement, étoffe:—த்துணி morceau de toile;—ப்பாம்பு espèce de serpent venimeux dont la morsure relâche le ventre;—ப்புல் l'herbe panicum violaceum;—ப்பேன் poux qui s'attache aux habits;—மண் toile enduite de terre avec laquelle on lute les vases dans lesquels on fait brûler des remèdes;—மண்செய்கிறது luter:—மேற்போர்வை manteau,—qui couvre tous les autres vètemens;—யுடுக்கிறது,—கட்டுகிறது s'habiller, mettre—, attacher sa toile; சிலையையுடுத்துவிக்கிறது,—தரிப்பிக்கிறது faire habiller, ou—உடுத்திவிடுகிறது habiller quelqu'un; சந்திரகாவிச்சிலை toile rouge,—peinte en rouge. [ம்பலம்.

*சிவகம்,(சிவம்,ka), V. இலந்தைத்த

*சிவகன்,(id.),1° Sivaguen roi de la secte des Samanéens ou Djaînas, héros du poème சிந்தாமணி. 2° (pl. சிவகர்), bouddhiste, ermite—, pénitent bouddhiste, mendiant, vivant d'aumônes, ouvrier, serviteur, குறவன் qui prend les serpens et guérit de leur morsure, homme dont la vie est prolongée par des bénédictions, V. சிவன்முத்தன். [Dieu 1re cause de tout.

*சிவசிதாபாசர்,(சிவம்), vie de la vie,

*சிவதம்,(சிவம்,tha), tortue, bonne voie, vertu, piété, vie, existence, paon, nuage.

*சிவதன்,1°(சிவதம்), homme vertueux,—qui vit long-temps. 2° (சிவம், dâ donner, dô détruire), médecin, ennemi. [ஆயிருக்கிறது être vivant.

*சிவந்தன்,(சிவம்,anta), vivant:—

*சிவந்தி, f. du préc. vivante, l'arbrisseau சிந்தில், les arbres பாலை et கடு, la plante புல்லூரி.

*சிவந்திகன்,(சிவந்தன்,ika), oiseleur, preneur d'oiseaux. [ல்.

சிவந்தில்,(சிவந்தி), la plante சிந்தி

*சிவம்,(djîva), vie, âme sensitive, être vivant, sinus d'un arc: சர்வசிவகர்த்தா le maître de tous les êtres vivans; சிவஉற்பத்தி, V. சிவோற்பத்தி;—காருண்ணியம் sentiment affectueux, bonté, bienveillance;—காருண்ணியன் miséricordieux, bienveillant;—கோடிகள், V. சிவராசிகள்;—சஞ்சீவி la plante சிந்தில்;—சாட்சி conscience, l'esprit, la base de la connaissance;—சாதனம் grain, blé, riz;—சாபல்லியம் accomplissement de tous les désirs;—செந்து être vivant, créature vivante;—ஸ்தானம் jointure, articulation;—ஸ்திதி état de vie,—de la vie;—தயை, V. சிவோபகாரம்;—தருமம் bienfaisance—, vertu exercée envers les êtres vivans;—தனம் richesse en êtres vivans (comme bétail, troupeaux);—தாது veine, artère où réside le pouls ou le souffle de la vie;—தாரு l'arbre சிவந்தி, litt. l'arbre de vie;—திசை région de la vie;—தேகம் corps vivant,—qu'habite l'âme;—த்தறுவாய் temps de la mort,—où l'âme devient libre, danger pour la vie;—த்தன்மை,—த்துவம் état de l'âme,—de la vie,—de ce qui est vivant, ce qui a rapport à la vie, V. அநாதி;—நாடி, V. சிவதாது;—நாயகன் le maître de la vie, Dieu;—நாள் temps de la vie;—பரிபாலனம் conservation des êtres vivans;—பிராணி être vi-

vant;—புண்ணியம், V. ஜீவதருமம்;—பேதம் différence de vie,—entre les êtres vivans;—மந்திரம் la demeure de l'âme, *i.e.* le corps;—முத்தன், V. ஜீவன்முத்தன்;—ரட்சை salut éternel, conservation de la vie,—des êtres vivans;—ராசிகள் les diverses sortes d'êtres vivans, (on en compte 7 genres et 8400000 espèces) V. எழுவகை பிறப்பு et பிறப்பு-எ;—வதை meurtre;—வதைசெய்கிறது ôter la vie, tuer (un être vivant); — லயம், —விலயம், (இலயம்), mort, perte de la vie, destruction d'un être animé;—லயமான mortel, dangereux, qui fait perdre la vie;—லோகம் le monde des êtres vivans; இந்தச்ஜீவஸ்திதியிலே நானிருக்கச் சர்வேசுரன் திருவுளமானார் il a plu à Dieu que je fusse dans cet état de vie.

*ஜீவரம், (tchîvara), toile bleue, haillons d'un mendiant djaina.

*ஜீவரன் *ou* ஜீவரி, *pl.* ஜீவரர், (*id.*), bouddhiste, mendiant bouddhiste ou djaïna.

*ஜீவர், (ஜீவன்), les vivans,—êtres vivans.

*ஜீவலம், (sivala), la plante aquatique vallisneria.

ஜீவல், *n.v. de* ஜீவுகிறது, action de racler..., ténuité, minceur, chose polie,—raclée,—rabotée..., chose mince, sans force, toile claire, mince, peu serrée: —ஆயிருக்கிறது être clair, mince, peu épais;—ஆயிருக்கிறநெல்லு riz maigre, non parvenu à sa perfection.

*ஜீவனகம், (ஜீவனம், ka), riz cuit.

*ஜீவனம், 1°(ஜீவம், na), vie, existence, subsistance, moyen de vivre, profession, ce qu'on mange, nourriture, ambroisie, eau, beurre frais, moelle. 2°(sivana), couture, action de coudre: கஷ்டம்—vie dure,—malheureuse;—இல்லை il n'y a—, il n'a aucun moyen de vivre;—நடக்கிறது,—பண்ணுகிறது vivre, subsister; ஜீவன்கேது(ஏது)fin—, cause de la vie;—யோனி communication de vitalité avec le corps;—விடம்பனம் désappointement de ses espérances.

*ஜீவனுகாதம், (ஜீவனம், ஆகாதம்), poison.

ஜீவனுகினி, feuille de bétel, eau.

*ஜீவனுந்தம், (ஜீவனம், அந்தம்), fin de la vie, mort.

*ஜீவனுர்த்தம், (*id.* அர்த்தம்), choses propres à la vie,—à la subsistance, cause de vie.

*ஜீவனுவாசன், (*id.* ஆவாசம்), le prétendu habitant des eaux, *i.e.* Varounen.

*ஜீவனுவுடதம், ஜீவனௌஷதம், (*id.* ஔஷதம்), remède qui donne la vie.

ஜீவனுளி, (ஜீவன், ஆளி), être—, homme vivant, femme vivante.

*ஜீவனி, 1°(ஜீவனம், *i.*), remède pour prolonger la vie, anus ou fondement, l'arbre பாலை, la plante செவ்வள்ளி, la plante ஆடுதின்னாப்பாலை, le minéral மந்தாரச்சிலை. 2° ou ஜீவனிநாடி pouls, V. ஜீவதாது. 3° *imp. de*

ஜீவனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v.n.* (ஜீவனம்) *et* ஜீவனித்தல், *n. v.* vivre, subsister.

*ஜீவனியம், ஜீவனீயம், (ஜீவனம், iya), le support de la vie, *i.e.* l'eau.

*ஜீவனோபாயம், (*id.* உபாயம்), moyen de vivre, industrie pour vivre, V. ஜீவனுர்த்தம்.

*ஜீவன், (ஜீவம்), vie, existence, âme, principe de vie, être vivant, remède qui prolonge la vie, jouissance, la planète Jupiter ou வியாழம், la plante சிந்தில், aimant, V. வைடூரியம்: அறிவில்லாத—être dénué de raison; அறிவுண்டான—créature raisonnable;—அற்றுப்போகிறது la vie s'éteindre, —s'en aller, être sans vie, sans force, sans énergie;—உண்டாய்ப்பேசுகிறது parler avec force, à haute voix;—உள்ள vivant, animé; —கொடுக்கிறது donner la vie, fortifier;—முத்தன், (djivanmoukta), sage qui a renoncé à tout, homme purifié par la sagesse et délivré des prétendues naissances futures et de tout rite et cérémonie; —முத்தி acquisition de la sagesse ou délivrance des naissances futures et des rites; ஜீவனைக்கொல்லுகிறது ôter la vie;—க்கொல்லப்போகாது il

ne faut tuer aucune créature vivante, (au dire de bien des sectes indoues); —மாற்றிக்கொள்ளுகிறது changer son existence,—de corps(dans le système de la métempsycose), transmigrer d'un corps dans un autre; தன்கையாலே —மாய்த்துக் கொள்ளுகிறது se suicider,se tuer de sa propre main; ஜீவனோடிருக்கிறது être vivant,—en vie; ஜீவன்கள் les êtres vivans; சர்வஜீவன்கள் toutes les créatures vivantes.

ஜீவா,l'arbre பாலை.

*ஜீவாக்கினி, (ஜீவம், அக்கினி), chaleur animale,—vitale.

*ஜீவாதாரம்,(*id.* ஆதாரம்),le support des êtres vivans,le monde.

*ஜீவாத்துமம்,ஜீவாத்துமா,(*id.* ஆத்துமம்...),être vivant,âme vivante, âme sensitive,émanation de la divinité,(selon certains philosophes indous),qui incorporée au corps animal lui donne la vie,le mouvement et les sensations;il y en a une pour chaque animal et chaque plante;elle est(à leur idée)sujette à la métempsycose,et différente de l'âme suprême ou intelligente, பரமாத்துமா, qu'ils confondent avec Dieu,et qu'ils disent être la même pour tous: எறும்புகடையானைதலையெண்பத்து நான்கு நூறுயிரஞ் ஜீவாத்துமபேதம் (selon certains Indous) depuis la fourmi jusqu'à l'éléphant il y a 8400000 espèces différentes d'êtres animés.

*ஜீவாநுக்கிரகம், (*id.* அநுக்கிரகம்),bonté pour les créatures.

*ஜீவாந்தகன்,(*id.* அந்தகன்), destructeur de la vie,meurtrier, chasseur,oiseleur. [vie.

*ஜீவாந்தம்,(*id.* அந்தம்),fin de la

*ஜீவாவஸ்தை,ஜீவாவத்தை,(*id.* அவஸ்தை),danger de la vie, agonie, état de vie. [த்துமா.

*ஜீவான்மா,(*id.* ஆன்மா), *V.* ஜீவா

*ஜீவி,1°,(ஜீவம்,*i*,),*m.f.* vivant, vivante,être vivant,chose vivante,l'arbre அழிஞ்சில்: ஜீவியாயிருக்கிறது vivre,être vivant. 2°*imp.de* ஜீவிக்கிறது. 3°*gér. du* verbe ஜீவுகிறது.

ஜீவிகா,muscade.

*ஜீவிகை,(ஜீவம்,ikâ), subsistance, profession,manière—,moyen de vivre.

ஜீவிக்கிறது,வித்தேன், விப்பேன், வி,விக்க,*v.n.*(ஜீவம்),vivre,subsister, mourir, parvenir au paradis: ஜீவித்தான் il a vécu,il est mort; ஜீவிக்கமாட்டான் il ne saurait vivre, il ne guérira pas,il mourra; ஜீவித்திருக்கிறது être vivant; ஜீவித்துப்போகிறது finir de vivre, mourir; எந்தவேளையிலே ஜீவித்தான் quand est-il mort? [polir,de brunir,de raboter.

ஜீவிடம், (ஜீவும், இடம்), action de

*ஜீவிதம்,(djîvita,*vivant*),vie, existence: ஜீவிதகாலம் durée—, temps de la vie; —சமுசயம் doute sur la vie, crainte de la mort.

*ஜீவிதஞ்ஞை, (ஜீவிதம், djnâ *connaître*),artère, vaisseaux du corps, *V.* இரத்தாசயம்.

*ஜீவிதன், (ஜீவிதம்),vivant:—ஆயிருக்கிறது être vivant. [vivre.

*ஜீவிதாசை,(*id.* ஆசை), désir de

*ஜீவிதேசன்,(*id.* ஈசன்),maitre de la vie,Dieu,mari,soleil,la lune ou சந்திரன்,Yamen,remède qui prolonge la vie.

*ஜீவிதோற்சர்க்கம், (*id.* உற்சர்க்கம்),abandon de la vie, mort volontaire. [து.

ஜீவித்தல்,ஜீவிப்பு *n.v. de* ஜீவிக்கிற

ஜீவிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க,*v. caus.du même*, faire vivre,—mourir.

ஜீவிப்போன்,*n.app.de* ஜீவிக்கிறது, vivant; ஜீவிப்போர் les vivans.

ஜீவியங்கம்,*V.* கல்லுப்பு.

ஜீவியம்,(ஜீவம்,ya), vie, existence, subsistance,moyen de vivre,occupation,emploi du temps: ஜீவியகாலம், —நாள் fin—, durée de la vie; ஜீவியகாலம்வரைக்கும் tout le temps de sa vie,jusqu'à la fin de ses jours; ஜீவியம்பண்ணுகிறது vivre,subsister.

*ஜீவியர்,(ஜீவியம்),les vivans.

*ஜீவியன்,(*id.*) être—, vivant, vie, Vichnou.

சிவிய, 1° *obl.de* சிவியம், 2° *ou* சிவின, *part.de* சிவுகிறது.

*சிவினி, *f. de* சிவி, remède pour prolonger la vie, un des sons du luth, air ou ton des pays maritimes.

*சிவிசுரப்பிராந்தி, (சிவம், ஈசுரம்), voir ou prendre la vie pour Siven *i.e.* சீவன் pour சிவன்.

*சிவிசுரம், (சிவம், ஈசுரம்), l'âme.

சிவு, 1° nom d'une herbe. 2° *imp. et part. de*

சிவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a.* racler, raboter, planer, raser, peler, ôter l'écorce d'un arbre.., peigner, démêler les cheveux, polir, fourbir, aiguiser, affiler, tailler (une plume), couper mince: சிவிப்போடுகிறது peler, racler etc..; —முடிகிறது, —முடிக்கிறது, —முடித்தல் démêler la chevelure et la lier.

சிவுகை, சிவுதல், *n.v. du préc.*

சிவுளி, (சிவும், உளி), rabot, ciseau de charpentier, brunissoir, fer à polir, polissoir: — க்காரன் fourbisseur, polisseur; —போடுகிறது, —யாடுகிறது, சிவுளியாற்சிவுகிறது raboter, fourbir, polir, brunir.

*சிவோபகாரம், (சிவம், உபகாரம்), bonté pour les êtres vivans.

*சிவோபாயம், (*id.* உபாயம்), *V.* சிவனுபாயம்.

*சிவோற்பத்தி, (*id.* உற்பத்தி), animation, 1er commencement de la vie, conception, naissance, *ou*—க்காலம் temps de la conception, —de l'animation, le commencement de la vie.

சீ, pus, sanie, matière, son imitatif, signe de bruit, sifflement.

சீழ்க்கை, sifflement, *ou* —க்கருவி, —க்குழல் sifflet: —விடுகிறது, —போடுகிறது siffler.

சீறடி, (சிறுமை, அடி), petit pied.

சீறல், *n.v. et opt. de* சீறுகிறது, sifflement, —de colère, menace, réprimande, ton impérieux, signe—, geste de colère, grande —, colère, vitesse, bruit.

சீறு, (*son imitatif*), sifflement, —de colère, *n.v. imp. et part. de*

சீறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* (சீறு), siffler, — de colère (le serpent...), souffler par le nez, s'irriter, se fâcher, tempêter, bouillonner de colère, montrer du déplaisir, faire du bruit, menacer, gronder, réprimander *ou* சீறிக்கொண்டிருக்கிறது être en fureur, se dépiter; —ப்பார்க்கிறது regarder avec colère. [றல்.

சீறுகை, சீறுதல், *n.v. du préc. V.* சீ

சீறுபூறு, (*son imitatif*), சீறுபூறென்கிறது, சீறுபூறெனல் rendre ce son, se fâcher, siffler.

சீறுமாறு, (சீறு), mauvais traitement, trouble, révolte: —பண்ணுகிறது traiter mal, — avec indifférence.

சீறூர், (சிறு, ஊர்), petit village, hameau de chasseurs, —dans les montagnes. [pété.

*சீற்காரம், (sitkâra), écho, son ré-

சீற்றம், (சீறுகிறது), colère, indignation.

*சீன, *adj. de* சீனம்.

*சீனசம், (சீனம், dja *né*), acier.

சீனட்டங்குருவி, espèce d'oiseau.

சீனட்டி, espèce de riz

*சீனம், (tchina), la chine, le Chinois, ou la langue chinoise, fil, espèce de toile, —de cerf, plomb: சீனக்கண்ணாடி besicles, lunettes chinoises; —க்கற்பூரம் camphre de Chine, —excellent; —க்காக்காய் espèce de corbeau; —க்காரம் corrosif de Chine, *i. e.* alun; —க்கிழங்கு espèce de racine médicinale; — க்குடை parasol de papier; —ச்சட்டி terrine—, plat de Chine, porcelaine, espèce de métal; —பிஷ்டம், —பிட்டம் vermillon, rouge de plomb, (on le tirait des montagnes entre la Chine et le Bengal); —ப்பாகு espèce de remède; —ப்பூ espèce de fleur; — மல்லிகை jasmin de Chine; —மிளகு poivre de Chine, — usité comme médecine; — முத்து espèce de perle artificielle; —வங்கம் plomb, zinc; —வெடி coup de canon —, fusil chinois: சீனத்து— *ou* சீனப்பட்டு soie de Chine.

*சீனன், (சீனம்), Chinois.

சீனு, (*id.*), Chine, de Chine: — க்காகிதம், —த்தாள் papier de Chine; —ச்

சர்க்கரை, V. சீனிச்சர்க்கரை.

சீனி, 1° (id.), ou சீனிச்சர்க்கரை, sucre de Chine, —blanc en poudre. 2° alun, sable mèlé de cuivre. 3° (ind.), ancre de bois, selle, bât: — க்கயிறு câble d'ancre de bois; —க்கிழங்கு patates douces, convolvulus batatas; — ப்பாகு sirop très-doux, — très-sucré; —மிளகு, V. சிவாமிளகு; —யவரை V. கொத்தவரை; — யதிரசம் espèce de gâteau.

*சு, 1° lettre syllabique composée de ச் et de உ. 2° (sou), particule sanscrite qui se met au commencement de certains mots et signifie bien, bon, respect, bonheur, grandeur, plaisir. 3° signe d'admiration, son menaçant. 4° P. சுவ, son, propre.

*சுக, adj. de சுகம் et de சுகன்.

சுகட்டான், l'herbe dite நாணற்புல், la plante முடக்கற்றான்.

சுகண்டி, (சு), espèce de pierre précieuse.

*சுகதம், P. சுவகதம், ce qui est propre: சுகதபேதம், V. சுபேதம்.

*சுகதர், (சு, கதம்), Bouddhistes, sages de la secte de Bouddha.

*சுகதாரு, (சுகம்), l'arbre கடம்பு.

*சுகத்திரம், சுகத்திரவம், சுகத்திருமம், (சுகம்), l'arbre வாகை.

*சுகந்தகம், (சு, கந்தம், ka), oignon, poudre de soufre, orange douce.

*சுகந்தம், 1° (சு), bonne odeur, parfum, cumin, nénuphar bleu, sandal, soufre, oignon, racine bulbeuse, —bonne à manger. 2° bananier, la plante அரத்தை: சுகந்தபரிமளம் parfum suave, odeur forte, objet odoriférant; — திரவியங்கள் matières des parfums; —வர்க்கம், — வருக்கம், —வற்கம், — பொருள், — ரசவஸ்து parfum, objet odoriférant, aromate; —மா l'animal qui donne le musc, l'arbre qui donne le camphre, camphrier; —மூலி, — மூலம், V. வெட்டிவேர்.

சுகந்தி, சுகந்திக்கல், P. சுகாந்தி.

*சுகந்திகம், (சுகந்தம், ika), grande espèce de riz, encens, fumée odoriférante, nénuphar blanc.

சுகந்திரம், P. சுதந்திரம்.

சுகம், 1° (soukha), santé, bien-être, plaisir, délices, volupté, vie commode, sensualité, bien, bonheur, aise, sureté, charité, libéralité, eau, paradis, ciel, mamelon. 2° (souka), perroquet, toile, turban: — அடைகிறது, — ஆகிறது, V. சுகப்படுகிறது; — ஆய் en bonne santé, heureusement, sain et sauf: — ஆயிரு portez-vous bien, soyez heureux; — ஆயிருக்கிறது, சுகமேயிருக்கிறது se bien porter, être bien, — en bonne santé; — ஆய்ப்போகிறது s'en aller—, partir en bonne santé; சுக்கினம், (கினம்), V. சுகவினம்; — க்காரன் voluptueux, débauché; — சரீரம் corps sain, bien-portant, —délicat, non accoutumé au travail, bonne constitution; — சரீரன் homme bien-portant, —delicat; — சரீரி, m. f. personne bien-portante, —délicate, — qui se choie; — சன்னி maladie vénérienne provenant du commerce charnel après le bain précédé de frictions à l'huile; — சிம்பி la plante பூனைக்காலி; — சீவி, m. f. personne qui se porte bien, — qui vit heureuse; — சீவியாயிருக்கிறது être à son aise et bien-portant, vivre heureux; — செய்தி bonne nouvelle; — செல்வம் prospérité, santé et richesses, délices; — செல்வன், m. — செல்வி, f. personne fortunée, bien portante, voluptueuse, qui vit dans les délices; — தாதை le père de சுகன் i.e. Viyâsen; — துக்கம் plaisir et chagrin, prospérité et adversité; — தேவன் Souguen fils de Viyâsen; — நயம் avantage de la santé, — de la prospérité; — புச்சம் poudre de soufre (de la couleur de la queue du perroquet); — நிறம் teint de santé; — பேதி purgatif léger, — pour conserver la santé; — போகம் jouissance du plaisir, volupté: — போகி, m. f. personne voluptueuse qui ne pense qu'à ses plaisirs; — போசனம் bonne nourriture; — ப்படுகிறது guérir, recouvrer la santé, être bien, — à son aise, prospérer, s'enrichir; — ப்பட்டவன் homme ri-

che et bien portant,—à son aise; —ப்பிரியை ce qu'aime le perroquet, i. e. la pomme rose dite சம்புநாவல்; —ப்பிழை, V. சுகவீனம்; — வல்லபம் ce qu'aime le perroquet, i.e. grenade; —வாகன்,— வாகனன் celui qui a pour monture un perroquet, i.e. Kâmen;—வாசி bourgeois, — qui vit heureux de ses rentes, de son commerce ou de son industrie, habitant fixe, —permanent; —வாசிக்குடி fermier, habitant établi, — qui vit du produit de terres louées ou affermées; —வாசித்தீர்வை rente —, taxe que le fermier paie au propriétaire; —வாசிவாரம் part du fermier, partie du revenu d'une terre qui appartient au cultivateur;— வார்த்தை bonne nouvelle de la santé de quelqu'un;—வாழ்வு,— வாழ்க்கை bonne santé et prospérité; — விருத்தி bonne nouvelle, santé et prospérité; —விரேசனம்,(இரேசனம்), V. சுகபேதி;—வீனம், (ஈனம்), indisposition, mauvaise santé, infortune: — வேளை temps salubre, — favorable, bon temps; அவன்சுகவாழ்க்கையைக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன் j'ai appris avec plaisir qu'il était heureux et bien-portant.

சுகம்பல், la plante புளிநறளை.

*சுகரம்,(சு), libéralité, munificence.

*சுகருமம், சுகர்மம், (id.), bonne action, œuvre méritoire, un des 27 யோகம்.

*சுகன், 1° (சுகம்), homme heureux, bienheureux, habitant du paradis, —du Souvarcam. 2° (souka), Souguen ministre de Râvanen, Souguen fils de Viyasen, l'auteur ou le narrateur du பாகவதம், Sougabrama ou சுகப்பிரமா: சுகன்றுதை, சுகதாதை, Viyasen père de Souguen: சுகபிதாமகன் Parâsaʀen grand-père de Souguen.

*சுகன்மம்,(சு), bowne action.

*சுகாசகம், சுகாசம், (சுகம், asa manger, ka), concombre.

*சுகாசனம்,(id. ஆசனம்), posture aisée,—la plus convenable à la santé et aux forces d'un pénitent.

*சுகாசுகம்,(id. அசுகம்), plaisir et chagrin, santé et indisposition.

*சுகாதனம், 1° (id. adana nourriture), la nourriture du perroquet, i.e. la grenade. 2° P. சுகாசனம்.

*சுகாதாரம்,(id. ஆதாரம்), le séjour du plaisir, i.e. le Souvarcam.

*சுகாதிசயம்,(id. அதிசயம்), bonne nouvelle.

*சுகாதீதம்,(id. அதீதம்), délices, plaisir excessif, —extrême.

*சுகாநுபவம்... V. சுகானுபவம்...

*சுகாந்தம், 1° (P. சுகந்தம்), oignon. 2° (சுகம், அந்தம்), subversion du bonheur.

சுகாந்தி, சுகாந்திக்கல்,(சு), espèce d'améthyste.

சுகாம்பல், P. சுகம்பல்.

சுகாய், V. சுக்காய்.

*சுகார்த்தம், (சுகம், அர்த்தம்), pour le plaisir.

*சுகார்ச்சனம், சுகார்ச்சனை,(id. அர்ச்சனம்), désir d'une vie commode: சுகார்ச்சனசோதனை tentation de sensualité.

*சுகானந்தம்,(id. ஆனந்தம்), délice, extrême plaisir, paradis.

*சுகானுபவம், சுகானுபோகம், (id. அநுபவம், அநுபோகம்), jouissance du plaisir, délice, sensualité, volupté, santé.

*சுகானுபோகி, m. f. (id. அநுபோகம்), homme sensuel, voluptueux.

*சுகி, 1° (சுகம்) m. f. voluptueux, —se, personne riche et bien portante. 2° santé, délice, jouissance du plaisir, espèce de petit gâteau. 3° imp. de சுகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. n. (சுகம்), et சுகித்திருக்கிறது ou சுகித்துக்கொண்டிருக்கிறது. jouir, savourer, être bien portant, — riche, — à son aise, prosperer, vivre dans les plaisirs, dans les délices: சுகிக்கவறியாதவன் qui ne sait pas jouir de ses biens (v. g. un avare).

சுகித்தல், சுகிப்பு, n. v. du préc. jouissance, plaisir, délice.

*சுகியன், (சுகம், ya), voluptueux, homme adonné aux plaisirs, au faste, à la bonne chère etc..., épicurien.

*சுகியாதி,(சு), bonne renommée, célébrité.

சுகிருகிறது ou சுகிர்கிறது, ர்ந்தேன்,ருவேன் ou ர்வேன்,ரு ou ர்,ர்,v.a. et n.diviser,fendre (v.g.les fibres des arbres),trancher, couper par tranches,se diviser.

சுகிர்,1° tube,tuyau. 2° V.சுகிர்தல், 3° imp.et part.du préc.et du suiv.

சுகிர்க்கிறது,ர்த்தேன்,ர்ப்பேன்,ர், ர்க்க,v.a.de சுகிர்கிறது,diviser,séparer.

*சுகிர்தம்,(சு,கிருதம்),vertu, bonne action,—conduite, mérite, bien, pureté,bonté,bienfaisance, fortune, chance, bonheur, récompense de la vertu,beurre fondu:சுகிர்தங்கள் mérites,œuvres méritoires;சுகிர்தமடைகிறது obtenir le bonheur,la béatitude,la récompense de la vertu;—ஆன,—உள்ள méritoire,vertueux;சுகிர்தகுணம் caractère vertueux,—porté au bien;—குறள் distiques sur la vertu,nom d'un livre;—உள்ளவன், —சாலி personne vertueuse,—qui jouit de la récompense de ses mérites;—நூல் traité—,science de la vertu,—de la religion;—புண்ணியம் véritable vertu; —லாபம் acquisition de la vertu,gain méritoire,— charitable;—வசனம் paroles de vertu, de vérité,de charité. [ஆ.

சுகிர்தல்,சுகிர்வு,n.v. de சுகிருகிற

*சுகிர்தன்,(சுகிர்தம்),homme, vertueux,bienfaisant, bienveillant, qui (au dire des Indous),reçoit dans cette vie la récompense des mérites acquis dans une vie antérieure.

சுகிர்தி,f.du préc.

சுகிர்த்தல்,n.v.de சுகிர்க்கிறது.

*சுகு,(djouhoû),espèce de vase de bois en forme de demi-cercle.

*சுகுடம், (djoukouta), la plante சேம்பு. [ne qualité.

*சுகுணம்,(சு),bon caractère,bon-

*சுகுணன்,(id.), homme de bon caractère.

*சுகுமாரம்,(சு),jeunesse,tendreté,douceur au toucher, espèce de canne à sucre,—de grain, panicum colonum: சுகுமாரதூலி cotonnier dit இலவமரம்.

*சுகுமாரதை,(சுகுமாரம்,tâ),fig. de rhét.douceur et élégance provenant de l'exclusion des lettres fortes.

*சுகுர்தம்,P.சுகிர்தம்.

*சுகுவது,சுகுவானம், (djouhouvat,—vâna),le feu. [du bien-être.

*சுகேச்சை,(சுகம்,இச்சை), désir

*சுகை,(soukhâ),Souguei, capitale de Varounen.

*சுகோச்சம்,(சுகம்,உச்சம்), délice,bonheur extrême. [mari.

*சுகோற்சவன், (id. உற்சவம்),

சுக்கச்சிலே, (சுக்கம்), pierre à chaux,—de plomb. [le très-serrée.

சுக்கடித்தம்,சுக்கடுத்தம்,(சு),toi-

சுக்கம்,1° vol,cachette,abri.2°obl. de சுக்கு: சுக்கங்காய் fruit vert d'une espèce de bryonia; —கீரை espèce d'herbe potagère; சுக்கஞ்செடி vigne,plante rampante;சுக்கம்பழம் fruit mûr du bryonia:—வைக்கிறது dérober,prendre furtivement.

சுக்கல்,petit morceau,pièce, petitesse: சுக்கல் சுக்கலாயுடைக்கிறது briser en petits morceaux. [nier,

சுக்காணி,(சுக்கான்),pilote,timo-

சுக்காய், jaquette, veste qui descend jusqu'aux genoux.

*சுக்காரம்,(tchoukkâra), rugissement,—du lion.

சுக்கானீறு, (சுக்கான், நீறு), chaux éteinte,—de pierre.

சுக்கான், gouvernail de navire, pierre à chaux: —அடியிலிருக்கிறவன்,—கிரி pilote,timonier;—கல் pierre à chaux;—கீரை espèce d'oseille, rumex vesicarius;—திருப்புகிறது, —பிடிக்கிறது tenir le gouvernail, gouverner; — பருப்பதம் pierre à chaux,montagne où il y en a.

*சுக்கிர,obl.de சுக்கிரம்,et de சுக்கிரன்.

*சுக்கிரம்,1°(soukra),le mois d'ஆனி.2° (tchoukra),vinaigre de grains fermentés, acide pour assaisonner.

*சுக்கிரன்,(id.1°),la planète Vénus, Soukren son conducteur fils de பிருகு et précepteur des அசுரர் ou démons,sorte de mal d'yeux,tache blan-

che à l'œil, feu: சுக்கிரசிடர், — சிஷர் les disciples de Soukren, *i. e.* les Asourers ou démons; — பகவான் le prétendu dieu Soukren, le conducteur de Vénus, — வாரம் le jour de Vénus, le vendredi. [perle.

சுக்கிரனுளி, (சுக்கிரன், ஆளி), *சுக்கிராசாரியன், (*id.* ஆசாரியன்), Soukren le précepteur (des démons).

*சுக்கிரியை, (சு), bonne action.

*சுக்கிரிபன், சுக்கிரிவன், (சு, கிரிபம்), celui qui a un beau cou, Soukriven, prétendu fils du soleil et frère de Vâli. (Au dire des Indous, il était roi des singes, régnait à கிட்கிந்தை et fut ami et allié de Râmen dans la guerre contre Râvanen).

*சுக்கிரிபேசன், (சுக்கிரிபன், ஈசன்), le maître de Soukriven, *i. e.* Râmen.

*சுக்கில, *V.* சுக்கிலவருஷம். [honte.

*சுக்கிலபம், (சு, klava *craindre*),

*சுக்கிலம், (soukla), blancheur, couleur blanche, argent, beurre frais, maladie de la cornée de l'œil, albugo, sperme, — humain, l'arbre பாலைமரம், un des 27 யோகம்: சுக்கிலகவிதம், — ஸ்கலிதம் émission de sperme; — ஸ்தம்பம், — த்தம்பம் fascination du sperme; — தாது chaux, minéral blanc; — த்துவம் blancheur; — பக்ஷம், — பக்கம், — பட்சம் partie brillante d'une lunaison, espace de la nouvelle lune à la pleine lune: — ப்புட்டர் l'arbre ஞாழல்; — ப்பிரமியம் espèce de maladie, — de gonorrhée; — மண்டலம் cornée de l'œil; — மூத்திரம் pissement gonorrhoïque; — மூத்திரம்விடுவிக்கல் provoquer ce pissement; — மேகம் gonorrhée, sorte de mal vénérien contagieux; — வருஷம் la 3me année du cycle de 60 ans correspondant à 1809 et 1869; — வருக்கம், — வர்க்கம் classe d'objets blancs, *i.e.* la conque, l'huitre à perles et les cauris; — வாயசம் le corbeau blanc, *i.e.* la grue.

*சுக்கிலாங்கம் (சுக்கிலம், அங்கம்), corps blanc, paon.

*சுக்கிலாசயம், (*id.* ஆசயம்), le siége du sperme, pénis.

*சுக்கிலாபாங்கம், (*id.* அபாங்கம்), ce qui a le coin de l'œil blanc, *i.e.* le paon.

*சுக்கிலோபாலை, (*id.* உபாலை), sucre candi, *litt.* pierre blanche.

சுக்கு, gingembre sec, ce qui est un des திரிகடுகு et des அஷ்டமூலம், petit —, morceau, particule, pierre à chaux: — க்கஷாயம் décoction de gingembre sec; — ச்சுக்காயுடைத்துப்போடுகிறது briser en petits morceaux; — ச்செட்டு chétif trafic, — gain; — ச்செட்டுக்காரன் chétif marchand, homme pauvre, — qui fait un chétif commerce; — ச்செட்டுபண்ணுகிறது faire un chétif commerce; — ப்பொடி petit morceau —, poudre de gingembre sec; — நாறிப்புல் l'herbe மாந்தப்புல்.

சுக்குமம், petit cardamome.

சுக்குமாத்தடி, gourdin —, massue des Sivénistes.

சுக்கை, 1° guirlande, étoile, la plante முசுமுசுக்கை, prix du passage sur un navire: — யெடுக்கிறது le demander. 2° *acc. de* சுக்கு.

சுஃறெனகிறது சுஃறெனல் (*son imitatif*), rendre ce son, faire du bruit.

*சுங்கம், 1° (soulka), douane, péage, droit sur les marchandises, tribut, la plante ஆடுதின்னுப்பாலை. 2° *V.* சுக்கம்: — கொடுக்கிறது payer la douane; — வாங்குகிறது percevoir les droits de la douane; — உங்கூழுமிருக்கத்தடிக்கும் avec le temps la douane et la bouillie s'épaississent, il convient d'expédier promptement les affaires ennuyeuses: சுங்கக்காரன் douanier; — ச்சாவடி bureau de la —, douane.

சுங்கன், la planète Vénus ou Soukren son conducteur, nom d'un poisson.

சுங்கான், pipe à tabac.

*சுங்கிதன், (djoungita), homme vil, dégradé, chassé de caste.

சுங்கு, pli d'habit, de ceinture ou de turban: — விட்டு *ou* வைத்துக்கட்

டுகிறது s'attacher—, mettre une toile en y faisant des plis, plier une toile et la mettre de côté.

சுங்குத்தான்குழல், long tube avec lequel en soufflant on lance (aux oiseaux...) des balles de terre glaise.

*சுசலம்,(சு), bonne eau, eau pure..

*சுசனம், 1°(svasana), air, vent. 2° (சு), bonnes gens: சுசனத்தன்மை,—த்துவம், V. சௌசன்னியம்.

*சுசனன், (சு), brave homme, ami.

*சுசாதி, 1° (சு), bonne caste. 2° (சு P. ஸ்வ), sa propre caste, son espèce:—பேதம் différence entre des choses de même genre, *v.g.* entre 2 arbres d'espèce différente, bien que de la classe des arbres.

*சுசி, 1° (soutchi), blancheur, ombrelle blanche, pureté (du corps ou de l'âme), propreté, élégance, délicatesse, exactitude, fidélité, état de disciple, feu, été, le mois d'ஆடி, amitié, concorde, pensée lascive, passion de l'amour, soleil, lune, Siven, la planète Vénus ou Soukren son conducteur, brame. 2°(tchoutchi), mamelle —பாய்ச்சாப்படுகிறது manger proprement, des mets préparés proprement.

சுசிகம், espèce d'oseille.

*சுசிகரணம், (*id.*), purification.

*சுசிகரம், (சுசி), pureté, propreté, décence, droiture, excellence:—ஆயுதேத்துக்கொண்டிருக்கிறது être vêtu proprement, —décemment.

*சுசிதம், (சுசி, தம்), lait.

*சுசிந்தனம், சுசிந்தை, (சு), réflexion, méditation, délibération.

*சுசிமணி, (சுசி), pierre précieuse, cristal.

*சுசிமிதம், (சு, smita *ris*), sourire.

*சுசிரம், (sousira), feu, trou, flûte.

*சுசிலம், (souchila), air, vent.

*சுசிலம், (சு), bon caractère, droiture. [caractère.

*சுசிலன், (*id.*), homme de bon

*சுசுகம், (tchoutchouka) mamelon.

*சுசுந்தரி. (tchhouthhoundari), rat—, chat musqué, personne colère.

சுசுலம், colifichet, bagatelle, un rien.

*சுசுக்குமை, (சு), V. சூக்குமை.

*சுசேலகம், (சு, சேலம், ka), toile, —fine.

சுச்சம், gingembre sec. [d'oiseau.

சுச்சு, (சுக்கு), gingembre sec, bec

*சுஷ்கம், (souchka), *ou* சுஷ்கத்துவம், sécheresse, aridité, dessèchement:—ஆய்ப்போகிறது, V. சுஷ்குகிறது: சுஷ்கமாங்கிஷம், —மாமிசம் viande desséchée, poisson sec et salé; —வைரம் haine sans fondement;—விரணம் cicatrice mal desséchée.

சுஷ்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *n.v.* (சுஷ்கம்) *et* சுஷ்கிப்போகிறது, se dessécher, devenir aride, maigrir, dépérir. [ma)feu, soleil.

*சுஷ்ணம், சுஷ்மம் (souchna—,

*சுஸ்தம், (சு, stha *qui se tient*), bonne santé. [ce, lenteur.

சுஸ்தி, (*pers.*), paresse, nonchalan-

*சுஞ்ஞானம், (சு), vraie sagesse, solide connaissance.

சுட, *inf. de* சுடுகிறது.

*சுடகம், 1° (djoutaka), chevelure tressée (de pénitens...) 2° P. சுட்கம், V. சுஷ்கம்.

சுடருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் *ou* ர்வேன், ரு *ou* ர், ர, *v.n.* (சுடர்), சுடருதல், *n.v.* briller, luire, rayonner, étinceler. [soleil.

சுடரோன், (*id.*), l'astre radieux, le

சுடர், 1° lumière, clarté, splendeur, astre—, objet lumineux, soleil, lune, feu, lampe, flamme—, lumière (d'une lampe, —d'une bougie...), bourgeon, rejeton. 2° *imp. et part de* சுடருகிறது, lumineux, brillant, rayonnant: சுடர்-உ les 2 lumières, *i. e.* le soleil, et la lune: சுடர்-ங les 3 lumières, *i. e.* les mêmes et le feu; சுடரெண்ணெய் huile obtenue par cuisson, V. பந்ததயிலம்; சுடரெறிக்கிறது briller, rayonner, scintiller, étinceler;—க்கடை la dernière des lumières, *i. e.* le ver luisant, la mouche luisante, paon;—க்கொடி camphre (brûlé comme encens...), fille;—க்கொழுந்து flamme (de chandelle..) —ச்செவ்வு division d'un signe en deux; —த்தகழி, —த்தகளி lampe orientale, petit chan-

delier, — candélabre; —நிலை chandelier, candélabre, pied de lampe, pieu qui la soutient, *V.* தகழி; —மௌளியர்,(மௌளி), ceux qui ont des couronnes de lumières, *i. e.* les habitans du ciel dont la tête est entourée d'une auréole de gloire; — விடுகிறது, —விட்டெரிகிறது, — விட்டெறிக்கிறது briller,rayonner,étinceler,flamboyer,jeter de l'éclat: — விட்டெறிக்கா நின்ற சத்தி épée flamboyante; —விழியோன் celui qui a l'œil flamboyant, Virapattiren; —விழுகிறது, —விழுதல் la flamme(du feu, d'une lampe...) descendre, —tomber, l'huile enflammée en dégoutter.

சுடர்கிறது, *V.* சுடருகிறது.

சுடர்தல், சுடர்வு, *n. v. du préc.* splendeur, lumière, éclat.

சுடலை, 1° *acc. de* சுடல். 2°(சுடல், ஐ), *ou* சுடலைக்கரை, — க்காடு lieu où l'on brûle les morts; — க்குருவி oiseau qui hante ces lieux; —ஞானம் sagesse—, réflexion qu'inspirent ces lieux, —la pensée de la mort; —மாடன் prétendue divinité de ces lieux; —யாடி celui qui rôde ou danse dans les lieux où l'on brûle les morts, *i.e.* Siven, savon; —வயிரவன் le Vaïraven ou prétendu dieu de ces lieux: சுடலையினீறு, (சுடலையின், நீறு), cendre de cadavre, —de bûcher funèbre. [bleu.

சுடலையோன், (சுடலை), vitriol

சுடல், *n.v. de* சுடுகிறது.

சுடாரி, cuirasse, cotte d'armes.

*சுடிகை, (djoutikâ), chevelure tressée(des mendians sivénistes), toupet de cheveux noués sur le sommet de la tête, le haut de la tête, bijou—, ornement du front(que portent les enfans et les femmes de certaines castes), couronne, sommet, callou, toddi. [prouesse, bravoure.

*சுடீரியம், (soutiriya), héroisme,

சுடு, *imp. et part. de* சுடுகிறது, brûlant, où l'on brûle, qui—, qu, on cuit ou brûle : —கலம் vase de terre, brique; —காடு lieu où l'on brûle les morts; —காடுமீட்டான் la plante முடக்கொற்றன்; —காட்டுக்குப்போன பிணந் திரும்புமோ un cadavre porté au bûcher funèbre en reviendra-t-il? *i.e.* peut on revenir sur une chose faite? —காட்டுமணி பொறுக்கி pigeon sauvage, huppe, upapa; —காட்டுவைராக்கியம் bon propos formé à des funérailles(et qui s'oublie bientôt); — கோல், *V.* சுட்டுக்கோல்; — சுண்ணம் chaux, —vive; —துரத்தம் la plante சித்திரப்பாலாவி; — தொறட்டி certain arbrisseau; — நிலம் terre brûlante, *V.* சுடுகாடு: —நீர் eau chaude, —brûlante; —மருந்து remède brûlant, corrosif; —வனம் sang, *V.* சுடுகாடு.

சுடுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட, *v.a. et n.* சுடுகை, சுடுதல், *n.v.* brûler, rôtir (de la viande...), griller, roussir, échauder, cautériser, consumer (du bois, une forêt...), réduire en cendres, faire brûler, enflammer de passion, cuire (au four...), faire cuire, tirer (un canon, un fusil,) — sur quelqu'un, tuer d'un coup de fusil etc..., être brûlant, ardent, chaud, enflammé, enflammé de désir *ou* d'amour, cuisant, attristé, chagriné, s'attrister, souder les métaux (en les faisant chauffer ou rougir: சுடச்சுடத்தின்னுகிறது manger tout chaud (un mets...); சுடச்சுடப் பொன்போலொளிவிடுந் துன்பஞ் சுடச்சுட நோற்கிற்பவர்க்கு comme l'or brille quand il est en fusion, ainsi brillera l'austérité qui consume les pénitens; சுட்டழிக்கிறது consumer, détruire par le feu; சுட்டுப்போடுகிறது brûler, consumer, tirer (un oiseau, un homme); — ப்போகிறது être brûlé: அவனைச்சுட்டான் il l'a brûlé, il lui a tiré un coup (de fusil...); அவனைச் சுட்டுப்போட்டான் il l'a brûlé, il l'a tué d'un coup (de fusil...): வீட்டைச் சுட்டுக்கொட்டைபரப்புகிறது brûler une maison et y semer du ricin, *i.e.* ruiner entièrement une famille.

சுடுசுடு, (*son imitatif*), சுடுசுடெனகிறது *ou* சுடுசுடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v. n.* (சுடுசுடு), rendre le son de —, faire *soudousoudou*, se hâter, se fâcher, être ardent.

சுடுசுடுத்தல், சுடுசுடுப்பு, *n. v. du préc.* hâte, presse.

சுடுதல், *n.v.de* சுடுகிறது, brûlure.

சுடுவல், 1° (சுடு, வல்), sang. 2° *fut. de* சுடுகிறது, je brûlerai.

சுடுவான், 1° (சுடு, வான்), endroit d'une barque où l'on fait la cuisine. 2° 3° *pers. et appellatif. fut. de* சுடுகிறது, il brûlera, celui qui brûle.

சுடுவிக்கிறது, *v. caus. de* சுடுகிறது [, faire brûler..

சுடுவு, *V.* சும்மாடு.

*சுட்கம், (souchka), *V.* சுஷ்கம்.

சுட்சுள்ளெனல், cri, bruit, — qui indique la piqûre d'une épine ou la douleur d'un vent ou d'un rhumatisme.

சுட்ட, 1° *part. parf. de* சுடுகிறது: —செங்கல் brique cuite, 2° *inf. de* சுட்டுகிறது.

சுட்டல், 1° *n. v. du prét. de* சுடுகிறது, brûlure, brûlement, inflammation. 2° *n. v. et opt. de* சுட்டுகிறது, indication, désignation, rapport.

சுட்டா, 1° *ou* சுட்டாத, *part. nég.* 2° *part. simple de* சுட்டுகிறது: சுட்டாவிரல் l'index.

சுட்டி, 1° *gér. de* சுட்டுகிறது, au sujet de, à cause de, pour. 2° *ou*

சுட்டிகை, (சுடிகை), bijou que portent au front les enfans et les femmes de certaines castes, marque —, tache blanche sur la tête (des oiseaux...).

சுட்டித்தலை, (சுட்டி), méchanceté, indocilité, fourberie, espiéglerie.

சுட்டித்தலையன், சுட்டியன், (*id.*), méchant, celui—, ce qui porte un bijou sur le front.

சுட்டு, 1° *gér. de* சுடுகிறது, 2. *imp. et part. de* சுட்டுகிறது. 3° signe, marque, but, indication, désignation, distinction, honneur, estime: — க்கோல் fourgon (de forgeron...), verge de fer pour remuer ou attiser le feu; — ச்சொல் pronom démonstratif அவன், இவன், உவன், celui-là, celui-ci, celui du milieu, qui n'est ni proche ni éloigné, ou selon d'autres, qui est par derrière; — ப்பொருள் objet désigné; — விரல் l'index, le doigt qui sert à montrer: — விடை réponse qui montre l'objet comme இஃது ceci; — வைக்கிறது mettre une marque, — un but, — un point de mire.

சுட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* சுட்டுதல், *n. v.* désigner, indiquer, montrer, distinguer, estimer, traiter avec honneur, se rapporter à: சுட்டிக்காட்டுகிறது indiquer, désigner, montrer du doigt: ஒன்றைச் சுட்டிச் சொல்லுகிறது parler de quelque chose, y faire allusion; பிள்ளைகளைச் சுட்டிச்செய்தேன் j'ai fait cela à cause des enfans, ou pour eux.

சுட்டெழுத்து, (சுட்டு, எழுத்து), lettres démonstratives அ, இ, உ, dont la 1re, indique les objets éloignés, la 2me ceux qui sont proches, et la 3me ceux du milieu Ex அம்மனிதன், இம்மனிதன், உம்மனிதன், cet homme-là, cet homme-ci, cet homme qui est entre les 2 autres, ni loin ni près, ou selon d'autres, qui est derrière.

சுணக்கம், *n. v. de* சுணக்குகிறது, torpeur, engourdissement, faiblesse, défaillance, retard, lenteur.

சுணக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* சுணங்குகிறது, சுணக்குதல், *n. v.* affaiblir, faire maigrir, retarder, rendre lent.

சுணங்கல், *opt. et n. v. de* சுணங்குகிறது, affaiblissement, maigreur, défaillance, retard: — ஆயிருக்கிறது être maigre, fluet, chétif.

*சுணங்கன், *P.* சுனகன், chien: — முத்திரை empreinte —, marque d'un chien (imprimée pour flétrissure à un criminel): சுணங்கத்தனம் caractère de chien; — த்தனம்பண்ணுகிறது faire le chien, se conduire en chien, mordre comme un chien; — த்திசை le côté du chien, le sud-ouest; — ப்புத்தி esprit —, caractère de chien.

சுணங்கு, 1° taches jaunes sur la peau: — பூக்கிறது de telles taches se former. 2° *imp. et part. de*

சுணங்குகிறது, *sync.* சுணங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. de* சு

ணக்குகிறது,சுணங்குதல்,n.v. m a-grir, devenir étique,faible,lent, languir,tarder, faire le chien couchant, cajoler,amadouer,lutter comme par jeu, se rouler: சுணங்கிவிழுகிறது tomber de faiblesse,s'affaiblir.

சுணை,coton ou duvet des fruits, des feuilles,des plantes, pointe, piquant de la tige des plantes et de l'ortie,démangeaison causée, par le toucher de l'ortie,des barbes du riz, etc...,sensibilité,sentiment:—கழியாதபிஞ்சு fruit nouvellement formé qui n'a pas encore perdu son duvet; —யழிந்துபோனவன், —இல்லாதவன்,—கெட்டவன் homme insensible, déhonté,sans sentiment; —யுள்ளவன் homme sensible, qui a du sentiment, énergique, qui comprend promptement; — கோரை l'herbe fairena scirpoides; — நெருஞ்சில் espèce de நெருஞ்சில்.

சுணைகிறது, ணைந்தேன், ணைவேன்,ணை,ணைய,v.n.du suiv.se proportionner,symétriser:சுணைந்திருக்கிறது être proportionné.

சுணைக்கிறது, ணைத்தேன், ணைப்பேன்,ணை,ணைக்க,v. a. et n. சுணைத்தல், n. v. démanger, causer—,avoir des démangeaisons, proportionner, former symétriquement,—au compas,rendre carré,compasser.

சுணைவு, la plante பேய்க்கடலை.

சுண்ட, 1° inf.de சுண்டுகிறது.2° adj.de சுண்டம்.

*சுண்டகன்,(சுண்டம்,ka),distillateur,faiseur d'arack.

சுண்டங்காய்,(சுண்டு,அம்), petit fruit encore vert, fruit de la sensitive dite சுண்டி.

*சுண்டம்,(sounda),liqueur spiritueuse,callou ou toddi,trompe d'éléphant.

சுண்டல்,1° n.v.de சுண்டுகிறது, évaporation,dessèchement,action de s'évaporer.2° bonbon,espèce de dragée,pois bouilli avec d'autres substances. 3° ou சுண்டற்கறி mets réchauffé, — brûlé, — qui s'est réduit,au feu.

சுண்டன்,ignorant, la 24me constellation,rat musqué.

சுண்டாங்கி,petitesse,bagatelle.

*சுண்டாபானம், (சுண்டை), boisson enivrante,en boire, taverne.

*சுண்டாரன், (சுண்டை, ra qui donne), V. சுண்டகன்.

*சுண்டாலம்,சுண்டாலி,(சுண்டம், âla), éléphant.

*சுண்டி, 1° (sounti), gingembre sec. 2°(சுண்டம்),callou, vin de palmier....3° les plantes சுண்டில் et நீர்ச்சுண்டி,4° gér. de சுண்டுகிறது:—யுண்டை pilule ou boulette qui produit la fermentation et se compose de l'écorce de la racine சித்திரகம், de l'écorce du கொஞ்சி ou limonia monophylla, de celle de la racine du cactus ou சதுரக்கள்ளி et de graine de cumin.

*சுண்டிகை, (soundikâ), luette, uvula,palais de la bouche.

சுண்டிர், சுண்டில், ou சுண்டிற்செடி,la sensitive,mimosa pudica.

சுண்டிலி,paon,rat musqué.

சுண்டு,1° imp.et part.de சுண்டுகிறது. 2° petitesse, petite mesure (en comparaison d'une plus grande du même nom dans d'autres lieux), quart de படி,teigne, gale de la tête, raclure,ce qui s'attache au fond du vase:—கட்டை un des instruments de tisserands; — விரல் le petit doigt;—வில் arc pour lancer des pierres ou des boulettes de terre; — வில்லாலே போடுகிறது ou எறிகிறது en lancer.

சுண்டுகிறது,டினேன்,டுவேன்,டு, ட,v.n et சுண்டுதல், n.v. s'évaporer, se réduire,diminuer (par l'évaporation), bouillir, cuire à l'étuvée, s'épaissir,se dessécher,sécher,griller, éclater,se rétrécir,être serré, lancer —,décocher de petites balles d'argile, racler, ramasser ensemble des feuilles sèches, des copeaux,etc....: சுண்டக்கட்டுகிறது lier fortement, —étroitement: —க்காய்கிறது se réduire—,s'épaissir par la cuisson;—க்காய்ச்சுகிறது, — எரிக்கிறது faire chauffer ou cuire de manière à ré-

duire la quantité par l'évaporation, (se dit de l'huile et des médicamens); —ப்பிடிக்கிறது saisir—, tenir fortement, serrer; சுண்டிப்போகிறது se réduire —, diminuer —, tarir par l'évaporation; —ப்போனமுகம் visage pâle, refrogné de honte; முகத்தைச்சுண்டிக் கொள்ளுகிறது se contracter le visage, prendre un air refrogné, triste et honteux.

சுண்டுகை, சுண்டுதல், *n.v. du préc.*

சுண்டெலி, (சுண்டு, எலி), petit rat, souris.

*சுண்டை, (soundâ), liqueur enivrante, callou, vin de cocotier..., hippopotame. 2° (tchountâ), petit puits, réservoir près d'un puits. 3° ou சுண்டைச்செடி l'arbrisseau solanum pubescens; —சுண்டைக்காய் son fruit encore vert, (il est bon à manger); —வேர் sa racine, elle fait éternuer.

*சுண்ணம், (tchoûrna), chaux, — en poudre, poussière, poudre, — odoriférante, parfum, pollen des fleurs, la 24me constellation: — ஆடுகிறது, —இறைக்கிறது jeter —, répandre des poudres de senteur (par amusement, en réjouissance etc...); —இடிக்கிறது pulvériser, réduire en poudre, c'est un des actes du sacrifice ஓமம்; சுண்ணக்கல் pierre à chaux; —ப்பொடி pollen des fleurs, poudres odoriférantes; —மொழிமாற்று espèce de changement ou de transposition de mots à faire pour avoir le vrai sens; — வரசி, (அரசி), l'arbrisseau முல்லை, jasmin; —விரோதி mercure sublimé.

சுண்ணாம்பு, (சுண்ணம்), chaux: கற்—, சுக்கான்—chaux de pierre; கிளிஞ்சில்ச்—chaux de petits coquillages; குழை—mortier, chaux éteinte; சங்குச்—chaux de conques, —de gros coquillages; நத்தைச் — chaux de coquilles, de limaçons; முத்துச்— chaux de perles que les rois mangent avec leur bétel par luxe; —அடிக்கிறது blanchir (avec de la chaux délayée; en certains lieux சுண்ணாம்படிக்கிறது signifie avoir commerce public avec une femme dans le sacrifice யக்கியம்; alors pour blanchir on dit வெள்ளையடிக்கிறது); — ஆக்குகிறது calciner; — இடிக்கிறது piler —, pulvériser la chaux; —குழைக்கிறது mêler —, remuer —, éteindre la chaux, en faire du mortier; —குத்துகிறது piler la chaux; — க்காரன் chaufournier, marchand de chaux; —க்காரை enduit de chaux; —க்காளவாய் four à chaux; — க்கிரை la plante துயுலி; — சுடுகிறது faire cuire la chaux; —தாளிக்கிறது éteindre la chaux, la réduire en poudre; —த்துடுப்பு, — தோண்டி palette —, planchette pour remuer la chaux; — பூசுகிறது enduire de chaux.

சுண்ணி, pénis, (mot obscène).

சுண்ணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a.* (சுண்ணம்), சுண்ணித்தல், *n. v.* éteindre de la chaux, réduire en poudre, enduire (de chaux...)

*சுதஸ்தம், (சு, tasta *orné*), louange.

*சுதத்துவம், (சுதன், துவம்), filiation, qualité de fils.

*சுதந்தரம், சுதந்தரன், சுதந்தரி, சுதந்தரிக்கிறது, சுதந்தரியம், V. சுதந்திரம்......

*சுதந்தன், (சு, தந்தம்), danseur, [acteur.

*சுதந்தி, (*id.*), la prétendue femelle de l'éléphant du nord-ouest.

*சுதந்திரம், (sva *propre*, தந்திரம் *dépendance*), indépendance, gouvernement indépendant, liberté, propriété, héritage, droit héréditaire, droit, privilége, honoraire: —உள்ளவன், சுதந்திரக்காரன், சுதந்திரவாளி, (ஆளி), héritier, celui qui a droit à une chose, propriétaire: சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறது recevoir un héritage, en prendre possession: சுதந்திரமாக par héritage, en propre; — அற்ற sans héritier, — propriétaire; செல்லுஞ்— droit valable, ce qui est dû par héritage ou autre droit.

*சுதந்திரன், (சுதந்திரம்), héritier, propriétaire, qui a droit, maître indépendant, Dieu.

*சுதந்திரி,(id.),1°f.du préc.2° m. f. homme—,femme libre,indépendant, propriétaire,qui a droit,héritier. 3° imp.de

சுதந்திரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,v.n.(சுதந்திரம்),சுதந்திரித்தல்,n.v.1° être libre,—indépendant, interposer une opinion sans être interrogé. 2° v. a. ou சுதந்திரித்துக்கொள்ளுகிறது hériter,devenir maître, entrer en possession,acquérir la possession,—le droit.

*சுதந்திரியம்,(id.ya),V.சுதந்திரம்.

சுதந்தை, P. சுதந்திரம், droit, privilége.

சுதமாரதை, (சிதம், மாரம், tâ), élégance ou beauté qui consiste à rejeter les consonnes fortes et à se servir surtout des douces.

*சுதம்,1°(tchyouta),chute,destruction, perte. 2° la plante நெருஞ்சில், coutume,régle.

*சுதரிசனம்,(சு), belle apparence, beauté, miroir, cercle,le disque de Vichnou,pomme-rose dite சம்புநாவல்,le mont Mérou,le monde des dieux indous,la ville d'Indiren, vautour.

*சுதருமம்,சுதர்மம்,1° (சு),bonne œuvre,charité. 2° (sva), statut, coutume,loi:சாதியின்—coutumes de la caste. [couil.

*சுதர்த்தனம், (soutarddana), le

*சுதலம்,(சு), le 6me des mondes inférieurs des Indous.

*சுதனம்,(சு),arme,outil(en général): சுதனபாரம் fourreau d'arme, —d'outil.

*சுதனுவன், (சு, தனு), archer, Visvakarma, l'architecte des dieux.

*சுதன்,(souta engendré),fils.

*சுதன்மம், சுதன்மை, (soudharmam,சு,தன்மம்), salle de repos ou d'audience d'Indiren, assemblée des dieux indous.

சுதா,1°(சு P.ஸ்வ,thâ,) ou சுதாவிலே, சுதாவாய், volontairement, de soi- même, de bon gré; சுதாவிலே இடப்படுத்துகிறது affermir par soi-même,par une entrevue personnelle. 2° obl.de சுதை.

*சுதாகரன்,1°(சுதை,ஆகரம்), la lune réceptacle ou mine d'ambroisie. 2° (id.hara qui vole), Garouden qui a volé l'ambroisie. [Garouden.

*சுதாகிருது, (id. hrout qui vole)

*சுதாங்கன்,et corr. சுதாங்கரன், (id.அங்கம்),la lune,dont le corps est d'ambroisie. [fice,nénuphar.

*சுதாசுதி,(id.சுதி), la lune,sacri-

சுதாச்சி,(id.ஆச்சி),le cactus ou சதுரக்கள்ளி.

*சுதாதாரன்(id.ஆதாரம்),la lune réceptacle d'ambroisie.

*சுதாத்துமசன், (சுதன்,ஆத்துமசன்),petit-fils:சுதாத்துமசை petite-fille. [trésor d'ambroisie.

*சுதாநிதி,(சுதை,நிதி),la lune,litt.

*சுதாப்பிரிதி, சுதாபிருதி, (id.), la lune,sacrifice. [ge,montagne.

*சுதாமனு,(சு,dâman corde), nua-

*சுதாவருஷம்,—விருஷ்டி,(சுதை), pluie d'ambroisie.

சுதாவாய்,adv.de சுதா.

*சுதி,1°(soudhi),savant.2° (soudi), la 1re quinzaine d'une lunaison.3°P. சுருதி,accompagnement d'un air,note—,ton—,voix etc...qui fait accompagnement,cornemuse:—க்கியானம் science des accompagnemens;—கூட்டுகிறது,—எடுக்கிறது accorder les cordes d'un instrument;—பிடிக்கிறது faire accompagnement,accompagner un air;—யேற்றுகிறது élever le ton,prendre le dessus.

*சுதினம்,(சு),bon—,beau jour.

சுதுப்புநாங்காணை, சுதுப்புநுங்காணை, variété du poisson nommé காணை ou zeus.

சுதும்பு,espèce de poisson nommé en anglais milk-fish ou poisson à lait.

*சுதேசம், (சுய, தேசம்), propre pays, patrie: சுதேசபரிதி circonférence d'un cercle parallèle à l'équateur; — மத்தியபரிதி circonférence de l'équateur terrestre;—நேசம் amour de la patrie, ou—நயானுசாரம் (நயம், அநுசாரம்), patriotisme.

*சுதேசி, சுதேசத்தான், (சுதேச

ம்),indigène,natif, né dans le pays, compatriote.

*சுதை,1° (soutâ),*f.de.*சுதன்,fille. 2° (soudhâ), ambroisie, nectar, jus, miel de fleurs,eau, le Gange, éclair, chaux, plâtre, ouvrage en plâtre, mortier,brique,goût,lait,blancheur, lumière, médecine, cactus, euphorbia.3°(svadhâ),Soudei,femme d'Agni, nourriture des mânes personnifiée en femme d'Agni. 4° mauvaise vache qui rue quand on la trait:—மண், terre de blanchisseur.

*சுதோற்பத்தி, (சுதன், உற்பத்தி), naissance d'un fils.

*சுத்த,*adj.de* சுத்தம்,propre, pur, net,correct,vrai,innocent,saint, entier,complet, sans mélange, absolu, parfait, d'après la nouvelle lune (devant les திதி):—கரணம் une des parties de la danse;—கேவலம் sorte de détresse,agonie complète;—கோடி un des côtés de l'angle droit dans un triangle,—கௌடம் une des provinces ou parties du கௌடம்: — க்கட்டி lingot d'or pur; — சத்தியம் pure vérité; — சந்திரன் vraie longitude de la lune;—சலம், *V.* சுத்தோதகம்; —சாரி une des parties de la danse; —சாத்துவிகம் pure bonté, satti incorporelle,femme ou énergie d'une forme spirituelle; — சாந்தம் pure douceur, satti—,femme ou énergie d'une forme délicieuse;—சிவன் être innocent;—சூனியம் vide absolu,pur sortilége;—சைதன்னியம், — சுருப ஞானம் pure sagesse, vraie connaissance; — சைவம் une des sectes des Sivénistes; — ஞானம் connaissance —,sagesse parfaite, sans mélange d'obscurité;—ஞானி sage parfait;—தாமதம் pure lenteur,satti—,femme ou énergie puissante, — sous une forme vigoureuse; — தப்பு, — தப்பறை pur mensonge, erreur—,faute complète, endroit d'ouvrage plein de fautes;—தினம் jour pur,—passé, —sacré,—de vertu, 1er jour de l'an, jours écoulés du Kaliyouga à une époque donnée;—த்துவம் pureté, propreté,innocence;—நீர்க்கடல் mer d'eau douce,—simple;—பஞ்சமி le 5me jour après la nouvelle lune, (temps où la lune commence à briller):—பத்தி piété véritable,—innocente;—பரிசுத்தம்,—பரிசுத்தத்தனம் entière pureté; — பரிசம் temps vrai du commencement d'une éclipse; —பருவம் temps vrai de l'opposition ou de la conjonction de la lune avec le soleil;—பவித்திரம் parfaite sainteté,—pureté:—புடம், *V.* சுத்தப்புடம்;—பூமி terrain net,—propre;—போசனம் abstinence de chair, nourriture pure (selon les Indous, sans viande, poissons,œufs,champignons ou oignons);—ப்படுகிறது être purifié,nettoyé,devenir propre,pur, net; —ப்படுத்துகிறது purifier,nettoyer, clarifier,purger;— ப்பாழாய்ப்போகிறது tomber complètement en ruines, être totalement ruiné; — ப்பிரமம் témoin universel; — ப்பிழை faute complète,chose entièrement fautive; —ப்புடம் vraie longitude, défalcation—,correction d'un compte, ce qui reste après déduction faite,chose pure,—raffinée;—ப்பொய் pur mensonge;—மனம்,—மனசு intention pure,volonté droite, sans duplicité; —மாயை pure illusion;—மார்க்கம் bonne conduite, — voie, voie de la vérité;—மோக்ஷம் temps vrai de la fin d'une éclipse;— வாசனை bonne odeur; —வாளன்,(ஆளன்), homme pur,innocent,saint,pieux;— வாளாகிறது devenir pur,saint,etc...;—வாளி,(ஆளி), personne pure, innocente; — வித்தை celle des 5 தத்துவம் ou formes de Siven où sa science croît et son action décroit;—விக்ஷேபம் distance des centres du soleil et de la lune au moment d'une éclipse; —வீரன் parfait—,grand héros;—வுபவாசம்,(உபவாசம்),jeûne absolu.

*சுத்தம், 1° (souddha), propreté, pureté, innocence, simplicité (sans mélange),vérité,intégrité,correction. 2° (soukta), chair rôtie:—ஆக்குகிறது,—பண்ணுகிறது purifier, net-

toyer,clarifier,corriger(une quantité en astronomie...);—ஆய் purement, proprement, entièrement, correctement, simplement; சுத்தமாயில்லை point du tout,il n'y a absolument rien;—ஆய்ப்போகிறது s'en aller—, disparaître complètement, devenir pur,—propre; —ஆன,—உள்ள pur, propre,net,saint,correct;—ஆனமனம் volonté droite, intention pure, innocente; — ஆனவஸ்திரம் habit propre;—ஆனவீடு maison propre,—nette; —உள்ளவனாக்குகிறது purifier, rendre pur, — propre;சுத்தத்தோடிருக்கிறது être pur,—propre, V.les composés au mot சுத்த.

*சுத்தன்,(சுத்தம்),être—,homme pur,saint,innocent,véridique, Dieu, sage qui n'a ni caste ni ermitage, (en style payen) Brama,Siven,Arouguen.

சுத்தா,(*hind.*),avec,ensemble.

*சுத்தாங்கம்,(சுத்த,அங்கம்),corps pur,propreté,pureté (du corps ou de l'âme), intégrité, (sans mélange), totalité: — ஆயெடுத்துக்கொண்டுபோகிறது prendre—,emporter tout entièrement;—உள்ள pur,net, propre.[âme pure,homme saint,—pur.

*சுத்தாத்துமா, (*id.* ஆத்துமா),

*சுத்தாந்தம், (*id.* அந்தம்), sérail, harem,appartement de la reine: சுத்தாந்தபாலகன் gardien du sérail,—du palais.

*சுத்தாவத்தை, (*id.* அவஸ்தை), état innocent, complète détresse,—agonie.

*சுத்தி, 1° (souddhi), propreté, netteté,pureté, innocence, purification.2° (soukti),conque,huître à perle,fragment cassé de coquille d'huître,fiole—, vase à l'huile ou autres vases.3° marteau:ஆத்துமசுத்தி pureté—,innocence,—, purification de l'âme;—செய்கிறது,—பண்ணுகிறது purifier,nettoyer;—யடைகிறது, —யாகிறது devenir pur, propre;—யான pur,net,propre;—யானவிடம் endroit propre;—சம்,—விசம் perle; —புடம்,—பேசி coquille d'huître à perles.Les Sivénistes comptent 5 purifications nommées பஞ்சசுத்தி, savoir:தேகசுத்தி purification du corps par le bain,par des formules de prières et des invocation à Siven;ஆத்துமசுத்தி purification de l'âme par la répétition mentale de certaines invocations après la cérémonie précédente et la rétention de la respiration; திரவியசுத்தி purification des vases, ustensils, fleurs et offrandes etc... par aspersion d'eau et répétition de certaines invocations;இலிங்கசுத்தி purification du lingam du temple;pour cela les Sivénistes après les 3 cérémonies précédentes, entrant dans leur temple, ôtent de dessus le lingam les fleurs et objets semblables, et en mettent d'autres avec plusieurs cérémonies. Alors ils supposent qne Siven y vient de nouveau habiter: மந்திரசுத்தி purification des défauts qui se rencontrent dans les 4 précédentes purifications et les autres formules d'invocations, en mettant en tête et en répétant mentalement la syllabe ஓம், qu'ils regardent comme mystérieuse et à la fin நமசிவாய (salut à Siven). C'est après ces purifications préparatoires qu'ils font les diverses cérémonies de leur culte idolâtrique.

*சுத்திகரம்,(சுத்தி),purification,ce qui purifie: சுத்திகரஸ்தலம் purgatoire;சுத்திகரஞ்செய்கிறது *ou*

சுத்திகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க, *v.a.*(சுத்திகரம்),purifier, nettoyer.

சுத்திகரித்தல்,சுத்திகரிப்பு.*n. v. du préc.*purification,nettoiement.

*சுத்திகை, (souktikâ), huitre à perles,petit vase de terre,lampe de terre ronde. [nettoyer.

சுத்திக்கிறது (சுத்தம்), purifier,

சுத்திப்பு,*n.v.du préc.V.* சுத்திகரிப் [பு.

சுத்தியல், (சுத்தி), marteau.

சுத்துரு,சுத்துரம்,la plante கண்டங்கத்திரி.

*சுத்தோதகம், (சுத்தம், உதகம்), eau pure,—claire,—propre.

*சுத்தோதனசுதன், (*id.* ஓதனம்), Sâkyamouni, fondateur du Bouddhisme, fils de Souddhôdana roi de Kapila.

*சுநகன், *V.* சுனகன்.

*சுநயம், (சு), bonne conduite.

சுநாசி, (சு), beau nez, *ou*

*சுநாசிரன், (*id.* nâṣira, *avant-garde*), Indiren, prétendu chef des armées célestes des Indous.

*சுநாரம், (sounâra), passereau, œuf de serpent.

*சுநித்திரை, (சு), bon —, profond sommeil.

*சுநி, (souni), chienne.

*சுநீதம், சுநீதி, (சு), bonne conduite, équité.

*சுநீலம், (சு), bleu foncé.

சுநீ, la planète Saturne.

*சுந்தரம், (soundara), beauté: சுந்தரத்தாது l'arsenic naturel துத்தபாஷாணம்; — வல்லி la femme de குமரன் dite தெய்வயானை.

*சுந்தரன் (*id.*), bel homme, Kâmen, le Cupidon indien: சுந்தரமூர்த்தி un des 63 dévots de Siven, un des 3 auteurs du தேவாரம்.

*சுந்தரி, 1° *fém. du préc.* belle —, femme, (épithète de) Parvadi, Dourgâ, Indrâni. 2° *P.* சுசுந்தரி, rat musqué; — சுட்டது sel de roche.

*சுந்தரேசுவரன், (சுந்தரம், ஈசுவரன்), le dieu de la beauté, *V.* சொக்கநாதன்.

*சுந்தன், Sounden, géant du Râmâyanam.

*சுப, *adj. de* சுபம்.

*சுபகரன், (சுபம், கரன்), homme libéral, bienfaisant.

*சுபகரி, *fém. du préc.* femme libérale, charitable.

*சுபக்கம், சுபக்ஷம, சுபட்சம், (சு), bon côté, côté où il y a des richesses.

*சுபங்கரி, *P.* சுபகரி, la bienfaisante, (et à tort) Parvadi.

*சுபத்தம், (சு), *ou* சுபத்தவிசேஷம், chose vraie, — dite ou faite à propos.

*சுபத்திகாதனம், *P.* சுவத்திகாதனம்.

*சுபத்திரேசன், (சுபத்திரை, ஈசன்), le mari de Soubattirei, *i. e.* Aroutchounen.

*சுபத்திரை, (soubhadrâ *fortunée*), Soubhattirei sœur de Krichna et femme d'Aroutchounen, nom d'une des statues ébauchées du temple de Jagarnath.

*சுபம், 1° (soubha), bien, bienfait, santé, prospérité, célébrité, élégance, le 23me des யோகம். 2° (tchhoupa), tact, toucher, air, vent, guerre, combat: சுபகதி joie, bonheur, béatitude, gloire, paradis, fin bienheureuse; — கருமம், — கன்மம், — காரியம், — கிரியை chose bonne, — heureuse, bonne action; — காலம் temps heureux, — prospère; — கிருது la 36me année du cycle indien correspondant à 1842 et 1902; — க்கிரகம், — க்கோள் astre favorable; — சகுனம் augure favorable, bon signe; — சோபனம் salut, félicitation, prospérité; — ஸ்தலம், *V.* சுபத்தலம்; — ஸ்தானம் position favorable (des planètes); — தந்தி, *V.* சுதந்தி; — தினம் jour favorable, — de fête, bonne rencontre, bon jour (espèce de salutation); — த்தலம் lieu propice, *i.e.* temple; — மங்கலம் salut, félicitation, bon souhait; — மிருது bonne mort; — முகுர்த்தம் instant favorable; — யோகம் le 23me des யோகம்; — வசனம், — வாக்கு, — வாசகம், — வார்த்தை bonne parole, parole amicale, — d'amitié, salutation, adieu; — வாசனம் parfum; — வாதனை l'âme être plongée dans la joie; — வாரம் jour —, semaine favorable, dont les astres sont propices (en style gentil).

*சுபர்ணன், சுபன்னன், (சு, பர்ணம்), celui qui a de belles ailes, Garouden, coq: சுபர்ண —, சுபன்னகேது celui qui a Garouden représenté sur sa bannière, *i.e.* Vichnou.

சுபா, (*ind.*), district, province, gouvernement.

*சுபாங்கி, (சுபம், அங்கம்), belle femme, Rati femme de Kâmen.

*சுபாசுபம், (*id.* அசுபம்), bien et mal, prospérité et malheur, joie et douleur, mariage et funérailles, ou choses semblables.

*சுபாதிசயம், (*id.* அதிசயம்), bonne nouvelle, nouvelles de la santé: அன்ன

ன்.சுபாதிசயங்களை யெழுதியனுப்பப் பிரார்த்திக்கிறேன் je vous prie de m'écrire les nouvelles de votre santé. [னம்.

*சுபாதிட்டானம், *P*.சுவாதிட்டா

*சுபாபம்,*P*.சுபாவம்.

*சுபாபாங்கை, (சுபம், அபாங்கம்),belle femme.

சுபாபாவிசம்,*P*.சுபாவிகம்.

சுபூரலம்,un des 32 உபநிஷதம்.

*சுபாவிகை,(சுவாவே,ika), foyer.

*சுபாவம், (சு,*P*.ஸ்வ,பாவம்).nature, naturel, disposition naturelle, simplicité,naïveté, sincérité, vérité: —ஆய் naturellement, franchement, sincèrement, ingénument, candidement,véritablement, réellement; —ஆய்ச்சொல்லுகிறது,—ஆய்ப்பேசுகிறது dire—,parler franchement, ingénument,sans flatterie ni déguisement; —ஆய்வாங்கினேன் j'ai réellement reçu ou acheté; —ஆயிருக்கிற, —ஆன naturel, inné,sincère, naïf, franc,honnête; —ஆனநடத்தை conduite honnête,—sincère; சுபாவகதி force—,faculté naturelle; —குணம் naturel, caractère inné, disposition naturelle; —சாரம் marche directe d'un astre;—சுரூபம் image naturelle,—semblable à l'original;—ஞானம் sagesse naturelle, être sans cause efficiente, sans méprise;—முத்தி, béatitude pure,—réelle:—மேனை modération,manière naturelle, —franche; —வாதம் nom d'un livre; சுபாவத்தைக்காட்டுகிறது montrer la vérité.

*சுபாவி, (சுபாவம்), personne de bon caractère, véridique.

*சுபாவி..., (*id*.ika), disposition —,chose naturelle.

*சுபானு,(சு,பானு), la 17me année du cycle, correspondant à 1823 et 1883.

*சுபானுபோகம், (சுபம், அனுபோகம்), *V*.சுபோகம்.

*சுபானுபோகி,(*id*.) *V*.சுபோகி.

*சுபானுபாவாதிதம், (சுபம், அனுபாவம்,அதிதம்), Dieu, l'être qui surabonde de bonheur.

*சுபிக்ஷம், (சு, பிக்ஷை), abondance (où il y a de quoi faire l'aumône);—ஆனகாலம் temps d'abondance,—de fertilité.

*சுபுட்பம்,சுபுஷ்பம்,(சு),cloux de girofle,arbre de corail.

*சுபுத்தி,(*id*.). bon esprit.

*சுபேதம், (சு,*P*.ஸ்வ), différence entre les diverses parties d'une chose, *v.g.* entre les branches, les feuilles, les fleurs,les fruits d'un arbre.

சுபை, 1° (*ind*.) soubah, province, gouvernement, préfecture, juridiction,tribunal. 2° (soubhâ),assemblée des dieux indous, bambou: சுபைக்கு வருகிறது être nommé gouverneur de province, parvenir aux dignités.

சுபையதார்,(*ind*. சுபை), gouverneur de province, capitaine de cipayes. [sir.

*சுபோகம்,(சு), jouissance, plai-

*சுபோகி,(*id*.) personne—,homme qui vit dans les délices, qui jouit de toute sorte de prospérité.

சுப்பல், சுப்பி, menu bois sec,menues branches d'arbres (pour faire du feu): —பொறுக்குகிறது en ramasser; —ஆய்ப்போகிறது, —போல்உலர்ந்துபோகிறது devenir fluet, — sec comme un bâton.

சுப்பியம், écorce de câprier,—de l'arbre மாவிலங்கு, *V.* விளாம்பட்டை. [கிருது.

*சுப்பிரகிருது.(சுப்பிரம்), *V* சுப

சுப்பிரதீகம், (சு), grande splendeur,l'éléphant du nord-est.

சுப்பிரமணியன்,*hon*.சுப்பிரமணியர், (சு,brahmanya *l'ordre bramanique dont il est censé le protecteur ou* சுப்பிரமணி, *diamant, auquel on l'assimile*), Soupramanien ou குமரன் fils cadet de Siven et prétendu dieu de la guerre, *V.*கிருசானுரதசன்:சுப்பிரமணியன் பிரதானஸ்தலம்-ஆறு les 6 principales places dédiées à Soupramanien, savoir: திருப்பரங்குன்றம் ou ஸ்கந்தமலை à 5 milles sud de Maduré,திருச்சிரலைவாய் ou திருச்செந்தூர் Trichendour sur la côte de la pêcherie,திருவாவினன்குடி ou ப

பழனி Pyney, à l'ouest de Dindigul, திருவேரகம் ou ஏரகம் Tirouvéragam, குன்றுகள் toutes les montagnes et pays montagneux dont il est censé le patron, சோலைமலை ou Alagarmalei près de Maduré.

*சுப்பிரம், (soubhra), grande—, splendeur, éclat, lumière, blancheur, argent, le 24me யோகம், qualité—, nature de l'émeraude: சுப்பிரச்சுதை lait de bufflonne sauvage; —தந்தி, V. சுதந்தி: —தீபம், V. சுப்பிரதீகம்; —தீபன், (தீபம்), homme renommé, célèbre: அவன்மகாசுப்பிரதீபன் il est très-renommé; —பேதகம் un des 28 livres des Sivénistes; —மணி brillante pierre précieuse, *i.e.* le diamant; —மதுவா, V. கூடைகத்து.

*சுப்பிரயோகம், (சு), dextérité, approche, n'être que parole et pensée, privation des facultés excepté la parole et la pensée, (c'est un des effets des flèches de Kâmen).

*சுப்பிரவாபம், (*id.*), éloquence.

சுப்பு, (*son imitatif*): சுப்பென்கிறது rendre ce son, faire *souppou*, —du bruit, se hâter.

சுமக்கிறது, மந்தேன், மப்பேன், ம, மக்க, *v. a. et n.* மவேன், *nég.* சுமக்குதல், *n. v.* porter, supporter, soutenir, reposer, peser, appuyer: அவன்மேற் குற்றஞ்சுமந்தது la faute est tombée sur lui; இது உன்மேற்சுமந்தகடன் c'est une obligation ou une dette qui pèse sur vous; ஒருத்தனுக்காக இரத்தப்பழிசுமக்கிறது souffrir la peine de mort pour un autre; குற்றஞ்சுமவாதவன் homme innocent: சுமவாது ou சுமவாமலிருக்கிறது ne pas porter, —appuyer; சுமக்கப்படுகிறது être porté, soutenu; சுமந்தவன் qui a porté; சுமந்துகொள்ளுகிறது prendre sur soi, se charger, porter, soutenir; சுமந்துபோகிறது emporter, être chargé, surchargé, accablé de dettes, surchargé de crimes.

*சுமங்கலம், (சு), bonne fortune, prospérité, félicitation.

*சுமங்கலி, (*id.* மங்கலி), femme mariée, — qui porte un tâli, Oumei.

சுமங்கை, la plante வறட்சுண்டி.

சுமடன், (சுமடு), ignorant, homme vil: சுமடர், ignorans, gens vils, bas peuple.

சுமடி, (*id.*), ignorante, femme vile.

சுமடு, 1° ignorance, bassesse, vileté. 2° *P.* சும்மாடு.

சுமதலை, (சுமக்கிறது), charge, devoir, obligation, action de porter: —யான chargé, imposé (obligation...), surchargé, surfait (prix...), de surplus.

*சுமதி, (சு), bon esprit, homme—, femme d'un bon esprit, —d'un bon naturel. [சுமத்துகிறது.

சுமத்தல், *n. v. de* சுமக்கிறது *et de*

சுமத்தி, 1° *gér. de* சுமத்துகிறது. 2° charge, surcharge: —யானவிலை prix élevé.

*சுமத்திரை, (சு, மத்திரை), la belle Mattirei, 2me femme du roi Pandou.

சுமத்து, charger, chargement, charge, *n. v. imp. et part. de*

சுமத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. de* சுமக்கிறது *ou* சுமத்திப்போடுகிறது, —விடுகிறது, —வைக்கிறது, charger, mettre dessus, imposer, —un fardeau, charger d'une faute..., accuser, condamner, porter au compte de quelqu'un, molester, tourmenter; ஒருத்தன்மேற்குற்றஞ் — condamner quelqu'un, le déclarer coupable, faire tomber la faute sur lui, l'accuser, lui imputer une faute. (சுமத்துகிறது se dit surtout d'un juge ou d'un arbitre, et சாட்டுகிறது d'un accusateur et d'un témoin; cependant ils se disent aussi de toutes sortes de personnes).

சுமந்த, சுமந்து, *part et gér. de* சுமக்கிறது.

சுமப்பு, *n. v. de* சுமக்கிறது, poids, charge, fardeau, soutien, portage.

*சுமம், (souma), fleur.

*சுமரணம், *P.* ஸ்மரணம், *ou*

சுமரணை, (smarâna), mémoire, connaissance, sentiment, sensibilité.

சுமருகிறது, மர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, *v. a. et n. ou* சுமருதல், *n. v.* V. சுமக்கிறது.

சுமலி,callou,vin de palmier....

சுமவா,சுமவாத,*part.nég. de* சுமக்கிறது, insupportable, intolérable, qui *ou* qu'on ne peut supporter: சுமவாச்சுமை fardeau intolérable,qu'on ne peut porter. [*même.*

சுமவாது,சுமவாமல், *gér.nég.du*

*சுமனசம், (soumanasa), fleur.

*சுமாரகம்,(smâraka) ,mémoire, souvenir: — தப்புகிறது la mémoire manquer,devenir insensible.

*சுமாரகன்,(*id.*) homme de bonne mémoire. [(smârana),mémoire.

*சுமாரணம்,*et corr.* சுமானம்,

சுமார், (*pers.*), estimation, calcul,—approximatif. [ர்த்தம்...

*சுமார்த்தம்,சுமார்த்தர், *V.*ஸ்மா

*சுமாலி, 1° *V.* சுமலி.2° Soumâli, géant ancètre de Râvanen,géant de l'armée de Râvanen.

சுமாலியவான், géant père de கற்கேசி et aïeul de Râvanen auquel il donnait de bons avis.

*சுமிருதி, *V.*ஸ்மிருதி.

*சுமித்திரை, (சு), Soumitrei, une des femmes de தசரதன் mère de Lakchoumanen,nommé de-là சுமித்திராசுதன், சுமித்திராகு, le fils de Soumitrei.

*சுமுகம்,(சு), beau—,bon visage.

*சுமுகன், (*id.*), 1° homme joli,qui a un beau visage, (et par dérision sans doute) Ganêsen, Garouden.2° Soumouguen fils de Garouden.

*சுமுகி, சுமுகை, *f. du préc.* jolie femme. [rable.

*சுமுகூர்த்தம், (*id.*) moment favo-

*சுமுத்திரை, 1° (சு), exactitude, soin,droiture,probité,justesse, juste poids,—mesure,bon cachet. 2° *P.* சுமித்திரை:—யற்றவன் homme malhonnête,injuste;—யாய் exactement, justement,régulièrement,soigneusement;—யாய்ச்சொல்லுகிறது dire exactement; —யாய்நிறுக்கிறது peser juste; —யாயிருக்கிற, —யான juste,exact,probe,régulier;—யானநிறை, — யானபடிக்கல் poids juste, — égal; —யானபடி mesure juste, exacte.

*சுமேரு,(சு),le mont Mêrou.

சுமை,*n.v.de* சுமக்கிறது, charge, poids,fardeau:—க்காரன் porte-faix, possesseur d'une charge; — கூலி salaire pour porter un fardeau;—தாங்கி celui qui porte le fardeau, répondant,caution, *V.*சுமையிறக்கி;—யடி,—யடை, *V.* சும்மாடு; — யிறக்கி banc pour déposer les fardeaux; c'est un espèce de banc fort élevé,en pierres ou en maçonnerie,dressé sur les chemins pour que les porteurs puissent déposer leurs fardeaux;—யிறக்குகிறது déposer un fardeau, décharger; — யெடுக்கிறது se charger d'un—, prendre—, porter un

சுமைதலை,*P.*சுமதலை. [fardeau.

சுமைதி,(சுமக்கிறது),*V.*சுமப்பு.

சுமையாள், (சுமை, ஆள்), porteur,porte-faix.

*சும்பகம், (tchoumbaka), pierre d'aimant,— à fusil,baiser.

*சும்பகன்,சும்பன், (*id.* tchoumban),baiseur, qui lèche, débauché, (mot trivial).

*சும்பனம்,(tchoumbana) *ou*

சும்பிக்கிறது,பித்தேன்,பிப்பேன், பி,பிக்க, *v.a.* (சும்பிதம்), baiser, lécher (mot indécent.)

*சும்பிதம்,(tchoumbita),*ou* சும்பித்தல்,*n.v.du préc.*

சும்புகிறது,பினேன், புவேன், பு, ப,*v.n.et* சும்பிப்போகிறது,se rétrécir,se retirer, se rapetisser, se rider, se dessécher,dépérir: சும்பிப்போனகை main desséchée.

சும்புள்,l'arbre கடம்பு.

சும்மா,inactivité,oisiveté,inutilité,gratis,pour rien,sans intention,—raison déterminée,par hazard;— இருக்கிறது être tranquille,libre, sans emploi, sans rien faire; — இருப்பானேன் pourquoi rester sans rien faire?—கொடுக்கிறது donner gratis;—சொல்லு dis sans crainte, parle, n'importe;— சொல்லுகிறது parler sans fondement,sans raison,inutilement,vaguement,mentir;— வருகிறது venir sans aucun motif, sans affaire particulière,sans réussir, sans

rien apporter; — யடிக்கிறது battre sans raison, rouer de coups.

சும்மாடு, bourlet de porte-faix, coussinet—, bourlet (de linge ou de paille) pour aider à porter un fardeau sur la tête, V. பட்டடை.

சும்மை, 1° bourg, village, ville, pays, contrée, bruit, son, tas de riz (dans l'aire), meule de gerbes de riz non battu, l'arbrisseau ஆவிரை. 2° (P. சுமை), charge, fardeau.

*சுய, obl. de சுயம், son, sa, ses, propre, naturel, spontané, de soi-même, absolu, indépendant: — கர்த்தன் seigneur indépendant; — காரியம் sa propre affaire; — காரியதுரந்தரன் மற்றவர்காரியவழுவழன் égoïste qui soigne bien ses propres affaires et laisse perdre celles des autres; — காருபாருபண்ணுகிறது agir de sa propre autorité; — குணம் caractère propre, naturel; — குரு propre gourou, gourou de famille; — சாதி propre caste, caste sans mélange; — சினேகம், — பக்ஷம், — பட்சம் amour-propre; — சோதி, V. சுயஞ்சோதி; — ஸ்தானம் place propre; — ஸ்திரீ, V. சொஸ்திரீ; — தேசம் patrie; — பழக்கம் naturel, inclination, coutume—, liaison particulière; — பாஷை sa propre langue; — பாரபத்தியம், V. சுயம்பாரபத்தியம்; — பாரபத்தியம்பண்ணுகிறது être indépendant, maître de soi-même, gouverner arbitrairement, —en despote; — புணர்ச்சி, — மைதுனம், V. தற்புணர்ச்சி; — புத்தி propre esprit, — volonté; — புத்திரன் propre fils; — விச்சை, (இச்சை), désir propre, fantaisie, caprice.

*சுயங்கர்த்தன், (சுயம்), seigneur indépendant, absolu. [de soi même.

*சுயங்கிருதம், (id.), qui se forme

*சுயஞ்சோதி, (id.), lumière propre, originelle, naturelle, incréée, existante par elle-même, sans mélange, Dieu; — யுள்ளசூரியன் le soleil qui a une lumière propre.

*சுயம், (svayam), propre, naturel, ce qui vient de soi, appartient à soi, est spontané, est sans mélange: — ஆய் de soi-même, spontanément, de son propre gré, —mouvement; — ஆயாடுஞ்சூத்திரம் automate, machine qui va d'elle-même; — ஆய்ச்சொல்லுகிறது, — ஆய்ப்பேசுகிறது dire—, parler spontanément; — பிரகாசம், V. சுயஞ்சோதி; — பிரகாசன் l'être lumineux par lui-même, Dieu.

*சுயம்பாகம், (சுயம், பாகம்), cuisine, préparation ou cuisson des mets: — கொடுக்கிறது donner par charité ce qu'il faut pour faire la cuisine; ஒரு — கொடுக்கிறது donner ce qu'il faut pour un repas; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது faire la cuisine, préparer les mets; சுயம்பாகத்துக்கமைக்கிறது préparer ce qu'il faut pour la cuisine; சுயம்பாகவீடு cuisine, lieu où l'on prépare les mets. [பாகம்), cuisinier, savon.

*சுயம்பாகன், சுயம்பாகி, (சுயம்

சுயம்பாடுகிறது, சுயம்பாடுதல், 1° (சுயம்), composer—, chanter des vers, faire des impromptus. 2° (சுயம்பு, ஆடுகிறது), se donner pour Dieu, faire l'être indépendant.

*சுயம்பாரபத்தியம், (id.), gouvernement absolu, despotique, indépendant, héréditaire.

*சுயம்பிதம், (சுயம், pita qui va), catégorique, absolu: சுயம்பித்தாட்டாந்தம் proposition catégorique; — நையாயிதம் syllogisme catégorique.

சுயம்பிலிங்கம், (சுயம்பு), lingam qu'on prétend exister de lui-même.

*சுயம்பு, (சுயம், bhoû exister), aséité, existence propre, — par soi-même, l'être indépendant, existant par lui-même, Dieu (et à tort) Brama, Siven, Vichnou, Arouguen.

*சுயம்புவன், (id. va), V. சுவாயம்பு.

*சுயம்வரம், (சுயம்), liberté, propre gré, choix public d'un époux fait par une princesse; elle en choisit un entre plusieurs princes rassemblés, en signe de quoi elle lui passe au cou une guirlande de fleurs.

சுயம்வரன், (சுயம்வரம்), époux ainsi choisi, —de son choix.

*சுயம்வரை,(*id.*), princesse qui a ainsi choisi son époux.

*சுயாதிகாரம்,(சுயம், அதிகாரம்) propre autorité.

*சுயாதிபதி,(*id.*அதிபதி),empereur, monarque indépendant, — absolu, despote.

*சுயாதிபத்தியம்,(*id.*ஆதிபத்தியம்), pouvoir absolu,indépendant,—d'empereur,propre autorité.

*சுயாதீனம், (*id.*, ஆதீனம்), propriété,indépendance,liberté.

*சுயாதீனன்,(*id.*)homme libre,— indépendant.

சுயிரகம், l'herbe குசப்புல் sacharum.

*சுயேச்சை, (சுய, இச்சை), propre désir,bon plaisir,fantaisie,liberté.

சுயோகி, *V.* சுலோகி.

*சுயோதனன்,(சு, யோதனன்), le beau guerrier,*i.e.* Douryodhanen.

*சுர, *obl.de* சுரம் *et de* சுரர்: — கணம் troupe —, classe des dieux inférieurs (des Indous);— குரு le gourou de ces dieux,*i.e.*விருகற்பதி ou வியாழன் régent de la planète Jupiter: —க்காய்ச்சல் fièvre brûlante; —க்கிரமணி Indiren;— சத்துரு ennemi des dieux indous,*i.e.*அசுரன்;—சங்கம் troupe de dieux;—சந்தி espèce d'air,—d'harmonie;— சமிதி assemblée de dieux;—சந்நிதி.—சன்னிதி présence —,assemblée des dieux; — சரித்து,—சிந்து,*V.*சுரநதி;— சுந்தரி belle—, courtisane des dieux indous,nymphe du Souvarkam;—சூலை fièvre intermittente;—சேஷ்டன் le chef des dieux,Brama;—தரு,—தாரு arbres prétendus divins du Souvarkam,qu'on suppose donner tout ce qu'on désire;—தனு,—தனுசு l'arc des dieux,*i.e.* l'arc - en-ciel;—தீர்த்திகை,*V.*சுரநதி; — தாருமம் le pin déodar;—துவிபம் l'éléphant des dieux;—தூபம் leur résine,encens,térébenthine;— நீடை description de la peine des femmes qui entrent dans un désert;—நதி le fleuve des dieux,*i.e.*le Gange,—céleste;—பதம் le lieu —,le séjour des dieux,*i.e.*l'air, le Souvarkam;—பதி le prétendu roi des dieux,*i.e.*Indiren,le Souvarkam, demeure des dieux;— பாதை chemin de désert,—dans un pays dépourvu d'ombre et d'eau; —புரி la capitale des dieux;—புன்னை,—புன்னாகம் l'arbre வழை;— ப்பிரியன் l'ami des dieux,*i.e.*Indiren leur prétendu roi et Vrouhaspati leur gourou;— மண்டலம், — மண்டலிகை espèce de harpe ou d'instrument à 32 cordes; —மண்டலப்பெட்டி clavecin;—மண்டலம்வாசிக்கிறது jouer de la harpe susdite;— ரிஷி Richi d'un ordre divin comme Naraden;—லோகம் le prétendu monde des dieux,le Souvarkam; — வைரி ennemi des dieux,Asouren.

சுரக்கிறது,ரந்தேன்,ரப்பேன்,ர, ரக்க,*v.n.*sourdre,sortir,jaillir, couler (l'eau d'une source, le lait de la mamelle), se former, profiter, être plein,donner libéralement, —avec bonté (se dit de Dieu et des hommes).

*சுரங்கம்,(சு,ranga *couleur*),mine, souterrain,cave,tranchée, ouverture clandestine faite dans un mur pour voler, orange, — douce, vermillon, marque de vermillon sur le front, sandal rouge;—அறுக்கிறது creuser une mine, un souterrain..., une ouverture pour voler;—அறுத்துப்பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறது prendre une ville par un souterrain ou une mine qu'on y a creusée;—அறுத்துத்திருடுகிறது faire une ouverture clandestine et voler.

*சுரசம்,(சு,இரசம்), la plante செங்கிழங்கு,jus de plantes chauffé légèrement et employé en médecine, jus, mercure, sucre candi et autre objet savoureux, jus savoureux, basilic, gomme odoriférante.

*சுரசனி,(சு,இரசனி),nuit.

*சுரசா,சுரசை,(சு,ரசம்),basilic.

*சுரசிதம்,*P.*சுரக்ஷிதம்,சுரட்சிதம், (சு),bonne délivrance, conservation, rachat;—ஆன sain et sauf;— ஆய்ப்போகிறது aller sain et sauf,— heureusement,—muni d'un sauf-conduit.

சுரச்சதி,(சுரம்), mesure des notes. [quier.

*சுரஞ்சனம்,(சு),noix d'arec,aré-

சுரடி,un des 42 tons ou airs nou-

சுரணை,*P.*சுவரணை. [veaux.

சுரண்டல்,சுரண்டுதல்,*n.v.de*

சுரண்டுகிறது,டினேன்,டுவேன்,டு,ட,*v.a.*gratter,racler.

*சுரதம்,(சு, இரதம்), copulation, union,adhésion,accord,mercure,tendresse,amour,jus médicinal,science: சுரததாலி entremetteuse: — நீர் sperme;—நூல்,—வித்தை science de la luxure, livre traitant d'impureté; — மங்கை courtisane, prostituée;— லீலை, — லீலாவினோதம் jeu lascif,—impur dans le commerce charnel

சுரதாக்கு,la plante அரத்தை.

*சுரதாபதயிலம்,(சுரம், தாபம்), huile médicinale pour calmer le feu de la fièvre.

சுரத்தல்,*n.v.de* சுரக்கிறது, sourdre, jaillissement, écoulement, formation,utilité,libéralité,largesse.

சுரந்த,சுரந்து,சுரந்தோன்,*part. gér.n.app.du même*: அருள்சுரந்தோன் celui qui donne sa grâce libéralement,celui qui est plein de miséricorde.

*சுரபி,(sourabhi), odeur, poudre odoriférante,—de soufre, muscade, basilic,jasmin,liqueur enivrante,vache,la vache d'abondance,la terre,le mois de சித்திரை,les plantes பிரமி et கள்ளி:—பத்திரை l'arbre சம்புநாவல்;—வாணன் celui dont les flèches sont odoriférantes,*i.e.*Kâmen. [லவு.

சுரபு, gomme du cotonnier dit இ

சுரப்பு,*n.v. de* சுரக்கிறது, sourdre,écoulement, jaillissement, flux, abondance, pesanteur causée par l'affluence ou l'amas du sang etc...: —த்தண்ணீர் eau de source;— வடிவு écoulement surabondant,lait surabondant qui coule ou s'attache sur la mamelle,épuisement—,dessèchement d'une source, contour, forme d'un sphéroïde aigu. [araignée.

சுரமதி, ulcère, herpe vénérien,

சுரமலி,சுரமலிகம்,érysipèle,ulcère,furoncle,mal.

*சுரம்,1° (djvara),fièvre.2°(svara), note,les 7 notes de la musique,dont les noms sont ச - ரி - க - ம - ப-த - நி,correspondant à ut, re, mi,fa,sol, la,si,3° *P.*சுரை,callou, vin de palmier... 4° chemin difficile, route, chemin,forêt,terre stérile,—épuisée, désert,sel, sorte de sel, tuyau, chose creuse, rameau intérieur, corne tendre qui croît dans l'intérieur de la corne proprement dite; — ஆயிருக்கிறது avoir la fièvre;— கண்டிருக்கிறது les symptômes de fièvre s'être déclarés;—தணிகிறது, — தணிந்துபோகிறது la fièvre diminuer;—பாடுகிறது, — போடுகிறது monter la gamme, solfier;— போக்கு entrée—,voyage dans un désert;— மும்முரமாயடிக்கிறது *ou* காய்கிறது la fièvre être violente;—வந்துகிடக்கிறது être au lit *ou* couché avec la fièvre;—விட்டுப்போகிறது la fièvre cesser,—s'en aller; சுரத்திற்கேற்றஔஷதம் *ou* அவுஷதம் fébrifuge,remède contre la fièvre;அதிகசுரமாயிருக்கிறது avoir une forte ou une plus forte fièvre.

*சுரர், (soura), espèce de demidieux,dieux inférieurs (des Indous), habitans des cieux; சுரரிடம் le monde des dieux, le Souvarkam;— பகைவன் Asouren, ennemi des dieux,mauvais génie;—பதி,*V.*சுரபதி.

சுரழ்,(சுரபு),gomme du cotonnier soyeux dit இலவு.

சுரளிகை,l'arbre பாலை.

சுரன், (soura), demi-dieu,dieu inférieur,soleil,savant;*au pl. V.*சுரர்.

*சுரா,*P.*சுரை,(sourâ),callou,toddi,vin de palmier ou de cocotier: — கரம் (*qui fait*) ce dont on tire le callou,cocotier;—சமுத்திரம் mer de callou; —சிவன்,—சிவி distillateur, faiseur d'arack;—துவசம் enseigne de taverne;—பானம் usage du callou et autres liqueurs enivrantes, boisson —,liqueur enivrante;—பாணி buveur de callou; – பாகம்;— ம

ண்டம் levure de callou;—பானசனம் coupe à callou. [de la fièvre.

*சுராக்கினி,(சுரம், அக்கினி),feu

*சுராங்கனை,(சுரன், அங்கனை), courtisane des dieux du Souvarkam.

*சுராசவம், (சுரா,ஆசவம்), liqueur enivrante.

*சுராசரியன், (சுரன், ஆசரியன்), le gourou des dieux, *i.e.* la planète Jupiter *ou* வியாழன்.

*சுராசா,(சு),bon roi,divinité.

*சுராட்டிரம், 1° (சு, râchtra *district*),le pays de Surate.2° (சு, *P.*ஸ்வ),son propre pays.

*சுராட்டு,1° (சு),bon roi.2° (svar *P.svarga,*ராட்டு),le roi du Souvarkam,*i.e.* Indiren. 3° (svarât, *brillant de lui-même*),Brama,l'Être suprême, l'âme du monde,Siven.

*சுராட்புருஷன், (சுராட்டு), Siven,Vichnou.

*சுராதிபன், (சுரன், அதிபன்), le roi des dieux indous,*i.e.*Indiren.

*சுராத்திரி,(சு),belle—,bonne nuit.

*சுராந்தகம்,(சுரம்,அந்தகம்),fébrifuge. [ரநதி.

*சுராபகை,(சுரன்,ஆபகை),*V.* சு

*சுராரி,(*id.*அரி), ennemi des dieux,*i.e.*Asouren ou démon.

*சுராரலர்,(*id.*ஆரலம்),les ennemis des dieux,les géans.

*சுரார்க்கம்,(sourârha),or.

*சுராலயம்,1° (சுரன்,ஆலயம்),la demeure des dieux,le mont Mérou, le Souvarkam.2° (சுரா,ஆலயம்), cabaret de —,taverne à callou.

சுராளம், *V.*செச்சைநடை.

சுரி,1° renard mâle,trou,trou dans les ôles ou feuilles de palmier pour les enfiler,vis,filet—,pas de vis,spirale, —d'une conque,tournoiement,mouvement circulaire, torsion, boue.2° *imp.et part. du suiv.*:— குழல் boucle de cheveux,femme,femelle,cuirasse, cotte d'armes;—போடுகிறது percer, faire un trou,tarauder;—ப்புறம்,—முகம் conque, escargot (dont la coque est en spirale);—மண் boue;—மயிர் cheveux bouclés;—யாணி,(ஆணி),clou à vis,vis;—யாணியிடுகிறது visser;—ஊசி,(ஊசி),tarière,vrille,foret.

சுரிகிறது,ரிந்தேன்,ரிவேன்,ரி, ரிய, *v.n.*(சுரி),tourner,—en rond, en spirale,en vis,çà et là, se rouler, se friser, se rider,se rétrécir,se retirer en tournant, se cacher dans un trou,—en terre,devenir boueux.

*சுரிகை,1° (tchhourikâ), couteau, épée,poignard,petit sabre,cotte d'armes.2° *V.*சுரிதல்.

சுரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,*v.a.de* சுரிகிறது,tourner—,rouler en rond.., friser.‖ *v.n.* se retirer en dedans(la tête de la tortue).[ப்பா

சுரிதகம்,une des 6 parties du கலி

*சுரிதம், (tchhourita), chose mêlée,—coupée,—percée.

சுரிதல்,*n.v.de* சுரிகிறது, tourner etc..., tour (en rond...), tournoiement, rétrécissement.

சுரித்தல்,*n.v. de* சுரிக்கிறது, tour, mouvement circulaire, action de tourner...

சுரிப்பு,*n.v. du même*,tour,spirale, (surtout d'un coquillage).

சுரியல்,*n.v.de* சுரிகிறது,tour,tournoiement, spirale, tournant d'eau, gouffre,cheveux bouclés,— qui frisent,cheveux de jeunes gens, — de femmes. [பாஷை le syriaque.

சுரியான்தேசம்,la Syrie:சுரியான்

சுரீர்,(*son imitatif*):—இடுகிறது,—என்கிறது rendre ce son,donner des signes de crainte, faire du bruit, se hâter. [கோரை scirpus articulatus.

சுருக்கங்கோரை, le jonc சுருளிக்

சுருக்கம், *n. v. de* சுருக்குகிறது, brièveté,petitesse,abréviation,abrégé,compendium,contraction,resserrement,diminution, — de grosseur (en liant fortement),lien,paquet,pli dans un vêtement,petit pli: சுருக்கமாய் brièvement,en abrégé,sommairement,petitement;— ஆய் ou சுருக்கத்திலேயிருக்கிறது être court,abrégé,petit,plissé;— ஆய்க்காட்டுகிறது ou வெளிப்படுத்துகிறது montrer —, indiquer—, manifester brièvement.—ஆய்ச்சொல்லுகிறது ou பேசுகிற

து dire en peu de mots; —ஆய்முடிக்கிறது faire —, finir petitement, sans étalage, ni grandes dépenses (un mariage, une comédie etc...); சுருக்கமில்கேள்வித்துகடீர்புலவர் (திருகள்தீர்), savans irréprochables et qui avez une vaste érudition.

சுருக்கல், *opt. et n.v. de* சுருக்குகிறது, raccourcissement, contraction, abréviation, diminution, action de raccourcir...

சுருக்கி, 1° *gér. de* சுருக்குகிறது. 2° *n. app. du même*, ce qui se contracte, tortue, la sensitive, l'herbe potagère சிறுகீரை.

சுருக்கு, 1° contraction, rétrécissement, abrégé, pli (d'habit...), lien, paquet, chose liée fortement, nœud coulant, lacet, piége, trape. 2° * (srouk), cuillère au beurre fondu (usitée dans les sacrifices etc...). 3° *imp. et part. du suiv.*: — ப்பிடிக்கிறது faire des plis, prendre des ris, plier et lier; —ப்பை bourse à coulisse, dont l'ouverture se ferme et s'ouvre par un double cordon; —ப்போடுகிறது lier avec—, tendre un nœud coulant, mettre un lacet, un piége; — வைக்கிறது tendre un piége; — வைத்துத்தைக்கிறது faire des plis à un vêtement et les coudre; சுருக்கைநெகிழ்த்துகிறது, — நெகிழவிடுகிறது détendre un piége, lâcher un nœud coulant etc..., défaire les plis; —இழுக்கிறது serrer un lien, un piége, un nœud coulant; சுருக்கிலேமாட்டுகிறது prendre—, engager dans un piége, dans un nœud coulant.

சுருக்குகிறது, *sync.* சுருக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* சுருங்குகிறது, (சுருக்கு), சுருக்குதல், *n. v. et* சுருக்கிப்போடுகிறது, raccourcir, rétrécir, contracter, diminuer, abréger, restreindre, serrer, resserrer, lier, —fortement, — ensemble, prendre des ris, ferler les voiles, serrer—, tirer un filet, plisser, plier, froncer, entourer, fermer; சுருக்கிக்கொள்ளுகிறது abréger, diminuer, rapetisser.

சுருங்க, *inf. de* சுருங்குகிறது, *adv.* brièvement, en abrégé en peu de mots:—ச்சொல்லல் concision, laconisme, le 1er des 10 ornements du style;—ச்சொல்லணி figure ou tournure laconique, qui par des épithètes ou des comparaisons fait entendre bien des choses sans les exprimer;—ப்பிடிக்கிறது diminuer, raccourcir, rétrécir, contracter.

சுருங்கல், *opt. et n.v. de* சுருங்குகிறது, rétrécissement, diminution, contraction, manque, ride, pli, guichet, petite porte dans une grande, porte à 2 battans de temple ou de forteresse, guirlande.

சுருங்கு, 1° égout, canal. 2° *imp. et part. de*

சுருங்குகிறது, *sync.* சுருங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. de* சுருக்குகிறது, சுருங்குதல், *n. v. et* சுருங்கிப்போகிறது, se raccourcir, se rétrécir, se rapetisser, se contracter, se retirer, diminuer, se rider, se froncer, se plier, se fermer, se serrer, se resserrer, se chiffonner, se perdre.

சுருங்கை, 1° fausse-porte, porte de sortie (d'un fort...), guichet, petite porte dans une grande, écluse. 2° 2° *pers. nég. du sing. du préc.*

சுருசுருக்கிறது, சுருசுருத்தல், சுருசுருப்பு, சுருசுரென்கிறது, *P.* சுறுசுறுக்கிறது...

சுருட்சி, *V.* சுருள்வு.

சுருட்டல், *n. v. et opt. de* சுருட்டுகிறது.

சுருட்டி, 1° *gér. de* சுருட்டுகிறது. 2° rouleau, espèce d'écran à 2 pieds ou montans, sorte d'éventail, *V.* ஆலவட்டம், un certain air, la plante மயிர்ச்சிகை.

சுருட்டு, 1° *imp. et part. et n. v. de* சுருட்டுகிறது. 2° rouleau, chose roulée, —frisée, boucle de cheveux, cigarre, chiroute, flots de la mer qui se roulent sur le rivage: அலைச் — ondulation des vagues; கடற் — vague—, flot—, lame de la mer; — குடிக்கிறது, —பிடிக்கிறது fumer une chiroute, —un cigarre; —க்கொழுக்கட்டை espèce de petit gâteau en rou-

leau;—வாள் épée qui se raccourcit ou s'allonge (par ressort ...).

சுருட்டுகிறது,ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.de* சுருளுகிறது *et* சுருட்டுதல்,*n.v.* enrouler, entortiller, mettre en rouleau, rouler,tourner, friser,envelopper:சுருட்டிக்கொள்ளுகிறது s'enrouler,s'entortiller,prendre la part du lion,envelopper et dérober,voler; — க்கொண்டுகிடக்கிறது rester roulé ou frisé;—க்கொண்டுபோகிறது s'en aller en se roulant ou en roulant,envelopper et emporter,voler; — க்கொண்டுவிழுகிறது s'enrouler et tomber,défaillir,s'évanouir; - ப்பிடிக்கிறது diminuer,*ou* —வாங்குகிறது prendre—, tirer en mettant en rouleau.

சுருட்டை,1° *ou* —ப்பாம்பு serpent venimeux qui s'entortille et vit dans la paille et les feuilles sèches etc...2° rouleau.3° 2° *pers.nég. sing. de* சுருட்டுகிறது: ஊது சுருட்டை serpent de ce genre dont la morsure fait enfler; —த்தலை chevelure frisée,laineuse, *ou*—மயிர் cheveux bouclés;—விரியன் vipère qui s'entortille,couleuvre.

*சுருணி,(*P.*சிருணி),croc de cornac.

சுருணை,(சுருளுகிறது),rouleau,ce qui est roulé,peloton de fil,de ficelle,de corde, botte de paille mise en cordes,paille entortillée, — roulée, balle de riz,enveloppe de paille:கயிற்றுச்சுருணை peloton de cordes; சுருணையவிழ்க்கிறது délier—,défaire un peloton de fil,etc...

சுருண்மயிர்,(சுருள்),cheveux frisés,—bouclés.

சுருண்ட,சுருண்டு,*part. et gér. de* [சுருளுகிறது.

*சுருதம், (srouta),science sacrée, l'objet de l'ouie, *V.* சரித்திரம்.

*சுருதி,(srouti),les Vêdas (séparément ou collectivement comme objet de lecture ou d'instruction orale),la loi,oreille,ouïe,son, note, intervalle en musique, accompagnement, note—, ton d'accompagnement,mot entendu au hasard et pris pour bon ou mauvais augure:—கூட்டுகிறது accorder un instrument:—சம்மதம் contentement qui vient des livres sacrés, connaissance de l'être suprême;—சாரம் l'essence des Vêdas,nom d'un livre; —விலோசனம் connaissance des Vêdas,nom d'un célèbre ouvrage;— மூலம் bout de l'oreille,le texte des Vêdas.

சுரும்பர், } insecte volatile,scara-
சுரும்பு, } bée,surtout le mâle.

சுரும்பாயன்,சுரும்பாரவன்,(சுரும்பு),Kâmen qui a à son arc une corde composée d'insectes volatiles.

*சுருவம்,சுருவை, (srouva), cuillère de bois pour verser le beurre (sur le feu du sacrifice...)

சுருளல்,*opt.et n.v.de* சுருளுகிறது, enroulement,rouleau,frisure, boucle,anneau.

சுருளி, (சுருளுகிறது), la plante [தொழுகண்ணி.

சுருளுகிறது,ருண்டேன், ளுவேன் *ou* ள்வேன்,ளு *ou* ள்,ள,*v.n.* (சுருள்), *et* சுருண்டுபோகிறது, s'enrouler, s'entortiller, se mettre en rouleau, se rouler,friser,se boucler, se rouer, se courber: சுருண்டிருக்கிறது être roulé, enroulé,entortillé etc...; சுருண்டுவிழுகிறது s'enrouler et tomber, tomber de faiblesse, de défaillance...;சுருளும் *part.fut.*

சுருளுதல்,*n.v.* *du préc.* enroulement,entortillement,frisure.

சுருளை,(சுருளுகிறது),rouleau,peloton(de fil...),chose roulée,—enroulée: கணக்குச்—paquet de comptes roulés ensemble;கயிற்றுச்—peloton de cordes,corde roulée.

சுருள்,1° rouleau,chose roulée,—enroulée,—entortillée,volute, peloton(de fil...),cheveux de femme,manière d'enrouler et de lier les cheveux par derrière, cheveux ainsi enroulés,feuille frisée,;— de nénuphar roulée sur elle-même dans l'eau,rouleau de feuilles de bétel, etc... 2° *imp.et part.de* சுருளுகிறது: ஓலைச்சுருள் rouleau de feuilles de palmier; சுருளிலடைக்கிறது mettre en rouleau,envelopper, — dans un rouleau;சுருள்பண்ணுகிறது mettre

en rouleau (une ôle ou lettre sur feuille de palmier etc...) சுருள்மடிக்கிறது rouler—, plier les feuilles de bétel; —மயிர் cheveux frisés.

சுருள்கிறது, V. சுருளுகிறது.

சுருள்வு, *n.v.de* சுருளுகிறது, rouleau.

*சுருபம், 1° (சு), belle figure,—forme, beauté, 2° (சு P. ஸ்வ), propre figure,— état, condition naturelle, forme, essence, ressemblance, image, statue, médaille:— உடையவன் bel homme, celui à qui appartient une médaille...;—கெட்ட défiguré, difforme, gâté; சுருபக்காரி belle femme, celle à qui appartient une médaille...

*சுருபி, (சுருபம்), *m.f.* bel homme, belle femme, personne de belle figure,—de bon caractère, de bon naturel, qui a une forme, qui est par essence:—யாயிருக்கிறது être beau, avoir essentiellement ou de sa propre nature telle ou telle qualité; சகலநன்மைச்சுருபி celui qui est essentiellement et de sa nature tout bien, ou toute bonté, Dieu.

*சுருபிணி, *fém.de* சுருபி, belle femme, qui a belle apparence.

சுரேசன், சுரேசுவரன், (சுரன், ஈசன், ஈசுவரன்), Isânen ou Siven, Koumaren, V. சுரேந்திரன்.

சுரேசுவரி, (*id.* ஈசுவரி), Dourgâ ou Oumei, le prétendu Gange céleste.

*சுரேந்திரன், (*id.* இந்திரன்), le roi ou maître des dieux indous, *i.e.* Dêvendiren: — மைந்தன் Aroutchounen fils de Dêvendiren: சுரேந்திரசித்து le vainqueur du roi des dieux, *i.e.* Garouden.

*சுரா, 1° (sourâ), calloux, vin de cocotier... 2° (tchourâ), vol, larcin. 3° tête de flèche, vache, pis (de vache et autres animaux), écrou, tuyau, courge, bouteille, gourde, cucurbita lagenaria; —க்கந்தகம், —க்காய்க்கந்தகம் espèce de soufre, —de composition ou de mélange de soufre et d'arsenic, —க்கரந்தை, la plante sphœranthus zeylanicus; — க்காய் courge encore verte;— க்குடுக்கை calebasse de mendiant; — க்கொடி courge (plante);—க்கொழுந்து jet—, pousse de courge; —மலர் fleur de courge, écrou;—யோடு fragment de calebasse.

*சுரோணராசாவர்த்தம், (சுரோணம், P. சோணம் *rouge*), pierre précieuse dite lapis lazuli de couleur rouge.

*சுரோணி, (srôni), fesses des femmes, circonférence des hanches et des reins, vulve.

*சுரோணிதம், P. சோணிதம், sang, flux menstruel, menstrues, V. சரக்கு: சுரோணிதவழலை sel de roche.

*சுரோத்தமன். (சுரன், உத்தமன்), le soleil.

*சுரோத்திரம், (srôtra), oreille, ouïe.

*சுரோத்திரியம், (srotriya, *brame savant*), présent ou donation (de terre etc...) faite à des savans etc..., terre accordée pour une faible redevance, (généralement à raison de services rendus).

*சுரோத்திரேந்திரியம், (சுரோத்திரம், இந்திரியம்), sens de l'ouïe.

*சுலபம், (சு, labha *acquisition*), facilité, facile acquisition, chose facile,—légère, petitesse, légèreté, abrégé:—ஆக்கிறது, — ஆக்கிக்கொள்ளுகிறது rendre facile, alléger; சுலபமாய் facilement, aisément, sans peine, en abrégé; — ஆயிருக்கிறது être aisé, facile;—ஆகப்பண்ணுகிறது alléger, rendre aisé, baisser (le prix), *ou* —ஆய்ச்செய்கிறது faire aisément; இந்தவிலை மிகவுஞ்சுலபம் ce prix est très-bas; இந்தராசாவை சுலபமாய்க்காணலாம் ce roi est d'un accès facile.

சுலவல், *opt. et n.v.de* சுலவுகிறது, tourbillon, tournoiement. [ழல்வு.

சுலவு, *n.v.imp.et part.du suiv.* V. சுழல்வு.

சுலவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.n.et a.* சுலவுதல், *n. v.* tournoyer, tourner, pirouetter, faire tourner, faire pirouetter.

*சுலனன், (djvalana), le feu.

சுலாவல், *opt.et n.v.du suiv.* tour, action d'entourer...

சுலாவு,*imp. et part. du suiv.* சுலாவுறட்டி, (உறட்டி), espèce de gâteau.
சுலாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v.a.* சுலாவுதல், *n.v.* entourer, environner, tourner autour, faire le tour: சுலாவி, *gér.* autour: சுலாவிக்கழுவுகிறது laver un vase en le frottant tout autour avec la main;—யூற்றுகிறது rincer et jeter l'eau dehors.
சுலு, *P.* சுலுபம், légèreté, facilité: சுலுவான facile, aisé, léger.
*சுலுகம், (tchoulouka), boue, creux de la main (pour prendre de l'eau), petit vase, cruchon, trouble, défaut, diminution.
சுலுத்தான், (*ind.*), sultan.
சுலுபம், சுலூபம், *P.* சுலபம்.
சுலுப்பு, (anglais), sloop, sloupe.
*சுலோகம், (slôka), vers—, strophe—, distique sanscrit, phrase, réputation, louange.
சுலோகி, callou, jus de cocotier...
*சுலோசனம், (சு, உலோசனம்), beaux yeux, cerf, besicles, lunettes.
*சுலோசனை, (*id.*), besicles, lunettes, belle femme.
சுலோபம், 1° *P.* சுலபம். 2° fourmi.
சுல், சுல்லு, argent.
*சுல்லம், (soulla), corde.
*சுல்லி, (tchoulli), foyer, cuisine.
*சுல்வம், 1° (soulva), cuivre. 2° *P.* சுலபம். 3° (tchoullaka), creux de la main.
*சுவ, (sva), son, sa, ses, propre, spécial. (Quelquefois il se change en சு ou சுய):—கதம் propriété, le propre; —க்ஷேத்திரம் propre place.
*சுவசந்தம், (சு), la pleine lune de சித்திரை où l'on célèbre la fête de Kâmen.
*சுவசனம், 1° (சு), éloquence, élégance, bonne parole,—phrase. 2° (சுவ), parenté, propres gens.
*சுவச்சம், (சு, அச்சம்), pureté, blancheur, exemption de tache, *V.* சொச்சம்.
*சுவஸ்தம், (சுவ, sthâ, *stare*), santé, bon état, convalescence, état naturel, —propre d'une chose. [état naturel.
*சுவஸ்தானம், (சுவ), propre place,
*சுவஸ்தி, (சு, asti *est*), c'est bien, terme d'approbation, mot de bénédiction,—de bon augure, signe superstitieux de bonne fortune que tracent les gourous gentils dans les mariages.
*சுவஸ்திகம், (சுவஸ்தி, ka), 1° espèce de signe, figure mystique dont l'inscription est censée favorable, c'est presque une croix. 2° *ou*
*சுவஸ்திகாதனம், (சுவஸ்திகம், ஆதனம்), position qui consiste à placer les plantes des pieds entre les cuisses et les genoux et à se tenir droit.
சுவடி, petit livre, livret, livre écrit sur ôles à l'usage des écoles:—சேர்க்கிறது joindre ensemble les feuilles d'un tel livre, en faire un;—துவக்குகிறது commencer à lire ce livre; —படிக்கிறது l'apprendre, le lire; சுவடியையவிழ்க்கிறது délier un livre d'ôles, l'ouvrir.
சுவடு, *gén.* ட்டின், signe, vestige, marque,—des coups, cicatrice, vestige,—des pieds, ornière, trace d'une roue, étrier, cotte d'armes, lien, petite mesure, 1/5 de l'ஆழாக்கு, expédient.
*சுவணம், *P.* சுவர்ணம், or: சுவணக்காரன் orfèvre;—தானம் présent en or; —புஷ்பம், —புட்பம் or d'offrande, or employé au culte, fleur d'or, nom de diverses plantes; —பூமி terre d'or, le Souvarkam; — மயம் d'or, orné d'or. [ந்திரம், *V.* சுதந்திரம்.
*சுவதந்தரம், சுவதந்திரியம், சுவத
*சுவத்தம், *P.* சுவஸ்தம்.
*சுவத்தி, *P.* சுவஸ்தி.
*சுவத்திகம், சுவத்திகாதனம், *V.* சுவஸ்திகம்... [ம்.
*சுவபாவம், (svabhâva), *V.* சுபாவ
*சுவப்பிரம், (svabhra), enfer, abyme, trou (sous terre...)
*சுவம், (sva), propriété, richesses.
*சுவயம், (svayam), *V.* சுயம்:—இருதம் ce qui se fait de soi-même; சுவயத்தானம் place—, lieu propre.
*சுவயம்பு, (*id.* bhoû *être*), *V.* சுவாயம்பு.
*சுவயம்புவன், *V.* சுவாயம்புவன்.
*சுவயம்வரம்... *V.* சுயம்வரம்...
*சுவயம்வரை, *V.* சுயம்வரை.

சுவரணை, P. சுமரணை, connaissance, sens, sentiment, sensiblité.

சுவரொட்டி,(சுவர், ஒட்டுகிறது), la plante prenanthes sonchifolia, mur d'appui.

சுவர், 1° mur, muraille, 2° *(svar), le Souvarkam: சுவரகழ்கருவி instrument pour percer les murs; சுவரறை enfoncement —, placard dans un mur; சுவர்கங்கை, சுவர்நதி, —வாவி le prétendu Gange céleste; —க்கருவி espèce de serpent; —க்கீரை sorte de plante médicinale; —க்கோழி criquet, grillon; —ச்சாதி espèce de sel âcre nommé சத்திச்சாரம்; —தாங்கி mur d'appui, arc-boutant; —த்தலம் muraille; — ப்பாம்பு, —ப்புடையன், —வளையன் serpent qui fait son nid surtout dans les trous ou les fentes des murs; —ப்புறத்துநீண்டவுத்திரம் longue poutre mise au travers du mur; —முள்ளங்கி la plante சுவரொட்டி; —லோகம், V. சுவர்க்கம்; — வது, —வேசியை courtisane du Souvarkam; —வைத்தியர் les médecins du Souvarkam, — des dieux; —வைக்கிறது bâtir un mur; அணைசுவர் mur d'appui; கைப்பிடிச்சுவர் parapet, balustrade

*சுவர்க்கம், (svarga), le Souvarkam, ciel des hommes déifiés, Svarga, paradis d'Indiren, prétendu monde ou demeure des dieux inférieurs dits தேவர் ou சுரர், le ciel, mamelle de femme: சுவர்க்கபதவி, —பூமி, — லோகம், —வீடு le Souvarkam, le ciel.

சுவர்க்க·, சுவர்க்கத்தார், சுவர்க்கத்தோர், (சுவர்க்கம்), les prétendus habitans du Souvarkam.

*சுவர்க்காதிபதி, (சுவர்க்கம், அதிபதி), Indiren, roi du Souvarkam.

*சுவர்ணம், சுவர்ன்னம், (சு, வர்ணம்), ce qui a belle couleur, l'or: சுவர்ன்னத்திராவகம், — பேதி eau régale qui dissout l'or, aqua-regia.

*சுவர்ன்னுதாயம், (சுவர்ன்னம், ஆதாயம்), taxe —, impôt de jardins, — d'arrière-cours.

*சுவலோகம், P. சுவர்லோகம்.

சுவலே, l'arbre அரசமரம்.

சுவல், crinière de cheval, dessus des épaules, nuque du cou, échine, monticule: —வரி ce qui a des raies sur le dos, i.e. le rat palmiste.

*சுவல்ப்பம், (svalpa), bagatelle, V. சொற்பம். [rat musqué.

சுவவு, le Souvarkam, bec d'oiseau,

சுவறல், சுவறுதல், n.v. du suiv. desséchement, évaporation, s'imbiber.

சுவறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v.n. et சுவறிப்போகிறது, se dessécher, tarir (une rivière etc...), s'évaporer, l'eau s'absorber, s'imbiber en terre: சுவறக்குடிக்கிறது boire sans rien laisser.

*சுவற்கம், P. சுவர்க்கம்.

*சுவற்பம், (svalpa), petitesse, bagatelle, front.

சுவற்றல், சுவற்றுதல், n.v. de

சுவற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v.a. de சுவறுகிறது, tarir, épuiser, dessécher, boire, absorber. [feu.

*சுவனன், (souvana), soleil, lune,

*சுவன்னம், (சு), V. சுவர்ணம்: சுவன்னக்காரன் orfèvre; — யூதி, (yoûthi jasmin), jasmin jaune.

*சுவா, (svâ), chien, fourmi. [quet.

சுவாகசம், P. சுவாசகம், perro-

*சுவாகதம், (சு, âgata venue), bienvenue, salutation, réception affable, perroquet.

*சுவாகா, (svâhâ), Svâhâ, prétendue déesse épouse du feu, invocation qu'on lui fait —, exclamation usitée dans les offrandes aux dieux indous et à la fin des prières; —பதி, —ப்பிரியன் l'époux de Svâhâ, i. e. le feu: —காரம் prononciation du mot Svâhâ.

சுவாகு, fourmi.

சுவாசகம், 1° (சு, வாசகம்), perroquet. 2° la plante பேரமுட்டி, l'arbre விஷமுட்டி, terre à foulon.

*சுவாசம், 1° (svâsa), respiration, haleine, soupir; (l'aspiration se dit உச்சுவாசம் et l'expiration நிசுவாசம்; la respiration par la narine droite சூரியகலே, par la narine gauche சந்திரகலே). 2° (சு, வாசம்), belle

habitation, agréable parfum, terre à foulon: சுவாசமடங்குகிறது la respiration s'affaiblir, —diminuer (surtout au moment de la mort); —அடக்குகிறது comprimer —, retenir la respiration; — கட்டியேற்றுகிறது, comprimer la respiration et la faire passer par le pouls nommé சுழிமுனை qui s'étend de l'anus à la tête; —நடக்கிறது la respiration marcher, —avoir son cours; —வாங்குகிறது prendre haleine, aspirer l'air; —விடுதல் expirer l'air qu'on a aspiré; —வாங்கிவிடுகிறது aspirer et expirer l'air, respirer; சுவாசகந்தி l'arbre இத்தி; —காசம் asthme; —க்குத்து douleur à respirer.

*சுவாஸ்தியம், (svâsthya), richesse, bonheur, santé, contentement, fermeté, habileté, indépendance, terres exemptes d'impôt ou de rente possédées par les brames dans leurs villages. [V. சுதந்திரம்.

*சுவாதந்திரியம், (சுவதந்தரம், ya), [volonté.

*சுவாதம், 1° (svâda), goût, saveur. 2° P. சுவாசம், respiration, haleine, sorte de maladie: சுவாதகந்தி l'arbre இத்தி.

*சுவாதி, (svâti), la 15me constellation, Arcturus, grande étoile dans la cuisse du Bouvier.

*சுவாதிகாரம், சுவாதிபதி, சுவாதிபத்தியம்... V. சுயாதிகாரம்...

*சுவாதிட்டானம், (சுவ, அதிஷ்டானம்), la 2e des 6 régions du corps humain dites ஆதாரம், i.e. les parties naturelles, ou la partie supérieure de l'abdomen.

*சுவாதீனம், (சுவ, அதீனம்), indépendance, liberté, propriété, propre droit, revenu, habileté: நூறுபொன் சுவாதீனம் revenu de 100 pièces d'or: இவ்வூரில் நூறுபொன்னவனுக்குச் சுவாதீனமுண்டு, il a dans ce village un droit ou un revenu de 100 pièces d'or; அவனுக்குச்சுவாதீனம் போதாது son habileté, son pouvoir n'est pas suffisant; இந்தஸ்தலமவனுக்குச்சுவாதீனந்தான் ce lieu est réellement sa propriété.

*சுவாதீனன், (சுவாதீனம்), homme libre, indépendant.

*சுவாது, (svâdou), douceur: —கண்டம் la plante நெருஞ்சில்; —கந்தி le basilic துளசி; —மூலம் carotte.

*சுவாத்தியம், P. சுவாஸ்தியம்.

*சுவாத்தியாயம், (சுவ, அத்தியாயம்), étude volontaire, science acquise dans les livres et sans maître, prononciation des prières, lecture des —, les Vêdas.

*சுவாந்தம், (svânta), esprit, âme,

*சுவாபம், 1° P. சுவபாவம், V. சுபாவம். 2° (svâpa), sommeil, songe, paralysie: சுவாபப்பிரமாணம் manière naturelle de connaître la vérité, v.g. lorsqu'un mot a plusieurs sens prendre celui qui convient à la circonstance; si donc un cornac demande un தோட்டி, naturellement on doit donner à ce mot le sens de croc (de cornac).

*சுவாபாவிகம், சுவாபாவீகம், (சுவபாவம்), être de soi-même, ce qui est naturel, particulier, inhérent à une chose V. சுபாவிகம்.

*சுவாமி, (svâmi), 1° Seigneur, Dieu. 2° (dans le style payen) Arouguen, Siven, Soupramanien, Vichnou, Garouden. 3° gourou, prêtre, roi, maître, propriétaire, ancien, supérieur, précepteur, maître d'école, mari, or: —த்துரோகம் crime de lèse-majesté, trahison envers un supérieur; —நாதன் Soupramanien, V. குருநாதன்; —மலை, V. சாமிமலை.

*சுவாயம்பு, சுவாயம்புவன், (சுவயம்பு), le fils de சுவயம்பு ou de Brama, nom du 1er Manou, auteur du code dit lois de Manou.

*சுவாயம்புகம், சுவாயம்புவம், (id.), un des 28 livres des Sivénistes.

சுவாயை, (svâhâ), Souvâyei, prétendue déesse femme du feu.

*சுவாரசம், (சுவ, ரசம்), goût, douceur, onction (en littérature), V. வெள்ளிலோத்திரம்.

*சுவாராட்டு, (சுவர், ராட்டு), le prétendu roi du Souvarkam, i.e. Dêvendiren (சுவர் change en சுவா.)

*சுவாராச்சியம், (*id.*),le royaume du Souvarkam.

சுவாரி, (*persan*),palanquin et autre moyen de transport, poupe de navire. [le second Manou.

*சுவாரோசிஷன், (svârôtchicha),

*சுவார்த்தம், (சுவ, அர்த்தம்), sens propre,—véritable, naturel, de propre,propriété,substance, propres richesses,même effet, —sens, pléonasme:சுவார்த்தவநுமானம், induction—, conjecture naturelle, détermination de la vérité de manière à satisfaire l'esprit,propre estimation.

சுவாலிக்கிறது,லித்தேன், லிப்பேன்,லி,லிக்க,*v.n.et* சுவாலித்தல், *n.v.* (சுவாலை),flamboyer,flamber,briller, s'enflammer,être très-chaud, faire chaud: இந்தவீட்டில்மிகவுஞ்சுவாலிக்கின்றது il fait très- chaud dans cette maison. [flamme.

*சுவாலிதம்,சுவாலை, (djvâlâ,ita),

*சுவானம்,(svâna),chien,la plante நாயுருவி,or.

*சுவானுபவம்,(சுவ, அநுபவம்), jouissance du plaisir, propre délectation,—volupté.

*சுவானுபூதி,(*id.*அநுபூதி), grâce —,connaissance divine.

*சுவானுபூதிகம்,(*id.*ka), connaissance acquise par ses propres forces.

*சுவான்,(sva), *m.f.* propriétaire, possesseur: இந்தப்பூமிக்கிவன்சுவான் il est le propriétaire de cette terre. [சி.

சுவி,l'arbre இத்தி,le basilic துளசுவிகரிக்கிறது,சுவிகரிப்பு,சுவிகரம்...,*V.*சுவீகரிக்கிறது...

சுவிகை,callou,jus de cocotier..., gousse de cardamome,*V.*கச்சோலம்

*சுவிக்கிரமம்,சுவிக்கிராந்தம், *et corr.*சுவிக்கிராதம், (சு),valeur, héroïsme,prouesse.

*சுவிசக்ஷணம்,சுவிசட்சணம்,(சு, vitchakchana *habileté*),grand esprit, grande habileté,—connaissance.

*சுவிசாலம்,(சு),grande extension,—étendue.

*சுவிசாரம்,சுவிசாரிதம்,(*id.*),bonne idée,—réflexion,— délibération.

*சுவிசேஷகன்,சுவிசேடகன்,*hon.* சுவிசேஷகர்,(சுவிசேஷம், ka), porteur de bonnes nouvelles,évangéliste,auteur —prédicateur de l'Évangile. [ne nouvelle,Évangile.

*சுவிசேஷம்,சுவிசேடம்,(சு),bon-

*சுவிதம்,(சு),bonne manière.

*சுவிதன்,*V.*சௌவிதன்.

சுவீகரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,*v.a.*(சுவீகரம்),employer,jouir,user,s'emparer, accaparer, prendre pour soi,adopter:வியர்த்தமாகச் சுவீகரிக்கிறது prendre —, employer en vain.

*சுவீகரம், சுவீகாரம்,சுவீகரணம்,(சுவ,*propre*,i *augment*),acceptation, adoption, possession,jouissance, usage,agrément,consentement: சுவீகரச்சுதன்,—புத்திரன் fils adoptif; சுவீகரம்பண்ணுகிறது, — செய்கிறது adopter,prendre pour soi.

சுவீகரித்தல், சுவீகரிப்பு, *n.v.de* சுவீகரிக்கிறது, *V.*சுவீகரம்.

*சுவீரம்,(சு),pays situé sur les bords de l'Indus.

*சுவீரியம்,(சு),valeur,bravoure.

*சுவேச்சை,(சுவ,இச்சை), propre désir,—volonté,fantaisie.

*சுவேதகம்,(சு, வேதகம்), le fruit rouge du feronia dit aussi சவரிலோத்திரம்.

*சுவேதசம்,(*id.*சம்),ce qui naît de la sueur,(ou de la chaleur et de l'humidité,comme) vers,insectes.

*சுவேதம்,1° (svêta), blanc, blancheur,ce qui est blanc,la planète Vénus,argent,le mont blanc,*i. e.*le கைலாசம்,coris,le roseau நாணல்,l'arbre மாவிலிங்கம்,l'arbrisseau வஞ்சி. 2° (svêda),sueur, transpiration: சுவேதகாண்டம் la plante grimpante சீந்தில்;—கசம்,—கஸ்தி(அஸ்தி),—குஞ்சரம் l'éléphant blanc d'Indiren;—குசுமம் l'arbrisseau வெள்ளெருக்கு;—சலம் sueur;—சாரம் le roseau நாணல்;—தாது chaux; —தீவு l'île blanche,division secondaire du monde connu des Indiens(on ne sait où elle est;Wilson suppose que c'est la *Bre-*

tagne); —தேசம் la Suède; —நாதம் sperme;—பதுமம் nénuphar blanc; —பத்திரம் l'oiseau à plumes blanches,le cygne,oie;—பத்திரரதன் celui qui a le cygne pour char,*i.e.*Brama;—மூலம் la plante சாரணை; —மூலி la sensitive:— ரதன் l'astre au char blanc, *i.e.* Vénus;—ராசாவர்த்தம் lapis lazuli de couleur blanche; —வராக்கற்பம் embryon—,incarnation de Vichnou en cochon blanc;—வராகமூர்த்தி Vichnou incarné en cochon blanc;—வனம் la forêt blanche,nom d'un lieu,—d'un bourg;—வனப்பெருமான் idole de ce lieu nommée மெய்கண்டதேவர்;—வாகன்,—வாகனன்,—வாகி,—வாசி, celui qui a une monture blanche,*i.e.* Aroutchounen (dont le cheval était blanc), la lune (dont le disque ou le char est blanc).

*சுவேதாசுவதரம்,*ou mieux* சுவேதாச்சுவதரம்,un des 32 உபநிஷதம்.

சுவை,1° goût,saveur,(on en compte 6,voyez அறுசுவை),douceur, —des compositions oratoires,poétiques etc..,figure de rhét.qui y a rapport, la 14me constellation dite சித்திரை. 2° *imp.du suiv.*:—ப்பண்புத்தொகை élision de la forme adjective à un nom de saveur, *v. g.* தேன்மொழி, (*P.* தேனுடையமொழி) parole de miel; உட்சுவை saveur intérieure (d'un fruit etc...),அறுசுவைபதார்த்தங்கள் mets de toutes saveurs, provisions de tout genre.

சுவைக்கிறது, வைத்தேன், வைப்பேன்,வை,வைக்க,*v.a.* (சுவை),*et* சுவைத்தல்,*n.v.*goûter,savourer, manger.

சுவ்,*P.*சு devant une voyelle.

சுழகு,*P.*சுளகு.

சுழங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு,க,*v.n.V.*சுழலுகிறது. [tourner.

சுழலம்,*P.*சுழல்:சுழலமாடுகிறது,

சுழலல்,*opt.et n.v.de* சுழலுகிறது, mouvement circulaire, tournoiement,tourbillon.

சுழலவன்,(சுழல்),fourbe,trompeur, fripon,imposteur, séducteur, tentateur,

சுழலி,1° *fém. du préc.* 2° 2e *pers. nég.sing.de* சுழலுகிறது.

சுழலுகிறது,ழன்றேன், ழலுவேன்,ழலு *ou* ழல்,ழல, *v.n.* சுழலுதல், *n.v.*(சுழல்),tourner, — en rond,pirouetter,tournoyer,tourbillonner,se troubler:சக்கராகாரமாய்ச்சுழலுகிறது tourner en rond,— en cercle.

சுழலேயாடுகிறது,*V.*சோருகிறது.

சுழல்,1° girouette,moulinet,tournoiement,tourbillon,tournant d'eau, gouffre.2° *imp.et part.de* சுழலுகிறது:சுழலாவிரை espèce d'ஆவிரை; —காற்று tourbillon de vent;— காற்றடிக்கச் சுழன்றெழும்புழுதி poussière enlevée en tournoyant par un tourbillon de vent;— நோய் sorte de maladie qui donne des vertiges: —படை bâton recourbé qui tournoie quand on le lance; — வண்டு scarabée tournoyant; சுழற்றண்ணீர் eau qui tournoie ou se roule en coulant;சுழலிலேயகப்படுகிறது être pris dans un tourbillon, — dans un tournant d'eau.

சுழல்தல்,சுழல்வு, சுழற்சி,*n.v. de* சுழலுகிறது,action de tourner etc.., tournoiement,tour,trouble,vertige.

சுழற்றல் *opt.et n.v.de* சுழற்றுகிறது,action de tourner etc..,tournoiement,—de tête,vertige.

சுழற்றி,1° *P.* சுழற்சி, tournoiement,tour,vertige,essieu—, poignée d'un rouet (à filer...),tourniquet ou machine à tordre des cordes, scarabée noir.2° *gér.de* சுழற்றுகிறது.

சுழற்று,1° tournoiement,2° *imp. et part.de*

சுழற்றுகிறது,ற்றினேன்,ற்றுவேன்,ற்று,ற்ற,*v.a. de* சுழலுகிறது *et* சுழற்றுதல்,*n.v.*tourner,faire pirouetter,—tourner en rond,brandir,enrouler, envelopper சுழற்றியெறிகிறது faire tourner et lancer,*v.g.*une pierre avec une fronde; தலை— faire tournoyer sa tête,—la tête,avoir des vertiges, avoir la tête légère.

சுழன்று,*gér.de* சுழலுகிறது.

சுழானை, (*P.* சுழலாவிரை), la plante பொன்னாவிரை,

சுழி, 1° tour, tournant (d'eau...), tourbillon, cercle, boucle, petit rond dans la forme de certaines lettres, (*v. g.* dans ள qui a 2 *சுழி*, ண qui en a 3), le petit tour ou rond qui distingue certaines lettres longues des brèves correspondantes, (*v. g.* தீ, ழூ, கே,), point, tournure circulaire, tour du poil des chevaux ou autres animaux (d'où les payens tirent des augures suivant qu'il est tourne à droite ou à gauche), artifice, fourberie, obstination. 2° *imp. et part. de* சுழிகிறது. 3° *imp. de* சுழிக்கிறது:—குளம் strophe de 4 vers écrite en carré et qu'on retrouve soit en les lisant naturellement soit en les lisant en tournant;—க்காற்று tourbillon de vent;—க்குணம்,—த்தனம்,—ப்புத்தி caractère fourbe, esprit trompeur;—சுழிக்கிறது faire un petit rond, de petits cercles, des boucles;—ச்சுத்தம்பார்க்கிறது voir si la tournure circulaire du poil d'un cheval etc... est de bon augure;— மழை pluie qui tourbillonne, qui tombe ou fouette en tous sens,—de tout côté;— மாந்தம் colique, entortillement des intestins des enfans (qui se manifeste par le roulement des yeux);—மின்னல் éclair fourchu;—யச்சு moule de petits ronds, instrument d'orfèvre;—யாணி,—யாணிக்கட்டை pivot d'une porte;—யாணிக்கதவு porte à pivot;—யிடுகிறது faire un petit rond ou cercle (avec une plume...);—யோடுகிறது s'enfoncer dans l'eau,— dans un tournant d'eau, aller—, couler en tournant; இராசகோபாலச்சக்கரச்சுழி fanons ronds ou à cercles du berger royal (frappés à Tanjaour par le roi விசையரகவன், et nommés ainsi en l'honneur de Krichna auquel il avait bâti un temple): மூன்றரைமாற்றுச்சக்கரச்சுழி fanons ronds de 3 carats et demi frappés à Kijvèlour près Négapatam; on les nomme aussi கீழ்வேளூர்ச்சுழி.

சுழிகிறது, ழிந்தேன், ழிவேன், ழி, ழிய, *v. n.* (சுழி), *et* சுழிதல், *n. v.* se boucler, se mettre en rond, en cercle, en anneaux, se rouler, se troubler: சுழியப்பேசுகிறது parler artificieusement, user de détours.

சுழிகை, *n. v. du préc.* se boucler..., boucle, rouleau, rond, callou, jus de cocotier..., nom d'un lieu.

சுழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, *v. a. de* சுழிகிறது, boucler, faire—, former des ronds, un tournant, des cercles, des anneaux, mettre en rouleau, rouler, s'élever en tourbillon, froncer les sourcils, circonvenir, agir frauduleusement: சுழித்தது chose—, lettre bouclée, à petit rond, comme கே, ரு; சுழியாதது chose,—lettre sans boucle ou petit rond comme கெ, ரு; சுழித்துப்பார்க்கிறது voir en fronçant les sourcils, en rechignant: சுழித்துவாங்குகிறது tirer en dedans, en roulant.

சுழிக்குதல், *சுழித்தல்*, *n. v. du préc.* 1° action de boucler etc... 2° élévation, hauteur.

சுழிப்பு, 1° *n. v. du même.* action de boucler etc... 2° morceau de terre.

சுழிமுனை, *V.* சுழுனை.

சுழியல், *n. v. de* சுழிகிறது, boucle, rouleau, cheveux (d'homme ou de femme).

சுழியன், (சுழி), trompeur, fourbe.

**சுழுத்தி*, (souchoupti), sommeil profond,—léger; c'est le 3me des அவஸ்தை, qu'ils prétendent venir de l'இதயத்தானம் ou des regions du cœur.

சுழுந்து, *V.* சுளுந்து.

சுழுனை, (souchoumnâ *en canara*), respiration par les 2 narines, nerf ou artère qui passe par les 6 régions du corps dites ஆறுதாரம், (ou selon d'autres), qui s'étend du postérieur au creux du sommet de la tête.

சுளகு, van,— pour vanner le blé, la 16me constellation nommée விசாகம்:—ப்பின்னல் tresse en forme de van, certaine manière de tresser; சுளகாலேகொழிக்கிறது,— நோம்புகிறது,—புடைக்கிறது vanner,— le blé..., (ces mots ont quelques légères

nuances de différence); — யடிக்கிறது frapper avec le van (espèce d'affront): சுளகிலே பரப்பி விடுகிறது étendre et laisser sur le van pour faire sécher.

சுளாவுகிறது, *V.* சுலாவுகிறது.

சுளி, 1° oseille dite புளியாரை, tempe. 2° *imp. de* சுளிக்கிறது. 3° *imp. et part. de* [ளிய, *v.n.* se fâcher.

சுளிகிறது, ளிந்தேன், ளிவேன், ளி,

சுளிகை, 1° l'arbre முருங்கை. 2° *n. v. du préc.*

சுளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v.n.* se fâcher, s'irriter, rechigner, se refrogner, être mécontent, dégoûté, montrer de l'indignation: சுளிக்கச்சொல்லேல் ne parle pas de manière à faire fâcher ceux qui entendent. [des voyageurs.

சுளிக்கு, bâton, — pointu à l'usage

சுளிதல், சுளிவு, *n.v. de* சுளிகிறது, சுளித்தல், சுளிப்பு, *n. v. de* சுளிக்கிறது, indignation, colère, marque de colère; அவன்முகத்திலேசுளிப்பு *ou* சுளிவுகண்டேன் j'ai vu de l'irritation sur sa figure. [à expédiens.

சுளுகன், (சுளுகு), homme rusé, —

சுளுகு, 1° expédient, moyen, ruse, chose petite, bagatelle, petitesse. 2° *P.* சுளுவு.

*சுளுகோதகம், (சுளுகம், உதகம்), eau contenue dans le creux de la main.

சுளுக்கு, 1° entorse, foulure. 2° *imp. et part. du suiv.*: — மந்திரம் prière pour guérir une entorse; — வழிக்கிறது frotter avec la main (un membre foulé pour le remettre); சுளுக்குருவுகிறது, (உருவுகிறது), oindre —, frotter —, remettre un membre foulé; சுளுக்குருவுகிறவன் celui qui guérit les entorses, — remet les membres foulés; சுளுக்கேற்றிவிடுகிறது, (ஏற்றுகிறது), augmenter une entorse (par ignorance ou méchanceté pour demander plus ensuite, pour la guérison),

சுளுக்குகிறது, *sync.* சுளுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.n.* சுளுக்குதல், *n v.* se fouler, être foulé, attraper —, avoir une entorse, — une foulure, se disloquer: கால்சுளுக்கினது, கால்சுளுக்கிக்கொண்டது le pied est foulé, il a attrapé une entorse au pied; சுளுக்கப்பண்ணுகிறது fouler, causer —, donner une entorse.

சுளுந்து, l'arbrisseau கோரான், ixora parviflora, branches sèches de cet arbrisseau qui servent de torches pour les voyageurs, espèce de fronde contenant des cendres chaudes de charbon et qui en tournoyant jette quantité d'étincelles, *V.* சூள்.

சுளுவு, (*corr. de* சுலபம்), facilité, douceur, légèreté, rabais, remise, diminution: — பண்ணுகிறது faire une remise, diminuer le prix; சுளுவாயிருக்கிறகாற்று vent doux, douce brise.

சுளை, pulpe des fruits (dont on a ôté l'écorce et le noyau; il se dit surtout du jacquier, et même de la banane.): சுளையெடுக்கிறது ôter la pulpe des fruits; தோலிருக்கச்சுளையைவிழுங்கினான் il a avalé la pulpe avec la peau, il a volé adroitement sans laisser de traces; தோலைவிட்டுச்சுளையைவிழுங்கவருகிறான் il vient avaler la pulpe quand la peau est ôtée, il jouit du profit sans partager la peine. [poisson sec, *V.* சூள்.

சுள், petitesse, ce qui est mince,

சுள்ளக்கம், (சுள்ளம்), colère, furie, bassesse, malhonnêteté, insolence: — அடங்குகிறது la colère... s'apaiser.

சுள்ளக்கன், (*id.*) homme colère, furieux, féroce, vil, malhonnête, insolent: — ஆய்த்திரிகிறது se comporter —, rôder comme un homme colère .. [ம்.

சுள்ளம், (சுள்ளு, அம்), *V.* சுள்ளக்க

சுள்ளலன், *m.* சுள்ளலி, *f. et n.* (சுள்ளல்), flandrin, homme —, femme —, chose mince, — grêle, — dont la grosseur ne correspond pas à la hauteur.

சுள்ளல், (சுள்), chose mince, — grêle, *V.* சுள்ளி.

சுள்ளாக்காய், (சுள்ளு, ஆம், காய்) poivre vert, non mûr.

சுள்ளாணி, (சுள், ஆணி), pointe, clou mince,—petit.

சுள்ளாப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. a. et n.* சுள்ளாப்பித்தல், *n.v.* (சுள்ளாப்பு), piquer, être âcre, brûler, chauffer, frapper, lancer, souffler, devenir impétueux, se hâter.

சுள்ளாப்பு, (சுள்ளு), acrimonie, âcreté, vitesse, chaleur, ardeur du soleil, (surtout après ou avant la pluie ou dans des intervalles de pluie).

சுள்ளி, l'arbre exotique அனிச்சமரம், les arbres ஆச்சாமரம், ஞாழல், மயிர்க்கொன்றை, manguier, broutilles, menu bois sec pour brûler.

சுள்ளு, colère, chaleur excessive, démangeaison, irritation de la peau comme celle que cause la piqûre des orties, *V.* சுள்: சுள்ளிடுகிறது être âcre, piquer, brûler, cuire, faire mal; சுள்ளிடுவான் poivre,—vert, *ou* —ப்பூச்சி l'insecte qui fait soullou-soullou, *i. e.* le grillon; சுள்ளெறும்பு petite fourmi noire dont la piqûre est cuisante; சுள்ளென்கிறது,—சுள்ளென்கிறது être en colère, — ardent, brûlant, piquant;—சுள்ளென்று முகத்தைக்காண்பிக்கிறது montrer un visage irrité, — refrogné;— சுள்ளென்று காற்றுவீசுகிறது le vent être extrêmement chaud;—சுள்ளெனவெயிலெறிக்கிறது le soleil darder des rayons ardens; அந்தச்சுணைசுள்ளுசுள்ளென்று பற்றிக்கொள்ளுகிறது le duvet de cette plante pique et cause des démangeaisons. [tier.

சுள்ளை, (சூளை), fournaise de potier.

சுறடு, chose desséchée,—tarie.

சுறட்டலன், (சுறட்டு, அலன்), desséché, sec, *ou* [tre.

சுறட்டன், (சுறட்டு), têtu, opiniâtre.

சுறட்டு, 1° *obl. de* சுறடு. 2° crochet, *ou* —த்தனம் opiniâtreté, obstination;—ப்பண்ணுகிறது s'opiniâtrer, s'obstiner;—ப்பிடி ténacité, obstination,—à ne pas lâcher; —வலி douleur qui tord, *V.* சுறட்டுப்பிடி.

சுறட்டை, (சுறடு), ce qui est desséché, sec, sans suc.

சுறணம், la plante bulbeuse கரணை tacca.

சுறண்டி, 1° espèce de cuillère. 2° *gér. de* சுறண்டுகிறது. 3° *n. app. du même*, instigateur, excitateur, voleur. [on, *imp. part. et n.v. du suiv.*

சுறண்டு, prise, caresse, instigation.

சுறண்டுறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* சுறண்டுதல், சுறண்டல், *n.v.* enlever, piller, caresser, cajoler, exciter, gratter: சுறண்டிவிடுகிறது exciter.

சுறவம், சுறவு, சுறு, requin, squalus carcharias, le Capricorne, malpropreté, saleté, crasse du corps: ஓங்கில்ச்சுறு requin sautant, espèce de thon, thynnus; கொம்பன்சுறு espèce de poisson, zygena ou balista; சுறுக்கவடி espèce de jeu, maison d'arrêt, prison;—க்களிறு requin mâle;— க்குட்டி jeune requin; — ப்பிடிக்கிறது le requin saisir, prendre un requin, devenir sale,— crasseux;—மீன் le requin.

சுறுளம், colère, vitesse, galop.

சுறீர், (*son imitatif*), சுறீரென்கிறது, piquer, cuire, causer une douleur cuisante (comme la piqûre d'un scorpion, d'une abeille, une prise de tabac etc...), siffler, faire le bruit d'un charbon dans l'eau, faire du bruit, se presser: —என்றுகடிக்கிறது piquer fortement;—என்றுவலிக்கிறது causer,—sentir une douleur excessive.

சுறுக்கன், (சுறுக்கு), homme—, chose alerte,—agile.

சுறுக்கு, vitesse, promptitude, hâte, vivacité, activité, âcreté, acrimonie, piquant, douleur aiguë: சுறுக்காய் promptement, vite, à la hâte; சுறுக்காய்எழுதுகிறது,— நடக்கிறது, —செய்கிறது,— படிக்கிறது écrire —, marcher—, faire—, apprendre vite; சுறுக்கில்லாத sans activité, lent, paresseux; சுறுக்காயிருக்கிற, சுறுக்குள்ள, சுறுக்குக்காரன் prompt, diligent, actif, vif, habile, piquant;— த்தாக்குகிறது, — தாக்கிவிடுகிறது montrer de la rigueur, — த்தாக்காமலிருக்கிறது être indulgent, facile;

சுறுக்கென்கிறது, சுறுக்கெனல் se hâter, arriver subitement, être surpris à l'improviste, être peiné, ressentir de la douleur; சுறுக்கென்று, சுறுக்கென à la hâte, subitement, à l'improviste; சரக்குகளுக்குச்சுறுக்குகொடுக்கிறது lier les minéraux, les empêcher de s'évaporer au feu.

சுறுசுறு, (*son imitatif*), son perçant: *சுறுசுறென்கிறது, — எனல் rendre ce son, se presser, se fâcher, *ou*

சுறுசுறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v.n.* சுறுசுறுத்தல், *n.v.* (சுறுசுறு), se hâter, être diligent, rendre un son perçant.

சுறுசுறுப்பு, *n.v. du préc.* diligence, activité, promptitude, célérité, ardeur, ferveur, vivacité: — அடங்குகிறது l'activité —, l'ardeur diminuer, se relâcher: — ஆயிருக்கிறது être diligent, actif, plein d'ardeur...; — உள்ள diligent, actif, prompt, fervent, zélé; சுறுசுறுப்போடே செய்கிறது agir —, faire avec diligence.

சுறுதி, *V.* சுறுசுறுப்பு: — யாய்ஓடுகிறது courir vite.

சுறை, la plante கொத்தான்.

*சுறோணிதம், *P.* சுரோணிதம்.

சுற்கை, étoile.

*சுற்பம், (soulva), cuivre.

சுற்றத்தார், (சுற்றம்), parens, proches, compagnons, suite, entourage.

சுற்றம், (சுற்று), parenté, affinité, consanguinité: — தழாவ் s'attacher à —, embrasser —, bien accueillir sa parenté; சுற்றத்துக்கழகுசூழவிருத்தல் il est beau pour des parens d'habiter ensemble.

சுற்றல், *opt. et n.v. de* சுற்றுகிறது, action d'entourer etc..., entourage, circuit, course en rond, tour, prise, levée, accroissement.

சுற்றளவு, (சுற்று, அளவு), contour, circonférence, circuit.

சுற்றுரல், (சுற்று, ஆரல்), mur d'enclos, — d'entourage couvert de chaume.

சுற்றி, *gér. de* சுற்றுகிறது.

•சுற்றில், 1° *abl. de* சுற்று, 2° *condit. de* சுற்றுகிறது, si on entoure etc... சுற்றிலும் autour, à l'entour, tout autour, quoiqu'on fasse le tour; சுற்றிலுமதிலெடுக்கிறது élever un mur tout autour; — பார்க்கிறது regarder tout autour.

சுற்று, 1° tour, circuit, cours, entourage, alentours, contour, circonférence, course en rond, route autour, chemin détourné, — tortueux, courbure, tournoiement, entortillement, peloton de fil, — de corde, rouleau, mur, mur d'entourage, prise, pillage. 2° *imp. et part. du suivant*: — க்கடுக்கன் espèce de pendans d'oreilles; — க்கட்டு bâtisse d'alentour, — extérieure (d'une maison), parafe, vignette à l'entour, cadre; — க்காவிட்டுக்கொண்டுதிரிகிறது visiter, attendre patiemment, faire antichambre, courtiser, importuner pour obtenir quelque chose; — க்கோவில் pagodin bâti à l'entourage d'une pagode, temple dont on fait le tour; — ச்சுழற்சி, — த்திரிபு détours, circuit, tergiversation, changement, fourberie, erreur; — ப்படாகை bourg voisin, faubourg; — ப்பட்டு, — ப்புறம் alentour, voisinage, environs, faubourg, hameau à côté d'un bourg; — ப்பட்டுக்கிராமம் faubourg, village voisin, — dépendant d'une ville; — ப்பட்டார், — ப்புறத்தார் habitans des environs, des faubourgs, des villages voisins; — ப்பலி, — ப்பூசை sacrifice aux prétendus gardiens des 8 points cardinaux; — ப்பிரகாரம் rue —, procession autour d'un temple: — மதில், — மதிள் mur d'enclos, — d'entourage, tour, fort; — முற்றும்பார்க்கிறது regarder tout autour; — வழி chemin détourné, — tortueux; — வாரி école, collége, séminaire, poutre qui sort hors du mur pour soutenir une varangue.

சுற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v.a.* சுற்றுதல், *n. v.* entourer, environner, envelopper, entortiller, habiller, mettre —, aller —, tourner —, rouler autour, enrouler, mettre en rouleau, — en peloton, faire le tour, enlever, dérober, importuner: சுற்றிக்கொள்ளுகிறது s'entortiller

tiller, s'embarrasser, s'envelopper, environner, entourer, dérober; —த்திரிகிறது rôder autour, tourner —, aller çà et là; —ப்பேசுகிறது parler sur une matière, tourner autour du pot, parler par détours sans aller au fond de l'affaire; —ப்பார்க்கிறது regarder tout autour; —ப்போடுகிறது rouler autour, entortiller (du fil etc...); —யாட்டுகிறது environner, tourner; —வருகிறது faire le tour, tourner autour; பட்டணத்துக்குள்ளேசுற்றித்திரிகிறது se promener çà et là par la ville; ஒருவனைச்சுற்றுகிறது tourner autour de quelqu'un, l'importuner. [faire tourner.

சுற்றுவிக்கிறது v. caus. du préc.

*சுனகன், (sounaka), chien: சுனகதிசை côté du chien, i.e. le sud ouest.

சுனக்குடம், V. சுனுக்கு.

*சுனம், 1° (souna), chien. 2° P. இலசுனம், ail. [நாசிரன்.

*சுனுசி, சுனுசிரன், V. சுநாசி, சு

சுனுவணி, (ind.), lecture de pétitions etc...

*சுனி, (souni), chienne. [க்கள்ளி.

*சுனுக்கு, (snouh), le cactus சதுர

சுனை, 1° étang, source, source —, étang sur les montagnes, — dans un roc, lieu proche de l'eau,. 2° P. சினை embryon. 3° P. சுணை, honte, sensibilité, démangeaison, pointe, duvet des plantes. 4° imp. et part. du suiv. 5° imp. de சுனைக்கிறது: சுனைக்கீரந்தை basilic poilu, ocimum pilosum; — த்தவிடு son grossier.

சுனைகிறது, னைந்தேன், னைவேன், னை, னைய, v. n. சுனைதல், n. v. s'amollir, devenir mou, doux au toucher, se faner, faire un trou.

சுனைக்கிறது, னைத்தேன், னைப்பேன், னை, னைக்க, v. a. சுனைத்தல், n v. démanger, gratter. [plante பேய்க்கடலை.

சுனைவு, (சுனை), eau de roche, la

*சுன், (sounya), vide, rond, zéro, point, blancheur, Saturne. [ம்.

சுன்னச்சி, sel âcre, V. சத்திச்சார

சுன்னத்து, circoncision (des Turcs): —க்கலியாணம் fête de la circoncision (chez les Mahométans); —பண்ணுகிறது circoncire.

*சுன்னம், (sounya), zéro, rond.

சுன்னுக்கட்டி, fromage. [point

சுன்னை, ou சுழி, rond des lettres, v. g. dans ன, ண.

சூ, soû, lettre syllabique composée de ச et de ஊ, mot pour faire avancer ou chasser les animaux, mot de compassion.

*சூகம், (soûka), pointe—, barbe d'épi de riz, soie (de sanglier...), duvet —, piquant des plantes, compassion, flèche, vent, air, nénuphar, reptile (en général): சூக்கீடம் chenille poilue; —தானியம் grain barbu comme l'orge, le riz.

*சூகரம், (soûkara), cochon, cerf.

சூகை, espèce de fourmi, éléphant, chambre de derrière —, derrière d'une maison, tourbillon, tournoiement, —de tête: — யொண்டிக்கேட்கிறது être aux écoutes; என்சூகையோரத்திலேவந்துகிடந்தாயே tu es venu t'étendre sur le bord de ma maison, tu as vécu sous mon toit par charité; சூகைக்கண் œil qui ne peut supporter la lumière; —யாடுகிறது tourner, tournoyer, avoir des étourdissemens.

*சூக்கம், P. சூக்ஷம். [guillonner.

சூக்காட்டுகிறது, (சூ), exciter, ai-

சூக்காய்நண்டு, espèce de crabe.

*சூக்குமம்... V. சூட்சுமம்...

*சூக்குமர், (சூக்குமம்), espèce de dieux indous. [து.

சூக்குமிக்கிறது, V. சூட்சுமிக்கிற

சூக்குமில், (சூக்குமம், இல்), nid d'araignée, litt. maison très-fine ou très-subtile.

*சூக்குமை, (சூக்குமம்), un des 4 வாக்கு, son qui vient du nombril, qu'on suppose la source de l'air ou du vent qui donne le ton.

சூக்குளி, feuille de bétel.

*சூக்ஷம், சூக்ஷமம், சூக்ஷணம், (soûkchma), subtilité, une des 4 qualités des corps glorieux, ruse, délicatesse, finesse, ténuité, V. சூட்சுமம்: சூக்ஷமகாயம், —தேகம், V. சூட்சுமகாயம். [ingénieux.

*சூக்ஷின், (சூக்ஷம்), homme subtil,

*சூக்ஷி, *f. du préc.* femme subtile.

சூங்குமம், la plante உத்தாமணி ou வேலிப்பருத்தி.

*சூசகம், (soûtchaka), espionnage, *V.* சூங்குமம்; சூசகவாயு, *P.* சூதகவாயு, maladie hystérique.

*சூசகன், (*id.*), espion, maitre d'é- [cole.

சூசம், bélier laineux.

*சூசனம், (soûtchana), avis, information, vue, voir.

*சூசனை, (soûtchanâ), geste, signe, information par signes, pointe, tranchant, exactitude, subtilité, instruction, prudence, soin: — க்காரன் homme fin, exact, habile; —யாய்ச் செய்கிறது faire exactement, soigneusement; — யாய்ப்பார்க்கிறது examiner attentivement.

*சூசாக்கிரம், *P.* சூசியக்கிரம்.

*சூசி, (soûtchi), aiguille, signe, indication par signe, trou, index, catalogue; —க்கண் trou d'aiguille; —க்கல் boussole de marins, aimant; — முகம் oiseau; —யக்கிரம் pointe d'aiguille; —ரோமம் cochon; — வதனம் mangousse, moustique (dont la figure ou le nez ressemble à une aiguille).

*சூசிகன், (சூசி), tailleur.

*சூசிகா, *obl. de* சூசிகை: — தரம், (dhara *qui porte*), éléphant; —பாணம் javelot, arme qu'on lance; —முகம் conque, coquillage; — வாயு, *V.* சூதசவாயு.

*சூசிகை, (சூசி, kâ), aiguille, trompe [d'éléphant.

சூசியம், viande rôtie, —chaude.

*சூசியாசியம், (சூசி, *ஆசியம்), rat musqué, —dont le museau ressemble à une aiguille.

*சூசுகம், (tchoûtchouka), mame- [lon.

சூச்சான், espèce de jeu.

*சூடகம், 1° (tchoûdaka), puits. 2° bracelet.

சூடடிக்கிறது, (சூடு), battre les [gerbes de blé.

*சூடம், (djoûta), longue chevelure emmêlée.

சூடல், *opt. et n.v. de* சூடுகிறது.

சூடன், espèce de poisson, *camphre, espèce de camphre qu'on brûle devant les idoles.

*சூடா, 1° *part. nég. de* சூடுகிறது. 2° *obl. de* சூடை: — கரணம், — கருமம், — லக்ஷணம் action de raser la tête en laissant la touffe de cheveux dite குடுமி, faire le குடுமி pour la 1re fois; — க்கல் espèce de pierre; *—மணி grosse pierre précieuse, joyau qu'on porte sur le sommet de la tête ou sur un diadème; — மணிநிகண்டு nom d'un dictionnaire tamoul en vers.

*சூடாலம், (சூடை, la *qui a*), tête.

சூடாலைக்கல், espèce de pierre précieuse.

சூடி, 1° toile, habit. 2° *gér. de* சூடுகிறது. 3° *n. app. du même qui se met à la fin des mots*, qui porte, couronné de, *v.g.* கொன்றைச்சூடி celui qui porte une guirlande de cassia.

*சூடிகை, (சூடை, ika), couronne, diadème, crête.

சூடிச்சி, *V.* எவக்ஷாரம். [gossypium.

சூடிணர், l'arbre கோங்குமரம்,

சூடிய, சூடின, *part. de* சூடுகிறது: —மாடு bœuf marqué d'un fer chaud.

சூடு, 1° *gén.* சூட்டின், *obl.* சூட்டு, chaleur, combustion, brûlure, marque—, flétrissure imprimée avec un fer rouge, explosion, coup de fusil, tas d'épis—, gerbe de riz etc..., gerbe que l'usage fait donner par les cultivateurs en certains lieux aux serviteurs du village tels que charpentier, forgeron, blanchisseur, barbier, taléary etc... 2° (*de* சூடை), touffe de cheveux du sommet de la tête, crête (de coq, — de paon...), couronnement, couronne, bosse du cou des bœufs indiens, tête, pointe. 3° *imp. et part. du suiv.*: சூடாயிருக்கிறது être chaud; —கட்டுகிறது lier—, amonceler les gerbes, les mettre en meule; —காட்டுகிறது faire chauffer un peu; —சூடிருக்கிறது être marqué d'un fer chaud; —படுத்துகிறது faire chauffer; — மிதிக்கிறது battre le blé, le fouler aux pieds dans l'aire; எந்தச்சூடு சூடியிருக்கிறது quelle brulûre a-t-on faite? quelle marque de fer chaud a-t on imprimée?

சூடுகிறது,டினேன்,டுவேன்,டு,ட, v.a.சூடுதல்,n v.brûler,marquer d'un fer chaud,imprimer un fer chaud (pour guérir certaines maladies), être couronné,s'orner de, porter, se mettre (une couronne, une guirlande):கொண்டைக்குப்பூச்சூடுகிறதுse mettre des fleurs à son chignon: சூடிவிடுகிறது,—ப்போடுகிறது brûler,imprimer un fer chaud,marquer d'un fer chaud.

சூடுண்கிறது,(சூடு, உண்கிறது), être brûlé, —marqué d'un fer chaud, சூடுண்டவன் homme ainsi marqué; சூடுண்டபூனை படுப்பங்கரை சேராது le chat marqué d'un fer chaud n'approche pas du foyer. *prov.* chat échaudé craint l'eau froide; சூடுண்டுமெலவனுக்கு வெட்கமில்லை quoique marqué du fer chaud,il n'a pas de honte.

*சூடா,1°(tchoûdâ),touffe de cheveux du sommet de la tête,le குடுமி, crête d'oiseau. 2° *ou* சூடாமீன் espèce de petit poisson,espèce de sardine

*சூட்சம்,*P*.சூட்சுமம்,finesse,subtilité,délicatesse,petitesse,abrégé.

*சூட்சாதிசூட்சம்,சூட்சாநுசூட்சம்,(சூட்சம்,அதி,அநு), extrême finesse,—subtilité.

சூட்சி,*P*.சூழ்ச்சி.

*சூட்சுமம்,(soûchma),atome, petitesse,finesse,légèreté, délicatesse, pensée ou expression subtile, ce qui est une figure de rhétorique, abréviation, syncope, subtilité, dextérité,perspicacité,industrie, fraude, ruse, tromperie, faute, erreur,intelligence, subtilité, (selon les gentils) l'âme de l'univers, l'esprit qui pénètre tout,Dieu,subtilité ou spiritualité, ce qui est un des 4 dons des bienheureux,l'âme sensitive,(*V*.சூட்சுமதேகம்),un des 28 livres des Sivénistes, la plante சித்திரம்:—ஆயிருக்கிறது être fin, subtil, délicat, petit etc...;—ஆய்ச்சொல்லுகிறது, —ஆய்ச்சொல்லிவருகிறது parler subtilement,—adroitement et doucement (pour apaiser quelqu'un..);—ஆய்ப் பேசுகிறது parler avec artifice, finesse,subtilité,circonspection ou élégance;—ஆன,—உள்ள subtil, fin, délicat,adroit, industrieux, rusé,léger;—ஆனகாரியம் chose subtile,légère,triviale;சூட்சுமக்காரன் homme subtil, fin,rusé,adroit,trompeur; —காயம், — சரீரம், — தேகம் corps subtil,corps spirituel,fantastique ou invisible(des anges ou des dieux selon les Indous), l'âme sensitive douée du principe vivant,de mémoire, d'intelligence, de raison,de volonté,d'affection ou de passion;on la distingue du corps matériel தூலதேகம் et de l'âme immatérielle et immortelle காரணதேகம்;—தண்டுலம் poivre long;—தரிசனம்,—திஷ்டி vue perçante, voir par l'esprit;—தாரி, *V*. சூட்சுமக்காரன்;—த்துவம் finesse, subtilité;—பஞ்சாக்கரம் espèce de பஞ்சாக்ஷரம் ou de réunion de 5 lettres mystiques; — பத்திரம் moutarde,coriandre,cumin, canne à sucre rouge;—புத்தி esprit subtil,fin, industrieux, plein de sagacité;—பூதம் élément intérieur d'une forme subtile, fantôme subtil;—மக்ஷிகை moustique;—வஸ்திரம் habit fin,léger;—வார்த்தை expression subtile, d'un sens caché ou profond;—வேலை ou சூட்சுமமானவேலை travail —, ouvrage industrieux, subtil,délicat; எழுத்துச்சூட்சுமம் abréviation,*v.g.* உம் pour உதாரணம் exemple, இன் pour இதின்பொருள் le sens de ceci.

*சூட்சுமர், (சூட்சுமம்), espèce de dieux,les subtils. [ட்சாதிசூட்சம்.

சூட்சுமாதிசூட்சம், (*id*.அதி),*V*.சூ

சூட்சுமிக்கிறது,மித்தேன், மிப்பேன்,மி,மிக்க,*v.n*.(சூட்சுமம்),*et* சூட்சுமித்தல்,être subtil,fin,délicat.

சூட்டடுப்பு,(சூடு,அடுப்பு),foyer.

சூட்டிறைச்சி,(சூடு,இறைச்சி),rôti, viande rôtie,—chaude.

சூட்டு,1°ornement du front, crête (de coq,de paon etc...),diadème,couronne de fleurs, guirlande,—qu'on met sur le front,couronnement,ma-

nière d'orner, de revêtir, de chauffer, de brûler. 2° (*télinga*), sagacité, subtilité. 3° *obl. de* சூடு. 4° *imp. et part. de* சூட்டுகிறது:—க்காரன் homme subtil, fin, prudent;—க்கோல் fer pour brûler, — pour marquer, — ப்பாய் natte d'épis;—மாலை guirlande passée au cou; — மிதி action de fouler aux pieds ou de battre le blé dans l'aire.

சூட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. de* சூடுகிறது, சூட்டுதல், *n. v.* mettre, orner, — de bijoux etc..., revêtir, appliquer, destiner, se mettre, s'orner; மாலை—orner d'une guirlande.

சூட்டெண்ணெய், (சூடு, எண்ணெய்), huile distillée,—obtenue par la cuisson.

*சூத, *adj. de* சூதம் *et* சூதன்.

*சூதகம், 1° (soûtaka), saleté, impureté légale des femmes provenant de leurs règles, de l'accouchement ou d'une mort dans la maison, règles des femmes, menstrues, naissance, antiquité, horreur. 2° (tchoûtaka), manguier: — கழிக்கிறது ôter l'impureté légale susdite par offrande ou cérémonies; சூதகக்கட்டி caillot—, obstruction des menstrues;—க்காரி, —ஸ்திரீ femme qui a ses règles; —க்கிராணி espèce de maladie;—சத்துரு l'aimant;—சன்னி espèce de tétanos—, maladie que cause le coït à une femme qui se le permet pendant ses menstrues; — மலடு stérilité provenant de l'hystérie ou des menstrues; —வாயு hystérie, maladie hystérique qui arrête les menstrues;—வீடு maison impure,—souillée; சன்ன—, இருது—, உச்சிட்ட—, சண்டாளபரிச—, மரணசூதகம் prétendue impureté provenant de l'accouchement, des menstrues, des restes d'un repas ou des crachats d'un autre, de l'attouchement d'un சண்டாளன், *i.e.* d'un homme sans caste, ou d'une mort dans la maison.

*சூதம், 1° (dyoûta), jeu, — de hasard, dé ou instrument de jeu. 2° (tchoûta), manguier, —amer, une des flèches de Kâmen qui est une fleur de manguier. 3° (soûta), mercure, vif-argent. 4° (soûda) art —, métier de cuisinier. 5° l'arbre பவளமல்லிகை, scarabée, signe, marque, audition, chute: சூதகண்டகி, *V.* சத்திசாரம்;—க்காரன், — காரன் joueur;—சபை maison de jeu, troupe de joueurs;—சாலை cuisine;—நதி le fleuve பொருந்தம்;—நோக்கல் vitriol bleu, sulfate d'antimoine; — பாஷாணம் arsenic composé de mercure:—ப்பூ fleur de manguier;—மாமுனி nom d'un Richi; — ராட்சசன் ambre jaune;—வஞ்சனம், (அஞ்சனம்), *V.* சூதநோக்கல்; — வைரி jet qui a 8 feuilles; சூதத்தைப்பொன்னாக்கி l'arsenic préparé நாகபாஷாணம்.

சூதவம், scarabée.

*சூதனம், (soûdana), action de détruire, de tuer, destruction, meurtre.

*சூதன், *pl.* சூதர், 1° (djoûta), joueur, —de profession, trompeur, perfide, filou. 2° (soûta), homme né d'un Kchatria et d'une bramine et dont l'emploi est de conduire les chars, cocher, charpentier, le richi சூதமாமுனி, soleil, barde, chantre, panégyriste, louangeur. 3° (soûda), cuisinier: சூதபுத்திரன் Karnen fils du soleil.

*சூதாஞ்சனம், (சூதம், அஞ்சனம்), [vitriol bleu.

சூதாடல், *n. v. de* சூதாடுகிறது, jeu, filouterie, tromperie.

சூதாடி, 1° *n. app. du suiv.*, joueur, filou, escroc. 2° *gér. de*

சூதாடுகிறது, சூதாடுதல், (சூது, ஆடுகிறது), jouer, —aux dés, — à des jeux de hasard, pour gagner de l'argent, filouter, tromper, frauder: சூதாடுகிறவன், சூதாடுவோன் joueur, filou, trompeur: சூதாடுகருவி instrument de jeu, dé à jouer; சூதாடுமிடம் place de jeu.

சூதாட்டம், சூதாட்டு, (*id.* ஆட்டம், ஆட்டு), jeu de dés, ruse.

சூதானம், avis, circonspection, précaution, prudence, sureté;—ஆனவிடம் place de sureté; சூதானத்துக்

கழிவில்லை on ne perd rien à prendre des precautions.

*சுதி, 1° (djoûti), mouvement, marche, promptitude. 2° (soûti), naissance, accouchement, accouchée, *P.* சூதிகை:— மாசம் dernier mois de la grossesse;—க்கிரகம், *ou*

*சூதிகாகிரகம், சூதிகாபவனம், (சூதிகை), chambre de l'accouchée.

*சூதிகை, (சூதி, kâ), accouchée, chambre de l'accouchée.

*சூதிமம், (syoûti, ma), action de coudre.

சூதிரிமான், homme de certaine [caste.

சூது, (*de* சூதம்), jeu,—de hasard, —de dés, dé, instrument de jeu, ruse, fraude, tromperie, artifice, nénuphar, la plante ஓரிதழ்த்தாமரை:— க்காரன் joueur, filou, rusé, trompeur;— ப்பணம் argent du jeu;—பண்ணுகிறது tromper, user d'artifice, jouer un tour; —பயில்களம் école de jeu; —போர், —விளையாட்டு jeu, —de hasard;—விளையாடுகிறது jouer aux dés,— à des jeux de hasard;—ப்பலகை damier, échiquier; அவனுக்குக்கபடமுஞ்சூதுந்தெரியாது il ne connait ni ruse ni supercherie, c'est un homme loyal.

சூத்தாடியுள்ளான், *P.* சூத்தாட்டியுள்ளான், (சூத்து, ஆட்டி), bécassine qui remue beaucoup le derrière.

*சூத்திர, *adj. de* சூத்திரம் *et de* சூத்திரன்: —கண்டன் celui qui a le triple cordon au cou, brame;— க்கயிறு cordon de l'aube;— க்காரன் mécanicien, machiniste, artiste, inventeur ou faiseur de machines ou de travaux compliqués;— தருமம் devoirs des Soudras, *V.* சூத்திரர்தொழில்;—தாரி mécanicien, faiseur—, joueur de marionnettes, bateleur;— நாகம் espèce de serpent; — நாபி antidote choutre,—servile,—noir;—நிலை sentence bien suivie,—enchainée, *V.* சூத்திரப்பாடல்; -புஷ்பம், — புட்பம் cotonnier dit பருத்தி; — ப்பா sorte d'அகவல், *ou* — ப்பாடல் règle ou sentence en vers, strophe—, vers qui renferme une sentence;— ப்பாவை, —பதிமை *ou* —ப்பதிமை,— ப்பிரதிமை marionnette, poupée à ressort, statue à ressort, que par des cordes on fait mouvoir;—ப்பதிமையாட்டுகிறது les faire jouer, les faire mouvoir;—ப்பதிமையாட்டுகிறவன் celui qui les fait mouvoir, joueur de marionnettes, inférieur qui fait agir son supérieur selon son bon plaisir;—ப்புறனடை exception à une règle, remarque à la fin d'une règle;— புரகிதன், —யாசகன் gourou des Choutres, — qui fait des sacrifices pour les Soudras;—ப்பெண் Choutresse;—ராச்சியம் royaume choutre, — dont le roi est Soudra;—விருத்தி, *V.* சூத்திரர்தொழில்;— வீணை guitare choutre, espèce de luth;—வுருவம், (உருவம்), *V.* சூத்திரப்பாவை: — யந்திரம் machine,—mue par des cordes;—வேட்டணம்,— வேஷ்டணம் navette de tisserand, entortiller du fil;—வேலை machine, ouvrage mécanique.

சூத்திரச்சி, சூத்திரத்தி, *fém. de* சூத்திரன், Choutresse, fille ou femme choutre.

*சூத்திரம், (soûtra), fil, cordon, corde, ficelle, fil de coton, triple cordon, cordon bramanique, —dit பூணூல், secret, mystère, machine, ouvrage—, mécanique, mécanisme, invention, artifice, ruse, fourberie, moyen, expédient, jugement, sentence, édit, règle, précepte (de grammaire, de logique, de morale, de science etc..., contenue dans une sentence courte et souvent obscure; c'est le texte qu'on explique ensuite par des gloses et des commentaires), *V.* வழிநூல்:— ஆயிருக்கிறது être en cordon, —en forme de machine, de règle, de sentence, de texte, de mystère, d'invention; — வைத்திருக்கிறது avoir placé une machine, une machine être placée, être inventé, tracé, projeté;—வைத்தவேலை machine, ouvrage —, mécanique; கபட—machine trompeuse, piége, stratagème, ruse, tromperie: கபடநாடகசூத்திராவதாரி le moteur invisible de la machine de

l'univers,(surnom de) Vichnou, *litt.* celui qui s'est incarné dans la machine théatrale et trompeuse; சக்கர சூத்திரம் machine à roues,roue mue par l'eau pour faire monter de l'eau; சாத்திரத்தைச்சுட்டுச்சதுமறையைப்பொய்யாக்கிச் சூத்திரத்தைக்கண்டுசுகம்பெறுவ தெக்காலம் quand viendra le temps où brûlant les sastras,montrant la fausseté des 4 védas et comprenant le secret de la vraie religion, on deviendra heureux? அன்னையறியாதிருந்தாடுஞ்சூத்திரமிது, தன்னையுணர்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம் ô mère! ceci (ce corps)est une machine qui se meut sans se connaître; quand viendra le temps où se connaissant on fera pénitence?(பத்திரகிரியிராசாபுலம்பல்).

*சூத்திரன்,*pl.*சூத்திரர்,1° (soûtra), mécanicien,charpentier,artiste, ouvrier, —habile, homme qui porte le triple cordon.2° (soûdra), Soudra ou Choutre,homme de la 4me classe ou grande caste des Indiens,dont les membres sont censés les serviteurs des 3 premières classes, topaze, œil-de-chat,2 espèces de pierreries: சூத்திரர்தொழில் emploi des Choutres, *V.*அறுதொழில்,5°.

*சூத்திரா,*obl.de* சூத்திரை:— சுதன்,—புத்திரன் fils de Choutresse.

*சூத்திராணி,(soûdrâni),*V.*சூத்திரச்சி. [dras,les Choutres.

சூத்திராள்,*P.* சூத்திரர், les Sou-

*சூத்திரி,1° (சூத்திரம்), mécanicien,artiste,artificier.2°(soûdri),Choutresse.3° *imp.de*

சூத்திரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன்,ரி,ரிக்க,*v.n.*(சூத்திரம்), faire marcher une machine. [Choutresse.

சூத்திரிச்சி,* சூத்திரை, (soûdrâ),

சூத்து,(*expression basse*),le derrière,le postérieur,les fesses,les parties honteuses: சூத்தின்மே வடிக்கிறது fouetter sur le derrière.

சூத்தை,1° *acc.du préc.*2° corruption,carie des dents,vermoulure:— சூத்துகிறது,—சூத்துதல் carier,gâter; —யாகிறது se carier.

*சூநம்,(soûna),bouton,—fleuri,—épanoui, accouchement,faire naître, enflure,cerf,daim. [ande.

*சூநர், (soûni), marchands de vi-

*சூநு,(soûnou),fils,fille, frère cadet,soleil. [கம்.

சூந்துமம்,la plante கிரந்திநாயகம்.

*சூபம்,(soûpa), soupe, bouillon, sauce, assaisonnement, emploi—, art de cuisinier,flèche,espèce de pois ditசூப்பர்ணி phaseolus trilobus: சூபகாரன் cuisinier; — தூபனம் assa-fetida,*litt.*parfum des sauces.

*சூபாங்கம்,(சூபம்,அங்கம்), l'ingrédient des sauces,*i.e.*l'assa-fetida.

சூப்பி,1° (*mot turc et bas*), prépuce:—க்கலியாணம் circoncision des Turcs, solennité —, cérémonie de leur circoncision; — யறுக்கிறது circoncire. 2° *gér.et n. v.de* சூப்புகிறது,qui lèche,mangeur de restes,parasite,qui vit de ce qu'il reçoit çà et là. [வி.

சூப்பியம் la plante பாம்புசொல்

சூப்புகிறது,ப்பினேன்,ப்புவேன்,ப்பு,ப்ப,*v.a.* sucer, (le jus d'un fruit etc..),tirer le suc,lécher,baiser, raccourcir: சூப்பிப்போடுகிறது sucer, tirer en suçant.

சூப்புகை,சூப்புதல், *n. v. du préc.* sucement,baiser lascif.

*சூமம்,(soûma),ciel,air,lait,eau.

சூம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப,*v.a.de* சூப்புகிறது,1° être sucé, se faner,se flétrir,se dessécher,dépérir, le sang—,le suc diminuer.2°*V.* ஊம்புகிறது: சூம்பிப்போகிறது,—யிருக்கிறது se faner,se dessécher,dépérir; —ப்போனகாய்,—கை fruit—,main desséchée;—யிருக்கிறது être desséché,fané,sucé.....

*சூர,1° *adj. de* சூரம் *et de* சூரன். 2° *inf. de* சூருகிறது:— சுதன் le fils du soleil,*i.e.* புதன்;cependant on le dit généralement fils de சந்திரன்; —சூதன் le cocher du soleil,*i.e.* அருணன்;—சேனம்,(சேனை),le pays fécond en héros, le pays autour de Mathoura; — சேனன் le roi Sourasènen, grand père de Krichna;—ப்ப

கைவன் l'ennemi du géant சூரன், i. e.Supramanien;—த்தனம், —த்துவம், V. சூரதை.

சூரணங்கு, (சூர்), déesse.

*சூரணம், 1° (soùrana), la racine கரணைக்கிழங்கு, tacca. 2° (tchoûrna), poudre, —médécinale, cendres: —ஆக்குகிறது, — பண்ணுகிறது faire une poudre médicinale; சூரணபாரதம் mercure en poudre, vermillon; ஏலாதி—poudre médicinale dont le cardamome est le principal ingrédient.

*சூரணிகை, (tchoûrnaka), espèce de chant, — de poésie, remarque, explication, —en prose des vers précedens.

சூரணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, v. a. et சூரணித்தல், (சூரணம்), réduire en poudre, — en petits morceaux.

சூரத்து, la ville de Surate.

*சூரதை, சூரத்தனம், சூரத்துவம், (சூரம், tà), bravoure, courage, valeur, héroïsme, prouesse: —பண்ணுகிறது faire des exploits héroïques;—ஆயிருக்கிறது être brave, héroïque.

சூரபதுமன், சூரபன்மன், nom d'un géant. [vanterie, fanfaronnade.

*சூரமானம், (சூரம்), bravoure,

*சூரம், 1° (soùra), valeur, bravoure, courage, force. 2° crainte, la plante légumineuse கடலை. [—guerriers.

*சூரர், pl. de சூரன், héros, braves,

சூரலன், (சூர்), V. பாண்டியன்.

சூரல், la plante பிரம்பு, rotin, canne.

*சூரன், (soûra), héros, brave, nom d'un géant, lion, ours, soleil, feu, savant, poète, chien, coq, poule, l'arsenic préparé கௌரிபாஷாணம், V. நவச்சாரம்: சூரன்கதை l'histoire ou roman de Souren.

*சூரி, 1° (soûri), savant, poète, médecin, brave, Krichna, soleil, gourou bouddhiste. 2° fém. de சூரன், héroine, les intrépides காடுகாள் et காளி. 3° (tchhoûri), couteau, —qui se ferme, —dont la lame se replie. 4° les plantes எருக்கு, நத்தைச்சூரி et புளிச்சகிரை:—க்கத்தி petit couteau, couteau pliant, —joint à un poinçon à écrire; —க்கிளிஞ்சில் espèce de coquillage.

*சூரியர், 1° pl. de சூரி, savans, poètes. 2° pl. de சூரியன், les 12 soleils ou ஆதித்தர் nommés தாத்துரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவச்சுவான், பூடன், சவித்திரு, துவட்டன். Ces noms s'appliquent au soleil suivant le signe où il se trouve; quand il est dans le signe du Bélier au mois de சித்திரை, il s'appelle தாத்துரு, et சக்கரன் quand il se trouve dans le signe du Taureau, et ainsi de suite.

*சூரியன், (soùrya), le soleil, சோழன் ou Sourien, (titre des rois de Tanjaour, comme se prétendant de la race du soleil), montagne contenant du cuivre, l'arbrisseau செவ்வெருக்கு, une des 8 prétendues formes ou மூர்த்தம் de சிவன், V. சூரியகணம்: —உதிக்கிறது, —அஸ்தமிக்கிறது le soleil se lever, se coucher; —வீதி le zodiaque; சூரியஇடி coup de soleil; சூரியகடியாரம் cadran solaire; —கணம் pied d'une longue, 2 brèves et une longue, (il est censé présager la perte de la force); — கண்ணாடி lentille de crystal (pour extraire du feu des rayons du soleil); -கதி mouvement journalier—, marche du soleil; —க்கரந்தை sorte de plante; —கலை narine droite; —கலை rayon du soleil; —காந்தக்கண்ணாடி verre ardent, miroir ardent; —காந்தம் tournesol, héliotrope, helianthus annuus, l'arbre hibiscus phœniceus, ou—காந்தச்சிலை lentille de crystal, pierre précieuse, qui, dit-on, vomit des flammes au soleil, (on lui attribue des propriétés fabuleuses); —காந்தப்பட்டு soie qui a la beauté du soleil, velours; —காந்தவாமணக்கு, — காந்தாமணக்கு, (ஆமணக்கு), ricin vert, ricinus viridis: —காந்தி splendeur, — chaleur du soleil, fleur de sésame, l'arbre hibiscus phœniceus; —காந்திப்பட்டு soie qui a le brillant du soleil, ve-

leurs;—காந்திவீச்சு coup de soleil; —காலம் temps où le soleil est sur l'horizon, le jour;—கிரகணம் éclipse de soleil;—கிரகம் ce qui saisit le soleil, i. e. les prétendus serpens இராகு et கேது, éclipse de soleil, l'astre du soleil; — கிரணம் rayon du soleil;—கிராணம் éclipse de soleil; —கும்பம் cruche qu'on met en signe —, cruche du soleil;—குலம் la race du soleil, dynastie solaire,—royale qui régnait autrefois à Ayodhya ou Aoud;—சங்கிரமம், — சங்கிராந்தி entrée du soleil dans un signe, commencement du mois solaire;—சந்திரர்முதலியோர்வீதி-ங், les 3 rues du soleil, de la lune et des autres planètes, 3 divisions du zodiaque: 1° மேஷவீதி celle du Bélier contenant les 4 signes les plus au nord, savoir: le Taureau, le Lion, les Gémeaux, et le Cancer. 2° இடபவீதி celle du Taureau, contenant les 4 signes les plus près de l'équateur, savoir: les Poissons, le Bélier, la Vierge et la Balance. 3° மிதுனவீதி celle des Poissons contenant les 4 signes les plus au sud, savoir: le Sagittaire, le Capricorne, le Verseau et le Scorpion; —சரம் la narine droite, respiration par la narine droite;—சன், — சுதன்,—தனயன் le fils du soleil, i.e. le singe Sougriven, Karnen;—சாரதி le cocher du soleil, i. e. Arounen ou l'aurore personnifiée; — சித்தாந்தம் nom d'un système d'astronomie suivi dans le nord de l'Inde ou l'Indoustan, (dans le sud on suit le système nommé வாக்கியம்), un des வைணவாகமம் ou livres des Vichnouvistes; — தனயை,—புத்திரி, —சை la fille du soleil, la rivière யமுனை, la Djamna;— தரிசகம் hélioscope;—தேசு splendeur—, lumière du soleil;—நமற்காரம்,— நமஸ்காரம் adoration au soleil; — பகவான் le soleil (supposé un dieu);—பதவி, V. சூரியலோகம்,— பத்தன் adorateur du soleil;—பரிவேடம் halo;— பிரீதி culte agréable au soleil;—புடம் exposition—, cuisson au soleil, longitude du soleil; — புடம்வைக்கிறது cuire au soleil, faire épaissir (un remède, un fluide etc...) en l'exposant au soleil;—புத்திரன் fils du soleil, i. e. Saturne, Yamen, Varounen, Karnen, Sougriven;—புராணம் légende du soleil, surnom du பிராமகைவர்த்தம்;—பூசை sacrifice au soleil;— ப்பலங்க planche qu'on met sur le linteau d'une porte;—ப்பிரபை halo autour —, disque du soleil, cercle de gloire autour d'une statue; — மணி l'arbre hibiscus phœniceus, la pierre précieuse qui vomit des flammes au soleil; — மண்டலம் diamètre apparent—, orbite du soleil, l'écliptique;—மூர்த்தி le soleil; — லம்பனம் parallaxe du soleil; — லோகம் le ciel—, la région—, l'orbite du soleil;—மைய, —மையக்கவர்ச்சியுள்ள héliocentrique;—மையப்புடம் ou விட்சேபம் longitude—, latitude héliocentrique;—வட்டம் cadran solaire, diamètre—, disque du soleil;—வமிசம்,—வங்கிஷம், V. சூரியகுலம்;—வணக்கம் culte —, adoration du soleil;— வாதம் secte qui adore le soleil, qui le prend pour un dieu;— வாதி adorateur du soleil;— விட்சேபம் latitude du soleil, argument de cette latitude;—விம்பம் diamètre apparent —, disque—, lumière du soleil; — வாகனம் la monture du soleil, (c'est, selon les Indous, un char d'or à une seule roue et attelé de 7 chevaux).

*சூரியாஸ்தம், சூரியாஸ்தமனம், (சூரியன், அஸ்தம்), coucher du soleil, le soir.

*சூரியாஸ்திரம், (id. அஸ்திரம்), espèce de trait.

*சூரியாபமம், (id. அபமம்), déclinaison du soleil.

*சூரியாலோகம், (id. ஆலோகம்), rayon du soleil.

*சூரியேந்துசங்கமம், (id. இந்து), conjonction du soleil et de la lune, nouvelle lune.

*சூரியை, f. de சூரியன், la femme du soleil, nouvelle mariée.

*சூரியோதயம், (சூரியன், உதயம்), lever du soleil.

சூருகிறது,ர்ந்தேன்,ருவேன் ou ர்வேன்,ரு ou ர்,ர,v.a.carder—, éplucher—,démêler—,préparer le coton (pour le filer): சூர்ந்தபஞ்சு coton ainsi préparé. [மார்ந்தப்புல்.

சூருமம்,les herbes சூரைப்புல் et

சூரை,1° jujubier,zizyphus napeca,plante —,blé qui pousse trop et ne donne point de grain, la plante ஆதுளை,ivraie, callou, toddi, nom d'un poisson:—ப்பழம் jujube. 2° P. சூராய்.2° pers.nég de சூர்கிறது et de சூர்க்கிறது.

சூர்,1° imp.et part.de சூர்கிறது et de சூர்க்கிறது,2° crainte, affliction, peine,douleur,force, divinité, Dieu, déesse,diablesse,le géant சூரன்,poivre,poivre long,piper cubeba, V. காளி;—க்கடவுள் Dieu,ou—மகள்,—மகளிர் déesse,diablesse; — ப்பகைவன் l'ennemi de சூரன் i.e. Soupramani- [en.

சூர்கிறது,V.சூருகிறது,

சூர்க்கிறது,ர்த்தேன்,ர்ப்பேன், ர்,ர்க்க,v.a.tourner,rouler,faire pirouetter,effrayer,se fâcher, diviser, séparer: சூர்த்தநோக்கு yeux qui roulent dans la tête,regard féroce,— de travers,cruauté.

சூர்க்கை,1° n.v.du préc.2° van.

சூர்தல்,n.v. de சூருகிறது.

சூர்த்தல்,n.v.de சூர்க்கிறது.

*சூர்ப்பம்,(soûrpa),van,petit van: சூர்ப்பகன்னம், — சுருதி l'animal dont les oreilles ressemblent à un van,i.e. l'éléphant;—நகி,—நகை (நகம்),celle dont les ongles étaient larges comme un van, Sourpanagui géante sœur cadette de Ravanen.

சூர்ப்பு, n. v. de சூர்க்கிறது, tour, roulement,crainte.

சூர்வு,n.v. de சூர்கிறது, séparation,démêlement,carder.

*சூலம்,(soûla),trident, arme, pique,dard,brochette—,broche de fer, pal à empaler, lance au haut d'un drapeau, bannière, douleur aiguë, colique,la goutte,mort, un des 27 யோகம், la dernière constellation dite இரேவதி, empêchement superstitieux à voyager;ainsi les payens disent: திங்கள்சனி கிழக்கேசூலம் le lundi et le samedi on ne peut pas aller à l'orient;செவ்வாய்புதன்வடக்கேசூலம் le mardi et le mercredi on ne peut pas aller au nord; வெள்ளி ஞாயிறுமேற்கேசூலம் le vendredi et le dimanche on ne peut aller à l'ouest;வியாழந்தெற்கேசூலம் le jeudi on ne peut aller au sud; சூலம்போட்டுவிடுகிறது imprimer à une vache un trident avec un fer chaud et la consacrer à un temple de Siven;சூலகிருது (hrout qui éloigne) assa-fetida; சூலக்குறடு trident —, instrument qu'on fait rougir pour marquer les animaux; — சத்துரு ricin; — தரன்,—பாணி,—பாணியன் celui qui est armé d'un trident,Siven, Vaïraven;—நாசனம்,espèce de sel;—ப்படை le trident, (considéré comme arme): — விளக்கு espèce de lampe; —வேல் pal,pieu à empaler,lance.

சூலல்,opt.et n.v.de சூலுகிறது.

*சூலாக்கிரம், (சூலம், அக்கிரம்), pointe d'une pique,d'une lance.

சூலாஞ்ஞன்,(சூல்),savon.

*சூலி,1° (சூலம்,i),celui —,celle—, ce qui est armé d'un trident, d'une pique,Siven,Kâli,Dourgâ, diablesse, le cactus சதுரக்கள்ளி,V.காடுகொன். 2° (சூல்),femme enceinte.

*சூலிகை, (tchoûlikâ), bas de l'oreille de l'éléphant. [la broche.

*சூலியம்,(soûlya), viande rôtie à

சூலினி,feuille de bétel,savon.

சூலுகிறது, சூன்றேன், சூலுவேன் ou சூல்வேன்,சூலு ou சூல், சூல, v.a.சூலுதல், n. v. couper,arracher (les yeux, la chair avec des pinces etc...),creuser en dedans,déchirer.

சூலுளைகிறது,சூலுளைதல்,(சூல்), avoir les douleurs de l'enfantement, souffrir pour mettre bas.

*சூலை, 1° (soûla), goutte, douleur arthritique,spasme;2° acc de சூல்:சூலைகிருது,(hrout qui éloigne), assa-fetida; —குன்மம் maladie de nerfs, V. குன்மச்சூலை;— க்கட்டு roideur ou contraction des membres, état de paralysie;—க்கட்டுகட்டுகிறது con-

tracter les membres;— க்கட்டாய்க் கிடக்கிறது être couché dans un état de paralysie;—குணம் tempérament goutteux:—சத்துரு ricin commun;—நீர் espèce d'humeur, morbifique qui se forme dans le corps. Il y a diverses sortes de சூலை. Voyez les 6 principales au mot அறுசூலை; de plus அக்ஷ—, ஆம—, உலர்த்தி—, உத்கார—, கருப்ப—, கற்—, கன்னச்—, கிருமிச்—, சுர—, தூர—, நிதம்ப—, பக்க—, முறிதிரி—, மேகசூலை; சூலைவிதி les 15 douleurs arthritiques, savoir: மேக—, முறிதிரி—, வாத—, பித்த—, சிலேட்டும—, ஆம—, உற்கார—, குன்ம—, உலர்த்தி—, நிதம்ப—, கற்—, சுர—, பக்க—, கருப்ப—, தூரசூலை.

சூல், 1° grossesse, gestation, état d'une femelle pleine, conception, fœtus, (il se dit des femmes et des animaux), jeune épi de blé. 2° (*ind.*), harnais, housse, couverture pour les éléphans, les chevaux, les bœufs. 3° *imp. et part. de* சூலுகிறது: சூலாயிருக்கிறது être enceinte, grosse, pleine;—கொள்ளுகிறது concevoir, devenir enceinte,— pleine; பயிர்சூல்கொண்டது le blé a son épi formé intérieurement; சூல்ச்சங்கு grosse conque ou huître femelle, *V.* சூற்சங்

சூவாளை, espèce de poisson. [சு-

சூவானம், cuisine: சூவானக்காரன் cuisinier;—க்காரி cuisinière.

சூழ் *inf. de* சூழுகிறது, autour.

சூழல், *opt. et n. v. du même*, action d'entourer, entourage, environs, faubourg, place, recherche, perquisition, réflexion, avis, conseil, intention, sens, idée, notion, signe, foule, troupe.

சூழாமை, *n. v. nég. du même*, défaut d'examen,— de recherche, inconsidération, irréflexion.

சூழி, (சூழ்), sommet de la tête, touffe de cheveux du sommet de la tête, mer, étang, source—, fontaine sur ou dans le roc, toile dont on orne le front des éléphans, soutien de l'avant-toit (qu'on fixe dans la corniche ou dans le mur), avant-toit; சூழியைச்சாய்க்கிறது mettre un avant-toit, lui donner la pente voulue.

சூழிகை, caillou, vin de palmier...

சூழியல், (சூழ், இயல்), *et* சூழியற்படை, corniche en pente (d'un mur...)

சூழுகிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன் *ou* ழ்வேன், ழ *ou* ழ், ழ, *v. a.* சூழுதல், சூழுகை, *n. v.* (சூழ்), environner, entourer, ceindre, enclore, accompagner, faire cortége, considérer—, examiner attentivement, délibérer, réfléchir: சூழ், *inf.* autour, à l'entour, tout autour; சூழப்படுகிறது, சூழப்பட்டிருக்கிறது être environné, entouré; சூழ்ந்திடல், சூழ்ந்திடுகிறது entourer, aller—, rôder autour; சூழ்ந்திருக்கிறது, சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது être entouré, placé tout autour, environner;—போகிறது aller autour, faire le tour, environner;— வருகிறது venir autour, dans le cortége (d'un grand), entourer. [environner..,

சூழுவிக்கிறது, *v. caus. du préc.* faire

சூழ், 1° tour, contour, alentours. 2° *imp. et part. du préc.* qui entoure, autour, de tout côté. 3° la plante légumineuse கடலை: — சூழியிருக்கை île (dans un fleuve), terre ou village entouré d'un ruisseau;— போதல்,— போகிறது entourer, environner, faire cortége.

சூழ்கிறது, *V.* சூழுகிறது.

சூழ்ச்சம், *P.* சூக்ஷம், subtilité, délibération, avis, conseil, ruse, moyen.

சூழ்ச்சி, *n. v. de* சூழுகிறது, réflexion, considération, prudence, perspicacité, avis, conseil, examen, connaissance —, examen des systêmes scientifiques: — த்துணைவர் conseillers —, ministres d'un roi.

சூழ்தல், *n. v. du même*, action d'entourer, d'accompagner, cortége, réflexion, considération, examen, arrière-garde.

சூழ்தழை, (சூழ்), nénuphar.

சூழ்ந்த, சூழ்ந்து, *part. et gér. de* சூழுகிறது.

சூழ்ந்தோர், சூழ்வோர், *n. app. de* சூழுகிறது, parens, proches, entourage, cortége, ceux qui entourent, qui sont près, ministres d'un roi.

*சூளாமணி,(tchoûlâ crête), V. சூடாமணி:—நிகண்டு, V. சூடாமணி

சுனி,cheveux d'homme.[நிகண்டு.

*சுனிகை, V. சுலிகை.

சுளுகிறது,சுளுதல், P. சுளுகிறது.

சுளுறல்,சுளுறவு,சுளுறுதல், n.v. et சுளுறுகிறது, ளுற்றேன், ளுறுவேன்,ளுறு,ளுற,v.n.(சுன்) affirmer (la vérité...), faire serment,—vœu, jurer,vouer.

*சூளை,1°(soûlâ),prostituée. 2° four à briques, à tuiles,à chaux, four—, fournaise de potier: —க்கல் brique: —யோடு tuile; — யாடுகிறது, P. சூறையாடுகிறது piller.

சுன்,serment,jurement, vœu, imprécation,germe ou embryon du spathe des palmiers et des cocotiers.

சூறல், P. சுன்றல்.

சூறன்,(சூறல்),rat musqué.

சூறுவளி,சூறுவாரி,(சூறு, P. சூறை) ou சூறுவளிக்காற்று, tourbillon, —de vent: —க்குணக்காரன் homme léger,—changeant comme une girouette;—ச்சட்டம் espèce de cercle ou de rond fait de l'arbre நெல்லி et sur lequel est bâti le revêtement intérieur d'un puits;on dit que ce bois conserve l'eau pure.

சூறு, V. சுத்து.

சூறை,pillage, butin,ou சூறைக்காற்று,tourbillon,—de vent:— யாடல்,—விடல்,— விடுதல் pillage; — யாடுகிறது,—விடுகிறது piller, butiner,saccager,rançonner;— யாய்விடுகிறது livrer au pillage.

சூற்கொள்ளுகிறது, (சூல்), concevoir. [qui contient des perles.

சூற்சங்கு,(id.),huitre ou conque

*சூர்ணம், (tchoûrna), poudre,—médicinale.

*சூற்பம்... V.சூர்ப்பம்...

*சூனம்,(soûna),enfantement, accouchement, production, bouton, fleur,—épanouie,enflure, cerf;— வயிறு grosse panse, gros ventre (surtout des enfans).

*சூனர், (soûni), bouchers, marchands de viande,pl. de

*சூனன்,1° (சூனம்), homme ventru,pansu. 2° (soûni),boucher.

சூனும்வயிறு,(சூன், ஆம்), V. சூனவயிறு. [un gros ventre.

சூனி, f.de சூனன், femme qui a

*சூனியம்,1° (soûnya),rien,néant, vide,manque,privation,désert, ruine,perte,zéro,tache,souillure,saleté, marque,point,air. 2° sorcellerie,magie, maléfice, sortilége, enchantement,—pour tuer:—ஆயிருக்கிறது, —ஆய்க்கிடக்கிறது être vide,désert, abandonné, ruiné;— ஆயிருக்கிறவீடு maison vide, ruinée, long-temps fermée;— ஆய்ப்போகிறது devenir vide,se vider,se perdre, se ruiner, s'anéantir,être détruit,réduit à rien, dissipé;—எடுக்கிறது ôter les maléfices,les sorts,les enchantemens;—எடுக்கிறவன் celui qui ôte les maléfices;—செய்கிறது,—பண்ணுகிறது anéantir, vider, dévaster, ensorceler; —வைக்கிறது, — போடுகிறது, —இடுகிறது mettre un sort,un maléfice,ensorceler (en cachant quelque chose en terre etc...); சூனியக்காரன் sorcier, enchanteur, magicien:—க்காரி sorcière, magicienne; —திசை côté où l'on ne va pas,nord-est;—திதி jour lunaire néfaste pour les sacrifices aux morts;— திரவியம் -எ,les 7 richesses de la sorcellerie, ou 7 objets dont se servent les sorciers pour ensorceler ou jeter des sorts,savoir:எலும்பு des os, எட்டிவிறகு le bois de strychnos, ஊமத்தம்வித்து la graine du datura;வேப்பெண்ணெய் l'huile du margousier ou margosa; கரி du charbon; எருக்கம்பூ la fleur de l'asclepias gigantea;பாம்புமுண்மாலை une guirlande des vertèbres du serpent capelle;—த்துவம் néant,vide, manque de réalité, destruction;—ப்படுகிறது perdre sa force,être anéanti, ruiné; —மனை terrain ensorcelé,—vide:—மாதம் les 4 mois nommés ஆடி-புரட்டாதி-மார்கழி-மாசி; — வாதம் scepticisme, athéisme,secte qui semble venir des disciples de சங்காராசாரியன் et nie l'immortalité de l'âme et l'existence de Dieu et des êtres spirituels;—வா

ரிéniste, athée, sceptique, Bouddhiste;—வித்தை magie, sorcellerie, art de tuer par sortilége; அவன்செல்வஞ்சுத்தசூனியமாய்ப் போய்விட்டது sa prospérité a passé et est réduite à un dénûment complet.

*சூனியன், (id.), homme dépourvu, destitué de, privé, vide de, estropié, sans.., qui hésite: ஞான—, விவேக— homme dépourvu de sagesse, d'esprit ou de prudence.

*சூனு, (soûnou), fils, fille, frére cadet, soleil.

*சூனா, (soûnâ), fille.

சூன், 1° (சூனம்), gros ventre, enflure. 2° P. ஊன், viande, chair:— ஆய்ப்போகிறசுவர் mur qui se bombe, fait bosse et menace ruine; — பிடிக்கிறது devenir ventru; — பிடித்தவன் homme ventru, paresseux, misérable.

*சூன்மதம், (சு, உன்மதம்), folie.

சூன்முகில், (சூல்), nuage noir, — plein d'eau.

சூன்ற, சூன்று, part. et gér. de சூனுகிறது.

சூன்றல், n.v. de சூனுகிறது, excavation, action de couper, d'arracher.

செ, 1° lettre syllabique composée de ச் et de எ. 2° racine d'un grand nombre de mots tamouls signifiant rouge, régulier, droit, bon, comme செப்பம், செம்மை, செவ்வை. செ se met pour ச, dans plusieurs mots sanscrits commençant par dja, comme செகம், செயம், செபம், P. சகம், சயம் சபம்.

*செகதம், (djagdha), manducation, nourriture.

செகதி, 1° V. இங்கிதம். 2° * (djagdhi), action de manger ensemble, vivres. 3° (djagati), terre.

செகப்பு, P. செவப்பு, couleur rouge, rougeur, rouge.

*செகம், P. சகம், le monde, l'univers: செகசோதி lumière du monde, grande lumière;—நாதம், V. சகநாதம்;— நாதன் V. சகநாதன்.

செகரிகம், la plante நாயுருவி.

*செகற்பிதா, (djagat monde), le père du monde, Dieu.

*செகனம், P. சகனம்: செகனவாதம் douleur dans les hanches, une des 80 maladies provenant de flatuosités.

செகில், dessus des épaules, la nuque.

செகின், P. செதின்.

செகுக்கிறது, குத்தேன், குப்பேன், கு, குக்க, v.a. tuer, détruire.

செகுத்தல், n.v. du préc. meurtre, destruction.

செக்கச்சிவத்தல், P. செக்கர்ச்சிவத்தல்.

செக்கர், (செ), rougeur, ciel rouge: — ச்சிவக்கிறது, — ச்சிவத்தல், — ச்செவக்கிறது devenir trés-rouge, ou —ச்செவந்திருக்கிறது, —ச்செவேரென்றிருக்கிறது, — ச்செவேலென்றிருக்கிறது être trés-rouge; — ச்சிவப்பு, —ச்செவப்பு couleur trés-rouge, rouge de—, pourpre; — மேகம் nuage —, ciel rouge; — வான் nuage —, ciel rouge, rougeur de l'atmosphère au coucher du soleil: — வானிறத்தோன், (வான், நிறம்), celui qui a la couleur rouge du ciel au coucher du soleil, (épithète de) Siven, Virapatiren.

செக்கல், (செ), soirée, soir.

செக்கவுரி, la plante கற்சூரை.

செக்காடல், செக்காடுகிறது, செக்காட்டுகிறது (செக்கு), faire aller le moulin à l'huile, faire de l'huile.

செக்காட்டி, செக்கான், (செக்கு, ஆட்டி), faiseur—, marchand d'huile, celui qui fait marcher le moulin à l'huile: செக்கான் துணி, — சீலை habit huileux, — sale, —de faiseur d'huile.

செக்கிலை, (செக்கு), feuille de l'herbe potagère செக்குக்கீரை: — க்கறி ragoût—, plat de cette herbe.

செக்கு, moulin—, presse à huile, la 24me constellation dite சதயம்: — க்கீரை la plante légumineuse—, l'herbe potagère loeflingia indica: செக்கிலேயரைக்கிறது, — யாட்டுகிறது broyer dans un moulin à huile, (même des hommes, ce qui est un cruel supplice).

செக்குபந்தி, (ind.), démarcation, détermination des limites.

செங், P. செம் devant க, rouge, droit, exact, régulier, juste, uni, bon: —கடம்பு l'arbre கடம்பு rouge; — கடல் mer rouge; — கட்டி morceau de brique, pierre d'ocre—, ocre rouge,

vermillon: — கண் œil rouge;— கணுன், — கண்ணன் celui qui a les yeux rouges, ou — கண்மால் Vichnou aux yeux rouges:—கண்ணி nom d'un poisson;— சண்மாரி espèce de maladie qui rend les yeux rouges, jaunisse;—கதிர், — கதிரோன் l'astre aux rayons rouges, le soleil;—கதிர்நாள், — கதிர்பிறந்தநாள் la 12me constellation dite உத்தரம் qu'on dit être celle de la naissance de சூரியன்;—கத்தாரி espère d'arbre exotique dit அலந்தல்; —கமலம் le nénuphar rouge;—கமலை celle qui est assise sur une fleur de nénuphar rouge, i.e. Lakchimi;—கரப்பன்,— கரப்பான் sorte de teigne rouge des enfans; —கரா espèce de poisson rouge;—கருங்காலி ébénier rouge;—கரும்பு canne à sucre rouge;— கலங்கல் eau trouble rougeâtre;—கல்லு, V. செங்கல்; — கழல்நாரை héron—, cigogne qui a les pieds rouges;—கழுநீர், V. செங்குவளை;—களம் champ rouge, i.e. champ de bataille: — கவை canne à sucre rouge, arsenic rouge,—dit குதிரைப்பற்பாஷாணம்;—கற்றலை poisson dit கற்றலை rouge;—காகம் l'oiseau dit செம்போத்து, litt. le corbeau rouge; —காடு terre rouge,—ravagée, forêt, désert, ou—காட்டங்குடி (காடு, அம்), nom d'un lieu:— காந்தள் la plante காந்தள் rouge, gloriosa superba, lis rouge,—superbe;— காய் fruit presque mûr;— காய்வேளை la plante காய்வேளை rouge, galega purpurea:—காரன்,— காரி homme —, femme d'une couleur noire mêlée de rouge, ou d'un rouge noirâtre:—கார் espèce de riz qui vient dans la saison pluvieuse, rouge foncé,—noirâtre;—காஞரை, (கால், நாரை), V. செங்கழல்நாரை; — கிடை,— கிடைச்சி la plante கிடைச்சி rouge;— கிரந்தி herpe vénérienne;—கிளுவை sarcelle rouge,—rouge en dessous;— கீரை amarante rouge, dont les feuilles et la graine sont bonnes à manger), position d'un enfant qui s'appuyant sur les 2 mains et les genoux relève la tête et s'agite, ou—கிரைப்பருவம் âge où un enfant peut prendre cette position, section du poëme nommé பிள்ளைத்தமிழ்;— கிரையாடுகிறது, — கிரையாடுதல் un enfant sur la toile qui lui sert de couche s'appuyant sur les mains et les pieds, remuer son corps;— குங்கிலியம் espèce de résine;— குடை, parasol rouge;— குத்து escarpement, perpendicularité, position perpendiculaire, précipice, lieu escarpé: —குத்தான் escarpé, perpendiculaire, en précipice, à pic;— குத்தாயிருக்கிறது être perpendiculaire,—en précipice; —குத்தாயெடுக்கிறது élever—, enlever perpendiculairement;— குத்துமலை,—குத்தான்மலை montagne—, roche escarpée, perpendiculaire;— குத்தான்முனை pointe—, promontoire escarpé, bord d'un précipice;—குத்தம் espèce de mal d'yeux;—குமிழ் l'arbre குமிழ் rouge;— குமுதம், — குவளை nénuphar rouge, nymphæa odorata;—குரங்கு singe rouge;—குருத்து jeune pousse, jet droit,—rouge;—குளவி guêpe rouge; — குன்றி l'arbrisseau குன்றி rouge;— குன்று mont rouge, lieu;—கை main rouge, —bienveillante, la 6me constellation dite திருவாதிரை; — கையான் celui qui a la main rouge,—bienfaisante, nom d'une plante;—கொடிவேலி, — கொடுவேலி l'arbrisseau கொடிவேலி rouge, plumbago rosea;— கொல் le métal rouge, i.e. l'or pur;—கொல்லர் orfèvres, (ceux qui travaillent ce métal);—கோஷ்டம் la plante கோஷ்டம் rouge, espèce de remède;— கோடு ligne—, trait—, branche—, cime rouge, nom d'une montagne au sud de Madras, l'arbre செருந்தி ochna;—கோடுபாய்கிறது se précipiter du haut d'une montagne;— கோட்டம், V. செங்கோஷ்டம்;— கோட்டியாழ் une des 4 espèces de luth;—கோலம் sable qui contient du cuivre;—கோலன் celui qui porte le sceptre, roi;—கோல், litt. bâton

droit,--royal,sceptre,gouvernement, —juste,justice; — கோலாணை, — கோல்முறைமை royauté, gouvernement—,pouvoir royal,souveraineté; — கோல்கோணாமை விராச்சியபாரம் பண்ணுகிறது ou பண்ணிக்கொண்ருகிறது régner avec une parfaite justice;— கோல் கோணிப்போகிறது un roi—,le gouvernement s'écarter de la justice,régner tyranniquement; — கோல்கோணினுவெங்குங் கோணும் si le sceptre s'écarte de la justice,tout s'en écartera;— கோல் செலுத்துகிறது,— கோல்நடத்துகிறது,—கோலோச்சுகிறது porter le sceptre, gouverner, régner, — avec justice;—கோலுக்குமுன்னேசங்கேதம் நடக்குமா une conspiration aura-t-elle lieu contre un gouvernement équitable;— கோற்கடவுள் le dieu qui porte le sceptre, *i.e.* Yamen roi des morts;— கோன்மை gouvernement juste,—juste et heureux d'un roi, gouvernement,royauté.

செங்கல்,(செம்,கல்), brique, ocre rouge,rouge indien: — சுடுகிறது faire cuire des briques; — பதிக்கிறது,—பாவுகிறது paver avec des—, enduire de briques;—மங்கல் rouge pâle,—blanchâtre ou noirâtre;—மா poudre de briques broyées, ciment; —மாவெள்ளம் 1re crue d'une rivière qui a une teinte de terre rouge;—வேலை ouvrage en briques:— அச்சு moule à briques;—அறுக்கிறது faire des briques,les couper, les mouler; செங்கற்சட்டளை moule à briques; —கட்டு bâtisse en briques;— கட்டி fragment de brique; — சூளை four à briques:—பால் eau mêlée de poudre de brique; — பொடி poudre—, fragment de brique, briqueton; செங்கனிறமணி, (நிறம்), rubis de couleur de brique; செங்கன்மா, *V.* செங்கல்மா:—மாவெள்ளம், *V.* செங்கல்மாவெள்ளம்.

செச்சை,(செ),basilic rouge,la lune à son lever,terre rouge, — ravagée,forêt, désert, onguent odoriférant de couleur rouge, l'arbrisseau வெட்சி,paire, chaux éteinte, — en poudre,cendres,bouc,algamasse,terrasse,—d'une maison, petite bâtisse sur cette terrasse, maison préparée pour recevoir un roi en voyage,petite boite à lingam portée par les linganistes.

செஞ்,*P.*செம் devant ச, rouge, droit,régulier,juste,uni,bon,parfait: —சடையோன் sorte de pierre ou de crystal rouge de Cachemire,celui qui porte une chevelure rouge emmêlée,*i.e.*Sivon,Vaïraven, Virapattiren;—சந்தனம் bois de sandal—, sandal rouge, l'arbre dit pterocarpus sandalinus; —சம்பா riz rouge de l'espèce dite சம்பா;— சாந்து mélange de safran ou d'autres parfums rouges;— சாயம் couleur —, teinture rouge;—சாலி, *V.* செந்நெல்;—சிலை brique,pierre—,statue—, ocre rouge, *V.* சாத்திரவேதி;—சீரகம் cumin rouge,— exquis;— சுடர் ce qui a une lueur rouge, le soleil, le feu;—சுடர்ப்பகவன் le soleil,le feu, Agni (considérés comme dieux);—சுடர்விழியான் celui qui a les yeux tout de feu;—செயல் action convenable,faire entendre—, donner le sens propre;—செவியர் les riches,les heureux;—செவே,—செவ்வே,—செவ் directement,bien —, exactement droit;—செழிப்பு grande—,fertilité, abondance;—சேறு boue rouge;—சொல் mot clair,— dont le sens est naturel;—சோதி lumière rouge,crépuscule rougeâtre du soir et du matin;— சோளம் espèce de céréale rouge dite holcus sorghum;— சோறு riz cuit mêlé de sang, paye des gens de guerre qui est censée le prix de leur sang;—சோற்றுக்கடன் devoir qu'impose cette paye et qui oblige les soldats à défendre leur prince et leur pays.

செஞ்ச,proche,pleinement,plein.

செஞ்சால்,espèce d'arme à feu, djindjal,fusil et armes semblables.

செஞ்சி,Ginji, nom de ville,autrefois ville fortifiée à environ 12

lieues à l'ouest de Pondichéry: —க் கோட்டை le fort de Ginji.

*செடகன், செடன், *P.* சேடன், (tchêta,ka),esclave,serviteur,ouvrier

செடி,arbrisseau,arbuste,buisson, broussailles, petit bosquet, feuilles sèches,bois mort,splendeur,lumière, excès de maturité, —de cuisson,péché,manque de bon naturel:—க்காடு désert—, lieu couvert de buissons, broussailles, hallier, bosquet; — க்குடிப்புக்கி, (குடி,புகுதல்), l'insecte ailé நாகரவண்டு.

செடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன்,டி,டிக்க,*v.n.*செடித்தல், *n. v.*(செடி),les arbustes pousser, se couvrir d'arbustes,—de buissons.

செடிச்சி,(செடி), méchante femme.

செடியன், (செடி), homme méchant,—rustique,insociable.

செடில்,suspensoir ou potence du fanatisme indou, machine qui au moyen d'un croc que l'on enfonce dans la peau du dos sert à suspendre un homme et à le faire tournoyer dans l'air en l'honneur de மாரியம்மன் la cruelle déesse de la petite vérole, croc de cette machine. Quand ce suspensoir est porté sur une charrette il s'appelle வண்டிச் செடில். Quand on enfonce les crocs dans les côtés,on le nomme பக்கச் செடில்:—ஆட்டம்,—ஊஞ்சல் spectacle d'un homme ainsi suspendu, se donner ainsi en spectacle, se balancer ainsi suspendu par un croc;—ஆடப்பிரார்த்திக்கிறது faire vœu de se suspendre ainsi; மாரியம்மனுக்குச்செடிற்றிருநாள்செய்கிறது célébrer une fête de Mâriammen avec un tel spectacle;—குத்துகிறது enfoncer le croc dans la chair pour se balancer dans l'air; அந்தவூர்மாரியம்மன்கோவிலிற் செடிலாட்டமுண்டு dans ce village à la pagode de Mâriammen on donne le spectacle du suspensoir.

செட்டா,*P.*செட்டாய்,(செட்டு,ஆய்);—விற்கிறது vendre trop chichement, — mesquinement, *i. e.* trop exactement, sans laisser passer la moindre bagatelle.

செட்டி,1° (செட்டு),marchand(de profession ou de caste), homme de la caste des Chettis ou des வைசியர், Soupramanien. 2° (*télinga*), lutteur, athlète:—நாகம்,espèce de serpent; —த்தனம்,—த்தன்மை, *V.* செட்டிமை;—ப்பெண் *ou*

செட்டிச்சி, (செட்டி), marchande, femme ou fille de la caste des Chettis.

செட்டிமை,(*id.*),commerce,négoce,état de marchand.

செட்டு, commerce, négoce, marchandise,ténacité,mesquinerie,avarice:—க்காரன்,*m.*—க்காரி,*f.* marchand,homme—,femme trop tenace ou mesquine dans le commerce, —trop avide de gain;—பண்ணுகிறது, — த்தொழில் பண்ணுகிறது commercer, trafiquer;—பலிக்கிறது le commerce prospérer, réussir—, gagner dans le commerce;— பொட்டாய்ப் போகிறது le commerce échouer,ne pas réussir dans le commerce;—வாய்க்கிறது, *V.* செட்டுபலிக்கிறது;செட்டுக்குவாங்கிவைத்துவிற்கிறது accaparer,faire le monopole; எதிர்ச்செட்டு revente, contre-vente, rivalité ou opposition dans le commerce,la pareille.

செட்டை,*sync. de* செப்பட்டை.

*செணம்,*P.*சணம்,moment.

செண்டாடுகிறது, (செண்டு), jouer à la balle.

செண்டாயுதன்,(*id.* ஆயுதம்), celui dont l'arme est une balle, *i. e.* Ayénar.

செண்டு,balle à jouer,lieu pour jouer à la balle, balle de coton, tassette, touffe, houppe, fleurs mises en guirlandes et roulées en balle, bouquet de fleurs,cirque, grande rue,—rue où l'on exerce les chevaux: — ச்செவ்வந்தி la plante tagetes erecta à large circonférence; அரும்பு —ச்செவ்வந்தி variété de la même fleur; — வெளி place découverte,—pour jouer à la balle, pour exercer les chevaux,cirque.

செண்ணம்,figure,forme.

*செண்பகம்,(tchampaka), l'arbre à fleurs odoriférantes dit michelia champaca: செண்பகப்பூ fleur de cet arbre;—வருக்கை espèce de jaquier ou பலா.

செதில்,செதிள்,écaille (de poisson), fragment, petit morceau (de bois, d'os...),copeau,planure,peau,restes: செதிளைக்கழிக்கிறது,— ச்செதுக்கிறது écailler; — க்கிள்ளுகிறது ôter —,arracher les écailles.

செதுக்கல்,opt.et n.v. de செதுக்கிறது.

செதுக்கி,1° gér. du même. 2° racloir,sarcloir,petite pioche indienne pour couper l'herbe à fleur de terre, houe, autres instrumens. Ce mot se met à la fin des mots composés, comme புல்லுச்—, புற்செதுக்கி la petite pioche susdite.

செதுக்கு,1° imp.et part. du même. 2° boue,bourbier, fantôme, gnome, vampire, babouin, cicatrice:—ப்பாரை sarcloir, pioche pour couper l'herbe;—வேலை enchâssure et gravure (de pierres précieuses...)

செதுக்குகிறது,sync.செதுக்கிறது, க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க,v.a. செதுக்குதல்,n.v. et செதுக்கிப்போடுகிறது,planer,dégrossir (une planche etc...),aplanir, doler,râcler, sarcler, couper,—l'herbe avec une pioche à la manière indienne, nettoyer ainsi le terrain: செதுக்கிச்சித்திரிக்கிறது sculpter.

செதுக்கை, 1° cicatrice,2° P. செதுக்காய்,2e pers. nég. du préc.

செதுப்பு, adj. du suiv. —நிலம் marais,marécage, fondrière, bourbier.

செதும்பு,boue,bourbier.

செத்த, part. de சாகிறது, mort, crevé:—மாடு vache ou bœuf crevé: —மாடுபுல்லுதின்னுமா une vache morte mangera-t-elle de l'herbe? prov. être sans défense,sans secours, sans réponse;—முகம் visage défait, —d'une pâleur mortelle; —வெழுத்து lettre morte,i.e.consonne.

செத்தலன், V.செலுவன்.

செத்தல்,n.v. de சாகிறது, action de mourir,mort,chose fanée,—maigrie,sans verdeur,entièrement desséchée.

செத்தால்,cond.de சாகிறது: செத்தாற்போலேகிடக்கிறது être étendu comme mort ou mourant.

செத்து,1° doute.2° gér.de சாகிறது:—ப்போகிறது mourir,trépasser, s'en aller,se dessécher,se faner, dépérir,sécher sur pied;— ப்பிறந்த mort-né;—ப்போனசெடி arbrisseau mort,desséché;செத்தெழுத்து lettre morte i.e.consonne.

செத்தை,(செத்து),bois mort, buchettes, branches—, feuilles desséchées, paille, chaume, menu bois (pour faire du feu ou couvrir les cabanes),broussailles.

செந்,P. செம் devant த et ந, rouge,correct,droit,exact,bon, régulier, uni,juste:—தட்டு grand plat rouge, plate-forme—,étage ou plat suspendu en l'air,chose sans appui, manque d'appui;—தணல் feu—,flamme ardente;— தளிர்கொடி corail;—தண்டு jeune pousse rouge,corail;—தமிழ் haut tamoul,tamoul relevé,correct,poli,poétique: —தமிழ்க்குரியோன் celui qui possède le haut tamoul,le sage Agastien auteur de la 1re grammaire tamoule, Vaïraven; —தமிழ்நாடு,—தமிழ்நிலம் pays où l'on parle le bon tamoul, le Maduré ou royaume de பாண்டியன்;— தமிழ்வழக்கு tournure—, style propre au haut tamoul;— தருப்பை sorte d'herbe vénéneuse;— தலைவிரியன் vipère dangereuse à tête rouge; —தழல் la 18me constellation dite கேட்டை,feu,feu clair,lumineux, ardent; —தழற்கொடி tige de corail;—தளிர் 1re pousse qui est rouge;— தாது le métal rouge,i.e. l'or,or pur;— தாமரை nénuphar rouge, —à fleurs rouges;— தாமரையாள் (épithète de) Lachmi;—தாழை le தாழை à fleurs rouges;—தாளி la plante convolvulus purpureus;—தாள் feuille—,rejeton rouge;— திரம் couleur rouge, contrée—,terre voisine de la mer,

côte de la mer; — திரு la vraie richesse, Lakchimi, sulphure jaune d'arsenic; — திருக்கை la raie rouge (poisson), espèce de safran; — திறம் couleur rouge, luth propre aux pays montagneux; — தினை millet rouge, autre espèce de céréale dite கம்பு holcus; — தீ feu, — rouge, — ardent érysipèle; — தீவண்ணான் la planète de couleur de feu, i.e. Mars; — தீவளர்ப்போர் ceux qui entretiennent le prétendu feu sacré et font les sacrifices au feu, i.e. les brames, les mounis; — துத்தி espèce de guimauve dite hibiscus obtusifolius: — தும்பை la plante osbeckia ceylanica; — துளசி basilic rouge; — துளிர், V. செந்தளிர்; — துறை chant propre à la danse, ou — துறைவெண்பா, — துறைவெள்ளை vêmbâ de 2 vers égaux; — தூக்கு espèce de vers, poids léger qu'on peut lever —, saisie d'une main, enlèvement d'un animal du milieu des autres, V. கைத்தூக்கு; — தூக்காயெடுத்துக்கொண்டு போகிறது enlever, — ainsi (v.g. le milan un poulet); — தூள் poudre —, poussière rouge, — légère, — fine, poussière rougie par le sang répandu (dans une bataille...), pollen rouge des fleurs, — தூள்பறக்கிறது la poussière rouge voler; — தேன் miel rouge (d'un goût exquis); — தொடை guirlande rouge, — de fleurs rouges, poésie irrégulière dans laquelle on n'observe pas les choses comprises sous le nom de தொடை, comme le மோனை l'எதுகை...; — தொடையன் celui qui porte une guirlande rouge, i.e. Siven, Vaïraven. — தொட்டி arsenic préparé dit செவப்புத்தொட்டி, ou — தொட்டி les espèces d'orties ou de tragia dites சிறுகாஞ்சொறி et பெருங்காஞ்சொறி, autre sorte de plante; — தோன்றி, V. செங்காந்தள்; — நகனா le நகனா rouge: — நாகம் le prétendu serpent rouge dit கேது: — நாயுருவி ou — நாய்குருவி la plante நாயுருவி rouge; — நாய் chien sauvage, — marron; — நிறக்கல் espèce de pierre rouge, V. மாமிசச்சுலை; — நீர் eau rouge, i.e. sang; — நீர்ப்பவளம் corail rouge; — நெல் espèce supérieure de riz (qui croît de lui-même dans les rivières et les étangs; — நென்முத்து grain du riz susdit, perle du riz: — நெறி bon chemin, bonne conduite; — நொச்சி espèce rouge de l'arbuste dit நொச்சி. [பூண்டு.

செந்தம், la plante எழுத்தாணிப்

செந்தளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v.n. செந்தளித்தல், n.v. (செந்தளிர்), V. செழிக்கிறது.

செந்தளிப்பு, n.v. du préc., fertilité.

செந்தி, la ville de திருச்செந்தூர் sur la côte de la Pêcherie, consacrée à Soupramanien. [திரிகம்.

செந்திரிக்கம், செந்திருக்கம், V. சந்

செந்தில், V. செந்தி: செந்திற்சதகம் poème en l'honneur de Soupramanien honoré à செந்தில்.

*செந்து, (djantou), être vivant, animal (d'ordre inférieur), insecte, ver, reptile, créature, atome, vieux renard, enfer, la plante பெருங்காயம் ferula assa fétida, l'herbe médicinale சடாமாஞ்சி: — ஸ்தானம், — த்தானம் le séjour des vers, nom d'un enfer des Indous: — நாசனம் le vermifuge, assa fetida.

செந்துரசம், (செந்து), copal, espèce de gomme ou résine qui entre dans le vernis.

செந்துருக்கம், 1° P. சந்திரிக்கம், 2° adj. du suiv. 3° ou

செந்துருக்கு, la plante carthamus tinctorius, sa fleur nommée சந்துருக்கம்பூ donne la couleur rouge dite சந்திரகாவி.

செந்துருதி, un des enfers des Indous, sorte d'air, — de mélodie.

*செந்தூரம், P. சிந்தூரம், vermillon, poudre rouge métallique, l'arsenic naturel இலிங்கபாஷாணம், V. சிந்தூரம். [ஆதி), soufre.

செந்தூரத்தாதி, (செந்தூரத்து,

செந்தூரிக்கிறது, P. சிந்தூரிக்கிற

செந்நல், espèce de poisson. [து.

செந்நாடிக்கா, la plante மூக்கிரட்டை.

*செபம்,(djapa),priére,— vocale, supplication,action de prier,formule de prière,(parmi les chrétiens ce mot et ses dérivés s'entendent de la prière soit publique et à haute voix, soit particulière,mentale ou à voix basse:les Indous ne les entendent que dans ces derniers sens qui sont leurs sens propres:pour la prière publique il se servent du mot அர்ச்சனை):— பண்ணுகிறது prier,réciter —,faire ses prières;செபக்குணம்,— த்துவம் vertu —,force d'une prière, disposition à la prière, don—, esprit de prière;செபதபம் prière et pénitence;— த்தியானம் prière et méditation, dévote méditation, prière mentale,— à voix basse;— மந்திரம் formule de prière, prière (qu'on récite);—மாலை,—வடம் chapelet, rosaire; செபத்திலேபிரிதியாயிருக்கிறது aimer la prière;—மன்றுடுகிறது, —வேண்டிக்கொள்ளுகிறது demander dans la prière.

*செபவான்,(செபம்,vân), homme de prière, adonné à la prière.

*செபனம், (id.na), prière,récitation de prières.

செபிக்கிறது,பித்தேன், பிப்பேன், பி,பிக்க,(செபம்),n.v. செபித்தல், n. v. prier,réciter des prières(surtout à voix basse), répéter des prières magiques ou des enchantemens.

செப்படி,செப்படிவித்தை,(செப்பு, அடி),V.செப்பிடுவித்தை.

செப்பட்டை,P. சப்பட்டை, aile, os de l'épaule,omoplate.

செப்பம்,(செ),droiture,ligne droite,surface unie,poli,égalité, régularité,convenance,justice impartiale, accord,bon état, réparation, correction, poitrine, chemin, route pratiquée,—artificielle,rue,boite: செப்பமான,—ஆயிருக்கிற en bon état, droit,uni, régulier,juste, d'accord, réparé,raccommodé,rectifié, préparé:—இடுகிறது,—இடுதல், — பண்ணுகிறது, —பண்ணல் réparer,raccommoder, corriger, rectifier, redresser,aplanir,niveler,polir, régulariser,arranger, préparer;—செப்பப்புல் l'herbe நாணற்புல்.

செப்பல்,opt.et n. v. de செப்புகிறது, dire, parler,ou செப்பலோசை son—,ton moyen, ton du vembâ:— வெண்பா vèmbâ de 7 pieds.

செப்பவாய்,(செப்பம்),milieu.

செம்பன், P. செப்பம்:—இடுகிறது,V.செப்பமிடுகிறது.

செப்பிடில்,1° la plante சடாமாஞ்சி.2° P.செப்பிட்டால் condit.du suiv.

செப்பிடுகிறது,(செப்பு), jouer des gobelets.

செப்பிடுவித்தை,(செப்பிடுகிறது), jeu de gobelets, jonglerie, tour de passe-passe, escamoterie,tromperie, artifice, chicane:—க்காரன் joueur de gobelets,jongleur,escamoteur.

*செப்பியம், (djapya), répétition, redite. [தும்பை phlomis indica.

செப்பிலை,(செப்பு,இலை), la plante

செப்பு, 1° imp.et part. de செப்புகிறது. 2° parole, réponse, petite—, boite, gobelet,petit pot,tasse.3° adj. de செம்பு, de cuivre: — க்கடாரம் chaudière—,chaudron de cuivre;—க்கட்டி pommeau—,boule de cuivre; க்கம்பி fil de laiton,— d'archal;—க்காசு cache—,monnaie de cuivre:— க்குடம் cruche de cuivre:— ச்சட்டி casserolle —,plat — ,assiette de cuivre: —ச்சிலை idole —, statue de cuivre, pierre couleur de cuivre;—த்தகடு plaque ou lame de cuivre:—த்தொட்டி auge—,baquet de cuivre, V.செந்தொட்டி:நிறம் couleur cuivrée,rouge foncé,—noirâtre:—நெரிஞ்சி,—நெருஞ்சில் la plante indigofera enneaphylla: —ப்பட்டயம் donation —,titre écrit sur une plaque de cuivre;—ப்பாளம் lingot—,barre de cuivre;—ப்பானை grande cruche—, grand vase de cuivre;—மணல் sable mêlé de cuivre; — மலை montagne contenant du cuivre: — மல்லிகை jasmin jaune; — வன்னம் couleur cuivrée.

செப்புகிறது,ப்பினேன்,ப்புவேன், ப்பு,ப்ப,v.a.(செப்பு), செப்புதல்,n. v. dire,parler.

செப்பூசி, (செப்பு,ஊசி), aiguille de cuivre: —நெருக்குகிறது enfoncer une aiguille de cuivre dans les doigts pour torturer.

செப்போடு, (id. ஓடு), tuile de cuivre.

செம், adj. de செம்மை, rouge, droit, régulier, juste, uni, bon, parfait, exact, correct. (Il se met devant ப, et ம; devant க il se change en செங், devant ச en செஞ், et devant த et ந en செந்): —பசலை, —பசளை V. சிவப்புப்பசளை; —பஞ்சி, —பஞ்சு coton rouge; — பஞ்சு திறமணி pierre précieuse de couleur de coton rouge, espèce de rubis; —பஞ்சூட்டுகிறது, —பஞ்சமுத்துகிறது fourrer—, enfoncer du coton rouge, le presser; —படாம் toile rouge; —படிகம் cristal rouge, —de Cachemire; — படை, —பட்டை, —பட்டைமயிர் cheveux roux, rouges ou blonds; —படைச்சி 1° femme à cheveux rouges. 2° P. செம்படத்தி femme de pêcheur; —பண்ணை la plante colosia cristata ou crête de coq: —பரத்தம், — பரத்தை le joli arbrisseau hibiscus rosa sinensis, fleur à souliers, dont les fleurs servent à noircir les souliers: —பரம்பாக்கம், P. செம்பெரும்பாக்கம் nom d'un bourg près de Counatour; — பருத்தி cotonnier à fleurs rouges; —பருந்து faucon bramanique, —rouge à tête blanche (regardé comme sacré par les Indous qui le nomment கருடன்): —பலகை brique; —பவளம் corail rouge; —பவளச்சம்பா espèce de riz de couleur de corail; —பழம் fruit qui n'est pas tout-à fait mûr; —பனசை espèce de serpent; — பாகம் composition d'adoucissement, —en style moyen, portion égale, ce qui est droit, juste, impartialité; — பாடு terre rouge: —பாதி exacte moitié; —பாம்பு le prétendu serpent rouge dit கேது, le nœud descendant ou la queue du dragon; —பாரை espèce de crabe, —பாலை son qui naît et qui résonne dans la gorge, le 1er des 7 airs ou tons appelés பாலை, qui se compose de la 1re note doublée; —பால் lait rouge, i.e. le sang; — பால்முடங்கி variété de la plante பால்முடங்கி; —பாளை, —பாளைநெல் espèce de riz rougeâtre: — பற்சிட்டி espèce d'herbe potagère; —புலம் lieu où l'on brûle les morts, terre stérile, désert, champ de bataille, montagne contenant du cuivre; —புலி tigre rouge; —புளிச்சை l'arbre சிதாரி; —புளிச்சங்கட்டை son bois odoriférant; —புறு pigeon rouge, espèce de poisson; —புனல் eau rouge, i.e. le sang; — பூ fleur rouge; — பூரம், —பூரான் cent-pieds—, scorpion rouge; —பெரும்பாக்கம் le bourg nommé செம்பரம்பாக்கம்; —பொடி sable —, poudre rouge, sable mêlé de cuivre, V. தேசக்கல்; —பொருள் l'être parfait, i.e. Dieu, explication de chaque mot, sens convenable, — exprimé en paroles convenables; —பொன் or, or pur; —பொன்மலை la montagne d'or pur, i.e. le mont Mérou, montagne qui produit du cuivre; — மட்டி espèce d'huître ou de moule; —மணத்தி, (மணம்), l'arbre சிதாரி; —மணல் sable rouge; —மணி cercle rouge autour de la prunelle de l'œil, pierre précieuse rouge (i. e. மாணிக்கம் l'escarboucle, பதுமராகம் ou செம்பு le rubis, குருவிந்தம் ou குருந்தக்கல் émeri ou spath adamantin, மாம்சகந்தி la pierre précieuse couleur de sang); — மண் terre—, ocre rouge; —மண்சிலை ocre en pierre; —மந்தாரை l'arbre à fleurs bauhinia purpurea; — மயிர் cheveux rouges; — மயிர்க்கொன்றை l'arbre மயிர்க்கொன்றை à fleurs rouges; —மரம் arbre rouge, l'arbre அழிஞ்சில்; —மலர் fleur rouge; —மலை, 1° montagne rouge. 2° l'arbrisseau ஆவிரை. 3° aor. de செம்மல்; —மலைப்பார் rocher rouge; — மலைப்பாலை espèce d'air ou de ton, V. செம்பாலை; —மறி, —மறியாடு brebis, mouton, espèce de brebis rougeâtre de bonne espèce qui a un peu de laine; —மறிப்புருவை, — மறியாட்டு

க்குட்டி agneau;—மறியாட்டுக்கடா bélier—,mouton rougeâtre (de l'espèce susdite);—மானம் rougeur du ciel au coucher du soleil, ciel —, nuage rouge;—மீன் espèce de poisson rouge;—மீன்வயிரம் ambre gris;—முருங்கை l'arbre முருங்கை rouge;—முள்ளி la plante épineuse barleria prionitis;—மூக்கன் crocodile qui a le nez rouge; — மேனி corps—,homme de couleur cuivrée;—மொழி bonne parole, mot —, phrase correcte, tamoul relevé;—மொழிச்சிலேடை paronomase dans laquelle les mots ne sont pas divisés.

செம்படவன், *pl.* செம்படவர், pêcheur, homme d'une caste de pêcheurs; செம்படவப்பெண் *ou*

செம்படத்தி, செம்பட்டத்தி, *f. du préc.* pêcheuse, fille ou femme de cette caste. [basané, rougeâtre.

செம்பன்,(செம்பு),homme cuivré,

செம்பி, 1° *f. de* செம்பன், femme cuivrée, rougeâtre. 2° grillon, scarabée noir. 3° *V.* மருதணி.

செம்பிச்சி, l'arsenic préparé dit செவப்புத்தொட்டி, la plante சிறுகாய்ஞ்சொறி tragia.

செம்பியன், 1° சோழன், titre de l'ancienne dynastie des rois de Tanjaour. 2° un de rois de la 1re classe des hommes célèbres par leur libéralité. [chef, prince (au Travancor).

செம்பிரன், செம்பிராப்பிள்ளை,

செம்பிறால்,(செம்பு,இறால்), *ou* —மீன், nom d'un poisson rouge.

செம்பில்வேதை,(செம்பு,இல்),l'arsenic préparé சோரபாஷாணம்.

செம்பிறை,(செம்பு,இறை), scorie de minerai, pierre brûlante,—noire ou bleue, saphir.

செம்பு, (செம்), cuivre, chimbou, vase de cuivre,(pour boire...),(*l'adj. est* செப்பு): செப்புக்காசு cache —, monnaie de cuivre;—ப்பணம் fanon de cuivre;—மணல் sable mêlé de cuivre; செம்பினிறம் couleur de cuivre, pierre de cette couleur; செம்பின்பச்சை pierre précieuse verte; செம்புக்குள்வேதை l'arsenic préparé சற்பஷிபாஷாணம்.

செம்புகம்,(செம்), l'oiseau dit செம்போத்து.

செம்புறைக்கல், (செம்பு, உறை), espèce de pierre rouge. [de-gris.

செம்பூறல், (செம்பு, ஊறல்), vert-

செம்பை, l'arbre coronilla sesban.

செம்போத்து,(செம்),oiseau rouge dit aussi கள்ளிக்காக்கை, *V.* சண்பகம்,

செம்மல், 1° (செம்), roi, prince, maître, seigneur, souverain maître, fils,—aîné, grand personnage, Arouguen, Siven, brave, héros, grandeur, force, beauté, mamelle, cercle. 2° fleurs fanées,—vieilles,— de la veille, — qu'on a mise la veille (a une statue...), fleurs qui ne se flétrissent pas, immortelle, battre des mains, *V.* வாகி. 3° *n. v. de* செம்முகிறது.

செம்மாக்கிறது, மாந்தேன், மாப்பேன், மா, மாக்க, *n. v.* செம்மாத்தல், *n. v.* s'enorgueillir, se tenir droit, se réjouir, être fier, droit, fort joyeux.

செம்மாணி, espèce de souliers.

செம்மாத்தி, *f. de* செம்மான், femme —, fille de cordonnier.

செம்மாப்பு, *n. v. de* செம்மாக்கிறது, orgueil, fierté, position droite, droiture, élévation, dignité, joie, contentement.

செம்மாளி, espèce de sandale à l'usage des Paravers ou pêcheurs de la côte de la Pêcherie.

செம்மான், *pl.* செம்மார், cordonnier, savetier, corroyeur.

செம்மிலி, *corr. de* செம்மறி.

செம்முகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, *v. a. ou* செம்மிடுகிறது, மிட்டேன், மிடுவேன், மிடு, மிட, *et* செம்மிவைக்கிறது, *v. a.* luter, enduire—, couvrir de lut, boucher avec du lut, de l'argile ou avec de la chaux délayée sur du linge, *V.* பொருமுகிறது: செம்மிப்போகிறது la couleur pénétrer des 2 côtés; வயிறுசெம்மியிருக்கிறது le ventre être dur de constipation.

செம்முகை, செம்முதல், *n. v. de* செம்முகிறது.

செம்மேவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a. et n.* (செம்), செம்மேவுத

கி,செம்மேவல்,*n.v.*joindre,engager, s'unir, consentir, s'accorder, être égal,—de niveau,convenir.

செம்மை, (செம்,மை), couleur rouge,rougeur,direction —,position droite, droiture, rectitude, ordre, arrangement, régularité, justesse, poli,niveau,égalité,grandeur,poids, importance,perfection,beauté,,bonté,bon état,certitude, vérité, accord, escarboucle:—கட்டுகிறது égaliser, niveler,redresser,mettre droit,ajuster, arranger, attacher comme il faut;—க்கல் pierre rouge qui contient du métal;—செய்கிறது, —பண்ணுகிறது,—ப்படுத்துகிறது, —யாக்குகிறது disposer, arranger, ajuster,orner,régler,régulariser,redresser, metter en ordre,réformer;—ப்படுகிறது,—யாகிறது s'arranger, se réformer,se corriger,se rectifier, s'améliorer,se redresser,devenir droit, se mettre en bon état.

செய்,1° *P.*செய்ய,*inf.de* செய்கிறது. 2° * செய், *adj. de* செயம்,de victoire:செயகாலம் temps de victoire, —de prospérité; —சாலி, —சீலன் vainqueur, victorieux:—சூறை butin de la victoire;—செய் ou—செயா *int.* victoire, victoire, acclamation,houra,vivat;—செய் *ou*—செயா வென்கிறது faire des acclamations, louer,crier victoire!victoire! —சேதி nouvelle de victoire,sel;—ஸ்தம்பம், —த்தம்பம் colonne de la victoire, trophée:—நீர் mélange de chaux et de sel ammoniac qui exposé à la rosée devient fluide; —நீர்க்கருத்தன். *V.* நவக்ஷாரம்;—பரம் l'arbre médicinal மரமஞ்சள்;—பரி cheval de victoire,—de triomphe,de parade,de roi ou de prince;—பீதம் l'arsenic préparé கௌரிபாஷாணம்;—ப்படுகிறது se faire,être fait;—ப்படுபொருள் chose qui se fait;—ப்படுபொருளுடைவினை,—படுபொருள்குன்றாதவினை verbe actif ou transitif; —ப்படுபொருளில்லாவினை,— ப்படுபொருள்குன்றியவினை verbe neutre ou intransitif;—ப்பாடான passif;—ப்பாட்டுவினை verbe passif composé de la racine du verbe (à laquelle on joint ordinairement l'அ sàriei) et du verbe படுகிறது,et dont l'agent est à l'ablatif en ஆல், (la racine du verbe suivie du சாரியை அ c'est l'infinitif actif);—மணி cloche qu'on sonne pour annoncer la victoire;—மன்னர் rois—, princes victorieux, —guerriers; —முரசு tambour de la victoire;—வருஷம் la 38me année du cycle indien correspondant à 1834 et 1894;—வாரணை, (ஆனை), éléphant royal,— de triomphe,de parade, le principal éléphant d'un roi;—வீரர் guerriers victorieux,— vaillans; —வென்வாய்பாடு,—வென்னும்வாய்ப்பாடு mot servant de modèle à l'infinitif. *V.*au mot சயம் d'autres composés. [ர், *V.*சயந்தி.

செயந்தி la ville de திருச்செந்தூ

*செயம்,(djaya), victoire, succès, prospérité: —ஆகிறது, réussir, la victoire s'opérer; —ஆயிருக்கிறது réussir,être victorieux,prospérer;—உள்ள victorieux,prospère;—உள்ளநாளிற்பயமில்லை on ne craint pas dans un jour de victoire, dans le temps de la prospérité;—அடைகிறது,—கொள்ளுகிறது,—பெறுகிறது remporter la victoire;—பெற்றுவருகிறது revenir victorieux;—பொருந்துகிறது obtenir la victoire,—des succès; அவனுக்கிப்போதுசெயகாலம் c'est pour lui maintenant un temps de victoire,—de succès.

செயலை,1° l'arbre அசோகம். 2° *acc.de*

செயல்,1° *opt.et n.v.de* செய்கிறது, action,œuvre,ouvrage,emploi, office,fait,effet,manière d'agir,conduite,mœurs.2° garde,boue,bourbier:என்செயலாவதியாதொன்றுமில்லையினித்தெய்வமே,உன்செயலேயென்றுணரப்பெற்றேன் ô Dieu! mon action ne peut rien, j'ai appris à connaitre dorénavant que tout est votre œuvre;—அறல்,—அறவு,—அறுதல் inaction,dénûment,abandon, incapacité,privation de secours;—அறுகி

றது l'action cesser, être sans action, sans secours, sans force, sans capacité; —அறுநிலை, V. கையறுநிலை; —இன்மை inaction, incapacité pour agir; —உவமம் comparaison d'une action à une autre. *Ex.* நனவிற்செயல்போலுங் கனவிற்செயல் une action en songe ressemble à une action en état de veille; செயற்கரிய difficile à faire.

செயவாரணை, (செயம், ஆனை), éléphant royal.

செயற்கை, (செயல், கை), expérience, pratique: செயற்கையுணர்வு connaissance—, science expérimentale, —acquise par l'expérience, par la pratique; —வடிவு manière de faire, façon.

செயா, 1° *P.* செய, victoire! 2° *P.* செய்யா.

செயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, *v.a.* (செயம்), செயித்தல், *n.v.* vaincre, dompter, l'emporter sur: செயித்துக்கொண்டு வருகிறது avoir l'habitude de vaincre; செயித்துப்போடுகிறது vaincre, soumettre, subjuguer, défaire; செயிக்கப்படுகிறது être vaincu, —dompté.

செயிரியர், musiciens, joueurs de luth et d'autres instrumens.

செயிர், 1° faute, colère, indignation, haine, affliction, malheur. 2° *imp. et part. de*

செயிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v.n.* (செயிர்), être en colère, se fâcher, s'irriter.

செயிர்த்தல், செயிர்ப்பு, *n.v. du préc.* indignation, irritation.

செயில், செயின், V. செய்யில்.

செய், 1° (செ), *adj* rouge, régulier, droit, juste, convenable. 2° rizière, champ, (Il y en a de 2 espèces: நன்செய் terre à riz, புன்செய் terre à menus grains). 3° *imp. et part. de* செய்கிறது, fait, qu'on fait...: —கடன் obligation, usage, devoirs journaliers, devoir envers les ancêtres décédés; —கரை chaussée, — qu'on fait; —காரியம் chose à faire, —qu'on fait ou qu'on peut faire, accomplissement de tout ce qu'on doit faire; —காரியந்தவிர்காரியமறியவேண்டும் il faut connaître ce qu'il y a à faire et à omettre ou à éviter; —குறை, —குற்றம் faute qu'on fait, défaut d'une action; —குன்று butte—, tertre qu'on élève; —கூலி salaire de ce qu'on a fait; —கரை chaussée, petite chaussée entre les compartimens d'une rizière; —தவம் pénitence convenable, —qu'on fait; — தவம்மறந்தார்க்கைதவமாளும் si on oublie la pénitence qu'on doit faire, le mal dominera; —துவம் faculté—, action de faire; —தொழில் emploi, ouvrage qu'on fait; —நன்றி bien qu'on fait, service; —நன்றியறிதல் reconnaissance, —pour les bienfaits reçus; —நீர்ச்சித்திரம், V. நவசாரம்; —பலம் force, —pour agir, —ப்பயறு pois qui croissent dans un champ, dans une rizière; —பாகம் juste disposition prise, juste point ou degré (de cuisson etc... qu'on procure); —பாட்டுவினை verbe passif, V. செயப்பாட்டுவினை; —முறை cérémonie, rite, usage, manière; —வினை action qu'on fait, emploi, sorcellerie, maléfice, verbe actif ou neutre, verbe sans la terminaison படுகிறது et dont l'agent est au nominatif; —வினைதிருந்தச்செய் fais bien ce que tu fais.

செய்ய, *inf. de* செய்கிறது.

செய்கிறது, ய்தேன், ய்வேன், ய், ய்ய, *v.a.* faire, agir, donner, offrir, favoriser, secourir: சொல்லாமற்செய்வார்பெரியோர், சொல்லிச்செய்வார் நல்லோர், சொல்லியுஞ்செய்யார்கசடர் ceux qui font du bien sans avoir promis sont grands; ceux qui en font après avoir promis, sont bons; ceux qui n'en font pas quoiqu'ils aient promis, sont vils; வரச்செய்கிறது faire venir. Quelquefois après un infinitif ce verbe n'est qu'auxiliaire, surtout si உம் est joint à cet infinitif: இதைச்சொல்லவுஞ்செய்தேன்எழுதவுஞ்செய்தேன் je l'ai dit et je l'ai écrit, ou je l'ai fait dire et écrire: செய்யத்தகுங் காரியங்களைச்செவ்வையாகச்செய் fais bien ce qu'il convient de faire; செய்யவேணுமென்றிருக்கிறது être résolu ou disposé à faire.

செய்கின்ற,1° *part.prés. de* செய்கிறது,qui fait,qu'on fait.2° forme ou modèle du part.prés.en général.

செய்குதல்,*P.*செய்தல்.

செய்கை,*n.v.du même*, action,œuvre,office, emploi, métier, affaire, mœurs,conduite,manière —, action de faire,d'arranger: —க்காரன்,celui qui fait, agent, ouvrier; —ச்சரக்கு drogue—,substance—,minéral médicinal—, arsenic composé,—préparé artificiellement;—ச்சீட்டு billet —, contrat pour un ouvrage; — த்தரை terrain nivelé,arrangé,préparé;—த்தாழ்ச்சி,--ப்பிழை défaut d'un ouvrage...; —பூணுகிறது, —பூணுதல் faire(une action)ou—ப்படுகிறது être fait;—ப்பங்கு part dans une action, part qu'on donne pour un travail;—யாட்சி droit acquis par son travail ou son action; —யிட்டோன் agent, ouvrier;—யுப்பு sel fabriqué;—யொப்பம், *V.*செய்கைச்சீட்டு

செய்த,1° *part.parf.de* செய்கிறது, qui a fait, qu'on a fait.2° modèle du participe passé:—கால் si on fait; —பாவம் péché commis;—பாவங்களுக்கிடாய்வருகிறது arriver en punition des péchés qu'on a commis;—புண்ணியம் vertu qu'on a pratiquée.

செய்தல்,*n.v.de* செய்கிறது,action,—de faire,accomplissement.

செய்தால்,*conditionnel du même*,si on fait; செய்தாலும் quoiqu'on fasse,bien qu'on agisse.

செய்தி,1° *n.v.du même*,action,fait, conduite,vie,mœurs,nouvelle,bruit, rumeur,histoire,ce qui se fait,ce qui se passe.2° *imp.de* செய்கிறது, fais, *pl.*செய்ம்மின் faites.3° *P.*செய்தாய்,tu as fait,*pl.*செய்தீர் vous avez fait:—கொன்றார் ingrats; — கொண்டுவருகிறது apporter une nouvelle;—யறிகிறது connaître les nouvelles, l'état des choses;—யனுப்புகிறது envoyer la nouvelle, informer, donner avis; —யென்ன quelle nouvelle? —விசாரிக்கிறது s'informer des nouvelles;—வருகிறது la nouvelle arriver.

செய்திடல், செய்திடுகிறது, (செய்து,இடல்), *V.* செய்தல், செய்கிறது.

செய்து,1° *ou* செய்தென், modèle ou forme du gérondif. 2° *gér.de* செய்கிறது, en faisant: செய்துளி,செய்துழி,(உளி,உழி),lorsqu'on fait; செய்தே,(il se joint à l'infinitif et quelquefois se contracte en சே),lorsque, pendant que,quoique; நானிருக்கச்செய்தே lorsque je suis;நானெழுதச்செய்தே pendant que j'écris.

செய்பாக்கு, *un des gér. de* செய்கிறது,pour faire.

செய்பு,1° modèle d'une des formes du gérondif.2° *gér.de* செய்கிறது,en faisant:செய்புளி,செய்புழி,(உளி,உழி), lorsqu'on fait ou qu'on faisait.

செய்ய,1° modèle de l'infinitif. 2° *inf.et opt.de* செய்கிறது,faire,puisse-t-on faire! 3° *part. ou adj. de* செய், rouge,régulier,beau,distingué,droit, propre, convenable.

செய்யல்,*n.v. opt. et imp.nég.de* செய்கிறது, action,œuvre, boue, fais,ne fais pas: செய்யலும்,*gér.*en faisant.

செய்யவன்,*pl.*செய்யவர், (செய்ய), la planète Mars,homme rouge,droit, probe,beau,régulier,sans artifice.

செய்யவள்,செய்யள்,(*id.*)la prétendue déesse rouge Lakchimi, femme rouge,belle,probe,régulière.

செய்யன்,*pl.*செய்யர்,(*id.*), homme rouge,beau,droit,franc,sans artifice, Siven.

செய்யா,1° *ou* செய்யாத,*part.nég. de* செய்கிறது,qui—, qu'on ne fait pas.2° *ou* செய்யாது,3° *pers.neut. du même*,ne fait ou ne font pas. 3° *ou* செய்து,modèle d'une des formes du gérondif.4° *gér.de* செய்கிறது, faisant.

செய்யாத,1° *part.nég. de* செய்கிறது: —காரியஞ்செய்கிறது faire une chose inconvenante, qui ne se fait pas.2° *ou* செய்யாதன்,*pl.neut.de* செய்யாதது,choses inconvenantes.

செய்யாது,3° *pers. neut.et gér.nég. du même*,il ne fait pas,sans faire:செய்யாதே,*imp.nég.*ne fais pas;செய்யாதேபோகிறது ne pas faire,s'en aller sans faire. [*du même*,sans faire.

செய்யாமல்,செய்யாமே, *gér. nég.*

செய்யாமை, 1° *n.v.nég. du même*, omission. 2° *ou* செய்யாமைக்கு, *gér. nég.* sans faire.

செய்யார், 1° (செய்ய), gens rouges, réguliers, droits. 2° *n.app.nég. et* 3me *pers.plur.nég. de* செய்கிறது, qui—, ils ne font point.

செய்யாள், 1° 3° *pers. fém. nég. de* செய்கிறது, elle ne fait pas. 2° *V.* செய்யவள்.

செய்யான், 3me *pers. masc. nég. de* செய்கிறது, il ne fait pas. 2° cent-pieds rouge et venimeux. 3° *V.* செய்யன்.

செய்யிய, செய்யியர், 1° modèle d'une des formes du gérondif. 2° *gér. de* செய்கிறது, pour faire.

செய்யிழை, (செய், இழை), femme, *litt.* beau bijou.

செய்யில், செய்யின், *cond. de* செய்கிறது, si on fait: செய்யினும், செய்யினும் quoiqu'on fasse.

செய்யுட், *P.* செய்யுள், *devant* க, ச, த, ப:—கணப்பொருத்தம், *V.* அஷ்டகணம்;—சொல் mot de poésie,—relevé, *V.* திரிசொல்; —பொருத்தம் *ou*—தசப்பொருத்தம், 10 espèces de convenances observées en poésie par les poëtes indous; ce sont 10 espèces d'observations superstitieuses prescrites par leurs grammaires pour le commencement ou l'invocation d'un poëme, savoir: மங்கலப்பொருத்தம் convenance ou choix d'un mot de bon augure, *V.* மங்கலமொழி. சொற்பொருத்தம் convenance de ce mot pour la clarté; il ne doit pas être susceptible de plusieurs significations, ni altéré par de violens changemens de lettres. எழுத்துப்பொருத்தம் convenance des lettres; ce mot choisi doit être, selon eux, de 3, 5, 7, 9, lettres; une voyelle, une consonne jointe à une voyelle, et une consonne muette ou pointée comptent chacune pour une lettre ou அசை. தானப்பொருத்தம் convenance de la place, *V.* பொருத்தம்-இ. பாற்பொருத்தம் accord des genres. Les voyelles brèves sont mâles; les consonnes jointe à une voyelle sont femelles; les consonnes muettes et ஃ sont neutres. Si le héros du poëme est un homme, la 1re lettre de l'invocation doit être mâle; si c'est une femme, cette lettre doit être femelle. உண்டிப்பொருத்தம் convenance de la nourriture; la 1re lettre doit être une des அமுதெழுத்து et non une des நச்செழுத்து. வருணப்பொருத்தம் convenance de la caste; ils attribuent les lettres à diverses divinités et castes, ainsi que l'expliquent quelques grammaires, entr'autres la grammaire du haut Tamoul de Beschi et la traduction qu'en a faite Babington; நாட்பொருத்தம் convenance de la constellation; les lettres sont partagées entre les 27 constellations, *V.* les mêmes grammaires. கதிப்பொருத்தம் convenance de l'espèce de lettres; d'après cette règle, il faut employer pour 1re lettre une des lettres nommées தேவர்கதி qui sont: அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப, ou de celles nommées மக்கட்கதி, savoir: ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ங, ஞ, ண, ந, ம, et non pas une des விலங்கின்கதி, ஒ, ஓ, ய, ர, ல, ழ, ற), ni des நரகர்கதி: ஐ, ஔ, வ, ள, ன. கணப்பொருத்தம் convenance des pieds, *V.* அஷ்டகணம்.

செய்யுட்டாரணை, (செய்யுள், தாரணை), c'est le மந்திரதாரணை, le 4me des 9 தாரணை.

செய்யுணடை, (செய்யுள், நடை), marche de la poésie.

செய்யும், 1° *part. fut. de* செய்கிறது, qu'on—, qui fera. 2° modèle du participe futur. 3° 3me *pers. neut. du futur, qui s'emploie aussi pour tous les genres du sing. et du pluriel, et pour le futur et le présent*, il, elle, cela fera *ou* fait, ils, elles *ou* ces choses feront *ou* font.

செய்யுள், (செய்கிறது), poésie, pièce de poésie, ouvrage poétique, poëme, hymne, chant, strophe: —உறுப்பு les divers membres ou parties de la poésie; on en compte 6, *V.* ஆறுறுப்பு. D'autres en ajoutent 2,

savoir: பா les diverses espèces de vers, de strophes ou de poésies, et இனம் les subdivisions de chaque espèce; —வழக்கு marche—,usage de la poésie; —விகாரம் irrégularités ou licences dans l'orthographe des mots permises en poésie; elles sont au nombre de 9. 1° changement d'une douce en sa forte.2° d'une forte en sa douce.3° d'une brève en longue.4° d'une longue en breve. 5° redoublement d'une lettre. 6° retranchement d'une lettre.7° 8° et 9° retranchement du commencement, du milieu ou de la fin d'un mot.

செய்யூ, 1° modèle d'une des formes du gérondif.2° *gér.de* செய்கிறது,en faisant. [village de sauniers.

செய்யூர், (செய், ஊர்), nom d'un

செய்யோன், (செய்ய), Arouguen, V.செய்யவன்; *pl.* செய்யோர், gens droits,honnêtes, sans ruse.

செய்வது,*pl.*செய்வன,*n.v.de* செய்கிறது,chose qu'on fera,—à faire,—convenable: செய்வனதிருந்தச்செய் fais bien ce que tu dois faire.

செய்வான், 1° *pl.* செய்வார், 3me *pers. masc. du fut. de* செய்கிறது, il fera, ils ou elles feront.2° *n. app. du même*, celui qui fait ou fera.3° *gér. du même*,pour faire.4° modèle d'une des formes du gérondif.

செய்விக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க,*v.caus. de* செய்கிறது *et* செய்வித்தல், *n.v.* faire faire, —préparer.

செய்வினை,V.à la fin de செய்.

செய்வோன்,*pl.*செய்வோர்,*n.app. de* செய்கிறது,celui qui fait.

செரிகுடல், செரிகுடர், (செரிக்கிறது, குடல்), entrailles relâchées, qui ne gardent pas la nourriture et la rendent promptement par la diarrhée.

செரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க,*v.a.et n.*digérer (la nourriture, un affront...),apaiser,calmer,modérer,dissiper (la colère,la douleur),se digérer,profiter,tourner à bien: சாப்பாடு—la nourriture se digérer: செரித்துப்போகிறது, se digérer, s'apaiser;—வருகிறது se digérer,être à digérer; தருமத்துக்குவைத்தபணம்பகரித்தால்உனக்குச்செரிக்குமா si tu t'appropries l'argent destiné à l'aumône,te profitera-t-il? பலபேர் சொத்து ஒருவனுக்குச் செரிக்குமா le bien de plusieurs profitera-t-il à un seul,(qui l'aura volé)? [gestion.

செரித்தல்,செரிப்பு,*n.v.du prec.* di-

செரிப்பிக்கிறது,*v.caus. du même*, digérer,faire digérer,aider la digestion(par des remèdes):செரிப்பித்துக்கொள்ளுகிறது digérer,défendre et gagner une cause.

செரியா,செரியாத, *part. nég. du même*,qui ne digère pas, indigeste: செரியாக்குணம்,—மாந்தம் indigestion,tempérament qui ne digère pas, difficulté à digérer;—க்குணமாயிருக்கிறது avoir une indigestion,avoir de la peine à digérer; — ப்படுவன் nom d'une maladie.

செரியாமை,*n.v.du même*,indigestion,difficulté à digérer.

செரு,guerre,combat,bataille:—க்களம் champ de bataille;—க்களவஞ்சி le 36me des பிரபந்தம்,description d'un champ de bataille,où les démons,les chiens,les vautours et les corbeaux se repaissent à l'envie,et avec allégresse,des cadavres des soldats,des éléphans et des chevaux.

செருகல்,செருகுகை,செருகுதல்,*n.v.de*

செருகுகிறது, V. சொருகுகிறது.

செருகு,*imp.et part. de* செருகுகிறது:—கொண்டை chignon retroussé par derrière la tête, un des ஐவகைமயிர்முடி dit aussi சுருள்; — பூ fleurs entremêlées,—placées çà et là.

செருக்கம்,grenadier.

செருக்கல்,*opt.et n.v.de* செருக்குகிறது,transport de joie, orgueil, arrogance. [arrogant.

செருக்கன்,(செருக்கு),orgueilleux,

செருக்கு, 1° orgueil, arrogance, amour propre,fierté,joie,allégresse, délicatesse.2° *imp.et part.du suiv.*:செருக்காய்வளர்க்கிறது élever délica-

tement;செருக்குகுலேகிறது la fierté être abaissée,confondue.

செருக்குகிறது,sync.செருக்கிறது, க்கினேன்,க்குவேன்,க்கு,க்க,v. n. et a.(செருக்கு),செருக்குதல், n.v. s'enorgueillir,être fier,arrogant, superbe,égoïste,s'obstiner, être transporté —,tressaillir de joie,être presque étranglé par un os ou autre objet resté dans la gorge, s'arrêter dans la gorge,troubler, infatuer: எனக்குப் பாக்குசெருக்கிற்று la noix d'arec m'est restée dans la gorge.

செருத்தல்,mamelle ou pis (des vaches et autres animaux).

செருத்தி, drapeau, bannière distinctive. [riers,combattans.

செருநர்,(செரு),héros,braves guer-

செருந்தி,l'arbre ochna squarrhosa,espèce d'herbe ou de jonc dit வாட்கோரை, la plante மணித்தக்காளி.

செருப்படி,செருப்படி நாயன், செருப்படை,(செருப்பு,அடி), la plante coldenia procumbens.

செருப்பு,sandales à courroies,—qui ne couvrent que la plante des pieds et sont attachées avec des courroies: செருப்பாலடிக்கிறது frapper de la savatte, (ce qui est un très grand affront); செருப்புதின்னி rongeur de savatte, i.e.chien (injure). [de cordonnier.

செருப்பூசி, (செருப்பு,ஊசி),alène

செருமல்,toux des animaux,opt.et n.v.de

செருமுகிறது,மினேன்,முவேன், மு,ம,v.n.et a.செருமுதல், n. v. (les animaux) tousser, remplir,bourrer, [presser.

செருனர், P.செருநர்.

செல,1° inf.de செல்லுகிறது. 2° adj.de செலம்.

செலகம்,le jasmin மல்லிகை.

செலம்,1° l'herbe இலாமிச்சை. 2°* (P.சலம்,djala),eau,urine,pus: செலக்கனல் furoncle enflammé,charbon, érysipèle;—க்குரு, — க்கூர்மை ammoniac,sel d'urine, V. நவசாரம்; — க்கூபம் crabe,écrevisse; — ப்பிரிதி, V.கருப்பூரச்சிலை;—மலம், V. கடற்பாசி.

செலல், P.செல்லல்.

செலவயருகிறது,செலவயர்தல்,(செலவு, அயருகிறது), aller.

செலவழிகிறது, செலவழிந்துபோகிறது, (id.அழிகிறது), se dépenser,se consumer, se consommer, se dissiper, être dépensé, consumé, dissipé.

செலவழிக்கிறது, செலவழித்துப்போடுகிறது,(id. அழிக்கிறது), dépenser,consumer,dissiper,vendre: குதிரையைச்—vendre un cheval; பிராணனைச்—employer—,consumer,ou donner sa vie.

செலவழித்தல்,செலவழிப்பு,n.v.du préc. dépense, dissipation, consommation. [digue, dissipateur.

செலவாளி,(id.ஆளி),dépensier,pro-

செலவிடல்,செலவிடுகிறது,1° (id. இடுகிறது), dépenser, donner pour la dépense,être chargé de la dépense,régler les dépenses. 2° (செல,விடுகிறது),envoyer,lancer,jeter,lâcher, laisser aller,décharger.

செலவு,n.v.de செல்லுகிறது, dépense,frais,déboursé,argent pour la dépense,congé,permission,fin,allée, chemin,voie, marche, voyage, une des parties d'un poème épique,trou de rats et de fourmis: செலவாகிறது,செலவாய்ப்போகிறது, V. செலவழிகிறது; செலவோடுகிறது, செலவோடுதல் suppurer, couler (une plaie),s'élargir,s'étendre;செலவோடுகிறபுண் plaie qui s'élargit ou suppure;செலவுக்காரன், V. செலவாளி; — நடக்கிறது la dépense marcher,— se faire,se dépenser; — நடத்தல் se dépenser,ou — நடத்துகிறது dépenser,faire les dépenses; — பண்ணுகிறது dépenser,débourser,consumer, dissiper; — பண்ணுகிறவன் celui qui fait la dépense,dépensier, dissipateur;—பிடிக்கிறது coûter; — மட்டாய்ப்பண்ணுகிறது dépenser peu, — avec parsimonie: செலவைக்குறைக்கிறது,—க்குறைத்துப்போடுகிறது diminuer la dépense; எனக்குச்செலவுக்கில்லை je n'ai rien pour la dépense; எந்தச்செலவுந்தள்ளி இவ்வளவுமிகுந்தது déduction faite de

tous les frais il est resté tant; அவர்களிலொருவன் செலவாய்ப்போனான் un d'entr'eux est mort.

செவியம், l'herbe இலாமிச்சை.

செலு, 1° l'arbre நறுவிலி, écaille de poisson, *V.* செலுந்தி. 2° *P.* செல்லும், *part. fut. de* செல்லுகிறது.

செலுத்தல், செலுத்துதல், செலுத்துகை, *n.v. du suiv.* conduite, direction, accomplissement, exécution, envoi, renvoi, payement.

செலுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v.a. de* செல்லுகிறது *et* செலுத்திப் போடுகிறது, faire marcher, — avancer, — arriver, — parvenir, — entrer, — obtenir, — circuler, — passer (comme de bon aloi), diriger, conduire, guider, gouverner, autoriser, introduire, envoyer, renvoyer, lancer, entremêler, lâcher, accomplir, exécuter (un vœu, une promesse, un devoir, un ordre), payer (une dette, les taxes): செங்கோலைச்செலுத்துங்கோல் ஏரடிக்குஞ்சிறுகோலே le sceptre qui sert à gouverner un royaume, ressemble au petit bâton avec lequel on frappe les bœufs de labour; மனிதனை நித்தியசிவனிற்செலுத்துகிறதே சத்தியவேதம் ce qui conduit les hommes à la vie éternelle c'est la vraie religion; சத்தியமார்க்கத்திற்செலுத்தப்படுகிறது être conduit et dirigé dans la voie de la vérité; செலுத்திவருகிறது continuer à —, conduire ...

செலுந்தி, செலுந்தில், branchette desséchée, chose fanée. [ment.

செலுப்பு, petit morceau, frag-

செலுமுரல், (செலு), espèce de

செலுவல், *V.* செலுந்தி. [poisson.

செலுவன், (செலு), homme desséché, maigre.

செல், 1° cariah ou fourmi blanche, coup de tonnerre (non prolongé), billet à ordre, — de banque, signature, nuage, dard, javelot, chemin. 2° *imp. et part. de* செல்லுகிறது: செல்காரியம் chose en main, — présente; — காலம் temps qui passe, — passé, — à venir, temps ou une chose réussit.

செல்ல, 1° *inf. de* செல்லுகிறது. 2° *obl. de* செல்லம்: — க்கட்டுகிறது unir, joindre, couler, expédier.

செல்லடிக்கிறது } (செல்லு, அடிக்கிறது), les fourmis blanches dévorer, — consumer, — ronger.
செல்லரிக்கிறது }

[றது, caresser.

செல்லம், *P.* செல்வம்: — கொஞ்சுகி

செல்லல், *opt. et n.v. de* செல்லுகிறது, action d'aller..., aller, marche, cours, retraite, affliction.

செல்லன், *P.* செல்வன்.

செல்லா, செல்லாத, *part. nég. de* செல்லுகிறது, qui ne va pas, qui ne passe pas, qui n'a pas cours, qui n'est pas recevable: செல்லாக்காசு, — ப்பணம் cache —, fanon de mauvais aloi, qui n'est pas recevable; — க்காலம் temps non propice, — où rien ne marche.

செல்லாது, 1° 3me *pers. nég.* 2° *ou*

செல்லாமல், *gér. nég. du même*, செல்லாமற்போகிறது ne pas passer, manquer, — d'aller.

செல்லாமை, *n.v. du même*, ne pas aller, — passer etc..., insuffisance,

செல்லி, *V.* செல்வி. [pauvreté.

செல்லியம், poule, volaille.

செல்லு, 1° (செல்), cariah ou fourmi blanche: செல்லுப்பூச்சி la mère —, la reine des cariahs; — அழிக்கிறது. — தின்கிறது les cariahs détruire, — dévorer. 2° *imp. et part. de* செல்லுகிறது: — சீட்டு reçu, quittance, billet recevable, — en bonne forme.

செல்லுகிறது, சென்றேன், செல்லுவேன் *ou* செல்வேன், செல்லு *ou* செல், செல்ல *ou* செல, *v.n.* aller, marcher, avancer, passer, s'écouler, avoir cours, être recevable, valable, valide, authentique, de bon aloi, légitime, être en usage, réussir, parvenir, atteindre à, s'étendre jusqu'à, entrer, appartenir (de droit), convenir, falloir, suffire, être dépensé, employé, consumé, mourir: இதகட்டுகிறதற்குக்கல்லும்பணமுநாளுமெத்தச்செல்லும் il faudra pour bâtir ceci beaucoup de pierres, d'argent et de temps; வீட்டிற் — entrer dans la maison; அரு

கே—approcher; எத்தனை நாள்செல்லும் combien faudra-t-il de jours? இந்தஅதிகார மெனக்குச்செல்லும் cette autorité m'appartient; அந்தச் சிங்காசனமேறுதற் கவனுக்குச்செல்லுமா a-t-il droit de monter sur ce trône? பூசைக்குநேரஞ்செல்லும் il y a encore du temps avant la messe, ou il faut encore du temps pour que la messe finisse; அவன்வரவேநாள்செல்லும் il se passera encore bien du temps avant qu'il ne vienne.

செல்லுகை, செல்லுதல், *n.v. du* [*préc.*

செல்லுமதி, (செல்லும், மதி), chose valable, recevable, qui a cours.

செல்லும், *part. fut du préc.* recevable, valable, qui a cours, etc; — சீட்டு reçu, billet —, quittance valable, — authentique; — காற்று vent qui passe; — சுதந்தரம் droit valable, — héréditaire, héritage; — சொல் avis influant.

செல்லெரிக்கிறது, (செல்லு, எரிக்கி[றது, V. செல்லரிக்கிறது.

செல்லொளி, (*id.* ஒளி), œil-de-chat, lapis lazuli.

செல்வம், 1° *P.* செல்வோம் 1re *pers. pl. de* செல்லுகிறது, nous irons... 2° prospérité, bonheur, aise, richesse, état florissant, délices, science, le Souvarkam ou paradis d'Indiren: — ஆயிருக்கிறது prospérer, être riche, — dans la prospérité; — ஆய்வளர்க்கிறது élever délicatement; — கொஞ்சுகிறது caresser, choyer, dorloter; — செருக்குகிறது être fier de ses richesses; — பொழிகிறது répandre les richesses, — les délices, abonder en richesses, en délices; செல்வக்கடி grande morsure; — ச்சிரிப்பு sourire; — ச்செருக்கு orgueil des richesses; — ச்செருக்காயிருக்கிறது être dans la prospérité et les délices, ou — ச்செருக்காலே திரிகிறது vivre dans les délices et le faste; — த்தீனி bons morceaux, friandises, bonbons; — நடை marche douce, — lente; — நரை cheveux qui commencent à grisonner; — ப்பிள்ளை enfant gâté, — trop aimé; — ப்பிள்ளைக்காய்ச்சல் espèce de fièvre; — ப்பெருக்கு accroissement de —, grande prospérité; — ப்பேச்சு mot de tendresse, paroles enfantines; — ப்பொருள் richesses mondaines, biens de la fortune; — மடி grosses mamelles (des animaux gonflées par leur embonpoint); — மட்டி espèce de plante rampante; — வனம் jardin de délices, paradis terrestre; செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வம்ச்செல்வஞ் செல்வத்துளெல்லாந்தலை la science qui vient de l'ouïe est le bonheur des bonheurs, ce bonheur est le premier parmi tous les bonheurs; சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம் le bonheur qu'on a acquis s'en va avec un fils (qui meurt): தனையரில்லாத செல்வஞ் செல்வமல்ல la prospérité sans enfans n'est pas une vraie prospérité; நன்றியில்செல்வம் richesses inutiles, — qui ne produisent aucun bien; நன்றியிற்செல்வம் le bonheur consiste à faire du bien.

செல்வவான், (செல்வம்), homme [riche, heureux.

செல்வன், 1° (செல்வம்), homme riche, — heureux, Dieu, roi, fils, Arouguen. 2° *P.* செல்வேன் *et* செல்வான், *fut. de* செல்லுகிறது, j'irai, il ira.

செல்வாக்கு, (செல்), parole puissante, influence (de la parole), autorité: — உண்டாயிருக்கிறது y avoir de l'influence, se faire selon le commandement; — அடைகிறது, — செலுத்துகிறது gagner —, exercer de l'influence; — ஆனவன், — உள்ளவன் homme influent.

செல்வி, *f. de* செல்வன், femme riche, dame, maitresse de maison, fille, la déesse des richesses et de la prospérité, *i.e.* Lakchimi.

செல்விக்கை, (செல்வம், ikâ), richesse, *V.* செல்வாக்கு.

செல்வு, *n.v. de* செல்லுகிறது, allée, marche, voyage.

செவ, *imp. du suiv.*: — செவென்கிறது, — செவென்றிருக்கிறது être rouge, — enflammé (les yeux, une plaie): இவனுக்குக்கண்செவ செவென்றிருக்கிறது ses yeux sont enflammés.

செவக்கிறது,வத்தேன் *ou* வந்தேன்,வப்பேன்,வ,வக்க,*v.n.* (செ), rougir,être—, devenir rouge, s'irriter, s'enflammer de colère: செவக்கக்காய்ச்சுகிறது faire chauffer jusqu'à rendre rouge; — ச்செவக்கச்சூடுகிறது brûler—,marquer profondément avec un fer rouge; செவத்திருக்கிறது *ou* செவந்திருக்கிறது être rouge; செவந்துகாணுகிறது,—தெரிகிறது sembler—,paraitre rouge; செவத்துப் *ou* செவந்துபோகிறது devenir rouge,rougir. [rougeur.

செவக்கை,*n.v.du préc.* être rouge,

செவத்த,*part.passé de* செவக்கிறது,rouge,rubicond:—தாசி l'arbrisseau gossypium,prostituée rubiconde; —பிள்ளை enfant rubicond;—முகம் figure rouge,—rubiconde; செவத்தவன்,செவத்தவள் homme—,femme rouge,—rubiconde. [ங்கை rouge.

செவத்தம்,(செவத்த), l'arbre முரு

செவத்தல்,*n.v. de* செவக்கிறது, rougeur,être rouge,—en colère,geste de colère.

செவத்து,*gér.du même.*

செவந்த,*part.passé du même*,rouge, rubicond:—எருக்கு, *V.* செவந்தி;—கண் œil rouge,—couleur de sang: —கல் pierre rouge;— முகம் figure rubiconde,—rouge (de honte ou de colère;—மேனியாயிருக்கிறது avoir le corps rougeâtre. [ge.

செவந்தி,la plante asclepias rou-

செவந்து,*gér.de* செவக்கிறது.

செவப்பம்மான்பச்சரிசி, (செவப்பு),la plante euphorbia rosea. [ளை.

செவப்பவளை, (*id.*), *V.* செவ்வவ

செவப்பன்,(*id.*),homme rubicond, —rouge. [வாமணக்கு.

செவப்பாமணக்கு,(*id.*), *V.* செவ்

செவப்பி, (*id.*), *f. de* செவப்பன், femme rubiconde,—rouge.

செவப்பு,*n.v. de* செவக்கிறது, 1° couleur—,rouge, rougeur, signe—, geste de colère. 2° *ou* செவப்பான, *adj.*rouge,rubicond: செவப்பானகந்தகம் l'arsenic préparé கோழித்தலைக்கந்தகம்;—வெள்ளைச்சி espèce de minéral செவப்புக்கந்தி espèce d'arsenic composé;—க்கல் pierre rouge;—க்காய்வேளை la plante galega purpurea;—க்கொடிப்பசளை la plante basella rubra;—ச்சாமந்தி, *V.* செவ்வந்தி;—ச்சோளம் solam rouge,holcus sorghum;—ப்பசளை la plante basella rubra;—மந்தாரை, *V.* செம்மந்தாரை; இருண்ட—, brun, rouge foncé,—mêlé de noir.

செவப்போணான், (செவப்பு, ஓணான்),le caméléon rouge,la plus petite espèce de lézard.

செவலை,(செ), homme—, femme —,animal rougeâtre.

செவல்,(*id.*),*adj.* rouge; (il se dit seulement des bêtes): செவலெருது bœuf rouge.

செவி, 1° oreille,l'organe de l'ouïe, l'ouïe,un des 5 sens. 2° (préfixe indiquant intensité),très,fort,une mesure:— கூர்ந்துகேட்கிறது écouter avec attention,—d'une oreille attentive;—கேளாத sourd, qui n'entend pas;— கொடுக்கிறது, —கொடுத்துக்கேட்கிறது écouter,prêter l'oreille, entendre,donner audience;—சாய்க்கிறது,—தாழ்த்துகிறது incliner—, pencher—, prêter l'oreille pour écouter;— க்குத்து mal d'oreille, élancement dans l'oreille;— ச்சொல் parole entendue; - திக்கிறது chuchoter,parler secrètement, — à l'oreille,importuner,médire secrètement;—தின்கிறவன் chuchoteur,importun,médisant;— நிறக்கல் pierre cuivrée,—de la couleur de l'oreille; —படுவாதம் flatuosité qui affecte l'oreille, une des 80 espèces de flatuosités;—ப்பாம்பு petit serpent ou ver qui entre dans les oreilles;—ப்புலன் sens de l'ouïe;— ப்புற்று mal —,ulcère à l'oreille;—ப்பூரான் petit cent-pieds qui se glisse dans l'oreille;—மந்தன் homme presque sourd,—qui a l'oreille paresseuse;—மந்தம் demi - surdité, difficulté à entendre,faiblesse de l'ouïe;— மலம் cérumen des oreilles; — மலர் espèce de bijou pour les oreilles; ஒரு —மழைபேய்ந்தது il est tombé une

forte pluie, une pluie capable de remplir un படி ou 1 mesure mise pour la recevoir; —யடி, (அடி), le bas de l'oreille, la joue;— யடிக்கிறது,—யாட்டுகிறது remuer—,agiter les oreilles;— யறிவுறுத்தல் instruire—,instruction de vive voix;—யறிவுறுமருட்பா pièce de poésie du genre du மருட்பா,qui explique aux rois et aux princes l'obligation de se conduire d'une manière agréable aux grands;— யறிவுறூஉ instruction orale,le 81me des பிரபந்தம்,poème qui explique le devoir d'être soumis aux supérieurs; — யறை creux de l'oreille; செவிக்கெட்டுகிறது, செவிக்கேறுகிறது parvenir aux oreilles,être entendu; செவியிலேசொல்லுகிறது,— பேசுகிறது parler— ,dire à l'oreille, médire;—தைக்கச்சொல்லுகிறது parler avec énergie,de manière à faire impression,à pénétrer dans les oreilles;—தைக்கவில்லை cela n'est pas entré dans les oreilles;—யேறியிருக்கிறது être parvenu aux oreilles;—யேற்றிவைக்கிறது,—யேற்றுவிக்கிறது porter aux oreilles,*i.e.*à la connaissance de quelqu'un; செவிக்குள்வருமிரணம் mal—,ulcère dans l'intérieur de l'oreille. [sourd.

செவிடன்,*pl.*செவிடர், (செவிடு),

செவிடி,*f.du préc.*sourde.

செவிடு,*gén.*செவிட்டின், *obl.* செவிட்டு,(செவி), surdité; செவிடான் sourd;செவிட்டுத்தனம் surdité; செவிடாகிறது devenir sourd;செவிடாக்குகிறது rendre sourd.

செவிட்டல்,செவிட்டுதல்,destruction,*v.v.de*

செவிட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.a.*détruire.

செவியம்,*P.*செவ்வியம்.

செவியிலி,(செவி,இலி), qui manque d'oreilles, sourd, surdité.

செவிரம், la plante aquatique பாசி,ceratophyllum demersum.

செவிலி,mère nourricière, bonne —,garde d'enfant,sœur ainée.

செவுடன்,செவுடி,செவுடு, *P.* செவிடன்,செவிடி,செவிடு. [chies.

செவுள்,ouïes de poisson, bran-

செவேர்,செவேல், mots imitatifs désignant le rouge:—எனல்,— எனவிருக்கிறது,—என்கிறது,—என்றிருக்கிறது être rouge, — extrêmement rouge: செவேரொனு, செவேலென d'une manière très-rouge;செவேரென்று செவந்தது il est devenu extrêmement rouge,

செவை, *V.*செவ்வை.

செவ்,(செ),1° couleur rouge, poli, droite direction,droiture.2° *adj.*rouge,poli,droit,direct,régulier: செவ்வாக droit,juste,directement.

செவ்வகத்தி,(செவ், அகத்தி), l'arbuste agati à fleurs rouges (dont les feuilles sont bonnes à manger), coronilla coccinea. [pieds rouge.

செவ்வட்டை,(*id.*அட்டை), mille-

செவ்வணி, (*id.*அணி), ornement de couleur rouge qu'une amante qui est fâchée avec son amant donne à la fille que celui-ci lui a envoyée.

செவ்வண்,(*id.* அண்), perpendicularité,position droite,précipice.

செவ்வந்தி,(செவ்,அந்தி),chrysanthème indien à fleurs rouges, (il y en a de plusieurs espèces), nuage rouge:—க்கல் espèce de pierre.

செவ்வம்மான்பச்சரிசி, (*id.*), la plante euphorbia rosea.

செவ்வரத்தமணி,(*id.* அரத்தம்), espèce de rubis. [est rouge.

செவ்வயிரம்(*id.*),cœur d'arbre qui

செவ்வலரி,(*id.* அலரி), espèce de laurier rose.

செவ்வல், (செவ்), terre rouge:—நார் *ou*

செவ்வல்லி,(செவ், அல்லி), nénuphar rouge, *i. e.* nymphœa lotus à fleurs rouges.

செவ்வவரை,(*id.* அவரை), espèce de pois à fleurs rouges, dolichos lablab.

செவ்வழி,(*id.*),chemin droit,—direct,air—,mélodie propre aux habitans des bords de la mer:— ப்பாலை nom d'un autre air;— யாழ், —

யாழ்த்திறம் luth des habitans des bords de la mer. [dioscorea var.

செவ்வள்ளி,(*id*.வள்ளி), la plante

செவ்வனார்,(செவ்வல், நார்), nénuphar rouge.

செவ்வனிறை,(செவ்வன்), réponse directe,—juste à la question.

செவ்வன்,(செவ்), 1° droite direction, *V*.செவ்வை. 2° *adv*. droit, juste, directement.

செவ்வாக்கு,(*id*.),arche longue,—surabaissée, parole juste.

செவ்வாப்பு,(*id*.ஆப்பு),coin droit, espèce de clou ou de lien.

செவ்வாமணக்கு,(*id*.ஆமணக்கு), ricin verd, ricinus viridis, *litt*. ricin rouge. [phar rouge.

செவ்வாம்பல்,(*id*.ஆம்பல்), nénu-

செவ்வாய்,(*id*.),bouche rouge, lèvres rouges, la planète Mars ou son conducteur,(ainsi nommé de sa rougeur: les Indous le font fils de la terre),mardi,rubis:—க்கிழமை mardi;—ப்பிள்ளையாரை அஞ்ஞானிகள் கும்பிடுகிறார்கள் les gentils adorent Pilléar les mardis de janvier et de juillet et lui font une fête domestique.

செவ்வாரம்,(*id*.), partage égal du produit d'une terre entre le propriétaire et le fermier.

செவ்வாரை,(*id*.ஆரை),plante médicinale rouge et à 4 feuilles, qui croit sur les montagnes.

செவ்வாவிரை, (*id*. ஆவிரை), la plante ஆவிரை rouge.

செவ்வாழை,(*id*.),bananier rouge:—ப்பழம் banane rouge.

செவ்வானம், (*id*.), ciel —, nuée rouge, vers le soir;— இட்டிருக்கிறது les nuées être rouges, le ciel être rouge.

செவ்வி,(செவ்),beauté,temps, saison, occasion, opportunité, la 14me constellation dite சித்திரை:—திறம், *V*.மாந்தளிர்க்கல்;— யருமை rareté des occasions.

செவ்விண்டு,(*id*. இண்டு), grand arbrisseau à fleurs rouges dont la tige ou le tronc est épineux, mimosa paniculate.

செவ்விய,(செவ்வி),régulier,beau:—கை main bienveillante.

செவ்வியம், poivrier, plante qui donne le poivre, sorte de remède.

செவ்விளநீர்,(செவ்,இள,நீர்),espèce de coco dont l'écorce est rougeâtre.

செவ்விறகு, (*id* இறகு), volatile à ailes rouges, grande espèce de scarabée. [palmier.

செவ்வீளை,(செவ்,ஈளை),espèce de

செவ்வு,(செவ்), droite direction, droiture, rectitude, couleur—, rouge, certaine régle ou manière pour compter les perles: செவ்வே,droit, tout droit, juste, directement.

செவ்வெண்,(*id*.எண்),compte exact,—juste.

செவ்வெண்ணெய்,(*id*. எண்ணெய்),huile que l'on donne aux enfans. [buste எருக்கு à fleurs rouges.

செவ்வெருக்கு,(*id*. எருக்கு), l'ar-

செவ்வேல், (*id*.), acacia à écorce rouge.

செவ்வேள்,(*id*.),le fils rouge, *i.e.* Soupramanien (à cause de sa couleur rouge).

செவ்வை,(செவ், ஐ), ce qui est droit,—bien,—régulier, position—, direction droite, régularité, arrangement, droiture, rectitude, bon état, poli, égalité, niveau:— யாகுகிறது s'arranger, être—, devenir droit,—uni, régulier, égal; — யாக்குகிறது arranger, accommoder, rectifier, unir, égaliser, rendre droit, — régulier, corriger; — யாய்நடக்கிறது marcher droit, se bien conduire, procéder—, vivre régulièrement; — யாய்நிறுத்துகிறது redresser, faire tenir—, rendre droit;— யாய்ப்போகிறது marcher—, aller droit, —tout droit,—sans se détourner, se bien conduire; —யாய்வைக்கிறது mettre droit,— en ordre, arranger; —யானபாதை grande route droite, *ou*—வழி *ou* வெட்டி chemin droit, —direct; செவ்வைக்குவராது cela ne saurait s'arranger, — réussir, — aller droit.

செழிக்கிறது,ழித்தேன்,ழிப்பேன், ழி,ழிக்க,*v.n.*செழிக்குதல், *n.v.* être fertile, florissant,*ou* செழித்துவருகிறது prospérer,croitre,—bien;செழித்திருக்கிறசீமை pays fertile;செழித்தகல் pierre de chaux; செழித்தமுகம் visage joyeux,—ouvert,—de santé,—de prospérité;—நாடு pays fertile.

செழிச்சி,செழித்தல்,செழிப்பம்,செழிப்பு,*n.v.du préc.*fertilité, abondance, croissance, augmentation, prospérité,richesse, gaîté: செழிப்பான fertile,fécond; செழிப்புள்ள fertile, prospère,joyeux;செழிப்பிருலேசெய்கிறது agir d'après la fertilité, — la prospérité.

செழிப்பிக்கிறது,*n.v.du même*,fertiliser,rendre fertile,—florissant.

செழியன்,(செழிக்கிறது), Pândien,titre des anciens rois du Maduré.

செழிய,செழு,*V.*செழும்.

செழுப்பம்,*V.*செழுமை.

செழுமறை,(செழு),feu.

செழுமை,fertilité,fécondité,croissance,graisse,excellence, grandeur, bonté,beauté,luxe;l'adj.est செழு,செழும்,செழிய:— யாயிருக்கிறது être fertile,gras, pousser avec trop de force;— யானகதிர் épi riche, — de bonne venue.

செழும்,*adj. du préc.* fertile,gras, bon,beau:—பூமி terre fertile.

செழும்பல்,fertilité:—ஆயிருக்கிறது être fertile,*ou*— ஆய்வளருகிறது pousser avec force,croitre en abondance;—உள்ளவன் homme d'une belle prestance.

செளிம்பன்,(செளிம்பு),homme de [mauvais caractère.

செளிம்பு,vert-de-gris,rouille:செளிம்பூறுகிறது,—பிடிக்கிறது,—பற்றுகிறது se couvrir de vert-de-gris, se rouiller.

செள்ளல்,boue:செள்ளவாடுகிறது, [*V.*சேருடுகிறது.

செள்ளு,*P.*தெள்ளு *ou* — ப்பூச்சி, puce,ver,vermine de volaille; செள்ளரிக்கிறது les vers ronger.

செறல்,*opt.et n.v.de* செறுகிறது, *V.*செறுக்குதல்.

செறி,1° foule, presse, étroitesse, densité,état de ce qui est épais,—serré.2° *imp.et part. du suiv.* serré, épais,abondant,en foule,dense, dodu,plein,copieux.

செறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய,*v.n.et* செறிதல்,*n.v.* (செறி), abonder, s'attrouper, se serrer, se remplir,se mêler,se joindre,s'accorder,s'entrelacer, être pressé, serré, dense,épais, abondant, plein, mêlé, uni,entrelacé,se baigner: செறிந்தபகல் plein jour;செறிந்தவெட்டு coupures ou blessures fort rapprochées.

செறிக்கிறது,றித்தேன்,றிப்பேன், றி,றிக்க,*v.a.du préc.n.v.*serrer,presser,rétrécir,resserrer,unir, joindre, renfermer,briser,détruire, tuer,sauver,conserver,baigner,enfoncer.

செறித்தல்,செறிப்பு,*n. v. du préc.* resserrement, presse, contraction, jonction,union,brisement, destruction,meurtre,conservation,bain.

செறிமை,(செறி,மை), étroitesse, foule,presse,resserrement,abondance.

செறிவு,*n.v.de* செறிகிறது,resserrement,étroitesse,foule,presse, densité,état de ce qui est épais,— serré, abondance,plénitude, trou d'arbre, une des 10 beautés dites குணவலங்காரம் qui consiste à éviter les lettres dures dans des vers.

செறு, 1° champ, rizière, petit champ, petite rizière.2° *imp.et part. du suiv.*:—பகை danger de la vie de la part des ennemis.

செறுகிறது,செற்றேன், செறுவேன்,செறு,செற, *et* செறுக்கிறது, றுத்தேன்,றுப்பேன்,று,றுக்க,*v.a.et n. ou* செறுத்துப்போடுகிறது,haïr,détester,se fâcher,s'irriter,tuer,resserrer,rétrécir,condenser,remplir,combler, *V.* தூக்குகிறது.

செறுக்குதல்,செறுதல், செறுத்தல்,*n.v.du préc.* haine,détestation,colère, meurtre, presse, rétrécissement, resserrement, remplissage, levée.

செறுநர்,(செறுகிறது), ennemis.

செறுப்பு, *n. v. de* செறுக்கிறது, meurtre, haine.

செறும்பு, (செறுகிறது), obstination, aversion, opposition haineuse, inégalité, manque de poli (dans un ouvrage), copeau.

செறுவு, (செறு), champ, rizière.

செறுனர், *V.* செறுநர். [2° *P.* சேத்த.

செற்ற, 1° *part. pass. de* செறுகிறது.

செற்றம், (செற்ற), colère, courroux, haine, jalousie, contradiction, obstination.

செற்றலர், (செற்றல்), ennemis.

செற்றல், 1° (செற்ற), *V.* செறுக்குதல். 2° *opt. et n. v. de* செற்றுகிறது.

செற்றார், (செற்ற), ennemis, meurtriers.

செற்றி, *gér. de* செற்றுகிறது.

செற்று, 1° resserrement, étroitesse, presse, densité, arbrisseau. 2° *gér. de* செறுகிறது. 3° *corr. P.* சேத்து, *gér. de* சாகிறது. 4° *imp. et part. de*

செற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a.* செற்றுதல், *n. v.* enchâsser des pierres précieuses, graver sur métal des lettres...), presser,

செற்றை, *P.* செத்தை. [resserrer.

*செனம், *P.* சனம்.

*செனனம், *P.* சனனம்.

செனிக்கிறது, *P.* சனிக்கிறது, être conçu, naître. [றது.

செனிப்பிக்கிறது, *P.* சனிப்பிக்கி

செனிப்பு, *P.* சனிப்பு. [மம்.

*சென்மம் et ses composés, *V.* சன்

*சென்மாந்தரம், *V.* சன்மாந்தரம். [être conçu, naître.

சென்மிக்கிறது, *P.* சன்மிக்கிறது,

சென்மிப்பு, *P.* சன்மிப்பு, conception, naissance.

சென்ற, *part. passé de* செல்லுகிறது:—காலம் temps passé.

சென்றீ, *P.* செல்வீர் allez.

சென்று, *gér. du même*:—போகிறது, aller, arriver, partir pour l'autre monde, mourir; — போனன் il est mort; —போனர் les morts; —தேய்ந்திறுதல் un des 10 défauts d'un livre, *i.e.* l'élégance des mots et des pensées aller en diminuant peu à peu.

சென்னபட்டணம், சென்னபுரி, Madras, chef-lieu de la présidence de ce nom; cette ville fut ainsi appelée de சென்னப்பநாய்கர் prince vassal du raja de சந்திரகிரி. [beauté.

சென்னம், espèce d'oiseau, forme,

சென்னல், 1° le poisson nommé தேட்கெண்டை. 2° *P.* சன்னல், fenêtre. [vette.

சென்னுக்கூனி, chevrette, crevette.

சென்னுங்கூனி, le poisson சன்னவோரா.

சென்னி, tête, couronne, la 1re constellation dite அச்சுவினி, le roi சோழன், sôjen (nom titulaire de sa dynastie), ménestrel, chantre ambulant, musicien. [trel, bardes indiens.

சென்னியர், *pl. de* சென்னி, ménes-

சென்னை, 1° joue, mâchoire. 2° *abrév. de* சென்னபட்டணம், *ou* சென்னைபட்டினம், Madras.

சே, 1° lettre syllabique composée de ச் et de ஏ. 2° bœuf, taureau, le signe du Taureau, le mâle de certains animaux, négation, les arbres அழிஞ்சில் et சேரான். 3° *imp. et part. de* சேக்கிறது. 4° *adj.* rouge, éloigné, haut. 5° *P.* சேய், enfant, poupon. 6° *P.* செய்தே, pendant que, quoique.

சேகண்டி, garde des rues, patrouille, *V.* சேமக்கலம்:—மால் hutte de la patrouille, corps de garde.

*சேகம், (sêka), aspersion.

சேகரத்தார், (சேகரம்), membres d'une société, d'une congrégation, associés, paroissiens, confrères.

*சேகரம், 1° (sèkhara), chapelet, couronne, guirlande, ce qui est tressé ou noué en touffe sur la tête (comme cheveux, fleurs, bijoux), crête, diadème, tête, l'arbre முருங்கை, racine de cet arbre, manguier. 2° provision, amas, approvisionnement, assemblage, acquisition, ajustement, préparatif, assemblée, foule, réunion, congrégation, paroisse:—ஆகிறது s'amasser, se rassembler, se préparer; — ஆயிருக்கிறது être amassé, rassemblé, préparé, prêt; — ஆக்குகிறது, — பண்ணுகிறது, *V.* சேகரிக்கிறது.

*சேகரி, 1° la plante நாயுருவி. 2° *imp. de*

சேகரிக்கிறது,ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,*v. a.* (சேகரம்), amasser, ramasser, rassembler, recueillir, se procurer, faire provision, préparer, pourvoir,adopter,ajuster,accommoder,réunir convenablement ensemble, lever des soldats; சேகரித்துக் கொள்ளுகிறது faire provision, rassembler, amasser (pour soi).

சேகரித்தல்,சேகரிப்பு,*n.v.du préc.* assemblage,amas, préparation, préparatif, ajustement.

சேகிலி, (சேகு, இலி), l'arbre qui n'a point de partie dure,*i.e.*le bananier.

சேகு,partie dure—,cœur d'arbre, cicatrice:—மரம்,சேகுள்ளமரம் arbre qui a du cœur, — dont le bois est dur.

சேக்கரிக்கிறது,ரித்தேன்,ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,*v.n.*சேக்கரித்தல்,*n.v.*coqueriquer, glousser, une poule chanter après avoir pondu.

சேக்கிறது,சேந்தேன் *ou* சேத்தேன்,சேப்பேன்,சே,சேக்க, *v. n.* (சே), être rouge. [க்கும்,*part.fut.du préc.*

சேக்கு, 1° lait de femme. 2° *P.* சே

சேக்குதல்,*n.v.de* சேக்கிறது,rougeur.

சேக்கை, 1° *n.v.du même*,rougeur, être rouge. 2° cicatrice, marque des coups reçus, la plante செம்பசளை pourpier rouge. 3° crabe, le signe du Cancer, lit, couche, litière des animaux,mamelle (de femme). [bœuf.

சேங்கன்று, (சே), jeune veau, —

சேங்கொட்டை,(*id.*).noix de l'arbre சேரான்:—ப்பால் le suc noir de cette noix qui sert à marquer le linge;—ப்பாத்குறி marque faite avec ce suc. [mouiller,d'asperger.

*சேசனம், (sêchana), action de

சேசுரணம்,(சே), l'arsenic composé கௌரிபாஷாணம். [manger.

சேசுனம், action d'asperger, de

சேசே,cri, acclamation, houra:—யென்றுகிடக்கிறது être en tumulte, rempli de bruit; —யென்றுசந்தடியாயிருக்கிறது être plein de bruit, de tumulte.

*சேஷசாயி,(சேஷன், sâyi *couché*), celui qu'on dit couché sur le serpent Adisêchen,*i.e.*Vichnou.

*சேஷம்,(sêcha),reste,restant,reliquat,reste d'une division, restes de quelqu'un à son repas (regardés comme impurs et souillés), nourriture qu'on a touchée,chose qu'on rejette, flegme, meurtre, destruction, fin:—ஆயிருக்கிறது, — ஆகவிருக்கிறது être de reste;—ஆகவைக்கிறது laisser, réserver;—ஆகவையாமற் சங்கரிக்கிறது détruire sans rien réserver; சேஷகாலம் le temps de la mort; — சங்கலிதம் progression arithmétique; —சுரம் espèce de fièvre;— த்தியாச்சியம் reste de rebut, —d'heure ou de temps qu'on rejette parce qu'il est regardé comme défavorable, ou néfaste; —நீர் phlegme, pituite; —பாகம் part qui est restée; —போசனம் restes d'un repas,manger les restes;—மெத்தை Adisêchen servant de couche à Vichnou;—ப்படுகிறது, —ப்பட்டுப்போகிறது être de reste, être ou devenir impur ou profané par contact; —ப்படாமலெடுத்துவைக்கிறது mettre—,garder à part sans que cela devienne un reste, sans souillure; — ரக்ஷணம் soin de conduire une entreprise à bonne fin; — ராத்திரி la dernière veille de la nuit;—வட்டில் vase à manger; இராணுவங்கொள்ளையிட்டத்திற்சேஷம் le reste du butin de l'armée.

*சேஷன்,(*id.*),Sêchen, nommé aussi அநந்தன் et ஆதிசேஷன், (prétendu roi des serpens,qui a mille têtes, sur une desquelles il est censé porter le monde;il sert de couche à Vichnou sur la mer de lait), sournom de Baladêven, *V.* சேடன்: சேஷவாகனம் vehicule —, char pour porter une statue de Vichnou.

*சேஷார்த்தம்,(சேஷம், அர்த்தம்), chose de reste,—défectueuse,— qui a rapport, sens du génitif.

*சேஷாவஸ்தை, (*id.* அவஸ்தை), la dernière condition de la vie.

சேஷான்னம், (*id.* அன்னம்), restes d'un repas.

சேஷிக்கிறது, *V.* சேடிக்கிறது.

*சேஷை, (sèchâ), partie des cérémonies du mariage, riz qu'on répand sur les époux en signe de bénédiction, fleurs et autres choses qui ont été offertes à une idole et qu'on distribue aux dévots idolâtres: — யரிசி riz employé à l'usage susdit, répandu par les assistans sur les époux en signe de bénédiction; — யிடுகிறது répandre ainsi du riz, faire cette bénédiction cérémonielle.

*சேஷ்டகம், (சேஷ்டம், ka *son*), son primitif ou principal, grand bruit.

*சேஷ்டம், 1° (tchèchta), force, effort. 2° (djyèchta), le mois d' ஆனி, primauté, priorité, ancienneté, supériorité.

சேஷ்டனம், (சேஷ்டம், na), effort.

*சேஷ்டன், *hon* . சேஷ்டர், (djyèchta), supérieur, frère ainé, ancien: சேஷ்டகனிஷ்டன் l'ainé et le cadet; — த்தனம் supériorité; — தாதன், *V.* பெரியப்பன்; — பாரி, — பாரியை la 1re femme, la plus ancienne, femme du frère ainé; — வருணன் brame, homme de la 1re caste; — விருத்தி devoirs de l'ancienneté.

*சேஷ்டா, *obl. de* சேஷ்டை: — தேவி, la vieille déesse de la pauvreté, மூதேவி sœur ainée de Lakchimi; — நாசம் fin des badinages, - du monde.

*சேஷ்டி, *fém. de* சேஷ்டன், supérieure, sœur ainée, femme de considération.

சேஷ்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v.n.* (சேஷ்டம்), réussir, se faire avec effort, se fortifier, se faire, marcher, se mouvoir, agir.

சேஷ்டிப்பிக்கிறது, *v.caus.* *du préc.* conduire, diriger.

*சேஷ்டை, 1° (tchêchtâ), action, effort, grimace, geste, malice, badinage, jeu —, mouvement lascif, — obscène, action déshonnête, convulsion. 2° *fém. de* சேஷ்டன், sœur ainée, supérieure, femme honorable, — de qualité, la 18me constellation dite கேட்டை, la 16me constellation dite விசாகம், van (à vanner), *V.* சேஷ்டாதேவி: — க்காரன், — பண்ணுகிறவன் grimacier, malin, méchant, celui qui fait des grimaces, des malices etc...; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது faire des grimaces, des malices, des gestes lascifs, de mauvais badinages.

சேடகம், *P.* கேடகம், bouclier.

சேடச்சி, *fém. de* சேடன், fille —, femme d'une caste de tisserands.

*சேடசாயி, *V.* சேஷசாயி. [ம்.

*சேடம், et ses composés, *V.* சேஷ

*சேடன், *pl.* சேடர், 1° *V.* சேஷன். 2° (tchêta), esclave, domestique, serviteur (à gages). 3° (சேடு), jeune homme, joli garçon, compagnon, Baladêven demi-frère de Krichna. 4° une caste de tisserands, tisserand de cette caste.

*சேடார்த்தம், *V.* சேஷார்த்தம்.

*சேடி, 1° *f. de* சேடன், esclave, domestique, servante. 2° (சேடு), belle femme, jeune fille, compagne. 3° rue des bergers, le monde des வித்தியாதரர். 4° *imp. de*

சேடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v.a. et n.* 1° (சேஷம்), diminuer, être de reste, 2° (சேடு), orner.

சேடியர், *pl. de* சேடி, servantes, les principales esclaves, compagnes.

சேடு, beauté, jeunesse, foule, assemblée, bien, bienfait, grandeur.

*சேடை *P.* சேஷை. [ce.

சேட்சி, (சேண், சி *affixe*), distance.

சேட்செலவு, (*id.*), éloignement, s'éloigner, s'en aller au loin.

*சேட்டகம், *P.* சேஷ்டகம். [ஷ்டம்.

*சேட்டம், et ses composés *V.* சே

*சேட்டனம், *P.* சேஷ்டனம்.

*சேட்டன், *P.* சேஷ்டன். [டா...

சேட்டா, *obl. de* சேட்டை, *V.* சேஷ்

சேட்டி, சேட்டிக்கிறது, சேட்டிப்பிக்கிறது, *V.* சேஷ்டி...

*சேட்டை, *P.* சேஷ்டை.

சேட்படைநிலை, (சேண், படை), la compagne empêcher la réunion de l'amant et de l'amante.

சேணம்,selle de cheval,bât,coussinet, coussin qui sert de selle aux Indiens, siége,matelas, lit:—கட்டுகிறது,—போடுகிறது, — வைக்கிறது seller,bâter,mettre la selle, le bât, le coussin; —தைக்கிறது faire une selle, un bât...;—தைக்கிறவன் faiseur de selles etc... sellier;—வைத்திருக்கிறகுதிரை cheval sellé — de selle. . . [esprit,intelligence.

*சேனவி,சேனை, (sènavi, sênâ),

சேனாடர், (சேனாடு), habitans du ciel. [le ciel,le monde supérieur.

சேனாடு,(சேண்,நாடு),le paradis,

சேணி,échelle,le monde des வித்தியாதரர்,règle,coutume, route, flots, ou —க்காரர் troupe de pêcheurs.

சேணிச்சி,சேணியச்சி, சேணியப்பெண்,f. de சேணியன்,fille—,femme d'une caste de tisserands.

சேணியன்,pl.சேணியர், homme —,gens d'une certaine caste de tisserands (différens des சேடர்).

சேண்,l'air, le firmament, le ciel visible, largeur, longueur,hauteur, distance.

சேண்டிரவர்,(télinga), tisserands.

சேதகம், rougeur, couleur rouge (adhérente à quelque chose), boue.

*சேதகரம், (tchhèdakara), action de couper.

*சேதம்,1°(tchhêda),coupure,division,section,part,portion.2°(tchhid), perte, dommage, avarie, ruine,destruction,malheur, obstacle:—ஆகிறது,—ஆய்ப்போகிறது,*V. சேதப்படுகிறது;—வராமற்பார்க்கிறது veiller à ce qu'il n'arrive aucun dommage: —ஆக்குகிறது,—வருவிக்கிறது, சேதப்படுத்துகிறது causer la perte, faire tort, perdre, endommager,gâter, détruire;—ப்படுகிறது se perdre, être perdu,endommagé,gâté; — பாதம் dommage,perte, destruction: கடலிற் சேதம் perte—,dommage en mer, avarie; கப்பற்சேதமேயல்லாமல் மனிதர்சேதமில்லை le navire est perdu,mais personne n'a péri.

*சேதனம்,1°(tchhêdana),coupure, rognure,portion,ce qui est coupé.2° (tchêtana), âme, esprit, intelligence, connaissance.

*சேதனன்,(id.),être intelligent,—raisonnable,homme,âme.

சேதா, (சே,து,ஆ),vache rouge,—de bonne espèce. [phar rouge.

சேதாம்பல், (id.ஆம்பல்), nénu-

சேதாரம்,1° (சேதம்,ஆரம்),perte, dommage, déchet de l'or ou de l'argent (par la fusion,la pierre de touche, la lime, le marteau ou autre travail),déchet ou avarie (des marchandises ou des grains qui motivent un rabais ou une remise). 2° (சே,தாரு,அம்), le manguier doux. 3° l'arbrisseau வெட்சி.

சேதி, 1° P.செய்தி, nouvelle. 2° (tchêdi), nom d'un pays (peut-être le moderne Chandaïl) dont fut roi சிசுபாலன் tué par Krichna:—பதி,—ராசா Sisoupalen;—பாதி nouvelle; நடந்த சேதியைச் சொல்லுகிறது dire ce qui s'est passé.

சேதிக்கிறது,தித்தேன், திப்பேன், தி,திக்க,v.n.(சேதம்),சேதித்தல், n.v. couper,trancher. [pée.

*சேதிதம், (tchhêdita), chose cou-

சேதிமம், temple, pagode.

*சேது, 1° (sêtou), isthme, pont, chaussée,digue, petite chaussée qui sépare les diverses parties des rizières. digue ou pont de Râmen (dans le détroit de Manar; les fables indiennes disent qu'elle a été faite par அனுமான் pour procurer un passage à l'armée de Râmen de Râmêssouram à Ceylan, (vulgairement), le pont d'Adam, isthme qui autrefois unissait l'île de Râmêssouram au continent, l'eau réputée sacrée de ce lieu.2° (சே), couleur rouge:—ஸ்நானம் பண்ணுகிறது se baigner dans la mer près du pont susdit;—நாதன் le seigneur de ce pont,i. e. l'idole de Râmêssouram dite இராமேசுரன்; — பதி le maître ou gardien du pont de Râmen,ou de l'isthme et du temple de Râmêssouram,(titre du roi de Ramnad ou du Marava);—பந்தனம் digue, chaussée, bâtisse du

pont de Râmen;—புராணம் légende du pont de Râmen; — யாத்திரை போகிறது aller en pélérinage au pont de Râmen ou à Râmêssouram; ஆசேதுகண்டம், (ஆ jusqu'à), ou இமசேதுபரியந்தம் le continent compris entre les monts Himalaya et Râmêssouram, i.e. l'Inde.

சேத்த, *part. passé de* சேக்கிறது, rouge, rubicond, rougi. [rougeur.

சேத்தல், *n.v. du même*, être rouge,

சேத்திகை, *P.* சேர்த்திகை.

*சேத்திரக்கியன், சேத்திரஞ்ஞன், (சேத்திரம், djna *qui connait*), l'âme, celui qui connait les 3 espèces de corps dits சரீரத்திரயம்.

*சேத்திரம், *P.* க்ஷேத்திரம் lieu, corps, les 3 espèces de corps susdits, champ, vent, *V.* க்ஷேத்திரம்: சேத்திரக்கோவை, —நாமமாலை, *V.* க்ஷேத்திரகோவை; —வாசம் habitation dans un lieu, —d'un lieu sacré.

*சேத்து, 1° (tchit *pensée*), dessein, délibération. 2° (tchêt, *si*), doute. 3° membre, étroitesse, resserrement, comparaison, ressemblance, champ, pièce de terre. 4° *gér. de* சேக்கிறது, étant rouge. 5° couleur rouge, rouge foncé. [rouge, rubicond.

சேந்த, *part. passé. de* சேக்கிறது,

சேந்தன், (சேந்த), le rubicond, Soupramanien, Sênden, *V.* திவாகரன். [tier ou de palmier.

சேந்தி, (*ind*), caillou, jus de coco-

சேந்து, 1° *gér. de* சேக்கிறது, 2° couleur rouge, feu, l'arbre அசோகு uvaria: — பந்தம் cire rouge, — à cacheter.

சேந்தை, voile, couverture.

*சேபம், 1° (sêpa), pénis. 2° *P.* க்ஷேபம்.

சேபனம், s'absorber, tarir.

சேபஞர்த்தகம், *V.* இறைத்தல்.

சேபாலங்கொட்டை, (சே, பால், அம்), *V.* சேங்கொட்டை.

*சேபிட்டம், (kchêpichta), vitesse.

சேபேது, briser, mettre, jeter.

சேப்பு, *n.v. de* சேக்கிறது, couleur

சேப்பம், *adj. de* சேம்பு. [rouge.

சேமணி, (சே), clochette pendue au cou des bœufs, *V.* சேமக்கலம்.

*சேமம், (kchêma), bien-être, plaisir, bonheur, conservation, réserve, sépulture, tombeau, lieu de réserve, cave, caverne, garde, prison, corps de garde, forteresse, trésor caché, sureté: —ஆயிருக்கிறது être bien portant; —கொள்ளுகிறது, —பண்ணுகிறது conserver, réserver, enfouir, enterrer; — புகினுஞ்சாமத்துறங்கு quoique vous descendiez dans une cave pour mieux reposer, ne dormez que trois heures; சேமக்கலம் plaque ronde de métal qui sert de cloche et à sonner les heures parmi les Indous; les religieux mendians s'en servent en demandant l'aumône; —க்காரன் circonspect, gardien, qui conserve avec soin; —க்கூடம் corps de garde; —ஸ்தலம், —ஸ்தானம் sépulcre, lieu de sureté; —தருமம் devoirs propres à sa condition; —த்தேர் char auxiliaire, —de réserve; —நிதி trésor caché; —ப்படைக்கலம் ustensiles—, armes en réserve pour l'occasion; —ப்பொருள் trésor, choses mises en réserve, — en dépot, en lieu sûr. [et அழிஞ்சில்.

சேமரம், (சே), les arbres சேரான்

சேமறி, (சே), accouplement du taureau et de la vache.

சேமறிக்கிறது, (சே), le taureau couvrir la vache. [précieuse rouge.

சேமணவம், (சே, மணவு), pierre

சேமன், homme dissimulé, filou, rusé, captieux, coquin: — ஆய்த்திரிகிறது mener une vie de filou et de vagabond, friponner; கனசேமன் archi-coquin, grand vaurien.

சேமா, *voc. du préc.* nom de chien.

*சேமாசாரம், சேமாதிசயம், (சேமம், ஆசாரம், அதிசயம்), manière d'enterrer, d'enfouir.

சேமாளைச்சம்பா, espèce de riz.

சேமி, *fém. de* சேமன், coquine, dissimulée, drolesse, friponne.

சேமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v. a.* (சேமம்), enfouir, enterrer, ensevelir, mettre en réserve, — en sureté, —sous bonne garde, luter, enduire de lut ou de terre glaise.

சேமித்தல், சேமிப்பு, *n.v. du préc.*

சேமை,சேம்பு,சேம்பை,(*l'adj. est* சேப்பம்), la plante caladium nymphœifolium:சேப்பங்கிழங்கு sa racine;—கீரை ses feuilles; சேப்பந்தண்டு, சேப்பமட்டை sa tige; சிறியார்க்கினியது காட்டாதே சேம்புக்குப்புளியிடவிடையாதே ne montrez pas de douceurs aux enfans et ne craignez point de mettre du tamarin avec le சேம்பு, *i. e.* n'ayez point trop d'indulgence, mais ne refusez pas le nécessaire.

சேம்,*adj.de* சே,rouge.

சேய்,(சே),1° rouge, rubicond. 2° *obl.de* சேயம்,*et de*சேயன்

சேயமம், l'arsenic composé கௌரிபாஷாணம். [bord,digue.

சேயம்,(tchêya), assemblage, tas,

சேயவன், (சேய்), le rubicond, Soupramanien,Mercure. [gné.

சேயன், (சேய்), fils, parent éloi-

சேயா,le fruit dit கடுக்காய்.

சேயார்,(சேய்),ennemis,étrangers, prochain,parens éloignés.

சேயிலம் l'arbre இலுப்பை.

சேயிழை, (சேய்), bijou, — d'or, femme,—ornée de bijoux.

சேயேபசம், l'arbre médicinal மரமஞ்சள். [ven,Soupramanien.

சேயோன்,(சேய்),le rubicond, Si-

சேய்,(சே),couleur rouge,la planète rouge, *i. e.*Mars, le rubicond, Soupramanien,grande —, distance, longueur, âge tendre, fils, enfant, poupon, bambou,canne de bambou, maison, emplacement de maison de 2400 pieds carrés.

சேய்த்து, (சேய்), chose éloignée, distance,longueur. [cinale.

சேய்நீர்,(சேய்),espèce d'eau médi-

சேய்மை,(*id.*),distance, longueur: —ச்சுட்டு pronom qui désigne les objets éloignés,*i.e.* அது cela.

சேர,1° *inf.de* சேருகிறது,proche, près, étroitement, ensemble, conjointement,tous ensemble. 2° *adj.de* சேரன், de Sêren: — க்கட்டுகிறது lier ensemble, — fortement ensemble, unir;—தேசம், —நாடு le pays du roi Sêren, le Maléalam dit aussi கேரளம். Il s'étendait du cap Comorin à l'ouest des Gattes; ses bornes, dit-on, étaient au nord பழனி, à l'est செங்கோடு ou, selon d'autres, தென்காசி ou பேரூர்;au sud la mer, à l'ouest கோழிக்கூடு ou Calicut lui servaient de limites. Quelques fois il comprenait une partie du Mayssour. — ப்பட்டார்கள் ils ont été tués ensemble; — ப்பார்க்கிறது chercher accès,— à approcher;—ப்போகிறது approcher, aller auprès; —மண்டலம், 1° le royaume de Sêren. 2° petit halo autour de la lune (formé par la réfraction),*d'où le proverbe*:சேரமண்டலந்தூரமழை,தூரமண்டலஞ்சேரமழை si le halo est près de la lune,la pluie est éloignée, si le halo est éloigné, la pluie est proche. [—du Maléalam.

சேரமான்,(சேரன்), le roi Sêren,

சேரலர், (சேர், அலர்), ennemis, gens qui ne s'approchent pas.

சேரலன்,1° *sing.du préc*, ennemi. 2° le roi Sêren,—du Maléalam.

சேரர். *pl. de* சேரன்,la dynastie —,les descendans de சேரன்.

சேரல்,*opt. et n.v. de* சேருகிறது, approche, jonction, union, arrivée, riz qui n'est pas bien pilé et netto-

சேரறை,(சேர்,அறை),prison.[yé.

சேரன், le roi Sêren, le roi du Maléalam; (son cheval se nommait பாடலம்,sa guirlande était de fleurs de palmier,sa bannière portait pour emblème un arc;on le dit de la race d'Agny ou du feu);son nom est aussi celui de sa dynastie,l'une des 3 anciennes dynasties du sud de la presqu'île,que les chroniques représentent comme contemporaines; (les 2 autres sont celles de பாண்டியன் et de சோழன்); சேரனூர் la ville de Sêren, வஞ்சி ou கருவூர் dans le Coimbatour.

சேரா, 1° callou, liqueur de cocotier etc...2° *ou* சேராத,*part.nég. de* சேருகிறது: சேராத்தனம் antipathie. [கோட்டை.

சேராங்கோட்டை, *P.* சேரான்

சேராமை,n.v.nég.de சேருகிறது, antipathie,aversion,éloignement,ne pouvoir—,ne point approcher.

சேரார்,1° n.app. et 3me pers.plur. nég. de சேருகிறது, ennemis, ceux qui—,ils n'approchent pas.

சேரான்,1° sing.du préc. ennemi, celui qui—,il n'approche pas. 2° l'arbre dit semecarpus anacardium:—கொட்டை la noix de cet arbre, qui sert à marquer le linge. Le jus aigre de cette noix cause par son contact une enflure à certaines personnes et point à d'autres; de-là la question: அந்தக்கொட்டை யுமக்குச்சேருமோசேராதோ cette noix vous fait-elle quelque chose? La réponse négative est devenue le nom de l'arbre: சேரான்.

சேரி,(சேருகிறது), village, bourg (de bergers, de parias, de pallers, et quelquefois) ville, rue,quartier, rue des femmes publiques:—ப்பரத்தையர் espèce de femmes publiques.

சேரிடுகிறது,(சேர்), mettre le lien nommé சேர்,lier ensemble (2 vaches par un pied de devant).

சேருகம்,l'oiseau mainate.

சேருகிறது,ர்ந்தேன், ருவேன் ou ர்வேன்,ரு ou ர்,ர, ரோன் nég. approcher, arriver, atteindre, obtenir, s'assembler, se réunir,se joindre à, s'accorder, acquiescer, s'associer, se mettre du côté de, s'accoupler, appartenir,regarder, concerner, ressembler: சுவரோடேசேர்ந்திருக்கிறது rester —,être près du mur; நம்மோடே ou நம்மைச்சேர்ந்தவன் un de nos partisans,de nos associés, de nos amis; பாவிகளோடேசேராதே évite la compagnie des pécheurs; அதென்னைச்சேர்ந்தநிலம் cette terre m'appartient; அதுஎங்களைச் சேராது cela ne nous appartient pas, ne nous regarde pas,n'est pas notre affaire;சேர்ந்திருக்கிறது être proche, arrivé, uni...,appartenir, concerner; சேர்ந்துசெய்கிறது faire ensemble, en société; —நடக்கிறது marcher ensemble, de compagnie, en rang (v.g. des soldats);—நடத்துகிறது conduire ensemble,—de concert; — போகிறது aller ensemble, accompagner, approcher, arriver, atteindre; — வருகிறது venir de compagnie,approcher,arriver; போய்ச்—,atteindre, arriver; வந்து — arriver.

சேருகை,சேருதல்,n.v.du préc.

சேரும்பாடும்,(சேருகிறது,பாடு), jusqu'à ce qu'on se rende,inversion.

சேவை, V. சிறங்கை.

சேர்,1° P.சேரும்,part. fut. de சேருகிறது.2° imp. de சேர்கிறது et de சேர்க்கிறது. 3° ou கச்சாசேர் serre, poids de 8 பலம் ou onces indiennes 8/14 de la livre française.4° mesure pour les grains et les liquides contenant à Pondichéry un peu moins d'un demi-litre, contenu de cette mesure.5° petit tas,tas de céréales coupées et déposées dans les champs, attache,lien—, entravé pour empêtrer les pieds des vaches etc...(et qui sert à en lier 2 ensemble par un pied de devant): —கட்டுகிறது mettre en tas, entasser, — les céréales coupées; —கால் pied d'animal empêtré, —ainsi lié à un autre; —காவிடுகிறது attacher, lier ainsi ensemble —,empêtrer les pieds de devant des chevaux,bœufs, vaches, ânes etc... pendant qu'ils paissent; — சவுக்கு fouet;—திரள் collection de diverses choses;—விலங்கு fers serrés,— qui tiennent les pieds joints et ne laissent marcher qu'avec beaucoup de peine: —போடுகிறது mettre de tels fers aux pieds.

சேர்கிறது,P.சேருகிறது.

சேர்க்கிறது,ர்த்தேன்,ர்ப்பேன், ர், ர்க்க,ர்க்கேன்,nég.v.a.de சேருகிறது rassembler, réunir, amasser, approcher,unir,joindre,accoupler, mettre —,attacher ensemble, ajuster, faire joindre, mêler, recevoir, admettre, associer, préparer, faire,se revêtir, couper: அவனைச்சேர்க்கமாட்டான்; —ச்சேர்க்கான், il ne veut pas le recevoir;சேர்த்திடுகிறது joindre, réu-

nir,amasser; சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது s'associer, recevoir, admettre, adopter, loger, héberger, protéger, patrociner;—க்கொள்ளுதல் admission, adoption etc...; — ப்பிடிக்கிறது prendre dans ses bras, rassembler,amasser,protéger,donner asyle.

சேர்க்கை,சேர்க்குதல்,*n.v.du préc.* assemblage,union, réunion, refuge, lieu de réunion,accouplement.

சேர்தல்,*n.v.de* சேர்கிறது, approche,union,réunion, arrivée, obtention. [*inf.de* சேர்த்துகிறது.

சேர்த்த, *part. de* சேர்க்கிறது *et*

சேர்த்தல்,*n.v.de* சேர்க்கிறது *et de* சேர்த்துகிறது.

சேர்த்தி,சேர்த்திகை,*n.v.des mêmes*, union,assemblage,parenté.

சேர்த்து,1° *gér.de* சேர்க்கிறது.2° *imp.et part.du suiv.* சேர்த்தெழுத்து lettre qui s'insère.

சேர்த்துகிறது,த்தினேன்,த்துவேன்,த்து,த்த,*v.a.de* சேருகிறது,joindre,unir,faire joindre,insérer.

சேர்ந்த,*part.de* சேருகிறது: — மனிதர் parens, partisans, gens de la famille, de la maison, de la faction etc...,nouveaux venus; சேர்ந்தவன் partisan,adhérent,proche,parent.

சேர்ந்தகைமை,(சேர், ந் *inséré*,தகைமை) aptitude à s'unir.

சேர்ந்தலை,(*id.*தலை),têtes réunies, intimité,union.

சேர்ந்தார், 1° (சேர்ந்த), parens, proches,cliens, partisans, adhérens, gens de sa maison etc...2° *P.* சேர்ந்தார்கள் ils se sont joints: சேர்ந்தார்,சிநேகித்தார்,உற்றார், பெற்றார், மக்கள்,மனிதர், proches,cliens,amis, parens, enfans, serviteurs; (phrase d'amplification).

சேர்ந்தால்,*condit. de* சேருகிறது: சேர்ந்தாற்கொல்லி ce qui tue ou détruit ce qui s'en approche, *i.e.* le [feu.

சேர்ந்து,*gér. du même.*

சேர்பந்து,(*ind.*),fouet,martingale,coup de fouet,fléau.

சேர்பு,*n.v. de* சேருகிறது, union, assemblée, maison, résidence, demeure,logis,(*v.g.*caverne,montagne, chauderie).

சேர்ப்பது,*n.v.fut.de* சேர்க்கிறது, ce qui rassemble *ou* est rassemblé, renferme *ou* est renfermé,enchaînement,prison.

சேர்ப்பன்,(சேர்ப்பு), chef de village des bords de la mer ou des fleuves,chef de riverains.

சேர்ப்பிக்கிறது,*v.caus. de* சேர்க்கிறது,faire joindre,—recevoir,—rassembler.

சேர்ப்பு,*n. v. de* சேர்க்கிறது,supplément, appendix, assemblage, rivage,débarcadère,lieu de débarquement. [union.

சேர்ப்பூட்டு,(சேர்), paire, couple,

சேர்மானம்,(சேர்,மானம்),union, réunion, amitié, attachement, rapport,relation,assemblage,collection, jonction,dépendance,accessoire.

சேர்விடம், (சேர்வு, இடம்), place de rassemblement,réunion,lit, couche:— அறிந்துசேர் rendez-vous dans une assemblée avec connaissance de cause.

சேர்வு,*n.v. de* சேருகிறது, foule, assemblée, assemblage, village dans un pays cultivé, maison,habitation.

சேர்வை,*n. v. du même*, mélange, mixtion,emplâtre,onguent,sorte de remède composé, adjonction, foule, réunion,annexe,accessoire, troupe, compagnie—, détachement de soldats,20 paquets de feuilles de bétel, espèce de danse ou de mascarade, espèce de pendans d'oreilles (à l'usage des femmes), alliage, mauvais aloi: அரி—danse des dévots de Vichnou après leur retour de திருப்பதி; —கட்டுகிறது lier ensemble 20 paquets de feuilles de bétel,réunir les branches du haut des arbres pour former un berceau;— கூட்டுகிறது composer —,préparer un emplâtre; —க்காரன் capitaine, centurion, commandant d'une compagnie de soldats,titre honorifique d'une subdivision de Maravers et de quelques autres castes, soldat;— க்கால் pied—,base sur laquelle on met le plat dans lequel on mange et autres

choses semblables; — போடுகிறது appliquer un emplâtre; — மொழி appendice,supplément. [னா.

சேவகம்,racine bulbeuse du கோ

சேலம், 1° la ville de Sèlam, (en anglais) Salem,capitale du பாரமால் ou Baramal. 2°* (tchêla),toile,habit: சேலப்பிரக்ஷாளகன், —ப்பிரட்சாளகன் blanchisseur.

*சேவியால், (sêvya), racine de l'herbe இலாமிச்சை, V. இலாமச்சை. [—, sandal, vermillon.

சேலேகம்,(சே,இலேகம்), bois de

*சேலை,(tchêla),toile,—de femme, l'arbre அசோகு uvaria.

சேலோதம்,(சே,lôdha *l'arbre* விளா), bois de —,sandal. [pe,poisson.

சேல்,le poisson கெண்டை car-

*சேவகம், (sêva *servir*,ka), service (militaire, domestique, divin), ouvrage,fonction, adoration, hommage,milice,état de soldat,de pion, courage,bravoure militaire,étable à éléphans,sommeil,indolence, paresse;—ஒப்பிக்கிறது, — ஒப்புவிக்கிறது remettre son service, accomplir sa fonction,fournir l'ouvrage commandé; சேவகத்தொழில் service, fonction—,état de domestique; — மோடி manière—, habitude—,bravoure—, accoutrement militaire; — மோடியாயிருக்கிறது être brave comme un soldat, être armé de pied en cap; சேவகத்தில் அமருகிறது être reçu—, se mettre au service de, s'enrôler, devenir pion,domestique ou soldat; — அமர்த்துகிறது faire enrôler, prendre à son service, procurer un emploi de pion,de domestique ou de soldat;—எழுதுகிறது enrôler comme pion ou soldat;— எழுதிக்கொள்ளுகிறது s'enrôler (ainsi); எனக்குச் சேவகமில்லை je ne suis pas pion,— pas enrôlé,je ne suis au service de personne; உன் சேவகமிம்மட்டோ est-ce là toute ta bravoure? சுவாமி — je vous rends hommage,ô mon Seigneur!

*சேவகன்,(*id.*),pion,serviteur,soldat,brave guerrier,le prétendu dieu ஐயனார்,espèce d'oignon sauvage: சேவகனார்,*hon.*vaillant soldat,héros,tyran,le susdit ஐயனார்; சேவகன்பூண்டு,—பூடு les plantes சிற்றுமுட்டி,காந்தன் et சிறுபுள்ளடி; ஒளிக்குஞ்சேவகனுக்கு முகத்திலேதுக்கு மீசை pourquoi le soldat qui se cache (un jour de bataille) a-t-il encore la moustache au visage? செட்டியார்க்கொருகாலம் சேவகனுக்கொருகாலம் il y a un temps pour le marchand et un autre pour le soldat, aujourd'hui marchand,demain soldat. [se de Koubêren.

*சேவதி,(sêvadhi),trésor—,riches-

சேவலங்கொடியோன்,(சேவல்,அம்,கொடி),celui dont le drapeau a un coq pour devise,*i.e.*Soupramanien. [du blé dans les champs.

சேவலான்,(சேவல்,ஆள்), gardien

சேவல்,coq,le mâle des oiseaux (excepté le paon),garde du blé dans les champs,boue: சேவலுக்குப்போகிறது aller garder le blé dans les champs; சேவற்கத்தி petite épée qu'on attache au coq pour le combat;—கொடியோன் celui dont le drapeau a un coq pour devise, Soupramanien,Ayénar;—கட்டு,— போர் combat de coqs;— கோழி coq;— பண்ணை la plante celosia cristata, sorte d'arbre à fleurs. [ture.

*சேவனம்,(sêvana), service, cou-

*சேவனை,(*id.*),service,servir,adoration:—க்காரர் serviteurs, adorateurs.

சேவாலம்,l'arbre நேர்வாளம்:சேவாலங்கொட்டை,noix de cet arbre. [ச்சி.

சேவாலிகம், l'arbrisseau கருநொ

சேவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன்,வி,விக்க,*v.n.et a.* (sêva, *servir*), servir(comme domestique,pion,soldat etc. . ...),adorer(Dieu): கோவிலில் —,adorer dans un temple, remplir les fonctions d'employé,faire le service—,être au service d'une église. —d'un temple; கடவுளைச்—, servir Dieu. [tion-

*சேவிதம், (sêvita);service, adora-

சேவித்தல்,சேவிப்பு,*n.v.de* சேவிக்கிறது,service adoration.

சேவுகம்,வேவுகன்,*usité pour* சேவகம்,சேவகன்.

*சேவை,(sèvâ),adoration, service: இரசாயன் —,ரசாயன்சேவை cours de médecine;சேவையூர் la ville de l'adoration (payenne),—de சிதம்பரம்.

சேறல்,*n.v.*passage, marche, accroissement, élévation, promenade.

சேறுடல்,சேறுடுகிறது, சேறுடுதல், (சேறு, ஆடுகிறது), se vautrer dans le boue, faire—, pétrir de la boue.

சேறி,*P.*செல்வாய்,tu marcheras.

சேறு,1° *gén.*சேற்றின்,*obl.*சேற்று, boue, bourbier, mortier, —de terre glaise, délices, douceurs, sucreries, callou,jus de cocotier etc..., fète, marque,l'arbre விளா.2° *P.* செல்வேன்,je marcherai:சேற்றுநீர் eau boueuse; —த்திருநாள் fête de la boue, orgie—, mascarade du carnaval.

சேறும்,*P.* செல்வோம்,nous marcherons.

சேற்கண்ணி, (சேல்),orpiment.

சேற்கெண்டை,(சேல்), espèce de carpe.

சேற்கை, சேற்கிறது *P.* சேர்க்கை,சேர்க்கிறது.

சேற்பம்,சேற்பனம்,சேற்றுமம்,*P.* சிலேற்பனம், சிலேட்டுமம்,'phlegme, pituite:சேற்பனசுரம் fièvre de pituite.

சேற்று.1° *obl.de* சேறு.2° *corr.P.* சேர்த்து.

*சேனம்,(syèna),espèce de faucon, milan;—பாம்பு espèce de poisson.

சேனன், homme d'une illustre naissance, qui a quelque chose de remarquable dans la naissance.

சேனை,1° anguille:கடற்— *ou* கடற்சேனை anguille de mer. 2° nom d'une plante,dont il y a 2 variétés dites காட்டுச்—celle des bois, et நிலச்சேனை celle des champs.3° * *obl. de* சேனா: —சமுத்திரம் armée considérable, —grande comme une mer; —சரன் guerrier, soldat, celui qui suit une armée;—பதி, *V.* சேனாதிராயன்;—பதித்துவம், — பதிப்பட்டம் commandement d'une armée,dignité de général;—பதிபட்டங்கொடுக்கிறது donner ce commandement,—cette dignité;—பத்தியம், (பதி, ya), dignité de général;— முகம் avant-garde,le front de l'armée.corps d'armée contenant 3 பத்தி, *i.e.* 3 éléphans,3 chars,9 cavaliers et 15 piétons, détachement de 3 fantassins; —ரக்ஷன் garde,sentinelle;— விசை une infinité de fois.

*சேனாங்கம்,(சேனா, அங்கம்), division —, partie—, corps d'armée, (comme éléphans,chars,cavaliers ou fantassins).

*சேனாதிபதி,சேனாதிபன்,(*id.* அதிபதி,அதிபன்),général d'armée,commandant.

*சேனாதிபத்தியம், (*id.* ஆதிபத்தியம்),dignité de général d'armée, généralat: சகல —கொடுக்கிறது donner la dignité de—,nommer généralissime.

சேனாதிராயன்,சேனாபதி,(*id.* ஆதிராயன்,பதி),général d'armée, généralissime *ou* தேவசேனாபதி le général des dieux indous,*i.e.*Soupramanien,prétendu dieu de la guerre.

சேனாவரையர்,*n.pr.* d'un auteur.

சேனாவு,la plante தகரை.

*சேனானியன், (Sênâni), général d'armée,Soupramanien.

*சேனா,(Sênâ),armée,troupe,multitude,grande quantité,arme,rue du marché:—கூட்டுகிறது lever—,rassembler une armée, — des troupes; த்தலைவன் général d'armée;— த்திரவியம் grandes richesses;— ப்பணந்தந்தான் il a donné beaucoup d'argent:— ப்பூமலர்ந்தது il y a une grande quantité de fleurs épanouies.

சை,1° lettre syllabique composée de ச,*et de* ஐ. 2° *int. de mépris qui n'est usitée que dans les livres,*fi! fi! donc:சையெனல்,—யென்கிறது dire fi! marquer du mépris; —யெனத்திரியேல் ne te conduis pas de manière à faire dire fi sur toi.3°*(djâ),*fém.de* சன்,nécule,fille; (il ne se met qu'à la fin des mots composés.)

*சைகதம், (saïkata), sable, rivage de—, banc de sable: சைகதவுண்டை boule de —, montagne de sable, montagne. [dégradé, —en désordre.

*சைகன், (saïkha), fils de brame

*சைசை, சைக்கினை, (sandjnâ), signe, geste: —காட்டுகிறது faire signe, indiquer par un signe; —காட்டிக்கொடுக்கிறது donner furtivement en faisant un signe; —செய்கிறது, —பண்ணுகிறது faire signe; —செய்தழைக்கிறது appeler par signe; —யாய்ச்சொல்லுகிறது ou பேசுகிறது donner à entendre —, dire —, parler par signes, insinuer, suggérer; கையாலேசைசைசெய்தான் il a fait signe de la main.

*சைங்கம், சைங்கிகம், சைங்கியம், (சிங்கம்), lion.

*சைங்கிகேயம், (சிங்கிகை), le fils de Sinhikâ, *i.e.* le serpent இராகு.

*சைசவம், (சிசு), âge tendre, enfance, jeunesse au dessous de 16 ans.

*சைதன்னியம், (சேதனம், ya), esprit, âme, connaissance, Dieu (considéré comme l'essence de toutes choses): சைதன்னியதரிசனம் se considérer soi- même uni à Dieu.

*சைதிகம், (tchhêdika), rotin.

*சைத்தியமுகம், (சைத்தியம்), pot à l'eau —, vase d'étudiant.

*சைத்தியம், 1° (saïtya), froid, fraicheur, phlegme, rhumatisme, rhume. 2° (tchaïtya), autel, place du sacrifice, tombe, monument sur un tombeau, inscription de pierre sépulcrale; — உண்டாயிருக்கிறது avoir un rhume, — un rhumatisme, être d'un tempérament phlegmatique; —கொள்ளுகிறது attraper un rhume; — முதிகிறது le rhume se pourrir, —se guérir. —நீங்குகிறது, —வாங்குகிறது le rhume s'en aller; — நீங்கவில்லை, — வாங்கவில்லை le rhume n'est pas parti.

*சைத்தியோபசாரம், (சைத்தியம், உபசாரம்), rafraichissement, remède rafraichissant, petits soins pour rafraichir une personne épuisée, comme de l'éventer avec un éventail etc..., civilités extérieures.

*சைத்திரகம், (சைத்திரம், ka), le mois de சித்திரை.

*சைத்திரம், 1° (சித்திரை), le mois de சித்திரை. 2° (djaïtra), victoire: சைத்திரரதன் guerrier triomphant sur son char; —ரதம் le jardin de Koubêren gardé par சித்திரதன்.

*சைத்திராவலி, (சைத்திரம்; ஆவலி), pleine lune de சித்திரை.

*சைத்திரி, (சைத்திரம்), le mois de சித்திரை, une des 21 espèces de sacrifices des Indous. [சித்திரை.

*சைத்திரிகம், (*id.* ika), le mois de

*சைத்திரியம், (சித்திரம், ya), clarté, *V.* சயித்திரியம்: சைத்திரியஞானம் grande intelligence, sagesse—, science parfaite.

*சைத்திரோச்சவம், (சைத்திரம், உச்சவம்), fête du mois de சித்திரை.

சைத்துவம், *P.* செய்துவம், action, [faire.

*சைநியம், *V.* சைனியம்.

*சைந்தவம், (saïndhava), sel de roche, cheval, tête. [neur.

சைமானம், (சை, *P.* செய்), hon-

*சைமினி, 1° (djaïmini), Djaïmini, Richi, philosophe, disciple de Vyasen et fondateur de la philosophie உத்தரமீமாஞ்சை: — சூத்திரம் le système philosophique de Djaïmini. 2° *ou* சைமினிநகர் la ville—, le monde prétendu de Yamen; — நகரோன் Yamen.

சையம், 1° (*P.* சைலம்), pierre, montagne. 2° *ou* சையகிரி le mont Sayane, montagne du Courg où le Cavêri prend sa source. 3° (samyya), bonheur, prospérité: சையத்திருக்கிறது être riche, prospérer; சையத்திருந்தால்ஐயமிட்டுண் si tu es riche, mange après avoir donné l'aumône.

சையென்கிறது, *V. au mot* சை.

*சையை, *P* சைகை, signe, geste.

*சையோகம், *P.* சம்யோகம், union, réunion, association, copulation: சையோககேதலம் somme des demi-diamètres du soleil et de la lune; —தேலவர்க்கம் carré de cette somme.

*சையோகாக்ஷரம, (சையோகம், அக்ஷரம்), lettre composée.

சையோகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. n.* (சையோகம்), சையோகித்தல், *n. v.* s'unir, se joindre, s'accoupler.

சையோகை, (சையோகம்), affliction ou perte que la sagesse de Siven éprouve par l'accroissement de son action ou de sa force.

* சையோத்திகம், சையோத்தியம், (saṁyôgita), union, amitié, familiarité, communication.

*சைரிகம், (சீரம், ika), charrue.

*சைரிகன், (*id.*), laboureur, bœuf de charrue.

*சைரிபம், (சீரம், இபம்), bœuf, buffle. [லேயிருவேலி.

*சைலகம், (சைலம், ka), l'herbe ம

*சைலம், 1° (saïla), montagne. 2° (tchaïla), toile, habit: சைலகடகம் penchant de montagne; — சிகரம், — சிருங்கம் pic —, sommet de montagne; — சனன் montagnard; — தரன் celui qui porte une montagne, Krichna, qui, au dire de la fable, a soulevé une montagne pour abriter des bergers; — பதி le roi des montagnes, *i.e.* le mont Himalaya; — பித்தி ciseau de tailleur de pierres; — ரந்திரம் caverne de montagne.

*சைலாக்கிரம், (சைலம், அக்கிரம்), pic de montagne.

*சைவம், (சிவன்), ce qui a rapport à Siven, adoration —, culte —, secte de Siven, (c'est une des 6 sectes intérieures dites உட்சமயம்), un des 18 pouranas contenant la légende de Siven: சைவகுரு gourou sivénistes qui suit les ஆகமம்; — சமயநிலை état de la secte de Siven; — சமயநிலை-சு, *V.* சிவபூசையியல்பு-சு; — சமயம் secte de Siven; — சாஸ்திரம் doctrine —, livre des Sivénistes; — சித்தாந்தம், — சித்தாந்தசாஸ்திரம் doctrine —, profession —, exposition de la secte de Siven, nom d'un livre des Sivénistes divisé en 14 sections, savoir: திருவுந்தியார், திருகளிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபஃது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம்; — ஸ்தலம் lieu —, temple consacré à Siven; — தீக்ஷை initiation à ses prétendus mystères; — நூல் livre de la secte de Siven; — பூஷணம், — பூட்டணம் ornement de cette secte, nom d'un livre; — மதம் secte de Siven, Sivénisme; — மிசை prétendue excellence de la secte de Siven; — லிங்கம் le lingam de Siven.

*சைவலம், (saïvala), la plante aquatique பாசி.

*சைவன், *pl.* சைவர், (சிவன்), Sivéniste, sectateur de Siven, initié aux prétendus mystères de Siven, homme qui s'abstient de manger de la chair.

*சைவாகமம், (சைவம், ஆகமம்), livre de la secte de Siven, *V.* சிவாகமம்.

*சைவாசாரம், (*id.* ஆசாரம்), observances —, coutumes et rites des Sivénistes. [de Siven.

*சைவாலயம், (*id.* ஆலயம்), temple

*சைவியம், (சிவன், ya), ce qui a rapport à Siven, — au Sivénisme.

*சைனன், *pl.* சைனர், 1° (சினன்), Djaïna, sectateur d'Arouguen, Samanéen, Bouddhiste, Arouguen, Boudha. 2° (சீனம்), Chinois: சைனவேள்ளாழர் Djaïners ou Djaïnas cultivateurs.

*சைனுபத்தியம், (சேனுபதி, ya), généralat, commandement d'une armée. [னே, ya), armée.

*சைனியம், *ou* சைன்னியம், (சே

*சைனியாதிபதி, சைனியாதியக்ஷன், (சைனியம், அதிபதி, அதியக்ஷன்), général d'armée.

சொ, 1° lettre syllabique composée de ச் et de ஒ, so bref. 2° *P.* சுவ dans les mots sanscrits en sva, comme சொர்க்கம், *P.* சுவர்க்கம்.

சொகுசா, composition d'or et de cuivre dite en Indoustani tambac, similor, pinchebec, cuivre de qualité supérieure: — மோதிரம் anneau de tambac; சொகுசாவிலேபண்ணுகிறது faire en tambac.

சொகுசு, beauté, élégance, grâce, parure, luxe, délicatesse, santé: சொகுசாயிருக்கிறது être beau, élégant, brillant, fastueux; — க்காரன் homme bien-mis, fastueux, petit-maître, damoiseau; —த்தனம் beauté, élégance, pompe, gentillesse; —த்தனம்பண்ணிக்கொண்டுதிரிகிறது faire étalage de sa personne ou de ses habits, mener une vie débauchée et dissipée; —பண்ணுகிறது orner, embellir, faire le délicat, raffiner (pour la nourriture).

சொக்கட்டான், espèce de jeu de dames, échiquier indien: —ஆடுகிறது jouer à ce jeu; —கவறு dé de ce jeu, dé à jouer; —காய் pion ou dame de ce jeu; — சீலை toile à carreaux pour ce jeu, —en forme d'échiquier; —பந்தல் pandel en forme d'échiquier; —பாச்சிகை, dé à jouer, — du jeu susdit; —மனை échiquier, damier et chose semblable, planche pour jouer au jeu susdit.

சொக்கப்பனை, சொக்கப்பானை, *P.* சொர்க்கப்பனை.

சொக்கப்பையன், (சொக்கன்), jeune domestique, laquais, ouvrier.

சொக்கம், beauté, pureté, — sans mélange, bien, ce qui est bien, chose jolie, —bien faite, bel ouvrage, excellence, vol, rubis, *int.* bien, bravo: சொக்கதேவன் espèce de hibou, enflure à la joue; — நாதன் le beau seigneur, Siven (adoré sous ce nom à Maduré comme époux de மீனாட்சி reine de cette ville, où on prétend qu'il régna lui-même sous ce nom ou celui de சுந்தரேசுவரன் ou சுந்தரபாண்டியன், c'est l'objet du 5me திருவிளையாடல்); —லிங்கன், *V.* சொக்கநாதன்; —வெள்ளி pur argent.

சொக்கனை, சொக்கறை, (சொக்கு, அறை), défaut, ce qui manque.

சொக்கவி, சொக்களி, la plante மூக்கிலி.

சொக்கன், 1° (சொக்கம்), pur, bon, le beau, (surnom de) Siven dit சொக்கநாதன். 2° (sokra), *V.* சொக்கப்பையன்: சொக்கரென்பவரத்தம் பெறுவர் ceux qui sont bons obtiendront des richesses.

சொக்கா, சொக்காய், tunique, longue veste.

சொக்காரன், *P.* சொங்காரன்.

சொக்காவி, சொக்காளி, *V.* சொக்கவி.

சொக்கிடுகிறது, (சொக்கு), stupéfier, troubler l'esprit: சொக்கிடுவித்தை art d'ensorceler, de troubler l'esprit (afin de voler pendant ce temps...)

சொக்கு, 1° (சொக்கம்), beauté, or. 2° *n.v. du suiv.* défaillance, abattement, appesantissement des yeux par le sommeil, trouble, — d'esprit, stupéfaction, étourdissement, ignorance, charme, joue. 3° *imp. et part. du suiv.*: —ப்பொடி poudre composée ou magique qui, répandue sur quelqu'un, l'endort profondément ou lui trouble l'esprit et lui fait suivre son séducteur comme malgré soi; — ப்பொடிபோடுகிறது jeter cette poudre sur quelqu'un; — வித்தை, *V.* சொக்கிடுவித்தை.

சொக்குகிறது, *sync.* சொக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.n. et* சொக்குதல் *n.v.* être stupéfait, étourdi, troublé, égaré, séduit, trompé, ensorcelé, avoir l'esprit troublé; சோளப்பயிரைத்தின்று மாடு சொக்கிக்கொண்டுசெத்தது le bœuf ayant mangé le solam en herbe en fut étourdi et est mort.

சொக்குவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v.caus. du préc.* troubler l'esprit, étourdir, stupéfier, ensorceler.

சொக்ஷேத்திரம், (சொ, *P.* சுவ), sa propre place.

சொங்காரன், (சொம்), héritier.

சொச்சம், சொச்சு, 1° reste, restant, surplus, ce qui manque, intérêt (de l'argent...), quelque peu. 2° *P.* சுவச்சம், pureté, — sans mélange: சொச்சமும்போடு ajoute le reste, — ce qui manque; —மும்முதலும் intérêt et capital; —வாங்குகிறது prendre ou recevoir de l'intérêt; சொச்சத்துக்குப்பணங்கொடுக்கிறது prêter de l'argent à intérêt; சொச்சவிலையிலேகொள்ளுகிறது acheter à

vil prix,à bon marché;நானூற்றுச் சொச்சவராகன் 400 et quelques pagodes.

சொச்சோர்,*P.*சொற்சோர்.

*சொஸ்தம்,*P.*சுவஸ்தம்,santé,bien-être,guérison,convalescence;—ஆகிறது guérir,recouvrer la santé;—ஆக்குகிறது guérir,rendre la santé;—இல்லாமலிருக்கிறது n'être pas bien portant; — சொஸ்தமனம் esprit sain,tranquille.

*சொஸ்தானம்,*P.* சுவஸ்தானம், propre place,lieu convenable,résurrection.

*சொஸ்திரி,(*P.* சுவஸ்திரி), épouse légitime,de sa caste, propre femme.

சொடக்கு,moutarde,castagnettes, claqet,*V.*கிலுகிலுப்பை.

சொடிகிறது,டிந்தேன், டிவேன், டி,டிய,*v.n.*se tordre,se rider, se rétrécir.

சொடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன்,டி,டிக்க,*v.a.du préc.*சொடித்தல், *n.v.*diminuer,rétrécir.

சொடுகு,gale,teigne.

சொடுதலை,vase de fer-blanc.*V.* போகணி.

சொட்டா,espèce de sabre.

சொட்டு,1° coup—,tape—,claque sur la tête (avec les 2 mains, dans une espèce de jeu),coup de poing, goutte (de pluie...),morceau.2° *imp. du suiv.*:—த்தண்டம் violence,extorsion: — போடுகிறது donner une claque,taper,faire dégoutter;— மூத்திரம் urine qui sort goutte à goutte,espèce de strangurie des enfans; சொட்டுசொட்டென்று ஒழுகுகிறது dégoutter,tomber goutte à goutte.

சொட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன்,ட்டு,ட்ட,*v.n. et a.*(சொட்டு),*et* சொட்டுதல்,*n.v.* dégoutter, tomber par goutte,pleuvoir,taper,battre,— à coups de poing,briser,tromper.

சொட்டை,courbure, contorsion, chose tordue,cavité,creux,excavation,sillon,lignes creuses—, cannelures d'un vase,d'une planche..., espèce d'arme,badinage:—த்தலை tête chauve,—chauve en certains endroits(par suite de maladie);— வாளை variété du poisson dit வாளை.

சொண்டறை,சொண்டிலி,(சொண்டு,அறை, இலி), homme important, —sans emploi.

சொண்டி,gingembre sec,emploi, obligation,billet de dette, *ou* —வித்து espèce de boule de levure (pour exciter la fermentation).

சொண்டு,occupation,emploi,obligation,promesse, billet de dette ou de reconnaissance,pointe d'arme,lèvre,bec d'oiseau,bord épais, homme vil,mépris: சொண்டாயிருக்கிறது, *et corr.*சொண்டாவிருக்கிறது, être occupé,obligé, engagé, méprisable, vil;—க்கதை histoire calomnieuse, médisance,conte flatteur;— க்காரன்,—பண்ணுகிறவன் dédaigneux, qui méprise,homme délicat sur la nourriture, dissipateur, chicaneur; —த்தின் friandises,bonbons;—பண்ணுகிறது mépriser,outrager: ஒருவனை—பேசுகிறது insulter, injurier.

சொதை,richesses.

சொத்தலி,(சொத்து, அலி), fruit avorté de palmier.

சொத்தி,état d'estropié:—கையன் manchot;—யான estropié.

சொத்தியன்,(சொத்தி),estropié.

சொத்திரி,*P.*சொஸ்திரி.

சொத்து,richesses, biens, possession,propriété,colle,glu, onguent, fausse couleur,tache,défaut:—க்கையன் manchot,—qui a la main tortue; —கூட்டுகிறது composer une colle colorée;—பூசுகிறது se frotter (un membre) avec de la colle rouge pour faire croire qu'il est cassé et exciter la pitié);—மரம் bois menu des toits;— வெட்டாய்வெட்டுகிறது couper imparfaitement,— à moitié, —sans vigueur,avec un instrument émoussé;ஒருவன்சொத்தைத்தின்கிறது manger le bien d'autrui,friponner,tromper; அதிலேஉன்சொத்து விழவில்லை il ne t'est rien échu en cela,ta propriété—, ta part n'y est pas comprise.

*சொத்துவம், (*P.* சுவத்துவம்),

propriété, droit, titre, prétention à une chose.

சொத்தை, 1° *acc. de* சொத்து. 2° vermoulure, chose vermoulue, — véreuse, trous que font les vers dans un objet qu'ils rongent, carie des dents, carie de la —, machoire: — ப்பல் dent cariée; — ப்பாக்கு noix d'arec vermoulue; — க்களா, l'arbrisseau flacourtia sepiar.

சொந்தம், (சுவம்), propriété, possession, bien propre, le propre; — ஆயிருக்கிறது appartenir; சொந்த, சொந்தமான propre, appartenant; — சொந்தக்காரன் possesseur, propriétaire; — உடைமை bien propre.

*சொப்பனம், *P.* சொர்ப்பனம், songe, rève.

சொப்பனவஸ்தை, (சொப்பனம்; அவஸ்தை), l'état de songe ou de rève qui un des 5 états dits பஞ்சாவஸ்தை.

சொம், (சுவம்), bien, richesses, propriété, héritage: சொக்காரன், சொங்காரன், சொம்மாளி, (ஆளி), héritier, propriétaire, richard.

*சொயம், *P.* சுயம், propriété.

*சொயம்பு, *P.* சுயம்பு.

*சொயாதீனம், *P.* சுயாதீனம்.

சொரங்கம், cosse de cardamome, *V.* கச்சோலம்.

சொரசத்தோரசி, cannellier, cannelle, cloux de girofle.

சொரடு, croc, crochet (de fer ou de bois), fer, bâton recourbé.

சொரணை, *P.* சுவரணை, sensibilité, sensation, connaissance, sentiment: — தப்பிப்போகிறது devenir insensible, perdre connaissance; — யில்லாத insensible, sans connaissance, lourdaud; — கேடு insensibilité, perte de la connaissance; அவனுக்குச் — தப்பிப்போயிற்று il a perdu connaissance.

சொரி, *imp. et part. du suiv.*: — குரும்பை espèce de riz dit மிளஞ்சம்பா.

சொரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, *v. a. et n.* couler, — abondamment, découler, s'écouler, tomber, pleuvoir, répandre, verser, lancer, — en abondance, donner abondamment, prodiguer, tournoyer, rôder, courir çà et là: சொரிந்தாள் ஒருபிடிநீர்ச்சோறு elle m'a fait la largesse d'une poignée de riz cuit tout froid (ironie); சொரிந்தளக்கிறது mesurer en versant le grain dans la mesure, (par opposition à பாய்ச்சியளக்கிறது mesurer en enfonçant la mesure dans le monceau de grain); சொரிந்துவிடுகிறது répandre, lancer: அம்புமாரியைச் —, lancer une pluie de flèches; மழையிற்சொரிந்தான் மாகனகம் il a répandu l'or avec l'abondance de la pluie; உள்ளநெருப்பெரியஉதடுபழஞ்சொரிய le feu brûlant l'intérieur, et les lèvres répandant des fruits, ayant le cœur plein de fiel, et la bouche de miel.

சொரிதரல், *n. v. du suiv.* largesse, profusion, tournoiement.

சொரிதருகிறது, தந்தேன், தருவேன், தா, தர, *v. a.* (சொரிகிறது, தருகிறது), répandre —, donner en abondance, tournoyer, rôder.

சொரிதல், சொரிவு, *n. v. de* சொரிகிறது, écoulement, profusion, largesse, pluie, aspersion, chute, action de couler......,

சொருகம்புல், espèce d'herbe.

சொருகல், *n. v. de* சொருகுகிறது.

சொருகு, 1° retroussement, troussis, pli, repli. 2° *imp. et part. du suiv.* — கொண்டை chignon de cheveux tressés et retroussés; — தோவத்தி ceinture.

சொருகுகிறது, *sync.* சொருகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. a.* trousser, retrousser, relever, replier, plier, serrer, tresser, entrelacer, envelopper, entortiller, tordre, enfoncer, fourrer (dans des feuilles, dans des cheveux...), pendre à un croc; — சொருகிக்கொள்ளுகிறது se retrousser, se replier; வயிற்றைச்சொருகிக்கொண்டிருக்கிறது (la faim, la maladie) tordre le ventre, le faire souffrir; சொருகிப்போடுகிறது, — வைக்கிறது serrer, placer quelque part; கத்தியைச்சொருகிவிடுகிறது plonger son

épée (dans la poitrine... de quelqu'un); கண்சொருகுகிறது fermer involontairement les yeux (par l'effet du sommeil ou de la maladie); கொய்சகஞ்— plier et retrousser le bout de la toile dont on est ceint; பாகைமுனையைச்—, replier en dedans —, retrousser le bout de son turban; முன்றுனையைச்—, replier —, retrousser le bout de sa toile; வைக்கோல்— relever—, réparer le chaume qui couvre une maison.

சொருகுகை, சொருகுதல், *n. v.du préc.* [ணை.

சொருணை, *P.* சுவரணை, *V.* சொர

*சொருபம், 1° (svaroûpa), état—, condition naturelle, corps, hypostase, forme, beauté, beau naturel, personne en Dieu, la divinité. 2° *P.* சுருபம், image, statue, médaille: சொருபஞானம் la sagesse suprême,— par essence.

*சொருபன், (*id.*), Dieu.

*சொருபானந்தம், (சொருபம், ஆனந்தம்), la félicité parfaite,— par essence, traité sur le வேதாந்தம்: சொருபானந்தச்சுடர் la splendeur de la parfaite félicité, (épithète de la divinité).

*சொருபி, (சொருபம்), beau, belle, qui a la nature ou la forme de, qui est de sa nature ou par essence.

*சொர்க்கம், *P.* சுவர்க்கம், le Svarga, le paradis d'Indiren: சொர்க்கப்பனை fête dite Sorcapanei qu'on célèbre en novembre en l'honneur de மாவலிச்சக்கரவர்த்தி ou Mahâbali et dans laquelle on allume des lampes et des feux de joie de feuilles de palmier empilées, arbre qui est au centre de ces feux de joie.

*சொற்பனம், (svapna), songe, rêve:—காண்கிறது rêver, avoir un songe; சொர்ப்பனத்திலேகாண்கிறது voir en songe. [னம்.

*சொர்ன்னம், (svarna), *V.* சொற்

சொலவு, (சொல்லுகிறது), parole, mot (surtout dont on tire augure).

சொலா, corps—, haut d'habit.

சொலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v. n.* (djvalita *brillant*), *ou* சொலித்திடுகிறது briller, reluire, flamber: கண்களி லக்கினிசொலிக்கிறது le feu (de la colère...) briller duns les yeux.

சொலித்தல், சொலித்திடல், சொலிப்பு, *n. v. du préc.* briller etc... lueur, flamme, splendeu., lustre, éclat.

சொலிப்பிக்கிறது, *v. caus. du même*, faire briller,—flamber. [ன்.

சொலியன், la plante முடக்கற்று

சொலுசொலு, (*son imitatif*), bruit de choses qui tombent: சொலுசொலென்கிறது *ou*

சொலுசொலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன், லு, லுக்க, *v. n.* (சொலுசொலு), rendre ce son, faire ce bruit, (les feuilles etc...) tomber.

சொலுசொலுத்தல், சொலுசொலுப்பு, சொலுசொலெனல், *n.v. du préc.*, chute (des feuilles...).

சொல், 1° parole, mot, son d'un mot, discours, diction, élocution, louange, commandement, callou ou jus de cocotier...), riz, riz d'espèce supérieure dit செந்நெல், épi de செந்நெல். 2° *imp. et part. de* சொல்லுகிறது:—வகை sorte de mots, analyse des mots, division des mots en noms, verbes, adjectifs et particules;—வகையுரை analyse, construction ou transposition des mots pour montrer leur ordre grammatical en prose;—வரை racine des mots, étymologie;—வளம் éloquence, force—, élégance —, volubilité—, abondance de paroles;—வன்மை éloquence, force des expressions, puissance—, véracité de la parole; — விலக்கு fig. de rhét. qui consiste à rejeter ce qu'on a dit sans l'examiner; — விளம்பி babillard, ce qui fait parler, *i. e.* le callou ou jus de cocotier; சொல்வினைமுத்தம் énergie d'une expression, *ou* சொல்வினூன்றல் emphase, appuyer sur un mot; சொல்விற்குற்றந்தேடுகிறது chercher des fautes dans les paroles, éplucher les mots; சொல்விற்குற்றம் *ou* பிழைபிடிக்கிறது découvrir une faute de mot, faire la

critique d'un mot, — des mots; சொல்வின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல் un des யுத்தி, terminer — des matières, le sens avec le mot même. [ம்.

*சொல்ப்பம், (svalpa), *V.* சொற்ப

சொல்ல, *inf. de* சொல்லுகிறது.

சொல்லட்டவணை, (சொல்), table, — des matières, liste de mots.

சொல்லணி, (*id.* அணி), élégance des mots, — de la phrase, expression élégante, terme de rhétorique, figure de mots, (par opposition à பொருளணி, figure de pensée).

சொல்லதிகாரம், (*id.* அதிகாரம்), chapitre des mots, partie de la grammaire qui traite des mots et de leurs déclinaisons ou conjugaisons.

சொல்லலங்காரம், (*id.* அலங்காரம்), *V.* சொல்லணி: — ஆயச்சொல்லுகிறது dire —, parler élégamment.

சொல்லலங்காரன், (*id.*), beau parleur, homme qui parle élégamment.

சொல்லல், *opt. et n. v. de* சொல்லுகிறது.

சொல்லறிபுள், (சொல், அறி), l'oiseau qui sait parler, *i. e.* le perroquet.

சொல்லா, சொல்லாத, *part. nég. de* சொல்லுகிறது, qui ne dit pas, qu'on n'a pas dit, qu'on ne doit pas dire: சொல்லாதசொல், — வார்த்தை parole indécente, mauvais discours, injure, secret; சொல்லாதகாரியம் chose honteuse, dont on ne doit pas parler; சொல்லாத்துபிறவாது, அள்ளாத்துகுறையாது ce qu'on n'a pas dit ne se répand pas dans le public, où l'on ne prend point, il n'y a pas de diminution.

சொல்லாகுபெயர், (சொல், ஆகுபெயர்), nom métaphorique, application d'un nom à l'objet qu'il désigne, *v. g.* நன்னூலிற்குரைசெய்தான் il a fait le commentaire du நன்னூல். [லுகிறது, ne pas dire.

சொல்லாமை, *n. v. nég. de* சொல்

சொல்லாமல், சொல்லாமே, *gér. nég. du même*, ne disant pas.

சொல்லானந்தம் (*id.* ஆனந்தம்), licence; faute (dans les mots), *litt.* la joie des mots.

சொல்லி, *gér. de* சொல்லுகிறது.

சொல்லிணக்கம், (சொல், இணக்கம்), enchainement des mots, liaison du discours. [*de* சொல்லுகிறது.

சொல்லிய, சொல்லின, *part. passé*

சொல்லியல், சொல்லிலக்கணம், (சொல், இயல், இலக்கணம்), propriété —, traité —, règles des mots, partie de la grammaire qui traite des mots, des déclinaisons et conjugaisons, étymologie. [(dans les mots).

சொல்லிழுக்கு, (*id.* இழுக்கு), faute

சொல்லின்பம், (*id.* இன்பம்), suavité —, douceur des mots.

சொல்லில், சொல்லின், 1° *abl. et gén. de* சொல், dans —, de la parole. 2° *conditionnel de* சொல்லுகிறது, si on dit; சொல்லிலும், சொல்லினும் quoiqu'on dise.

சொல்லுகிறது, சொன்னேன், (*haut tamoul* சொல்லினேன், சொற்றேன்), சொல்லுவேன் *ou* சொல்வேன், சொல்லு *ou* சொல், சொல்ல, *nég.* சொல்லேன், *gér.* சொல்லி, *part. passé* சொன்ன, சொல்லிய, சொல்லின, சொற்ற, (சொல்), *v. a* dire, parler, raconter, composer ou chanter des vers: அப்படிசொல்லு dis ainsi, (et quelque fois), c'est cela même, c'est vrai; அவர்கள்சொன்னது ce qu'ils ont dit, voici ce qu'ils ont dit; சொன்னதுபோதும் ce qui a été dit suffit; நான்சொன்னதைமனதிலே வை mets dans ton esprit —, n'oublie pas ce que j'ai dit; உன்னோடேசொன்னேன் je t'ai dit; ஒருத்தனுக்குச்சாப்பாட்டுக்குச்சொல்லுகிறது inviter quelqu'un à un repas; சொல்லுமிடமறிந்துசொல்லு parle selon le lieu, — les circonstances; சொல்லலையே tu ne parles pas! சொல்லத்தக்கவிசேஷஞ்சொல்லுகிறது dire ce qu'il convient de dire; சொல்லவுங்கருதவுங்கூடாது on ne peut ni dire ni imaginer, சொல்லிக்காட்டுகிறது montrer en disant, faire ressouvenir, expliquer, rapporter; — க்கொடுக்கிறது enseigner, apprendre, informer, insinuer; இவனுக்குப்பாடஞ் — க்கொடு enseigne lui sa leçon; — க்கொ

ள்ளுகிறது se dire à soi-même, s'entretenir, converser, se dire l'un à l'autre, parler sur, désigner, convenir, garantir, se rendre caution; நேரஞ் — க்கொண்டார்கள் ils se sont fixé ou assigné le temps: — முடியாத inexprimable, ineffable, indicible.

சொல்லுகை, சொல்லுதல், *n. v. du préc.*

சொல்லுதவி, (சொல், உதவி), recommandation, secours de la parole, —par parole.

சொல்லுரிமை, (*id.* உரிமை), belle expression emphatique, convenance —, propriété des mots; (sur ce point les poëtes distinguent le langage des dieux, le langage du bas peuple, et le langage commun.)

சொல்லுரை, (சொல், உரை), explication des mots.

சொல்லுவான், (சொல்லுகிறது), 1° il dira. 2° celui qui parle: —குறிப்பு sens —, intention de celui qui parle.

சொல்லுவிக்கிறது, *v. caus. de* சொல்லுகிறது, faire dire, faire parler, prouver par le moyen d'un autre.

சொல்லுறுதி, (சொல், உறுதி), énergie d'expression, parole vraie, encouragement de vive voix.

சொல்லெச்சம், சொல்லெஞ்சணி, (சொல், எச்சம், எஞ்சும், அணி), ellipse, fig. de rhét. par laquelle on retranche un mot.

சொல்லேருழவர், (சொல், ஏருழவர்), laboureurs de paroles, *i.e.* poëtes, savans, ministres d'un roi.

சொல்லொடு பொருள், (சொல், *abl.*), explication donnée mot à mot: —ஆமொழிபெயர்ப்பு métaphrase, traduction mot à mot.

சொல்லொப்பணி, (சொல், ஒப்பணி), ressemblance de mots.

சொல்லொழிபு, (*id.* ஒழிபு), ellipse.

சொல்விக்கிறது, *P.* சொல்லுவிக்கிறது.

சொல்வோன், சொல்வான், *n. app. de* சொல்லுகிறது, celui qui dit, parleur, celui qui porte la parole.

சொளுசொளுக்கிறது, ளுத்தேன், ளுப்பேன், ளு, ளுக்க, *v. n.* சொளுசொளுத்தல். *n. v.* devenir mou (par humidité ou excès d'eau). [*V.* சூத்தை.

சொள்ளல், manque, diminution.

சொள்ளை, chose gâtée, vermoulue, piquée des vers, marques de petite vérole: —முகம் visage marqué de la petite vérole; — ப்பாக்கு noix d'arec vermoulue; —விழுந்தது *ou* பிடித்தது ce qui a été piqué des vers.

சொறி, 1° gale, grattelle, démangeaison, prurit, ce qui l'excite, comme l'ortie et une espèce de poisson ou de zoophyte dit spongia urens, lèpre. 2° *imp. et part. du suiv.* — கட்டை pieu planté pour que les vaches s'y frottent: —க்கல் pierre à chaux, latérite ou pierre de fer, pierre de safran; —க்கிட்டம் mâchefer, rouille —, scorie de fer; — சிரங்கு éruption qui démange, gale de l'Inde; —நாய் chien galeux; —மண்டலி serpent dont la morsure cause des démangeaisons; — பிடித்துக்கிடக்கிறது avoir la gale, être galeux, —malade de la gale; —ப்பிலாச்சை grenouille de mer.

சொறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய, *v. n.* சொறிதல், *n. v*, gratter, se gratter, démanger, avoir des démangeaisons, se frotter: சொறிந்துகொடுக்கிறது presser, exciter, pousser, taper; —கொண்டிருக்கிறது ne faire que —, être à se gratter, —se frotter; இவனவனுக்குச்சூத்து — கொண்டிருக்கிறான் il est toujours à lui gratter le derrière (se dit d'un sycophante).

சொறியன், (சொறி), galeux, grenouille.

சொறிவு, *n. v. de* சொறிகிறது, démangeaison, prurit, action de gratter.

சோற், *P.* சொல், parole, mot, (*devant* க, ச, ப): —கலகம் discussion, argument, divergence (d'opinions...); —கருவி instrument de la parole, (*i. e.* les lèvres, la langue, les dents): —காத்தல் fidélité à sa parole: — குறி marque de la parole, l'arsenic குதபாஷாணம் qui est une composi-

tion de mercure; —குற்றம் faute (dans les mots);—கேளாதவன் dés obéissant,qui n'écoute rien; — சந்தி,—புணர்ச்சி enchainement—,union des mots (l'un avec l'autre);— சாதுரியம் éloquence,habileté à manier la parole;— சாதுரியமாய்ப்பேசுகிறது parler éloquemment;—சாதுரியன் homme éloquent;— சித்திரம் élégance des mots, paroles d'un grand sens;—சிமிட்டு éloquence;—சீரடி une ou plusieurs connexions de pieds dites தளை venir de suite;—சுவை suavité d'expression,—des mots —செறிவு,V. கிலிட்டம்;—சோர்,V.சொல்விழுக்கு;—பகுதி racine des mots,étymologie;— படிகேட்கிறது ou நடக்கிறது être obéissant,obéir;—பயன் sens—, explication des mots;—பிழை faute (dans les mots ou dans la phrase);—பின்வருநிலை répétition d'un mot, mais dans un sens différent; —புத்தி avis, admonition verbale;—பொருட்பின்வருநிலை répétition du même mot avec le même sens: *Ex.* வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு tous les jours voyant le jour venir;—பொருள் sens d'un mot, explication littérale;—பொருள்விரித்தல் explication avec analyse des mots pour en faire bien comprendre le sens.

*சொற்கம்,V.சொர்க்கம்

சொற்கப்பனை, V. சொர்க்கப்பனை.

சொற்சோர்,(சொல்),faute,—dans [un mot).

*சொற்பம்,(svalpa),peu,modicité, petitesse,légèreté,bassesse, bagatelle,petite chose.

*சொற்பனம்,(svapna),songe, rê- [ve.

சொற்றவறுமை, (சொல், தவறுமை),fidélité à sa parole,exactitude dans ses paroles.

சொற்றளருகிறது, (id. தளருகிறது),marmoter,parler peu distinctement (par vieillesse ou infirmité).

சொற்றிருத்தம்,(id.திருத்தம்), justesse des expressions, discours correct,bien articulé.

சொற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்று வேன்,ற்று,ற்ற,v.a.et சொற்றல், n. v. (*poétique*, P.சொல்லுகிறது),dire, parler.

சொற்ற,*inf.de* சொற்றுகிறது,*ou part.de* சொல்லுகிறது.

சொற்று,*imp.et part.de* சொற்றுகிறது, *ou gér. de* சொல்லுகிறது.

சொற்றேன்,*nég. de* சொற்றுகிறது *ou parf.de* சொல்லுகிறது.

சொற்றுணை, (சொல், துணை); V. சொல்லுதவி.

சொற்றொடர்,(*id.*தொடர்), enchaînement—, connexion des mots:—நிலைச்செய்யுள் pièce de poésie qui a la répétition dite அந்தாதி.

*சொற்னம்,(svarna),or,le remède composé dit கோடாசுழி:சொற்னக்கல் pierre dite இராசாவர்த்தம், lapis lazuli de couleur d'or;—க்காரர் orfèvres;—ச்சீரம் canne à sucre;—தானம் présent en or (ou généralement)en argent;—தானம்பண்ணுகிறது faire un tel présent;— புஷ்பம் or offert au temple,—qui a servi au culte;—பேதி minéral qui dissout l'or;—மயம் chose d'or,— dorée,—ornée d'or, couleur d'or;—மயமான d'or ou doré; — மயமாய்ச்சொரிகிறது donner de l'or en abondance,répandre une pluie d'or;சொற்னமாக்ஷி l'arsenic composé பவளபாஷாணம். [ணி.

சொறுகம், la plante உத்தாமசொன்மாலை,(சொல்), expression convenable,—agréable,guirlande—, série de mots.

சொன்மிக்கணி,(சொல்,மிக்கு, அணி),répétition réitérée d'un mot, pléonasme.

சொன்றி, riz cuit,gingembre sec: —க்குழிசி pot au riz cuit,—qui sert à cuire le riz.

சொன்ன,1° *part.de* சொல்லுகிறது,dit,qui a dit: சொன்னக்கால் si on dit.2° *adj. de* சொன்னம், d'or, doré.

*சொன்னம்,P.சொற்னம்,or.

சொன்னயம், (சொல், நயம்), la justesse—,bienveillance des paroles,V.சொல்வளம்.

சொன்னல், la plante சோளம்,
சொன்னால், *cond.de* சொல்லுகிற
து, si on dit: சொன்னாலும் quoiqu'on dise. [fer.

சோ, 1° lettre syllabique composée de ச் et de ஓ long, sô. 2° interjection d'admiration, fortification, fort, mur. 2°* (sô), Pârvadi, Oumei: சோ வென்றுபெய்கிறது *ou* சொரிகிறது, pleuvoir à verse.

சோகநீக்கி, (சோகம், நீக்குகிறது), l'arbre குருக்கத்தி.

*சோகம், 1° (sôka), affliction, chagrin, douleur, malheur. 2° balle, boule, pelote, chameau, cuisse, ellébore, paresse, lenteur, indolence, évanouissement, épuisement, effet d'une des flèches fabuleuses de Kâmen qui consiste dans l'épuisement, une grande chaleur et le dégoût de la nourriture: சோகவிருத்தி un des 7 அவஸ்தை, pendant qu'on est dans l'état de vie penser qu'on n'a plus à craindre ni mort ni nouvelles naissances ni chagrin.

*சோகரிகன், *P.* சௌகரிகன், (சூகரம், ika), chasseur. [ரியம்.

*சோகரியம், சோகரீயம், *P.* சௌக

*சோகாக்கினி, (சோகம், அக்கினி) grand chagrin, feu de l'affliction.

சோகாக்கிறது, காத்தேன், காப்பேன், கா, காக்க, *v.n.* s'affliger, s'attrister, se chagriner, se flétrir, se faner.

*சோகாபநோதன், (சோகம், அபநோதம்), docteur spirituel, philosophe qui chasse les chagrins.

சோகாத்தல், சோகாப்பு, *n. v. de* சோகாக்கிறது, chagrin, flétrissure.

*சோகாரி, (சோகம், அரி), l'arbre கடம்பு, *litt.* l'ennemi du chagrin.

சோகி, 1° coquillage qui sert de monnaie, cauris. 2° (*P.* யோகி), *pl.* சோகிகள், சோகியர், homme—, gens qui charment les serpens, guérissent de la morsure des serpens et de divers poisons et maladies et habitent généralement dans les lieux déserts, *V.* விஷவைத்தியன்.

சோகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v.n.* (சோகம்), சோகித்தல், *n. v.* se chagriner, s'affliger, se troubler, [être hors de soi.

சோகு, diable.

சோகை, (sôpha), leucophlegmatie, espèce de jaunisse, enflure, tumeur, —aqueuse: —கொண்டவன் qui a cette maladie; —முகம், —மூஞ்சி face enflée, gonflée. [qui a la jaunisse.

சோகையன், (சோகை), homme

*சோங்கம், (djôngaka), 1° la racine odoriférante dite கிச்சிலிக்கிழங்கு. 2° *V.* அகில்.

சோங்கு, héron, jonque, navire long et léger, oubli, culasse de fusil, —de canon: —வெட்டு coup de culasse, —donné en sautant. [d'arbre.

*சோசகம், (tchôtcha, ka), écorce

*சோசம், 1° (tchôtcha), écorce. 2° (sôtcha), chagrin. [tchana), chagrin.

சோசனம், 1° oignon, ail. 2°* (sô-

*சோசனுக்கினி, சோசாக்கினி, (சோசனம், சோசம், அக்கினி), grand chagrin.

*சோசியம், *P.* சோதிடம், (djyoticha), astrologie, confection—, tirage d'horoscope.

சோசியன், *P.* சோதிடன், *pl.* சோசியர், astrologue, faiseur d'almanac indien, tireur d'horoscope.

சோச்சி, (*mot enfantin P.* சோறு), riz cuit: —தின்கிறாயோபாச்சிகுடிக்கிறாயோ manges - tu du riz ou bois-tu du lait? [me vil.

*சோச்சியகன், (sôtchyaka), hom-

*சோஷம், 1° (djôcha), joie, plaisir, bonheur, corset, gilet. 2° (sôcha), dessèchement.

*சோஷணம், (சோஷம், na), action de sucer, dessèchement, langueur.

சோஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, *v.n.* (சோஷம்), சோஷித்தல், *n.v.* défaillir, languir, dépérir, s'évanouir, se dessécher, se faner; அவனுக்கிரத்தமெல்லாஞ் சோஷித்துப்போயிற்று tout son sang s'est desséché.

*சோஷை, 1° (djôchâ), femme. 2° (சோஷம்), défaillance, faiblesse (par maladie ou manque de nourriture):

—யடைகிறது,—யாயிருக்கிறது, *V.* சோஷிக்கிறது.

*சோடசம்,1° (chôdasa), seize. 2° (சோசம்), fibres d'écorce: சோடசசைவம் les 16 sectes des Sivénistes, savoir: ஊர்த்த—, அநாதி—, ஆதி—, மகா—, பேத—, அபேத—, அந்தர—, குண—, நிற்குண—, அத்துவா—, யோக—, ஞான—, அனுச்—, கிரியா—, நாலுபாத—, சுத்தசைவம்; —முத்திரை les 16 marques ou cachets de la secte de Siven; —வுபசாரம் 16 espèces d'hommages ou d'offrandes des Indous à leurs dieux ou aux grands, savoir: தவிசளித்தல் présenter un siége; கைகழுநீர்தரல் donner de l'eau pour laver les mains; கால்கழுநீர்தரல் donner de l'eau pour laver les pieds; முகமுடிநீர்தரல் *ou* ஆசமனநீர்தரல் donner de l'eau pour se laver le visage ou la bouche: நீராட்டல் baigner; ஆடைசாத்தல் vêtir; முப்புரிநூறரல் (நூல்தரல்) donner un triple cordon; தேய்வைபூசல் frotter de parfums; மலர்சாத்தல் orner d'une guirlande de fleurs; மஞ்சளரிசிதூவல் asperger de riz safrané: நறும்புகைகாட்டல் parfumer ou encenser; விளக்கிடல் présenter une lampe; கருப்பூரமேற்றல் *ou* கருப்பூரதீபமேத்தல் offrir du camphre ou du camphre et de la lumière: அமுதமேந்தல் offrir de la nourriture; அடைகாய்தரல், donner des achars; மந்திரமலரானருச்சித்தல், offrir des fleurs bénites. D'autres expriment plus brièvement ces offrandes ainsi: தூபம் de l'encens; தீபம் un flambeau; நிவேத்தியம் une offrande de nourriture: தாம்பூலம் du bétel; சந்தனம் du sandal; புஷ்பம் des fleurs: கருப்பூரம் du camphre; சலம் de l'eau: எண்ணெய் de l'huile etc..

*சோடசாவதானம், (சோடசம், அவதானம்), l'art de faire 16. choses à la fois.

*சோடசி, (சோடசம்), un des 21 sacrifices.

*சோடசோபசாரம், (*id.* உபசாரம்), *V.* சோடசவுபசாரம்.

*சோடணம், *P.* சோஷணம்.

*சோடம், 1° (tchôda), corset, gilet, jaquette. 2° (sôdha), patience. 3° *P.* சோஷம்.

*சோடன், (sôtha), homme vil, paresseux, niais, butor.

சோடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. a.* சோடித்தல், *n. v.* orner, embellir, équiper, garnir, préparer, fabriquer, சோடித்துவைக்கிறது préparer, tenir tout prêt.

சோடிப்பு, சோடினை, *n. v. du préc.* décoration, embellissement, choses nécessaires pour l'embellisement, fourniture, apprêts, préparatifs, équipement: சோடிப்பாய்—, சோடிப்போடேவருகிறது venir avec pompe,—en grand équipage.

சோடு, *gén.* சோட்டின், *obl.* சோட்டு, paire, couple, deux, le pareil, le semblable, paire de souliers, de pantoufles ou de sandales..., cotte de mailles, cuirasse, courriers: கழுத்துச்சோடு collier ou ornement pour le cou; சோடணிந்துசண்டைகொடுக்கிறது *ou* செய்கிறது combattre revêtu de sa cuirasse,—à force égale,—deux à deux; சோடாயிருக்கிறது être par paires, être apparié,— pareil, faire le pendant; சோடாகிறது s'apparier, devenir pareil; சோடாய்ப்போகிறது *ou* த்திரிகிறது aller par paires, de compagnie avec un autre, marcher deux à deux; சோடாய்வளர்கிறது croitre également,—ensemble,— 2 par 2; சோடாய்வளர்க்கிறது élever ensemble, par couples; சோர்டுகட்டுகிறது apparier, réunir par couples, jouer à une espèce de jeu; —பிரியாமலிருக்கிறது être inséparable:—inséparablement uni;—காட்டுகிறது montrer un couple,—les futurs époux (pour examiner s'il y a des empêchemens); ஒரு—புறக்குஞ்சு une paire de pigeonneaux; செருப்புச்— போட்டுக்கொள்ளுகிறது mettre une paire de sandales; இதுக்குச்சோடில்லை ceci n'a point son pareil,— son pendant: இவன் சோட்டுப்பிள்ளை இங்கேயில்லை cet enfant n'a pas d'égal ici, — n'a personne pour faire son pendant;

சோடல்ல cela n'est pas pareil, ne fait pas un couple, ces 2 choses ou personnes ne sont pas proportionnées.

*சோடை, P. சோஷை, chagrin, découragement, dépérissement, chose dépérie. [bé, —recourbé au bout.

சோட்டா, —த்தடி, bâton recour-

சோட்டை, 1° grand—, désir. 2° acc. de சோடு. [ணகம்.

*சோணகம், (சோணம், ka), V. சோ

சோணங்கி, (id. அங்கம்), et —நாய் chien rouge à longues oreilles.

*சோணம், (sôna), rouge, couleur rouge, cramoisi, vermillon, feu, le prétendu dieu du feu, sang, canne à sucre rouge, le Sôna (rivière qui se jette dans le Gange à l'ouest de Patna), la mer, ou சோணகிரி, — சைலம், V. சோணசலம்; —நதி la rivière dite Sôna; —ரத்தினம் rubis.

*சோணுகம், (சோணம், âka), l'arbre பெருவாகை.

*சோணசலம், (id. அசலம்), la montagne rouge, i.e. திருவண்ணாமலை. [டு, le Tanjaour.

சோணாடு, contraction de சோழநா

சோணாளு, V. விருத்தம்.

*சோணிதம், (சோணம், ita), couleur rouge, cramoisi, sang, menstrues, safran: சோணிதபுரம் la ville rouge, — de Bânâsour, une des résidences des அசுரர்.

*சோணேசன், (சோணம், ஈசன்), le maitre de சோணகிரி, i.e. Siven.

சோணை, lumière, splendeur, bout —, lobe de l'oreille, bord, proximité, nom d'une ville, —d'une montagne, le fleuve Sôna ou சோணம், le côté inférieur des feuilles du tabac et autres plantes semblables: - க்காது, —பெருத்தகாது larges lobes d'oreilles non percées.

*சோதகம், (sôdhaka), nombre à soustraire, —à ôter dans une soustraction, purification, nettoiement.

சோதகர், (id.), ceux qui purifient, les ancêtres —, les descendans jusqu'à la 7me génération.

*சோதகும்பம், (ச, உதம்), cruche d'eau pure.

*சோதம், (tchyôta), découler, dégoutter.

*சோதநீயம், (sôdhanya), minuende, nombre dont il faut soustraire un autre chiffre.

*சோதரம், (ச, உதரம்), fraternité.

*சோதரன், சோதரியன், (id.), frère, —utérin. [rine.

*சோதரி, fém. du préc. sœur, — uté-

*சோதனம், (sôdhanâ), purification, nettoiement, correction, soustraction, raffinement des métaux, examen, recherche, perquisition, vitriol vert, —bleu.

*சோதனை, 1° (sôdhanâ), examen, recherche, perquisition, action de sonder, essai, visite des objets à la douane, visite qu'un roi déguisé fait de sa ville, suite de questions captieuses (des cours de justice), purification, nettoiement, correction, raffinement des métaux, épreuve, affliction, tentation, dimension, mesure, grandeur. 2° (tchôdanâ), ordre, commandement: — க்காரன் examinateur, perquisiteur, employé de la douane qui examine les objets et s'ils ont payé les droits, tentateur; — கொடுக்கிறது subir un examen, une perquisition; — க்கோல் sonde de médecin; —பார்க்கிறது, — பண்ணுகிறது examiner, faire l'examen, —la recherche; இந்தவருஷமெனக்குவந்தசோதனைமெத்த cette année il m'est survenu beaucoup d'afflictions, —d'épreuves.

சோதா, (de சோதனை), épreuve, examen, recherche, enquête.

*சோதி, (djyôtis), 1° lumière, splendeur, étoile, soleil, feu, le dieu du feu, la 15me constellation nommée சுவாதி, Arcture. 2° la lumière par essence, Dieu, Seigneur, (et à tort) Arouguen, Siven, Vichnou, vermillon, camphre employé comme encens, ver de terre dit achée. 3° imp. de சோதிக்கிறது: —சக்கரம் le firmament, le ciel étoilé, le zodiaque; —சாஸ்திரம் l'astronomie; —நாயகன் le maître de la lumière, Dieu: — நீச்சடம், (நீச்

சு, அடம்), la lumière qui nage, *i. e.* l'huître à perles;— நாள் la 15me constellation, Arcture;— நூல் l'astronomie, livre d'astronomie;— ப்பிழம்பு lumière intense, Dieu;—மண்டலம் le firmament, le ciel étoilé:—மயம் splendeur, gloire, figure resplendissante, grande lumière, *V.* சோதியம்;—மயவேதி ver de terre, ver luisant;—மா,—மரம்,—விருக்ஷம் arbre qui brille la nuit;—மின்னல் éclairs brillans, (et surtout) éclairs qui paraissent au nord-est avant la mousson;—மின்னல்பார்க்கிறது regarder —, examiner ces éclairs, (on dit que des gens sur une barque s'en vont chaque année à quelque distance en mer dans cette intention);—ராத்திரி minuit; —ரூபம் éclat —, forme de la lumière, forme resplendissante; சோதிக்குட்சோதி, (உள்) lumière dans la lumière, *i.e.* Dieu; சோதிக்குண்மணி, (உள்), perle.

சோதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v.a.* சோதித்தல், *n.v. ou* சோதித்துப்பார்க்கிறது, examiner, faire des recherches, des perquisitions, explorer, rechercher, sonder, scruter, essayer, tenter, épier: மனசைச்—, sonder la volonté; சோதித்தறிகிறது connaître par une exacte recher che.

*சோதிஷம், சோதிடம், (djyôticha), astronomie, astrologie, bon augure, horoscope: சோதிஷ *ou* சோதிடக்காரன் astrologue, astronome;— சாஸ்திரம்,—நூல் astronomie, astrologie, livre d'astronomie, —d'astrologie;—சாஸ்திரம்பார்க்கிறது examiner—, consulter les pronostics astrologiques;—சாஸ்திரி,—நூலோன் astronome, astrologue;—வாதம் astrologie, croyance à l'astrologie;— வாதி partisan de l'astrologie.

*சோதிஷன், சோதிடன், *pl.* சோதிஷர், சோதிடர், (*id.*), astrologue, astronome.

*சோதிஷ்டம், சோதிட்டம், (kchôdichta), chose très-petite.

*சோதிதம், 1° (sôdhita), différence de 2 nombres, reste de soustraction. 2° (tchôdita), chose annoncée, — ordonnée, —destinée, —projetée.

சோதித்தல், சோதிப்பு, *n.v. de* சோதிக்கிறது, examen, recherche, perquisition.

சோதிமா, *V.* சோதிமரம்.

சோதியம், la graine amère et médicinale dite வாலுளுவை.

சோதிரம், சோதிரிஷம், *corr. de* சோதிடம்.

*சோதினி, (sôdhani), balai, *V.* செத்தை. [line break in original: ..[தை.]

*சோதினை, *P.* சோதனை.

சோத்தி, *contraction de* சுழுத்தி, sommeil profond, temps où l'on dort profondément, de minuit à 3 heures, minuit.

*சோத்தியம், 1° (tchôdya), merveille, admiration, étonnement, question, demande, série de questions captieuses des tribunaux. 2° (sôdhya), chose examinée, —à examiner, pureté, propreté, erreur, somme à déduire, —constante à déduire dans certains comptes astronomiques. 3° *V.* சோத்தி:—ஆயிருக்கிறது être étonnant, *ou* சோத்தியப்படுகிறது admirer, s'étonner.

*சோத்திரம், (srôtra), oreille: சோத்திரசுகம் plaisir —, bien de l'oreille, mélodie.

சோத்திராதி, (சோத்திரம், ஆதி), le sens de l'ouïe et les autres, *i.e.* les 5 sens.

*சோத்திரியம், (srôtrya), ouïe, oreille: சோத்திரியவிந்திரியக்காட்சி nature—, perception du son, du sens de l'ouïe.

சோதிசி, *V.* குகை.

சோந்தை, empêchement, embarras, embrouillement, société, participation:—தீர்த்துப்போடுகிறது, சோந்தையைக்கழிக்கிறது ôter—, lever un empêchement; இந்தச்— தீர்த்துப்போடுவா viens après avoir ôté cet obstacle.

*சோபகிருது, (சோபம், krout *qui fait*), l'année embellissante, la 37me année du cycle indien, elle correspond à 1843.

*சோபம், 1° (sôbha), beauté, lumière, splendeur. 2° *P.* *க்ஷோபம் pares-

se,(un des effets du தாமசகுணம்), langueur, défaillance, évanouissement, trouble d'esprit. 3° dix sextillions, callou ou jus de cocotier...: —அடைகிறது, — ஆகிறது s'évanouir, défaillir, s'affaiblir, languir;—ஆயிருக்கிறது, — கொண்டிருக்கிறது être évanoui, languissant;—தீர்கிறது, — தெளிகிறது l'évanouissement finir, revenir d'un évanouissement, reprendre ses sens; சோப்பிரகாசன் celui qui brille de sa propre lumière,— qui connaît tout par son intelligence, Dieu. [indolence.

*சோபலம்,(சோபம், la), paresse,
*சோபலாங்கி,(சோபலம்,அங்கம்), paresseux, indolent.

*சோபனம் ,(சோபம்,na), beauté, bon état, bien, santé, bien-être, plaisir, félicitation, louange, panégyrique, joie, fête, nénuphar, le 5me யோகம்: — கூறுகிறது annoncer une bonne nouvelle; சோபனகாரியம் chose agréable, nubilité d'une femme; சோபனப்பாட்டு hymne—, chant de louange,—de félicitation.

*சோபாதானம் (ச, உபாதானம்), première cause.

சோபாவிகை, ce qui flambe, foyer, buisson —, arbrisseau qui s'étend beaucoup, la plante அடம்பு.

*சோபானம், (sôpana), degré en pierre, escalier, varangue, larmier, bon augure, commodité, lieu commode.

சோபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. n. (சோபம்), et சோபித்தல், n. v. défaillir, s'évanouir, languir, se décourager, briller, être éclatant; சோபித்துக்கிடக்கிறது être étendu évanoui: — ப்போகிறது, s'évanouir, tomber en pamoison, défaillir.

*சோபிதம், (sôbhita), rayon, ou
*சோபை, (sôbhâ), beauté, lumière. [défaillance, langueur.

சோப்பம், n. v. de சோப்புகிறது.
சோப்பறுதி, (சோப்பு, அறுதி), grande défaillance, dépérissement.

சோப்பி, 1° gér. de சோப்புகிறது. 2° V. நச்சோப்பி.

சோப்பு, 1° coup. 2° imp. et part. de சோப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, v. a. de சோம்புகிறது, et சோப்புதல், n. v. frapper, battre, faire dépérir,—languir.

*சோம, (sôma), adj. de சோமம் et de சோமன்: — கதி mouvement journalier de la lune.—க்கொடி drapeau qu'on arbore dans le sacrifice dit சோமம்; — சித்தாந்தம் secte de Sivénistes, espèce de rationalisme;—சுதை la prétendue fille de la lune, la rivière Nerbouddа; —சுந்தரன் un des Pandiers ou rois de Maduré, Siven;— சூரியவமிசம் race formée du mélange de celles de la lune et du soleil; — சூரியர் le soleil et la lune; — சூரியாக்கினி, (அக்கினி), la lune, le soleil et le feu;— சேகரன் un des Pandiers ou rois de Maduré, celui qui est censé porter la lune sur sa tête, i.e. Siven; —தாரி (même sens), Siven, sel de roche;—தாரை la route de la lune, le firmament, l'air: —நாதன் V. சோமேசன்; — நாதி espèce d'assafétida;—பந்து l'ami de la lune, i.e. le nénuphar blanc qui s'ouvre la nuit;—பானம் boisson enivrante,—du jus de l'asclepias acida (dont les brames usent dans certains sacrifices);—பு Boudhen fils de Sandiren; — மணல் sable blanc comme la lune, qui contient de l'argent; — மண்டலம் orbite de la lune;— யாகம் sacrifice qu'on fait à la pleine lune, —où l'on boit le jus de l'asclepias acida; — லிங்கன், V. சோமாரணி யேசுரன்; — வமிசம் la race de la lune;—வல்லி la plante சீந்தில்;— வல்லரி la plante பொன்னுங்காணி;— வாரம் le jour de la lune, le lundi; —விக்கிரயி vendeur de jus d'asclepias acida; — விருக்ஷம் nom d'une plante médicinale et d'un arbrisseau.

*சோமம், (sôma), la plante sôma, asclepias acida ou sarcostema viminalis, jus de cette plante, (les brames en boivent dans leurs sacrifices), eau

de riz, cange, callou, liqueur enivrante, nom d'un sacrifice, ciel, firmament. [tion.

சோமவுலுக்கம், le teck, vénéna-

சோமன், 1° sômen, toile de 6 à 12 coudées que portent les hommes autour des reins, toile. 2°* (sôma), la lune, Sandiren, Sômen (l'un des 8 Vassous), un des hommes célèbres par leur générosité, Siven, Yamen, Boudhen Koubêren, camphre, — cru, ambroisie, vent, air, montagne, savon, l'arsenic préparé நிலபாஷாணம்: சோமனுப்பு sel de roche; — கட்டுகிறது s'attacher sa toile autour des reins; — சாம்பு, — மடி pièce de toile tissue en plusieurs sômens; — சோடு paire de sômens, (un qu'on porte sur la peau et l'autre par-dessus.

*சோமாக்கியம், (சோமம், ஆக்கியம்), nénuphar, — rouge.

*சோமாசி, (sômayâdji), sacrificateur qui boit du jus d'asclépias acida.

*சோமாரணியம், (சோமன், ஆரணியம்), la forêt de la lune, — de Sômen: சோமாரணியேசுரன் le maitre de cette forêt, *i.e.* சோமலிங்கன்.

சோமாறுகிறது, சோமாற்று, *P.* சோர்மாறுகிறது, சோர்மாற்று.

*சோமிகயாகம், (சோமன், ika), sacrifice qu'on fait à la pleine lune.

சோமுகன், (சோ), nom d'un அசுரன்.

*சோமேசன், (சோமன், ஈசன்), le prétendu seigneur de la lune, *i.e.* Siven.

சோம்பளை, *V.* சோம்பறை. [டை.

சோம்பலம், *V.* சேரான்கொட்

சோம்பல், *opt. et n.v. de* சோம்புகிறது, paresse, nonchalance, lenteur, engourdissement, lamentation, pleurs, petite vérole, *V.* சேங்கொட்டை: — அகற்றுகிறது chasser la paresse; — ஆட்டம் paresse; — ஆளி paresseux; — த்தனம் paresse, indolence; — முறிக்கிறது s'étendre en baillant (pour dissiper l'engourdissement), சோம்பற்காரன் paresseux.

சோம்பறை, (சோம்பு), paresse, indolence, lâcheté, affliction.

சோம்பன், *pl.* சோம்பர், (சோம்பு), paresseux, fainéant: சோம்பரொன்பவர்தேம்பித்திரிவர் les paresseux languissent en rôdant çà et là.

சோம்பி, 1° *fém. du préc.*, paresseuse. 2° *P.* சோம்பன். 3° *gér. de* சோம்புகிறது.

சோம்பு, 1° paresse, lenteur, nonchalance, affliction, lamentation, pleurs, graine d'anis, pimpinella anisum, *V.* பெருஞ்சீரகம்: — த்தனம் paresse. 2° *imp. et part. de*

சோம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v.n.* (சோம்பு), சோம்புதல், *n. v.* être paresseux, lâche, nonchalant, lent, engourdi, agir nonchalamment, languir, dépérir, se flétrir, faire avec répugnance: சோம்பித்திரிகிறது flâner, rôder par paresse, être indolent; — த்திரியேல் ne flânez pas, ne soyez pas paresseux; — ப்போகிறது devenir paresseux, languissant, lâche.

சோம்பேறி, 1° (சோம்பு, ஏறி), paresseux. 2° minéral qui dissout l'or: — த்தனம் paresse, nonchalance.

சோய்வு, *P.* சோர்வு.

சோர, 1° *adj. de* சோரம் *et* சோரன். 2° *inf. de* சோருகிறது.

*சோரகன், (சோரம், ka), voleur.

*சோரணம், (tchhôrana), abandon.

*சோரம், 1° (tchôra), vol, pillage, larcin, (et par figure), adultère, fornication. 2° une des 32 espèces d'arsenics préparés: — ஆய்த்திரிகிறது mener une vie déréglée, hanter les mauvaises maisons, vivre en coureuse; — இடுகிறது piller, enlever; — போகிறது être volé, s'égarer, faillir, se laisser corrompre, être déflorée, aller s'abandonner au désordre; சோரகவி plagiat, vers volés à un autre et donnés comme siens, poète coupable de plagiat; — க்கதண்டு scarabée noir; — க்கள்ளன் li-

bertin, débauché, adultère;—சத்துரு mercure sublimé qui sert d'antidote au சோரபாஷாணம்;— ஸ்திரி, —ஸ்திரீ,— த்திரீ femme adultère, — débauchée,prostituée;— த்தனம், —த்துவம் penchant au vol, libertinage, débauche;— த்திரவியம் objet volé, —pillé;— நாசம்,— பஞ்சதம் perte causée par les voleurs; — பயம் crainte des voleurs; — பாஷாணம் un de arsenics composés; — பேதி l'arsenic naturel அஞ்சனபாஷாணம்;—புத்திரன் fils adultérin, bâtard; — புத்திரி bâtarde ;— புருஷன் adultère,concubinaire, mari illégitime;—புஷ்பம் l'arbre பிச்சுவிளாத்தி;—ப்பார்வை regard lascif; — மார்க்கம் conduite déréglée, concubinage, prostitution, libertinage.

சோரல், *opt.et n. v. de* சோருகிறது,évanouissement, desséchement, relâchement,se faner...

*சோரன், *pl.* சோரர்,1° (tchôra), voleur. 2° agneau, une des prétendues divinités d'une année.

சோராவாரி, *P.* சோரர்வாரி, butin,pillage. [செருப்படை.

சோரி,sang, pluie, la plante சிறு

*சோரிகை,(சோரம்,ikâ),vol, larcin.

சோருகிறது *ou* சோர்கிறது,ர்ந்தேன்,ருவேன் *ou* ர்வேன்,ரு *ou* ர்,ர,*n.v.* *ou* சோர்ந்துபோகிறது,languir,défaillir, s'évanouir,tomber,— de faiblesse, de fatigue, de langueur, en syncope,s'affaiblir,se ralentir,devenir lâche,engourdi,lourd,dépérir, se faner,se flétrir,se dessécher, glisser, s'échapper, s'écouler, s'égarer, l'esprit se troubler,—se déranger,devenir fou d'amour: சோர்ந்துகிடக்கிறது être tombé en défaillance, être épuisé, languir (de faim,de fatigue, de tristesse),se déranger;—தவிக்கிறது languir —,dépérir de besoin;சோரப்போடுகிறது mettre sécher,différer: சோரவிடுகிறது lâcher, laisser échapper,— défaillir,—se ralentir, différer, remettre; ஒருவனைக்கை சோரவிடுகிறது abandonner quelqu'un.

சோருதல்,சோர்தல்,*n. v. du préc.*

சோர்,1° *imp. et part. du même.*2° *V.*சோர்வு;—மாறுகிறது abandonner, délaisser, laisser tomber;—மாற்று abandon, relâchement.

சோர்ச்சி,*n.v.du même*,défaillance, relâchement, épuisement, chagrin, oubli.

சோர்த்தல்,piller,enlever.

சோர்பு,*n.v. de* சோருகிறது, tristesse,lassitude, défaillance.

சோர்வாதம், (சோர்),nom d'une maladie.

சோர்வு,1° *n. v. de* சோருகிறது, épuisement, défaillance, lassitude, langueur, paresse, abattement, relâchement, desserrement, desséchement, flétrissure, dépérissement, oubli,confusion d'esprit,égarement, abandon. 2° (சோரம்), vol, libertinage, débauche, corruption: சோர்வாய்ப்போகிறது se perdre, périr, disparaître.

சோலா, *V.* சொலா.

சோலி,1° affaire, occupation,travail, embarras, difficulté, tracas. 2°* (tchôli), courte jaquette, corset:—தீருகிறது, — யற்றுப்போகிறது une occupation—,un embarras cesser;—யாய்த்திரிகிறது aller pour affaire, être affairé, occupé; — யில்லை il n'y a pas d'embarras, de difficulté, — d'occupation: ஓர்சோலியிலேஅகப்பட்டு *ou* தலையிட்டுக்கொள்ளுகிறது s'engager—,se mêler—,s'embarquer dans une affaire,—dans un embarras; அவன்சோலிக்குப் போகாதே ne te mêle pas de ses affaires;எந்தச்சோலியும்வேண்டாம் il ne faut avoir aucun tracas; எனக்கேன்இந்தச்சோலி pourquoi ai-je ce tracas,— cet embarras? ஒருசோலியுமில்லாமலிருக்கிறது être sans occupation,sans embarras.

சோலை, bosquet, bocage, verger, lieu planté d'arbres: — வைக்கிறது planter un bosquet, (ce qui est un des 32 actes de charité);—மலை nom d'une montagne, une des 108 places consacrées à Vichnou, Alagarmaley.

(près de Maduré, une des 6 places consacrées à Soupramanien).

*சோவை, V. சோகை.

சோழகம், sud, vent du sud: சோழக்கச்சான் sud-ouest, vent du sud-ouest; —க்கொண்டல் sud-est, vent du sud-est. [fenic.

சோழங்கபாஷாணம், espèce d'arsenic.

சோழங்கன், (சோழம், அங்கம்), V. சோழன்.

*சோழம், (tchòla), le Tchòla ou Sòja, (aujourd'hui) le Tanjaour, un des 56 pays connus des Indiens, qui s'étend le long d'une partie de la côte est de la presqu'île. C'est le Paralia Soretanum de Ptolémée. La 1re capitale de ce pays fut உறையூர் et ensuite தஞ்சையூர்: சோழதேசம், —தேயம், — நாடு, — மண்டலம் le Tchòla ou le Tanjaour, la côte de Coromandel, (nom corrompu de சோழமண்டலம்).

*சோழன், pl. சோழர், (id.), Sòjen un des 3 rois et une des 3 dynasties du pays tamoul, titre héréditaire des anciens rois du சோழதேசம்; leur cheval se nommait கோரம்; sur leur bannière était représenté un tigre; leur guirlande était de fleurs de l'arbre ஆத்தி. Ils se prétendaient de la race du soleil, i. e. de சூரியன்; par des canaux qui répandent au loin l'eau du Cavéri ils ont rendu leur pays très-fertile.

சோழியன், pl. சோழியர், (சோழம்), habitans du pays Soja, i. e. de la côte de Coromandel, sorte de Vellagers, de cultivateurs, V. மண்வெட்டி: சோழியக்கடகம் instrument pour enlever de la terre, corbeille, panier; —ப்பார்ப்பார் brames du pays susdit, (ils portent le குடுமி sur le devant de la tête); —வெள்ளாழர் ou வேளாளர் Vellages Sòjiers, i. e. du pays susdit.

சோழியவணம், சோழியாவணம், (சோழியன், அவணம்), 20,000 noix d'arec, (terme usité à la côte de Coromandel).

சோளகம், P. சௌளம், cérémonie de faire le குடுமி à l'âge de 3 ans, V. சௌளம்.

சோளம், sòlam, espèce de céréale, (la plante ou le grain) holcus saccharatus, l'arbrisseau இசங்கு monetia: சோளக்கதிர் épi de sòlam; — த்தட்டு, — த்தட்டை tige de sòlam; —ச்சோறு sòlam cuit.

சோளனு, espèce de bourse.

சோளன், P. சோளம்.

சோளி, சோளிகை, poche, besace: bissac, sac de mendiant, corbeille: ஒன்றுமாளிகைக்காரனுமிருக்க வேணும் ஒன்றுசோளிகைக்காரனுமிருக்கவேணும் l'on doit habiter un palais ou bien porter la besace, (proverbe pour dire qu'il doit y avoir des riches et des pauvres).

சோறு, gén. சோற்றின், obl. சோற்று, riz —, grain cuit, (il se dit surtout du riz, mais aussi des autres grains cuits comme le riz, v. g. le கம்பு, le சோளம், le வரகு), moelle ou partie tendre des arbres (comme du cocotier, du palmier, de l'aloès), nid ou ruche de fourmis blanches dites cariahs, pollen des fleurs, la 2me constellation dite பரணி, V. புற்றுஞ்சோறு: சோறுகுகிறது le riz...cuire; சோறுக்குகிறது faire cuire le riz...; சோறுக்கப்போ va faire cuire le riz; சோறிடுகிறது donner—, servir du riz cuit; சோறூட்டுகிறது donner du riz à manger; சோறூட்டு en faire manger, sevrage, V. அன்னப்பிராசனம்; சோறுகொல்லி, glouton, litt. tueur de riz cuit, vitriol vert; —குழைந்துபோகிறது le riz être trop cuit, —comme du mortier; —சமைக்கிறது faire cuire le riz...; —போடுகிறது donner—, servir du riz... cuit; சோறுங் கூறையுங் கொடுக்கிறது donner la nourriture et le vêtement; சோறுண்ணக் கூப்பிடுகிறது inviter à manger (du riz...); சோற்றுவெடுத்தசுவர் le mur élevé par le riz i. e. le corps; சோற்றுக்குலை, (உலை), pot rempli d'eau et mis sur le feu pour cuire le riz...; சோற்றுக்குச்சாகிறது être très-affamé, avoir une grande envie de manger du riz.

சோற்றகப்பை, (சோற்று, obl.),

cuillère au riz cuit, (pour remuer le riz qui cuit ou le servir).

சோற்றலகு, (*id.*), couloir d'osier pour faire égoutter le riz.

சோற்றுலாத்தி, (*id.*), cérémonie superstitieuse de l'ஆலாத்தி faite avec du riz cuit.

சோற்றி, (*id.*), moelle d'arbre, ce qui n'est pas dur, ce qui n'a pas de partie dure.

சோற்றிலே,(*id.*), feuilles qui ont de la moelle, *i. e.* feuilles de கற்றுழை.

சோற்றிறக்கம், (*id.*), descente du riz dans l'estomac:— இல்லே le riz ne peut pas descendre, (le malade) ne peut pas manger.

சோற்று,*obl.* de சோறு:— க்கடன் obligation—,service pour nourriture reçue; — க்கற்றலே espèce de poisson dit johnius très-tendre;—க்காரன்,—க்காரி gourmand,glouton, gloutonne,personne qui sert pour sa nourriture; — க்கூடை corbeille pour servir le riz à plusieurs personnes; — க்கை main du riz (qui sert à le prendre et à le manger),*i.e.* la main droite; — ச்சட்டி casserole —,plat de terre pour faire refroidir le riz cuit;— த்தட்டு couloir d'osier qui sert à faire écouler l'eau du riz cuit;—த்துருத்தி le sac du riz,*i.e.*l'estomac;— ப்பதம் temps où les fruits doivent mûrir;—ப்பாளேயம் le camp où le riz cuit,partie du camp où on le fait cuire et où sont les bagages et les serviteurs;—ப்பானே pot au riz cuit,pot à cuire le riz; — ப்பை sac au riz cuit,*i.e.*l'estomac;—மரம் arbre à moelle, —tendre,—non mûr, ou sans partie dure;—மாடு bête—, fainéant qui ne fait que manger;—மாப்பிள்ளே mari pour le riz,jeune homme pauvre qui épouse une fille riche et vit chez elle.

சோனகத்தி,*fém.de* சோனகன்.

சோனகம்,un des 56 pays connus des Indiens et qu'on croit être l'Arabie,la langue de ce pays, l'arabe.

சோனகன்,*pl.*சோனகர், (சோனகம்),Sônaguen,mahométan, — de basse caste,musulman Indien,Choulias:சோனகமாப்பிள்ளே mahométan de la côte malabare.

சோனு,*obl.de* சோனே:—மாரி, —வாரி grande pluie,pluie continuelle; —மேகம் nuage très-étendu,— qui donne ou porte une forte pluie.

சோனே,(ச,உன்னம்), pluie,—continuelle,brouillard épais et humide, profusion, la 22me constellation,dite திருவோணம்: — பெய்தல் une pluie continuelle tomber (dans les montagnes et s'étendre aux pays voisins): —ப்பெய்ச்சல் pluie continuelle;—ப்புல் l'herbe dite அக்கதேவி; — மழை grande pluie.

*சோன்மதன்,சோன்மாதன்,(ச, உன்மதன்),fou,insensé.

சௌ, lettre syllabique composée de ச் et de ஔ, saou.

☞ Au lieu de சௌ on écrit souvent சவு. En conséquence cherchez à la suite de சவு les mots commençant par சௌ qui ne se trouveraient pas ici.

*சௌகசுத்திகன் (சுகம், soupti *sommeil*, ka), *V.*வைதாளிகன்.

*சௌகதன்,(சுகதன்), disciple dë சுகதன், riéniste, sceptique, athée, hérétique,bouddhiste.[cisme, doute.

*சௌகதிகம்,(சுகதன்,ika),scepti-

*சௌகந்தகம்,(சுகந்தம்,ka),bonne odeur.[naturel கந்தகபாஷாணம்

*சௌகந்தி, (சுகந்தம்), l'arsenic

*சௌகந்திகம், (சுகந்தம், ika), nénuphar blanc. [bonne odeur.

*சௌகந்தியம், (சுகந்தம், ya),

*சௌகம், (சுகம்), troupe de perroquets, perroquet, chagrin.

*சௌகரியம், 1°(saoukarya, *de* சு, கரன்),facilité (à faire quelque chose). 2° *P.* சௌக்கியம்.

*சௌகாத்தியம்,சௌகார்த்தகம், சௌகார்த்தம்,சௌகார்த்தியம்,சௌகிருதம்,சௌகிருத்தியம்,(saouhârdya, —hârdda,ka, —hrouda,— hroudya, *de* சு *bon*, hroud *cœur*), amitié.

*சௌகுமாரியம், (சு, குமாரன்), jeunesse,délicatesse,tendreté.

சௌக்கி, *V.* சவுக்கி.

*சௌக்கியஸ்தன், (சௌக்கியம், stha *qui se tient*), bien-portant.

*சௌக்கியம், (சுகம், ya), bonne—, santé, bon état, aise, agrément, commodité, plaisir, bonheur, agréable—, belle situation, soulagement:— உள்ள, —ஆன bien portant, à l'aise, salubre, commode, agréable, heureux: —ஆயிருக்கிறது être bien, — bien-portant...; சௌக்கியகாலம் temps de prospérité, de santé; சௌக்கியத்தையடைந்திருக்கிறது être bien, dans la prospérité, en bonne santé; ஆத்தும—, bien —, santé de l'âme; அவ்விடத்துக்கு இவ்விடஞ்சௌக்கியம் ce lieu-ci est plus salubre, plus commode ou plus salutaire que celui-là.

*சௌசம், (சுசி, a), nettoiement, purification, netteté, propreté, action de se laver après les nécessités: சௌசவறை, (அறை), latrines;— விதி règles de propreté, — de purification indoue (après un enterrement etc...)

*சௌசன்னியம், (சு, சனம், ya), amitié, familiarité, amour, compassion, bonté. [bon, affable.

*சௌசன்னியன், (*id.*), ami, homme

*சௌசாசாரம், (சௌசம், ஆசாரம்), règle de propreté, manière de se purifier après les besoins naturels ou autres impuretés légales.

*சௌசி, சௌசிகன், (சூசி, ka), tailleur. [blanchisseur.

*சௌசேயன், (சுசி, èya *affixe*),

*சௌடீரம், சௌடீரியம், (saoutira, ya), bravoure, héroisme, fierté.

*சௌண்டரியம், (saoundarya), *V.* சௌன்டிரம்.

*சௌண்டி, 1° (saoundi), poivre long. 2° espèce de mânes: —கரணம் espèce de sacrifice aux mânes.

*சௌண்டிகன், *pl.* சௌண்டிகர், (சுன்டை, ika), vendeur de callou ou teddi. [arrogance.

*சௌண்டிரம், (saoundira), fierté,

*சௌதம், (saoudha), place, palais, argent, bon marché, bas prix, *V.* சாலே. [d'un métier).

சௌதரி, (*ind.*), chef (d'un trafic,

சௌதரிக்கிறது, *V.* சவதரிக்கிறது.

சௌதாகிரி, (*ind.*), marchand de chevaux:—க்குதிரை cheval à vendre.

*சௌதாமினி, (saoudâmini), éclair, une prétendue nymphe du Souvarkam.

*சௌதாயம், (சு, தாயம்), don, — spécial, présent, — de noces, pari, gageure, prix, objet gagné par une gageure. [sent nuptial.

*சௌதாயிகம், (*id.* ika), dot, pré-

சௌத்தி, *P.* சதுர்த்தி, le 4me jour de la lune.

*சௌத்திரன், (சூத்திரன்), soudra, choutre,—né d'un père des 3 premières castes et d'une choutresse.

சௌத்திராமணி, un des 21 sacrifices. [டகபாஷாணம்.

சௌந்தம், l'arsenic naturel கந்த

*சௌந்தரம், (சுந்தரம்), beauté: சௌந்தரமுகம் beau visage épanoui:—லகிரி livre contenant des prières et des louanges à Satti ou à Parvadi et fort estimé des Sivénistes

*சௌந்தரன், (*id.*), bel homme, Siven. [femme, Parvadi.

*சௌந்தரி, (*id.*), *fém. du préc.* belle

*சௌந்தரிகம், சௌந்தரியம், (*id.* ya), beauté: சௌந்தரியமுகம் beau visage, air joyeux; — ரூபானவன் homme joli, de belle contenance.

*சௌந்தரியன், (*id.*), bel homme.

*சௌந்தரியவதி, (*id.* வதி), *fém. du préc.* belle femme.

*சௌந்தரேசன், (சௌந்தரம், ஈசன்), le seigneur de la beauté, Siven

*சௌபஞ்சனம், சௌபாஞ்சனம், (saoubhândjana), l'arbre hyperanthera morunga, le முருங்கை ordinaire, la plante புனல்முருங்கை.

*சௌபத்திரன், சௌபத்திரேயன், (சுபத்திரை), அபிமன்னியு fils d'அருச்சுனன் et de சுபத்திரை.

*சௌபம், (saoubha), la ville fabuleuse d'அரிச்சந்திரன், (suspendue avec lui dans l'air).

*சௌபன்னம், (சு, பர்ணம்), gingembre sec, émeraude,

*சௌபாக்கியம், (சு), bon succès,

réussite, bonheur, richesses, le 4me des யோகம்.

*சௌபிகன், (saoubhika), jongleur, magicien, enchanteur.

*சௌமனசியம், (சு, மனசு, ya), jouissance, satisfaction, plénitude.

சௌமன், (சோமன்), Boudhen ou புதன், fils de Sandiren. [jeunesse.

சௌமாரம், P. சௌகுமாரியம்,

*சௌமிகம், (சோமன், ika), V. சோமிகயாகம்.

*சௌமித்திரன், (சுமித்திரை), le fils de Soumittirei, *i.e.* Lakchoumanen.

*சௌமித்திரை, P. சுமித்திரை.

*சௌமியம், (சோமன், ya), *ou* சௌமியத்துவம், beauté, patience, douceur, modestie, retenue, gentillesse; சௌமியதாது phlegme, humeur phlegmatique; சௌமிய, ou — வருஷம் la 43me année du cycle indien, qui correspond à 1849

*சௌமியன், (*id.*), homme doux, tranquille, Boudhen *ou* புதன், Arouguen, un des 11 உருத்திரர்; *pl.* சௌமியர் sages, ermites, gens doux. [or.

*சௌமேசகம், (saoumêtchaka),

*சௌமேருகம், (சுமேரு, ka), or.

*சௌரகன், (சௌரம், ka,) barbier. [odeur.

*சௌரபம், (saourabha), bonne —,

*சௌரம், 1° (சூரன்), chose qui a rapport au soleil, jour, — solaire, mois solaire, valeur, un des 18 pouranas inférieurs. 2° (kchaoura), action de raser: சௌர solaire; — ஆண்டு année solaire; — மாதம் mois solaire; — மானம் mois —, calcul solaire, — réglé sur la marche du

*சௌரவம், P. சௌரபம். [soleil.

*சௌரன், (சூரன்), le soleil, Saturne. 2° (சோரன்), voleur.

*சௌராடி, சௌராட்டிரம், சௌராஷ்டிரம், (சுராஷ்டிரம்), récitatif, espèce de ton, de mesure poétique et musicale dans la récitation.

*சௌரி, (சூரன்), Sani ou Saturne, Vichnou ou Krichna, le roi கன்னன் prétendu fils du soleil, le faucon கருடன், Yamen le Pluton indien, Saouri, femme du soleil, Dourgâ ou துர்க்கை.

*சௌரிகம், (சுரன், ika), paradis, la prétendue demeure des சுரர்.

*சௌரிகன், (சுரை, ika), vendeur de caillou. [cin.

*சௌரிக்கை, (சோரம், ika), vol, lar-

*சௌரியம், 1° (சூரம், ya), valeur, héroïsme, bravoure, prouesse, force. 2° (சோரம், ya), larcin, vol: சௌரியப்பிரதாபம் gloire militaire, magnificence royale. [brave, homme fort.

*சௌரியவான், (சௌரியம்), héros,

*சௌரியன், (*id.*), le roi கன்னன், Saourien, géant ou அசுரன் tué par Soupramanien, V. சௌரியவான்.

*சௌரியார்ச்சிதம், சௌரியோபார்ச்சிதம், (சௌரியம், உப, அருச்சிதம்), butin, objet acquis par la valeur, par la vol. [nance.

*சௌவம், (saouva), édit, ordon-

*சௌவிதன், (சு, vida *qui connaît*), surveillant du sérail, de l'appartement des femmes, eunuque.

*சௌவீரம், (saouvira), jujube, antimoine, eau de riz aigrie, V. சவ்வு, V. சவ்வு. [வீரம்.

*சௌளகம், சௌளம், (tchaoula, ka), action de raser (la tête): சௌளகருமம் cérémonie de raser la tête, (à un enfant de 3 ans), en laissant seulement le குடுமி.

*சௌளகன், (*id.*), barbier.

*சௌனகன், (saounaka), Saounaguen richi ou législateur plus ancien que Manou. [ம்.

சௌனகீயம், un des 32 உபநிஷதம்

*சௌனந்தம், (Saounanda), massue.

*சௌனந்தி, (*id.* i), celui qui est armé d'une massue, *i.e.* Balaramen.

*சௌனிகன், (சூனன், ika), boucher, vendeur de viande.

ஶ

ஶ est la première sifflante de l'alphabet sanscrit; elle est remplacée en tamoul par ச, quand elle vient devant une voyelle; *Ex.* சரணம், P. ஶரணம் protection. Généralement elle ne conserve sa forme

que devant les consonnes; et encore le plus souvent les mots commençant par ஶ் insèrent les voyelles இ ou உ entre cette lettre et la consonne suivante ou suppriment entièrement ஶ்,comme மசானம், P. ஶ்மஶானம் cimetière; சிறீ. B. ஶ்ரீ, fortune; சுலோகம், P. ஶ்லோகம் distique sanscrit. Quelques Indianistes dans la transcription des mots sanscrits remplacent ஶ் par ç, comme Çiven pour Siven, çâstra pour sâstra,et ils réservent la lettre s pour représenter la 3me sifflante

ஶ்மசானம், V.ஸ்மசானம். [ஸ.

ஶ்மரணம், V. ஸ்மரணம்.

ஶ்மரிக்கிறது, P.ஸ்மரிக்கிறது.

ஶ்யாமம்,(syâma,*on écrit généralement* சாமம்),couleur noire,—verte.

*ஶ்ர lettre composée de ஶ் et de ர,sr. Si la voyelle suivante est அ, ஆ,ou ஏ,on les ecrit ainsi que ஶ்ர par சிர,சிரா,சிரே, comme சிரவணம்,P.ஶ்ரவணம் sravana; சிராத்தம், P.ஶ்ராத்தம் srâddha et சிரேஷ்டம், P.ஶ்ரேஷ்டம்,srêchtha; si la voyelle qui suit ஶ்ர est உ ou ஓ,on écrit சுரு, சுரோ,comme சுருதி, சுரோத்திரம், P.srouti,srôtra.

ஶ்ரீ, lettre composée de ஶ் et de ரீ srì,et qui se remplace généralement par சிறீ. Aussi voyez au mot சிறீ cette lettre et tous ses composés qui sont nombreux. Quelquefois pour ஶ்ரீ,on met aussi ஸ்ரீ par abréviation.

*ஶ்லேஷ்ஷை, ஶ்லேஷ்மம், V. சிலேஷ்டை,சிலேட்டுமம்.

*ஶ்லோகம், V,சுலோகம்.

*ஶ்வாசம்,ஶ்வானம், V.சுவாசம், சுவானம்.

*ஶ்வேதம்,(svêta),blanc,blancheur, V.சுவேதம்.Dans le sens de sueur சுவேதம் vient de ஸ்வேதம், svêda.

ஷ

ஷ, seconde sifflante de l'alphabet sanscrit, se prononce comme ch français. Au commencement des mots elle est remplacée en tamoul par ச. Dans l'intérieur des mots elle conserve sa propre figure ou se change en ட; ce qui a toujours lieu en vers. *Ex.* chach, *six*, சட்டு ou சட்.

*ஷடாரணியம்,(chach, ஆரணியம்),6 forêts, V.ஆற்காடு.

*ஷட்விம்சகம், V.சட்விம்சகம்.

*ஷோடசம், V.சோடசம்,seize.

ஸ

ஸ, 3me sifflante du sanscrit; est remplacée par ச quand elle vient devant une voyelle, et ne conserve cette forme que devant les consonnes; en outre, dans le haut tamoul cette lettre se supprime quand elle est initiale, et se change en la suivante dans l'intérieur des mots.*Ex.* தலம்,P.ஸ்தலம்,place; கந்தன்,P. ஸ்கந்தன், Soupramanien; சாத்திரம்,P.சாஸ்திரம்,science. En conséquence cherchez par ச, ou par la consonne qui suit ஸ்,les mots qu'on ne trouve pas ici.

*ஸ்கந்த,*obl.de* ஸ்கந்தம் *et de* ஸ்கந்தன்.

*ஸ்கந்தம், (skandha), section *ou* chapitre;surtout du Bhagavadam, V. கந்தம் 3°.

*ஸ்கந்தன்,(skanda),Skanden,*i.e.* சுப்பிரமணியன்: ஸ்கந்தபுராணம் V.ஸ்காந்தம்;— மலை montagne à 5 milles sud de Maduré au pied de laquelle est en temple de Soupramanien, V.சாமிமலை.

*ஸ்கலனம், ஸ்கலிதம், (skhalana, —lita),flux, écoulement, pollution nocturne involontaire, chute, glissade, menstrues, V. கலனம்.

*ஸ்காந்தம்,(ஸ்கந்தன்), légende de ஸ்கந்தன்,un des 18 Pouranas.

*ஸ்தண்டிலம், (sthandila), élévation de terre en carré pour un sacrifice,திண்ணை autour des maisons.

*ஸ்தபதி,(sthapati), *pl.*ஸ்தபதியர், charpentier,artisan.

*ஸ்தம்பம்,(stambha), 1° colonne, pilier,poteau, — pour attacher les éléphans, soutien, appui, se tenir. 2° *ou*

*ஸ்தம்பனம்,(ஸ்தம்பம், na), suspension—,suppression d'une faculté par la magie, empêchement—, immobilité—,insensibilité magique,

— causée par la magie, fascination, enchantement, magie,art d'arrêter, de rendre immobile, un des அஷ்டகருமம்; ஸ்தம்பனக்குளிகை pilule magique qui (au dire des Indous) rend le corps invulnérable,—impénétrable; —த்தொழில், —வித்தை l'art de la magie;—க்காரன், —வித்தைக்காரன் magicien, enchanteur.

ஸ்தம்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, (ஸ்தம்பம்), 1° *v. n.* s'arrêter, devenir perclus, paralysé. 2° *v.a.ou* ஸ்தம்பிக்கப்பண்ணுகிறது, paralyser, priver de tout mouvement, arrêter, obstruer, fasciner, empêcher, rendre immobile,stupéfait: ஸ்தம்பித்துநிற்கிறது s'arrêter, se tenir immobile.

ஸ்தம்பித்தல்,ஸ்தம்பிப்பு, *n. v, du préc.*suppression (de l'haleine, de la respiration , du mouvement etc...) fascination.

*ஸ்தலம்,(sthala), lieu,place,siége, lieu sacré,— de pélerinage: ஸ்தலந்தோறும்,ஸ்தலங்கடோறும் tous les lieux,— pays ou villages: ஸ்தலசுத்தி, —புனிதம் pureté —, sainteté d'un lieu;—தரிசனம் visite —, vue d'un lieu sacré;— புராணம் légende particulière d'un lieu de pélerinage;—பேதம் différence de lieu, changement d'air,—de climat; — மகிமை, —விசேஷம் gloire d'un lieu,particularité qui le distingue.

ஸ்தலத்தார், (ஸ்தலம்), habitans d'un lieu,—d'un lieu sacré.

*ஸ்தவம், (stava), louange, éloge, panégyrique.

*ஸ்தனம்,(stana),*ou* ஸ்தனபாரம், —மண்டலம்,sein (de femme), mamelle,poitrine;—சிகை, —முகம், —விருந்தம் *ou* [mamelon, téton.

*ஸ்தனக்கிரம்,(ஸ்தனம்,அக்கிரம்),

*ஸ்தன்,(stha),qui se tient,qui est, (à la fin des mots composés): *ex.*வியாதிஸ்தன் malade.[lait de femme.

*ஸ்தன்னியம், (ஸ்தனம், ya), lait,

*ஸ்தாணு,(sthânou),Siven, le lingam;état stable,—d'une chose,chose ferme, colonne, pieu, lance, tronc d'arbre,*V.*தாணு.

*ஸ்தாபகம்,(sthâpaka),fondation, établissement, placement, érection, exposition. [seur.

*ஸ்தாபகன்,(*id*),fondateur, bâtis-

*ஸ்தாபனம், (sthapana), établissement,placement,érection,arrangement,attention d'esprit,abstraction.

ஸ்தாபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன்,பி, பிக்க, *v. a.* ஸ்தாபித்தல், *n. v.* (sthâ *stare et* sthâpa *stabilire*),*et* ஸ்தாபித்துப்போடுகிறது,fonder,ériger, établir, bâtir, élever, affermir, proposer,avancer,offrir,cacher en terre: ஒருகுடியை — établir une famille; சிலையிலிருக்கிற மூர்த்தியைக்கும்பத்தில் ஸ்தாபிக்கிறது faire passer une prétendue divinité d'une statue dans une cruche (pendant qu'on rebâtit son temple), *de là le proverbe:* அவன்கும்பத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறான் il est mis dans une cruche, (cela se dit d'un homme de pouvoir réduit à l'état de nullité par un inférieur,comme les rois fainéans).

*ஸ்தாபிதம், (sthâpita), établissement, fondation, chose cachée sous terre:—பண்ணுகிறது, *V.* ஸ்தாபிக்கிறது.

ஸ்தாபித்தல், ஸ்தாபிப்பு, *n.v . de* ஸ்தாபிக்கிறது,fondation, établissement,affermissement.

*ஸ்தாலம்,(sthâla), chaudron, ustensile de cuisine,pot de terre,*V.*உண்கலம்.

*ஸ்தாவரம், (sthâvara), fixité, fermeté, chose fixée, immobile, (*v. g.*montagne, arbre), ஸ்தாவரசங்கம் choses fixées en terre, *ou* — சங்கமம் choses immobiles et mobiles,douées ou privées de mouvement (ou de locomotion),*V.*தாவரம் et ses composés.

*ஸ்தானம்,1° (sthâna), lieu,place, site, station,situation,office. 2° *P.* ஸ்நானம்,bain: சமுஸ்தானம், *P.* சமஸ்தானம்; சமுஸ்தானபதி prince, chef; சமுஸ்தானாதிபதிகள் princes, seigneurs, courtisans, grands qui approchent du roi; ஸ்தானத்திலே வைக்கிறது mettre à la place; இரா

சாஸ்தானத்திலே à la place du roi, où le roi réside, au lieu du roi; ஸ்தானசுத்தி nettoiement —, purification d'un lieu; ஸ்தானப்பிரஷ்டன் homme qui a perdu sa place ou son emploi, ex-officier.

ஸ்தானத்தான், (ஸ்தானம்), chef héréditaire, qui a soin des cérémonies dans un temple.

*ஸ்தானுபதி, (ஸ்தானம், பதி), ambassadeur, envoyé, remplaçant, représentant (d'un roi, d'un prince); — யாய்வருகிறது venir en ambassade, — comme ambassadeur.

*ஸ்தானுபத்தியம், ஸ்தானுபதிக்கம், (ஸ்தானுபதி, ya, ka), ambassade: — பேசுகிறது parler en qualité d'ambassadeur, ou — பண்ணுகிறது remplir les fonctions d'ambassadeur, d'envoyé.

*ஸ்தானி, (ஸ்தானம்), qui occupe une place.

*ஸ்தானிகம், (id. ika), office de brame surintendant d'un temple.

*ஸ்தானிகன், (id.), brame surintendant ou sacrificateur d'un temple.

*ஸ்திதம், (sthita), état de fixité, immobilité, fermeté, stabilité, chose fixe, — ferme.

*ஸ்திதி, (sthiti), état, séjour, fixité, stabilité, fermeté, arrêt, limite, borne, richesse, conservation, durée d'une éclipse: — கர்த்தா le seigneur qui préside à la conservation, (selon les Indous) Vichnou; — ஸ்தாபகம் élasticité; — ப்பிரகரணம் conservation.

ஸ்திதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, (ஸ்திதி), v. a. ஸ்திதித்தல், n. v. conserver, préserver.

*ஸ்திமிதம், (stimita), humidité.

*ஸ்திரம், (sthira), fermeté, stabilité, permanence, solidité, force, dureté, constance, fidélité: — ஆகுகிறது, V. ஸ்திரப்படுகிறது: — ஆக்குகிறது consolider, établir, affermir, fixer, prouver; — ஆன ferme, solide; ஸ்திரசித்திரம் peinture solide, fresque; — ப்படுகிறது devenir —, être stable, ferme, solide, prouvé; — ப்படுத்துகிறது, V. ஸ்திரமாக்குகிறது; — மதி esprit ferme; — மாசம் les mois correspondans aux ஸ்திரராசி, ce sont வைகாசி, ஆவணி, கார்த்திகை, மாசி; — ரங்கம், (அரங்கம்), la couleur durable, l'indigo; — ராசி signes stables, — sous l'influence desquels on peut (au dire des Indous) commencer toute espèce d'ouvrage; ce sont le Taureau, le Lion, le Cancer, le Verseau.

ஸ்திராங்கம், corr. P. ஸ்திரரங்கம்.

*ஸ்திரி, ஸ்திரீ, (stri), femme, épouse, repassage du linge:, குலஸ்திரீ femme de caste, — honorable, — de la caste de son mari; — கத்தி, — கத்திகை, V. ஸ்திரீயத்தி; — சபை assemblée de femmes; — சம்பந்தம் parenté du côté des femmes, mariage; — சனப்பிரியன் homme galant, amoureux des personnes du sexe; — சாதி les personnes du sexe, le sexe féminin: — சோரம் rapt, violence faite à une femme ou à une fille; — சோரன், — சௌரன் ravisseur, libertin qui fait violence à une personne du sexe; — த்தனம் le propre d'une femme; — தருமம் devoirs de femme; — ப்பிரியன் homme fou de sa femme, V. ஸ்திரீசனப்பிரியன்; — போடுகிறது repasser le linge; — ஹத்தி, (hatyâ), meurtre d'une femme; — ரத்தினம் la perle des femmes, femme excellente; — லக்ஷணம் honnêteté —, decorum —, décence —, le propre —, beauté des femmes; — லிங்கம் le genre féminin, verenda mulieris: — லோலன் libertin, galant.

*ஸ்துதி, (stouti), louange, éloge, panégyrique: — செய்கிறது louer; — நிந்தை louange en forme de mépris; — பாடகன், — விரதன் hérault qui chante les louanges.

ஸ்துதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. a. (ஸ்துதி), louer, glorifier, penser: ஸ்துதித்துக்கொண்டிருக்கிறது célébrer; நான்ஸ்துதிக்கவில்லை je n'y ai pas même pensé.

ஸ்துதிக்கை, ஸ்துதித்தல், ஸ்துதிப்பு, n. v. du préc. louange, panégyrique.

*ஸ்துத்தியம், (ஸ்துதி, ya), chose louable, — exaltée, louange.

*ஸ்தூணா, (sthoûnâ), poteau, co-

lonne,pilier de maison, soutien, *V.* தூண்.

ஸ்தூலம், (sthoûla), corpulence, graisse, embonpoint,grosseur,épaisseur, corps matériel, matière, substance matérielle,la quintescence,la substance (d'un livre ou d'une matière): — உள்ளவன் homme corpulent, dodu,charnu;ஸ்தூலகாயம்,— சரீரம், — தேகம் corps matériel et grossier (des hommes et des animaux opposé à சூக்ஷும்சரீரம்);— சிருஷ்டி,—பூதம் créature—, élément matériel et visible;— பஞ்சாக்ஷரம் les 5 lettres mystérieuses des élémens;— ப்பிரகாரம் manière ou forme grossière, grossièreté, difformité,maladresse;—புத்தி esprit grossier; — மயமானகர்மேந்திரியசித்தை perception sensuelle et grossière.

*ஸ்தூலன், (*id.*), être qui a un corps matériel, homme corpulent, gras et fort. [corpulente.

*ஸ்தூலி, (ஸ்தூலம்), personne

ஸ்தூலிக்கிறது,லித்தேன், லிப்பேன்,லி,லிக்க, *v. n.* (ஸ்தூலம்), *ou* ஸ்தூலித்துப்போகிறது, prendre de l'embonpoint,devenir gros et gras, épais, robuste; ஸ்தூலித்திருக்கிறது être gros et gras; ஸ்தூலித்தசரீரம் corps gros,gras et vigoureux.

ஸ்தூலித்தல், ஸ்தூலிப்பு,*n.v. du préc.*grosseur,graisse,embonpoint.

*ஸ்தேயம், ஸ்தேனம், ஸ்தைனம்,ஸ்தைன்னியம்,(stêna, —ya), vol,larcin.

*தேனர்,(*id.*),voleurs. [peu.

*ஸ்தோகம்,(stòka),petitesse,petit,

*ஸ்தோத்திரம், (stòtra), louange, éloge,remerciement,action de grâces,culte, adoration:— சொல்லுகிறது,—செலுத்துகிறது, — பண்ணுகிறது,*V.*ஸ்தோத்திரிக்கிறது;ஸ்தோத்திரபாடம் leçon —, livre d'hymnes; — பாடல் hymne, — de louange,—d'action de grâces; அந்தக்கரணமான ஸ்தோத்திரம் louange —,remerciement du fond du cœur.

ஸ்தோத்திரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன்,ரி, ரிக்க, *v. a.* (ஸ்தோத்திரம்), louer, remercier,rendre grâces,glorifier. [mée, offrande,sacrifice.

*ஸ்தோமம்,(stòma),multitude,ar-

*ஸ்தௌத்தியம், (ஸ்துத்தியம்), éloge, louange: — பண்ணுகிறது louer,chanter les louanges.

*ஸ்நாபகன்,ஸ்நானன், ஸ்நானகன்,(snâpaka,ஸ்நானம்,ka),qui baptise, Baptiste; ஸ்நாபக அருளப்பர் St Jean Baptiste. [ver, baptiser.

ஸ்நாபிக்கிறது, (snâpita,*lavé*),la-

*ஸ்நானம், (snâna, de snâ *laver*), bain,ablution, purification:— செய்கிறது, — பண்ணுகிறது faire le bain, se baigner, laver, baigner;— செய்விக்கிறது faire baigner, — prendre le bain; ஸ்நானத்தொட்டி baignoire. Les brames comptent 7 espèces de bains ou de purifications prétendues:வாயவியஸ்நானம் bain de poussière soulevée par les pieds des vaches et le vent; திவ்வியஸ்நானம் bain prétendu divin,(il consiste à recevoir sur soi une pluie en plein soleil);மனஸ்நானம் bain de l'âme ou purification de l'esprit par la méditation: மந்திர ஸ்நானம் ablution ou aspersion d'eau sur un malade pendant qu'il entend la lecture des vêdas...;பூமஸ்நானம் bain de terre qui consiste à se frotter ou à se saupoudrer de terre prise dans le voisinage des arbres prétendus sacrés tels que le துளசி,l'ஆலமரம், l'அரசு; ஆக்கினியஸ்நானம் bain ou plutôt onction de cendres de bouse de vache; யோகஸ்நானம் bain ou purification de l'esprit par la contemplation.

*ஸ்நேகம்,(snêha),amitié, amour, affection, tendresse,huile, *V.* சினேகம்.

ஸ்நேகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. a.*(ஸ்நேகம்), aimer, chérir.

*ஸ்நேகி, *m. et f.* ஸ்நேகிதன், *m.* ஸ்நேகிதி, *f.*(ஸ்நேகம்,ita),ami, amie.

*ஸ்நேகிதம், (ஸ்நேகம், ita), ஸ்நேகித்தல்,ஸ்நேகிப்பு,*n. v. de* ஸ்நேகிக்கிறது, amour, amitié, affection.

*ஸ்பஷ்டம்,(spachta), clarté, évidence,netteté,perspicuité.

*ஸ்பஷ்டார்த்தம்,(ஸ்பஷ்டம்,அர்த்தம்),sens clair,—intelligible.

*ஸ்பஷ்ட,P. ஸ்பஷ்டம்: —கரணம்,—கிருதம் rendre clair,—intelligible.

*ஸ்படிகம்,(sphatika),crystal:ஸ்படிகவானம், ou

ஸ்படிகாகாசம், (ஸ்படிகம், ஆகாசம்), ciel transparent, — de crystal,

*ஸ்பரிசம், (sparsa), tact, toucher, attouchement,contact,ce qui touche, don, donation, présent nuptial dit பரிசம் que l'époux fait au père et à la mère de l'épouse,consonne,maladie douloureuse: ஸ்பரிசதன்மாத்திரை organe du tact;—திட்சை,V. பரிசதிட்சை; ஸ்பரிசமணி la pierre philosophale;— மணிப்பிரபவம் or, production de la pierre philosophale;—லச்சை la sensitive; — வகுதி classification des consonnes.

ஸ்பரிசனம்,(ஸ்பரிசம்,na),toucher, tact, contact, don,donation: ஸ்பரிசனவகுதி classification des consonnes;— வேதி la pierre philosophale,

*ஸ்பரிசனன்,(id), le vent,l'air.

ஸ்பரிசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன்,சி,சிக்க,v.a. (ஸ்பரிசம்), toucher.

ஸ்பரிசித்தல், ஸ்பரிசிப்பு, n. v. du préc.ou [contact, attouchement.

*ஸ்பிருஷ்டி, (sprouchti), toucher,

*ஸ்புடம், (sphouta), vrai, apparence,justesse:ஸ்புடசூரியகதி marche vraie ou apparente du soleil.

*ஸ்புலிங்கம், (sphoulinga), étincelle,—de feu. [petite vérole.

*ஸ்போடகம்,(sphôtaka), tumeur,

*ஸ்மசானம்,(smasâna),cimetière, lieu où l'on brûle les morts: ஸ்மசானவாசி celui qui hante ces lieux, ou y demeure,*i.e.* Siven.

*ஸ்மரணம்,(smarana), mémoire, souvenir. [don Indien.

*ஸ்மரன்,(smara),Kâmen,le Cupi-

ஸ்மரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி,ரிக்க,v.a. (smrou), se souvenir, se ressouvenir,se rappeler.

*ஸ்மார்த்தம், (smârtta), smarta, chose qui a rapport aux ஸ்மிருதி ou livres de lois, secte des Smartters, mémoire: ஸ்மார்த்தகாலம் autant que la mémoire peut se conserver.

*ஸ்மார்த்தன்,*pl.*ஸ்மார்த்தர், (*id.*), Smartten,sectateur des ஸ்மிருதி ou des lois du வேதாந்தம்,sectateur de சங்கராசாரியர்.

*ஸ்மிருதி, (smrouti), loi, code de lois,mémoire,souvenir:— சாஸ்திரம் systéme,—code de lois.

*ஸ்வ, (sva), son, spécial, propre. ☞Au lieu de ஸ்வ, on écrit aussi சுவ; en conséquence cherchez à la suite de ces initiales சுவ, les mots qui manqueraient ici.

*ஸ்வகதம்,(svagata),chose secrète, —gardée pour soi-même, V.சுகதம்.

*ஸ்வகதன், (*id.*), sceptique: ஸ்வகதமார்க்கம் secte—,école sceptique, scepticisme. [pureté sans mélange.

*ஸ்வச்சம், (svatchtcha), netteté,

*ஸ்வஸ்தம்,(svastha), V. சுவஸ்தம்.

*ஸ்வஸ்தானம், (ஸ்வ, ஸ்தானம்), propre place.

*ஸ்வஸ்தி, (சு,asti *est*), V. சுவஸ்தி: —வாசனம் mot de bénédiction,rite préparatoire des brames. (Ils jettent du riz cuit par terre, en invoquant la bénédiction de leurs dieux sur ce qu'ils vont faire).

*ஸ்வஸ்திகம், V.சுவஸ்திகம். [னம்.

*ஸ்வஸ்திகாதனம், V.சுவஸ்திகாத

*ஸ்வதந்திரம்...,(svatantra), V.சுதந்திரம்....

*ஸ்வதர்மம்,(ஸ்வ),occupation propre,devoir spécial (d'un état...).

*ஸ்வதா,(svadhâ), de soi-même, volontairement. [ம்.

*ஸ்வபாபம்,ஸ்வபாவம், V. சுபாவ

*ஸ்வபூ, (ஸ்வ, bhoû *être*), l'être existant par lui-même,V.சுயம்பு.

*ஸ்வப்பிரம், V.சுவப்பிரம்.

*ஸ்வம்,(sva),richesse,propriété,le propre,naturel.

*ஸ்வயம்,(svaya), V.சுயம்:—கிருதம் chose spontanée,ce qui se fait de soi-même; ஸ்வயஸ்தானம் lieu pro- [pre.

*ஸ்வயம்பு, V.சுயம்பு.

*ஸ்வயம்புவன், V. சுவாயம்புவன்.

*ஸ்வயம்வரம், V. சுயம்வரம்: — நாட்டல் proclamation royale convoquant tous les prétendans à la fille du roi. [சுயம்வரன்,

*ஸ்வயம்வரன்,(ஸ்வயம்வரம்), V.

*ஸ்வயம்வரை,(id.),V.சுயம்வரை.

*ஸ்வரம்,(svara),note de musique: ஸ்வரபங்கம் voix tremblotante, ondulation —,tremblement de la voix; —மண்டலம், V.சுரமண்டலம்.

*ஸ்வரூபம், V.சுரூபம்.

*ஸ்வர்,ஸ்வர்க்கம், (svar, svarga), V.சுவர்க்கம்.

*ஸ்வர்க்கர்,(id.),V.சுவர்க்கர். [தி.

*ஸ்வர்க்காதிபதி, V. சுவர்க்காதிப

*ஸ்வர்லோகம், (ஸ்வர்), le Souvarkam,un des 7 mondes supérieurs des Indous.

*ஸ்வர்ணம், ஸ்வர்னம், (svarna), or:ஸ்வர்ணகாரன் orfèvre.

*ஸ்வல்ப்பம், V.சுவல்ப்பம்.

*ஸ்வா,(svâ),chien,fourmi.

*ஸ்வாகதம், V.சுவாகதம்.

*ஸ்வாகா, V.சுவாகா.

*ஸ்வாசம், (svâsa), respiration, haleine,soupir.

*ஸ்வாஸ்தியம், V.சுவாஸ்தியம்.

*ஸ்வாதந்திரியம், V.சுதந்திரம்.

*ஸ்வாதி, V.சுவாதி.

*ஸ்வாதிகாரம், ஸ்வாதிபதி, ஸ்வாதிபத்தியம், V.சுயாதிகாரம்...

*ஸ்வாதிட்டானம், V.சுவாதிட்டானம். [தினம்...

ஸ்வாதினம்,ஸ்வாதினன், V. சுவா

*ஸ்வாது, V.சுவாது. [யம்.

*ஸ்வாத்தியாயம், V. சுவாத்தியா

*ஸ்வாந்தம், V.சுவாந்தம்.

*ஸ்வாபாவிகம், V.சுவாபாவிகம்.

*ஸ்வாமி, V.சுவாமி.

*ஸ்வாயம்பு,ஸ்வாயம்புவன்,ஸ்வாயம்புவம், V.சுவாயம்பு...

*ஸ்வாராட்டு,ஸ்வாராச்சியம், V. சுவராட்டு... [ஷன்.

*ஸ்வாரோசிஷன், V. சுவாரோசி

*ஸ்வார்த்தம், V.சுவார்த்தம்.

*ஸ்வானம், V.சுவானம்.

*ஸ்வானுபவம், V. சுவானுபவம்.

*ஸ்வானுபூதி,ஸ்வானுபூதிகம், V. சுவானுபூதி...

*ஸ்வான், V.சுவான்.

*ஸ்வீகாரம்... V. சுவீகரம்...

*ஸ்வேச்சை, V.சுவேச்சை.

*ஸ்வேதம்.... V.சுவேதம்.

ஞ

ஞ், 4me consonne tamoule, et 2me lettre douce. Suivie d'une voyelle elle se prononce comme *gn* dans agneau;souvent elle remplace les 2 lettres sanscrites *dj*, et *n*, comme ஞானம், (djnâna), sagesse. Devant ச,elle se prononce à peu près comme ng: பஞ்ச *pangsa*, cinq, அஞ்சலி *angsali*,révérence. A la fin des mots, ஞ் se met pour ம் devant ச initial. Quelquesfois ஞ se met pour ந ou ண,comme ஞண்டு,P.நண்டு crabe; ஞாயிறு P. நாயிறு soleil; ஞேயம், P.நேயம் amitié; பூஞை,P. பூனை chat. [ஞ் et de அ.

ஞ,lettre syllabique composée de

ஞண்டு,P.நண்டு,crabe,écrevisse, le signe du Cancer.

*ஞத்துவம்,(dja *qui connaît*),connaissance,(il se joint à la fin de quelques mots). [invisibles.

ஞமகண்டன், une des planètes

ஞமலி,chien,paon,callou ou toddi. [ton indien.

ஞமன், P.நமன்,Yamen, le Plu-

ஞரலுகிறது,P.நரலுகிறது.

ஞரலுதல்,ஞரல்வு, *n.v. du préc.* bruit,son.

ஞலவல்,mouche luisante.

ஞறு,(*son imitatif*.),cri du paon.

*ஞன்,*pl.* ஞர்.1° (djna), qui connaît(terminaison de mots composés). 2° terminaison de certains mots tamouls dérivés,comme பகைஞன் ennemi,de பகை inimitié.

ஞா,lettre syllabique longue composée de ஞ் et de ஆ.

ஞாங்கர்,place,dard,javelot, côté, ensuite,après,avant,dessus.

ஞாஞ்சில், P.நாஞ்சில்.

ஞாட்பு,P.நாட்பு,foule,assemblée, armée,pesanteur,poids,bataille, force,pouvoir.

ஞாண், P.நாண், corde,— d'arc, augmentation de la latitude de la lune pour chaque quinzaine de

degrés de longitude à partir du nœud: ஞாணோசை son de la corde d'un arc; — வாக்கியம் tables des arcs de latitude lunaire.

*ஞாதம்,(djnâta), chose connue: ஞாதசித்தாந்தம் science —,connaissance parfaite,perfection dans toute espèce de science.

*ஞாதர்,1° (ஞாதம்), savans, gens instruits.2° P. நாதர் seigneurs.

*ஞாதி,(djnâti), parenté, parent: *pl.*ஞாதிகள்,ஞாதியர்,parens,descendans d'un même père, cohéritiers, alliés:ஞாதிகருமம் devoirs de parenté, —envers les parens, devoirs funèbres envers eux.

*ஞாதுரு,(djnâtrou), l'intelligence,l'esprit,l'âme douée d'intelligence,celui qui voit.

ஞாத்தல்,P.யாத்தல்,lier.

*ஞாபகம்,(djnâpaka *qui fait connaître*),mémoire, souvenir,connaissance,sagesse,intelligence,raison,attention,pensée,note, remarque, annotation,exception,citation (d'un auteur classique...),chose rare,—précieuse: அதுஎனக்கு — இல்லை je n'ai pas souvenance de cela, je n'ai aucun exemple de cela; ஒருவனுக்கு — உண்டாக்குகிறது rappeler à quelqu'un le souvenir; — ஆய்ச்சொல்லுகிறது dire avec attention,—avec raison;—செய்கிறது,—பண்ணுகிறது se souvenir,se rappeler, rappeler le souvenir,examiner,s'informer: — வைக்கிறது garder dans sa mémoire, remarquer,faire attention; ஞாபகக்கருவி les instrumens ou organes de la connaissance, —de la mémoire,les sens intérieurs et les organes des sens extérieurs, les objets et les organes des sens; —க்குறைவு manque de mémoire; — சூத்திரம் mnémonique, l'art de graver dans la mémoire ou de faire connaître par quelque chose de difficile ce qui pourrait s'exprimer facilement; —த்தவறு oubli, faute de mémoire;—த்துணைக்கருவி instrumens qui aident à l'intelligence ou à la mémoire; ce sont les 5 organes des sens dits ஐம்பொறி; —த்துருவம்,— வித்தை mnémonique; —நிமித்தகருவி cause instrumentale de la mémoire,*i.e.* l'âme;—ப்படுகிறது se ressouvenir,prêter son attention;—ப்படுத்துகிறது faire ressouvenir,rappeler à la mémoire,exciter l'attention;—முதற்கருவி le principal instrument de la connaissance ou de la mémoire, V. சிவசாட்சி;—வேது,(ஏது),cause de la connaissance ou de la réminiscence.

*ஞாபகி,(ஞாபகம்),homme qui a de la mémoire, qui a une bonne mémoire,qui se souvient.

*ஞாபிதம், ஞாபிதை, ஞாபனம், ஞாபிதி,(djnâpita, djnâpana,djâpti), avis,information.

*ஞாயம்,P.நியாயம்,raison, justice,droit, équité, règle, précepte de morale:ஞாயமான juste, raisonnable;ஞாயக்காரன் juge;—க்கேடு injustice.

ஞாயில்,P.நாயில்.

ஞாயிறு,P. நாயிறு,*gén.* ஞாயிற்றின், soleil, dimanche: — திரும்பி tournesol,héliotrope; ஞாயிற்றுக்கிழமை le dimanche.

ஞாலம், la terre, lest d'un navire —உண்டோன் celui qui a mangé la terre,*i.e.*Vichnou;—ஏற்றுகிறது lester,prendre du lest; ஞாலமாது, (மாது),la prétendue déesse de la terre, la plante ஊமத்தை.

ஞாலல்,ஞாலுதல்,*n.v.de*

ஞாலுகிறது, ன்றேன், லுவேன், லு,ல,*v.n.P.* நாலுகிறது,ou ஞான்றுகொண்டிருக்கிறது,pendre, être suspendu,—pendant: ஞான்றுகொள்ளுகிறது se pendre.

ஞாழல்,safran, l'arbuste aromatique qui le donne,cœur d'arbre,espèce de cotonnier dit கோங்கு, les plantes பவினி ou பொன்னாவிரை cassia occidentalis, மயிர்க்கொன்றை cæsalpina pulcherrima, சங்கபுஷ்பம் cassia:—மாது la plante ஊமத்தை.

ஞாழி,V.ஞாளிகம்.

ஞாளி,P.நாளி,chien,callou:—யூர்தி,(ஊர்தி),celui qui a un chien pour monture,*i. e.*வைரவன்.

ஞாளிகம், *P.* நாளிகம், la plante aquatique வள்ளைக்கொடி.

ஞாற்சி, *n.v.de* ஞாலுகிறது, pendre, être suspendu, pendaison.

ஞாற்றுகிறது, *P.* நாற்றுகிறது, pendre, suspendre.

*ஞானம், (djnâna), sagesse, raison, connaissance, science, érudition, sagesse parfaite, ou science divine (qui vient de la méditation, fait voir le néant des choses humaines et procure après la mort le bonheur éternel), bonnes mœurs, bonne conduite, spiritualité, purs actes ou actions pures de l'âme; (la sagesse ஞானம் est une des qualités du சாத்துவிகம் et du இராசதம், un des 4 சிவபூசையியல்பு):— உள்ளவன் homme sage; —இல்லாத déraisonnable, sans raison, insensé; ஞானஅர்த்தம் sens spirituel, —mystique; —உபதேசம், *V.* ஞானோபதேசம்; —உணர்த்துதல் instruction spirituelle; —காண்டம், *V.* ஞானபாகை; —காண்டி homme mystique, engagé dans la méditation des vérités divines pour obtenir le paradis; —காரியம் chose —, matière spirituelle; —குரு gourou spirituel, —excellent, qui ne cherche que le bien de ses disciples; —க்கண் œil spirituel, —de l'âme, sagesse divine, vision mentale, intelligence qui fait comprendre les choses invisibles ou spirituelles; — க்களை fatigue morale ou spirituelle, signe de grande application; —க்காட்சி vision intellectuelle, —de l'âme, —de la divinité; — சட்சு œil spirituel, vision de l'esprit; —சத்தி, *V.* ஞானுசத்தி; — சபை assemblée d'êtres spirituels, place sans idoles dans le temple de சிதம்பரம் et qui est une emblème du ciel visible et de l'immensité de Dieu; —சமாதி espèce d'observance —, sépulture spirituelle; — சரிதர் les sages; —சாஸ்திரம், — சாத்திரம் doctrine —, science spirituelle, — religieuse, philosophie, théologie; —சாதனம், —சாதனை exercice de la spiritualité, —de la méditation; — சிந்தை pensée spirituelle, esprit intelligent; —சுகம், —சந்தோஷம் joie—, plaisir spirituel; — சூட்சம் subtilité mystique, mystère divin; —சைவம் espèce de secte de Siven; —சொரூபம் la sagesse ou l'intelligence par essence, *i.e.* Dieu; — ஸ்தானம், *P.* — ஸ்நானம் bain spirituel, baptême; —ஸ்நானங்கொடுக்கிறது (*dat.*), donner le baptême, baptiser; — ஸ்நானங்கொடுப்பிக்கிறது (*dat.*), faire baptiser; — ஸ்நானஞ்செய்விக்கிறது *ou* பண்ணுவிக்கிறது (*acc.*), faire baptiser, —prendre le bain spirituel; —ஸ்நானம்பெறுகிறது recevoir le baptême, être baptisé; — ஸ்நானம்பெறுவிக்கிறது faire recevoir le baptême; —ஸ்நானம்பெற்றவன் homme baptisé; —ஸ்நானத்தொட்டி fonts baptismaux; — ஸ்நானன் baptiseur; —திசை temps qu'on reste dans une observance religieuse; —திஷ்டி, — திட்டி, — திருஷ்டி, — திருட்டி, *V.* ஞானக்கண்; — திருஷ்டியினுலறிகிறது *ou* பார்க்கிறது connaitre ou voir par révélation, par la vue de l'âme; — திருஷ்டியினுற் சொல்லுகிறது prédire; — தீக்கை, தீக்ஷை, — தீட்சை initiation aux mystères religieux, instruction spirituelle, (parmi les Chrétiens) le baptême; — தீபம் lampe—, lumière spirituelle, —de l'intelligence; — த்தகப்பன் père spirituel, parrain; — த்தாய் mère spirituelle, marraine; — நாயகன் maitre spirituel, — de la sagesse, Dieu, (et à tort) Siven; — நிஷ்டை, — நிட்டை observance religieuse ou spirituelle, culture de la science spirituelle; — நிலை état spirituel, voie spirituelle, *i.e.* la religion; — நிறைவு sagesse abondante; — நூல் science spirituelle, ouvrage —, traité de philosophie, —de spiritualité; — பரன் Dieu, gourou, homme mystique, versé dans la sagesse; — பாகை système religieux, principalement la partie spirituelle ou doctrinale des vêdas dite உத்தரகாண்டம் seconde partie, (la partie cérémoni-

ale qui est la 1re se nomme கருமபா
கை); — பாதம் le 4me des 4 பாதம் ou
சிவபூசையியல்பு qui consiste à se
figurer que Siven et la vie ou l'âme
ne sont qu'une même chose; — பார
கன் docteur spirituel, — de spiri-
tualité, homme mystique, — con-
sommé en spiritualité, commenta-
teur des choses spirituelles; — புத்திர
ன் fils spirituel, filleul, disciple; — பூ
சை offrande spirituelle, culte —, sa-
crifice intérieur; — பூர்த்தி sagesse
abondante, — parfaite; — பூருவம், — பூ
ர்வகம் prescience, prévision —, con-
naissance de l'avenir; — பூரணி celle
qui est pleine de sagesse, (à tort) Par-
vadi; — போசனம் nourriture spi-
rituelle; — போதனை, — போதகம்
doctrine —, instruction spirituelle;
— போதகர் docteur —, maître spiri-
tuel, prédicateur, précepteur; — ப்பா
ல் lait spirituel, la parole de Dieu,
section d'un livre qui traite de la
science divine; — ப்பிராந்தி, — ப்பை
த்தியம், — மயல் folie spirituelle; —
ப்பிள்ளை enfant spirituel, filleul,
filleule; — ப்பொருள் chose spiri-
tuelle, — sainte; — மார்க்கம் chemin
de la sagesse, *i. e.* la religion, con-
duite sage; — முத்திரை cachet de la
sagesse, caractère spirituel, signe
—, insignes de contemplatif; — மூ
ர்த்தி Siven, Sarasvadi, *litt.* la forme
de la sagesse; — மூலம் fondement
spirituel; — ரேகை la ligne préten-
due de la sagesse, une des lignes de
la main; — வஸ்து être —, objet spi-
rituel, Dieu; — வடிவம் forme spiri-
tuelle, — imperceptible aux sens;
— லக்ஷணம் caractère —, marque de
sagesse; — வல்லி Parvadi, *litt.* femme
sage, puissante en sagesse; — வழி, *V.*
ஞானமார்க்கம் *et* ஞானபாதம்; —
விஞ்ஞானம் science sacrée et pro-
fane; — விரல் le doigt annulaire, — de
la sagesse; — வொழுக்கம் conduite
sage, — spirituelle; ஞானத்திலேதே
றுகிறது avancer en spiritualité; —
தேறினவன் homme consommé en
spiritualité; — பழகுகிறது s'exercer
dans la sagesse, dans la spiritualité;
ஞானத்திற்கிரியை, — சரிதை, ஞானத்
தில்ஞானம், — யோகம் un des 16 பா
தம் ou exercices fondamentaux de
la secte de Siven. [instruite.

*ஞானவதி, (ஞானம்), femme sage,

*ஞானவான், *m.* ஞானவதி, *f.* (*id.*),
homme sage, savant.

*ஞானன், (*id.*), le sage, *i.e.* Dieu, (et
à tort) Brama. [ரவெளி.

*ஞானுகாயம், (*id.* ஆகாயம்), *V.* ப

*ஞானுசத்தி, (*id.* ஆசத்தி), pouvoir
de l'intelligence, un des 3 et des 5 ச
த்தி, *V.* à ce mot. [duite sage.

*ஞானுசாரம், (*id.* ஆசாரம்), con-

*ஞானுசாரியன், (*id.* ஆசாரியன்), *V.*
ஞானபோதகர்.

*ஞானுதிகாரம், ஞானுதிக்கம், ஞா
னுதிக்கியம், (*id.* அதிகாரம், ஆதிக்க
ம்), autorité spirituelle, supériorité en
science, en sagesse, en intelligence.

*ஞானுதிக்கர், ஞானுதிக்கியர், (*id.*
id.), êtres —, gens d'une sagesse ou
d'une intelligence supérieure, les
Chérubins, anges doués d'une con-
naissance supérieure (de la divini-
té. [de la sagesse.

*ஞானுதுரம், (*id.* ஆதுரம்), désir

*ஞானுத்துமா, (*id.* ஆத்துமா),
âme intelligente, — sage, — pure.

*ஞானுநந்தம், (*id.* ஆநந்தம்), joie
spirituelle, *V.* பேரின்பம்.

*ஞானுநந்தன், (*id.* அநந்தன்), ce-
lui dont la sagesse ou l'intelligence
est infinie, *i.e.* Dieu.

*ஞானுநுஷ்டானம், ஞானுநுஷ்டி
ப்பு, (*id.* அநுஷ்டானம்), *V.* ஞானநி
ஷ்டை, [jouissance spirituelle.

*ஞானுநுபவம், (*id.* அநுபவம்),

*ஞானுநுபானம், (*id.* அநுபான
ம்), breuvage spirituel, — d'un fes-
tin sacré, richesses.

*ஞானுநுமானதிவ்வியதிரவியங்க
ள், (*id.* அநுமானம்), les saints sa-
cremens, (expression équivoque).

ஞானுமிர்தம், (*id.* அமிர்தம்), am-
broisie spirituelle. [spiritualiste.

*ஞானுர்ச்சிதன், (*id.* அர்ச்சிதன்),

*ஞானுர்த்தம், (*id.* அர்த்தம்), sens
spirituel.

*ஞானவரணம்,ஞானவரணியம், (*id.* ஆவரணம *ce qui cache*), obstruction de l'intelligence,ignorance, un des அஷ்டகுற்றம்.

*ஞானவேட்கை, (*id.* அவா, ஈட்கை), désir de la sagesse.

*ஞானி,1° *m.*(ஞானம்,i.),sage,savant,philosophe,homme très-intelligent,Arouguen, Brama.2° *f.* femme sage,savante,intelligente.

*ஞானேந்திரன்,(*id.* இந்திரன்),celui qui excelle en sagesse,— en intelligence.

*ஞானேந்திரியம்,(*id.* இந்திரியம்), organes de l'intelligence,— de perception,—des sens,ce sont: l'œil, le nez,l'oreille,la bouche,le corps.

*ஞானோபதேசம்,(*id.* உபதேசம்), doctrine—,instruction spirituelle, catéchisme.

ஞான்று,1° *gér.* *de* ஞாலுகிறது, 2° jour,temps,particule explétive.

ஞி,lettre syllabique composée de ஞ் et de இ.

ஞிமிர்,1° bruit, son.2° *imp.et part. du suiv.*

ஞிமிருகிறது, *et* ஞிமிர்கிறது, ர்ந்தேன்,ருவேன் *ou* ர்வேன்,ரு *ou* ர்,ர, *v.n.*1° (ஞிமிர்),résonner,retentir,sonner,faire du bruit.2° *P.*நிமிர்கிறது.

ஞிமிருதல்,ஞிமிர்தல்,*n.v.du préc.*

ஞிமிறு,*P.*மிஞிறு,scarabée ,insecte,volatile.

ஞெ, lettre syllabique composée [de ஞ் et de எ.

ஞெகிழம், anneau d'or bruyant dont on s'orne les pieds.

ஞெகிழி,anneau bruyant dont on s'orne les pieds,anneau oblong et bruyant dit சிலம்பு (en usage dans les pagodes),feu,étincelle,tison,brandon de feu, l'arbrisseau கொடிவேலி.

ஞெகிழுகிறது,ஞெகிழ்கிறது, ழ்ந்தேன்,ழ்வேன்,ழ்,ழ,*v.n.*errer, rôder, être flottant, — inconstant, glisser, tomber—,glisser doucement,se délier,se flétrir.

ஞெகிழுதல், ஞெகிழ்தல், *n. v. du préc.*

ஞெண்டு,*P.*ஞண்டு.

ஞெண்டுகம்,l'arbre பெருவாகை.

ஞெமிருகிறது, ஞெமிர்கிறது, ர்ந்தேன்,ர்வேன்,ர்,ர,*v.n.* se répandre, s'étendre,se briser, se casser.

ஞெமிருதல்,ஞெமிர்தல்,*n.v.du préc.* effusion,expansion,extension, brisement,fracture.

ஞெமுக்கம்,ஞெமுங்கல், ஞெமுங்குதல்,dépression,enfoncement, abaissement,*n.v.de*

ஞெமுங்குகிறது,*sync.*ஞெமுங்கிறது,கினேன்,குவேன்,கு, க, *v.n.* s'abaisser,s'enfoncer, couler à fond, être abaissé, enfoncé.

ஞெரி,*P.*நெரி.

ஞெரிகிறது, ஞெரிதல்,*P.* நெரிகிறது,நெரிதல். [கிறது,நெரித்தல்.

ஞெரிக்கிறது,ஞெரித்தல், *P.* நெரிக்

ஞெரேல்,(*son imitatif*),craquement (d'une charrette ou d'un moulin à huile),ஞெரேலென்கிறது, rendre ce son,craquer,crier,craindre,se hâter; ஞெரேலெனல் craquement, signe de crainte,—de précipitation.

ஞெலி,*imp.et part.du suiv.*:—கோல்,*V.*தீக்கடைகோல்.

ஞெலிகிறது, லிந்தேன், லிவேன், லி.லிய,*v.n.et a.*tourner, frotter (un morceau de bois sur une autre pour qu'il prenne feu,(la batte-à-beurre) tourner,la faire tourner, baratter, creuser, faire au tour.

ஞெலிதல்,*n.v.du préc.*, frottement d'un morceau de bois pour qu'il prenne feu,tournoiement de la batte-à-beurre, creusement.

ஞெளுவல்,*V.*செத்தல்.

ஞெளுவன்,compagnon,ami.

ஞெளிர்,son,son intérieur.

ஞெளிருகிறது, ஞெளிர்கிறது, ர்ந்தேன்,ர்வேன்,ர்,ர,*v. n.* résonner,—intérieurement.

ஞெள்ளல், consentement, bruit, son,hâte,défaillance,langueur,manquement,écart,rue,route,large chemin,trou,bas fond,abondance, excellence,*n.v.de*

ஞெள்ளுகிறது, ள்ளினேன், ள்ளுவேன்,ள்ளு,ள்ள,*v.n.* résonner, faire du bruit,consentir,se hâter,languir,

s'évanouir, abonder, exceller, s'égarer, manquer. [le son de gnel.

ஞெள்ளெனல், (son imitatif), rendre

ஞே, lettre syllabique composée, de ஞ் et de ஏ

*ஞேயம், 1° (djnèya), chose connue ou qui sera connue. 2° P. நேயம், amour, affection, amitié, beurre fondu.

*ஞேயர், 1° (ஞேயம்), ceux qui connaissent, hommes intelligens, savans. 2° P. நேசர், amis.

ஞேயா, la plante பெருமருந்து.

ஞை, 1° lettre syllabique composée de ஞ் et de ஐ. 2° signe —, interjection de mépris. [de ஞ் et de ஒ.

ஞொ, lettre syllabique composée

ஞொள்கல், ஞொள்குதல், action de rôder, d'errer, fatigue, langueur, paresse, signe de peur, n. v. de

ஞொள்குகிறது, sync. ஞொள்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. errer çà et là, rôder, se fatiguer, être las, lâche, paresseux.

ட்

ட், dit டகரம், est la 5me consonne de l'alphabet tamoul, et la 3me lettre dure, remplace les 4 linguales sanscrites ta, tha, da, dha. C'est une lettre particulière aux langues indiennes et très-difficile à prononcer pour les Européens. Simple elle se prononce comme dh, et double elle se prononce comme tt, mais la langue recourbée vers le palais. Aucun mot d'origine tamoule ne commence par cette lettre; le peu de mots sanscrits, indoustanis ou étrangers, qui commencent par cette lettre, prennent ordinairement un இ devant comme இடாப்பு, P. டாப்பு liste. ட்ச dans l'intérieur des mots représentent la lettre sanscrite க்ஷ, ainsi சாட்சி pour சாக்ஷி témoin. Dans le pur tamoul la lettre ட remplace ஷ, et ட்ட se mettent pour ஷ்ட: ainsi சேடம், P. சேஷம் restes, இட்டம் pour இஷ்டம் gré. Souvent ட் se met pour ண் ou ள் final devant க, ச, த, ou ப initial; ainsi மட்குடம் pour மண்குடம் cruche de terre; நாட்செய்தி, P. நாள்செய்தி la nouvelle du jour; நாட்கள் P. நாள்க்கள் les jours. Il remplace aussi le த initial après l'ண் final ou l'ள் final changé en ண், comme கண்டிறந்தான், P. கண்திறந்தான் il ouvrit les yeux; நாட்டோறும் pour நாள்தோறும் tous les jours. Quelquefois même la lettre ட remplace l'ள் final et le த initial: Ex. நாடோறும் tous les jours. [ட் et de அ.

ட, lettre syllabique composée de

டக்கணி, டக்கண். (P. தக்ஷிணம்), le Dékan, le sud de l'Indoustan: டக்கணிச்சாதி le peuple du Décan, les Dachinabades des anciens; டக்கணிப்பாஷை la langue du Décan, dialecte de l'indoustani.

டக்கயம், டக்கியம், V. இடக்கியம்.

*டக்கா, (dhakka), Dacca, ville du Bengale. [bour.

*டக்கை, (dhakkâ), grand tam-

*டங்கசாலை, (டங்கம்), hôtel de la monnaie.

*டங்கணம், (tankana), borax.

*டங்கம், (tanka), ciseau, épée, monnaie: டங்கபதி intendant de la monnaie. [postillon.

டபால், (ind.), la poste: — காரன்

டபேதார், (arab.), principal pion, chef subalterne [petite boite.

டப்பி, boite de l'argent du péage.

டப்பு, sou, monnaie de cuivre, fausseté. [bambou fendu.

டப்பை, 1° V. டப்பி. 2° moitié d'un

டம்பக்கம், டம்பத்தம், hypocrisie, ou

டம்பம், ostentation, (surtout de gens pauvres), V. இடம்பம்: டம்பக்காரன், டம்பமுள்ளவன் ou

டம்பிகன், fat, fanfaron, vaniteux, V, இடம்பிகன்.

டமா, டமாரம், டமானம், டம்மாரம், டம்மானம், tambour de métal, paire de timbales: டம்மாரக்காரன் timbalier, celui qui bat des timbales; டம்மாரங்கொட்டுகிறது battre des timbales.

டர், (ind.), peur; டர்வாங்குகிறது

s'effrayer, avoir peur. [ment, accord.
டவுல், (*ind.*), estimation, régle-
டா, 1° lettre syllabique compo-
sée de ட் et de ஆ. 2° *P.* அடா.
*டாகினி, *V.* இடாகினி.
டாகு, point, marque, tache, mou-
cheture: — போடுகிறது marquer, —
le bétail avec un fer chaud; — போ
ட்டுப்பிடிக்கிறது entreprendre tout-
à-coup de saisir quelque chose, viser
et saisir.
டாக்கன், (டாக்கு), pétulant, inso-
lent, orgueilleux. [lence.
டாக்கு, pétulance, orgueil, inso-
டாடிமம், *P.* தாடிமம்.
டாபால், mine, tranchées (pour
approcher d'une ville fortifiée), li-
gne de circonvallation: — நடத்துகி
றது conduire —, creuser une mine,
— des tranchées etc...; — போடுகிற
து, — எடுக்கிறது faire des tran-
chées, — ... ligne de circonvallati-
on; — முறிக்கிறது 1° ...
chées, lever le siége; டாபாலிலேவிழு
ந்துவெட்டுகிறது tomber sur les
lignes de l'ennemi et massacrer.
டாப்பு, catalogue, liste, table, ta-
bleau, lettre, ordonnance (de méde-
cin), compte particulier, — détaillé:
டாப்பிலேபதிகிறது inscrire dans
une liste etc...; டாப்பெழுதுகிறது
écrire une liste, un billet, une or-
donnance.
டாப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன்,
ப்பு, ப்ப, *v. n.* se tenir les jambes écar-
tées, *ou* டாப்பி நடக்கிறது marcher
les jambes écartées. [து.
டாப்பிக்கிறது, *V.* இடாப்பிக்கிற
டாம்பிகன், டாம்பீகன், *P.* டம்பி
கன்.
டால், (*ind.*), 1° drapeau, bannière.
2°* (dhâla), bouclier: டால்காரன்
enseigne, porte-drapeau; டால்டம்
மாரம் போட்டுக்கொண்டு போகிற
து marcher tambour battant et en-
seignes déployées; — கட்டுகிறது, —
போடுகிறது hisser un drapeau; — பி
டிக்கிறது porter le drapeau, tenir
— porter un bouclier.
டாவால், *V.* டாபால்.

டி, 1° lettre syllabique composée
de ட் et de இ. 2° *P.* l'interjection அ
டி.
டில்லி, Délhi, ancienne capitale du
grand Mogol, et de l'Indoustan, bâtie
près des ruines de இந்திரபிரஸ்தம்
sur le fleuve யமுனை ou Djamna, et
qui remplaçait l'antique capitale di-
te Hastinapouri sur le Gange: டில்
லிபாத்ஷா, le Padischah de Délhi, *i. e.*
le Grand Mogol: டில்லிராவடம் rubis
excellent, — de choix, *litt.* le poli de
Délhi. [ட் et de ஈ.
டீ, lettre syllabique composée de
*டீகை, (tikâ), nom d'un diction-
naire sanscrit. [d'encouragement.
டீடீ bravo! courage! interjection
டொ lettre syllabique composée
de ட் et de ஒ.
டொங்கு, trou (dans un arbre,
dans un mur ou en terre), courbure,
tortuosité.
... (... ou danseur de corde ...
de profession), charlatan, jongleur.
டொம்பி, டொம்பிச்சி, danseuse
de corde, femme de cette caste ou
de cette profession.
டொழா, l'arbre இலுப்பை.
டோ, lettre syllabique composée
de ட் et de ஓ.
டோக்கு, son du tambour: — செய்
கிறது battre le tambour.
டோங்குகிறது, கினேன், குவேன்,
கு, க, *v. n.* jouer avec des balles de
terre cuite (que les enfans poussent
à terre avec leurs coudes).
டோலாயமானம், (டோல், ஆய்),
incertitude, fluctuation, perplexité.
டோலி, (*ind.*), dòli, litière, palan-
quin léger.
டோலேந்திரம், (டோல்); chose
suspendue par une corde dan... un
vase rempli d'eau et mis sur le...
pour bouillir: — கட்டு...
pendre ainsi, *ou* — கட்...
suspendre et faire ...
médecine ou au ...
*டோ...,(dh...
hamac, lit sus...

டு,se met pour ட்ட. Au commencement des mots, cette lettre double ne sert qu'a représenter des sons étrangers. Dans les mots suivans elle représente la lettre aspirée th.

டராய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v.a.* fixer, établir, mener chez soi.

டவளி, fraude, tromperie, mensonge.

டாக்கோட்டாக்கு, (*Mahratte*), hâte, vitesse.

டாணு, (*ind.*), thâna, salle de police, poste —, lieu de police subalterne, corps de garde: டாணுவிலேவைக்கிறது mettre au thana, — à la salle de police; —க்காரன், — ச்சேவகன், *ou*

டாணுதார், (டாணு), chef —, pion —, gens du thana, pion de police, garde, sentinelle.

டக்கு, 1° (*ind.*), propre, juste, bon, apte, exact, complet, vrai. 2° *ou*

டவு, orgueil, vanité, vaine —, gloire: —காரன் homme vain, orgueilleux; —பண்ணுகிறது s'enorgueillir, tirer vanité, être orgueilleux, vaniteux.

ண

ண, 6me consonne de l'alphabet tamoul et 3me lettre douce, est la nasale correspondant au ட, devant lequel elle vient souvent. Aucun mot tamoul ne commence par cette lettre; si elle se trouve au commencement d'un mot, c'est une permutation du ந occasionnée par un ண ou un ள் final qui le précède. *Ex.* தெண்ணீர், *P.* தென்நீர் de l'eau claire; ou bien elle remplace l' ன் final et le ந initial. *Ex.* நாணெடிது, *P.* நான்நெடிது le jour est long.

FIN DE LA PREMIÈRE PARTIE